

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 1.

THE FIRST BOOK IN THE

VINAYAPITAKA

PĀRĀJĪKA PĀLI

WITH THE SINHALESE TRANSLATION

BY

THE VENERABLE PANDITA

VERAGODA AMARAMOLI THERA

THE LIBRARIAN

OF

Sri Lanka Vidyodaya University
Colombo.

REVISED AND EDITED

BY

THE EDITORIAL BOARD

OF

The Tripitaka Translation Committee

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE

OF

THE GOVERNMENT OF CEYLON

B.E. 2503

C.E. 1959

විනයපිටකේ
පාරාජිකපාලි

විනයපිටකයෙහි
පාරාජිකපාලිය

**“තථාගතප්පච්ඡිනො ඛම්මචිතතො ගිඤ්ඤව චිත්තො චිත්තෙවති
නො පච්චිජ්ජෙනා.” —**

**“මහණෙනි තථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරණ ලද
ඛම්ම හා චිතත චිත්ත වූ සේ ම බබල සි. වැසුණේ නො ම බබල සි.’**

(අභ්‍යුත්තරනිකාය, නිකානිපාත - භරණ්ඩුවග, 9 සූත්‍රය)

පටුන

CONTANTS

			පිටුව
සංස්කෘත නිවේදනය	..	...	I
ත්‍රිපිටක පරිවර්තන සංස්කෘත මණ්ඩලය		..	II
සංඥාපනය		.	III
සංකීර්ණ නිරූපණය — ABBREVIATIONS		.	VII
පාලි අක්ෂර — PALI ALPHABET	..	..	VIII
පාලි අක්ෂර විස්තරය	.	.	XI-XVII
පෙළ හා පරිවර්තනය	.		2-641
පදනක මූලාශ්‍රය	..	...	.. 642-661
සංඥාපනය	...	...	... 662-664
මූලාශ්‍රය	.	...	.. 665-667

සංස්කාරකනිවේදනය

ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාදාය විශ්වවිද්‍යාලයෙහි ප්‍රභතකාලයාධිකාරී පණතින
වේරගොඩ අමරමොලී නායක සභිකයන් වහන්සේ විසින් පාඨශෝධන
සභික ව කරණ ලද සිංහල පරිවර්තයෙන් යුක්ත වූ මේ පාඨපිටකපාලිය
විනයපිටකයෙහි ප්‍රථම ග්‍රන්ථය වේ. ත්‍රිපිටකපාලිය සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය
කරවා මුද්‍රණය කරවීමෙහි ආසන්න වූ ලංකාබෞද්ධමණ්ඩලයේ අගාද්‍රම
පරිදි උන්වහන්සේ විසින් පාසසිය යුතු පරිශ්‍රමයකින් නිමවන ලද
පරිවර්තනය ත්‍රිපිටකපරිවර්තනසංස්කාරකසභාවේ සමමතය අනුව උන්-
වහන්සේන් - පොල්ගහවෙල විද්‍යාචාර්ය පරිවේණාධිපති කෙනෙල්වතුගොඩ
රතනපොති නායක සභිකයන් වහන්සේන් - පාල්මඩුල්ලේ පුරුණ-
රාජමහාවිහාරාධිපති භාල්දඬුවන ධම්මරත්න සභිකයන් වහන්සේන් -
මාතර ශ්‍රී සුදර්ශී පරිවේණාධිපති පණතින කාඩවැද්දව සිවිනිවාස නායක
සභිකයන් වහන්සේන් ඇතුළත් විනයග්‍රන්ථසංශෝධකමණ්ඩලය විසින්
ප්‍රථමවාරයෙහි ශුද්ධ කරණ ලදී. නැවත උත්තරිතරසංස්කාරකමණ්ඩලය
විසින් එහි ආකූල තැන් නිරූපණ කිරීම් ආදියෙන් දෙවැනිවර සකස් කොට
එය මුද්‍රණයට සමත් කරණ ලදී.

උත්තරිතර මණ්ඩලයේ සමමතය අනුව මේ ග්‍රන්ථයේ අතීත කාණ්ඩයේ
පටන් නිසංගතියකාණ්ඩය තෙක් සිංහලපරිවර්තනය පාඨශෝධන සභික ව
නැවත ලියා සකස් කළ මොල්ලිගොඩ ප්‍රවචනොදය පිරිවෙණේ උප-
ප්‍රධානාචාර්ය පණතින ලක්ෂ්මි ලංකානාද සභිකයන් වහන්සේ හා
ප්‍රවචනොදය පිරිවෙණේ උපාචාර්ය පණතින කරුණසිවිගොඩ සුමනසාර
සභිකයන් වහන්සේන් විසින් දැරූ ආයාසය විශේෂයෙන් මෙහි සඳහන් කළ
යුතු වේ. ඇතැම් ශෝධාපත්‍ර බැලීමෙන් හා පදනුකතමණිකා හා ශුද්ධි
පත්‍රය ද සකස් කිරීමෙන් පණතින ගුලගම ධම්මික සභිකයන් ද මේ
අධිකාරයෙහි සහාය වූහ. මේ ග්‍රන්ථයේ මුද්‍රණය මාස කිහිපයකින් අවසන් වූයේ
සිංහලජාතිය මුද්‍රණාලයේ අධිකාරී වූ සුදේශී ප්‍රවෘත්තිපත්‍ර සභිකයන්ගේ
මහනුන්ගේ උත්සාහයෙනි.

සමබ්‍රහ්මපරිනිවෘත්තයෙන් පසු පැවැති ප්‍රථම විනයසංග්‍රහය සමග දඹදිව
තෙවරක් ද, මහිඤ්ජනගයෙන් පසු පැවැති ථූපාරාම විනයසංග්‍රහය සමග
ලක්දිව තෙවරක් දැයි මෙසේ සවරක් ම සංගීත වූ විනයපිටකයෙහි ප්‍රථම ග්‍රන්ථය
වන පාඨපිටකපාලිය හා එහි සිංහලපරිවර්තනය බුද්ධඡන්දානී ත්‍රිපිටකග්‍රන්ථ-
මාලාවේ ද අඩක වශයෙන් ප්‍රථම ග්‍රන්ථය වේ. ත්‍රිපිටකපාලිය හා සංගීතකපාදිය
පිළිබඳ විස්තර මට කලින් මුද්‍රිත වූ ත්‍රිපිටකග්‍රන්ථමාලා අඩක ද දරණ මහාවංශ-
පාලි ග්‍රන්ථයෙහි ප්‍රස්තාවතාවෙන් දැන හැකි වේ.

විනයමහාවංශය නමින් ද දන්තා ලද පාඨපිටකපාලිය හා එහි සිංහල-
පරිවර්තනය ශාසනසට්ඨිය සඳහා මෙසේ මුද්‍රණආරයෙන් ප්‍රකාශයට පැමිණවූ
ලංකා ආණ්ඩුව හා එහි සංස්කෘතික කටයුතු භාර අංශයේ අධිකාරී මහනුන්
ද, පරිවර්තන - සංශෝධන කාන්තයෙහි යෙදුනු මහතෙරුන් ද බෞද්ධ මහජන-
යාගේ කෘතඥතාවය සාධුවාදයට හා අග්‍රහණය වූ ධර්මදානය පුණ්‍යමිතිමයට
හිමි වන බව අනුමෝදනා වශයෙන් ප්‍රකාශ කරමිනි.

පරවාහාර වර්ජිතයන් සභික,

ත්‍රිපිටකපරිවර්තනකාරකසභාවෙහි හා
සංස්කාරකමණ්ඩලයෙහි සමපාදක,

ත්‍රිපිටකපරිවර්තනසංඝකාරකමණ්ඩලය

- 1 වැලිවිටියේ සොරන නායක සථවිරයන් වහන්සේ (සහාපති),
- 2 පරවාහාර වජීරඤ්ඤ නායක සථවිරයන් වහන්සේ (සම්පාදක),
- 3 කෙසෙල්වතුගොඩ රතනපෝති නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 4 බලන්ගොඩ ආනන්දමේත්‍රෙය නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 5 හාල්දඹුවන ධම්මරක්ඛිත සථවිරයන් වහන්සේ,
- 6 අම්බලම්ගොඩ ධම්මකුසල සථවිරයන් වහන්සේ,
- 7 කඩවැද්දුව සිරිනිවාස නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 8 පලන්කොරුවේ විමලධම්ම නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 9 දෙහිගස්පේ පඤ්ඤාසාර නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 10 වේරගොඩ අමරමොලී නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 11 පරවාහාර පඤ්ඤානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ,
- 12 ගලගම සරණංකර සථවිරයන් වහන්සේ,
- 13 හැගොඩ ධම්මන්ද නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 14 කටුකුරුන්දේ දෙවානන්ද නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 15 ලබුගම ලඛිතානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ,
- 16 කෝදුගොඩ ඤාණාලෝක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 17 අකුරැවියේ අමරවංස නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 18 මිරිස්සේ ගුණසිරි සථවිරයන් වහන්සේ,
- 19 කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සථවිරයන් වහන්සේ,
- 20 වතුගෙදර අමරසීහ සථවිරයන් වහන්සේ,
- 21 ඉදුරුවේ උත්තරානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ,
- 22 මිහිඟේ පඤ්ඤාසීහ මහානායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 23 කොස්ගොඩ ධම්මවංස සථවිරයන් වහන්සේ,
- 24 තලල්ලේ ධම්මානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ

උපනිවේදකර සංඝකාරකමණ්ඩලය

1. පණ්ඩිත වැලිවිටියේ සොරන නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 2 ආචාර්ය පරවාහාර වජීරඤ්ඤ නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 3 බලන්ගොඩ ආනන්දමේත්‍රෙය නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 4 පණ්ඩිත ලබුගම ලඛිතානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ,
5. පණ්ඩිත කෝදුගොඩ ඤාණාලෝක සථවිරයන් වහන්සේ.

සංඥාපනිය

විනයපිටකය:

ශ්‍රී සුගත තථාගත සම්මාසම්බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් නමන් වහන්සේගේ ශාසනයෙහි පැවිදි වූවන්ගෙන් සකස් වූ භික්ෂු භික්ෂුණී උභයෝ-සඛ්‍යාගේ කායවාක්සංවරසංවිධානය හා සඛ්‍යසුට්ඨතා ථාසුචිභාරතාදි ආතිසංස පිණ්ස ද, සඤ්චිකානිකා හා විනයානුග්‍රහය සදහා ද පණවා වදාළ පන්සියඅටතිසක් පමණ වූ ශික්ෂාසමූහය ඇතුළත් විනයපිටකය ධර්ම (පාලි) අළු දෙශනා ප්‍රතිවේධ යන සතරින් ම ගැඹුරු යන ත්‍රිපිටකය විභාග කළ අළුකථාවායවරයෝ ආඥා ව්‍යවහාර පරමාජී යන ත්‍රිවිධ බුද්ධදෙශනා අතුරෙහි ආඥවිධාන බහුල කොට ඇති හෙයින් විනයපිටකය ආණ්දෙසනා යයි ද, ස්වාපරාධ ස්වානුලෝම ස්වාධර්ම යන ත්‍රිවිධ අනුශාසනා අතුරෙහි අපරාධ (අධ්‍යාපාර) දෙමයන්ට අනුරූප වන පරිදි වදාළ ශාසන ඇති හෙයින් ස්වාපරාධශාසන යයි ද, සංවර - අසංවර දිට්ඨිවිනිවේශන නාමරූප පරිවේජද යන ත්‍රිවිධ ධර්මකථා අතුරෙහි කායවාක්සංවරාදි කුදු මහත් සංවර පිළිබඳ කථා හෙයින් සංවරසංවරකථා යයි ද කිහු

ශිල සමාධි ප්‍රඥා යන ත්‍රිවිධ කල්‍යාණයෙන් යුත් තථාගත ශාසනයෙහි ආදිකල්‍යාණ වූ ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරාදි අධිශිලශික්ෂාව විශේෂයෙන් සංගෘහිත වූයේ විනයපිටකයෙහි ය කෙලෙසප්‍රභාණ ක්‍රම වශයෙන් ව්‍යතික්‍රම පර්‍යුෂ්ඨාන අනුශාසන වශයෙන් පවත්නා කෙලෙසයන් අතුරෙන් කායවාක්සංවර ව්‍යති-ක්‍රමයෙන් (සීමාව ඉක්මවීමෙන්) ඇති වන කෙලෙසයන්ට ශිලය ප්‍රතිපක්ෂ බැවින් ව්‍යතික්‍රම සංකෙලය ප්‍රභාණය ද තදබල වශයෙන් දුගවර්තසංකෙලය ප්‍රභාණය ද මෙහි දැක්වේ

මෙහි ඇතුළත් ශික්ෂාපදයන්ගේ ප්‍රඥපති, අනුප්‍රඥපති, ආපතති, අනා-පතති, තිකදුකාපතති, ආපතති ජාති වගී සකකාදි විභාග පිළිබඳ ක්‍රම විසින් විවිධනය - විසේසනය ඇති බැවින් විනය නම් වේ කෙල විනය ප්‍රතිපත්තයන් කායවාක්සංසමයෙහි හික්මවා අවිප්‍රතිසාර ප්‍රාමෝද්ධි විනය ගුණ ඵලවා පිළිවෙළින් මාභිකුශලධර්මයන්ට උපනිශ්‍රය වෙමින් අනුපාද්‍යපරිනිබ්බාණය වෙත පමුණුවන හෙයින් ද විනය නම් වේ

මෙසෙයින් සංවරවිනය වශයෙන් වදාළ ජිනය ශාසනමාගීබුහවය්‍යීයෙහි ආදිය බැවින් ද ශාසනාවචරයන්ගේ තදනුකූලප්‍රතිපත්ති පවත්නා තෙක් ම ශාසනසාධනික වන බැවින් ද ධර්මවිනය වශයෙන් දර්ශිත වූ ශාසනාශාසනය මනාහාරසඛකලනයෙන් තොර කොට සංසාරාපනය කරණු සදහා ප්‍රථම සභිකිකිය පැවැත්වූ මහරහතුන් වහන්සේ විසින් විනය ම ප්‍රථමයෙන් සභිකායනා කොට “භාජනය, පය්‍යාපනපාලිය, ග්‍රන්ථය” යන අවයව්‍ය ව්‍යවහාර වූ “පිටක” ශබ්දය සමග යොදා විනයපිටක නාමයෙන් සමන්විත කරණ ලදී

මෙහි සභිකිකිකථා, ග්‍රන්ථවිභාග, ආවාය්‍යීමික ආදිය පිළිබඳ විස්තර මහාවග්ගපාලිය පිණ්ස ලියන ලද ප්‍රකාශනාවෙන් දැන යුතු

පාර්ලිමේන්තුව

විනයෙහි එන ශික්ෂාපදසම්මුතය ප්‍රධාන වශයෙන් පාලි නම් වේ. එය මානිකා, උභතොවිභවන, උභතොබ්බක යයි තෙවැදූරුම් වෙයි. එහි මානිකා නම් භික්ෂු භික්ෂුණීන් සඳහා පැණවූ ශික්ෂාපද සූත්‍ර පාඨයෝ ය. එය බුද්ධිකාලයෙහි ම පාමොක් උදෙසිම වශයෙන් සංගෘහිත ව පානිමොක්ක, මානිකා, උභය මානිකා නමින් පැවැත්තේ ය.

ආදිබ්‍රහ්මවරියකසීලයට අයත් ඒ ශික්ෂාපද නිදන වස්තු පුද්ගල පද-භාජනීය වශයෙන් පාමොක් උදෙසන නියායෙන් ම භික්ෂුවිභවන භික්ෂුණී-විභවන වශයෙන් සංගීත විය යුතු එදෙක එක් කොට උපමානවිභවන යයි ව්‍යවහාර විය. පබ්බතං උපසම්පද උපොසථ වස්සපනාසිකාදිය හා වන්-පිළිවෙත් සමස්තමාදිය පිළිබඳ අනුඤ්ඤා වස්සයෙන් පැණවූ ආභිසමාචාරික ශික්ෂාපද නිදනකාලය සමග බ්‍රහ්මා නාමයෙන් සංගීත විය.

ග්‍රන්ථවිභාගයෙහි මහණ වෙනෙහින් සඳහා පාමොක් වස්සයෙන් පැණවූ නුසියලු ශික්ෂාපද පාර්ලිමේන්තුව, පාවිනිකපාලි දෙකේ ඇතුළත් කරණ ලදී. බ්‍රහ්ම පාලිය මහාවග්ගපාලි, බුද්ධවග්ගපාලි දෙකේ අනුගත විය. මේ ග්‍රන්ථ සතරෙහි ඇතුළත් ප්‍රඥාන අනුඤ්ඤා ශික්ෂාපද හා පදභාජනීයාදිය පිළිබඳ තාතා නයින් නිපුණ සාරංශ කථනය පටිච්චාරපාලියෙහි නිර්දේශ කරණ ලදී.

මෙසෙයින් විභක්ත ව ථෙරපරම්පරාවෙහි පැවැති විනයපාලියෙහි ප්‍රථම ග්‍රන්ථ වූ පාර්ලිමේන්තුවෙහි භික්ෂුන් සඳහා පණවන ලද ශික්ෂාධර්ම දෙසිය සත්විස්සෙන් සතරපරිජි, තෙළෙස් සහවෙසෙස්, දෙ අතියන, තිස් නිසාභි-පවිති ය යි කාණ්ඩ සතරකට බෙදූ ශික්ෂාපද එකුත්පණසෙක් නිදන පුද්ගල වස්තු පදභාජනීය විනිතවත්තු සහිත ව දැක්වෙන්නේ ය. මෙයින් පාර්ලිමේන්තුව ප්‍රධාන කොට ගෙන ග්‍රන්ථ ද පාර්ලිමේන්තුව යයි නම් කරණ ලදී.

එහි ශික්ෂාපදයෝ බුද්ධිමානික වෙති. නිදන කාලය හා ගාථා උපාලි මහරහතුන් වහන්සේ විසින් නිර්දේශිත ය. විනිතවත්තු බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් ම ඒ ඒ ශික්ෂාපද පිළිබඳ ඇවැත් වන නො වන පරිදි නිශ්චය කොට වදාළ සැටි ඇතුළත් කොට සංගීතකාරක මහරහතුන් විසින් විනයධරයන්ට ආදර්ශ වශයෙන් දක්වන ලද බුද්ධිකාලීන කථාවස්තු වෙති. ග්‍රන්ථවග්ගයෙහි එන චෙරසද්ධකාණ්ඩයෙහි දැක්වෙන්නේ අග්‍රප්‍රාචක ශාස්ත්‍රය මහරහතුන් වහන්සේ විසින් ශාසනසංගීතිය සඳහා භික්ෂුන්ට පාමොක් උදෙසිම හා ශික්ෂා පැණවීම පිණිස බුදුරජානන් වහන්සේට ආයාචනා කිරීමේ ප්‍රවෘත්තිය ය යි විනයෙහි බාහිරනිදනය වස්සයෙන් දැක්වෙන මේ ආයාචනය සියලු ම විනයප්‍රඥපති පිළිබඳ මුල් නිදනය යි.

විනයශික්ෂා පැණවීම

බුදුරජානන් වහන්සේ චෙරසද්ධාවෙහි විසූ වස බුද්ධිකාලයෙන් දෙළොස්වන වස ය. එකල භික්ෂුසංඝයා කෙරෙහි ශාසනානුලෝම නොවූ කිසිදු පැවැත්මක් අර්බුදයක් නොවූයේ ම ය. තථාගත බුදුවරු ලෙඩක් නැති කල බෙහෙත් නොකියන වෙදන් මෙන් කරුණක් නැති කල ශික්ෂා නො පණවී.

එබැවින් “තථාගතයෝ ම ශික්ෂා පැණවීමට කල් දනිති එතෙක් ඉවසවු”යි සාරිපුත්ත තෙරණුවන්ට වදා ඉන් හවුරුදු අටක් ගිය තැන, බුද්ධාචාර්යන් විසිවස් වූ කල, පළමුපරිජිකපදය පැණවූ සේක මෙයට වසතු වූයේ එකල උපසම්පදාවෙන් අටවස් ඇති ශ්‍රද්ධාශීල සමපන්න වූ සුද්දිනන තෙරණුවන් මවුපියන්ගේ බලවත් ආයාචනයෙන් සන්නාත (කුලවංශ) ප්‍රවාතනීය පිණිස බිජයක් (-පුතකු) ඇති කිරීම සඳහා පෙරමුව සමග මෙවුන්දම් සෙවීම යි

සමෝධියෙන් විසිවසක් වන තෙක් නිමිල ව පැවැති සජ්ඣායාසනයෙහි ප්‍රථම වරට සුද්දිනන විසින් ඇති කළ, දෙවියන් සහිත බොහෝලෝකයාගේ සංවේගයට හෙතු වූ, මේ අර්බුදය මුල් කරගත් කොට ගෙන තථාගතයන් වහන්සේ විසින් “යො පන භික්ඛු මෙට්ඨං ධම්මං පතිසෙවෙය්‍ය, පාරුජිකො භොති අසංවාසො”යි මෙට්ඨනවීරතිය සඳහා භික්ෂූන්ට මේ ශික්ෂාපදය පැණවූ සේක මෙය විනයෙහි ප්‍රථම ගරු ශික්ෂාප්‍රඥපති ය යි

“උපසපන් වීමෙන් භික්ෂූභාවයට පැමිණී යම් භික්ෂූන් මෙවුන්දම් සෙවුනේ නම් හෙතෙම පාරුජික (භික්ෂූභාවයෙන් සම්පූර්ණයෙන් වූවකු වන හෙයින් පැරදුනේ) වෙයි සෙසු භික්ෂූන් හා සමානවාස නැත්තේ (එයට සුදුසු නොවූයේ) වේ” යයි තථාගතයන් වහන්සේ මූලප්‍රඥපති වශයෙන් මෙසේ පැණවූ මෙට්ඨනපාරුජිකශික්ෂාපදය මෙට්ඨනාසාදයෙහි ඇලුනු අසංයමිත්ව කිසිදු අවකාශයක් නො තබා පැමිණී වසතු අනුව අනුප්‍රඥපති දෙකකින් (නැවත දෙවරක් පැණවීමෙන්) දැඩි කොට වදාළහ

මෙසෙයින් දැඩිකෘත වූ සම්පූර්ණ ශික්ෂාපදය පිළිබඳ පදවිභාගයෙහි දැක්වෙන ක්‍රම වශයෙන් මේ ශික්ෂාපදව්‍යාපික්‍රමයෙන් පරිජිතවත්වන ආකාරයේ සහලෝඤ්ඤා දහස් දෙසිය අසූවක් පමණ වෙති. එහි විශාර අභිකපානුසාරයෙන් විවිධ දත යුතු

මෙවුන්දම් පරිජිත මෙන් ම භික්ෂූහු භික්ෂූභාවයෙන් කෙලා ලන අදහනා-දනය, මනුස්සවිග්ගහය (මිනිස් සිරුරක් දිවියෙන් තොර කිරීම), උත්තරි-මනුස්සධම්ම (නොලත් බ්‍යානමාභී ආදි ආයතීධම්ම ලත් සේ හඟවා) ආරෝචනය කිරීම යන කරුණු විෂය කොට පැණවූ ශික්ෂාපද සමග “නත්‍රිමෙ වතනාරො පාරුජිකා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති”යි පාමොක්ඛි එන සෙයින් ම පාරුජිකශික්ෂාපද හා සෙසු සංඝාදිසංඝාදි ශික්ෂාපද ද පිළිවෙළින් තබා විභාග කරණ හෙයින් පාරුජිකපාලිය සුතනාචිතඛය නමින් ද දන්තා ලදී

සංඝකරණය හා පරිවර්තනය :

බුද්ධජයන්ති නිමිත්තෙන් ලබන රජය මගින් පිහිටුවන ලද ශ්‍රී ලබනා බෞද්ධාමණ්ඩලය විසින් විනයපිටකයෙහි ප්‍රථම ග්‍රන්ථය වූ පාරුජිකපාලිය සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කිරීම සඳහා අප වෙත පවරණ ලදී.

ත්‍රිපිටක පරිවර්තනය සම්බන්ධයෙන් නිකුත් කරණ ලද නිදේශ අනුව මෙහි විරුගත ලිපි දෙසයන්ගෙන් දුෂට වූ තැන් ද ගිලිහී ගිය පදපාඨයන් ද අසාධානපතිත වාක්‍යප්‍රදේශ හා පෙය්‍යාලමුඛ ද ලක්දිව පැරැණි පුස්තකොල පොත් කිහිපයක් ද සිංහල බුරුම සියම් රෝලින් අකුරෙන් මුද්‍රිත පොත් ද සසඳු බලා එහි ද නැති තැන් සංස්කාරකතෙතෘන් සමග සාකච්ඡා කොට පාලාචිකපානුසාරයෙන් ගලපා පාලිය සකස් කිරීම ද එයට සිංහල ව්‍යාකෘත කිරීම ද යථාශක්තියෙන් සිදු කළමහ

මෙහි පාලිසංස්කරණය හා සිංහල පරිවර්තනය සම්බන්ධයෙන් ත්‍රිපිටක-පරිවර්තන සංස්කාරකසභාවේ උතුරුතරමණබලයෙන් ලත් විශේෂ අනුග්‍රහය ද, මේ සංශුද්ධතාව සකස් කිරීමට සංස්කාරකමණබලයේ සමපාදක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේගෙන් ලද උපකාරය ද කෘතඥතාපුර්වක ව සිහිපත් කරමිනි

අතිරේකය

මේ ග්‍රන්ථය නියමවනුවට ඇතැම් ශිෂ්‍යපද පිළිබඳ විස්තරයෙහි අසහ්‍ය කළා සේ හැඟෙන තැන් ද දක්නට ලැබේ එබඳු තත්ත්ව ප්‍රතිකූලමත්කාරය ද ශ්‍රමණසංඥ ද ගිරිමතප් ද එළවා ගෙන සම්බුදුරජානන් වහන්සේගේ මහාකරුණා ගුණය සිහි කෙරෙමින් උන්වහන්සේ කෙරෙහි ගෞරවයෙන් ම නියමිත යුතු තවද, “කාමරුගයෙන් රක්ත වූවෝ අචය නො දැනිති ධර්මය නො දැනිති රුගයට වසන වූ කල වන්නේ මහඅඳුරක් ම ය” යන ආදී දෙශනාවන් සිහිපත් කෙරෙමින් “රුගාදී කෙලශයෝ නම් බොහෝ ආදිතව ඇත්තෝ ය ඔවුන්ගෙන් කලීඡට වූ කල උදර පුරාපයෝ ද ප්‍රකෘති සිහින් සිහිය නොහැකි තරම් වූ නිහිත ක්‍රියාවන්හි යෙදෙති”යි දක්වන්නාක් මෙන් මහාකරුණික වූ ශාස්ත්‍රාන්ත වහන්සේ ශ්‍රාවකයන් කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් ම ඔවුන්ගේ සංවරය පිණිස ම එබඳු කරුණු ද නො සහවා යථාර්ථය ම වදාළ-සේකැ යි සිහිය යුතු

මෙළුනසෙවනොපාය වශයෙන් එකල මිනිසුන් අහර පාවැති අසහ්‍ය පාවතුම් එලෙසින් හෝ එයට වැඩියෙන් හෝ අදත් ලොව ඇත. ඒ හිත වූ පාවතුම් කෙරෙහි කළකිරීමෙන් සංගතභාවයෙන් හා බ්‍රහ්මචරියෙන් උදරකියට පැමිණෙනු කැමැතියන්ට මේ විනයග්‍රන්ථය විශිෂ්ට වූ අනුශාසන-යෙක් ම ය මෙය සාමාන්‍යයෙන් මානවධර්මය හා ශිවොචාරය පිළිබඳ ඉතිහාස-යෙහි බ්‍රහ්මකාලීන ඉන්ද්‍රියවේ පාවැති නානාකූලවාරිත්‍රානුගත ජනසමාජයෙහි තත්ත්වය පිළිබිඹු වූ ආදසයෙකි

මෙසේ ගෙන සලකත් ම මේ ග්‍රන්ථය සද්වාර සද්ධම්මවාගීයෙන් ලෝකික ඥානිවාදියට කැමැතියන්ගේ අත් පොත ද සජීවසංසාරදුඃඛනිසරණය සදහා පිළිපත්තවුන්ගේ විමුක්තිමාගීය ද වන්නේ ය එහෙයින් නුවණැත්තෝ මේ ග්‍රන්ථය ශාස්ත්‍රාගෞරවයෙන් හා ධර්මගෞරවයෙන් යෙදී උද්‍යුහණ ධාරණ විමසිතාදීන් පරිශීලනය කොට තදනුකූල පිළිවෙතින් මෙලොවහි ද ජනමානවරයෙහි ද සුබභාගි ව කෙලශදහනිවෘත්තයන් පරිශෝධනය පසක් කෙරෙත්වා

මෙරගොඩ අමරමොලි සඨවිර.

2503 පොසොන් පුර පසළොස්වන් දින,
1959 විඤ්ඤය විශ්වවිද්‍යාලයේ දී ය

සංක්ෂිප්ත අක්ෂර

සංක්ෂිප්ත අක්ෂර ABBREVIATIONS

සි. 1.	—	“පැරළුපුර” මහාචාර්ය-සිංහල-සංස්කෘත-පොත.
සි. 2.	—	“කඩවැද්දු” පුරාණ-සිංහල-සංස්කෘත-පොත.
මජ්.	—	මජ්ඣිම-නිකාය-පොත.
සං.	—	සංගම-නිකාය-පොත.
සි.	—	සිංහල-නිකාය-පොත.
PTS.	—	Pali Text Society-Parajika, Pali

THE PĀLI ALPHABET

IN SINHALESE CHARACTERS.

VOWELS

ආ ආඤ්ඤා ඉ ඉඤ්ඤා ඊ ඊඤ්ඤා ඒ ඒඤ්ඤා

CONSONANTS

	කka	ඛkha	ගga	ඝgha	ඞṅa		
	චca	ඡcha	ජja	ඣjha	ඤṇa		
	ටta	ඨtha	ඩda	ඬdha	ණṇa		
	තta	ථtha	දda	ධdha	නna		
	පpa	ඵpha	බba	භbha	මma		
යya	රra	ලla	වva	සsa	හha	ලෞla	ආam
කka	කාkā	කිki	කි̌ǩ	කුku	කු̌ǩu	කෙke	කෙ̌ǩo
ඛkha	ඛාkhā	ඛිkhi	ඛි̌ǩȟi	භුkhu	භු̌ǩȟu	ඛෙkhe	ඛෙ̌ǩȟo
ගga	=	=	=	=	=	=	=

Conjunct - Consonants

කකkka	ඤඤṇṇa	ච්චtva භ්භtra	ඵඵmpha
කඛkka	ඤභṇha	දදdda	ඵඵ; ඵඵmba
කයkya	ඤඵṇca	ඳඳ, ඳඳdha	ඵඵmbha
භ්භkri	ඡ, ඡඡṇcha	ඳ්ඳra	ඵඵmma
කචkva	ඡ, ඡඡṇja	ඵ, ඵඵdva	ඵඵmha
ඛඛkha	ඤඛṇja	ධධdhva	ඤ, ඤyya
ඛඵkha	ඵඵtta	නනnta	ඤyha
ගගga	ඵඵ, ඵඵttha	ඵඵntha	ලලlla
ඝඝgha	ඛඛdda	ඵඵnda	ලලlya
භ්භgra, ඛඛnka	ඛඛddha	ඵඵndha	ලලlha
ඛඛnkha	ඤඤṇna	නනnna, නනnha	ඵඵwha
ඛඵnga	ඵඵnta	පපppa	සසssa
ඛඵngha	ඤඵṇttha	පඵppha	සසsma
ඵඵcca	ඤඵ, ඵඵnda	ඛඛbba	සසswa
ඵඵccha	ඤඵnha	ඛඵbbha	ඵඵhma
ජ්ජja	නනtta	භ්භbra	ඵඵhva
ඡඡjha	ඵඵttha	ඵඵmpa	ඵඵjha

ආ ආඤ්ඤා ඉ ඉඤ්ඤා ඊ ඊඤ්ඤා ඒ ඒඤ්ඤා

පාරාජිකපාළි - විසයසූචි

විසයා:

1. වෙරඤ්ජකණ්ණො

වෙරඤ්ජභාණ්ඩාගේ	...	..	...	2 - 26
නිදානං	.	..	..	2
බුද්ධිගුණකථා	...	..	..	2
වෙරඤ්ජබ්‍රාහ්මණකථා	..	..	.	4
කුමාරකථා	...	.	...	10
පුබ්බෙනිවාසානුස්සන්ධිඤ්ඤාණං	..	...	.	10
චුතුපපාතඤ්ඤාණං	.	.	.	12
ආසවකකියඤ්ඤාණං		.	.	12
වෙරඤ්ජබ්‍රාහ්මණස්ස සරණගමනං	.		.	14
වෙරඤ්ජායං වස්සාවාසාගිවාසනං		..		14
වෙරඤ්ජායං දුබ්භිකිකිකථා				14
මහාමොග්ගලොකස්ස සිහනාදකථා				16
සාරිපුත්තස්ස සිකිංචපඤ්ඤාතරියාවනං				16
වෙරඤ්ජබ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මදෙසනා				24
භගවතො ජතපදවාරිකා				26

2. පාරාජිකකණ්ණො

සංඛමපාග්ථිකං	.	..	28 - 94
සුද්දිනනභාණ්ඩාගේ			28 - 48
සුද්දිනනස්ස පබ්බජ්ජාකථා	.		28
සුද්දිනනස්ස සකපිතුනිවෙසනුපසංඛිකමනං			36
මාතෘපිතුනනං ඛිජ්ජකයාවනං			38
සුද්දිනනස්ස පුරාණදුතීගිකාය මෙජ්ඣනධම්මාභිවිඤ්ඤාපනං			42
සභායකභික්ඛුභි භගවතො ආරෝවනං			42
භගවතා සිකිංචපදපඤ්ඤාපනං	.		44
මූලපඤ්ඤාතරි			48

සුද්දිනනභාණ්ඩාගේ නිවසිනො,

මකකට්ඨවස්ථු - අඤ්ඤාතර භික්ඛුස්ස මකකට්ඨා මෙජ්ඣනපතිසෙවනං			50
දුතියපඤ්ඤාතරි	...		54
සංඝනභාණ්ඩාගේ	.		54 - 80
වජ්ජපුත්තකානං භික්ඛුනං මෙජ්ඣනපතිසෙවනං			54
තතියපඤ්ඤාතරි			56
පදනාජනීයං	.		56 - 80

සංඝනභාණ්ඩාගේ නිවසිනො,

විනිතවස්ථු			80 - 94
------------	--	--	---------

සංඛමපාග්ථිකං සමනතං,

දුතියපාග්ථිකං			94 - 150
ධනීයස්ස කුමහකාරපුත්තස්ස කුට්ඨකරණකථා			94
රුජහණ්ඩාවහරණකථා			96
සිකිංචපද (මූල) පඤ්ඤාතරි			102

X

ජබ්බහතියතිකඩුනං රජකභණ්ඩාවහරණකථා	..	102
දුතියපඤ්ඤානති	...	104
පදභාජනියං	..	104
නගමාතිකා	..	106
විනිතවච්ඡු	.	126 - 150

දුතියපාරාජිකං සමන්තං.

තනීය පාරාජිකං	..	152 - 192
භගවතො වෙසාලීභිකඩුනං අසුභකථා		152
වෙසාලීභිකඩුනං ජිවිතවොරොපනකථා		152
අනාපාතසතිසමාධිකථා		156
තනීයපාරාජිකසිකඛාපද (මූල) පඤ්ඤානති	.	158
දුතියපඤ්ඤානති	..	158
පදභාජනියං	.	160
නගමාතිකා	..	164
විනිතවච්ඡු	...	174 - 192

තනීයපාරාජිකං සමන්තං.

චතුස්ථපාරාජිකං	..	192 - 254
චතුස්ථදුතීරියතිකඩුනං උතතරිච්ඡුසාධම්මසමුද්වරණං	.	192
චතුස්ථපාරාජිකසිකඛාපද (මූල) පඤ්ඤානති		198
දුතියපඤ්ඤානති		200
පදභාජනියං	.	200
නගමාතිකා - සුද්ධිකවාරො	...	204 - 224
චතුස්ථසාරකසා චකකපෙය්‍යාලං - චතුස්සාමිවාරකථා		226 - 230
පච්චයපටිසංසුතතවාරකථා	.	230 - 234
විනිතවච්ඡු	..	236 - 254

චතුස්ථපාරාජිකං සමන්තං.

3. සංඝාදිපෙසසකිණ්ඩා

1. සුභකච්චසට්ඨසිකඛාපදං		256 - 292
සෙය්‍යසකවච්ඡු		256
සුභකච්චසට්ඨසිකඛාපද (පඨම) පඤ්ඤානති	.	260
දුතියපඤ්ඤානති	.	260
පදභාජනියං	.	260 - 282
විනිතවච්ඡු	..	282 - 292

සුභකච්චසට්ඨසිකඛාපදං නිට්ඨිතං.

2. කායසංඝග්ගසිකඛාපදං	.	292 - 318
උද්ධිවච්ඡු		292
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	..	294
පදභාජනියං	...	294 - 314
විනිතවච්ඡු	...	316 - 318

කායසංඝග්ග සිකඛාපදං නිට්ඨිතං.

3. දුටුල්ලවාමාසිකඛාපදං	..	...	...	320 - 328
උදගිවණු	...	.	...	320
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	...	...	...	320
පදභාජනීයං	..	.	..	322 - 326
විනිතවණු	...	.	.	326 - 328

දුටුල්ලවාමාසිකඛාපදං නිට්ඨං.

4. අනභකාමපාටිවග්ගසිකඛාපදං	.			330 - 338
උදගිවණු	..		...	330
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	.	.	..	332
පදභාජනීයං	.	.	..	332 - 336
විනිතවණු		...	...	336 - 338

අනභකාමපාටිවග්ගසිකඛාපදං නිට්ඨං.

5. සඤ්චරිතසිකඛාපදං	.			338 - 374
උදගිවණු		.	...	332
සිකඛාපද (මුල) පඤ්ඤානති	.	.	.	348
උදගිසං නඛඛණ්ණසඤ්චරිතසමාපජ්ජනං		.	.	344
දුතියපඤ්ඤානති	...	..	.	344
පදභාජනීයං		.	.	346 - 372
විනිතවණු		...		372 - 374

සඤ්චරිතසිකඛාපදං නිට්ඨං.

6. කුඛිකාරසිකඛාපදං			...	374 - 404
ආලවකභික්ඛුතං කුඛිකරණවණු	..		..	374
මණ්ණිකණ්ඩානාගරුජකථා	...	.	...	378
හිමවනචාසිඅඤ්ඤාතරභික්ඛුසං කථා		...	..	380
රට්ඨපාලකථා	..	..	..	382
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	..	.	...	382
පදභාජනීයං		...	..	382 - 404

කුඛිකාරසිකඛාපදං නිට්ඨං.

7. විහාරකාරසිකඛාපදං			...	404 - 414
ජනනසං වණු	.	..	..	404
සිකඛාපදපඤ්ඤානති		..		406
පදභාජනීයං	..	.	.	406 - 414

විහාරකාරසිකඛාපදං නිට්ඨං.

8. පඨමදුට්ඨසද්දසිකඛාපදං	.	...	...	416 - 434
දබ්බමලපුත්තසං සෙනාසනපඤ්ඤාපනකථා	..		...	416
මෙහනියභුමමජ්ඣකභික්ඛුතං වණු	..	...	...	420
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	..	...	...	424
පදභාජනීයං	..	...		424 - 434

පඨමදුට්ඨසද්දසිකඛාපදං නිට්ඨං.

XII

9. දුතියද්විතීයසිකිකාපදං . . .	434 - 446
මෙතනියභුවජකතිකවුතං වජ්ඣ	434
සිකිකාපදපඤ්ඤානති . . .	436
පදභාජනියං . . .	436 - 446

දුතියද්විතීයසිකිකාපදං නිවේනං.

10. පඨමසංඝසන්ධිසිකිකාපදං . . .	448 - 454
දෙවදනනසං පඤ්චවජ්ඣයාවතං . . .	448
සිකිකාපදපඤ්ඤානති . . .	452
පදභාජනියං . . .	452 - 454

පඨමසංඝසන්ධිසිකිකාපදං නිවේනං.

11. දුතියසංඝසන්ධිසිකිකාපදං . . .	456 - 460
දෙවදනනවජ්ඣ . . .	456
සිකිකාපදපඤ්ඤානති . . .	456
පදභාජනියං . . .	456 - 460

දුතියසංඝසන්ධිසිකිකාපදං නිවේනං.

12. දුබ්බවසිකිකාපදං . . .	462 - 466
ජනනසං අනාමාරවජ්ඣ . . .	462
සිකිකාපදපඤ්ඤානති . . .	462
පදභාජනියං . . .	464 - 466

දුබ්බවසිකිකාපදං නිවේනං.

13. කුලදුසංඝසිකිකාපදං . . .	466 - 482
අසංචිත්තබ්බසුකාතං අනාමාරවජ්ඣ . . .	466
සිකිකාපදපඤ්ඤානති . . .	476
පදභාජනියං . . .	478 - 482

කුලදුසංඝසිකිකාපදං නිවේනං.

තෙරසංඝං නිවේනං.

සංඝසන්ධිසිකිකාපදං නිවේනං.

4. අනියතසිකිකාපදං

1. පඨමඅනියතසිකිකාපදං . . .	484 - 490
උද්ඝට්ඨවජ්ඣ . . .	484
සිකිකාපදපඤ්ඤානති . . .	486
පදභාජනියං . . .	486 - 490

පඨමඅනියතසිකිකාපදං නිවේනං.

2. දුතියඅනියතසිකිකාපදං . . .	490 - 496
උද්ඝට්ඨවජ්ඣ . . .	490
සිකිකාපදපඤ්ඤානති . . .	492
පදභාජනියං . . .	492 - 496

දුතියඅනියතසිකිකාපදං නිවේනං.

5. නියායායකයකුගේ

1. විවරවගෙන

1. පාඨමානසිනසිකාපදං	...	..	498 - 502
ඡබ්බගනිගවජ්ඣ		..	498
සිකාපද (මූල) පඤ්ඤානති	.	...	498
ආනන්දස්ස ආතිරෙකවිවරවජ්ඣ	.	...	498
දුතියපඤ්ඤානති		..	500
පදභාජනීයං			500 - 502

පාඨමානසිනසිකාපදං නිවසිතං.

2. දුතියකසිනසිකාපදං	.	..	502 - 510
භික්ඛුනං සනතරුතතරෙත ජනපදවාටිකාවජ්ඣ	..	.	502
සිකාපද (මූල) පඤ්ඤානති	.	.	504
දුතියපඤ්ඤානති		.	504
පදභාජනීයං	.	.	504 - 510

දුතියකසිනසිකාපදං නිවසිතං.

3. තනියක්කසිනසිකාපදං	...	..	512 - 516
ආඤ්ඤාතර භික්ඛුස්ස ආකාල විවරවජ්ඣ	.		512
සිකාපදපඤ්ඤානති	.	.	512
පදභාජනීයං			512 - 516

තනියක්කසිනසිකාපදං නිවසිතං.

4. පුරුණවිවර සිකාපදං			516 - 520
උද්ගස්ස පුරුණදුතියිකාවජ්ඣ	.		516
සිකාපදපඤ්ඤානති	.	..	518
පදභාජනීයං	...	...	518 - 520

පුරුණවිවරසිකාපදං නිවසිතං.

5. විවරපටිගගනණ සිකාපදං	...	...	522 - 526
උද්ගස්ස උපපලවණණා භික්ඛුනීයා විවරපටිගගනණවජ්ඣ	...	...	522
සිකාපද (මූල) පඤ්ඤානති	.		524
පාරිවට්ටකවිවර අපපටිගගනණවජ්ඣ			524
දුතියපඤ්ඤානති			524
පදභාජනීයං			524 - 526

විවරපටිගගනණසිකාපදං නිවසිතං.

6. අඤ්ඤානකවිඤ්ඤානතිසිකාපදං	..	...	526 - 532
උපනන්දවජ්ඣ	.		526
සිකාපද (මූල) පඤ්ඤානති	.		528
නගගභික්ඛුනං වජ්ඣ			528
දුතියපඤ්ඤානති	.		530
පදභාජනීයං	.		530 - 532

අඤ්ඤානකවිඤ්ඤානතිසිකාපදං නිවසිතං.

XIV

7. තතුනනිසිකතාපදං	532 - 534
බහුවිවරවිකපනවනු	532
සිකතාපදපසුකතනි	534
පදහාපනිතං	534

තතුනනිසිකතාපදං නිවසිතං.

8. පසමඋපකතවසිකතාපදං	536 - 540
උපකතකස පිවරවිකපනපජනවනු	536
සිකතාපදපසුකතනි	536
පදහාපනිතං	538 - 540

පසමඋපකතවසිකතාපදං නිවසිතං.

9. දුතිසඋපකතවසිකතාපදං	540 - 544
උපකතකස පිවරවිකපනපජනවනු	540
සිකතාපදපසුකතනි	542
පදහාපනිතං	542 - 544

දුතිසඋපකතවසිකතාපදං නිවසිතං.

10. රාජසිකතාපදං	546 - 552
උපකතවනු	546
සිකතාපදපසුකතනි	548
පදහාපනිතං	550 - 552

රාජසිකතාපදං නිවසිතං.

විවරවගතා පසමා

2. කොසියවගතා

1. කොසියසිකතාපදං	554 - 556
ජබ්බගතිසවනු	554
සිකතාපදපසුකතනි	554
පදහාපනිතං	554 - 556

කොසියසිකතාපදං නිවසිතං.

2. සුද්ධකාලසිකතාපදං	556 - 558
ජබ්බගතිසවනු	556
සිකතාපදපසුකතනි	556
පදහාපනිතං	556 - 558

සුද්ධකාලසිකතාපදං නිවසිතං.

3. ද්වේශාගසිකතාපදං	558 - 560
ජබ්බගතිසවනු	558
සිකතාපදපසුකතනි	560
පදහාපනිතං	560

ද්වේශාගසිකතාපදං නිවසිතං.

4. ජබ්බසාසිකඛාපදං	562 - 566
අනුවසං සන්තකාරූපනවච්ඡ	562
සිකඛාපද (මූල) පඤ්ඤානති	562
සන්තසමමුතියාවනවච්ඡ	564
දුතියපඤ්ඤානති	564
පදභාජනීයං	564 - 566

ජබ්බසාසිකඛාපදං නිවේශිතං.

5. නිසීදනසන්තසිකඛාපදං	566 - 572
සන්තඋපකීතවච්ඡ	566
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	570
පදභාජනීයං	570 - 572

නිසීදනසන්තසිකඛාපදං නිවේශිතං.

6. එළකලොමසිකඛාපදං	572 - 574
එළකලොමාහරණවච්ඡ	572
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	572
පදභාජනීයං	574

එළකලොමසිකඛාපදං නිවේශිතං.

7. එළකලොමධොවාපනසිකඛාපදං	576 - 578
ජබ්බගතියානං එළකලොමධොවාපනවච්ඡ	576
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	576
පදභාජනීයං	576 - 578

එළකලොමධොවාපනසිකඛාපදං නිවේශිතං.

8. රූපියසිකඛාපදං	580 - 584
උපනඤ්ඤා රූපියපටිග්ගහණවච්ඡ	580
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	580
පදභාජනීයං	580 - 584

රූපියසිකඛාපදං නිවේශිතං.

9. රූපියසංවොහාරසිකඛාපදං	584 - 588
ජබ්බගතියානං රූපියසංවොහාරවච්ඡ	584
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	584
පදභාජනීයං	584 - 588

රූපියසංවොහාරසිකඛාපදං නිවේශිතං.

10. කායචික්ඛායසිකඛාපදං	588 - 590
උපනඤ්ඤා කායචික්ඛායසමාපජ්ජනවච්ඡ	588
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	590
පදභාජනීයං	590

කායචික්ඛායසිකඛාපදං නිවේශිතං.

කොසිඤ්ඤා දුතියං.

3. පනතවගෙනා

1. පනතසිකුබාපදං	592 - 596
ජබබගහියානං පනතසහතිවයවනු	592
සිකුබාපද (මුල) පසුසුනති	592
ආනදෙසස අතිරෙකපනතවනු	592
දුතියපසුසුනති	594
පදහාජනියං	594 - 596

පනතසිකුබාපදං නිවසිතං.

2. උගනපසුමබනිනසිකුබාපදං	596 - 604
ජබබගහියානං පනතවිසුසුපනවනු	596
සිකුබාපදපසුසුනති	600
පදහාජනියං	600 - 604

උගනපසුමබනිනසිකුබාපදං නිවසිතං.

3. හෙසජ්ජසිකුබාපදං	606 - 612
පිලිඤ්චවජ්චනු	606
සිකුබාපදපසුසුනති	610
පදහාජනියං	610 - 612

හෙසජ්ජසිකුබාපදං නිවසිතං.

4. වසසිකසාවිකසිකුබාපදං	612 - 616
ජබබගහියානං වසසිකසාවිකපරියෙසනවනු	612
සිකුබාපදපසුසුනති	614
පදහාජනියං	614 - 616

වසසිකසාවිකසිකුබාපදං නිවසිතං.

5. විවරආවජ්ඤනසිකුබාපදං	616 - 618
උපනදෙසස විවරආවජ්ඤනවනු	616
සිකුබාපදපසුසුනති	618
පදහාජනියං	618

විවරආවජ්ඤනසිකුබාපදං නිවසිතං.

6. සුභතවිසුසුනතිසිකුබාපදං	620 - 622
ජබබගහියානං සුභතවිසුසුපනවනු	620
සිකුබාපදපසුසුනති	620
පදහාජනියං	620 - 622

සුභතවිසුසුනතිසිකුබාපදං නිවසිතං.

7. මහාපෙසකාරසිකුබාපදං	622 - 628
උපනදෙසස පෙසකාරසුභතවිකපනපජ්ජනවනු	622
සිකුබාපදපසුසුනති	624
පදහාජනියං	626 - 628

මහාපෙසකාරසිකුබාපදං නිවසිතං.

8. අවෙච්ඡා විවර්ධන සිකාපදාංග	628 - 632
අවෙච්ඡා විවර්ධන සමයානික කමතවත්තු	628
සිකාපදාපදාසදාන	630
පදානුපාදන	630 - 632

අවෙච්ඡා විවර්ධන සිකාපදාංග නිවේදන.

9. සාසන සිකාපදාංග	632 - 636
අනුරාධපුර විවර්ධන සමයානික කමතවත්තු	632
සිකාපදාපදාසදාන	634
පදානුපාදන	634 - 636

සාසන සිකාපදාංග නිවේදන.

10. පරිණාම සිකාපදාංග	636 - 640
ජබ්බගාමියෙහි සමිතිකලාංග අනුරාධපුර පරිණාමතවත්තු	636
සිකාපදාපදාසදාන	638
පදානුපාදන	638 - 640

පරිණාම සිකාපදාංග නිවේදන.

පනතවගෙන තිබිය.

පානිතිකපාලි නිවේදන.

විනයපිටකෙ

පාරාජිකපාලි

විනයපිටකේ පාරාජිකපාලි

භික්ඛු විභජ්ජනා
වෙරඤ්ජකණ්ණිකා

I

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මාසම්මුද්ධස්ස.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා වෙරඤ්ජායං විහරති නලෙරු-
ප්‍රච්ඡෙදාදි මහතා භික්ඛුසංඝෙහ සද්ධිං පඤ්චමනෙතභි භික්ඛු සතෙහි
අස්සොසි බො වෙරඤ්ජා චූහමණො “සමණො ඛලු හො ගොතමො
සක්කපුතො සක්කාදුලා පබ්බජිතො වෙරඤ්ජායං විහරති තලෙරුප්‍රච්ඡෙදාදි
මහතා භික්ඛුසංඝෙහ සද්ධිං පඤ්චමනෙතභි භික්ඛුසතෙහි. තං බො පත
භවන්තං ගොතමං එවා කල්‍යාණො කිත්තිසද්දෙ අබ්බුග්ගතො ඉතිපි සො
භගවා අරහං සම්මාසම්මුද්ධො විජ්ජවරණසම්පන්නො පුගතො ලොකවිදු
අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරපි සන්ථා දෙවමනුස්සාතං බුද්ධො භගවා සො
ඉමං ලොකං සදෙවකං සමාරකං සබ්බහමකං සස්සමණචූහමණිං පජං
සදෙවමනුස්සං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකන්තා පච්චෙදෙති සො ධම්මං දෙසෙති
ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣෙකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාන්ථං සබ්බඤ්ජනං
කෙවලපරිපුර්ණණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති සාධු බො පත භාජා-
රූපාතං අරහතං දස්සන්තං ගොති”ති

විනයපිටකයෙහි පාරාජිකපාලිය

භික්ෂුවිභංගය

වේරඤ්ඤාණය

I

෦෭

ඒ භාග්‍යවත් අභීන් සම්මාසම්බුදුරජානන් වහන්සේට
නමස්කාර වේවා.

1. එකල්හි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වේරඤ්ඤාව සම්පයෙහි
නලේරු කොසඟිගස මුල පන්සියක් පමණ වූ මහත් භික්ෂුසංඝයා සමග වැඩ
වෙසෙන සේක වේරඤ්ඤාණය නෙමේ (මෙය) ඇසී ය “පින්වත්නි,
ශාක්‍යපුත්‍ර වූ ශාක්‍යකුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූ ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ පන්සියක්
පමණ වූ මහසභන සමග වේරඤ්ඤානුවර තලේරු කොසඟිරුක මුල වැඩ
වෙසෙති ඒ භවත් ගෞතමයන්ගේ කලණ වූ කීර්තියාවය මෙසේ පැන
නැංගේ ය. “ඒ භාග්‍යවත් නෙමේ මේ මේ කරුණෙන් කෙලෙස්සතුරන්
නැසුවෙක; සමාස්සම්බුද්ධ ය; විද්‍යාවරණධර්මයන්ගෙන් යුක්ත ය; මනා
ගමන් ඇත්තෙක, සම්මුඛ දන්තෙක; නිරුතතර වූ පුරුෂදමසාරථී ය,
දෙව්මිනිසුන්ගේ අනුශාසක ය; සම්මේ දන්තෙක; භගවත් ය. ඒ
භාග්‍යවත් නෙමේ දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ මේ
අවකාශ ලොකය හා මහණ බවුණන් සහිත වූ දෙව්මිනිසුන් සහිත වූ සත්ත්ව
ලොකය ද නෙමේ මනා නුවණින් දැන පසක් කොට පවසයි හෙ නෙමේ මුල
කලණ වූ මැද කලණ වූ අග කලණ වූ අභී සහිත වූ ව්‍යඤ්ඤා සහිත වූ
සම්ප්‍රකාරයෙන් සම්පූර්ණ වූ පිරිසිදු වූ දහම දෙසයි (මෙසේ) සසුන්
බඹසර හා මහබඹසර ද පවසයි එබඳු රහතුන් දැකීම මැනව” යනු සි

2 අථ ඛො වෙරසෙද්දා ඩ්‍රාහමණො යෙන භගවා තෙනුපසඛිකම් උපසඛිකම්නි භගවතා සද්ධං සම්මොදි සම්මොදනීයං කථං සාරාණීයං චිතිසාරෙතා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිනොනා ඛො වෙරසෙද්දා ඩ්‍රාහමණො භගවන්තං එතදවොච “සුතං මේහං භො ගොතම, ත සමණො ගොතමො ඩ්‍රාහමණ ජණෙණ චුඤ්ඤි මහලුකෙ අභිගතෙ වයො අනුප්පතෙන අභිවාදෙති වා, පච්චුට්ඨති වා, ආසනෙන වා නිමිනොනති තසිදං භො ගොතම තපෙච ත භි භවං ගොතමො ඩ්‍රාහමණ ජණෙණ චුඤ්ඤි මහලුකෙ අභිගතෙ වයො අනුප්පතෙන අභිවාදෙති වා, පච්චුට්ඨති වා, ආසනෙන වා නිමිනොනති තසිදං භො ගොතම ත සම්පන්නමෙවා”ති

3 “තාහං තං ඩ්‍රාහමණ, පස්සාමි සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සමුහමකෙ සස්සමණඩ්‍රාහමණීයං පජාය සදෙවමිත්‍රස්සාය යමහං අභිවාදෙය්‍යං වා, පච්චුට්ඨෙය්‍යං වා, ආසනෙන වා නිමිනොනෙය්‍යං යං හි ඩ්‍රාහමණ තථාගතො අභිවාදෙය්‍ය වා, පච්චුට්ඨෙය්‍ය වා, ආසනෙන වා නිමිනොනෙය්‍ය, මුඛාපි තස්ස විපතෙය්‍යා ’ති

4 “අරසරුපො භවං ගොතමො”ති “අප්පි ඛෙවස ඩ්‍රාහමණ පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘අරසරුපො සමණො ගොතමො’ති යෙ තෙ ඩ්‍රාහමණ, රුපරසා සද්දරසා ගඤ්ඤා රසරසා ථොට්ඨබ්බරසා, තෙ තථාගතස්ස පභිණා උච්ඡින්නමුලා තාලාවජ්ඣිකතා අතභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා අයං ඛො ඩ්‍රාහමණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘අරසරුපො සමණො ගොතමො’ති. තො ව ඛො යං තං සක්ඛාය වදෙසි.”

5 “නිබ්බොගො භවං ගොතමො”ති “අප්පි ඛෙවස ඩ්‍රාහමණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘නිබ්බොගො සමණො ගොතමො’ති යෙ තෙ ඩ්‍රාහමණ, රුපභොගා සද්දභොගා ගඤ්ඤා රසභොගා ථොට්ඨබ්බභොගා, තෙ තථාගතස්ස පභිණා උච්ඡින්නමුලා තාලාවජ්ඣිකතා අතභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා අයං ඛො ඩ්‍රාහමණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘නිබ්බොගො සමණො ගොතමො’ති. තො ව ඛො යං තං සක්ඛාය වදෙසි ”

2 ඉක්බිති වේරඤ්ජබමුණු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියේ ය පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය සතුටු විය යුතු වූ සිතෙහි රුද්විය යුතු වූ කථාව කොට නිමවා එකත් පසෙක හුන්බෝය. එකත් පසෙක හුන්බා වූ වේරඤ්ජබමුණු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කී ය “භවත් ගෞතමයෙනි, මා විසින් මෙය අසන ලදී ‘භවත් ගෞතමයෝ ජරාවට පත් වූ වාඤ්ච වූ මහලු වූ කල් ඉක්මවූ පැහැළවියට පත් බමුණන් නො වදිති පෙරගමන් නො කෙරෙති අසුතෙන් හෝ නො පවරන්’යි. භවත් ගෞතමයෙනි, ඒ කාරණය එසේ ම ය භවත් ගෞතමයෝ ජරාවට පත් වූ වාඤ්ච වූ මහලු වූ කල් ඉක්මවූ පැහැළවියට පත් බමුණන් නො වදිති. තැනිට පෙර ගමන් නො කරති අස්තෙන් හෝ නො පවරති භවත් ගෞතමයෙනි, මේ කාරණය සුදුසු නො වෙයි ”

3 “බ්‍රාහ්මණය, මම යම් පුද්ගලයකුට වදිමි ද, තැනිට පෙර ගමන් කෙරෙමි ද, අස්තෙන් හෝ පවරමි ද, එබඳු පුද්ගලයකු දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බමුන් සහිත වූ ලොකයෙහි ද මහණ බමුණන් සහිත වූ දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාවෙහි ද නො ම දකිමි බ්‍රාහ්මණය, යම් පුද්ගලයකුට තථාගත තෙමේ වදි නම් හෝ, තැනිට පෙර ගමන් කෙරේ නම් හෝ, අසුතෙන් පවරා නම් හෝ, ඔහුගේ හිස ද ගෙලෙන් ගිලිහෙයි

4 “භවත් ගෞතමයෝ රසවිරෝධීහු”යි “බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ රස විරෝධීහු යි මොනොවට කියන තෙතැන්තේ මට කියන්නේ ද, ඒ කාරණය මා කෙරෙහි විද්‍යමාන වේ ම ය බමුණ, යම් ඒ රූපාසවාදයෝ ශබ්දාසවාදයෝ ගන්ධාසවාදයෝ රසාසවාදයෝ සප්තව්‍යාසවාදයෝ වෙද්ද, ඒ ආසවාද (රසයෝ) තථාගතයන් විසින් ප්‍රතිණ කරණ ලදහ සිදුතා ලද මුල් ඇතියහ මුදුන සුන් තල් රුකක් මෙන් කරණ ලදහ තැවත නූපදතා සේ විතාශයට පමුණුවන ලදහ මන්තෙහි නූපදතා ස්වභාවය ඇතියහ. යම් කරුණෙකින් ‘ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ රසවිරෝධීහු’යි මොනොවට කියන තෙතැන්තේ මට කියන්නේ නම්, බ්‍රාහ්මණය, මේ ඒ කාරණය යි. එහෙත් තෝ යමක් සඳහා කියයි ද, ඒ කාරණය නො වේ ”

5. “භවත් ගෞතමයෝ පරිභොග රහිතයෝ යයි” “බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘පරිභොග රහිතයෝ යැ’යි මොනොවට කියන තෙතැන්තේ මට කියන්නේ නම්, ඒ කාරණය මා කෙරෙහි විද්‍යමාන වේ ම ය. බමුණ, යම් ඒ රූපපරිභොගයෝ, ශබ්දපරිභොගයෝ, ගන්ධපරිභොගයෝ, රසපරිභොගයෝ, ඵොට්ඨබ්බපරිභොගයෝ වෙද්ද, ඔහු තථාගතයන් විසින් ප්‍රතිණ කරණ ලදහ සිදින ලද මුල් ඇතියහ. මුදුන සුන් තල්ගසක් මෙන් කරණ ලදහ තැවත නූපදතා සේ විතාශයට පමුණුවන ලදහ මන්තෙහි නූපදතා ස්වභාව ඇතියහ. යම් කරුණෙකින් ‘ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ පරිභොග රහිතයෝ යැ’යි මොනොවට කියන තෙතැන්තේ මට කියන්නේ නම්, මේ ඒ කාරණය යි එහෙත් තෝ යමක් සඳහා කියයි ද, ඒ කාරණය නො වේ.”

6 “අකිරියවාදෙ භවං ගොතමො”ති “අප්පි ඛෙවස බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘අකිරියවාදෙ සමණො ගොතමො’ති අහං හි බ්‍රාහ්මණ අකිරියං වදාමි කායදුච්චරිතස්ස චජි-
දුච්චරිතස්ස මනොදුච්චරිතස්ස අනෙකච්චිතානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අකිරියං වදාමි අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘අකිරියවාදෙ සමණො ගොතමො’ති නො ච ඛො යං ත්වං සක්කාය වදෙසි”

7. “උචේද්දවාදෙ භවං ගොතමො”ති. “අප්පි ඛෙවස බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘උචේද්දවාදෙ සමණො ගොතමො’ති අහං හි බ්‍රාහ්මණ, උචේද්දං වදාමි රාගස්ස දෝසස්ස මොහස්ස අනෙකච්චිතානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං උචේද්දං වදාමි අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘උචේද්දවාදෙ සමණො ගොතමො’ති නො ච ඛො යං ත්වං සක්කාය වදෙසි”

8 “ජෙගුච්ඡි භවං ගොතමො”ති “අප්පි ඛෙවස බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘ජෙගුච්ඡි සමණො ගොතමො’ති අහං හි බ්‍රාහ්මණ, ජෙගුච්ඡාමි කායදුච්චරිතෙන චජිදුච්චරිතෙන මනොදුච්චරි-
තෙන අනෙකච්චිතානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං සමාපන්නියා ජෙගුච්ඡාමි අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘ජෙගුච්ඡි සමණො ගොතමො’ති නො ච ඛො යං ත්වං සක්කාය වදෙසි.”

9 “වෙනසිකො භවං ගොතමො”ති “අප්පි ඛෙවස බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘වෙනසිකො සමණො ගොතමො’ති අහං හි බ්‍රාහ්මණ, විනයාය ධම්මං දෙසෙමි රාගස්ස දෝසස්ස මොහස්ස අනෙකච්චිතානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං විනයාය ධම්මං දෙසෙමි අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘වෙනසිකො සමණො ගොතමො’ති නො ච ඛො යං ත්වං සක්කාය වදෙසි”

6. “භවත් ගෞතමයෝ අක්‍රියවාදිහු ය’යි . “බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘අකිරියවාදිහ’යි මොනොවට කියන තෙතැන්හේ මට කියන්නේ නම්, බ්‍රාහ්මණය, ඒ කරුණ අතීතය බ්‍රාහ්මණය, මම කායදුඛවර්තයාගේ වාග්දුඛවර්තයාගේ මනෝදුඛවර්තයාගේ නොකිරීම කියමි සෙසු ලාමක අකුශල ධර්මයන්ගේ නොකිරීම කියමි. බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘අකිරියවාදිහ’යි මොනොවට කියන තෙතැන්හේ මට කියන්නේ නම්, බ්‍රාහ්මණය මේ ඒ කරුණයි එහෙත් යමක් සඳහා තෝ කියයි නම්, ඒ කරුණ නො වේ.”

7 “භවත් ගෞතමයෝ උචෙත්ඤාදිහු ය’යි ” “බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘උචෙත්ඤාදිහු’ යි මොනොවට කියන තෙතැන්හේ මට කියන්නේ නම් ඒ මේ කරුණ අතීතය බ්‍රාහ්මණය, මම වතාහි රුක්‍ෂයාගේ දෙවමයාගේ මොහයාගේ නැසීම කියමි සෙසු අකුශල ධර්මයන්ගේ නැසීම කියමි. බ්‍රාහ්මණය, ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘උචෙත්ඤාදිහු’යි මොනොවට කියන තෙතැන්හේ යම් කරුණෙකින් මට කියන්නේ නම්, බ්‍රාහ්මණය, මේ ඒ කරුණ ය. එහෙත් තෝ යමක් සඳහා කියයි නම්, ඒ කරුණ නො වේ.”

8 “භවත් ගෞතමයෝ පිළිකුල් කරන්නෝ ය’යි ” “බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘ජෙගුවජ්ඣි’ ය’යි මොනොවට කියන තෙතැන්හේ මට කියන්නේ නම්, ඒ මේ කරුණ අතීතය බ්‍රාහ්මණය, මම වතාහි කායදුඛවර්තය, වාග්දුඛවර්තය, මනෝදුඛවර්තය පිළිකුල් කරමි සෙසු ලාමක අකුශලධර්මයන්ට පැමිණීම පිළිකුල් කරමි බ්‍රාහ්මණය, ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘ජෙගුවජ්ඣි’ ය’යි මොනොවට කියන තෙතැන්හේ යම් කරුණෙකින් මට කියන්නේ නම්, බ්‍රාහ්මණය, මේ ඒ කරුණ ය එහෙත් තෝ යමක් සඳහා කියයි නම්, ඒ කරුණ නො වේ.”

9 “භවත් ගෞතමයෝ නාශකයෝ ය’යි ” “බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘නාශකයෝ’ ය’යි මොනොවට කියන තෙතැන්හේ මට කියන්නේ නම්, ඒ මේ කරුණ අතීතය බ්‍රාහ්මණය, මම වතාහි රාගයාගේ දෙවමයාගේ මොහයාගේ විනාශය පිණිස ධර්මය දෙශනා කරමි සෙසු ලාමක අකුශලධර්මයන්ගේ විනාශය පිණිස ධර්මය දෙශනා කරමි බ්‍රාහ්මණය, ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘වෙනයිකයෝ’= නාශකයෝ ය’යි මොනොවට කියන තෙතැන්හේ යම් කරුණෙකින් මට කියන්නේ නම්, බ්‍රාහ්මණය, මේ ඒ කරුණ ය තෝ යමක් සඳහා කියයි නම්, ඒ කරුණ නො වේ ”

10 “නපසි භවං ගොතමෝ”ති “අඤ්ඤි ඛෙවස බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සමමා වදමානො වදෙය්‍ය ‘නපසි සමණො ගොතමෝ’ති කපතීයානං බ්‍රාහ්මණ, පාපකෙ අකුසලෙ ධ්වෙම වදුම කායදුච්චරිතං චිත්තදුච්චරිතං මනෝදුච්චරිතං යස්ස ඛො බ්‍රාහ්මණ, නපතීයා පාපකා අකුසලා ධම්මා පටිණං උච්ඡින්නාමුලා නාලාවඤ්ඤානා අනභාවකතා ආයතීං අනුපපාදංඛමා, නමං නපසිති වදමි නපාතකස්ස ඛො බ්‍රාහ්මණ, කපතීයා පාපකා අකුසලා ධම්මා පටිණං උච්ඡින්නාමුලා නාලාවඤ්ඤානා අනභාවකතා ආයතීං අනුපපාදංඛමා අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සමමා වදමානො වදෙය්‍ය ‘නපසි සමණො ගොතමෝ’ති. තො ච ඛො යං ඤං සංඛාය වදෙයි ”

11 “අපගබ්‍හො භවං නොගමෝ”ති. “අඤ්ඤි ඛෙවස බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සමමා වදමානො වදෙය්‍ය ‘අපගබ්‍හො සමණො නොගමෝ’ති යස්ස ඛො බ්‍රාහ්මණ, ආයතීං ගබ්‍ගසෙය්‍යා පුතඛිතවාහිතිබ්බහති පටිණං උච්ඡින්නාමුලා නාලාවඤ්ඤානා අනභාවකතා ආයතීං අනුපපාදංඛමා, නමං අපගබ්‍හො’ති වදමි නපාතකස්ස ඛො බ්‍රාහ්මණ, ආයතීං ගබ්‍ගසෙය්‍යා පුතඛිතවාහිතිබ්බහති පටිණං උච්ඡින්නාමුලා නාලාවඤ්ඤානා අනභාවකතා ආයතීං අනුපපාදංඛමා අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ පරියායො යෙන මං පරියායෙන සමමා වදමානො වදෙය්‍ය ‘අපගබ්‍හො සමණො නොගමෝ’ති තො ච ඛො යං ඤං සංඛාය වදෙයි ”

12. “සෙය්‍යපාපි බ්‍රාහ්මණ කුසකුටියා අණ්ඩාති අට්ඨි වාදස වා ද්වාදස වා, තාතස්ස කුසකුටියා සමමා අභිසම්මානාති සමමා පරිසෙදිතාති සමමා පරිභාචිතාති, යො හු ඛො තෙසං කුසකුටිච්ඡාපකානං පස්මතරං පාදතඛිඛිබාය වා මුඛතුණ්ඛකෙත වා අණ්ඛකොසං පදලෙභා සොච්ඡා අභිතිබ්බිජ්ජය්‍ය කිතාති ස්වාස්ස චචතීයො ජෙට්ඨා වා කතිට්ඨා වා’ති ‘ජෙට්ඨා’ති’ස්ස හො ගොතම චචතීයො, සො හි තෙසං ජෙට්ඨා ගොති’ති එවමෙව ඛො අහං බ්‍රාහ්මණ අවිජ්ජාගතාය පජාය අණ්ඛභූතාය පරිසෙදනාය අවිජ්ජාණ්ඛකොසං පදලෙභා එකො’ව ලොකෙ අනුතතරං සමමාසමෙබ්බං අභිසමුද්ඛො ස්වාහං බ්‍රාහ්මණ, ජෙට්ඨා සෙට්ඨා ලොකස්ස ”

10 “භවත් භෞතමයෝ අනුත්තරත්තෝ”යි “බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ශ්‍රමණ භෞතමයෝ ‘තවත්තෝ’යි මොහොවට කියන තෙතැත්තේ මට කියන්නේ නම්, ඒ මේ කරුණ ඇත් ම ය “බ්‍රාහ්මණය, මම් වතාහි කායදුශ්චරිතය වාග්දුශ්චරිතය මනෝදුශ්චරිතය තැවිය යුතු කොට කියමි බ්‍රාහ්මණය, යමකුගේ වතාහි තැවිය යුතු ලාමක අකුශලධර්මයෝ ප්‍රතිණ වෙද්ද, උදුරණ ලද මුල් ඇත්තෝ වෙද්ද, මුදුන සුන් තල් ගසක් මෙන් කරුණ ලද්දේ වෙද්ද, තැවත නොහටගන්නා පරිද්දෙන් කරුණ ලද්දේ වෙද්ද, මත්තෙහි නූපදනා ස්වභාව ඇත්තෝ වෙද්ද, මම් ඔහුට ‘තපස්සි’ (තවත්තා)’ යි කියමි බ්‍රාහ්මණය, තථාගතයන්ගේ වූ කළි තැවිය යුතු ලාමක අකුශලධර්මයෝ ප්‍රතිණයහ උදුරණ ලද මුල් ඇතියහ මුදුන සුන් තල්ගසක් මෙන් කරුණ ලදහ තැවත නොහටගන්නා පරිද්දෙන් කරුණ ලදහ මත්තෙහි නූපදනා ස්වභාව ඇතියහ බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් මොහොවට කියන තෙතැත්තේ ‘ශ්‍රමණ භෞතම තෙමේ තපස්සි යැ’යි මට කියන්නේ නම්, බ්‍රාහ්මණය, මේ ඒ කාරණය යි එහෙත්තෝ යමක් සඳහා කියයි නම්, ඒ කරුණ නො වේ”

11 “භවත් භෞතමයෝ අපගභීර්යෝ”යි. “බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ‘ශ්‍රමණ භෞතම තෙමේ අපගභීර්යෝ’යි මොහොවට කියන තෙතැත්තේ මට කියන්නේ නම්, ඒ මේ කරුණ ඇත් ම ය බ්‍රාහ්මණය, යමකුගේ මතු මවු ගැබ හෝතාබව, තැවත භවයෙහි ඉපදීම ප්‍රතිණ ද, උදුරණ ලද මුල් ඇත්තේ ද, සුන් මුදුන ඇති තල්ගසක් මෙන් කරුණ ලද ද, තැවත නො හට ගන්නා පරිද්දෙන් කරුණ ලද ද, මත්තෙහි නූපදනා ස්වභාවය ඇත් ද, ඔහුට මම් ‘අපගභී’ ය යි කියමි බ්‍රාහ්මණය, තථාගත-යන්ගේ මතු මවුගැබ ශයතය, තැවත භවයෙහි ඉපදීම ප්‍රතිණ ය. උදුරණ ලද මුල් ඇත්තේ ය සුන් මුදුන ඇති තල්ගසක් මෙන් කරුණ ලද ය තැවත නොහටගන්නා පරිද්දෙන් කරුණ ලද ය මත්තෙහි නූපදනා ස්වභාවය ඇත්තේ ය යම් කරුණෙකින් ‘ශ්‍රමණ භෞතමයෝ අපගභී හ’යි මොහොවට කියන තෙතැත්තේ මට කියන්නේ නම්, බ්‍රාහ්මණය, මේ ඒ කරුණ ය එහෙත්තෝ යමක් සඳහා කියයි නම්, ඒ කාරණය නො වේ”

12 “බ්‍රාහ්මණය, යම්හේ කිකිළියගේ බීජයෝ අටෙක් හෝ දහයෙක් හෝ දෙළොහෙක් හෝ වෙත් ද, උභු කිකිළිය විසින් මත්තෙහි හෙව රක්තා ලද්දහ ද, මනා කොට උණුසුම් ගන්වන ලද්දහ ද, මනා කොට කුකුළුගද ගන්වන ලද්දහ ද, ඒ කුකුළුපාටියන් අතුරෙන් යමෙක් සිය පාතියසිලින් හෝ මුවතුඩින් හෝ බිජුකටුව පළා ගෙන සියල්ලන්ට පළමුවෙන් සුවයෙන් නික්මෙන්නේ ද, කිම, හේ දෙවු ය යි හෝ කනිටු ය යි හෝ කිය යුතු වන්නේ ද?” “භවත් භෞතමයෙහි, හේ දෙවු ය යි කිය යුතු වන්නේ ය හෙ නෙමේ ඔවුන් අතුරෙන් දෙවු වෙයි” “බ්‍රාහ්මණය, එපරිද්දෙන් ම මම් අවිදු නැමැති බිජුවට තුළ වූ, අවිදු නැමැති අණකිකොෂයෙන් හාත්පසින් බැදුනා වූ සතභවතියා අතුරෙන් අවිදු නැමැති බිජුකටුව පළාගෙන සියලු ලෝකසත්තව්‍යයෙහි අද්වතිය වූයෙම් නිරුත්තර වූ සමාක්සම්බෝධිය ප්‍රතිවෙධ කෙළෙමි. බ්‍රාහ්මණය, ඒ මම් ලොවට දෙවු ද වෙමි. සෙට ද වෙමි.

13. අරභං බො පන මෙ බ්‍රාහ්මණ, විරියං¹ අහොසි අසලලිතං උපට්ඨිතා සති අසමුත්ථා පසස්සද්ධො කායො අසාරද්ධො සමාහිතං චිත්තං එකග්ගං සො බො අහං බ්‍රාහ්මණ, විවිච්චව කාමෙහි විවිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතකකා සවිචාරං විචෙකප්පං පිනිසුඛං පඨමං ඤාතං උපසම්පජ්ජ විහාසිං විතකකවිචාරානං චූපසමා අජ්ඣාතානං සම්පසාදනං වෙනසො එකොදිභාවං අවිතකකං අට්ඨාරං සමාහිප්පං පිනිසුඛං දුතියං ඤාතං උපසම්පජ්ජ විහාසිං පිතියා ව විරාගා උපෙකකො ව විහාසිං සතො ව සම්පජානො සුඛං ව කායෙත පටිසංවෙදෙසිං යං තං අරියො ආවිකානනි 'උපෙකකො සතිමා සුඛවිහාරි'ති, තං තතියං ඤාතං උපසම්පජ්ජ විහාසිං සුඛස්ස ව පහාණා දුක්ඛස්ස ව පහාණා පුබ්බෙව සොමනස්සද්ධෙතස්සානං අත්ථබ්බමා අදුක්ඛමිසුඛං උපෙකකාසතිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථං ඤාතං උපසම්පජ්ජ විහාසිං.

14 සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අතඤ්ඤානෙ විගතූපකකිලෙසෙ මුදුගුතෙ කම්මනියෙ සිතෙ ආකෙර්ප්පතෙත පුබ්බෙ- නිවාසානුස්සකිසද්දාය චිත්තං අභිනිත්තාමෙසිං සො අතෙකවිහිතං පුබ්බෙ- නිවාසං අනුස්සරාමි, සෙය්‍යපිදං එකමපි ජාතියං දෙව'පි ජාතියො නිස්සො'පි ජාතියො චතස්සො'පි ජාතියො පඤ්ච'පි ජාතියො දස'පි ජාතියො විසමපි ජාතියො තිංසමපි ජාතියො චතසාසුසමපි ජාතියො පඤ්ඤාසමපි ජාතියො ජාතිසතමපි ජාතිසහස්සමපි ජාතිසතසහස්සමපි, අතෙකෙ'පි සංවට්ටකපෙප අතෙකෙ'පි විවට්ටකපෙප අතෙකෙ'පි සංවට්ටිවට්ටකපෙප, 'අමුත්‍රාසිං එවංතාමො එවංගොතොනා එවංවණේණා එවමාහාරො එවංසුඛදුක්ඛපටිසංවෙදී එවමාසු- පරිසන්තො සො තතො චූතො අමුත්‍ර උදපාදිං තත්‍රාපාසිං එවන්තාමො එවං- ගොතොනා එවංවණේණා එවමාහාරො එවංසුඛදුක්ඛපටිසංවෙදී එවමාසුපරි- යන්තො සො තතො චූතො ඉධුපපන්තො'ති. ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අතෙක- විහිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරාමි අයං බො මෙ බ්‍රාහ්මණ, රතනියා පඨමෙ යාමෙ පඨමා විජ්ජා අධිගතා, අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උප්පන්නා, තමො විගතො, ආලොකො උප්පන්නො, යථා තං අප්පමන්නස්ස ආතාපිතො පහිත්තනස්ස විහරතො අයං බො මෙ බ්‍රාහ්මණ, පඨමාභිනිබ්බිදා අහොසි කුක්කුට්ඨි- පකස්සොව අණ්ඩකොසමහා

¹ විරියං, මජ්ඣං.

13 බ්‍රාහ්මණය, (බෝමාල හුන්) මා විසින් වඩන ලද වීර්‍යය නො හැකුළුනේ විෂ සිහිය එළඹ සිටියේ නොනවුයේ ය (තාමරුප) කය සංහිදුනේ දරුට රහිත විය සිත අරමුණෙහි මොනොවට පිහිටියේ එකඟ විය බ්‍රාහ්මණය, ඒ මම කාමයන්ගෙන් වෙන් ව ම අකුලලබ්ධියන්ගෙන් වෙන් ව ම විතකී සහිත වූ විවාර සහිත වූ විවේකයෙන් උපන් ප්‍රීතිය හා සැපය ද ඇති ප්‍රථමධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කෙළෙමි. විතකීවිවාරයන්ගේ සංහිදීමෙන් සිය සතන්හි හටගත් ශ්‍රද්ධාවෙන් යුක්ත වූ, විතනයාගේ එකඟ බව ඇති, විතකී රහිත වූ විවාර රහිත වූ සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සැපය ඇති දව්‍යධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කෙළෙමි ප්‍රීතියෙන් ද වෙන් වීමෙන් ධ්‍යානොපෙක්ෂාව ඇත්තෙමි වාසය කෙළෙමි. සිහි ඇත්තෙමි, සමාස්ප්‍රඥවෙන් යුක්ත වූයෙමි, කයින් සුවය වින්දෙමි යම් ධ්‍යානයක් හේතු කොට ගෙණ, ඒ පුද්ගලයා 'උපෙක්ෂාවෙන් යුක්තයෙක, සිහියෙන් යුක්තයෙක, සුඛ විහරණ ඇත්තෙකැ'යි බුද්ධාදී ආර්‍යයෝ ප්‍රකාශ කෙරෙත් තමි, ඒ තෘතීයධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කෙළෙමි සාධකසුඛයාගේ ද කායික දුඃඛයාගේ ද ප්‍රභාණයෙන්, පලමුවෙන් ම සොම්නස් දෙමිනස් පහ ව යාමෙන් දුක්වෙදනා තැනි සුඛවෙදනා ද තැනි, උපෙක්ෂාවෙන් හටගත් සිහිය පිළිබඳ පිරිසිදුබව ඇති චතුර්ථධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කෙළෙමි.

14 ඒ මම මෙසේ සිත චතුර්ථධ්‍යානයෙන් සමාහිත වූ කල්හි, උපෙක්ෂා-සමාහිතපරිශුද්ධියෙන් පිරිසිදු වූ කල්හි, ප්‍රභාසාර වූ කල්හි, පහ වූ රාගාදී අභිනිශ්චය ඇති වූ කල්හි, පහ වූ උපකෙලය ඇති කල්හි, මාදු වූ කල්හි, අභිඤ්ඤාමයට හුදුසු ව පිරිසිදුබවිආදියෙහි සිටි කල්හි, අවල බවට පත් කල්හි, පෙර වුසු කඳපිළිවෙල සිහි කිරීමේ නුවණ පිණිස සිත තැබූයෙමි ඒ මම තත්වැදුරුම් වූ පෙර වුසු කඳපිළිවෙල සිහි කරමි ඒ මෙසේ සි එක් ජාතියක් ද, ජාති දෙකක් ද, ජාති තුණක් ද, ජාති සතරක් ද, ජාති පහක් ද, ජාති දසයක් ද, ජාති විස්සක් ද, ජාති තිසක් ද, ජාති සතළිසක් ද, ජාති පණසක් ද, ජාති සියයක් ද, ජාති දහසක් ද, ජාති ලක්ෂයක් ද, නොයෙක් තත්තා කල්පයන් ද, නොයෙක් වැඩෙන කල්පයන් ද, නොයෙක් තත්තා වැඩෙන කල්පයන් ද සිහි කරමි කෙසේ ද? යත් අසෝ තැන මෙබඳු නම් ඇත්තෙමි, මෙබඳු ගෝත්‍ර ඇත්තෙමි, මෙබඳු පැහැ ඇත්තෙමි, මෙබඳු ආහාර ඇත්තෙමි, මෙබඳු සුවදක් විඳින්නෙමි, මෙබඳු ආයු කෙලවර කොට ඇත්තෙමි විම ඒ මම එයින් වූත වූයෙමි අසෝ තැන උපනිමි එහි ද මෙබඳු නම් ඇත්තෙමි, මෙබඳු ගෝත්‍ර ඇත්තෙමි, මෙබඳු පැහැ ඇත්තෙමි, මෙබඳු ආහාර ඇත්තෙමි, මෙබඳු සැප දුක් අනුභව කරන්නෙමි, මෙබඳු ආයුෂ කෙලවර කොට ඇත්තෙමි විම ඒ මම එයින් වූත වූයෙමි මෙහි උපනිමි නිසා සි මෙසේ ආකාර සහිත වූ තාමගොත්‍රාදී උදෙසිමි සහිත වූ තත්වැදුරුම් වූ පෙර වුසු කඳ-පිළිවෙල සිහි කරමි බමුණ, මා විසින් රැයෙහි පෙරයමිහි දී මේ පෙර වුසු කඳ පිළිවෙල සිහි කරණ නුවණ තැමැති ප්‍රථම විද්‍යාව ලබන ලදී අවිද්‍යාව නසන ලදී විද්‍යාව පහල විය මෝහ නැමැති අඳුරුතැනුයේ ය ප්‍රඥ නැමැති ආලෝකය පහල විය සමාහිතවිප්‍රවාසයෙන් අප්‍රමතන වූ කෙලෙස් නවන ජයබියෙන යුක්ත ව අභිප්‍රේනාඪී සිද්ධිය කෙරෙහි යොමු කරණ ලද සිත් ඇති ව වාසය කරන්නහුට යම්සේ ද මටත් එසේ ය බමුණ, බිජුවටින් කුකුළුපැටියාගේ තිත්මිම මෙන් මාගේ මේ පලමු වත නික්මීම විය.

15 සො එවං සමාහිතො විතො පරිසුද්ධො පරියොදනො අනඛණ්ණො විගතභුපකකිලෙසො මුදුහුතො කම්මනියො ධීනො ආනෙජ්ජපනො සත්තානං චුතුපපානඤ්ඤාණං විතතං අභිනින්නාමෙසිං සො දිබ්බිකා චක්ඛුතා විසුද්ධො¹ අතික්කන්තමානුසකො සතො පස්සාමි වචමානො උපපජ්ජමානො භීනො පණීනො සුවණේණ දුබ්බණේණ සුගතො දුග්ගතො යථාකම්මුපගෙ සතො පජානාමි, “ඉමෙ චත භොනොතා සත්තා කායදුච්චරිතො සමන්තාගතා වචි-
දුච්චරිතො සමන්තාගතා මනොදුච්චරිතො සමන්තාගතා අරියානං උපවාදකා මිච්ඡාදිට්ඨිකා මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානා තෙ කායස්ස භෙද පරම්මරණා අපායං දුග්ගතං විනිපාතං නිරයං උපපන්නා, ඉමෙ චා පත භොනොතා සත්තා කායසුචරිතො සමන්තාගතා වචිසුචරිතො සමන්තාගතා මනොසුචරිතො සමන්තාගතා අරියානං අනුපවාදකා සම්මාදිට්ඨිකා සම්මාදිට්ඨිකම්මසමාදානා තෙ කායස්ස භෙද පරම්මරණා සුගතීං සග්ගං ලොකං උපපන්නා”ති ඉති දිබ්බිකා චක්ඛුතා විසුද්ධො¹ අතික්කන්තමානුසකො සතො පස්සාමි වචමානො උපපජ්ජමානො භීනො පණීනො සුවණේණ දුබ්බණේණ සුගතො දුග්ගතො යථාකම්මුපගෙ සතො පජානාමි අයං ඛො මෙ බ්‍රාහ්මණ, රතතියා මජ්ඣිමෙ යාමෙ දුතියා විජ්ජා අබ්බතා, අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උපපන්නා, තමො විහතො, ආලොකො උපපන්නො, යථා තං අපමන්තස්ස ආතාපිනො පතිත-
තතස්ස විහරතො අයං ඛො මෙ බ්‍රාහ්මණ, දුතියාභිනිබ්බිද අගොසි කුකකු-
චච්ඡාපකස්සෙව අණ්ඩකොසමහා

16 සො එවං සමාහිතො විතො පරිසුද්ධො පරියොදනො අනඛණ්ණො විගතභුපකකිලෙසො මුදුහුතො කම්මනියො ධීනො ආනෙජ්ජපනො ආසවානං ඛයඤ්ඤාණං විතතං අභිනින්නාමෙසිං සො ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං අබ්බඤ්ඤාසිං, අයං දුක්ඛසමුදයො’ති යථාභූතං අබ්බඤ්ඤාසිං, අයං දුක්ඛ-
නිරෝධො’ති යථාභූතං අබ්බඤ්ඤාසිං, අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා’ති යථා-
භූතං අබ්බඤ්ඤාසිං. ඉමෙ ආසවා’ති යථාභූතං අබ්බඤ්ඤාසිං, අයං ආසව-
සමුදයො’ති යථා භූතං අබ්බඤ්ඤාසිං, අයං ආසවනිරෝධො’ති යථා-
භූතං අබ්බඤ්ඤාසිං අයං ආසවනිරෝධගාමිනී පටිපදා’ති යථාභූතං අබ්බඤ්ඤාසිං.
තස්ස මෙ එවං ජාතො ඵලං පස්සතො කාමාසවා’පි විතතං විමුච්චිත්ථ භවාසවා’පි විතතං විමුච්චිත්ථ අවිජ්ජාසවා’පි විතතං විමුච්චිත්ථ විමුත්තසම්මි විමුත්තමිති ඤ්ඤාණං අගොසි. ඕණා ජාති, චුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතා කරණීයං, තාපජං ඉත්තතායාති අබ්බඤ්ඤාසිං අයං ඛො මෙ බ්‍රාහ්මණ රතතියා පච්ඡිමෙ යාමෙ තතියා විජ්ජා අබ්බතා, අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උපපන්නා, තමො විහතො, ආලොකො උපපන්නො, යථා තං අපමන්තස්ස ආතාපිනො පතිතතතස්ස විහරතො අයං ඛො මෙ බ්‍රාහ්මණ තතියාභිනිබ්බිද අගොසි කුකකුචච්ඡාපකස්සෙව අණ්ඩකොසමහා’ති

1 පරිසුද්ධො කන්ච

15 ඒ මම් මෙසේ සිත වතුළිධායානයෙන් සමාහිත වූ කල්හි, උපෙක්ඛා සමාහි පරිශුද්ධියෙන් පිරිසිදු වූ කල්හි, ප්‍රභාස්වර වූ කල්හි, පහ වූ රුහාදි අභිගණ ඇති කල්හි, පහ වූ උපකෙලය ඇති කල්හි, මාදුභාවයට පැමිණි කල්හි, අභිඥකම්මයට සුදුසු ව පරිශුද්ධිභාවාදියෙහි පිහිටි කල්හි, අවලබවට පත් කල්හි සකඤ්ඤාවෙන් වූත් උපපතති දෙක දැනීම පිණිස සිත නැමුයෙමි ඒ මම් පිරිසිදු වූ. මිනිස් ඇස ඉක්ම පැවැත්තා වූ දිවැසින් වූත වන්නා වූ ද උපදින්නා වූ ද හිත වූ ද ප්‍රණීත වූ ද අභිරුප වූ ද විරුප වූ ද ආසා වූ ද දිළිඳු වූ ද සන්තියන් දකිමි කම්ම පරිදි පැමිණියා වූ සන්තියන් දකිමි ඒ මෙසේ යි. “ඒකානතයෙන් මේ හවන් සන්තියෝ කායදුෂ්ටිතයෙන් යුක්ත වූහ. වාග්දුෂ්ටිතයෙන් යුක්ත වූහ මනෝදුෂ්ටිතයෙන් යුක්ත වූහ. බුද්ධාදි ආයතීයන්ට ගඬා කරන්නෝ වූහ විපරිතදූෂටි ඇත්තෝ වූහ. මිථ්‍යාදූෂටි-යෙන් ගන්නා ලද තාතාවිධ කම් ඇත්තෝ වූහ ඔහු කාබුන් මරණින් මතු සැපයෙන් පහ වූ හෙයින් අපාය නම් වූ දුක පිහිටි තැන හෙයින් දුගහති නම් වූ, (නො කැමැත්තෙන් ම) පතිත වන හෙයින් විනිපාත නම් වූ තරකයට පැමිණියාහු ය මේ හවන් සන්තියෝ චිත්තාහි කායසුවරිතයෙන් වාක්සුවරි-තයෙන් මනසුවරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු ය. ආයතීයන්ට ගඬා නො කරන්නෝ වූහ. සමාග්දූෂටියෙන් යුක්තයෝ ය. සමාග්දූෂටියෙන් ගන්නා ලද තාතාවිධ කම් ඇත්තෝ වූහ ඔහු කාබුන් මරණින් මතු මනා ගති ඇති හෙයින් සුගති නම් වූ දිව්‍යලොකයට පැමිණියාහු ය” යි මෙසේ මිනිස් ඇස ඉක්ම පැවැති පිරිසිදු දිවැසින් වූත වන්නා වූ ද උපදින්නා වූ ද හිත වූ ද ප්‍රණීත වූ ද අභිරුප වූ ද විරුප වූ ද ආසා වූ ද දිළිඳු වූ ද සන්තියන් දකිමි කම්ම වූ පරිදි පැමිණියා වූ සන්තියන් දකිමි. බ්‍රාහ්මණය, මා විසින් රැය මැදුම්මිනි මේ දවිනිය විද්‍යාව වූ දිව්‍යඥානය ලබන ලදී අවිද්‍යාව නසන ලදී විද්‍යාව පහල විය මෝහ අදුර පහ විය ප්‍රඥ ලෝකය පහල විය අප්‍රමාදී වූ කෙලෙස් නවන වියතියෙන් යුක්ත වූ නිවන් පිණිස මෙහෙයන ලද සිත් ඇති ව වසන්තසුට යම් සේ නම් එමෙහි බ්‍රාහ්මණය, බිජුවටින් කුකුළු පැටියාගේ නික්මීම මෙන් මාගේ මේ දවිනිය වූ නික්මීම විය

16 ඒ මම් මෙසේ සිත වතුළිධායානයෙන් සමාහිගත වූ කල්හි, පිරිසිදු වූ කල්හි, ප්‍රභාස්වර වූ කල්හි, පහ වූ රුහාදි අභිගණ ඇති කල්හි, පහ වූ උපකෙලය ඇති කල්හි, සිත වහි භාවයට පැමිණි කල්හි, අභිඥකම්මයට සුදුසු ව පරිශුද්ධිභාවාදියෙහි පිහිටි කල්හි, නොසැලී සිටි කල්හි, ආසුවක්ඛාසකරඥානය පිණිස හෙවත් මගනුවණ පිණිස විදසුන් සිත නැමුයෙමි ඒ මම් මේ දුක යැ යි තත් වූ පරිද්දෙන් දකිමි. මේ දුක හටගැණීමට හේතුවැ යි තත් වූ පරිද්දෙන් දකිමි මේ දුකකිනිරෝධය යි තත් වූ පරිදි දකිමි. මේ දුකකිනිරෝධයට = නිවණට යන පිළිවෙත ය යි තත් වූ පරිදි දකිමි මොහු ආසුවයෝ යි තතු සේ දකිමි මේ ආසුවයන්ගේ හට ගැණීමට හේතුව ය යි තතු සේ දකිමි මේ ආසුවනිරෝධය යි තතු සේ දකිමි. මේ ආසුවනිරෝධ-ගාමිනී ප්‍රතිපතති ය යි තතු සේ දකිමි මෙසේ දන්නා වූ මෙසේ දක්නා වූ ඒ මාගේ සිත කාමාසුවයෙන් ද මිදුනේ ය හවාසුවයෙන් ද මිදුනේ ය අවිද්‍යාසුවයෙන් ද මිදුනේ ය සිත මිදුනු කල්හි මිදිනැ යි නුවණ පහල විය ඉපදීම ඤාණ විය මග බබ්භර වැස නිමවන ලදී සිවු මග කටයුතු කරණ ලද්දේ ය. මේ බව (කෙලෙසුන් නැසීම) පිණිස අත්‍ය වූවක් නැතැ යි දකිමි. බ්‍රාහ්මණය, රෑ පාසුළුයමෙහි මේ තානියවිද්‍යාව (ආසුවක්ඛාසකරඥානය) අවබෝධ කරණ ලද්දේ ය අවිද්‍යාව නසන ලදී ආයතීයවිඥානවිද්‍යාව උපත මොහානිකාරය නැසින. ප්‍රඥලෝකය පහල විය අප්‍රවිහන වූ ඥානලෙස් නවන වියතියෙන් යුක්ත වූ නිවන් පිණිස මෙහෙයන ලද සිත් ඇති ව වසන්තසුට යම් සේ ද, එසේ ය. බ්‍රාහ්මණය, බිජුවටින් කුකුළු පැටියාගේ නික්මීම මෙන් මාගේ මේ තුන්වන නික්මීම යි

17 එවං වුතෙන චෙට්ඨකඤ්ජා බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං එතදවොච.
 “ජෙට්ඨො භවං ගොතමො සෙට්ඨො භවං ගොතමො අභික්ඛන්තං හො
 ගොතම, අභික්ඛන්තං හො ගොතම, සෙය්‍යථාපි හො ගොතම නික්ඛුජ්ජිතං වා
 උක්ඛුජ්ජය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විචරෙය්‍ය, මූලුහස්ස වා මග්ගං ආචිකෙඛය්‍ය,
 අක්ඛිකාරෙ වා තෙලපථේජාතං ධාරෙය්‍ය චක්ඛුමන්තො රුපානි දක්ඛින්නීති,
 එවමෙවං හොතා ගොතමෙන අතෙකපරියායෙන ධමෙමා පකාසිතො එසාහං
 භවන්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසංඝඤ්ච උපාසකං මං භවං
 ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙන සරණං ගතං. අභිවාසෙතු ච මෙ
 භවං ගොතමො වෙරඤ්ජායං වස්සාවාසං සද්ධිං භික්ඛුසංඝෙසනා”ති

18. අභිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන අථ ඛො වෙරඤ්ජො බ්‍රාහ්මණො
 භගවතො අභිවාසනං විදිතො උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙතො පදක්ඛිණං
 කතො පක්කාමි

19. තෙන ඛො පන සමයෙන චෙට්ඨකඤ්ජො දුබ්භිකාං හොති දථිතිකා
 සෙතට්ඨිකා සලාකාවුත්තා න පුක්ඛං උඤ්ඤෙන පග්ගහෙන යාපෙතුං තෙන
 ඛො පන සමයෙන උත්තර්ගමනා අස්සවාණ්ණිජා පඤ්චමන්තෙති අස්සත්තෙති
 වෙරඤ්ජං වස්සාවාසං උපගතා තොන්ති තෙති අස්සමණ්ඩලිකාසු භික්ඛුතං
 පඤ්චපඤ්චුලකං පඤ්ඤාතතාං හොති භික්ඛු පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙතො
 පත්තවිචරමාදාය වෙරඤ්ජං පිණ්ඩාය පටිසිත්වා පිණ්ඩං අලහමානා අස්සමණ්ඩලි-
 කාසු පිණ්ඩාය වරිත්වා පඤ්චපඤ්චුලකං ආරාමං හරිත්වා උදුක්ඛලෙ කොට්ටෙතො
 කොට්ටෙතො පරිභුඤ්ජන්ති. ආයස්මා පනානඤ්ඤ පඤ්චුලකං සිලායං පිංසිත්වා
 භගවතො උපතාමෙති තං භගවා පරිභුඤ්ජන්ති

20 අස්සොසි ඛො භගවා උදුක්ඛලසද්දං -ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති,
 ජානන්තාපි න පුච්ඡන්ති කාලං විදිතො පුච්ඡන්ති, කාලං විදිතො න පුච්ඡන්ති
 අත්ථසංභිතං තථාගතා පුච්ඡන්ති, තො අත්ථසංභිතං අත්ථසංභිතෙ සොදු-
 ඝාතො තථාගතානං දථිතාකාරෙහි බුද්ධා භගවන්තො භික්ඛු පරිපුච්ඡන්ති
 ‘ධම්මං වා දෙසෙස්සාමි සාවකානං වා සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙස්සාමා’ති -

අථ ඛො භගවා ආයස්මන්තං ආනාඤ්ඤං ආමන්තෙසි “කිං නු ඛො සො
 ආනඤ්ඤ උදුක්ඛලසද්දො”ති අථ ඛො ආයස්මා ආනඤ්ඤ භගවතො එතමත්ථං
 ආරොවෙසි “සාධු සාධු ආනඤ්ඤ, තුමෙහති ආනඤ්ඤ, සප්පරිසෙහි චිජ්තං
 පච්ඡිමා ජනතා සාලිමංසොදනං අතිමඤ්ඤදිස්සන්ති,

17 මෙසේ වදාළ කල්හි ඒ වෙරඤ්ජ බමුණු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැල කෙළේ ය “භවත් ගෞතමයෝ ජ්‍යෙෂ්ඨයා ශ්‍රේෂ්ඨයා භවත් ගෞතමයෙනි, ඉතා මැනවි භවත් ගෞතමයෙනි, ඉතා මැනවි. භවත් ගෞතමයෙනි, යම්සේ යටිකුරු කරණ ලද්දක් උඩුකුරු කරන්- නේ ද, වසන ලද්දක් විවෘත කරන්නේ ද, මං මුළු වුවකුට මග කියන්නේ ද, ඇස් ඇත්තෝ රු දකින්නා සි අඳුරෙහි තෙල්පතකක් දල්වන්නේ ද, මෙ පරිද්දෙන් ම භවත් ගෞතමයන් විසින් තන් අයුරින් දහම් දෙසන ලදී මම් භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ ද ධර්මය ද භික්ෂු සංඝයා ද සරණ යම් භවත් ගෞතමයෝ අද පටන් දිවිහිමියෙන් සරණ ගියා වූ උචුභ්‍රවකු කොට මා සලකන්නා භවත් ගෞතමයෝ භික්ෂු සංඝයා සමග මට අනුග්‍රහය පිණිස වෙරඤ්ජා නුවර වස් විසීම ද ඉවසන්නා” යි

18. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තුෂ්ණිමිභාවයෙන් එය ඉවසුණේක ඉක්බිති වෙරඤ්ජ බමුණු තෙමේ බුදුරජානන් වහන්සේගේ ඒ ඉවසීම දැන හුතස්තෙහි නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද පැදකුණු කොට ගියේ ය

19 එකල්හි වෙරඤ්ජා නුවර දුක සේ ලැබිය යුතු භික්ෂාව ඇත්තේය ජීවිතයත් මරණයත් අතර පැවැති දෙ-අදහස් ඇත්තේ ය තැන තැන විසුලු මිනිසුන්ට වලින් යුක්ත ය (තොහොත් ‘තෙතට්ඨිකා’ නම් සසාරයෙහියෙන් යුක්ත ය) කුසපත් බෙදා කරණ දිවිපැවැත්ම ඇත්තේ ය (තොහොත් කුරු පමණක් ව හටගත් සසාර ඇත්තේ ය) පිඩු සිහිමෙන් යැපෙන්නට පහසු නොවන තැනෙක් විය. එකල්හි උත්තරාසනයෙන් පැමිණි අස්වෙලෙන්නේ පන්සියක් පමණ වූ අසුන් සමග වස් සාරමස විසීමට වෙරඤ්ජාවට පැමිණියාහු වෙත් ඔවුන් විසින් අස්මඩුලුවල දී භික්ෂුන්ට යවහැල් පත පත පිහිටුවන ලද්දේ වෙයි. භික්ෂුහු පෙරවරු කාලයෙහි හැර පෙරෙව පා සිවුරු ගෙණ වෙරඤ්ජාවට පිඩු පිණිස පිවිස පිඩු තො ලබන්නාහු අස්මඩුලුවල පිඩු සිඟා ඇවිද යවහැල් පත පත අරමට ගෙණවුත් වතෙහි ලා කොටා වලඳන් ආයුෂ්මත් වූ ආනන්ද සථවිර තෙමේ යවහැල්පතක් ගලෙහි ලා අඟිරු (මී සකුරු යොදා) භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිගන්වයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එය වලඳනසේක.

20. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වතෙහි මොහොල් ගැටෙන හඬ ඇසුණේක -තථාගතවරයෝ කරුණ දන්නාහු ද විවාරත් දන්නාහු ද නො විවාරත් කල් දැන විවාරත් කල් දැන නොවිවාරත් තථාගතවරයෝ වැඩ සහිත වූවක් ම විවාරත් අවැඩ සහිතයක් නො විවාරත් අතපි සහිත වචන විෂයයෙහි තථාගතවරයන්ගේ සේතුසානය (එබඳු වචන කීමෙහි සිත මොග්ගෙන් නැසුනේ ම) වෙයි භාග්‍යවත් බුදුවරු “දහම් හෝ දෙසන්නෙමු සච්චන්ට සිකපද යෝ පණවන්නෙමු” යි දෙ කරුණෙකින් භික්ෂුන් පිළිවිසින් -

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරුන් ඇමැතු සේක “ආනන්දය, ඒ වතෙහි මොහොල් ගැටෙන හඬ කීමෙන් ද?” ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැල කෙළේ ය “ආනන්දය, මැනවි, මැනවි සත්පුරුෂ වූ නොප විසින් දුර්භික්ෂය ද ලොභය ද දිවක ලදී පණිමජනතාව මස් හා හැල්සාල්බතට පවා අවමන් කරයි” වදාළ සේක.

21 අප බො දායසමා මහාමොග්ගල්ලානො යෙන භගවා නොහුපසංකමි
උපසඛකමිනා භගවන්තං අභිවාදෙඤා එකමන්තං නිසිදි එකමන්තං
නිසිනොනා බො දායසමා මහාමොග්ගල්ලානො භගවන්තං එකදවොච “එතරහි
නෙන වෙරඤ්ඤා දුබ්භිකඛා දච්ඡිතිකා සෙතට්ඨිකා සලාකාමුත්තා න සුකර
උඤ්ඤන් පගගනෙත යාපෙහුං ඉමිස්සා භනෙත මහාපස්වියා ගෙට්ඨිමං නලං
සමපන්තං සෙය්‍යථාමි ධුද්දුමධුං අනීලකං එවමිස්සාදං සාධාහං භනෙත පස්විං
පරිච්ඡෙතය්‍යං, භික්ඛු පපටකොථං පරිභුඤ්ඤන්තාහි”ති

“සෙ ජන තෙ මොහොලොව, පස්විනිසිහිවා පාණා තෙ කථං කරිසාසි?”හි

“එකාහං භතෙන පාණ්ණං අභිනිව්විති ස්සාපං සෙය්‍යථාපි මහාපඨවි සෙ පඨවිති සිඤ්ඤා පාණ්ණං හෙ භතථ සඤ්ඤාමෙස්සාමි එතෙන භතෙන පඨවිං පරිවතෙන ස්සාමි”ති

“අලං මොහොල්ලාන, මා හෙ රුචි පස්විං පරිවහෙනාං විපල්ලාසම්ප්පන්නා පරිලභෙය්‍ය” නැති

“සාධු හතොන සබොං භික්ඛුසබ්බසං උත්තරකුරුං, පිණ්ඩාය ගවේජයසා”ති

“අලං මොහොල්ලාන, මා තෙ රාළව් සබ්බස්ස භික්ඛුසංඝස්ස උත්තරකුරං පිණ්ඩස්ස ගමන” නති

[illegible]

23 අපි බො දායකයා සාරිපුතෙතො සායණගසමයං පතිසලානා චුට්ඨිතො යෙන භගවා තෙහුපසඛිතං උපසඛිතමිතිං භගවිත්තං අභිවාදෙඨා ඵකමනං නිදදි ඵතමනං නිශිඤ්ඤාතො බො දායකයා සාරිපුතෙතො භගවනං ඵාද-
 වොවි “ඉධ මයං භතෙත ජනොගහස්ස පතිසලානස්ස ඵමං චෙතසො පටිට්ඨාසෙතා උදදාදි “කතමෙසාතං බො බුද්ධාතං භගවනානං බ්‍රහ්මචරියං හ පිට්ඨිතිකං අදායාසි” කතමෙසාතං බුද්ධාතං භගවනාතං බ්‍රහ්මචරියං පිට්ඨිතිකං දදොති”හ

“කතෘදේශය” හි දේශනා මතයට අනුව, බුද්ධත්වයේ අවසාන භවය වන්නේ “අරහත්” භවයයි. “අරහත්” යන්නෙන් අදහස් වන්නේ “මුක්තියට පත්වූයේ” යන්නයි. “අරහත්” යන්නෙන් අදහස් වන්නේ “මුක්තියට පත්වූයේ” යන්නයි.

“ආගමිකයා වී සාර්වත්රික විසඳවීම සඳහා වී සිටිය සඳහා වී
 වර්ධනය වූ ආගමිකයා වී විවිධ ආගමික අංශයන් සඳහා වී සාර්වත්රික
 විසඳවීම සඳහා වී සාර්වත්රික විසඳවීම සඳහා වී සාර්වත්රික විසඳවීම සඳහා වී
 සාර්වත්රික විසඳවීම සඳහා වී සාර්වත්රික විසඳවීම සඳහා වී සාර්වත්රික විසඳවීම සඳහා වී

21 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් වූ මහමුගලන් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ වැද පසෙක හුන්හ. පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ “වහන්ස, දැන් චේරඤ්ඤා නුවර දූක සේ ලාභිය යුතු වූ භික්ෂුව ඇත්තේ ය ජීවිතය පිළිබඳ ව දෙඅනෙකින් පැවැති සැක ඇත්තේ ය තැන තැන විසුල මිනිඳැව ඇත්තේ ය (නොහොත් වැලඳුනු සෙනටකිකා නම් සසාරෝගය ඇත්තේ ය) ලග බෙදීමෙන් දිවි පවත්වන්නක් වෙයි පිටු සිහිමෙන් ජීවත් වන්නට පහසු නොවන්නක් වෙයි. වහන්ස, මේ පොළොවේ යට පෙදෙස මිහිරි රසයෙන් සමෘද්ධි වෙයි. පිලවුන් නැති මිවදයක් යම් සේ ද, එමෙන් රසවත් වෙයි වහන්ස, භික්ෂුහු පැවිවිරසය වලඳන්වා’යි මම පොළොව පෙරලන්නෙමි නම් මැනවි” යනු යි

“මුගලන, යම් ඒ පොළොව ඇසුරු කළ ප්‍රාණීහු වෙද්ද, ඔවුනට කුමක් කරන්නෙහි ද?”

“වහන්ස, මම පොළොව පමණ මහත් වූ එක් අත්ලක් මවන්නෙමි පොළොව ඇසුරු කළ ඒ ප්‍රාණීන් එයට මාරු කරන්නෙමි අනිත් අනිත් පොළොව පෙරලන්නෙමි.”

“මුගලන, නුසුදුසු ය පොළොව පෙරළීම නොපට රුචි නො වේවා සත්‍යයෝ විතතවිපයඝායයට පවා පැමිණෙන්නාහු ය ”

“වහන්ස, සියලු භික්ෂුසංඝ නෙමේ උතුරුකුරු දිවයිනට පිටු පිණිස යන්නේ නම් මැනවි ”

“මුගලන, නුසුදුසු ය උතුරුකුරුදිවයිනට සියලු භික්ෂුසංඝයාගේ යැම නොපට රුචි නො වේවා.”

22 ඉක්බිති රහොගත වූ, විතතවිවෙකයෙන් යුත් වූ ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර සථවිරයන් වහන්සේට මෙසේ වූ විතතපරිචිතකීයෙක් පහළ විය “කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී නො වී ද? කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී වී ද?”

23 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් වූ ශාරීපුත්‍ර සථවිර තෙමේ පස්වරුයෙහි පලසමවතින් තැඟි සිටියේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ වැද එකත්පස් ව හුන්නේය එකත් පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර සථවිර තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය “වහන්ස, මෙහි රහසිගත වූ විතතවිවෙකයෙන් යුත් වූ මගේ සිතට මෙබඳු චිතකීයෙක් පහළ විය “කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී නො වී ද? කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී වී ද?” යනු යි

24. “වහන්ස, මෙහි කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී නො වී ද? කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී වී ද?”

“ශාරීපුත්‍රයනි, චිපසසි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේද සිඛි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද චෙසසභු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද ශාසනය බොහෝ කල් පැවැතුනෙක් නො වී ය ශාරීපුත්‍රයනි, කාලුසද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද කෝනාගමන භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද කාශ්‍යප භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද, ශාසනය වූ කලී බොහෝ කල් පැවැතුනෙක් වී” යැ යි වදල සේක

21 අථ ඛො ආයස්මා චහාමොගගල්ලානො යෙන භගවා තෙනුපසංකම උපසඞ්කමිතිං ගභවන්තං අභිවාදෙකා ඵකමන්තං නිසීදි ඵකමන්තං නිසීදෙකා ඛො ආයස්මා මහාමොගගල්ලානො ගභවන්තං ඵතද්ධොව “ඵතරති භන්තෙ වෙරසද්දා දුඛභිකාං දවිභිතිකා සෙයාධිකා සලාකාවුන්තා න සුකරා උසේද්ධ පයගතෙන යාපෙභුං දුස්සා භන්තෙ මහාපඨට්ඨා තෙවසීමං භල්ලං සමපන්නං සෙයාධිකා චුද්දෙධුං අනිලකං ඵවද්ධසාදං සාධාගං භන්තෙ පස්චිං පරිවහොග්ගං, භිකුට්ඨ පඨට්ඨකොඡං පරිභුඤ්ජය්‍යානං”ති

“යෙ ජනං භො ටොගාලලාන, පස්ථනිසසිතා පාණා තෙ කථං කපිස්සපි?”ති

“ඵකාගං භන්තෙ පාණා අභිනිවුත්තිස්සාම සෙයාධිකා මහාපස්ථි යෙ පස්ථනිසසිතා පාණා තෙ තත්ථ සමායාමෙස්සාම ඵන්තෙ ගන්තො පස්ථිං පරිවහොග්ගාම”ති

“අල්ලං මොගගල්ලාන, ඒ භො ජුළුචි පස්ථිං පරිවහොග්ගං ටපල්ලාසමිති යන්තා පටිලතෙස්ස”ති

“සාධු ගහොන සබො භිකුට්ඨසමාය (තතරාගරං පිණ්ඩාග භජෙය්‍යා) ති

“අල්ලං මොගගල්ලාන, මා තෙ ජුළුචි සමායා භිකුට්ඨසමායා උත්තරකුරං පිණ්ඩාග ගමනං”ති

22 අථ ඛො ආයස්මාහො සාරිපුත්තො ජයාගතස්ස පතිසල්ලිතස්ස ඵලං වෙනසො පරිච්ඡින්නෙකා උදපාදි “කතමෙසානං ඛො බුද්ධානං ගභවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං න චිරට්ඨිතිකං අහොසි” කතමෙසානං බුද්ධානං ගභවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං චිරට්ඨිතිකං අහොසි”ති

23 අථ ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො සායණංගමියං පතිසල්ලානා චුට්ඨිකො යෙන භගවා තෙනුපසංකම උපසඞ්කමිතිං ගභවන්තං අභිවාදෙකා ඵකමන්තං නිසීදි ඵකමන්තං නිසීදෙකා ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො ගභවන්තං ඵතද්ධොව “ඉධ මඤ්ඤං භන්තෙ රහොගතස්ස පතිසල්ලිතස්ස ඵලං වෙනසො පරිච්ඡින්නෙකා උදපාදි “කතමෙසානං ඛො බුද්ධානං ගභවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං න චිරට්ඨිතිකං අහොසි” කතමෙසානං බුද්ධානං ගභවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං චිරට්ඨිතිකං අහොසි”ති

24 “කතමෙසානං භු ඛො භන්තෙ බුද්ධානං ගභවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං න චිරට්ඨිතිකං අහොසි? කතමෙසානං බුද්ධානං ගභවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං චිරට්ඨිතිකං අහොසි”ති

“භගවතො ව සාරිපුත්ත චිස්සය්‍යස්ස භගවතො ව සිඛිස්ස භගවතො ව චෙස්සගුස්ස බ්‍රහ්මචරියං න චිරට්ඨිතිකං අහොසි භගවතො ව සාරිපුත්ත කකුඤ්ඤස්ස භගවතො ව ඤානාගමනස්ස භගවතො ව කාස්සපස්ස බ්‍රහ්මචරියං චිරට්ඨිතිකං අහොසි”ති

21. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් වූ මහමුගලන් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ වැද පසෙක හුන්හ. පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ “වහන්ස, දෑන් වේරඤ්ජා නුවර දුක සේ ලැබිය යුතු වූ භික්ෂුව ඇත්තේ ය ජීවිතය පිළිබඳ ව දෙඅතෙකින් පැවැති සැක ඇත්තේ ය තැන තැන විසුලු මිනිඳැට ඇත්තේ ය (නොහොත් වැලදුනු සෙතටයිකා නම් සසාරෝගය ඇත්තේ ය) ලහ බෙදීමෙන් දිවි පවත්වන්නක් වෙයි පිඩු සිහිමෙන් ජීවත් වන්නට පහසු නොවන්නක් වෙයි. වහන්ස, මේ පොළොවේ යට පෙදෙස මිහිරිරසයෙන් සමෘද්ධ වෙයි පිලවුන් නැති මිවදයක් යම් සේ ද, එමෙන් රසවත් වෙයි වහන්ස, භික්ෂුහු පාටිවිරසය වලඳත්වා’ යි මම් පොළොව පෙරලන්නෙමි තම් මැනැවි” යනු යි

“මුගලන, යම් ඒ පොළොව ඇසුරු කළ ප්‍රාණීහු වෙද්ද, ඔවුනට කුමක් කරන්නෙහි ද?”

“වහන්ස, මම් පොළොව පමණ මහත් වූ එක් අත්ලක් මවන්නෙමි පොළොව ඇසුරු කළ ඒ ප්‍රාණීන් එයට මාරු කරන්නෙමි අතින් අතින් පොළොව පෙරලන්නෙමි.”

“මුගලන, නුසුදුසු ය පොළොව පෙරළීම නොපට රුචි නො වේවා සත්‍යයෝ විතතවිපයඝාතයට පවා පැමිණෙන්නාහු ය ”

“වහන්ස, සියලු භික්ෂුසංඝ නෙමේ උතුරුකුරු දිවයිනට පිඩු පිණිස යන්නේ තම් මැනැවි ”

“මුගලන, නුසුදුසු ය උතුරුකුරුදිවයිනට සියලු භික්ෂුසංඝයාගේ යැම නොපට රුචි නො වේවා.”

22 ඉක්බිති රහොගත වූ, විතතවිවෙකයෙන් යුත් වූ ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර සථවිරයන් වහන්සේට මෙසේ වූ විතතපරිචිතකීයෙක් පහල විය “කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී නො වී ද? කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී වී ද?”

23 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් වූ ශාරීපුත්‍ර සථවිර නෙමේ පස්වරුයෙහි පලසමවැසීන් තැගී සිටියේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ වැද එකත්පස් ව හුන්නේය එකත් පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර සථවිර නෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය “වහන්ස, මෙහි රහසිගත වූ විතතවිවෙකයෙන් යුත් වූ මගේ සිතට මෙබඳු විතකීයෙක් පහල විය “කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී නො වී ද? කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී වී ද?” යනු යි

24 “වහන්ස, මෙහි කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී නො වී ද? කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී වී ද?”

“ශාරීපුත්‍රසිනි, විසෙසි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේද සිඬි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද මෙසසකු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද ශාසනය බොහෝ කල් පැවැතුනෙක් නො වී ය ශාරීපුත්‍රසිනි, කාලාසද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද ජෙත්තාගමන භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද කාශ්‍යප භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද, ශාසනය වූ කලී බොහෝ කල් පැවැතුනෙක් දී” යැ යි වදල සේක

25 “වහන්ස, යම් හේතු වෙතින් විපසෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද සිඛි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද චේක්‍ෂාභූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද ශාසනය බොහෝ කල් පැවතුනෙක් නො වී නම්, එයට හේතු කවරේ ද? එයට ප්‍රත්‍යය කවරේ ද?”

26 “ශාරීපුත්‍රයෙනි, විපසෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද සිඛි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද චේක්‍ෂාභූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද ශ්‍රාවකයන්ට විස්තරවශයෙන් ධම්ම දෙශනා කරන්නට උත්සාහ රහිත වූහ ඒ බුදුවරුන්ගේ සුත්ත ය, ගෙය ය, වෙසාකරණ ය, ගාථා ය, උද්‍යාන ය, ඉතිවුත්තක ය, ජාතක ය, අබ්‍යුහබ්බ ය, වෙදලල ය යන තව්‍යංග ශාස්තෘශාසිතය සමුද්‍රව්‍ය ද විය. ශ්‍රාවකයන්ට ශික්ෂාපද ද නො පණවන ලදී. ආණ්ඩුපාතිමොක්ඛය නො උදෙසන ලදී

27 ඒ භාග්‍යවත් වූ බුදුවරුන්ගේ පරිනිවෘත්තයෙන් ඒ බුදුවරුන්ගේ සමමුඛශ්‍රාවකයන්ගේ ද පරිනිවෘත්තයෙන් නානාතාම ඇති, නානාගොත්‍ර ඇති, නානාජාතියෙන් නානාකුලයෙන් පැවිදි වූ යම් පශ්චිමශ්‍රාවක කෙනෙක් වූවාහු ද, ඔහු ඒ ශාසනය වනා ම අතුරුදන් කළාහු ය ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම්සේ හත් වැදූරුම් පුෂ්පජාතිහු මලයේ තැන්පත් කරණ ලද්දහු හුයෙන් නොගොතන ලද්දහු ද, යම්සේ ඒ මල් වාතය තෙමේ විසුරුවා ද, අන් තැනකට යවා ද, තුබූ තැනින් පහ කෙරේ ද, ඒ කවර හෙයින් ද? යත් සුදුසු පරිදි ඒ මල් හුයින් නොගෙනු නෙයිනි. මේ පරිද්දෙන් ම, ශාරීපුත්‍රයෙනි, ඒ භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ පිරිනිවන් පෑමෙන් ඒ බුදුවරුන්ගේ සමමුඛශ්‍රාවකයන්ගේ පිරිනිවන් පෑමෙන් ඒ ශ්‍රාවකයන්ගේ අතැවැසි වූ නානාතාමගොත්‍ර ඇති, නානාජාතියෙන් නානාකුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූ යම් පශ්චිමශ්‍රාවක කෙනෙක් වූවාහු නම්, ඔහු ඒ ශාසනය වනා ම අතුරුදන් කළහ

28 වැලි දු ඒ භාග්‍යවත් බුදුවරු තමන්ගේ සිතින් ශ්‍රාවකයන් සිත පිරිසිදු දෑන ශ්‍රාවකයන්ට අවවාද කරන්නට උත්සාහ සහිත වූහ ශාරීපුත්‍රයෙනි, පෙර වුවක් කියමි අභිත් සමසක්සමබුද්ධ වූ චේක්‍ෂාභූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බිහිසුණු වූ එක්තරා වතලාහැබක දී තමන්ගේ සිතින් ඒ මහණුන්ගේ සිත පිරිසිදු දෑන දහසක් මහණුන්ට ‘මෙසේ (තෙකබ්බොදි) විතඤ්ඤා කරවු (කාමාදි) විතඤ්ඤා කරවු. මෙසේ අනිත්‍යාදිවශයෙන් මෙතෙහි කරවු නිත්‍යාදිවශයෙන් මෙතෙහි නො කරවු අකුසල් වූ මෙය දුරු කරවු. කුසල් වූ මෙයට පෑමණ වාසය කරවු’යි අවවාද කරණ සේක, අනුශාසනා කරණ සේක ඉක්බිති ශාරීපුත්‍රයෙනි, අභිත් සමසක්සමබුද්ධ වූ චේක්‍ෂාභූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙසේ අවවාද කරණු ලබන්නා වූ මෙසේ අනුශාසනා කරණු ලබන්නා වූ ඒ දහසක් මහණුන්ගේ සිත් උපාදාන රහිත ව කාමාදි ආසාවයන්ගෙන් මිදුනේය. - ශාරීපුත්‍රයෙනි, ඒ බිහිසුණු වතලාහැබෙහි මේ බිහිසුණු බව වෙයි අවිතරාග වූ යමෙක් ඒ වත ලාහැබට පිවිසේද, බෙහෙවින් ඔහුගේ ලොබුදුහ ගණි. -

29 යමක් හේතු කොට ගෙන විපසෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද සිඛි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද චේක්‍ෂාභූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද ශාසනය බොහෝ කල් පවත්නේ නො වී ද, ශාරීපුත්‍රයෙනි, මේ එයට හේතුව යි. මේ එයට ප්‍රත්‍යය යි ”

30. “වහන්ස, යමක් කරණ කොට ගෙන කකුසද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේත් කෝනාගමන භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේත් කාශ්‍යප භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේත් ශාසනය බොහෝ කල් පවත්නක් වී නම්, එයට හේතුව කිම? ප්‍රත්‍යය කිම?”

31. “ශාරිපුත්‍රයෙනි, කකුසද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද කොනාගමන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද කාශ්‍යප භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද ශ්‍රාවකයන්ට විඤ්ඤාන වශයෙන් දහම් දෙසන්නව උත්සාහවත් වූහ ඒ බුදුවරුන්ගේ සුත්‍ර-දෙශනා ද, ගාථා සහිත සුත්‍ර දෙශනා ද, අභිධම්මපිටකය හා අත්‍ය අභිග ආට්ඨකයන් නුටු බුද්ධිවචන ද, ගාථා දෙශනා ද, සොම්නස්මුවා නුවණින් වදාළ දෙශනා ද, ‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේකැ’යි දැක්වූ සුත්‍රාන්ත ද, ජාතකදෙශනා ද, ආශ්වායාදිභූතධම්මප්‍රතිසංස්‍රක්ත සුත්‍රාන්ත ද, ප්‍රීතිය හා ඥානය ඇසුරු කළ සුත්‍රාන්ත ද යන නවංග ශාස්තෘශාසනය බොහෝ විය ශ්‍රාවකයන්ට ශික්ෂාපද පණවන ලදී පාමොක් උදෙසන ලදී

32. ඒ භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ පරිනිවෘත්තයෙන්, ඒ බුදුවරුන්ගේ සම්මුඛශ්‍රාවකයන්ගේ පරිනිවෘත්තයෙන්, ඒ සම්මුඛසම්මුඛ ශ්‍රාවකවරයන්ගේ අතැවැසි වූ, තන් වැදූරුම් තම් ගොත් ඇති, තන් වැදූරුම් ජාතියෙන් තන් කුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූ යම් ඒ පශ්චිම ශ්‍රාවක කෙනෙක් වුවාහු තම් ඔහු ඒ ශාසනය ඉතා දීඝි කාලයක් තැබූහ ශාරිපුත්‍රයෙනි, යම්සේ තන්වැදූරුම් පුෂ්පයෝ මලක්තේ තැන්පත් කරණ ලද්දහු හුයෙන් මිනා ව බඳනා ලද්දහු ද, වාතය තෙමේ ඔවුන් නො විසුරුවා ද, අත් නැත-කට නො යවා ද, තුබූ තැනින් පහ නො කෙරේ ද, ඒ කවර හෙයින් ද? යත්: සුදුසු පරිදි ඒ මල් හුයින් ගෙහුහු හෙයින්. මේ පරිද්දෙන් ම ශාරිපුත්‍රයෙනි, ඒ භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ පිරිනිවීමෙන්, ඒ බුදුවරුන්ගේ සම්මුඛශ්‍රාවකයන්ගේ පිරිනිවීමෙන්, ඒ සම්මුඛශ්‍රාවකයන්ගේ අතැවැසි වූ, නානා තම් ගොත් ඇති, නානාජාතියෙන් නානාකුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූ යම් ඒ පශ්චිම ශ්‍රාවක කෙනෙක් වුවාහු ද, ඔහු ඒ ශාසනය බොහෝ දිගු කලක් තැබූහ

33. ශාරිපුත්‍රයෙනි, යම් කරුණෙකින් කකුසද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේත් කොනාගමන භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේත් කාශ්‍යප භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේත් ශාසනය දිගු කල් පවත්නේ වී ද, මේ එයට හේතුව ය, මේ එයට ප්‍රත්‍යය ය” යි වදාළ සේක

34. අථ ඛො ආගසමා ඥාඤ්ජනෙනා උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරා-
සඛනං කරිනිං යෙන භගවා තෙනඤ්ජලීං පණ්ණමේධා භගවන්තං එතදවොච
“එතස්ස භගවා කාලො, එතස්ස සුගත කාලො, යං භගවා සාවකානං සික්ඛා-
පදං පඤ්ඤපෙය්‍ය, උද්දිසති පාතිමොක්ඛං, යථසිදං ඩුගච්චරිතං අභිනිශං
අස්ස චිරව්භිතිස,”තති

35 “අගමෙහි තිං සාරිපුත්ත අගමෙහි තිං සාරිපුත්ත තථාඥතො‘ච
තථ කාලං ජානියාති න තාව සාරිපුත්ත සථා සාවකානං සික්ඛාපදං
පඤ්ඤපෙති, න උද්දිසති පාතිමොක්ඛං, යථ න ඉධෙකළෙච අසච්චානීයා
ධම්මා සඛෙස පානුභවනති යතො ච ඛො සාරිපුත්ත ඉධෙකළෙච
අසච්චානීයා ධම්මා සඛෙස පානුභවනති, අථ සථා සාවකානං සික්ඛාපදං
පඤ්ඤපෙති, උද්දිසති පාතිමොක්ඛං තෙසඤ්ඤෙච අසච්චානීයානං
ධම්මානං පටිඝාතාය

36 න තාව සාරිපුත්ත, ඉධෙකළෙච අසච්චානීයා ධම්මා සඛෙස
පානුභවනති, යථ න සඛෙස රත්තඤ්ඤමහත්තං පතෙතා හොති යතො ච
ඛො සාරිපුත්ත, සඛෙස රත්තඤ්ඤමහත්තං පතෙතා හොති, අථ ඉධෙකළෙච
අසච්චානීයා ධම්මා සඛෙස පානුභවනති අථ සථා සාවකානං සික්ඛාපදං
පඤ්ඤපෙති, උද්දිසති පාතිමොක්ඛං තෙසඤ්ඤෙච අසච්චානීයානං ධම්මානං
පටිඝාතාය

37 න තාව සාරිපුත්ත, ඉධෙකළෙච අසච්චානීයා ධම්මා සඛෙස
පානුභවනති, යථ න සඛෙස වෙපුලුලිහත්තං පතෙතා හොති යතො ච ඛො
සාරිපුත්ත සඛෙස වෙපුලුලිහත්තං පතෙතා හොති, අථ ඉධෙකළෙච අසච්ච-
ානීයා ධම්මා සඛෙස පානුභවනති අථ සථා සාවකානං සික්ඛාපදං
පඤ්ඤපෙති, උද්දිසති පාතිමොක්ඛං තෙසඤ්ඤෙච අසච්චානීයානං ධම්මානං
පටිඝාතාය

38 න තාව සාරිපුත්ත, ඉධෙකළෙච අසච්චානීයා ධම්මා සඛෙස පානු-
භවනති, යථ න සඛෙස ලාභග්ගමහත්තං පතෙතා හොති යතො ච
ඛො සාරිපුත්ත සඛෙස ලාභග්ගමහත්තං පතෙතා හොති, අථ ඉධෙකළෙච
අසච්චානීයා ධම්මා සඛෙස පානුභවනති, අථ සථා සාවකානං සික්ඛාපදං
පඤ්ඤපෙති, උද්දිසති පාතිමොක්ඛං තෙසඤ්ඤෙච අසච්චානීයානං ධම්මානං
පටිඝාතාය

39 න තාව සාරිපුත්ත, ඉධෙකළෙච අසච්චානීයා ධම්මා සඛෙස පානු-
භවනති, යථ න සඛෙස බ්‍යභුසච්චමහත්තං පතෙතා හොති යතො ච
ඛො සාරිපුත්ත සඛෙස බ්‍යභුසච්චමහත්තං පතෙතා හොති, අථ ඉධෙකළෙච
අසච්චානීයා ධම්මා සඛෙස පානුභවනති අථ සථා සාවකානං සික්ඛාපදං
පඤ්ඤපෙති, උද්දිසති පාතිමොක්ඛං තෙසඤ්ඤෙච අසච්චානීයානං
ධම්මානං පටිඝාතාය ”

40 නිරිඬුදෙ හි සාරිපුත්ත, භික්ඛුසඛෙසා නිරාදීතවො අපගතකාලිකො
සුද්ධො සාරෙ පතිට්ඨිතො ඉමෙසං හි සාරිපුත්ත පඤ්චන්තං භික්ඛුසතානං
යො පච්ඡේදිකො භික්ඛු, සො සොතාපතො අචිනිපාතධම්මො නිශ්ශො
සමොඛිපරායණො”ති.

34 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සැබිසුන් තෙරණුවෝ පොරෝණය එකක් කොට පෙරෙව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දෙසට ඇදිලි බැඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළහ “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, යම් තෙයෙකින් මේ ශාසනය දිගුකල් පවත්නක්, බොහෝ කල් පවත්නක් වන්නේ ද, එසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශ්‍රාවකයන්ට ශික්ෂාපද පණවන සේක්වා පාමොක් උදෙසන සේක්වා භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මෙය එයට කල් දෙසි සුභතයන් වහන්ස, මෙය එයට කල් දෙසි.”

35 “ශාරීපුත්‍රයෙනි, බ්‍රාහ්මණයන් වූ ශාරීපුත්‍රයෙනි, බ්‍රාහ්මණයන් වූ තථාගත තෙමේ ම එයට කල් දන්නේ ය. ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම් තාක් මේ ශාසනයෙහි ආයුධයන් ඉපද සිටීමට ආධාර වූ ඇතැම් ධර්මයෝ සංඝයා කෙරෙහි නො පහසු වෙද්ද, ඒ තාක් ශාසනා තෙමේ ශ්‍රාවකයන්ට සිකපද නො පණවයි, පාමොක් නො උදෙසයි ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම් කලෙක වතාහි මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් ආයුධස්ථානීයධර්මයෝ සංඝයා කෙරෙහි පහසු වෙද්ද, එකල්හි ශාසනා තෙමේ එම ආයුධස්ථානීය ධර්මයන් නැසීම පිණිස ශ්‍රාවකයන්ට සිකපද පණවයි, පාමොක් උදෙසයි.

36 ශාරීපුත්‍රයෙනි, සංඝ තෙමේ යම් තාක් චිරරුහුණන්ගෙන් මහත් බවට නො පැමිණියේ වේ ද, ඒ තාක් මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් ආයුධස්ථානීය-ධර්මයෝ නො පහසු වෙත් ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම් කලෙක සංඝ තෙමේ චිරරුහුණන්ගෙන් මහත්තයට පැමිණියේ වේ ද, මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් ආයුධස්ථානීයධර්මයෝ සංඝයා කෙරෙහි පහසු වෙත් ද, එකල්හි ශාසනා තෙමේ ඒ ආයුධස්ථානීයධර්මයන් නැසීම පිණිස ශ්‍රාවකයන්ට සිකපද පණවයි, පාමොක් උදෙසයි.

37 ශාරීපුත්‍රයෙනි, සංඝ තෙමේ යම් තාක් සථවිර මධ්‍යම තවක වශයෙන් විප්‍රසාදයට මහත්තයට නො පැමිණියේ වේ ද, ඒ තාක් මේ ශාසනයෙහි සංඝයා කෙරෙහි ඇතැම් ආයුධස්ථානීයධර්මයෝ නො පහසු වෙත් ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම් කලෙක සංඝ තෙමේ විප්‍රසාදයට මහත්තයට පැමිණියේ වේ ද, එකල්හි මේ ශාසනයෙහි සංඝයා කෙරෙහි ඇතැම් ආයුධස්ථානීයධර්මයෝ පහසු වෙත් එකල්හි ශාසනා තෙමේ එ ම ආයුධස්ථානීය ධර්ම නැසීම පිණිස ශ්‍රාවකයන්ට සිකපද පණවයි, පාමොක් උදෙසයි.

38 ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම් තාක් සංඝ තෙමේ ලාභයෙන් මහත් බවට නො පැමිණියේ වේ ද, ඒ තාක් මේ ශාසනයෙහි සංඝයා කෙරෙහි ඇතැම් ආයුධස්ථානීයධර්මයෝ නො පහසු වෙත් ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම් කලෙක සංඝ තෙමේ ලාභයෙන් මහත්බවට පැමිණියේ වේ ද, එකල්හි මේ ශාසනයෙහි සංඝයා කෙරෙහි ඇතැම් ආයුධස්ථානීයධර්මයෝ පහසු වෙත් ඉක්බිති ශාසනා තෙමේ එ ම ආයුධස්ථානීය ධර්ම නැසීම පිණිස ශ්‍රාවකයන්ට සිකපද පණවයි, පාමොක් උදෙසයි

39 ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම් තාක් සංඝ තෙමේ බහුශ්‍රැතියෙන් මහත් බවට නො පැමිණියේ වේ ද, ඒ තාක් මේ ශාසනයෙහි සංඝයා කෙරෙහි ඇතැම් ආයුධස්ථානීයධර්මයෝ නො පහසු වෙත් ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම් කලෙක සංඝ තෙමේ බොහෝ උගත්බවට පැමිණියේ වේ ද, එකල්හි මේ ශාසනයෙහි සංඝයා කෙරෙහි ඇතැම් ආයුධස්ථානීයධර්මයෝ පහසු වෙත් ඉක්බිති ශාසනා තෙමේ එ ම ආයුධස්ථානීයධර්ම නැසීම පිණිස ශ්‍රාවකයන්ට සිකපද පණවයි, පාමොක් උදෙසයි

40 ශාරීපුත්‍රයෙනි, භික්ෂුසංඝ තෙමේ නිරර්බුද ය, නිදෙස් ය, දුසිල් මහණුන් ගෙන් තොර ය, පිරිසුදු ය, සිල් ආදී සර්දෘශ්‍යමිති පිහිටිය ය ශාරීපුත්‍රයෙනි, මේ පන්සියක් මහණුන් අතුරෙන් යම් පැසුළු බහුණක් වේ ද, තෙතෙමේ සෝටන් ය. අපායෙහි කො හෙහසුලු ය, නිවණට නියත ය, සම්බෝධිය ල පිහිට කොට ඇත්තේ ය”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිදුළු සේසා

41 එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් අනුදතෙරුන් අමතා “ආනන්දය, බුදුවරු යම් කෙනෙකුත් විසින් නිමනන ලද්දකු වස් වෙසෙද්ද, ඔවුන් නො විවාරා දතවු සැරිසැරීමට නො නික්මෙත් යන මෙය තථාගතයන්ගේ පුරුදු ධර්මාවතී ආනන්දය යමු වෙරඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණයාට දැනුම් දෙමු”යි වදාළ සේක ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙමේ, “වහන්ස, එසේ ය” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුනි

42 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙන ආයුෂ්මත් අනුද තෙරුන් පසුව ලා යන මහණනු කොට වෙරඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණයාගේ නිවෙසට එළැඹි සේක එළඹ පැණවු අසුන්හි වැඩ හුන් සේක

43 එකල්හි වෙරඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණ තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළැඹියේ ය එළඹ වැඳ එකත්පස් ව හුන්නේ ය. එකත් පසෙක හුන් වෙරඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණාට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “බ්‍රාහ්මණෙනි, අපි නොප විසින් නිමනන ලද්දෙමේ වස් චුසුමු නොපට දන්වමු දතවු සැරිසරන්නට අපි කැමැත්තෙමු” යි වදාළ සේක.

44. “භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, සැබැව මා විසින් නිමනන ලද්දකු වස් චුසුනු ය. එහෙත් යම් දෙයධර්මයක් වී නම්, එය නො දෙන ලද්දේ ය හෙ ද වතාහි නැති ව නො වෙයි නො දෙනු කැමැත්තෙක් ද නො වීය ගෘහවාසයෝ බොහෝ කාන්‍ය ඇත්තෝ ය බොහෝ කටයුතු ඇත්තෝ ය එහෙයින් එයට අවකාශයක් කොසින් ලැබේ ද” භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, හිසුළු-සබ්බසා සමග සෙට දවසට මාගේ දානය ඉවසන සේක්වා”යි සේ කී ය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිශ්ශබ්දභාවයෙන් එය ඉවසු සේක

45 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙරඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණයාට දැනැම් කථාවෙන් කරුණු දක්වා, ඔහු කුසල් දහම්හි සමාදන් කරවා, තියුණු කරවා, සදාට කොට හුන්නෙන් හැනි වැනි සේක

46 ඉක්බිති වෙරඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණ තෙමේ එ රැය ඇවැමෙන් සිය නිවෙසෙහි ප්‍රණීත වූ බාද්‍ය භෝජ්‍ය පිළියෙල කරවා “භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, කල් වෙයි. බත නිමියේ ය” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට කල් දන්වා යැවී ය

47 අථ ඛො භගවා පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙතිං පහතච්චරමාදාය යෙන වෙරඤ්ජස්ස ච්චාගමණස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිතිං පඤ්ඤානෙන අසතෙ නිසීදි සද්ධං භික්ඛුසඛෙසන. අථ ඛො වෙරඤ්ජො ච්චාගමණො බුද්ධපමුඛං භික්ඛුසඛං පණ්ණෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන සහස්සා සන්තප්පෙතිං සමපවාරෙතිං භගවන්තං භුත්තාචිං ඕනීතපහතපාණිං නිව්චරෙන අච්ඡාදෙසි එකමෙකං ව භික්ඛුං එකමෙකෙන දුස්සයුගෙන අච්ඡාදෙසි. අථ ඛො භගවා වෙරඤ්ජං ච්චාගමණං ධම්මියා කපාය සඤ්ඤෙතිං සමාදපෙතිං සමුත්තෙතපේතිං සමපහංසෙතිං උට්ඨායාසතා පකකාමි.

48. අථ ඛො භගවා වෙරඤ්ජායං යථාභිරන්තං¹ විහරිතිං අනුපගමම සොඡරයං සඛකයං ඛන්ධකුජ්ජං, යෙන පයාගපතිට්ඨානං, තෙනුප-සඛකමි. උපසඛකමිතිං පයාගපතිට්ඨානෙ ගඛගං තදි, උත්තරිතිං යෙන බාග්ගසි තදචසරි. අථ ඛො භගවා බාරුණසියං යථාභිරන්තං විහරිතිං යෙන වෙසාලි, තෙන වාරිකං පකකාමි අනුපුබ්බිත වාරිකං වරදානො යෙන වෙසාලි තදචසරි තත්ත පුදං භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවතො කුලාගාරසාලායං.

වෙරඤ්ජභාණවාටො නිට්ඨිතො.²

1, යථාභිරන්තං කාළච්චි, 2 වෙරඤ්ජ භාණවාට, සිමු

47 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, පෙරවරායෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙන වෙරඤ්ජ බ්‍රාහ්මණයාගේ නිවෙසට එළඹ පැණවූ අසුන්හි භික්ෂුසංඝයා සමග වැඩහුන් සේක ඉක්බිති වෙරඤ්ජබ්‍රාහ්මණ තෙමේ ප්‍රණීත බාද්‍ය භාජ්‍යයෙන් බුදුපාමොක් මහසභා සියනින් වළඳවා පවරවා, වළඳ නිමවූ, පාත්‍රයෙන් ඉවතට ගත් අත් ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තුන්සිවුරෙන් පිදී ය එක් එක් භික්ෂුකමක් එක් එක් වස්ත්‍රයන්ගෙන් පිදී ය. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙරඤ්ජ බමුණාට දෑහැමි කපාවෙන් කරුණු දක්වා, ඔහු කුසල් දහමිහි සමාදන් කරවා, තියුණු කරවා, පහන් කොට හුනස්තෙන් නැගී වැඩී සේක

48 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙරඤ්ජාවෙහි රිසි තාක් වැස භෞරෙය්‍ය, සංඛ්‍යාය්‍ය, කාන්‍යකුබ්ජ යන නගරයන්ට නො පැමිණ ප්‍රයාග-ප්‍රතිප්‍රයාගයට එළඹී සේක. එළඹ ප්‍රයාගප්‍රතිප්‍රයාගයෙහි දී ගඬගා තදිග තරණය කොට බරණැසට වැඩීසේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බරණැස රිසි තාක් වැස විසල්පුර බලා සැරි සරා වැඩීසේක. පිළිවෙළින් සැරි සරණ සේක්, විසල්පුර යම් තැනෙක ද එහි වැඩී සේක එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර මහාවනයෙහි කුටාභාරශාලාවෙහි වැඩ වෙසෙන සේක

වෙරඤ්ජ බණවර නිමිසේ ය.

පාරාජිකකණ්ඩාව

2

[තනුමේ වහනාගේ පාගජිකා බමමා උදෙසා ආගමනයන්*]

පටිමපාරාජිකා

1 තෙත බෝ පත සමයෙහි වෙසැලියා අවිදුරේ කලාදෙසාමෝ නාම හොඳි තත් සුදිනෙහි නාම කලාදෙසුනෙහි සෙට්ඨිපුතෙහි හොඳි අප් බෝ සුදිනෙහි කලාදෙසුනෙහි සමබ්බලෙහි සහායකෙහි සද්ධි වෙසැලි අගමාසි කෙනවිදෙව කර්මයෙහි තෙත බෝ පත සමයෙහි හඟවා මහතියා පරිසාය පරිවුතො බමමා දෙසෙනෙහි නිසිනෙහි හොඳි.

2 අද්දසා බෝ සුදිනෙහි කලාදෙසුනෙහි හඟවනා මහතියා පරිසාය පරිවුතා බමමා දෙසෙනා නිසිනා. දිසවාතස්ස එතදහොඳි “යනනුනානම් බමමා සුභේයා”නති අප් බෝ සුදිනෙහි කලාදෙසුනෙහි යෙහි සා පරිසා තෙනුපසඛකම් උපසඛකම්නො එකමනා නිසිදි එකමනා නිසිනාසා බෝ සුදිනාසා කලාදෙසුනාසා එතදහොඳි “යපා යපා බෝ අහං හඟවනා බමමා දෙසිනා අප්පාතම්, තයිදං සුකරං අගාරං අප්ඤ්චිතා එකනාපරිපුණ්ණං එකනාපරිපුණ්ණං සබ්බලිඛිතං බුහමවරියං වරිතුං යනනුනානා කෙසමසුං ඔහාරොනා කාසායානි වන්තානි අව්ඡාදෙනා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බ- ජෙය්”නති

3 අප් බෝ සා පරිසා හඟවනා බමමියා කපාය සද්දසියා සමාදපිතා සමුතෙතජිතා සමපහංසිතා උට්ඨායාසනා හඟවනා අභිවාදෙනා පදකම්ණං කනා පකකාමි

4 අප් බෝ සුදිනෙහි කලාදෙසුනෙහි අවිරවුට්ඨිතාය පරිසාය යෙහි හඟවා තෙනුපසඛකම් උපසඛකම්නො හඟවනා අභිවාදෙනා එකමනා නිසිදි එකමනා නිසිනෙහි බෝ සුදිනෙහි කලාදෙසුනෙහි හඟවනා එතදවොව “යපා යපා බෝ අහං හනෙහි හඟවනා බමමා දෙසිනා අප්පාතම්, තයිදං සුකරං අගාරං අප්ඤ්චිතා එකනාපරිපුණ්ණං එකනාපරිපුණ්ණං සබ්බලිඛිතං බුහමවරියං වරිතුං ඉව්ඡාමහං හනෙහි කෙසමසුං ඔහාරොනා කාසායානි වන්තානි අව්ඡාදෙනා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතුං පබ්බාජෙතු මං හඟවා”ති

“අනුඤ්ඤාතො”සි පත තො සුදිනා මාතාපිතුහි අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති

“න බෝ අහං හනෙහි අනුඤ්ඤාතො මාතාපිතුහි අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති

“න බෝ සුදිනා තපාගතා අනුඤ්ඤාතං මාතාපිතුහි පුතං පබ්බා- ජෙය්”ති

“සො’හං හනෙහි තපා කර්මසාමි, යපා මං මාතාපිතරො අනුජානිස්සනති, අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති

* පාඨො යං පොඤ්ඤාසු න දිස්සතෙ

පාරාජිකකාණ්ඩය

2

[එහි (විනයෙහි) මේ පාඨක ධර්මයෝ සිවු දෙනා උදෙසීමට පැමිණෙත්.]

ප්‍රථම පාරාජිකය

1. එසමයෙහි විසල්පුර අසල කලන්දගාම නම් ගමෙක් වෙයි එහි කලන්ද සිටුහුගේ පුත් වූ සුදින්න නම් සිටුපුතෙක් වෙයි ඉක්බිති කලන්ද-සිටුපුත් වූ සුදින්න තෙමේ බොහෝ යහළුවන් සමග කිසි යම් කටයුත්තෙකින් විසල්පුරයට පැමිණියේ ය එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහත් පිරිසක් විසින් පිරිවැරුණ සේක් දහම් දෙසමින් වැඩහුන් සේක.

2 කලන්ද සිටුපුත් තෙමේ මහපිරිසෙන් පිරිවරණ ලද ව දහම් දෙසමින් වැඩ හුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දිව්. දෑක මුහුට “ඉදින් මම ද බණ අසන්නෙම් නම් යෙහෙකැ”යි මෙබඳු සිතෙක් විය ඉක්බිති සුදින්න සිටුපුත් තෙමේ ඒ පිරිස වෙත පැමිණ එකත්පස් ව හුන්නේ ය එකත්පස් ව හුන් සුදින්න හට මෙබඳු සිතෙක් විය “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසන ලද ධර්මය යම් යම් සේ මම දැනීම ද, ගිහිගෙහි වසන්නහු විසින් එකැතින් පිරිපුන් එකැතින් පිරිසිදු ඒ සබ්බලිඛිත බ්‍රහ්මචර්‍ය්‍යීය භාසිරොත්තට සුකාර නො වේ ඉදින් මම කෙස් රවුලු බහවා කසාවත් ගැඳ ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නෙම් නම් මැනව” යනු යි

3 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දහම් කථාවෙන් කරුණු දක්වන ලද, කුසල් දහම්හි යොදවන ලද, නියුණු කරණ ලද, පහත් කරණ ලද ඒ පිරිස හුතස්සෙන් නැගී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ පැදකුණු කොට නික්ම ගියහ

4 ඉක්බිති සුදින්න නම් වූ කලන්දපුත් තෙමේ ඒ පිරිස නැගිට ගිය නොබෝ වේද්‍රාවකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ, වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් සුදින්න කලන්දපුත් තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කී ය “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසන ලද ධර්මය මම යම්සේ දැනීම ද, ගිහිගෙහි වසන්නහු විසින් එකැතින් පිරිපුන් එකැතින් පිරිසිදු ඒ සබ්බලිඛිත බ්‍රහ්මචර්‍ය්‍යීය භාසිරොත්තට සුකාර නො වේ වහන්ස, මම කෙස් රවුලු බහවා කසාවත් ගැඳ ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට කැමැත්තෙමි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මා පැවිදි කරණ සේක්වා” යනු යි

“සුදින්නය, ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීම පිණිස මව්පියන් විසින් තෝ අනුදන්තා ලද්දෙහි ද ?”

“වහන්ස, ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීම පිණිස මව්පියන් විසින් මම නො අනුදන්තා ලද්දෙම් වෙමි”

“සුදින්නය, තථාගතවරයෝ මව්පියන් විසින් නොඅනුදන් කුලදරුවා පැවිදි නො කෙරෙත්”

“වහන්ස, ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට මව්පියෝ මට යම්සේ අනුදන්තානු ද, මම එසේ කරන්නෙමි”

5 අථ ඛො සුද්දිනොනා කලඤ්චතො වෙසාලියං හං කරණීයං තිරොති යෙන ඤලඤායමො, යෙන මාතාපිතරො, තෙනුපසඛකම් උපසඛකමිතා මාතාපිතරො එතදවොච “අමච්ඡෙ, තාන, යථා යථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, නගිදං සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසතා එකන්තපරිපුණ්ණං එකන්ත-පරිපුණ්ණං සඛබලිඛිතං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං ඉච්ඡාමහං කෙසම්ඤ්ජං ඕනාරොති කාසායානි වස්ථානි අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්තුං. අනුජානාථ මං අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති එවං වුත්තො සුද්දිනොනා කලඤ-පුත්තස්ස මාතාපිතරො සුද්දිනං කලඤ්චතං එතදවොචුං “ඒං ඛො‘සි තාන සුද්දින, අමහාකං එකපුත්තස්සෙ පියො මතාපො සුබ්බෙධිනො සුබ්බපරිභටො¹, න ඒං තාන සුද්දින, කිඤ්චි දුක්ඛස්ස ජාතාසි මරණෙන’පි මයං තෙ අකා-මකා විතා භවිස්සාම කිං පන මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාම අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති

6 දුතියමපි ඛො - පෙ - තතියමපි ඛො සුද්දිනොනා කලඤ්චතො මාතාපිතරො එතදවොච “අමම, තාන, යථා යථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, නගිදං සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසතා එකන්ත-පරිපුණ්ණං එකන්තපරිපුණ්ණං සඛබලිඛිතං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං ඉච්ඡාමහං කෙසම්ඤ්ජං ඕනාරොති කාසායානි වස්ථානි අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්තුං. අනුජානාථ මං අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති තතියමපි ඛො සුද්දිනොනා කලඤ්චතො මාතාපිතරො සුද්දිනං කලඤ්චතං එතදවොචුං “ඒං ඛො‘සි තාන සුද්දින අමහාකං එකපුත්තස්සෙ පියො මතාපො සුබ්බෙධිනො සුබ්බපරිභටො¹ න ඒං තාන සුද්දින, කිඤ්චි දුක්ඛස්ස ජාතාසි මරණෙන’පි මයං තෙ අකාමකා විතා භවිස්සාම කිං පන මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාම අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති

7 අථ ඛො සුද්දිනොනා කලඤ්චතො “න මං මාතාපිතරො අනුජානන්ති අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති තත්තෙව අනන්තරතිතාය² භූමියා නිපජ්ජ “ඉධෙව මෙ මරණං භවිස්සති පබ්බජ්ජා වා”ති අථ ඛො සුද්දිනොනා කලඤ්චතො එකමපි භතතං න භුඤ්ඤී දෙව’පි භතතානි න භුඤ්ඤී තිණ්ඤි භතතානි න භුඤ්ඤී වත්තාරි’පි භතතානි න භුඤ්ඤී පඤ්ඤා’පි භතතානි න භුඤ්ඤී ඡ’පි භතතානි න භුඤ්ඤී සත්ත’පි භතතානි න භුඤ්ඤී

1 පරිත්තො, කාචචි 2 අනන්තරතාය

5 ඉක්බිති කලාඥ සිටු පුත් වූ සුදින්න තෙමේ විසල්පුරයෙහි ඒ කටයුතු දෑ අවසන් කොට කලන්දගම මව්පියන් වෙත ගියේ ය. ගොස් මව්පියන්ට “මැනියෙනි, පියානෙහි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මය මම යම් යම් ලෙසෙකින් දැනීම ද, ගිහිගෙයි වසන්නහු විසින් එකැතින් පිරිපුන් එකැතින් පිරිසිදු ඒ සඛලිබ්බ ඛණ්ඩරාජකර්මකර නො වේ. මම කෙස් රවුල් බහවා කසාවත් හැඳ ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට කැමැත්තෙමි ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට මට අවසර දෙන්නැ”යි මෙය කී ය මෙසේ කී කල්හි සුදින්න කලන්ද පුතුගේ මව්පියෝ සුදින්න කලාඥ පුත්හට “දරුව, සුදින්නය, තෝ අපගේ ප්‍රිය වූ මනාප වූ සුව සේ වැඩුනු, සුව සේ පොෂණය කරණ ලද, එක ම පුත්‍ර වෙති දරුව, සුදින්නය, තෝ කිසි දුකක් නො දන්නෙහි ය අපි තාගේ මරණයෙනුදු නොකැමැත්තමෝ ම වෙත් වන්නමු කිම, අපි ජීවත් වන්නා වූ තට ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට අනුදනිමු දැ?” යි මෙය කීහ

6 දෙවෙනු ද තෙවෙනු ද කලාඥ පුත් වූ සුදින්න තෙමේ මව් පියන්ට “මැනියෙනි, පියානෙහි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මය මම යම් සේ දැනීම ද, ගිහිගෙයි වසන්නහු විසින් එකැතින් පිරිපුන් එකැතින් පිරිසිදු ඒ සඛලිබ්බ ඛණ්ඩරාජකර්මකර නො වේ මම කෙස් රවුල් බහවා කසාවත් හැඳ ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට කැමැත්තෙමි ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීම පිණිස මට අවසර දෙන්නැ”යි මෙය කී ය තෙවෙනු ද කලන්ද පුත් සුදින්නගේ මව්පියෝ කලන්ද පුත් සුදින්නහට “දරුව, සුදින්නය, තෝ වතාහි අපගේ ප්‍රිය වූ, මත වඩන, සුව සේ වැඩුනු, සුවසේ පොෂිත වූ, එක ම පුත්‍ර වෙති දරුව, සුදින්න, තෝ කිසි දුකක් නො දන්නෙහි තාගේ මරණයෙනුදු අපි නො කැමැත්තමෝ ම වෙත් වන්නමු කිම, අපි ජීවත් වන්නා වූ තට ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට අනුදනිමු දැ?” යි මෙය කීහ

7 ඉක්බිති කලන්ද පුත් සුදින්න තෙමේ “ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට මව්පියෝ මට නො ම අනු දනිත් මෙහි ම මගේ මරණය හෝ පැවිද්ද හෝ වන්නේ ය”යි එහි ම කිසිවක් නො අතුලු බිමෙහි හොත්තේ ය ඉක්බිති කලාඥපුත් සුදින්න තෙමේ එක් බතක් ද නො වැලඳී ය බත් දෙකක් ද නො වැලඳී ය බත් තුණක් ද නො වැලඳී ය. බත් සතරක් ද නො වැලඳී ය බත් පස්ක් ද නො වැලඳී ය බත් සයක් ද නො වැලඳී ය බත් සතක් ද නො වැලඳී ය. (සත් දිනක් ම නො වැලඳී ය යනු භාවයි)

8 අථ ඛො සුද්දින්නස්ස කලඤ්චුත්තස්ස මානාපිතරො සුද්දින්නං කලඤ්චුත්තං එතදවොචුං. “ඤ්ඤාං ඛො‘සි තාන සුද්දින්න, අමනාකං එකපුත්තකො පියො මනාපො සුබ්බෙධිතො සුබ්බපරිභවො, න ඤ්ඤාං තාන සුද්දින්න, කිංඤ්ඤා උක්කස්ස ජාතාසි, මරණෙන‘පි මයං තෙ අකාමකා විතා භවිස්සාම කිං පත මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාම අභාරස්ම අනභාරියං පබ්බජ්ජාය උට්ඨෙති තාන සුද්දින්න, භුංඤ්ඤා ච පිච ච පරිවාරෙති ච භුංඤ්ඤා පිචන්තො පරිවාරෙතො කාමෙ පරිභුංඤ්ඤා පුඤ්ඤාති කරොතො අභිරමස්සු න තං මයං අනුජානාම අභාරස්ම අනභාරියං පබ්බජ්ජාය”ති එවං වුත්තො සුද්දින්නො කලඤ්චුත්තො භුංඤ්ඤා අභොසි උත්තියමපි ඛො -පෙ- තතියමපි ඛො සුද්දින්නස්ස කලඤ්චුත්තස්ස මානාපිතරො සුද්දින්නං කලඤ්චුත්තං එතදවොචුං. “ඤ්ඤාං ඛො‘සි තාන සුද්දින්න, අමනාකං එකපුත්තකො පියො මනාපො සුබ්බෙධිතො සුබ්බපරිභවො, න ඤ්ඤාං තාන සුද්දින්න, කිංඤ්ඤා උක්කස්ස ජාතාසි මරණෙන‘පි මයං තෙ අකාමකා විතා භවිස්සාම කිං පත මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාම අභාරස්ම අනභාරියං පබ්බජ්ජාය උට්ඨෙති තාන සුද්දින්න, භුංඤ්ඤා ච පිච ච පරිවාරෙති ච භුංඤ්ඤා පිචන්තො පරිවාරෙතො කාමෙ පරිභුංඤ්ඤා පුඤ්ඤාති කරොතො අභිරමස්සු න තං මයං අනුජානාම අභාරස්ම අනභාරියං පබ්බජ්ජාය”ති. තතියමපි ඛො සුද්දින්නො කලඤ්චුත්තො භුංඤ්ඤා අභොසි

9 අථ ඛො සුද්දින්නස්ස කලඤ්චුත්තස්ස සහායකා යෙන සුද්දින්නො කලඤ්චුත්තො තෙනුපසඛකමි-සු උපසඛකමිඤ්ඤා සුද්දින්නං කලඤ්චුත්තං එතදවොචුං. “ඤ්ඤාං ඛො‘සි සමම සුද්දින්න මානාපිතරො එකපුත්තකො පියො මනාපො සුබ්බෙධිතො සුබ්බපරිභවො, න ඤ්ඤාං සමම සුද්දින්න, කිංඤ්ඤා උක්කස්ස ජාතාසි මරණෙන‘පි තෙ මානාපිතරො අකාමකා විතා භවිස්සානති කිං පත තං ජීවන්තං අනුජානිස්සානති අභාරස්ම අනභාරියං පබ්බජ්ජාය උට්ඨෙති සමම සුද්දින්න, භුංඤ්ඤා ච පිච ච පරිවාරෙති ච භුංඤ්ඤා පිචන්තො පරිවාරෙතො කාමෙ පරිභුංඤ්ඤා පුඤ්ඤාති කරොතො අභිරමස්සු න තං මානාපිතරො අනුජානිස්සානති අභාරස්ම අනභාරියං පබ්බජ්ජාය”ති එවං වුත්තො සුද්දින්නො කලඤ්චුත්තො භුංඤ්ඤා අභොසි උත්තියමපි ඛො -පෙ- තතියමපි ඛො සුද්දින්නස්ස කලඤ්චුත්තස්ස සහායකා සුද්දින්නං කලඤ්චුත්තං එතදවොචුං. “ඤ්ඤාං ඛො‘සි සමම සුද්දින්න -පෙ- තතියමපි ඛො සුද්දින්නො කලඤ්චුත්තො භුංඤ්ඤා අභොසි

8 ඉක්බිති කලාදාපුත් සුදින්නගේ මවුපියෝ කලන්දපුත් සුදින්න හට “දරුව, සුදින්න, තෝ වතාහි අපගේ ප්‍රිය වූ, මත වඩන්නා වූ, සුව සේ වැඩුනු, සුව සේ පෝෂණය කරණ ලද, එක ම පුත්‍ර වෙහි. දරුව සුදින්නය, තෝ කිසි දුකක් නො දන්නෙහි ය නාගේ මරණයෙනුදු අපි නො කැමැත්තමෝ ම වෙන් වන්නමු කීම, ජීවත් වන්නා වූ තව ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීම පිණිස අපි අනුදනිමු ද? දරුව, සුදින්නය, නැගිටුව අනුභව ද කරව පාතය ද කරව ඉඳුරන් ද පිණවව කමින් බොමින් ඉඳුරන් පිණවමින් පස්කම් සුව විඳිමින් පින් කරමින් ගිහිසුව විදුව ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදිතව අපි තට නො ම අනුදනිමු” යි මෙය කීහ මෙසේ කී කල්හි කලන්දපුත් සුදින්න තෙමේ නිහඬ වී ය දෙවෙනුත් තෙවෙනුත් කලන්දපුත් සුදින්නගේ මවුපියෝ කලන්දපුත් සුදින්නහට “දරුව, සුදින්නය, තෝ වතාහි අපගේ ප්‍රිය වූ මනාප වූ සුව සේ වැඩුනා වූ සුව සේ පෝෂිත වූ එක ම පුත් වෙහි දරුව, සුදින්නය, තෝ කිසි දුකක් නො දන්නෙහි ය අපි නාගේ මරණයෙනුදු නො කැමැත්තමෝ වෙන් වන්නමු. කීම, අපි ජීවත් වන තව ගෙහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට අනුදනිමු ද? දරුව, සුදින්නය, නැගිටුව, කව, බොව, ඉඳුරන් පිණවව කමින් බොමින් ඉඳුරන් පිණවමින් පස්කම් සුව විඳිමින් පින් කරමින් (ගිහිගෙහි) සිත් අලවව අපි තට ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට අවසර නො දෙමු” යි මෙය කීහ තෙවෙනුත් කලන්ද පුත් සුදින්න තෙමේ නිහඬ විය

9. ඉක්බිති කලන්දපුත් සුදින්නගේ යහළුවෝ කලන්දපුත් සුදින්න වෙත පැමිණියාහු ය පැමිණ කලන්දපුත් සුදින්නහට “යහළු සුදින්නය, තෝ වතාහි මවුපියන්ගේ ප්‍රිය වූ මනාප වූ සුවසේ වැඩුනාවූ, සුව සේ පෝෂිත වූ, එක ම පුත් වෙහි ය යහළු සුදින්නය, තෝ කිසි දුකක් නො දන්නෙහි ය. නාගේ මරණයෙනුදු මවුපියෝ නො කැමැත්තෝ ම වෙන් වන්නාහ කීම, ඔහු ජීවත් වන්නා වූ තව ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට අනුදන්නාහු ද? යහළු සුදින්නය, නැගිටින්න කන්න බොන්න ඉඳුරන් පිණවන්න. කමින් බොමින් ඉඳුරන් පිණවමින් කම් සුව විඳිමින් පින් කරමින් ගිහිගෙහි සිත් අලවන්න මවුපියෝ නොපට ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට නො අනුදන්නාහ” යි මෙය කීහ මෙසේ කී කල්හි කලන්දපුත් සුදින්න තෙමේ නිහඬ විය. දෙවෙනුත් . තෙවෙනුත් කලාදාපුත් සුදින්නගේ යහළුවෝ කලන්දපුත් සුදින්නහට මෙය කීහු “යහළු සුදින්නය, තෝ වතාහි . ” තෙවෙනුත් කලාදාපුත් සුදින්න තෙමේ නිහඬ විය

10 අථ ඛො සුද්දිනාසං කලඤ්චතතං සහයකා යෙන සුද්දිනාසං කලඤ්චතතං මාතෘපිතරො තෙත්තපසඛකමිංසු උපසඛකමිනා සුද්දිනාසං කලඤ්චතතං මාතෘපිතරො එතදවොචුං. “අම්ම, තාත,¹ එසො සුද්දිනො අනන්තරභිතාය භූමියා නිපනොතා ‘ඉධෙව මෙ මරණං භවිස්සති පබ්බජ්ජා වා’ති සචෙ තුමෙක සුද්දිනං තානුජාතිස්සථ අභාරස්මා අනභාරියං පබ්බජ්ජාය, තතොව මරණං අභමිස්සති සචෙ පත තුමෙක සුද්දිනං අනුජාතිස්සථ අභාරස්මා අනභාරියං පබ්බජ්ජාය, පබ්බජිතම්පි තං දනම්ස්සථ සචෙ සුද්දිනො තාභිරමිස්සති අභාරස්මා අනභාරියං පබ්බජ්ජාය, කා තස්ස අඤ්ඤා ගති භවිස්සති? ඉධෙව පච්චාගමිස්සති අනුජාතාථ සුද්දිනං අභාරස්මා අනභාරියං පබ්බජ්ජාය”ති “අනුජාතාම, තාතා, සුද්දිනං අභාරස්මා අනභාරියං පබ්බජ්ජාය”ති අථ ඛො සුද්දිනාසං කලඤ්චතතං සහයකා යෙන සුද්දිනො කලඤ්චතො තෙත්තපසඛකමිංසු උපසඛකමිනා සුද්දිනං කලඤ්චතං එතදවොචුං. “උට්ඨංහි සම්ම සුද්දින, අනුඤ්ඤාතො² ‘හි මාතෘපිතුහි අභාරස්මා අනභාරියං පබ්බජ්ජාය’ති

11 අථ ඛො සුද්දිනො කලඤ්චතො “අනුඤ්ඤාතො³ ‘මහි කීර මාතෘ පිතුහි අභාරස්මා අනභාරියං පබ්බජ්ජාය’ති භට්ඨො උදග්ගො පාණීතා ගතතාති පරිපුඤ්ඤතො උට්ඨංහි අථ ඛො සුද්දිනො කලඤ්චතො කතිපාභං ඛලං ගාහෙත්වා යෙන භගවා, තෙත්තපසඛකමි උපසඛකමිනා භාවනාං අභිවාදෙත්වා එකමනාං නිසීදි. එකමනාං නිසිනො ඛො සුද්දිනො කලඤ්චතො භගවනාං එතදවොච “අනුඤ්ඤාතො³ ‘මහි’ අභං භනෙත මාතෘපිතුහි අභාරස්මා අනභාරියං පබ්බජ්ජාය, පබ්බාජේතු මං භගවා”ති අලඪං ඛො සුද්දිනො කලඤ්චතො භගවතො සන්තිකො පබ්බජ්ජං. අලඪං උපසම්පදං අවිරුපසම්පතො ව පතායස්මා සුද්දිනො එවිරුපෙ ධුතගුණෙ සමාද්ද්ධ වතනති අරඤ්ඤිකො හොති, පිණ්ඩපාතිකො, පංසුකුලිකො, සපද්ධනමාරිකො අඤ්ඤාතරං චජ්ඣිගාමං උපනිස්සාය විහරති

12 තෙන ඛො පත සමයෙන වජ්ජ දුඛතිකං හොති දථිතිකා සෙනට්ඨිකා සලාකාවුත්තා න සුකර උඤ්ඤත පග්ගහෙත යාපෙතුං අථ ඛො අයසමතො සුද්දිනාසං එතදගොසි “එතරහි ඛො වජ්ජ දුඛතිකං දථිතිකා සෙනට්ඨිකා සලාකාවුත්තා න සුකර උඤ්ඤත පග්ගහෙත යාපෙතුං ඛු ඛො පත මෙ චෙසාලියං ඤාති අඤ්ඤා මහථානා මහාභොගා පග්ගහන්-රුපරජා පග්ගහන්තපකරණං පග්ගහන්තධඤ්ඤා යනනුතංගං ඤාති උපනිස්සාය විහරෙය්‍යං, ඤාති³ මං නිස්සාය දානාති දස්සන්ති පුඤ්ඤාති කරිස්සන්ති භික්ඛු ව ලාභං ලච්ඡන්ති අභඤ්ඤා පිණ්ඩකෙත න කිලමිස්සාමි”ති

1 අම්මතාතා, මජ්ඣං, 2 අනුඤ්ඤාතො, මජ්ඣං, 3 ඤාතකාපි, සං,

10 ඉක්බිති කලාප්‍රභූත වූ සුදින්නගේ යහළුවෝ කලාප්‍රභූත සුදින්නගේ මාපියන් වෙත එළඹියාහු ය එළඹ කලාප්‍රභූත සුදින්නගේ මාපියන්ට මෙය කීහු “මානියනී, පියානනී, තෙල සුදින්න තෙමේ ‘මෙහි ම මාගේ මරණය හෝ පැවිද්ද වන්නේ ය’ යි කිසිවක් නො අතුලු බිමෙහි බොත්තේ වෙයි ඉදින් තෙපි ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට සුදින්නට අවසර නො දෙන්නහු නම්, එහි ම මරණය පැමිණෙන්නේ ය ඉදින් තෙපි ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට සුදින්නට අවසර දෙන්නහු නම්, පැවිදි වූ ඔහු දක්නහු ය ඉදින් සුදින්න තෙමේ ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදී පැවිද්දෙහි සිත් නො අලවන්නේ නම්, ඔහුගේ කිනම් අතෙක් ගතියෙක් වන්නේ ද? මෙහි ම පෙරළා එන්නේ ය ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට සුදින්නට අනුදනිමු” යි “දරුවෙහි, ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට සුදින්නට අනුදනිමු” යි ඉක්බිති කලාප්‍රභූත සුදින්නගේ යහළුවෝ කලාප්‍රභූත සුදින්න වෙත එළඹියාහු ය. එළඹ කලාප්‍රභූත සුදින්නට මෙය කීහු “යහළු සුදින්න යෙහි, තැඟිවිත්ත, මාපියන් විසින් ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට අනුදන්නා ලද්දහු ය” යි

11 ඉක්බිති කලාප්‍රභූත සුදින්න තෙමේ “මාපියන් විසින් ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට අනුදන්නා ලද්දෙම් වෙමි” යි සතුටු වූයේ ඔදවැසි සිත් ඇත්තේ, අතින් සිරුර පිරිමදිමින් තැඟි සිටියේ ය ඉක්බිති කලාප්‍රභූත සුදින්න තෙමේ කීපදවසක් මුළුල්ලෙහි කය බල ගන්වා බුදුරදුන් වෙත එළැඹියේ ය එළඹ බුදුරදුන් වැද පසෙක හුන්නේ ය පසෙක හුන්නා වූ කලාප්‍රභූත සුදින්න තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය “වහන්ස, මම ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට මාපියන් විසින් අනුදන්නා ලද්දෙම් වෙමි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මා පැවිදි කරණ සේක්වා” යි කලාප්‍රභූත වූ සුදින්න තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්පයෙහි පැවිද්ද ලැබී ය. උපසම්පදාව ලැබී ය උපසම්පත් වූ නොබෝ කල් ඇති ආයුෂ්මත් සුදින්න තෙමේ මෙබඳු බුහුණයන් සමාදන් ව වෙසෙයි අරණෙහි වසන්නෙක් වෙයි පිණි පාතිකයෙක් වෙයි පසුල්සිවුරු දරන්නෙක් වෙයි ගෙපිළිවෙළින් පිඹු සිහන්නෙක් වෙයි එක්තරා මැදුගමක් ඇසුරු කොට වාසය කෙරෙයි

12 එකල මැදුරට දුක සේ ලැබිය යුතු භික්ෂාව ඇත්තේ වෙයි දෙපරිදි- දෙකින් පැවැති අදහස් ඇත්තක් වෙයි. තන්හි තන්හි විසුරුණු මිනිසුන් ඇත්තක් වෙයි නොහොත් සෙනට්ඨිකානම් සසාරෝගය ඇත්තක් වෙයි කුසපන්තියමයෙන් ජිවිකාවාතනිය පවත්වන්නක් වෙයි නොහොත් ඉරටු පමණක් ව හටගත් සසාර ඇත්තක් වෙයි පාත්‍රය ගෙණ භික්ෂාවෙහි හැසිරීමෙන් ජිවත් වන්නට පහසු නො වන්නක් වෙයි ඉක්බිති ආයුෂ්මත් වූ සුදින්නගට මේ සිත විය “දූන් වහාහි වැදුරට දුක සේ ලැබිය හැකි භික්ෂාව ඇත්තකි දෙපරිදි දෙන් පැවති අදහස් ඇත්තකි තන්හි තන්හි විසුරුණු මිනිසුන් ඇත්තකි නොහොත් සෙනට්ඨිකා නම් රෝගය ඇත්තකි කුසපන්තියමයෙන් ජිවිකා- වාතනිය පවත්වන්නකි නොහොත් ඉරටු පමණක් ව හටගත් සසාර ඇත්තකි පාත්‍රය ගෙණ භික්ෂාවෙහි හැසිරීමෙන් ජිවත් වන්නට පහසු නො වන්නකි විසල්පුරුෂයෙහි (උපහොග පරිහොගයන්ගෙන්) ආසාර වූ නිදන්ගත මයන් ධනය ඇති, දින පතා වියදම් වන මහත් භොග ඇති, බොහෝ වූ රන්රිදි ඇති, සතුටු උපදවන බොහෝ අලභිකාරොපකරණ ඇති, ගණුදෙහුවට යොන්‍ය වූ බොහෝ ධනධාන්‍යයන් ඇති මාගේ ඥාතිහු බොහෝ වෙත් මම තැයන් ඇසුරු කොට වාසය කරන්නෙමි නම්, ඉතා මානාපි තැයෝ මා නිසා දන් දෙන් පින් කරන් භික්ෂුහු ද ලාබ ලබන් මම ද ආහාරයෙන් කලාප්‍රභූත නො වෙමි” යි

13 අථ ඛො ආයස්මො සුදිනො සොනාසනං සංසාමෙචා පතනච්චරමාදාය යෙන චෙසාලී, තෙන පකකාමී අනුපුබ්බෙන යෙන වෙසාලී තදවසරි තනු සුදං ආයස්මො සුදිනො වෙසාලියං විහරති මහාවනො¹. අසොසුං ඛො ආයස්මතො සුදිනාසං ඤානකා “සුදිනො කිර කලාදුපුනො වෙසාලීං අනුපපතො”ති තෙ ආයස්මතො සුදිනාසං සට්ඨිමතෙන ථාලිපාකෙ භාතාභිහාරං අභිහරිංසු අථ ඛො ආයස්මො සුදිනො තෙ සට්ඨිමතෙන ථාලිපාකෙ භික්ෂුතං විසංජේජ්ඣා පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙනා පතනච්චරමාදාය කලාදුගාමිං පිණ්ඩාය පාවිසි කලාදුගාමෙ සපදානං පිණ්ඩාය චරමානො යෙන සකපිතුනිවෙසනං, තෙනුපසඛකමී

14 තෙන ඛො පත සමයෙන ආයස්මතො සුදිනාසං ඤාතිදුසි ආභි-දෙසිකං කුමමාසං ඡබ්බිකුකාමා හොති අථ ඛො ආයස්මො සුදිනො තං ඤාතිදුසිං එතදවොච “සචෙ තං භගිනි ඡබ්බිනියධම්මං, ඉධ මෙ පතෙත ආකිරු”ති අථ ඛො ආයස්මතො සුදිනාසං ඤාතිදුසි තං ආභිදෙසිකං කුමමාසං ආයස්මතො සුදිනාසං පතෙත ආකිරුනති ගජාභාසාදි පාදාසාදි සරසං ච නිමිත්තං අග්ගගෙසි අථ ඛො ආයස්මතො සුදිනාසං ඤාතිදුසි යෙනායස්මතො සුදිනාසං මාතා, තෙනුපසඛකමී උපසඛකමිචා ආයස්මතො සුදිනාසං මාතර. එතදවොච “ගග්ගගෙස ජාතෙය්‍යාසි, අයපුනො සුදිනො අනුපපතො”ති “සචෙ ජේ සච්චං භණ්ඩි, අදුසිං තං කරෙමි” ති

15 තෙන ඛො පත සමයෙන ආයස්මො සුදිනො තං ආභිදෙසිකං කුමමාසං අඤ්ඤාතරං කුබ්බිමුලං නිසාය පරිභුඤ්ඤාති. පිතා² පි ඛො ආයස්මතො සුදිනාසං කම්මනා ආගච්ඡනො අදුස ආයස්මනං සුදිනං තං ආභිදෙසිකං කුමමාසං අඤ්ඤාතරං කුබ්බිමුලං නිසාය පරිභුඤ්ඤාතං දිස්වාන යෙනායස්මො සුදිනො, තෙනුපසඛකමී උපසඛකමිචා ආයස්මනං සුදිනං එතදවොච “අඤ්ඤාතං තාන සුදිනං, ආභිදෙසිකං කුමමාසං පරිභුඤ්ඤාතං පරිභුඤ්ඤාතං තාන සුදිනං, සකං ගෙහං ගතඛබ්බි” නති “අගම්මිකං² ඛො තෙ ගහපති ගෙහං තතායං ආභිදෙසිකො කුමමාසො”ති අථ ඛො ආයස්මතො සුදිනාසං පිතා ආයස්මතො සුදිනාසං බාහායං ගහෙචා ආයස්මනං සුදිනං එතදවොච “එහි තාන සුදිනං, සරං ගම්සාමා”ති අථ ඛො ආයස්මො සුදිනො යෙන සකපිතුනිවෙසනං, තෙනුපසඛකමී උපසඛකමිචා පඤ්ඤාතෙත ආසනෙ නිසිදි. අථ ඛො ආයස්මතො සුදිනාසං පිතා ආයස්මනං සුදිනං එතදවොච: “භුඤ්ඤාතං තාන සුදිනො”ති “අලං ගහපති කතං මෙ අජ්ජ භතතතිච්ච” නති “අභි වාසෙහි තාන සුදිනං සවානතාය භතත” නති අභිවාසෙසි ඛො ආයස්මො සුදිනො කුණ්ඩිභාවෙන අථ ඛො ආයස්මො සුදිනො උට්ඨායාසනා පකකාමි.

1 මහාවනෙ කුට්ඨාසාලායං, මජ්ඣං,

2 අගම්මා ඉතිපි

13 'ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ සෙනසුන තැන්පත් කොට පා සිවුරු ගෙණ විසල්පුරය බලා ගියේ ය. පිළිවෙලින් ගොස් විසල්පුරයට පැමිණියේ ය එකල්හි ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ විසල්පුර මහවනයෙහි වෙසෙයි ආයුෂ්මත් වූ සුදිත්තගේ නැයෝ "කලන්ද පුත් සුදිත්ත තෙමේ විසල් පුරයට පැමිණියේ ල" යි ඇසුහ ඔහු ආයුෂ්මත් සුදිත්තට බත්සැලි සැටක් එළවූහ. ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ ඒ බත්සැලි සැට භික්ෂූන්ට දී පෙරවරායෙහි හැද පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ කලන්දසිටුගමෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙන්නේ සිය පියාගේ නිවෙසට පැමිණියේ ය

14 එකල්හි ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ නැදුස්සක් පිළිනු වූ කොමු පිඩුවක් ඉවත ලනු කැමැත්තී වෙයි. ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ ඒ නැදුස්සට මෙය කී "ඉදින් නැගනියෙනි, එය ඉවත දෑම යුත්තක් නම් මෙහි මාගේ පාත්‍රයෙහි බහාලනු මැනවි" යි ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් වූ සුදිත්තගේ නැදුස්ස ඒ පිළිනු කොමුපිඩුව ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ පාත්‍රයෙහි බහන්නි අත්වල ද පාවල ද සවරයෙහි ද නිමිති ගත්තා ය ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් වූ සුදිත්තගේ නැදුස්ස ආයුෂ්මත් වූ සුදිත්තගේ මවු වෙත එළඹියා ය එළඹ ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවට මෙය කීවූය. "ආයතීාවෙනි, දන්නෙහි ද? ආයතී පුත්‍ර වූ සුදිත්ත තෙමේ පැමිණියේ ය" යි "එම්බල දෑසිය, ඉදින් තෝ සත්‍යයක් කියෙහි නම්, තී නොදුස්සක් කරමි" යි.

15 එකල්හි ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ ඒ පිළිනු වූ කොමුපිඩුව එක් ගෙඛිත්තියක් ලග හිඳ වලඳයි. ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ පිය තෙමේ ද කමානත සථානයෙන් පෙරලා එන්නේ ඒ පිළිනු වූ කොමුපිඩුව එක් ගෙඛිත්තියක් ලග හිඳ වලඳන්නාවූ ආයුෂ්මත් සුදිත්ත දිවි ය දෑක ආයුෂ්මත් සුදිත්ත වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්මත් සුදිත්තට මෙය කී ය "දරුව, සුදිත්ත-යෙනි, රුලැහි කොමු පිඩුව වලඳවූ ද, (අතී නාම=) තොප කෙරෙහි ශ්‍රමණගුණ විශේෂයෙක් ඇත් ම ය,¹ දරුව සුදිත්තය, සියගෙට යා යුතු නො වේ ද?" "භෑහැවිය, ඔබගේ ගෙට ගියෙමු මේ පිළිනු කොමු පිඩුව ඒ ඔබගේ ගෙයින් ය ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ පිය තෙමේ ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ බාහුව ගෙණ ආයුෂ්මත් සුදිත්තට මෙය කීය "දරුව, සුදිත්තය, එව ගෙට යමු" යි පසු ව ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ සිය පියාගේ ගෙව ගියේ ය ගොස් පණවන ලද අස්තෙහි හුනී ඉන් පසු ආයුෂ්මත් වූ සුදිත්තගේ පිය තෙමේ ආයුෂ්මත් වූ සුදිත්තට "දරුව, සුදිත්තය, අනුභව කරව" යි මෙය කී ය "භෑහැවිය, කම් තැන. අද බත්කිස නිමවන ලදී" යි සුදිත්ත භික්ෂූ තෙමේ කී ය

1 මෙහි පාලියෙහි එන 'පරිභුක්ඛිසාසි' යන අනාගත වචනය 'කාම' නිරාකරණයෙහි නිජ්‍යථයෙහි යෙදුනේය මේ වාක්‍යයෙන් පිළිනු හෝථනයට නිජ්‍ය ද එය පිළිකුල් නො කොට වැලඳු සුදිත්ත තෙරුන්ට ශ්‍රමණගුණයෙන් සම්භාවනා ද කළ හැටි ද දත යුතු

16 අප්ඵ බො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස මානා තස්සා රතතියා අව්වයෙන හරිතෙන ගොමයෙන පඨවිං ඔපුඤ්ජාපෙඤා¹ දො පුඤ්ඤ කරාපෙසි එකං හිරඤ්ඤස්ස, එකං සුවණ්ණස්ස තාව මහනතා පුද්දා අනෙසුං-ඕරතො සීතො පුරිසො පාරතො සීතං පුරිසං න පස්සති, පාරතො සීතො පුරිසො ඔරතො සීතං පුරිසං න පස්සති. තෙ පුඤ්ඤ කිලඤ්ඤානි පටිච්ඡාදපෙඤා මජ්ඣේ ආසනං පඤ්ඤාපෙඤා තිරොකරණීයං පරික්ඛිපිතා ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පුරාණදුතිසිකා ආමනෙතසි “තෙන හි චංච, යෙන අලඛිකාරොත අලඛිකතා පුතභස්ස මෙ සුදින්නාස්ස පියා අයොසි මනාපා, තෙන අලඛිකාරොත අලඛිකරා’ ති ‘එවං අයො’ති බො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පුරාණදුතිසිකා ආයස්මතො සුදින්නාස්ස මාතුයා පච්චයෙස්සාසි

17 අප්ඵ බො ආයස්මා සුදින්නො පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙඤා පතනවිවරමාදාය යෙන සකපිභුනිවෙසනං, තෙනුපසඛකම් උපසඛකම්ඤා පඤ්ඤාතෙන ආසනෙ නිසීදි අප්ඵ බො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පිතා යෙනායස්මා සුදින්නො, තෙනුපසඛකම් උපසඛකම්ඤා තෙ පුඤ්ඤ විවරාපෙඤා ආයස්මනතං සුදින්නං එතදවොච “ඉදං තෙ තාත සුදින්න, මාතුදිත්තිකා ඉතිකාය ඉතිධනං අඤ්ඤං පෙතතිකං අඤ්ඤං පිතාමහං ලබ්භා තාත සුදින්න, හිතායාචතතිඤා භොගා ච භුඤ්ජතුං පුඤ්ඤති ච කාතුං එහි චං තාත සුදින්න, හිතායාචතතිඤා භොගෙ ච භුඤ්ජසු පුඤ්ඤති ච කරොති”ති “තාත, න උස්සහාමි න විසහාමි අභිරතො අහං බ්‍රහ්මවරියං වරාමි”ති දුතියමපි බො -පෙ- තතියමපි බො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පිතා ආයස්මනතං සුදින්නං එතදවොච “ඉදං තෙ තාත සුදින්න මාතුමතතිකා ඉතිකාය ඉතිධනං අඤ්ඤං පෙතතිකං අඤ්ඤං පිතාමහං ලබ්භා තාත සුදින්න හිතායා-චතතිඤා භොගා ච භුඤ්ජතුං පුඤ්ඤති ච කාතුං එහි චං තාත සුදින්න, හිතායාචතතිඤා භොගෙ ච භුඤ්ජසු, පුඤ්ඤති ච කරොති”ති “වදෙය්‍යාම බො තං ගහපතී, සවෙ චං තාතිකඛෙස්සය්‍යාසී”ති “වදෙහි තාත සුදින්නා”ති “තෙන හි චංච ගහපතී, මහනෙන මහනෙන සාණ්ඨපසිබ්බකෙ කරාපෙඤා හිරඤ්ඤසුවණ්ණස්ස පුරාපෙඤා සකටෙහි නිබ්බායාපෙඤා මජ්ඣේ ගඛිතාය සොතෙ ඕසාදෙහි² තං කියස්ස යෙනා’ යං හි තෙ ගහපතී හවිස්සති තතො නිදුතං හයං වා ජමහිතතතං වා ලොමහංසො වා අරුතො වා, සො තෙ ත හවිස්සති”ති එවං වුතෙන ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පිතා අතතතමතො අයොසි “කථං හි තාමි පුතෙනා සුදින්නො එවං චකකි”ති

18 අප්ඵ බො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පිතා ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පුරාණදුතිසිකා ආමනෙතසි “තෙන හි චංච, චමපි යාව, අපෙච තාම පුතො සුදින්නො තුය්‍යමපි චචතං කරෙය්‍යා”ති අප්ඵ බො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පුරාණදුතිසිකා ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පාදෙසු ගහෙඤා ආයස්මනතං සුදින්නං එතදවොච “කිදිසා තාමි තා අයපුතත අච්ඡරායො, යාසං චං යෙනා බ්‍රහ්මවරියං වරසී?”ති “තබො අහං හගිති, අච්ඡරාතං හෙනා බ්‍රහ්මවරියං වරාමි”ති

1 ඔපුඤ්ජාපෙඤා, මජ්ඣං සූ. 2 ඔපාතෙහි, මජ්ඣං.

16 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් වූ සුදින්නගේ මවු නොමෝ එ රූය ඇවැමෙන් අමුගොමින් බිම පිරිබඩ දී කහවණුවලින් එකක් ද රණින් එකක් ද සි ගොඩවල් දෙකක් කරවී ය. මොබ සිටි පුරුෂතෙමේ ඔබ සිටි පුරුෂයා නො දකී ද, ඔබ සිටි පුරුෂ තෙමේ මොබ සිටි පුරුෂයා නො දකී ද, ඒ සා මහත් ගොඩවල් වූහ ඒ ගොඩවල් කලාලවලින් වසා මැද අසුනක් පණවා තිරයකින් වට කොට ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ පැරණි දෙවැන්නිය (=අමු) අමනා, “ලෙහෙළිය, යම් අලඛකාරයකින් සැරසුනා වූ නි මා පුත් සුදින්නට පිය වූවා ද, මනාප වූවා ද, ඒ අලඛකාරයෙන් සැරසෙව” යි කීවු ය. “ආයුෂ්මතී, එසේ ය” යි ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ පැරණි අමුට ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ මවුට පිළිවදන් දුන්නී ය.

17 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදින්න තෙමේ පෙරබත්කල හැද පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ සිය පිය නිවෙස වෙත එළඹියේ ය. එළඹ පැණවූ අස්තෙහි හුන්නේ ය. ඉන්පසු ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ පියතෙමේ ආයුෂ්මත් සුදින්න වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ඒ රන්රුවන් ගොඩවල් වැසුම් හරවා ආයුෂ්මත් සුදින්නට මෙය කී “දරුව, සුදින්නය, මේ මිත්තනියන් විසින් ඔබගේ මවට දෛනික පරිභොග වූ තාතසුණු ආදිය ගැණීම පිණිස දුන් ධනය වෙයි පියාට අයත් ධනය මෙයින් අන්‍ය ය. මුත්තනුවන්ගේ ධනය මෙයින් අන්‍ය ය. දරුව සුදින්නය, ගිහිබවට පැමිණ භොග අනුභව කරන්නට ද පින් කරන්නට ද හැකි ය. දරුව සුදින්නය, එව නෝ ගිහිබවට පැමිණ භොගයන් ද අනුභව කරව පින් ද කරව” යනු යි. “පියානෙහි, නො ගෙම් නො හැකියෙම් මම් සස්තෙහි ඇලුනෙම් බඹසර හැසිරෙමි” යි දෙවනුවත් තෙවෙනුවත් ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ පියතෙමේ ආයුෂ්මත් සුදින්නගට මෙය කී ය. “දරුව සුදින්නය, මේ මිත්තනියන් විසින් ඔබගේ මවුට දෛනික පරිභොගය පිණිස දුන් ධනය වෙයි පියාට අයත් ධනය මෙයින් අන්‍ය ය. මුත්තනුවන්ගේ ධනය ද මෙයින් අන්‍ය ය. දරුව සුදින්නය, ගිහිබවට පැමිණ භොග අනුභව කරන්නට ද පින් කරන්නට ද හැකි ය. දරුව සුදින්නය, එව නෝ ගිහිබවට පැමිණ භොගයන් ද අනුභව කරව පින් ද කරව” කියා යි. “ඉදින් ගැහැවිය, ඔබ නොකිපෙන්නහු නම්, එයට කිව යුතු දෙය කියමු” යි. “පුත සුදින්නය, කියව” යි ගැහැවි කී ය. “එසේ වී නම්, ගැහැවිය, ඔබ මහත් මහත් හෝණ්මලු කරවා, කහවණුවලින් හා රණින් පුරවා, ගැල්වලින් අදවා, ගහ මැද සැබි දියපහරෙහි කිඳවා ලන්න ඒ කවර හෙයින් ද? ගැහැවිය, ඔබට එය හෙතු කොට ගෙණ යම්බඳු බියක් හෝ ලය සැලීමෙන් හෝ ලොමුදහ ගැණීමක් හෝ රැක ගැණීමක් හෝ වේ ද, එය ඔබට නොවන්නේය” යි සුදින්න භික්ෂු කී ය. මෙසේ කී කල්හි ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ පිය තෙමේ ‘කෙසේ නම් මා පුත් සුදින්න තෙමේ මෙසේ කියන්නේ ද?’ යි නොසතුටු සිත් ඇත්තේ විය.

18 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ පිය තෙමේ ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ ගිහිකල අමුට ඇමතී ය. “එසේ වී නම් ලෙහෙළිය, නෝ ද යාවිඤ්ඤ කරව පුත් වූ සුදින්න තෙමේ තිගේ වචනය වත් කරන්නේ නම් ඉතා මැනවි” යි කී ය. ඉන් පසු ආයුෂ්මත් වූ සුදින්නගේ ගිහිකල අමු නොමෝ ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ පා අල්ලාගෙණ ආයුෂ්මත් සුදින්නට මෙය කී ය. “ආයුෂ්මතී, ඔබ යම්බඳු වූ දෙවහනක් ලැබීම පිණිස බඹසර හැසිරෙන්නම්, ඒ දෙවහනෝ කෙබඳු ද” යි ඇසුවා ය. “තැගනියෙනි, මම දෙවහනක් හේතු කොට ගෙණ බඹසර නො හැසිරෙමි” යි හේ කී ය.

19 අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පුරුණදුතීසිකා “අජ්ජනග්ගෙ මං අය්‍යපුත්තො සුදින්නො භගිනීවාදෙන සමුද්ධරති”ති තත්ථෙව මුච්ඡිතා පපතා අථ ඛො ආයස්මා සුදින්නො පිතරං එතදවොච “සචෙ ගහපතී, භොජනං දානබ්බං, දෙථ මා නො විහෙඨයිත්වා”ති “භුඤ්ජ තාත සුදින්නා”ති අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස මාතා ව පිතා ව ආයස්මන්නාං සුදින්නං පණීතෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන සහන්තා සන්නපෙපසු සම්පවාරෙසු අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස මාතා ආයස්මන්නාං සුදින්නාං භුත්තාචිං ඕනීතපත්ත-පාණීං එතදවොච “ඉදං තාත සුදින්න, කුලං අභිසං මහඤ්ඤං මහාභොගං පඤ්ඤාජාතරූපරජනං පඤ්ඤාචිතතුපකරණං පඤ්ඤාධතධඤ්ඤං ලබ්භා තාත සුදින්න, භිතායාවතතිත්වා භොගා ව භුඤ්ජතුං පුඤ්ඤති ව කාතුං එහි තිං තාත සුදින්න, භිතායාවතතිත්වා භොගෙ ව භුඤ්ජස්ස පුඤ්ඤති ව කරොති”ති “අම්ම, ත උස්සභාමි ත විසභාමි අභිරතො අහං බ්‍රහ්මචරියං වරාමි”ති දුතියමපි ඛො - පෙ - තතියමපි ඛො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස මාතා ආයස්මන්නාං සුදින්නං එතදවොච: “ඉදං තාත සුදින්න, කුලං අභිසං මහඤ්ඤං මහාභොගං පඤ්ඤා-ජාතරූපරජනං පඤ්ඤාචිතතුපකරණං පඤ්ඤාධතධඤ්ඤං තෙන හි තාත සුදින්න, ඕප්කමපි දෙහි, මා නො අපුත්තකං සාපතෙය්‍යං ලිච්ඡවයො¹ අතින්‍රපෙසු”නති “එතං ඛො මෙ අම්ම, සකකා කාතු”නති “කතං පත තාත සුදින්න, එතරහි විහරසී”ති † “මහාවතෙ අම්මා”ති අථ ඛො ආයස්මා සුදින්නො උට්ඨායාසතා පකකාමි

20 අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස මාතා ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පුරුණදුතීසිකං ආමනෙතතෙසි “තෙන හි වට්ඨ, යද උතුනී භොසි, පුළුං තෙ උප්පන්නං භොති, අථ මෙ ආරොවෙය්‍යාසී”ති “එවං අයේ‍ය”ති ඛො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පුරුණදුතීසිකා ආයස්මතො සුදින්නාස්ස මාතුයා පච්චයේ‍යාසි අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පුරුණදුතීසිකා ත වීරයේ‍යෙව උතුනී අභොසි පුළුංසා උප්පජ්ජි අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පුරුණදුතීසිකා ආයස්මතො සුදින්නාස්ස මාතරං එතදවොච “උතුනී‘මහි අයේ‍ය, පුළුං මෙ උප්පන්න”නති “තෙන හි වට්ඨ, යෙන අලඛිකාරෙත අලඛිකා පුත්තස්ස සුදින්නාස්ස පියා අභොසි මනාපා, තෙන අලඛිකාරෙත අලඛිකර”ති “එවං අයේ‍ය”ති ඛො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පුරුණ දුතීසිකා ආයස්මතො සුදින්නාස්ස මාතරං පච්චයේ‍යාසි අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස මාතා ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පුරුණදුතීසිකා අද්දය යෙන මහාවතං, යෙනායස්මා සුදින්නො, තෙනුපසඛිකමි උපසඛිකමිත්වා ආයස්මන්නාං සුදින්නං එතදවොච “ඉදං තාත සුදින්න, කුලං අභිසං මහඤ්ඤං මහාභොගං පඤ්ඤාජාතරූපරජනං පඤ්ඤාචිතතුපකරණං පඤ්ඤා-ධතධඤ්ඤං ලබ්භා තාත සුදින්න භිතායාවතතිත්වා භොගා ව භුඤ්ජතුං පුඤ්ඤති ව කාතුං එහි තිං තාත සුදින්න, භිතායාවතතිත්වා භොගෙ ව භුඤ්ජස්ස පුඤ්ඤති ව කරෙති”ති “අම්ම, ත උස්සභාමි ත විසභාමි අභිරතො අහං බ්‍රහ්ම-චරියං වරාමි”ති දුතියමපි ඛො - පෙ - තතියමපි ඛො - පෙ - ආයස්මතො සුදින්නාස්ස මාතා ආයස්මන්නාං සුදින්නං එතදවොච “ඉදං තාත සුදින්න, කුලං අභිසං මහඤ්ඤං මහාභොගං පඤ්ඤාජාතරූපරජනං පඤ්ඤාචිතතුපකරණං පඤ්ඤා-ධතධඤ්ඤං තෙන හි තාත සුදින්න, ඕප්කමපි දෙහි, මා නො අපුත්තකං සාප-තෙය්‍යං ලිච්ඡවයො¹ අතින්‍රපෙසු”නති

---

1 ලිච්ඡවයො, කන්‍යා

19 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ “අද පවත් වෙට ගිහිනිවාදයෙන් කපා කෙරේ ය”යි සිහි නැති ව එහි ම වැටුනි ය ඉන් පසු ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ “ඉදින් ගැහැවිය දිය යුතු ආහාරයක් වේ නම්, දෙනු මැනැව්, අප තො වෙහෙසන්නැ”යි පියාට කී ය “පුත සුදිත්තය, වලඳුනු මැනැව්” යි ගැහැව් කී ය ඉන් පසු ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවු ද පියා ද ආයුෂ්මත් සුදිත්තට ප්‍රණීත වූ කැ යුතු දය ද බිදිය යුතු දය ද සියතින් වැලඳවූහ, පාවැරවූහ ඉන් පසු ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවු තොමෝ වලඳු අවසන් කල, පාත්‍රයෙන් ඉවතට ගත් අත් ඇති ආයුෂ්මත් සුදිත්තට මෙය කී ය “පුත සුදිත්ත, මේ කුලය ආභය ය. මහද්ධන ඇත්තක. මහද් භොග ඇත්තක බොහෝ රන් රිදී මසු කහවණු ඇත්තක. බොහෝ වස්තූපකරණ ඇත්තක බොහෝ ධනධාන්‍ය ඇත්තක. පුත සුදිත්ත, ගිහි බවට පැමිණ භොග අනුභව කරන්නට ද පින් කරන්නට ද හැකි ය පුත සුදිත්ත එව, තෝ ගිහි බවට පැමිණ භොග ද අනුභව කරව පින් ද කරව” කියා යි “මැනියනි, තො හෙමි, තො හැක්කෙමි මම ඇලුනෙමි බඹසර හැසිරෙමි”යි සුදිත්ත හිඤ්ඤ කී ය දෙවනුවත් තෙවනුවත් ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදිත්තට මෙය කී ය “පුත සුදිත්ත, මේ කුලය ආභය ය, මහද්ධන ඇත්තක මහාභොග ඇත්තක. බොහෝ රන්රිදී මසු කහවණු ඇත්තක බොහෝ වූ වස්තූපකරණ ඇත්තක බොහෝ ධනධාන්‍ය ඇත්තක එහෙයින් පුත සුදිත්ත, (කුලවංශය ආරක්‍ෂා කර ගැනීමට) බීජයක් (පුතෙකු) දෙව. අපගේ දරුවන් නොමැති වසතුව ලිව්ජවිඤ්ඤ ගෙන්වා තො ගණිත්වා” යනු යි “මැනියනි, මෙය මට කරන්නට හැකි ය”යි සුදිත්ත කී ය “පුත සුදිත්ත, මේ කල කොහි වෙතෙහි දෑ”යි මවු ඇසුවා ය. “මැනියනි, මහවතයෙහියැ”යි සුදිත්තහිඤ්ඤ තෙමේ කී ය ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ අස්තෙන් නැගිට ගියේ ය

20 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹුව බණවා “එසේ වී නම් ලේලිය, යම් දවසක සෘතුමනී වෙහි ද, තිට මල්වර වේද, එ කල්හි වෙට දන්වව” යි කිවු ය “ආයුෂ්මත්, එසේ යැ”යි කියා ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවුට පිළිවදන් දුන්නි ය ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹු තොමෝ තොමෝ දවසකින් ම සෘතුමනී වූවා ය ඇයට මල්වර උපත. ඉන් පසු ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවුට “ආයුෂ්මත්, උතුනියක් වෙමි. මට ඔසප් ලෙය උපතැ”යි මෙය කීවා ය “එසේ වී නම් ලේලිය, යම් අලඛකාරයකින් සැරසුනි පුත් වූ සුදිත්තට පියමනාප වූ ද, ඒ අලඛකාරයෙන් සැරසෙව”යි ඔ කිවු ය “ආයුෂ්මත්, එසේ ය”යි ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවුට පිළිවදන් ඇත්වූය ඉන් පසු ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹුව කැදවාගෙන මහවතයෙහි ආයුෂ්මත් සුදිත්ත වෙත එළඹියා ය එළඹ ආයුෂ්මත් සුදිත්තට මෙය කිවු ය “පුත, සුදිත්ත, මේ කුලය ආභය ය මහද්ධන ඇත්තක මහද් භොග ඇත්තක බොහෝ රන්රිදී මසු කහවණු ඇත්තක බොහෝ වස්තූපකරණ ඇත්තක බොහෝ ධනධාන්‍ය ඇත්තක පුත සුදිත්ත, ගිහිබවට පැමිණ භොග අනුභව කරන්නට ද පින් කරන්නට ද හැකි ය පුත සුදිත්ත, එව තෝ ගිහිබවට පැමිණ භොගයන් ද අනුභව කරව. පින් ද කරව” යනු යි “මැනියනි, තො හෙමි තො හැකියෙමි මම ඇලුනෙමි බඹසර හැසිරෙමි”යි සේ කී ය දෙවනුවත් තෙවනුවත් ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදිත්තට මෙය කීවා ය “පුත, සුදිත්ත, මේ කුලය ආභය ය. මහද් ධනඇත්තක මහද් භොග ඇත්තක බොහෝ රන්රිදී මසු කහවණු ඇත්තක බොහෝ වස්තූපකරණ ඇත්තක බොහෝ ධන ධාන්‍ය ඇත්තක එහෙයින් පුත සුදිත්තය, බීජයක් (පුතෙකු) දෙව අප්‍රත්‍යක් වූ ධනය ලිව්ජවිඤ්ඤ හැර තො ගණිත්වා” යනු යි.

21 ‘එතං ඛො මෙ අමම, සකකා කාතු’නති පුරුණදුතිසිකං¹ බාහායං ගහෙනා මහාවතං අපේකාගාහෙනා අපසඤ්ඤානෙන සිකඛාපදෙ අභාදිනව-දසො පුරුණදුතිසිකාය තිකඛනතුං මෙථුතං ධම්මං අභිවිඤ්ඤාපෙසි සා තෙන ගබ්භං ගණති

භූමිමා දෙවා සද්දුමුත්තස්සාවෙසුං “නිරබ්බදො වත හො භික්ඛුසංඝො නිරුද්ධවො සුද්දිනෙනත කලඤ්ඤානෙන අබ්බදං උපපාදිතං, ආදිනවො උපපාදිතො”ති භූමිමානං දෙවානං සද්දං සුනාමා භූමිමහාග්ගීකා දෙවාසද්ද-මුත්තස්සාවෙසුං -පෙ- කාමනිංසා දෙවා, -ශාමා දෙවා, -තුසිතා දෙවා, -නිමිමාන-රතීනො දෙවා, -පරනිමිතිවසඬුතනිනො දෙවා, -බ්‍රහ්මකාමීකා දෙවා, සද්ද-මුත්තස්සාවෙසුං “නිරබ්බදො වත හො භික්ඛුසංඝො නිරුද්ධවො සුද්දිනෙනත කලඤ්ඤානෙන අබ්බදං උපපාදිතං, ආදිනවො උපපාදිතො”ති ඉතිහ තෙන බණෙන තෙන මුත්තස්සාවෙසුං බ්‍රහ්මලොකා සද්දො අබ්බදානඤ්ඤා

22 අථ ඛො ආයස්මතො සුද්දිනස්ස පුරුණදුතිසිකා තස්ස ගබ්භස්ස පරිපාකමනාය පුතතං විජායි. අථ ඛො ආයස්මතො සුද්දිනස්ස සභායකා තස්ස දුරකස්ස ඛිජ්ඣොති නාමං අකංසු ආයස්මතො සුද්දිනස්ස පුරුණදුතිසි-කාය ඛිජ්ඣොති නාමං අකංසු ආයස්මතො සුද්දිනස්ස ඛිජ්ඣොති නාමං අකංසු හෙ අපරෙත සමයෙන උභො අභාරස්ස අනභාරියං පබ්බජිතා අරහතතං සචරිකංසු

23 අථ ඛො ආයස්මතො සුද්දිනස්ස අනුදෙව කුකකුච්චං, අනු විප්පටි සාරො “අලාභා වත මෙ ත වත මෙ ලාභා දුලලභං වත මෙ ත වත මෙ සුලලභං යො’හං එවං ස්වාකඛාතෙ ධම්මවිනයෙ පබ්බජිතා තාසකඛිං යාවජ්චං පරිපුණ්ණං පරිසුඤ්ඤාං බ්‍රහ්මචරියං වරිතු”නති සො තෙනෙව කුකකුච්චෙන තෙන විප්පටි-සාරෙන කියො අහොසි දුබ්බො දුබ්බණ්ණො උපපණ්ණුපණ්ණුකප්පො ධම්මි-සාසනගතො අනෙකාමනො ලිතමනො දුක්ඛි දුමමනො විප්පටිසාරි පඤ්ඤාසි

24 අථ ඛො ආයස්මතො සුද්දිනස්ස සභායකා භික්ඛු ආයස්මතො සුද්දිනා එතදවොචුං “පුබ්බෙ ඛො තිං ආවුසො සුද්දින, වණ්ණවා අහොසි පිනිඤ්ඤො² පසතනමුච්ඡෙණො විප්පසතනජිවිච්ඡෙණො සො’දුති තිං එතරහි කියො දුබ්බො දුබ්බණ්ණො උපපණ්ණුපණ්ණුකප්පො ධම්මිසාසන-ගතො, අනෙකාමනො ලිතමනො දුක්ඛි දුමමනො විප්පටිසාරි පඤ්ඤාසි කච්චි තො තිං ආවුසො සුද්දින, අනභාරතො බ්‍රහ්මචරියං වරසි”ති’ “ත ඛො අහං ආවුසො අනභාරතො බ්‍රහ්මචරියං වරාමි අනි මෙ පාපං කම්මං කතං පුරුණ-දුතිසිකාය මෙදුතො ධම්මො පතිසෙවිතො තස්ස මයං ආවුසො, අනුදෙව කුකකුච්චං, අනු විප්පටිසාරො අලාභා වත මෙ ත වත මෙ ලාභා දුලලභං වත මෙ ත වත මෙ සුලලභං යො’හං එවං ස්වාකඛාතෙ ධම්මවිනයෙ පබ්බජිතා තාසකඛිං යාවජ්චං පරිපුණ්ණං පරිසුඤ්ඤාං බ්‍රහ්මචරියං වරිතු”නති

1. පුරුණදුතිසිකාය මජ්ඣං 2 පිණ්ඩකාය මජ්ඣං

21 “මැනියනි, මෙය නම් මට කරන්නට ගැනි” යි හෙතෙම ගිහි කල අඹුවගේ අත අල්ලා ගෙණ මහවනයට බැස ගෙණ, සිකපද නො පැණවූ කල්හි ආදිතව නො දක්නේ ගිහිකල අඹුව සමග තෙවරක් මෙවුන්දම් හෙවි ය ඕ එයින් ගබ් ගන්නී ය

“පින්වත්නි, ඒකාන්තයෙන් ම භික්ෂුසංඝ තෙමේ නො කැලැල් ය නිදෙස් ය කලන්දසිටු පුත් වූ සුදිත්ත විසින් අර්බුදයක් උපදවන ලදී ආදිතවයක් උපදවන ලද” යි බ්‍රිමාවු දෙවියෝ උද්ඝෝෂණය කළාහු ය බ්‍රිමාවු දෙවියන්ගේ ශබ්දය අසා වාතුර්මහාග්ජික දෙවියෝ උද්ඝෝෂණය කළාහු ය. තව්නිසා වැසි දෙවියෝ යාම දෙවියෝ තුෂිත දෙවියෝ ගිම්මානරනි දෙවියෝ පරනිර්මිත වශවර්නි දෙවියෝ බඹලොව වැසි දෙවියෝ “පින්වත්නි, ඒකාන්තයෙන් භික්ෂුසංඝ තෙමේ නො කැලැල් ය නිදෙස් ය කලන්දපුත් සුදිත්ත විසින් අර්බුදයක් උපදවන ලදී ආදිතවයක් උපදවන ලද” යි උද්ඝෝෂණය කළාහු ය මෙසේ එකෙණෙහි ඒ මොහොතෙහි සොපය බඹලොව තෙක් පැත තැගුනේ ය

22. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹුනොමෝ ඒ ගබ් ශ්‍රේණිකිරිමට පැමිණ පුතකු වැදුවා ය එකල්හි ආයුෂ්මත් වූ සුදිත්තගේ යහළුවෝ ඒ දරාගට ‘බිජ්ඣය’ යි නම් කළාහු ය ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹුව ව ‘බිජ්ඣමාතෘ ය’ යි නම් කළාහු ය. ආයුෂ්මත් සුදිත්තගට ‘බිජ්ඣපිතෘ ය’ යි නම් කළාහු ය ඔහු (මාතෘපුත්‍ර) දෙදෙන පසු කාලයෙහි ගිහිගෙන් නික්ම සපුතෙහි පැවිදි වී රහත්බව ලැබූහ

23 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදිත්තගට “යම් ඒ මම මෙසේ මනා කොට දෙශනා කරණ ලද ධර්මිකයෙහි පැවිදි වී දිවි ඇති තාක් පිරිපුන් පිරිසිදු මග-බඹසර හැසිරෙන්නට නො ගැනි වීම ද, ඒ මට ඒකාන්තයෙන් අලාභයෝ ය. ඒකාන්තයෙන් මට ලාභයෝ නො වෙත්. මා විසින් ඒකාන්තයෙන් තපුරු ලැබීමක් ය යහපත් ලැබීමක් නො වේ” යි පසුතැවිලි ඇති විය විපිළිසර ඇති විය හෙතෙමේ ඒ කුකුසෙන් ඒ විපිළිසරින් කාශ වූයේ රළු වූයේ දුර්වණ් වූයේ පඬුවන් පැහැ ඇති වූයේ තහර ඉල්පි ගිය සිරුරු ඇත්තේ, සැහවුන හැකුළු සිත් ඇත්තේ දුක් ඇත්තේ නො සතුටු සිත් ඇත්තේ විපිළිසර වූයේ සිතිවිල්ලට වැටුනේ විය

24 එකල්හි ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ යහළු භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් සුදිත්ත ගට මෙය කීවාහු ය “ඇවැත් සුදිත්තය, පෙර තෝ පැහැපත් වූයෙහි ය පිණා ගිය ඉදුරන් ඇත්තෙහි ය පහන් වූ මුව පැහැය ඇත්තෙහි ය ඉතා ප්‍රසන්න වූ ඡව්වණ් ඇත්තෙහි ය ඒ තෝ දැන් වතාහි කාශ වූයෙහි රළු වූයෙහි දුර්වණ් වූයෙහි පඬුවන් පැහැ ඇති වූයෙහි තහර ඉල්පි ගිය සිරුරු ඇත්තෙහි සැහවුනු සිත් ඇත්තෙහි හැකිළු සිත් ඇත්තෙහි දුක් ඇත්තෙහි නො සතුටු සිත් ඇත්තෙහි විපිළිසර වූයෙහි ඒ ඒ ද සිතන්නට පටන් ගත්තෙහි ය කීම ඇවැත් සුදිත්ත, තෝ නො ඇලුනෙහි බඹසර හැසිරෙහි ද” “ඇවැත්නි, මම නො ඇලුනෙමි බඹසර නො හැසිරෙමි මා විසින් කළ පවිකමක් ඇත පොරණඅඹුව හා මෙවුන්දම් සෙවුනා ලද්දේ ය ‘ඇවැත්නි, යම් ඒ මම මෙසේ මනා කොට දෙශනා කරණ ලද ධර්මිකයෙහි පැවිදි ව දිවි ඇති තාක් පිරිපුන් පිරිසිදු මගබඹසර හැසිරෙන්නට නො ගැනි වීම ද, ඒ මට අලාභයෝ ය ඒකාන්තයෙන් ලාභයෝ නො වෙත්” මවිසින් ඒකාන්තයෙන් තපුරු ලැබීමකි, එකැතින් මට යහපත් ලැබීමක් නො වෙයි, පසුතැවිලි ඇති විය විපිළිසර ඇති විය” යි සුදිත්ත මහණ කී ය එට ඒ මහණහු මෙසේ කීහ

25. “අලං හි තෙ ආවුසො සුද්දිතත කුකකුච්චාය, අලං විපපටිසාරාය, යං තං ඵලං සාකකානෙ ධම්මවිනයෙ පබ්බජ්නා න සකඛිසසසි යාවජ්චං පරිපුණ්ණං පරිසුඤ්ඤං බ්‍රහ්මචරියං වරිත්තුං.

26 නනු ආවුසො භගවතා අනෙකපරියායෙන විරාගාය ධම්මො දෙසිතො තො සරාගාය? විසංයොගාය ධම්මො දෙසිතො තො සංයොගාය? අනුපාදානාය ධම්මො දෙසිතො තො සඋපාදානාය?

27 තත්ථ තාම තං ආවුසො භගවතා විරාගාය ධම්මො දෙසිතො සරාගාය වෙනෙසසි විසංයොගාය ධම්මො දෙසිතො සංයොගාය වෙනෙසසි අනුපාදානාය ධම්මො දෙසිතො සඋපාදානාය වෙනෙසසි,

28 නනු ආවුසො භගවතා අනෙකපරියායෙන රාගවිරාගාය ධම්මො දෙසිතො? මදනිමමදානාය පිපාසවිතයාය අලයසමුග්ගකානාය වට්ඨපච්ඡදාය තණ්හකකියාය විරාගය නිරෝධාය නිබ්බාණාය ධම්මො දෙසිතො?

29 නනු ආවුසො භගවතා අනෙක පරියායෙන කාමානං පභාණං අකබානං, කාමසඤ්ඤාණං පරිඤ්ඤා අකබානා, කාමපිපාසානං පටිවිතයො අකබානො, කාමවිතක්කානං සමුග්ගානො අකබානො, කාමපරිප්පාභානං චූපසමො අකබානො?

30 තෙනං ආවුසො අපසසනනානං වා පසාදාය පසනනානං වා භියෙතාභාවාය¹ අථ ඛෙවනං ආවුසො අපසසනනානඤ්ඤව ආපසාදාය පසනනානඤ්ඤ ඵකච්චානං අඤ්ඤඵතතායා”ති

31 අථ ඛො තෙ භික්ඛු අයසමනනං සුද්දිතනං අනෙකපරියායෙන විහරතිනා භගවතො ඵතමස්ථං ආරොවෙසුං අථ ඛො භගවා ඵතසමං නිදුතෙ ඵතසමං පකරණෙ භික්ඛුසබ්බං සනතිපාතාපෙතො අයසමනනං සුද්දිතනං පටි-පුච්ඡී: “සච්චං කිරි තං සුද්දිතත, පුරාණ දුතීඨිකාය මෙථුනං ධම්මං පතීසෙවී”ති “සච්චං භගවා” විහරති චූඤ්ඤා භගවා

¹ සියය, ඉතිපි

25 “ඇවැත් හුදින්න, යම් හෙයකින් තෝ මෙසේ මැනවින් දෙසූ බව විනයයෙහි පැවිදි ව දිවි ඇති තාක් පිරිපුන් පිරිසිදු මගබඩසර හැසිරෙන්නට නො හැකි වූයෙහි ද? තාගේ කුකුසට එය සැහේ විපිළිසරට සැහේ.

26 ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් ක්‍රමයෙන් සරුගය පිණිස නො ව විරුගය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? (නො ඇලීම පිණිස දෙසන ලදී ඇලීම පිණිස නො වෙයි.) කෙලෙසත්තෙන් වෙන් ව විසීම පිණිස බවය දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද? කෙලෙසුන් හා නො යෙදීම පිණිස බවය දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? තෘෂ්ණාවශයෙන් දැඩි කොට නො ගැණීම පිණිස බවය දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද? තෘෂ්ණා වශයෙන් දැඩි කොට ගැණීම පිණිස නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද?

27 එහි ඇවැත්නි, තෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් විරාගය පිණිස බවය දෙශනා කරණ ලද කල්හි රාගය හා පච්ඡන්ත මෙවුන්දම් සෙවීම පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය විසංයෝගය පිණිස බවය දෙශනා කරණ ලද කල්හි සංයෝගය පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය අනුපාදනය පිණිස බවය දෙශනා කරණ ලද කල්හි ස්ථපාදනය පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය

28 ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මද්දය දුරු කිරීම පිණිස කාම පිපාසාදීන්ගේ දුර ලීම පිණිස, පඤ්චකම්මාලය මූලින් ම සිදීම පිණිස සංසාරයේ මූල් සිදීම පිණිස, තෘෂ්ණාක්‍ෂයය පිණිස, විරාගය පිණිස, නිරෝධය, පිණිස, නිවණ පිණිස බවය දෙශනා කරණ ලද්දේ නොවේද?

29 ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් ක්‍රමයෙන් වස්තුකාමකෙලය කාමයන්ගේ ප්‍රහාණය වදාරණ ලද්දේ නො වේ ද? සියලු කාමසංඥවන්ගේ ත්‍රිවිධ වූ පරිඥව වදාරණ ලද නො වේ ද? කාමපිපාසාවන්ගේ දුරු කිරීම වදාරණ ලද්දේ නො වේ ද? කාමවිතකීයන්ගේ තැසීම වදාරණ ලද්දේ නො වේ ද? කාමපරිදාහයන්ගේ සන්සිදීම වදාරණ ලද්දේ නො වේ ද?

30 ඇවැත්නි, ඔබගේ පාපකමය නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස නො වෙයි පහන් වූවන්ගේ තැවත තැවත පැහැදීම පිණිස නො වෙයි වැලිදු, ඇවැත්නි, තෙල පාපකමය වතාහි නොපහන් වූවන්ගේ නොපහන් බව පිණිස ද, පහන් වූ සමෙහරාන්ගේ (සෝවන් මගට නො පැමිණියවුන්ගේ) විපිළිසරබව පිණිස ද වෙයි.”

31 ඉන් පසු ඒ භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් හුදින්නට නොයෙක් ආරෝන් ගඟා කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ඒ කරුණ සැල කළාහු ය ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂුසබ්බයා රැස් කරවා “හුදින්න, තෝ පොරණ අඩුව සමග මෙවුන්දම් සේවනය කෙළෙහි ය යනු සැබෑ දැ”යි ආයුෂ්මත් හුදින්නගෙන් පිළිවිසි සේක “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය”යි හුදින්න භික්ෂු කී ය භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහුසේක

32 “අනුච්ඡේදය මොඝපුරිස, අනුලොමිකං අපච්ඡාදං අස්සං-
මණ්ණං අකප්පියං අකරණීයං කථං හි නාම ඵං මොඝපුරිස, එවං
ස්වාකධාතො ධම්මචිත්තයො පබ්බජ්ඣා න සක්ඛිස්සාහි යාවජ්චං පරිසුඤ්ඤං
බුහමචරියං චරිතුං

33 නනු මයා මොඝපුරිස, අනෙකපරියායෙන විරාගය ධම්මො දෙසිතො
නො සරාගාය? විසංයොගාය ධම්මො දෙසිතො නො සංයොගාය? අනුපාදාය
ධම්මො දෙසිතො නො සථපාදාය?

34 තත්ථ නාම ඵං මොඝපුරිස, මයා විරාගය ධම්මො දෙසිතො සරාගාය
වෙනෙස්සාහි විසංයොගාය ධම්මො දෙසිතො සංයොගාය වෙනෙස්සාහි
අනුපාදාය ධම්මො දෙසිතො සථපාදාය වෙනෙස්සාහි

35 නනු මයා මොඝපුරිස, අනෙකපරියායෙන රාගවිරාගාය ධම්මො
දෙසිතො? මදනිම්බදාය පිපාසවිතාය ආලයසමුග්ගතාය චට්ඨපඤ්චදාය
තණ්හකකායාය විරාගාය නිරොධාය නිබ්බාණාය ධම්මො දෙසිතො?

36 නනු මයා මොඝපුරිස, අනෙකපරියායෙන කාමීනං පහාණං
අකාමීනං? කාමසංකල්පනං පරිඤ්ඤා අකාමානා? කාමපිපාසානං පටිච්ඡයො
අකාමො? කාමවිනාශානං සමුග්ගානො අකාමො? කාමපරිප්පායානං
වූපසමො අකාමො?”

37 “වරං හෙ මොඝපුරිස ආසිවිසස්ස ඝොරවිසස්ස මුඛෙ අඛණ්ඩානං
පක්ඛිත්තං, න කෙව මාතුගාමස්ස අඛණ්ඩානෙ අඛණ්ඩානං පක්ඛිත්තං උරං හෙ
මොඝපුරිස කණ්හසපස්ස මුඛෙ අඛණ්ඩානං පක්ඛිත්තං, න කෙව මාතුගාමස්ස
අඛණ්ඩානෙ අඛණ්ඩානං පක්ඛිත්තං වරං හෙ මොඝපුරිස අඛණ්ඩානානුය
ආදීතාය සමපජ්ජිතාය සජ්ජානිතාය අඛණ්ඩානං පක්ඛිත්තං, න කෙව
මාතුගාමස්ස අඛණ්ඩානෙ අඛණ්ඩානං පක්ඛිත්තං තං කියස්ස හෙතු? තතො
නිදානං හි මොඝපුරිස මරණං වා නිගවෙජ්ජය මරණමත්තං වා දුක්ඛං
තතෙව තප්පවට්ඨා කායස්ස භෙද පරමමරණං අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං
නිරයං උපපජ්ජෙය්ස ඉතොනිදානස්ස ඛො මොඝපුරිස කායස්ස භෙද
පරමමරණං අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජෙය්ස

32 “හිස් පුරුෂය, නුසුදුසු වූ අනුලෝම නුවු අයෝග්‍ය වූ ශ්‍රමණයන්ට අයත් නුවු අකාප වූ නො කට යුත්තෙක කෙසේ නම්, හිස් පුරුෂය, තෝ මෙසේ මැනවින් දෙසූ ධම්මිතයෙහි පැවිදි වී දිවි ඇති කාක් පිරිපුන් පිරිසිදු බඹසර හැසිරෙන්නට නො හැකි වූයෙහි ද ?

33 හිස් පුරුෂය, මා විසින් නොයෙක් ලෙසින් විරාගය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ? සරාගය පිණිස දහම් නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ? විසංයෝගය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ? සංයෝගය පිණිස දහම් නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ? අනුපාදනය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ? සරුපාදනය පිණිස දහම් නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ?

34 හිස් පුරුෂය, එහි තෝ මා විසින් විරාගය පිණිස ධම්ම දෙසූ කල්හි සරාගය පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය විසංයෝගය පිණිස ධම්ම දෙසූ කල්හි සංයෝගය පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය. අනුපාදනය පිණිස ධම්ම දෙසූ කල්හි සරුපාදනය පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය

35. හිස් පුරුෂය, මා විසින් නොයෙක් ලෙසින් රාගවිරාගය පිණිස ධම්ම දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද ? මදනිමදනය පිණිස, පිපාසාවිතය පිණිස, ආලසමුග්‍යානය පිණිස, වට්ටුපවෙණ්දය පිණිස, තෘෂ්ණාත්‍යය පිණිස, විරාගය පිණිස, නිරෝධය පිණිස, නිළිණය පිණිස, ධම්ම දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද ?

36 හිස් පුරුෂය, මා විසින් නොයෙක් ලෙසින් කාමයන්ගේ ප්‍රහාණය කියන ලද්දේ නො වේ ද ? කාමසංඥාවන්ගේ පරිඥාව කියන ලද්දේ නො වේ ද ? කාමපිපාසාවන්ගේ දුර ලීම කියන ලද්දේ නො වේ ද ? කාමවිතකීයන්ගේ නැසීම කියන ලද්දේ නො වේ ද ? කාමපරිදාහයන්ගේ සංහිදීම කියන ලද්දේ නො වේ ද ?

37 “හිස් පුරුෂය, තා විසින් දරුණු විෂ ඇති ආශිව්ෂයක්නුගේ මුඛයෙහි අභිග්‍රාහනය බහා ලන ලද්දේ නම් මැනවි මාගමකගේ අභිග්‍රාහනයෙහි සිය අභිග්‍රාහනය බහාලන ලද්දේ නො මැනවි හිස් පුරුෂය, තා විසින් කෘෂණසම්පන්නයක්නුගේ මුඛයෙහි අභිග්‍රාහනය බහාලන ලද්දේ නම් මැනවි මාගමකගේ අභිග්‍රාහනයෙහි ස්වකීය අභිග්‍රාහනය බහා ලන ලද්දේ නො මැනවි හිස් පුරුෂය, තා විසින් ඇවිලගත්, ගාන්පසින් ඇවිලගත්, ගිනිදූල් සහිත වූ ගිනිඅඟුරුවලෙක අභිග්‍රාහනය බහාලන ලද්දේ නම් මැනවි මාගමකගේ අභිග්‍රාහනයෙහි ස්වකීය අභිග්‍රාහනය බහාලන ලද්දේ නො මැනවි ඒ කවර ගෙසින්? යත් හිස් පුරුෂය, එය හෙතු කොට ගෙන මරණයට හෝ පැමිණෙන්නේ ය තැන හොත් මරණය වැඩි දුකකට පැමිණෙන්නේ ය. ඒ හේතුවෙන් කා බුන් මරණින් මතු සැපයෙන් පහ වූ තරකගකියෙන් යුක්ත වූ විවශ ව පතිත වන්නා වූ නිරයට නො පැමිණෙන්නේ ය. මේ හේතුවෙන්, හිස් පුරුෂය, කා බුන් මරණින් මතු අපාය තම් වූ දුග්ගති තම් වූ විනිපාත තම් වූ නිරයට පැමිණෙන්නේ ය.

38 “තස්ස නාම භිං මොඝපුරිස, යං භිං අසඤ්ඤාමිං ගාමිධම්මං වසලධම්මං දුට්ඨුලං ඔදකනතිකං රාගස්සං දායංදායනමාපනතිං සමාපජ්ජස්සාසි, බහුනතං ඛො භිං මොඝපුරිස අකුසලානං ධම්මානං ආදිකනතා පුබ්බභිගමො තෙනං මොඝපුරිස අපසන්නානං වා පසාදය පසන්නානං වා භික්ඛාභාවා ය අථ ඛෙවතං මොඝපුරිස, අපසන්නානස්සෙව අපසාදය, පසන්නානස්සෙව එකච්චානං අඤ්ඤාදානතායා”ති

39 අථ ඛො භගවා ආයස්මනතං සුද්දිනං අනෙකපරියායෙන විහරතිත්වා දුභරතාය දුපෙපාසතාය මිභිච්ඡතාය අනනතුට්ඨිතාය¹ සඛගඤ්ඤිකාය කොසජ්ජස්ස අවණණං භාසිත්වා අනෙකපරියායෙන සුභරතාය සුපෙපාසතාය අපට්ඨිකස්ස සනතුට්ඨස්ස සලෙඛස්ස ධුතස්ස පාසාදිකස්ස අපවයස්ස විරියාරභස්ස වණණං භාසිත්වා භික්ඛුතං නදනුච්ඡිකං නදනුලොමිකං ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතාසි

40 “තෙන හි භික්ඛවෙ භික්ඛුතං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙස්සාමි දස අස්ථ වසෙ පට්ඨව සඛස්සච්ඡිතාය, සඛස්ථාප්තාය, දුම්මඛිකුතං පුග්ගලානං නිගගහාය, පෙසලානං භික්ඛුතං ථාත්ථවිහාරය, දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය, සමපරාසිකානං ආසවානං පටිඝානාය, අපසන්නානං පසාදය, පසන්නානං භික්ඛාභාවාය, සඤ්ඤාමධම්මිකාය, විතයානුගහාය එවස්සෙව පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“යො පන භික්ඛු මෙදුතං ධම්මං පතිගෙවෙය්‍ය, පාරාජිකො හොති අසංවාසො”ති.

එවස්සෙව භගවතා භික්ඛුතං සික්ඛාපදං පඤ්ඤානතං නොති

[මූලපඤ්ඤානති]

සුද්දිනනගාණවාලො නිට්ඨිකො.

1 අසනතුට්ඨිතාය සං

38 “හිස් පුරුෂය, ඒ මෙබඳු වූ සාවද්‍යකම්යෙහි තෝ නිවර්තනයන්ගේ ස්වභාවයක් වූ, ගම්වැස්සන්ගේ ස්වභාවයක් වූ, ලාමකපුරුෂයන්ගේ ස්වභාවයක් වූ, රාහාදි කෙලෙසුන්ගෙන් දූෂිත වූ, දියකිස අවසන් කොට ඇති, රහස් කට යුතු වූ, දෙදෙනෙකුන් දෙදෙනෙකුන් විසින් සමවැද්ද යුතු වූ මේථුන ධම්මට සම්වන්තෙහි ය හිස් පුරුෂය, තෝ බොහෝ දෙනා අතුරෙන් අකුශල ධම්මයන්ට ආදිකථා වෙහි පූර්වකම වෙහි හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහන් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි පැහැදුනවුන්ගේ වැඩියක් පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි වැලිදු, හිස් පුරුෂය, මෙය නො පැහැදුනවුන්ගේ නො පැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනා වූ ඇතැමුන්ගේ අත්‍යපාතිය පිණිස ද වේ.”

39 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් සුදින්නතට නොයෙක් ක්‍රමයෙන් ගර්භා කොට (තමන් විසින් ද අනුන් විසින් ද) දුභීරභාවයෙහි ද දුක සේ පොෂණය කට හැකි බව්හි ද, මඟ් ආශා ඇති බව්හි ද, ලද දෑයෙකින් සතුටු නො වීමෙහි ද, ගණනමුඛයා කෙරෙහි ඇලීමෙහි ද, කුසිත බවෙහි ද අගුණ වදාරා, නොයෙක් ක්‍රමයෙන් සුභර භාවයෙහි ද, සුව සේ පොෂණය කට හැකි බව්හි ද, අපිස් වුවහුගේ ද, ලද දෑයෙකින් සතුටු වන්නහුගේ ද, කෙලෙස් සිදු ලන්නහුගේ ද, කෙලෙස් කම්පිත කළහුගේ ද, ප්‍රසාදය ඵලවන සංවරයාගේ ද, කෙලෙස් රැස් නො කිරීමෙහි ද, විශ්චාරමායෙහි ද, ගුණ වදාරා, භික්ෂුන්ට එතැනට සුදුසු වූ එයට අනුලෝම වූ දැහැමි කථාවක් කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක

40. “මහණෙනි, එසේ වී තම සංකල්පයාගේ හිත සුව පිණිස, සංකල්පයාගේ පහසු බව පිණිස, දුශ්ශීල පුද්ගලයන්ට නිග්‍රහය පිණිස, ප්‍රියශීල භික්ෂුන්ගේ එහෙත්තරණය පිණිස, මෙලොව දී පැමිණියා හැකි දුක් දුරු කිරීම පිණිස, පරලොව දී පැමිණෙන දුක් තැසීම පිණිස, නොපහන් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස, පහන් වුවන්ගේ වැඩියක් පැහැදීම පිණිස, සංග්‍රහයාගේ විරසනීය පිණිස, විතරානුග්‍රහය පිණිස ය යන මේ දස භිතවිශෙෂයන්ගේ නිෂපාතිය පිණිස භික්ෂුන්ට සිකපදයක් පණවන්නෙමි මහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවු.

“යම් මහණෙක් මෙවූන්දම් සෙව්නේ නම්, කෙලෙස් සතුරන් විසින් පරදවන ලද්දේ සංඝයා හා එකකම්භාදිසංඛාස නැති වන බැවින් (අසංඛාස සහඛාස නැත්තෙක්) වේ”

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් භික්ෂුන්ට මෙසේන් මේ ශික්ෂාපදය පණවන ලද්දේ වෙයි.

[මුල් පැණවිමසි.]

සුදින්න බණවර නිම.

මකකට්ටය

1 තෙත බෝ පත සමයෙහි ඇඤ්ඤතරෝ භික්ෂු වෙසාලියං මහාවතෙ මකකට්ටං ආමිසෙන උපලාපෙනා නසා මෙට්ඨං ධම්මං පතියෙවති අථ බෝ සෝ භික්ෂු පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙනා පතනවිවරමාදය වෙසාලියං පිණ්ඩාය පාවිසි

2 තෙත බෝ පත සමයෙහි සමබහුලා භික්ෂු තෙතාසනවාරිකං ආභිණ්ඩනා යෙන නසා භික්ෂුතො විහාරො තෙනුපසඬකමිංසු අද්දසා බෝ සා මකකට්ටි තෙ භික්ෂු දුරතොච ආගච්ඡන්තෙ දිස්වාන යෙන තෙ භික්ෂු තෙනුපසඬකමි. උපසඬකමිනා තෙසං භික්ෂුතං පුරතො කට්ටපි වාලෙසි, ඡෙපපච්ඡි වාලෙසි, කට්ටපි ඔඞ්ඤ, නිමිත්තච්ඡි අකාසි අථ බෝ තෙසං භික්ෂුතං එතදයොසි “නිසංසයං බෝ සෝ භික්ෂු ඉමිසා මකකට්ටියා මෙට්ඨං ධම්මං පතියෙවති”ති එකමනනං නිලීයිංසු අථ බෝ සෝ භික්ෂු වෙසාලියං පිණ්ඩාය වරිතා පිණ්ඩපාතං ආදය පටික්කමි

3 අථ බෝ සා මකකට්ටි යෙන සෝ භික්ෂු තෙනුපසඬකමි අථ බෝ සෝ භික්ෂු තං පිණ්ඩපාතං එකදෙසං භුඤ්ජිතා එකදෙසං නසා මකකට්ටියා අද්දසි අථ බෝ සා මකකට්ටි භුඤ්ජිතා නසා භික්ෂුතො කට්ටි ඔඞ්ඤ අථ බෝ සෝ භික්ෂු නසා මකකට්ටියා මෙට්ඨං ධම්මං පතියෙවති

4 අථ බෝ තෙ භික්ෂු තං භික්ෂුං එතදවොචුං “නනු ආට්ටිසො භගවතා සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං කිසා නං ආට්ටිසො මකකට්ටියා මෙට්ඨං ධම්මං පතියෙවති”ති “සච්චං ආට්ටිසො භගවතා සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං තඤ්ච බෝ මනුසසීඤ්ඤා, තො තිරච්ඡානගතායං”ති “නනු ආට්ටිසො තථෙව තං හොති අතනුච්ඡිටියං ආට්ටිසො අතනුලොමිකං අපභරුපං අයසාලිණකං අකප්පියං අකරණීයං කථං හි නාම නං ආට්ටිසො එවං සවාකානෙ ධම්මවිතයෙ පබ්බජිතා න සකඛිස්සසි යාවථ්චං පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං? නනු ආට්ටිසො භගවතා අතෙකපරියායෙන වීරාගාය ධම්මො දෙසිතො තො සරගාය -පෙ- කාමපරිලාභානං වූපසලො අකඛාතො? තෙනං ආට්ටිසො අපභනනානං වා පසාදය පසනනානං වා හියොසාභාවාය අථ ඛෙවනං ආට්ටිසො අපභනනා නඤ්ඤව්ව අපසාදය පසනනානඤ්ච එකච්චානං අඤ්ඤථනතායං”ති අථ බෝ තෙ භික්ෂු තං භික්ෂුං අතෙකපරියායෙන විගර්භිතා භගවතො එතමඤ්ච ආරොවෙසුං

මහකට්ඨ වස්තුව

1. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විසල්පුර මහ වෙහෙහි වැදිරියක ආහාරයෙන් පොළොඹවා ඇය හා මෙවුන්දම් සෙවෙයි ඉක්බිති ඒ මහණ තෙමේ පෙරවරු කාලයෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ පිඬු සඳහා විසල් පුරයට පිවිසියේ ය

2 එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු සෙතාසනවාරිකාවෙහි හැසිරෙන්නෝ ඒ මහණහුගේ විහාරය වෙත පැමිණියාහු ය. ඒ වැදිරි එත ඒ භික්ෂුන් දුර දී ම දුටුවා ය දැක ඒ භික්ෂුන් වෙත පැමිණියා ය පැමිණ ඒ භික්ෂුන් ඉදිරියෙහි කටය ද සැළිය නගුට ද සැළිය කටය ද නැගු ය (මෙවුන් දමට ගැලපෙන සේ) නිමිත්ත ද කළා ය ඉක්බිති ඒ භික්ෂුන්ට මේ සිත විය “නිසැක ව ම ඒ මහණ මේ වැදිරිය සමග මෙවුන්දම් සෙවෙයි යනුයි” ඔහු පසෙක සැහවුනාහු ය. ඉක්බිති ඒ මහණ තෙමේ විසල්පුරයෙහි පිඬු පිණිස හැසිර පිඬු රැගෙන ආපසු පැමිණියේ ය

3 ඉක්බිති ඒ වැදිරි ඒ මහණ වෙත එළඹියා ය. ඒ මහණ තෙමේ ඒ පිණ්ඩපාතය එක් කොටසක් වලඳ එක් කොටසක් ඒ වැදිරියට දුන ඒ වැදිරි එය අනුභව කොට ඒ මහණහට කටය නැගු ය තෙල මහණ ඒ වැදිරිය සමග මෙවුන්දම් සෙවෙයි

4 එකල්හි ඒ භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙය කීහ. “ඇවත, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිකපදයක් පණවන ලද්දේ නො වේ ද? ඇවත, තෝ කුමක්කෙසින් වැදිරිය සමග මෙවුන්දම් සෙවෙයි ද?” “ඇවත, සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිකපදයක් පණවන ලද්දේ වේ හෙ ද මිනිස් මාගම් හා මෙවුන්දම ඇරැබ ය තිරිසන් මාගම් සමග මෙවුන්දම් ඇරැබ නො වේ” ය යි ඒ මහණ කී ය “ඇවැත්නි, එයත් එසේ ම නො වේ ද? ඇවැත්නි, නුහුදුස්සෙක අනුලොම නුච්චෙක නො ගැලපෙන්නක මහණුන්ට අයෝග්‍යයෙක නො කැපයෙක නො කටයුත්තෙක ඇවැත්නි, කෙසේ නම් තෝ මෙසේ මැනවින් දෙශනා කරණ ලද ශාසනයෙහි පැවිදි වී දිවි ඇති නාක් පිරිපුන් පිරිසිදු කොට බඹසර හැසිරෙන්නට නො හැකි වූයෙහි ද? ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් ලෙසින් විරාගය පිණිස ධර්ම දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද? සරාගය පිණිස නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? කාම පරිදහයත්තේ සංසිද්ධ වදුරණ ලද්දේ නො වේ ද? ඇවැත්නි, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදුනවුන්ගේ වැඩියක් පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි ඇවැත්නි, තව ද මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනා වූ ඇතැමුන්ගේ අත්‍යථාතිය පිණිස ද වේ” යනු යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු ඒ මහණහට නොයෙක් ලෙසින් ගරභා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළාහු ය.

5 අළු බො හඟවා එතසමි නිදහෙ එතසමි පකරණේ භික්ඛුසඛිකං සනතිපාතාපෙචා නං භික්ඛුං පටිපුච්ඡි: “සච්චං කිරි ඵං භික්ඛු මකකට්ඨං මෙට්ඨං ධම්මං පභිසෙවසී?”ති “සච්චං හඟවා” විගරහි බුද්ධො හඟවා

“අනුච්ඡේදිකං මොඝපුරිස, අනුලොමිකං අප්පතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පිකං අකප්ඤ්ඤිකං කපං හි තාම ඵං මොඝපුරිස, එවං සච්චාකංතෙ ධම්මච්ඡේදයෙ පබ්බජ්චා න සකම්ඤ්ඤිකං යාවජ්චං පටිපුඤ්ඤං පටිපුඤ්ඤං බුභවට්ඨං වරිදුං? තනු මයා මොඝපුරිස, අනෙකපරිසයෙන විරාගාය ධම්මො දෙසිතො නො සරාගාය -පෙ- කාමපට්ඨාගානං වූපසමො අකඛාතො?”

6 වරං තෙ මොඝපුරිස, අසිච්ඡස්ස සොරච්ඡස්ස මුඛෙ අභිගජානං පකම්මතං න ඤෙව මකකට්ඨං අභිගජානෙ අභිගජානං පකම්මතං වරං තෙ මොඝපුරිස කණ්ණප්පස්ස මුඛෙ අභිගජානං පකම්මතං, න ඤෙව මකකට්ඨං අභිගජානෙ අභිගජානං පකම්මතං. වරං තෙ මොඝපුරිස, අභිගජානානුයං ආදිතාය සමපජ්ජිතාය සප්පොතිභුතාය අභිගජානං පකම්මතං, න ඤෙව මකකට්ඨං අභිගජානෙ අභිගජානං පකම්මතං තං කිස්ස හෙතු? තතො නිදහං හි මොඝපුරිස, මරණං වා නිගවෙජ්ජය මරණමත්තං වා දුක්ඛං. න ඤෙව තප්පච්චයා කායස්ස හෙද පරමමරණං අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජේජ්ජය ඉතො නිදහස්ස බො මොඝපුරිස, කායස්ස හෙද පරමමරණං අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජේජ්ජය

7. තස්ස තාම ඵං මොඝපුරිස, යං ඵං අසඤ්ඤං ගාමධම්මං වසඤ්ඤං දුට්ඨිලං ඔදකනතිකං රාගස්සං දායංදායසමාපනතිං සමාපජ්ජස්සාසී, තෙනං මොඝපුරිස, අප්පසන්නානං වා පසාදය පසන්නානං වා භියොභාවාය අළු බෙවතං මොඝපුරිස, අප්පසන්නානස්සෙව අප්පසාදය පසන්නානස්සෙව එකච්චානං අස්සෙට්ඨතායා”ති.

8. අළු බො හඟවා නං භික්ඛුං අනෙකපරිසයෙන විගරහිඤා දුභරතාය දුප්පොසතාය මහිච්ඡතාය අසනුට්ඨිතාය සඛ්ඤාකාය කොසජ්ජස්ස අවණ්ණං භාසිඤා අනෙකපරිසයෙන දුභරතාය දුප්පොසතාය අප්පච්ඡස්ස සනුට්ඨස්ස සලොඛස්ස වුත්ඤ්ඤං පාසාදිකස්ස අපවයස්ස විරිසාරමායා වණ්ණං භාසිඤා භික්ඛුකං තදනුච්ඡේදිකං තදනුලොමිකං ධම්මිකං කපං කඤ්ඤා ආමනෙතසී

5 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා “සාබ්‍ය ද මහණ, තෝ වාදිරියක සමග මෙවුන්දම් සෙවෙති ද?” යි ඒ මහණ පුළුවන් සේක “සාබ්‍ය, භාග්‍යවතුන් වහන්ස” යි එ මහණ කී ය. භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ ගර්භා කලසේක

“හිස් පුරුෂය, නුසුදුස්සෙක අනුලොමි නො වූවෙක. නො ගැලපෙන්නක මහණුන්ට යොග්‍ය නු වූවෙක. නො කාපයක නො කටයුත්තෙක. හිස් පුරුෂය, කෙසේ නම් තෝ මෙසේ මැනවින් දෙසන ලද ශාසනයෙහි පැවිදි වී දිවි ඇති තාක් පිරිපුන් පිරිසිදු කොට මගබ්බසර භාසිරෙන්නට නො හැකි වූයෙහි ද? හිස් පුරුෂය, මා විසින් නොයෙක් ලෙසින් විරාගය පිණිස ධර්මය දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද? සරාගය පිණිස දහම් නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? කාමපරිදාහයන්ගේ සංසිද්ධි කියන ලද්දේ නො වේ ද?”

6 හිස් පුරුෂය, දරුණු විෂ ඇති ආශිව්ෂයක්නුගේ මුඛයෙහි ස්වකීය අභිග්‍රාහකය බහාලන ලද්දේ නම් මැනවි වාදිරියගේ අභිග්‍රාහකයෙහි ස්වකීය අභිග්‍රාහකය බහාලන ලද්දේ නො මැනවි. හිස් පුරුෂය, කෘෂණ සප්තයක්නුගේ මුඛයෙහි ස්වකීය අභිග්‍රාහකය බහාලන ලද්දේ මැනවි වාදිරියගේ අභිග්‍රාහකයෙහි ස්වකීය අභිග්‍රාහකය බහාලන ලද්දේ නො මැනවි හිස් පුරුෂය, ඇවිලගත්, හාත්පසින් ඇවිලගත්, ගිනිදූල් සහිත වූ අගුරුවලෙක ස්වකීය අභිග්‍රාහකය බහාලන ලද්දේ මැනවි වාදිරියගේ අභිග්‍රාහකයෙහි ස්වකීය අභිග්‍රාහකය බහාලන ලද්දේ නො මැනවි ඒ කවර හෙයින්? යත්. හිස් පුරුෂය, ඒ හේතුවෙන් මරණයට හෝ පැමිණෙන්නේ ය මරණය වැනි දුකකට හෝ පැමිණෙන්නේ ය ඒ හේතුවෙන් කාබුන් මරණින් මතු සැපයෙත් පහ වූ දුගති වූ විවස ව පතිත වන්නා වූ නිරයට නො පැමිණෙන්නේ ය හිස් පුරුෂය, මේ හේතුවෙන් කාබුන් මරණින් මතු සැපයෙත් පහ වූ දුකට පිහිට වූ විවස ව පතිත වන නිරයට පැමිණෙන්නේ ය

7 හිස් පුරුෂය, මෙහි තෝ මෙබඳු වූ සාවද්‍ය කමයෙහි, ගම්වැසියන්ගේ ස්වභාවයක් වූ, නිවිජනයන්ගේ ස්වභාවයක් වූ, ලාංඡන පුරුෂයන්ගේ ස්වභාවයක් වූ, රූහාදි කලෙසින් දූෂිත වූ, දියකිස අවසන් කොට ඇත්තා වූ, රහසේ කටයුතු වූ, දෙදෙනෙකුන් දෙදෙනෙකුන්ගේ සමවාදීමක් වූ, යම් මෙවුන්දම් සෙවීමකට සම්බන්ධෙහි ද, හිස් පුරුෂය, මෙය නො පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනවුන්ගේ වැඩියක් පැහැදීම පිණිස ද නො වෙයි. හිස් පුරුෂය, වැලිදු මෙය නො පැහැදුනවුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද, පැහැදුනා වූ ඇතැමුන්ගේ අත්‍යවශ්‍ය පිණිස ද වෙයි”

8 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මහණට නොයෙක් ලෙසින් ගරභා දුහර බව්හි ද, දුකගේ පොෂණය කට හැකි බව්හි ද, මහත් ආශා ඇති බව්හි ද ලද දෙයකින් සතුටු නො වීමෙහි ද, සමූහයා කෙරෙහි ඇලීමෙහි ද, කුසිත බව්හි ද අගුණ වදාර, නොයෙක් කරුණින් සුහර බව්හි ද, සුවසේ පොෂණය කටහැකි බව්හි ද, අපිත් බව්හි ද, සන්තෝ බව්හි ද, සාහල්ලු බව්හි ද, සංලෝඛයෙහි ද, ප්‍රසාද එළවීමෙහි ද, කෙලෙස් සංසිදුවීමෙහි ද, වියාර්ඛයෙහි ද ගුණ වදාර, භික්ෂුන්ට එතැනට සුදුසු වූ ද, එයට අනුලොම වූ ද, දූහැම් කපාවක් කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

9 “තෙන හි භික්ඛවෙ භික්ඛුනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසසාමි දස අත්ථසෙ පටිච්ච සංඝසුට්ඨිතාය, සංඝචායුතාය, දුමමඛිකුතං පුග්ගලානං නිග්ගහාය, පෙසලානං භික්ඛුනං චායුච්ඡාරාය, දිට්ඨමිකානං ආසවානං සංවරාය, සම්පරිසිකානං ආසවානං පටිඝානාය, අපපසනානං පසාදාය, පසනානං භිග්ගසාභාවාය, සද්ධම්මට්ඨිතීයා, විතසානුග්ගහාය ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිගෙය්‍යාථ

“යො සන භික්ඛු මෙට්ඨනං ධම්මං පනිතසචෙය්‍ය අනගමසො තිරම්ඡානුගතායපි, පාරාජිකො හොති අසංවාසො”ති.

ඵවඤ්චදං භගවතා භික්ඛුනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤතනං හොති

[දුතියපඤ්ඤපඨි]

මහකට්ඨස්ස නිට්ඨිතං.

සන්ථනභාණවාරො

1. තෙන බො පන සමයෙන සමඛුලා වෙසාලිකා චජ්ජිපුභානා භික්ඛු යාවදන්ථං භුඤ්ජිංසු, යාවදන්ථං සුපිංසු, යාවදන්ථං තභාසිංසු යාවදන්ථං භුඤ්ජන්තා, යාවදන්ථං සුපින්තා, යාවදන්ථං තභාසින්තා, අයොනිසො මතසි කරන්තා, සික්ඛං අපච්චිකාය, දුබ්බලාං අනාචිකන්තා, මෙට්ඨනං ධම්මං පඤ්ඤපිංසු තෙ අපරෙත සමයෙන ඤාතිව්‍යසනෙනපි චුට්ඨා, භොගව්‍යසනෙනපි චුට්ඨා, රොන-ව්‍යසනෙනපි චුට්ඨා ආයස්මනතං ආතඤ්ඤ උපසංඝිකම්භිතා ඵලං වදන්ති “ත මයං භනෙන් ආතඤ්ඤ, බුද්ධිගර්භිතො න ධම්මගර්භිතො න සංඝගර්භිතො අතත-ගර්භිතො මයං භනෙන් ආතඤ්ඤ, අනඤ්ඤගර්භිතො මයමෙවමහා අලකිකා මයං අපපුඤ්ඤ යෙ මයං ඵලං ස්වාකම්භෙන ධම්මවිතයෙ පබ්බජන්තා නාසකම්භෙ යාවජ්චං පරිපුණ්ණං පරිසුඤ්ඤා බුහුමචරියං චරිතුං ඉද්දති චෙ’පි මයං භනෙන් ආතඤ්ඤ, ලභෙය්‍යාමි භගවතො සන්ධිකෙ පබ්බජ්ජං, ලභෙය්‍යාමි උපසම්පදං ඉද්දති’පි මයං විපස්සාකා කුසලානං ධම්මානං පුබ්බරතනාපරරතනං බොධපක්ඛි-යානං ධම්මානං භාවනානුයෝගමිනුයුතතා විතරෙය්‍යාමි සාධු භනෙන් ආතඤ්ඤ, භගවතො ඵතමන්ථං ආරොවෙහි”ති “ඵවමාට්ඨසො”ති බො ආයස්මා ආතඤ්ඤ වෙසාලිකානං චජ්ජිපුතකානං පටිසුඤ්ඤා යෙන භගව්‍යා තෙනුපසංඝිකම් උපසංඝිකම්භිතා භගවතො ඵතමන්ථං ආරොවෙහි

9 “මහණෙනි, එසේ වී තම් සඛ්‍යයාගේ හිත සුව පිණිස, සඛ්‍යයාගේ පහසුව පිණිස, දුශශීල පුද්ගලයන්ට නිග්‍රහය පිණිස, ප්‍රියශීල භික්‍ෂූන්ගේ පහසුව විහරණය පිණිස, මෙලොව දී විය හැකි විපත් දුරු කිරීම පිණිස, පරලොව දී වන දුක් තැසීම පිණිස, තො පහත් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස, පහත් වුවන්ගේ වැඩියක් පැහැදීම පිණිස, සඤ්චරියාගේ චිරසමීච්ච පිණිස, විනයානුග්‍රහය පිණිස, භික්‍ෂූන්ට සිකපදයක් පණවන්නෙමි මහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසා වූ.

“යම් මහණෙක් යටත් පිටිසෙසින් නිවිසන් ගිය මාගමක් හා ද මෙවුන්දට සෙවිසේ නම්, කෙලෙස් සතුරන් විසින් පරදවන ලද්දේ, සංඝයා හා සමාන සංචාරක රහිතයෙක් වේ”.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් භික්‍ෂූන්ට මෙසේත් මේ සිකපදය පණවන ලද්දේ වෙයි

[දෙවැනි පැණවීම යි]

මකකපි වස්සුව නිමි.

සනථන බණවර

1 එසමයෙහි විසල්පුර වැසි බොහෝ වජ්ජිපුත්‍ර භික්‍ෂූහු රිසි තාක් වැලඳුවාහු ය රිසි තාක් ශයනය කළාහු ය. රිසි තාක් නැව්වාහු ය රිසි තාක් අනුභව කොට, රිසි තාක් ශයනය කොට, රිසි තාක් නා, නුතුවණින් මෙතෙහි කොට, පාතිමොක්ඛසංවර සඛ්‍යාත ශික්‍ෂාව පිළිකෙව් නො කොට, සාඨ්වයෙහි දුබල බව පහල නො කොට, ලේවුන්දම් සෙවියාහු ය ඒ භික්‍ෂූහු පසු කාලයෙහි ඥාතිව්‍යසනයෙන් ද පහස්තා ලද්දහු, භොගව්‍යසනයෙන් ද පහස්තා ලද්දහු, රොගව්‍යසනයෙන් ද පහස්තා ලද්දහු, ආයුෂ්මත් ආතඤ්ඤා තොරුන් කර එළඹ මෙසේ කියත් “වහන්ස, ආතඤ්ඤා සංවිරයෙනි, අපි බුදුරජුන්ට දෙස් නො කියන්නමෝ වමු ධර්මයට දෙස් තොකියන්නමෝ වමු සඛ්‍යයාට දෙස් තොකියන්නමෝ වමු වහන්ස, ආතඤ්ඤා සංවිරයෙනි, අපි තමන්ට ම ගර්භා කරන්නමෝ වමු අපි මෙරමා ගරභන්නමෝ නො වමු යම්බඳු වූ අපි මෙසේ මැතැවින් දෙසු ශාසනයෙහි පැවිදි ව දිව් ඇති තාක් පිරිපුන් පිරිසිදු මගබ්බසර ගැසිරෙන්නට නො හැක්කමෝ වමු ද, ඒ අපි ම කාලකණ්ණි වමු අපි ම මද පිණැත්තමෝ වමු වහන්ස, ආතඤ්ඤා සංවිරයෙනි, ඉදින් දැනුදු අපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ලග පැවිදිද ලබන්නමු තම් උපසම්පදාව ලබන්නමු තම් යෙහෙක දැනුත් අපි මහද්දත කුශල ධර්මයන් විදර්ශනා වශයෙන් වඩන්නමෝ පෙර යම හා පැහැදි යම බොධිපාක්‍ෂික ධර්ම වැඩීමෙහි එක්වත් යෙදුනමෝ ව වාසය කරන්නමු වහන්ස, ආතඤ්ඤා සංවිරයෙනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල කරුණ සැල කරන්නහු තම් යෙහෙකි” යනු යි “ඇවැත්නි, එසේ යැ”යි වදාර ආයුෂ්මත් වූ ආතඤ්ඤා සංවිර තෙමේ විසල් පුරවැසි වජ්ජිපුත්‍ර භික්‍ෂූන්ට පිළිවදන් දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ එපවත් සැල කෙළේ ය

2 “අට්ඨානමෙතං ආනන්ද, අනවකාසො, යං තථාගතො චර්ජනං වා චර්ජපුත්තකානං වා කාරණං සාවකානං පාරුජිකං සිකඛාපදං පඤ්ඤාතනං සමුග්ගතොයා”ති අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මෙ කථං කථාං භික්ඛු ආමනොති යො පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු සිකඛං අපච්චක්ඛාය දුබ්බලාං අනාචිකථා මෙට්ඨනං ධම්මං පතියෙවති, සො ආගතො ත උපසම්පාදෙ- නබ්බො යො ච ඛො භික්ඛුවෙ භික්ඛු සිකඛං පච්චක්ඛාය දුබ්බලාං ආචිකථා මෙට්ඨනං ධම්මං පතියෙවති, සො ආගතො උපසම්පාදෙනබ්බො එවන්ඛු පන භික්ඛුවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දියෙය්‍යාථ”

3. “යො පන භික්ඛු භික්ඛුනං සිකඛාසාජීවසමාපනොනා සිකඛං අපච්චක්ඛාය දුබ්බලාං අනාචිකථා මෙට්ඨනං ධම්මං පතියෙවෙය්‍ය අනු- මසො නිරවජානගතොයපි, පාරුජිකො භොති අසංවාසො”ති.

[තතියපඤ්ඤාතනී]

4. යො පනාති - යො යාදිතො යථායුතො යථාච්චේවා යථාතාමො යථාසොතො යථාසිලො යථාවිහාරී යථාගොචරො ථෙරො වා තවො වා මජ්ඣමො වා එතො චූළචති ‘යො පනා’ති

5 භික්ඛුති-භික්ඛකො’ති භික්ඛු, භික්ඛාචරියං අජික්ඛුපගතො’ති භික්ඛු, භික්ඛාපට්ඨරෙ’ති භික්ඛු, සමඤ්ඤාය භික්ඛු, පටිඤ්ඤාය භික්ඛු, එහි භික්ඛු’ති භික්ඛු, තිහි සරණගමනෙහි උපසම්පනොනා’ති භික්ඛු, හද්දො භික්ඛු, සාරෙ භික්ඛු, සෙඛො භික්ඛු, අසෙඛො භික්ඛු, සමගෙග්ග සබ්බෙක ඤාතනිචතුරොත්ත කමෙමන අකුපෙපන ඡාතාරහෙන උපසම්පනොනා’ති භික්ඛු තත්ත්වයං භික්ඛු සමගෙග්ග සබ්බෙක ඤාතනිචතුරොත්ත කමෙමන අකුපෙපන ඡාතාරහෙන උපසම්පනොනා, අයං ඉමස්මිං අරො අධිපෙපනො ‘භික්ඛු’ති

6 සිකඛාති - තියොසා සිකඛා අධිසිලසිකඛා අධිවිත්තසිකඛා අධිපඤ්ඤා- සිකඛා තත්ත්ව යායං අධිසිලසිකඛා අයං ඉමස්මිං අරො අධිපෙපනා ‘සිකඛා’ති.

7 ඝාජීවං නාම - යං භගවතා පඤ්ඤාතනං සිකඛාපදං, එතං සාජීවං නාම. තස්මිං සිකඛති තෙන චූළචති ඝාජීවසමාපනොනා’ති.

2 “ආතතය, තථාගත තෙමේ සම්මතං පණවත ලද පරිදි සිකපදය වැළඳීන් හෝ වස්ත්‍රපුත්‍රයන් හෝ නිසා උදුරා ලන්නේ ය” යන යමක් වේද, මෙය විද්‍යමාන නො වෙයි එයට අවකාශයක් ද නැතැ”යි වදාලන්නේ ඉන් පසු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි දැනුම් කථා කොට හිඤ්ඤා ඇතිවූ සේක “මහණෙනි, යම් මහණෙක් තෙමේ ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂේප නො කොට, දුබල බව පල නො කොට, මෙවුන්දම් සේවනය කෙරේ ද, හෙතෙමේ නැවත පැමිණියේ ද උපසපන් නො කටයුතු යි මහණෙනි, යම් මහණෙක් තෙමේ ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂේප කොට, දුබල බව පල කොට, මෙවුන්දම් සේවනය කෙරේ ද, හෙතෙමේ පැමිණියේ උපසපන් කටයුතු යි මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසා වූ

3 “යම් කිසි මහණෙක් හිඤ්ඤාගේ අධිශීල සබ්බාත ශික්ෂාවට හා ප්‍රඥපත ශික්ෂාපද සබ්බාත සාප්ඵයට පැමිණියේ, පානිමොක්ඛසංචර සබ්බාත ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂේප නො කොට, සාප්ඵයෙහි දුබලබව පල නො කොට, යටත් පිටිසෙසින් නිවිසන් සිය මාගමක් හා ද මෙවුන්දම් සෙවියේ නම්, කෙලෙස් අතුරන් විසින් පරදවන ලද්දේ පියෙව් මහණුන් හා සමානසංවාස නැති බැවින් අසංවාස වේ”.

තෙවැනි පැණවිමසි.

4 සො පන යනු යම්බඳු, යම්, යම් ක්‍රියාවක යෙදුනු, යම්බඳු ජාති ඇති, යම්බඳු තම් ඇති, යම්බඳු භෝග් ඇති, යම්බඳු ඝට්ඨා ව ඇති, යම්බඳු විතරණ ඇති, යම්බඳු පැවතුම් ඇති ස්ථවිර වූවෙක් හෝ තවක වූවෙක් හෝ මජ්ඣිමෙයක් හෝ වේ ද, මේ තෙමේ ‘යො පන’යි කියනු ලැබේ

5 හිකඛු යනු සිභා යන්නේ නු යි හිකඛු තම් භික්ෂාවතයට පැමිණියේ නු යි හිකඛු තම් බුන් වත් දරා නු යි හිකඛු තම් ව්‍යවහාර මාත්‍රයෙන් කිසිවෙක් හිකඛු තම් වේ ප්‍රතිඥාමාත්‍රයෙන් කිසිවෙක් හිකඛු තම් ‘එහි හිකඛු’ යන්නෙන් හිඤ්ඤා භාවය ලැබී නු යි හිකඛු තම් නිසරණගමනයෙන් උපසපන් වූයේ නු යි හිකඛු තම් හදු වූ ශීලාදි පංච ධර්මයන්ගෙන් යුක්ත වූයේ නු යි හිකඛු තම් ශීලසාරාදියෙන් ම යුක්ත නු යි හිකඛු තම් හික්මේ නු යි හිකඛු තම් හික්මීම අවසන් කෙළේ නු යි හිකඛු තම් සමග වූ සභ්‍ය විසින් අකොප්‍ය වූ ශාසනයට හුදුසු වූ ඥාතිවතුන් කමයෙන් උපසපන් කරණ ලද්දේ නු යි හිකඛු තම්. එහි යම් ඒ මහණෙක් සමුද්‍ර සමිකයා විසින් අකොප්‍ය වූ ශාසනයට හුදුසු වූ ඥාතිවතුන් කමයෙන් උපසපන් කරණ ලද්දේ වේ ද මේ තෙමේ මේ අතීතෙහි හිකඛු ය යි අදහස් කරණ ලද්දේ ය

6 සිකඛා යනු අධිසීල සිකඛා ය, අභිචිත්ත සිකඛා ය, අභිපඤ්ඤා සිකඛා ය යි ශික්ෂා තුණෙකි මේ ත්‍රිවිධ ශික්ෂාවන් අතුරෙන් යම් මේ අධිසීල-ශික්ෂාවක් වේ ද මෝ නොමෝ මෙහි ලා සිකඛා ය යි අදහස් කරණ ලදී

7 සාප්ඵ තම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පණවන ලද යම් සිකපදයක් වේ ද, මෙය සාප්ඵ තම් එහි හික්මෙයි, එහෙයින් සාප්ඵ සමාපන්න ය යි කියනු ලැබේ

8 සිකං අපච්චිකායා දුබ්බලාං අනාමිකඛා'නි - අනි භික්ඛවෙ දුබ්බලාංචිකමමඤ්ඤව හොති සිකං ච අපච්චිකායා අනි භික්ඛවෙ දුබ්බලාංචිකමමඤ්ඤව හොති සිකං ච පච්චිකායා

9 කථංඤ්ඤ භික්ඛවෙ දුබ්බලාංචිකමමඤ්ඤව හොති සිකං ච අපච්චිකායා' ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු උකාකඤ්ඤායො අනභිරතො සාමඤ්ඤ චවිතුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ඨියමානො හරායමානො ජ්ඣුච්ඡමානො ගිහිභාවං පජ්ජයමානො උපාසකභාවං පජ්ජයමානො ආරාමිකභාවං පජ්ජයමානො සමාණෙරභාවං පජ්ජයමානො නිජ්ජියමානං පජ්ජයමානො නිජ්ජියසාවකභාවං පජ්ජයමානො අසාමණ්ඤ්ඤායං පජ්ජයමානො අසකාපුත්තිය-භාවං පජ්ජයමානො 'යනනුතාහං බුද්ධං පච්චිකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බලාංචිකමමඤ්ඤව හොති සිකං ච අපච්චිකායා,

10 අප වා පත උකාකඤ්ඤායො අනභිරතො සාමඤ්ඤ චවිතුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ඨියමානො හරායමානො ජ්ඣුච්ඡමානො ගිහිභාවං පජ්ජයමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පජ්ජයමානො 'යනනුතාහං ධම්මං පච්චිකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි -පෙ- 'යනනුතාහං සබ්බං පච්චිකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං සිකං පච්චිකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං විතයං පච්චිකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං පාතිමොකං පච්චිකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං උද්දෙසං පච්චිකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං උපජ්ඣායං පච්චිකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං ආවරියං පච්චිකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං සද්ධිවිහාරිකං පච්චිකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං අනෙතවාසිකා පච්චිකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං සමානුපජ්ඣායකං පච්චිකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං සමානාවරියකං පච්චිකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං සමුගමාරිං පච්චිකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං ගිහි අස්ස'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං උපාසකො අස්ස'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං ආරාමිකො අස්ස'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං සාමණෙරො අස්ස'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං නිජ්ජියො අස්ස'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං නිජ්ජියසාවකො අස්ස'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං අසාමණෙ අස්ස'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං අසකාපුත්තියො අස්ස'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බලාංචිකමමඤ්ඤව හොති සිකං ච අපච්චිකායා,

8 ඝිකඛං අපච්චකඛාය දුබ්බලාං අනාචිකඛා යන මෙහි - 'මහණෙනි, දුබ්බලබ්‍ව හෙළි කිරීම නම් වේ, එහෙත් ශික්ෂාව ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන නො වේ, යන මෙය ඇත 'මහණෙනි, දුබ්බල බව හෙළි කිරීමක්' වේ එසේම ශික්ෂාව ප්‍රත්‍යාබ්‍යානක් වේ' යන මෙය ද ඇත

9 මහණෙනි, 'දුබ්බලබ්‍ව හෙළි කිරීම නම් වේ එහෙත් ශික්ෂාව ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන නො වේ' යන මෙය කෙසේ ද? යත් මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පැවිද්දෙහි කලකිරීයැත්, පැවිද්දෙහි නො ඇලුණේ, මහණුවමින් පහ වනු කැමැත්තේ, මහණුවමින් තමා පෙළුනකු ලෙස කොට පවත්වන්නේ, භික්ෂුභාවයෙන් ලජ්ජිත වන්නේ, මහණදම පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහිබව පතන්නේ, උචසුබව පතන්නේ, ආරාමික බව පතන්නේ, හෙරණ බව පතන්නේ, තිථික බව පතන්නේ, තිථිකශ්‍රාවක බව පතන්නේ, අශ්‍රමණ බව පතන්නේ, අශාක්‍යපුත්‍රිය බව පතන්නේ, 'මම බුදු රජුන් පිළිකෙළි කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද, හඟවා ද, මහණෙනි, මෙසේත් දුබ්බල බව පහළ කිරීම වෙයි වැලි දු ශික්ෂාව ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන (පියන ලද්දේ) නො වෙයි

10 තව ද උකටලී වූයේ නො ඇලුණේ මහණුවමින් පහ වනු කැමැත්තේ, මහණුවමින් පිහින වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහි බව පතන්නේ අශාක්‍යපුත්‍රිය බව පතන්නේ, 'මම ධර්මය ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම සබ්බසා ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම විතය ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම ප්‍රාතිමොක්ෂය ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම උදෙසීම ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම උපාධ්‍යායයන් වහන්සේ ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම ආචාර්යයන් වහන්සේ ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම සද්ධිවිනාටිකයා ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම අනාචාර්යයා ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම සමානොපාධ්‍යායයන් ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම සමානාචාර්යයන් ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම සමුහවාරිත් ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම ගිහි වන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම උචසුබවක් වන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම ආරාමිකයෙක් වන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම හෙරණෙක් වන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම තොටු-වෙස් වන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම නොටුප්ඵලවෙස් වන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම අශ්‍රමණයෙක් වන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම අශාක්‍යපුත්‍රියයෙක් වන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, මහණෙනි, මෙසේත් දුබ්බල බව පහළ කිරීම වෙයි වැලි දු ශික්ෂාව ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන නො වෙයි.

11 අප්ඵ වා පන උක්කණ්ණිතො අනභිරතො සාමඤ්ඤ චචිතුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ටියමානො හරායමානො ජගුච්ඡමානො ගිහිභාවං පඤ්ඤමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පඤ්ඤමානො 'යදි පනාහං බුද්ධං පච්චකෙඛය්'න්ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි -පෙ- 'යදි පනාහං අසකාපුත්තියො අස්ස'න්ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බඥාපීකමමං වෙව හොති සික්ඛං ව අපච්චකංතා

12, අප්ඵ වා පන -පෙ- 'අපාහං බුද්ධං පච්චකෙඛය්'න්ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි -පෙ- 'අපාහං අසකාපුත්තියො අස්ස'න්ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බඥාපීකමමං වෙව හොති සික්ඛං ව අපච්චකංතා

13 අප්ඵ වා පන -පෙ- 'හන්දහං බුද්ධං පච්චකෙඛය්'න්ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි -පෙ- 'හන්දහං අසකාපුත්තියො අස්ස'න්ති, වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බඥාපීකමමං වෙව හොති සික්ඛං ව අපච්චකංතා

14 අප්ඵ වා පන -පෙ- 'හොති මෙ බුද්ධං පච්චකෙඛය්'න්ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි -පෙ- 'හොති මෙ අසකාපුත්තියො අස්ස'න්ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බඥාපීකමමංසෙව වෙව හොති සික්ඛං ව අපච්චකංතා

15 අප්ඵ වා පන උක්කණ්ණිතො අනභිරතො සාමඤ්ඤ චචිතුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ටියමානො හරායමානො ජගුච්ඡමානො ගිහිභාවං පඤ්ඤමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පඤ්ඤමානො 'මාතරං සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි -පෙ- 'පිතරං සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'භාතරං සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'හභිනිං සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'පුතතං සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'ධිතරං සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, 'පජාපතිං සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'ඤ්ඤතකෙ සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'මිතෙත සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'ගාමං සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'නිගමං සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'බෙතතං සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'වන්දුං සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'තිරඤ්ඤං සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'සුචණ්ණං සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'සිප්පං සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'පුබ්බෙ ගසීතං ලපිතං කිලිතං සමනුස්සරාමී'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බඥාපීකමමංසෙව වෙව හොති සික්ඛං ව අපච්චකංතා.

16. අප්ඵ වා පන උක්කණ්ණිතො අනභිරතො සාමඤ්ඤ චචිතුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ටියමානො හරායමානො ජගුච්ඡමානො ගිහිභාවං පඤ්ඤමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පඤ්ඤමානො 'මාතා මෙ අජාති සා මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'පිතා මෙ අජාති සො මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'භාතා මෙ අජාති සො මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'හභිනි මෙ අජාති සා මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'පුතෙතා මෙ අජාති සො මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'ධිතා මෙ අජාති සා මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'පජාපති මෙ අජාති සා මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'ඤ්ඤතකා මෙ අජාති තෙ මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'මිතතා මෙ අජාති තෙ මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බඥාපීකමමංසෙව වෙව හොති, සික්ඛං ව අපච්චකංතා

11. නැත හොත් උකටලී වූයේ, නො ඇලුනේ, මහණබැවින් මිදෙනු කැමැත්තේ, භික්ෂු භාවයෙන් පිහින වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, ප්‍රගුප්භිත වන්නේ, ගිහි බව පතන්නේ, අශාක්‍යපුත්‍රිය බව පතන්නේ, මහණ තෙමේ 'ඉදින් මම බුදුරජුන් ප්‍රතික්‍ෂේප කරන්නෙමි නම්'යි කියා ද හඟවා ද 'ඉදින් මම අශාක්‍යපුත්‍රියයෙක් වන්නෙමි නම්'යි කියා ද හඟවා ද, 'මහණෙනි, මෙසේත් දුළුල බව ප්‍රකාශ කිරීම වෙයි එහෙත් ශික්‍ෂාව ප්‍රතික්‍ෂිප්‍යා (පිළිකෙව් කළා) නො වෙයි

12. තව ද 'මම එකාන්තයෙන් බුදුරජුන් ප්‍රතික්‍ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම්'යි කියා ද හඟවා ද 'මම එකාන්තයෙන් අශාක්‍යපුත්‍රියයෙක් වන්නෙමි නම්'යි කියා ද හඟවා ද 'මහණෙනි, මෙසේත් දුළුල බව හෙළි කිරීම වෙයි එහෙත් ශික්‍ෂාව ප්‍රතික්‍ෂිප්‍යා නො කළා වෙයි

13. තැවත ද 'මම බුදුරජුන් ප්‍රතික්‍ෂිප්‍යා කරන්නෙමි'යි කියා ද හඟවා ද 'මම අශාක්‍යපුත්‍රියයෙක් නමුදු වන්නෙමි'යි කියා ද හඟවා ද, මෙසේත් මහණෙනි, දුළුල බව ප්‍රකාශ කිරීම වෙයි එහෙත් ශික්‍ෂාව ප්‍රතික්‍ෂිප්‍යා නො වෙයි

14. වැලිදු 'බුදුරජුන් ප්‍රතික්‍ෂිප්‍යා කරන්නෙමි මට අදහස් වෙයි' කියා ද හඟවා ද 'අශාක්‍යපුත්‍රියයෙක් වන්නෙමි යි මට අදහස් වෙයි' කියා ද හඟවා ද, මෙසේත් මහණෙනි, දුළුල බව ප්‍රකාශ කිරීම වෙයි, ශික්‍ෂාව ප්‍රතික්‍ෂිප්‍යා නො වෙයි

15. තව ද උකටලී වූයේ, නො ඇලුනේ, මහණුවමින් මිදෙනු කැමැත්තේ, භික්ෂුභාවයෙන් පිහින වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහි බව පතන්නේ අශාක්‍යපුත්‍රිය බව පතන්නේ, 'මව සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'පියා සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'බෑයා සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'තැගනියන් සිහිකරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'පුතු සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'දුව සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'බිරිය සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'තැයන් සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'මතුරන් සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'ගම සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'නියමි ගම සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'කෙත සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'වත්ත සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'අමුරන් සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'රන් සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'ශිල්පය සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'පෙර කළ සිතා, කී වචන, කළ ක්‍රියා සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'මහණෙනි, මෙසේත් දුබල බව හෙළි කිරීම වෙයි එහෙත් ශික්‍ෂාව පිළිකෙව් කළා නො වෙයි

16. තැත හොත්, උකටලී වූයේ, නො ඇලුනේ, මහණුවමින් මිදෙනු කැමැත්තේ, භික්ෂුභාවයෙන් පිහින වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහි බව පතන්නේ අශාක්‍යපුත්‍රිය බව පතන්නේ 'මාගේ මවු ඇත මා විසින් භි තොමෝ පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හඟවා ද, 'මාගේ පියා ඇත මා විසින් හේ පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හඟවා ද, 'මාගේ බෑයා ඇත මා විසින් හේ පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හඟවා ද, 'මාගේ තගක් ඇත මා විසින් භි පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හඟවා ද, 'මාගේ පුතෙක් ඇත හේ මා විසින් පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හඟවා ද, 'මාගේ දුවක් ඇත මා විසින් භි පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හඟවා ද, 'මාගේ බිරිය ඇත මා විසින් භි පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හඟවා ද, 'මාගේ තැයෝ ඇත මා විසින් ඔහු පොෂණය කටයුත්තාන'යි කියා ද හඟවා ද, 'මාගේ මතුයෝ ඇත මා විසින් ඔහු පොෂණය කටයුත්තාන'යි කියා ද හඟවා ද, 'මහණෙනි, මෙසේත් දුළුල බව හෙළි කිරීම වෙයි එහෙත් ශික්‍ෂාව පිළිකෙව් නො කළා වෙයි.

17 අප්ඵ වා පන උක්කණ්ඨිනො අනභිරතො සාමඤ්ඤ වවිතුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ටියමානො හරයමානො ජ්ගුච්ඡමානො ගිහිභාවං පඤ්ඤමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පඤ්ඤමානො 'මාතා මෙ අප්ඵ සා මං පොසෙස්සති'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'පිතූ මෙ අප්ඵ සා මං පොසෙස්සති'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'හතා මෙ අප්ඵ සා මං පොසෙස්සති'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'පුතො මෙ අප්ඵ සා මං පොසෙස්සති'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'සීතා මෙ අප්ඵ සා මං පොසෙස්සති'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'පජාපති මෙ අප්ඵ සා මං පොසෙස්සති'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'ඤ්ඤාතො මෙ අප්ඵ තෙ මං පොසෙස්සති'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'මිත්තා මෙ අප්ඵ තෙ මං පොසෙස්සති'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'ගාමො මෙ අප්ඵ තෙතාහං ජිවිස්සාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'නිගමො මෙ අප්ඵ තෙතාහං ජිවිස්සාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'බෙත්තං මෙ අප්ඵ තෙතාහං ජිවිස්සාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'වජ්ඣ මෙ අප්ඵ තෙතාහං ජිවිස්සාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'භිරඤ්ඤං මෙ අප්ඵ තෙතාහං ජිවිස්සාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'සුචණ්ණං මෙ අප්ඵ තෙතාහං ජිවිස්සාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- 'සිප්පං මෙ අප්ඵ තෙතාහං ජිවිස්සාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බලාභීකම්මඤ්ඤවෙ හොති සික්ඛා ව අපච්චකන්තා;

18 අප්ඵ වා පන උක්කණ්ඨිනො අනභිරතො සාමඤ්ඤ වවිතුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ටියමානො හරයමානො ජ්ගුච්ඡමානො ගිහිභාවං පඤ්ඤමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පඤ්ඤමානො 'දුක්කර'නති වදති විඤ්ඤපෙනි — 'ත සුක්කර'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, 'දුච්චර'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'ත සුචර'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'ත උස්සහාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'ත විසහාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'ත රමාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- 'ත අභිරමාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි බො භික්ඛවෙ දුබ්බලාභීකම්මඤ්ඤවෙ හොති සික්ඛා ව අපච්චකන්තා;

19 කථංඤ භික්ඛවෙ දුබ්බලාභීකම්මඤ්ඤවෙ හොති සික්ඛා ව පච්චකන්තා' ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු උක්කණ්ඨිනො අනභිරතො සාමඤ්ඤ වවිතුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ටියමානො හරයමානො ජ්ගුච්ඡමානො ගිහිභාවං පඤ්ඤමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පඤ්ඤමානො 'බුද්ධං පච්චකන්තාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බලාභීකම්මඤ්ඤවෙ හොති සික්ඛා ව පච්චකන්තා;

17 නාත හොත්, උකට්ඨිවුයේ, නො ඇලුනේ, මහණබාවිත් මිදෙනු කැමැත්තේ, භික්ෂුභාවයෙන් පිහින වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහි බව පතන්නේ අශාකාපුත්‍රිය බව පතන්නේ, 'මාගේ මවු ඇත ඕනොමෝ මා පොපණය කරන්නී ය' යි කියා ද, හඟවා ද; 'මාගේ පියා ඇත හේ මා පොපණය කරන්නේ ය' යි කියා ද, හඟවා ද; 'මාගේ බෑයා ඇත හේ මා පොපණය කරන්නේ ය' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මාගේ නගෙක් ඇත ඕ මා පොපණය කරන්නී ය' යි කියා ද, හඟවා ද; 'මාගේ පුත්‍රයා ඇත හේ මා පොපණය කරන්නේ ය' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මාගේ දුව ඇත ඕ මා පොපණය කරන්නී ය' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මාගේ බිරිය ඇත ඕ මා පොපණය කරන්නී ය' යි කියා ද, හඟවා ද; 'මාගේ කැයෝ ඇත ඔහු මා පොපණය කරන්නාහු' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මාගේ මිතුරෝ ඇත ඔහු මා පොපණය කරන්නාහු යි' කියා ද, හඟවා ද; 'මාගේ ගමෙක් ඇත එයින් මම ජීවත් වන්නෙමි' යි කියා ද, හඟවා ද, 'නියමිගමෙක් ඇත මම එයින් ජීවත් වන්නෙමි' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මාගේ කෙනෙක් ඇත මම එයින් ජීවත් වන්නෙමි' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මාගේ වත්තෙක් ඇත මම එයින් ජීවත් වන්නෙමි' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මාගේ රත්රන් ඇත එයින් ජීවත් වන්නෙමි' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මා දන් ශිලපයෙක් ඇත එයින් මම ජීවත් වන්නෙමි' යි කියා ද, හඟවා ද, මහණෙනි, මෙසේත් දුඛ ල බව හෙළි කිරීම වේ එහෙත් ශික්ෂාව පිළිකෙව් නොකළා වෙයි

18 නාත හොත් උකට්ඨි වුයේ, නො ඇලුනේ, මහණබාවිත් මිදෙනු කැමැත්තේ, භික්ෂුභාවයෙන් පිහින වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහි බව පතන්නේ අශාකාපුත්‍රිය බව පතන්නේ, '(එක් වේලක් වාලුදිම් ආදිය) දුෂ්කරය'යි කියා ද, හඟවා ද; නාත හොත් 'නො පහසු ය'යි කියා ද, හඟවා ද, 'මහණදම් දුශ්චර ය'යි කියා ද, හඟවා ද, 'මහණදම් සුචර නො වේය' යි කියා ද, හඟවා ද; 'උත්තාහ නො කරමි' යි කියා ද, හඟවා ද, 'නො ඉවසමි' යි කියා ද, හඟවා ද, 'නො ඇලෙමි' යි කියා ද, හඟවා ද; 'දැඩි ව නො ඇලෙමි' යි කියා ද, හඟවා ද, මහණෙනි, මෙසේත් දුඛ ල බව හෙළි කිරීම වෙයි එහෙත් ශික්ෂාව පිළිකෙව් නො කළා වෙයි

19 මහණෙනි, කෙසේ නම් දුඛ ල බව හෙළි කිරීමත් ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කරණ ලද්දේත් වේ ද? මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් උකට්ඨි වුයේ, නො ඇලුනේ, මහණකමිත් මිදෙනු කැමැත්තේ, භික්ෂුභාවයෙන් පිහින වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහිබව පතන්නේ අශාකාපුත්‍රිය භාවය පතන්නේ, 'බුදුරදුන් ප්‍රතික්ෂෙප කරමි' කියා ද, හඟවා ද, මහණෙනි, මෙසේත් දුඛ ල බව හෙළි කිරීම වෙයි ශික්ෂාව ද පිළිකෙව් කළා වෙයි

20 අථ වා පන උක්කණ්ඨිතො අනභිරතො සාමඤ්ඤ වච්ඡුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ඨියමානො හරයමානො ජ්ඣුච්ඡමානො ගිහිභාවං පඤ්ඤමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පඤ්ඤමානො 'ධම්මං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - සංඛ්‍යං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'සික්ඛං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'විනයං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'පාතිමොක්ඛං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'උද්දෙසං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'උපප්පාදියං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'ආවරියං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'සද්ධිවිහාරිකං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'අනෙතවාසිකං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'සමානුපප්පාදියකං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'සමානාවරියකං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'සමුග්ගචාරිං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'ගිහිති මං ධාරෙහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'උපාසකොති මං ධාරෙහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'ආරාමිකොති මං ධාරෙහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'සාමණෙරොති මං ධාරෙහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'නිජ්ජියොති මං ධාරෙහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'නිජ්ජියසාවකොති මං ධාරෙහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'අසාමණෙකාති මං ධාරෙහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- 'අසකාපුත්තියොති මං ධාරෙහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බලාභීකම්මඤ්ඤව භොති සික්ඛා ව පච්චක්ඛාතා

21 අථ වා පන උක්කණ්ඨිතො අනභිරතො සාමඤ්ඤ වච්ඡුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ඨියමානො හරයමානො ජ්ඣුච්ඡමානො ගිහිභාවං පඤ්ඤමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පඤ්ඤමානො 'අලං මෙ බුද්ධොති'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- 'අලං මෙ සමුග්ගචාරිහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි -පෙ- සික්ඛා ව පච්චක්ඛාතා

22 අථ වා පන -පෙ- 'කිනනු මෙ බුද්ධොති'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- 'කිනනු මෙ සමුග්ගචාරිහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි -පෙ- සික්ඛා ව පච්චක්ඛාතා

23 අථ වා පන -පෙ- 'න මමන්ථො බුද්ධොති'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- 'න මමන්ථො සමුග්ගචාරිහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි -පෙ- සික්ඛා ව පච්චක්ඛාතා

24 අථ වා පන -පෙ- 'සුමුතො හං බුද්ධොති'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- 'සුමුතො හං සමුග්ගචාරිහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි. එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බලාභීකම්මඤ්ඤව භොති සික්ඛා ව පච්චක්ඛාතා

25 යාති වා පනඤ්ඤති'පි අජ්ඣි බුද්ධිවෙච්චනාති වා ධම්මවෙච්චනාති වා සංඛ්‍යාවෙච්චනාති වා සික්ඛාවෙච්චනාති වා විනයවෙච්චනාති වා පාතිමොක්ඛවෙච්චනාති වා උද්දෙසවෙච්චනාති වා උපප්පාදිවෙච්චනාති වා ආවරියවෙච්චනාති වා සද්ධිවිහාරිකවෙච්චනාති වා අනෙතවාසිකවෙච්චනාති වා සමානුපප්පාදිවෙච්චනාති වා සමානාවරියකවෙච්චනාති වා සමුග්ගචාරිවෙච්චනාති වා ගිහිවෙච්චනාති වා උපාසකවෙච්චනාති වා ආරාමිකවෙච්චනාති වා සාමණෙරවෙච්චනාති වා නිජ්ජියවෙච්චනාති වා නිජ්ජියසාවකවෙච්චනාති වා අසාමණවෙච්චනාති වා අසකාපුත්තියවෙච්චනාති වා තෙහි ආකාරෙහි තෙහි ලිඛෙහි තෙහි නිමිත්තෙහි වදති විඤ්ඤපෙනි, එවං බො භික්ඛවෙ දුබ්බලාභීකම්මඤ්ඤව භොති සික්ඛා ව පච්චක්ඛාතා

20. උකටලී වූයේ, නො ඇලුනේ මහණබාවින් මිදෙනු කැමැත්තේ, භික්ෂුභාවයෙන් පිහින එන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහි බව පතන්නේ අශාක්‍යපුත්‍රීය භාවය පතන්නේ, 'ධම්ම ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද, 'සංකප්පය ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද; 'ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද, 'චිත්තය ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද 'ප්‍රාතිමොක්ෂය ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද; 'උදෙසීම ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද, 'උපාධ්‍යායයන් වහන්සේ ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද, 'ආවාය්‍යයන් වහන්සේ ප්‍රතික්ෂෙප කරම්' යි කියා ද, හඟවා ද, 'සද්ධිවිහාරිකයා ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද; 'අනා වාස්සා ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද, 'සමානොපාධ්‍යායයා ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද; සමානාවාය්‍යයා ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද; 'සමුම්සරාහු ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද, 'මා ගිහියෙකැයි දරව'යි කියා ද, හඟවා ද, මා උච්ඡවෙකැයි දරව' යි කියා ද, හඟවා ද; 'මා ආරාමිකයෙකැයි දරව'යි කියා ද, හඟවා ද; 'මා ගෙරණෙකැයි දරව' යි කියා ද, හඟවා ද; 'මා නොච්ඡවෙකැයි දරව' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මා නොච්ඡව්වෙකැයි දරව' යි කියා ද, හඟවා ද; 'මා අශ්‍රමණයෙකැයි දරව'යි කියා ද, හඟවා ද; 'මා අශාක්‍යපුත්‍රීයයෙකැයි දරව'යි කියා ද, හඟවා ද, මහණෙනි, මෙසේන් දුබල බව හෙළිකිරීම වෙයි ශික්ෂාව ද පියන ලද්දී වෙයි

21 නැත හොත් උකටලී වූයේ නො ඇලුනේ, මහණබාවින් මිදෙනු කැමැත්තේ, භික්ෂුභාවයෙන් පිහින වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහිබව පතන්නේ අශාක්‍යපුත්‍රීය භාවය පතන්නේ, 'මට බුදුරදුන්ගෙන් කම් නැතැ'යි කියා ද, හඟවා ද, 'මට සමුම්සරාන්ගෙන් කම් නැතැ'යි කියා ද, හඟවා ද, මෙසේන් ශික්ෂාව ද පියන ලද්දී වෙයි

22 නැත හොත් 'මට බුදුරදුන්ගෙන් කිමැ'යි කියා ද, හඟවා ද, 'මට සමුම්සරාන්ගෙන් කිමැ'යි කියා ද, හඟවා ද, මෙසේන් ශික්ෂාව ද පියන ලද්දී වෙයි

23 නැත හොත් . 'මට බුදුරදුන්ගෙන් වැඩෙක් නැතැ'යි කියා ද, හඟවා ද, 'මට සමුම්සරාන්ගෙන් වැඩෙක් නැතැ'යි කියා ද, හඟවා ද, මෙසේන් ශික්ෂාව ද පියන ලද්දී වෙයි

24 නැත හොත් 'මම බුදුරදුන්ගෙන් මොනවට මිදුනෙමි'යි කියා ද, හඟවා ද, 'මම සමුම්සරාන්ගෙන් මොනවට මිදුනෙමි'යි කියා ද, හඟවා ද; මෙසේන් මහණෙනි, දුබල බව හෙළිකිරීම වෙයි ශික්ෂාව ද පියන ලද්දී වෙයි

25 යම් අත්‍ය වූ බුද්ධිපය්‍යය වචනයෝ හෝ ධම්මපය්‍යය වචනයෝ හෝ, සංකප්පය්‍යය වචනයෝ හෝ, ශික්ෂාපය්‍යය වචනයෝ හෝ, චිත්තපය්‍යය වචනයෝ හෝ, ප්‍රාතිමොක්ෂපය්‍යය වචනයෝ හෝ, උදෙසුපය්‍යය වචනයෝ හෝ, උපාධ්‍යායපය්‍යය වචනයෝ හෝ, ආවාය්‍යපය්‍යය වචනයෝ හෝ, සද්ධිවිහාරික පය්‍යය වචනයෝ හෝ, අන්තෝවාසික පය්‍යය වචනයෝ හෝ, සමානඋපාධ්‍යාය පය්‍යය වචනයෝ හෝ, සමානාවාය්‍යපය්‍යය වචනයෝ හෝ, සමුභව්‍යාරිපය්‍යය වචනයෝ හෝ, ගාභිපය්‍යය වචනයෝ හෝ, උපාසකපය්‍යය වචනයෝ හෝ, ආරාමිකපය්‍යය වචනයෝ හෝ, ප්‍රාමණේරපය්‍යය වචනයෝ හෝ, තිථිකපය්‍යය වචනයෝ හෝ, තිථිකශ්‍රාවක පය්‍යය වචනයෝ හෝ, අශ්‍රමණපය්‍යය වචනයෝ හෝ, අශාක්‍යපුත්‍රීයපය්‍යය වචනයෝ හෝ වෙද්ද, ඒ අයුරින්, ඒ ලකුණෙන් ඒ නිමිත්තෙන් කියා ද, හඟවා ද; මහණෙනි, මෙසේන් දුබල බව හෙළිකිරීම වෙයි. ශික්ෂාව ද පියන ලද්දී වෙයි

26 කථංඤ්ච භික්ඛවෙ අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා? ඉධ භික්ඛවෙ යෙහි ආකාරෙහි යෙහි ලිඛෙහි යෙහි නිමිත්තෙහි සික්ඛා පච්චක්ඛානා හොති, තෙහි ආකාරෙහි තෙහි ලිඛෙහි තෙහි නිමිත්තෙහි උම්මත්තකො සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා උම්මත්තකස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා ඛිත්තවිත්තො සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා ඛිත්තවිත්තස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා වෙදනට්ඨා සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා වෙදනට්ඨස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා දෙවතාය සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානාහොති සික්ඛා තීරවජ්ඣාගතස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා අරියකොත මිලකඛස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, සො ච න පටිච්ඡානාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා මිලකඛකොත අරියකස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, සො ච න පටිච්ඡානාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා අරියකොත අරියකස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, සො ච න පටිච්ඡානාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා මිලකඛකොත මිලකඛකස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, සො ච න පටිච්ඡානාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා ද්වය සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා රවය සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා අසාවෙනුකාමො සාවෙනී, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා සාවෙනුකාමො න සාවෙනී, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා අවිඤ්ඤාස්ස සාවෙනී, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා විඤ්ඤාස්ස න සාවෙනී, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා සබ්බසො චං පන න සාවෙනී, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා ඵලං ඛො භික්ඛවෙ අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා

27 මෙච්ඡන්ධමෙමා නාම යො සො අසඤ්ඤාමො ගාමධමෙමා වසල්-
ධමෙමා දුට්ඨල්ලං ඔදකන්තිකං රහස්සං දවයංදවයසමාපනති, එසො මෙච්ඡ-
ධමෙමා නාම.

28 පභිසෙවති නාම යො නිමිත්තෙන නිමිත්තං අභිගජාතෙන
අභිගජාතං අත්තමසො තිලප්පමත්තමපි පච්චෙසෙති, එසො පභිසෙවති නාම

29 අනන්තසො තීරවජ්ඣාගතනායපි ති- තීරවජ්ඣාගතනායපි මෙච්ඡනං
ධමමං පතිසෙවිතාං අස්සමණො හොති අසකාපුත්තිසො, පභෙව මනුස්සිනායා
තෙන චුච්චති 'අනන්තසො තීරවජ්ඣාගතනායපි'ති

26 මහණෙනි, කෙසේ නම් ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වේ ද? මහණෙනි, මෙහි යම් අයුරින්, යම් ලකුණෙන්, යම් නිමිත්තෙන් ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා වේ ද, ඒ අයුරින් ඒ ලකුණින් ඒ නිමිත්තෙන් උළුවෙක් තෙමේ ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කරයි නම් ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි උළුවකු හමුවෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි බෙදයට පැමිණි සිත් ඇත්තේ ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කරයි ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි බෙදයට පැමිණි සිත් ඇත්නු හමුවෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි වෙදකුවෙන් පිහිත තැනැත්තෝ ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි වෙදකුවෙන් පෙළහසු හමුවෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි දෙවතාවක සමීපයෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි තිරිසනකු සමීපයෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි ආයතීය ව්‍යවහාරයෙන් අනායතීයකු හමුවෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, හෙ තෙමේ නො දනී ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි අනායතීය ව්‍යවහාරයෙන් ආයතීයකු සමීපයෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, හෙ තෙමේ නො දනී ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි ආයතීය ව්‍යවහාරයෙන් ආයතීයකු සමීපයෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, හෙ තෙමේ නො දනී ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි අනායතීය ව්‍යවහාරයෙන් අනායතීයකු සමීපයෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, හෙ තෙමේ නො දනී ද ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි වහා බිණිලෙන් ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි පැකුළුණු බසින් ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි. නො අස්වනු කැමැත්තේ අස්වයි ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි අස්වනු කැමැත්තේ නො අස්වයි ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි කිසිවක් නො දන්නකුට අස්වයි ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි නුවණැත්තකුට නො අස්වයි ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි සියලු අයුරින් හෝ නො අස්වයි ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි මහණෙනි, මෙසේත් ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි

27 මෙථුනධම්ම නම් යම් ඒ නිව ජනයන්ගේ සවභාවයක් වේද, ගම්වැස්සන්ගේ සවභාව ධර්මයක් වේ ද, වසලයන්ගේ ගතියක් වේ ද, කෙලෙසුන්ගෙන් දූෂිත බවක් වේ ද, දියකිස අවසන් කොට ඇත්තක් වේ ද, රහසින් කටයුතු දෙයක් වේ ද, දෙදෙනෙකුත් දෙදෙනෙකුත් විසින් සම්මාදිය යුත්තක් වේ ද, මේ (මෙථුනධම්ම) නම්

28. පතිසෙවනි නම් යමෙක් තෙමේ නිමිත්තෙන් නිමිත්ත අභිනිෂ්ටයෙන් අභිනිෂ්ටය යටත්පිරිසෙයින් තලාවක් පමණකුදු පිරිස්වා ද මේ පතිසෙවනි (ප්‍රතිසේවනය කෙරේ) නම් වේ

29 අනතමසො තිරවජානගතායපි- යනු තිරිසන් ගිය මාගමක හා ද මෙවුන්දම් සෙවිලෙන් අශ්‍රමණයෙක් වෙයි අනාකාප්‍රභුසයෙක් වෙයි මිනිස් මාගමක හා මෙවුන්දම් සෙවිම ගැණ කියනුම කිම? එහෙයින් ‘අනතමසො තිරවජානගතායපි’ (යටත්පිරිසෙයින් තිරිසන් ගිය මාගමක හා ද) යි කියනු ලැබේ.

30 පාරාජිකො හොති ති- සෙය්‍යපාපි නාම පුරිසො සිසවජිනො, අභබ්බො තෙන සරිරඛකිනෙන ජිවිතුං, එවමෙව භික්ඛු මෙජ්ඣං ධම්මං පතිසෙවිත්ථො අස්සමණො තොති අසකාප්පතියො, තෙන වුවවති පාරාජිකො හොතිති

31 අසංඛාසො'ති-සංඛාසො නාම එකං කම්මං එකුද්දෙසො සම්පිකතිතා එසො සංඛාසො නාම සො තෙන සද්ධිං නපි, තෙන වුවවති අසංඛාසො'ති

32 තිස්සො ඉති යො. මනුස්සිත්ථි, අමනුස්සිත්ථි, තිරච්ඡාතගතිත්ථි තයො උභතොඛ්‍යාසාද්වකා මනුස්සභතොඛ්‍යාසාද්වකො, අමනුස්සභතොඛ්‍යාසාද්වකො, තිරච්ඡාතගතභතොඛ්‍යාසාද්වකො තයො පණ්ඩකා මනුස්සපණ්ඩකො අමනුස්සපණ්ඩකො, තිරච්ඡාතගතපණ්ඩකො තයො පුරිසා මනුස්සපුරිසො අමනුස්සපුරිසො, තිරච්ඡාතගතපුරිසො

33 මනුස්සිත්ථියා තයො මග්ගෙ මෙජ්ඣං ධම්මං පතිසෙවනතස්ස¹ ආපතති පාරාජිකස්සා වච්චමග්ගෙ පස්සාවමග්ගෙ මුඛෙ අමනුස්සිත්ථියා -පෙ- තිරච්ඡාතගතිත්ථියා තයො මග්ගෙ මෙජ්ඣං ධම්මං පතිසෙවනතස්ස¹ ආපතති පාරාජිකස්සා වච්චමග්ගෙ පස්සාවමග්ගෙ මුඛෙ මනුස්සභතොඛ්‍යාසාද්වකස්සා -පෙ- අමනුස්සභතොඛ්‍යාසාද්වකස්සා -පෙ- තිරච්ඡාතගතභතොඛ්‍යාසාද්වකස්සා තයො මග්ගෙ මෙජ්ඣං ධම්මං පතිසෙවනතස්ස¹ ආපතති පාරාජිකස්සා වච්ච මග්ගෙ පස්සාවමග්ගෙ මුඛෙ

34 මනුස්සපණ්ඩකස්ස දො මග්ගෙ මෙජ්ඣං ධම්මං පතිසෙවනතස්ස¹ ආපතති පාරාජිකස්සා වච්චමග්ගෙ මුඛෙ අමනුස්සපණ්ඩකස්සා -පෙ- තිරච්ඡාතගතපණ්ඩකස්සා -පෙ- මනුස්සපුරිසස්සා -පෙ- අමනුස්සපුරිසස්සා -පෙ- තිරච්ඡාතගතපුරිසස්සා දො මග්ගෙ මෙජ්ඣං ධම්මං පතිසෙවනතස්ස¹ ආපතති පාරාජිකස්සා වච්චමග්ගෙ මුඛෙ

35 භික්ඛුස්ස සෙවනවිතතං උපට්ඨිතෙ මනුස්සිත්ථියා වච්චමග්ගං අභිගජ්ඣං පච්චෙසෙනතස්ස² ආපතති පාරාජිකස්සා භික්ඛුස්ස සෙවනවිතතං උපට්ඨිතෙ මනුස්සිත්ථියා පස්සාවමග්ගං -පෙ- මුඛං අභිගජ්ඣං පච්චෙසෙනතස්සා ආපතති පාරාජිකස්සා භික්ඛුස්ස සෙවනවිතතං උපට්ඨිතෙ අමනුස්සිත්ථියා -පෙ- තිරච්ඡාතගතිත්ථියා -පෙ- මනුස්සභතොඛ්‍යාසාද්වකස්සා -පෙ- අමනුස්සභතොඛ්‍යාසාද්වකස්සා -පෙ- තිරච්ඡාතගතභතොඛ්‍යාසාද්වකස්සා වච්චමග්ගං -පෙ- පස්සාවමග්ගං -පෙ- මුඛං අභිගජ්ඣං පච්චෙසෙනතස්ස² ආපතති පාරාජිකස්සා

36 භික්ඛුස්ස සෙවනවිතතං උපට්ඨිතෙ මනුස්සපණ්ඩකස්සා වච්චමග්ගං -පෙ- මුඛං අභිගජ්ඣං පච්චෙසෙනතස්ස² ආපතති පාරාජිකස්සා භික්ඛුස්ස සෙවනවිතතං උපට්ඨිතෙ අමනුස්සපණ්ඩකස්සා -පෙ- තිරච්ඡාතගතපණ්ඩකස්සා -පෙ- මනුස්සපුරිසස්සා -පෙ- අමනුස්සපුරිසස්සා -පෙ- තිරච්ඡාතගතපුරිසස්සා වච්චමග්ගං -පෙ- මුඛං අභිගජ්ඣං පච්චෙසෙනතස්ස² ආපතති පාරාජිකස්සා

1 පතිසෙවනතස්ස, සි, -. 2, පච්චෙසෙනතස්ස ලෙස.

30 පාරුජ්කො හොති යනු- යම් සේ හිස සුන් පුරුෂයෙක් ඒ ශරීර-
බන්ධනයෙන් ජීවත් වන්නට නුසුදුස්සෙක් වේ ද, එමෙන් ම මහණ තෙමේ
මෙවුන්දම් සේවනය කොට අශ්‍රමිණයෙක් වෙයි, අශාකාපුත්‍රියයෙක් වෙයි
එහෙයින් “පාරුජ්කො යොති (පාරදුනෙක් වේ)” යි කියනු ලැබේ.

31 අභංචාසෝ යනු- සංචාස නම් එක් ව කටයුතු සංඝකමී යි එකතු ව
උදෙසීම යි. සමයික්ඝා ඇති බව යි මේ සංචාස නම්. එය ඔහු සමග නැත
එහෙයින් ‘අභංචාසෝ’ යි කියනු ලැබේ

32. මිනිස් මාගමය, නොමිනිස් මාගමය, තිරිසන් ගිය මාගම ය යි
මාගමිච්ඡා තුන් දෙනෙක් වෙන් මනුෂ්‍ය උභතොඛ්‍යාසඤ්ඤාක ය, අමනුෂ්‍ය
උභතොඛ්‍යාසඤ්ඤාක ය, තිරිච්ඡාතගත උභතොඛ්‍යාසඤ්ඤාක ය යි උභතො-
ඛ්‍යාසඤ්ඤාකයෝ තිදෙනෙක් වෙන් මනුෂ්‍ය පණ්ඩිතය, අමනුෂ්‍ය පණ්ඩිතය,
තිරිච්ඡාතගත පණ්ඩිතය යි පණ්ඩිතයෝ තිදෙනෙක් වෙන් මනුෂ්‍ය පුරුෂය
අමනුෂ්‍ය පුරුෂය, තිරිච්ඡාතගත පුරුෂය යි පුරුෂයෝ තිදෙනෙක් වෙන්

33 මිනිස් මාගමකගේ වසමග පසමග මුව යන තුන් මගෙහි මෙවුන්දම්
සෙටුතාහට පරිජ් ඇවැත් වේ නොමිනිස් මාගමකගේ තිරිසන් ගිය
මාගමකගේ වසමග පසමග මුව යන තුන් මගෙහි මෙවුන්දම් සෙටුතාහට පරිජ්
ඇවැත් වේ මනුෂ්‍ය උභතොඛ්‍යාසඤ්ඤාකයාගේ අමනුෂ්‍ය උභතොඛ්‍යාසඤ්ඤා-
කයාගේ තිරිච්ඡාතගත උභතොඛ්‍යාසඤ්ඤාකයාගේ වසමග පසමග මුව යන
තුන් මගෙහි මෙවුන්දම් සෙටුතාහට පරිජ් ඇවැත් වේ.

34 මනුෂ්‍ය පණ්ඩිතයාගේ වසමග මුව යන දෙමගෙහි මෙවුන්දම්
සෙටුතාහට පරිජ් ඇවැත් වේ අමනුෂ්‍ය පණ්ඩිතයාගේ තිරිච්ඡාතගත
පණ්ඩිතයාගේ මනුෂ්‍ය පුරුෂයාගේ අමනුෂ්‍ය පුරුෂයාගේ තිරිච්ඡාත-
ගත පුරුෂයාගේ වසමග මුව යන දෙමගෙහි මෙවුන්දම් සෙටුතාහට පරිජ්
ඇවැත් වේ

35 සේවනචිත්තය එළඹ සිටි කල්හි මිනිස් මාගමකගේ වසමගට
ඝට්ඨකීය අභිගජාතය ප්‍රවිෂට කරන්නාවූ මහණහට පරිජ් ඇවැත් වේ
සේවනචිත්තය එළඹ සිටි කල්හි මිනිස් මාගමකගේ පසමගට .
මුවට ඝට්ඨකීය අභිගජාතය ප්‍රවිෂට කරන්නාවූ මහණහට පරිජ් ඇවැත් වේ
සේවනචිත්තය එළඹ සිටි කල්හි නොමිනිස් මාගමකගේ තිරිසන් ගිය
මාගමකගේ මනුෂ්‍ය උභතොඛ්‍යාසඤ්ඤාකයාගේ අමනුෂ්‍ය උභතො-
ඛ්‍යාසඤ්ඤාකයාගේ තිරිච්ඡාතගත උභතොඛ්‍යාසඤ්ඤාකයාගේ වසමගට
පසමගට මුවට ඝට්ඨකීය අභිගජාතය ප්‍රවිෂට කරන්නාවූ මහණහට පරිජ්
ඇවැත් වේ.

36 සේවනචිත්තය එළඹ සිටි කල්හි මනුෂ්‍ය පණ්ඩිතයාගේ වසමගට
මුවට ඝට්ඨකීය අභිගජාතය ප්‍රවිෂට කරන්නාවූ මහණහට පරිජ් ඇවැත් වේ
සේවනචිත්තය එළඹ සිටි කල්හි අමනුෂ්‍ය පණ්ඩිතයාගේ තිරිච්ඡාතගත
පණ්ඩිතයාගේ මනුෂ්‍ය පුරුෂයාගේ අමනුෂ්‍ය පුරුෂයාගේ තිරිච්ඡාත-
ගත පුරුෂයාගේ වසමගට මුවට ඝට්ඨකීය අභිගජාතය ප්‍රවිෂට කරන්නාවූ
මහණහට පරිජ් ඇවැත් වේ.

37 භික්ඛුපච්චජිකා මනුස්සිජිං භික්ඛුස්ස සන්තිකො¹ ආනෙඤා වච්ච-
මග්ගෙන අභගජාතං අභිනිසිදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, ඕතං සාදියති, උඬුරණං සාදියති, ආපතති පාරාජිකස්ස භික්ඛු-
පච්චජිකා මනුස්සිජිං භික්ඛුස්ස සන්තිකො¹ ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන
අභගජාතං අභිනිසිදෙනති සො වෙ පචෙසනං න සාදියති, පච්චං සාදියති,
ඕතං සාදියති, උඬුරණං සාදියති, ආපතති පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චජිකා
මනුස්සිජිං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන අභගජාතං
අභිනිසිදෙනති සො වෙ පචෙසනං න සාදියති, පච්චං න සාදියති, ඕතං
සාදියති, උඬුරණං සාදියති, ආපතති පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චජිකා
මනුස්සිජිං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන අභගජාතං
අභිනිසිදෙනති සො වෙ පචෙසනං න සාදියති, පච්චං න සාදියති, ඕතං
සාදියති, උඬුරණං සාදියති, ආපතති පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චජිකා
මනුස්සිජිං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන අභගජාතං
අභිනිසිදෙනති සො වෙ පචෙසනං න සාදියති, පච්චං න සාදියති, ඕතං
සාදියති, උඬුරණං න සාදියති, අනාපතති

38 භික්ඛුපච්චජිකා මනුස්සිජිං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤා පස්සාච-
මග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන අභගජාතං අභිනිසිදෙනති සො වෙ පචෙසනං
සාදියති, පච්චං සාදියති, ඕතං සාදියති, උඬුරණං සාදියති, ආපතති
පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චජිකා -පෙ- න සාදියති අනාපතති

39 භික්ඛුපච්චජිකා මනුස්සිජිං ජාගරන්තං -පෙ- සුත්තං -පෙ- මතනං
-පෙ- උම්මතනං පෙ- පමතනං -පෙ- මතං අකකිසිතං -පෙ- මතං
යෙභුයොසන අකකිසිතං -පෙ- සාදියති, ආපතති පාරාජිකස්ස -පෙ- න
සාදියති අනාපතති

40 භික්ඛුපච්චජිකා මනුස්සිජිං මතං යෙභුයොසන ඛයිතං භික්ඛුස්ස
සන්තිකො ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන -පෙ- පස්සාචමග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන
අභගජාතං අභිනිසිදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, ඕතං
සාදියති, උඬුරණං සාදියති, ආපතති ථුලලච්චයස්ස භික්ඛුපච්චජිකා -පෙ-
න සාදියති, අනාපතති

41 භික්ඛුපච්චජිකා අමනුස්සිජිං -පෙ- කිරිච්ඡානගතිජිං -පෙ-
මනුස්සුභතොබ්‍යඤ්ජනකං -පෙ- අමනුස්සුභතොබ්‍යඤ්ජනකං -පෙ- කිරිච්ඡාන-
ගභුභතොබ්‍යඤ්ජනකං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන-පෙ-
පස්සාචමග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන අභගජාතං අභිනිසිදෙනති සො වෙ පචෙසනං
සාදියති, පච්චං සාදියති, ඕතං සාදියති, උඬුරණං සාදියති, ආපතති
පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චජිකා -පෙ- න සාදියති, අනාපතති

42 භික්ඛුපච්චජිකා -පෙ- කිරිච්ඡානගභුභතොබ්‍යඤ්ජනකං ජාගරන්තං
-පෙ- සුත්තං -පෙ- මතනං -පෙ- උම්මතනං -පෙ- පමතනං -පෙ- මතං
අකකිසිතං -පෙ- මතං යෙභුයොසන අකකිසිතං -පෙ- සාදියති, ආපතති
පාරාජිකස්ස -පෙ- න සාදියති, අනාපතති

1, සන්තිකා, මජ්ඣ. ටී.

37 වෛරී භික්ෂුහු මිනිස් මාගමක මහණක්හුගේ සම්පයට ගෙණවුන් වසමගින් (මහණහුගේ) අභිගජානය මත හිඳුවද්ද, ඉදින් ඒ මහණ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, සථිතය ඉවසා ද, උඤ්චරණය ඉවසා ද පරිජ්ඣා වේ. වෛරී භික්ෂුහු මිනිස් මාගමක මහණක්හුගේ සම්පයට ගෙණවුන් වසමගින් (මහණහුගේ) අභිගජානය මත හිඳුවද්ද, ඉදින් ඒ මහණ තෙමේ ප්‍රවේශය නො ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, සථිතය ඉවසා ද, උඤ්චරණය ඉවසා ද පරිජ්ඣා වේ. වෛරී භික්ෂුහු මිනිස් මාගමක මහණක්හුගේ සම්පයට ගෙණවුන් වසමගින් අභිගජානය මත හිඳුවද්ද, ඉදින් ඒ මහණ තෙමේ ප්‍රවේශය නො ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය නො ඉවසා ද, සථිතය ඉවසා ද, උඤ්චරණය ඉවසා ද පරිජ්ඣා වේ. වෛරී භික්ෂුහු මිනිස් මාගමක මහණක්හුගේ සම්පයට ගෙණවුන් වසමගින් අභිගජානය මත හිඳුවද්ද, ඉදින් ඒ මහණ තෙමේ ප්‍රවේශය නො ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය නො ඉවසා ද, සථිතය නො ඉවසා ද, උඤ්චරණය නො ඉවසා ද, පරිජ්ඣා වේ. වෛරී භික්ෂුහු මිනිස් මාගමක මහණක්හුගේ සම්පයට ගෙණවුන් වසමගින් අභිගජානය මත හිඳුවද්ද, ඉදින් ඒ මහණ තෙමේ ප්‍රවේශය නො ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය නො ඉවසා ද, සථිතය නො ඉවසා ද, උඤ්චරණය නො ඉවසා ද, පරිජ්ඣා වේ. වෛරී භික්ෂුහු මිනිස් මාගමක මහණක්හුගේ සම්පයට ගෙණවුන් වසමගින් අභිගජානය මත හිඳුවද්ද, ඉදින් ඒ මහණ තෙමේ ප්‍රවේශය නො ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය නො ඉවසා ද, සථිතය නො ඉවසා ද, උඤ්චරණය නො ඉවසා ද, පරිජ්ඣා වේ.

38 වෛරී භික්ෂුහු මිනිස් මාගමක මහණක්හුගේ සම්පයට ගෙණවුන් පස-මගින් මුළුත් අභිගජානය මත හිඳුවද්ද, ඉදින් ඒ මහණ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, සථිතය ඉවසා ද, උඤ්චරණය ඉවසා ද, පරිජ්ඣා වේ. වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, පරිජ්ඣා වේ.

39 වෛරී භික්ෂුහු නිදිවරණ මිනිස් මාගමක නිදි ගත් මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මලාවූ එහෙත් කෂීණ හුවූ මලාවූ බොහෝ සෙයින් කෂීණ හුවූ ඉවසා ද, පරිජ්ඣා වේ.

40 වෛරී භික්ෂුහු මලාවූ බොහෝ සෙයින් කෂයට පැමිණි මිනිස් මාගමක මහණකු සම්පයට ගෙණවුන් වසමගින් පසමගින් මුළුත් අභිගජානය මත හිඳුවද්ද, ඉදින් ඒ මහණ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, සථිතය ඉවසා ද, උඤ්චරණය ඉවසා ද, ප්‍රලාභිඥා වේ. වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, පරිජ්ඣා වේ.

41 වෛරී භික්ෂුහු නොමිනිස් මාගමක තිරිසන්ගිය මාගමක මනුෂ්‍ය උභයෝග්‍යාසාදකයකු අමනුෂ්‍ය උභයෝග්‍යාසාදකයකු තිරිච්ඡානගත උභයෝග්‍යාසාදකයකු මහණක්හුගේ සම්පයට ගෙණවුන් වසමගින් පසමගින් මුළුත් අභිගජානය මත හිඳුවද්ද, හේ ඉදින් ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, සථිතය ඉවසා ද, උඤ්චරණය ඉවසා ද, පරිජ්ඣා වේ. වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, පරිජ්ඣා වේ.

42 වෛරී භික්ෂුහු නිදිවරණ නිදිගත් මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මලාවූ කෂීණ හුවූ මලාවූ බෙහෙවින් කෂීණ හුවූ තිරිච්ඡානගත උභයෝග්‍යාසාදකයකු ඉවසා ද, පරිජ්ඣා වේ. නො ඉවසා ද, පරිජ්ඣා වේ.

43 භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- තිරච්ඡානගනුභනොඛ්‍යාසඤ්ඤාකං මනං යෙභුයොසන ඛිතං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤ්ඤා වච්චමග්ගෙන -පෙ- පස්සාවමග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන අභිගජානං අභිනිසිදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, ඕතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

44 භික්ඛුපච්චන්තිකා මනුස්සපණ්ඩිකං -පෙ- අමනුස්සපණ්ඩිකං -පෙ- තිරච්ඡානගනපණ්ඩිකං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤ්ඤා වච්චමග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන අභිගජානං අභිනිසිදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, ඕතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති පාරුජිකස්ස භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

45. භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- තිරච්ඡානගනපණ්ඩිකං ජාගරන්තං -පෙ- සුහන්තං -පෙ- මහන්තං -පෙ- උම්මන්තං -පෙ- පමන්තං -පෙ- මනං අකඛ්ඛිතං -පෙ- මනං යෙභුයොසන අකඛ්ඛිතං -පෙ- සාදියති, ආපනති පාරුජිකස්ස -පෙ- න සාදියති අනාපනති.

46 භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- තිරච්ඡානගන පණ්ඩිකං මනං යෙභුයොසන ඛිතං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤ්ඤා වච්චමග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන අභිගජානං අභිනිසිදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, ඕතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- න සාදියති අනාපනති.

47 භික්ඛුපච්චන්තිකා මනුස්සපුරිසං -පෙ- අමනුස්සපුරිසං -පෙ- තිරච්ඡානගනපුරිසං භික්ඛුස්ස සන්තිකො¹ ආනෙඤ්ඤා වච්චමග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන අභිගජානං අභිනිසිදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, ඕතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති පාරුජිකස්ස භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- න සාදියති අනාපනති

48 භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- තිරච්ඡානගනපුරිසං ජාගරන්තං -පෙ- සුහන්තං -පෙ- මහන්තං -පෙ- උම්මන්තං -පෙ- පමන්තං -පෙ- මනං අකඛ්ඛිතං -පෙ- මනං යෙභුයොසන අකඛ්ඛිතං -පෙ- සාදියති, ආපනති පාරුජිකස්ස -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

49. භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- තිරච්ඡානගන පුරිසං මනං යෙභුයොසන ඛිතං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤ්ඤා වච්චමග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන අභිගජානං අභිනිසිදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, ඕතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

50 භික්ඛුපච්චන්තිකා මනුස්සපඨිං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤ්ඤා වච්චමග්ගෙන -පෙ- පස්සාවමග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන අභිගජානං අභිනිසිදෙනති, සන්තාය අසන්තාය -පෙ- අසන්තාය සන්තාය -පෙ- සන්තාය සන්තාය -පෙ- අසන්තාය අසන්තාය සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, ඕතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති පාරුජිකස්ස භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- න සාදියති අනාපනති

1 සන්තිකං ජ භ,

43 වෛරී භික්ෂුහු මළ බෙහෙවින් කෂිණ වූ තිරිසන්ගිය උනතො බ්‍යඤ්ඤානායකා මහණක්හුගේ සමීපයට ගෙනවුත් වසමගින් පසමගින් මුවින් අභිගජානය මත හිඳුවද්ද, හේ ඉදින් ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්පීතය ඉවසා ද, උඤ්චරණය ඉවසා ද, ථූලාසිඤ්ඤාවාගේ වේ වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ආවාගේ නො වේ

44 වෛරී භික්ෂුහු මිනිස් පඬුවකු නොමිනිස් පඬුවකු තිරිසන් ගිය පඬුවකු මහණක්හුගේ සමීපයට ගෙනවුත් වසමගින් මුවෙන් අභිගජානය මත හිඳුවද්ද, හේ ඉදින් ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්පීතය ඉවසා ද, උඤ්චරණය ඉවසා ද, පරිජ්ඣාවාගේ වේ වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ආවාගේ නො වේ

45 වෛරී භික්ෂුහු නිදි වරණ තිරිසන්ගිය පඬුවකු නිදි ගත් මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මළා වූ කෂිණ නුවූ මළා වූ බෙහෙවින් කෂිණ නුවූ ඉවසා ද, පරිජ්ඣාවාගේ වේ නො ඉවසා ද, ආවාගේ නො වේ

46 වෛරී භික්ෂුහු මළා වූ බෙහෙවින් කෂිණ වූ තිරිසන් ගිය පඬුවකු මහණක්හුගේ සමීපයට ගෙනවුත් වසමගින් මුවින් අභිගජානය මත හිඳුවද්ද, හේ ඉදින් ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්පීතය ඉවසා ද, උඤ්චරණය ඉවසා ද, ථූලාසිඤ්ඤාවාගේ වේ වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ආවාගේ නො වේ

47 වෛරී භික්ෂුහු මිනිස් පිරිමියකු නොමිනිස් පිරිමියකු තිරිසන්-ගිය පිරිමියකු මහණක්හු වෙත ගෙනවුත් වසමගින් මුවෙන් අභිගජානය මත හිඳුවද්ද, හේ ඉදින් ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්පීතය ඉවසා ද, උඤ්චරණය ඉවසා ද, පරිජ්ඣාවාගේ වේ වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ආවාගේ නො වේ

48 වෛරී භික්ෂුහු නිදි වරණ නිදි ගත් මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මළා වූ කෂය නුවූ මළා වූ බෙහෙවින් කෂිණ නුවූ තිරිසන්ගිය පිරිමියකු ඉවසා ද, පරිජ්ඣාවාගේ වේ නො ඉවසා ද, ආවාගේ නො වේ

49 වෛරී භික්ෂුහු මළ බෙහෙවින් කෂිණ වූ තිරිසන් ගිය පිරිමියකු මහණක්හු වෙත ගෙනවුත් වසමගින් මුවෙන් අභිගජානය මත හිඳුවද්ද, හේ ඉදින් ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්පීතය ඉවසා ද, උඤ්චරණය ඉවසා ද, ථූලාසිඤ්ඤාවාගේ වේ වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ආවාගේ නො වේ

50 වෛරී භික්ෂුහු මිනිස් මාගමක මහණක්හු සමීපයට ගෙනවුත් වසමගින් පසමගින් මුවින් අභිගජානය මත හිඳුවද්ද, (මෙහි වස්ත්‍රාදිය මෙකින්) වාසු වසමග ඇ ලෙ දැන්තියගේ වසමග ඇ මගින් මහණක්හුගේ (වස්ත්‍රාදිය මෙකින්) නො වාසු අභිගජානය මත නො වාසු මග දැන්තියගේ වසමග ඇ මගින් මහණක්හුගේ වාසු අභිගජානය මත නො වාසු මග දැන්තියගේ වසමග ඇ මගින් මහණක්හුගේ නො වාසු අභිගජානය මත හිඳුවද්ද, ඒ මහණ තෙමේ ඉදින් (අභිගජානයගේ) ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්පීතය ඉවසා ද, උඤ්චරණය ඉවසා ද, පරිජ්ඣාවාගේ වේ වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ආවාගේ නො වේ

58 භික්ඛුපච්චජීකා -පෙ- තීරව්ණානගත පුරිසං මනං යෙභුයෝන ඛයිතං භික්ඛුස්ස සන්තිකෙ ආනෙඤා වච්චමග්ගන -පෙ- මුඛෙන අභිගජානං අභිනිසීදෙනති, සන්තස්ස අසන්තස්ස, -පෙ- අසන්තස්ස සන්තස්ස, -පෙ- සන්තස්ස සන්තස්ස, -පෙ- අසන්තස්ස අසන්තස්ස -පෙ- සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චිං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති ථුලලව්වයස්ස භික්ඛුපච්චජීකා -පෙ- න සාදියති අනාපනති

59 භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං මනුස්සිත්ථියා සන්තිකෙ ආනෙඤා අභිග-ජානෙන වච්චමග්ගං -පෙ- පස්සාවමග්ගං -පෙ- මුඛං අභිනිසීදෙනති, සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චිං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චජීකා -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

60 භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං මනුස්සිත්ථියා ජාගරන්තියා -පෙ- සුත්තාය -පෙ- මත්තාය -පෙ- උම්මත්තාය -පෙ- පමත්තාය -පෙ- මත්තාය අකඛඨිතාය, -පෙ- මත්තාය යෙභුයෝන අකඛඨිතාය -පෙ- සාදියති, ආපනති පාරාජිකස්ස භික්ඛු පච්චජීකා භික්ඛුං -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

61 භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං -පෙ- මනුස්සිත්ථියා මත්තාය යෙභුයෝන ඛයිතාය සන්තිකෙ ආනෙඤා අභිගජානෙන වච්චමග්ගං -පෙ- පස්සාවමග්ගං -පෙ- මුඛං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චිං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති ථුලලව්වයස්ස භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

62. භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං අමනුස්සිත්ථියා -පෙ- තීරව්ණානගතීත්ථියා -පෙ- මනුස්සුභතොඛ්‍යඤ්ජනකස්ස -පෙ- අමනුස්සුභතොඛ්‍යඤ්ජනකස්ස -පෙ- තීරව්ණානගතුභතොඛ්‍යඤ්ජනකස්ස -පෙ- මනුස්සපණ්ඩකස්ස -පෙ- අමනුස්සපණ්ඩකස්ස -පෙ- තීරව්ණානගතපණ්ඩකස්ස -පෙ- මනුස්සපුරිසස්ස -පෙ- අමනුස්සපුරිසස්ස -පෙ- තීරව්ණානගතපුරිසස්ස සන්තිකෙ ආනෙඤා අභිගජානෙන වච්චමග්ගං -පෙ- මුඛං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චිං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

63 භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං පෙ- තීරව්ණානගතපුරිසස්ස ජාගරන්තස්ස -පෙ- සුත්තස්ස -පෙ- මත්තස්ස -පෙ- උම්මත්තස්ස -පෙ- පමත්තස්ස -පෙ- මත්තස්ස අකඛඨිතස්ස -පෙ- මත්තස්ස යෙභුයෝන අකඛඨිතස්ස -පෙ- සාදියති, ආපනති පාරාජිකස්ස භික්ඛු පච්චජීකා භික්ඛුං -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

64 භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං -පෙ- තීරව්ණානගතපුරිසස්ස මත්තස්ස යෙභුයෝන ඛයිතස්ස සන්තිකෙ ආනෙඤා අභිගජානෙන වච්චමග්ගං -පෙ- මුඛං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චිං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති ථුලලව්වයස්ස භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

65 භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං මනුස්සිත්ථියා සන්තිකෙ ආනෙඤා අභිග-ජානෙන වච්චමග්ගං -පෙ- පස්සාවමග්ගං -පෙ- මුඛං අභිනිසීදෙනති සන්තස්ස අසන්තාය -පෙ- අසන්තස්ස සන්තාය -පෙ- සන්තස්ස සන්තාය -පෙ- අසන්තස්ස අසන්තාය -පෙ- සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චිං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චජීකා -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

58 වෛරී භික්ෂුහු මල බෙහෙවින් ඝෂිණ වූ තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ සිරුරක් මහණ හු වෙත ගෙනවුත් වසමගෙහි මුවෙහි අංගජානය මත හිඳවද්ද, වසන ලද සිරුරේ මහණහුගේ නො වසන ලද නො වසන ලද සිරුරේ මහණහුගේ වසන ලද වසන ලද සිරුරේ මහණහුගේ වසන ලද නො වසන ලද සිරුරේ මහණහුගේ නො වසන ලද අංගජානය මත හිඳවද්ද, ඉදින් හෙ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂ්ටය ඉවසා ද, ස්ථිතය ඉවසා ද, උභිරණය ඉවසා ද, පුලාසිආවාත් වේ වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ආවාත් නො වේ

59 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු මිනිස් මාගමක වෙත ගෙනවුත් අංගජානයෙන් වසමගෙහි පසමගෙහි මුවෙහි හිඳවද්ද, ඉදින් හෙ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂ්ටය ඉවසා ද, ස්ථිතය ඉවසා ද, උභිරණය ඉවසා ද, පරිජි ආවාත් වේ වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නො ඉවසා ද ආවාත් නො වේ

60 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නොතිදන මිනිස් මාගමක වෙත තිදන මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මල ඝෂිණ නුවූ මල බෙහෙවින් ඝෂිණ නුවූ ඉවසා ද, පරිජි ආවාත් වේ වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නො ඉවසා ද, ආවාත් නො වේ

61 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු මල බෙහෙවින් ඝෂිණ වූ සත්‍රියකගේ සම්පයට ගෙනවුත් අංගජානයෙන් වසමගෙහි පසමගෙහි මුවෙහි හිඳවද්ද, ඉදින් හෙ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂ්ටය ඉවසා ද, ස්ථිතය ඉවසා ද, උභිරණය ඉවසා ද, පුලාසිආවාත් වේ වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නො ඉවසා ද, ආවාත් නො වේ

62 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නොමිනිස් මාගමකගේ තිරිසන් ගිය මාගමකගේ මිනිස් උභතොබ්‍යාසඤ්ඤාකයකුගේ නො මිනිස් උභතොබ්‍යාසඤ්ඤාකයකුගේ තිරිසන්ගිය උභතොබ්‍යාසඤ්ඤාකයකුගේ මිනිස් පණ්ඩකයකුගේ නොමිනිස් පණ්ඩකයකුගේ තිරිසන්ගිය පණ්ඩකයකුගේ මිනිස් පිරිමියකුගේ.. නොමිනිස් පිරිමියකුගේ තිරිසන්ගිය පිරිමියකුගේ සම්පයට ගෙනවුත් අංගජානයෙන් වසමගෙහි මුවෙහි හිඳවද්ද, ඉදින් මහණ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂ්ටය ඉවසා ද, ස්ථිතය ඉවසා ද, උභිරණය ඉවසා ද, පරිජි ආවාත් වේ වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නො ඉවසා ද, ආවාත් නො වේ

63 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නොතිදි තිරිසන්ගිය පිරිමියකුගේ තිදිගත් මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මල ඝෂිණ නුවූ මල වූ බෙහෙවින් ඝෂිණ නුවූ ඉවසා ද, පරිජි ආවාත් වේ වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නො ඉවසා ද, ආවාත් නො වේ

64 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු මලා වූ බොහෝ සෙයින් ඝෂිණ වූ තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ සම්පයට ගෙනවුත් අංගජානයෙන් වසමගෙහි මුවෙහි හිඳවද්ද, ඉදින් හෙ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂ්ටය ඉවසා ද, ස්ථිතය ඉවසා ද, උභිරණය ඉවසා ද, පුලාසිආවාත් වේ, වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නො ඉවසා ද, ආවාත් නො වේ

65 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු මිනිස් මාගමකගේ සම්පයට ගෙනවුත් අංගජානයෙන් වසමගෙහි පසමගෙහි මුවෙහි හිඳවද්ද, මහණහුගේ යමෙකින් වැසුනු අඛණ්ඩය නො වැසුනු තැනැත්තියගේ මහණහුගේ නො අතුල වැසුනු තැනැත්තියගේ මහණහුගේ වැසුනු වැසුනු තැනැත්තියගේ මහණහුගේ නො වැසුනු අඛණ්ඩය නො වැසුනු තැනැත්තියගේ ඉදින් හෙ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂ්ටය ඉවසා ද, ස්ථිතය ඉවසා ද, උභිරණය ඉවසා ද, පරිජි ආවාත් වේ වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නො ඉවසා ද, ආවාත් නො වේ

66 භික්ඛුපච්චත්ථිකා භික්ඛුං මනුස්සිත්ථියා ජාගරන්තියා -පෙ- සුත්තංය
-පෙ- මත්තංය -පෙ- උම්මත්තංය -පෙ- පමත්තංය -පෙ- මනාය අකඛඤ්චාය
-පෙ- මනාය යෙභුයොන්ත අකඛඤ්චාය -පෙ- සාදියති, ආපත්ති පාරාජිකස්ස
-පෙ- නසාදියති, අනාපත්ති

67 භික්ඛුපච්චත්ථිකා භික්ඛුං මනුස්සිත්ථියා මනාය යෙභුයොන්ත ඛඤ්චාය
සන්තිකෙ ආනෙඤ්චා අඛණ්ණානෙත වච්චමයං -පෙ- පස්සාවමයං -පෙ- මුඛං
අභිනිසිද්දෙන්ති සන්තස්ස අසන්තස්ස -පෙ- අසන්තස්ස සන්තස්ස, -පෙ-
සන්තස්ස සන්තස්ස -පෙ- අසන්තස්ස අසන්තස්ස -පෙ- සො වෙ පචෙසනං
සාදියති, පච්චං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපත්ති
ථුලලච්චයස්ස භික්ඛුපච්චත්ථිකා -පෙ- න සාදියති, අනාපත්ති

68 භික්ඛුපච්චත්ථිකා භික්ඛුං අමනුස්සිත්ථියා -පෙ- තිරච්ඡාතගතිත්ථියා
-පෙ- මනුස්සුතතොඛ්‍යාඤ්ඤාතකස්ස -පෙ- අමනුස්සුතතොඛ්‍යාඤ්ඤාතකස්ස
-පෙ- තිරච්ඡාතගතනුතොඛ්‍යාඤ්ඤාතකස්ස -පෙ- වච්චමයං -පෙ- පස්සාව-
මයං -පෙ- මුඛං -පෙ- මනුස්සපණ්ඩකස්ස -පෙ- අමනුස්සපණ්ඩකස්ස -පෙ-
තිරච්ඡාතගතපණ්ඩකස්ස -පෙ- මනුස්සපුරිසස්ස -පෙ- අමනුස්සපුරිසස්ස
-පෙ- තිරච්ඡාතගතපුරිසස්ස සන්තිකෙ ආනෙඤ්චා අඛණ්ණානෙත වච්චමයං
-පෙ- මුඛං අභිනිසිද්දෙන්ති සන්තස්ස අසන්තස්ස -පෙ- අසන්තස්ස
සන්තස්ස -පෙ- සන්තස්ස සන්තස්ස, -පෙ- අසන්තස්ස අසන්තස්ස -පෙ-
සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං
සාදියති ආපත්ති පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චත්ථිකා -පෙ- න සාදියති, අනාපත්ති

69 භික්ඛුපච්චත්ථිකා භික්ඛුං -පෙ- තිරච්ඡාතගතපුරිසස්ස ජාගරන්තස්ස
-පෙ- සුත්තස්ස -පෙ- මත්තස්ස -පෙ- උම්මත්තස්ස -පෙ- පමත්තස්ස -පෙ-
මත්තස්ස අකඛඤ්චාය -පෙ- මත්තස්ස යෙභුයොන්ත අකඛඤ්චාය -පෙ- සාදියති,
ආපත්ති පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චත්ථිකා -පෙ- න සාදියති, අනාපත්ති

70 භික්ඛුපච්චත්ථිකා භික්ඛුං -පෙ- තිරච්ඡාතගත පුරිසස්ස මත්තස්ස
යෙභුයොන්ත ඛඤ්චාය සන්තිකෙ ආනෙඤ්චා අඛණ්ණානෙත වච්චමයං -පෙ-
මුඛං අභිනිසිද්දෙන්ති සන්තස්ස අසන්තස්ස -පෙ- අසන්තස්ස සන්තස්ස -පෙ-
සන්තස්ස සන්තස්ස -පෙ- අසන්තස්ස අසන්තස්ස -පෙ- සො වෙ
පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති,
ආපත්ති ථුලලච්චයස්ස භික්ඛුපච්චත්ථිකා -පෙ- න සාදියති, අනාපත්ති

71 රාජපච්චත්ථිකා -පෙ- වොරපච්චත්ථිකා -පෙ- බුත්තපච්චත්ථිකා -පෙ-
උපපලගනිපච්චත්ථිකා -පෙ- ආපත්ති -පෙ- 1 අනාපත්ති [භික්ඛු පච්චත්ථිකෙසු
ච්ච විඤ්ඤාතබ්බං] (සන්තං වණ්ණෙන මෙව)

72 මග්ගෙත මග්ගං පචෙසෙති, ආපත්ති පාරාජිකස්ස මග්ගෙත අමග්ගං
පචෙසෙති, ආපත්ති පාරාජිකස්ස අමග්ගෙත මග්ගං පචෙසෙති, ආපත්ති
පාරාජිකස්ස අමග්ගෙත අමග්ගං පචෙසෙති, ආපත්ති ථුලලච්චයස්ස

66 වෙරි භික්ෂුහු මහණකු නොනිදි මිනිස් මාගමකගේ නිදි ගත් .
 මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මලා වූ කෂිණ නුවු මල බෙහෙවින්
 කෂිණ නුවු ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ නො ඉවසා ද, ඇවැත්
 නො වේ

67 වෙරි භික්ෂුහු මහණකුබෙහෙවින් කෂිණ වූ මල සත්‍රියකගේ සම්පයට
 ගෙණවුත් අඛණ්ඩයෙන් වසමගෙහි පසමගෙහි මුවෙහි හිඳුවද්ද,
 මහණහුගේ වස්ත්‍රාදියෙන් පිළිසන් මාගමිහුගේ නො පිළිසන් මහණහුගේ
 නො පිළිසන් මාගමිහුගේ පිළිසන් මහණහුගේ පිළිසන් මාගමිහුගේ
 පිළිසන් මහණහුගේ නො පිළිසන් මාගමිහුගේ නො පිළිසන් ඉදින්
 හෙ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්විතය ඉවසා ද, උඬුරණය
 ඉවසා ද, දුලාසිඇවැත් වේ වෙරි භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ

68 වෙරි භික්ෂුහු මහණකු නොමිනිස් මාගමකගේ තිරිසන්ගිය
 මාගමකගේ මිනිස් දෙහදන් ඇතියකුගේ නොමිනිස් දෙහදන්
 ඇතියකුගේ තිරිසන් ගිය දෙහදන් ඇතියකුගේ මිනිස් පණ්ඩකයකුගේ.
 නොමිනිස් පණ්ඩකයකුගේ තිරිසන් ගිය පණ්ඩකයකුගේ මිනිස් පිරිමියකුගේ
 නොමිනිස් පිරිමියකුගේ තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ සම්පයට ගෙණවුත්
 රහසහින් වසමගෙහි මුවෙහි හිඳුවද්ද, තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ පිළිසන්
 මහණහුගේ නො පිළිසන් තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ නො පිළිසන්
 මහණහුගේ පිළිසන් තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ පිළිසන් මහණහුගේ
 පිළිසන් තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ නො පිළිසන් මහණහුගේ නො
 පිළිසන් ඉදින් හෙ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්විතය
 ඉවසා ද, උඬුරණය ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ වෙරි භික්ෂුහු නො
 ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ

69 වෙරි භික්ෂුහු මහණකු නොනිදි තිරිසන්ගිය පිරිමියකුගේ
 නිදි ගත් මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මලා වූ කෂිණ නො වූ මලා වූ
 බෙහෙවින් කෂිණ නො වූ ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ වෙරි භික්ෂුහු
 නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ

70 වෙරි භික්ෂුහු මහණහු මලා වූ බෙහෙවින් කෂිණ වූ තිරිසන් ගිය
 පිරිමියකුගේ සම්පයට ගෙණවුත් රහසහින් වසමගෙහි මුවෙහි හිඳුවද්ද
 පිළිසන් මහණහුගේ නො පිළිසන් තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ නො
 පිළිසන් මහණහුගේ පිළිසන් තිරිසන් ගියහුගේ පිළිසන් මහණහුගේ
 පිළිසන් තිරිසන් ගියහුගේ නො පිළිසන් මහණහුගේ නො පිළිසන්
 ඉදින් හෙ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්විතය ඉවසා ද,
 උඬුරණය ඉවසා ද, දුලාසිඇවැත් වේ වෙරි භික්ෂුහු නො ඉවසා ද,
 ඇවැත් නො වේ

71 සතුරු රජවරු සතුරු සොරු සතුරු බුහිමෝ බිලියම් පණ්ඩස
 හදවත උප්පා ගන්නා සතුරෝ ඉවසා ද, ඇවැත් වේ නො ඉවසා ද,
 ඇවැත් නො වේ

[වෙරි භික්ෂුහු වාරයන්හි මෙන් විස්තර කටයුතු] (පිළිසන්වුව වණ්ණා
 කරණ ලද්දේ ම ය)

72 මහින් මහ මෙහෙයා තම් පරිජි ඇවැත් වේ මහින් නොමග මෙහෙයා
 තම් පරිජි ඇවැත් වේ නොමහින් මග මෙහෙයා තම් පරිජි ඇවැත් වේ නො
 මහින් නොමග මෙහෙයා තම් දුලාසි ඇවැත් වේ

73 භික්ඛු සුත්තභික්ඛුමහි විපපට්ඨපජ්ජති, පට්ඨුදොං සාදියති, උභො නාසෙතබ්බො පට්ඨුදොං න සාදියති, දුස්සකො නාසෙතබ්බො

74 භික්ඛු සුත්තසාමණේරමහි විපපට්ඨපජ්ජති, පට්ඨුදොං සාදියති, උභො නාසෙතබ්බො පට්ඨුදොං න සාදියති, දුස්සකො නාසෙතබ්බො

75 සාමණේරො සුත්තභික්ඛුමහි විපපට්ඨපජ්ජති, පට්ඨුදොං සාදියති, උභො නාසෙතබ්බො පට්ඨුදොං න සාදියති, දුස්සකො නාසෙතබ්බො

76 සාමණේරො සුත්තසාමණේරමහි විපපට්ඨපජ්ජති, පට්ඨුදොං සාදියති, උභො නාසෙතබ්බො පට්ඨුදොං න සාදියති, දුස්සකො නාසෙතබ්බො

77 අනාපනති අජානනාසං අසාදියනාසං උමමනකාසං බිත්ත-
විත්තාසං වෙදනට්ඨාසං ආදිකමමිකාසානි

සන්තං භාණ්ඩාරො නිට්ඨිතො.

විනිතවස්තු

උද්දනශාපා

මකකට්ඨි වජ්ජපුත්තා ව ගිහි තග්ගො ව නිසීයා,
දුරිකුපපලවණණො ව බ්‍යඤ්ජනෙහි පරෙ දුට්ඨෙ

මාතා ධිතා හගිනි ව ජායං ව මුදුලමිනිතො,
දො වණ්ලෙපචිත්තඤ්ච දුරුඛිතලිකාය ව

සුදුරෙත සහ පඤ්ච පඤ්ච සිවචිකට්ඨිකා,
තාගි යකකි ව පෙතී ව පණ්ඩකොපහතො ජුපෙ

හද්දියෙ අරංගං සුතොතා සාවජීයා වතුරො පරෙ,
වෙසාලියා තයො මලා සුපිතො හාරුකච්ඡකො

සුපබ්බො සද්ධා භික්ඛුනී සිකඛමාතා සාමණේරී ව,
වෙසීයා පණ්ඩකො ගිහි අඤ්ඤමඤ්ඤං බුබ්බපබ්බජිතො මිගො ති

1 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු මකකට්ඨියා මෙට්ඨං
ධම්මං පතියෙවි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි හගවතා සිකඛාපදං පඤ්ඤානං
කච්චි නු ඛො අහං පාරාජිකං ආපනතීං ආපනොති හගවතො එතමන්ථං
අරොවෙසි -පෙ- ආපනතීං තං භික්ඛු ආපනොතො පාරාජිකනති (1)

2 තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බසුලා වෙසාලිකා වජ්ජපුත්තකා භික්ඛු
සිකඛං අපච්චකඛාය දුබ්බලං අතාපිකානා මෙට්ඨං ධම්මං ජතියෙවි තෙන
කුකකුච්චං අහොසි හගවතා සිකඛාපදං පඤ්ඤානං කච්චි නු ඛො මයං
පාරාජිකං ආපනතීං ආපනොති හගවතො එතමන්ථං අරොවෙසං -පෙ-
ආපනතීං තුමො භික්ඛවෙ ආපනොතො පාරාජිකනති. (2)

73 මහණ තෙමේ නිදි ගත් මහණකු කෙරෙහි වරදවා පිළිපදි ද, පිබ්බිදියේ ඉවසා නම් දෙදෙනා ම ලිඛිතාසනයෙන් නැසිය යුත්තාහ පිබ්බිදි නො ඉවසා නම් දූෂකයා ලිඛිතාසනයෙන් නැසිය යුත්තේ ය

74 මහණ තෙමේ නිදි ගත් ගෙරණකු කෙරෙහි වරදවා පිළිපදි ද, පිබ්බිදියේ ඉවසා නම් දෙදෙන ම ලිඛිතාසනයෙන් නැසිය යුත්තාහ පිබ්බිදියේ නොඉවසා නම් දූෂකයා නැසිය යුත්තේ ය

75 ගෙරණ තෙමේ නිදි ගත් මහණකු කෙරෙහි වරදවා පිළිපදි ද, පිබ්බිදියේ ඉවසා නම් දෙදෙනා ම නැසිය යුත්තාහ පිබ්බිදියේ නො ඉවසා නම් දූෂකයා ලිඛිතාසනයෙන් නැසිය යුත්තේ ය

76 ගෙරණ තෙමේ නිදි ගත් ගෙරණකු කෙරෙහි වරදවා පිළිපදි ද, පිබ්බිදියේ ඉවසා නම් දෙදෙන ම නැසිය යුත්තාහ පිබ්බිදියේ නො ඉවසා නම් දූෂකයා නැසිය යුත්තේ ය

77 නොදන්නහුට නොඉවසන්නහුට උමතු වුවහු, යහොනමාදයෙන් උමතු වුවහු, වෙදකාවෙන් පිහිත වුවහු ආදිකම්මකයාට ඇවැත් නො වේ

සත්ත බණවර නිමි.

විනිශ්චිත කථාවසතු.

උද්දන ගාථාවෝ:

මකකට්ඨ වජ්ජපුත්තක ගිහි තණන තිත්ථිය වසතුහු ය,
දරිකා උපපලවණණා වසතු දෙක ය, අත්ත වූ බ්‍යඤ්ජන වසතු දෙක ය, (15)

මාතු දුග්ගිහු හගිනි ජායා වසතුහු ය, මුදුපිට්ඨි ලභේ වසතු දෙක ය,
වණවත්ත දෙක ය, දුරාභිතලිකා වසතුව සමග ආලොපවිතක වසතු ය, (10)

සුඤ්ජර වසතුව සමග වසතු පස හා සිව්වික වසතු පස ය, අට්ඨක-
වසතුව ය, යකඤ්ඤි නාහි පෙනී පණ්ඩක උපහත ජුපිත යන වසතුහු ය, (17)

හඳ්දිය නුවර සුත්ත අරහ වසතුව ය අත්ත වූ සැවැතෙහි වසතු සතර ය, විසල්පුර මල්ල වසතු තුණ ය, සුපිත වසතුව ය, හාරාකවජක වසතුව ය (10)

සුසබ්බා වසතු නව ය, සද්ධා වසතු නව ය, හිකඛුණේ වසතුව ය,
සිකබ්බානා සාමණේරී වසතු දෙක ය,
වෙසි පණ්ඩක ගිහි වසතු තුණ ය, අඤ්ඤාමඤ්ඤ බුභ්බපබ්බජිත මග වසතු ය යන මොහු වෙන් (27)

1 එ සමයෙහි එස්සරා මහණෙක් වැඳිරියක හා චෙට්ඨන්දම් සෙව් ය “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සික පද පණවන ලදී කිම, මම පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙම් දෙ?”යි ඔහුට කුකුසෙක් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කෙළේ ය “මහණ තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහි ය” (1)

2 එ සමයෙහි විසල්පුර වැසි බොහෝ වජ්ජපුත්තක හික්කුහු සික පිළිකෙව් නො කොට දුබල බව් පල නො කොට චෙට්ඨන්දම් සෙවුන “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සික පදයක් පණවන ලදී කිම, අපි පරිජ් ඇවැත් අවන්තමෝ ද?”යි ඔවුන්ට කුකුත් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහු ය “මහණෙනි, කෙපි පරිජ් ඇවැත් අවන්තහු ය” (2)

3 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු එවං මෙ අනාපනති භවිස්සතිති ගිහිලිඛේගත මෙථුනං ධම්මං පනිසෙවී තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපනතිං තං භික්ඛු අපනොනා පාරාජික”නති (3)

4 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු එවං මෙ අනාපනති භවිස්සතිති නගොනා හුක්ඛා මෙථුනං ධම්මං පනිසෙවී තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපනතිං තං භික්ඛු අපනොනා පාරාජික”නති (4)

5 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු එවං මෙ අනාපනති භවිස්සතිති කුසවීරං නිවාසෙකාං -පෙ- වාකවීරං නිවාසෙකාං -පෙ- ඵලකවීරං නිවාසෙකාං -පෙ- කෙසකමාලං නිවාසෙකාං -පෙ- වාලකමාලං නිවාසෙකාං -පෙ- උදුකපකං නිවාසෙකාං -පෙ- අජිනකම්පං නිවාසෙකාං මෙථුනං ධම්මං පනිසෙවී, තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපනතිං තං භික්ඛු අපනොනා පාරාජික”නති, (5-11)

6 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු පිඨකෙ නිපනතං දුරිකං පසසිකාං සාරතොනා අඛතුට්ඨං අඛගජාතං පච්චෙසෙසි සා කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස අපනති සංකෘදිසෙසස්සා”ති (12)

7 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො මාණවකො උපපලවණ්ණොය භික්ඛුනියා පටිබ්බාපිතොනා හොති අථ ඛො සො මාණවකො උපපලවණ්ණොය භික්ඛුනියා ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටියාය කුටිකං පටිසිකා නිලිතො අච්ඡි උපපල-වණ්ණො භික්ඛුනී පච්ඡාභතතං පිණ්ඩපාතපටිකකන්තා පාදෙ පකංගලොකා කුටිකං පටිසිකා මඤ්චකෙ නිසිදි අථ ඛො සො මාණවකො උපපලවණ්ණො භික්ඛුනී උග්ගහෙකා දුසෙසි උපපලවණ්ණො භික්ඛුනී භික්ඛුනීතං එතමන්ථං ආරොචෙසි භික්ඛුනියො භික්ඛුතං එතමන්ථං ආරොචෙසුං භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු ච අසාදියන්තියා”ති (13)

8 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරස්ස භික්ඛුතො ඉඤ්චිලිඛිතං පායුභුතං හොති, භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ තඤ්ඤෙඤ්ච උපප්ඣං, තමෙව උපසම්පදං, තානි වස්සානි, භික්ඛුනීති සංකම්භුං, යා අපනතියො භික්ඛුතං භික්ඛුනීති සාධාරණා, තා අපනතියො භික්ඛුනීතං සන්තිකෙ වුට්ඨාභුං, යා අපනතියො භික්ඛුතං භික්ඛුනීති අසාධාරණා, තානි අපනතීති අනාපනති”ති (14)

9 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරස්ස භික්ඛුනියා පුරිසලිඛිතං තඤ්ඤෙඤ්ච හොති භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පායුභුතං උපප්ඣං, තමෙව උපසම්පදං, තානි වස්සානි, භික්ඛුනීති සංකම්භුං, යා අපනතියො භික්ඛුනීතං භික්ඛුනීති සාධාරණා, තා අපනතියො භික්ඛුතං සන්තිකෙ වුට්ඨාභුං, යා අපනතියො භික්ඛුනීතං භික්ඛුනීති අසාධාරණා, තානි අපනතීති අනාපනති”ති (15)

3 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් 'මෙසේ මට ඇවැත් නොවන්නේ-
ය'යි හිහි වෙසින් මෙවුන්දම් සෙවී ය ඔහුට කුකුසෙක් විය "මහණ,
තෝ පරිජ් අවන් අවන්තෙහි ය" (3)

4 එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් තෙමේ 'මෙසේ මට ඇවැත් නො
වන්නේ'යයි තත්ත ව සිටුර ඉවත ලා මෙවුන්දම් සෙවී ය ඔහුට
කුකුසෙක්විය මහණ, තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහි ය" (4)

5. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් තෙමේ මෙසේ මට ඇවැත් නො
වන්නේය යි කුසතණ වැහැරි හැඳ නියද වැහැරි හැඳ පුවරා සටහනින්
මසා කළ වැහැරි හැඳ කෙස්වලින් කළ කම්බිලි හැඳ සෙමර වලින් කළ
කම්බිලි හැඳ මහමුහුණු පියාපතින් කළ වැහැරි හැඳ ලොම් කුර සහිත
අඳුන් දිවිසම් හැඳ මෙවුන් දම් සෙවී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය.
"මහණ තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහි ය" (5-11)

6 එසමයෙහි එක්තරා පිණ්ඩවාරික මහණෙක් පුටුවක හොත් දූරියක්
දෑක කායසංසගතරාගයෙන් යුක්තවූයේ මාපට්ඨිල්ල අංගජාතයට ප්‍රච්ඡෙ
කෙළේ ය ඔ කලුරිය කලා ය ඔහුට කුකුසෙක් විය "මහණ පරිජ්
ඇවන් නො වේ සහවෙසෙස් ඇවන් වේ" (12)

7 එසමයෙහි එක්තරා මාණවකයෙක් උපුල්වන් මෙහෙණ කෙරෙහි
පිළිබද සින් ඇත්තේ වෙයි ඉක්බිති ඒ මාණවක තෙමේ උපුල්වන් මෙහෙණ
ගමට පිඩු පිණිස වන් කල්හි කිලියට වැද සැගවී හුන උපුල්වන් මෙහෙණ
පසුබත් කාලයෙහි පිඩු සිහා පෙරලා පාමණියා පා සෝදා කිලියට පිවිස
ඇඳෙහි හුන්හ ය ඉක්බිති ඒ තරුණයා උපුල්වන් මෙහෙණ මාඩ ගෙණ
දූෂණය කෙළේ ය උපුල්වන් මෙහෙණ තෙල කරුණ භික්ෂුණීන්ට සැළ
කලා ය භික්ෂුණීහු භික්ෂුන්ට මේ කරුණ සැළ කලාහු ය භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්
වහන්සේට එය සැළ කලාහු ය "මහණෙනි, නොඉවසන්නියට ඇවැත්
නො වේ" (13)

8 එසමයෙහි එක්තරා මහණකුට සත්‍රිතිමත්ත පහළ විය භාග්‍යවතුන්-
වහන්සේට මෙය සැළ කලාහු ය "මහණෙනි, එම උපාධ්‍යායයන් ද, ඒ
උපසපුව ද, ඒ වස් ද, භික්ෂුණීන් සමග එකතු වන්නට ද, භික්ෂුන් පිළිබද
භික්ෂුණීන් හා සාධාරණ යම් ඇවැත් වේ නම් ඒ ඇවැත් භික්ෂුණීන් වෙත
දෙසා නැගී සිටින්නට ද අනුදනිමි භික්ෂුන් පිළිබද භික්ෂුණීන් හා අසාධාරණ
යම් ඇවැත් කෙනෙක් වෙත් නම් ඒ ඇවැත්වලින් ඇවැත් නො වේ" (14)

9 එසමයෙහි එක්තරා භික්ෂුණියකට පුරුෂතිමත්ත පහළ විය භාග්‍ය-
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපුවත සැළ කලාහු ය මහණෙනි, එම උපාධ්‍යාය-
යන් වහන්සේ ද, එම උපසපුව ද, ඒ වස් ගණන ද, භික්ෂුන් සමග එක් වන්නට ද
අනුදනිමි භික්ෂුණීන් පිළිබද භික්ෂුන් හා සාධාරණ යම් ඇවැත් වේ නම්
ඒ ඇවැත් භික්ෂුන් වෙත දෙසා නැගී සිටින්නට ද අනුදනිමි භික්ෂුණීන්
පිළිබද භික්ෂුන් හා අසාධාරණ යම් ඇවැත් කෙනෙක් වෙත් නම් ඒ ඇවැත්-
වලින් ඇවැත් නො වේ" (15)

10 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු එවං මෙ අනාපනති භවිස්සතිති මාතුයා මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි -පෙ- ධිතුයා මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි -පෙ- භගිනියා මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි භගවතො එතඤ්ඤං ආරොවෙසි -පෙ- “ආපනතිං තිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (16-18)

11 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පුරුණදුර්ගිකාය මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- “ආපනතිං තිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (19)

12 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මුදුපිට්ඨකො භොති සො අනභිරතියා පිළිනො අත්තතො අඛගජාතං මුඛෙන අග්ගභෙසි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- “ආපනතිං තිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (20)

13 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ලුමිභි භොති සො අනභිරතියා පිළිනො අත්තතො අඛගජාතං අත්තතො වච්චමග්ගං පච්චෙසෙසි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- “ආපනතිං තිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (21)

14. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මතඤ්ඤරං¹ පසයි තසම්ඤ්ඤව සරිරෙ අඛගජාතසාමන්තා වණො භොති සො එවං මෙ අනාපනති භවිස්සතිති අඛගජාතෙ අඛගජාතං පච්චෙසෙත්වා වණෙන නිහරි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- “ආපනතිං තිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (22)

15 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මතඤ්ඤරං¹ පසයි, තසම්ඤ්ඤව සරිරෙ අඛගජාතසාමන්තා වණො භොති සො එවං මෙ අනාපනති භවිස්සතිති වණෙ අඛගජාතං පච්චෙසෙත්වා අඛගජාතෙන නිහරි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- “ආපනතිං තිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (23)

16 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සාරතො ලෙප- විතතස්ස නිමිත්තං අඛගජාතෙන ජුපි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති දුක්ඛකටස්සා”ති (24)

17 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සාරතො දුරුඨි- කලිකාය නිමිත්තං අඛගජාතෙන ජුපි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- ‘අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති දුක්ඛකටස්සා”ති (25)

18 තෙන බො පන සමයෙන සුඤ්ඤානරො භික්ඛු රුජග්ගා පඤ්ඤානරො රජිකාය ගච්ඡති අඤ්ඤාතරං² ඉති “මුහුත්තං භනෙන ආගමෙති වජ්ඣස්සාමි”ති සා වජ්ඣනී අත්තරවාසකං උක්ඛිපිත්වා මුඛෙන අඛගජාතං අග්ගභෙසි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- “සාදිසි තිං භික්ඛු”ති “තාභං භගවා සාදිසි”න්ති “අනාපනති භික්ඛු අසාදිසන්තස්සා”ති (26)

19 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං ඉති භික්ඛු පසයිත්වා එතද- වොච “එති භනෙන මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවා”ති “අලං භගිනී තෙනං කපපතිති” ‘එති භනෙන අභං වායමිස්සාමි, තිං මා වායමි එවං තෙ අනාපනති භවිස්සති”ති සො භික්ඛු තථා අකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- “ආපනතිං තිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (27)

1 සරිරං, සි මු 2 ඉති තං පසයිත්වා පතදාචාච මුහුත්තං

10 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් “මෙතේ මට ඇවැත් නො වන්නේ” ය”යි මවු හා මෙවුන්දම් සෙවී ය දුටු හා මෙවුන් දම් සෙවී ය බුහුන හා මෙවුන්දම් සෙවී ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සාල කෙළේ ය “මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත්-අවන්තෙහි ය” (16-18)

11 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිහිකල අඹු වූ තෙනැත්තිය සමග මෙවුන්දම් සෙවී ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය “මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි” ය. (19)

12 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මොළොක් පිටු ඇත්තෙක් වෙයි හෙ තෙමේ අතහිරතියෙන් පෙළුනේ සිය රහසහ මුළුත් ගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය.” (20)

13 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එල්ලෙන රහසහ ඇත්තේ වෙයි හේ අතහිරතියෙන් පෙළුනේ සිය රහසහ නමාගේ වසමහෙහි මෙහෙයී ය ඔහුට කුකුසෙක් විය “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය” (21)

14 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මල සිරුරක් දිවී ය ඒ සිරුරෙහි රහසහ අවට වුණයෙක් වෙයි හේ ‘මෙතේ මට ඇවැත් නොවන්නේ’ යයි රහසහෙහි රහසහ මෙහෙයා වුණයෙන් බැහැර කෙළේ ය ඔහුට කුකුසෙක් විය “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය” (22)

15. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මල සිරුරක් දුටු ඒ සිරුරෙහි ද රහසහ අවට වුණයෙක් වෙයි හෙතෙමේ “මට මෙතේ ඇවැත් නො වන්නේ” ය”යි වුණයෙහි අභිග්‍රාහය මෙහෙයා අභිග්‍රාහයෙන් බැහැර කෙළේ ය ඔහුට කුකුසෙක් විය “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය” (23)

16. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රුගයෙන් ඇලුනේ සිතුවම් රාවක නිමිත්ත රහසහින් පහළේ ය ඔහුට කුකුසෙක් විය “මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ දුකුලා ඇවැත් වේ” (24)

17 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රුගයෙන් ඇලුනේ දූවමුවා පෙනැලි-රාවක නිමිත්ත රහසහින් පහළේ ය ඔහුට කුකුසෙක් විය “මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ දුකුලා ඇවැත් වේ” (25)

18 එසමයෙහි රජගහනුවරින් පැවිදි වූ සුඤ්ජ නම් මහණ තෙමේ විවිධයෙහි යෙහි එක්තරා සත්‍රියක් “වහන්ස, මොහොතක් තවතිනු මැනව වදින්නෙමි”යි කීවා ය වදින්නී අදනය ඔසවා රහසහ මුළුත් ගත්තී ය. ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය “මහණ තෝ ඉවසුයෙහි ද”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදාළසේක “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම නො ඉවසිමි”යි හේ කී ය “මහණ නොඉවසන්නහුට ඇවැත් නො වේ” (26)

19 එසමයෙහි එක්තරා සත්‍රියක් මහණකු දැක “වහන්ස එනු මැනවි මෙවුන්දම් සෙවුව මැනව”යි මෙය කීවා ය “නැගතියෙහි, කම් නැත මෙය නො කැප ය”යි හේ කී ය “වහන්ස, එනු මැනව මිනි වැයව කරන්නෙමි ඔබ තහමන් වැයම් කරන්න මෙසේ ඔබට ඇවැත් නො වන්නේ” ය”යි කීවා ය ඒ මහණ එසේ කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය” (27)

20 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො ඉථි භික්ඛුං පසසිනො එතද-
වොච “එභි භනෙන මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවා”ති අලං භගිනී තෙනං
කප්පතීති එභි භනෙන නිං වායම, අහං න වායමිස්සාමි, එවං තෙ අනාපතති
භවිස්සතීති සො භික්ඛු තපා අකාසි තස්ස කුකකුච්චං අගොසි -පෙ-
“ආපතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (28)

21 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො ඉථි භික්ඛුං පසසිනො එතද-
වොච “එභි භනෙන මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවා”ති අලං භගිනී තෙනං කප්පතීති
“එභි භනෙන අබ්භනනරො ඤට්ටිනො ඛගි මොවෙභි” -පෙ- “ඛගි ඤට්ටිනො
අබ්භනනරො මොවෙභි, එවං තෙ අනාපතති භවිස්සතී”ති සො භික්ඛු තපා
අකාසි තස්ස කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “ආපතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා
පාරාජික”න්ති (29, 30)

22 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සිවථිකං ගන්තො
අකකඨිතං සරීරං පසසිනො තස්මිං මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි තස්ස කුකකුච්චං
අගොසි -පෙ- “ආපතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (31)

23 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සිවථිකං ගන්තො
යෙභුයොන අකකඨිතං¹ සරීරං පසසිනො තස්මිං මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි
තස්ස කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “ආපතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා
පාරාජික”න්ති. (32)

24 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සිවථිකං ගන්තො
යෙභුයොන ඛගිතං² සරීරං පසසිනො තස්මිං මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි
තස්ස කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපතති
ට්ඨලච්චයස්ස”ති (33)

25 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සිවථිකං ගන්තො
ජිත්තසීසං පසසිනො වත්තකතො³ මුඛෙ ජුප්පනං අභිගජානං පච්චෙසෙසි
තස්ස කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “ආපතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජි-
ක”න්ති (34)

26 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සිවථිකං ගන්තො
ජිත්තසීසං පසසිනො වත්තකතො මුඛෙ අවුජ්ජනං අභිගජානං පච්චෙසෙසි
තස්ස කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපතති
දුක්ඛකට්ඨස්ස”ති (35)

27 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අඤ්ඤානරස්සා ඉථියා
පට්ඨධ්විතො, හොති සා කාලකතා සුඤ්ඤානෙ ඡබ්බිතා අට්ඨිකාති විප්ප-
කිණ්ණොති හොතති අථ ඛො සො භික්ඛු සිවථිකං ගන්තො අට්ඨිකාති සං-
කඛ්ඪිතො නිමිත්තෙ අභිගජානං පටිපාදෙසි තස්ස කුකකුච්චං අගොසි
-පෙ- “අනාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස”ති (36)

28 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු නාගියා මෙට්ඨනං ධම්මං
පනිසෙවි -පෙ- යකඛියා මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි -පෙ- පෙතියා මෙට්ඨනං
ධම්මං පනිසෙවි -පෙ- පණ්ඩකස්ස මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි තස්ස
කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “ආපතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති
(37-40)

1 අකකඨිතං. ම ජ ස   2 ඛගිතං. ම ජ ස   3 වට්ඨකත ම ජ ස.

20. එසමයෙහි එක්තරා සත්‍රියක් මහණකු දැක “වහන්ස, එනු මැනව, මෙවුන්දම් සෙවුව මැනව”යි, මෙය කීවා ය නැගතියෙනී, නුසුදුසු ය, මෙය නො කැපය”යි හේ කී ය “වහන්ස, එනු මැනවි මම වෑයම් නො කරන්නෙමි ඔබ වෑයම් කරන්න මෙසේ ඔබට ඇවැත් නො වන්නේ ය”යි ඕ කීවා ය. ඒ මහණ එසේ කෙළේ ය ඒ මහණ හට කුකුසෙක් විය “මහණ තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්නෙහි ය ” (28)

21 එසමයෙහි එක්තරා සත්‍රියක් මහණකු දැක “වහන්ස, එනු මැනව, මෙවුන්දම් සෙවුව මැනව”යි මෙය කී ය ‘නැගතියෙනී, නුසුදුසු ය, මෙය නො කැප ය”යි හේ කී ය “වහන්ස, එනු මැනව, අඛතුර හට, බැහැර මුදන්න. බැහැර හට අඛතුර මුදන්න මෙසේ ඔබට ඇවැත් නො වන්නේ ය”යි ඕ කීවා ය ඒ මහණ එසේ කෙළේ ය ඔහුට කුකුසෙක් විය “මහණ, තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්නෙහි ය ” (29-30)

22 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොහොනකට ගොස් නො ගෙවී ගිය සිරැරක් දැක එහි මෙවුන්දම් සෙවී ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය. “මහණ, තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්නෙහි ය” (31)

23 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොහොනකට ගොස් බෙහෙවින් නො ගෙවී ගිය සිරැරක් දැක එහි මෙවුන්දම් සෙවී ය ඔහුට කුකුසෙක් විය “මහණ, තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්නෙහි ය ” (32)

24 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොහොනකට ගොස් බෙහෙවින් ගෙවී ගිය සිරැරක් දැක එහි මෙවුන්දම් සෙවී ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය “මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ ථූලාසි ඇවැත් වේ” (33)

25 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොහොනකට ගොස් සුන් හිසක් දැක විවට මියෙහි පහසමින් රහසහ පිවිසවී ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය “මහණ, පරිජ් ඇවැත් අවන්නෙහි ය” (34)

26 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොහොනකට ගොස් සුන් හිසක් දැක විවට මියෙහි නොපහසමින් රහසහ පිවිසවී ය. ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය “මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ දුකුලා ඇවැත් වේ” (35)

27 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා සත්‍රියක කෙරෙහි පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ වෙයි ඕ කලුරිය කලා සොහොනෙහි බහන ලද්දී වෙයි. ඇට විසුරුණේ වෙයි ඉක්බිති ඒ මහණ සොහොනට ගොස් ඇට රැස් කොට නිමිති සවහරින් රහසහ මෙහෙයී ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය “මහණ, පරිජ් ඇවැත් නොවේ දුකුලා ඇවැත් වේ”. (36)

28. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් නැඟිතියක හා මෙවුන්දම් සෙවී ය යකින්නක හා මෙවුන්දම් සෙවී ය ප්‍රෙතියක හා මෙවුන්දම් සෙවී ය පණ්ඩකයකු හා මෙවුන්දම් සෙවී ය ඔහුට කුකුසෙක් විය “මහණ, තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්නෙහි ය” (37 - 40)

29 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු උපහතින්ද්‍රියො හොති සො 'තාභං වෙදියාමි සුඛං වා දුක්ඛං වා, අනාපතති මෙ භවිස්සති'ති මෙථුනං ධම්මං පතිසෙවි - පෙ - භගවතො ඵනමත්ථං ආරොවෙසුං "වෙදිසි වා සො භික්ඛවෙ මොඤ්ජරිසො න වා වෙදිසි, ආපතති පාරාජිකස්ස"ති (41)

30 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ඉත්ථියා මෙථුනං ධම්මං පතිසෙවිස්සාමිති ජුට්ඨිකමතෙන විපට්ඨසාරී අහොසි. තස්ස කුක්කුළවං අහොසි - පෙ - "අනාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපතති සංඛ්‍යාදිසොසස්ස"ති (42)

31 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු භද්දිසෙ ඡාතියා-වනෙ දිවාචිභාරගතො නිපනෙතා හොති තස්ස අභිගමභිතාති වාතුපත්ථානාති හොනති අඤ්ඤාතරා ඉත්ථි පසයිනා, අභිගජානෙ අභිනිසිදිනා, යාවදත්ථං තනා, පක්කාමි භික්ඛු කිලිත්තං පසයිනා, භගවතො ඵනමත්ථං ආරොවෙසුං

"පඤ්චගි භික්ඛවෙ ආකාරෙහි අභිගජානං කම්මනියං හොති රාගෙන වචෙවන පස්සාවෙන වාතෙන උච්චාලිභිගපාණකදට්ඨෙන ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගාකාරෙහි අභිගජානං කම්මනියං හොති අට්ඨානමෙන භික්ඛවෙ අනවකාසො යං තස්ස භික්ඛුනො රාගෙන අභිගජානං කම්මනියං අස්ස අරහං සො භික්ඛවෙ භික්ඛු අනාපතති භික්ඛවෙ තස්ස භික්ඛුනො"ති (43)

32 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ඝාමන්ථියං අභිවනෙ දිවාචිභාරගතො නිපනෙතා හොති අඤ්ඤාතරා ගොපාලිකා පසයිනා, අභිගජානෙ අභිනිසිදි සො භික්ඛු පවෙසනං සාදිසි, පට්ටඨං සාදිසි, සීතං සාදිසි, උඬුරණං සාදිසි තස්ස කුක්කුළවං අහොසි - පෙ - "ආපතති තං භික්ඛු ආපනෙතා පාරාජික"න්ති. (44)

33 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සාවත්ථියං අභිවනෙ දිවාචිභාරගතො නිපනෙතා හොති අඤ්ඤාතරා අජපාලිකා පසයිනා - පෙ - අඤ්ඤාතරා කට්ඨභාරිකා පසයිනා - පෙ - අඤ්ඤාතරා ගොමයභාරිකා පසයිනා, අභිගජානෙ අභිනිසිදි සො භික්ඛු පවෙසනං සාදිසි, පට්ටඨං සාදිසි, සීතං සාදිසි, උඬුරණං සාදිසි තස්ස කුක්කුළවං අහොසි - පෙ - "ආපතති තං භික්ඛු ආපනෙතා පාරාජික"න්ති (45 - 47)

34 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු වෙසාලියං මහා-වනෙ දිවාචිභාරගතො නිපනෙතා හොති අඤ්ඤාතරා ඉත්ථි පසයිනා, අභිගජානෙ අභිනිසිදිනා, යාවදත්ථං කනා, සාමන්තා භසමානා, සීතා හොති සො භික්ඛු පටිච්ඡන්ති, තං ඉත්ථි ඵනදවොච තුය්හිදං කම්මන්ති "අම මස්සං කම්ම"න්ති තස්ස කුක්කුළවං අහොසි - පෙ - "සාදිසි තං භික්ඛු"ති "තාභං භගවා ජාතාමි"ති "අනාපතති භික්ඛු අජානන්තස්ස"ති (48)

35 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු වෙසාලියං මහාවනෙ දිවාචිභාරගතො රුක්ඛං අපස්සාය නිපනෙතා හොති අඤ්ඤාතරා ඉත්ථි පසයිනා, අභිගජානෙ අභිනිසිදි සො භික්ඛු සහසා වුට්ඨාසි. තස්ස කුක්කුළවං අහොසි - පෙ - "සාදිසි තං භික්ඛු"ති "තාභං භගවා සාදිසි"න්ති අනාපතති භික්ඛු අසාදියන්තස්ස"ති (49)

29 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් තට්ඨරුන් ඇත්තේ වෙයි. හේ “මම සුවයක් හෝ නොසුවයක් නො විඳිමි මට ඇවැත් නො වන්නේ ය”යි මෙවුන්-දම් සෙවී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළාහු ය. “මහණෙනි, ඒ හිස් මහණ වින්දේ හෝ නොවින්දේ හෝ පරිජ්ඣාවැත් වේ” (41)

30 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සත්‍රියක හා මෙවුන්දම් සෙවුනෙමි යි පහත්තා ලද පමණෙහි විපිළිසර විය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය .. “මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ”. (42)

31. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් හදිසි නුවර ජාතියාවනයෙහි දිවා විහාරගත ව ගොත්තේ වෙයි ඔහුගේ අවයවයෝ වාතයෙන් තද වුවාහු වෙත් එක්තරා සත්‍රියක් ඔහු දැක රහසහ මතුයෙහි හිඳ ගෙණ ඇති තාක් කොට ගියා ය. භික්ෂුහු තෙත් වුවහු දැක භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළාහු ය

“මහණෙනි, අසුරු පසනින් රහසහ කමිණ්‍ය වෙයි. රාගයෙන් ද වච්ඡිත්ත ද මුත්‍රයෙන් ද වාතයෙන් ද වූ පණුවන් ගැටීමෙන් ද යන පසෙහි මහණෙනි, මේ පස් අසුරෙන් රහසහ කමිණ්‍ය වෙයි මහණෙනි, ඒ භික්ෂුහුගේ අභිගජානය රාගයෙන් කමිණ්‍ය වන්නේය යන මෙයට කරුණෙක් නැත, අවකාශයෙක් නැත මහණෙනි, ඒ භික්ෂු තෙමේ රහත් ය මහණෙනි, ඒ භික්ෂුහට ඇවැත් නො වේ” (43)

32 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සැවැත් නුවර අකුචනයෙහි දිවා-විහාරයට ගියේ ගොත්තේ වෙයි එක්තරා ගොපල සත්‍රියක් දැක අභිගජානය මත්තෙහි හිඳ ගත්තී ය. ඒ මහණ තෙමේ ප්‍රවෙශය ඉවසී ය ප්‍රවිෂටය ඉවසී ය සපිතය ඉවසී ය. උදාරණය ඉවසී ය. ඔහුට කුකුස් විය. .. “මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහි ය” (44)

33 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සැවැත් නුවර අකුචනයෙහි දිවා-විහාරයට ගියේ, ගොත්තේ වෙයි. එක්තරා අජපාල සත්‍රියක් දැක එක්තරා දර ගෙණන්නියක් දැක ගොම ගෙණ යන්නියක් දැක අභිගජානය මත්තෙහි හිඳගත්තී ය ඒ මහණ තෙමේ ප්‍රවෙශය ඉවසී ය ප්‍රවිෂටය ඉවසී ය සපිතය ඉවසී ය උදාරණය ඉවසී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය. “මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහි ය”. (45 - 47)

34 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විසල්පුර මහවනයෙහි දිවා විහාරයට ගියේ, ගොත්තේ වෙයි එක්තරා සත්‍රියක් දැක රහසහ මත්තෙහි හිඳගෙණ ඇතිතාක් කොට සිතාසෙමින් සමීපයෙහි සිටියා වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ පිබිදී ඒ සත්‍රියගෙන් “මේ කායඝීය තිගේද?” යි ඇසී ය “එසේ ය, මගේ කායඝීයකි” යි ඔහුට කුකුසෙක් විය. “මහණ, තෝ ඉවසුයෙහි ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම නො දනිමි” යි හේ කී ය. “මහණ, තොදන්නහුට ඇවැත් නො වේ” (48)

35 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විසල්පුර මහවනයෙහි දිවා විහාර-යට ගියේ ගහකට හාන්සි වී ගොත්තේ වෙයි එක්තරා සත්‍රියක් ඔහු දැක රහසහ මතුයෙහි හිඳගත්තා ය ඒ මහණ තෙමේ වහා නැගිට සිටියේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, තෝ ඉවසුයෙහි ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම නො ඉවසිමි”. “මහණ, නො ඉවසන්නහුට ඇවැත් නො වේ” (49)

36. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු වෙසාලියං භොවතෙ දිවාච්ඡාරගතො රුක්ඛං අපසස්සාය නිපනෙතා භොති අඤ්ඤාතරා ඉති පසසිනා අභගජානෙ අභිනිසිදි සො භික්ඛු අකකමිනා පච්චෙට්ඨි 1 නස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “සාදිසි නිං භික්ඛු”ති “නාභං භගවා සාදිසි”නති අනාපතති භික්ඛු අසාදියනාසස්සා”ති (50)

37. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු වෙසාලියං භොවතෙ කුට්ඨාරසාලායං දිවාච්ඡාරගතො දොරං විවරිනා නිපනෙතා භොති නස්ස අභගමිනාති වාතුපත්ථොති භොතති තෙන බො පන සමයෙන සමබ්භුලා ඉතිසො ගඤ්ඤාදි මාලාදාදි ආදාය ආරාමං අගමංසු විහාරපෙක්ඛි-කායො අථ බො තා ඉතිසො තං භික්ඛුං පසසිනා අභගජානෙ අභිනිසිදිනා යාවදත්ථං කකා ‘පුරිසුසභො වතාය’නති චිනා ගඤ්ඤාදි මාලාදාදි ආරොපෙතා පකකමිංසු භික්ඛු කිලිනනං පසසිනා භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං

“පඤ්ඤාති භික්ඛවෙ ආකාරෙති අභගජානං කමමනීයං භොති රාගෙන වචෙවන පස්සාවෙන වාතෙන උච්චාලිතපාණකාදෙවන ඉදෙති බො භික්ඛවෙ පඤ්ඤාතාකාරෙති අභගජානං කමමනීයං භොති අට්ඨානවෙනං භික්ඛවෙ අනවකාසො, යං නස්ස භික්ඛුනො රාගෙන අභගජානං කමමනීයං අස්ස අරහං සො භික්ඛවෙ භික්ඛු අනාපතති භික්ඛවෙ නස්ස භික්ඛුනො අනුජානාමි භික්ඛවෙ දිවා පතිසලලීයනෙනන දොරං සංවරිනා පතිසලලීයි-නු”නති (51)

38 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භාරුකච්ඡකො භික්ඛු සුපි-නනෙතන² පුරුණදුතිසිකාය මෙථුනං ධම්මං පතිසෙවිනා ‘අස්සමණො අහං විබහමිසස්සාමි’ති භාරුකච්ඡං ගච්ඡනො අනතරාමගෙන ආයසමනනං උපාලිං පසසිනා එතමත්ථං ආරොවෙසි ආයසමා උපාලි එවමාග. “අනාපතති ආට්ඨසො සුපිනනෙතනා”ති (52)

39 තෙන බො පන සමයෙන ගුණගහෙ සුපබ්බා නාම උපාසිකා මුඛි-පසසනනා³ භොති සා එවංදිට්ඨිකා භොති “යා මෙථුනං ධම්මං දෙති, සා අගගදනං දෙති”ති සා භික්ඛුං පසසිනා එතදවොච “එති භනෙත මෙථුනං ධම්මං පතිසෙවා”ති “අලං හගිති, තෙනං කපපති”ති “එති භනෙත උරුනතරිකාය⁴ සට්ඨෙති, එවං තෙ අනාපතති හවිසසිති”ති සො භික්ඛු තථා අකාසි නස්ස කුකකුච්චං අහොසි “අනාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපතති සබ්බාදිසෙසස්සා”ති (53)

1 පච්චෙට්ඨි මජ්ඣ. පච්චෙට්ඨි සස්ස. 2 සුපිනනන ජෙසා. 3 මුඛිපසසනනා මජ්ඣ. 4 උරුනතරිකාය ම ජ ස.

36 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විසල්පුර මහවනයෙහි දිවා විහාරයට ගියේ ගහකට හාන්සි වී හොත්තේ වෙයි. එක්තරා සත්‍රියක් දෑක ඔහුගේ රහස්‍ය මතුයෙහි හිඳගන්නා ය. ඒ මහණ තෙමේ ඇත්ම ඇය පෙරළී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, තෝ ඉවසුයෙහි ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම නො ඉවසුයෙමි”. “මහණ, නො ඉවසන්නහුට ඇවැත් නො වේ” (50)

37. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විසල්පුර මහවනයෙහි කුටාගාර-ශාලාවෙහි දිවා විහාරයට ගියේ දොර හැර ගෙන හොත්තේ වෙයි. ඔහුගේ අවයවයෝ වාතයෙන් දැඩි වූවාහු වෙත්. එසමයෙහි බොහෝ සත්‍රියු සුවද ද මල් ද රැගෙන විහාරය බලනු කාමැතියෝ අරමට පැමිණියාහු ය. ඉක්බිති ඒ සත්‍රියු ඒ මහණ දෑක රහස්‍ය මතුයෙහි හිඳගෙන රිසිතාක් කොට ‘ඒකාන්ත-යෙන් මේ තෙමේ පුරුෂශ්‍රෙෂ්ඨයෙකැ’යි කියා සුවද ද මල් ද (එහි) නගා ගියාහු ය හිඤ්ඤ තෙත් වූවහු දෑක එපවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැළ කළාහු ය

“මහණෙනි, පස් අසුරකින් රහස්‍ය කම්මන්‍ය වෙයි: රාගයෙන් ද වච්ඡිත්ත ද මුත්‍රයෙන් ද වාතයෙන් ද බුප්‍රණ්‍යපහසින් ද යන පසිනි. මහණෙනි, මේ පස් අසුරෙන් රහස්‍ය කම්මන්‍ය වෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණහුගේ රහස්‍ය යම් හෙයකින් රාගයෙන් කම්මන්‍ය වන්නේ ද එයට කරුණු නැත අවකාශයෙක් නැත. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ රහත් ය මහණෙනි, ඒ මහණහට ඇවැත් නොවේ “මහණෙනි, දහවල් සැතපෙන්නහු විසින් දොර වසාගෙන සැතපෙන්නට අනුදනිමි”යි වදාළසේක. (51)

38 එසමයෙහි හරුකච්ඡයෙහි උපන් එක්තරා මහණෙක් ගිහිකල අශ්‍රි වූ තෙතැත්තිය සමග සිහිනෙන් මෙවුන්දම් සේවනය කොට “මම අශ්‍රමණයෙක් වීම. ගිහි වන්නෙමි”යි හරුකච්ඡයට යන්නේ අතරමග ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන් දෑක එපුවත සැළ කෙළේ ය. ආයුෂ්මත් උපාලි ස්ථිර තෙමේ මෙසේ කී ය: “ඇවැත්නි, සිහිනෙන් මෙවුන්දම් සේවනය කරන්නහුට ඇවැත් නො වේ” (52)

39. එසමයෙහි රජගහ නුවර සුසංඛා නම් උවෘසියක් මුග්ධප්‍රසන්න වෙයි ඊ ‘යම් සත්‍රියක් මෙවුන්දම් දේ ද මි අගදන් දේ ය’යි මෙසේ දූෂ්ටි ඇත්තියක් වෙයි. ඊ මහණකු දෑක “වහන්ස, එනු මැනව” මෙවුන්දම් සේවනය කරන්න”යි මෙය කිවු ය “නැගතියෙනි, නුසුදුසු ය මෙය අකාප ය’යි හේ කී ය “වහන්ස, එනු මැනව උරු අතරෙහි ගටනු මැනවි. මෙසේ ඔබට ඇවැත් නොවන්නේ ය”යි ඊ කීවා ය ඒ මහණ තෙමේ එසේ කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, පරිජි ඇවැත් නො වේ. සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.” (53)

40 තෙන බො පන සමයෙන රුජගහෙ සුසංඛා නාම උපාසිකා මුඛාපසන්නා හොති සා එවං දිට්ඨිකා හොති: ‘යා මෙට්ඨනං ධම්මං දෙති, සා අගගදානං දෙති’ති සා භික්ඛුං පස්සිනා එතදවොච “එහි භනෙන මෙට්ඨනං ධම්මං පතීසෙවා”ති. “අලං භගිනී, තෙනං කපපති”ති “එහි භනෙන නාභියං සට්ටෙති” -පෙ- “එහි භනෙන උදරවට්ටියං සට්ටෙති” -පෙ- “එහි භනෙන උපකම්පකෙ සට්ටෙති” -පෙ- “එහි භනෙන ගීව්‍යං සට්ටෙති” -පෙ- “එහි භනෙන කණ්ණවත්තේද්දෙ සට්ටෙති” -පෙ- “එහි භනෙන කෙසවට්ටියං සට්ටෙති” -පෙ- “එහි භනෙන අභිභූතනරිකාය සට්ටෙති” -පෙ- “එහි භනෙන හතේන උපකක්ඛමිනා මොවෙස්සාමි, එවං තෙ අනාපතති භවිස්සති”ති සො භික්ඛු තථා අකාසී තස්ස කුක්ඛුච්චං අභොසී. “අනාපතති භික්ඛු පාරුජිකස්ස, අපතති සංඛ්‍යාදිසෙසස්සා”ති (54-61.)

41. තෙන බො පන සමයෙන ආමන්තියං අද්ධා නාම උපාසිකා මුඛාපසන්නා හොති සා එවං දිට්ඨිකා හොති: ‘යා මෙට්ඨනං ධම්මං දෙති, සා අගගදානං දෙති’ති සා භික්ඛුං පස්සිනා එතදවොච “එහි භනෙන මෙට්ඨනං ධම්මං පතීසෙවා”ති. “අලං භගිනී, තෙනං කපපති”ති “එහි භනෙන උරතනරිකාය සට්ටෙති” -පෙ- “එහි භනෙන හතේන උපකක්ඛමිනා මොවෙස්සාමි, එවං තෙ අනාපතති භවිස්සති”ති සො භික්ඛු තථා අකාසී තස්ස කුක්ඛුච්චං අභොසී” අනාපතති භික්ඛු පාරුජිකස්ස, අපතති සංඛ්‍යාදිසෙසස්සා”ති (62-70)

42. තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලියං ලිච්ඡවිකුමාරකා භික්ඛුං ගහෙතා භික්ඛුතියා විපපට්ඨාදෙස්සං උභො සාදිසිංසු “උභො නාසෙතබ්බො” -පෙ- උභො න සාදිසිංසු “උභින්නං අනාපතති” (71)

43 තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලියං ලිච්ඡවිකුමාරකා භික්ඛුං ගහෙතා භික්ඛුමිනාය විපපට්ඨාදෙස්සං -පෙ- සාලේණේරියා විපපට්ඨාදෙස්සං උභො සාදිසිංසු “උභො නාසෙතබ්බො” -පෙ- උභො න සාදිසිංසු “උභින්නං අනාපතති” (72-73)

44 තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලියං ලිච්ඡවිකුමාරකා භික්ඛුං ගහෙතා වෙසියා විපපට්ඨාදෙස්සං -පෙ- පණ්ඩකෙ විපපට්ඨාදෙස්සං -පෙ- ගිහිනියා විපපට්ඨාදෙස්සං -පෙ- භික්ඛු සාදිසි “භික්ඛු නාසෙතබ්බො” -පෙ- භික්ඛු න සාදිසි “භික්ඛුස්ස අනාපතති” (74-76)

45 තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලියං ලිච්ඡවිකුමාරකා භික්ඛුං ගහෙතා අඤ්ඤාදිඤ්ඤා විපපට්ඨාදෙස්සං උභො සාදිසිංසු “උභො නාසෙතබ්බො” -පෙ- උභො න සාදිසිංසු “උභින්නං අනාපතති” (77)

40. එසමයෙහි රජගහනුවර සුසංඛා නම් උව්භිසයක් මුග්ධප්‍රසන්න වෙයි. ඔ “යම් සත්‍රියක් මෙවුන්දම් දේ ද ඔ අග දන් දේ ය”යි මෙසේ දූෂ්ටි ඇත්තියක් වෙයි. ඔ මහණකු දැක “වහන්ස, එනු මැනව මෙවුන්දම් සේවනය කරන්නා”යි කීවු ය. “නැගනියෙනි, නුසුදුසු ය මෙය කැප නො වෙයි” හේ කී ය. “වහන්ස, කැබැ ගටනු මැනවි. වහන්ස, උදරවැටියෙහි ගටනු මැනවි. වහන්ස එනු මැනව. කිසිල්ලෙහි ගටනු මැනව ... වහන්ස ගිව්‍යෙහි ගටනු මැනව. වහන්ස, කන් සිදුරු ගටනු මැනව. . . වහන්ස, කෙස් වැටියෙහි ගටනු මැනව. වහන්ස, එනු මැනව ඇඟිලි අතුරු ගටනු මැනව. “වහන්ස, එනු මැනව, අතින් උපක්‍රම කොට මුදන්නෙමි. මෙසේ ඔබට ඇවැත් නො වන්නේ”යි ඔ කීවු ය. ඒ මහණ එසේ කෙළේ ය. ඒ මහණගට කුකුස් විය. “මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ. ‘සභවෙසෙස්-ඇවැත් වේ” (54-61)

41. එසමයෙහි සාවැත් නුවර සද්ධා නම් උව්භිසයක් මුග්ධප්‍රසන්න වෙයි. ඔ නොමෝ “යම් සත්‍රියක් මෙවුන්දම් දේ නම් ඔ අග දන් දේ ය”යි මෙසේ දූෂ්ටි ඇත්තියක් වෙයි. ඔ මහණකු දැක „වහන්ස, එනු මැනව මෙවුන්දම් සේවනය කරන්නා”යි කීවු ය. “නැගනියෙනි, නුසුදුසු ය මෙය නො කැප ය”යි හේ කී ය. “වහන්ස, එනු මැනව. උරු අතරෙහි ගටන්න. “වහන්ස, එනු මැනව. අතින් උපක්‍රම කොට මුදන්නෙමි. මෙසේ ඔබට ඇවැත් නොවන්නේ”යි ඔ කීවු ය. ඒ මහණ එසේ කෙළේ ය. ඒ මහණගට කුකුස් විය. “මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ. සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ” (62-70)

42. එසමයෙහි විසල්පුරයෙහි ලිච්චිකුමාරවරු මහණකු අල්ලා ගෙන මෙහෙණක හා වරදවා පිළිපැදවූහ. දෙදෙන ම ඉවසූහ. “දෙදෙන ම (ලිංගනාසනයෙන්) නැසිය යුත්තාහු ය”. දෙදෙන ම නො ඉවසූහ. “දෙදෙනාට ම ඇවැත් නො වේ” (71)

43. එසමයෙහි විසල්පුරයෙහි ලිච්චිකුමාරවරු මහණකු අල්ලාගෙන සිකකම්භාවක හා වරදවා පිළිපැදවූහ. හෙරණක හා වරදවා පිළිපැදවූහ. දෙදෙන ම ඉවසූහ. “දෙදෙනා ම ලිංගනාසනයෙන් නැසිය යුත්තාහ.” දෙදෙනා ම නො ඉවසූහ. “දෙදෙනාට ම ඇවැත් නො වේ” (72-73)

44. එසමයෙහි විසල්පුරයෙහි ලිච්චිකුමාරවරු මහණකු අල්ලා ගෙන වෙසගතක හා වරදවා පිළිපැදවූහ. පණ්ඩකයකු හා වරදවා පිළිපැදවූහ. ගිහිනියක හා වරදවා පිළිපැදවූහ. මහණ ඉවසී ය. “මහණ තෙමේ නැසිය යුතු යි” මහණ නො ඉවසී ය. “මහණගට ඇවැත් නො වේ”. (74-76)

45. එසමයෙහි විසල්පුරයෙහි ලිච්චිකුමාරවරු මහණකු අල්ලාගෙන ඔවුනොවුන් වරදවා පිළිපැදවූහ. දෙදෙන ම ඉවසූහ. “දෙදෙන ම නැසිය යුත්තාහ” දෙදෙන ම නො ඉවසූහ. “දෙදෙනාට ම ඇවැත් නො වේ.” (77)

46. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො බුද්ධිපබ්බජිතො භික්ඛු පුරුණදුතිගිකාය දස්සනං අගමාසි සං 'එහි භනෙන විබ්භමා'ති අගගහෙසි සො භික්ඛු පටිකකම්මෙනා උත්තානො පරිපති සං උබ්භුජිනා¹ අභිග-ථානෙ අභිනිසීදි. තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි -පෙ- "අනාපතති භික්ඛු අසාදි-යනනස්සා"ති. (78)

47. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අරඤ්ඤෙ විහරති මිගපොනකො තස්ස පස්සාවට්ඨානං ආගනමා පස්සාවං පිවනො, මුඛෙන අභිගථානං අගගහෙසි සො භික්ඛු සාදිගි තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි භගවතො එනමස්ථං අරොවෙසි -පෙ- "ආපතතිං තං භික්ඛු ආපනො පාරාජික"නති. (79)

පඨමපාරාජිකං සමත්තං.

දුතියපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා ඤජගහෙ විහරති භික්ඛුකුළුවෙ පබ්බතෙ තෙන ඛො පන සමයෙන සමඛුත්තො සන්දිට්ඨා සම්භවතා භික්ඛු ඉසිගිලිපස්සෙ තිණකුටියො කරිනා වස්සං උපගවමිංසු ආයස්මාපි ධනීයො කුම්භකාරපුත්තො තිණකුටිකං කරිනා වස්සං උපගවමි

2 අථ ඛො තෙ භික්ඛු වස්සං වුත්ථා තෙමාසව්වයෙන තිණකුටියො භික්ඛු තිණකුටිකං කරිනා වස්සං උපගවමිංසු ආයස්මා පන ධනීයො කුම්භකාරපුත්තො තන්තෙව වස්සං වසි, තත්ථ භෙමතනං, තත්ථ ගිමහං.

3 අථ ඛො ආයස්මා ධනීයස්ස කුම්භකාරපුත්තස්ස ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටස්ස තිණභාරියො කට්ඨභාරියො තිණකුටිකං භික්ඛු තිණකුටිකං කරිනා වස්සං ආදාය අගමංසු

4 දුතියමපි ඛො ආයස්මා ධනීයො කුම්භකාරපුත්තො තිණකුටිකං කරිනා වස්සං ආදාය අගමංසු සංකඩ්ඪිනා තිණකුටිකං අකාසි දුතියමපි ඛො ආයස්මා ධනීයස්ස කුම්භකාරපුත්තස්ස ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටස්ස තිණභාරියො කට්ඨභාරියො තිණකුටිකං භික්ඛු තිණකුටිකං කරිනා වස්සං ආදාය අගමංසු

5 තතියමපි ඛො ආයස්මා ධනීයො කුම්භකාරපුත්තො තිණකුටිකං කරිනා වස්සං ආදාය අගමංසු සංකඩ්ඪිනා තිණකුටිකං අකාසි තතියමපි ඛො ආයස්මා ධනීයස්ස කුම්භකාරපුත්තස්ස ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටස්ස තිණභාරියො කට්ඨභාරියො තිණකුටිකං භික්ඛු තිණකුටිකං කරිනා වස්සං ආදාය අගමංසු

1. උබ්භුජිනා මජ්ඣං.

46 එසමයෙහි මහපු ව පාවිදි වූවෙක් ගිහිකල අඹු වූ සත්‍රිය දැකිවට ගියේ ය. ඔ “වහන්ස, එහු මැනව උපාවිදි වහු මැනවැ”යි අල්ලා ගත්තී ය තෙමේ පෙරලා යනුයේ උඩුකුරා ව වැටුනේ ය ඔ නැමී රහසහ මතුයෙහි හිඳ ගත්තී ය. ඔහුට කුකුල් විය “මහණ නො ඉවසන්නහුට ඇවැත් නො වේ”. (1)

47. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් අරණෙහි වෙසෙයි. මුවපොව්වෙක් උත්වහන්සේ මුත්‍ර පහ කරණ නැතට පාමිණ මුත්‍ර බොමින් මුවින් රහසහ ගත්තේ ය ඒ මහණ ඉවසී ය ඒ මහණහට කුකුල් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සාල කෙළේ ය. “මහණ, තෝ පරිජි ඇවතට පාමිණියෙහි ය (2)

ප්‍රථමපාරාජිකය නිමි.

ද්විතීයපාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ජෛනපුර ගිජ්ඣුඵ-පව්වෙහි වැඩ වෙසෙන සේක එසමයෙහි දුටු පමණින් මිතුරා වූ දැඩි මිතුරා වූ බොහෝ භික්ෂුහු ඉඹිහිලි පථිත පාඨවයෙහි තණ කිළි කොට වස් එළඹියාහු ය කුම්භකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේත් තණ කිළියක් කොට වස් එළඹියේ ය.

2. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු විසූ වස් ඇත්තාහු තෙලස ඉක්ම යැමෙන් තණකිළි බිඳ දමා තණ ද ලීදවු ද තැන්පත් කොට තබා දතවු සැරිසැරීමෙහි නික්මුනා-හු ය කුම්භකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ එහි ම (තමන් කළ කුටියෙහි) වස්සානය ද එහි ම ගෙමනනය ද එහි ම ගිම්නානයෙහි ද විසී ය.

3 ඉක්බිති කුම්භකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙරැන් ගමට පිඩු පිණිස පිවිසියා දී තණ ගෙණ යන සත්‍රිය ද දර ගෙණ යන සත්‍රිය ද තණකිළිය බිඳදමා තණ ද දූව ද රැගෙන ගියාහු ය.

4 දෙවෙනි වර ද කුම්භකාර පුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ තණ ද දූවද රැස් කොට ගෙන තණ කිළියක් කෙළේ ය දෙවෙනි වර ද කුම්භකාර-පුත්‍රවූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙරැන් ගමට පිඩු පිණිස පිවිසියා දී තණ ගෙණ යන සත්‍රිය ද දූව ගෙණ යන සත්‍රිය ද තණ කිළිය බිඳ දමා තණ ද දූව ද රැගෙන ගියාහු ය.

5 තෙවෙනි වර ද කුම්භකාරපුත්‍රවූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ තණ ද දූව ද රැස් කොට තණ කිළියක් කෙළේ ය තෙවෙනි වරද කුම්භකාරපුත්‍රවූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙරැන් ගමට පිඩු පිණිස පිවිසියාදී තණ ගෙණ යන සත්‍රිය ද දූව ගෙණ යන සත්‍රිය ද තණ කිළිය බිඳ දමා තණ ද දූව ද රැගෙන ගියාහු ය.

6 අපථ ඛො ආයසමනො ධනියස්ස කුමහකාරජුත්තස්ස එතදභොසි ‘යාව තුතියකං ඛො මෙ ගාමං පිණ්ඩිය පවිට්ඨස්ස තිණ්භාරියො කට්ඨභාරියො තිණ්කුට්ඨකං භිජ්ඣො තිණ්ඤච කට්ඨඤච ආදාය අගමංසු අහං ඛො පත සුසිකම්මො අනවසො සකො ආවරියකො කුමහකාරකමෙම පරියොදනසිපෙපා යනනුන්හං සාමං චිකඛලං මද්දො, සබ්බමත්තිකාමයං කුට්ඨකං කරෙය්‍ය’න්ති

7. අපථ ඛො ආයසමා ධනියො කුමහකාරජුත්තො සාමං චිකඛලං මද්දො, සබ්බමත්තිකාමයං කුට්ඨකං කරිනො තිණ්ඤච කට්ඨඤච ගොමයඤච සංකඩ්ඪිනො නං කුට්ඨකං පච්ඡි සා අභොසි කුට්ඨකා අභිරූපා දස්සනීයා පාසාදිකා ලොභිනිකා, සෙය්‍යපාපි ඉන්ද්‍රගොපකො සෙය්‍යපාපි නාම කිබ්බිණ්ණසද්දො එවමෙවං තස්සා කුට්ඨකාය සද්දො අභොසි

8 අපථ ඛො භගවා සමබ්බුලෙහි භික්ඛුහි සද්ධං ගිජ්ඣකුට්ඨා පබ්බතා ඔරොහන්තො අද්දස නං කුට්ඨකං අභිරූපං දස්සනීයං පාසාදිකං ලොභිනිකං දිස්වාන භික්ඛු ආමන්තසි කිං එතං භික්ඛවෙ අභිරූපං දස්සනීයං පාසාදිකං ලොභිනිකං සෙය්‍යපාපි ඉන්ද්‍රගොපකො””ති

9 අපථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්සං ආරොවෙසුං විගරහි බුද්ධො භගවා “අනනුව්ඡවියං භික්ඛවෙ තස්ස මොඝපුරිසස්ස අනනුලොමිකං අප්පතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකරණීයං කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො සබ්බමත්තිකාමයං කුට්ඨකං කරිස්සති න හි නාම භික්ඛවෙ තස්ස මොඝපුරිසස්ස පාණෙසු අනුද්දායා අනුකම්පා අවිහෙසා හවිස්සති ගච්ඡ්ථෙතං භික්ඛවෙ කුට්ඨකං භිජ්ඣ එ පච්ඡිමා ජනනා පාණෙසු පාතබ්‍යනං ආපජ්ජි න ච භික්ඛවෙ සබ්බමත්තිකාමයා කුට්ඨකා කාතබ්බා යො කරෙය්‍ය ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්සා”ති

10 “එවං හන්ත”ති ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො පටිස්සුනො යෙන සා කුට්ඨකා තෙනුපසඛිකම්සු උපසඛිකම්නො නං කුට්ඨකං භිජ්ඣංසු අපථ ඛො ආයසමා ධනියො කුමහකාරජුත්තො තෙ භික්ඛු එතදවොච “කිස්ස මෙ භුමො ආවුසො කුට්ඨකං භිජ්ඣො”ති “භගවා ආවුසො හෙදාපෙනි”ති “භිජ්ඣොවුසො සවෙ ධම්මස්සාමි හෙදාපෙනි”ති

11 අපථ ඛො ආයසමනො ධනියස්ස කුමහකාරජුත්තස්ස එතදභොසි “යාවතනියකං ඛො මෙ ගාමං පිණ්ඩිය පවිට්ඨස්ස තිණ්භාරියො කට්ඨභාරියො තිණ්කුට්ඨකං භිජ්ඣො තිණ්ඤච කට්ඨඤච ආදාය අගමංසු යාපි මයා සබ්බමත්තිකාමයා කුට්ඨකා කතා, සාපි භගවතා හෙදාපිතා අනි ච මෙ දුරුග්ගෙ ගණකො සන්දිට්ඨො යනනුන්හං දුරුග්ගෙ ගණකං දුරුති යාවිනො දුරුකුඛිකං¹ කුට්ඨකං කරෙය්‍ය”න්ති

1. දුරුකුඛිකං ආ

6 ඉක්බිති කුම්භකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙරුන්ට මේ සිත විය “තෙවෙනි වර දක්වාත් මා ගමට පිඩු පිණිස පිවිසියා දී තණ ගෙණ යන සත්‍රිහු ද, දූව ගෙණ යන සත්‍රිහු ද තණ කිළිය බිඳ දමා තණ ද දූව ද රැගෙන ගියාහු ය මම් වතාහි ස්වකීය ආවායභීයන්ගේ කමීය වූ කුම්භකාරකමීය මනාසේ උගන්තෙමි වෙමි පිරිපුන් සීප් ඇත්තෙමි වෙමි අසදුශ ශිලා ඇත්තෙමි වෙමි ඉදින් මම්-තෙමේ ම මැටි පාගා පදම් කොට හැම මැටිමුවා කිළියක්, කරන්තෙමි නම් සෙහෙක” යනු සි

7 ඉක්බිති කුම්භකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ මැටි පාගා පදම් කොට හැම මැටිමුවා කිළියක් කොට තණ ද දර ද ගොම වැරටි ද රැස් කොට ඒ කිළිය පිළිස්සී ය රතිද්‍රශෝචවකු වැනි පාහැ ඇති ඒ කිළිය මනා රූ ඇත්තක් විය දැකුම්කලු විය ප්‍රසාද ඵලවත්තක් විය ලෙහෙවත් විය ඒ කිළියේ හඬ කිකිණි හඬ සේ විය

8 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බොහෝ භික්ෂූන් සමග ගිජුකුළු-පච්චෙන් බස්නාසේක් මනා පාහැ ඇති දැකුම්කලු ප්‍රසාද ඵලවන ලේවත් වූ ඒ කිළිය දුටුසේක දැක භික්ෂූන් අමතා “මහණෙනි රතිද්‍රශෝචවකු වැනි පාහැනි මනා රූ ඇති දැකුම්කලු ප්‍රසාද ඵලවන ලෙහෙවත් වූ තෙල කිමෙක් ද?” සි ඇසූ සේක

9 ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහු ය භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයාට නුසුදුසු වුවකි අනුලොම නුවුවකි තොගාලපෙන්නකි, ශ්‍රමණසාරාපා නුවුවකි කාප නුවුවකි නොකටයුත්තකි” සි ගැරහු සේක “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂ තෙමේ කෙසේ නම් හැම මැටිමුවා වූ කිළියක් කෙළේ ද! මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයාට ප්‍රාණීන් කෙරෙහි දයාවක් අනුකම්පාවක් අවිභංගාවක් නො වූයේ ම ය මහණෙනි, යවු තෙල කිළිය බිඳවූ පශ්චිම ජන තෙමේ ප්‍රාණීන් වැනසීමට නතමක් පාමණේවා මහණෙනි, හැම මැටිමුවා කිළියක් නොකටයුතු ය යමෙක් කරන්නේ නම් දුකුලාආවාන් වේ”

10 ඒ භික්ෂූහු “වහන්ස, එසේය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දී ඒ කිළිය වෙත ඵලම ඵය බිඳ දමූහ ඉක්බිති කුම්භකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ ඒ භික්ෂූන්ට “ඇවැත්නි, තෙපි කුමක් හෙයින් මාගේ කිළිය බිඳවූ ද?” සි මෙය කී “ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බිඳවන සේකැ” සි කී හ “ඇවැත්නි, ඉදින් දමරජු බිඳවත් තම් බිඳවූ” සි හේ කී ය

11 ඉක්බිති කුම්භකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙරුන්ට මේ සිත විය “තෙවෙනි වර තෙක් ගමට පිඩු පිණිස මා පිවිසියා දී තණ ගෙණ යන සත්‍රිහු ද දූව ගෙණ යන සත්‍රිහු ද තණ කිළිය බිඳ, තණ ද දූව ද රැගෙන ගියාහු ය මා විසින් හැම මැටිමුවා වූ යම් කිළියක් කරණ ලද ද, හෙ ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බිඳවන ලදී රජහුගේ දූව ගබඩාවෙහි වූ දූවමුදලි තෙමේ මාගේ මිත්‍රයෙකි මම දූවමුදලිගෙන් දූව ඉල්ලා ගෙණ දූවමුවා බිත්ති ඇති කිළියක් කරන්නෙමි නම් ඉතා සෙහෙක” යනු සි

12 අප බො ආයස්මා ධනියො කුමහකාරපුතො යෙන දුරුගභෙ ගණකො තෙනුපසඛකමි උපසඛකමිනා දුරුගභෙ ගණකං එතදවොච “යාව නතියකං බො මෙ ආවුසො ආමං පිණ්ඩාය පට්ටස්ස තිණ්ඨාරියො කට්ඨාරියො තිණ්ඨාපිකං භිජ්ඣො තිණ්ඨා කට්ඨං ච ආදය අගමංසු යාපි මයා සබ්බන්තරිකාමයා කුට්ඨා කතා, සාපි භගවතා භෙදපිතා දෙති මෙ ආවුසො දුරුති, ඉච්ඡාමි දුරුකුඛ්ඛිකං කුට්ඨං කාතුනති “තඤ්ඤා භනෙන තාදිසාති දුරුති, යානාහං අය්‍යස්ස දදෙය්‍යං අඤ්ඤා භනෙන දෙවගහදුරුති නගරපට්ටසඛාරිකාති ආපදන්දාය නිකම්මතාති සවෙ තාති රුජා දුපෙති, හරුපෙථ භනෙන”ති “දින්නාති ආවුසො රක්ඛෙ”ති

13 අප බො දුරුගභෙ ගණකො “ඉමෙ බො සමණො සත්‍යාපුතරියා ධම්මචාරිනො සමචාරිනො බ්‍රහ්මචාරිනො සච්චාරිනො සීලවනො කල්‍යාණධම්මා රුජාපිලෙසං අභිප්පසනො න අරහති අදින්නං දින්නනති වාතු”නති ආයස්මනං ධනියං කුමහකාරපුතං එතදවොච ‘හරුපෙථ භනෙන’ති අප බො ආයස්මා ධනියො කුමහකාරපුතො තාති දුරුති බණ්ඩාබණ්ඩිකං ඡෙද්දපෙතො සකටෙති නිබ්බාතාපෙතො දුරුකුඛ්ඛිකං කුට්ඨං අකාසි

14 අප බො වසසකාරො බ්‍රාහ්මණො මහධම්මාමතො රාජගභෙ කම්මතො අනුසංඝද්දයමානො යෙන දුරුගභෙ ගණකො, තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිනා දුරුගභෙ ගණකං එතදවොච “යාති තාති භණ්ණ දෙවගහ-දුරුති නගරපට්ටසඛාරිකාති ආපදන්දාය නිකම්මතාති, කතං තාති දුරුති”ති තාති සාමි, දුරුති දෙවෙන අය්‍යස්ස ධනියස්ස කුමහකාරපුතත්‍යස්ස දින්නාති’ ති

15 අප බො වසසකාරො බ්‍රාහ්මණො මහධම්මාමතො අනත්තමතො අහොසි “කථං හි නාම දෙවො දෙවගහදුරුති නගරපට්ටසඛාරිකාති ආපදන්දාය නිකම්මතාති ධනියස්ස කුමහකාරපුතත්‍යස්ස දස්සති”ති

16 අප බො වසසකාරො බ්‍රාහ්මණො මහධම්මාමතො යෙන රාජා මාගධො සෙනරියො බිම්බිසාණො, තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිනා රාජානං මාගධං සෙනරියං බිම්බිසාරං එතදවොච “සච්චං කීර දෙව දෙවෙන දෙවගහදුරුති නගරපට්ටසඛාරිකාති ආපදන්දාය නිකම්මතාති ධනියස්ස කුමහකාරපුතත්‍යස්ස දින්නාති”ති “කො එවමාහා”ති “දුරුගභෙ ගණකො දෙවා”ති “තෙන හි බ්‍රාහ්මණ දුරුගභෙ ගණකං ආණ්ඩෙති”ති

17 අප බො වසසකාරො බ්‍රාහ්මණො මහධම්මාමතො දුරුගභෙ ගණකං බ්‍රහ්ම ආණ්ඩෙති අද්දසා බො ආයස්මා ධනියො කුමහකාරපුතො දුරුගභෙ ගණකං බ්‍රහ්ම නියමානං දිස්වාන දුරුගභෙ ගණකං එතදවොච. “කිස්ස ඤං ආවුසො බ්‍රහ්මා නියසාසි”ති “තෙසං භනෙන දුරුතං කීර්වා”ති “ගච්ඡාපුසො අගමපි අගච්ඡාමි”ති “එය්‍යාසි භනෙන පුරාහං ගක්ඛෙමි”ති

12 ඉක්බිති කුමහකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ දූවමුදලියා වෙත එළඹ ඔහුට මෙය කිය “ආවත, තෙවෙනිවර තෙක් මා ගමට පිටු පිණිස පිවිසියා දී තණ ගෙණ යන සත්‍රිහු ද දූව ගෙණ යන සත්‍රිහු ද තණ කිළිය බිඳ, තණ ද දූව ද ගෙණ ගියාහුය මා විසින් හාම මැටිමුවා යම් කිළියක් කරණ ලද ද එය හාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බිඳවන ලදී ආවත, දූවමුවා කිළියක් කරණු කාමැත්තෙමි. මට දූව දෙන්න” යනු යි. “වහන්ස, ආයතීයන්-වහන්සේට දීමට සුදුසු දූව නැත වහන්ස, නගරප්‍රතිසංස්කරණයට වෙන් වූ, ආපදාවකට තබන ලද, රජුට අයත් දූව ආත ඉදින් ඒ දූව රජ තෙමේ පරිත්‍යාග කෙරේ නම්, වහන්ස, ගෙන්වා ගණු මැනවි” යි හේ කී ය. “ආවත, රජු විසින් අපට දෙන ලද්දහුය” යි හේ කී ය

13 ඉක්බිති දූවමුදලි “මේ ශ්‍රමණ ඥානාපුත්‍රියයෝ ධම්මාරිහු ය, සමමාරිහු ය, බ්‍රහ්මමාරිහු ය, සත්‍යමාරිහු ය, සිල්වත්තු ය, කලණදහමිති පිළිපත්තෝ ය, මොවුනට රජ ද වෙසෙසින් පතන් ය නොදෙන ලද්දක් දෙන ලද යි කියන්නට සුදුසු නො වේ” ය යි සිතී ය. සිතා කුමහකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය සථවිරයන්ට “වහන්ස, ගෙන්වා ගණු මැනවැ” යි කී ය ඉක්බිති කුමහකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ ඒ දූව කඩ කඩ කොට සිඳුවා ගැල්වලින් ගෙන්වා ගෙණ දූවමුවා බිතු ඇති කිළියක් කෙළේ ය

14 ඉක්බිති මගධරටෙහි මහආමැති වූ වස්සකාර නම් බමුණු තෙමේ රජගහනුවර කමානතයන් විමසමින් දූවමුදලි කරා පැමිණ ඔහුට “සගය, නගරප්‍රතිසංස්කරණයට වෙන් වූ, ආපදාවක් පිණිස ගත යුතු වූ, යම් ඒ රජුට අයත් දූව රැසක් වී ද, ඒ දූව කොහි දැ” යි කී ය “හිමිය, ඒ දූව රජු විසින් කුමහකාර පුත්‍ර වූ ධනිය ආයතීයන් වහන්සේට දෙන ලදී”. හේ කී ය

15 ඉක්බිති මගධමහාමාත්‍ය වූ වස්සකාර බමුණු තෙමේ “කෙසේ නම් රජතෙමේ නගර ප්‍රතිසංස්කරණය පිණිස වෙන් වූ, ආපදාවක් පිණිස තබන ලද්ද වූ, රජු සතු දූව කුමහකාර පුත්‍ර වූ ධනිය තෙරැන්ට දෙන්නේ දැ” යි නොසතුටු සිතැති වී ය

16 එකල්හි මගධ මහආමැති වූ වස්සකාර බමුණු තෙමේ මගධාධිපති, සෙතිය බිම්සර රජු කරා පැමිණියේ ය පැමිණ මගධාධිපති සෙතිය බිම්සර රජුගෙන් “දෙවයන් වහන්ස, රජු විසින් නගර ප්‍රතිසංස්කරණය පිණිස වෙන් වූ ආපදාවක් පිණිස තබන ලද්ද වූ රජු සතු දූව කුමහකාර පුත්‍ර වූ ධනිය තෙරැන්ට දෙන ලද්දේ ය යනු සැබැදැ” යි විචාලේ ය “කවරෙක් මෙසේ කියයි” ද? “දෙවයන් වහන්ස, දූවමුදලියා ය ” “බමුණ, එසේ වී නම් දූවමුදලි කැඳවාලව” යි රජ කී ය

17 ඉක්බිති මගධමහාමාත්‍ය වූ වස්සකාර තෙමේ දූවමුදලි අත් පා බැඳ ගෙන්වී ය කුමහකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ බැඳගෙණ යනු ලබන්නා වූ දූවමුදලි දිවී ය දැක දූවමුදලිනට “ආවත, තෝ කුමක් හෙයින් බඳනා ලදුවා ගෙණයෙහි” ද? කී ය. “වහන්ස, තෙල දූව හේතු කොටගෙණ යා” යි හේ කී ය “ආවත, යනු මම ද එමි” යි තෙරණුවෝ කී හ “වහන්ස, මම නැත්තෙමි වේද? එයට පෙර එනු මැනවි” යි හේ කී ය.

18 උච්චං ඛො ජායස්මි ධනිශ්ඤා කුමහකාරපුත්තො යෙන රඤ්ඤා මාගධස්ස සෙනිස්ස භිමබ්බාරස්ස නිවෙසනා. තෙනුපසඤ්ඤා උපසඤ්ඤා ජායස්මි තෙන ජායනෙ නිසිදි උච්චං රාජා මාගධො සෙනිශ්ඤා භිමබ්බාරො යෙනායස්මි ධනිශ්ඤා කුමහකාරපුත්තො, තෙනුපසඤ්ඤා උපසඤ්ඤා ජායස්මි තෙන ධනිශ්ඤා කුමහකාරපුත්තං ජනිතොදො ඵකමනනං නිසිදි, ඵකමනනං නිසිනො ඛො රාජා මාගධො සෙනිශ්ඤා භිමබ්බාරො ජායස්මි තෙන ධනිශ්ඤා කුමහකාරපුත්තං ඵතදොවො.

19 “සච්චං කිර මියා හනෙන දෙවගහදුරුනි නගරපටිසංඛාරිකානි පාපදණ්ඩා නිකම්බනානි අයස්ස දිනනාති”ති “ඵචං මහාරාජා”ති “මියං ඛො හනෙන රාජානො නාම ඛුඤ්ඤා ඛුඤ්ඤා දණ්ඩා නස්සරෙය්‍යාදි ඉඤ්ඤා හනෙන සරාපෙති”ති “සරසි ඵං මහාරාජ, පස්මාභිසිතෙනා ඵවරුපිං වාමං භාසිතා දිනනං යෙව සමෙණමුභමණානං තිණකට්ඨාදකං පරිභුඤ්ජනතු”ති “සරාමහං හනෙන. සනති හනෙන සමෙණමුභමණා ලජ්ජනො කුකකුච්චකා සිකාකාමා තෙසං අපමනතකෙ’පි කුකකුච්චා උපාජාති තෙසං මියා සංඝාය භාසිතා තාම ඛො අරඤ්ඤා අපරිග්‍රහනං සො නිං හනෙන තෙන ලෙසෙන දුරුනි අදිනනං හරිතුං මෙඤ්ඤා කථං භි නාම මාදිසො සමෙණං වා මුභමණං වා විජිතෙ වසනනං හතෙය්‍ය වා’ ඛෙකිය්‍ය වා’ පඛිමාපෙය්‍ය වා, ගවජ් හනෙන ලොමෙන නිං මුහෙතාසි ¹ මාස්ස පුතපි ඵවරුපං ජකාසි”ති

20 මනුස්සා උප්ඝායනති ඛියනති විපාවෙනති “අලජ්ජනො ඉමෙ සමෙණා සකාපුත්තියා දුස්සිලා මුසාවාදිනො ඉමෙ භි නාම ධම්මචාරිනො සම්මචාරිනො මුභමාරිනො සම්මචාරිනො සිලවනො කල්‍යාණධම්මා පටිජාතිස්සනති නථි ඉමෙසං සාමෙඤ්ඤං නථි ඉමෙසං මුභමෙඤ්ඤං නථි ඉමෙසං සාමෙඤ්ඤං. නථි ඉමෙසං මුභමෙඤ්ඤං කුතො ඉමෙසං සාමෙඤ්ඤං? කුතො ඉමෙසං මුභමෙඤ්ඤං? අපගතා ඉමෙ සාමෙඤ්ඤා අපගතා ඉමෙ මුභමෙඤ්ඤා රාජානමිවෙ වෙඤ්ඤානන් කිමපතෙඤ්ඤා මනුසස්ස”ති

21 ජස්සාස්සං ඛො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උප්ඝායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං යෙ තෙ භික්ඛු අපමිච්ඡා සනතුට්ඨා ලජ්ජනො කුකකුච්චකා සිකාකාමා, තෙ උප්ඝායනති ඛියනති විපාවෙනති “කථං භි නාම ජායස්මි ධනිශ්ඤා කුමහකාරපුත්තො රඤ්ඤා දුරුනි අදිනනං මාදිසියාති”ති උච්චං තෙ භික්ඛු භගවතො ඵතමිනං පාරොවෙසුං

1 මුහෙතා, සිමු

18 ඉක්බිති කුමහකාර පුත්‍ර වූ ආයුෂමත් ධනිය තෙමේ මහධාබිපති සේනා ඇති බිම්සර රජුගේ නිවෙස වෙත එළඹ පැණ වූ අස්තෙහි හුනී. ඉක්බිති මහධාබිපති සේනිය බිම්සර රජතෙමේ කුමහකාර පුත්‍ර වූ ආයුෂමත් ධනිය තෙරුන් වෙත එළඹියේ ය එළඹ කුමහකාර පුත්‍ර වූ ආයුෂමත් ධනිය තෙරුන් වැද එකත්පසෙක හුනී එකත්පසෙක හුන් මහධාබිපති සේනිය බිම්සර රජතෙමේ කුමහකාර පුත්‍ර ආයුෂමත් ධනිය තෙරුන්ට මෙය කී ය “වහන්ස, මා විසින් නගර ප්‍රතිසංස්කරණයට වෙන් වූ ආපදාවක් පිණිස තබන ලද්ද වූ රාජසන්නක දූව ආයුෂියන් වහන්සේට දෙන ලද්දේ ය, යනු සැබෑ ද?”

19. “මහරජ, සැබෑය” “වහන්ස, රජවරු වූ අපි බොහෝ කිස ඇත්තමෝ වෙමු බොහෝ කටයුතු ඇත්තමෝ වෙමු පරිභොග කොට ද සිහි නො කරන්නෙමු “වහන්ස, එසේ වී නම් සිහිකරවනු ලැබුවා”යි “මහරජකුමනි, ප්‍රථමාභිෂික්ත වූ ඔබ්බි මෙබඳු වචනයක් සිහි කෙරෙහි ද’මහණ බමුණන්ට තණ දූව ජලය පරිත්‍යාග කරණ ලද්දේ ම ය (කාමැති සේ) පරිභොග කෙරෙත්වා”යි “වහන්ස, මම සිහි කරමි වහන්ස, ලජ් වූ කුකුස් ඇත්තා වූ ශික්ෂාකාමී වූ මහණ බමුණෝ වෙති උන්වහන්සේලාට සඳුරා- මාත්‍ර දෙයෙහි ද කුකුස් උපදී මා විසින් උන්වහන්සේලා සඳහා කියන ලදී හෙ ද චතෘති අරණෙහි වූ තොරක්තා ලද දෙයෙහි වහන්ස, ඒ ඔබ ඒ ලේසයෙන් නො දෙන ලද දූව පැහැර ගන්නට හඟනෙහිය කෙසේ නම් මා වාන්නෙක් මගේ රටෙහි වසන්නා වූ ශ්‍රමණයකු හෝ බ්‍රාහ්මණයකු හෝ නසන්නේ ද සිරගෙහි ලත්තේ ද රටින් තෙරපන්නේ ද “වහන්ස, යනු ලැබුවි ඔබ ලෝමමාත්‍රයෙන් (පැවිදිලිංගයෙන්) මිදුනහු ය නැවත මෙබන්දක් නහමක් කරණු ලැබුවි ”

20 මිනිස්සු අවමන් කරත්, අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවන් “ශාක්‍ය පුත්‍ර වූ මේ ශ්‍රමණයෝ අලජ්ජිහු ය දුශශීලයෝ ය මුසාවාදීහු ය මොහු වනාහි ‘ධම්මචාරීහු ය සම්මචාරීහු ය බ්‍රහ්මචාරීහු ය සම්මචාරීහු ය සීල- වන්තයෝ ය කලණදම් ඇත්තමෝ වෙමු’යි පිළින කරන්නාහු ය මොවුන්ට මහණ කමක් නැත මොවුන්ට බමුණුකමක් නැත. මොවුන්ගේ මහණකම නටුයේ ය මොවුන්ගේ බමුණුකම නටුයේ ය මොවුන්ට මහණකමක් කොසින් ද’ මොවුන්ට බමුණුකමක් කොසින් ද? මොහු මහණකමින් පහවුවෝ ය මොහු බමුණුකමින් පහවුවෝ ය මොහු රජුන් ද රටටත් අන් මිනිසුන් ගැණ කියනු කවරේද”යි

21 භික්ෂූහු අවමන් කරන්නා වූ අයුණු කියන්නා වූ නුගුණ පතුරා වන්නා වූ ඒ මිනිසුන්ගේ කථාව ඇසූහ අපිස් වූ සතොස් වූ ලජ් වූ කුකුස් කරන්නා වූ ශික්ෂාකාමී වූ යම් ඒ භික්ෂූහු වෙද්ද, ඔහු අවමන් කරත්, අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවන් “කෙසේ නම් කුමහකාර පුත්‍ර වූ ආයුෂමත් ධනියසථවිර තෙමේ, රජු සතු නුදුන් දූව සොරකම් කෙලේද’යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළාහු ය

2 “තනු ආවුසො, තථෙව තං හොති අතනුච්ඡේදියං ආවුසො අතනු-
ලොමිකං අප්පකිරුපං අසාමණ්ණකං අකප්පියං අකරණීයං කථං හි
නාම තුමෙහ ආවුසො රජකතණ්ඩකං අවගරිසාප්” තෙනං ආවුසො
අප්පසන්නාතං වා පසාදය පසාදනාතං වා හියෙසාහාවාය, අථ ඛෙවතං ආවුසො
අප්පසන්නාතසේව ආපසාදය පසන්නාතසේ ඵකඛ්වාතං අඤ්ඤාප්පතනායා”ති

22 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කරුණෙහි භික්ෂු සඛ්ඤා රැස් කරවා කුමනකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂමත් ධනිය තෙරුන් විවාල සේක “ධනිය, තෝ රජු සතු නුදුන් දූව ගත්තෙහි යනු සැබෑ ද?” “සැබෑය, භාග්‍යවතුන් වහන්ස,” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගරහුසේක. “භික්ෂු පුරුෂය, නුසුදුසු වූවකි අනුලොම නුවුවකි නොගැලපෙන්නකි ඉමණ සාරාප්‍ය නුවුවකි. නොකැපවූවකි නොකටයුත්තකි “භික්ෂු පුරුෂය, කෙසේ නම් තෝ නුදුන් රජු සතු දූව ගත්තෙහි ද”, “භික්ෂු පුරුෂය තෙල කරුණ නොපහන් වූවන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ පහන් වූවන්ගේ වැඩි පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි වැලි භික්ෂු පුරුෂය, තෙල කරුණ නො-පහන් වූවන්ගේ නො පැහැදීම පිණිස ද, පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද වේ”.

23 එසමයෙහි එක්තරා ගිහිකල චිත්තිකරා මහ ඇමතියෙක් භික්ෂුන් අතර පැවිදි වූයේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නුදුරු තත්ති හුන්නේ වෙයි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ භික්ෂුහට මෙය කීසේක “මහණ, මගධාධි-පති වූ සෙනාසම්පන්න වූ බිම්බර රජතෙමේ කොපමණකින් සොරකු අල්ලා නසා ද? සිර කෙරේ ද? රටින් තෙරපා ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, පාදයකින් හෝ පාදයක් පොහෝතා දෙයකින්” එසමයෙහි රජගහනුවර මුහුපසක් පාදයක් වෙයි ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කුමනකාර පුත්‍ර වූ ආයුෂමත් ධනියගට තන් අයුරින් ගරහා දුහර බැව් පිළිබඳ -පෙ- මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“යම මහණෙක් කිමියන් විසින් නුදුන් වසතු ව සොරසිතින් ගණේද, යම්බඳු වූ නුදුන් වසතු ව ගැන්මෙහි රජවරු සොරහු ගෙණ ‘සොරෙහි, බාලයෙහි, මූඪයෙහි, අනුන් අයන් දෑ සොරා ගත්තෙහි’යි පෙළඳ්ද, බඳ්ඳ්ද, රටින් නගඳ්ද, එබඳු වූ නුදුන් වසතු ගන්නා මේ මහණ තෙමේ ද පරිජි අවන්නේ සංවාස නැත්තෙක් වේ.”

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් භික්ෂුන්ට මේ සික පදය මෙසේත් පණවන ලද්දේ වෙයි

[මුල් පැණවීමයි]

1 එසමයෙහි සවගමහණහු රදනොටට ගොස් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කොට ආරාමයට ගෙණ ගොස් බෙදා ගත්තාහු භික්ෂුහු මෙසේ කීහු “ඇවැත්නි, තෙපි මහ පිණැන්තෝ වහු ය නොපට බොහෝ සිවුරු උපත ” “ඇවැත්නි, අපට පිණක් කොසින් ද? දන් අපි රදනොටට ගොස් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කෙළෙමු”යි

“ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ශික්ෂාපදයක් පණවන ලද්දේ නො වේ ද, “ඇවැත්නි, තෙපි කුමක් හෙයින් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කළහද?”යි

“ඇවැත්නි, සැබව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ශික්ෂාපදයක් පණවන ලදී හෙ ද වතාහි ගමෙහි ය අරණෙහි නො වේ ”

2 “ඇවැත්නි, එය එසේ ම නො වේ ද?” ඇවැත්නි, නුසුදුසු වූවකි, අනුලොම නුවුවකි. නොගැලපෙන්නකි. ඉමණ සාරාප්‍ය නුවුවකි නොකැප වූවකි, නොකටයුත්තකි, ඇවැත්නි, තෙපි කෙසේ නම් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කළහද? ඇවැත්නි, මෙය නොපහන්වූවන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ පහන්වූවන්ගේ වැඩි පැහැදීම පිණිස හෝ නො වේ ” “ඇවැත්නි, වැලි, එය නොපහන්වූවන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද, පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද වේ”යි

3 අප බො තෙ හිකු ජබ්බගහිගෙ හිකු අතෙකපරියාගෙන විගරහිනා හගවතො එතමන් ආරොවෙසු. අප බො හගවා එතමන් නිදනෙ එතමන් පකරණෙ හිකුසබ්බං සනතිපාතාපෙතො ජබ්බගහිගෙ හිකු පටිපුච්ඡ “සච්චං කීර භූමෙහ හිකුබවෙ රජකන්දරණං ගනාවා රජක හණ්ඩකං අවහරිත්වා”ති “සච්චං හගවා” විගරහි බුද්ධො හගවා. “අනනුච්ඡවිගං මොඝපුරිසා, අනනුද්‍රෝමිකං අපපතීරූපං අස්සාමණ්ණකං අකපපිගං අකරණීගං කපං හි නාම භූමෙහ මොඝපුරිසා රජකන්දරණං ගනාවා රජකහණ්ඩකං අවහරිසාප්තං තෙනා මොඝපුරිසා අපසසනානං වා පසාදාය -පෙ- එවඤ්ච පන හිකුබවෙ ඉමං සිකුඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාප්”

“ගො සනා හිකු ශාමා වා අරඤ්ඤා වා අදිනනං ථෙය්‍යසංඛිඛානං ආදිසෙය්‍යා, යථාරූප අදිනනාදුනෙ රාජානො චොරං ගහෙතො හනෙය්‍යං වා ඛනෙය්‍යං වා පබ්බාජෙය්‍යං වා ‘මොරො’සි බාලො’සි මුලො’සි ථෙණා’සි’ති, තථාරූපං හිකු අදිනනං ආදිසමානො අගමපි සාධාජිකො භොති අසංචාසො”ති.

[දුතියපඤ්ඤානති]

4 ගො සනාති - ගො යාදිසො -පෙ-

හිකුති-හිකුකොති හිකු -පෙ- අයං ඉමසම් අනෙ අධිපෙතො හිකුති

ශාමො නාම - එකකුටිකො’පි ගාමො දවකුටිකො’පි ගාමො නිකුටිකො’පි ගාමො චතුකුටිකො’පි ගාමො සමනුසො’පි ගාමො අමනුසො’පි ගාමො පරික්ඛිතො’පි ගාමො අපරික්ඛිතො’පි ගාමො ගොතිසාදිතිවිට්ඨො’පි ගාමො යො’පි සනෙව අතිරෙකවාතුමසතිවිට්ඨො, සො’පි වුවචි ගාමො

ශාමුපමාණො නාම පරික්ඛිතතස්ස ගාමස්ස ඉන්ද්‍රිලි සීතස්ස මජ්ඣමස්ස පුරිසස්ස ලෙඛ්ඛුපාතො අපරික්ඛිතතස්ස ගාමස්ස ඝරූපවාරෙ සීතස්ස මජ්ඣමස්ස පුරිසස්ස ලෙඛ්ඛුපාතො

අරඤ්ඤා නාම ධපෙතො ගාමඤ්ච ගාමුපවාදඤ්ච අවසෙසං අරඤ්ඤා නාම

අදිනනං නාම. යං අදිනනං අනිසංචාරං අපරිච්චිතනං රක්ඛිතං ගොපිතං මමොසිතං පරපරිග්ගහිතං, එතං අදිනනං නාම

ථෙය්‍යසංඛිඛානනති - ථෙය්‍යවිතො අවහරණවිතො

ආදිසෙය්‍යාති - ආදිසෙය්‍ය හරෙය්‍ය අවහරෙය්‍ය ඉරියාපථං චිකොපෙය්‍ය යානා වාචෙය්‍ය සංකොතං චිතිනාමෙය්‍ය

යථාරූපං නාම පාදං වා පාදාරහං වා අතිරෙකපාදං වා

3 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු සවගම්හණුන්ට තත් අයුරින් ගරභා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල කරුණ, සල කළාහුය ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කරුණෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා සවගම්හණුන් පුළුවන්හ “සැබෑ ද, මහණෙනි, තෙපි රදනොටට ගොස් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කළහුද? යි “භාග්‍යවතුන් වහන්ස සැබෑය.” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහුසේක “හිස් පුරුෂයෙහි, නුසුදුස්සකි අනුලොම නුවුවහි නොගලපෙන්නකි ශ්‍රමණ ජාරාප්‍ය නුවුවහි නොකැපුවහි නො කටයුත්තකි හිස් පුරුෂයෙහි, තෙපි කෙසේ තම් රදනොටට ගොස් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කළහුද? හිස් පුරුෂයෙහි, මෙය නො පහන්වුවන්නේ පැහැදිලි පිණිස හෝ නො වෙයි -පෙ- මහණෙනි, මෙසේත් මේ සිකපදය (අනුප්‍රඥාපාඨයෙන්) උදෙසවු

“යම් මහණෙක් ඡුදන් වසතුමක් ශ්‍රාමයෙන් හෝ අරණ්‍යයෙන් හෝ සොරසිහින් ගණ්ද, යම්බඳු වූ ඡුදන් වසතුමක් ගැන්මෙහි රජවරු ‘සොරහු ගණන් සොරෙහි, බාලයෙහි, මුසයෙහි, අනුන් අයන් දය සොග ගන්තෙහි’ යි බහු පෙළද්ද බඳිද්ද රමින් නගද්ද එබඳු ඡුදන් වසතුම සොරසිහින් ගන්නාවූ මේ මහණ ද පටිජි අවන්නේ සංචාස රහිතවූයේ වෙයි”.

[දෙවැනි පැණවිමසි]

4 යොජන යනු යම්බඳු වූ යමෙක් -පෙ-,

හිතවූ යනු හිතන්නේ “භික්ෂු” නම්වේ -පෙ- මේ තෙමේ මේ අරුත්හි භික්ෂු ය යි අභිප්‍රේතයි

ශ්‍රාම නම්. එක් නිශ්‍රියක් ඇත්තේ ද ගමය දෙකිශ්‍රියක් ඇත්තේ ද ගමය ගෙවල් තුණක් ඇත්තේ ද ගමය ගෙවල් සතරක් ඇත්තේ ද ගමය මිනිසුන් සහිතවූයේ ද ගමය. මිනිසුන් රහිතවූයේ ද ගමය පිරිකෙව් කරණ ලද්දේ ද ගමය පිරිකෙව් නො කරණ ලද්දේ ද ගමය වීථි වෙන් කිරීමක් නොමැතිව ගෙවල් දෙකක් තුණක් (ගවයන් ලැගුනාක් මෙන්) තැනින් තැන වූයේ ද ගමය යම් සාථිවාහකසමුහයක් ගැල්බවූ වෙළෙඳුමුලක් අසිරා සිටුමක් කලක් විසුයේද ගමය යි කියනු ලැබේ

ශ්‍රාමුපචාරය නම්. පිරිකෙව් කළ ගමෙහි ඉඤ්ඤාලය (පුරවැඹ) වෙත සිටි මැදුම් පුරුෂයෙකුගේ ලෙඛිඩුපාත යයි (ගලක් ගසන දුරයි) නො පිරිකෙව් කළ ගමෙහි ශාඛොපචාරයෙහි සිටියාවූ මැදුම් පුරුෂයෙකුගේ ලෙඛිඩුපාත ය යි

අරණ්‍යඤ්ඤා නම් ගම ද, ශ්‍රාමුපචාරය ද හැර සෙස්ස අරණ නම්

අදිහන නම් යමක් නො දෙන ලද ද, (අසිතියෙන්) බැහැර නො කරණ ලද ද, පරිත්‍යාග නො කරණ ලද ද, රක්තා ලද ද, ගොපනය කරණ ලද ද, මාගේ යයි ගන්නා ලද ද, අනුන් අයන් ද ද, ලෙස අදින්න නම්

මේඝ්‍යසංඝිකානං යනු- සොර සිත් ඇත්තේ, පැහැර ගන්නා සිත් ඇත්තේ ය

ආදිශෙශ්‍ය යනු- ගණි නම්, හැර ගණි නම්, පැහැර ගණි නම්, ඉරියවු වෙතස් කෙරේ නම්, තුඩු තැනින් වෙන් කෙරේ නම්, සලකුණ ගැණිලෙහි කළ ලකුණ ඉක්මවා නම් ය.

යථාරූපං යනු- පාදයක් (මසු පහක්) හෝ, පාදයක් අගනේ හෝ, පාදයකට වැඩි වූයේ හෝ ය

රාජානෝ නාම පඨබ්භාරාජා, පදෙසරාජා, මණ්ඩලිකා, අනතරභොගිකා, අකබ්දසා, මහාමනා, යෙ වා පත ජේජජ්භෙජ්ජං අනුසාසනාදි, එතෙ රාජානෝ නාම

මොරො නාම යො පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අග්ගතකං අදිනතං ථෙය්‍යසංඛිතං ආදියති, එසො වොරො නාම

හනිය්‍යං වාති - හන්තෙ වා පාදෙත වා කසාය වා වෙනෙත වා අභිදන්තකෙත වා ජේජ්ජාය වා හතෙය්‍යං

බ්‍රහ්මිය්‍යං වාති - රජ්ජබ්‍රහ්මනෙත වා අනුබ්‍රහ්මනෙත වා සංඛලික-බ්‍රහ්මනෙත වා ඝරබ්‍රහ්මනෙත වා තගරබ්‍රහ්මනෙත වා ගාමිබ්‍රහ්මනෙත වා නිගමිබ්‍රහ්මනෙත වා බ්‍රහ්මිය්‍යං, පුරිසගුහතිං වා කරෙය්‍යං

සබ්බාපේය්‍යං වාති - ගාමා වා නිගමා වා තගරා වා ජතපදා වා ජතපද-පදෙසා වා පබ්බාපේය්‍යං.

මොරොසි බාලොසි මුලොසි ථෙණොසිති - පරිභාසො එසො

නාමාරාජං නාම පාදං වා පාදාරභං වා අතිරෙකපාදං වා

ආදියමානොති - ආදියමානො හරමානො අවහරමානො ඉරියාපථං විකොපයමානො සාතා වාචයමානො සංකෙතං විනිතාමයමානො

අයමපිති - පුරිමං උපාදාය ට්‍රිච්චති

පාරාජිකො භොතිති - සෙය්‍යපාපි නාම පඤ්චපලාසො බ්‍රහ්මනා පවුතො¹ අභබ්බො හරිතතතාය. එවමෙව භික්ඛු පාදං වා පාදාරභං වා අතිරෙකපාදං වා අදිනතං ථෙය්‍යසංඛිතං ආදියති, පස්සමණො භොති අසකා-පුතතිසො තෙන ට්‍රිච්චති පාරාජිකො භොතිති

අසංචායොති - සංචායො නාම එකං කමමං එකුද්දෙසො සමසික්ඛානා, එසො සංචායො නාම සො තෙන සඤ්චිං තඤ්චි තෙන ට්‍රිච්චති අසංචායොති

[නාමානිකා]

1. භුමමට්ඨං ඵලට්ඨං ආකාසට්ඨං වෙහාසට්ඨං උදකට්ඨං නාවට්ඨං යානට්ඨං භාරට්ඨං ආරාමට්ඨං විහාරට්ඨං බෙතනට්ඨං වජ්ජට්ඨං ගාමට්ඨං අරඤ්ඤට්ඨං උදකං දනතපොතං වතස්සති හරණකං උපනිඨි සුඛකස්සාතං පාණො අපදං දිපදං චතුපදං බහුපදං ඔවරකො ඔතිරකො සංවිද්ධ-භාරො සංකෙතකමමං නිමිත්තකමමනති

1 පවුතො, සබ්බසංචාරිකා නාම පඤ්චපලාසො බ්‍රහ්මනා පවුතො"- ධම්පුද්ගලා (315)

[නිසමාභාෂා]

1. ප්‍රමුඛත්වය, ඵලත්වය, ආකාශත්වය, උමග්‍රාසත්වය, උදකත්වය, කාපත්වය, ශාන්තිත්වය, ගාර්‍යත්වය, ආරාධිත්වය, විහාරත්වය, බෝහනත්වය, පාත්‍රත්වය, ගාමිත්වය, අරක්කුත්වය, උදකත්වය, දන්තපොතත්වය, විනස්සත්වය, ගරුත්වය, උපනිසිත්වය, සුඛකාශත්වය, පාරත්වය, අපදත්වය, දිපදත්වය, චක්‍රපදත්වය, බහුපදත්වය, ඔවරත්වය, ඔතිරත්වය, සංවිද්‍යාත්වය, සංකේතකම්මත්වය, නිවිතකම්මත්වය යි.

2. භූමිමට්ඨං නාම භණ්ඩං භූමියං නික්ඛිතතං හොති තිබ්බතං පටිච්ඡන්තං, භූමිමට්ඨං භණ්ඩං 'අවගරිය්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතේතා දුතියං වා පරියෙසති කුද්දුලං වා පිටකං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං තස් ජාතකං කට්ඨං වා ලතං වා ජිඤ්ඤති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං, පංසුං ඛණ්ඩි වා ව්‍යුහති වා උද්ධරති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං කුමභිං ආමෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ධානා වාවෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස අත්තන්තො භාජනං පච්චෙසෙත්වා පඤ්චමාසකං වා අතීරේකපඤ්චමාසකං වා අශ්ශතකං ථෙය්‍යවිතේතා ආමෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස අත්තන්තො භාජනගතං වා කරොති මුද්ධිං වා ජිඤ්ඤති, ආපනති පාරාජිකස්ස සුත්තාරාලුහං භණ්ඩං වා පාමිඛං වා කණ්ණසුත්තකං වා කට්ඨසුත්තකං වා සාවකං වා වෙස්සනං වා ථෙය්‍යවිතේතා ආමෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස කොටියං ගහෙත්වා උච්චාරෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සංසන්තො නීගරති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස අත්තමෙසො කෙසංගග්ගෙත්වා කුද්ධිමුඛං මොචෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස සප්පිං වා තෙලං වා ලුඬුං වා එංඤ්ඤිතං වා පඤ්චමාසකං වා අතීරේකපඤ්චමාසකං වා අශ්ශතකං ථෙය්‍යවිතේතා එකේත පශොගෙන පිච්ඡිති, ආපනති පාරාජිකස්ස තජෙච භිඤ්ඤති වා ඡ්ඤෙඛති වා ක්ඛාපෙති වා අපරිභොගං වා කරොති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං

3. එලමට්ඨං නාම භණ්ඩං එලෙ නික්ඛිතතං හොති එලමට්ඨං භණ්ඩං 'අවගරිය්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතේතා දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං ආමෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ධානා වාවෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස

4. ආකාසමට්ඨං නාම භණ්ඩං ආකාසගතං හොති මොරෙ වා කපිඤ්ඤරෙ වා තිත්තිරෙ වා වට්ටකො වා සාවකං වා වෙස්සනං වා ගිරිඤ්ඤං වා සුවණ්ණං වා ජිජ්ජමානං පනති ආකාසමට්ඨං භණ්ඩං 'අවගරිය්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතේතා දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං ගමනං උපච්ඡෙදති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං ආමෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ධානා වාවෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස

5. වෙහාසමට්ඨං නාම භණ්ඩං වෙහාසගතං හොති ලෙඤ්ඤා වා පිඨෙ වා විවරට්ඨං වා විවරරජ්ජයා වා භිත්තිබිලෙ වා නාගදන්තෙ වා රුකෙහි වා ලග්ගිතං හොති, අත්තමෙසො පත්තාධාරකෙ'පි වෙහාසමට්ඨං භණ්ඩං 'අවගරිය්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතේතා දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං ආමෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ධානා වාවෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස

2. භූමිමධ්‍ය නම්. භාණ්ඩය බිම් තබන ලද්දක් වෙයි වල දවන ලද්දක් වෙයි සැතපුනක් වෙයි බිම් පිහිටි භාණ්ඩය හැරගන්නෙමි යි සොරසින් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා නම් උදුල්ලක් හෝ කුඩයක් හෝ සොයා නම්, යේ නම් හෝ දුකුලාආචාන් වේ එහි හටගත් දඬු කඩක් හෝ වැලක් හෝ සිඳි ද දුකුලාආචාන් වේ පස් සාරයි හෝ රැස් කරයි හෝ තගයි හෝ දුකුලාආචාන් වේ සැලක් පහස්තේ හෝ දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිආචාන් වේ තුඩු තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ නම් බදුන එව මසු පසක් හෝ අයිරා මසු පසක් හෝ අගනා දෑ සොර සින් ඇත්තේ පහස්තේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවානම් පුලාසිආචාන් වේ. තම බදුනට භණ්ඩ නම් හෝ මිටු මොලවා ගණි නම් හෝ පරිජ්ඣාචාන් වේ නුලක ඇවුනු භාණ්ඩයක් හෝ පමුවක් හෝ ගෙලපලදනාවක් හෝ හින පලදනාවක් හෝ සළුවක් හෝ හිස් වෙළෙඳක් හෝ සොරසින් ඇත්තේ ආමිණිය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිආචාන් වේ කෙළවර ගෙණ සළවා නම් පුලාසිආචාන් වේ ගටමින් බැහැර කෙරේ නම් පුලාසිආචාන් වේ යටත් පිරිසෙයින් කෙසගක් පණ්ණකුදු සැළිමුවෙන් මුදු නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ ගිනෙල් හෝ තලතෙල් හෝ මි හෝ උක්පැණි හෝ මසුපසක් හෝ අයිරා මසුපසක් හෝ අගනා දෑ සොරසින් ඇත්තේ එක්පියොවකින් පානය කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ එහි ම බිඳි නම් හෝ බැහැර කෙරේ නම් හෝ දවා නම් හෝ පරිභොගයට නුසුදුසු කෙරේ නම් හෝ දුකුලාආචාන් වේ

3. ස්ථලස්ථ භාණ්ඩය නම් භූමියාදි තලයෙහි තබන ලද්දක් වෙයි ඒ ඵලට්ඨ භාණ්ඩය 'පැහැර ගන්නෙමි' යි සොර සින් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුලාආචාන් වේ ආමිණිය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිආචාන් වේ තුඩු තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ

4. ආකාශස්ථ භාණ්ඩය නම් ආකාශගත වස්තුවෙක් වෙයි මොනරෙක් හෝ සුදු තිත්වටුවෙක් හෝ කළු තිත්වටුවෙක් හෝ වටුවෙක් හෝ සළුවක් හෝ හිස්වෙළෙඳක් හෝ අමුරන් කඩක් හෝ රත්රන් කඩක් හෝ සිඳිනු ලබන්නේ වැටේ අහසෙහි වූ භාණ්ඩය 'පැහැර ගනිමි' යි සොර සින් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා නම්, යේ නම් හෝ දුකුලාආචාන් වේ ගමන ඔබ මොබ යාම තවතා නම් දුකුලාආචාන් වේ. ආමිණිය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිආචාන් වේ තුඩු තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ ,

5. විභාගසක්ථ භාණ්ඩ නම් අහස් ගත වූ භාණ්ඩයක් වෙයි ඇඳෙක හෝ පුවුවෙක හෝ සිවුරුවෙක හෝ සිවුරු රැහැනෙක හෝ බිත්තියෙහි හිටි කළ ආණ්ඩයෙක හෝ තාදුන්නෙක හෝ රැකෙක හෝ යටත්පිරිසෙයින් පාත්‍රාධාර-යෙක එල්වන ලද්දෙක් වෙයි 'අහස් ගත භාණ්ඩය 'පැහැර ගන්නෙමි' යි සොර සින් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා නම්, යේ නම් හෝ දුකුලාආචාන් වේ. ආමිණිය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිආචාන් වේ. තුඩු තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ

6 උදකට්ඨං නාම භණ්ඩං උදකෙ නිකඛිතං හොති උදකට්ඨං භණ්ඩං 'අවහරිස්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතො ඥාතියං වා පරිශෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස නිමුඡ්ඡති වා උමුමුඡ්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ජපෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨයස්ස ඤානා වාචෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස තත්ථ ජාතකං උපපලං වා පදුමං වා පුණ්ඩරීකං වා හිසං වා මච්ඡං වා කච්ඡපං වා පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා උභෙතකං ථෙය්‍යවිතො ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ජපෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨයස්ස ඤානා වාචෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස

7 නාමා නාම යාය තරති නාවට්ඨං නාම භණ්ඩං නාමාය නිකඛිතං හොති නාවට්ඨං භණ්ඩං 'අවහරිස්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතො ඥාතියං වා පරිශෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ජපෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨයස්ස ඤානා වාචෙති ආපනති පාරාජිකස්ස නාවං 'අවහරිස්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතො ඥාතියං වා පරිශෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ජපෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨයස්ස ඛනිතං මොචෙති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ඛනිතං මොචෙති ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ජපෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨයස්ස උද්ධං වා අධො වා තිරියං වා අනතමස්ස කෙසංගගමනවපි සංකාමෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස

8 යානං නාම මග්ගං රථො සකටං සද්දමානිකා යානට්ඨං නාම භණ්ඩං යානෙ නිකඛිතං හොති යානට්ඨං භණ්ඩං 'අවහරිස්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතො ඥාතියං වා පරිශෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ජපෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨයස්ස ඤානා වාචෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස යානං 'අවහරිස්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතො ඥාතියං වා පරිශෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ජපෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨයස්ස ඤානා වාචෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස

9 භාණේ නාම සීග්භාරෙ ඛනිභාරෙ කට්ඨිභාරෙ ඔලුමාකො සීසෙ භාරං ථෙය්‍යවිතො ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ජපෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨයස්ස ඛනිං ඔරෙපෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස ඛනි භාරං ථෙය්‍යවිතො ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ජපෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨයස්ස කට්ඨං ඔරෙපෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස කට්ඨා භාරං ථෙය්‍යවිතො ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ජපෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨයස්ස භජෙත භණ්ඩාති, ආපනති පාරාජිකස්ස භජෙත භාරං ථෙය්‍යවිතො භුමියං නිකඛිපති, ආපනති පාරාජිකස්ස ථෙය්‍යවිතො භුමියො ගණ්ණාති, ආපනති පාරාජිකස්ස

6 උදකසා භාණ්ඩය නම් ජලයෙහි තබන ලද්දෙක් වෙයි උදකසා භාණ්ඩය 'පාභාර ගන්තෙම්'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුලාඥාවක් වේ. දියේ හිලේ නම් හෝ දියෙන් මතු වේ නම් හෝ දුකුලාඥාවක් වේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවක් වේ සොලොවා නම් චුලාසිඥාවක් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවක් වේ එහි හටගත් උපුලක් හෝ පියුමක් හෝ හෙල පියුමක් හෝ නෙළුමු දැළියක් හෝ මසකු හෝ කැසුබුවකු හෝ, මසු පසක් හෝ අයිරා මසු පසක් හෝ අගනා දෑ සොර සිත් ඇත්තේ ආමශීනය කෙරේ නම්, දුකුලාඥාවක් වේ සොලොවා නම් චුලාසිඥාවක් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවක් වේ.

7 නෞකා නම් යළෙකින් කරණය කෙරේ ද, එය යි (නෞවමුඛ) නෞකාසා භාණ්ඩ නම් නැවෙහි තබන ලද්දෙක් වෙයි නැවෙහි වූ බඩුවක් 'පාභාර ගන්තෙම්'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා නම්, යේ නම් දුකුලාඥාවක් වේ. ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවක් වේ සොලොවා නම් චුලාසිඥාවක් වේ තුඩු තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවක් වේ 'නාව පාභාර ගණ්ම්'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් යේ නම් දුකුලාඥාවක් වේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවක් වේ සොලොවා නම් චුලාසිඥාවක් වේ බැම්ම මුදු නම් දුකුලාඥාවක් වේ බැම්ම මුදු ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවක් වේ සොලොවා නම් චුලාසිඥාවක් වේ උඩට හෝ යටට හෝ සරසට හෝ යටත් පිරිසෙයින් කෙසෙක් පමණකුදු ගමන් කරවා නම් පරිජ්ඣාවක් වේ

8 යාන නම් හිඳෙලුව ද, රිය ද, ගැල ද, ගුරුළුපියාපත් තයින් කළ රිය ද වෙයි යානසා භාණ්ඩය නම් යානයෙහි තබන ලද්ද වේ යානයෙහි තුඩු භාණ්ඩය 'පාභාර ගන්තෙම්'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුලාඥාවක් වේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවක් වේ සොලොවා නම් චුලාසිඥාවක් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවක් වේ 'යානය පාභාර ගන්තෙම්'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුලාඥාවක් වේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවක් වේ. සොලොවා නම් චුලාසිඥාවක් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවක් වේ

9 භාග නම් හිසින් උසුලන බර ය, උරහිසින් උසුලන බර ය, ඉණෙන් උසුලන බර ය, එල්ලාගෙන යන බර ය: හිසෙහි වූ බර සොර සිත් ඇත්තේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවක් වේ සොලොවා නම් චුලාසිඥාවක් වේ කඳෙහි තබා නම් පරිජ්ඣාවක් වේ. කඳෙහි වූ බර සොර සිත් ඇත්තේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවක් වේ සොලොවා නම් චුලාසිඥාවක් වේ කටියෙහි තබා නම් පරිජ්ඣාවක් වේ කටියෙහි වූ බර සොර සිත් ඇත්තේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවක් වේ සොලොවා නම් චුලාසිඥාවක් වේ අතට ගණී නම් පරිජ්ඣාවක් වේ අතෙහි වූ බර සොර සිත් ඇත්තේ බිම තබා නම් පරිජ්ඣාවක් වේ සොර සිත් ඇත්තේ බිමින් ගණී නම් පරිජ්ඣාවක් වේ.

10 ආණ්ඩො නාම පුප්පාරුලො ඵලාරුලො ආණ්ඩං නාම භණ්ඩං ආරුමෙ චතුභි සානෙහි නික්ඛිතං හොති භුමමට්ඨං ඵලට්ඨං ආකාසට්ඨං වෙහාසට්ඨං ආරුමට්ඨං භණ්ඩං ‘අවභරිස්සාමි’ති ථෙය්‍යවිතොනා දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ඵසුපෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස සානා වාවෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස තස්ථ ජාතකං මූලං වා තචං වා පතනං වා පුප්පං වා ඵලං වා පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අශ්‍යෙනකං ථෙය්‍යවිතොනා ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ඵසුපෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස සානා වාවෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස ආරුමං අභිසුඤ්ඤති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං සාමිකස්ස විමතිං උප්පාදෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස සාමිකො ‘න මය්‍යං භවිස්සති’ති ධූරං නික්ඛිපති, ආපනති පාරුජිකස්ස ධම්මං චරනොනා සාමිකං පරුජෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස ධම්මං චරනොනා පරජ්ජති, ආපනති පුලලව්වයස්ස

11 විහාරට්ඨං නාම භණ්ඩං විහාරෙ චතුභි සානෙහි නික්ඛිතං හොති භුමමට්ඨං ඵලට්ඨං ආකාසට්ඨං වෙහාසට්ඨං විහාරට්ඨං භණ්ඩං ‘අවභරිස්සාමි’ති ථෙය්‍යවිතොනා දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ඵසුපෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස සානා වාවෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස විහාරං අභිසුඤ්ඤති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං සාමිකස්ස විමතිං උප්පාදෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස සාමිකො ‘න මය්‍යං භවිස්සති’ති ධූරං නික්ඛිපති, ආපනති පාරුජිකස්ස ධම්මං චරනොනා සාමිකං පරුජෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස ධම්මං චරනොනා පරජ්ජති, ආපනති පුලලව්වයස්ස

12 ඛේතනං නාම යස්ථ පුබ්බන්තං වා අපරන්තං වා ජායති ඛේතනට්ඨං නාම භණ්ඩං ඛේතනෙ චතුභි සානෙහි නික්ඛිතං හොති භුමමට්ඨං ඵලට්ඨං ආකාසට්ඨං වෙහාසට්ඨං ඛේතනට්ඨං භණ්ඩං ‘අවභරිස්සාමි’ති ථෙය්‍යවිතොනා දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ඵසුපෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස සානා වාවෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස තස්ථ ජාතකං පුබ්බන්තං වා අපරන්තං වා පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අශ්‍යෙනකං ථෙය්‍යවිතොනා ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ඵසුපෙති ආපනති පුලලව්වයස්ස සානා වාවෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස ඛේතනං අභිසුඤ්ඤති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං සාමිකස්ස විමතිං උප්පාදෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස සාමිකො ‘න මය්‍යං භවිස්සති’ති ධූරං නික්ඛිපති, ආපනති පාරුජිකස්ස ධම්මං චරනොනා සාමිකං පරුජෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස ධම්මං චරනොනා පරජ්ජති, ආපනති පුලලව්වයස්ස ඛීලං වා රජ්ජං වා වතීං වා මරියාදං වා සඞ්ඝාමෙති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකං පයොගං අනාගතො, ආපනති පුලලව්වයස්ස තස්මිං පයොගෙ අගතො, ආපනති පාරුජිකස්ස

10 ආණ්ඩු නම් ප්‍රජාපාරය එලොරු යි. ආණ්ඩු භාණ්ඩ නම් අරමිති භූමිකාව, ස්වරූපය, ආකෘතිය, විභාගය සහ යි සහර නැතිත් යම් තැනෙක තබන ලද්ද වෙයි. ආරම්භයෙහි තුළ බිඳුමක් 'පැහැර ගන්නෙමි'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා නම් හෝ එයට යේ නම් හෝ දුකුලා ඇවැත් වේ. ආමර්ගය කෙරේ නම් දුකුලා ඇවැත් වේ. සොලොවා ද ජුලියි ඇවැත් වේ. තැනින් බැහැර කෙරේ ද පරිජි ඇවැත් වේ. එහි හටගත් මුලක් හෝ පොත්තක් හෝ පත්‍රයක් හෝ ලිපික් හෝ ගෙඩියක් හෝ, පස් මස්සක් හෝ අතිරෙක පස් මස්සක් හෝ අගනා දසක් සොර සිත් ඇත්තේ ආමර්ගය කෙරේ ද දුකුලා ඇවැත් වේ. සොලොවා ද ජුලියි ඇවැත් වේ. තැනින් පහ කෙරේ ද පරිජි ඇවැත් වේ. 'අරම නම් සතු ය'යි පැමිණිලි කෙරේ ද දුකුලා ඇවැත් වේ. හිමියාට විවේනි උපදවා ද ජුලියි ඇවැත් වේ. හිමියා 'මට අයත් නොවන්නේ ය'යි බුරු නිකේෂය කෙරේ ද පරිජි ඇවැත් වේ. යුක්ති බණන්නේ හිමියා පරදවා ද පරිජි ඇවැත් වේ. යුක්ති බණන්නේ තෙමේ පැරදේ ද ජුලියි ඇවැත් වේ.

11. විහාරස්ථ භාණ්ඩය නම් විහාරයෙහි සිටි තැනින් යම් තැනෙක තබන ලද්ද වෙයි. ඒ භූමමට, ඵලට, ආකාසට, වෙහාසට යන මොහු ය. විහාරස්ථ භාණ්ඩය 'පැහැර ගන්නෙමි'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුලා ඇවැත් වේ. ආමර්ගය කෙරේ ද දුකුලා ඇවැත් වේ. සොලොවා ද ජුලියි ඇවැත් වේ. තුළ තැනින් බැහැර කෙරේ ද පරිජි ඇවැත් වේ. විහාරය නිමිති කොට තබා පවරා ද දුකුලා ඇවැත් වේ. හිමියාට විවේනි උපදවා ද ජුලියි ඇවැත් වේ. හිමියා 'මට නොවන්නේ ය'යි බුරු නිකේෂය කෙරේ ද පරිජි ඇවැත් වේ. යුක්ති බණන්නේ හිමියා පරදවා ද පරිජි ඇවැත් වේ. යුක්ති බණන්නේ තෙමේ පැරදේ ද ජුලියි ඇවැත් වේ.

12. කෙසෙකු නම් යම් තැනෙක ඇල් අදි පුබ්බන්ත බාහ්‍ය හෝ උදු, මුං අදි අපරන්ත බාහ්‍ය හෝ හට ගණි ද එය යි. කෙසෙකු භාණ්ඩය නම් කෙසෙකි සිටි තැනින් එක්තැනෙක තබන ලද්ද වෙයි. භූමමට, ඵලට, ආකාසට, වෙහාසට යන මොහු යි. කෙසෙකි වූ බිඳුමක් 'පැහැර ගන්නෙමි'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා ද, යේ ද, දුකුලා ඇවැත් වේ. ආමර්ගය කෙරේ ද දුකුලා ඇවැත් වේ. සොලොවා ද ජුලියි ඇවැත් වේ. තුළ තැනින් පහ කෙරේ ද පරිජි ඇවැත් වේ. මසු පසක් හෝ අසිරා මසු පසක් අගනා එහි හටගත් පුබ්බන්ත හෝ අපරන්ත හෝ සොර සිත් ඇත්තේ ආමර්ගය කෙරේ ද දුකුලා ඇවැත් වේ. සොලොවා ද ජුලියි ඇවැත් වේ. තුළ තැනින් පහ කෙරේ ද පරිජි ඇවැත් වේ. කෙතට නඩු පවරා ද දුකුලා ඇවැත් වේ. හිමියාට විවේනි උපදවා ද ජුලියි ඇවැත් වේ. හිමියා 'මට නො වන්නේ ය'යි බලාපොරොත්තුව හරි ද පරිජි ඇවැත් වේ. විනිශ්චය කරන්නේ (හිමියා) පරදවා ද පරිජි ඇවැත් වේ. විනිශ්චය කරන්නේ තෙමේ පැරදේ ද ජුලියි ඇවැත් වේ. ඉම් කණුව හෝ තමන් සතු කරන්නේ ද, රැහැන හෝ පතුටුවන්නේ ද, වැට හෝ ඇත් කරන්නේ ද, ඉම හෝ පුළුල් කරන්නේ ද, මෙසේ ඉම ඉවත් කෙරේ නම් දුකුලා ඇවැත් වේ. එය පිළිබඳ එක් ප්‍රයෝගයක (පමණක්) සමුප්පේ නොවූ කල්හි ජුලියි ඇවැත් වේ. ඒ ප්‍රයෝගය (උත්සාහය) ද සමුප්පේ වූ කල්හි පරිජි ඇවැත් වේ.

13 චක්ෂු නාම ආරුමව්වු විහාරව්වු චක්ෂුඛං නාම භණ්ඩං වජ්ජයමිං වතුහි ණානෙහි නික්ඛිතං හොති: භූමමට්ඨං ඵලට්ඨං ආකාසට්ඨං වෙහාසට්ඨං, වජ්ජට්ඨං භණ්ඩං ‘අවහරිස්සාමී’ති ථෙය්‍යවිතොනා දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ණානා වාවෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස වජ්ජං අභියුඤ්ඤති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං සාමිකස්ස විමතිං උපපාදෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සාමිකො ‘ත මයං භවිස්සති’ති ධූරං නික්ඛිපති, ආපනති පාරාජිකස්ස ධම්මං වරතොනා සාමිකං පරුපෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස ධම්මං වරතොනා පරජ්ජති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ඛිලං වා රජ්ජං වා වතිං වා පාකාරං වා සඛිකාමෙති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකං පයොගං අනාගතො, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස තසමිං පයොගෙ ආගතො, ආපනති පාරාජිකස්ස

14 ශාමට්ඨං නාම භණ්ඩං ශාමෙ වතුහි ණානෙහි නික්ඛිතං හොති භූමමට්ඨං ඵලට්ඨං ආකාසට්ඨං වෙහාසට්ඨං ශාමට්ඨං භණ්ඩං ‘අවහරිස්සාමී’ති ථෙය්‍යවිතොනා දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ණානා වාවෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස

15 අරඤ්ඤං නාම යං මනුස්සානං පරිග්‍රහතිතං හොති, තං අරඤ්ඤං අරඤ්ඤට්ඨං නාම. භණ්ඩං අරඤ්ඤං වතුහි ණානෙහි නික්ඛිතං හොති භූමමට්ඨං ඵලට්ඨං ආකාසට්ඨං වෙහාසට්ඨං අරඤ්ඤට්ඨං භණ්ඩං ‘අවහරිස්සාමී’ති ථෙය්‍යවිතොනා දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ණානා වාවෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස තත්ථ ජාතකං කට්ඨං වා ලතං වා තිණං වා පඤ්චමාසකං වා අතිරේකපඤ්චමාසකං වා අශ්ශතකං ථෙය්‍යවිතොනා ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ණානා වාවෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස

16 උදකං නාම භාජනගතං වා හොති පොකඛරණියං වා තලාකො වා ථෙය්‍යවිතොනා ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ණානා වාවෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස අතතො භාජනං පවෙසෙතො පඤ්චමාසකං වා අතිරේකපඤ්චමාසකං වා අශ්ශතකං උදකං ථෙය්‍යවිතොනා ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස අතතො භාජනගතං කරොති, ආපනති පාරාජිකස්ස මරියදං ඡිද්දති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං මරියදං ඡිද්දතො පඤ්චමාසකං වා අතිරේකපඤ්චමාසකං වා අශ්ශතකං උදකං නික්ඛාමෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස අතිරේකමාසකං වා උභතපඤ්චමාසකං වා අශ්ශතකං උදකං නික්ඛාමෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස මාසකං වා උභතමාසකං වා අශ්ශතකං උදකං නික්ඛාමෙති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං

13 වාණිජ නම් ආරම්භ වසතු විහාර වසතු යි වාණිජ සංගණන නම් වන්නෙහි සිටි නැතින් යම් නැතෙක තබන ලද්ද වෙයි: භූමිමට්ඨ, ඵලට්ඨ, ආකාසට්ඨ, වෙහාසට්ඨ යන මොහු ය වන්නෙහි වූ බඩු 'පාඨාර ගන්නෙමි' යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ යොදු ද යේ ද දුකුලාඥාවන් වේ ආමිනිය කෙරේ ද දුකුලාඥාවන් වේ. සොලොවා ද පුලාසිඥාවන් වේ තුඩු නැතින් පහ කෙරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ වන්නට නඩු පවරා ද දුකුලාඥාවන් වේ හිමියාට විමනි උපදවා ද පුලාසිඥාවන් වේ හිමියා 'මට නො වන්නේ යැ' යි බලාපොරොත්තුව හරි ද පරිජ්ඣාවන් වේ විනිශ්චය කරන්නේ හිමියා පරදවා ද පරිජ්ඣාවන් වේ විනිශ්චය කරන්නේ තෙමේ පැරදේ ද පුලාසිඥාවන් වේ ඉම් කණුව හෝ රැහැන හෝ වැට හෝ පවුර හෝ තමන් සතු වන යේ වෙනස් කෙරේ ද දුකුලාඥාවන් වේ එක් ප්‍රයෝගයක් සමුදාන නොවූ කල්හි පුලාසිඥාවන් වේ. ඒ ප්‍රයෝගය ද සමුදාන වූ කල්හි පරිජ්ඣාවන් වේ

14 ශ්‍රාමික නම් ගමෙහි සිටි නැතින් එක් නැතෙක තබන ලද භාණ්ඩය වෙයි: භූමිමට්ඨ, ඵලට්ඨ, ආකාසට්ඨ, වෙහාසට්ඨ (යන මොහු ය) ගමෙහි වූ භාණ්ඩය 'පාඨාර ගන්නෙමි' යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුලාඥාවන් වේ ආමිනිය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිඥාවන් වේ. නැතින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවන් වේ

15 අරණ්‍ය නම් මිනිසුන් විසින් පරිහානික යමක් වේ ද එය අරණ්‍යය යි අරණ්‍ය සංගණනය නම් අරණ්‍යෙහි සිටි නැතින් එක් නැතෙක තබන ලද්ද වෙයි. භූමිමට්ඨ, ඵලට්ඨ, ආකාසට්ඨ, වෙහාසට්ඨ යන මොහු යි අරණ්‍යෙහි වූ භාණ්ඩයක් 'පාඨාර ගන්නෙමි' යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුලාඥාවන් වේ ආමිනිය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිඥාවන් වේ නැතින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවන් වේ මිසු පසක් හෝ අඟුරු මිසු පසක් අගනා එහි හටගත් ලියක් හෝ වැලක් හෝ තණ හෝ සොර සිත් ඇත්තේ ආමිනිය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිඥාවන් වේ. නැතින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවන් වේ

16 උදක නම් භාරතගත වූ හෝ පොකුණෙහි වූ හෝ තඩාගයෙහි වූ දියෙක් වේ. එය සොර සිත් ඇත්තේ ආමිනිය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිඥාවන් වේ නැතින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවන් වේ තමාගේ බඳුන එහි එව මිසු පසක් හෝ අඟුරු මිසු පසක් හෝ අගනා දියක් සොර සිත් ඇත්තේ ආමිනිය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිඥාවන් වේ. තම බඳුනට ගණි නම් පරිජ්ඣාවන් වේ මියර සිඳි නම් දුකුලාඥාවන් වේ මියර සිඳි මිසු පසක් හෝ හෝ අඟුරු මිසු පසක් හෝ අගනා දියක් නික්මවා ගණි නම් පරිජ්ඣාවන් වේ. මස්සකට වැඩි වූ හෝ මිසු පසකට අඩු වූ අගනා දියක් නික්මවා ගණි නම් පුලාසිඥාවන් වේ මස්සක් හෝ උනුමස්සක් හෝ අගනා දියක් නික්මවා ගණි නම් දුකුලාඥාවන් වේ

17 දන්තමොනං නාම ජිනනං වා අවජ්ජනනං වා පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අග්ගනකං ථෙය්‍යවිභේදා ආමසති, ආපනති දුක්ඛං ඵසං ඵඤ්ඤපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සානා වාචෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස

18 මනස්සනි¹ නාම මිනුස්සානං පරිග්ගහිතො ගොති රුකො පරිභොගො ථෙය්‍යවිභේදා ජිඤ්ඤති, පභාරෙ පභාරෙ ආපනති දුක්ඛං ඵසං පභාරං අනාගතෙ ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස තස්මිං පභාරෙ ආගතෙ ආපනති පාරුජිකස්ස

19 භරණකං නාම අඤ්ඤස්ස භරණකං භණ්ඩං ථෙය්‍යවිභේදා ආමසති, ආපනති දුක්ඛං ඵසං ඵඤ්ඤපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සානා වාචෙති ආපනති පාරුජිකස්ස ‘සහභණ්ඩභාරකං තෙස්සාමි’ති පඨමං පාදං සම්භාමෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස දුතියං පාදං සම්භාමෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස ‘පතිනං භණ්ඩං ගහණස්සාමි’ති පාතාපෙති, ආපනති දුක්ඛං පතිනං භණ්ඩං පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අග්ගනකං ථෙය්‍යවිභේදා ආමසති, ආපනති දුක්ඛං ඵසං ඵඤ්ඤපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සානා වාචෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස

20 උපනිධි නාම උපනික්ඛිතනං භණ්ඩං ‘දෙති ලෙ භණ්ඩ’න්ති වුච්චිතො ‘නාහං ගහණාමි’ති භණ්ති, ආපනති දුක්ඛං ඵසං සාමිකස්ස විමතිං උප්පාදෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සාමිකො ‘ත මග්ගං දස්සති’ති ධුරං නික්ඛිපති, ආපනති පාරුජිකස්ස ධම්මං වරතො සාමිකං පරුජෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස ධම්මං වරතො පරජ්ජති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස

21 සුඛකාසානං නාම රඤ්ඤ ධම්මං ගොති පබ්බතබ්බණ්ඩ වා තදීතිපේ වා ගාලිඤ්ඤා වා ‘අනු පවිට්ඨස්ස සුඛකං ගණනතු’ති තනු පවිසිනා රාජග්ගං භණ්ඩං පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අග්ගනකං ථෙය්‍යවිභේදා ආමසති, ආපනති දුක්ඛං ඵසං ඵඤ්ඤපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස පඨමං පාදං සුඛකාසානං අතික්ඛාමෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස දුතියං පාදං අතික්ඛාමෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස අනෙතා සුඛකාසානෙ සීතො බහි සුඛකාසානං පාතෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස සුඛකං පරිහරති, ආපනති දුක්ඛං ඵසං

22 පාණො නාම මිනුස්සපාණො වුච්චති ථෙය්‍යවිභේදා ආමසති, ආපනති දුක්ඛං ඵසං ඵඤ්ඤපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සානා වාචෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස ‘පදසා තෙස්සාමි’ති පඨමං පාදං සම්භාමෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස දුතියං පාදං සම්භාමෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස

23 අපදං නාම අභිලේඡා, පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අග්ගනකං ථෙය්‍යවිභේදා ආමසති, ආපනති දුක්ඛං ඵසං ඵඤ්ඤපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සානා වාචෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස

1 මනපනි, මජ්ඣ.

17 දහනසොන නම් සිදින ලද හෝ නො සිදින ලද දූහැටියෙක් දහන පවන=දූහැටි වෙයි ඔහු පසක් හෝ අයිරා ඔහු පසක් හෝ අගනා දූහැටි සොර සිත් ඇත්තේ ආමේනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ථුලාසිආචාන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ආචාන් වේ

18 වනස්පති නම් මිනිසුන් විසින් පරිගෘහිත මිනිසුන්ගේ පරිභොග වූ වෘක්ෂයෙක් වෙයි සොර සිත් ඇත්තේ (එය) සිදි නම් පහරක් පාසා දුකුලා-ආචාන් වේ එක් පහරක් නො පැමිණි කල්හි ථුලාසිආචාන් වේ ඒ පහර ද පැමිණි කල්හි පරිජ්ආචාන් වේ

19 හරණක නම් අනෙකකුට ගෙණ යන බඩුවෙකි. සොර සිත් ඇත්තේ ආමේනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ථුලාසි ආචාන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ආචාන් වේ 'බඩුව සමග ගෙණ යන්නහු හැර ගෙණ යන්නෙමි'යි පළමු පිය ඉදිරියට තබා නම් ථුලාසි ආචාන් වේ දෙවෙනි පිය ඉදිරියට තබා නම් පරිජ්ආචාන් වේ 'වැටුනු බඩුව හැර ගන්නෙමි'යි බිම ලවා නම් දුකුලාආචාන් වේ ඔහු පසක් හෝ අයිරා ඔහු පසක් හෝ අගනා වැටුනු බඩුවක් සොර සිත් ඇත්තේ ආමේනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ථුලාසිආචාන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ආචාන් වේ

20 උපනිති නම් රක්තා පිණිස තැබූ බඩුව ය 'මගේ බඩුව දෙව'යි කියනු ලබන්නේ 'මේ නො ගණිමි'යි කියා නම් දුකුලාආචාන් වේ හිමියාට විවේක උපදවා නම් ථුලාසිආචාන් වේ හිමි තෙමේ 'මට නො දෙන්නේ යැ'යි ධුරනිඃඝෝෂ කෙරේ නම් පරිජ්ආචාන් වේ. විනිශ්චය කරන්නේ හිමියා පරදවා නම් පරිජ්ආචාන් වේ විනිශ්චය කරන්නේ (තෙමේ) පරදී නම් ථුලාසිආචාන් වේ.

21 සුඛකසාන නම් කඳු කපොල්ලෙක හෝ ගංතොටෙක හෝ ගම් දෙරෙක හෝ 'වෙහි පැමිණියහුගෙන් සුංචන් ගණිත්වා'යි රජු විසින් නියම කොට තබන ලද්දක් වේ එහි පිවිස රජුගේ සුංචනට සුදුසු වූ ඔහු පසක් හෝ අයිරා ඔහු පසක් හෝ අගනා බඩුවක් සොර සිත් ඇත්තේ ආමේනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ථුලාසිආචාන් වේ පළමු පිය සුංචන් ගන්නා තැනින් ඉක්මවා නම් ථුලාසිආචාන් වේ. දෙවෙනි පිය ඉක්මවා නම් පරිජ් ආචාන් වේ සුංචන් ගන්නා තැනැ තුළ සිටියේ සුංචන් ගන්නා තැනින් සුංකම පිටතට හෙලා නම් පරිජ් ආචාන් වේ. සුංකම වළකා නම් දුකුලාආචාන් වේ.

22 ප්‍රාණ නම් මනුෂ්‍ය ප්‍රාණියෙක් කියනු ලැබේ සොර සිතින් ආමේනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ථුලාසිආචාන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ආචාන් වේ 'පා ගමනින් ගෙණ යන්නෙමි'යි පළමු පිය ඉදිරියට තබවා නම් ථුලාසිආචාන් වේ දෙවෙනි පිය තබවා නම් පරිජ් ආචාන් වේ.

23 අපද නම් සපියෝ ය මත්ස්‍යයෝ ය. ඔහු පසක් හෝ අයිරා ඔහු පසක් හෝ අගනා සහකු සොර සිත් ඇත්තේ ආමේනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ථුලාසිආචාන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ආචාන් වේ.

24 දම්පදං නාම මුහුසං පකඤ්ඤාං ථෙය්‍යවිනේනා ආමසති, ආපනති දුක්ඛටස්ස එඤ්ඤාපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ණානා වාචෙති, ආපනති පාරුඡකස්ස ‘පදසං නෙස්සාමි’ති පඨමං පාදං සඛිකාමෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස දුතියං පාදං සඛිකාමෙති, ආපනති පාරුඡකස්ස

25 චතුසපදං නාම හන්ති අස්සා ඔට්ඨා ගොණං ගද්දා පසුකා ථෙය්‍ය-විනේනා ආමසති, ආපනති දුක්ඛටස්ස එඤ්ඤාපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ණානා වාචෙති, ආපනති පාරුඡකස්ස ‘පදසං නෙස්සාමි’ති පඨමං පාදං සඛිකාමෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස දුතියං පාදං සඛිකාමෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස තුතියං පාදං සඛිකාමෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස චතුසං පාදං සඛිකාමෙති, ආපනති පාරුඡකස්ස

26 ඛණ්ඩපදං නාම විවර්තං-සතපදි-උච්චාලිඛපාණකා පඤ්චමාසකං වා අතිරේකපඤ්චමාසකං වා අග්ගනකං ථෙය්‍යවිනේනා ආමසති, ආපනති දුක්ඛටස්ස එඤ්ඤාපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ණානා වාචෙති, ආපනති පාරුඡකස්ස ‘පදසං නෙස්සාමි’ති සඛිකාමෙති, පදෙ පදෙ ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස පච්ඡමං පාදං සඛිකාමෙති, ආපනති පාරුඡකස්ස

27. ඔවරණේ නාම හණ්ඩං ඔවරිණා ආචිකඛති “ඉන්ද්‍රියනාමං හණ්ඩං අවහරති” ආපනති දුක්ඛටස්ස සො නං හණ්ඩං අවහරති, ආපනති උභින්නං පාරුඡකස්ස

28 ඔතිරණේ නාම අහටං හණ්ඩං ගොපෙනො පඤ්චමාසකං වා අතිරේකපඤ්චමාසකං වා අග්ගනකං ථෙය්‍යවිනේනා ආමසති, ආපනති දුක්ඛටස්ස එඤ්ඤාපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ණානා වාචෙති, ආපනති පාරුඡකස්ස.

29. සංවිදුමහාරො නාම සම්මුලා සංවිදුතිණා එකො හණ්ඩං අවහරති, ආපනති සබ්බෙසං පාරුඡකස්ස

30 සබ්බෙතනසම්මං නාම සබ්බෙතනං කරොති පුරෙහතනං වා පච්ඡා-හතනං වා රතනං වා දිවා වා ‘තෙන සබ්බෙතනෙන නං හණ්ඩං අවහර’ති ආපනති දුක්ඛටස්ස තෙන සබ්බෙතනෙන නං හණ්ඩං අවහරති, ආපනති උභින්නං පාරුඡකස්ස නං සබ්බෙතනං පුරෙ වා පච්ඡා වා නං හණ්ඩං අවහරති, මුලට්ඨස්ස අනාපනති අවහරකස්ස ආපනති පාරුඡකස්ස

31. නිමිභනසම්මං නාම නිමිත්තං කරොති ‘අකඛිං වා නිබ්බන්ධාමි හමුකං වා උකඛිපියාමි සිසං වා උකඛිපියාමි, තෙන නිමිත්තෙන නං හණ්ඩං අවහර’ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස තෙන නිමිත්තෙන නං හණ්ඩං අවහරති, ආපනති උභින්නං පාරුඡකස්ස නං නිමිත්තං පුරෙ වා පච්ඡා වා නං හණ්ඩං අවහරති, මුලට්ඨස්ස අනාපනති, අවහරකස්ස ආපනති පාරුඡකස්ස

24 දම්පද නම් මිනිස්සුද, පක්ෂිනු ද වෙන් සොර සිත් ඇත්තේ ආමගීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් ථුලාසිඥාවන් වේ. තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඥාවන් වේ. 'පා ගමනින් ගෙණ යන්නෙමි'යි පළමු පිය ඉදිරියට තබවා නම් ථුලාසිඥාවන් වේ දෙවෙනි පිය තබවා නම් පරිජ්ඥාවන් වේ

25. වතුසද නම් ඇත් ය, අස් ය, ඔවු ය, ගව ය, කොටළු ය, සෙසු සිටු-පාවෝ ය යන මොහු වෙති සොර සිත් ඇත්තේ ආමගීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් ථුලාසිඥාවන් වේ. තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඥාවන් වේ 'පා ගමනින් ගෙණ යන්නෙමි'යි පළමු පිය ඉදිරියට තබවා නම් ථුලාසිඥාවන් වේ දෙවැනි පිය තබවා නම් ථුලාසි-ඥාවන් වේ තෙවැනි පිය තබවා නම් ථුලාසිඥාවන් වේ. සිටුවන පිය තබවා නම් පරිජ්ඥාවන් වේ

26. බහුපද නම් ගෝණුස්සෝ ය, පත්තායෝ ය, බුපණුවෝ ය, යන මොහු වෙන් මිසු පසක් හෝ අඟිරා මිසු පසක් හෝ අගනා සතකු සොර සිත් ඇත්තේ ආමගීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් ථුලාසි ඥාවන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඥාවන් වේ 'පා ගමනින් ගෙණ යන්නෙමි'යි ඉදිරියට ගමන් කරවා නම් පියක් පාසා ථුලාසිඥාවන් වේ. පැසුම් පිය මාරු කරවා නම් පරිජ්ඥාවන් වේ

27. ඔවරක නම් (යමෙක්) බඩුවක ඔන්තු බලා 'මේ නම් බඩුව පැහැර ගණුව'යි කියා නම් දුකුලාඥාවන් වේ. හෙතෙමේ ඒ බඩුව සොරකම් කෙරේ නම් දෙදෙනාට ම පරිජ්ඥාවන් වේ

28. ඔතිරකඩ නම් අනෙකකු ගෙණවුන් තුඩු බඩුව රක්තේ වෙයි මිසු පසක් හෝ අඟිරා මිසු පසක් හෝ අගනා එය සොර සිත් ඇත්තේ ආමගීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් ථුලාසිඥාවන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඥාවන් වේ

29 සංචිද්වහාර නම් බොහෝ දෙනෙකු කතා කොට ගෙණ එකෙක් බඩුවක් සොරකම් කරයි ඒ සියල්ලන් හට පරිජ්ඥාවන් වේ.

30 සබ්බකතකම් නම් පෙරවරු හෝ පස්වරු හෝ රැ හෝ දවල් හෝ 'අයෝ සලකුණෙන් බඩු ගණුව'යි සලකුණු කෙරෙයි 'ඒ සලකුණෙන් ඒ බඩුව ගණුව'යි කියා නම් දුකුලාඥාවන් වේ ඒ සලකුණෙන් ඒ බඩුව සොරකම් කෙරේ නම් දෙදෙනාට ම පරිජ්ඥාවන් වේ ඒ සලකුණට නියමිත කාලයට පෙර හෝ පසුව හෝ ඒ බඩුව සොරකම් කෙරේ නම් මූලිකයාට ඥාවන් නොවේ. සොරකම් කරන්නහුට පරිජ්ඥාවන් වේ.

31 නිමිත්තකම් නම් 'ඇස හෝ කනින්තෙමි. බැම හෝ නගන්නෙමි හිස හෝ ඔසවන්නෙමි. ඒ නිමිත්තෙන් ඒ බඩුව පැහැර ගණුව'යි නිමිති කෙරෙයි නම් දුකුලාඥාවන් වේ. ඒ නිමිත්තෙන් ඒ බඩුව පැහැර ගෙණි නම් දෙදෙනාට ම පරිජ්ඥාවන් වේ ඒ නිමිත්තට පෙර හෝ පසුව හෝ ඒ බඩුව සොරකම් කෙරේ නම් මූලිකයාට ඥාවන් නො වේ. සොරකම් කරන්නහුට පරිජ්ඥාවන් වේ

32 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි ‘ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො තං ඉඤ්ඤාමොනො තං අවහරති, ආපනති උභින්නං පාරාජිකස්ස

33 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි ‘ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස. සො තං ඉඤ්ඤාමොනො අඤ්ඤං අවහරති, මූලට්ඨස්ස අනාපනති අවහරකස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස

34 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි ‘ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො අඤ්ඤං ඉඤ්ඤාමොනො තං අවහරති, ආපනති උභින්නං පාරාජිකස්ස

35 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි ‘ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො අඤ්ඤං ඉඤ්ඤාමොනො අඤ්ඤං අවහරති, මූලට්ඨස්ස අනාපනති අවහරකස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස

36 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි, “ඉස්සන්තාමෙස්ස පාවද ඉස්සන්තාමො ඉස්සන්තාමෙස්ස පාවදතු ඉස්සන්තාමො ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරතු”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො ඉතරස්ස ආරොවෙනි, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස අවහරකො පතිගණ්ඨාති, මූලට්ඨස්ස ආපනති ථුලලව්වයස්ස සො තං භණ්ඩං අවහරති, ආපනති සබ්බෙසං පාරාජිකස්ස

37 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි, “ඉස්සන්තාමෙස්ස පාවද ඉස්සන්තාමො ඉස්සන්තාමෙස්ස පාවදතු, ඉස්සන්තාමො ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරතු”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො අඤ්ඤං ආණ්ණපෙනි, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස. අවහරකො පතිගණ්ඨාති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො තං භණ්ඩං අවහරති, මූලට්ඨස්ස අනාපනති ආණ්ණපකස්ස ච අවහරකස්ස ච ආපනති පාරාජිකස්ස

38 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි ‘ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො ගන්තො පුත පච්චාගච්ඡති ‘තාභං සකෙකාමි තං භණ්ඩං අවහරිතු’නති. සො පුත ආණ්ණපෙනි ‘යද සකෙකාමි තද තං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො තං භණ්ඩං අවහරති, ආපනති උභින්නං පාරාජිකස්ස

39 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි ‘ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො ආණ්ණපෙත්වා විපපට්ඨාරි ත සාවෙනි ‘මො අවහරි’ති සො තං භණ්ඩං අවහරති, ආපනති උභින්නං පාරාජිකස්ස

40 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි ‘ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො ආණ්ණපෙත්වා විපපට්ඨාරි සාවෙනි ‘මො අවහරි’ති සො ‘ආණ්ණත්තො අභං තයා’ති තං භණ්ඩං අවහරති, මූලට්ඨස්ස අනාපනති, අවහරකස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස.

32 මහණේක් මහණකුට 'මෙ නම් බඩුව සොරා ගණුව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ එය යැ යි හඟනේ එය ම සොරකම් කෙරේ නම් දෙදෙනාහට පරිජ්ඣාවැන් වේ

33 මහණේක් මහණකුට 'මෙ නම් බඩුව සොරා ගණුව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ එය ම යැ යි හඟනේ අනෙකක් සොරකම් කෙරේ නම් මූලිකයාහට ඥාවැන් නො වේ සොරකම් කරන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

34 මහණේක් මහණකුට 'මෙ නම් බඩුව සොරකම් කරව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ අනෙකෙකු යි හඟනේ එය සොරකම් කෙරේ නම් දෙදෙනාටම පරිජ්ඣාවැන් වේ

35 මහණේක් මහණකුට 'මෙ නම් බඩුව සොරකම් කරව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ අනෙකකු යි හඟනේ අනෙකක් සොරකම් කෙරේ නම් මූලිකයාහට ඥාවැන් නො වේ සොරකම් කරන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

36 මහණේක් "මෙ නම් ඥාතේ 'මෙ නම් බඩුව පාහැර ගණිවා'යි මෙ නම් ඥාතේ මෙනම් ඥාතනුට කියාවායි "මෙනම් ඥාතනුට කියව"යි දන්වා නම් දුකුලාඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ (එය) දන්වා නම් දුකුලාඥාවැන් වේ අවහාරක තෙමේ පිළිගණී නම් මූලිකයාහට ඵලායිඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ ඒ බඩුව සොරකම් කෙරේ නම් සියල්ලන්හට පරිජ්ඣාවැන් වේ

37 "මෙ නම් ඥාතේ 'මෙ නම් බඩුව පාහැර ගණිවා'යි මෙ නම් ඥාතේ මෙනම් ඥාතනුට කියාවායි මෙනම් ඥාතනුට කියව"යි මහණේක් මහණකුට අණවා නම් දුකුලා ඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ (අසවලාට මෙසේ කියව යි) අනෙකකුහට අණ කරයි නම් දුකුලාඥාවැන් වේ අවහාරක තෙමේ පිළිගණී නම් දුකුලාඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ ඒ බඩුව සොරකම් කෙරේ නම් මූලිකයාහට ඥාවැන් නො වේ අණවන්නහුට ද පාහැර ගන්නහුට ද පරිජ්ඣාවැන් වේ

38 මහණේක් මහණකුට, 'මෙ නම් බඩුව සොරකම් කරව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ ගොස් 'ඒ බඩුව ගන්නට මම නො සමත්' යි පෙරලා එයි මහණ තෙමේ 'යම් දවසක සමත් වී නම් එදවසෙහි ඒ බඩුව පාහැර ගණුව'යි නාවන අණවා නම් දුකුලාඥාවැන් වේ ඒ මහණ තෙමේ ඒ බඩුව සොරකම් කරයි නම් දෙදෙනාහට ම පරිජ්ඣාවැන් වේ

39 මහණේක් මහණකුට 'මෙනම් බඩුව සොරකම් කරව'යි අණවයි නම් දුකුලා ඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ අණ කොට විපිළිසර වෙයි 'නො ගණුව'යි නො කියයි හේ ඒ බඩුව සොරකම් කරයි දෙදෙනාහට ම පරිජ්ඣාවැන් වේ.

40 මහණේක් මහණකුට 'මෙනම් බඩුව සොරකම් කරව'යි අණවා නම් දුකුලාඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ අණ කොට විපිළිසර වූයේ 'නො ගණුව'යි අස්වයි. හේ 'තා විසින් මම අණ කරණ ලද්දෙමි' යි ඒ බඩුව සොරකම් කරයි මූලිකයාහට ඥාවැන් නො වේ පාහැර ගන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

41. භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි 'ඉක්ඛන්තාමං භණ්ණං අවහරා'ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො ආණ්ණපෙනා විපපට්ඨාරී සාවෙනි 'මො අවහරී'ති සො 'සුට්ඨ'ති ඔරචෙති, උභින්නං අනාපනති

42 පඤ්චභාක්ඛාරෙති අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස පරපරිගහතිතඤ්ච භොති, පරපරිගහතිතස්සඤ්ඤී ව, ගරුකො ව භොති පරික්ඛාරො පඤ්චමාසකො වා අතිරෙකපඤ්චමාසකො වා, ථෙය්‍යවිත්තඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං භොති, ආලිසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ණානා වාවෙනි, ආපනති පාරාජිකස්ස

43. පඤ්චභාක්ඛාරෙති අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස පරපරිගහතිතඤ්ච භොති, පරිපරිගහතිතස්සඤ්ඤී ව, ලුහුකො ව භොති පරික්ඛාරො අතිරෙකමාසකො වා උභනපඤ්චමාසකො වා, ථෙය්‍ය විත්තඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං භොති, ආලිසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ණානා වාවෙනි, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස

44 පඤ්චභාක්ඛාරෙති අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස පරපරිගහතිතඤ්ච භොති, පරපරිගහතිතස්සඤ්ඤී ව, ලුහුකො ව භොති පරික්ඛාරො මාසකො වා උභනමාසකො වා, ථෙය්‍යවිත්තඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං භොති, ආලිසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ණානා වාවෙනි, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස

45 ඡති ආක්ඛාරෙති අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස න ව සකසඤ්ඤී, න ව විස්සාසගාහී, න ව තාවකාලිකං, ගරුකො ව භොති පරික්ඛාරො පඤ්චමාසකො වා අතිරෙකපඤ්චමාසකො වා, ථෙය්‍යවිත්තඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං භොති, ආලිසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස. ණානා වාවෙනි, ආපනති පාරාජිකස්ස

46 ඡති ආක්ඛාරෙති අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස න ව සකසඤ්ඤී, න ව විස්සාසගාහී, න ව තාවකාලිකං, ලුහුකො ව භොති පරික්ඛාරො අතිරෙකමාසකො වා උභනපඤ්චමාසකො වා, ථෙය්‍යවිත්තඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං භොති, ආලිසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ණානා වාවෙනි, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස

47. ඡති ආක්ඛාරෙති අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස - න ව සකසඤ්ඤී, න ව විස්සාසගාහී, න ව තාවකාලිකං, ලුහුකො ව භොති පරික්ඛාරො මාසකො වා උභනමාසකො වා, ථෙය්‍යවිත්තඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං භොති, ආලිසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස, එඤ්ඤෙති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ණානා වාවෙනි, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස

41 මහකෙක් මහකෙකුට 'මෙනම් බඩුව ගණුව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ හෙ තෙමේ අණවා විපිළිසර වූයේ 'නො ගණුව'යි අස්වයි හේ 'මැනවැ'යි අත්හරියි දෙදෙනාට ම ඥාවන් නො වේ

42 හිමියන් නුදුන් දෑය ගන්නහුට පස් අයුරකින් පරිජ්ඣාවන් වේ: අනුන් අයන් දෙයක් වේ ද, අනුන් අයන් යැයි හැඟීම් ඥාත්තෙක් වේ ද, පස් මස්සක් හෝ අග්‍රික පස් මස්සක් හෝ අග්‍රිකා ගරු පිරිකරකුන් වේ ද, සොර සිත එළඹ සිටියේන් වේ ද, ආමශීනය කෙරේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ, සොලොවා නම් ථුලාසිඥාවන් වේ නැතින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවන් වේ

43 නුදුන් දෑය ගන්නහුට පස් අයුරකින් ථුලාසිඥාවන් වේ අනුන් සතු දෙයෙක් වෙයි ද, අනුන් සතු යැයි හැඟීම් ඥාත්තේ වෙයි ද, මස්සකට වැඩි වූ හෝ පස් මස්සකට අඩු වූ ලුහු පිරිකරක් වෙයි ද, සොර සිත එළඹ සිටියේන් වේ ද, ආමශීනය කෙරේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ. සොලොවා නම් දුකුලාඥාවන් වේ නැතින් පහ කෙරේ නම් ථුලාසි ඥාවන් වේ

44 නුදුන් දෑය ගන්නහුට පස් අයුරකින් දුකුලාඥාවන් වේ මෙරමා සතු දෑයකුන් වේ ද, මෙරමා සතුය යන හැඟීම් ඥාත්තේන් වේ ද, මස්සක් හෝ උනුමස්සක් හෝ අග්‍රිකා ලුහු පිරිකරකුන් වේ ද, සොර සිත එළඹ සිටියේන් වේ ද, ආමශීනය කෙරේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් දුකුලාඥාවන් වේ නැතින් පහ කෙරේ නම් දුකුලා ඥාවන් වේ

45 නුදුන් දෑය පාහැර ගන්නහුට ආකාර සයෙකින් පරිජ්ඣාවන් වේ 'මෙය මා සතු ය' යන හැඟීම් නැත්තේන් වේ ද, විශ්වාසශ්‍රාභය නැත්තෙක් වේ ද, තාවකාලිකත් නො වෙයි ද, මුහු පසක් හෝ අග්‍රිකන් මුහු පසක් අග්‍රිකා ගරු පිරිකරකුන් වේ ද, සොර සිත එළඹ සිටියේන් වේ ද, ආමශීනය කෙරේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් ථුලාසි ඥාවන් වේ නැතින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවන් වේ

46 නුදුන් දෑය ගන්නහුට අයුරු සයකින් ථුලාසිඥාවන් වේ 'මා සතුය' යන හැඟීම් නැත්තේන් වේ ද, විශ්වාසශ්‍රාභය නැත්තේන් වේ ද, තව්කාලිත් නො වේ ද, මස්සකින් වැඩි වූ මුහු පසකින් අඩු වූ ලුහු පිරිකරකුන් වේ ද, සොර සිත එළඹ සිටියේන් වේ ද, ආමශීනය කෙරේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ, සොලොවා නම් දුකුලා ඥාවන් වේ නැතින් පහ කෙරේ නම් ථුලාසි ඥාවන් වේ

47 නුදුන් දෑය ගන්නහුට අයුරු සයෙකින් දුකුලාඥාවන් වේ 'තමා සතු ය' යන හැඟීම් නැත්තේන් වේ ද, විශ්වාසශ්‍රාභය නැත්තේන් වේ ද, තව්කාලිත් නො වේ ද, මස්සක් හෝ උනු මස්සක් හෝ අග්‍රිකා ලුහු පිරිකරකුන් වේ ද, සොර සිත එළඹ සිටියේන් වේ ද, ආමශීනය කෙරේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් දුකුලාඥාවන් වේ නැතින් පහ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ

48. පඤ්චභාකාරෙහි අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති දුක්ඛටස්ස න ච පරපරිගහනිනං භොති, පරපරිගහනිතසඤ්ඤේ ච, ගරුකො ච භොති පරික්ඛාරො පඤ්චමාසකො ච, අතිරෙකපඤ්චමාසකො ච, ථෙය්‍යවිතතඤ්ච පච්චුපට්ඨිනං භොති, ආමසනි, ආපනති දුක්ඛටස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති දුක්ඛටස්ස ණානා වාචෙති, ආපනති දුක්ඛටස්ස

49 පඤ්චභාකාරෙහි අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති දුක්ඛටස්ස න ච පරපරිගහනිනං භොති, පරපරිගහනිතසඤ්ඤේ ච, ලුහුකො ච භොති පරික්ඛාරො අතිරෙකමාසකො ච, උභ්‍යන්තපඤ්චමාසකො ච, ථෙය්‍ය විතතඤ්ච පච්චුපට්ඨිනං භොති, ආමසනි, ආපනති දුක්ඛටස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති දුක්ඛටස්ස ණානා වාචෙති, ආපනති දුක්ඛටස්ස

50 පඤ්චභාකාරෙහි අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති දුක්ඛටස්ස න ච පරපරිගහනිනං භොති, පරපරිගහනිතසඤ්ඤේ ච, ලුහුකො ච භොති පරික්ඛාරො මාසකො ච, උභ්‍යන්තමාසකො ච, ථෙය්‍යවිතතඤ්ච පච්චුපට්ඨිනං භොති, ආමසනි, ආපනති දුක්ඛටස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති දුක්ඛටස්ස ණානා වාචෙති, ආපනති දුක්ඛටස්ස

51 අනාපනති සකසඤ්ඤාස්ස ¹, විස්සාසගාභෙ, නාවකාලීකෙ, පෙත-පරිගහභෙ, නිරිවර්තනගතපරිගහභෙ, පංසුකුලසඤ්ඤාස්ස, උම්මන්තකස්ස, ඛින්නවිතතස්ස, වෙදනට්ඨස්ස, ² ආදිකම්මකස්සාති

අදින්නාද්‍යනමනි පඨමභාණ්ඩාරො නිට්ඨිතො

1 සසඤ්ඤාස්ස හි ඉ 2 වෙදනාට්ඨස්ස, මජ්ඣං,

48 නුදුන් දෑය ගන්තනුට පස් අසුරකින් දුකුලාආවාත් වේ. අනුන් අයිති දෑයක් නො වෙයි ද, අනුන් අයන් යා යි හැඟීම ඇත්තේ වෙයි ද, මිසු පසක් හෝ අයිරා මිසු පසක් හෝ අගනා ගරා පිරිකරක් වෙයි ද, සොර සිතක් ඵලඹ සිටියේ වෙයි ද, ආමභීතය කෙරෙයි ද, දුකුලාආවාත් වේ සොලොවා නම් දුකුලාආවාත් වේ තුඩු තැනින් පහ කෙරේ නම් දුකුලා ආවාත් වේ

49 නුදුන් දෑය ගන්තනුට පස් අසුරකින් දුකුලාආවාත් වේ අනුන් අයිති දෑයකුත් නො වෙයි ද, අනුන් අයන් යා යි හැඟීම ඇත්තේත් වෙයි ද, අයිරා මස්සක් හෝ උනුපස් මස්සක් හෝ අගනා ලඝු වූ පිරිකරකුත් වෙයි ද, සොර සිතක් ඵලඹ සිටියේ වෙයි ද, ආමභීතය කෙරේ ද, දුකුලාආවාත් වේ සොලොවා නම් දුකුලාආවාත් වේ. තුඩු තැනින් මුදවා නම් දුකුලා ආවාත් වේ

50. පස් අසුරකින් නුදුන් දෑය ගන්තනුට දුකුලාආවාත් වෙයි: අනුන් අයිති දෙයක් නොවෙයි ද, අනුන් අයන් යයි හැඟීම ඇත්තේ වෙයි ද, මස්සක් හෝ උනු මස්සක් හෝ අගනා ලඝු වූ පිරිකරකුත් වෙයි ද, සොර සිතක් ඵලඹ සිටියේ වෙයි ද, ආමභීතය කෙරේ ද, දුකුලාආවාත් වෙයි සොලොවා නම් දුකුලාආවාත් වෙයි තැනින් මුදවා නම් දුකුලාආවාත් වේ.

51 (මේ වසතුව) මා සතුය යන හැඟීම් ඇත්තාහට ද, විශ්වාස ශ්‍රාහය ඇතිකල්හි ද, තථිකාලියෙහි ද, ප්‍රේතයන් සතු දෑයෙහි ද, තිරිසනුන් සතු දෑයෙහි ද, පංශුකුලසංඥාවෙන් ගන්තනුට ද, උන්මත්තකයාට ද, වික්ෂිප්ත සිත් ඇත්තනුට ද, වෙදනාවෙන් පෙළුනනුට ද, ආදිකම්මකයාට ද ආවාත් නො වේ.

අදිනනාදාන ශික්ෂාපදයෙහි පළමු වන බණවර නිමි.

විනිතවක්ඛා

උද්දනශාපා

රජකෙහි පඤ්ච අකඛානා චතුරේ අඤ්ඤානි ව,
අකිකාඤ්ඤාන වෙ පඤ්ච පඤ්චාඤ්ඤාන ජ.

නිරුතතිං පඤ්ච අකඛානා වානෙහි අපරේ දුචේ,
අසමභිනෙතා කුසාපානො ජනනගෙන¹ සහා දස.

විසාසෙහි පඤ්ච අකඛානා පඤ්ච වෙච අමුලකා
දුඛිකෙහි කුරමංසඤ්ච පුච්ඡකඛලිමොදකා.

සපරිකඛාරථවිකං² හිසිවංසා න නිකඛමේ,
බාදනිඤ්ඤාන විසාසං සසඤ්ඤාන පරේ දුචේ.

සතත නාවහරුමාති සතතවෙච අවාහරුං,
සබ්බස්ස අවාහරුං සතත පුප්ඵලි අපරේ දුචේ.

තයො ව චුතතවාදිනො මණ්ණි තිණ්ණි අතිකකමේ,
සුකරු ව මිභා චච්ඡා යානං වාපි පවට්ඨි.

දුචේ පෙසි දුචේ දුරු පංසුකුලං දුචේ දකා,
අනුපුබ්බවිධානෙන තදඤ්ඤාන පරිපුරසි.

සාවජ්ජියා චතුරේ මුට්ඨි දො විසාසා දුචේ තිණ්ණා,
සබ්බස්ස භාජ්ජුං සතත සතත වෙච අසාමිකා

දුරුදකං³ මතතිකා දො තිණ්ණාති සබ්බස්ස සතත අවභාසිසෙය්‍යං⁴
සසාමිකං න වාපි නිහරෙය්‍ය භරෙය්‍ය සසාමිකං නාවකාලිකං.

වමපා රුජගහෙ වෙච වෙසාලියා ව අජජ්ජනො,
බාරුණිඨි ව කොසලේසි සාගලා දඤ්ඤිකෙනා වාති.

1. තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බගහියා හිකඛු රජකඤ්ඤානං
ගතවා රජකභණ්ඩිකං අවාහරිංසු තෙසං කුකුඤ්ඤානං අගොසි ගභවතා
සිකිඛාපදං පඤ්ඤානං කච්චි නු බො මයං පාරුජිකං ආපනතිං ආපනනාති
භගවතො එතමෙසං ආරොචෙසුං -පෙ- ආපනතිං තුමො හිකඛවෙ ආපනනා
පාරුජිකනති (1)

2 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරු හිකඛු රජකඤ්ඤානං ගතවා
මහග්ගං දුස්සං පසසිනා ථෙය්‍යවිතතං උපපාදෙසි තස්ස කුකුඤ්ඤානං අගොසි
කච්චි නු බො අහං පාරුජිකං ආපනතිං ආපනනාති භගවතො එතමෙසං
ආරොචෙසි අනාපනති හිකඛු විතතූපපාදෙති (2)

1 ජනනගෙන සහ 2 එවිකා මජ්ඣ 3 දුරුදකා සහ 4 අවභාසිසෙය්‍යා. සිවු
5 අසාමිකා මජ්ඣ.

විනිශ්චිත කථාවසතු

උද්භූතභාෂා

රජක බඩු විසින් වසතු පසෙක් ද අත්ථරණ නිසා සතරෙක් ද අනි-
කාරයෙන් පසෙක් ද භාරක විසින් පසක් හා සයෙක් ද කියන ලදහ. (25)

නිරුතනියෙන් පසෙක් ද වානයෙන් දෙකෙක් ද අසමත්තා කුසාපාන-
ජනනගත වසතු තුණ සමග දසයෙක් කියන ලදී (10)

විසාස විසින් පසෙක් ද අමුලක පසෙක් ද දුර්භික්ෂයෙහි කුර-මංස-
පුව-සකලික-මොදක වශයෙන් පසෙක් ද කියන ලද හ (15)

පරිකාර වසතු සතරෙකි, සකපරිකාර එකෙකි, එවිකා-භිසි-
විවරවංස-න නිකම වසයෙන් සතරෙකි, බාදනීය නිසා එකෙකි නවත්
සසඤ්ඤ විසින් දෙකෙකි (12)

තාවහරාමසි සතෙකි, අවාහරාංසි සතෙකි, සඛසසන්නක අවහාර
සතෙකි පුප්ථාරාම විසින් නවත් දෙකෙකි (23)

වුත්තවාදී තුණෙකි මණි අතිකකම තුණෙකි සුකර දෙකෙකි. මග
දෙකෙකි චිව්ඡ දෙකෙකි. යාතය පෙරළියයි කී එකෙකි. (13)

මංස පෙපී දෙකෙකි. දුරා දෙකෙකි. පංසුකුල එකෙකි. උදක (හදි)
දෙකෙකි අනුප්පබ්බසංවිධාන 'තපරීපුරි' සමග දෙකෙකි. එයින් අත්‍ය වූ
එකෙකි (10)

සාවැතෙහි මුට්ඨි වැළු සතරෙකි, විසාස දෙකෙකි, තිණ දෙකෙකි,
සඛසභාරත සතෙකි. අසාමික විසින් සතෙකි (22)

දුරා-උදක-මත්තිකා වසයෙන් තුණෙකි තිණ දෙකෙකි අවහාසන
වැළු සතෙකි. සසසාමික නිහරෙය්‍ය-තාවකාලික හරෙය්‍ය වසයෙන්
දෙකෙකි (14)

වම්පානුවර, රජගහනුවර, විසල්පුර අප්පුකා බරණස්, කොසම්බනුවර,
සාගලපුර දළකික යයි වැළු සයෙකි (6)=150

1 එසමයෙහි සවග මහණහු රදා නොටකට ගොස් රෙදි පොට්ටනියක්
සොරකම් කළාහු ය “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිකපද පණවන ලදී
“කිම, අපි පරිජ් ඇවැත් අවන්තමෝ දැ”යි ඔවුනට කුකුත් ඇතිවී ය.
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කළාහු ය “මහණෙනි, තෙපි පරිජ්
ඇවැත් අවන්තහුයැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (1)

2. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රදා නොටකට ගොස් මාහැඟි වනක්
දැක සොරසින් ඉපදවී ය “කිම, මම පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙම් දෝ”යි ඔහුට
කුකුත් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කෙළේ ය “මහණ
විතෙතාත්පාදයෙහි ඇවැත් නොවේ”යැ යි වදාළ සේක. (2)

3. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු රජකථරණං ගනත්වා
 චෙතශං දුස්සං පසයිත්වා ථෙය්‍යවිතෙනා ආලෙසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි
 -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස ආපනති දුක්කච්චස්සාති (3)

4 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු රජකථරණං ගනත්වා
 චෙතශං දුස්සං පසයිත්වා ථෙය්‍යවිතෙනා ඵ්‍යාපෙසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි
 -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස ආපනති ථුලලච්චස්සාති (4)

5. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු රජකථරණං ගනත්වා
 චෙතශං දුස්සං පසයිත්වා ථෙය්‍යවිතෙනා ධානා වාටෙසි තස්ස කුක්කුච්චං
 අහොසි: -පෙ- ආපනතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජිකනති (5)

6 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු චෙතශං
 උත්තරජරණං පසයිත්වා ථෙය්‍යවිතෙනා උප්පාදෙසි -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා
 ආලෙසි -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා ඵ්‍යාපෙසි -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා ධානා වාටෙසි
 තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- ආපනතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා
 පාරාජිකනති (6-9)

7 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු දිවා භණ්ඩං පසයිත්වා
 නිමිත්තං අකාසි 'රතතිං අවහරිස්සාමි'ති සො නං ලෙඤ්ඤමානො නං අවහරි
 -පෙ- නං ලෙඤ්ඤමානො අඤ්ඤං අවහරි, -පෙ- අඤ්ඤං ලෙඤ්ඤමානො නං
 අවහරි -පෙ- අඤ්ඤං ලෙඤ්ඤමානො අඤ්ඤං අවහරි තස්ස කුක්කුච්චං
 අහොසි -පෙ- ආපනතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජිකනති (10-13)

8 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු දිවා භණ්ඩං පසයිත්වා
 නිමිත්තං අකාසි 'රතතිං අවහරිස්සාමි'ති සො නං ලෙඤ්ඤමානො අතතනො
 භණ්ඩං අවහරි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජි-
 කස්ස ආපනති දුක්කච්චස්සාති (14)

9. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු උඤ්ඤස්ස භණ්ඩං
 භරතොසි සිසෙ භාරං ථෙය්‍යවිතෙනා ආලෙසි -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා ඵ්‍යාපෙසි
 -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා ඛකිං ඔරොපෙසි -පෙ- ඛකිං භාරං ථෙය්‍යවිතෙනා
 ආලෙසි -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා ඵ්‍යාපෙසි -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා කචිං ඔරොපෙසි
 -පෙ- කචියා භාරං ථෙය්‍යවිතෙනා ආලෙසි -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා ඵ්‍යාපෙසි
 -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා හජෙත්ත අග්ගහෙසි -පෙ- හජෙත්ත භාරං ථෙය්‍යවිතෙනා
 භුමියං නිකක්ඛිපි -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා භුමිතො අග්ගහෙසි තස්ස කුක්කුච්චං
 අහොසි -පෙ- ආපනතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජිකනති (15-25)

10 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අප්පෙකිකාසෙ විවරං
 පඤ්චත්ථා විහාරං පාවිසි අඤ්ඤානරො භික්ඛු 'මාසි දං විවරං තස්සි'ති
 පටිසාලෙසි සො නිකක්ඛිත්ථා නං භික්ඛුං පුච්ඡි ආවුසො ලෙඤ්ඤං විවරං කෙන
 අවහරිතති සො ඵ්‍යාමාග මයා අවහරිතති සො නං ආදිසි 'අස්සලෙඤ්ඤාසි
 නි'නති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- හගවතො ඵ්‍යාමෙත්ථ ආරොචෙසි
 නිඤ්ඤවිතෙනා නිං භික්ඛු'ති 'නිරුතතිපථො අගං හගවා'ති අනාපනති
 භික්ඛු නිරුතතිපථො'ති (26)

3 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රදනොටකට ගොස් මොහැඟි වතක් දෑක සොරසිතැනියේ ආමඬිනය කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය “මහණ පරිජ් ඇවැත් නො වේ. දුකුලාඇවැත් වේ” යැ යි වදාළ සේක. (3)

4 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රදනොටකට ගොස් මොහැඟි වතක් දෑක සොර සිත් ඇත්තේ සෙලාපී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ පරිජ් ඇවැත් නො වේ ජුලාසි ඇවැත් වේ” යැ යි වදාළ සේක (4)

5 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රදනොටකට ගොස් මොහැඟි වතක් දෑක සොරසිත් ඇත්තේ තුබු තැනින් පහ කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහි යැ” යි වදාළ සේක, (5)

6 එසමයෙහි එක්තරා පිණිවාරික මහණෙක් මොහැඟි උතුරු අතුරු-ණක් දෑක සොරසිත් ඉපද විය. සොර සිත් ඇත්තේ ආමඬිනය කෙළේ ය. සොර සිත් ඇත්තේ සෙලාපීය. සොර සිත් ඇත්තේ තුබු තැනින් පහ කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය: “මහණ තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහි යැ” යි වදාළ සේක. (6-9)

7. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දවල් භාණ්ඩයක් දෑක ‘රැ සොරු පැහැර ගන්නෙමි’ යි නිමිති කෙළේ ය. හේ ‘එයැ’ යි හඟිමින් එය සොරකම් කෙළේ ය . ‘එයැ’ යි හඟිමින් අනෙකක් සොරකම් කෙළේ ය ‘අනෙකෙ-කැ’ යි හඟිමින් එය සොරකම් කෙළේ ය ‘අනෙකෙකැ’ යි හඟිමින් අනෙකක් සොරකම් කෙළේ ය. ඔහුට කුකුස් විය: “මහණ තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහි යැ” යි වදාළ සේක 10-13

8 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දවල් භාණ්ඩයක් දෑක ‘රැ සොරු ගන්නෙමි’ යි නිමිති කෙළේ ය හෙ තෙමේ ‘එම යැ’ යි හඟිමින් තමා සතු භාණ්ඩයක් සොරකම් කෙළේ ය. ඔහුට කුකුස් විය . “මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ දුකුලා ඇවැත් වේ” යැ යි වදාළ සේක 14

9 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් අනෙකෙකු සතු භාණ්ඩයක් ගෙණ යන්නේ හිසෙහි තුබු බර සොරසිත් ඇත්තේ ආමඬිනය කෙළේ ය. සොරසිත් ඇත්තේ සෙලාපී ය. සොරසිත් ඇත්තේ කරට ගත්තේ ය කරෙහි වූ බර සොරසිත් ඇත්තේ ආමඬිනය කෙළේ ය. සොරසිත් ඇත්තේ සෙලාපී ය . . සොරසිත් ඇත්තේ උකුළට ගත්තේ ය උකුළෙහි වූ බර සොරසිත් ඇත්තේ ආමඬිනය කෙළේ ය සොරසිත් ඇත්තේ සෙලාපී ය. . සොරසිත් ඇත්තේ අතින් ගත්තේ ය. අනෙහි වූ බර සොරසිත් ඇත්තේ බිම තැබී ය සොරසිත් ඇත්තේ බිමින් උඩට ගත්තේ ය ඔහුට කුකුස් විය: . “මහණ තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහි යැ” යි වදාළ සේක (15-25)

10. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් අභ්‍යවකාශයෙහි සිටුරක් අතුට විහා-රයට ගියේ ය. එක්තරා මහණෙක් ‘මේ සිටුර නො වැනැගේ වැ’ යි තැන්පත් කොට තැබී ය. ඒ මහණ තෙමේ නික්ම ගොස් “ඇවැත, මාගේ සිටුර කවරකු විසින් පැහැර ගන්නා ලද දෑ” යි ඒ මහණහු විවාළේ ය. ‘මවිසින් පැහැර ගන්නා ලද යැ’ යි ඒ මහණ කී ය හෙ තෙමේ ‘තෝ අසුමණයෙහි යැ’ යි කියා එය ගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කෙළේ ය. “මහණ තෝ කෙබඳු සිතැති යෙහි දෑ” යි අභ්‍ය වදාළ සේක “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මේ ව්‍යවහාර වචන ඇත්තෙමි වෙමි” යි හේ කීය. “මහණ, ව්‍යවහාරවචනයෙහි ඇවැත් නො වේ” යැ යි වදාළ සේක (26)

11 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පිඨෙ චිවරං නික්ඛි-
පිඤා -පෙ- පිඨෙ නිසීදනං නික්ඛිපිඤා -පෙ- හෙට්ඨාපිඨෙ පතනං නික්ඛිපිඤා
විහාරං පාවිසී අඤ්ඤානරො භික්ඛු 'මායං පතෙනා නසස්'ති පටිසාමෙසි සො
නික්ඛමිඤා තං භික්ඛුං පුච්ඡි 'ආට්ටසො මය්හං පතෙනා කෙන අවහට්ටො'ති
සො එවමාග. 'මයා අවහට්ටො'ති සො තං ආදිසි 'අසුමණෝ'සි තු'නති
තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- "අනාපතති භික්ඛු නිරුතතිපථෙ"ති (27-29)

12 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛුනී වතියා චිවරං
පඤ්ඤානරො විහාරං පාවිසී අඤ්ඤානරො භික්ඛුනී 'මාසීදං චිවරං තසස්'ති
පටිසාමෙසි සො නික්ඛමිඤා තං භික්ඛුනීං පුච්ඡි 'අය්හං මය්හං චිවරං කෙන
අවහට්ටො'ති සො එවමාග. 'මයා අවහට්ටො'ති සො තං ආදිසි 'අසුමණෝ'සි තු'නති
තස්ස කුකකුච්චං අහොසි අථ ඛො සො භික්ඛුනී භික්ඛුනීතං එතමඤ්ඤං
ආරොවෙසි භික්ඛුනීයො භික්ඛුතං එතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං භික්ඛු භගවතො
එතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං. "අනාපතති භික්ඛවෙ නිරුතතිපථෙ"ති (30)

13 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු වාතමණ්ඩලිකාය
උක්ඛිතනං සාටකං පසයිඤා 'සාමිකානං දස්සාමි'ති අග්ගභෙසි සාමිකා තං
භික්ඛුං වොදෙසුං 'අසුමණෝ'සි තු'නති තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ-
කිඤ්චිතෙනා තං භික්ඛු'ති. 'අපේයාවිතෙනා අහං භගවා'ති "අනාපතති භික්ඛු
අපේයාවිතතස්සා"ති (31)

14 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු වාතමණ්ඩලිකාය
උක්ඛිතනං වෙඨනං 'පුරෙ සාමිකා පස්සන්ති'ති පේයාවිතෙනා අග්ගභෙසි
සාමිකා තං භික්ඛුං වොදෙසුං 'අසුමණෝ'සි තු'නති තස්ස කුකකුච්චං
අහොසි -පෙ- "ආපතති තං භික්ඛු ආපතෙනා පාරාජික"නති (32)

15 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සුසානං ගනාමා
අභිනෙත සරීරෙ පංසුකුලං අග්ගභෙසි තස්මිං ච සරීරෙ පෙතො අභිවඤ්ඤා
භොති අථ ඛො සො පෙතො තං භික්ඛුං එතදවොච. "මා භනෙත මය්හං
සාටකං අග්ගභෙසි"ති සො භික්ඛු අනාදියනෙනා අගමාසි අථ ඛො තං
සරීරං උට්ඨංගිඤා තස්ස භික්ඛුතො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබ්බි අථ ඛො සො
භික්ඛු විහාරං පවිසිඤා ආරං ඵකෙසි අථ ඛො තං සරීරං තඤ්ඤෙව පරිපතී¹.
තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- "අනාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස න ච
භික්ඛවෙ අභිනෙත සරීරෙ පංසුකුලං ගගෙනබ්බං. යො ගගේහස්ස, ආපතති
දුක්ඛකටස්සා"ති (33)

16 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සබ්බස්ස චිවරෙ
භාජියමානෙ පේයාවිතෙනා කුසං සබ්බාමෙඤා චිවරං අග්ගභෙසි තස්ස
කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- "ආපතති තං භික්ඛු ආපතෙනා පාරාජික"නති (34)

11. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පුටුවක් මත සිටුර බහා තබා .. පුටුවක් මත නිසිදනය බහා තබා පුටුවක් යට පාත්‍රය බහා තබා විහාරයට ගියේ ය එක්තරා මහණෙක් 'මේ පාත්‍රය නො නැසේව'යි තැන්පත් කොට තැබී ය. ඒ මහණ නික්ම අවුත් තෙල මහණහුගෙන් "ඇවත, මාගේ පාත්‍රය කවරකු විසින් පැහැර ගන්නා ලද දෑ"යි විචාලේ ය. හෙතෙම 'මා විසින් පැහැර ගන්නා ලද්දේ මෙසේ කී ය. හේ "නෝ අශ්‍රමණයෙහි යැ"යි කියා එය ගත්තේ ය. ඒ මහණහට කුකුළු විය. "මහණ, ව්‍යවහාර වචනයෙහි ඇවැත් නො වේ" යයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළසේක (27-29)

12. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් වැවේ සිටුර අතුට විහාරයට ගියා ය. එක්තරා මෙහෙණක් 'මේ සිටුර නො නැසේව'යි තැන්පත් කොට තැබුවා ය. ඒ නික්මවුත් ඒ මෙහෙණගෙන් 'ආයඝ්ඛාවෙනි, මාගේ සිටුර කවරකු විසින් පැහැරගන්නා ලද දෑ'යි මෙසේ විචාලා ය. 'මා විසින් පැහැර ගන්නා ලද යැ'යි ඒ මෙසේ කීවා ය. ඒ මෙහෙණ එය ගත්තේ ය 'නෝ නොමෙහෙණකැ'යි කිවු ය ඇට කුකුළු විය. ඉන් පසු ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට මෙපවත් දැන්වුවා ය මෙහෙණහු භික්ෂූන්ට මෙපවත් සැල කළාහු ය. භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළාහු ය "මහණෙනි ව්‍යවහාරවචනයෙහි ඇවැත් නො වේ" යැ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළසේක. (30)

13 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පෙයාසුලභින් තභන ලද සඵවක් දෑක 'හිමියන්ට දෙම'යි ගත්තේ ය 'නෝ අශ්‍රමණයෙක් වෙති ය'යි හිමිහු ඒ මහණහට වෛදනයා කළාහු ය ඒ මහණහට කුකුළු විය. මහණ නෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි දෑ"යි අසා වදාළසේක "භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම නොසොර සිත් ඇත්තෙමි විම"යි කී ය "මහණ සොර සිත් තැත්තහුට ඇවැත් නො වේ" යැ යි වදාළසේක (31)

14 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පෙයාසුලභින් තභන ලද හිස්-වෙළුමක් 'නො බෝ වේලාවකින් හිමියෝ දක්නාහ, ඊට පෙර ගණිමි'යි සිතා) සොරසිත් ඇත්තේ හැර ගත්තේ ය. හිමියෝ ඒ මහණහට "නෝ අශ්‍රමණයෙහි"යි වෛදනයා කළාහු ය ඒ මහණහට කුකුළු විය "මහණ නෝ පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහි ය"යි වදාළ සේක (32)

15 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොහොනට ගොස් නුබුන් මල සිරුරෙහි පංසුකුල වසත්‍රය හැර ගත්තේ ය ඒ සිරුරෙහි ද ප්‍රේතයෙක් අභිගාමින වී ය එකල්හි ඒ ප්‍රේතයා ඒ මහණහට "වහන්ස, මගේ වසත්‍රය නොගත මැනව"යි කී ය ඒ මහණ තෙමේ එය නො සලකමින් ගියේ ය ඉන් පසු ඒ සිරුර තැබිට ඒ මහණහු පසුපස ලුහුබැන්දේ ය එකල්හි ඒ මහණ විහාරයට ගොස් දොර වැසී ය ඉක්බිති ඒ සිරුර එහි ම පතිත විය. ඒ මහණහට කුකුළු විය. "මහණ, පරිජ් ජ්ඣාවැත් නො වේ "මහණෙනි, නුබුන් සිරුරෙහි පංසුකුල වසත්‍රය නො ගතයුතු ය යමෙක් ගත්තේ නම් දුකුලාඥාවැත් වේ"යි වදාළ සේක (33)

16 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සභසතු සිටුරු බෙදනු ලබන කල්හි සොරසිත් ඇත්තේ කුසපත් මාරු කොට සිටුරක් ගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුළු විය "මහණ නෝ පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහි යැ" යි වදාළ සේක (34)

17. තෙන බො පන සමයෙන අයසමා අනන්තෙ ජනනාසරෙ අඤ්ඤා-
තරස්ස භික්ඛුනො අනතරවාසකං අනතනො ඓඤ්ඤාමිනො නිවාසෙසි අථ
බො සො භික්ඛු අයසමනනං අනන්තං එතදවොච. “කිස්ස මෙ නිං ආවුසො
අනන්තෙ අනතරවාසකං නිවාසෙසි”ති “සකසඤ්ඤා අහං ආවුසො”ති භගවතො
එතමන්ථං ආරොචෙත්ථං-පෙ- “අනාපනති භික්ඛවෙ සකසඤ්ඤාසු”ති (35)

18 තෙන බො පන සමයෙන සමබ්බුලා භික්ඛු ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා
ඕරොහනනා සීහවිසාසං පසයිනා පවාපෙනා පරිභුඤ්ජංසු තෙසං කුකකුච්චං
අහොසි -ප- “අනාපනති භික්ඛවෙ සීහවිසාසෙ”ති (36)

19. තෙන බො පන සමයෙන සමබ්බුලා භික්ඛු ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා
ඕරොහනනා ව්‍යග්ගවිසාසං පසයිනා -පෙ- දීපිවිසාසං පසයිනා -පෙ-
තරච්ඡවිසාසං පසයිනා -පෙ- කොකවිසාසං පසයිනා පවාපෙනා
පරිභුඤ්ජංසු තෙසං කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛවෙ
තිරච්ඡානගතපරිග්ගහෙ”ති. (37-40)

20 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සඛ්ඤ්ඤා
ඕදනෙ භාජියමානෙ “අපරස්ස භාගං දෙභි”ති අමුලකං අග්ගහෙසි තස්ස
කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස ආපනති සමප-
ජානමුසාවාදෙ පාවිතතියස්ස”ති. (41)

21 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සඛ්ඤ්ඤා බාදනියෙ
භාජියමානෙ -පෙ- සඛ්ඤ්ඤා පුච්චෙ භාජියමානෙ -පෙ- සඛ්ඤ්ඤා උච්ඡ්විතී
භාජියමානෙ -පෙ- සඛ්ඤ්ඤා නිබ්බරුසකෙ භාජියමානෙ “අපරස්ස භාගං
දෙභි”ති අමුලකං අග්ගහෙසි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති
භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති සමපජානමුසාවාදෙ පාවිතතියස්ස”ති (42-45)

22 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දුබ්භිකෙක ඕදනිය-
සරං පච්ඡිනා පතනපුරං ඕදනං ථෙය්‍යවිතෙනා අවහරී තස්ස කුකකුච්චං
අහොසි -පෙ- “ආපනතීං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”නති. (46)

23 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දුබ්භිකෙක සුනාසරං
පච්ඡිනා පතනපුරං මංසං ථෙය්‍යවිතෙනා අවහරී තස්ස කුකකුච්චං අහොසි.
-පෙ- “ආපනතීං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”නති (47)

24 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දුබ්භිකෙක සුච්ඡරං
පච්ඡිනා පතනපුරං පුච්චං ථෙය්‍යවිතෙනා අවහරී -පෙ- පතනපුරං සකඛ-
ලියො ථෙය්‍යවිතෙනා අවහරී -පෙ- පතනපුරෙ මොදකෙ ථෙය්‍යවිතෙනා
අවහරී තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපනතීං නිං භික්ඛු ආපනෙනා
පාරාජික”නති. (48-50)

17. එසමයෙහි ආයුෂමත් අතද තෙරණුවෝ ගිනිහල් ගෙහි එක්තරා මහණකුගේ අදනයක් 'තමාගේ යැ'යි හඟිමින් හැන්දහ. එකල්හි ඒ මහණ තෙමේ ආයුෂමත් ආතඤ්ඤ ස්ථවිරයන්ට මෙය කී ය. "ඇවැත්නි, ආතඤ්ඤ ස්ථවිරයෙනි, තෙපි මගේ අදනය කුමක් හෙයින් ඇන්දහ ද?" යි විචාලේ ය "ඇවැත්නි, මම 'මගේ යැ' යි හැඟිමි ඇත්තෙමි වීම' යි තෙරණුවෝ කිහි භාෂවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැල කලාහු ය. . "මහණෙනි, 'තමා සතු ය' යන හැඟිමි ඇත්තහුට ඇවැත් නො වේ" ය යි වදාළ සේක (35)

18 එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු ගිජ්ඣුළුපච්චවෙන් බස්නාහු සිංහයකු විසින් ඉඳුල් කළ මසක් දැක පිසවා අනුභව කලාහු ය ඔවුන්ට කුකුල් විය "මහණෙනි, සිහවිසාසයෙහි ඇවැත් නො වේ" ය යි වදාළ සේක. (36)

19 එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු ගිජ්ඣුළුපච්චවෙන් බස්නාහු ව්‍යාඝ්‍රයකු ඉඳුල් කළ මසක් දැක, . දිවියකු කා හැර දැමූ මසක් දැක කරබානා චලසකු කා හැර දැමූ මසක් දැක . වාකයකු කා ඉතිරි කළ මසක් දැක පිසවා අනුභව කලාහු ය ඔවුන්ට කුකුල් විය. "මහණෙනි, තිරිසනුන් අයන් දූයෙහි ඇවැත් නො වේ" ය යි වදාළ සේක. (37-40)

20 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සභනට බත් බෙදන කල්හි 'අනෙකකුට ද කොටසක් දෙව'යි අමුලු කොට ගත්තේ ය. ඔහුට කුකුල් විය "මහණ, පරිජ්ඣාවෙන් නො වේ දැන දැන මුසවා කීමෙහි පවති ඇවැත් වේ" ය යි වදාළ සේක. (41)

21 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සභනට කැවිලි බෙදන කල්හි, . සභනට පු බෙදන කල්හි, සභනට උක් දමූ බෙදන කල්හි සභනට තිඹිරි බෙදන කල්හි, 'අනෙකකුට ද කොටසක් දෙව'යි අමුලු කොට (පිළිගා නැතිව) ගත්තේ ය ඔහුට කුකුල් විය .. "මහණ, පරිජ්ඣාවෙන් නො වේ දැන දැන බොරු කීමෙහි පවති ඇවැත් වේ" ය යි වදාළ සේක. (42-45)

22 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දුර්භික්ෂයෙහි විකිණීමට බත් පිසන ගෙයකට පැමිණ සොර සිත් ඇත්තේ පාත්‍රය පුරා බත් හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුල් විය, . "මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවෙන් අවන්තෙහි යැ" යි වදාළ සේක. (46)

23 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දුර්භික්ෂයෙහි විකිණීමට මස් පිසන ගෙයකට පිවිස සොරසිත් ඇත්තේ පාත්‍රය පුරා මස් හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුල් විය. ... "මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවෙන් අවන්තෙහි ය" යි වදාළ සේක (47)

24 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දුර්භික්ෂයෙහි කැවුම් පිසන ගෙයකට පැමිණ සොරසිත් ඇත්තේ පාත්‍රය පුරා කැවුම් හැර ගත්තේ ය. සොරසිත් ඇත්තේ පාත්‍රය පුරා ලහලු හැර ගත්තේ ය. සොරසිත් ඇත්තේ පාත්‍රය පුරා අග්ගලා හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුල් විය. . "මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවෙන් අවන්තෙහි" යයි වදාළ සේක (48-50)

25. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු දිවා පරික්ඛාරං පසසිඤා නිමිත්තං අකාසි “රතනිං අවහරිය්සාමි”ති සො තං චෙඤ්ඤමානො තං අවහරි -පෙ- තං චෙඤ්ඤමානො අඤ්ඤං අවහරි -පෙ- අඤ්ඤං චෙඤ්ඤමානො තං අවහරි -පෙ- අඤ්ඤං චෙඤ්ඤමානො අඤ්ඤං අවහරි -පෙ- තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි -පෙ- “ආපතනිං ඤං භික්ඛු ආපනො පාරාජික”න්ති (51-54)

26. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු දිවා පරික්ඛාරං පසසිඤා නිමිත්තං අකාසි “රතනිං අවහරිය්සාමි”ති, සො තං චෙඤ්ඤමානො අතතො පරික්ඛාරං අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපතති දුක්ඛකටස්සා”ති (55)

27 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු පිඨෙ ථවිකං පසසිඤා ඉතො ගණ්ඨනො පාරාජිකො භවිය්සාමිති සහ පිඨකෙන සමික්ඛාමෙඤා අග්ගගෙසි තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි -පෙ- “ආපතනිං ඤං භික්ඛු ආපනො පාරාජික”න්ති (56)

28 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු සමික්ඛාමිති පේය්‍යවිතො අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි -පෙ- “ආපතනිං ඤං භික්ඛු ආපනො පාරාජික”න්ති (57)

29 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු විවරවංසෙ විවරං පේය්‍යවිතො අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි -පෙ- “ආපතනිං ඤං භික්ඛු ආපනො පාරාජික”න්ති, (58)

30 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු විහාරෙ විවරං අවහරිඤා ඉතො නික්ඛමනො පාරාජිකො භවිය්සාමිති විහාරා න නික්ඛමි භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං -පෙ- “නික්ඛමෙය්‍ය වා සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො න වා නික්ඛමෙය්‍ය ආපතති පාරාජිකස්සා”ති, (59)

31 තෙන බො පන සමයෙන දො භික්ඛු සභායකා ගොන්ති එකො භික්ඛු ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි දුතියො භික්ඛු සමික්ඛාමිති බාදනීයෙ භාජ්‍ය-මානෙ සභායකස්ස භාගං ගහෙඤා තස්ස විස්සසනො පරිභුඤ්ජි, සො ජාතීඤා තං වොදෙසි: ‘අස්සමණො’යි ත්ව’න්ති තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසි -පෙ- “කිඤ්චිතො ඤං භික්ඛු”ති “විස්සාසගාමි අහං භගවා”ති “අනාපතති භික්ඛු විස්සාසගාමො”ති, (60)

32 තෙන බො සමයෙන සමානුලා භික්ඛු විවරකමමං කරොන්ති සමික්ඛාමිති බාදනීයෙ භාජ්‍යමානෙ සබ්බෙසං පටිච්ඡං ආහරිඤා උපනික්ඛිතො ගොන්ති අඤ්ඤතරො භික්ඛු අඤ්ඤතරස්ස භික්ඛුතො පටිච්ඡං අතතො චෙඤ්ඤමානො පරිභුඤ්ජි සො ජාතීඤා තං වොදෙසි ‘අස්සමණො’යි ත්ව’න්ති, තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසි -පෙ- “කිඤ්චිතො ඤං භික්ඛු”ති සකසඤ්ඤි අහං භගවා”ති “අනාපතති භික්ඛු සකසඤ්ඤි-ස්සා”ති (61)

25 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දවල් පිරිකරක් දෑක “රැසොර-කම් කරන්නෙමි” යි නිමිති ගත්තේ ය. හෙතෙමේ ‘එයැ’ යි හඟිමින් එය සොරකම් කෙළේ ය. ‘එයැ’ යි හඟිමින් අනෙකක් සොරකම් කෙළේ ය. ‘අනෙකකැ’ යි හඟිමින් එය සොරකම් කෙළේ ය අනෙකකැ යි හඟිමින් අනෙකක් සොරකම් කළේ ය ඔහුට කුකුළු විය “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැන් අවන්නෙහි” ය යි වදාළ සේක (51-54)

26. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දවල් පිරිකරක් දෑක ‘රැසොරකම් කරන්නෙමි’ යි නිමිති කෙළේ ය. හෙතෙමේ ‘එයැ’ යි හඟිමින් තමාගේ පිරිකරක් (සොර සිතින්) හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුළු විය මහණ, පරිජ්ඣාවැන් නො වේ දුකුළුවැන් වේ” ය යි වදාළ සේක. (55)

27 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පුටුවකැ පියැල්ලක් දෑක ‘මෙයින් පැහැරගන්නෙමි පැරදුනෙමි’ වෙමි යි සිතා පුටුව සමග බැහැර කොට හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුළු විය -පෙ- “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැන් අවන්නෙහි ය.” (56)

28. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සහසතු බිස්සක් සොර සිතින් හැර ගත්තේ ය. ඔහුට කුකුළු විය -පෙ- “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැන් අවන්නෙහි ය” යි. (57)

29. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සිටුරුවසෙහි දූ සිටුරක් සොර සිතින් හැරගත්තේ ය. ඔහුට කුකුළු විය. -පෙ- “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැන් අවන්නෙහි ය.” (58)

30 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විහාරයෙහි සිටුරක් සොරාගෙණ ‘මෙයින් නික්මෙන්නෙමි පරිජ්ඣාවැන් අවන්නෙමි’ යි විහාරයෙන් නො නික්මින භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පුවන සෑල කලාහු ය . “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂ තෙමේ නික්මෙන්නේ හෝ නො නික්මෙන්නේ හෝ පරිජ්ඣාවැන් අවන්නේ වෙයි.” (59)

31. එසමයෙහි යහළු භික්ෂුහු දෙනමක් වෙන්. එක් තමක් පිඬු පිණිස ගලට පිවිසියේ ය දෙවැන්නා සහනට කැවිලි බෙදනු ලබන කල්හි යහළුවා අයත් කොටස ගෙණ ඔහුට විස්වස් ඇතියේ වැළැඳී ය. ඒ මහණ තෙමේ එය දෑන “තෝ නොමහණෙක් වෙති” යි ඒ මහණහට වොදනා කෙළේය. ඒ මහණ-හට කුකුළු විය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සෑල කෙළේ ය මහණ තෝ කෙබඳු සිතැතියෙහි ද? “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම විශ්වාස ශ්‍රාහි වීමි” “මහණ විශ්වාසශ්‍රාහයෙන් ඇවැන් නො වේ.” (60)

32 එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු සිටුරුකම් කරත් සහනට කැවිලි බෙදනු ලබන කල්හි සියල්ලන්ගේ කොටස් ගෙණවුන් වෙන තබන ලද්දහු වෙන්. එක්තරා මහණෙක් ‘අනෙක් මහණකුගේ කොටස තමාගේ ය’ යි හඟිමින් වැළැඳී ය ඒ මහණ තෙමේ එය දෑන “තෝ නොමහණෙක් වෙති” යි ඔහුට වොදනා කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුළු විය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සෑල කෙළේ ය. “මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, තමාගේ ය යන හැඟීම ඇත්තෙමි වීමි” “මහණ, තමාගේ ය යන හැඟීම ඇත්තහුට ඇවැන් නොවේ.” (61)

33 තෙන බො පන සමයෙන සමිඤ්ඤා භික්ඛු චිවරකම්මං කරොන්ති සබ්බස්ස බ්බද්ධියෙ භාජියමානෙ අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො පතෙනන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො පටිච්චිංසො ආහරිතො උපනිකම්මෙනා හොති පනතසාමිකො භික්ඛු අනන්තො මඤ්ඤමානො පරිභුඤ්ජි, සො ජාතිතො තං වොදෙසි “අස්සමණො‘සි ත්ථ”න්ති තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි, භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසි -පෙ- “කිඤ්චිතෙනා ත්ථ භික්ඛු”ති “සකසඤ්ඤේ අහං භගවා”ති “අනාපනති භික්ඛු සකසඤ්ඤස්ස”ති (62)

34 තෙන බො පන සමයෙන අම්බවොරකා අම්බං පාතෙතො භණ්ඩිකං ආදාය අගමංසු සාමිකා තෙ වොරකෙ අනුබ්බංසු වොරකා සාමිකෙ පසයිතො භණ්ඩිකං පාතෙතො පලායිංසු භික්ඛු පංසුකුලසඤ්ඤේනො පටිග්ගාභාපෙතො පරිභුඤ්ජංසු සාමිකා තෙ භික්ඛු වොදෙසු “අස්සමණන්ථ තුමෙහ”ති තෙසං කුක්කුළුවං අහොසි භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසු -පෙ- “කිඤ්චිතෙනා තුමෙහ භික්ඛවෙ”ති “පංසුකුලසඤ්ඤේනො මගං භගවා”ති, “අනාපනති භික්ඛවෙ පංසුකුලසඤ්ඤස්ස”ති (63)

35 තෙන බො පන සමයෙන ජමුච්චොරකා -පෙ- ලුච්චොරකා -පෙ- පනසවොරකා -පෙ- තාලපකකවොරකා -පෙ- උච්ඡ්චොරකා -පෙ- තිම්බරුසකවොරකා තිම්බරුසකෙ ඔවිතිතො භණ්ඩිකං ආදාය අගමංසු සාමිකා තෙ වොරකෙ අනුබ්බංසු වොරකා සාමිකෙ පසයිතො භණ්ඩිකං පාතෙතො පලායිංසු භික්ඛු පංසුකුලසඤ්ඤේනො පටිග්ගාභාපෙතො පරිභුඤ්ජංසු සාමිකා තෙ භික්ඛු වොදෙසු “අස්සමණන්ථ තුමෙහ”ති, තෙසං කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛවෙ පංසුකුලසඤ්ඤස්ස”ති, (64-69)

36 තෙන බො පන සමයෙන අම්බවොරකා අම්බං පාතෙතො භණ්ඩිකං ආදාය අගමංසු සාමිකා තෙ වොරකෙ අනුබ්බංසු වොරකා සාමිකෙ පසයිතො භණ්ඩිකං පාතෙතො පලායිංසු භික්ඛු “පුරෙ සාමිකා පස්සන්ති”ති ථෙය්‍යවිතතා පරිභුඤ්ජංසු සාමිකා තෙ භික්ඛු වොදෙසු “අස්සමණන්ථ තුමෙහ”ති තෙසං කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපනතිං තුමෙහ භික්ඛවෙ අපනතා පාරාජික”න්ති (70)

37 තෙන බො පන සමයෙන ජමුච්චොරකා -පෙ- ලුච්චොරකා -පෙ- පනසවොරකා -පෙ- තාලපකකවොරකා -පෙ- උච්ඡ්චොරකා -පෙ- තිම්බරුසකවොරකා තිම්බරුසකෙ ඔවිතිතො භණ්ඩිකං ආදාය අගමංසු සාමිකා තෙ වොරකෙ අනුබ්බංසු වොරකා සාමිකෙ පසයිතො භණ්ඩිකං පාතෙතො පලායිංසු භික්ඛු “පුරෙ සාමිකා පස්සන්ති”ති ථෙය්‍යවිතතා පරිභුඤ්ජංසු සාමිකා තෙ භික්ඛු වොදෙසු “අස්සමණන්ථ තුමෙහ”ති තෙසං කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපනතිං තුමෙහ භික්ඛවෙ අපනතා පාරාජික”න්ති, (71-76)

38 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සබ්බස්ස අම්බං ථෙය්‍යවිතතා අවහරි -පෙ- සබ්බස්ස ජමුච්චං -පෙ- සබ්බස්ස ලුච්චං -පෙ- සබ්බස්ස පනසං -පෙ- සබ්බස්ස තාලපකකං -පෙ- සබ්බස්ස උච්ඡ්චං -පෙ- සබ්බස්ස තිම්බරුසකං ථෙය්‍යවිතතා අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපනතිං ත්ථ භික්ඛු අපනතො පාරාජික”න්ති (77-83)

33 එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු සිටුරු ගෙන්නම් කරත් සහනට කැවිලි බෙදනු ලබන කල්හි එක්තරා මහණකුගේ පාත්‍රයෙන් අත් මහණකුගේ කොටස ගෙණවුන් තබන ලද්දේ වෙයි පාත්‍රය හිමි මහණ තෙමේ නමැගේ ය යි සිතමින් වැළැදී ය ඒ මහණ එය දූන ඒ මහණහට ‘තෝ නොමහණෙහි’යි වොදනා කෙළේ ය ඔහුට කුකුත් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැළ කෙළේ ය “මහණ තෝ කෙබඳු සිතාත්තෙහි ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම ස්වකිය ය යන හැඟීම් ඇත්තෙමි වීම” “මහණ, ස්වකිය ය යන හැඟීම් ඇත්තහුට ඇවැත් නො වේ” (62)

34 එසමයෙහි අඹ සොරු අඹ නෙලා පොදියක් බැඳ ගෙණ ගියාහු ය හිමියෝ ඒ සොරුන් ලුහු බැන්දහු ය සොරු හිමියන් දෑක පොදිය බිම ගෙලා පැන ගියාහු ය භික්ෂුහු පාංසුකුල සංඥ ඇත්තාහු පිළිගන්වා ගෙණ වැළඳහ. “තෙපි නොමහණහ”යි හිමියෝ ඔවුනට වොදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුත් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ ඉහණෙනි, තෙපි කෙබඳු සිත් ඇත්තෝ වූහ ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, අපි පාංසුකුලසංඥ ඇත්තමිහ”යි “මහණෙනි, පාංසුකුලසංඥ ඇත්තහුට ඇවැත් නොවේ” (63)

35 එසමයෙහි දඹසොරු දෙල්සොරු කොත්සොරු තල්පල සොරු උක්සොරු නිඹිරිසොරු නිඹිරිපල නෙලා පොදියක් බැඳගෙණ ගියාහු ය හිමියෝ ඒ සොරුන් ලුහුබැන්දහු ය සොරු හිමියන් දෑක පොදිය බිම ගෙලා පලා ගියාහු ය භික්ෂුහු පාංසුකුලසංඥ ඇති ව පිළිගන්වා ගෙණ වැළඳහ “තෙපි නොමහණහ”යි හිමියෝ ඔවුනට වොදනා කළාහු ය, ඔවුනට කුකුත් විය. “මහණෙනි පාංසුකුලසංඥ ඇත්තහුට ඇවැත් නො වේ.” (64-69)

36 එසමයෙහි අඹසොරු අඹ නෙලා පොදියක් බැඳගෙණ ගියාහු ය හිමියෝ ඔවුන් ලුහුබැන්දහු ය සොරු හිමියන් දෑක පොදිය බිම ගෙලා පලා ගියාහු ය භික්ෂුහු සොර සිත් ඇත්තාහු ‘තො බෝ කලෙකින් හිමියෝ දක්නාහ’යි වැළඳහ හිමියෝ “තෙපි නොමහණහ”යි ඔවුනට වොදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුත් විය “මහණෙනි, තෙපි පරිජිඇවැත් අවන්තහු ය” (70)

37 එසමයෙහි දඹසොරු දෙල්සොරු කොත්සොරු තල්පල සොරු උක්සොරු නිඹිරිසොරු නිඹිරිපල නෙලා පොදි බැඳ ගෙණ ගියාහු ය හිමියෝ ඔවුන් ලුහුබැන්දහු ය සොරු හිමියන් දෑක පොදි බිම ගෙලා පැන ගියාහු ය භික්ෂුහු සොරසිත් ඇත්තෝ ‘තො බෝ කලෙකින් හිමියෝ දක්නාහ’යි වැළඳහ “තෙපි නොමහණහ”යි හිමියෝ ඔවුනට වොදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුත් විය “මහණෙනි, තෙපි පරිජිඇවැත් අවන්තහු ය” (71-76)

38 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොර සිත් ඇත්තේ සහසතු අඹ සොරකම් කෙළේ ය. සහසතු අඹ සහසතු දෙල් සහසතු කොත් සහසතු තල්පල සහසතු උක් සහසතු නිඹිරි සොර සිත් ඇත්තෝ පැහැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුත් විය “මහණ තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි ය”. (77-83)

39 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පුපථාරුමං ගනති, ඔච්ඡිනං පුපථං පඤ්චමාසග්ගනකං ථෙය්‍යවිතො, අවහරි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං කිං භික්ඛු අපනො පාරාජික”න්ති (84)

40 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පුපථාරුමං ගනති, පුපථාති ඔච්ඡිතිං පඤ්චමාසග්ගනකං ථෙය්‍යවිතො, අවහරි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං කිං භික්ඛු අපනො පාරාජික”න්ති (85)

41 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගාමකං ගච්ඡන්තො, අඤ්ඤානරො භික්ඛුං එතදවොච “අච්ඡො, තුග්ගං උපට්ඨාකකුලං වුතො, වජ්ජෙමි”ති. සො ගනති, එකං සංඛං අභරුපෙති, අත්තො පරිභුඤ්ජි සො ජාතිනා තං වොදෙසි: “අස්සමණෝ‘සි කි”න්ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස “න ච භික්ඛවෙ ‘වුතො, වජ්ජෙමි’ති වත්තබ්බො යො වදෙය්‍ය අපනති දුක්ඛංඛස්සා”ති (86)

42 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගාමකං ගච්ඡති අඤ්ඤානරො භික්ඛු තං භික්ඛුං එතදවොච “අච්ඡො, මග්ගං උපට්ඨාකකුලං වුතො, වජ්ජෙමි”ති සො ගනති, සුග්ගංඛං අභරුපෙති, එකං අත්තො පරිභුඤ්ජි එකං තස්ස භික්ඛුනො අදුසි සො ජාතිනා තං වොදෙසි “අස්සමණෝ‘සි කි”න්ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස “න ච භික්ඛවෙ ‘වුතො, වජ්ජෙමි’ති වත්තබ්බො යො වදෙය්‍ය අපනති දුක්ඛංඛස්සා”ති (87)

43 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගාමකං ගච්ඡන්තො, අඤ්ඤානරො භික්ඛුං එතදවොච “අච්ඡො, තුග්ගං උපට්ඨාකකුලං වුතො, වජ්ජෙමි”ති සො‘පි එවමාහ. “වුතො, වජ්ජෙමි”ති සො ගනති, අලුහකං සපට්ඨං, තුලං ගුලං, දොණං තණ්ඩුලං, අභරුපෙති, අත්තො පරිභුඤ්ජි සො ජාතිනා තං වොදෙසි, “අස්සමණෝ‘සි කි”න්ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස “න ච භික්ඛවෙ ‘වුතො, වජ්ජෙමි’ති වත්තබ්බො ‘න ච වුතො, වජ්ජෙමි’ති වත්තබ්බො යො වදෙය්‍ය අපනති දුක්ඛංඛස්සා”ති (88)

44 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො පුරිසො මහග්ගං මණ්ණි අද්දස් අඤ්ඤානරො භික්ඛුනා සද්ධිං අභිනමග්ගපට්ඨන්තො, හොති අප්ඨං බො සො පුරිසො සුඛිකට්ඨානං පග්ගිති, තස්ස භික්ඛුනො අජානනාස්ස ඵව්කාය මණ්ණි පකඛිපිති, සුඛිකට්ඨානං අතික්ඛමිති, අග්ගහෙසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “කිඤ්චිතො, ඵං භික්ඛු”ති. “නාහං භගවා ජානාමි”ති අනාපනති භික්ඛු අජානනාස්සාති (89)

39 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මල් උයනකට පැමිණ මුසුපසක් දඟනා තෙලා තුඩු මල් සොර සිතින්හැර ගත්තේ ය. ඔහුට කුකුළු විය.
“මහණ, තෝ පරිජ්ජාචාන් අවන්තෙහි ය” (84)

40. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මල් උයනකට පැමිණ සොරසින් ඇතියේ මුසු පසක් දඟනා මල් තෙලා ගෙන ගියේ ය. ඔහුට කුකුළු විය.
“මහණ තෝ පරිජ්ජාචාන් අවන්තෙහි ය” (85)

41 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගමකට යන්නේ එක්තරා මහණකුට, “ඇචාත්තී, තොපගේ උපසායක කුලයට (ගොස් ඉල්ලා ගැනීමට) ‘තොප විසින් කියනු ලැබූයෙමි’යි තොප වචනයෙන් කියමි”යි කී ය. හෙතෙමේ ගොස් එක් සඵලක් ගෙන්වා ගෙන තෙමේ පරිභොග කෙළේ ය. හේ දෑත ගෙන ඒ මහණහට “තෝ අශ්‍රමණ වෙති”යි වොදනා කෙළේ ය. ඔහුට කුකුළු විය. -පෙ- මහණ පරිජ්ජාචාන් තො වේ “මහණෙනි, ‘(පණ්ඩුබයක්) කියනු ලැබුවෙමි යි (ඔවුන්ට) කියමි’යි නො කිය යුතු ය යමෙක් කියා තම දුකුලා ඇචාන් වේ” (86)

42 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගමකට යෙයි. අන් මහණෙක් ඒ මහණහට ඇචාත්තී, ‘මගේ උපසායක කුලයට වෑ විසින් කියන ලද්දෙහි යයි මගේ වචනයෙන් කියව’යි කී ය. හෙතෙමේ ගොස් සඵලවලක් ගෙන්වා ගෙන එකක් තමා පරිභොග කෙළේ ය. එකක් ඒ මහණහට දින හෙතෙමේ එය දෑතගෙන ඔහුට ‘තෝ අශ්‍රමණ වෙති’යි වොදනා කෙළේ ය. ඒ මහණහට කුකුළු විය. “මහණ පරිජ්ජාචාන් තො වේ “මහණෙනි, ‘වෑ විසින් කියන ලද්දෙහි මගේ වචනයෙන් කියව’යි නො කිය යුතු ය යමෙක් කියා තම දුකුලා ඇචාන් වේ” (87)

43 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගමකට යන්නේ එක්තරා මහණකුට “ඇචාත්තී, තොපගේ උපසායක ‘කුලයට තා විසින් කියන ලද්ද යෙමි’යි තාගේ වචනයෙන් කියමි”යි කී ය. හෙතෙමේ ද “වෑ විසින් කියන ලද්දෙහි යයි මාගේ වචනයෙන් කියව”යි කී ය. හෙතෙමේ ගොස් නැලියක් ගිතෙල් ද, කුලාවක් උක්සකුරා ද, තිඹක් සහල් ද, ගෙන්වා ගෙන තෙමේ පරිභොග කෙළේ ය. හෙතෙමේ එය දෑතගෙන ඒ මහණහට ‘තෝ තො මහණෙක් වෙති’යි වොදනා කෙළේ ය. ඔහුට කුකුළු විය. “මහණ පරිජ්ජාචාන් තො වේ මහණ ‘තා විසින් කියන ලද්දෙමි’ තාගේ වචනයෙන් කියමි’යි නො කිය යුතු යි. ‘වෑ විසින් කියන ලද්දෙහි මාගේ වචනයෙන් කියව’යි නො කිය යුතු යි. යමෙක් කියා තම දුකුලා ඇචාන් වේ” යැ යි වදාළ හේක (88)

44 එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක් මාහැඟි මැණිකක් රැගෙන එක්තරා මහණකු හා අදන් මගට පිළිපන්නේ වෙයි. එකල්හි ඒ පුරුෂයා ඔලකස්ථානයක් (සුංකම් අයකරණ තැනක්) දැක නො දන්නා වූ ඒ මහණහුගේ පසුම්බියෙහි මැණික බහා සුංකම් අයකරණ තැන -ඉක්මවා නැවත හැර ගත්තේය. ඒ මහණහට කුකුළු විය. “මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැති වෙති ද?”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදාළ හේක “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම එය නො දනිමි”යි හේ කී ය. “මහණ තො දන්නහුට ඇචාන් තො වේ” යැ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ හේක (89)

45 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ පුරිසො මහග්ගං මණ්ණිං ආදාය අඤ්ඤානරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං අධානමග්ගපටිපනෙනා හොති අථ බො සො පුරිසො සුඛකට්ඨානං පසයිනා ගිලානාලයං කරිනා අත්තනො භණ්ණිකං තස්ස භික්ඛුනො අදාසි අථ බො සො පුරිසො සුඛකට්ඨානං අතික්කමිනා නං භික්ඛුං එතදවොච “ආහර මෙ භනෙන භණ්ණිකං නාහං අකලලකො”ති කියා පන නිං ආවුසො එවරුපං අකාසිති අථ බො සො පුරිසො තස්ස භික්ඛුනො එතමිනං ආරොවෙසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු අජානනාසා”ති (90)

46 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු සන්තෙව සද්ධිං අධාන-
මග්ගපටිපනෙනා හොති අඤ්ඤානරෙ පුරිසො නං භික්ඛුං ආමිසෙන උපලා-
පෙනා සුඛකට්ඨානං පසයිනා මහග්ගං මණ්ණිං තස්ස භික්ඛුනො අදාසි ඉමං
භනෙන මණ්ණිං සුඛකට්ඨානං අතික්කාමෙහිති අථ බො සො භික්ඛු නං මණ්ණිං
සුඛකට්ඨානං අතික්කාමෙසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපතතිං නිං
භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (91)

47 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු පාසෙ බද්ධං¹ සුකරං
කාරුඤ්ඤාන මුඤ්චී තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “කිඤ්චිතෙනා නිං
භික්ඛු”ති “කාරුඤ්ඤාභිපපායො අහං භගවා”ති “අනාපතති භික්ඛු
කාරුඤ්ඤාභිපපායස්සා”ති (92)

48 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු පාසෙ බද්ධං සුකරං
“පුරෙ සාමිකා පස්සන්ති”ති ථෙය්‍යවිතෙනා මුඤ්චී තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි
-පෙ- “ආපතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති. (93)

49 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු පාසෙ බද්ධං මිගං
කාරුඤ්ඤාන මුඤ්චී -පෙ- පාසෙ බද්ධං මිගං “පුරෙ සාමිකා පස්සන්ති”ති
ථෙය්‍යවිතෙනා මුඤ්චී -පෙ- කුමිනෙ බද්ධෙ මචෙජ් කාරුඤ්ඤාන මුඤ්චී -පෙ-
කුමිනෙ බද්ධෙ මචෙජ් “පුරෙ සාමිකා පස්සන්ති”ති ථෙය්‍යවිතෙනා මුඤ්චී,
තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා
පාරාජික”න්ති (94-97)

50 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු යානෙ භණ්ඩං
පසයිනා “ඉතො ගණ්ඨනෙනා පාරාජිකො භවිස්සාමි”ති අතික්කමිනා
පච්චෙට්ඨනා අග්ගහෙසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපතතිං නිං
භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (98)

51 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු කුලලෙන උක්ඛිතනං
මංසපෙසිං “සාමිකානං දස්සාමි”ති අග්ගහෙසි සාමිකා නං භික්ඛුං වොදෙසුං
“අස්සමණෝ‘සි නි”න්ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු
අථෙය්‍යවිතාසා”ති (99)

52 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු කුලලෙන උක්ඛිතනං
මංසපෙසිං “පුරෙ සාමිකා පස්සන්ති”ති ථෙය්‍යවිතෙනා අග්ගහෙසි සාමිකා නං
භික්ඛුං වොදෙසුං. “අස්සමණෝ‘සි නි”න්ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ-
“ආපතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (100)

1 බ.ක. මණ.

45 එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක් මාහැඟි මැණිකක් රැගෙන එක්-තරා මහණකු සමග අදන් මගට පිළිපත්තේ වෙයි එකල්හි ඒ පුරුෂයා ශූලකස්ථානයක් දැක ගිලන් අයුරු දක්වා ස්වකීය බඩු පොදිය ඒ මහණහට දින ඉන් පසු ඒ පුරුෂයා ශූලකස්ථානය ඉක්මවා ඒ මහණහට “වහන්ස, මගේ බඩුපොදිය දෙනු මැනව මම ගිලනෙක් නො වෙමි”යි මෙය කී ය. “ඇවත, තෝ කුමක් හෙයින් මෙබන්දක් කෙළෙහි ද”යි ඒ මහණ පිළිවිසි ය එකල ඒ පුරුෂයා ඒ මහණහට තෙල කරුණ දැන් වී ය. ඒ මහණහට කුකුල් විය “මහණ නොදන්නහුට ඇවැත් නො වේ” යැයි වදාළ සේක. (90)

46 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගාල් තවලමක් සමග අදන්මගට පිළිපත්තේ වෙයි එක් පුරුෂයෙක් ඒ මහණහු ආමිෂයෙන් පොළොඹවා ශූලකස්ථානය දැක “වහන්ස, මේ මැණික ශූලකස්ථානය ඉක්මවා ගෙන යනු මැනවැ”යි මාහැඟි මැණිකක් ඒ මහණහට දිනී. වැලි ඒ මහණ තෙමේ ඒ මැණික ශූලකස්ථානය ඉක්මවා ගෙන ගියේ ය ඒ මහණහට කුකුල් විය “මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි යැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (91)

47 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මලපුඬුවෙක බැඳුනු උරකු කුළුණු සිත් ඇතියේ මුදු ලී ය ඒ මහණහට කුකුල් විය “මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැති විනි ද”යි අසා වදාළ සේක “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම කුළුණු සිත් ඇත්තෙමි වීම”යි කේ කී ය “කුළුණු සිත් ඇත්තහුට ඇවැත් නො වේ යැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (92)

48 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මලපත බැඳි උරකු හිමියෝ දක්නාහැයි පෙර ම සොර සිත් ඇතියේ මුදු ලී ය ඒ මහණහට කුකුල් විය “මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි යැ”යි වදාළ සේක (93)

49 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මලපුඬුවෙක බැඳි මුවකු කුළුණු සිත් ඇතියේ මුදු ලී ය මලපත බැඳි මුවකු ‘නො බෝ කලෙකින් හිමියෝ දක්නාහැයි සොරසිත් ඇතිව මුදු ලී ය කෙමිතෙහි හසු වූ මසුන් කුළුණු සිත් ඇතියේ මුදුලී ය කෙමිතෙහි හසු වූ මසුන් ‘නො බෝකලෙකින් හිමියෝ දක්නාහැයි සොර සිත් ඇතිව මුදු ලී ය ඒ මහණහට කුකුල් විය “මහණ තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි යැ” යි වදාළ සේක (94-97)

50 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් යානයක භාණ්ඩය දැක ‘මෙයින් ගත්තෙමි තම පරිජි අවදින්නෙමි’යි ඉවත් කොට පෙරළා ගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුල් විය “මහණ තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි යැ”යි වදාළ සේක (98)

51 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් උස්සකු විසින් නඟාගත් මස් වැදූල්ලක් ‘හිමියනට දෙන්නෙමි’යි ගත්තේ ය හිමියෝ “තෝ අශ්‍රමණ වෙති”යි ඒ මහණහට වොදනා කළාහු ය” ඔහුට කුකුල් විය “මහණ සොර සිත් නැත්තහුට ඇවැත් නො වේ” යැයි වදාළ සේක (99)

52 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් උස්සකු විසින් නඟාගත් මස් වැදූල්ලක් ‘නො බෝකලෙකින් හිමියෝ දක්නාහැයි සොරසිත් ඇති ව ගත්තේ ය ‘තෝ අශ්‍රමණ වෙති’යි හිමියෝ ඒ මහණහට වොදනා කළාහු ය ඔහුට කුකුල් විය ‘මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි යැ’ යි වදාළ සේක (100)

53 තෙන බො පන සමයෙන මනුස්සා උඵම්පං බනිනා අවිරවතියා නදියා ඔසාදෙනා¹ “බනිනෙ ජිනෙත කට්ඨානි විපකිණ්ණානි අගමංසු භික්ඛු පංසුකුලසඤ්ඤානො උත්තාරෙසුං සාමිකා තෙ භික්ඛු වොදෙසුං “අස්සමණෝඤ්ඤානො” තෙසං කුක්ඛුච්චං අගොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛවෙ පංසුකුල-සඤ්ඤාස්සා”ති (101)

54 තෙන බො පන සමයෙන මනුස්සා උඵම්පං බනිනා අවිරවතියා නදියා ඔසාදෙනා බනිනෙ ජිනෙත කට්ඨානි විපකිණ්ණානි අගමංසු භික්ඛු “පුරෙ සාමිකා පස්සනති”ති ථෙය්‍යවිත්තා උත්තාරෙසුං සාමිකා තෙ භික්ඛු වොදෙසුං “අස්සමණෝඤ්ඤානො”²ති තෙසං කුක්ඛුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛවෙ අපනනා පාරාජික”නති (102)

55 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො ගොපාලකො රුකෙහි සංඛං ආලයෙතො උච්චාරං අගමාසි අඤ්ඤාතරො භික්ඛු පංසුකුලසඤ්ඤා අගගෙහි අථ බො සො ගොපාලකො නං භික්ඛු වොදෙසි “අස්සමණෝඤ්ඤානො”ති තෙසං කුක්ඛුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පංසුකුල-සඤ්ඤාස්සා”ති (103)

56 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුතො නදිං තරන්තස්ස රජකානං හත්තො මුත්තං සංඛං පාදෙ ලග්ගං හොති සො භික්ඛු සාමිකානං දස්සාමිති අගගෙහි සාමිකා නං භික්ඛු වොදෙසුං “අස්සමණෝඤ්ඤානො”ති තෙසං කුක්ඛුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු අථෙය්‍යවිත්තස්සා”ති (104)

57 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුතො නදිං තරන්තස්ස රජකානං හත්තො මුත්තං සංඛං පාදෙ ලග්ගං හොති සො භික්ඛු “පුරෙ සාමිකා පස්සනති”ති ථෙය්‍යවිත්තො අගගෙහි සාමිකා නං භික්ඛු වොදෙසුං “අස්සමණෝඤ්ඤානො”ති තෙසං කුක්ඛුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු අපනනො පාරාජික”නති (105)

58 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සප්පිකුමතිං පසයිනා ථොකං ථොකං³ පරිභුඤ්ජි තස්ස කුක්ඛුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති දුක්ඛකට්ඨස්සා”ති (106)

59 තෙන බො පන සමයෙන සම්බුද්ධා භික්ඛු සංවිද්ධිනා අගමංසු “හණ්ඩං අවහරිස්සමං”ති එකො හණ්ඩං අවහරි තෙ එවමාහංසු “න මයං පාරාජිකා යො අවහරො සො පාරාජිකො”ති භගවතො එනමන්ථො ආරොචෙසුං -පෙ- “අනාපනති භික්ඛවෙ අපනනා පාරාජික”නති (107)

60 තෙන බො පන සමයෙන සම්බුද්ධා භික්ඛු සංවිද්ධිනා හණ්ඩං අවහරිනා හාපෙසුං තෙහි හාජයමානෙ එකමෙකස්ස පටිවිසො න පඤ්චමාසකො පුරි තෙ එවමාහංසු “න මයං පාරාජිකා”ති භගවතො එනමන්ථො ආරොචෙසුං -පෙ- “අනාපනති භික්ඛවෙ අපනනා පාරාජික”නති (108)

1 ඔසාදෙනාති, මජ්ඣං ඝන 2 අස්සමණෝඤ්ඤා, මජ්ඣං ඝන 3 ථොකාථොකා මජ්ඣං

53 එසමයෙහි මිනිස්සු පසුරක් බැඳ අවිරවනී තදියෙහි ඔවාපියති. බැමි සිදි ගිය කල්හි ලී දඬු විසිර ගියේ ය. භික්ෂුහු පාංශුකුල සංඥ ඇත්තෝ ගොඩ ගත්හ ගිම්මෝ ඒ භික්ෂුන්ට “තෙපි අග්‍රමණ්‍යව්‍ය”යි වෛද්‍යා කලාහු ය ඔවුන්ට කුකුස් විය “ලභණෙනි, පාංශුකුල සංඥ ඇත්තනුට ඇවැත් නො වේ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (101)

54 එසමයෙහි මිනිස්සු පසුරක් බැඳ අවිරවනී තදියෙහි ඔවාපියති. බැමි සිදි ගිය කල්හි ලී දඬු විසිර ගියේ ය භික්ෂුහු ‘නොබෝකලෙකින් ගිම්මෝ දක්නාහ’යි සොර සිත් ඇත්තාහු ඒ ගොඩ දඬු ගිම්මෝ “තෙපි නො ලභණ”යි ඔවුන්ට වෛද්‍යා කලාහු ය ඔවුන්ට කුකුස් විය “ලභණෙනි, තෙපි පරිජ්ජාචාත් අවන්තනු යැ”යි වදාළ සේක (102)

55 එසමයෙහි එක්තරා ගොපල්ලෙක් ගහක සඵව ඵල්වා මල පහ කිරීම පිණිස ගියේ ය. එක්තරා මහණෙක් පාංශුකුල සංඥ ඇත්තෝ එය ගත්තේ ය ඉන් පසු ඒ ගොපලී තෙමේ ඒ මහණහට “තෝ අග්‍රමණ්‍ය වෙති”යි වෛද්‍යා කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය “මහණ පාංශුකුල සංඥ ඇත්තනුට ඇවැත් නො වේ”යැ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළසේක. (103)

56 එසමයෙහි තදියක් තරණය කරණ මහණකුගේ පාදයෙහි රජක-යන්ගේ අතින් මිදුනු සඵවෙක් ලැගුනේ වෙයි ඒ මහණ තෙමේ ‘ගිම්මන්ට දෙමැ’යි එය ගත්තේ ය ගිම්මෝ “තෝ අග්‍රමණ්‍යෙහි”යි ඒ මහණහට වෛද්‍යා කලාහු ය. ඔහුට කුකුස් විය “මහණ සොර සිත් තැත්තනුට ඇවැත් නො වේ”යැ යි වදාළ සේක. (104)

57 එසමයෙහි තදියක් තරණය කරණ මහණකුගේ පාදයෙහි රජක-යන්ගේ අතින් මිදුනු සඵවෙක් ලැගුනේ වෙයි ඒ මහණ ‘නොබෝකලෙකින් ගිම්මෝ දක්නාහ’යි සොරසිත් ඇතියේ එය ගත්තේ ය ගිම්මෝ ඒ මහණහට තෝ අග්‍රමණ්‍ය වෙති”යි වෛද්‍යා කලාහු ය ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, තෝ පරිජ්ජාචාත් අවන්තෙහි”යැ යි වදාළ සේක (105)

58 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිතෙල් කළයක් දැක ටික ටික වැළඳී ය ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, පරිජ්ජාචාත් නො වේ දුකුලා-ඇවැත් වේ”යැ යි වදාළ සේක (106)

59 එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු ‘බඩු සොරකම් කරන්නමු’යි සංවිධාන කොට ගෙණ ගියාහු ය එක් නමක් බඩුව සොරකම් කෙළේ ය සෙස්සෝ “අපි පරිජ් ආවැත් නො අවදුමහ යමෙක් එය සොරා ගත්තේ ද හෙතෙමේ ම පරිජ් ආවැත් අවන්තේ වේ”යැ යි වෙසේ කිනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කලාහු ය “ලභණෙනි, තෙපි පරිජ්ජාචාත් අවන්තනු යැ”යි වදාළ සේක (107)

60 එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු සංවිධාන කොට බඩු සොරා තෙණ බෙදුවාහු ය ඔවුන් විසින් බඩු බෙදනු ලබන කල්හි එක් එක් මහණක්ගේ සොටස (ඉගයෙන්) වසුපසක් නො පිරැණී ඔහු “උපි පාරදුනාපේ නොවන්නමු”යි කිනු ගාගැටුනු විහන්සේට තෙල කරුණ සැළ කලාහු ය “මහණෙනි, තෙපි පරිජ්ජාචාත් අවන්තනු යැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (108)

61 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සාවඤ්ඤායං දුබ්බිකෙකෙ අපඤ්ඤායං නුඤ්ඤාලමුට්ඨං ථෙය්‍යවිනේනා අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපනතීං නිං භික්ඛු අපනේනා පාරාජික”නති (109)

62 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සාවඤ්ඤායං දුබ්බිකෙකෙ අපඤ්ඤායං මුග්ගමුට්ඨං -පෙ- මාසමුට්ඨං -පෙ- තීලමුට්ඨං ථෙය්‍යවිනේනා අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- අපනතීං නිං භික්ඛු අපනේනා පාරාජිකනති (110-112)

63. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවඤ්ඤායං අකිංචනෙ වොරකා ගාචිං ගනාමා මංසං බාදිනා සෙසකං පටිසාමේනා අගමංසු භික්ඛු පංසුකුල-සඤ්ඤානො පටිග්ගාභාපෙනා¹ පරිභුඤ්ජංසු වොරකා නෙ භික්ඛු වොදෙසුං “අස්සමණස් භුමො”ති තෙසං කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛුවෙ පංසුකුලසඤ්ඤායං”ති (113)

64 තෙන ඛො පන සමයෙන සාවඤ්ඤායං අකිංචනෙ වොරකා සුකරං ගනාමා මංසං බාදිනා සෙසකං පටිසාමේනා අගමංසු භික්ඛු පංසුකුල-සඤ්ඤානො පටිග්ගාභාපෙනා පරිභුඤ්ජංසු වොරකා නෙ භික්ඛු වොදෙසුං “අස්සමණස් භුමො”ති තෙසං කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛුවෙ පංසුකුලසඤ්ඤායං”ති (114)

65 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු නිණ්ණෙකිනනං ගනාමා දුතං² නිණ්ණං පඤ්චමාසග්ගතකං ථෙය්‍යවිනේනා අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපනතීං නිං භික්ඛු අපනේනා පාරාජික”නති (115)

66 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු නිණ්ණෙකිනනං ගනාමා නිණ්ණං ලාභිනා³ පඤ්චමාසග්ගතකං ථෙය්‍යවිනේනා අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපනතීං නිං භික්ඛු අපනේනා පාරාජික”නති (116)

67 තෙන ඛො පන සමයෙන අගනතුකා භික්ඛු සඤ්ඤායං අමිං භාජා-පෙනා පරිභුඤ්ජංසු අවාසිකා භික්ඛු නෙ භික්ඛු වොදෙසුං “අස්සමණස් භුමො”ති තෙසං කුක්කුළුවං අහොසි භගවතො එනමේනං අරොවෙසුං -පෙ- “ඤ්ඤානො භුමො භික්ඛුවෙ”ති “පරිභොගස්ථා⁴ මෙයං භගවා”ති “අනාපනති භික්ඛුවෙ පරිභොගස්ථායං”ති (117)

68 තෙන ඛො පන සමයෙන අගනතුකා භික්ඛු සඤ්ඤායං ජලමුට්ඨං -පෙ- සඤ්ඤායං ලමුට්ඨං -පෙ- සඤ්ඤායං පනසං -පෙ- සඤ්ඤායං නාලපකකං -පෙ- සඤ්ඤායං උවජුං -පෙ- සඤ්ඤායං නිමිඛරුසකං භාජාපෙනා පරිභුඤ්ජංසු අවාසිකා භික්ඛු නෙ භික්ඛු වොදෙසුං “අස්සමණස් භුමො”ති තෙසං කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛුවෙ පරිභොගස්ථායං”ති (118-123)

69 තෙන ඛො පන සමයෙන අමිපාලකා භික්ඛුතං අමිපාලං දෙනති භික්ඛු ‘ගොපෙනා ඉමෙ ඉස්සරා, නසිමෙ දුභු’නති කුක්කුළුවායනනා න පනිගණහනති භගවතො එනමේනං අරොවෙසුං -පෙ- “අනාපනති භික්ඛුවෙ ගොපකස්ස දුතෙ”ති (124)

1 පටිග්ගාභාපෙනා, 2 දුතං, මජ්ඣං 3 ලාභිනා, සි මු 4 පරිභොගස්ථායං, මජ්ඣං, සක

61 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සැවැත්නුවර දුර්භික්ඛයෙක දී වෙළෙන්දකුගේ සහල් මිටක් සොරසිතැතියෙ ගත්තේ ය. ඒ මහණහට කුකුළු විය “මහණ, තෝ පරිජිතැවැත් අවන්තෙහි යැ”යි වදාළ සේක (109)

62 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සැවැත්නුවර දුර්භික්ඛයෙක දී වෙළෙන්දකුට අයත් මුං මිටක් මැ මිටක් . තල මිටක් සොර සිතැතියෙ හැර ගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුළු විය. “මහණ, තෝ පරිජිතැවැත් අවන්තෙහි යැ”යි වදාළ සේක (110-112)

63 එසමයෙහි සැවැත්නුවර අඤ්චනයෙහි සොරැ ගවදෙනක මරා මස් කා සෙස්ස සහවා තබා ගියාහු ය. භික්ෂුහු පාංශුකුල සංඥ ඇත්තෝ පිළිගන්වා ගෙණ එය වැලඳූහ සොරැ ඒ භික්ෂුන්ට “තෙපි අශ්‍රමණයව්හ”යි වෛදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුළු විය “මහණෙනි, පාංශුකුල සංඥ ඇත්තනුට ඇවැත් නො වේ”ය යි වදාළ සේක. (113)

64 එසමයෙහි සැවැත්නුවර අඤ්චනයෙහි සොරැ උරකු මරා මස් කා සෙස්ස සහවා තබා ගියාහු ය භික්ෂුහු පාංශුකුල සංඥ ඇත්තෝ පිළිගන්වා ගෙණ එය වැලඳූ හ සොරැ මහණුන්ට “තෙපි නො මහණහ”යි වෛදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුළු විය “මහණෙනි, පාංශුකුල සංඥ ඇත්තනුට ඇවැත් නො වේ”ය යි වදාළ සේක (114.)

65. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් තණකොතකට ගොස් සිද ලන ලද පස් මස්සක් අගනා තණ සොරසිතැතියෙ හැර ගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුළු විය “මහණ, තෝ පරිජිතැවැත් අවන්තෙහි යැ”යි වදාළසේක (115)

66 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් තණකොතකට ගොස් සොරසිත් ඇත්තේ පස් මස්සක් අගනා තණ කපා පැහැර ගත්තේය ඒ මහණහට කුකුළු විය “මහණ, තෝ පරිජිතැවැත්. අවන්තෙහි යැ”යි වදාළසේක (116)

67 එසමයෙහි ආගනතුක භික්ෂුහු සහසතු අඹ බෙදවා ගෙණ වැලඳූහ ආවාසික භික්ෂුහු ඔවුනට “තෙපි නොමහණහ”යි වෛදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුළු විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ ප්‍රවන සැළ කළාහු ය “මහණෙනි, තෙපි කෙබඳු සිත් ඇති වුහු ද?”යි අසා වදාළසේක. ‘භාග්‍ය-වතුන් වහන්ස, අපි පරිභොග කාමැත්තමෝ වුමු’යි ඔහු කීහ “මහණෙනි, පරිභොග කිරීම පිණිස ඇවැත් නො වේ” යැයි වදාළසේක. (117)

68 එසමයෙහි ආනතුක භික්ෂුහු සහසතු අඹ සහසතු දෙල් සහසතු පතා (කොස්) සහසතු තල්පල සහසතු උක් සහසතු තිඹිරි බෙදවා වැලඳූහ ආවාසික භික්ෂුහු ඔවුනට “තෙපි නොමහණහ”යි වෛදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුළු විය “මහණෙනි, පරිභොග පිණිස ඇවැත් නො වේ”යැයි වදාළසේක (118-123)

69 එසමයෙහි අඹපල්ලෝ භික්ෂුන්ට අඹ පල දෙත් භික්ෂුහු “මොහු අඹ රැක ගැන්මෙහි ඉසුරෝ වෙත් මොහු අනුන්ට දෙන්නට ඉසුරෝ නො වෙත්”යැ”යි කුකුළු කරන්නාහු නො පිළිගණිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළාහු ය “මහණෙනි ආරක්‍ෂකයා දුන් දෑ පිළිගැන්මෙහි ඇවැත් නොවේ”යැ යි වදාළසේක (124)

70 තෙන බො පන සමයෙන ජම්බුපාලකා -පෙ- ලුබ්භපාලකා -පෙ- පනසපාලකා -පෙ- තාලපකකපාලකා -පෙ- උවුජ්ජපාලකා -පෙ- තිමා- රුසකපාලකා භික්ඛුනං තිමිරුසකෙ දෙනති භික්ඛු “ගොපෙතුං ඉමෙ ඉස්සරු, නසිමෙ දුතු”නති කුකකුච්චායනා, න පතිගණ්හනා භගවතො එතමන් ආරොවෙසුං -පෙ- “අනාපනති භික්ඛවෙ ගොපකස්ස දුතෙ”ති (125-130)

71 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සඛ්ඤ්ඤා දුරාං තාවකාලිකං හරිතා අතතතො විහාරස්ස කුඛ්ඛං උපජාමෙහසි භික්ඛු නං භික්ඛුං වොදෙසුං “අස්සමණෝ‘සි ච”නති තස්ස කුකකුච්චං අහොසි භගවතො එතමන් ආරොවෙසි -පෙ- ‘කිඤ්චිතො චං භික්ඛු’ති ‘තාවකාලිකො අහං භගවා’ති, “අනාපනති භික්ඛු තාවකාලිකෙ”ති (131)

72 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සඛ්ඤ්ඤා උදකං ථෙය්‍යවිතො අවහරි -පෙ- සඛ්ඤ්ඤා මනතිකං ථෙය්‍යවිතො අවහරි -පෙ- සඛ්ඤ්ඤා පුඤ්ඤතිනං තිණං ථෙය්‍යවිතො අවහරි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං චං භික්ඛු අපනො පාරාජික”නති (132-134)

73 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සඛ්ඤ්ඤා පුඤ්ඤතිනං තිණං ථෙය්‍යවිතො කුපෙසි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති දුකකටස්ස”ති (135)

74 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සඛ්ඤ්ඤා මඤ්චං ථෙය්‍යවිතො අවහරි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං චං භික්ඛු අපනො පාරාජික”නති (136)

75 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සඛ්ඤ්ඤා පිඨං -පෙ- සඛ්ඤ්ඤා භිසිං -පෙ- සඛ්ඤ්ඤා බිමොහනං -පෙ- සඛ්ඤ්ඤා කචාටං -පෙ- සඛ්ඤ්ඤා අලොකසන්තිං -පෙ- සඛ්ඤ්ඤා ගොපානසිං ථෙය්‍යවිතො අවහරි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං චං භික්ඛු අපනො පාරාජික”නති (137-142)

76 තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු අඤ්ඤාතරස්ස උපාසකස්ස විහාර- පරිභොගං සෙනාසනං අඤ්ඤාත පරිභුඤ්ඤානති අථ බො සො උපාසකො උප්ඤ්ඤාති සියති විපාවෙති “කථං හි නාම හදනා අඤ්ඤාත පරිභොගං අඤ්ඤාත පරිභුඤ්ඤානති”ති භගවතො එතමන් ආරොවෙසුං -පෙ- “න භික්ඛවෙ අඤ්ඤාත පරිභොගො අඤ්ඤාත පරිභුඤ්ඤානබ්බො, යො පරිභුඤ්ඤාය අපනති දුකකටස්ස”ති (143)

77 තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු උපොසථගමපි සනතිසප්පමපි හරිතුං කුකකුච්චායනා ජලායං නිසිදනති ගනනාති‘පි විවරාති පි පංසුකිනාති භොනති භගවතො එතමන් ආරොවෙසුං -පෙ- “අනුජානාමි භික්ඛවෙ තාවකාලිකං හරිතු”නති (144)

70 එසමයෙහි දමපල්ලෝ දෙල් රක්තෝ කොස් රක්තෝ . තල්පල රක්තෝ, උක් රක්තෝ තිඹිරි රක්තෝ භික්ෂුන්ට තිඹිරි දෙත්. භික්ෂුහු ‘මොහු රක්තට ඉසුරෝ වෙති මොහු දෙත්තට ඉසුරෝ නොවෙති’යි කුකුස් කරමින් නො පිළිගනිත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පුවත සැලකළාහු ය “මහණෙනි, රක්තහුගේ දානය පිළිගැනීමෙහි ඇවැත් නො වේ” යැයි වදාළසේක (125-130)

71 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සභසතු දෑව තාවකාලික වසයෙන් ගෙණ ගොස් තදාගේ විහාරයේ බිත්තියට රාකුල් වසයෙන් යෙදී ය. භික්ෂුහු ඒ මහණහට වෛද්‍යා කළාහු ය “තෝ අසුමණ වෙති” යයි ඔහුට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන් විය “මහණ තෝ කෙබඳු සිතැති වෙති ද?” ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස, තව්කාලී සිත් ඇත්තෙමි’ “මහණෙනි, තව්කාලීයෙහි ඇවැත් නො වේ.” (131)

72 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සභසතු ජලය සොර සිත් ඇත්තේ හැර ගත්තේ ය සභසතු මැටි සොර සිත් ඇත්තේ හැරගත්තේ ය සභසතු ගොඩගසා තුබූ තණ සොර සිත් ඇත්තේ හැරගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය. (132-134)

73. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සභසතු ගොඩ ගැසූ තණකොළ සොරසිතින් දෑවී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ දුකුලාඥාවැත් වේ” (135)

74. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සභසතු ඇදක් සොරසිත් ඇතියේ හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය” (136)

75. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සභසතු පුටුවක් සභසතු බිත්තියක් සභසතු කොට්ටියක් සභසතු කවුළුවක් සභසතු කවුළුවක් සභසතු ගොතැස්සක් සොරසිත් ඇතියේ හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය” (137-142)

76 එසමයෙහි භික්ෂුහු එක්තරා උවසුවකුගේ විහාරපරිභොග වූ සෙනසුනක් අත් තැනක පරිභොග කරන්. ඉන්පසු ඒ උවසු තෙමේ අවමන් කෙරෙයි, අසුණු කියයි, නුගුණ පහුරුවයි: ‘කෙසේ නම් පින්වත්හු අත්තැනක පරිභොග කළයුතු දෙයක් අත්තැනක පරිභොග කෙරෙද් දෑ’යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැල කළාහු ය “මහණෙනි අත් තැනක පරිභොග කළයුතු දෙය අත් තැනක දී පරිභොග නො කළ යුතු යි යමෙක් පරිභොග කෙරේ නම් දුකුලාඥාවැත් වේ” (143)

77 එසමයෙහි භික්ෂුහු පොහොයගෙට ද හිඳිනාකඩ පවා හැරගෙන යන්නට කුකුස් උපදවන්නාහු බිම හිඳ ගනිත් සිරුරු ද සිවුරු ද පස් වැකුණාහු වෙත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළාහු ය “මහණෙනි තව්කාලීව ගෙණ යන්නට අනු දනිමි” (144)

78 තෙන බො පන සමයෙන චම්පායං පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා අනෙතවාසිකා¹ භික්ඛුනී පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා උපට්ඨාකකුලං ගතවා “අයං ඉච්ඡති තෙකටුලයාගං පානු”න්ති පවාපෙනා හරිති අනන්තා පරිභුඤ්ඤා සා ජානිති නං වොදෙසි “අයං මණ්ඩිසි ති”න්ති තස්සා කුක්කුළුවං අහොසි අථ බො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමන්තං ආරොවෙසි භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමන්තං ආරොවෙසුං භික්ඛු හගවතො එතමන්තං ආරොවෙසුං “අනාපනති භික්ඛුවෙ පාරාජිකස්ස, ආපනති සමපජානමුසාවාදෙ පාවිතතියස්සා”ති (145)

79 තෙන බො පන සමයෙන රාජගහෙ පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා අනෙතවාසිකා භික්ඛුනී පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා උපට්ඨාකකුලං ගතවා “අයං ඉච්ඡති මධුගොලකං බාදිතු”න්ති පවාපෙනා හරිති අනන්තා පරිභුඤ්ඤා සා ජානිති නං වොදෙසි “අයං මණ්ඩිසි ති”න්ති තස්සා කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛුවෙ පාරාජිකස්ස, ආපනති සමපජානමුසාවාදෙ පාවිතතියස්සා”ති (146)

80 තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලියං ආයස්මතො අපඤ්ඤාස්ස උපට්ඨාකස්ස ගහපතීනො අථ දුරකා හොන්ති පුතො ව භාගිනෙය්සා ව අථ බො සො ගහපති ආයස්මන්තං අප්පකං එතදවොච “ඉමං භනෙත ඔකාසං යො ඉමෙසං දවින්නං දුරකානං සඤ්ඤා හොති පසන්නො තස්ස ආවිකෙය්සාසිති² තෙන බො පන සමයෙන තස්ස ගහපතීනො භාගිනෙය්සා සඤ්ඤා හොති පසන්නො අථ බො ආයස්මා අප්පකො නං ඔකාසං තස්ස දුරකස්ස ආවිකා සො තෙන සාපතෙය්සන කුටුම්භිකො සඤ්ඤාපෙසි, දුතඤ්ඤා පට්ඨපෙසි අථ බො තස්ස ගහපතීනො පුතො ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච “කො භු බො භනෙත ආනන්ද පිතුතො දයජෙජා පුතො ව භාගිනෙය්සා වා”ති “පුතො බො ආවුසො පිතුතො දයජෙජා”ති අයං “අයං අප්පකො අමහාකං සාපතෙය්සං අමහාකං මෙථුකස්ස ආවිකා”ති “අයං මණ්ඩො ආවුසො ආයස්මා අප්පකො”ති අථ බො අප්පකො අයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච “දෙති මෙ ආවුසො ආනන්ද විනිවිජ්ජ”න්ති තෙන බො පන සමයෙන අයස්මා උපාලී ආයස්මතො අප්පකස්ස පකෙඛා හොති අථ බො ආයස්මා උපාලී ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච “යො භු බො ආවුසො ආනන්ද සාමිකෙත ‘ඉමං ඔකාසං ඉත්ථන්තාමස්ස ආවිකා’ති³ වුතො තස්ස ආවිකාති” කිං සො ආපජ්ජති”ති “න භනෙත කිඤ්ච ආපජ්ජති, අනාමසො දුක්ඛට්ඨතමපි”ති “අයං ආවුසො ආයස්මා අප්පකො සාමිකෙත ‘ඉමං ඔකාසං ඉත්ථන්තාමස්ස ආවිකා’ති වුතො තස්ස ආවිකාති⁴ අනාපනති ආවුසො පායස්මතො අප්පකස්සා”ති (147)

1 අනෙතවාසිකී ජෙසං 2 ආවිකෙය්සාසි සංකාලමකාසිති සං 3 ආවිකාසිති සං

4 ආවිකා, පිච්ඡ

78 එසමයෙහි වමසාවෙහි පුලලනඤ්ඤා නම් මෙහෙණගේ අතුවැසි මෙහෙණක් පුලලනඤ්ඤා මෙහෙණගේ පසදකුලයට ගොස් “ආයතීනොමෝ නිකුළු කාද¹ පාතය කරන්නට කැමති” ය යි පිසවා ගෙන්වා ගෙණ නොමෝ පාතය කළා ය. ඔ නොමෝ එය දෑන ගෙණ ඇයට “නී මෙහෙණක් නො වෙයි” යි වොදනා කළා ය ඇයට කුකුස් විය ඉන්පසු ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට මෙය සැළ කළා ය. මෙහෙණහු මහණන්ට මෙය සැළ කළාහු ය මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපුවන සැළ කළාහු ය “මහණෙනි, පරිජි ඇවැත් නො වේ දෑන දෑන මුසවා කීමෙහි පවිති ඇවැත් වේ.” (145)

79 එසමයෙහි රජගහ නුවර පුලලනඤ්ඤා නම් මෙහෙණගේ අතුවැසි මෙහෙණක් පුලලනඤ්ඤා මෙහෙණගේ පසද කුලයට පැමිණ “ආයතීනොමෝ අතිරස කැවුම් වළඳන්නට කැමැත්තී” ය යි අතිරස කැවුම් පිසවා ගෙන්වා ගෙණ නොමෝ වැළඳුවා ය ඔ මේ කරුණ දෑන ගෙණ තෙල මෙහෙණට ‘නෝ නොමෙහෙණක් වෙයි’ යි වොදනා කළා ය ඒ මෙහෙණට කුකුස් විය “මහණෙනි” පරිජි ඇවැත් නො වේ. දෑන දෑන මුසවා කීමෙහි පවිති ඇවැත් වේ.” (146)

80 එසමයෙහි විසල් පුරයෙහි ආයුෂමත් අජ්ජක මහණහුගේ උපසාං-
යක ගෘහපතිහුගේ පුත්‍රයා ද බැනා දෑ යි දරුවෝ දෙදෙනෙක් වෙති ඉක්බිති ඒ ගෘහැව් තෙමේ ආයුෂමත් අජ්ජක තෙරුන්ට මෙය කිය “වහන්ස, මේ දරුවන් දෙදෙනා අතුරෙන් යමෙක් සැදුහැකි වේ ද, සත්තෙහි පැහැදුනෙක් වේ ද, ඔහුට මේ ස්ථානය (ධනය) කියනු මැනවැ” යි එසමයෙහි ඒ ගෘහැව්-
යාගේ බැනා සැදුහැ ඇත්තෙක් ද පැහැදුනෙක් ද වෙයි ඉක්බිති ආයුෂමත් අජ්ජක තෙමේ ඒ ස්ථානය ඒ දරුවාට කියේ ය හෙ තෙමේ ඒ ධනයෙන් ගෙදළු (හිඟි ජීවිතය) ඇරඹී ය දන් වැට ද නැබී ය ඉක්බිති ඒ ගෘහැව්‍යාගේ පුත් තෙමේ ආයුෂමත් ආනඤ්ඤා සථවිරයන් වහන්සේට මෙය දන්වී ය “වහන්ස, ආනඤ්ඤා සථවිරයෙනි, කවරෙක් පියසතු ධනයට හිමියා වේ ද ‘පුත්‍රයා ද නැතහොත් බැනා ද?’” යි “ඇවත පුත් තෙමේ පියසතු ධනයට හිමියා වෙයි” කී ය “වහන්ස, මේ අජ්ජක හිමි තෙමේ අපසතු ධනය අපගේ නැ හුහුරුබඩු පැවරී ය ඇවැත්නි, ආයුෂමත් අජ්ජක තෙමේ නො මහණෙකි” යි ඉක්බිති අජ්ජක තෙමේ ආයුෂමත් ආනඤ්ඤා සථවිරයන් වහන්සේට මෙය කී ය. “ඇවැත් ආනඤ්ඤා සථවිරයෙනි, මට විනිශ්චයක් දෙනු මැනවැ” යි එසමයෙහි ආයුෂමත් උපාලි සථවිර තෙමේ ආයුෂමත් අජ්ජකහට පක්ෂපාතී වෙයි ඉක්බිති ආයුෂමත් උපාලි සථවිර තෙමේ ආයුෂමත් ආනඤ්ඤා සථවිරයන්ට මෙය කී ය. “ඇවැත් ආනඤ්ඤා සථවිරය, යමෙක් වතාහි හිමියා විසින් ‘මේ ස්ථානය මෙනම් ඇත්තහුට කියව’ යි කියන ලද්දේ ඔහුට කියා නම් හෙතෙමේ කිනම් ඇවතකට පැමිණේ ද?” “වහන්ස, කිසියම් ඇවතකට නො පැමිණෙයි යටත් පිරිසෙයින් දුකුළාවක් පමණකට ද නො පැමිණේ” යි “ඇවැත්නි, මේ ආයුෂමත් අජ්ජක තෙමේ හිමියා විසින් මේ ස්ථානය මෙනම් ඇත්තහුට කියව’ යි කියන ලද්දේ ඔහුට කී ය ඇවැත්නි, ආයුෂමත් අජ්ජක හට ඇවැත් නො වේ ” (147)

1 තල-සහල්-මුං හෝ, තල-සහල්-මැ හෝ, තල-සහල්-කොල්ලු හෝ, තල-සහල් දෙක යම්කිසි අපරත්ත ධාන්‍යයක් සමග මිශ්‍රකොට ගන්නා ලද්ද සතරෙක් කොටසක් දිය මුහු කිරියෙහි බහා පියගත් ඒතෙල් මි සතුරු ආදිය ගෙදු කාදයි. -(සමනක පාසාදිකා)

81 තෙන බො පන සමයෙන ඔරාණ්ණසීයං පායසමතො පිලිඤ්චවජ්ජසා උපට්ඨාකකුලං වොරෙහි උපඥතං භොති. ඥො ව දරකා නිතා භොනති. උච්චො පායසමා පිලිඤ්චවජ්ජො තෙ දරකෙ ඉද්ධියා ආනෙතො පාසාදෙ ඤපෙසි මනුසසා තෙ දරකෙ පසසිතො “අයාසසායං පිලිඤ්චවජ්ජසා ඉද්ධානුභාවො”ති ආයසමනෙන පිලිඤ්චවජ්ජ අභිපසාදිදංසු භික්ඛු උප්ඝායනති බ්බෙනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම ආයසමා පිලිඤ්චවජ්ජො වොරෙහි නිතෙ දරකෙ ආනෙසසාති”ති භගවතො එතමස්මිං ආරොවෙසුං -පෙ- “උතාපතති භික්ඛවෙ ඉද්ධිමතො¹ ඉද්ධිවිසයෙති (146)

82 තෙන බො පන සමයෙන ඥො භික්ඛු සභායකා භොනති පණ්ණාසො ව කපිලො ව එකො ගාමකෙ විහරති එකො ඝොෂොමිතීයං අච්චො තසා භික්ඛුතො ගාමකා කොසමිඤ්ඤ භවජ්ජනාසා අනතරා මගෙ තදිං තරනතසා සුකරිකාතං හස්මතො මුත්තා චේදද්ධි පාදෙ ලග්ගා භොති සො භික්ඛු “සාමිකාතං දසසාමි”ති අග්ගභෙසි සාමිකා තං භික්ඛුං වොදෙසුං “අසාමණෝ‘සි ඩ”නති තං උතතිණ්ණං අඤ්ඤාතරා² ගොපාලිකා පසසිතො එතදවොච “එහි භතෙන මෙථුනං ධම්මං පතිසෙව්වා”ති සො ‘පකතියාපභං අසාමණෝ‘ති’ තසා මෙථුනං ධම්මං පතිසෙව්වා කොසමිඤ්ඤ ගන්තො භික්ඛුතං එතමස්මිං ආරොවෙසි. භික්ඛු භගවතො එතමස්මිං ආරොවෙසුං අනාපතති භික්ඛවෙ අදින්නාදුතෙ පාරුජ්කසා, පාපතති මෙථුනධම්මසමායොගෙ පාරුජ්කසා”ති (149)

83. තෙන බො පන සමයෙන ඝාගලායං ආයසමතො දළඛිකසා සද්ධි-විහාරිකො භික්ඛු අනභිරතියා පිළිතො අපණ්ණිකසා වෙඨනං අවහරිතො ආයසමනං දළඛිකං එතදවොච “අසාමණෝ අභං භතෙන විබ්භමිසාමි”ති “කිං තසා ආවුසො කත”නති? සො තමස්මිං ආරොවෙසි අභරාපෙතො අභසාපෙසි තං අභසාපෙනෙත ත පඤ්චමාසකො අග්ගි³ “අනාපතති පාවුසො පාරුජ්කසා”ති ධම්මකථං අකාසි සො භික්ඛු අභිරමීති⁴ (150)

දුතියපාරුජ්කං සමන්තං.

1 ඉද්ධිකතසා ලෙසං ඉද්ධිමතො සා 2 උතා. ලෙසං 3 අසාමණෝසමිති සිමු 4 අග්ගාපෙනතං න පඤ්චමාසකෙ අභ්ගපතති ලෙසං 5 අභිරමීති ලෙසං

81 එසමයෙහි බරණැස්නුවර ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙරුන්ගේ උපසංඝායකයුලය සොරුන් විසින් පෙළුනලද්දේ වෙයි. දරුවන් දෙදෙන ද පාහැර ගෙණ යන ලද්දහු වෙත්. ඉක්බිති ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙමේ ඒ දරුවන් සාද්ධියෙන් ගෙණවුන් පහයෙහි තැබී ය. මිනිස්සු ඒ දරුවන් දැක මෙය පිළිඤ්චවත් ආයුෂමත්ගේ සාද්ධානුභාව යයි ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙරුන් කෙරෙහි ඉතා පාහැදුනාහු ය. භික්ෂූහු අවමන් කෙරෙහි, අයුණු කියති, හුගුණ පතුරුවන් “කෙසේ නම් ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත්තෙමේ සොරුන් විසින් ගෙණ යනලද දරුවන් ගෙණ ආයේ දැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළාහු ය “මහණෙනි, සාද්ධිමත්හුගේ සාද්ධි විෂයෙහි ඇවැත් නො වේ” (148)

82 එසමයෙහි පණ්ඩුකය කපිලය හි යහළු භික්ෂූහු දෙනමක් වෙන් එක් නමක් ගවසා වෙසෙයි එක් නමක් කොසඹැනුවර වෙසෙයි ඉක්බිති ගමින් කොසඹැනුවරට යද්දී අතර මග නදියක් තරණය කරන්නා වූ ඒ මහණහුගේ පාදයෙහි හුරුවැද්දන්ගේ අතින් ගිළිහුනු මුරුණු තෙල් වැටිය ලැගුනේ වෙයි ඒ මහණ තෙමේ “හිමියන්ට දෙන්නෙමැ”යි එය හැර ගත්තේ ය හිමියෝ ඒ මහණහට “තෝ අශ්‍රමණ වෙහි”යි වෛද්‍යා කළාහුය එතරවූ ඒ මහණ දැක එක් ගෙවිලියක් මෙසේ කීවය “වහන්ස, එනු වැතැවි මෙවුන්දම් සේවනය කරන්නැ”යි හෙතෙමේ “මම පියොවිනිදු අශ්‍රමණයෙමි”යි ඇය හා මෙවුන්දම් සේවනය කොට කොසඹැනුවරට ගොස් භික්ෂූන්ට තෙල පවත් සැල කෙළේය භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැල කළාහුය “මහණෙනි, අසිතාදනින් පරිජි ඇවැත් නොවේ මෙවුන්දම් සෙවීමෙන් පරිජි ඇවැත් වේ”. (149)

83 එසමයෙහි සහල්පුර ආයුෂමත් දළකිකගේ සද්ධිවිහාරික මහණෙක් අතභීරතියෙන් පෙළුනේ වෙළෙන්දකුගේ හිස් වෙළුමක් සොරා ගෙණ ආයුෂමත් වූ දළකික තෙරුන්ට මෙය කීය “වහන්ස, මම අශ්‍රමණ වෙමි උපැවිදි වන්නෙමි”යි “ඇවැත්නි තා විසින් කුමක් කරණ ලදද?” හෙතෙමේ එකරුණ කීය. එය ගෙන්වා අගය (මිල නියම) කරවිය අගය කරවන කල්හි මසුපසක් නො අගනේ විය “ඇවැත්නි, පරිජි ඇවැත් නො වේය”යි දහැමි කථාවක් කෙළේය. ඒ මහණ තෙමේ සස්තනි සිත් ඇලවිය (150)

දෙවන පරිච්ඡය නිමි.

2. 3.

තත්ත්වපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවතො කුට්ඨාරසාලායං තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා භික්ඛූතං අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති, අසුභාය වණණං භාසති, අසුභභාවනාය වණණං භාසති, ආදියං ආදියං අසුභසමාපත්තියා වණණං භාසති

2 අථ ඛො භගවා භික්ඛූ ආලෝකෙති. “ඉට්ඨමගං භික්ඛවෙ අභිමාසං පතිසලලිසිතුං, නමති කෙනචි උපසඛිකමිතබ්බො අඤ්ඤානු එකෙන පිණ්ඩපාත නීභාරකෙනා”ති “එවං භතො”ති ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො පටිසුඤ්ඤා¹ නාසුඤ්ඤා කොචි භගවතො උපසඛිකමිති අඤ්ඤානු එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙන

3 භික්ඛූ “භගවා ඛො අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති, අසුභාය වණණං භාසති, අසුභභාවනාය වණණං භාසති, ආදියං ආදියං අසුභසමාපත්තියා වණණං භාසති”ති තෙ අනෙකාකාරවොකාරං අසුභභාවනාසුයොගමනුසුතතා විහරන්ති

4 තෙ සකෙන කායෙන අට්ඨියන්ති හරායන්ති ජගුච්ඡන්ති. සෙය්‍යථාපි නාම ඉපචි වා පුරිසො වා දහරෙ යුවා මණ්ඩනකජාතිකො සිසං නභාතො අභිකුණ්ඨපෙන වා කුඤ්ඤාකුණ්ඨපෙන වා මනුස්සකුණ්ඨපෙන වා කණ්ඨො ආසන්නෙන අට්ඨියෙය්‍ය හරායෙය්‍ය ජගුච්ඡෙය්‍ය එවමෙව තෙ භික්ඛූ සකෙන කායෙන අට්ඨියන්ති හරායන්ති ජගුච්ඡන්ති අත්තනාපි අත්තනං ජිවිතා වොරෙපෙනති, අඤ්ඤාමඤ්ඤාමපි ජිවිතා වොරෙපෙනති මිගලණ්ඩිකමපි සමණකුත්තකං උපසඛිකමිති, එවං චදෙනති - “සාධු තො ආට්ඨසො ජිවිතා වොරෙපෙහි, ඉදං තෙ පත්තච්චරං භවිස්සති”ති

5 අථ ඛො මිගලණ්ඩිකො සමණකුත්තකො පත්තච්චරෙහි භට්ඨො සමබ්බලෙ භික්ඛූ ජිවිතා වොරෙපෙති ලොභිතකං අසිං ආදාය යෙන මහාමුද්‍ර නදී, තෙනුපසඛිකමි අථ ඛො මිගලණ්ඩිකස්ස සමණකුත්තකස්ස ලොභිතකං අසිං² බොවන්තස්ස අනුදෙව කුඤ්ඤාමං අනු විපට්ඨසාරෙ “අලාභා වත මෙ, න වත මෙ ලාභා දුලලභං වත මෙ, න වත මෙ සුලලභං. බහුං වත මයං අපුඤ්ඤං පසුතං යො’හං භික්ඛූ සිලවතො කලාණ්ඩමෙව ජිවිතා වොරොපෙසි”න්ති

6 අථ ඛො අඤ්ඤාතරු මාරකාසිකා දෙවතා අභිජ්ජමානෙ උදකෙ ආගන්ති මිගලණ්ඩිකං සමණකුත්තකං එතදවොච “සාධු සාධු සප්පරිස, ලාභා තෙ සප්පරිස, සුලලභං තෙ සප්පරිස, බහුං තයා සප්පරිස, පුඤ්ඤං පසුතං, යං භිං අතිණ්ණං තාරෙසි”ති

1 පටිසුඤ්ඤාමජසං. 2 කං අසිං මජසං.

2. 3.

තෘතීය පාරාජිකය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ විසල්පුර මහවෙහෙරෙහි කුට්‍යාරාලයෙහි වෙසෙන සේක එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තන් අයුරින් භික්ෂූන්ට අසුභය පිළිබඳ කථාව වදාරණ සේක අසුභයෙහි විස්තර වදාරණ සේක අසුභභාවනාවෙහි ගුණ කියන සේක කරුණු දක්ව දක්වා අසුභසමාපත්තියෙහි අනුසස් වදාරණ සේක

2 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක “මහණෙනි, මම අබ්බසක් හුදකලාව වසන්නට කැමැත්තෙමි. පිණ්ඩපාතය ගෙණෙන එක් මහණකු හැර කිසිවකු විසින් නොඑළඹිය යුත්තෙමි වෙමි”යි “වහන්ස, එසේ ය”යි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දී මෙහි පිණ්ඩපාතය ගෙණෙන එක් මහණකු හැර කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත නො එළඹෙයි

3 භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තන් අයුරින් අසුභකථාව වදාරණ සේක අසුභයෙහි විස්තර කියන සේක අසුභභාවනාවෙහි ගුණ කියන සේක කරුණු දක්ව දක්වා අසුභසමාපත්තියෙහි අනුසස් වදාරණ සේකැ”යි ඒ භික්ෂූහු නොයෙක් අයුරින් මුසු වූ අසුභභාවනාවෙහි යෙදුනාහු වෙසෙත්.

4. යම්සේ සැරසීම පියවි කොට ඇති හිස නැවැටූ තරුණ වූ යොවුනෙහි සිටියා වූ සත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ ගෙලෙහි ලැගුනු සප්පියකපයකින් හෝ බලුකුණකින් හෝ මිනිස් කුණකින් හෝ පෙළෙන්නේ ද, ලජ්ජාවන්තේ ද, පිළිකුල් කරන්නේ ද, එපරිද්දෙන් ම ඒ භික්ෂූහු සියකසින් පෙළෙන්නාහු ලජ්ජාවන්තාහු, පිළිකුල් කරන්නාහු තුමු තමන් ම ජීවිතයෙන් තොරකර ගණින් ඔවුනොවුන් ද ජීවිතයෙන් තොරකර ගණින් මහණවෙස් ගත් මිගලණ්ඩිකයා වෙත ද එළඹ මෙසේ කියත් “ඇවත, අප ජීවිතයෙන් තොර කරණු මැනව මේ පා සිවුරු තට වන්නේය”යි.

5 ඉක්බිති මහණ වෙස් ගත් මිගලණ්ඩික නෙමේ පා සිවුරුවලින් පෝෂිත වූයේ බොහෝ භික්ෂූන් දිවියෙන් තොරකොට ලේ වැකුනු කඩුව ගෙණ ඔහුමුදු නදිය වෙත පැමිණියේ ය ඉක්බිති ලේ වැකුණු කඩුව දෝනා මහණවෙස් ගත් මිගලණ්ඩිකයාට කුකුත් වූයේ ම ය විපිළිසරවූයේ ම ය “එකාන්තයෙන් මට ආලාභයහ එකාන්තයෙන් මට ලාභයෝ නො වෙති මාලත් මිනිසන් බව ද නපුරු ය මනාසේ ලද්දක් ද නො වෙයි යම් බඳු වූ මම සිල්වන් වූ කලණදම් ඇති භික්ෂූන් දිවියෙන් තොර කෙළෙමි ද, ඒ මා විසින් ඒකාන්තයෙන් බොහෝ අකුසල් රැස්කරණ ලද්දේය”යි

6 ඉක්බිති එක්තරා මාරපාක්ෂික දෙවියෙක් නොබිඳෙන දියෙහි (සාද්ධියෙන්) අවුත් මහණවෙස් ගත් මිගලණ්ඩිකයාට මෙය කීය: “සත්පුරුෂය, ඉතා මැනවි සත්පුරුෂය, තට ලාභයහ සත්පුරුෂය, තා විසින් ලද්දේ මනා මිනිසන් බවෙක. යම් හෙයකින් තෝ සසරින් එතර හුවුවත් එතර කෙළෙහි ද එහෙයින් තා විසින් බොහෝ පින් රැස් කරණ ලද්දේය”යි

7 අථ ඛො මිගලණ්ඨිකො සමණකුත්තකො “ලාභා කීර මෙ, සුලභං කීර මෙ, ඛත්‍රං කීර මයං පුඤ්ඤං පසුතං, අතීණේණ කිරුතං තුරෙමි”ති තිණ්ණං අසිං අද්දය විහාරෙන විහාරං පරිවෙණෙන පරිවෙණං උපසඛකම්මනා ඵලං වදෙති “කො අතීණේණා කං තුරෙමි”ති තත්ථ යෙ තෙ භික්ඛු අවිතරුගා තෙසං තසමිං සමයෙ හොතියෙව භයං හොති ජලේතිතතතං හොති ලොමහංසො යෙ පන තෙ භික්ඛු විතරුගා තෙසං තසමිං සමයෙ න හොති භයං න හොති ජලේතිතතතං න හොති ලොමහංසො

8 අථ ඛො මිගලණ්ඨිකො සමණකුත්තකො එකමපි භික්ඛුං එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, දෝපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, තයොපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, වත්තාරොපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, පඤ්චොපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, දසොපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, විසමපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, තිංසමපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, වත්තාරීසමපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, පඤ්ඤසමපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, සට්ඨිමපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි

9 අථ ඛො භගවා නස්ස අදාමාසස්ස අවචයෙන පටිසල්ලානා චුට්ඨිනො ආයසමන්තං ආනන්දං අමනෙතසි “කිං භු ඛො ආනන්ද තනු-භුතො විය භික්ඛුසඛෙසා”ති

10 “තථාභි පන භනෙන, භගවා භික්ඛුතං අනෙකපරියායෙන අසුභ-කථං කථෙති, අසුභාය වණ්ණං භාසති, අසුභභාවනාය වණ්ණං භාසති, ආදිස්ස ආදිස්ස අසුභසමාපනතියා වණ්ණං භාසති තෙ ච භනෙන භික්ඛු භගවා ඛො අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති, අසුභාය වණ්ණං භාසති, අසුභ-භාවනාය වණ්ණං භාසති, ආදිස්ස ආදිස්ස අසුභසමාපනතියා වණ්ණං භාසති”ති තෙ අනෙකාකාරවොකාරං අසුභභාවනානුයෝගමනුසුත්තා විහරන්ති තෙ සකෙන කායෙන අට්ඨියන්ති හරායන්ති ජගුව්ජන්ති සෙය්‍යථාපි නාම ඉත්ථි වා පුරිසො වා දහරො යුවා මණ්ඩිතකජාතිකො සීසං තභාතො අභි කුණපෙන වා කුකකුරකුණපෙන වා මනුස්සකුණපෙන වා කණේ ආසතෙන න අට්ඨියෙය්‍ය හරායෙය්‍ය ජගුව්ජෙය්‍ය, ඵවමෙව තෙ භික්ඛු සකෙන කායෙන අට්ඨියන්තා හරායන්තා ජගුව්ජන්තා අත්තන්තාපි අත්තන්තං ජීවිතා වොරො-පෙනති, අඤ්ඤලේඤ්ඤමපි ජීවිතා වොරොපෙනති මිගලණ්ඨිකමපි සමණ-කුත්තකං උපසඛකම්මනා ඵලං වදෙන්නි “සාධු තො ආටුසො ජීවිතා වොරො-පෙති ඉදං තෙ පත්තව්වරං භවිස්සති”ති. අථ ඛො භනෙන මිගලණ්ඨිකො සමණකුත්තකො පත්තව්වරෙහි භවො එකමපි භික්ඛුං එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි -පෙ- සට්ඨිමපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි “සාධු භනෙන භගවා අඤ්ඤං පරියායං ආවිකඛ්භු, යථායං භික්ඛුසඛෙසා අඤ්ඤං සණ්ඨහෙය්‍යා”ති

11 “තෙනභාතන්ද යාවතීකා භික්ඛු වෙසාලිං උපනිස්සාය විහරන්ති, හෙ සබ්බෙ උපට්ඨාතසාලායං සන්තිපාඨෙති”ති “ඵවං භනෙන”ති ඛො ආරස්මා ආනන්ද භගවතො පටිසුත්තා යාවතීකා භික්ඛු වෙසාලිං උපනිස්සාය විහරන්ති තෙ සබ්බෙ උපට්ඨාතසාලායං සන්තිපාඨෙති යෙන භගවා තෙනපසඛකම් උපසඛකම්මනා භගවන්තං ඵතදවොච “සන්තිපතීනො භනෙන භික්ඛුසඛෙසා, යස්සද්දති භනෙන භගවා කාලං මඤ්ඤති”ති

7. ඉක්බිති ඔහුණවෙස් ගත් මිගලණ්ඩකයා “වෙලා භාග මොව්සින් ලද්දේ මනා මිනිසන් බවෙක, මොව්සින් බොහෝ පින් රැස් කරණ ලද්දේය මම වනාහි සසරින් එතර නුවුවත් එතර කෙරෙමි”යි නියුණු අසිපතක් ගෙන වෙහෙරින් වෙහෙරට ද, පිරිවෙණින් පිරිවෙණට ද එළඹ මෙසේ කියයි “කවරෙක් සසරින් එතර නුවුයේ ද? කවරකු සසරින් එතර කෙරෙමිද”යි. එහි යම් අවිතරාග භික්ෂුහු වෙත් නම් ඔවුන්ට එකල්හි බියෙක් වේ ම ය තැනි ගැණීමෙක් වෙයි ලොමුදහගැන්මෙක් වෙයි යම් ඒ විතරාග භික්ෂුහු වෙද්ද එකල්හි ඔවුන්ට බියෙක් නො වෙයි තැනිගැන්මෙක් නො වෙයි ලොමුදහ-ගැන්මෙක් නො වෙයි

8 ඉක්බිති ඔහුණවෙස් ගත් මිගලණ්ඩක තෙමේ එකදවසකින් එක් ඔහුණකුදු දිවියෙන් තොර කෙළේය එකදවසකින් භික්ෂුන් දෙනමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේය එකදවසකින් භික්ෂුන් තෙනමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් භික්ෂුන් සිටිනමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් භික්ෂුන් පස්නමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් භික්ෂුන් දසනමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේය එකදවසකින් භික්ෂුන් විසිනමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් භික්ෂුන් තිස් නමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් භික්ෂුන් සතළිස් නමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් භික්ෂුන් පණස් නමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් භික්ෂුන් සැට නමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය

9 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ අබමස ඇවැමෙන් පල-සමවතින් තැනි සිටියේක් ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරුන් ඇමතු සේක “ආනන්දය, කුමක් හෙයින් භික්ෂු සංඝයා කුනිව්වෘක් මෙන් වී ද?”යි

10 වහන්ස, එසේ ම ය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තත් අයුරින් භික්ෂුන්ට අසුභකථාව වදාරණ සේක අසුභයෙහි විස්තර කියන සේක. අසුභ භාවතාවෙහි ගුණ කියන සේක කරුණු දක්ව දක්වා අසුභ සමවතෙහි අනුසස් වදාරණ සේක වහන්ස, ඒ භික්ෂුහු ද “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තත් අයුරින් අසුභකථාව වදාරති අසුභයෙහි විස්තර කියති අසුභ භාවතාවෙහි ගුණ කියති කරුණු දක්ව දක්වා අසුභ සමවතෙහි අනුසස් කියති”යි ඒ භික්ෂුහු තත් අයුරින් මුසු වූ අසුභභාවතාවෙහි යෙදුනාහු වෙසෙත් . යම් සේ සැරසීම පියවි කොට ඇති ශීර්ෂතානය කළ තරුණ වූ යොවුනෙහි සිටියා වූ සත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ ගෙලෙහි ලැගුනු අභිකුණපයකින් හෝ බලිකුණකින් හෝ මිනිස් කුණකින් හෝ පිහින-වන්නේ ද, ලජ්ජාවන්නේ ද, ප්‍රගුප්පිත වන්නේ ද, එමෙන් ම ඒ භික්ෂුහු සිය කයින් පිහින වෙමින් ලජ්ජා වෙමින් ප්‍රගුප්පිත වෙමින් කුමු ම තමන් තසා ගණින් ඔවුනොවුන් ද දිවි තොර කර ගණින් ඔහුණවෙස් ගත් මිග-ලණ්ඩකයා වෙත ද පැමිණ මෙසේ කියත්. “ඇවැත්නි, අප දිවියෙන් තොර කරණු මැනවි මේ පාසිවුරු තට වන්නේය”යි ඉක්බිති ශ්‍රමණවෙමය ගත් මිගලණ්ඩක තෙමේ පාසිවුරු වලින් පොෂින වූයේ එක් දවසකින් එක් භික්ෂු තමක් ද, එක් දවසකින් භික්ෂුන් සැට නමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය “වහන්ස, යම් සේ මේ භික්ෂුසංඝතෙමේ අභිනවයෙහි පිහිටන්නේ ද භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ එබඳු වූ අතික් ක්‍රමයක් දෙසන සේක්වා”යි

11 ‘ආනන්දය, එසේ වී නම් යම් පමණ භික්ෂුහු විසල්පුර ඇසුරු කොට වෙසෙද් ද, ඒ සියල්ලන් උචාවත්භලෙහි රැස් කරවයි “වහන්ස, එසේය”යි ආයුෂමත් ආනන්දසථවිර තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දී යම් පමණ භික්ෂුහු විසල්පුර ඇසුරු කොට වෙසෙද් ද, ඒ සියල්ලන් උචාවත්භලෙහි රැස්කරවා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹ මෙය සැළ කළේ ය “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යමකට කල් දන්නා සේක් ද ඒ සදහා භික්ෂුසංඝතෙමේ රැස්විය”යි

12. අද බොහෝමයක් උපධානසාලය තෙත්පසකිනම් උපසකිනම් නොපැවැත්වෙන අයෙකු නිසිදී නිසර්ථ බොහෝමයක් භික්ෂු අමතනාසි අයෙකු බොහෝමයක් භික්ෂුවෙ අනාපාතසත්තමාධි භාවිතො බහුලිකතො සනෙතො වෙව පණිතො ව අසෙවනකො ව සුබො ව විහාරො උපපනුපපනො පාපකො අකුසලො ධම්මො ධාතකො අනාරාධිතො වූපසමෙති සෙය්ථාපි භික්ෂුවෙ භික්ෂුතං පටිථිමෙ මාසෙ උපනතං රජෝජලං, තමෙතං මහා අකුසලමෙතො ධාතකො අනාරාධිතො වූපසමෙති, එවමෙව බොහෝමයක් භික්ෂුවෙ අනාපාතසත්තමාධි භාවිතො බහුලිකතො සනෙතො වෙව පණිතො ව අසෙවනකො ව සුබො ව විහාරො උපපනුපපනො පාපකො අකුසලො ධම්මො ධාතකො අනාරාධිතො වූපසමෙති

13 කථං හාමිනො ච භික්ඛුවෙ අන්තාපාතසතිසම්බි කථං බහුලීකතො සනෙනා වෙව පණ්ණිනො ච අසෙවනකො ච සුඛො ච විහාරො උපපන්නපුපනෙන පාපකො අකුසලො ධම්මො යාතස්සො අන්තරධාපෙති වූපසමේති?

14 “ඉඬු හිකකවෙ හීකකු අරඤ්ඤගතො වා රුකකමුලගතො වා
 සුඤ්ඤාභාරගතො වා නිසීදති පලලබ්භං ආභුජ්ඣා උජ්ජං කායං පණ්ණිධාය
 පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා සො සතොව අසාසති, සතො පසාසති -

දීඝං වා අස්සසනෙනා දීඝං අස්සසාමිති පජානාති, දීඝං වා පස්සසනෙනා දීඝං පස්සසාමිති පජානාති, රස්සං වා අස්සසනෙනා රස්සං අස්සසාමිති පජානාති, රස්සං වා පස්සසනෙනා රස්සං පස්සසාමිති පජානාති, සබ්බකායපට්ඨංවෙදී අස්සසිස්සාමිති සික්කති, සබ්බකායපට්ඨංවෙදී පස්සසිස්සාමිති සික්කති, පස්සමායං කායසංඛාරං අස්සසිස්සාමිති සික්කති, පස්සමායං කායසංඛාරං පස්සසිස්සාමිති සික්කති පිතිපට්ඨංවෙදී අස්සසිස්සාමිති සික්කති, පිති පට්ඨංවෙදී පස්සසිස්සාමිති සික්කති, සුඛපට්ඨංවෙදී අස්සසිස්සාමිති සික්කති, සුඛපට්ඨංවෙදී පස්සසිස්සාමිති සික්කති, විතතසංඛාරපට්ඨංවෙදී අස්සසිස්සාමිති සික්කති විතතසංඛාරපට්ඨංවෙදී පස්සසුස්සාමිති සික්කති, පස්සමායං විතතසංඛාරං අස්සසිස්සාමිති සික්කති, පස්සමායං විතතසංඛාරං පස්සසිස්සාමිති සික්කති, විතතපට්ඨංවෙදී අස්සසිස්සාමිති සික්කති, විතතපට්ඨංවෙදී පස්සසිස්සාමිති සික්කති, අභිප්පමොදයං විතතං -පෙ- සමාදහං විතතං -පෙ- විමොචයං විතතං -පෙ- අතිව්වානුපයසී -පෙ- විරාගානුපයසී -පෙ- නිරොධානුපයසී -පෙ- පටිනිස්සග්ගානුපයසී අස්සසිස්සාමිති සික්කති, පටිනිස්සග්ගානුපයසී පස්සසිස්සාමිති සික්කති එවං භාවිතො ඛො භික්ඛවෙ අනාපානසතිසමාගි එවං බහුලිකතො සනෙතා වෙච පණිතො ච අසෙවනකො ච සුඛො ච විශාරො උප්පනනුප්පනො පාපකෙ අකුසලෙ බමෙම ණානසො අනාගරධාපෙති වුපසමෙති”ති

12. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උවැටන්හල වෙත එළඹ පැණවූ අසුන්හි වැඩහිඳ හික්කුන් ඇළතු සේක: “මහණෙනි මේ ආනාපානසති සමාධිය වඩනලද්දේ බහුල කරණ ලද්දේ සාන්ත ද ප්‍රණීත ද පියවින් මිහිරි ද සුව විහරණ ඇත්තේ ද වෙයි. උපනුපත් ලාමක අකුසල් ඝණයකින් අතුරුදන් කෙරෙයි සන්තිද්‍රවයි. මහණෙනි යම් සේ හිමිභානයේ පාසුළු මස අහසට නැගුනු දූවිලි නො කල් මහ වැස්සක් ඝණයකින් ම අතුරුදන් කෙරේ ද, එසේ ම මහණෙනි ආනාපානසතිසමාධිය වඩන ලද්දේ බහුල කරණ ලද්දේ ශාන්ත ද, ප්‍රණීත ද, පියවින් මිහිරි ද, සුව විහරණ ඇත්තේ ද වෙයි. උපනුපත් ලාමක අකුසල් ඝණයකින් අතුරුදන් කෙරෙයි. සන්තිද්‍රවයි.

13. මහණෙනි, ආනාපානසති සමාධිය කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරණ ලද්දේ ශාන්ත වේ ද ප්‍රණීත වේ ද පියවින් මිහිරි වේ ද සාප විහරණ ඇත්තක් වේ ද, උපනුපත් ලාමක අකුසල් ඝණයකින් අතුරුදන් කෙරේ ද සන්තිද්‍රව ද?

14 “මහණෙනි, මේ සත්තෙහි මහණ තෙමේ ව්‍යාපේතසුතට හිසේ හෝ රුක්මුලකට හිසේ හෝ ශුන්‍යාගාරයකට හිසේ හෝ පලක් බැඳ සිරුර කෙළින් තබා ගෙණ සිඟිය කාමටහනට යොමු කොට හිඳිති තෙතෙමේ සිහි ඇත්තේ ආශෝස කෙරෙයි සිහි ඇත්තේ ප්‍රශෝස කෙරෙයි -

ප්‍රවෘත්තිකාල වශයෙන් දීඝී කොට හෝ ආශෝස කරන්නේ දීඝී කොට ආශෝස කරමිනි දැනිනි දීඝී කොට හෝ ප්‍රශෝස කරන්නේ දීඝී කොට ප්‍රශෝස කරමිනි දැනිනි ලුහුඬු කොට හෝ ආශෝස කරන්නේ ලුහුඬු කොට ආශෝස කරමිනි දැනිනි ලුහුඬු කොට හෝ ප්‍රශෝස කරන්නේ ලුහුඬු කොට ප්‍රශෝස කරමිනි දැනිනි සියලු ආශෝසකය මොනොවට දැනිමින් ආශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි සියලු ප්‍රශෝසකය මොනොවට දැනිමින් ප්‍රශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි ඔලාරික කායසංසකාරය සන්තිද්‍රවමින් ආශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි ඔලාරික කායසංසකාරය සන්තිද්‍රවමින් ප්‍රශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි - ප්‍රිතිය අරමුණු විසින් මොනොවට දැනිමින් ආශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි ප්‍රිතිය මොනොවට දැනිමින් ප්‍රශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි කායික වෛතසික සුවය දැනිමින් ආශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි කායික වෛතසික සුවය දැනිමින් ප්‍රශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි විතතසඛ්ඛාරයන් දැනිමින් ආශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි විතතසඛ්ඛාරයන් දැනිමින් ප්‍රශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි. ඔලාරික විතතසඛ්ඛාරයන් සන්තිද්‍රවමින් ආශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි ඔලාරික විතතසඛ්ඛාරයන් සන්තිද්‍රවමින් ප්‍රශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි - විතතපටිසංවෙදී වූයේ ආශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි විතත පටිසංවෙදී වූයේ ප්‍රශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි (සමථ විපස්සනා වසයෙන්) සිත පහන් කරමින් අරමුණෙහි සිත පිහිටුවමින් නිවරණාදී යෙන් සිත මුදමින් - අනිස විසින් දක්නා සුලු වූයේ (බය-අවචනන විසින්) විරුගානුපය්‍යී වූයේ. නිරොධානුපය්‍යී වූයේ (පරිව්‍යාගපක්ඛඤ්ඤා වසයෙන්) කෙලෙස් දුරලීම දක්නා සුලු වූයේ ආශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි. (පරිව්‍යාග-පක්ඛඤ්ඤා වසයෙන්) කෙලෙස් දුරලීම දක්නා සුලු වූයේ ප්‍රශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි - “මහණෙනි, ආනාපානසති සමාධිය මෙසේ වඩනා ලද්දේ, මෙසේ බහුල කරණ ලද්දේ, සාන්තවූයේ ද, පණිතවූයේ ද, සවභාව මුරු වූයේ ද, සුව විහරණ ඇත්තේ වූයේ ද, උපනුපත් ලාමක අකුසල් ඝණයකින් අතුරුදන් කෙරෙයි. සන්තිද්‍රව”යි.

මේ ලකුණෙන් මෙහි සතර සතර බැහින් කාමටහන් සොලසක් බව ද මුල් සතර සමථය, පහසු තුන්-සතර විපස්සනා යයි ද දතයුතු

15 අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණේ භික්ඛුසංඝං සන්තිපාතාපෙනා භික්ඛු පටිපුච්ඡී. “සච්චං කීර් භික්ඛවෙ භික්ඛු අත්තනාපි අත්තනං ජීවිතා වොරොපෙනා. අඤ්ඤමඤ්ඤාදපි ජීවිතා වොරොපෙනා මිගලණ්ඩකම්පි සමණකුත්තකං උපසංඛකම්පිතා එවං වදෙනති¹ සාධු නො ආට්ඨසො ජීවිතා වොරොපෙහි, ඉදං තෙ පත්තච්චරං භවිස්සති”ති. “සච්චං භගවා” “විගර්භි බුද්ධො භගවා, අනනුච්ඡේයං භික්ඛවෙ තෙසං භික්ඛුතං අනනුලොමිකං අපපතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකරණීයං කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු අත්තනාපි අත්තනං ජීවිතා වොරොපෙස්සන්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤාදපි ජීවිතා වොරොපෙස්සන්ති, මිගලණ්ඩකම්පි සමණකුත්තකං උපසංඛකම්පිතා එවං වක්ඛන්ති “සාධු නො ආට්ඨසො ජීවිතා වොරොපෙහි, ඉදං තෙ පත්තච්චරං භවිස්සති”ති තෙනං භික්ඛවෙ අපපත්තනං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ -

“යො පන භික්ඛු සඤ්චිච්ච මනුස්සවිග්ගහං ජීවිතා භොගේපෙය්‍ය, සන්තිපාරකං වාස්ස පටිගෙසෙය්‍ය, අයම්පි පාගජිකො හොති අසංඛානො”ති.

එවඤ්චදං භගවතා භික්ඛුතං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාතං හොති

[මූලපඤ්ඤාතනි.]

1. තෙන ඛො පත සමයෙන අඤ්ඤාතරො උපාසකො හිලාහො හොති. තස්ස පරිපති අභිරූපා හොති දස්සනීයා පාසාදිකා ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු තස්සා ඉන්ද්‍රියා පටිබ්බාදිතතා හොන්ති අථ ඛො ඡබ්බග්ගියානං භික්ඛුතං එතදහොසි “සච්චෙ ඛො සො ආට්ඨසො උපාසකො ජීවිස්සති න මයං තං ඉන්ද්‍රියං ලභිස්සාම භන්ද මයං ආට්ඨසො තස්ස උපාසකස්ස මරණවණණං සංචණේණම”ති.

2. අථ ඛො ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු යෙන සො උපාසකො තෙනුපසංඛකම්පිත. උපසංඛකම්පිතා තං උපාසකං එතදවොට්ඨං “කං ඛො‘සි උපාසක, කතකල්‍යාණො කතකුසල්‍යො කතභීරුත්තානො අකතපාපො අකතප්‍රියො අකතකිබ්බිසො කතං මයා කල්‍යාණං, අකතං මයා පාපං කිං කුක්ඛිතා පාපකෙන දුර්ජීවිතෙන, මනං තෙ ජීවිතා සෙය්‍යො ඉතො තං කාලකතො කායස්ස භෙද පරමමරණං සුගතිං සග්ගං ලොකං² උපපජ්ජිස්සාමි තත්ථ දිබ්බෙහි පඤ්චති කාමගුණෙහි සමප්පිතො සම්බුද්ධිභූතො පරිවාරෙස්සාමි”ති

3 අථ ඛො සො උපාසකො “සච්චං ඛො අය්‍යා ආහංසු. අහං හි කතකල්‍යාණො කතකුසල්‍යො කතභීරුත්තානො, අකතපාපො අකතප්‍රියො අකතකිබ්බිසො කතං මයා කල්‍යාණං, අකතං මයා පාපං කිං මයාමිතා පාපකෙන දුර්ජීවිතෙන, මනං මෙ ජීවිතා සෙය්‍යො ඉතො අහං කාලකතො කායස්ස භෙද පරමමරණං සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජිස්සාමි තත්ථ දිබ්බෙහි පඤ්චති කාමගුණෙහි සමප්පිතො සම්බුද්ධිභූතො පරිවාරෙස්සාමි”ති. සො අසප්පායාති වෙච භොජනාති භුඤ්ඤ්, අසප්පායාති ච බාදනීයාති බාදි, අසප්පායාති සායනීයාති සායි, අසප්පායාති පානාති පිච්චි. තස්ස අසප්පායාති වෙච භොජනාති භුඤ්ඤ්තො අසප්පායාති ච බාදනීයාති බාදතො අසප්පායාති සායනීයාති සායතො අසප්පායාති පානාති පිච්චතො ඛරො ආබාධො උපපජ්ජී. සො තෙනෙව ආබාධෙන කාලමකාසී.

1 වර්ගී ඡෙස්ස. 2 ලොකං උපපජ්ජිස්සාමි කාමෙ

15 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ නිදනගෙහි ඒ ප්‍රත්‍යාවශෙහි බික්සහන රැස් කරවා භික්ෂූන් විවාලස්සෙක “සැබෑ ද මහණෙනි, භික්ෂූහු තුමු ද තමන් දිවියෙන් තොර කෙරෙත්, ඔවුනොවුන් ද දිවියෙන් තොර කෙරෙත් මහණවෙස් ගත් මිගලණ්ඩිකයා වෙත එළඹ ‘ඇවත, අප දිවියෙන් තොර කරණු ලැබුව, මේ පාසිවුර තට වන්නේය’යි මෙසේ කියද්ද?” “සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්සැ”යි භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහූ සේක. “මහණෙනි, ඒ භික්ෂූන්ගේ ක්‍රියාව තුසුදුස්සෙක අනුලොම තුච්චෙක නොගැලපෙන්නෙක නොමහණකමෙක නොකැපයෙක නොකැප්පුන්තෙක. “මහණෙනි, ඒ භික්ෂූහු කෙසේ නම් තුමු තමතු දු දිවියෙන් තොරකර ගන්නාහු ද, ඔවුනොවුනුදු දිවියෙන් තොරකර ගන්නාහු ද, මහණ වෙස්ගත් මිගලණ්ඩිකයා වෙත එළඹ ‘ඇවැත්නි, අප දිවියෙන් තොර කරණු ලැබුව මේ පාසිවුර තට වන්නේය’යි මෙසේ කියන්නාහු ද? මහණෙනි, මේ කරුණ නො පහන් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද නො වෙයි මහණෙනි, මේ සික පදය මෙසේ උදෙසවු-”

“යම් මහණෙක් ‘මොහු මරම්’ දැන දැන මිනිස් සිරුරක් දිවියෙන් තොර කෙසේ ද, දිවි තොර කරණ අවියක් හෝ ඔහුට ගත හැකි සේ එළවා තබා ද, මේ මහණද පැරදුණේ සංවාසරභිතයෙන් මි.”

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් භික්ෂූන්ට මේ සිකපදය මෙසේත් පණවන ලද්දේ වෙයි

[මුල්පැණවිමසි.]

1 එසමයෙහි එක්තරා උවසුවෙක් ගිලන් වෙයි ඔහුගේ බිරිඳ මො රු ඇත්නි, දකුම්කලු වූවා, දුටුවන් පහදවන්නී වෙයි සවග මහණහු ඇ කෙරෙහි පිළිබඳ සිත් ඇත්තාහු වෙත් එකල්හි සවග භික්ෂූන්ට මෙබඳු සිතෙක් විය “ඇවැත්නි, ඉදින් ඒ උවසු තෙමේ ජීවත්වන්නේ නම් අපි ඒ මාගම නො ලබන්නෙමු ඇවැත්නි, එබැවින් අපි ඒ උවසුහට මරණයෙහි ගුණ වණමු”යි.

2 ඉක්බිති සවග මහණහු ඒ උවසු වෙත එළඹ මෙය කීහ. “උපාසකය, තෝ කළ කලණදම් ඇත්තෙහි කළ කුසල් ඇත්තෙහි කළ බිය රැකුම් ඇත්තෙහි නොකළපව් ඇත්තෙහි නොකළ රුදුකම් ඇත්තෙහි. නොකළ සැහැසි කම් ඇත්තෙහි නා විසින් යහපතක් ම කරණ ලදී. නා විසින් පව් නොකරණ ලදී තට මේ ලාමක වූ ජීවිතයෙන් කීම? තාගේ ජීවත් වීමට වඩා මරණය උතුම් තෝ මෙලොවින් කලුරිය කළේ කාබුන් මරණින් මතු සුගතිය වූ දෙව්ලොවට පැමිණෙන්නෙහි එහි දී දිව-පස්කම් ගුණයෙන් පිණිසගෙහි, එයින් යුතුවූයේ අභිරමණය කරන්නෙහි ය ”

3 ඉක්බිති ඒ උවසු තෙමේ “අය්‍යියෝ සැබවක් කිහු මම වතාහි කළ යහපත ඇත්තෙක් මි. කළ කුසල් ඇත්තෙක් මි කළ බිය රැකුම් ඇත්තෙක් මි නොකළ පව් ඇත්තෙක් මි. නොකළ රුදු කම් ඇත්තෙක් මි නොකළ සැහැසි කම් ඇත්තෙක් මි මා විසින් යහපත කරණලදී මා විසින් පව් නොකරණ ලදී මට මේ ලාමක දුබ ජීවිතයෙන් කීම? මගේ ජීවත් වීමට වඩා මරණය උතුම් මම මෙලොවින් කලුරිය කෙළෙමි කාබුන්, මරණින් මතු සුගතිය වූ සංගිලොකයට පැමිණෙන්නෙමි එහි දී දිව පස් කම් ගුණයෙන් පිණිස ගියෙමි එයින් යුතුවූයෙමි අභිරමණය කරන්නෙමි”යි. හෙ තෙමේ නොසැපවූ ම බොජුන් වැලඳී ය නොසැප වූ කැවිලි කැවේ ය නො සැප වූ ලේහයන් ලෙව් ය නොසැප වූ පැන් පානය කෙළේ ය අහිත බොජුන් ම බුද්ධ, අහිත කැවිලි කන, අහිත ලේහයන් ලොවන, අහිත පැන් බොන, ඔහුට දැඩි අබාධයක් උපන. තෙතෙමේ ඒ අබාධයෙන් ම කලුරිය කෙළේ ය

4 තස්ස පජාපති උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙනි: “අලජ්ජතො ඉමෙ සමණ සකාපුත්තියා දුස්සීලා මුසාවාදිතො ඉමෙ හි තාම ධම්මචාරිතො සමචාරිතො බ්‍රහ්මචාරිතො සච්චවාදිතො සීලවනෙතා කල්‍යාණධම්මා පටිජානිස්සන්ති. තජ්ඣ ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, තජ්ඣ ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤං. තට්ඨං ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, තට්ඨං ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤං. කුතො ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, කුතො ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤං. අපගතා ඉමෙ සාමිඤ්ඤා, අපගතා ඉමෙ බ්‍රහ්මඤ්ඤා ඉමෙ මෙ සාමිකකස්ස මරණවණණං සංවණ්ණස්ස ඉමෙති මෙ සාමිකො මාරිතො”ති

5. අඤ්ඤාපි මනුස්සා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනති “අලජ්ජතො ඉමෙ සමණ සකාපුත්තියා දුස්සීලා මුසාවාදිතො ඉමෙහි තාම ධම්මචාරිතො සමචාරිතො බ්‍රහ්මචාරිතො සච්චවාදිතො සීලවනෙතා කල්‍යාණධම්මා පටිජා-නිස්සන්ති. තජ්ඣ ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, තජ්ඣ ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤං. තට්ඨං ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, තට්ඨං ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤං. කුතො ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, කුතො ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤං. අපගතා ඉමෙ සාමිඤ්ඤා, අපගතා ඉමෙ බ්‍රහ්මඤ්ඤා ඉමෙ උපාසකස්ස මරණවණණං සංවණ්ණස්ස ඉමෙති උපාසකො මාරිතො”ති

6 අස්සොස්ස ඛො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්ති, තෙ උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපා-වෙන්ති: කථං හි තාම ජබ්බගතියා භික්ඛු උපාසකස්ස මරණවණණං සංවණ්ණස්සීත්ති”ති

7 අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙස්සං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදන්තෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඛිකං සන්තිපාතාපෙතා ජබ්බගතියෙ භික්ඛු පටිපුච්ඡන්ති. “සච්චං කිර තුමෙහ භික්ඛවෙ උපාසකස්ස මරණ-වණණං සංවණ්ණස්සීන්ථං”ති. “සච්චං භගවා” විහරති බුද්ධො භගවා “අතනුච්ඡ-වියං මොඝපුරිසා, අතනුලොමිකං අපපතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකර-ණීයං. කථං හි තාම තුමෙහ මොඝපුරිසා උපාසකස්ස මරණවණණං සංවණ්ණස්සීත්ති තෙතං මොඝපුරිසා අපපන්නානං වා පතාදය” -පෙ- එවඤ්ච පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිගෙය්‍යාථ -

“යො පන භික්ඛු සඤ්චිච්ච මනුස්සවිගහහං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, සන්ඨහාරකං වාසස පටිගෙය්‍යෙය්‍ය, මරණවණණං වා සංවණ්ණෙය්‍ය, මරණාය වා සමාදපෙය්‍ය “අමෙහා පුට්ඨ කිං තුය්‍යතිමිනා පාපකොනා දුජ්ජිවි තෙනා, මතතෙනා ජීවිතා භෙය්‍යො”ති ඉති විතකමනො විතතසඛිකපෙපා අනෙකපටිසායෙනා මරණවණණං වා සංවණ්ණෙය්‍ය මරණාය වා සමාද-පෙය්‍ය, අයමපි පාරාජිකො භොති අසංවාසො”ති.

[දුතියපඤ්ඤාතති]

8 යො පනාති - යො යාදිසො -පෙ- භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනෙථ අධිපෙපතො භික්ඛුති

සඤ්චිච්චාති - ජාතනොතා සංජාතනොතා වෙච්ච අභිවිතරිතා විතිකකමො

1. සුලං වා ලදං වා සා

4 ඔහුගේ බිරිඳ අවමන් කෙරෙයි, අයුණු කියයි, නුගුණ පතුරුවයි “මේ ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ අලප්ථු ය, දුශ්ශීලයෝ ය, මුසාවාදීහු ය මොහු තම් ‘ධම්මාරීහු ය, සමවාරීහු ය, බ්‍රහ්මවාරීහු ය, සච්චවාදීහු ය, සීලවන්හු ය කලණ දහම් ඇත්තානුය’යි පිළිත කෙරෙත්. මොවුන්ට මහණකමෙක් නැත මොවුන්ට බමුණු කමෙක් නැත මොවුන්ගේ මහණකම නවුයේ ය. මොවුන්ගේ බමුණුකම නවුයේ ය මොවුන්ට මහණකමෙක් කොයින් ද, මොවුන්ට බමුණු කමෙක් කොයින් ද, මොහු මහණකමින් පහවුවෝ ය. මොහු බමුණු කමෙන් පහවුවෝ ය මොහු මාගේ සැමියාට මරණයෙහි ගුණ වැණුහ. මොවුන් විසින් මාගේ සැමියා මරණ ලද්දේය”යි

5 අන් මිනිස්සු ද අවමන් කෙරෙත්, අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවත් “මේ ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ අලප්ථු ය, දුශ්ශීලයෝ ය, මුසාවාදීහු ය මොහු වූ කලී ‘ධම්මවාරීහු ය, සමවාරීහු ය, බ්‍රහ්මවාරීහු ය, සච්චවාදීහු ය, සීලවන්තයෝ ය, කළ කලණ දහම් ඇත්තෝය’යි පිළිත කෙරෙති මොවුන්ට මහණකමෙක් නැත. මොවුන්ට බමුණුකමෙක් නැත. මොවුන්ගේ මහණකම නවුයේ ය. මොවුන්ගේ බමුණුකම නවුයේ ය මොවුන්ට මහණකමෙක් කොයින් ද, මොවුන්ට බමුණු කමෙක් කොයින් ද, මොහු මහණ කමින් පහ වුවෝ ය මොහු බමුණුකමින් පහවුවෝ ය මොහු උවසුහට මරණයෙහි ගුණ වැණුහ. මොවුන් විසින් උවසු තෙමේ මරණ ලද්දේ”යි

6 භික්ෂුහු අවමන් කරණ, අයුණු කියන, නුගුණ පතුරුවන, ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම් ඒ අපිස් මහණහු වෙද් ද, ඔහු අවමන් කරති, අයුණු කියති, නුගුණ පතුරුවත්: කෙසේ නම් සච්ච මහණහු උවසුහට මරණයෙහි ගුණ වැණුනු ද? යි

7 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල-පවන් සැළ කළහ ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ නිදනෙහි ඒ කරුණෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා සච්ච මහණුන් පිළිවිසි සේක “සැබෑ ද, මහණෙනි තෙපි උවසුහට මරණයෙහි ගුණ වැණුනුද”යි ‘සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස’ භාග්‍යවන් වූ බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරුණ සේක. “හිස් පුරුෂයෙහි, නුසුදුස්-සේක අනුලොමී නුච්චෙක. නොගැල පෙත්තෙක නොමහණකමෙක නො කැපයෙක, නොකටයුත්තෙක. “හිස් පුරුෂයෙහි, තෙපි කෙසේ නම් උවසු-හට මරණයෙහි ගුණ වැණුනු ද, “හිස් පුරුෂයෙහි, තෙල කරුණ නො-පහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස කෝ නො වේ” මහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවු.

“යම් මහණෙක් දැන දැන මිනිස්සිරුර දිවියෙන් තොර කොට්ඨ දිවි හරණ අවසන් උසු වෙහ ඵලවා තබන්නේ ද, මරණයෙහි ගුණ හෝ කියන්නේ ද, මරණය පිණිස උපාය උගන්වන්නේ ද, ‘ඵම්බා පුරුෂය, තාගේ ලාමක වූ මේ දෘඩජීවිතයෙන් කීම’ නාගේ ජීවන්තිමට වඩා මරණය උතුම්’යි මෙබඳු මරණ සින් ඇත්තේ මෙබඳු මරණ සංකල්පනා ඇත්තේ නොයෙක් අයුරින් මරණයෙහි ගුණ හෝ වණ ද, මරණය පිණිස උපාය උගන්වා ද, මේ මහණ තෙමේ ද පැරදුනේ වෙයි, සංවාසයට නුසුදුසු වෙයි.”

[දෙවනපැණවිමසි.]

8 යො පන යි යම්බඳු වූ යමෙක්

භික්‍ෂු යි . (ඥපඨිවතුඤ්ඤාකම්මයෙන් උපසංපත් වූයේ ද,) මේ තෙමේ මේ කරුණෙහි භික්‍ෂු යයි අදහස් කරණ ලදී

සංඤ්චිත යි ප්‍රාණියෙකැ යි දන්නේ, දිවියෙන් තොර කරමි යි දන්නේ, වඩයට සිතා, නිසාකසිත මෙහෙයවා, ව්‍යතික්‍රම (ක්‍රියාවෙහි යෙදීම) කරන්නේ ය.

මනුස්සවිග්ගහො නාම. යං මාතුකුච්ඡිසමිං පඨමං චිත්තං උප්පන්නං පඨමං විඤ්ඤාණං පාතුහුතං යාව මරණකාලා එතන්නරො එසො මනුස්සවිග්ගහො නාම

ජිවිතා චොරොපෙය්‍යාති— ජිවිතිඤ්ඤං උපච්ඡිඤ්ඤා උපරොධෙති සන්නතිං විකොපෙති.

සත්ථානරක්ඛං වාස්ස පඤ්ඤාසෙය්‍යාති— අසිං වා සත්තං වා භෙණ්ඩං වා ලගුලං¹ වා පාසාණං වා සත්ථං වා විසං වා රජ්ජං වා

මරණවණ්ණං වා සංවණ්ණාණය්‍යාති— ජිවිතෙ ආදිතවං දසොති, මරණෙ වණ්ණං භණති

මරණාය වා සමාදූපෙය්‍යාති— සත්ථං වා අභර, විසං වා බාද, රජ්ජයා වා උබ්බන්ධා කාලං කරොතිති

අමොගා පුරිසාති— ආලපනාභිවචනමෙතං අමොගා පුරිසාති

කිං කුසතිමිනා පාපකොන දුජ්ජිවිතොනාති— පාපකං නාම ජිවිතං. අබ්බාතං ජිවිතං උපාදය දුජ්ජිඤ්ඤං ජිවිතං පාපකං, සධ්දාතං ජිවිතං උපාදය අබ්බාතං ජිවිතං පාපකං, දෙවාතං ජිවිතං උපාදය මනුස්සාතං ජිවිතං පාපකං. දුජ්ජිවිතං නාම හත්ථච්ඡින්නාස්ස පාදච්ඡින්නාස්ස හත්ථපාදච්ඡින්නාස්ස කණ්ණච්ඡින්නාස්ස තාසච්ඡින්නාස්ස කණ්ණතාසච්ඡින්නාස්ස ඉමිනා ව පාපකොන ඉමිනා ව දුජ්ජිවිතෙත මතනො ජිවිතා සෙය්‍යාති

ඉති චිත්තමනොති— යඤ්චිත්තං තං මනො, යං මනො තං චිත්තං

චිත්තසංකප්පොති— මරණසංකප්පේ මරණචෙතනො මරණාභිප්පායො

අනෙකපටිශ්‍යෙය්‍යාති— උච්චාවචෙති ආකාරෙහි

මරණවණ්ණං වා සංවණ්ණාණය්‍යාති— ජිවිතෙ ආදිතවං දසොති, මරණෙ වණ්ණං භණති. ‘ඉතො ත්වං කාලකතො කායස්ස භෙද පරමණා පුග්ගං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජිස්සයි තත්ථ දිබ්බෙහි පඤ්චෙති කාමගුණෙහි සම්පජ්ජිතො සම්බුද්ධො පරිවාරෙස්සාසි’ති²

මරණාය වා සමාදූපෙය්‍යාති— සත්ථං වා අභර, විසං වා බාද, රජ්ජයා වා උබ්බන්ධා කාලං කරොති, සොබ්බෙත වා තරකෙ වා පපාතෙ වා පපතා’ති

අගමපිති— පුරිමෙ උපාදය වුච්චති

පාරාජිකො භොතිති— සෙය්‍යපාපි නාම පුජ්ජිලා දොධා භින්නා අප්පට්ඨිකා භොති, එවමෙව භික්ඛු සංඤ්චිට්ඨ මනුස්සවිග්ගහං ජිවිතා චොරොපෙත්වා අසමණො භොති අසකාසපුත්තියො තෙන වුච්චති පාරාජිකො භොතිති.

1 ලගුලං, සිංහල 2 පරිවාරෙස්සාසි සිමු.

මනුස්සවිග්ගහ නම් මවුකුසෙහි දී පළමු යම් සිතක් උපන්නේ ද, ප්‍රථම විඤ්ඤාය පහලවී ද, මරණය දක්වා මේ අතරෙහි පැවැතී මේ තෙමේ මනුස්සවිග්ගහ නම්

ජීවිතා චොරොපෙයා යි රූපාරූප ජීවිතෙත්ථිසි සිද්ධි වලක්වයි. සත්ත-
තිය වෙන් කරයි.

සත්ථිභාරකං වාසා පටිසෙසෙයා යි කඩුවක් හෝ අඛයවියක් හෝ හෙල්ලක් හෝ මුගුරක් හෝ පහණක් හෝ සැතක් හෝ වස හෝ රැහැනක් හෝ ඔහු ලග තබන්නේ ය.

මරණවණණං වා සංවණණෙයා යි දිවියෙහි දෙස් දක්වයි මරණයෙහි ගුණ කියයි.

මරණාය වා සමාදපෙයා යි ශාත්‍රයක් හෝ ගණුව, වස හෝ අනුභව කරව, වැලකින් හෝ එල්ලී කලුරිය කරව යි උපාය ගන්වන්නේ ය

අමනා පුරිස යි මෙය ආමන්ත්‍රණ පදයකි

කිං තුයතිමනා පාපකෙන දුජ්ජිවිතෙන යි ලාමකජීවනය නම් ආර්යයන්ගේ ජීවිතය නිසා දිළිඳුන්ගේ ජීවිතය ලාමක ය ධනවතුන් ගේ ජීවිතය නිසා ධන භිතයන්ගේ ජීවිතය ලාමක ය දෙවිෂ්ණුන්ගේ ජීවිතය නිසා මිනිසුන්ගේ ජීවිතය ලාමක ය අත් සිදුහඬුගේ, පා සිදුහ ඬුගේ, අත් පා සිදුහඬුගේ, කන් සිදුහඬුගේ, නැහැය සිදුහඬුගේ, කන්තාසා සිදුහඬුගේ (දිවිය) දුජ්ජිවිත නම්. මේ ලාමක ජීවිතයෙන්, මේ දුකඩජීවිත යෙන් ජීවත්වීමට වඩා තාගේ මරණය උතුම්

ඉතිවිතතමනො යි යමක් සිත ද, ඒ මත නම් යමක් මත ද, එය සිත නම්

විතතසබ්බකපෙපා යි මරණසංඤ්ඤා ඇත්තේ, මරණවේතනා ඇත්තේ, මරණ අදහස් ඇත්තේ ය

අනොකපටියායෙන යි නොයෙක අයුරෙන්ය.

මරණවණණං වා සංවණණෙයා යි දිවියෙහි දෙස් දක්වයි මරණ-
යෙහි ගුණ කියයි: මෙයින් තෝ කලුරිය කෙලෙහි කෘමුන් මරණින් ඔතු පුහති නම්වූ දෙව්ලොවට පැමිණෙන්නෙහි ය. එහිදී දිවපස්කම් ගුණයන් හෙන් සමාධි වූයේ, සුභත වූයේ අභිරමනය කරන්නෙහි ය.

මරණාය වා සමාදපෙයා යි සැතක් හෝ ගණුව, වසක් හෝ කව, රැහැනකින් හෝ එල්ලී කලුරිය කරව, හෙබක හෝ නරාවලෙක හෝ ප්‍රපාතයක හෝ වැටෙව

අයමි යි පළමු මෙවුන්දම් සෙවීමෙන් පරිජ් අවන් පුගුලා සලකාගෙන කියනු ලැබේ

පාරාජිකො භොති යි දෙබැවූ මහගලක් යම්සේ සකි කට නො හැකිවේ ද, එපරිද්දෙන් ම මහණ තෙමේ දූත දූත මිනිස්සිරුර දිවියෙන් තොර කොට නොමහණෙක් වෙයි අශාකාපුත්‍රියයෙක් වෙයි. එහෙයින් පරිජ් අවන්නේ වේ යයි කියනු ලැබේ.

අසංචායකානි— සංචායො නාම: එකං කම්මං එකුද්දෙසො සම්පිනනිකා,
එසො සංචායො නාම සො තෙන සද්ධිං නන්ති තෙන ථුවච්ඡි අසංචායොති

[නායමානිකා]

1 සාමං අභිට්ඨාය, දුතෙන, දුතපරම්පරාය, විසකකියෙන දුතෙන,
ගතපච්චාගතෙන දුතෙන, අරහො රහොසඤ්ඤී, රහො අරහොසඤ්ඤී,
අරහො අරහොසඤ්ඤී, රහො රහොසඤ්ඤී, කායෙන සංවණ්ණෙනි, වාචාය
සංවණ්ණෙනි, කායෙන වාචාය සංවණ්ණෙනි, දුතෙන සංවණ්ණෙනි, ලොබාය
සංවණ්ණෙනි, ඕපාතං, අපසොතං, උපනිකම්පතං, හෙසප්පං, රුසුපහාරො,
සද්දුපහාරො, ගඤ්ඤුපහාරො, රසුපහාරො, ථොට්ඨිඤ්ඤුපහාරො, ධම්මුපහාරො,
අචිකකතා, අනුසාසනී, සංකෙතකම්මං, නිමිත්තකම්මනනි.

2. ඤාමනානි— සංගං ගන්ති කායෙන වා කායපට්ඨිඤ්ඤාන වා නිස්සංගි-
යෙන වා

3 අභිට්ඨායානි— අභිට්ඨානිකා අණාපෙනි “එවං චිජ්ඣ, එවං පහර,
එවං සාතෙති”ති.

4 භික්ඛු භික්ඛුං අණාපෙනි: “ඉන්ද්‍රියාමං ජිවිතා වොරොපෙති”ති,
අපනති දුක්ඛවස්ස සො තං මඤ්ඤාමානො තං ජිවිතා වොරොපෙති,
අපනති උභින්නං පාරාජිකස්ස.

5. භික්ඛු භික්ඛුං අණාපෙනි “ඉන්ද්‍රියාමං ජිවිතා වොරොපෙති”ති,
අපනති දුක්ඛවස්ස. සො තං මඤ්ඤාමානො අඤ්ඤං ජිවිතා වොරොපෙති,
මූලට්ඨස්ස අනාපනති, වධකස්ස අපනති පාරාජිකස්ස

6. භික්ඛු භික්ඛුං අණාපෙනි “ඉන්ද්‍රියාමං ජිවිතා වොරොපෙති”ති,
අපනති දුක්ඛවස්ස සො අඤ්ඤං මඤ්ඤාමානො තං ජිවිතා වොරොපෙති,
අපනති උභින්නං පාරාජිකස්ස

7. භික්ඛු භික්ඛුං අණාපෙනි. “ඉන්ද්‍රියාමං ජිවිතා වොරොපෙති”ති,
අපනති දුක්ඛවස්ස සො අඤ්ඤං මඤ්ඤාමානො අඤ්ඤං ජිවිතා
වොරොපෙති, මූලට්ඨස්ස අනාපනති, වධකස්ස අපනති පාරාජිකස්ස

8 භික්ඛු භික්ඛුං අණාපෙනි “ඉන්ද්‍රියාමස්ස පාවද ඉන්ද්‍රියාමො
ඉන්ද්‍රියාමස්ස පාවදතු ඉන්ද්‍රියාමො ඉන්ද්‍රියාමං ජිවිතා වොරොපෙතු”ති,
අපනති දුක්ඛවස්ස සො ඉතරස්ස අරොවෙති, අපනති දුක්ඛවස්ස. වධකො
පතිගණනාති, මූලට්ඨස්ස අපනති ථුලලවච්ඡස්ස සො තං ජිවිතා වොරොපෙති,
අපනති සබ්බෙසං පාරාජිකස්ස.

අසංවාසො යි එකට කම් කිරීමය, එකට උදෙසීමය, සම වූ ශික්ෂා ඇති බවය යන මෙය සංවාස නම්. ඔහු හා ඒ සංවාසය නැත. එහෙයින් අසංවාස යයි කියනු ලැබේ

[නගමානාකා]

1 නෙමේ ම ඉටා දුතයකු ලවා හෝ, දූතපරපුරෙන් හෝ, චරදවා කියන දුතයෙකු ලවා හෝ, හොස් පෙරලා පැමිණි දුතයෙකු ලවා හෝ, තොරහස රහස් යයි හැඟීම් ඇත්තේ හෝ, රහස තොරහස් යයි හැඟීම් ඇත්තේ හෝ, තොරහස් තොරහස් යයි හැඟීම් ඇත්තේ හෝ, රහස රහස යයි හැඟීම් ඇත්තේ හෝ, කයින් අභවයි. වදනින් කියයි. කයින් හා වදනින් අභවයි දුතයෙකු ලවා අරොජයි ලිපියකින් අභවයි. මරුවල, වැනිර ඝන්තා පුවරුව, ලඟ තබන අවිය, විස බෙහෙන, බිහිසුණු රුව එළවීම, බිහිසුණු හඬ එළවීම, දරුණු දුගඳ එළවීම, පිළිකුල් රස එළවීම, කැකුළු පහස එළවීම, බියකරු බණ එළවීම, ඔත්තු කීම, අනුසස් කීම, සලකුණු කිරීම, නිමිති කම් ය

2 ආමං යි කයින් හෝ කා පිළිබඳ දෙයකින් හෝ දමා දූ දෙයකින් හෝ නෙමේ මරයි.

3 අභිබ්බාය යි සම්පයෙහි සිට “මෙසේ විදුව, මෙසේ පහර දෙව, මෙසේ තසව”යි අණ කෙරෙයි

4 මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව” යි අණවා තම් දුකුලාඥාවැන් වේ හෙතෙමේ ඔහු යයි හඟිමින් උහු දිවියෙන් තොර කෙරේ තම් දෙදෙනාටම පරිජ්ඣාවැන් වේ

5 මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව” යි අණ කෙරේ තම් දුකුලාඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ ඔහු යයි හඟිමින් අනෙකකු දිවියෙන් තොර කෙරේ තම් මූලිකයාට ඇවැන් නො වේ. වධක මහණහට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

6 මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව” යි අණ කෙරේ තම් දුකුලාඥාවැන් වේ හෙතෙමේ අනෙකෙකායි හඟිමින් උහු දිවියෙන් තොර කෙරේ තම් දෙදෙනාටම පරිජ්ඣාවැන් වේ.

7 මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව” යි අණ කෙරේ තම් දුකුලාඥාවැන් වේ හෙතෙමේ අනෙකෙකායි හඟිමින් අනෙකකු දිවියෙන් තොර කෙරේ තම් මූලිකයාට ඇවැන් නො වේ වධක-මහණහට පරිජ්ඣාවැන් වේ

8 මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනුට කියව මෙනම් ඇත්තේ මෙනම් ඇත්තනුට කියවා මෙනම් ඇත්තේ මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව” යි අණ කෙරේ තම් දුකුලාඥාවැන් වේ හෙතෙමේ අනෙකෙකාට කියා තම් දුකුලාඥාවැන් වේ වධක තෙමේ එය පිළිගනී තම් මූලික මහණහට ථූලාභිඥාවැන් වේ ඒ මහණ තෙමේ උහු දිවියෙන් තොර කෙරේ තම් හාමට ම පරිජ්ඣාවැන් වේ

9. භික්ඛු භික්ඛුං ආණාපෙනි “ඉස්සන්තාමෙසං පාවදං ඉස්සන්තාමෙසං ඉස්සන්තාමෙසං පාවදං ඉස්සන්තාමෙසං ඉස්සන්තාමං ජිවිතා වොරොපෙනු”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො අඤ්ඤං ආණාපෙනි, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස. වට්ඨකො පතිගණනාති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො තං ජිවිතා වොරොපෙනි, මූලට්ඨස්ස අනාපනති. ආණාපකස්ස ච වට්ඨකස්ස ච ආපනති පාරාජිකස්ස

10. භික්ඛු භික්ඛුං ආණාපෙනි “ඉස්සන්තාමං ජිවිතා වොරොපෙනි”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො ගන්ඛා පුත පච්චාගච්ඡති ‘නාහං සකෙකාමි තං ජිවිතා වොරොපෙනු’නති සෙ පුත ආණාපෙනි “යද්ද සකෙකාමි තද්ද තං ජිවිතා වොරොපෙනි”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස. සො තං ජිවිතා වොරොපෙනි, ආපනති උභින්නං පාරාජිකස්ස

11. භික්ඛු භික්ඛුං ආණාපෙනි “ඉස්සන්තාමං ජිවිතා වොරොපෙනි”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස. සො ආණාපෙනා විපපට්ඨාරී ත සාවෙති ‘මා සාතෙහි’ති සො තං ජිවිතා වොරොපෙනි, ආපනති උභින්නං පාරාජිකස්ස

12. භික්ඛු භික්ඛුං ආණාපෙනි “ඉස්සන්තාමං ජිවිතා වොරොපෙනි”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස; සො ‘ආණාපෙනා විපපට්ඨාරී සාවෙති ‘මා සාතෙහි’ති, සො ‘ආණතෙනා අහං තයා’ති තං ජිවිතා වොරොපෙනි, මූලට්ඨස්ස අනාපනති, වට්ඨකස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස

13. භික්ඛු භික්ඛුං ආණාපෙනි “ඉස්සන්තාමං ජිවිතා වොරොපෙනි”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො ආණාපෙනා විපපට්ඨාරී සාවෙති ‘මා සාතෙහි’ති, සො ‘සුට්ඨි’ති ඔරමති, උභින්නං අනාපනති

14. අරහො රහොසඤ්ඤි උලුපති “අහො ඉස්සන්තාමො හතො අස්සා”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස රහො අරහොසඤ්ඤි උලුපති “අහො ඉස්සන්තාමො හතො අස්සා”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස අරහො අරහොසඤ්ඤි උලුපති “අහො ඉස්සන්තාමො හතො අස්සා”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස රහො රහොසඤ්ඤි උලුපති “අහො ඉස්සන්තාමො හතො අස්සා”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස

15. කායෙහි සංචරණණති නාම. කායෙහි විකාරං කඤ්ඤති “සො ඵලං මරති සො ධනං වා ලභති යසං වා ලභති සග්ගං වා ගච්ඡති”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස, නාය සංචරණණනාය මට්ඨස්සාමිති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස

16. චායාස සංචරණණති නාම. චායාස ගණති “සො ඵලං මරති සො ධනං වා ලභති යසං වා ලභති සග්ගං වා ගච්ඡති”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස, නාය සංචරණණනාය, මට්ඨස්සාමිති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස

9. මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනුට කියව: මෙනම් ඇත්තේ මෙනම් ඇත්තනුට කියවා: මෙනම් ඇත්තේ මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව”යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ හෙතෙමේ අනෙකකුට අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ වධක මහණ තෙමේ පිළිගනී නම් දුකුලාඥාවන් වේ හෙතෙමේ උනු දිවියෙන් තොර කෙරේ නම් මූලික-යාහට ඇවැත් නො වේ අණවත්තනුට ද, වධක මහණහට ද පරිජ්ඣාවන් වේ

10. මහණෙක්, මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව”යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ හෙතෙමේ ගොස් “උනු දිවියෙන් තොර කරන්ට මම නො සමත්”යි පෙරලා ඒ ද, හෙතෙමේ “යම් කලක හැකි වේ නම් එකල ඔහු දිවියෙන් තොර කරව”යි නැවත අණවා නම් දුකුලාඥාවන් වේ ඒ මහණ තෙමේ උනු දිවියෙන් තොර කෙරේ නම් දෙදෙනාහට ම පරිජ්ඣාවන් වේ

11. මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව”යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ. හෙතෙමේ අණවා විපිළිසරවුයේ “නො නසව”යි නො අස්වයි ද, හෙ තෙමේ උනු දිවියෙන් තොර කෙරේ නම් දෙදෙනාට ම පරිජ්ඣාවන් වේ

12. මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව”යි අණවා නම් දුකුලාඥාවන් වේ හෙ තෙමේ අණවා විපිළිසරවුයේ “නො නසව”යි අස්වා ද තෙල මහණ තෙමේ “නා විසින් මම අණ කරණු ලැබුවෙමි”යි උනු දිවියෙන් තොර කෙරේ නම් මූලික මහණහට ඇවැත් නො වේ වධක මහණහට පරිජ්ඣාවන් වේ

13. මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව”යි අණවා නම් දුකුලාඥාවන් වේ හෙ තෙමේ අණවා විපිළිසරවුයේ “නො නසව”යි අස්වයි හෙ තෙමේ මැනවයි එයින් වළකියි. දෙදෙනාට ම ඇවැත් නො වේ

14. සමමුඛයෙහි සිටියේ ‘අසමමුඛයෙහි ය’ යන හැඟීම් ඇත්තේ “මෙනම් නැතැත්තේ නසන ලද්දේ නම් යෙහෙකැ”යි කථා කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ අසමමුඛයෙහි සිටියේ ‘සමමුඛයෙහි ය’ යන හැඟීම් ඇත්තේ “මෙනම් නැතැත්තේ නසන ලද්දේ නම් යෙහෙකැ”යි කියා නම් දුකුලාඥාවන් වේ සමමුඛයෙහි වූයේ ‘සමමුඛයෙහි ය’ යන හැඟීම් ඇත්තේ “මෙනම් නැතැත්තේ නසන ලද්දේ යෙහෙකැ”යි කියා නම් දුකුලාඥාවන් වේ. අසමමුඛයෙහි වූයේ ‘අසමමුඛයෙහි ය’ යන හැඟීම් ඇත්තේ “මෙනම් නැතැත්තේ නසන ලද්දේ යෙහෙකැ”යි කියා නම් දුකුලාඥාවන් වේ

15. කායෙහි සංවණණනි නම් යමෙක් මෙසේ මැරේ ද, හෙ තෙමේ ධනය හෝ ලබයි කිසිකිසි හෝ ලබයි ස්වභාවයට හෝ යෙයයි කයින් සංඥ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ ඒ කායසංවණණාව නෙතු කොට ගෙන ‘මැරෙන්නෙමි’යි දුක් වෙදනා උපදවා නම් ථූලාසිඥාවන් වේ මැරේ නම් පරිජ්ඣාවන් වේ

16. වාචාය සංවණණනි නම් යමෙක් මෙසේ මැරේද, හේ ධනය හෝ ලබයි කිසිකිසි හෝ ලබයි ස්වභාවයට හෝ යෙයයි වචනයෙන් කියා නම් දුකුලාඥාවන් වේ ඒ වාණිමෙන් මැරෙන්නෙමියි දුක් වෙදනා උපදවා ද ථූලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ

17 කායෙන වාචාය සංවණ්ණෙනි නාම. කායෙන ව චිකාරං කරොති, වාචාය ව භණ්ති, “යො එවං මරති. සො ධනං වා ලභති යසං වා ලභති සග්ගං වා ගච්ඡති”ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස; නාය සංවණ්ණනාය “මරිය්සාමි”ති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස.

18 දුතෙන සංවණ්ණෙනි නාම. දුතස්ස සාසනං ආරොවෙති: “යො එවං මරති සො ධනං වා ලභති යසං වා ලභති සග්ගං වා ගච්ඡති”ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස. දුතස්ස සාසනං සුඤ්ඤා ‘මරිය්සාමි’ති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස.

19 ලොඛාය සංවණ්ණෙනි නාම. ලොඛං ජ්ඣෙති “යො එවං මරති සො ධනං වා ලභති යසං වා ලභති සග්ගං වා ගච්ඡති”ති, අකඛරකඛරාය ආපනති දුක්ඛටස්ස, ලොඛං පසස්සිඤ්ඤා ‘මරිය්සාමි’ති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස.

20 ඔපානං නාම: මනුස්සං උද්දියං ඔපානං ඛණ්ති ‘පපතියා මරිය්සාමි’ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස, පපතියෙ දුක්ඛං වෙදනං උපපජ්ජති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස. අනොදියං ඔපානං ඛණ්ති ‘යො කොචි පපතියා මරිය්සාමි’ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස මනුස්සො තසමිං පපතති, ආපනති දුක්ඛටස්ස; පපතියෙ දුක්ඛං වෙදනං උපපජ්ජති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස. යකෙඛා වා පෙතො වා තිරව්ණතගත-මනුස්සවිගගහො වා තසමිං පපතති, ආපනති දුක්ඛටස්ස, පපතියෙ දුක්ඛං වෙදනං උපපජ්ජති, ආපනති දුක්ඛටස්ස, මරති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස තිරව්ණතගතො තසමිං පපතති, ආපනති දුක්ඛටස්ස, පපතියෙ දුක්ඛං වෙදනං උපපජ්ජති, ආපනති දුක්ඛටස්ස, මරති, ආපනති පාවිතතියස්ස.

21 අසමසන්තං නාම අපසෙසනෙ සන්තං වා ධරෙති, විසෙත වා මකෙඛති, දුබ්බලං වා කරොති, සොබ්බ වා නරකෙ වා පපාතෙ වා ධරෙති ‘පපතියා මරිය්සාමි’ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස, සන්තෙ වා විසෙත වා පපතියෙත වා දුක්ඛං වෙදනං උපපජ්ජති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස.

22 උපනිකම්පනං නාම: අසීං වා සතනිං වා භෙණ්ඩං වා ලගුලං වා පාසාණං වා සන්තං වා විසං වා රජ්ජං වා උපනිකම්පති ‘ඉමිනා මරිය්සාමි’ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස, තෙත මරිය්සාමිති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස.

23 භෙසසස්සං නාම. සප්පං වා තච්ඡිතං වා තෙලං වා මද්ධං වා එංඤ්චං වා දෙති ‘ඉමං සාගිඤ්ඤා මරිය්සාමි’ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස; නං සාගිතෙ දුක්ඛං වෙදනං උපපජ්ජති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස; මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස.

24 රුසුපභාගෙ නාම අමනාපිසං රුපං උපසංහරති භයාතකං භෝවං “ඉමං පසස්සිඤ්ඤා උත්තසිඤ්ඤා මරිය්සාමි”ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස; නං පසස්සිඤ්ඤා උත්තසති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස. මනාපිසං රුපං උපසංහරති¹ ‘ඉමං පසස්සිඤ්ඤා අලාභකොත සුසස්සිඤ්ඤා මරිය්සාමි’ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස, නං පසස්සිඤ්ඤා අලාභකොත සුසස්සති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස.

17. කාශ්‍යෙන වාචාය සංචණණනි නම් “යමෙක් මෙසේ මැරේද, හේ ධනය හෝ ලබයි කිතියි හෝ ලබයි. ස්වභාවයට හෝ යේය”යි කයින් ද හභවයි. වචනයෙන් ද කියයි දුකුලාඥාවන් වේ ඒ වැණීමෙන් මැරෙන්නෙමි’යි දුක් වේදනා උපදවා ද ජුලාසිඥාවන් වේ. මැරේ ද පරිජ්ඥාවන් වේ

18. දුතෙන සංචණණනි නම් “යමෙක් මෙසේ මැරේ ද හේ ධනය හෝ ලබයි. කිතියි හෝ ලබයි ස්වභාවයට හෝ යේය”යි දුතයකුට අස්තක් බෙණේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ දුතයාගේ අස්ත අසා ‘මැරෙන්නෙමි’යි දුක් වේදනා උපදවා ද ජුලාසිඥාවන් වේ. මැරේ ද පරිජ්ඥාවන් වේ

19. ලොබාය සංචණණනි නම් “යමෙක් මෙසේ මැරේ ද හේ ධනය හෝ ලබයි. කිතියි හෝ ලබයි. ස්වභාවයට හෝ යේය”යි (පොත පතක අකුරු ලියා ද, අකුරක් පාසා දුකුලාඥාවන් වේ. ලිපිය දැක මැරෙන්නෙමි යි දුක් වේදනා උපදවා ද ජුලාසිඥාවන් වේ. මැරේ ද පරිජ්ඥාවන් වේ.

20. ඔපාන නම් “වැටී මැරෙන්නේය”යි මිනිසකු උදෙසා වළක් කනී නම් දුකුලාඥාවන් වේ. වැටුනු කල්හි දුක් වේදනා උපදී ද ජුලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඥාවන් වේ. “යම් කිසිවෙක් වැටී මැරෙන්නේය”යි (කෙනකුන්) නො උදෙසා වළක් කනී ද දුකුලාඥාවන් වේ මිනිසෙක් එහි වැටේ ද දුකුලාඥාවන් වේ. වැටුනු කල්හි දුක් වේදනා උපදී ද ජුලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඥාවන් වේ යකෙක් හෝ ප්‍රෙතයෙක් හෝ තිරිසන්වෙස් හෝ මිනිස් වෙස් හත්තෙක් (යකෙක් හෝ ප්‍රෙතයෙක්) හෝ එහි වැටේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ. වැටුනු කල්හි දුක් වේදනා උපදී ද දුකුලාඥාවන් වේ මැරේ ද ජුලාසිඥාවන් වේ තිරිසනෙක් එහි වැටේ ද දුකුලාඥාවන් වේ. වැටුනු කල්හි දුක් වේදනා උපදී ද දුකුලාඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඥාවන් වේ

21. අපසෙයන නම් ආලම්බන පුවරුවෙහි සැතක් හෝ තබා ද, විස හෝ ගල්වා ද දුළුල හෝ කෙරේ ද, හෙබක හෝ තරුවලක හෝ ප්‍රපාත-යක ‘හෝ වැටී මැරෙන්නේය’යි (ආලම්බනඵලකය) තබා ද, දුකුලාඥාවන් වේ සැත කරණකොටගෙන හෝ විස කරණකොටගෙන හෝ වැටීමෙන් හෝ දුක් වේදනා උපදී ද, ජුලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඥාවන් වේ

22. උපනික්ඛපන නම් “මෙයින් මැරෙන්නේ ය”යි කඩුවක්, හෝ අභයවියක් හෝ හෙල්ලක් හෝ මුගුරක් හෝ ගලක් හෝ සැතක් හෝ විසක් හෝ රැහැනක් හෝ ලභ තබා ද දුකුලාඥාවන් වේ එයින්, මැරෙන්නෙමි’යි දුක් වේදනා උපදවා ද ජුලාසිඥාවන් වේ. මැරේ ද පරිජ්ඥාවන් වේ

23. හෙසස්ස නම් “මෙය ලෙව මැරෙන්නේය”යි හිනුල් හෝ වෙඩිරා හෝ තලතෙල් හෝ මී හෝ පැණි හෝ දේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ එය ලෙවී කල්හි ඔහුට දුක් වේදනා උපදී ද ජුලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඥාවන් වේ

24. රුසුපහාර නම් “මෙය දැක තැනි ගෙන මැරෙන්නේය”යි හයජතක බියපත් කරවන, නො මනා රුවක් ලභ තබා ද, දුකුලාඥාවන් වේ එය දැක තැනි ගණී ද, ජුලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඥාවන් වේ ‘මෙය දැක නො ලැබීමෙන් විශ්ලී මැරෙන්නේය’යි මනා රුවක් ලභ තබා ද දුකුලාඥාවන් වේ එය දැක නො ලැබීමෙන් විශ්ලේ ද ජුලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඥාවන් වේ

25 සද්දසභාගේ නාම. අමනාපිකං සද්දං උපසංහරති භයානකං හෙරවං. ‘ඉමං සුඛා උත්තසිඛා මරිය්සාති’ති, ආපනති දුක්ඛවය්සං, තං සුඛා උත්තසති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස මනාපිකං සද්දං උපසංහරති පෙළෙනිං හදයභිගමං. ‘ඉමං සුඛා අලාභකෙන සුසසිඛා මරිය්සාති’ති, ආපනති දුක්ඛවය්සං, තං සුඛා අලාභකෙන සුසසති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං; මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස

26 භක්ඛුපභාගේ නාම අමනාපිකං ගඤ්ඤං උපසංහරති ජෙගුච්ඡං පාටිකුලායං ‘ඉමං සාසිඛා ජෙගුච්ඡතා පාටිකුලායා මරිය්සාති’ති, ආපනති දුක්ඛවය්සං; තං සාසිඛෙ ජෙගුච්ඡතා පාටිකුලායා දුක්ඛං වෙදනා උපපජ්ජති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස මනාපිකං ගඤ්ඤං උපසංහරති ‘ඉමං සාසිඛා අලාභකෙන සුසසිඛා මරිය්සාති’ති ආපනති දුක්ඛවය්සං, තං සාසිඛා අලාභකෙන සුසසති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස

27. රක්ඛපභාගේ නාම. අමනාපිකං රසං උපසංහරති ජෙගුච්ඡං පාටිකුලායං ‘ඉමං සාසිඛා ජෙගුච්ඡතා පාටිකුලායා මරිය්සාති’ති, ආපනති දුක්ඛවය්සං, තං සාසිඛෙ ජෙගුච්ඡතා පාටිකුලායා දුක්ඛං වෙදනා උපපජ්ජති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස මනාපිකං රසං උපසංහරති, ඉමං සාසිඛා අලාභකෙන සුසසිඛා මරිය්සාති’ති ආපනති දුක්ඛවය්සං, තං සාසිඛා අලාභකෙන සුසසති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස

28 ඓංචිකිඤ්ඤපභාගේ නාම අමනාපිකං ඓංචිකිඤ්ඤං උපසංහරති දුක්ඛසමථස්සං බරහමථස්සං. “ඉමිනා චුට්ඨො මරිය්සාති”ති ආපනති දුක්ඛවය්සං, තෙන චුට්ඨස්ස දුක්ඛං වෙදනා උපපජ්ජති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස මනාපිකං ඓංචිකිඤ්ඤං උපසංහරති සුඛසමථස්සං මුද්දසමථස්සං. “ඉමිනා චුට්ඨො අලාභකෙන සුසසිඛා මරිය්සාති”ති, ආපනති දුක්ඛවය්සං, තෙන චුට්ඨො අලාභකෙන සුසසති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස

29 ඛම්බුපභාගේ නාම. තෙරසිකස්ස නිරයකථං කථෙති “ඉමං සුඛා උත්තසිඛා මරිය්සාති”ති, ආපනති දුක්ඛවය්සං, තං සුඛා උත්තසති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස කල්යාණකමමස්ස සග්ගකථං කථෙති “ඉමං සුඛා අඛම්බුතො මරිය්සාති”ති, ආපනති දුක්ඛවය්සං, තං සුඛා අඛම්බුතො “මරිය්සාමි”ති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස

30 ආචිකඛනා නාම චුට්ඨො භණති එවං මරස්සු “සො එවං මරති, සො ඛනං වා ලභති, යසං වා ලභති, සග්ගං වා ගච්ඡති”ති ආපනති දුක්ඛවය්සං; තාය ආචිකඛනාය මරිය්සාමිති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස

31 අනුසාසනී නාම. අචුට්ඨො භණති එවං මරස්සු “සො එවං මරති, සො ඛනං වා ලභති, යසං වා ලභති, සග්ගං වා ගච්ඡති”ති, ආපනති දුක්ඛවය්සං, තාය අනුසාසනීයා “මරිය්සාමි”ති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස.

25 සද්දපභාර නම් 'මෙය අසා නැති ගෙන මැරෙන්නේය'යි බියජනක, බියපත් කරවන නො වනා ශබ්දයක් ඉදිරිපත් කෙරේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ එය අසා නැති ගැණී ද පුලාසිඥාවන් වේ. මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ 'මෙය අසා නො ලැබීමෙන් වියළි මැරෙන්නේය'යි ප්‍රමාද භිත වූ ලගන්තා වූ වනාප ශබ්දයක් ඉදිරිපත් කෙරේ ද දුකුලාඥාවන් වේ. එය අසා නො ලැබීමෙන් වියලේ ද පුලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ.

26 ගඤ්ඤපභාර නම් 'මෙය සිඛ ප්‍රගුප්පා බැවින් පිළිකුල් බැවින් මැරෙන්නේය'යි ප්‍රගුප්පා කටයුතු පිළිකුල් කටයුතු නො මනා ගදක් එළවා ද දුකුලාඥාවන් වේ එය සිඛි කල්හි ප්‍රගුප්පා බැවින් පිළිකුල් බැවින් දුක් වේදනා උපදී ද, පුලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ 'මෙය සිඛි නො ලැබීමෙන් වියළි මැරෙන්නේය'යි නො සුවදක් එළවා ද, දුකුලාඥාවන් වේ. එය සිඛි නො ලැබීමෙන් වියලේ ද පුලාසිඥාවන් වේ. මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ.

27 රසුපභාර නම් 'මෙය රස විද ප්‍රගුප්පා බැවින් පිළිකුල් බැවින් මැරෙන්නේය'යි ප්‍රගුප්පා කටයුතු පිළිකුල් කටයුතු නො මනා රසයක් එළවා ද දුකුලාඥාවන් වේ. එය රස විදිකල්හි ප්‍රගුප්පා බැවින් පිළිකුල් බැවින් දුක් වේදනා උපදී ද, පුලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ 'මෙය රස විද නො ලැබීමෙන් වියළි මැරෙන්නේය'යි මනාප රසයක් එළවා තබා ද දුකුලාඥාවන් වේ. එය රස විද නො ලැබීමෙන් වියලේ ද පුලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ

28. චෝට්ඨිඤ්ඤපභාර නම් 'මෙයින් පහස්තා ලද්දේ මැරෙන්නේය'යි දුක් පහස් ඇති රළු පහස් ඇති නො මනා පහස්තා දෑයක් එළවා තබා ද දුකුලාඥාවන් වේ එයින් පහස්තා ලද්දහුට දුක් වේදනා උපදී ද පුලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ 'මෙයින් පහස්තා ලද්දේ නො ලැබීමෙන් වියළි මැරෙන්නේය'යි සුවපහස් ඇති මුදුපහස් ඇති මනාප වූ පහස්තා දෑයක් එළවා තබා ද දුකුලාඥාවන් වේ. එයින් පහස්තා ලද්දේ නො ලැබීමෙන් වියලේ ද පුලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ

29 ඛමුච්ඡපභාර නම් 'මෙය අසා නැති ගෙන මැරෙන්නේය'යි නිරයට සුදුසු වූවකුට නිරය පිළිබඳ කපා කියා ද දුකුලාඥාවන් වේ එය අසා නැති ගැණී ද පුලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ. 'මෙය අසා එහි ඇලුනේ මැරෙන්නේය'යි කලණකම් ඇත්තකුට දෙව්ලෝ පිළිබඳ කපා කෙරේ ද දුකුලාඥාවන් වේ එය අසා එහි ඇලුනේ 'මැරෙන්නෙමි'යි දුක් වේදනා උපදවා ද පුලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ

30 ආච්ඡිකානා නම් විචාරණ ලද්දේ "මෙසේ මැරෙව. යමෙක් මෙසේ මැරේ නම් හේ ධනය හෝ ලබයි යශස් හෝ ලබයි දෙව්ලොවට හෝ යේ"යි කියා ද, දුකුලාඥාවන් වේ ඒ සැලකිලිමෙන් 'මැරෙන්නෙමි'යි දුක් වේදනා උපදවා ද පුලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ.

31. අනුසාසනී නම් නොවිචාරණ ලද්දේ "මෙසේ මැරෙව. යමෙක් මෙසේ මැරේද, හේ ධනය හෝ ලබයි යශස් හෝ ලබයි සභිග්ගයට හෝ යේය"යි කියා ද දුකුලාඥාවන් වේ. ඒ අනුසාසනාවෙන් 'මැරෙන්නෙමි'යි දුක් වේදනා උපදවා ද පුලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ

32 සංඛිකතකමමිං තාම සංඛිකතං කරොති “පුරෙ භතතං වා පච්ඡාභතතං වා රතතිං වා දිවා වා තෙන සංඛිකතෙන තං ජීවිතා වොරොපෙති”ති, ආපනති දුක්ඛචය්‍ය, තෙන සංඛිකතෙන තං ජීවිතා වොරොපෙති, ආපනති උභින්නං පාරාජිකය්‍ය, තං සංඛිකතං පුරෙ වා පච්ඡා වා තං ජීවිතා වොරොපෙති, මූලචය්‍ය ආපනති; වධකය්‍ය ආපනති පාරාජිකය්‍ය

33. නිමිත්තකමමිං තාම නිමිත්තං කරොති “අකං වා නිබ්භිස්සාමි භමුකං වා උකං පිසාමි සිසං වා උකං පිසාමි තෙන නිමිත්තෙන තං ජීවිතා වොරොපෙති”ති, ආපනති දුක්ඛචය්‍ය, තෙන නිමිත්තෙන තං ජීවිතා වොරොපෙති, ආපනති උභින්නං පාරාජිකය්‍ය; තං නිමිත්තං පුරෙ වා පච්ඡා වා ජීවිතා වොරොපෙති, මූලචය්‍ය ආපනති, වධකය්‍ය ආපනති පාරාජිකය්‍ය

34 ආපනති අසඤ්චිච්ච අජානනකය්‍ය න මරණාභිප්පායකය්‍ය උමමනකය්‍ය බිත්තචිත්තකය්‍ය වෙදනචය්‍ය¹ ආදිකමමිකය්‍යාති.

මනුස්සවිගගහපාරාජිකමහි පඨමභාණ්ඩාරො
නිට්ඨිනො.

1 බිත්තචිත්තකය්‍ය, වෙදනචය්‍ය. සීහල පොළොකපු කප්පි

32. සබ්බකතාකමම නම් “පෙර ඛත්තල හෝ පසු ඛත්තල හෝ ඊ හෝ දවල් හෝ ඒ සලකුණෙන් ඔහු දිවියෙන් තොර කරව”යි සලකුණක් කෙරේ ද දුකුලාඥාවැන් වේ ඒ සලකුණෙන් ඔහු දිවියෙන් තොර කෙරේ ද දෙදෙනාට ම පරිජ්ඣාවැන් වේ ඒ සලකුණට පෙර හෝ පසුව හෝ ඔහු දිවියෙන් තොර කෙරේ ද මූලිකයාට ඥාවැන් නො වේ මාරුවනුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

33 නිමිත්තකමම නම් “ඥාය හෝ කසන්තෙමි බැම හෝ නගන්තෙමි ගිස හෝ ඔසවන්තෙමි. ඒ නිමිත්තෙන් ඔහු දිවියෙන් තොර කරව යි නිමිති කෙරේ ද, දුකුලාඥාවැන් වේ ඒ නිමිත්තෙන් ඔහු දිවියෙන් තොර කෙරේ ද දෙදෙනාට ම පරිජ්ඣාවැන් වේ ඒ නිමිත්තට පෙර හෝ පසුව හෝ ඔහු දිවියෙන් තොර කෙරේ ද මූලිකයාට ඥාවැන් නො වේ මාරුවනුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

34 නො දෑත මරන්තනුට ද, නොදන්නනුට ද, නොමරණ අදහස් ඥාත්තනුට ද, උමතුමුවනුට ද, විසුලසිත් ඥාත්තනුට ද වෙදනාවෙන් පෙළනනුට ද, ආදී කර්මිකයාට ද ඥාවැන් නො වේ

මනිස්විකාපරිජයෙහි පළමුවන බණවර නිමි

විනිතවහු.

උද්‍යානාචාර්ය.

සංවණ්ණෙනා නිසිදනෙනා මුසලොදුකකලෙන ව,
බුඩිකපබ්බජිතා සත්ත¹ ලග්ගමිංසතාපිසං.

තයො ව වජ්ජකමෙමති ඉට්ඨකාති පරෙ තයො,
වාසි ගොපාතසී වෙව අට්ටකො තාරණවපති

සෙදං නජ්ඣ ව සමබාහො නහංපනබ්බඤ්ඤෙන ව,
උට්ඨාපෙතෙනා නිපාතෙතෙනා අත්තපාතෙන මරණං.

ජාරගබ්බො සපතති ව මාතා පුත්තං උභො වසී,
උභො න මියරෙ මද්දා තාපං වඤ්ඤා විජායති.

පතොදං නිග්ගතො යකෙබ්බො වාලයකකඤ්ඤා පාතිති,
තං මඤ්ඤාමානො පහරි සග්ගකඤ්ඤා නිරයං භණේ.

ආලභියා තයො රුකබ්බො දායෙති අපරෙ තයො,
මා කිලමෙසී න තුය්‍යං තතඤ්ඤා සොචිරකෙන වාති

1 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගිලානො යොති,
තස්ස භික්ඛු කාරුඤ්ඤෙන මරණවණ්ණං සංවණ්ණස්සං, සො භික්ඛු කාල-
මකාසී, තෙසං කුකකුච්චං අගොසී, “කච්චි හු බො මයං පාරුජිකං ආපතතිං
ආපන්නා”ති අප්ඨ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්සං ආරොවෙද්ධං -පෙ-
“ආපතතිං තුමො භික්ඛුවෙ ආපන්නා පාරුජිකනති” (1)

2 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු පිඨකෙ
පිට්‍රොතිකාය පටිච්ඡන්තං දුරකං නිසිදනෙනා ඔජාරිනා මාරෙසී තස්ස
කුකකුච්චං අගොසී -පෙ- “අතාපතති භික්ඛු පාරුජිකස්ස” “න ව භික්ඛුවෙ
අප්පට්ඨෙකඤ්ඤා ආසන්න නිසිදිතබ්බං යො නිසිදෙය්‍ය, ආපතති
දුකකට්ඨස්ස”ති (2)

3 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු භත්තගො අනාරඝපෙ
ආසනං පඤ්ඤාපෙතෙනා මුසලෙ උසසිතෙ එකං මුසලං අග්ගහෙසී දුතියො
මුසලො පරිපතියා අඤ්ඤානරස්ස දුරකස්ස මජ්ඣකෙ අවජාසී සො කාල-
මකාසී තස්ස කුකකුච්චං අගොසී -පෙ- ‘කිඤ්ඤිතෙනා නං භික්ඛුති’”
අසඤ්චිව අහං භගවා”ති “අතාපතති භික්ඛු අසඤ්චිව”ති (3)

4 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු භත්තගො අනාරඝපෙ
ආසනං පඤ්ඤාපෙතෙනා උදුකකලභණ්ඩකං අකකමිනා පවට්ටසී, අඤ්ඤානරො
දුරකං ඔජාරිනා මාරෙසී තස්ස කුකකුච්චං අගොසී -පෙ- “අතාපතති
භික්ඛු අසඤ්චිව”ති. (4)

1 බුඩිකපබ්බජිතාසිසනො, මජ්ඣිම.

විනිශ්චිත කථාවස්තු

උද්‍යානපා

සංවර්ණනා, නිසිදනන, මුසල, උදුකකල සමග සතරක් ද, බ්‍රහ්මපබ්බජිත
තුණක්දැයි සතකි ලගන තුණක් ද විමංසන විස දෙකක් දැයි වස්තු 12 ක් ද,

විහාරවස්තු තුණක් ද අනෙක් ඉට්ඨකවස්තු තුණක් ද, වාසී, ගොපානසී,
අට්ටක, ඔතාරණ, යන වස්තුවන් තුණ බැගින් ද. පති දෙකෙක් දැයි 20 ක් ද,

සෙද, නළු, සම්බාහන, නයාපන, අබ්‍රහ්මජන, උට්ඨාපන, නිපානන,
අනාමාරණ, පානමාරණ වස්තු තුණ බැගින් 27 ක් ද,

ථාරගබ්‍ර, සපතනිය සමිනි මවුමල, පුතුමල, දෙදෙනා ම මල, දෙදෙනා ම
නො මල වස්තු සතරක්ද, මද්දපන, තාපන වස්තු, විජායිති වස්තු සතරක්
දැයි 9 ක් ද,

පතොද, නිග්ගහ, යකඩ වස්තු ද, වාල යකඩවස්තු තුණක් ද, පාහිනී
කනතාර වස්තු සයක් ද, මඤ්ඤමාන සතරක් ද, පහාර තුණක් ද, සග්ග
තුණක් ද, නිරයවර්ණනා තුණක් දැයි 25 ක් ද,

ආලවිරා කඩවස්තු තුණක් ද දය වස්තු තුණක් ද, මා කිලමෙසි තුණක් ද,
තකක, සොවිරක දෙක දැයි 10 ක් ද වූ විනිත වස්තු එක්සිය තුණෙකි.

1. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වූයේ වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට
කරුණාවෙන් මරණයෙහි ගුණ වැණුහ ඒ මහණ තෙමේ කලුරිය
කෙළේය “කිම අපි පරිජ්ඣාවාත් අවන්තමෝද”යි ඔවුන්ට කුකුළු
විය ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල
කළාහු ය “මහණෙනි, තෙපි පරිජ්ඣාවාත් අවන්තහු ය”

2. එසමයෙහි එක්තරා පිණ්ඩවාරික මහණෙක් පුටුවක හිඳගත්තේ
රෙදිකඩකින් පිළිසන් දරුවකු මැඩ ගෙන මැරී ය ඔහුට කුකුළු විය
මහණ, පරිජ්ඣාවාත් නො වේ. මහණෙනි, පරික්ෂා නො කොට
අසුනෙහි නො හිඳිය යුතුයි යමෙක් හිඳී නම් දුකුළාඥාවාත් වේ”

3. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ඇතුළුගම බොජ්ජන්හලෙහි අසුන්
පණවන්නේ මොහොල් දෙකක් ඔසවා තැබූ කල්හි එක් මොහොලක් හැර
ගත්තේ ය දෙවෙනි මොහොල පෙරළී එක්තරා දරුවකුගේ හිසමත
වැටුනේය ඒ දරු තෙමේ කලුරිය කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුළු විය
“මහණ තෝ කෙබඳු සිත් ඇත්තෙහි ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම
නො දන කෙළෙමි” මහණ, නො දන කලහුට ඥාතීන් නොවේ

4. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ඇතුළුගම බොජ්ජන්හලෙහි අසුන්
පණවන්නේ වංගෙහියක් ඇත්ම පෙරළිය එක්තරා දරුවකු යට කොට
මැරී ය ඒ මහණහට කුකුළු විය, . මහණ, නො දන කලහුට ඥාතීන්
නො වේ.

5. තෙන බො පන සමයෙන පිනාපුත්තා භික්ඛුසු පබ්බජිතා භොන්ති කාලෙ ආරොචිතෙ පුතෙතා පිතරං එතදවොච ‘භව්ත් භනෙත සබ්බෙසා තං පතිමානෙති’ති පිට්ඨියං ගහෙතො පතාමෙසි සො පපතීති කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “කිඤ්චිතොතා තං භික්ඛු”ති “තාහං භගවා මරණාධිපායො”ති, “අතාපතති භික්ඛු ත මරණාධිපායස්සා”ති (5)

6 තෙන බො පන සමයෙන පිනාපුත්තා භික්ඛුසු පබ්බජිතා භොන්ති කාලෙ ආරොචිතෙ පුතෙතා පිතරං එතදවොච ‘භව්ත් භනෙත සබ්බෙසා තං පතිමානෙති’ති මරණාධිපායො පිට්ඨියං ගහෙතො පතාමෙසි සො පපතීති කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපතතිං තං භික්ඛු අපනෙතා පාරාජිකා”න්ති (6)

7 තෙන බො පන සමයෙන පිනාපුත්තා භික්ඛුසු පබ්බජිතා භොන්ති කාලෙ අරොචිතෙ පුතෙතා පිතරං එතදවොච ‘භව්ත් භනෙත සබ්බෙසා තං පතිමානෙති’ති මරණාධිපායො පිට්ඨියං ගහෙතො පතාමෙසි සො පපතීති ත කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අතාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපතති ඵුලලව්වයස්සා”ති (7)

8 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුතො භුඤ්ජන්තස්ස මංසං කණ්ණෙ චිලග්ගං භොති, අඤ්ඤාතරො භික්ඛු තස්ස භික්ඛුතො ගිව්ඨං පභාරං අදුසි සලොභිතං මංසං පති සො භික්ඛු කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අතාපතති භික්ඛු ත මරණාධිපායස්සා”ති (8)

9 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුතො භුඤ්ජන්තස්ස මංසං කණ්ණෙ චිලග්ගං භොති අඤ්ඤාතරො භික්ඛු මරණාධිපායො තස්ස භික්ඛුතො ගිව්ඨං පභාරං අදුසි සලොභිතං මංසං පති සො භික්ඛු කාලමකාසි, තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපතතිං තං භික්ඛු අපනෙතා පාරාජිකා”න්ති (9)

10 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුතො භුඤ්ජන්තස්ස මංසං කණ්ණෙ චිලග්ගං භොති අඤ්ඤාතරො භික්ඛු මරණාධිපායො තස්ස භික්ඛුතො ගිව්ඨං පභාරං අදුසි සලොභිතං මංසං පති සො භික්ඛු ත කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අතාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපතති ඵුලලව්වයස්සා”ති (10)

11 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු විසග්ගං පිණ්ඩපාහං ලභිති පටික්කමිතං ගරිති භික්ඛුතං අග්ගකාරිකං අදුසි තෙ භික්ඛු කාලමකංසු තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “කිඤ්චිතොතා තං භික්ඛු”ති? “තාහං භගවා ජාතාමි”ති “අතාපතති භික්ඛු අජානන්තස්සා”ති (11)

12 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු විමංසාධිපායො අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුතො විසං අදුසි සො භික්ඛු කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “කිඤ්චිතොතා තං භික්ඛු”ති? “විමංසාධිපායො අහං භගවා”ති “අතාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපතති ඵුලලව්වයස්සා”ති (12)

5. එසමයෙහි දෙ පුතු පිය කෙනෙක් හික්කන් කෙරෙහි මහණවූවෝ වෙත් කල් දැන් වූ කල්හි පුත් තෙමේ පියාට මෙය කී ය 'වහන්ස, යනු මැනවි සබ්බතෙමේ නොප අපෙක්ෂා කෙරේ'යි පිට ගෙණ තෙරිය ගෙනෙමේ වැටි මළේ ය ඒ මහණහට කුකුළු විය මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද? 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම මරණ අදහස් නැත්තෙමි වෙමි' මහණ, මරණ අදහස් නැත්තනුට ඇවැත් නො වේ (5)

6 එසමයෙහි දෙ පුතු පිය කෙනෙක් හික්කන් කෙරෙහි පැවිදිවූවාහු වෙත් කල් දැන් වූ කල්හි පුත් තෙමේ පියාට මෙය කී ය 'වහන්ස, යනු මැනවි සබ්බතෙමේ නොප අපෙක්ෂා කෙරේ'යි මරණ අදහස් ඇත්තේ පිට ගෙණ තෙරිය ගෙනෙමේ වැටි මළේ ය ඒ මහණහට කුකුළු විය මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය (6)

7 එසමයෙහි දෙ පුතු පිය කෙනෙක් හික්කන් කෙරෙහි පැවිදිවූවාහු වෙත්. කල් දැන්වූ කල්හි පුත් තෙමේ පියාට මෙය කීය 'වහන්ස, යනු මැනවි සබ්බතෙමේ නොප අපෙක්ෂා කෙරේ'යි මරණ අදහස් ඇත්තේ පිට ගෙණ තෙරිය ගෙනෙමේ වැටි නො මළේ ය ඔහුට කුකුළු විය. ... මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ ජුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (7)

8 එසමයෙහි එක්තරා බුද්ධ මහණකුගේ උගුරෙහි මස් කැබැල්ලක් ලැගුනේ වෙයි එක්තරා මහණෙක් ඒ මහණහුගේ ගෙලට පහරක් දුනි ලේ මුහු මස වැටුනේ ය ඒ මහණ කපුරිය කෙළේ ය ඔහුට කුකුළු විය මහණ, මරණ අදහස් නැත්තනුට ඇවැත් නො වේ (8)

9 එසමයෙහි එක්තරා බුද්ධ මහණකුගේ උගුරෙහි මස් කැබැල්ලක් ලැගුනේ වෙයි මැරියැටි එක්තරා මහණෙක් ඒ මහණහුගේ ගෙලට පහරක් දුනි ලේ මුහු මස වැටුනේ ය ඒ මහණ කපුරිය කෙළේ ය ඔහුට කුකුළු විය මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය (9)

10 එසමයෙහි බුද්ධ එක්තරා මහණකුගේ උගුරෙහි මස් කැබැල්ලක් ලැගුනේ වෙයි මැරියැටි එක්තරා මහණෙක් ඒ මහණහුගේ ගෙලට පහරක් දුනි ලේ මුහු මස වැටුනේ ය ඒ මහණ නොම මෙළේ ය ඔහුට කුකුළු විය. මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ ජුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (10)

11 එසමයෙහි එක්තරා පිණ්ඩවාරික මහණෙක් විසමුහු අහරක් ලැබ අසුන්හලට ගෙණ ගොස් හික්කන්ට අප්‍රපිණ්ඩය දුනි ඒ හික්කනු මලහ ඔහුට කුකුළු විය 'මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද?' 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම නො දනිමි' මහණ නොදන්නනුට ඇවැත් නො වේ (11)

12. එසමයෙහි විමැසියැටි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට වස දුනි ඒ මහණ මළේ ය ඔහුට කුකුළු විය 'මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද?' 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම විමසන අදහස් ඇත්තෙමි'යි මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ. ජුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (12)

13 තෙන ඛො පන සමයෙන ආලවකා¹ භික්ඛු විහාරවස්ත්‍රං කරොන්ති. අඤ්ඤානරො භික්ඛු හෙට්ඨා හුන්ඛා සිලං උට්ඨාරෙසි, උපරිමො භික්ඛුතා දුග්ගතිතා සිලා හෙට්ඨිමස්ස භික්ඛුතො මන්ථකො අවන්ථාසි සො භික්ඛු කාලමකාසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු අසඤ්චිච්චා”ති (13)

14 තෙන ඛො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු විහාරවස්ත්‍රං කරොන්ති. අඤ්ඤානරො භික්ඛු හෙට්ඨා හුන්ඛා සිලං උට්ඨාරෙසි උපරිමො භික්ඛු මරණාධිප්පායො හෙට්ඨිමස්ස භික්ඛුතො මන්ථකො සිලං මුඤ්චි. සො භික්ඛු කාලමකාසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපනතීං නො භික්ඛු ආපනො පාරාජික”න්ති (14)

15 තෙන -පෙ- සො භික්ඛු න කාලමකාසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති (15)

16 තෙන ඛො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු විහාරස්ස කුඛ්ඛං උට්ඨාපෙනති අඤ්ඤානරො භික්ඛු හෙට්ඨා හුන්ඛා ඉට්ඨකං උට්ඨාරෙසි, උපරිමො භික්ඛුතා දුග්ගතිතා ඉට්ඨකා හෙට්ඨිමස්ස භික්ඛුතො මන්ථකො අවන්ථාසි සො භික්ඛු කාලමකාසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු අසඤ්චිච්චා”ති (16)

17 තෙන ඛො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු විහාරස්ස කුඛ්ඛං උට්ඨාපෙනති අඤ්ඤානරො භික්ඛු හෙට්ඨා හුන්ඛා ඉට්ඨකං උට්ඨාරෙසි, උපරිමො භික්ඛු මරණාධිප්පායො හෙට්ඨිමස්ස භික්ඛුතො මන්ථකො ඉට්ඨකං මුඤ්චි සො භික්ඛු කාලමකාසි -පෙ- [ආපනො පාරාජිකන්ති තෙන ඛො පන සමයෙන -පෙ-] සො භික්ඛු න කාලමකාසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති (17-18)

18 තෙන ඛො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු නවකමමං කරොන්ති අඤ්ඤානරො භික්ඛු හෙට්ඨා හුන්ඛා වාසිං උට්ඨාරෙසි උපරිමො භික්ඛුතා දුග්ගතිතා වාසි හෙට්ඨිමස්ස භික්ඛුතො මන්ථකො අවන්ථාසි සො භික්ඛු කාලමකාසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු අසඤ්චිච්චා”ති (19)

19 තෙන ඛො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු නවකමමං කරොන්ති අඤ්ඤානරො භික්ඛු හෙට්ඨා හුන්ඛා වාසිං උට්ඨාරෙසි, උපරිමො භික්ඛු මරණාධිප්පායො හෙට්ඨිමස්ස භික්ඛුතො මන්ථකො වාසිං මුඤ්චි සො භික්ඛු කාලමකාසි [-පෙ- ආපනො පාරාජිකන්ති තෙන ඛො පන සමයෙන -පෙ-] සො භික්ඛු න කාලමකාසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති -පෙ- භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති (20-21)

20 තෙන ඛො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු නවකමමං කරොන්ති අඤ්ඤානරො භික්ඛු හෙට්ඨා හුන්ඛා ගොපානසිං උට්ඨාරෙසි, උපරිමො භික්ඛුතා දුග්ගතිතා ගොපානසි හෙට්ඨිමස්ස භික්ඛුතො මන්ථකො අවන්ථාසි සො භික්ඛු කාලමකාසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු අසඤ්චිච්චා”ති (22)

13. එසමයෙහි අලවුරට වැසි භික්ෂුහු විහාරභූමියක් (ගෙපළක්) කෙරෙත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට ගලක් නැගී ය මත්තෙහි සිටි මහණ විසින් තපුරා කොට ගත් ගල යට සිටි මහණහු භිස මත වැටුනේ ය ඒ මහණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, නො දැන කළහුට ඇවැත් නො වේ (13)

14 එසමයෙහි අලවු වැසි භික්ෂුහු විහාර භූමියක් කෙරෙත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට ගලක් එසවී ය මත්තේ සිටි මැරියාට මහණෙක් යට සිටි මහණහුගේ භිසමත ගල හෙළී ය ඒ මහණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, නෝ පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහි ය (14)

15 එසමයෙහි ඒ මහණ නො මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ ජුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (15)

16 එසමයෙහි අලවු වැසි භික්ෂුහු විහාරයට බිහක් තංවත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට ගඬොලක් එසවී ය මත්තේ සිටි මහණ විසින් තපුරා කොට ගත් ගඬොල යට සිටි මහණහු භිස මත වැටුනේ ය. ඒ මහණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, නො දැන කළහුට ඇවැත් නො වේ. (16)

17 එසමයෙහි අලවු වැසි භික්ෂුහු විහාර බිහක් තංවත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට ගඬොලක් එසවී ය මත්තෙහි සිටි මැරියාට මහණ යට සිටි මහණහු භිස මත ගඬොල හෙළී ය. ඒ මහණ මළේ ය [පරිජ් ඤාවැත් අවත්තෙහි ය එසමයෙහි] ඒ මහණ නොමළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ ජුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (17-18)

18. එසමයෙහි අලවු වැසි භික්ෂුහු තවහම් කෙරෙත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට වැයක් එසවී ය මත්තෙහි සිටි මහණහු විසින් තපුරා කොට ගත් වැය යට සිටි මහණහු භිස මත වැටුනේ ය ඒ මහණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ නො දැන කළහුට ඇවැත් නො වේ (19)

19 එසමයෙහි අලවුරට වැසි භික්ෂුහු තවහම් කෙරෙත්. එක්තරා මහණෙක් යට සිට වැයක් එසවී ය මත්තෙහි සිටි මහණහෙමේ මැරියාට වූයේ යට සිටි මහණහුගේ භිස මත වැය හෙළී ය ඒ මහණ මළේ ය පරිජ් ඤාවැත් අවත්තෙහි ය එසමයෙහි]. ඒ මහණ නො මළේ ය. ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ. ජුලාසි-ඤ්ඤාවැත් වේ (20-21)

20 එසමයෙහි අලවු වැසි භික්ෂුහු තවහම් කෙරෙත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට ගොතැස්සක් එසවී ය මත්තෙහි සිටි මහණහු විසින් තපුරා කොට ගත් ගොතැස්ස යට සිටි මහණහුගේ භිස මත වැටුනේ ය ඒ මහණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය නො [දැන කළහුට ඇවැත් නො වේ (22)

21 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු තවකමමං කරොන්තා අඤ්ඤාතරො භික්ඛු හෙට්ඨං හුන්වා ගොපානසිං උච්චාරෙසි, උපරිමො භික්ඛු මරණාඛිපපායො තෙට්ඨිමස්ස භික්ඛුතො මජ්ඣකෙ ගොපානසිං මුඤ්ඤී සො භික්ඛු කාලමකාසි -පෙ- [ආපනො පාරාජිකානි තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] සො භික්ඛු න කාලමකාසි. තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලව්වයස්සාති” (23-24)

22 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු තවකමමං කරොන්තා අට්ඨකං ඛන්ධානි. අඤ්ඤාතරො භික්ඛු අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං එතදවොච “ආට්ඨසො අත්ථවසීතො ඛන්ධාසී”ති සො තත්ථවසීතො ඛන්ධානො පරිපතීනො කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “කිඤ්චිතො තං භික්ඛු”ති “තාහං භගවා මරණාඛිපපායො”ති “අනාපනති භික්ඛු න මරණාඛිපපායස්සාති” (25)

23 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු තවකමමං කරොන්තා අට්ඨකං ඛන්ධානි අඤ්ඤාතරො භික්ඛු මරණාඛිපපායො අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං එතදවොච “ආට්ඨසො අත්ථවසීතො ඛන්ධාසී”ති සො තත්ථවසීතො ඛන්ධානො පරිපතීනො කාලමකාසි -පෙ- [ආපනො පාරාජිකානි තෙන බො පන සමයෙන -පෙ- තත්ථවසීතො] පරිපතීනො න කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලව්වයස්සාති” (26-27)

24 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු විහාරං ඡාදෙත්වා ඔතරති අඤ්ඤාතරො භික්ඛු තං භික්ඛුං එතදවොච “ආට්ඨසො ඉතො ඔතරාසී”ති සො තෙන ඔතරනො පරිපතීනො කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මරණාඛිපපායස්සාති” (28)

25 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු විහාරං ඡාදෙත්වා ඔතරති අඤ්ඤාතරො භික්ඛු මරණාඛිපපායො තං භික්ඛුං එතදවොච. - “ආට්ඨසො ඉතො ඔතරාසී”ති සො තෙන ඔතරනො පරිපතීනො කාලමකාසි -පෙ- [ආපනො පාරාජිකානි තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] පරිපතීනො න කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලව්වයස්සාති” (29-30)

26 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු අනභිරතියා පිළිතො ගිජ්ඣකුටං පබ්බතං අභිරුහිත්වා පපාතෙ පපතනො අඤ්ඤාතරං විලිවකාරං ඔජරිත්වා මාරෙසි, තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස න ච භික්ඛවො අනන්තං පාතෙතබ්බං යො පාතෙය්ස, ආපනති දුක්ඛාපස්සාති” (31)

27 තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බගතියා භික්ඛු ගිජ්ඣකුටං පබ්බතං අභිරුහිත්වා දවාය සීලං පවිජ්ඣංසු අඤ්ඤාතරං ගොපාලකං ඔජරිත්වා මාරෙසි තෙසං කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛවො පාරාජිකස්ස, න ච භික්ඛවො දවාය සීලා පවිජ්ඣානබ්බා, යො පවිජ්ඣාය ආපනති දුක්ඛාපස්සාති” (32)

28 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ගිලානො හොති හං භික්ඛු සෙදෙසුං සො භික්ඛු කාලමකාසි තෙසං කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛවො න මරණාඛිපපායස්සාති” (33)

21. එසමයෙහි අලවු වැසි භික්ෂුහු තවහම් කෙරෙත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට ගොනැස්සක් එසවිය මත්තෙහි සිටි මහණ තෙමේ මැරියැටි වූයේ යට සිටි මහණහුගේ හිස මත ගොනැස්ස හෙළි ය ඒ මහණ මළේ ය පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහිය එසමයෙහි . ඒ මහණ නො මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ ථූලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (23-24)

22. එසමයෙහි අලවුරට භික්ෂුහු තවහම් කරන්නාහු අටල්ලක් බදිත් එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට මෙය කිය: ‘ආවත, මෙහි සිට බදව’යි, හෙ තෙමේ එහි සිට බදින්නේ පෙරළී වැටී මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද? “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම මැරී යැටි නො වෙමි” මහණ, නො මැරියැටිහුට ආවැත් නො වේ (25)

23. එසමයෙහි අලවු වැසි භික්ෂුහු තවහම් කරන්නාහු අටල්ලක් බදිත් එක්තරා මහණෙක් මැරියැටි වූයේ එක්තරා මහණකුට මෙය කිය “ආවත, මෙහි සිට බදව”යි, හෙ තෙමේ එහි සිට බදින්නේ පෙරළී වැටී මළේ ය. පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහිය. එසමයෙහි . පෙරළී වැටී නො මළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ. ථූලාසි-ඤ්ඤාවැත් වේ (26-27)

24. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විහාරය සෙවෙති කොට බසි එක්තරා මහණෙක් ඒ මහණහට මෙය කිය “ආවත, මේ තැනින් බසිනු”යි හෙ තෙමේ එතැනින් බස්නේ පෙරළී වැටී මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, මරණ අදහස් තැත්තහුට ආවැත් නො වේ (28)

25. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විහාරය සෙවෙති කොට බසි. එක්තරා මහණෙක් මැරියැටි වූයේ ඒ මහණහට මෙය කිය “ආවත, මෙතැනින් බසිනු”යි හෙ තෙමේ එතැනින් බස්නේ පෙරළී වැටී මළේ ය . පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහිය. එසමයෙහි පෙරළී වැටී නො මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ පරිජ්ඣාවැත් නො වේ. ථූලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (29-30)

26. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සස්තෙහි උකටලී බැවින් පෙළුනේ ගිජුකුළුපව්වට තැගි ප්‍රපාතයෙහි වැටෙන්නේ එක්තරා තලකරුවකු යට කොට මැරී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ පරිජ්ඣාවැත් නො වේ මහණෙහි, ආනම්ඝාතනය නො කටයුතුයි, යමෙක් ආනම්ඝාතනය කෙරේ නම් දුකුළාඤ්ඤාවැත් වේ (31)

27. එසමයෙහි සවහ මහණහු ගිජුකුළුපව්වට තැගි කෙළි පිණිස ගලක් පෙරළාග ඒ ගල එක්තරා ගොපොල්ලකු යට කොට මැරී ය ඔවුන්ට කුකුස් විය මහණෙහි, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ මහණෙහි, කෙළි පිණිස ගල් නො පෙරළිය යුතුයි යමෙක් පෙරළන්නේ නම් දුකුළාඤ්ඤාවැත් වේ (32)

28. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණ බහ ගැන්වූහ. හෙ තෙමේ මළේ-ය ඔවුන්ට කුකුස් විය මහණෙහි, මරණ අදහස් තැත්තහුට ආවැත් නො වේ (33)

29 තෙත බෝ පත සමයෙහි අඤ්ඤානරේ භික්ෂු ගිලානෝ හෝති නං භික්ෂු මරණාධිපපායං සෙදෙස්සං සෝ භික්ෂු කාලමකාසී -පෙ- [අපනතා පාරාජිකන්ති තෙත බෝ පත සමයෙහි] සෝ භික්ෂු න කාලමකාසී. තෙසං කුක්කුච්චං අහොසී -පෙ- “අනාපනති භික්ඛවේ පාරාජිකස්ස, අපනති ජුලලව්චයස්සා”ති (34-35)

29 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි. භික්ෂුහු ඒ මහණ මැරියැව් වූවෝ බහ ගැන්වූහ. ඒ මහණ මළේ ය. [පරිජ් ඇවැත් අවන්තහුය එසමයෙහි] ඒ මහණ නො මළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ. ථුලාසිඇවැත් වේ. (34-35)

30 එසමයෙහි එක්තරු මහණකුට හිසරුජාවක් වෙයි. භික්ෂුහු ඒ මහණකුට තසයක් දුන්හ. ඒ මහණ මළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙනි, මරණ අදහස් තැන්තහුට ඇවැත් නො වේ. (36)

31 එසමයෙහි එක්තරු මහණකුට හිසරුජාවක් වෙයි භික්ෂුහු මැරියැව්-වූවෝ ඒ මහණකුට තසයක් දුන්හ. ඒ මහණ මළේ ය [පරිජ් ඇවැත් අවන්තහුය. එසමයෙහි ...] ඒ මහණ නොමළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙනි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ. ථුලාසිඇවැත් වේ (37-38)

32 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණ සමබාහනය (=අඟ පිරිමැදීම) කළහ. ඒ මහණ මළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, නොමැරියැව් වූවකුට ඇවැත් නො වේ. (39)

33 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි. භික්ෂුහු ඒ මහණ මැරියැව් වූවෝ සමබාහනය කළාහු ය. ඒ මහණ මළේ ය [පරිජ් ඇවැත් අවන්තහුය. එසමයෙහි] ඒ මහණ නොමළේ ය ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙනි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ ථුලාසිඇවැත් වේ. (40-41)

34 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණ නැගැවූහ. ඒ මහණ මළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙනි, නො මැරියැවියකුට ඇවැත් නො වේ. (42)

35 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි. භික්ෂුහු මැරියැව් වූවෝ ඒ මහණ නැගැවූහ ඒ මහණ මළේ ය [පරිජ් ඇවැත් අවන්තහුය. එසමයෙහි] ඒ මහණ නො මළේ ය ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ ථුලාසිඇවැත් වේ (43-44)

36 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි, භික්ෂුහු ඒ මහණ වෙර තෙල් ගැල් වූහ ඒ මහණ මළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, නො මැරියැවියකුට ඇවැත් නො වේ. (45)

37 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු මැරියැව්වූවෝ ඒ මහණ වෙර තෙල් ගැල්වූහ ඒ මහණ මළේ ය [පරිජ් ඇවැත් අවන්තහුය එසමයෙහි .] ඒ මහණ නො මළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙනි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ ථුලාසිඇවැත් වේ (46-47)

38. එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි. භික්ෂුහු ඒ මහණ නැතිටවූහ ඒ මහණ මළේ ය ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, නො මැරියැවියකුට ඇවැත් නො වේ (48)

39 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු මැරියැව් වූවෝ ඒ මහණ නැතිට වූහ ඒ මහණ මළේ ය. [පරිජ් ඇවැත් අවන්තහුය එසමයෙහි] ඒ මහණ නො මළේ ය ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙනි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ. ථුලාසිඇවැත් වේ. (49-50)

40 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙ භික්ඛු ගිලානො හොති නං භික්ඛු නිපාතෙත්තං. සො භික්ඛු කාලමකාසි තෙසං කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛුවෙ න මරණාධිපායස්ස”ති (51)

41. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙ භික්ඛු ගිලානො හොති නං භික්ඛු මරණාධිපායං නිපාතෙත්තං. සො භික්ඛු කාලමකාසි -පෙ- [අපනතා පාර්ශ්වකනති තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] සො භික්ඛු න කාලමකාසි තෙසං කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛුවෙ පාර්ශ්වකස්ස, අපනති ථුලලව්වයස්ස”ති (52-53)

42 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙ භික්ඛු ගිලානො හොති තස්ස භික්ඛු අනතං අදංගු සො භික්ඛු කාලමකාසි තෙසං කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛුවෙ න මරණාධිපායස්ස”ති, (54)

43 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙ භික්ඛු ගිලානො හොති, තස්ස භික්ඛු මරණාධිපායං අනතං අදංගු. සො භික්ඛු කාලමකාසි -පෙ- [අපනතා පාර්ශ්වකනති තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] සො භික්ඛු න කාලමකාසි, තෙසං කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛුවෙ පාර්ශ්වකස්ස, අපනති ථුලලව්වයස්ස”ති. (55-56)

44 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙ භික්ඛු ගිලානො හොති තස්ස භික්ඛු පාතං අදංගු සො භික්ඛු කාලමකාසි, තෙසං කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛුවෙ න මරණාධිපායස්ස”ති, (57)

45. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙ භික්ඛු ගිලානො හොති, තස්ස භික්ඛු මරණාධිපායං පාතං අදංගු සො භික්ඛු කාලමකාසි -පෙ- [අපනතා පාර්ශ්වකනති තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] සො භික්ඛු න කාලමකාසි තෙසං කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛුවෙ පාර්ශ්වකස්ස, අපනති ථුලලව්වයස්ස”ති (58-59)

46 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං ඉතී පට්ඨපතිකා ජාරෙත ගඛිතී හොති සං කුලීපගං භික්ඛුං එතදවොච - “ඉඛිකය් ගඛිතපාතනං ජානාති”ති “සුචුට්ඨ ගඛිතී”ති තස්සා ගඛිතපාතනං අදසි දුරකො කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අපනතිං තිං භික්ඛු අපනො පාර්ශ්වක”නති (60)

47 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස පුරිසස්ස ථෙව පජාපතියො හොනති එකා වඤ්ඤා, එකා විජායිති වඤ්ඤා ඉතී කුලීපගං භික්ඛුං එතදවොච - “සවෙ සං භනොත විජායිස්සති සබ්බස්ස කුට්ඨමස්ස ඉස්සරං ගඛිස්සති ඉඛිකය් තස්සා ගඛිතපාතනං ජානාති”ති. “සුචුට්ඨ ගඛිතී”ති තස්සා ගඛිතපාතනං අදසි දුරකො කාලමකාසි මාතා න කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අපනතිං තිං භික්ඛු අපනො පාර්ශ්වක”නති, (61)

48 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස පුරිසස්ස ථෙව පජාපතියො හොනති එකා වඤ්ඤා, එකා විජායිති වඤ්ඤා ඉතී කුලීපගං භික්ඛුං එතදවොච - “සවෙ සං භනොත විජායිස්සති සබ්බස්ස කුට්ඨමස්ස ඉස්සරං ගඛිස්සති ඉඛිකය් තස්සා ගඛිතපාතනං ජානාති”ති. “සුචුට්ඨ ගඛිතී”ති තස්සා ගඛිතපාතනං අදසි මාතා කාලමකාසි, දුරකො න කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛු පාර්ශ්වකස්ස, අපනති ථුලලව්වයස්ස”ති. (62)

40. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි. භික්ෂුහු ඒ මහණ බිම හෙළාහු ඒ මහණ මළේය. ඔවුනට කුකුළු විය මහණෙකි, නොමැරියැටියනුට ඇවැත් නො වේ (51)

41. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු මැරියැටි වූවෝ ඒ මහණ බිම හෙළාහු ඒ මහණ මළේය. [පරිජ් ඇවැත් අවන්තනුය එසමයෙහි] ඒ මහණ නොමළේය. ඔවුනට කුකුළු විය මහණෙකි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ. (52-53)

42. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට බන් දුන්හ ඒ මහණ මළේය ඔවුනට කුකුළු විය මහණෙකි, නො මැරියැටියනුට ඇවැත් නො වේ (54)

43. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි. භික්ෂුහු මැරියැටිවූවෝ ඒ මහණහට බන් දුන්හ ඒ මහණ මළේය. [පරිජ් ඇවැත් අවන්තනුය එසමයෙහි] ඒ මහණ නොමළේය ඔවුනට කුකුළු විය මහණෙකි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ (55-56)

44. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට පැන් දුන්හ ඒ මහණ මළේය ඔවුනට කුකුළු විය මහණෙකි, නො මැරියැටියනුට ඇවැත් නො වේ. (57)

45. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි. භික්ෂුහු මැරියැටි වූවෝ ඒ මහණහට පැන් දුන්හ ඒ මහණ මළේය [පරිජ් ඇවැත් අවන්තනුය එසමයෙහි] ඒ මහණ නො මළේය. ඔවුනට කුකුළු විය මහණෙකි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ. ජුලාසිඇවැත් වේ (58-59)

46. එසමයෙහි විරහිණී වූ එක්තරා සත්ත්වයෙක් සොර සැමියකු නිසා ගැබ්ගත් වෙයි ඔහු නොමැරී කුලපහ මහණහට මෙය කීවාය. “ආයතීයන් වහන්ස, ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දැනු මැනව” “යහපත නැගනිය”යි ඇයට ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දුන් දරුවා මළේය ඒ මහණහට කුකුළු විය මහණ නෝ පරිජ්ඇවැත් අවන්තෙහි ය (60)

47. එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයකුට භායානීවෝ දෙදෙනෙක් වෙත්. එකක් වද ය, එකක් නො වද ය වද ගැහැණිය කුලපහ මහණකුට මෙය කීවාය “වහන්ස, ඉදින් දරුවන් වදන්නී නම් සියලු බන්ධනට හිමි වන්නිය “ආයතීයන් වහන්ස, ඇයට ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දැනු මැනව”යි “යහපත, නැගනිය”යි ඇයට ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දුන්. දරුවා මළේය මවු නො මළාය ඔහුට කුකුළු විය මහණ, නෝ පරිජ්ඇවැත් අවන්තෙහි ය (61)

49. එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයකුට භායානීවෝ දෙදෙනෙක් වෙති එකක් වද ය එකක් නො වද ය වද ගැහැණිය කුලපහ මහණකුට මෙය කීවාය “වහන්ස, ඉදින් ඔහු වදන්නී නම් සියලු බන්ධනට හිමි වන්නිය. ආයතීයන් වහන්ස, ඇයට ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දැනු මැනව”යි, “යහපත, නැගනිය”යි, ඇයට ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දුන් මවු මළා ය දරුවා නො මළේය ඒ මහණහට කුකුළු විය මහණ, පරිජ්ඇවැත් නො වේ ජුලාසි-ඇවැත් වේ (62)

49 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු පුරිසස්ස දො පජාපතිංයො හොනති එකා වඤ්ඤා එකා විජායිති වඤ්ඤා ඉති කුට්ටපභං භික්ඛු එතදවොච - “සවෙ සා භනෙන විජායිස්සති, සබ්බස්ස කුට්ටමස්ස ඉස්සරා භවිස්සති, ඉඞ්ඤායා නස්සා ගබ්භපානනං ජානාති”ති “සුට්ඨ භගිනි”ති නස්සා ගබ්භපානනං අදුසි, උභො කාලමකංසු -පෙ- [ආපනො පාරාජිකනති තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] උභො න කාලමකංසු, නස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුල්ලච්චස්සා”ති (63-64)

50 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු ගබ්භිනී ඉති කුට්ටපභං භික්ඛු එතදවොච - “ඉඞ්ඤායා ගබ්භපානනං ජානාති”ති “තෙන භි භගිනි මදුස්ස”ති සා මදුපෙකා ගබ්භං පාතෙසි නස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපනති චං භික්ඛු ආපනො පාරාජික”නති. (65)

51 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු ගබ්භිනී ඉති කුට්ටපභං භික්ඛු එතදවොච - “ඉඞ්ඤායා ගබ්භපානනං ජානාති”ති “තෙන භි භගිනි තාපෙති”ති සා තාපෙකා ගබ්භං පාතෙසි නස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපනති චං භික්ඛු ආපනො පාරාජික”නති (66)

52 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු වඤ්ඤා ඉති කුට්ටපභං භික්ඛු එතදවොච - “ඉඞ්ඤායා හෙසජ්ජං ජානාති යෙනාහං විජායෙය්”නති “සුට්ඨ භගිනි”ති නස්සා හෙසජ්ජං අදුසි සා කාලමකාසි නස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති දුක්ඛච්චස්සා”ති (67)

53 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු විජායිති ඉති කුට්ටපභං භික්ඛු එතදවොච - “ඉඞ්ඤායා හෙසජ්ජං ජානාති යෙනාහං න විජායෙය්”නති “සුට්ඨ භගිනි”ති නස්සා හෙසජ්ජං අදුසි සා කාලමකාසි, නස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති දුක්ඛච්චස්සා”ති. (68)

54 තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බගතිස්ස භික්ඛු සත්තරසවගතිස්ස භික්ඛු අභිතුලිපනොදකෙන භාසෙසුං සො භික්ඛු උත්තසනො අනස්සාසකො කාලමකාසි තෙසං කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛුවෙ පාරාජිකස්සා”ති ¹ (69)

55 තෙන බො පන සමයෙන සත්තරසවගතිස්ස භික්ඛු ජබ්බගතිස්ස භික්ඛු කමමං කරිස්සාමාති මජ්ඣර්ඤා මාරුසුං තෙසං කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛුවෙ පාරාජිකස්සා”ති, (70)

56 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භුතවෙජ්ජකො භික්ඛු යකං ජීවිතා වොරොපෙසි නස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුල්ලච්චස්සා”ති (71)

57 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු අඤ්ඤාතරං භික්ඛු වාලුකකවිහාරං පාගෙසි, තං යකං ජීවිතා වොරොපෙසුං නස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මරණාධිපපායස්සා”ති (72)

1 අනාපනති සංකප්පෙ පාරාජිකස්ස ආපනති පාඨවිකල්පාති සත

(ඉතිස්මිං පන වජ්ඣසම් යංය ආපනතිස්ස භවිතංසො සා දුද්දසොසු ජිද්දාති ඉධ න දුක්ඛා අධිකංසා)

49 එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයකුට අඹුවෝ දෙදෙනෙක් වෙන් එකක් වද ය එකක් නො වද ය වද ගැහැණිය කුලපග මහණකුට මෙය කිව්‍ය “වහන්ස, ඉදින් ඔ වදන්නි තම් සියලු සැපතට හිමි වන්නී ය ආය්‍යීයන් වහන්ස, ඇගේ ගැබ හෙළන බෙහෙතක් දනු මැනව”යි “යහපත නැගනිය”යි ඇයට ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දුනි දෙදෙනාම මොහුය [පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහිය එසමයෙහි] දෙදෙනාම නො මොහු ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ පුලුඬි ඇවැත් වේ (63-64)

50 එසමයෙහි එක්තරා ගැබ්නි ගැහැණියක් කුලපග මහණකුට මෙය කිව්‍ය “ආය්‍යීයන් වහන්ස, ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දනු මැනව”යි එසේ වී නම් නැගනිය, (කුස) මහින්ත”යි ඔ කුස මැබ ගැබ හෙළී ය ඒ මහණනට කුකුස් විය මහණ, හෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහිය ය (65)

51 එසමයෙහි එක්තරා ගැබ්නි ගැහැණියක් කුලපග මහණකුට මෙය කිව්‍ය “ආය්‍යීයන් වහන්ස, ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දනු මැනව”යි නැගනිය එසේ වී නම් කුස තවනු”යි ඔ කුස තවා ගැබ හෙළී ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, හෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහිය ය (66)

52 එසමයෙහි එක්තරා වද ගැහැණියක් කුලපග මහණකුට මෙය කිව්‍ය ‘ආය්‍යීයන් වහන්ස, යම් බෙහෙතකින් මම වදම් ද එබඳු බෙහෙතක් දනු මැනව”යි යහපත නැගනිය”යි ඇයට බෙහෙතක් දුනි ඔ මො ය ඒ මහණනට කුකුස් විය මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ දුකුලා ඇවැත් වේ (67)

53 එසමයෙහි එක්තරා වදන ගැහැණියක් කුලපග මහණකුට මෙය කිව්‍ය යම් බෙහෙතකින් මම් නො වදම් ද එබඳු බෙහෙතක් දනු මැනව”යි යහපත නැගනිය”යි ඇයට බෙහෙතක් දුනි ඔ මො ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ. දුකුලා ඇවැත් වේ (68)

54 එසමයෙහි සවන මහණහු සතළොස්වන මහණකු ඇහිල්ලෙන් කිනි කැවීමෙන් සිතැසුන ඒ මහණ අධිකව සිතාසෙන්නෝ ආයොසප්‍රයොස රහිත වූයේ මලේ ය ඔවුනට කුකුස් විය. . මහණෙනි, පරිජ් ඇවැත් නො වේ (69)

55 එසමයෙහි සතළොස් වන මහණහු සවන මහණකු “කමයක් (=දඬුවමක්) කරන්නෙමු”යි ඇත්ම මැරැහ. ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, පරිජ් ඇවැත් නො වේ. (70)

56 එසමයෙහි එක්තරා භූතවෛද්‍ය මහණෙක් යක්ෂයකු දිවියෙන් තොර කෙළේ ය. ඒ මහණනට කුකුස් විය . . මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ පුලුඬි ඇවැත් වේ. (71)

57 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකු සැඩියකුට දරක් ගත් විහාරයකට යැවී ය යකුයෝ ඒ මහණ දිවියෙන් තොර කළායු ය ඒ මහණනට කුකුස් විය මහණ, නො මැරියැවියහුට ඇවැත් නො වේ (72)

58 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මරණාඛිප්පායො අඤ්ඤානරං භික්ඛුං වාලුකනතාරං පාහෙසි. තං යකඛා ජීවිතා වොරොපෙසුං -පෙ- [අපනෙතා පාරාජිකනති තෙන ඛො පන සමයෙන -පෙ-] තං යකඛා ජීවිතා න වොරොපෙසුං තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති ථුලලච්චයස්ස”ති (73-74)

59 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අඤ්ඤානරං භික්ඛුං වාලුකනතාරං පාහෙසි තං වාලු ජීවිතා වොරොපෙසුං තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු තමරණාඛිප්පායස්ස”ති (75)

60 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මරණාඛිප්පායො අඤ්ඤානරං භික්ඛුං වාලුකනතාරං පාහෙසි තං වාලු ජීවිතා වොරොපෙසුං -පෙ- [අපනෙතා පාරාජිකනති තෙන ඛො පන සමයෙන -පෙ-] තං වාලු ජීවිතා න වොරොපෙසුං තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති ථුලලච්චයස්ස”ති (76-77)

61 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අඤ්ඤානරං භික්ඛුං වොරකනතාරං පාහෙසි තං වොරා ජීවිතා වොරොපෙසුං තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු තමරණාඛිප්පායස්ස”ති (78)

62 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මරණාඛිප්පායො අඤ්ඤානරං භික්ඛුං වොරකනතාරං පාහෙසි තං වොරා ජීවිතා වොරොපෙසුං -පෙ- [අපනෙතා පාරාජිකනති තෙන ඛො පන සමයෙන -පෙ-] තං වොරා ජීවිතා න වොරොපෙසුං තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති ථුලලච්චයස්ස”ති (79-80)

63 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු තං මඤ්ඤමානො තං ජීවිතා වොරොපෙසි -පෙ- තං මඤ්ඤමානො අඤ්ඤං ජීවිතා වොරොපෙසි -පෙ- අඤ්ඤං මඤ්ඤමානො තං ජීවිතා වොරොපෙසි -පෙ- අඤ්ඤං මඤ්ඤමානො අඤ්ඤං ජීවිතා වොරොපෙසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනති. තිං භික්ඛු අපනෙතා පාරාජික”නති (81-84)

64 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අමනුස්සෙත ගහිතො හොති. අඤ්ඤානරො භික්ඛු තස්ස භික්ඛුතො පහාරං අද්ධි සො භික්ඛු කාලමකාසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු තමරණාඛිප්පායස්ස”ති (85)

65 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අමනුස්සෙත ගහිතො හොති. අඤ්ඤානරො භික්ඛු මරණාඛිප්පායො තස්ස භික්ඛුතො පහාරං අද්ධි සො භික්ඛු කාලමකාසි -පෙ- [අපනෙතා පාරාජිකනති තෙන ඛො පන සමයෙන -පෙ-] සො භික්ඛු ත කාලමකාසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති ථුලලච්චයස්ස”ති (86-87)

66 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු කල්‍යාණකම්මකස්ස සග්ගකථං කපෙසි සො අභිමුචෙනා කාලමකාසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු තමරණාඛිප්පායස්ස”ති (88)

67 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මරණාඛිප්පායො කල්‍යාණකම්මකස්ස සග්ගකථං කපෙසි සො අභිමුචෙනා කාලමකාසි -පෙ- [අපනෙතා පාරාජිකනති තෙන ඛො පන සමයෙන -පෙ-] සො අභිමුචෙනා ත කාලමකාසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති ථුලලච්චයස්ස”ති (89-90)

58 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මැරියැට්වූයේ එක්තරා මහණකු සැබියකුත් අරග්ගත් විහාරයකට යැවී ය යන්නයෝ ඒ මහණහු දිවියෙන් තොර කළාහු ය. [පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහිය එසමයෙහි .] යන්නයෝ ඒ මහණහු දිවියෙන් තොම තොර කළාහු ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් තො වේ ථුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (73-74)

59 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකු ව්‍යාල-කාන්තාරයකට යැවීය ව්‍යාලයෝ ඒ මහණහු දිවියෙන් තොර කළාහු ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, තො මැරියැට්වූහට ඤ්ඤාවැත් තො වේ (75)

60 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මැරියැට්වූයේ එක්තරා මහණකු ව්‍යාලකාන්තාරයකට යැවී ය ව්‍යාලයෝ ඒ මහණහු දිවියෙන් තොර කළාහු ය [පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහිය එසමයෙහි] ව්‍යාලයෝ ඒ මහණහු දිවියෙන් තොම තොර කළාහු ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් තො වේ ථුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (76-77)

61 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකු සොරකතරකට යැවී ය සොරු ඒ මහණහු දිවියෙන් තොර කළාහු ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, තො මැරියැට්වූහට ඤ්ඤාවැත් තො වේ (78)

62 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මැරියැට්වූයේ එක්තරා මහණකු සොරකතරකට යැවී ය සොරු ඒ මහණහු දිවියෙන් තොර කළාහු ය . [පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහිය. එසමයෙහි] සොරු ඒ මහණහු දිවියෙන් තොම තොර කළාහු ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් තො වේ ථුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (79-80)

63. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ඔහු යයි හඟිමින් ඔහු දිවියෙන් තොර කෙළේ ය ඔහු යයි හඟිමින් අනෙකකු දිවියෙන් තොර කෙළේ ය. අනෙකෙකුයි හඟිමින් ඔහු දිවියෙන් තොර කෙළේ ය අනෙකෙකුයි හඟිමින් අනෙකකු දිවියෙන් තොර කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තො පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහිය ය (81-84)

64 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් අමනුෂ්‍යයකු විසින් ගන්නා ලද්දේ වෙයි එක්තරා මහණෙක් ඒ මහණහට පහරක් දුන්. ඒ මහණ මළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තො මැරියැට්වූහට ඤ්ඤාවැත් තො වේ (85)

65 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් අමනුෂ්‍යයකු විසින් ගන්නා ලද්දේ වෙයි එක්තරා මහණෙක් මැරියැට් වූයේ ඒ මහණහට පහරක් දුන් ඒ මහණ මළේ ය [පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහිය එසමයෙහි. .] . . ඒ මහණ තො මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් තො වේ. ථුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (86-87)

66 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් කලණකම් ඇත්තහුට සවිභි කපාව කෙළේ ය හෙතෙමේ එහි සිත් ඇලවූයේ මළේ ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තො මැරියැට්වූහට ඤ්ඤාවැත් තො වේ. (88)

67 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මැරියැට්වූයේ කලණකම් ඇත්තහුට සවිභිකපාව කෙළේ ය හෙතෙමේ එහි සිත් ඇලවූයේ මළේ ය [පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහිය එසමයෙහි] හෙතෙමේ එහි සිත් ඇලවූයේ තො මළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් තො වේ. ථුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ. (89-90)

68 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු තෙරසිකස්ස නිරයකථං කථෙසි සො උත්තසිත්වා කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛු න මරණාධිපපායස්සා”ති (91)

69 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු මරණාධිපපායො තෙරසිකස්ස නිරයකථං කථෙසි සො උත්තසිත්වා කාලමකාසි -පෙ- [ආපනෙනා පාරාජිකනති තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] සො උත්තසිත්වා තකාලමකාසි තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලව්වයස්සා”ති (92-93)

70 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු තවකමමං කරොන්නා රුක්ඛං ඡිද්දනති අඤ්ඤතරො භික්ඛු අඤ්ඤතරං භික්ඛුං එතදවොච. “ආවුසො අත්ථවසීතො ඡිද්දති”ති නං තත්ථවසීතං ඡිද්දනතං රුක්ඛො ඔත්ථරිත්වා මාරෙසි තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛු තමරණාධිපපායස්සා”ති (94)

71 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු තවකමමං කරොන්නා රුක්ඛං ඡිද්දනති අඤ්ඤතරො භික්ඛු මරණාධිපපායො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං එතදවොච “ආවුසො අත්ථවසීතො ඡිද්දති”ති නං තත්ථවසීතං ඡිද්දනතං රුක්ඛො ඔත්ථරිත්වා මාරෙසි -පෙ- [ආපනෙනා පාරාජිකනති. තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] රුක්ඛො ඔත්ථරිත්වා ත මාරෙසි තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලව්වයස්සා”ති. (95-96)

72 තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බගගිස්ස භික්ඛු දායං ආලිමෙපට්ඨං මනුස්සා දඩ්ඨා කාලමකංසු තෙසං කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛවෙ තමරණාධිපපායස්සා”ති. (97)

73 තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බගගිස්ස භික්ඛු මරණාධිපපායා දායං ආලිමෙපට්ඨං මනුස්සා දඩ්ඨා කාලමකංසු -පෙ- [ආපනතා පාරාජිකනති තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] මනුස්සා දඩ්ඨා ත කාලමකංසු තෙසං කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛවෙ පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලව්වයස්සා”ති (98-99)

74 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු ආඝාතනා ගන්ඨා වොරඝාතං එතදවොච - “ආවුසො මාසිමං කිලමෙසි, එකෙන පභාරෙන ජවිතා වොරොපෙති”ති ‘සුඤ්ච භනෙන’ති එකෙන පභාරෙන ජවිතා වොරොපෙති තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “ආපනති. තං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”නති (100)

75. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු ආඝාතනා ගන්ඨා වොරඝාතං එතදවොච:- “ආවුසො මාසිමං කිලමෙසි, එකෙන පභාරෙන ජවිතා වොරොපෙති”ති. සො “තාභං තුග්ගං වචනං කරිස්සාමි”ති ජවිතා වොරොපෙති තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- අතාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති දුක්ඛවස්සා”ති (101)

76 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු පුරිසො ඤාතිකරෙ හන්ඨා පාදවජ්ඣෙනා ඤාතකෙති සමපරික්ඛණ්ණො හොති අඤ්ඤතරො භික්ඛු තෙ මනුස්සො එතදවොච:- “ආවුසො ඉච්ඡථ ඉමස්ස මරණ”නති “ආම භනෙන ඉච්ඡාමි”ති “තෙන හි තක්ඛං පායෙථා”ති තෙ තං තක්ඛං පායෙට්ඨං. සො කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “ආපනති. තං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජිකනති (102)

68. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මිනිස්නිරිසනකුට නිරයකපාව කෙළේ ය හෙ තෙමේ තැනි ගෙණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, නො මැරියැටියනුට ඇවැත් නො වේ. (91)

69. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මරණ රිසි ඇතියේ ආපායිකයකුට නිරයකපාව කෙළේ ය හෙ තෙමේ තැනි ගෙණ මළේ ය ... [පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහිය. එසමයෙහි] හෙ තෙමේ තැනි ගෙණ නොමළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ ජුලාසි ඇවැත් වේ (92-93)

70 එසමයෙහි අලවු වැසි හිඤ්ඤ නවකම් කරන්නාහු රුකක් සිඳිත් එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට මෙය කීයේ ය “ඇවත, මෙහි සිට සිඳුව”යි, වෘක්ෂය තෙමේ එහි සිට සිඳින උතු යටකොට මැරී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, නොමරණරිසි ඇතියනුට ඇවැත් නො වේ (94)

71 එසමයෙහි අලවු වැසි හිඤ්ඤ නවකම් කරන්නෝ රුකක් සිඳිත්. එක්තරා මහණෙක් මරණරිසි ඇතියේ එක්තරා මහණකුට මෙය කීය “ඇවත, මෙහි සිට සිඳුව”යි. වෘක්ෂය තෙමේ එහි සිට සිඳින මහණහු යට කොට මැරී ය [පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහිය එසමයෙහි] වෘක්ෂය තෙමේ යට කොට නො මැරී ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, ... පරිජ් ඇවැත් නො වේ ජුලාසි ඇවැත් වේ (95-96)

72 එසමයෙහි සවග මහණහු වනය ගිනි දූහ ජිනිස්සු දූවුනාහු මලාහු ය ඔවුනට කුකුස් විය .. මහණෙහි, නොමරණ රිසි ඇතියනුට ඇවැත් නො වේ. (97)

73 එසමයෙහි සවග මහණහු මරණ රිසි ඇත්තෝ වනය ගිනි දූහ මිනිස්සු දූවුනාහු මලාහු ය. ... [පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහිය එසමයෙහි] මිනිස්සු දූවුනෝ නොමලාහු ය. ඔවුනට කුකුස් විය ... මහණෙහි, පරිජ් ඇවැත් නො වේ ජුලාසි ඇවැත් වේ (98-99)

74. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් වධසපාතයට ගොස් වොර-ඝාතකයාට මෙය කීය “ඇවත, මොහු නොවෙහෙසව. එක පහරින් දිවියෙන් තොර කරව”යි ‘වහන්ස, මැනව’යි එක පහරින් දිවියෙන් තොර කෙළේය ඔහුට කුකුස් විය. ... මහණ, තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහිය. (100)

75 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් වධසපාතයට ගොස් වොර-ඝාතකයාට මෙය කීය “ඇවත, මොහු නො වෙහෙසව. එක පහරින් දිවියෙන් තොරකරව”යි හෙතෙමේ “මම තාගේ වචනය නගමක් කරන්නෙමි”යි ඔහු දිවියෙන් තොර කෙළේය. ඔහුට කුකුස් විය . මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ. දුකුලා ඇවැත් වේ (101)

76. එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක් තෙමේ තැගෙයකදී සුන් අත් පා ඇතියේ තැගත් විසින් පිරිවරණ ලද්දේ වෙයි. එක්තරා මහණෙක් ඒ මිනිසුන්ට මෙය කීය: “ඇවත්නි, මොහුගේ මරණය කැමැතිවවු ද? වහන්ස, එසේය, කැමැතිවෙමු”යි. “එසේ විනවි මෝරු පොවවු”යි. ඔවුහු ඔහුට මෝරු පෙවුන හෙ තෙමේ ලේය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහිය. (102)

77 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො පුරසො කුලසරෙ හත්ථ-පාදවජ්ඣෙනා ඤාතකෙහි සමපරිකිණ්ණො ගොති. අඤ්ඤානරු භික්ඛුනී තෙ මනුස්සො එතදවොච:- “ආට්ඨසො ඉච්ඡ්ථ ඉමස්ස මරණ”නති. “ආමස්ස-ඉච්ඡාමා”ති තෙන හි “ලොණසොච්ඡරකං පායෙථා”ති. තෙ තං ලොණසොච්ඡ-රකං පායෙත්තං සො කාලමිකාහි තස්සා කුක්කුච්චං අගොසි අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීතං එතමස්ථං ආරොවෙසි භික්ඛුනීයො භික්ඛුනං උතමස්ථං ආරොවෙත්තං. භික්ඛු භගවතො එතමස්ථං ආරොවෙත්තං -පෙ- “ආපනතිං සා භික්ඛවෙ භික්ඛුනී ආපනතා පාරජික”නති (103)

තනිපපාරජිකං සමන්තං.

2. 4.

චතුත්ථපාරජිකං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවතො කුටා-ගාරසාලියං තත ඛො පන සමයෙන සමිඛුල්ලා සන්ධිතා සමන්තතා භික්ඛු චගගුමුදස්ස නදිය තිරෙ වස්සං උපගච්ඡංසු තෙන ඛො පන සමයෙන වස්ඪ් දුබ්භිකකා හොති දුබ්භිකා සෙතට්ඨිකා¹ සලාකා චුත්තා ත සුකරු උඤ්ඤ්ථ පගගහෙන යාපෙතුං.

2. අථ ඛො තෙසං භික්ඛුනං එතදගොසි - එතරහි ඛො වස්ඪ් දුබ්භිකකා දුබ්භිකා සෙතට්ඨිකා සලාකා චුත්තා ත සුකරු උඤ්ඤ්ථ පගගහෙන යාපෙතුං. තෙන ණු ඛො මයං උපායෙන සමග්ගා සමෙමාදමානා අවිචදමානා ඵාසුකං වස්සං වසෙස්සාම, ත ව පිණ්ඩකෙන කිලමිස්සාමා”ති

3 එකච්චෙ එවමාහංසු - “හන්ද මයං ආට්ඨසො ගිහිතං කමමන්තං අභිට්ඨම, එවං තෙ අමහාකං දුතුං මඤ්ඤේස්සනති”, එවං මයං සමග්ගා සමෙමාදමානා අවිචදමානා ඵාසුකං වස්සං වසෙස්සාම, ත ව පිණ්ඩකෙන කිලමිස්සාමා”ති

4 එකච්චෙ එවමාහංසු - “අලං ආට්ඨසො කිං ගිහිතං කමමන්තං අභිට්ඨතෙන, හන්ද මයං ආට්ඨසො ගිහිතං දුතෙය්සං හරුම, එවං තෙ අමහාකං දුතුං මඤ්ඤේස්සනති, එවං මයං සමග්ගා සමෙමාදමානා අවිචදමානා ඵාසුකං වස්සං වසෙස්සාම, ත ව පිණ්ඩකෙන කිලමිස්සාමා”ති

5 එකච්චෙ එවමාහංසු “අලං ආට්ඨසො කිං ගිහිතං කමමන්තං අභිට්ඨි-තෙන, කිං ගිහිතං දුතෙය්සං හටෙන, හන්ද මයං ආට්ඨසො ගිහිතං අඤ්ඤ-මඤ්ඤස්ස උභතරිමනුස්සබ්බමස්ස වණ්ණං භාසාම,² අසුකො භික්ඛු පඨමස්ස කොතස්ස ලාභී, අසුකො භික්ඛු දුතියස්ස කොතස්ස ලාභී, අසුකො භික්ඛු තතියස්ස කොතස්ස ලාභී, අසුකො භික්ඛු චතුත්ථස්ස කොතස්ස ලාභී, අසුකො භික්ඛු පනාසාමි, අසුකො භික්ඛු සකදගාමි, අසුකො භික්ඛු අනාගාමි, අසුකො භික්ඛු අරහා, අසුකො භික්ඛු තෙවිජ්ජා, අසුකො භික්ඛු ඡළභිඤ්ඤාති එවං තෙ අමහාකං දුතුං මඤ්ඤේස්සනති. එවං මයං සමග්ගා සමෙමාදමානා අවිචදමානා ඵාසුකං වස්සං වසෙස්සාම න ව පිණ්ඩකෙන කිලමිස්සාමා”ති “එසොයෙව ඛො ආට්ඨසො සෙය්සා යො අමහාකං ගිහිතං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස උභතරිමනුස්සබ්බමස්ස වණ්ණං භාසිතො”ති.

1 සෙතට්ඨිකා, කප්ප

2 භාසිස්සාම - මජ්ඣ.

77 එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක් කුලයෙකදී සුන් අත් පා ඇතියෙකු, යන් විසින් පිරිවරණ ලද්දේ වෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් ඒ මිනිසුන්ට මෙය කිවුය. “ඇවැත්නි, මොහුගේ මරණය රිසිවු ද? යි” “ආයතීවෙනි, එසේය, රිසියෙමු” යි කීහ “එසේ නම් ලොණසොවිරකය පොවු” යි ඔවුහු ඒ පුරුෂයාට ලොණසොවිරකය පෙවුන හෙතෙමේ මල් ය ඒ මෙහෙණට කුකුස් විය ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ භික්ෂුණීන්ට මෙ පවත් සැල කළා ය. භික්ෂුණීහු භික්ෂුන්ට මෙ පවත් සැල කළාහු ය භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කළාහු ය “මහණනි, ඒ මෙහෙණ පරිජ් ඇවැත් අවන්ති ය” (103)

තෙවෙනි පරිච්ඡය නිමි.

2-4.

සිවුවන පරිච්ඡය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ විසල් පුර මහ-වෙහෙහි කුටාගාර ශාලාවෙහි වැඩ වෙසෙන සේක එසමයෙහි බොහෝ දුටුමිතුරු ඉටුමිතුරු වූ භික්ෂුහු ඔහුගෙදර නම් ගෘහකර වස් ඵලමුනාහ. එසමයෙහි වැදුරට දුබ්බන් වෙයි ජීවිතය පිළිබඳ දෙපරිද්දෙකින් පැවති අදහස් ඇති වෙයි සෙනටිකා නම් ශසාරොග ඇති වෙයි (වපුල ධාන්‍ය) හටගත් හිරවු ඇති වෙයි පිඬු සිහිමෙන් යැපෙන්නට පහසු නො වේ

2 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුන්ට මෙබඳු සිතෙක් විය: “දැන් වනාහි වැදුරට දුබ්බන් වේ ජීවිතයත් මරණයත් අතර පැවති අදහස් ඇත්තේ වෙයි සෙනටිකා නම් ශසාරොගයෙන් පෙළුනේ වෙයි වපුල දු හිරවුය. පිඬු සිහිමෙන් යැපෙන්නට පහසු නො වෙයි අපි කවර උපායකින් සමග වුවමෝ සතුටු වුවමෝ විවාද නො කරන්නමෝ පහසු සේ වස් වසන්නමු ද, පිණ්ඩයෙන් නොම කලානන වන්නමුද” යි

3 ඇතැම් කෙනෙක් මෙසේ කීහ “ඇවැත්නි, ඉදින් අපි ගිහියන්ගේ කමානන හිටු කරන්නමෝ නම් මැනව එසේ ඇතිකල්හි ඔහු අපට පිඬු දෙන්නට සිතන්නාහ මෙසේ අපි සමග වුවමෝ මනා ව සතුටු වන්නමෝ විවාද නො කරන්නමෝ පහසු සේ වස් වසන්නමු පිණ්ඩයෙන් ද නො ම කලානන වන්නමු” යි

4 ඇතැම් කෙනෙක් මෙසේ කීහ “ඇවැත්නි, කම් තැන ගිහියන්ගේ කමානන හිටු කිරීමෙන් කිම? ඇවැත්නි, අපි ගිහියන්ගේ පණ්ඩුඩ ගෙණ යන්නමෝ නම් මැනව එසේ ඇතිකල්හි ඔහු අපට පිඬු දෙන්නට සිතන්නාහ. මෙසේ අපි සමග වුවමෝ සතුටු වුවමෝ විවාද නො කරන්නමෝ පහසු සේ වස් වසන්නමු පිණ්ඩයෙන් ද කලානන නො වන්නෙමු” යි

5 ඇතැම් කෙනෙක් මෙසේ කීහ “ඇවැත්නි, නොමැනව ගිහියන්ගේ කමානන හිටු කිරීමෙන් කිම? ගිහියන්ගේ පණ්ඩුඩ ගෙණ යැමෙන් කිම? ඇවැත්නි, අපි ගිහියන්ට ඔවුනොවුන් පිළිබඳ උතුරුමිනිස්දම්භණ කියමු “අසෝ මහණ තෙමේ ප්‍රථමධ්‍යානලාභී ය අසෝ මහණ තෙමේ ද්විතීයධ්‍යාන ලාභී ය අසෝ මහණ තෙමේ තෘතීයධ්‍යාන ලාභී ය අසෝ මහණ තෙමේ සෝවාන් ය අසෝ මහණ තෙමේ සෙදගාමී ය අසෝ මහණ තෙමේ අනගාමී ය අසෝ මහණ තෙමේ රහත් ය අසෝ මහණ තෙමේ ත්‍රිවිද්‍ය ඇත්තෙකු අසෝ මහණ තෙමේ ෂබ්භිඤ ය” යි මෙසේ ඇති කල්හි ඔහු අපට පිඬු දෙන්නට සිතන්නාහ මෙසේ අපි සමග වුවමෝ සතුටු වුවමෝ විවාද නොකරන්නමෝ පහසු සේ වස් වසන්නමු පිඬුයෙන් ද කලානන නො වන්නමු” යි “ඇවැත්නි, අප විසින් ගිහියන්ට ඔවුනොවුන් පිළිබඳ යම් උතුරුමිනිස්දම්භණයෙක් කියා ලද්දේ ද, මෙය ම ශ්‍රේෂ්ඨ වෙයි”

6 අථ ඛො තෙ භික්ඛු භිතීනං අඤ්ඤාමඤ්ඤාසං උත්තරිමනුසංධමසං වණණං භාසිංසු අසුකො භික්ඛු පඨමසං කිංතසං ලාභී -පෙ- අසුකො භික්ඛු ඡලභිඤ්ඤා”ති.

7. අථ ඛො තෙ මිත්‍රස්සා “ලාභා වත නො, සුලභං වත නො, යෙසං¹ නො ඵවරුපා භික්ඛු වස්සං උපගතා, න වත නො ඉතො පුබ්බෙ ඵවරුපා භික්ඛු වස්සං උපගතා, යථධිමෙ භික්ඛු සීලවනො, කල්‍යාණධමමා”ති තෙ න තාදිසාති භොජනාති අත්තතා භුක්ඛන්ති, මාතෘපිතුනතං දෙනති, පුත්තදරස්ස දෙනති, දුස්සකම්මකරපොරිසස්ස දෙනති, මිත්තාමච්චාතං දෙනති, ඤ්ඤාතිසාලොභිතාතං දෙනති, යාදිසාති භික්ඛුතං දෙනති න තාදිසාති බාදනියාති -පෙ- සායනියාති -පෙ- පාතාති අත්තතා පිවන්ති, මාතෘ-පිතුනතං දෙනති, පුත්තදරස්ස දෙනති, දුස්සකම්මකරපොරිසස්ස දෙනති, මිත්තාමච්චාතං දෙනති, ඤ්ඤාතිසාලොභිතාතං දෙනති, යාදිසාති භික්ඛුතං දෙනති අථ ඛො තෙ භික්ඛු වණණවා අගෙසු පිණ්ණියා පසන්නමුඛවණණා විපසන්නාප්චිවණණා

8 අභිණණං ඛො පතෙතං වස්සං වුත්ථාතං භික්ඛුතං භගවන්තං දස්සනාය උපසඬකම්මාං අථ ඛො තෙ භික්ඛු වස්සං වුත්ථා තෙමාසච්චයෙන සෙතාසතං සංසාමෙත්වා පත්තච්චරං අදාය යෙන වෙසාලී තෙන පක්කමිංසු අනුපුබ්බෙන යෙන වෙසාලී මහාවතං කුට්ඨාරසාලා යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්මිංසු උපසඬකම්මවා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඵකමන්තං නිසිදිංසු.

9 තෙත ඛො පත සමයෙන දිසාසු වස්සං වුත්ථා භික්ඛු කිසා භොන්ති ලුබ්භා දුබ්බණණා උපපණ්ඩුපපණ්ඩුකජාතා ධම්නිසත්තගත්තා වගුමුදු-නිරියා පන² භික්ඛු වණණවා භොන්ති පිණ්ණියා පසන්නමුඛවණණා විපසන්නාප්චිවණණා අභිණණං ඛො පතෙතං මුද්ධාතං භගවන්තාතං අභන්තකෙති භික්ඛුහි සද්ධිං පටිසමෙමාදිතුං

10 අථ ඛො භගවා වගුමුදුනිරියෙ භික්ඛු ඵතදවොච. “කච්චි භික්ඛවෙ බමනීයං කච්චි යාපනීයං කච්චි සමග්ගා සමෙමාදමාතා අවිචදමාතා ථාසුකං වස්සං වසිත්ථ, න ව පිණ්ඩකෙන කිලමිත්ථා”ති “බමනීයං භගවා, යාපනීයං භගවා, සමග්ගා ව මයං භන්තෙ සමෙමාදමාතා අවිචදමාතා ථාසුකං වස්සං වසිමා, න ව පිණ්ඩකෙන කිලමිමා”ති ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති, ජානන්තාපි තු පුච්ඡන්ති, කාලං විදිත්වා පුච්ඡන්ති කාලං විදිත්වා න පුච්ඡන්ති, අත්ථසංහිතං තථාගතා පුච්ඡන්ති නො අත්ථසංහිතං, අත්ථසංහිතෙ සෙතුසාකො නථාගතාතං

1 යෙසං වත - ම ජ සං 2 ‘පත’ ඉති පොත්කෙසු උංතං.

6 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු ගිහිඤ්ච ඔවුනොවුන් පිළිබඳ උතුරුමිනිස්-දම්මුණ කීහ. “අසෝ මහණ තෙමේ ප්‍රථමධ්‍යානලාභී ය අසෝ මහණ තෙමේ ඡෙතිඤ්ඤ”යි.

7 ඉක්බිති ඒ මිනිස්සු “අපට ලාභයෙක් ම ය එකානතයෙන් අපට වනා ලැබුමෙකි. යම්බඳු වූ අප වෙත මෙබඳු භික්ෂුහු වස් එළඹියාහු ද, යම්සේ මේ භික්ෂුහු සිල්වත් ද, කල්‍යාණදහම් ඇත්තාහු ද, එකානතයෙන් මින් පෙර වෙබඳු භික්ෂුහු අපගේ වසට නො එළඹියාහුය”යි සිතූහ ඔහු යම් බඳවූ බොජුන් භික්ෂුන්ට දෙත් ද, එබඳු බොජුන් තුමු නො බුදිත්. ඉටුපියනට ද නො දෙත් අඹුදරුවන්ට ද නො දෙත්. දස් කම්කරු පුරුෂයනට ද නො දෙත් මිත්‍රාමාන්‍යයනට ද නො දෙත් සහලේ නැයනට ද නො දෙත්. යම්බඳු වූ කැ යුතු දෑ භික්ෂුන්ට දෙත් ද, එබඳු කැයුතු දෑ ද නො දෙත් රස විඳිය යුතු දෑ ද නො දෙත් පානවර්ගයන් ද තුමු නො බොත් ඉටුපියනට ද නො දෙත් අඹුදරුවනට ද නො දෙත් දස් කම්කරුවනට ද නො දෙත්. මිත්‍රාමාන්‍යයනට ද නො දෙත්. සහලේ නැයනට ද නො දෙත් ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු වණ්වත් වූහ පිණ්ඩිය ඉඳුරන් ඇති වූහ පහන් මුවපාහැ ඇති වූහ. වෙසෙසින් පහන් සිවිපාහැ ඇති වූහ

8 වැස නිමවූ වස් ඇති භික්ෂුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දෑකීම සඳහා යැම පුරුදු ම ය ඉක්බිති වැස නිමවූ වස් ඇති ඒ භික්ෂුහු තෙමස ඇවැමෙන් සෙතසුන් තැන්පත් කොට තබා, පාසිවුරු ගෙණ විසල්පුරය බලා නික්මුණාහු ය පිළිවෙළින් විසල්පුර මහවෙතෙහි කුටාභාරශාලාවෙහි වැඩසිටි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියාහු ය එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්නාහු ය

9 එසමයෙහි දිසාවන්හි වස් වුසු භික්ෂුහු වැහැරුණාහු රළු වූවාහු දුර්වණ් වූවාහු හටගත් පඬුවන් පාහැ ඇත්තාහු තහර ඉල්පිගිය සිරුරු ඇත්තෝ වෙත් වග්ගුමුදු ගංතෙර වස් වුසු භික්ෂුහු වණ්වත් වූවාහු පිණ්ඩිය ඉඳුරන් ඇත්තාහු පහන් මුවපාහැ ඇත්තාහු වෙසෙසින් පහන් සිවිපාහැ ඇත්තෝ වෙත් භාග්‍යවත් බුදුවරුන් විසින් ආගනතුක භික්ෂූන් සමග පිළිසඳර කිරීම ඇවිණි ම ය

10 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වග්ගුමුදු ගංතෙර වැසි භික්ෂූන්ට “මහණෙනි, කිම සිහිය හැකි ද? කිම යාපිය හැකි ද? කිම සමග වුවහ, සතුටු වුවහ විවාද නො කරන්නහු පහසු සේ වස් වුසුවහ ද? අහරින් යලානත නො වුවහ ද?”යි වදළ සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සිහිය හැක්ක භාග්‍යවතුන් වහන්ස, යාපිය හැක්ක වහන්ස, අපි සමග වුවමෝ සතුටු වුවමෝ විවාද නො කරමින් පහසු සේ වස් වුසුමහ අහරින් යලානත නො වුවහ”යි තථාගතවරු දනිමිහුත් විවාරත් දනිමිහුත් නො විවාරත් කල් දෑන විවාරත් කල් දෑන නො විවාරත් තථාගතවරු අනුසෙත් යුක්ත වූවක් ම විවාරත් අනුසෙතිතයක් නො විවාරත් අනුසෙත් යුක්ත වට්ඨසෙති තථාගතවරුන්ගේ මෙහෙයුමින් ප්‍රත්‍යක්ෂායක වෙයි.

11 අවිශාසාවෙන් බුද්ධා භගවතො භික්ඛු පරිපුට්ඨනති “ධම්මං වා දෙසියාම, සාවකානං වා භික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙය්‍යාමා” ති අථ ඛො භගවා වග්ගුමුද්ධරියෙ භික්ඛු එතදවොච. “යථා කථං පත තුලෙන භික්ඛවෙ සමය්‍යා සමමොදමානා අවිචදමානා එසුකං වය්‍යං වසිත්ථ, න ච පිණ්ඩකත කීලමිත්ථා” ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. “කච්චි පත වො භික්ඛවෙ භූත” නති “අභූතං භගවා” ති විගරහි බුද්ධො භගවා. “අනනුච්ඡේදියං මොඝපුරිසා අනනුලොමිකං අප්පනිරූපං අසාදිණකං අකාපියං අකරණීයං කථං හි නාම තුලෙන මොඝපුරිසා උදරස්ස කාරණා ගිහිනං අඤ්ඤාමඤ්ඤාස්ස උත්තරිමනුස්සධම්මස්ස වණණං භාසිස්සථ වරං තුළෙනහි මොඝපුරිසා තිණ්ණත භොවිකනනතෙන¹ කුච්ඡපරිකතො,² න තෙව උදරස්ස කාරණා ගිහිනං අඤ්ඤාමඤ්ඤාස්ස උත්තරිමනුස්සධම්මස්ස වණණං භාසිතො තං කිස්ස හෙතු? තතො නිදහං හි මොඝපුරිසා මරණං වා නිගවෙජ්ජය මරණමනනං වා දුක්ඛං, න තෙව නප්පච්චයා කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජෙය්‍ය. ඉතො නිදහස්ස ඛො මොඝපුරිසා කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජෙය්‍ය තෙනං මොඝපුරිසා අප්පසන්නාතං වා පසාදය-පෙ- විගරහිත්වා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතාහි

12 පඤ්චමෙ භික්ඛවෙ මහාවොරො සතොතා සංවිජ්ජමානො ලොකස්මිං කතමෙ පඤ්ච?

(1) ඉධ භික්ඛවෙ එකච්චස්ස මහාවොරස්ස එවං හොති “කුදස්සු³ නාමානං සතෙන වා සහස්සෙන වා පරිවුතො ගාමනිගමිරුපධානීසු ආභිණ්ඩිස්සාමි හතතොතො සාතතතොතො ජිඤ්ඤොතො ඡේදපෙනො පචතොතො පාවෙනො” ති සො අපරෙත සමයෙන සතෙන වා සහස්සෙන වා පරිවුතො ගාමනිගමිරුපධානීසු ආභිණ්ඩිති හතතොතො සාතතතොතො ජිඤ්ඤොතො ඡේදපෙනො පචතොතො පාවෙනො එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ ඉධෙකච්චස්ස පාපභික්ඛුතො එවං හොති ‘කුදස්සු නාමානං සතෙන වා සහස්සෙන වා පරිවුතො ගාමනිගමිරුපධානීසු වාරිකං වරිස්සාමි සක්කතො ගරුකතො මානිතො පුජිතො අපචිතො ගහට්ඨානං වෙව පබ්බජිතානස්ස, ලාභී චිවර-පිණ්ඩපාතසෙතාසනගිලානපච්චයහෙසජ්ජපරිකාරිත” නති සො අපරෙත සමයෙන සතෙන වා සහස්සෙන වා පරිවුතො ගාමනිගමිරුපධානීසු වාරිකං වරති සක්කතො ගරුකතො මානිතො පුජිතො අපචිතො ගහට්ඨාන-තස්සෙව පබ්බජිතානං ව, ලාභී චිවරපිණ්ඩපාතසෙතාසන ගිලාපච්චයහෙසජ්ජ-පරිකාරිතං අයං භික්ඛවෙ පඨමො මහාවොරො සතොතා සංවිජ්ජමානො ලොකස්මිං

(2) පුත ව පරං භික්ඛවෙ ඉධෙකච්චො පාපභික්ඛු තථාහතප්පවෙදිනං ධම්මවිතයං පරියාපුණ්ණිකා අතතතො දහති අයං භික්ඛවෙ දුතිස්සා මහා-වොරෙ සතොතා සංවිජ්ජමානො ලොකස්මිං

(3) පුත ව පරං භික්ඛවෙ ඉධෙකච්චො පාපභික්ඛු පුද්ධං බ්‍රහ්මචාරීං පරිපුද්ධං බ්‍රහ්මචාරියං වරතනං අමුලකෙත අබ්‍රහ්මචාරියෙත අනුද්ධංසෙති අයං භික්ඛවෙ තතිස්සා මහාවොරෙ සතොතා සංවිජ්ජමානො ලොකස්මිං

1 භොවිකතන, කන්ච, ඉ 2 කුච්ඡපරිකතො, කන්ච 3 කුදස්සු චජය

11. භාග්‍යවත් බුදුවරු දෙ අයුරකින් භික්ෂූන් ප්‍රචවුසින්: “ධම්ම හෝ දෙසන්නම් සවුචතට සිකපද හෝ පණවන්නම්”යි. ඉක්බිති භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වහලුමුදු ගංතොර වස් වුසු භික්ෂූන්ට මෙය වදාළ සේක “මහණෙනි, තෙපි කෙසේ නම් සමග වුවහු සතුටු වෙමින් විවාද නොකරමින් සුවසේ වස් වුසුවහු ද, අහරින් කලානත නුවුවහුද?” යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැළ කළහ “කිසේක් ද, මහණෙනි, සැබවක් කිවහුද?” යි “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, නොසැබවක් ම කිවමු” යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරවු සේක “භික්ෂු පුරුෂයෙනි, නුසුදුස්සෙක. අනුලොමී නුවුවක නොගැලපෙන්නක නොමහණකමෙක. නොකැප්පෙක නොකටයුත්තෙක “භික්ෂු පුරුෂයෙනි, තෙපි කෙසේ නම් කුස කරුණු කොට ගිහියනට ඔවුනොවුන් පිළිබඳ උතුරුමිත්තදම්ගුණ කිවහු ද? භික්ෂු පුරුෂයෙනි, නොප විසින් තියුණු ගෙරි කපන කැත්තෙක් කුස කපා ගැණීම මැනවි කුස කරුණු කොට ගිහියනට ඔවුනොවුන් පිළිබඳ උතුරුමිත්තදම් වැණීම නො මැනවි ඒ කවර හෙයින්? භික්ෂු පුරුෂයෙනි, ඒ හෙතුවෙන් මරණයට හෝ මරණය වැනි දුකකට පැමිණෙන්නේ ය ඒ හෙතුවෙන් කාබුන් මරණින් මතු සැපයෙන් තොරවූ නපුරු ගති ඇති විවශ ව පතිත වීම් ඇති නිරයට නො ම පැමිණෙන්නේ ය භික්ෂු පුරුෂයෙනි, මෙ කරුණෙන් කාබුන් මරණින් මතු සැපයෙන් තොරවූ නපුරුගති ඇති විවශ ව පතිත වන නිරයට පැමිණෙන්නේ ය භික්ෂු පුරුෂයෙනි, මෙය නොපහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වේ ” ගරභා දූහැමි කථාවක් කොට භික්ෂූන් ඇමතු සේක

12 “මහණෙනි, ලොව මේ මහගොරු පස්දෙනෙක් වෙති ඔහු පස්දෙන කවරහු ද? යත්

(1) මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි එක්තරා මහ සොරකුට මෙබඳු අදහසෙක් වෙයි “මම කවරදු නම් සියයකින් හෝ දහසකින් හෝ පිරිවරණ ලද්දෙම් ගම් නියමගම් රජදනවුහි තසමින් තස්වමින් සිදිමින් සිදුවමින් දවමින් දවමමින් ඇවිදින්නෙමි දෝ” යි හෙ තෙමේ පසු කලෙක සියයකින් හෝ දහසකින් පිරිවරණ ලද්දේ ගම් නියමගම් රජ දනවුහි මරමින් මරමමින් සිදිමින් සිදුවමින් දවමින් දවමමින් ඇවිදී මහණෙනි, එපරිද්දෙන් ම මේ සස්තෙහි ඇතැම් පව්වු මහණකුට මෙ බඳු සිතෙක් වෙයි “කවරදු නම් මම සියයකින් හෝ දහසකින් හෝ පිරිවරණ ලද්දෙම් ගම් නියමගම් රජදනවුහි ගැහැවියන් විසින් ද පැවිද්දන් විසින් ද සත්කාර කරණ ලද්දෙම්, ගරු කරණ ලද්දෙම්, බුහුමන් කරණ ලද්දෙම්, සිවුපසයෙන් පුදන ලද්දෙම්, අභිවාදනා කරණ ලද්දෙම්, සිවුරු පිඩු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත්පිරිකර ලබන්නෙමි සැරි සරන්නෙමි දෝ” යි ඒ මහණ පසු කලෙක සියයකින් හෝ දහසකින් හෝ ගම් නියමගම් රජදනවුහි ගිහියන් විසින් හා පැවිද්දන් විසින් සත්කාර කරණ ලද්දේ ගරු කරණ ලද්දේ බුහුමන් කරණ ලද්දේ සිවුපසයෙන් පුදන ලද්දේ අභිවාදනා කරනලද්දේ සිවුරු පිඩු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර ලැබීම් ඇත්තේ සැරි සරයි මහණෙනි, මේ තෙමේ ලොව විද්‍යාමාන වූ පළමුවැනි මහසොරු වෙයි

(2) වැලිදු, මහණෙනි, මේ සස්තෙහි ඇතැම් පව්වු මහණෙක් තථාගත-භාෂිත ධම්ම විනය ප්‍රගුණ කොට (එය) තමාගේ යයි ප්‍රකාශ කෙරෙයි මහණෙනි, මේ තෙමේ ලොව විද්‍යාමාන වූ දෙවැනි මහසොරු වෙයි

(3) වැලිදු, මහණෙනි, මේ සස්තෙහි ඇතැම් පව්වු මහණෙක් පිරිසිදු බඩසර හැසිරෙණ රහත් මහණකුට මුල් රහිත පරිච්ඡාදවැනින් වෘද්ධා කෙරේ ද මහණෙනි, මේ තෙමේ ලොව විද්‍යාමාන වූ තෙවන මහසොරු වෙයි

(4) පුත ව පරං භික්ඛවෙ ඉධෙ'කච්චො පාපභික්ඛු යාති තාති සබ්බස්ස ගරුභණ්ඩාති ගරුපරික්ඛාදාති, සෙය්‍යපීදං. ආරාමො ආරාමවච්ඡු විහාරො විහාරවච්ඡු මඤ්චො පිඨං හිසි බිලෙබ්බාහනං¹ ලොඤ්ඤාමහි ලොභභාණ්ණකා ලොභවාරකො ලොභකටාහං වාසි ඵරස්ස කුඨාරි කුද්දලො නිබ්බදනං වලඝී වෙඨ මුඤ්ඤං බබ්බජං නිණං මතතිකා දුරුභණ්ඩං මතතිකාභණ්ඩං, තෙහි ගිහී² සචගණ්ඨාති, උපලාපෙති අයං භික්ඛවෙ වතුන්චො, චිහාචොඤ්ඤා සන්තො සංවිජ්ජමානො ලොකස්මිං

(5) සදෙවකෙ භික්ඛවෙ ලොකෙ සමාරකෙ සමුහවකෙ සස්සමණ-
මුහමණීයො පජාය සදෙවමනුස්සාය අයං අග්ගො මහාචාරො යො අසනනං
අභුතං උත්තරිමනුස්සායමමං උලලපති තං කිස්ස හෙතු? ථෙය්‍යාය වො
භික්ඛවෙ රට්ඨපිණ්ඩො භුතොති

අඤ්ඤාථා සනතමත්තානං අඤ්ඤාථා යො පච්චෙදගෙ,
නිකච්චි කිත්ථස්සෙව භුතනං ථෙය්‍යත තස්ස තං

කායාවකණ්ඨො බහවො පාපබ්බමො අසඤ්ඤාතො,
පාපා පාපෙහි කච්චෙහි නිරයං තෙ උපපජ්ජරෙ

සෙය්‍යො අග්ගොගුලො භුතො තථො අග්ගිසිද්ධපමො,
ගඤ්ඤෙ භුඤ්ඤායස්ස දුස්සිලො රට්ඨපිණ්ඩො අසඤ්ඤාතොති

13 අථ ඛො භගවා වගුමුද්ධරියෙ භික්ඛු අතෙකපරියායෙක විගරහිතිචා
දුගරතාය -පෙ- ඵවඤ්ච පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“යො පන භික්ඛු අනභිජානං උත්තරිමනුස්සායමමං අනභුජනාසිකං
අලම්භියඤ්ඤාණදස්සනං සමුද්ධරෙය්‍ය ‘ඉති ජානාමි, ඉති පස්සාමි’ති තතො
අපරෙත සමයෙන සමනුගාහියමානො වා අසමනුගාහියමානො වා
ආපනොනා විසුද්ධාපෙතො ඵවං වදෙය්‍ය: ‘අජානමෙවාහං ආවුසො
අවචං ජානාමි, අපස්සං පස්සාමි, තුච්ඡං වුසා විලපි’නති අගමපි පාදර්ශනො
භොති අසංවාසො”ති.

ඵවඤ්චදං භගවතා භික්ඛුනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාහනං භොති

[මුලපඤ්ඤාතති.]

1 බිබ්බාහනං, මජ්ඣිම. 2 ගිහි, සාන්ඨ

(4) වැලිදු, මහණෙනි, මේ සස්තෙහි ඇතැම් පවිටු මහණෙක් සහසතු යම් ඒ ගරු බිඩු ගරු පිරිකර වේ ද, ඒ කවරේ ද? අරම්, අරම්වතු, වෙහෙර, වෙහෙර-වතු, ඇඳ, පුටු, බිසි, කන්වසින්, ලොභොකල, ලොභොසාල, කුඩා ලොභොකල, ලෝහකවාරම්, වෑ, පොරෝ, කෙටේරි, උදුලු, නිත්ත, වැල්, හුණ, මුදුනණ, බබුස්තණ, සෙවෙනියට හුදුසු තණ, මැටි, දෑව බඩු, මැටි බදුන් ය එයින් ගිහියන් සහන්තේ ද, පොලඹවන්තේ ද, මහණෙනි, මෙතෙම ලොව විදුමාන සිටුවැනි මහසොරා වෙයි.

(5) මහණෙනි, යමෙක් සිය සහන්ති තැනි උතුරුමිනිස්දම් නමා කෙරෙහි ඇතැයි කියා ද, මේ මහණ තෙමේ දෙවියන් සහිත වූ මරාන් සහිත වූ බබුන් සහිත වූ ලෝකයෙහි ද, මහණ බබුණන් සහිත වූ දෙවිමිනිසුන් සහිත වූ ප්‍රජාව කෙරෙහි ද, ප්‍රමුඛ වූ මහසොරා වෙයි ඒ කවර හෙයින්? මහණෙනි, සොර සිහින් රටපිණ්ඩය අනුභව කරණ ලද්දේ ය එහෙයිනි.

යමෙක් අන් පරිද්දෙකින් සිටුනා නමා අන් අයුරකින් පවසන්නේ නම්, ඔහුගේ ඒ සොරකමින් සිටුපසය වැලඳීම ලිහිණිවැද්ද විසින් ලිහිණින් රවටා මරා කනු වැන්න

ගෙලෙහි යු කසාවන් ඇති පවිටු ගතියෙන් යුත් නොහික්මුනු පුදාලයෝ බොහෝ වෙත් ඒ පවිටෝ පවිටුකමින් නිරයට පැමිණෙත්

ඉදින් නොහික්මුණු දුසිල් මහණ තෙමේ යම් හෙයකින් රවටාසියාගේ පිඩු වලදන්නේ ද එයට වඩා ගිනිසිළුවක් වැනි රන් වූ යවටක් බුදින ලද්දේ උතුම් වේ

13 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ වගුමුදු ගංතෙරින් ආ මහණුන්ට තත් අයුරින් ගරභා දුබර බැවිහි මහණෙනි, මෙසේත් මේ සිකපදය උදෙසා

“යම් මහණෙක් නොදන්නේ ආයඝ්‍යාදානිකයට යොග්‍යවූ උතුරු-මිනිස්දම් නමා කෙරෙහි එළවා, ‘මෙසේ (නමා කෙරෙහි ඇතැයි) දනිමි. මෙසේ (නමා කෙරෙහි ඇතැයි) දනිමි’යි කියන්නේ ද, ඉන් පසු කලෙක විවාරණු ලබන්නේ හෝ නොවිවාරණු ලබන්නේ හෝ පරිජි අවන්නේ පිරිසිදු බැව් කැමැත්තේ මෙසේ කියන්නේය: ‘ඇවැත්නි, මම නොදන්නෙමි මෙසේ දනිමිසි කිමි. නොදන්නෙමි දනිමිසි කිසි බොරු කිමි’යි මේ මහණ ද පරිජි අවන්නේ සංඛ්‍යා රහිත වේ ”

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් හිසුන්ට මේ සිකපදය පණවන ලද්දේ වේ

[මුල් පැණවිමසි.]

14 තෙන බො පන සමයෙන සමිහසුලා භික්ඛු අදිට්ඨ දිට්ඨසඤ්ඤානො අපපතෙන පනතසඤ්ඤානො අනබ්බතෙන අබ්බතසඤ්ඤානො අසච්ඡිකතෙ සච්ඡිකතසඤ්ඤානො අබ්බිමානෙන අඤ්ඤං ව්‍යාකරිංසු. තෙසං අපරෙත සමයෙන රුක්ඛයපි චිත්තං නමිති, දෙසායපි චිත්තං නමිති, මොහායපි චිත්තං නමිති තෙසං කුක්කුළුවං අනොසි “භගවතා සික්ඛාපදං පඤ්ඤාතං මගඤ්චමහ අදිට්ඨ දිට්ඨසඤ්ඤානො අපපතෙන පනතසඤ්ඤානො අනබ්බතෙන අබ්බත-සඤ්ඤානො අසච්ඡිකතෙ සච්ඡිකතසඤ්ඤානො, අබ්බිමානෙන අඤ්ඤං ව්‍යාකරිමහ, කච්චි හු බො මගං පාරුජ්කං ආපනතිං ආපනතා”ති අගස්මතො ආනිඤ්ජානං එතමන්දං ආරොවෙසුං අගස්මා ආනඤ්ඤා භගවතො එතමන්දං ආරොවෙසි

15 හොනති¹ තෙ ආනඤ්ඤා භික්ඛු අදිට්ඨ දිට්ඨසඤ්ඤානො අපපතෙන පනතසඤ්ඤානො අනබ්බතෙන අබ්බතසඤ්ඤානො අසච්ඡිකතෙ සච්ඡිකත-සඤ්ඤානො අබ්බිමානෙන අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරොන්ති, තං ච බො එතං අබ්බිමාන-රිකන්ති එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“යො පන භික්ඛු අනාභිජානං උත්තරිමනුස්සධිමමං අනතුපනාසිකං අලම්භියඤ්ඤාණදස්සනා සමුද්දව්‍යයා ‘ඉති ජානාමි, ඉති පසාමි’ති. තතො අපරෙත සමයෙන සමනුග්ගාහියමානො චා අසමනුග්ගාහිය-මානො චා ආපතොති විසුද්ධාපෙතෙකො එවං වදෙය්‍ය ‘අජානමව්‍යාහං ආවුසො අවචං ජානාමි, අපස්සං පසාමි,තුච්ඡං මුසා විලපි’න්ති අඤ්ඤානු අබ්බිමානා. අගමපි පාරුජ්කො හොති අසංවාසො”ති

[දුතියපඤ්ඤානති.]

16 යො පනාති - යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- [ඤ්ඤාතිවතුන්ත කමෙමන -පෙ- උපසම්පන්නො] අගං ඉමස්මිං අපො අබ්බපෙතො භික්ඛුති

අනාභිජානන්ති අසන්නං අභුතං අසංවිජ්ජමානං අජාතන්තො අපස්ස-න්තො අත්තති කුසලං ධම්මං අත්ති මෙ කුසලො ධම්මොති

උත්තරිමනුස්සධිමමො නාම ඤාතං විමොක්ඛං සමාධි සම්පන්නි ඤ්ඤාණදස්සනං මග්ගභාවනා ඵලසච්ඡිකිරියා කිලෙසප්පායානං විනිවර්ණතා විත්තස්ස සුඤ්ඤාගාරෙ අභිරති

අනතුපනාසිකන්ති තෙ චා කුසලෙ ධම්මෙ අත්තති උපතෙති, අත්තානං චා තෙසු කුසලෙසු ධම්මෙසු උපතෙති

ඤ්ඤාන්ති තියෙසා විජ්ජා

දස්සනාන්ති යං ඤ්ඤානං තං දස්සනං යං දස්සනං තං ඤ්ඤාණං

සමුද්දව්‍යෙය්‍යාති ආරොවෙය්‍ය ඉන්ද්‍රියා චා පුරිස්සා චා ග්‍හට්ඨස්සා චා පබ්බජිතස්ස චා

1. හොනති යෙදා තෙ ආනඤ්ඤා චිත්තං හොනති යෙව්‍යානඤ්ඤා, ස්‍යා,

14. එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු තොදක්නා ලද්දෙහි දක්නා ලද්දේ යයි හැඟුම් ඇත්තාහු, තොපැමිණෙන ලද්දෙහි පැමිණෙන ලද්දේ යන හැඟුම් ඇත්තාහු, තොපිළිවිදි දහමිහි පිළිවිදිනැයි හැඟුම් ඇත්තාහු, තොපසක් කළ දහමිහි පසක් කළැයි හැඟුම් ඇත්තාහු, අධිමානසෙන් යුක්ත ව අභිත්තිය ප්‍රකාශ කළහ. පසු කාලයෙහි ඔවුන්ගේ සිත රාගයට ද නැමෙයි. දෝෂයට ද සිත නැමෙයි මෝහයට ද සිත නැමෙයි. ඔවුන්ට කුකුස් උපනි. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිකපද පණවන ලදී අපි ද තොදක්නා ලද්දෙහි දක්නා ලද්දේ හැඟුම් ඇත්තමෝ තොපත් ගුණෙහි පැමිණෙන ලද්දේ හැඟුම් ඇත්තමෝ තොපිළිවිදි ගුණෙහි පිළිවිදිනැයි හැඟුම් ඇත්තමෝ තොපසක් කළ දහමිහි පසක් කළැයි හැඟුම් ඇත්තමෝ අධිමානසෙන් යුක්ත ව අභිත්තිය ප්‍රකාශ කළු කීම අපි පරිජ්ජාවැත් අවත්තමෝ ද?” යි ඒ භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් වූ අතද තෙරුන්ට මේ පවත් දැන්වූහ. ආයුෂ්මත් ආනන්දසංචරී තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කෙළේය.

15. ආනන්දය, තෙල භික්ෂුහු තොදක්නා ලද්දෙහි දක්නා ලද්දේයයි හැඟුම් ඇත්තාහු, තොපත්ගුණෙහි පැමිණෙන ලද්දේ හැඟුම් ඇත්තාහු, තොපිළිවිදි ගුණෙහි පිළිවිදිනැයි හැඟුම් ඇත්තාහු, තොපසක් කළ දහමිහි පසක් කළැයි හැඟුම් ඇත්තාහු වෙත්. අධිමානසෙන් යුක්ත ව රහත් බව ප්‍රකාශ කෙරෙත් ඔවුන්ගේ තෙල රහත් බැව් පළකිරීම ඇවැතට කරුණු තො වේ. මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු:

“යම් මහණෙක් නොදන්නේ ආයස්සොදගීනසං යොග්‍යවු උතුරු-මිනිස්දම් තමා කෙරෙහි එළවා ‘මෙසේ දනිමි, මෙසේ දකිමි’ යි අධිමානසෙන් නොර ව කියන්නේ ද, ඉන් පසුකාලයෙහි විචාරණු ලබන්නේ හෝ නොවිචාරණු ලබන්නේ හෝ පරිජි අවන්නේ පිපිසිදු බැව් කැමැත්තේ මෙසේ කියන්නේ ය: “ඇවැත්නි මම ‘නො දන්නෙමි මෙසේ දනිමි’ යි කිමි. නො දන්නෙමි දකිමි යි නිස් බොරු කිමි” යි මේ මහණ ද පැරදුන් සංවාසරකිත වේ.”

[දෙවෙනි පැණවිමසි]

16 යොජන යනු යම් බඳවූ යමෙක්

යිනු යනු ඥාතිවතුම් කම්යෙන් උපසපන් වූයේ ද, මේ තෙමේ මේ අතීතයෙහි භික්ෂුයයි අභිමතයි

අනාභිජානං යනු තැත්තා වූ, තො වූ, විද්‍යාමාන තො වූ කුසල් දහම් තමා කෙරෙහි තොදන්නේ, තොදක්නේ මට කුසල් දහම් ඇත්තේය’යි.

උතතඤ්චක්ඛාසං යනු. ධ්‍යාන, විමොක්ඛ, සමාධි, සමාපතති, ඤාණ-දසාන, මහනාමනා, ඵලසච්ඡිකිරියා, කිලෙසපපභාණ, සිත නිවරණයන් ගෙන් තොර බව, ශුන්‍යාශාරයෙහි අභිරතිය යි

අනතුපනාසිකං යනු ඒ කුසල් දහම් හෝ තමා කෙරෙහි එළවයි. තමා හෝ ඒ කුසල් දහමිහි පමුණුවයි

ඤාණං යනු ත්‍රිවිද්‍යා ය.

දසසනං යනු යම් ඥානයක් වේ ද ඒ දගීතයයි යම් දගීතයක් වේ ද එය ඥානයයි

සමුද්ධරෙය්‍ය යනු සත්‍රියකට හෝ පුරුෂයකුට හෝ ගැහැටියකුට හෝ පැවිද්දකුට හෝ සැළ කරන්නේ ය

ඉති ජානාමි ඉති පසසාමිති ජාතාමහං එතෙ ධම්මෙ, පසසාමහං එතෙ ධම්මෙ, අත්ථි ච මෙ එතෙ ධම්මා, මහි එතෙ ධම්මා සන්දිස්සානති, අහස්ස ඵෙ එතෙසු ධම්මෙසු සන්දිස්සාමිති

තතො අපරෙණ සමසෙනානි යසමිං බණ්ණ සමුද්ධිණ්ණං හොති, තං බණ්ණං තං ලයං තං මුහුත්තං චිතිවතෙත

සමනුග්ගාභියමානොති යං වජ්ඣ පටිඤ්ඤානං හොති, තස්මිං වජ්ඣස්මිං සමනුග්ගාභියමානො 'කිං තෙ අබ්බතං, කිනති තෙ අබ්බතං, කදා තෙ අබ්බතං, කස්ථ තෙ අබ්බතං, කතමෙ තෙ කිලෙසා පභිතා, කතමෙසං තිං ධම්මානං වා ලාභි'ති

අසමනුග්ගාභියමානොති ත කෙනචි චුච්චමානො.

ආසනෙහාති පාපිච්ඡා ඉච්ඡාපකතො අසනනං අභූතං උත්තරිමනුස්සං-ධම්මං උලලපිනා පාරාජිකං ආපනතිං ආපනොතං හොති.

විජුද්ධාපෙකෙධාති ගිහි වා හොතුකාමො උපාසකො වා හොතුකාමො ආරාමිකො වා හොතුකාමො සාමණේරො වා හොතුකාමො.

අජානමෙවං ආවුසො අවචං ජානාමි අපසස්සං පසසාමිති තාහං එතෙ ධම්මෙ ජානාමි, තාහං එතෙ ධම්මෙ පසසාමි, තත්ථි ච මෙ එතෙ ධම්මා, ත මහි එතෙ ධම්මා සන්දිස්සානති, ත වාහං එතෙසු ධම්මෙසු සන්දිස්සාමිති

තුච්ඡං මුසා විලපිනති තුච්ඡකං මයා භණ්ණිතං, මුසා මයා භණ්ණිතං, අභූතං මයා භණ්ණිතං, අපාතනෙතත මයා භණ්ණිතං.

අඤ්ඤානු අබ්බිමානාති ධපෙතා අබ්බිමානං.

අයමිති පුරිමෙ උපාදය චුච්චති.

පාරාජිකො හොතිති සෙය්‍යපාපි නාම නාලො මත්තච්ඡිනො අභබ්බො පුත විරුලිතියා, එවමෙව භික්ඛු පාපිච්ඡා ඉච්ඡාපකතො අසනනං අභූතං උත්තරිමනුස්සංධම්මං උලලපිනා අසමණො හොති අසකාපුත්තියො, තෙන චුච්චති පාරාජිකො හොතිති

අසංවාසොති සංවාසො නාම. එක¹කමං එකුද්දෙසො සමසිකතිතා එසො සංවාසො නාම සො තෙන සද්ධිං නපී, තෙන චුච්චති අසංවාසොති

උත්තරිමනුස්සංධම්මො නාම. කුතං විදොකං සමාධි සමාපත්ති ඤාණදස්සනං මග්ගභාවතා ඵලසච්ඡිකිරියා කිලෙසපභානං විනිවරණතා විතතස්ස සුඤ්ඤාතරෙ අභිරතී.

කුතනනති පඨමං කුතං දුතියං කුතං තතියං කුතං චතුත්ථං කුතං.

1 එකං කමං, කප්පි

ඉති ජානාමි ඉති පසංඝාමි යනු මම තෙල දහම් දනිමි මම තෙල දහම් දනිමි තෙල දහම් මට ඇත් ම ය, තෙල දහම් මා කෙරෙහි පැහැනේ, මම ද තෙල දහම්හි පෙහෙන්නෙමි.

තතො අපරෙන සමයෙන යනු යම් කෙණෙක්හි සෑල කෙළේ වේ ද ඒ ක්ෂණය, ඒ ලයය, ඒ මොහොත ඉක්මවූ කල්හි ය.

සමනුඤ්ඤාභියමානො යනු යම් වතක් පිළිණ කරණ ලද්දේ වේ ද, ඒ වසතු වෙහි විවාරණු ලබන්නේ: “තා විසින් කිනම් දහමක් අවබෝධ කරණ ලද ද, තා විසින් කෙසේ අවබෝධ කරණ ලද ද, තා විසින් කවර ද අවබෝධ කරණ ලද ද, කොහිදී තා විසින් අවබෝධ කරණ ලද ද, තාගේ කවර කෙලෙස් ප්‍රතිණ ද, තෝ කවර දහම් හෝ ලැබුයෙහි ද?”

අසමනුඤ්ඤාභියමානො යනු කිසිවකු විසින් නොවිවාරණු ලබන්නේ ය.

ආපනෙතො යනු ලාමක ආශා ඇත්තේ, ඉච්ඡාවෙන් මඩතා ලද්දේ අවිද්‍යාමාන වූ, නුවු උතුරුමිනිස්දම් පවසා පරිජ්ඣාවාත් අවන්නේ වේ

විසුද්ධාපෙකෙතො යනු හිහි හෝ වනු කැමැත්තේ උවසු යෝ වනු කැමැත්තේ ආරුමික හෝ වනු කැමැත්තේ හෙරණකු හෝ වනු කැමැත්තේ ය.

අජානමෙවං ආවුසො අවචං ජානාමි අපසංඝං පසංඝාමි යනු “මම තෙල දහම් නො දනිමි. මම තෙල දහම් නො දනිමි. තෙල දහම් ද මට නැත තෙල දහම් මා කෙරෙහි නො පැහැනේ මම ද තෙල දහම්හි නො පැහැනන්නෙමි”යි

තුච්ඡං මුසා විලපිං යනු මා විසින් හිස් වදන් කියන ලදී මා විසින් මුසවා කියන ලදී. මා විසින් නො වූවක් කියන ලදී. නොදන්නාවූ මා විසින් කියන ලදී.

අඤ්ඤානු අභිමානා යනු අභිමානය හැර ය.

අයමපි යනු පලමු තුන් පරිජ් අවන් පුතුලත් ගෙණ කියනු ලැබේ

පාරුජිකො භොති යනු යම් සේ මුදුන සුන් තල්ගසක් නැවත වැඩිවෙට නුසුදුසු වේ ද, එමෙන් ම මහණ තෙමේ ලාමක ආශා ඇත්තේ ඉච්ඡාවෙන් මඩතා ලද්දේ අවිද්‍යාමාන වූ අභුතවූ උතුරුමිනිස්දහම් පවසා අශාක්‍යපුත්‍රිය වෙයි, අශ්‍රමණ වෙයි එහෙයින් පැරදුනේ වේ ය යි කියනු ලැබේ

අසංවාසො යනු සංවාස නම්. එක් ව කරණ කමිය, එක් ව කරණ උදෙසීම ය, සම් වූ ශික්ෂා ඇති බව ය යන මේ සංවාස නම් ඒ සංවාසය ඔහු සමග නැත එහෙයින් අසංවාස ය යි කියනු ලැබේ

උත්තරිමනුසංඛමම් නම් ධ්‍යානය, විමොක්ඛය, සමාධිය, සමාපතතිය, ශුභදර්ශනය, මාහිභාවතාය, එල පසක් කිරීම ය, කෙලෙසප්‍රභාණ ය, සිත නිවරණ රහිත බව, ශුන්‍යාභාරයෙහි ඇල්ම ද වේ

කානං යනු ප්‍රථමධ්‍යානය- ද්විතීයධ්‍යානය- තෘතීයධ්‍යානය- චතුර්ධ්‍යානය යි

විමොක්ඛනානි පුඤ්ඤතො විමොක්ඛො අනිමිතො විමොක්ඛො අප්පණ්ණිතිතො විමොක්ඛො

සමාධිනි පුඤ්ඤතො සමාධි අනිමිතො සමාධි අප්පණ්ණිතිතො සමාධි.

සමාපනතිනි පුඤ්ඤතො සමාපතනි අනිමිතො සමාපතනි අප්පණ්ණිතිතො සමාපතනි

ඤ්ඤාදසකනනනි¹ තිස්සො විජජා

මහණනාමනානි වතතාඤ්ඤ සතිපට්ඨානං වතතාඤ්ඤ සම්මප්පඛානං වතතාඤ්ඤ ඉද්ධිපාදා පඤ්චස්ත්‍රියානි පඤ්ච බලානි සත්ත බොජ්ඣංගො අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො

ඵලසම්ප්‍රතික්ෂිප්තානි සොතාපතතිඵලස්ස සම්ප්‍රතික්ෂිප්තා සකදගාමිඵලස්ස සම්ප්‍රතික්ෂිප්තා අනාගාමිඵලස්ස සම්ප්‍රතික්ෂිප්තා අරහත්තස්ස සම්ප්‍රතික්ෂිප්තා

කිංචලසප්පභානානනි රහස්ස පහානං දෙසස්ස පහානං මොහස්ස පහානං

විනිවරණො විතගස්සානි රාගා විතතං විනිවරණො දෙසා විතතං විනිවරණො මොහා විතතං විනිවරණො

පුඤ්ඤාගාරෙ අභිරතීනි පඨමෙන කුමාරෙන පුඤ්ඤාගාරෙ අභිරතී, දුතියෙන කුමාරෙන පුඤ්ඤාගාරෙ අභිරතී, තතියෙන කුමාරෙන පුඤ්ඤාගාරෙ අභිරතී, චතුස්සෙන කුමාරෙන පුඤ්ඤාගාරෙ අභිරතී

1 තිභාකාරෙහි පඨමං කුමාරං සමාපජ්ජන්ති සම්පජාතමුසා භණ්ණතස්ස අපතති පාරුඡ්කස්ස පුබ්බෙවස්ස හොති මුසා භණ්ණිස්සන්ති, භණ්ණතස්ස හොති මුසා භණ්ණමිති, භණ්ණිතස්ස හොති මුසා මයා භණ්ණිතන්ති

2. චතුභාකාරෙහි පඨමං කුමාරං සමාපජ්ජන්ති සම්පජාතමුසා භණ්ණතස්ස අපතති පාරුඡ්කස්ස පුබ්බෙවස්ස හොති මුසා භණ්ණිස්සන්ති, භණ්ණතස්ස හොති මුසා භණ්ණමිති, භණ්ණිතස්ස හොති මුසා මයා භණ්ණිතන්ති, විනිධාය දිට්ඨං.

3 පඤ්චභාකාරෙහි පඨමං කුමාරං සමාපජ්ජන්ති සම්පජාතමුසා භණ්ණතස්ස අපතති පාරුඡ්කස්ස පුබ්බෙවස්ස හොති මුසා භණ්ණිස්සන්ති, භණ්ණතස්ස හොති මුසා භණ්ණමිති, භණ්ණිතස්ස හොති මුසා මයා භණ්ණිතන්ති, ටිතිධාය දිට්ඨං, විනිධාය ඛන්ති.

4 ඡ්භාකාරෙහි පඨමං කුමාරං සමාපජ්ජන්ති සම්පජාතමුසා භණ්ණතස්ස අපතති පාරුඡ්කස්ස පුබ්බෙවස්ස හොති මුසා භණ්ණිස්සන්ති, භණ්ණතස්ස හොති මුසා භණ්ණමිති, භණ්ණිතස්ස හොති මුසා මයා භණ්ණිතන්ති, විනිධාය දිට්ඨං, ටිතිධාය ඛන්ති, විනිධාය රුචි.

1 ඤාණනි, සබ්බජා

විමෝක්ෂකා යනු රුහදෙසමොහයන්ගෙන් සුන් බැවින් ශුන්‍යත-
විමෝක්ෂය, රුහ දෙස මොහ නිමිති රහිත බැවින් අනිමිතත විමෝක්ෂය, රුහ
දෙස මොහ ප්‍රතිධි රහිත බැවින් අප්‍රණීතිත විමෝක්ෂය යි.

සමාධි යනු ශුන්‍යතසමාධිය, අනිමිතතසමාධිය, අප්‍රණීතිතසමාධිය යි

සමාපනති යනු ශුන්‍යතසමාපනතිය, අනිමිතතසමාපනතිය, අප්‍රණීතිත
සමාපනතිය යි

ඤ්ඤාදය්‍යනං යනු ත්‍රිවිද්ධ ව යි.

මග්ගනාමනා යනු සතර සතිපට්ඨානය, සතර සමාස්ප්‍රධන්ය, සතර
සාද්ධිපාදය, පඤ්ඤාචර්යය, පඤ්ඤාචර්ය, සප්තබොධිසංගය, ආයතීයමානසික-
මානසික යි

ඵලසවණිකියො යනු සෝවාන් පල පසක් කිරීම ය, සෙදගාමිපල පසක්
කිරීම ය, අතගාමිපල පසක් කිරීම ය, රහත්පල පසක් කිරීම යි

කිලෙසප්පහානං යනු රුහප්‍රහාණය, ඥේෂප්‍රහාණය, මොහප්‍රහාණය යි

විනිවරණතා විනාශස්ස යනු රුහයෙන් සිත නො වැසෙන බව, ඥේෂයෙන්
සිත නො වැසෙන බව, මොහයෙන් සිත නොවැසෙන බව යි

සුඤ්ඤාගාරෙ අභිරතී යනු ප්‍රථමධ්‍යානයෙන් ශුන්‍යාගාරයෙහි ඇළීම ය,
ද්විතීයධ්‍යානයෙන් ශුන්‍යාගාරයෙහි ඇළීම ය, තෘතීයධ්‍යානයෙන් ශුන්‍යා-
ගාරයෙහි ඇළීම ය, චතුර්ථධ්‍යානයෙන් ශුන්‍යාගාරයෙහි ඇළීම යි

1 තුන් අසුරකින් ප්‍රථමධ්‍යානයට සමවන්ති යි දෑන දෑන මුසවා
කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ කැල ම ඔහුට බොරු කියන්නෙමි යන සිත
වෙයි මුසවා කියන්නහුට මුසවා බෙණෙමි යි සිත වෙයි බිණු කල්හි ඔහුට
මා විසින් මුසවා කියන ලදු යි සිත වෙයි

2 සිවු අසුරකින් ප්‍රථමධ්‍යානයට සමවන්ති යි දෑන දෑන මුසවා
කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ කැල ම ඔහුට මුසවා කියන්නෙමි යි
සිත වෙයි කියන්නහුට මුසවා කියමි යි සිත වෙයි බිණු කල්හි ඔහුට මා
විසින් මුසවා කියන ලදු යි සිත වෙයි දූෂිත සඟවා තබා යි

3 පස් අසුරකින් ප්‍රථමධ්‍යානයට සමවන්ති යි දෑන දෑන මුසවා
කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ කැල ම ඔහුට මුසවා කියන්නෙමි යි සිත
වෙයි. කියන්නහුට මුසවා කියමි යි සිත වෙයි කී කල්හි ඔහුට මා
විසින් මුසවා කියන ලදු යි සිත වෙයි දූෂිත, ඝෘණනීය සඟවා තබා යි

4 සාසුරකින් ප්‍රථමධ්‍යානයට සමවන්ති යි දෑන දෑන මුසවා
කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ කැල ම ඔහුට මුසවා කියන්නෙමි යි සිත
වෙයි කියන්නහුට මුසවා කියමි යි සිත වෙයි කී කල්හි ඔහුට මා විසින්
මුසවා කියන ලදු යි සිත වෙයි දූෂිත, ඝෘණනීය, රූපීය සඟවා තබා යි

5 සහනායකාරෙහි පසමි කෘතං සමපජ්ජන්ති සමපජනමුසා
 භණ්ණනසස් ආපනති පාරුජ්ඣස් පුබ්බෙවස්ස හෙති “මුසා භණ්ණස්ස”න්ති,
 භණ්ණනසස් හෙති “මුසා භණ්ණම්”ති, භණ්ණිතස්ස හෙති “මුසා මයා භණ්ණිතන්ති,”
 විනිධාය දිට්ඨං, විනිධාය ඛන්තිං, විනිධාය රුපිං, විනිධාය භාවං.

6 තීරාකාරෙහි පළමු කොටස සම්පූර්ණව පවසා ඇති බැවින් ප්‍රබන්ධය හෙවත් “මුසා හඳුන්වා” නම්, හඳුන්වා හෙවත් “මුසා හඳුන්වා” නම්, හඳුන්වා හෙවත් “මුසා හඳුන්වා” නම්.

7. වතුහාකාරයෙහි පසුමං කොටසේ සම්පූර්ණවෙන් සම්පන්නවූ සහ භාණතයක් ඇති පැරණිකයන් ප්‍රබලවශයෙන් හෝ “මුද්‍රා භාණත” නම්, භාණතයක් හෝ “මුද්‍රා භාණත” නම්, භාණතයක් හෝ “මුද්‍රා මුද්‍රා” නම්, මිනිස්සු දිවයි.

8. පසුදිහාකැරෙහි පබ්මං කුංඤ්ඤාං සම්පජ්ජමිති සම්පජ්ජනමුක්ඛං භණ්ණනායං ආප තති පාරුජිකස්සා: පුබ්බෙච්චස්ස හොති “මුක්ඛං භණ්ණස්ස”නති, භණ්ණනායස්ස හොති “මුක්ඛං භණ්ණමි”ති, භණ්ණිනායස්ස හොති “මුක්ඛං මයං භණ්ණිත”නති, විනිධාය දිට්ඨං, විනිධාය බන්ධං.

9. ජ්‍යාතියෙන් පමණක් කිසිදු සම්පූර්ණයක් සම්පූර්ණයක් හඳුනාගත නොහැකි පාරාවිකයන් ප්‍රබේධනයක් හෝ “මුසා හඳුනාගත” නැති, හඳුනාගත නොහැකි “මුසා හඳුනාගත” නැති, හඳුනාගත නොහැකි “මුසා මගේ හඳුනාගත” නැති, විනිශ්චය දීමට, විනිශ්චය නොහැකි, විනිශ්චය රුචි.

10 සත්‍යභාෂාරෙහි පස්මං කෘතං සම්පජ්ජමිති සම්පජ්ජනම්භා
 භණ්ණනාසං ආපනති පාරජ්ඣකස්ස පුබ්බෙවස්ස ගොති “මුසා භණ්ණි”නති,
 භණ්ණනාසං ගොති “මුසා භණ්ණමි”ති, භණ්ණිනස්ස ගොති “මුසා මයා
 භණ්ණි”නති, චිනිධාය දිවසීං, චිනිධාය ඛනතිං, චිනිධාය රුළං, චිනිධාය භාවං

11 නීතාකාරෙති පඨමං කුංචං සමාපනෙනාති සමපරානමුසා
භණ්ණනායං අපචති පාදාජිකස්ස පුබ්බෙට්ඨස්ස හොති “මුසා භණ්ණිස්ස”නති,
භණ්ණනායං හොති “මුසා භණ්ණම්”නති, භණ්ණිතස්ස හොති “මුසා මයා
භණ්ණිත”නති

12 වතුහාකාරෙහි පසමං කුංචං සමාපනොති සම්පජ්ජන්ති
භණ්ඩකස්ස ආපතති පාරාජිකස්ස පුබ්බවස්ස හොති “මුසා භණ්ඩ”නති,
භණ්ඩකස්ස හොති “මුසා භණ්ඩම්”ති, භණ්ඩකස්ස හොති “මුසා මයා
භණ්ඩ”නති, විනිශ්චයෙට්ඨං.

13 පඤ්චාසායනේ පරමං කුසලං පමාපනෙනාති සම්පජානමුසං
භණ්ණාසං ආපවති පාරාජිකාසං පුජබ්බවසං ගොති “මුසං භණ්ණං”නති,
භණ්ණාසං ගොති “මුසං භණ්ණං”ති, භණ්ණාසං ගොති “මුසං මයං භණ්ණං”නති,
විනිධාය දිවසං, විනිධාය ඛණ්ණං.

13 පස් අක්‍රාරකින් ප්‍රථමයානසම සමවකාසි දහන දහන මුසවා කියන්නාට පරිප්පුවා වේ. සෙර ම මනුට “මුසවා, කියන්නෙ”යි සිත වෙයි. කියන්නාට “මුසවා, කිය”යි සිත වෙයි. බිඳුට “වෙලින් මුසවා, කියන ලද්ද”යි සිත වෙයි. දැවිය සතවාලෙක, කොටුය සතවාලෙක.

14 ඡායාකාරෙහි පසුමං කිහිපයක සමාපනනයාති සමපජානමුසා භණ්ණනසාස ආපනති පාරාජිකසාස: පුබ්බෙවසාස හොති “මුසා භණ්ණසාස”නති, භණ්ණනසාස හොති “මුසා භණ්ණමි”ති භණ්ණනසාස හොති “මුසා මසා භණ්ණ”නති, මිනිධාය දිට්ඨං, මිනිධාය බන්ධං, මිනිධාය රුචං.

15 සත්‍යභාෂාරෙණි පඨමං කුමං සම්පන්නොති සම්පජ්ඣනමුසං
භණන්තස්ස ආපත්ති පාරාජිකස්ස පුබ්බෙවස්ස හොති “මුසං භණ්ණියා”න්ති,
භණන්තස්ස හොති “මුසං භණාමි”ති, භණ්ණියා හොති “මුසං මයං භණ්ඨ”න්ති.
චිනිධාය දිට්ඨං, චිනිධාය ඛන්තං, චිනිධාය රූපිං, චිනිධාය භාවං.

16 නීතාකාරෙහි පඨවියා කොභයා ලාභිමනිති සමපජානමුසා භණ්-
නායා අපතති පාරුජිකයා පුබ්බෙවසා හොති “මුසා භණ්ණියා”නති,
භණ්ණනායා හොති “මුසා භණ්ණාමි”ති, භණ්ණිතයා හොති “මුසා මයා භණ්ණිත”නති

17. වතුහාකැරෙහි පදමය ස්ථානය ලාංඡනවලින් හමුදාවලට
හඳුන්වාදීමේ අපහසුතා පාරාජිකයා ප්‍රබෝධයෙන් හොඳින් “මුසා හඳුන්වා”නම්,
හඳුන්වාදීම හොඳින් “මුසා හඳුන්වා”යි, හඳුන්වාදීම හොඳින් “මුසා මගේ හඳුන්වා”නම්,
එහිදී දිවයි.

18 පසුබලා කාලයේ පරිණාමය කාලයේ ලාභීවරයා සම්පූර්ණයෙන්ම
 භාවිතයෙන් ආපසු පරිණාමය පුනරුත්ථාපනය කොට “මුළු භාවය”නම්,
 භාවය කොට “මුළු භාවය”නම් භාවය කොට “මුළු භාවය”නම්,
 මිනිසා දිවිය, මිනිසා වන්නා.

19 ඡායාකාරෙහි පඨමස්ස කුසානස්ස ලාභි“මනිති සමපජානමුසං භණන්තස්ස ආපතති පාරාජිකස්ස උබ්බෙවස්ස හොති “මුසං භණ්ණස්ස”නති, භණන්තස්ස හොති “මුසං භණ්ණමි”ති, භණ්ණිතස්ස හොති “මුසං මයං භණ්ණිත”නති, විනිධාය දිට්ඨං, විනිධාය ඛනතිං, විනිධාය රුචිං.

20 සන්නායකාරෙහි පදමයේ නිවැරදි ලෙසින් සම්පාදනය කළ
 සන්නායකයේ අවස්ථාවේ පරාජිකයා ප්‍රබේධයෙන් හෝ “මුද්‍රා සන්නායක” නම්,
 සන්නායකය හෝ “මුද්‍රා සන්නායක” නම්, සන්නායකය හෝ “මුද්‍රා මධ්‍ය සන්නායක” නම්,
 විනිශ්චය දිවිය, විනිශ්චය බන්ධන, විනිශ්චය රුචි, විනිශ්චය භාවය

21 නිහාකාරෙහි පළමුවන කොටස වසිමින් සිටින බව පැහැදිලිව පෙනේ. ආපනති පාරාජිකයා පුබ්බවසා හෙයින් “මුසා හණිය” නැති, හණිතයා හෙයින් “මුසා හණිමි” නැති, හණිතයා හෙයින් “මුසා මයා හණිත” නැති.

22 වතුභාක්‍යාරෙහි පූර්වසූක්‍ෂ්ණ කොටස වසිලිගිනි සම්ප්‍රදානවූයා හන්තනසූක්‍ෂ්ණ ආපතනි පාරාජිකසූක්‍ෂ්ණ ප්‍රබේධවසූක්‍ෂ්ණ හොති “මූයා හන්තනසූක්‍ෂ්ණ”නති, හන්තනසූක්‍ෂ්ණ හොති “මූයා හන්තනසූක්‍ෂ්ණ”නති හන්තනසූක්‍ෂ්ණ හොති “මූයා හන්තනසූක්‍ෂ්ණ”නති, විනිශ්චය දිවසි.

22 සිව් අයුරකින් ප්‍රථමධ්‍යානය පිළිබඳ වසිගෙකමයි දැන දැන මුසවා කියන්නනුට පරිච්ඡේදයක් වේ පෙර ම ඔහුට “මුසවා කියන්නෙමි”යි සිත වෙයි කියන්නනුට “මුසවා කියමි”යි සිත වෙයි බිණුවනුට ලෙසින් “මුසවා කියන ලද්ද”යි සිත වෙයි දූෂරිය සභාවාගෙණ යි

31. තීර්ථාකාරෙහි - දුතියං ක්ෂාතං -පෙ- තතියං ක්ෂාතං -පෙ- චතුස්තී-
 ක්ෂාතං -පෙ- සම්පජ්ජිං -පෙ- සම්පජ්ජාමි -පෙ- සම්පජ්ජෙතාං -පෙ- චතුස්තියං
 ක්ෂාතය්ස ලාභිමහි -පෙ- චසිමහි -පෙ- චතුස්තී ක්ෂාතං සච්ඡිකතං මයාති
 සම්පජ්ජානමුසං භණ්ණතය්ස ආපතති පාරාජිකය්ස පුබ්බෙවය්ස භොති "මුසං
 භණ්ණියං"නති, භණ්ණතය්ස භොති "මුසං භණ්ණාමි"ති, භණ්ණිතය්ස භොති "මුසං
 මයං භණ්ණිතං"නති, -පෙ- චිතිධාය දිවසීං, චිතිධාය බන්ධනං, චිතිධාය
 රුපිං, චිතිධාය භාවං.

31 තුන් අයුරකින් දෙවන දූෂාතව නෙවන දූෂාතව සිවුවන දූෂාතව සම්මාදිමි සම්මදිමි සම්මාද්‍රනෙමි . . සිවුවන දූෂාත ලබිත-සුලු වෙමි . වයිගෙමි මව්සින් සිවුවන දූෂාත පසක් කරණ ලද්දි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවන් වේ පෙර ම ඔහුට “මුසවා කියන්නෙමි”යි සිත වෙයි කියන්නහුට “මුසවා කියමි”යි සිත වෙයි බිණුවහුට “මුසවා කියන ලද්ද”යි සිත වෙයි දූෂ්ටය සහවාගෙණය, කෞන්තිය සහවා-ගෙණය, රාවිය සහවාගෙණය, භාවය සහවාගෙණ යි

32 නිභාකාරෙහි - පුඤ්ඤානං විමොක්ඛං -පෙ- අනිමිත්තං විමොක්ඛං -පෙ- අප්පණ්ණිතිතං විමොක්ඛං සමාපජ්ජං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- අප්පණ්ණිතිතස්ස විමොක්ඛස්ස ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'අප්පණ්ණිතිතො විමොක්ඛො සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණාස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

33 නිභාකාරෙහි - පුඤ්ඤානං සමාධිං -පෙ- අනිමිත්තං සමාධිං -පෙ- අප්පණ්ණිතිතං සමාධිං සමාපජ්ජං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- අප්පණ්ණිතිතස්ස සමාධිස්ස ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'අප්පණ්ණිතිතො සමාධි සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණාස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

34 නිභාකාරෙහි - පුඤ්ඤානං සමාපතීං -පෙ- අනිමිත්තං සමාපතීං -පෙ- අප්පණ්ණිතිතං සමාපතීං සමාපජ්ජං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- අප්පණ්ණිතිතස්ස සමාපතීස්ස ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'අප්පණ්ණිතිතො සමාපතී සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණාස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

35 නිභාකාරෙහි - තිස්සො විජ්ජා සමාපජ්ජං, -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- තිස්සන්තං විජ්ජානං ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'තිස්සො විජ්ජා සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණාස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

36 නිභාකාරෙහි - චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ -පෙ- චත්තාරො සම්මප්පාධානෙ -පෙ- චත්තාරො ඉද්ධිපාදෙ සමාපජ්ජං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- චතුන්තං ඉද්ධිපාදානං ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'චත්තාරො ඉද්ධිපාදා සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණාස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

37 නිභාකාරෙහි - පඤ්ඤිත්ථියාති -පෙ- පඤ්ඤාලාති සමාපජ්ජං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- පඤ්ඤාන්තං බලානං ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'පඤ්ඤා බලාති සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණාස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

38 නිභාකාරෙහි - සත්ථබ්බොජ්ඣබ්බෙහි සමාපජ්ජං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- සත්තන්තං බ්බොජ්ඣබ්බානං ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'සත්ත බ්බොජ්ඣබ්බො සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණාස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

39 නිභාකාරෙහි - අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං සමාපජ්ජං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- අරියස්ස අට්ඨබ්බිකස්ස මග්ගස්ස ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණාස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

40 නිභාකාරෙහි - සොනාපනතිඵලං -පෙ- සකද්දගාමිඵලං -පෙ- අනාගාමිඵලං -පෙ- අරහත්තං සමාපජ්ජං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- අරහත්තස්ස ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'අරහත්තං සච්ඡිකතං මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණාස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

41 නිභාකාරෙහි - 'රාගො මෙ වතො, වතො, මුත්තො, පභිතො, පටිනිස්සට්ඨො, උකෙඛට්ඨො, සමුකෙඛට්ඨො'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණාස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

32 තුන් අසුරකින් ගුහාතව්මොක්ඛයට අනිමිතතව්මොක්ඛයට අප්‍රණීතිතව්මොක්ඛයට සමවැදිම් සමවදිම් .. සමවැදුනෙම් අප්‍රණීතිත-ව්මොක්ඛය ලබනසුලු වෙමි. ... වශියෙමි. ... මවිසින් අප්‍රණීතිතව්මොක්ඛය පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ. .

33 තුන් අසුරකින් ගුහාතසමාධියට අනිමිතතසමාධියට අප්‍රණීතිතසමාධියට සමවැදිම්, . සමවදිම්, සමවැදුනෙම්, අප්‍රණීතිතසමාධිය ලබනසුලු වෙමි. . වශියෙමි. . මවිසින් අප්‍රණීතිතසමාධිය පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ .

34 තුන් අසුරකින් ගුහාතසමාපතතියට අනිමිතතසමාපතතියට . අප්‍රණීතිතසමාපතතියට සමවැදිම් සමවදිම්. . සමවැදුනෙම්. අප්‍රණීතිත-සමාපතතිය ලබන සුලු වෙමි . වශියෙමි . අප්‍රණීතිතසමාපතතිය මවිසින් පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ. ..

35. තුන් අසුරකින් ත්‍රිවිද්‍යාවට සමවැදිම්. . සමවදිම්. සමවැදුනෙම් . අප්‍රණීතිතසමාපතතිය ලබනසුලු වෙමි. . වශියෙමි. .. අප්‍රණීතිතසමාපතතිය මවිසින් පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

36 තුන් අසුරකින් සිවු සිව්වන් සිවු පඬන්වෙර සිවු ඉදුපා සමවැදිම්. සමවදිම් සමවැදුනෙම් සිවු ඉදුපා ලබනසුලු වෙමි. .. වශියෙමි ... සිවු ඉදුපා මවිසින් පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්න-හුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

37. තුන් අසුරකින් (සැදහැ ආදි) පස් ඉදුරතට . පස් බලයතට සමවැදිම් සමවදිම්. සමවැදුනෙම් පස් බල ලබනසුලු වෙමි. . වශියෙමි. පස් බල මවිසින් පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

38 තුන් අසුරකින් සත් බොජ්ඣ සමවැදිම් .. සමවදිම්. . සමවැදුනෙම් සත් බොජ්ඣ ලබනසුලු වෙමි . වශියෙමි සත් බොජ්ඣ මවිසින් පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

39 තුන් අසුරකින් අරිඅට්ඨමග සමවැදිම් . සමවදිම්. සම-වැදුනෙම්. අරිඅට්ඨමග ලබනසුලු වෙමි . වශියෙමි අරිඅට්ඨමග මවිසින් පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

40. තුන් අසුරකින් සෝවාන්පල සෙදගාමිපල . අනගාමිපල . රහත්බව සමවැදිම්. . සමවදිම් ... සමවැදුනෙම් රහත්බව ලබනසුලු වෙමි. .. වශියෙමි. .. රහත්බව මවිසින් පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ. .

41 තුන් අසුරකින් මවිසින් රාගය හප්‍ර, විහිට, මිදින, පැහින, තෙරින උපුටා හරිණ ලදු, මානවින් උපුටා හරිණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ. . .

42 නිභාකාරෙහි - දෙසො මෙ වතො, වතො, මුතො, පභිකො, පච්චිකාටෙයා, උකෙඛචිතො, සමුකෙඛචිතො'ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

43 නිභාකාරෙහි - මොහො මෙ වතො, වතො, මුතො, පභිකො, පච්චිකාටෙයා, උකෙඛචිතො, සමුකෙඛචිතො'ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

44 නිභාකාරෙහි - රුගා මෙ චිත්තං විනිවරණන්ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

45 නිභාකාරෙහි - දෙසො මෙ චිත්තං විනිවරණන්ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

46 නිභාකාරෙහි - මොහා මෙ චිත්තං විනිවරණන්ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස - පුබ්බෙවස්ස හොති "මුසා භණ්ණිය"න්ති, භණ්ණතායා හොති "මුසා භණ්ණමි"ති, භණ්ණියා හොති "මුසා මයා භණ්ණිත"න්ති

47 වතුභාකාරෙහි -පෙ- පඤ්චභාකාරෙහි -පෙ- ඡභාකාරෙහි -පෙ- සත්භාකාරෙහි මොහා මෙ චිත්තං විනිවරණන්ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස පුබ්බෙවස්ස හොති "මුසා භණ්ණිය"න්ති, භණ්ණතායා හොති "මුසා භණ්ණමි"ති, භණ්ණියා හොති "මුසා මයා භණ්ණිත"න්ති, විනිධාය දිට්ඨිං, විනිධාය ඛන්තිං, විනිධාය රාචිං, විනිධාය භාවං.

සුඤ්ඤානං නිවර්තනං.

1 නිභාකාරෙහි - පඨමඤ්ඤාදි කුභං දුතියඤ්ඤාදි කුභං සමාපජ්ජිං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- පඨමස්ස ව කුභස්ස දුතියස්ස ව කුභස්ස ලාභිමහි -පෙ- වසි'මහි -පෙ- 'පඨමඤ්ඤාදි කුභං දුතියඤ්ඤාදි කුභං සච්ඡිකතං මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

2 නිභාකාරෙහි - පඨමං ව කුභං තතියං ව කුභං සමාපජ්ජිං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- පඨමස්ස ව කුභස්ස තතියස්ස ව කුභස්ස ලාභි'මහි -පෙ- වසි'මහි -පෙ- 'පඨමඤ්ඤාදි කුභං තතියඤ්ඤාදි කුභං සච්ඡිකතං මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

3. නිභාකාරෙහි - පඨමඤ්ඤාදි කුභං වතුන්ඤ්ඤාදි කුභං සමාපජ්ජිං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- පඨමස්ස ව කුභස්ස වතුන්ඤ්ඤාදි කුභස්ස ලාභිමහි -පෙ- වසි'මහි -පෙ- 'පඨමඤ්ඤාදි කුභං වතුන්ඤ්ඤාදි කුභං සච්ඡිකතං මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

42 තුන් අයුරකින් ඥාමය මවිසින් හල, විහිට, මිදින, පැහින, නෙරින, උපුටා හරිණ ලද, මැනවින් උපුටා හරිණ ලදැයි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

43 තුන් අයුරකින් මවිසින් මොහය හල, විහිට, මිදින, පැහින, නෙරින, උපුටා හරිණ ලද, මැනවින් උපුටා හරිණ ලදැයි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

44 තුන් අයුරකින් රාගයෙන් මා සිත නො ඇවිරිනැයි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

45. තුන් අයුරකින් ඥාමයෙන් මා සිත නොඇවිරිනැයි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

46 තුන් අයුරකින් මොහයෙන් මා සිත නො ඇවිරිනැයි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ: පෙර ම ඔහුට “මුසවා කියන්නෙමි” යි සිත වෙයි කියන්නහුට “මුසවා කියමි” යි සිත වෙයි බිණුවහුට “මවිසින් මුසවා කියන ලද” යි සිත වෙයි

47. සිවු අයුරකින් . පස් අයුරකින් සායුරකින් සත් අයුරකින් මොහයෙන් මා සිත නො වැසිනැයි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ පෙර ම ඔහුට “මුසවා කියන්නෙමි” යි සිත වෙයි කියන්නහුට “මුසවා කියමි” යි සිත වෙයි බිණුවහුට මවිසින් “මුසවා කියන ලද” යි සිත වෙයි දූෂ්ටය සභවාගෙණය, ක්ෂාන්තිය සභවාගෙණය, රුචිය සභවාගෙණය, භාවය සභවාගෙණය යි

සුද්ධිකාමාරය නිමි.

1 තුන් අයුරකින් පලමුවන දෑනැට ද දෙවන දෑනැට ද සමවැදිමි . සමවදිමි සමවැදුනෙමි පලමුවන දෑනැට ද දෙවන දෑනැට ද ලබනසුලු වෙමි වයිවෙමි මවිසින් පලමු දෑනැට ද දෙවන දෑනැට ද පසක් කරණ ලද යි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

2. තුන් අයුරකින් පලමුවන දෑනැට ද තෙවන දෑනැට ද සමවැදිමි සමවදිමි . සම වැදුනෙමි පලමුවන දෑනැට ද තෙවන දෑනැට ද ලබනසුලු වෙමි . . වයිවෙමි මා විසින් පලමුවන දෑනැට ද තෙවන දෑනැට ද පසක් කරණ ලද යි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ .

3 තුන් අයුරකින් පලමුවන දෑනැට ද සිවුවන දෑනැට ද සමවන්මි . සමවදිමි සමවැදුනෙමි පලමුවන දෑනැට ද සිවුවන දෑනැට ද ලබනසුලු වෙමි වයි වෙමි . මවිසින් පලමුවන දෑනැට ද සිවුවන දෑනැට ද පසක් කරණ ලද යි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

4. නිභාකාරෙති- පඨමස්ස ඥානං සුඤ්ඤතස්ස චිමොක්ඛං, පඨමස්ස ඥානං අනිම්මතස්ස චිමොක්ඛං, පඨමස්ස ඥානං අප්පණ්ණිතිස්ස චිමොක්ඛං සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනෙතා, පඨමස්ස ච ඥානස්ස අප්පණ්ණිතිස්ස ච චිමොක්ඛස්ස ලාභිමති, වසිමති, 'පඨමස්ස ඥානං අප්පණ්ණිතො ච චිමොක්ඛො සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස අපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

5 නිභාකාරෙති- පඨමස්ස ඥානං සුඤ්ඤතස්ස සමාධිං, පඨමස්ස ඥානං අනිම්මතස්ස සමාධිං, පඨමස්ස ඥානං අප්පණ්ණිතිස්ස සමාධිං සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනෙතා, පඨමස්ස ච ඥානස්ස අප්පණ්ණිතිස්ස ච සමාධිස්ස ලාභිමති, වසිමති, 'පඨමස්ස ඥානං අප්පණ්ණිතො ච සමාධි සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස අපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

6 නිභාකාරෙති- පඨමස්ස ඥානං සුඤ්ඤතස්ස සමාපතතිං, පඨමස්ස ඥානං අනිම්මතස්ස සමාපතතිං, පඨමස්ස ඥානං අප්පණ්ණිතිස්ස සමාපතතිං, සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනෙතා, පඨමස්ස ච ඥානස්ස අප්පණ්ණිතො ච සමාපතතියා ලාභිමති, වසිමති, 'පඨමං ච ඥානං අප්පණ්ණිතො ච සමාපතති සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස අපනති පාරාජිකස්ස -පෙ- 1

7 නිභාකාරෙති- පඨමං ච ඥානං තිස්සො ච විජ්ජා, සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනෙතා, පඨමස්ස ච ඥානස්ස තිස්සන්තං ච විජ්ජානං ලාභිමති, වසිමති, 'පඨමං ච ඥානං තිස්සො ච විජ්ජා සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස අපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

8 නිභාකාරෙති- පඨමං ච ඥානං චත්තාරො ච සතිපට්ඨානෙ, පඨමං ච ඥානං චත්තාරො ච සම්මප්පධානෙ, පඨමං ච ඥානං චත්තාරො ච ඉද්ධි-පාදෙ සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනෙතා, පඨමස්ස ච ඥානස්ස චතුක්ඛස්ස ඉද්ධිපාදනං ලාභිමති, වසිමති, 'පඨමං ච ඥානං චත්තාරො ච ඉද්ධිපාද සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස අපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

9 නිභාකාරෙති- පඨමං ච ඥානං පඤ්ච ච ඉද්දියාති, පඨමං ච ඥානං පඤ්ච ච බලාති සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනෙතා, පඨමස්ස ච ඥානස්ස පඤ්චන්තං ච බලානං ලාභිමති, වසිමති, 'පඨමං ච ඥානං පඤ්ච ච බලාති සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස අපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

10 නිභාකාරෙති- පඨමං ච ඥානං සත්ත ච බොජ්ඣංගික සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනෙතා, පඨමස්ස ච ඥානස්ස සත්තන්තං ච බොජ්ඣංගිකානං ලාභිමති, වසිමති, 'පඨමං ච ඥානං සත්ත ච බොජ්ඣංගික සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස අපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

11 නිභාකාරෙති- පඨමං ච ඥානං අරියං ච අට්ඨබ්බිකං මහං සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනෙතා, පඨමස්ස ච ඥානස්ස අරියස්ස ච අට්ඨබ්බිකස්ස මහස්ස ලාභිමති, වසිමති, 'පඨමං ච ඥානං අරියො ච අට්ඨබ්බිකො මහො සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස අපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

4. තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද සුඤ්ඤතවිමෝක්ඛයට ද පළමුවන දූභානට ද අනිමිත්තවිමෝක්ඛයට ද පළමුවන දූභානට ද අප්පණ්ණිති-විමෝක්ඛයට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, පළමුවන දූභාන ද අප්පණ්ණිතිවිමෝක්ඛය ද ලබනසුලු වෙමි, වයිවෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභාන ද අප්පණ්ණිති විමෝක්ඛය ද පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ.

5. තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද සුඤ්ඤතසමාධියට ද, පළමුවන දූභානට ද අනිමිත්තසමාධියට ද, පළමුවන දූභානට ද අප්පණ්ණිතිසමාධියට ද, සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, පළමුවන දූභාන ද අප්පණ්ණිතිසමාධිය ද ලබනසුලු වෙමි වයිවෙමි මවිසින් පළමුවන දූභාන ද අප්පණ්ණිතිසමාධිය ද පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ

6. තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද සුඤ්ඤතසමාපත්තියට ද, පළමුවන දූභානට ද අනිමිත්තසමාපත්තියට ද, පළමුවන දූභානට ද අප්පණ්ණිතිසමාපත්තියට ද සමවත්මි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, පළමුවන දූභාන ද අප්පණ්ණිතිසමාපත්තිය ද ලබනසුලු වෙමි, වයිවෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභානද අප්පණ්ණිතිසමාපත්තිය ද පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ

7. තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද ත්‍රිවිද්ධවන්ට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, පළමුවන දූභාන ද ත්‍රිවිද්ධවන් ද ලබනසුලු වෙමි. වයිවෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභාන ද ත්‍රිවිද්ධ ද පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ

8. තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද සතර සතිපට්ඨානයන්ට ද, පළමුවන දූභානට ද, සතර සමාස්තපට්ඨන්තියායන්ට ද, පළමුවන දූභානට ද, සතර සංඛිපාදයන්ට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, පළමුවන දූභාන ද සතර සංඛිපාදයන් ද ලබනසුලු වෙමි, වයිවෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභාන ද සතර සංඛිපාද ද පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ.

9. තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද සඤ්ඤා පසිඳුරන්ට ද, පළමුවන දූභානට ද පඤ්ච බලයන්ට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, පළමුවන දූභාන ද පස්බල ද ලබනසුලු වෙමි, වයිවෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභාන ද පස්බල ද පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ

10. තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද සත්තබ්බොඤ්ඤායන්ට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, පළමුවන දූභාන ද සත්ත බ්බොඤ්ඤා ද ලබනසුලු වෙමි, වයිවෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභාන ද සත්ත බ්බොඤ්ඤා ද පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ

11. තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද අරිථංගිමගට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, පළමුවන දූභාන ද අරිථංගිමග ද ලබනසුලු වෙමි, වයිවෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභාන ද අරිථංගිමග ද පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ .

12. නිභාකාරෙති- පඨමං ව ක්කානං සොනාපනතිඵලං ව, පඨමං ව ක්කානං සකදුගාමිඵලං ව, පඨමං ව ක්කානං අභාගාමිඵලං ව, පඨමං ව ක්කානං අරහත්තං ව සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනො, පඨමස්ස ව ක්කානස්ස අරහත්තස්ස ව ලාභිමග්ගි, වසිමග්ගි, ‘පඨමං ව ක්කානං අරහත්තං ව සච්ඡිකතං මයා’ති සමපජානමුසා භණන්තස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

13. නිභාකාරෙති- පඨමං ව ක්කානං, සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනො, පඨමස්ස ව ක්කානස්ස ලාභිමග්ගි, වසිමග්ගි, පඨමං ව ක්කානං සච්ඡිකතං මයා, රුගො ව මෙ වනො, දෙසො ව මෙ වනො, මොභො ව මෙ වනො, වනො, මුනො, පභිනො, පටිතිස්සට්ඨො, උකෙඛට්ඨො, සමුකෙඛට්ඨො,ති සමපජානමුසා භණන්තස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

14. නිභාකාරෙති -පෙ- සත්තභාකාරෙති- පඨමං ව ක්කානං සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනො, පඨමස්ස ව ක්කානස්ස ලාභිමග්ගි, වසිමග්ගි, පඨමං ව ක්කානං සච්ඡිකතං මයා, රුගො ව මෙ විතං විනිවරණං, දෙසං ව මෙ විතං විනිවරණං, මොහං ව මෙ විතං විනිවරණන්ති සමපජානමුසා භණන්තස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස පුබ්බෙවස්ස භොති “මුසා භණ්ණං”නති, භණන්තස්ස භොති “මුසා භණ්ණං”ති, භණ්ණස්ස භොති “මුසා මයා භණ්ණං”නති, විනිධාය දිට්ඨං, විනිධාය ඛන්ති, විනිධාය රුචිං, විනිධාය භාවං.

බණ්ඩවක්කං නිට්ඨිතං.

1 නිභාකාරෙති දුතියං ව ක්කානං තතියං ව ක්කානං සමාපජ්ජං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- දුතියස්ස ව ක්කානස්ස තතියස්ස ව ක්කානස්ස ලාභිමග්ගි- වසිමග්ගි- දුතියං ව ක්කානං තතියං ව ක්කානං සච්ඡිකතං මයා’ති සමපජානමුසා භණන්තස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

2 නිභාකාරෙති දුතියං ව ක්කානං වතුන්ඵ ව ක්කානං සමාපජ්ජං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- දුතියස්ස ව ක්කානස්ස වතුන්ඵස්ස ව ක්කානස්ස ලාභිමග්ගි- වසිමග්ගි- දුතියං ව ක්කානං වතුන්ඵ ව ක්කානං සච්ඡිකතං මයා’ති සමපජානමුසා භණන්තස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

3 නිභාකාරෙති දුතියං ව ක්කානං සුඤ්ඤං ව විමොක්ඛං- අනිමිත්තං ව විමොක්ඛං- අපපණ්ණිතිං ව විමොක්ඛං- සුඤ්ඤං ව සමාධිං- අනිමිත්තං ව සමාධිං- අපපණ්ණිතිං ව සමාධිං- සුඤ්ඤං ව සමාපනතිං- අනිමිත්තං ව සමාපනතිං- අපපණ්ණිතිං ව සමාපනතිං- තියො ව විජ්ජා- වත්තාරො ව සති පට්ඨානෙ- වත්තාරො ව සමමප්පධානෙ- වත්තාරො ව ඉද්ධිපාදෙ- පඤ්ච ව ඉද්ධියාති- පඤ්ච ව බලාති- සත්ත ව බොජ්ඣංකො- අරියඤ්ච අට්ඨංගිකා මග්ගං- සොනාපනතිඵලං ව- සකදුගාමිඵලං ව- අභාගාමිඵලං ව- අරහත්තං ව- සමාපජ්ජං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- දුතියස්ස ව ක්කානස්ස අරහත්තස්ස ව ලාභිමග්ගි- වසිමග්ගි- දුතියං ව ක්කානං අරහත්තං ව සච්ඡිකතං මයා’ති සමපජානමුසා භණන්තස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

12 තුන් අයුරකින් පළමුවන දූහැනට ද සෝවාන් ඵලයට ද, පළමුවන දූහැනට ද සකදගාමී ඵලයට ද, පළමුවන දූහැනට ද අනාගාමී ඵලයට ද, පළමුවන දූහැනට ද රහත්ඛවට ද සමවැදිම්, සමවදිම්, සමවැදුනෙම්, පළමුවන දූහැන ද රහත්ඛව ද ලබනසුලු වෙම්, වයිවෙම්, මවිසින් පළමුවන දූහැන ද රහත්ඛව ද පසක් කරණ ලද්ද යි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ .

13 තුන් අයුරකින් පළමුවන දූහැනට ද සමවැදිම්, සමවදිම්, සමවැදුනෙම්, පළමුවන දූහැන ද ලබනසුලු වෙම්, වයිගෙම්, මවිසින් පළමුවන දූහැන ද පසක් කරණ ලදී, මවිසින් රාගය ද හල, මවිසින් දොමය ද හල, මවිසින් මොහය ද හල, විහිට, මිදින, පැහින, තෙරින, උපුටා හරිණ ලද, හැම අයුරින් උපුටා හරිණ ලද්ද යි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

14 තුන් අයුරකින් . සත් අයුරකින් පළමුවන දූහැනට ද සමවැදිම්, සමවදිම්, සමවැදුනෙම්, පළමුවන දූහැන ද ලබනසුලු වෙම්, වයිගෙම්, මවිසින් පළමුවන දූහැන ද පසක් කරණ ලදී, මා සිත රාගයෙන් ද නිරාවරණය, මා සිත දොමයෙන් ද, නිරාවරණය, මා සිත මෝහයෙන් ද, නිරාවරණයයි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ පෙර ම ඔහුට “බොරු කියන්නෙමි”යි සිත වෙයි කියන්නහුට “බොරු කියමි”යි සිත වෙයි බිණුවහුට “මවිසින් බොරු කියන ලද්ද”යි සිත වෙයි දූෂිත සහවාගෙණය, ඝාතනික සහවාගෙණය, රූපික සහවාගෙණය, භාවය සහවාගෙණය යි

බණ්ඩවක්‍රය නිමි.

1 තුන් අයුරකින් දෙවන දූහැනට ද තෙවන දූහැනට ද සමවැදිම්, සමවදිම්, සමවැදුනෙම්, දෙවන දූහැන ද තෙවන දූහැන ද ලබනසුලු වෙම්, වයිවෙම්, මවිසින් දෙවන දූහැන ද තෙවන දූහැන ද පසක් කරණ ලද්ද යි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ. .

2 තුන් අයුරකින් දෙවන දූහැනට ද සිවුවන දූහැනට ද සමවැදිම්, සමවදිම්, සමවැදුනෙම්, දෙවන දූහැන ද සිවුවන දූහැන ද ලබනසුලු වෙම් වයි වෙම්, මවිසින් දෙවන දූහැන ද සිවුවන දූහැන ද පසක් කරණ ලද්ද යි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

3 තුන් අයුරකින් දෙවන දූහැනට ද සුඤ්ඤානවිමොක්ඛයට ද, අනිම්මන-විමොක්ඛයට ද, අපපණ්ණිතිවිමොක්ඛයට ද, සුඤ්ඤානසමාධියට ද, අනිම්මන-සමාධියට ද, අපපණ්ණිතිසමාධියට ද, සුඤ්ඤානසමාපත්තියට ද, අනිම්මන-සමාපත්තියට ද, අපපණ්ණිතිසමාපත්තියට ද, ත්‍රිවිද්‍යාවන්ට ද, සතර සති-පට්ඨානගන්ට ද, සතර සමසක්ප්‍රධන්වීයඝීයන්ට ද, සතර සංඛිපාදගන්ට ද, ආයඝිආමඛික පඤ්චෙද්දියන්ට ද, පඤ්චබලගන්ට ද, සතර බොජ්ඣංග-ගන්ට ද, මාගීයට ද, සෝවාන් ඵලයට ද, සකදගාමී ඵලයට ද, අනාගාමී ඵලයට ද, අරහත් ඵලයට ද, සමවැදිම්, සමවදිම්, සමවැදුනෙම්, දෙවන දූහැන ද අරහත් ඵලය ද ලබනසුලු වෙම්, වයි වෙම්, මවිසින් දෙවන දූහැන ද අරහත් ඵලය ද පසක් කරණ ලද්ද යි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ .

4 නිභාකාරෙහි දුතියං ව කුතං සමපජ්ජං- සමපජ්ජාමි- සමපනො- දුතියං ව කුතං ප්‍රාභිමති- වසිමති- දුතියං ව කුතං සමජ්ජකං මයා- රාගො ව මෙ චතො- දෙසො ව මෙ චතො- ලොභො ව මෙ චතො- වතො මුතො පතීනො පටිනිසංඛො උකෙඛටිනො- සමුකෙඛටිනො රාගො ව මෙ චතො විනිවරණං- දෙසො ව මෙ චතො විනිවරණං- ලොභො ව මෙ චතො විනිවරණන්ති සමපජ්ජාමසා භණ්ණාසං ආපනති පාරාජිකං -පෙ-

5 නිභාකාරෙහි -පෙ- සත්තභාකාරෙහි දුතියං ව කුතං පඨමං ව කුතං සමපජ්ජං- සමපජ්ජාමි- සමපනො- දුතියං ව කුතං පඨමං ව කුතං ප්‍රාභිමති- වසිමති- දුතියං ව කුතං පඨමං ව කුතං සමජ්ජකං මයා'ති සමපජ්ජාමසා භණ්ණාසං ආපනති පාරාජිකං -පෙ-

බද්ධවක්ඛානං,

එවං එකෙකං මූලං කාතුනි බද්ධවක්ඛානං¹ සම්මතභාසං කතංබබ්බං.

1 නිභාකාරෙහි තතියංකුච කුතං වතුන්කුච කුතං -පෙ- තතියංකුච කුතං අරහත්තංකුච සමපජ්ජං- සමපජ්ජාමි- සමපනො- තතියංකුච කුතං අරහත්තංකුච ප්‍රාභිමති- වසිමති- තතියංකුච කුතං අරහත්තංකුච සමජ්ජකං මයා'ති සමපජ්ජාමසා භණ්ණාසං ආපනති පාරාජිකං -පෙ-

2 නිභාකාරෙහි තතියංකුච කුතං සමපජ්ජං- සමපජ්ජාමි- සමපනො- තතියංකුච කුතං ප්‍රාභිමති- වසිමති- තතියංකුච කුතං සමජ්ජකං මයා- රාගො ව මෙ චතො- දෙසො ව මෙ චතො- ලොභො ව මෙ චතො- වතො මුතො පතීනො පටිනිසංඛො උකෙඛටිනො සමුකෙඛටිනො රාගො ව මෙ චතො විනිවරණං- දෙසො ව මෙ චතො විනිවරණං- ලොභො ව මෙ චතො විනිවරණන්ති සමපජ්ජාමසා භණ්ණාසං ආපනති පාරාජිකං -පෙ-

3 නිභාකාරෙහි තතියංකුච කුතං පඨමංකුච කුතං -පෙ- තතියංකුච කුතං දුතියංකුච කුතං සමපජ්ජං- සමපජ්ජාමි- සමපනො- තතියංකුච කුතං දුතියංකුච කුතං ප්‍රාභිමති- වසිමති- තතියංකුච කුතං දුතියංකුච කුතං සමජ්ජකං මයා'ති සමපජ්ජාමසා භණ්ණාසං ආපනති පාරාජිකං -පෙ-

4 නිභාකාරෙහි ලොභො ව මෙ චතො විනිවරණං පඨමංකුච කුතං -පෙ- දුතියංකුච කුතං තතියංකුච කුතං සමපජ්ජං- සමපජ්ජාමි- සමපනො- ලොභො ව මෙ චතො විනිවරණං වතුන්කුච කුතං ප්‍රාභිමති- වසිමති- ලොභො ව මෙ චතො විනිවරණං වතුන්කුච කුතං සමජ්ජකං මයා'ති සමපජ්ජාමසා භණ්ණාසං ආපනති පාරාජිකං -පෙ-

1 වක්ඛානං සමු

4 තුන් අයුරකින් දෙවන දූහැනට ද සමවැදිම්, සමවදිම්, සමවැදුනෙම් දෙවන දූහැන ද ලබනසුලු වෙම්, වගි වෙම්, මවිසින් දෙවන දූහැන ද පසක් කරණ ලදී, මවිසින් රාගය ද හරණ ලදී, මවිසින් දොමය ද හරණ ලදී, මවිසින් මොහය ද හරණ ලදී විහිට, මිදින, පැහින, නෙරින, උපුටා හරිණ ලදී. මැනවින් උපුටා හරිණ ලදී මා සිත රාගයෙන් ද නිරාවරණය, මා සිත දොමයෙන් ද නිරාවරණය මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණයයි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

5 තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් දෙවන දූහැනට ද පළමුවන දූහැනට ද සමවැදිම්, සමවදිම්, සමවැදුනෙම්, දෙවන දූහැන ද පළමුවන දූහැන ද ලබනසුලු වෙම්, වගි වෙම්, මවිසින් දෙවන දූහැන ද පළමුවන දූහැන ද පසක් කරණ ලදු යි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ,

බද්ධවක්ඛන වාචයයි

මෙසේ එක එක මුල් කොට බද්ධවක්ඛන පරිවර්තය කටයුතු යි.

1. තුන් අයුරකින් තෙවන දූහැනට ද සිටුවන දූහැනට ද තුන්වන දූහැනට ද රහත් ඵලයට ද සමවැදිම්, සමවදිම්, සමවැදුනෙම්, තුන්වන දූහැන ද රහත් ඵලය ද ලබනසුලු වෙම්, වගි වෙම්, මවිසින් තුන්වන දූහැන ද රහත් ඵලය ද පසක් කරණ ලදු යි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

2 තුන් අයුරකින් තෙවන දූහැනට ද සමවැදිම්, සමවදිම්, සමවැදුනෙම් තෙවන දූහැන ද ලබනසුලු වෙම්, වගි වෙම්, මවිසින් තෙවන දූහැන ද පසක් කරණ ලදී, මවිසින් රාගය ද හරණ ලදී, මවිසින් දොමය ද හරණ ලදී, මවිසින් මොහය ද හරණ ලදී, විහිට, මිදින, පැහින, නෙරින, උපුටා හරිණ ලදී, මැනවින් උපුටා හරිණ ලදී, මා සිත රාගයෙන් ද නිරාවරණය, මා සිත දොමයෙන් ද නිරාවරණය, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණයයි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

3 තුන් අයුරකින් තෙවන දූහැනට ද, පළමුවන දූහැනට ද, තෙවන දූහැනට ද, දෙවන දූහැනට ද, සමවැදිම්, සමවදිම්, සමවැදුනෙම්, තෙවන දූහැන ද දෙවන දූහැන ද ලබනසුලු වෙම්, වගි වෙම්. මා විසින් තෙවන දූහැන ද දෙවන දූහැන ද පසක් කරණ ලදු යි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

4 තුන් අයුරකින් මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, පළමුවන දූහැනට ද දෙවන දූහැනට ද, තෙවන දූහැනට ද, සමවැදිම්, සමවදිම්, සමවැදුනෙම්, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සිටුවන දූහැන ද ලබනසුලු වෙම්, වගි වෙම් මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් සිටුවන දූහැන ද පසක් කරණ ලදු යි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

5 නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං සුඤ්ඤාඤච විමොක්ඛං අනිම්මනාඤච විමොක්ඛං අප්පණ්ණිතිනාඤච විමොක්ඛං සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං, අප්පණ්ණිතිනස්ස ව විමොක්ඛස්ස ලාභිමති- වසිමති- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං අප්පණ්ණිතො ව විමොක්ඛො සච්ඡිකතො මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණනස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

6. නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං සුඤ්ඤාඤච සමාධිං අනිම්මනාඤච සමාධිං අප්පණ්ණිතිනාඤච සමාධිං සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං- අප්පණ්ණිතිනස්ස ව සමාධිස්ස ලාභිමති- වසිමති- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං අප්පණ්ණිතො ව සමාධි සච්ඡිකතො මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණනස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

7. නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං සුඤ්ඤාඤච සමාපනතිං අනිම්මනාඤච සමාපනතිං අප්පණ්ණිතිනාඤච සමාපනතිං සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං- අප්පණ්ණිතිනාස්ස ව සමාපනතියා ලාභිමති- වසිමති- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං අප්පණ්ණිතිනා ව සමාපනති සච්ඡිකතා මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණනස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

8 නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං තිස්සො ව විජ්ජා සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං තිස්සනතං ව විජ්ජානං ලාභිමති- වසිමති- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං තිස්සො ව විජ්ජා සච්ඡිකතා මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණනස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

9 නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං වතතාරො ව සතිපට්ඨානෙ වතතාරො ව සමමප්පට්ඨානෙ වතතාරො ව ඉද්ධිපාදෙ සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං වතුනතං ව ඉද්ධිපාදනං ලාභිමති- වසිමති- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං වතතාරො ව ඉද්ධිපාද සච්ඡිකතා මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණනස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

10 නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං පඤ්ච ව ඉද්ධියාති පඤ්ච ව බලාති සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං පඤ්චනාඤච බලානං ලාභිමති- වසිමති- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං පඤ්ච ව බලාති සච්ඡිකතා මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණනස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

11. නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං සත්ත ව බොජ්ඣංගො සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං සත්තනාඤච බොජ්ඣංගානං ලාභිමති- වසිමති- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං සත්ත ව බොජ්ඣංගා සච්ඡිකතා මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණනස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

5 තුන් අයුරකින් මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සුඤ්ඤාන-විමෝක්ඛයට ද අනිම්මනවිමෝක්ඛයට ද අප්පණ්ණිතිවිමෝක්ඛයට ද සම-වාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, අප්ප-ණ්ණිතිවිමෝක්ඛය ද ලබනසුලුමි, වසියෙක්මි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් අප්පණ්ණිතිවිමෝක්ඛය ද පසක් කරණ ලදු සි දූන දූන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ. ...

6. තුන් අයුරකින් මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සුඤ්ඤානසමා-ධියට ද, අනිම්මනසමාධියට ද, අප්පණ්ණිතිසමාධියට ද, සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, අප්පණ්ණිතිසමාධිය ද ලබනසුලු වෙමි, වසි වෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් අප්පණ්ණිතිසමාධිය ද පසක් කරණ ලදු සි දූන දූන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

7. තුන් අයුරකින් මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සුඤ්ඤාන සමා-පතතියට ද, අනිම්මනසමාපතතියට ද, අප්පණ්ණිතිසමාපතතියට ද, සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, අප්පණ්ණිතිසමාපතතිය ද ලබනසුලු වෙමි, වසි වෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය මා විසින් අප්පණ්ණිතිසමාපතතිය ද පසක් කරණ ලදු සි දූන දූන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

8 තුන් අයුරකින් මා සිත නිරාවරණය, මොහයෙන් ද නිරාවරණය, ත්‍රිවිද්‍යාවන්ට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, ත්‍රිවිද්‍යාවන් ද ලබනසුලු වෙමි, වසියෙක්මි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මා විසින් ත්‍රිවිද්‍යා ද පසක් කරණ ලදු සි දූන දූන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ ...

9 තුන් අයුරකින් මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සතර සතිපට්ඨා-නයන්ට ද සතර සමස්තපටන්වීයතීන්ට ද සතර සෘද්ධිපාදයන්ට ද සමවාදිමි සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සතර සෘද්ධිපාද-යන් ද ලබනසුලු වෙමි, වසි වෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් සතර සෘද්ධිපාද ද පසක් කරණ ලදු සි දූන දූන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ .

10 තුන් අයුරකින් මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සද්ධාදිපඤ්ඤා-ඤායයන්ට ද පඤ්චබලයන්ට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, පඤ්චබලයන් ද ලබනසුලු වෙමි, වසි වෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මා විසින් පඤ්චබල ද පසක් කරණ ලදු සි දූන දූන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

11 තුන් අයුරකින් මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සත්ත-බොජ්ඣංගයන්ට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සත්තබොජ්ඣංගයන් ද ලබනසුලු වෙමි, වසියෙක්මි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් සත්තබොජ්ඣංග ද පසක් කරණ ලදු සි දූන දූන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

12 නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං අරියඤ්ච අට්ඨබ්බිකං
 ඥානං සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනේනා- මොහා ව මෙ චිත්තං
 විනිවරණං අරියස්ස ව අට්ඨබ්බිකස්ස ඥානස්ස ලාභිමහි- වසිමහි- මොහා ව
 මෙ චිත්තං විනිවරණං අරියො ව අට්ඨබ්බිකො ඥානො සච්ඡිකතො මයා'ති
 සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

13 නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං සොතාපනතිඵලං ව
 සකදගාමිඵලං ව අනාගාමිඵලං ව අරහත්තඤ්ච සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි-
 සමාපනේනා- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං අරහත්තස්ස ලාභිමහි- වසිමහි-
 මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං අරහත්තඤ්ච සච්ඡිකතං මයා'ති සම්ප-
 ජානමුසා භණ්ණතස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

14 නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං පඨමං ව කුතං
 සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනේනා- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං
 පඨමස්ස ව කුතස්ස ලාභිමහි- වසිමහි- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං
 පඨමං ව කුතං සච්ඡිකතං මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස ආපනති
 පාරාජිකස්ස -පෙ-

15. නිභාකාරෙහි -පෙ- සත්තභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං
 විනිවරණං දුතියං ව කුතං -පෙ- තතියං ව කුතං -පෙ- චතුත්තං ව කුතං
 -පෙ- සුඤ්ඤතං ව විමොක්ඛං -පෙ- දෙසා ව මෙ චිත්තං විනිවරණන්ති සම්ප-
 ජානමුසා භණ්ණතස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ- පුබ්බෙවස්ස භොති 'මුසා
 භණ්ණිස්ස'න්ති, භණ්ණතස්ස භොති 'මුසා භණ්ණමි'ති, භණ්ණිස්ස භොති 'මුසා
 මයා භණ්ණිත'න්ති, විනිබ්බාය දිට්ඨිං, විනිබ්බාය ඛන්ති, විනිබ්බාය රුචිං, විනිබ්බාය
 භාවං.

1ඵකමුලකං නිවසිතං.

16 දුමුලකමපි තිමුලකමපි චතුමුලකමපි පඤ්චමුලකමපි ඡමුලකමපි
 සත්තමුලකමපි අට්ඨමුලකමපි නවමුලකමපි දසමුලකමපි කාතබ්බං යථා
 නිකම්බතාති පදාති ඵකෙකමුලකං වසේසුබ්බං යථා ඵකමුලකං විජාරිතං
 ඵවමෙව දුමුලකාදි'පි විජාරිතබ්බං

1 නිභාකාරෙහි -පෙ- සත්තභාකාරෙහි පඨමං ව කුතං දුතියං ව
 කුතං තතියං ව කුතං චතුත්තං ව කුතං සුඤ්ඤතං ව විමොක්ඛං
 අනිම්මතඤ්ච විමොක්ඛං අප්පණ්ණිතිතං ව විමොක්ඛං සුඤ්ඤතං ව සමාධිං
 අනිම්මතං ව සමාධිං අප්පණ්ණිතිතං ව සමාධිං සුඤ්ඤතං ව සමාපනතිං
 අනිම්මතං ව සමාපනතිං අප්පණ්ණිතිතං ව සමාපනතිං තියස්ස ව විජා
 වත්තාරො ව සතිපට්ඨානෙ වත්තාරො ව සම්මප්පධානෙ වත්තාරො ව ඉද්ධිපාදෙ
 පඤ්ච ව ඉද්ධියාති පඤ්ච ව බලාති සත්ත ව බ්‍රොජ්ඣකෙහ අරියඤ්ච අට්ඨබ්බිකං
 ඥානං සොතාපනතිඵලඤ්ච සකදගාමිඵලඤ්ච අනාගාමිඵලඤ්ච අරහත්තඤ්ච
 සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනේනා- පෙ- රුගො ව මෙ වතේනා දෙසො
 ව මෙ වතේනා මොහො ව මෙ වතේනා වතේනා මුත්තො පභිනො පටිති-
 ය්සට්ඨා උක්ඛෙට්ඨො සමුක්ඛෙට්ඨො, රුගා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං, දෙසා
 ව මෙ චිත්තං විනිවරණං, මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණන්ති සම්පජානමුසා
 භණ්ණතස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ- පුබ්බෙවස්ස භොති 'මුසා
 භණ්ණිස්ස'න්ති, භණ්ණතස්ස භොති 'මුසා භණ්ණමි'ති, භණ්ණිස්ස භොති 'මුසා
 මයා භණ්ණිත'න්ති, විනිබ්බාය දිට්ඨිං, විනිබ්බාය ඛන්ති, විනිබ්බාය රුචිං,
 විනිබ්බාය භාවං

සබ්බමුලකං නිවසිතං.

සුද්ධිකවාරකථා නිවසිතා.

1 ඵකමුලකං සබ්බිතං නිවසිතං සත්තං

12. තුන් අයුරකින් මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය, අර්ථවග්ගිමයට ද සමවාදිමි— සමවදිමි— සමවාදුනෙමි— මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය, අර්ථවග්ගිමය ද ලබනසුලු වෙමි— වගි වෙමි— මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය මවිසින් අර්ථවග්ගි මග ද පසක් කරණ ලද්ද හි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

13. තුන් අයුරකින් මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය, සෝවාන් ඵලයට ද සකදගාමිඵලයට ද අනාගාමිඵලයට ද රහත්ඵලයට ද සමවාදිමි— සමවදිමි— සමවාදුනෙමි— මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය, රහත්ඵලය ලබනසුලු වෙමි— වගි වෙමි— මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් රහත් ඵලය ද පසක් කරණ ලද්ද හි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

14. තුන් අයුරකින් මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය, ප්‍රථමධ්‍යානයට ද සමවාදිමි— සමවදිමි— සමවාදුනෙමි— මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය, ප්‍රථමධ්‍යානය ලබනසුලු ද වෙමි— වගි වෙමි— මොහොතෙන් ද මා සිත නිරාවරණය, මා විසින් ප්‍රථමධ්‍යානය ද පසක් කරන ලද්ද හි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

15. තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය දුට්ඨිකධ්‍යානයට ද භානිකධ්‍යානයට ද චතුර්ධ්‍යානයට ද සුඤ්ඤාන-විමෝක්ඛයට ද . දොෂයෙන් ද නිරාවරණය හි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ පෙර ම ඔහුට “මුසවා කියන්නෙමි”හි සිත වෙයි. කියන්නහුට “මුසවා කියමි”හි සිත වෙයි. බිණුවහුට මවිසින් මුසවා කියන ලද්ද හි සිත වෙයි දූෂ්ටය සහවාගෙණය, ඝෂාන්තිය සහවාගෙණය, රාචිය සහවාගෙණය, භාවය සහවාගෙණය

එක මූලකය නිමි.

16. දුමුලකය ද තිමුලකය ද චතුමුලකය ද පඤ්චමුලකය ද ඡමුලකය ද සත්තමුලකය ද අවංගිමුලකය ද නව මුලකය ද දසමුලකය ද (විස්තර) කටයුතු හි නික්මිනපද ඇතිසාටියෙන් එකි එකි මූලකය වැඩිය යුතු හි යම්සේ එකමුලකය විසතර කරණ ලද්දේද එපරිද්දෙන් ම දුමුලකාදිය ද විස්තර කට යුතුයි

1. තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් පළමුවන දෑහැනට ද දෙවන දෑහැනට ද තෙවන දෑහැනට ද සිවුවන දෑහැනට ද සුඤ්ඤානවිමෝක්ඛයට ද අනිමිත්ත-විමෝක්ඛයට ද අපපණිභිතවිමෝක්ඛයට ද සුඤ්ඤාන සමාධියට ද අනිමිත්ත-සමාධියට ද අපපණිභිතසමාධියට ද සුඤ්ඤානසමාපත්තියට ද අනිමිත්ත සමාපත්තියට ද අපපණිභිතසමාපත්තියට ද ත්‍රිවිද්ධත්වට ද සතර සතිපට්ඨානයන්ට ද සතර සමාක්පධන්විග්ඝයන්ට ද සතර සංද්ධිපාදයන්ට ද පඤ්චාඤ්ඤියන්ට ද පඤ්චබලයන්ට ද සත්තබ්බෙස්සබ්බයන්ට ද අර්ථවග්ගි-මගට ද සෝවාන්ඵලයට ද සකදගාමිඵලයට ද අනාගාමිඵලයට ද රහත්-ඵලයට ද සමවාදිමි— සමවදිමි— සමවාදුනෙමි මවිසින් රාගය ද භරණ ලදී මවිසින් දොෂය ද භරණලදී මා විසින් මෝහය ද භරණ ලදී වමාරණ ලදී මුදන ලදී. පහකරණ ලදී බාහාර කරණ ලදී උපුටාහරිණ ලදී සමාරෝන් උපුටාහරිණ ලදී මා සිත රාගයෙන් ද නිරාවරණය මා සිත දොෂයෙන් ද නිරාවරණය, සිත මෝහයෙන් ද නිරාවරණය, දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ. පෙර ම ඔහුට “මුසවා කියන්නෙමි”හි සිත වෙයි, කියන්නහුට “මුසවා කියමි”හි සිත වෙයි, බිණුවහුට මවිසින් “මුසවා කියන ලද්ද”හි සිත වෙයි, දූෂ්ටය සහවාගෙණය, ඝෂාන්තිය සහවා-ගෙණය, රාචිය සහවාගෙණය, භාවය සහවාගෙණය

සබ්බමූලකය නිමි.

සුද්ධිකමාර කමාව නිමි.

1. තිභාකාරෙහි ‘පශ්ඨං කුතං සමාපජ්ඣති වතුකාමො ‘දුතියං කුතං සමාපජ්ඣති සම්පජානමුසා භණ්ණනාසං පටිවිජානනාසං ආපනති පාරාජිකසං, න පටිවිජානනාසං ආපනති ථුලලව්වසං

2 තිභාකාරෙහි ‘පශ්ඨං කුතං සමාපජ්ඣති වතුකාමො ‘තතියං කුතං -පෙ- වතුකං කුතං -පෙ- සුඤ්ඤානං විමොක්ඛං -පෙ- අනිමිතනං විමොක්ඛං -පෙ- අප්පණ්ණිතිනං විමොක්ඛං -පෙ- සුඤ්ඤානං සමාධිං -පෙ- අනිමිතනං සමාධිං -පෙ- අප්පණ්ණිතිනං සමාධිං -පෙ- සුඤ්ඤානං සමාපනතිං -පෙ- අනිමිතනං සමාපනතිං -පෙ- අප්පණ්ණිතිනං සමාපනතිං -පෙ- තිස්සො විජ්ජා -පෙ- වතනාග්ගෙ සතිපට්ඨානෙ -පෙ- වතනාග්ගෙ සම්මප්පධානෙ -පෙ- වතනාග්ගෙ ඉද්ධිපාදෙ -පෙ- පඤ්චිත්ථියානි -පෙ- පඤ්ච බ්ලානි -පෙ- සත්ත බ්බොජ්ඣංගෙ -පෙ- අරියං අට්ඨකිකා මග්ගං -පෙ- සොනාපනතිඵලං -පෙ- සකදගාමිඵලං -පෙ- අනාගාමිඵලං -පෙ- අරහත්තං සමාපජ්ඣං -පෙ- රාගො මෙ වතෙනා -පෙ- දොසො මෙ වතෙනා -පෙ- මොහො මෙ වතෙනා, වතෙනා, මුතෙනා, පටිකො, පටිනිස්සට්ඨා, උභෙධට්ඨො, සමුභෙධට්ඨො -පෙ- රාගා මෙ විතතං විනිවරණං -පෙ- දොසා මෙ විතතං විනිවරණං -පෙ- මොහා මෙ විතතං විනිවරණං න සම්පජානමුසා භණ්ණනාසං පටිවිජානනාසං ආපනති පාරාජිකසං, න පටිවිජානනාසං ආපනති ථුලලව්වසං පුබ්බෙවස්ස හොති “මුසා භණ්ණිත”නති, භණ්ණනාසං හොති “මුසා භණ්ණමි”ති, භණ්ණිතසං හොති “මුසා චියා භණ්ණිත”නති, -පෙ- විනිධාය දිට්ඨිං, විනිධාය බන්ධිං, විනිධාය රාචිං, විනිධාය භාවං

වතුකාමයාරකසං¹ සිකමුලකසං බණ්ණමිකසං.

1 තිභාකාරෙහි ‘දුතියං කුතං සමාපජ්ඣති වතුකාමො ‘තතියං කුතං සමාපජ්ඣති සම්පජානමුසා භණ්ණනාසං පටිවිජානනාසං ආපනති පාරාජිකසං, න පටිවිජානනාසං ආපනති ථුලලව්වසං

2 තිභාකාරෙහි ‘දුතියං කුතං සමාපජ්ඣති වතුකාමො -පෙ- ටොනා මෙ විතතං විනිවරණං න සම්පජානමුසා භණ්ණනාසං පටිවිජානනාසං ආපනති පාරාජිකසං, න පටිවිජානනාසං ආපනති ථුලලව්වසං

1 වසුරිසාරකසං ජි ජෙසා සං වතුකාමයාරකසං, සි මු

1 තුන් අයුරකින් 'පළමුවන දූභාතට සමවැදිම්'යි කියනු කැමැත්තේ 'දෙවන දූභාතට සමවැදිම්'යි දන්නා පුතුලක්නු වෙත දූත දූත මුසවා කියන මහණහට පරිජ්ඣාවැත් වේ නො දන්නක්නු වෙත කියන්නනුට ඵලාසි-ඥාවැත් වේ

2 තුන් අයුරකින් 'පළමුවන දූභාතට සමවත්ම'යි කියනු කැමැත්තේ 'තෙවන දූභාතට සිවුවන දූභාතට සුඤ්ඤානවිමෝක්ඛයට අනිමිත්ත-විමෝක්ඛයට අප්පණ්ණිතිවිමෝක්ඛයට සුඤ්ඤානසමාධියට අනිමිත්ත-සමාධියට අප්පණ්ණිතිනසමාධියට සුඤ්ඤානසමාපතතියට අනිමිත්ත-සමාපතතියට අප්පණ්ණිතිනසමාපතතියට ත්‍රිවිද්ධව සතරසතිපට්ඨා-නයට සතර සමාක්ප්‍රධානයන්ට සතර සාද්ධිපාදයට පඤ්ඤාඤ්ඤාත්ට පඤ්ඤාබලයන්ට සත්තබ්බොක්ඛබ්බයන්ට අරිඥට්ඨිමහට සෝවාන් ඵලයට සකද්දගාමි ඵලයට අතාගාමි ඵලයට රහත්බවට සමවැදිම්. මවිසින් රාගය හරණලද මවිසින් දෝෂය හරණ ලද මවිසින් මොහය හරණ ලද විහතාන්තකරණලද මුදනලද පහ කරණලද. බැහැර කරණලද උපුටා හරිණලද හැම අයුරින් උපුටා හරිණලද මා සිත රාගයෙන් නිරාවරණය, මා සිත දෝෂයෙන් නිරාවරණය මා සිත මොහයෙන් නිරාවරණයයි දූතගන්නකු වෙත දූත දූත මුසවා කියන්නනුට පරිජ්ඣාවැත් වේ. නො දූතගන්නකු වෙත කියන්නකුට ඵලාසිඥාවැත් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙමි"යි සිත වෙයි කියන්නනුට "මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවනුට මා විසින් "මුසවා කියන ලදු"යි සිත වෙයි දූමටිය-කෞන්තිය-රූපිය-භාවය සහවාගෙණයි

කියනු කැමැතිවැ එය සදහන් නොකරන්නනු පිළිබඳ

එකමුලකබණ්ඩවක්‍රය නිමි.

1 තුන් අයුරකින් 'දෙවන දූභාතට සමවැදිම්'යි කියනු කැමැත්තේ 'තෙවන දූභාතට සමවත්ම'යි දන්නා පුතුලක්නු වෙත දූත දූත මුසවා කියන මහණහට පරිජ්ඣාවැත් වේ නොදන්නක්නු වෙත කියන මහණහට ඵලාසිඥාවැත් වේ

2 තුන් අයුරකින් 'දෙවන දූභාතට සමවත්ම'යි කියනු කැමැත්තේ 'මා සිත මොහයෙන් නිරාවරණය'යි දන්නා පුතුලක්නු වෙත දූත දූත මුසවා කියන මහණහට පරිජ්ඣාවැත් වේ. නො දන්නක්නු වෙත කියන මහණහට ඵලාසිඥාවැත් වේ

3 නිභාකාරෙහි -පෙ- සත්තභාකාරෙහි 'දුතියං කොතං සමාපජ්ජි'න්ති වතතුකාමො 'පඨමං කොතං සමාපජ්ජි'න්ති සමපජානමුසා භණ්ණනායා පටිච්ඡ-ජානනායා ආපනති පාරාජිකයා, න පටිච්ජානනායා ආපනති ථුල්ලව්වයායා -පෙ- විනිධාය භාවං.

වතතුච්ඡාරකයා එකමුලකයා බද්ධවකයා.

මූලකං සබ්බිතං.

1 නිභාකාරෙහි 'මොභා මෙ චිත්තං විනිවරණ'න්ති වතතුකාමො 'පඨමං කොතං සමාපජ්ජි'න්ති සමපජානමුසා භණ්ණනායා පටිච්ජානනායා ආපනති පාරාජිකයා, න පටිච්ජානනායා ආපනති ථුල්ලව්වයායා

2 නිභාකාරෙහි 'මොභා මෙ චිත්තං විනිවරණ'න්ති වතතුකාමො 'දෙසා මෙ චිත්තං විනිවරණ'න්ති සමපජානමුසා භණ්ණනායා පටිච්ජානනායා ආපනති පාරාජිකයා; න පටිච්ජානනායා ආපනති ථුල්ලව්වයායා

වතතුච්ඡාරකයා එකමුලකං නිබ්බිතං.

3 දුමුලකමපි තිමුලකමපි වතුමුලකමපි පඤ්ඤාමුලකමපි ජමුලකමපි සත්ත-මුලකමපි අට්ඨමුලකමපි තවමුලකමපි දසමුලකමපි එවමෙව කාතබ්බං.

ඉදං සබ්බමුලකං.

1 නිභාකාරෙහි -පෙ- සත්තභාකාරෙහි 'පඨමඤ්ඤා කොතං දුතියඤ්ඤා කොතං තතියඤ්ඤා කොතං වතුන්ඤ්ඤා කොතං සුඤ්ඤානඤ්ඤා විමොක්ඛං අනිම්-තනඤ්ඤා විමොක්ඛං අපපණ්ණිතිනඤ්ඤා විමොක්ඛං සුඤ්ඤානඤ්ඤා සමාධිං අනිම්තනඤ්ඤා සමාධිං අපපණ්ණිතිනඤ්ඤා සමාධිං සුඤ්ඤානඤ්ඤා සමාපනතිං අනිම්තනඤ්ඤා සමාපනතිං අපපණ්ණිතිනඤ්ඤා සමාපනතිං තියෙයා ව විජ්ජා චතතාරො ව සතිපට්ඨානෙ චතතාරො ව සමමපට්ඨානෙ චතතාරො ව ඉද්ධිපාදෙ පඤ්ඤා ව ඉද්ධියාති පඤ්ඤා ව බලාති සත්ත ව බොජ්ඣංගෙ අරියඤ්ඤා අට්ඨබ්බිකං මහං සොත්තපතතිඵලඤ්ඤා සකදගාමිඵලඤ්ඤා අනාගාමිඵලඤ්ඤා අරහත්තඤ්ඤා සමාපජ්ජිං. -පෙ- රුහො ව මෙ වතො -පෙ- දෙසො ව මෙ වතො -පෙ- මොහො ව මෙ වතො වතො මුත්තො පඨිත්තො පටි-නිස්සට්ඨා උක්ඛෙට්ඨො සමුක්ඛෙට්ඨො, රුහො ව මෙ චිත්තං විනිවරණං දෙසා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං, මොභා මෙ චිත්තං විනිවරණ'න්ති වතතුකාමො සමපජානමුසා භණ්ණනායා පටිච්ජානනායා ආපනති පාරාජිකයා, න පටිච්ජානනායා ආපනති ථුල්ලව්වයායා -පෙ- විනිධාය භාවං.

3. තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් 'දෙවන දෘතතාට සමවන්මි'යි කියනු කැමැත්තේ 'පළමුවන දෘතතාට සමවන්මි'යි දන්තක්නු වෙත දෘත දෘත මුසවා කියන මහණනට පරිජ්ඣාවැත් වේ නො දන්තා පුලුලක්නු වෙත කියන මහණනට පුලුසිඤ්ඤාවැත් වේ භාවය සභවාගෙණයි.

කියනු කැමැති වෑ එය සදහන් නොකරන්නාහුගේ එකමුලක බද්ධවක්‍රයයි.

මූලකය සංක්ෂේපන යි.

1 තුන් අයුරකින් 'මා සිත මොහයෙන් නිරාවරණය'යි කියනු කැමැත්තේ 'පළමුවන දෘතතාට සමවැදිමි'යි දන්තක්නු වෙත දෘත දෘත මුසවා කියන මහණනට පරිජ්ඣාවැත් වේ. නො දන්තකුට කියන මහණනට පුලුසිඤ්ඤාවැත් වේ

2 තුන් අයුරකින් 'මා සිත මොහයෙන් නිරාවරණය'යි කියනු කැමැත්තේ 'මා සිත ද්වේෂයෙන් නිරාවරණය'යි දන්තා පුලුලක්නු වෙත දෘත දෘත මුසවා කියන මහණනට පරිජ්ඣාවැත් වේ නොදන්තක්නු වෙත කියන මහණනට පුලුසිඤ්ඤාවැත් වේ

කියනු කැමැති වෑ එය සදහන් නොකරන්නාහුගේ එකමුලකය නිමි.

3 දිමුලකය ද, තිමුලකය ද, චතුමුලකය ද, පඤ්චමුලකය ද, ඡමුලකය ද, සත්තමුලකය ද, අට්ඨමුලකය ද, නවමුලකය ද, දසමුලකය ද මෙසේ ම විසාර කටයුතු යි

මේ සබ්බමුලකය යි.

1 තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් 'පළමුවන දෘතතාට ද දෙවන දෘතතාට ද තෙවන දෘතතාට ද සිද්ධිවන දෘතතාට ද සුඤ්ඤානවිමෝක්ඛයට ද අනිමිත්තවිමෝක්ඛයට ද අප්පණ්ණිතිවිමෝක්ඛයට ද සුඤ්ඤානසමාධියට ද අනිමිත්තසමාධියට ද අප්පණ්ණිතිසමාධියට ද සුඤ්ඤානසමාපත්තියට ද අනිමිත්තසමාපත්තියට ද අප්පණ්ණිතිසමාපත්තියට ද ත්‍රිවිද්ධවට ද සතර සතිපට්ඨානයට ද, සතර සමාසක් පබන්ඩියතීයන්ට ද සතර සෘද්ධිපාදයන්ට ද පඤ්චාස්ත්‍රියන්ට ද පඤ්චබලයන්ට ද සත්තඤ්ඤාසංකීර්ණයන්ට ද අර්ථපිටිමහට ද සොවාන් ඵලයට ද සකදුගාමි ඵලයට ද අනාගාමි ඵලයට ද රහත් බවට ද සමවැදිමි මිසිති රාගය ද භරණ ලද මා මිසිති ද්වේෂය ද භරණ ලද මා මිසිති මොහය ද භරණ ලද විගතානතකරණ ලද මුද්දන ලද පහකරණ ලද බාහැර කරණ ලද, උපුටා හරිණ ලද හැම අයුරින් උපුටා හරිණ ලද 'මා සිත රාගයෙන් ද නිරාවරණය මා සිත ද්වේෂයෙන් ද නිරාවරණය'යි කියනු කැමැත්තේ, 'මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය'යි දන්තකුට දෘත දෘත මුසවා කියන 'මහණනට පරිජ්ඣාවැත් වේ. නො දන්තකුට කියන මහණනට පුලුසිඤ්ඤාවැත් වේ භාවය සභවාගෙණ යි

2 නිභාකාරෙහි 'දුතියඤ්ච කුසානං තතියඤ්ච කුසානං වතුන්ඤ්ච කුසානං සුඤ්ඤානඤ්ච විමොක්ඛං අනිමිත්තඤ්ච විමොක්ඛං අප්පණ්ණිතිඤ්ච විමොක්ඛං සුඤ්ඤානඤ්ච සමාධිං අනිමිත්තඤ්ච සමාධිං අප්පණ්ණිතිඤ්ච සමාධිං සුඤ්ඤානඤ්ච සමාපත්තිං අනිමිත්තඤ්ච සමාපත්තිං අප්පණ්ණිතිඤ්ච සමාපත්තිං තිස්සං ච විජ්ජං වත්තාරො ච සනිපට්ඨානෙ වත්තාරො ච සම්මප්පධානෙ වත්තාරො ච ඉද්ධිපාදෙ පඤ්ච ච ඉඤ්ජියාති පඤ්ච ච බ්ලාති සත්ත ච බොජ්ඣංගෙහ අරියඤ්ච අට්ඨබ්බිකං ඔග්ගං සොත්තපත්තිඵලං ච සකාදගාමිඵලං ච අභ්ගාමිඵලං ච අරහත්තං ච සමාපජ්ජං, රුහො ච මෙ වතෙතා, දෙසො ච මෙ වතෙතා, මොහො ච මෙ වතෙතා වතෙතා මුත්තො පතීනො පටිනිස්සට්ඨො උත්තෙතෙතො සමුත්තෙතෙතො, රුහො ච මෙ විත්තං විනිවරණං, දෙසො ච මෙ විත්තං විනිවරණං, 'මොහො ච මෙ විත්තං විනිවරණං'නති වතතුකාමො 'පඨමං කුසානං සමාපජ්ජ'නති සම්පජ්ජනමුසා භණ්ණනස්ස පටිච්ජානනනස්ස ආපතති පාරාජිකස්ස, න පටිච්ජානනනස්ස ආපතති ථුල්ලච්චයස්ස

3 නිභාකාරෙහි 'තතියඤ්ච කුසානං වතුන්ච ච කුසානං -පෙ- මොහො ච මෙ විත්තං විනිවරණං -පෙ- පඨමඤ්ච කුසානං සමාපජ්ජ'නති වතතුකාමො 'දුතියං කුසානං සමාපජ්ජ'නති සම්පජ්ජනමුසා භණ්ණනස්ස පටිච්ජානනනස්ස ආපතති පාරාජිකස්ස, න පටිච්ජානනනස්ස ආපතති ථුල්ලච්චයස්ස

4 නිභාකාරෙහි 'මොහො ච මෙ විත්තං විනිවරණං පඨමඤ්ච කුසානං දුතියඤ්ච කුසානං තතියඤ්ච කුසානං වතුන්ඤ්ච කුසානං -පෙ- රුහො ච මෙ විත්තං විනිවරණං'නති වතතුකාමො 'දෙසො ච මෙ විත්තං විනිවරණං'නති සම්පජ්ජනමුසා භණ්ණනස්ස පටිච්ජානනනස්ස ආපතති පාරාජිකස්ස, න පටිච්ජානනනස්ස ආපතති ථුල්ලච්චයස්ස පුබ්බෙච්චයස්ස හොති "මුසා භණ්ණස්ස"නති, භණ්ණනස්ස හොති "මුසා භණ්ණම්"ති, භණ්ණිතස්ස හොති "මුසා මයා භණ්ණිත"නති -පෙ- විනිධිය දිට්ඨිං, විනිධිය ඛන්තිං, විනිධිය රුචිං, විනිධිය භාවං.

සබ්බමුලකං.

වතතුච්චයාරකස්ස වන්තප්පයාලං නිබ්බිතං.

වතතුකාමචාරකථා නිබ්බිතා.

1 නිභාකාරෙහි 'යො තෙ විහාරෙ වසී, සො භික්ඛු පඨමං කුසානං සමාපජ්ජ, සමාපජ්ජති, සමාපන්නො, සො භික්ඛු පඨමස්ස කුසානස්ස ලාභී, වසී, තෙන භික්ඛුතා පඨමං කුසානං සම්පජ්ජන'නති සම්පජ්ජනමුසා භණ්ණනස්ස පටිච්ජානනනස්ස ආපතති ථුල්ලච්චයස්ස, න පටිච්ජානනනස්ස ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස පුබ්බෙච්චයස්ස¹ හොති "මුසා භණ්ණස්ස"නති, භණ්ණනස්ස හොති "මුසා භණ්ණම්"ති, භණ්ණිතස්ස හොති "මුසා මයා භණ්ණිත"නති

1 පුබ්බෙච්චයාරුපායො ඉජ්ජං නපි

2 තුන් අයුරකින් 'දෙවන දූභානට ද තෙවන දූභානට ද සිවුවන දූභානට ද සුඤ්ඤානවිමෝක්ඛයට ද අනිමිත්තවිමෝක්ඛයට ද අපපණ්ණින-විමෝක්ඛයට ද සුඤ්ඤානසමාධියට ද අනිමිත්තසමාධියට ද අපපණ්ණින-සමාධියට ද සුඤ්ඤානසමාපන්නියට ද අනිමිත්තසමාපන්නියට ද අපපණ්ණින-සමාපන්නියට ද ත්‍රිවිද්‍යාවට ද සතර සතිපට්ඨානයට ද සතර සමමාපධා-නයන්ට ද සතර ඉද්ධිපාදයන්ට ද පඤ්චඉන්ද්‍රියයන්ට ද පඤ්චබලයන්ට ද සත්තබ්බොඤ්ඤිකයන්ට ද අර්ථපටිමයට ද සොවාන්ඵලයට ද සකදගාඵලයට ද අනාගාමිඵලයට ද රහත්ඛවට ද සමවැදිම්ම මා විසින් රුගය ද හරණ ලද මා විසින් දෙවමය ද හරණ ලද මා විසින් මොහය ද හරණ ලද විහිට මිදින පැතින තෙරිණ උපුල මැනවින් උපුල මා සිත රුගයෙන් අනිවරණය මා සිත දෙවමයෙන් අනාවරණය මා සිත මොහයෙන් නිරාවරණය'යි කියනු කැමැත්තේ 'පළමුවන දූභානට සමවැදිම්ම'යි දන්නකුට දැන දැන මුසවා කියන මහණහට පරිජ්ඣාවැන් වේ නොදන්නකුට කියන මහණට පුලුස්සිආවැන් වේ

3 තුන් අයුරකින් තෙවන දූභානට ද සිවුවන දූභානට ද මා සිත ලොහයෙන් ද නිරාවරණය. පළමුවන දූභානට ද සමවැදිම්ම යි කියනු කැමැත්තේ දෙවන දූභානට සමවැදිම්ම යි දන්නෙකුට දැන දැන මුසවා කියන මහණහට පරිජ්ඣාවැන් වේ නොදන්නකුට කියන මහණහට පුලුස්සි-ආවැන් වේ

4 තුන් අයුරකින් 'මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය' පළමුවන දූභානට ද දෙවන දූභානට ද තෙවන දූභානට ද සිවුවන දූභානට ද මා සිත රුගයෙන් ද නිරාවරණයයි කියනු කැමැත්තේ මා සිත දෙවමයෙන් නිරාවරණය'යි දන්නකු හමුයෙහි දැන දැන මුසවා කියන මහණහට පරිජ්-ඣාවැන් වේ නො දන්නකු හමුයෙහි කියන මහණහට පුලුස්සිආවැන් වේ. පෙර ම ඔහුට 'මුසවා කියන්නෙමි'යි සිත වෙයි කියන මහණහට 'මුසවා කියමි'යි සිත වෙයි බිණුවහුට 'මා විසින් මුසවා කියන ලද්ද'යි සිත වෙයි දූෂටිය - බන්ධනිය - රාවිය - භාවය සහවාගෙණයි

සබ්බමුලකය යි.

කියනු කැමැති වැ එය සදහන් නො කරන්නහුගේ චක්කපෙය්‍යාලය නිමි.

විතතුඛාමවාර කථාව නිවි.

1 තුන් අයුරකින් 'යම් මහණෙක් තොප විහාරයෙහි විසි ද ඒ මහණ තෙමේ පළමුවන දූභානට සමවැදිති සමවදිසි සමවදුනේ වෙ යි; ඒ මහණ පළමුවන දූභාන ලාභියෙක වශියෙක ඒ මහණ විසින් පළමුවන දූභාන පසක් කරණ ලද්ද'යි දන්නකු හමුයෙහි දැන දැන මුසවා කියන මහණහට පුලුස්සි-ආවැන් වේ නො දන්නකු හමුයෙහි කියන මහණහට දකුලාආවැන් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙමි"යි සිත වෙයි කියන්නහුට "මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවහට මා විසින් "මුසවා කියන ලද්ද"යි සිත වෙයි

2 වතුහාකාරෙහි -පෙ- පඤ්චහාකාරෙහි -පෙ- ඡ්භාකාරෙහි -පෙ- සත්තහාකාරෙහි යො තෙ විහාරෙ වසී, සො භික්ඛු 'පඨමං කුමාරං සමාපජ්ජි සමාපජ්ජති, සමාපනො, සො භික්ඛු පඨමස්ස කුමාරස්ස ලාභී, වසී, තෙන භික්ඛුනා පඨමං කුමාරං සච්ඡිකත'න්ති සමපජානමුසා භණ්ණාස්ස පටිච්ඡානනාස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, න පටිච්ඡානනාස්ස ආපනති, දුක්ඛටස්ස, පුබ්බෙවස්ස හොති "මුසා භණ්ණස්ස"න්ති, භණ්ණාස්ස හොති "මුසා භණ්ණම්"ති, භණ්ණස්ස හොති "මුසා මයා භණ්ණිත"න්ති, විනිබ්බය දිට්ඨිං, විනිබ්බය බන්ධිං, විනිබ්බය රුචිං, විනිබ්බය භාවං

3 නිහාකාරෙහි 'යො තෙ විහාරෙ වසී සො භික්ඛු දුතියං කුමාරං- නතියං කුමාරං - වතුන්ථං කුමාරං - සුඤ්ඤාතං විමොක්ඛං - අනිමිත්තං විමොක්ඛං - අපපණ්ණිතිතං විමොක්ඛං - සුඤ්ඤාතං සමාධිං - අනිමිත්තං සමාධිං - අපපණ්ණිතිතං සමාධිං - සුඤ්ඤාතං සමාපනති - අනිමිත්තං සමාපනති - අපපණ්ණිතිතං සමාපනති - තිස්සො විජ්ජා - වත්තාරො සත්ථපට්ඨානෙ - වත්තාරො සමවප්පධානෙ - වත්තාරො ඉද්ධිපාදෙ - පඤ්ච ඉන්ද්‍රියානි - පඤ්ච බලානි - සත්ත බොජ්ඣංගෙන - අරියං අට්ඨබ්බිකා මග්ගං - සොත්තාපනතිථලං - සකදගාමිථලං - අතගාමිථලං - අරහත්තං - සමාපජ්ජි - සමාපජ්ජති - සමාපනො - සො භික්ඛු අරහත්තස්ස ලාභී - වසී - තෙන භික්ඛුනා අරහත්තං සච්ඡිකත'න්ති සමපජානමුසා භණ්ණාස්ස පටිච්ඡානනාස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, න පටිච්ඡානනාස්ස ආපනති දුක්ඛටස්ස,

4 නිහාකාරෙහි 'නස්ස භික්ඛුනො රුගො වතො- දෙසො වතො- මොහො වතො- වතො මුතො- පභිතො පටිත්ඨස්සට්ඨො උකෙබ්බිතො සමුකෙබ්බිතො ති සමපජානමුසා භණ්ණාස්ස පටිච්ඡානනාස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, න පටිච්ඡානනාස්ස ආපනති දුක්ඛටස්ස

5 නිහාකාරෙහි -පෙ- සත්තහාකාරෙහි නස්ස භික්ඛුනො රුගා විත්තං විනිවරණං- දෙසා විත්තං විනිවරණං- මොහා විත්තං විනිවරණ'න්ති සමපජානමුසා භණ්ණාස්ස පටිච්ඡානනාස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, න පටිච්ඡානනාස්ස ආපනති දුක්ඛටස්ස, පුබ්බෙවස්ස හොති "මුසා භණ්ණස්ස"න්ති, භණ්ණාස්ස හොති, "මුසා භණ්ණම්"ති, භණ්ණස්ස හොති, "මුසා මයා භණ්ණිත"න්ති, විනිබ්බය දිට්ඨිං, විනිබ්බය බන්ධිං, විනිබ්බය රුචිං, විනිබ්බය භාවං

6 නිහාකාරෙහි -පෙ- සත්තහාකාරෙහි 'යො තෙ විහාරෙ වසී, සො භික්ඛු සුඤ්ඤාගාරෙ පඨමං කුමාරං- දුතියං කුමාරං- නතියං කුමාරං- වතුන්ථං කුමාරං සමාපජ්ජි- සමාපජ්ජති- සමාපනො- -පෙ- සො භික්ඛු සුඤ්ඤා- ගාරෙ වතුන්ථස්ස කුමාරස්ස ලාභී, වසී, තෙන භික්ඛුනා සුඤ්ඤාගාරෙ වතුන්ථං කුමාරං සච්ඡිකත'න්ති සමපජානමුසා භණ්ණාස්ස පටිච්ඡානනාස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, න පටිච්ඡානනාස්ස ආපනති දුක්ඛටස්ස, පුබ්බෙවස්ස හොති "මුසා භණ්ණස්ස"න්ති භණ්ණාස්ස හොති "මුසා භණ්ණම්"ති භණ්ණස්ස හොති "මුසා මයා භණ්ණිත"න්ති, විනිබ්බය දිට්ඨිං, විනිබ්බය බන්ධිං, විනිබ්බය රුචිං, විනිබ්බය භාවං.

2 සිවු අයුරකින් පස් අයුරකින් සඅයුරකින් සත් අයුරකින් 'යම් මහණෙක් තොප විහාරයෙහි විසි ද ඒ මහණ තෙමේ පළමුවන දූභානට සමවාදිනි, සමවදිසි, සමවාදුනේ වෙයි. ඒ මහණ ප්‍රථමධ්‍යාන ලාභිය, වසිය, ඒ මහණ විසින් පළමුවන දූභාන පසක් කරණ ලද්දේ දන්තකු හමුයෙහි දූන දූන මුසවා කියන මහණහට පුලාසිඟ්‍රාවාත් වේ නොදන්තකු හමුයෙහි කියන මහණහට දුකුලාඟ්‍රාවාත් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙමි"යි සිත වෙයි කියන්නහුට "මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවහුට මා විසින් "මුසවා කියන ලද්ද"යි සිත වෙයි දූෂටිය - ඝෂානතිය - රාවිය - භාවය සභවාගෙණ ය

3 තුන් අයුරකින් 'යම් මහණෙක් තොප විහාරයෙහි විසි ද ඒ මහණ දෙවන දූභානට - තෙවන දූභානට - සිවුවන දූභානට - සුඤ්ඤානවිමොක්ඛයට - අනිමිත්තවිමොක්ඛයට - අපජ්ඣිතවිමොක්ඛයට - සුඤ්ඤානසමාධියට - අනිමිත්තසමාධියට - අපජ්ඣිතසමාධියට - සුඤ්ඤානසමාපත්තියට - අනිමිත්ත සමාපත්තියට - අපජ්ඣිතසමාපත්තියට - ත්‍රිවිද්‍යාවට - සතර සතිපට්ඨානයන්ට - සතර සම්මප්පධානයන්ට - සතර ඉඤ්ජාදයන්ට - පඤ්ච ඉඤ්ජියයන්ට - පඤ්ච ඛලයන්ට - සත්තබ්බෙස්සකඛයට - අරිඤ්චිමයට - සෝවාත් ඵලයට - සකදගාමිඵලයට - අනාගාමිඵලයට - රහත්බවට සමවාදිනි, සමවදිසි සමවාදුනේ වෙයි ඒ මහණ තෙමේ අභිනාලි ලාභියෙක, වසියෙකි, ඒ මහණ විසින් රහත් බව පසක් කරණ ලද්දේ දන්තකු හමුයෙහි දූන දූන මුසවා කියන මහණහට පුලාසිඟ්‍රාවාත් වේ නො දන්තකු හමුයෙහි කියන මහණහට දුකුලාඟ්‍රාවාත් වේ.

4 තුන් අයුරකින් 'ඒ මහණහු විසින් රුගය හරණ ලද දෙව්‍යය හරණ ලද .. මොහය හරණ ලද විහිට මිදින පැහින තෙරිණ, උපුල මැනවින් උපුලාසි දන්තකු හමුයෙහි දූන දූන මුසවා කියන මහණහට පුලාසිඟ්‍රාවාත් වේ නොදන්තකු හමුයෙහි කියන මහණහට දුකුලාඟ්‍රාවාත් වේ

5 තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් ඒ මහණහුගේ සිත රුගයෙන් නිරාවරණය සිත දෙව්‍යයෙන් නිරාවරණය සිත මෝහයෙන් නිරාවරණයයි දන්තකු හමුයෙහි දූන දූන මුසවා කියන මහණහට පුලාසිඟ්‍රාවාත් වේ නො දන්තකු හමුයෙහි කියන මහණහට දුකුලාඟ්‍රාවාත් වේ, පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙමි"යි සිත වෙයි කියන්නහුට "මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවහුට මා විසින් "මුසවා කියන ලද්ද"යි සිත වෙයි දූෂටිය - ඝෂානතිය - රාවිය - භාවය සභවාගෙණ ය.

6 තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් 'යම් මහණෙක් තොප විහාරයෙහි විසි ද ඒ මහණ ශුන්‍යාගාරයෙහි පළමුවන දූභානට දෙවන දූභානට තෙවන දූභානට සිවුවන දූභානට සමවාදිනි සමවදිසි සමවාදුනේ වෙයි ඒ මහණ ශුන්‍යාගාරයෙහි වතුභීධ්‍යාන ලාභියෙක වසියෙකි ඒ මහණ විසින් ශුන්‍යාගාරයෙහි සිවුවන දූභාන පසක් කරණ ලද්දේ දන්තකු හමුයෙහි දූන දූන මුසවා කියන මහණහට පුලාසිඟ්‍රාවාත් වේ, නොදන්තකු හමුයෙහි කියන මහණහට දුකුලාඟ්‍රාවාත් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙමි"යි සිත වෙයි කියන්නහුට "මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවහුට මා විසින් "මුසවා කියන ලද්ද"යි සිත වෙයි දූෂටිය - ඝෂානතිය - රාවිය - භාවය සභවාගෙණ ය

7 තුන් අසුරකින් ‘සත් අසුරකින් යම් මහණෙක් තොපගේ විහාරය පරිභෝග කෙළේ ද, යම් මහණෙක් තොපගේ සිවුරු පරිභෝග කෙළේ ද, යමෙක් තොපගේ පිණ්ඩපාතය පරිභෝග කෙළේ ද, යමෙක් තොපගේ සෙනසුන පරිභෝග කෙළේ ද, යමෙක් තොපගේ ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර පරිභෝග කෙළේ ද ඒ මහණ තෙමේ ශුන්‍යාගාරයෙහි සිවුවන දෘතනට සමවැදිති සමවදිසි සමවැදුනේ වෙයි ඒ මහණ තෙමේ ශුන්‍යාගාරයෙහි චතුර්විධානලාභියෙක, වසියෙකි, ඒ මහණ විසින් ශුන්‍යාගාරයෙහි සිවුවන දෘතන පසක් කරණ ලද්දේ දන්තකු හමුවෙහි දූත දූත මුසවා කියන මහණහට පුලාසිආවැත් වේ නොදන්තකු හමුවෙහි කියන මහණහට දුකුලාආවැත් වේ

8 තුන් අසුරකින් ‘සත් අසුරකින් යම් මහණකු විසින් තොප විහාරය පරිභෝග කරණ ලද ද, යමකු විසින් තොපගේ සිවුරු පරිභෝග කරණ ලද ද, යමකු විසින් තොපගේ පිණ්ඩපාතය පරිභෝග කරණ ලද ද, යමකු විසින් තොපගේ සෙනසුන පරිභෝග කරණ ලද ද යමකු විසින් තොපගේ ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර පරිභෝග කරණ ලද ද ඒ මහණ ශුන්‍යාගාරයෙහි සිවුවන දෘතනට සමවැදිති සමවදිසි සමවැදුනේ වෙයි ඒ මහණ ශුන්‍යාගාරයෙහි චතුර්විධානලාභිය වසියෙකි ඒ මහණහු විසින් ශුන්‍යාගාරයෙහි සිවුවන දෘතන පසක් කරණ ලද්දේ දන්තකු හමුවෙහි දූත දූත මුසවා කියන මහණහට පුලාසිආවැත් වේ නො දන්තකු හමුවෙහි කියන මහණහට දුකුලාආවැත් වේ

9 තුන් අසුරකින් ‘සත් අසුරකින් තෝ යම් මහණකු වෙත පාමණ විහාරය පිදුවෙහි ද, සිවුරු පිදුවෙහි ද, පිඩු පිදුවෙහි ද, සෙනසුනක් පිදුවෙහි ද, ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර පිදුවෙහි ද, ඒ මහණ තෙමේ ශුන්‍යාගාරයෙහි සිවුවන දෘතනට සමවැදිති සමවදිසි සමවැදුනේ වෙයි ඒ මහණ තෙමේ ශුන්‍යාගාරයෙහි චතුර්විධානලාභිය, වසියෙකි, ඒ මහණහු විසින් ශුන්‍යාගාරයෙහි සිවුවන දෘතන පසක් කරණ ලද්දේ දන්තකු හමුවෙහි දූත දූත මුසවා කියන මහණහට පුලාසිආවැත් වේ නො දන්තකු හමුවෙහි කියන මහණහට දුකුලාආවැත් වේ. පෙර ම ඔහුට “මුසවා කියන්නෙමි”යි සිත වෙයි, කියන්නහුට “මුසවා කියමි”යි සිත වෙයි බිණුවහුට මා විසින් “මුසවා කියන ලද්ද”යි සිත වෙයි දූෂටිය—කෂාන්තිය—රූචිය—භාවය සහවා ගෙණ යි

පෙය්‍යාලපණ්ණරසකය නිමි

ප්‍රත්‍යයප්‍රතිසංයුක්තවාරකඨාව නිමි.

උතුරු මිනිස්දම් පිළිබද චක්කපෙය්‍යාලය නිමි.

අධිමානසෙන් කියන්නහුට ද උතුරුමිනිස්දම් නො කියැවී මහණහට ද උමතුච්චුට ද පෙරළී සිත් ඇත්තහුට ද වෙදනාවෙන් පෙළුනහුට ද ආදිකමමිකයාට ද ඇවැත් නො වේ

විනිතවැටු

උද්දනගාමා.

අභිමානෙන¹ 'රඤ්ඤමහි පිණේඛාපජ්ඣාදියාපථො,
සඤ්ඤාජනා රහො ධම්මා විහාරෙ පච්චුපට්ඨිකො

න දුක්ඛාරං විරියමථොපි මච්චුනො යස්සාවුසො විපට්ඨාරි සම්මා,
විරියෙන යොගෙන ආරාධනාය අප් වෙදනාය අපරෙ දුචෙ.

මුග්ගමණේ පඤ්චවැටුනි අඤ්ඤාඛ්‍යාකරණා නයො,
අගාරවරණා කාමා රතී වාපි ච පක්කමො

අට්ඨපෙසි උභො ගාවො ඝාතකා පිණේඛා සංඤ්ඤානො නිව්ඡවොරබ්බි
අහි ච සුකරි සතති මාගවි උසු ච කාරණිකො සුචි සාරපි.

යො ච සිබ්බියති සුචකො හි සො අණ්ඩගාරි අහු ගාමකුටකො,
කුපෙ නිමුග්ගො හි සො පාරදුරිකො ගුප්ඛාදි අහු දුට්ඨමුග්ගමණො

නිව්ඡවිතී අතිවාරිතී අහු මඤ්ඤාදිතී අහු ඉක්ඛණීතීකා,
ඔකිලිතී සපතනඛගාරොකිරි සිසව්ඡිනො අහු වොරඝාතකො

භික්ඛු භික්ඛුණී සික්ඛමානා සාමණේරො අප් සාමණේරිකා,
කස්සපස්ස විනයස්ස පබ්බජ්ඣං පාපකම්මමකරිංසු තාවදෙ

තපොදු රුජගහෙ යුද්ධං තාගානොගාහතෙන ච,
සොභිතො අරහං භික්ඛු පඤ්ච කපපසතං සරෙති.

1. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අභිමානෙන අඤ්ඤා
ව්‍යාකාසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි 'භගවතා සික්ඛාපදං පඤ්ඤාතනා,
කච්චි නු බො අහං පාරාජිකා ආපතතිං ආපනො'ති. අප් බො සො භික්ඛු
භගවතො එතමිත්ථං ආරොචෙසි -පෙ- අනාපතති භික්ඛු අභිමානෙනාති (1)

2 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පණ්ඩාය අරඤ්ඤා
විහරති "එවං මං ජනො සම්මාවෙස්සති"ති නං ජනො සම්මාවෙසි තස්ස
කුක්කුච්චං අහොසි භගවතො එතමිත්ථං ආරොචෙසි -පෙ- අනාපතති භික්ඛු
පාරාජිකස්ස න ච භික්ඛුවෙ පණ්ඩාය අරඤ්ඤා වත්ථබ්බං, යො විසෙස්ස,
ආපතති දුක්ඛටස්සාති (2)

විනිශ්චිතවස්තු

උද්දනගාමා

අධිමානෙත ය, අරඤ්ඤමිති ය, පිණ්ඩ යයි වස්තු තුණෙක, උපරිකාය වස්තු දෙකය, ඉරියාපථ වස්තු සතර ය, සංයෝජන වස්තු ය, රහොධමම වස්තු දෙක ය, විහාරවස්තු ය, පච්චුපට්ඨිත (උපට්ඨිත) වස්තු ය.

නදුකකර වස්තු ය, විරිය වස්තු ය, මච්චු වස්තුව ය, විපපට්ඨාරි වස්තු ය, සමමාපයුතන වස්තු ය, ආරභවිටිය වස්තු ය, යුතනායොග ආරාධන වස්තු ය, වැලිදු අනික් වෛදනා වස්තු දෙක ය

බ්‍රාහ්මණවස්තු පසෙක, අඤ්ඤාබ්‍යාකරණ වස්තු තුණ ය, අභාරාවරණ වස්තුව ය, කාමාවරණ වස්තු ය, අභිරතී වස්තු ය, පක්කම වස්තු ය.

අට්ඨි- පෙසි ගොසානක වස්තු දෙක ය, මංසපිණ්ඩ සංකුණ්ණික වස්තු ය

නිව්ඡ්චිමරබ්බික වස්තු ය, අසිලොමසුකරිකවස්තු ය, සත්ත්වොම මාගවික වස්තු ය, උසුලොම කාරණික වස්තු ය, සුවිලොම සාරථි වස්තු ය.

යමෙක් සුවිසේන් මැස් ද ඒ සුවක වස්තු ය, අණ්ඩහාරි ගාමකුට්ඨක වස්තු ය, ගුප්තපයෙහි නිමග්ග පාරදුරික වස්තු ය, ගුප්තාදී දුෂට බ්‍රාහ්මණ වස්තු ය

නිව්ඡ්චිඅතිවාරිණි වස්තු ය, මහිගුලීඉකකණිකා වස්තු ය මනිලිනී සපතනබ්‍යාරා වස්තු ය, සිසවජිනන වෛරසානක වස්තු ය

භික්ෂු ය, භික්ෂුණී ය, සිකකිමානා ය, සාමණේර ය, සාමණේරී ය යන මොහු කපුප් බුදු සත්තෙහි පැවිදිවූවාහු එකල්හි පව් කලාහු ය. ඔවුන්ගේ වස්තු ය.

කපොදය, රාජගහසුභය, නාභාතොගාහනය, රහත් වූ භෞහිනි වෙණ පන්සිය කපක් සිහිකෙරෙයි යන මේ වස්තු දැයි විනිතවස්තු සැටති

1 එසමයෙහි එක්තරා වෙණෙක් අධිමානෙතේ අර්හත්තය ප්‍රකාශ කෙළේ ය ඒ මහණහට කුතුහ් විය “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිකපද පණවන ලදී කිම? මම පරිජ්ඣාවැන් අවන්තෙමි දෝ”යි ඉක්බිති ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කෙළේ ය වෙණ අධිමානෙතේ කියන්නහුට ආවාත් නො වේ (1)

2 එසමයෙහි එක්තරා වෙණෙක් බුහුමන් පතා වෙනෙහි වෙසෙයි “ජන තෙමේ මට සමභාවනා කරන්නේ”යි ජන තෙමේ ඒ වෙණහට සමභාවනා කෙළේ ය ඔහුට යුතුය විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කෙළේ ය වෙණ පරිජ්ඣාවැන් නො වේ වෙණෙහි, බුහුමන් පතා වෙනෙහි නො විසිය යුතුයි. යමෙක් වෙසේ නම් දුකුලාභාවැන් වේ (2)

3 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පණ්ඩිය පිණ්ඩිය වරති “එවං මං ජනො සම්මාවෙස්සති”ති තං ජනො සම්මාවෙසි තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසි-පෙ-අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස න ච භික්ඛුවෙ පණ්ඩිය පිණ්ඩිය වරිතබ්බං. යො වරෙය්‍ය ආපනති දුක්ඛකටස්සාති (3)

4 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං එතදවොච “යෙ ආවුසො අම්මාකං උපජ්ඣායස්ස සද්ධිවිහාරිකා සබ්බෙව අරහන්තො”ති. තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසි. -පෙ- කිඤ්චිතො නා නිං භික්ඛුති? උලුපනාධිපායො අහං භගවාති අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලවිචයස්සාති (4)

5. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං එතදවොච “යෙ ආවුසො අම්මාකං උපජ්ඣායස්ස අනෙතවාසිකා සබ්බෙව මහිද්ධිකා මහානුභාවා”ති තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසි -පෙ- කිඤ්චිතො නා නිං භික්ඛුති උලුපනාධිපායො අහං භගවාති අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලවිචයස්සාති. (5)

6 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පණ්ඩිය වරිතබ්බං — පණ්ඩිය තිට්ඨති — පණ්ඩිය නිසීදති — පණ්ඩිය සෙය්‍යං කපෙපති “එවං මං ජනො සම්මාවෙස්සති”ති තං ජනො සම්මාවෙසි තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස. න ච භික්ඛුවෙ පණ්ඩිය -පෙ- සෙය්‍යං කපෙපනබ්බං යො කපෙපය්‍ය, ආපනති දුක්ඛකටස්සාති (6-9)

7 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුතො උත්තරිමනුස්සධම්මං උලුපති සොපි එවමාහ “මය්‍යමපි ආවුසො සඤ්ඤා-ජනා පභිනා”ති තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසි -පෙ- ආපනති. නිං භික්ඛු ආපනො පාරාජිකනති (10)

8 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු රහොගතො උත්තරි-මනුස්සධම්මං උලුපති පරචිත්තවිදු භික්ඛු තං භික්ඛුං අපසාදෙසි “ඉ ආවුසො එවරුපං අභණ්ණි නන්දෙසො භුග්ග”නති. තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස; ආපනති දුක්ඛකටස්සාති (11)

9 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු රහොගතො උත්තරි-මනුස්සධම්මං උලුපති දෙවතා නං භික්ඛුං අපසාදෙසි “ඉ භනෙන එවරුපං අභණ්ණි නන්දෙසො භුග්ග”නති තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස; ආපනති දුක්ඛකටස්සාති (12)

10. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අඤ්ඤාතරං උපාසකං එතදවොච යො ආවුසො භුග්ගං විහාරෙ වසති, සො භික්ඛු අරහාති සො ච තස්ස විහාරෙ වසති තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි -පෙ- කිඤ්චිතො නා නිං භික්ඛුති? “උලුපනාධිපායො අහං භගවා”ති අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලවිචයස්සාති (13)

3 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බුහුමන් පතා පිඩු පිණිස ගැසිරෙයි “වෙසේ ජනතෙමේ මට සමභාවතා කරන්නේ”යි ජනතෙමේ ඒ මහණහට සමභාවතා කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කෙළේ ය මහණ, පරිජ්ඣාවැන් නො වේ මහණෙනි, බුහුමන් පතා පිඩු පිණිස නො ද ගැසිරිය යුතුයි යමෙක් ගැසිරේ නම් දුකුලාඥාවැන් වේ. (3)

4 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට මෙය කී ය. “ඥාවැන්නි, අපගේ උපාධ්‍යායයන් වහන්සේගේ යම් සද්ධිවිහාරිකයෝ වෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ ම රහත්හු”යි ඒ මහණහට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කෙළේ ය මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද? “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම හුවා දක්වනු රිසියෙමි”යි මහණ, පරිජ්ඣාවැන් නො වේ ථුලාසිඥාවැන් වේ (4)

5 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට මෙය කී ය “ඥාවැන්නි, අපගේ උපාධ්‍යායයන් වහන්සේගේ යම් අතැවැත්තෝ වෙද්ද ඒ සියල්ලෝ ම මහත් සද්ධි ඥාතෘන් ය මහත් ආනුභාව ඥාතෘන්”යි ඔහුට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කෙළේ ය මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහිද යි ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම හුවා දක්වනු රිසියෙමි’යි මහණ, පරිජ්ඣාවැන් නො වේ ථුලාසිඥාවැන් වේ (5)

6. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බුහුමන් පතා සක්මන් කෙරෙයි — බුහුමන් පතා සිටියි- බුහුමන් පතා ගිඳියි- බුහුමන් පතා හොවියි “ජනතෙමේ වෙසේ මට සමභාවතා කරන්නේය”යි ජනතෙමේ ඔහුට සමභාවතා කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කෙළේ ය මහණ, පරිජ්ඣාවැන් නො වේ මහණෙනි, බුහුමන් පතා ශයනය නො කට යුතුයි යමෙක් ශයනය කරන්නේ නම් දුකුලාඥාවැන් වේ (6-9)

7 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට උතුරුමිනිස්දම් පවසයි හෙ තෙමේ ද මෙසේ කියයි “ඥාවත මාගේ දස සංයෝජනයෝ ප්‍රතිණයහ”යි ඔහුට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කෙළේ ය මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැන් අවත්තෙහි ය (10)

8 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට රහසිගතව උතුරුමිනිස්දම් පවසයි පරසිත් දන්නා ඒ මහණ තෙමේ තෙල මහණහට ගැරහී ය ඥාවත, මෙබන්දක් නහමක් කියව ‘තෙල උතුරුමිනිස්දම තට නැත, ඒ මහණහට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කෙළේ ය මහණ, පරිජ්ඣාවැන් නො වේ දුකුලාඥාවැන් වේ (11)

9 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රහසිගතව උතුරුමිනිස්දම් පවසයි දෙවියෙක් ඒ මහණහට ගැරහී ය ‘වහන්ස, මෙබන්දක් නහමක් කියව ඔබට එබන්දක් නැත ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැන් නො වේ දුකුලාඥාවැන් වේ (12)

10 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා උට්ඨවතුහට වෙසේ කිය ඥාවත, යමෙක් තොපගේ වෙහෙර වෙසේ ද, ඒ මහණතෙමේ රහතෙකි හෙතෙමේ ද ඔහුගේ වෙහෙර වෙසෙයි ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද? භාග්‍යවතුන් වහන්ස, “මම උතුරුමිනිස්දම එළවා දක්වනු රිසියෙමි”යි මහණ, පරිජ්ඣාවැන් නොවේ. ථුලාසිඥාවැන් වේ (13)

11 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අඤ්ඤානරං උපාසකං එතදවොච “යං තිං අවුසො උපට්ඨෙසි විවරපිණිපාතසෙතාසනගිලාන-පච්චය¹ හෙසජ්ජපරික්ඛාරෙන, සො භික්ඛු අරහා’ති සො ච තං උපට්ඨෙති විවරපිණිපාතසෙතාසනගිලානපච්චය¹ හෙසජ්ජපරික්ඛාරෙන තස්ස කුක්කු-ච්චං අහොසි -පෙ- කිඤ්චිතෙනා තිං භික්ඛු’ති “උල්ලපනාධිපායො අහං භගවා”ති, අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස; අපනති ථුල්ලච්චයස්සාති (14)

12. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගිලානො හොති තං භික්ඛු එතදවොච “අත්ථායසමතො උතතරිමනුස්සධිමෙමා”ති “න අවුසො දුක්ඛාරං අඤ්ඤං බ්‍යාකාතු”න්ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි යෙ බො තෙ භගවතො සාවකා තෙ එවං වදෙය්‍යං: “අභ්‍යඤ්චිති න භගවතො සාවකො. කච්චි හු බො අහං පාරාජිකං අපනතිං අපනෙනා”ති භගවතො එතමත්ථං අරොචෙසි -පෙ- කිඤ්චිතෙනා තිං භික්ඛු’ති? “අනුල්ලපනාධිපායො අහං භගවා”ති අනාපනති භික්ඛු අනුල්ලපනාධිපායස්සාති (15)

13 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගිලානො හොති තං භික්ඛු එතදවොච “අත්ථායසමතො උතතරිමනුස්සධිමෙමා”ති “අරධතීයො බො අවුසො ධිමෙමා අරඤ්චිරියෙනා”ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි භගවතො එතමත්ථං අරොචෙසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුල්ලපනාධිපායස්සාති (16)

14 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගිලානො හොති, තං භික්ඛු එතදවොච “මා බො අවුසො භාසි”ති. “නාහං අවුසො මච්චුතො භායාමි”ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුල්ලපනා-ධිපායස්සාති, (17)

15 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගිලානො හොති තං භික්ඛු එතදවොච “මා බො අවුසො භාසි”ති “යො නුතාවුසො විපරිසාරී අස්ස, සො භායෙය්‍යා”ති, තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුල්ලපනාධිපායස්සාති (18)

16 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගිලානො හොති තං භික්ඛු එතදවොච “අත්ථායසමතො උතතරිමනුස්සධිමෙමා”ති “අරධතීයො බො අවුසො ධිමෙමා සමමාපසුතෙනා”ති, තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි භගවතො එතමත්ථං අරොචෙසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුල්ලපනාධිපායස්සාති (19)

17 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගිලානො හොති තං භික්ඛු එතදවොච “අත්ථායසමතො උතතරිමනුස්සධිමෙමා”ති “අරධතීයො බො අවුසො ධිමෙමා අරඤ්චිරියෙනා”ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි. භගවතො එතමත්ථං අරොචෙසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුල්ලපනාධිපාය-ස්සාති (20)

1 ගිලානපච්චය, 642.

11 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා උවසුවකුහට මෙසේ කිය. ‘යමකුට තෝ සිවුරු පිඩු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකරින් උවාටත් කෙරෙහි ද? ඒ මහණතෙමේ රහතෙකි’ හෙතෙමේ ඒ මහණහට සිවුරු පිඩු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකරින් උවාටත් කෙරෙහි ඒ මහණහට කුකුස් විය . . මහණ, කෙබඳු සිතාත්තෙහි ද? භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම උතුරුමිනිස්දම් එළවා දක්වන රිසියෙමි මහණ, පරිජ්ඣාවාත් නො වේ ථුලාසිඤ්ඤාවාත් වේ. (14)

12. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි. භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙය කිහු. “ආයුෂමත්තට උතුරුමිනිස්දම් ඇද්ද”යි ඇවැත, අභිත්තය ප්‍රකාශ කරන්නට දුෂකාර නො වෙයි. ඒ මහණහට කුකුස් විය භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේගේ යම් ඒ සවුවෝ වෙද්ද, ඔහු මෙසේ කියන්නාහ: “මම වතාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සවුවෙක් නො වෙමි කිකෙක් ද? මම පරිජ්ඣාවාත් අවන්තෙමි ද?”යි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සාල කෙළේය “මහණ, තෝ කෙබඳු සිතාත්තෙහි” ද? “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම තහමක් උතුරුමිනිස්දම් එළවා දක්වනු රිසියෙමි”යි, මහණ, තහමක් හුවා දක්වන රිසියහට ඇවැත් නො වේ. (15)

13. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙසේ කීහ ‘ආයුෂමත්තට උතුරුමිනිස්දම් ඇද්ද’යි ඇවැත්නි, උතුරුමිනිස්දම් ඇරඹූ වෙර ඇත්තහු විසින් ඇරයිය හැක්කේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සාල කෙළේය. මහණ, තහමක් උතුරුමිනිස්දම් එළවා දක්වන රිසියහට ඇවැත් නො වේ (16)

14 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙය කීහ ‘ඇවැත, තොබ’යි ‘ඇවැත, මම මරාට තොබාමි’යි ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, අනුලප්‍රපාදිප්‍රාය ඇතියහට ඇවැත් නො වේ (17)

15 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙය කීහ ‘ඇවැත, තොබ’යි ‘ඇවැත්නි, යමෙක් ඒකාන්තයෙන් විපිලිසර-වන්තෝ නම් නෙතෙමේ බන්තෝය’යි ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තහමක් හුවා දක්වන රිසියහට ඇවැත් නො වේ. (18)

16 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙය කීහ “ආයුෂමත්තට උතුරුමිනිස්දම් ඇද්ද”යි. “ඇවැත්නි, උතුරු-මිනිස්දම් මනා පිළිවෙතෙහි යෙදුනහු ජිහින් ඇරයිය හැක්කේ ම ය.” ඒ මහණහට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සාල කෙළේය. -පෙ- මහණ, අනුලප්‍රපාදිප්‍රාය ඇතියහට ඇවැත් නො වේ. (19)

17 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙය කීහ ‘ආයුෂමත්තට උතුරුමිනිස්දම් ඇද්ද’යි ‘ඇවැත්නි, ඇරඹූ වෙර ඇත්තහු විසින් උතුරුමිනිස්දම් ඇරයිය හැක්කේ ම ය’ ඒ මහණහට කුකුස් විය -පෙ- මහණ, අනුලප්‍රපාදිප්‍රාය ඇතියහට ඇවැත් නො වේ (20).

18. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු ගිලානො හොති. නං භික්ඛු එතදවොදුං “අප්ථායස්මතො උත්තරිමනුස්සධම්මො”ති. “ආරාධනීයො බො ආවුසො ධම්මො පුත්තයොගෙනා”ති නස්ස කුක්කුළ්චං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුලපනාධිපායස්සාති (21)

19. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු ගිලානො හොති නං භික්ඛු එතදවොදුං: “කච්චාටුසො ඛමනීයං කච්චි යාපනීය”නති “තාටුසො සකකා යෙන වා තෙන වා අභිවාසෙත්තු”නති නස්ස කුක්කුළ්චං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුලපනාධිපායස්සාති (22)

20 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු ගිලානො හොති නං භික්ඛු එතදවොදුං “කච්චාටුසො ඛමනීයං කච්චි යාපනීය”නති “තාටුසො සකකා පුපුජ්ජනෙන අභිවාසෙත්තු”නති නස්ස කුක්කුළ්චං අහොසි -පෙ- කිඤ්චිතොතා ඛං භික්ඛුති? “උලපනාධිපායො අහං භගවා”ති අනාපනති භික්ඛු පාරජිකස්ස, අපනති ථුලලවයස්සාති (23)

21 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ බ්‍රාහ්මණො භික්ඛු නිමනොතො එතදවොදුං “අයනතු භොනොතා අරහනො”ති තෙසං කුක්කුළ්චං අහොසි, “මයඤ්චමහ අතරහනො¹ අයඤ්ච බ්‍රාහ්මණො අමෙහ අරහනාවාදෙන සමුද්චරති කථනත්තුවො අමෙහති පටිපජ්ජිතබ්බ”නති භගවතො එතමන්ථ ආරොචෙත්තු. -පෙ- අනාපනති භික්ඛුවෙ පසාදහඤ්ඤාති (24)

22 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ බ්‍රාහ්මණො භික්ඛු නිමනොතො එතදවොදුං “නිසීදනතු භොනොතා අරහනො”ති. -පෙ- “භුඤ්ජනතු භොනොතා අරහනො”ති. -පෙ- “තප්පනතු² භොනොතා අරහනො”ති -පෙ- ගච්ජනතු භොනොතා අරහනො”ති තෙසං කුක්කුළ්චං අහොසි මයඤ්චමහ අතරහනො අයඤ්ච බ්‍රාහ්මණො අමෙහ අරහනාවාදෙන සමුද්චරති කථනත්තුවො අමෙහති පටිපජ්ජිතබ්බනති භගවතො එතමන්ථ ආරොචෙත්තු. -පෙ- අනාපනති භික්ඛුවෙ පසාදහඤ්ඤාති (25-28)

23 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො උත්තරිමනුස්සධම්මං උලපති සොපි ඵවමාහ “මග්ගමපි ආවුසො ආසවා පතිනා”ති නස්ස කුක්කුළ්චං අහොසි -පෙ- අපනති ඛං භික්ඛු අපනො පාරජිකනති (29)

24 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො උත්තරිමනුස්සධම්මං උලපති සොපි ඵවමාහ “මග්ගමපි ආවුසො ඵනෙ ධම්මො සංවිජ්ජනති”ති නස්ස කුක්කුළ්චං අහොසි -පෙ- අපනති ඛං භික්ඛු අපනො පාරජිකනති (30)

25 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො උත්තරිමනුස්සධම්මං උලපති සොපි ඵවමාහ “අභමපාටුසො තෙසු ධම්මෙසු සජ්ඣස්සාමී”ති නස්ස කුක්කුළ්චං අහොසි -පෙ- අපනති ඛං භික්ඛු අපනො පාරජිකනති (31)

1 ය අරහනො සිදු. 2 තප්පනතු. බහු

18 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙය කිහු ‘ආයුෂමත්තං උතුරාමිනිස්දම් ඇද්ද’යි ඇවැත්ති, උතුරාමිනිස්දම් භාවනාවෙහි යෙදුනහු විසින් ඇරැයිය හැක්කේ ම ය ඒ මහණහට කුකුස් විය -පෙ- මහණ, අනුලප්පනාධිප්පාය ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ (21)

19 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට මේ කිහු ‘ඇවැත්, කිම, ඉවසිය හැකිද’යි, කිම, යැපිය හැකිද’යි, ඇවැත්ති, යම්තමකු විසින් ඉවසන්නට නොහැකිය ඒ මහණහට කුකුස් විය . මහණ, අනුලප්පනාධිප්පාය ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ (22)

20 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙය කිහු ඇවැත්ති, කිම, ඉවසිය හැකි ද, කිම, යැපියහැකි ද’යි ඇවැත්ති, පුහුදුන් විසින් ඉවසන්නට නො හැකිය. ඒ මහණහට කුකුස් විය ‘මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද’යි භාග්‍යවතුන් වහන්ස, උලප්පනාධිප්පාය ඇතියෙමයි, මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ ථුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ. (23)

21 එසමයෙහි එක්තරා බමුණෙක් භික්ෂුන් පවරා මෙය කිය “භවත් රහත්හු වසිත්වා”යි, ඒ භික්ෂුන්ට කුකුස් විය අපි වනාහි නො රහතුම්හ. මේ බමුණු තෙමේ අපට අරහත්තාවාදයෙන් ව්‍යවහාර කෙරෙයි අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද? භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කළහ මහණෙහි, පහන් සිතින් බිණීමෙහි ඇවැත් නො වේ. (24)

22 එසමයෙහි එක්තරා බමුණෙක් භික්ෂුන් පවරා මෙය කිය “භවත් රහත්හු වැඩ ගිඳින සේක්වා”යි . “භවත් රහත්හු වළඳන සේක්වා”යි “භවත් රහත්හු නෑපන වෙන්වා”යි “භවත් රහත්හු යන සේක්වා”යි ඒ භික්ෂුන්ට කුකුස් විය අපි වනාහි නො රහතුම්හ මේ බමුණුතෙමේ අපට අරහත්තාවාදයෙන් කපා කැරයි අප විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුද’යි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළාහුය මහණෙහි, පහන් සිතින් බිණීමෙහි ඇවැත් නො වේ (25-28)

23 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට උතුරාමිනිස්දම් පවසයි හෙ තෙමේ ද මෙසේ කිය. “ඇවැත්, මාගේ ද ආශ්‍රවයෝ ප්‍රතිණය”යි, ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහිය (29)

24 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට උතුරාමිනිස්දම් පවසයි හෙ තෙමේ ද මෙසේ කිය “ඇවැත්, මාගේ ද තෙල උතුරාමිනිස්දම් විද්‍යමාන වේ”යි ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහිය (30)

25 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට උතුරාමිනිස්දම් පවසයි හෙ තෙමේ ද මෙසේ කිය “ඇවැත් මම ද තෙල උතුරාමිනිස්දම්හි පැණෙන්නෙමි”යි ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහිය (31)

26 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං ඤාතකා එතදවොවුං. එහි භනෙන අගාරං අජ්ඣාචසාති” “අභබ්බො බො ආවුසො මාදිසො අගාරං අජ්ඣාචසිතු”න්ති තස්ස කුක්කුළුං අගොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුලපනාධිපායස්සාති (32)

27 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං ඤාතකා එතද-වොවුං “එහි භනෙන, කාමෙ පරිභුඤ්ජා”ති “ආවටා මෙ ආවුසො කාමො”ති තස්ස කුක්කුළුං අගොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුලපනාධිපායස්සාති (33)

28 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං ඤාතකා එතද වොවුං “අභිරමසි භනෙන”ති “අභිරතො අහං ආවුසො පරමාය අභිරතියා”ති තස්ස කුක්කුළුං අගොසි ‘යෙ බො තෙ භගවතො සාවකා තෙ එවං වදෙය්‍යාං අභඤ්චමිති න භගවතො සාවකො, කච්චි භු බො අහං පාරාජිකා ආපනතීං ආපනෙනා”ති භගවතො එතමන්ථං අරොවෙසි “කිඤ්චිතෙනා නං භික්ඛු”ති “අනුලපනාධිපායො අහං භගවා”ති. අනාපනති භික්ඛු අනුලපනාධිපායස්සාති (34)

29 තෙන බො පන සමයෙන සම්බුද්ධා භික්ඛු කතීනං කතො අඤ්ඤාතරස්මිං ආවාසෙ වස්සං උපගව්ජංසු “යො ඉමමහා ආවාසා පඨමං පක්කම්ස්සති, තං මයං අරහාති ජාතියාමො”ති අඤ්ඤාතරෙ භික්ඛු මං අරහාති ජාතනතුති නමහා ආවාසා පඨමං පක්කම් තස්ස කුක්කුළුං අගොසි -පෙ- ආපනතීං නං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජිකන්ති. (35)

30 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ කලුඤ්ඤාතිමාසෙ. තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා ව ලුක්ඛණො ආයස්මා ව මහාමොග්ගලානො ගිජ්ඣිකුටෙ පබ්බතෙ විහරන්ති අථ බො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙනා පනතව්චරමාදාය යෙනායස්මා ලක්ඛණො තෙඤ්ඤාසම්මතී, උපසම්මතීන්වා ආයස්මන්තං ලක්ඛණං එතදවොච “ආයාමාවුසො ලක්ඛණ, රාජගහං පිණ්ඩාය පටිසිස්සාමො”ති “එවමාවුසො”ති බො ආයස්මා ලක්ඛණො ආයස්මතො මහාමොග්ගලානස්ස පච්චස්සෙසි

31 අථ බො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො ගිජ්ඣිකුටා පබ්බතා ඔරොහනෙනා අඤ්ඤාතරස්මිං පදෙසෙ සිතං පාඨකාසි අථ බො ආයස්මා ලක්ඛණො ආයස්මන්තං මහාමොග්ගලානං එතදවොච “කො භු බො ආවුසො මොග්ගලාන, හෙතු කො පච්චස්සෙසි සිතස්ස පාඨකමොයා”ති “අකාලො බො ආවුසො ලක්ඛණ, එතස්ස පඤ්ඤාසු,¹ භගවතො මං සන්තියො ඵනං පඤ්ඤා පුච්ඡා”ති

1 පඤ්ඤාසු බ්‍රහ්මාරණිය ස්වා

26 එසමයෙහි එක්තරා මහණකුට නැයෝ මෙය කීහු: “වහන්ස, එනු මැනව ගිහිගෙයි වසනු මැනව ඇවැත්නි, මා වැන්නෙක් ගිහිගෙයි වසන්නට නුසුදුසු වෙයි ඒ මහණහට කුකුස් විය . මහණ, අනුලලපනාධිප්‍රාය ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ. (32)

27 එසමයෙහි එක්තරා මහණකුට නැයෝ මෙය කීහු “වහන්ස, එනු මැනව පස්කම් සැප අනුභව කරව”යි “ඇවැත්නි, මට කාමයෝ ඇවුරුණහ”යි, ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, අනුලලපනාධිප්‍රාය ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ (33)

28 එසමයෙහි එක්තරා මහණකුට නැයෝ මෙය කීහු “වහන්ස, අභිරමණය කරව”යි “ඇවැත්නි, මම උතුම් අභිරතියෙහි ඇපුනෙමි වෙමි”යි ඒ මහණහට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ යම් ඒ සච්චෝ වෙද්ද, ඔවුහු මෙසේ කියන්නාහුය මම ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සච්චෙක් නො වෙමි කිමි? “මම පරිජිඇවැත් අවන්තෙමි ඳෝ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කෙළේ ය මහණ, තෝ, කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද? භාග්‍යවතුන් වහන්ස, “මම අනුලලපනාධිප්‍රාය ඇතියෙමි”යි මහණ, අනුලලපනාධිප්‍රාය ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ. (34)

29 එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂූහු කනිකා කොට එක්තරා ආවාස-යෙක්හි වස් විසූහ යමෙක් මේ අවසින් පළමුව බැහැර යන්නේ ද “ඔහු රහතෙකැයි අපි දැන ගන්නමු”යි, එක්තරා මහණෙක් “මා රහතෙකැයි දැන ගනින්නවා”යි ඒ අවසින් පළමුව නික්මුනි. ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහිය (35)

30. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ රජගහනුවර කාලඤ්ඤානිවාස තම් වූ වෙළඳවතුරුමයෙහි වසන සේක එසමයෙහි ආයුෂමත් ලක්ෂණ තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ ද හිජ්ඣුළු-පච්චෙහි වෙසෙත් ඉක්බිති ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ පෙරවරු වේලෙහි හැඳ පෙරෙව පා සිටුරු ගෙණ ආයුෂමත් ලක්ෂණ තෙරුන් වෙත එළඹියහ එළඹ ආයුෂමත් ලක්ෂණ තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “ඇවැත් ලක්ෂණය, යම්හ රජගහනුවරට පිටු පිණිස පිවිසෙන්නමහ”යි. “ඇවැත්නි, එසේ”යි ආයුෂමත් ලක්ෂණ තෙමේ ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවන්ට පිළිවදන් දුනි.

31 ඉක්බිති ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ හිජ්ඣුළුපච්චෙන් බස්නාහු එක්තරා පෙදෙසෙක දී සිතා පහල කලහ ඉක්බිති ආයුෂමත් ලක්ෂණ තෙමේ ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවන්ට මෙය කීය: ඇවැත්, මුගලන, සිතා පහල කිරීමට හේතු කවරේ ද? ප්‍රත්‍යය කවරේද යි? ඇවැත් ලක්ෂණය, තෙල පැතයට කල් නො වේ ම ය භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සම්පයෙහි දී මාගෙන් තෙල පැතය විවාරවයි

32. අප්ඵ බො ආයස්මා ව ලක්ඛණො ආයස්මා ව මහාමොග්ගලානො රුජගහෙ පිණ්ඩාය වරිතො පච්ඡාභ්ගතං පිණ්ඩපානපටිකකන්තා යෙන භගවා තෙනුප සම්මානිත්තු උපසම්මානිත්තො භගවන්තං අභිවාදෙතො එකමන්තං නිසිදිංසු එකමන්තං නිසින්නො බො ආයස්මා ලක්ඛණො ආයස්මන්තං මහාමොග්ගලානං එතදවොච “ඉධායස්මා මහාමොග්ගලානො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහන්තො අඤ්ඤාතරස්මිං පදෙසෙ සිතං පානිකාසි කො හු බො ආවුසො මොග්ගලාන, හෙතු කො පච්චයො සිතස්ස පානුකම්මායා”ති ඉදං¹ ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහන්තො අද්දසං අට්ඨකසංඛිලිකං වෙහාසං ගච්ඡන්ති. තමෙනං ගිජ්ඣාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතීනා අනුපතීනා එංසුලන්තරිකාහි විතුදන්ති² සා සුදං අට්ටස්සරං කරොති තස්ස මගං ආවුසො එතදහොසි “අච්ඡරියං වත හො අබ්බතං වත හො, එවරුපොපි තාම සන්නො භවිස්සති, එවරුපොපි තාම යකෙබ්බා භවිස්සති, එවරුපොපි තාම අත්තභාවපට්ඨාහො භවිස්සති”ති භික්ඛු උජ්ඣායන්ති, බ්බන්ති, විපාවෙන්ති “උත්තරිමනුස්සධම්මං ආයස්මා මහාමොග්ගලානො උලලපති”ති

33. අප්ඵ බො භගවා භික්ඛු ආමනෙතස්සි වනබ්බතා වත භික්ඛවෙ සාවකා විහරන්ති, ඤාණභුතා වත භික්ඛවෙ සාවකා විහරන්ති, යත්ථ හි තාම සාවකො එවරුපං ඤාණාති වා, දක්ඛති වා, සකම්මං වා කරිස්සති පුබ්බෙව මෙ සො භික්ඛවෙ සන්නො දිට්ඨො අහොසි අපිවාහං න ව්‍යාකාසිං. අභයෙඤ්චං ව්‍යාකරෙය්‍යං, පරෙ ව මෙ න සද්දහෙය්‍යං යෙ මෙ න සද්දහෙය්‍යං, තෙසං තං අස්ස දීඝරන්තං අභිතාය දුක්ඛාය එසො භික්ඛවෙ සන්නො ඉමසම්මෙව රුජගහෙ ගොඝානකො අහොසි සො තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන බ්බති වස්සාති බ්බති වස්සසතාති බ්බති වස්සසහස්සාති බ්බති වස්සසතභස්සාති නිරයෙ පච්චිනා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන එවරුපං අත්තභාව-පට්ඨාහං පට්ඨංවෙදෙති සච්චං භික්ඛවෙ මොග්ගලානො ආහ අනාපන්ති භික්ඛවෙ මොග්ගලානස්සාති. (36)

34. ඉදං, ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහන්තො අද්දසං මංසපෙසිං වෙහාසං ගච්ඡන්ති, තමෙනං ගිජ්ඣාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතීනා අනුපතීනා විතචේන්ති විරුජේන්ති³ සා සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ-එසො භික්ඛවෙ සන්නො ඉමසම්මෙව රුජගහෙ ගොඝානකො අහොසි (37)

35. ඉදං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහන්තො අද්දසං මංසපිණ්ඩං වෙහාසං ගච්ඡන්තං, තමෙනං ගිජ්ඣාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතීනා අනු-පතීනා විතචේන්ති විරුජේන්ති සො සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ-එසො භික්ඛවෙ සන්නො ඉමසම්මෙව රුජගහෙ සාකුණ්ණිකො අහොසි (38)

36. ඉදං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහන්තො අද්දසං නිච්ඡරිං පුරිසං වෙහාසං ගච්ඡන්තං, තමෙනං ගිජ්ඣාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතීනා අනුපතීනා විතචේන්ති විරුජේන්ති⁴ සො සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ-එසො භික්ඛවෙ සන්නො ඉමසම්මෙව රුජගහෙ ඔරබ්බිකො අහොසි (39)

1 ඉධාහං සිත්ථි (සබ්බස්සාපි) 2 විතුදන්ති විතාමස්සාපි විරුජේන්ති සා 3 විතචේන්ති 4 විතචේන්ති චෙත්සං උපරි ව එව.

32. ඉක්බිති ඇවැත් ලක්ෂණ තෙරණුවෝ ද, ඇවැත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ ද රජගහනුවර පිඩු පිණිස භාසිර පසුබත් කල පිඩු සිහිමෙන් පෙරළා ආවාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියාහුය. එළඹ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැද එකත්පසෙක හුන්වාහුය එකත්පසෙක හුන් ආයුෂමත් ලක්ෂණ තෙරණුවෝ ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවන්ට මෙය කීහ. මෙහි ආයුෂමත් මුගලන් තෙරණුවෝ ගිජුකුළු පව්වෙන් බස්නාහු එක්තරා පෙදෙසකදී සිතා පහළ කළහ ඇවැත් මුගලන, සිතා පහළ කිරීමට හේතු කවරේ ද? ප්‍රත්‍යය කවරේ ද? ඇවැත්නි, මම මෙහි ගිජුකුළු පව්වෙන් බස්නෙමි අහසින් ගමන් කරණ ඇට සැකිල්ලක් දුටිමි එය ගිජුලිහිණියෝ ද, කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද, පුහුබාද පුහුබාද ඉළ ඇට අතරෙන් විහිවීද යෙන් ඒ ඇට-සැකිල්ල බැගෑහඬ කරයි ඇවැත්නි, ඒ වට මේ සිත විය. “පින්වත, ඒකාන්තයෙන් ආශ්‍රිතයෙහි අද්භූතයෙකි මෙබඳු නම් සත්ත්වයෙක් වන්නේ ද? මෙබඳු නම් යක්ෂයෙක් වන්නේ ද? මෙබඳු නම් අත්බැව් පිළි-ලැබුවෙක් වන්නේ ද” යි භික්ෂුහු අවමන් කෙරෙත් අයුණු කියත් නුගුණ පතුරුවත් “ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ උතුරාමිනිස්දම් දක්වති” යි

33. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන් ඇමතු සේක “මහණෙනි, ඒකාන්තයෙන් සව්වෝ ඇස් ඇති ව වෙසෙත් මහණෙනි, එකාන්තයෙන් සව්වෝ නුවණ ඇති ව වෙසෙත් යම් හෙයකින් ශ්‍රාවක තෙමේ මෙ බන්දක් දන්නේ හෝ දන්නේ හෝ සාක්ෂ්‍යය හෝ කරන්නේ ද, මහණෙනි, පෙර ම මා විසින් ඒ සත්ත්වතෙමේ දක්නා ලද්දේ විය එනතුළු වුවත් මම එය ප්‍රකාශ නො කෙළෙමි. මම තෙල කරුණ ප්‍රකාශ කෙලෙමි නම් අත්‍යයෝ මාගේ වචනය හෝ අදහස්වාහුය යම් කෙනෙක් මාගේ වචනය හෝ අදහස්වාහු ද ඔවුන්ට එය දිගුකලක් අභින පිණිස දුක් පිණිස වන්නේය මහණෙනි, මේ සත්ත්ව තෙමේ මේ රජගහනුවර ම ගොඝාතකයා විය හෙ තෙමේ ඒ කම් විපාකයෙන් බොහෝ අවුරුදු ගණන් බොහෝ අවුරුදු සියගණන් බොහෝ අවුරුදු දහස් ගණන්, බොහෝ අවුරුදු සුවහස් ගණන් තරකයෙහි පැසි ඒ කම්යාගේ ම ශෛෂ වූ විපාකයෙන් මෙබඳු අත්බැව් ලැබීමක් විඳිමි මහණෙනි, මුගලන් තෙමේ සත්‍යයක් කියයි මහණෙනි, මුගලනට ඇවැත් නැති” (36)

34. මහණෙනි, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහසින් ගමන් කරණ මස්වැදුල්ලක් දිටිමි ගිජුලිහිණියෝ ද, කවුඩෝ ද, උකුස්සෝ ද පැන පැන එය කඩා ගෙණ කත්, ඉරා කත් ඒ මස්වැදුල්ල බැගෑහඬ කෙරෙයි මහණෙනි, තෙල සත්ත්ව තෙමේ මේ රජගහනුවර ම ගොඝාතක-යෙක් විය (37)

35. ඇවැත්නි, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන මස් පිබක් දිටිමි ඒ මේ මස් පිබ ගිජුලිහිණියෝ ද කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද තුභින් සිඳිත්. කබත් ඒ මස් පිබ බැගෑ හඬ කෙරෙයි. මහණෙනි, තෙල සත්ත්ව තෙමේ මේ රජගහනුවර ම ලිහිණි වැද්දෙක් විය (38)

36. ඇවැත්නි, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන සිව්නැති පුරුෂයකු දිටිමි ඒ මේ පුරුෂයා ගිජු ලිහිණියෝ ද කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද පැන පැන තුභින් සිඳිත් කබත්. ඒ පුරුෂ තෙමේ බැගෑහඬ කරයි. මහණෙනි, තෙල සත්ත්ව තෙමේ මේ රජගහ නුවර ම එළුවන් මරන්නෙක් විය (39)

37 ඉදහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහනො අග්ගසං අසිලොමං පුරිසං වෙහාසං ගච්ඡන්තං තස්ස තෙ අසී උප්පතීනා උප්පතීනා තස්සෙව කායෙ නිපතන්ති සො සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසො භික්ඛවෙ සතොතා ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ සුකරිකො අහොසි (40)

38 ඉදහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහනො අග්ගසං සත්ති-ලොමං පුරිසං වෙහාසං ගච්ඡන්තං තස්ස තා සත්තියො උප්පතීනා උප්පතීනා තස්සෙව කායෙ නිපතන්ති සො සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසො භික්ඛවෙ සතොතා ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ මාගවිකො අහොසි (41)

39 ඉදහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහනො අග්ගසං උසුලොමං පුරිසං වෙහාසං ගච්ඡන්තං තස්ස තෙ උසු උප්පතීනා උප්පතීනා තස්සෙව කායෙ නිපතන්ති සො සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසො භික්ඛවෙ සතොතා ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ කාරණිකො අහොසි. (42)

40 ඉදහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහනො අග්ගසං සුචිලොමං පුරිසං වෙහාසං ගච්ඡන්තං තස්ස තා සුචියො උප්පතීනා උප්පතීනා තස්සෙව කායෙ නිපතන්ති සො සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසො භික්ඛවෙ සතොතා ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ සාරපිකො අහොසි (43)

41 ඉදහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහනො අග්ගසං සුචිලොමං පුරිසං වෙහාසං ගච්ඡන්තං තස්ස තා සුචියො සීසෙ පච්ඡිනා මුඛතො නික්ඛමන්ති, මුඛෙ පච්ඡිනා උරතො නික්ඛමන්ති, උරෙ පච්ඡිනා උදරතො නික්ඛමන්ති, උදරෙ පච්ඡිනා උග්රාභි නික්ඛමන්ති, උග්රාසු පච්ඡිනා ජඛ්ඝාභි නික්ඛමන්ති, ජඛ්ඝාසු පච්ඡිනා පාදෙභි නික්ඛමන්ති සො සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසො භික්ඛවෙ සතොතා ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ සුචිකො අහොසි (44)

42 ඉදහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහනො අග්ගසං කුම්මණ්ඩං පුරිසං වෙහාසං ගච්ඡන්තං සො ගච්ඡන්තොපි තෙව අණ්ණෙ ඛන්ති ආරොපෙ-නා ගච්ඡති, නිසීදන්තොපි තෙසෙව අණ්ණසු නිසීදති තමෙන ගිජ්ඣපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතීනා අනුපතීනා විතච්ඡන්ති විරාජන්ති¹ සො සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසො භික්ඛවෙ සතොතා ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ ගාමකුටිකො අහොසි (45)

43 ඉදහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහනො අග්ගසං පුරිසං ගුප්තපෙ සසිසකං නිමුග්ගං -පෙ- එසො භික්ඛවෙ සතොතා ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ පාරදුරිකො අහොසි, (46)

44 ඉදහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහනො අග්ගසං පුරිසං ගුප්තපෙ සසිසකං නිමුග්ගං උගොභි හන්තෙති ගුප්තං බාදන්තං -පෙ- එසො භික්ඛවෙ සතොතා ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ දුට්ඨත්වාහමණො අහොසි සො කස්සපස්ස සමමාසම්බුද්ධස්ස පාවචනෙ භික්ඛුසඛ්ඝං හන්තොති නිවේනොචා දොණ්ණියො² ගුප්තස්ස පුරාපෙචා කාලං ආරොවාපෙචා චතද්දොව අනො³ හොනොතා යාවදන්තං භුඤ්ජන්තු වෙච හරන්තු වා"ති (47)

1 උතුරුදකති උභයජජාති විරාජන්ති සහ 2 නදායා (ඉති පි සිමු)

3 දුන්නා සහ අනො. (ඉති පි සහ)

37 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන අසිලොම් පුරාමයකු දිවිම් ඔහුගේ අසිහු නැගී නැගී ඔහුගේ ම සිරුරැ හෙත්. හෙතෙමේ බැගැහඩ කෙරෙයි . . මහණෙනි, තෙල සතනි තෙමේ මේ රජගහනුවර ම උෆරන් මරන්නෙක් විය. (40)

38. ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන සැත්-ලොම් පුරාමයකු දිවිම් ඔහුගේ ඒ සැත්හු නැගී නැගී ඔහුගේ ම සිරුරැ හෙත් ඒ පුරාමය තෙමේ බැගැහඩ කෙරෙයි මහණෙනි, තෙල සතනි තෙමේ මේ රජගහනුවර ම මුව වැද්දෙක් විය (41)

39 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන උසුලොම් පුරාමයකු දිවිම් ඔහුගේ ඒ ශරයෝ නැගී නැගී ඔහුගේ ම සිරුරැ හෙත් හෙ තෙමේ බැගැහඩ කෙරෙයි මහණෙනි, තෙල සතනි තෙමේ මේ රජගහනුවර ම කම්කටුලු කොට මරන්නෙක් විය. (42)

40. ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන හිදිලොම් පුරාමයකු දිවිම් ඔහුගේ ඒ හිදිහු නැගී නැගී ඔහුගේ ම සිරුරැ හෙත් හෙ තෙමේ බැගැහඩ කෙරෙයි මහණෙනි, තෙල සතනි තෙමේ මේ රජගහ-නුවර ම අසුන් හික්මවන්නෙක් (වධකයෙක්) විය (43)

41 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන හිදිලොම් පුරාමයකු දිවිම් ඔහුගේ ඒ හිදිහු හිසැ පිවිස මුවින් නික්මෙත් මුවෙහි පිවිස ලයෙන් නික්මෙත් ලෙහි පිවිස කුසෙන් නික්මෙත් කුස පිවිස වටොරින් නික්මෙත් වටොර පිවිස කෙණ්ඩාවලින් නික්මෙත් කෙණ්ඩාහි පිවිස පාවලින් නික්මෙත් හෙ තෙමේ බැගැහඩ කෙරෙයි. මහණෙනි, තෙල සතනි තෙමේ මේ රජගහ නුවර ම පිසුනු කියන්නෙක් විය (44)

42 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන කුමහාණ්ඩ පුරාමයකු දිවිම් හෙ තෙමේ යමින් ද එම අණ්ඩයන් කොන්දෙහි තහා ගෙණ යෙයි හිදින්නේ ද එම අණ්ඩයන්හි හිදිසි එය ගිජුලිහිණියෝ ද කටුබෝ ද උකුස්සෝ ද තුහින් සිදිත් කඩත් හෙ තෙමේ බැගැහඩ කෙරෙයි. මහණෙනි, තෙල සතනි තෙමේ මෙම රජගහනුවර කුළු විනිසකරුවෙක් විය (45)

43 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අසුචි වලක හිස තෙක් ගැලුණු පුරාමයකු දිවිම් . මහණෙනි, තෙල සතනි තෙමේ මෙම රජගහනුවර පරමුවන් සෙටුනෙක් විය (46)

44 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අසුචි වලක හිස තෙක් ගැලුණු දෙ අතින් අසුචි බුද්ධ පුරාමයකු දිවිම් . . මහණෙනි, තෙල සතනි තෙමේ මෙම රජගහනුවර දුෂට බ්‍රාහ්මණයෙක් විය. හෙ තෙමේ කසුප්-සම්බුද්ධන්ගේ සස්තෙහි බික්සහන බහින් පවරා අසුචියෙන් ඔරු පුරවා කල් දන්වා මෙය කිය “පින්වත්හු මින් ඇතිතාක් බුද්ධත්වය,” ගෙණ යෙත්වා,”යි (47)

45. ඉදුහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොගනො, අද්දසං නිව්ඡන්ති ඉන්ධිං වෙහාසං ගච්ඡන්තිං තමෙනං ගිජ්ඣාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතින්ඤා අනුපතින්ඤා විතවෙන්නති විරාජන්නති සං සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසං භික්ඛවෙ ඉන්ධි ඉද්දෙමියෙව රාජගහෙ අතිවාට්ඨති අහොසි. (48)

46. ඉදුහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොගනො, අද්දසං ඉන්ධිං දුග්ගාඤ්ඤං ලිඛිගුලිං වෙහාසං ගච්ඡන්තිං තමෙනං ගිජ්ඣාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතින්ඤා අනුපතින්ඤා විතවෙන්නති විරාජන්නති සං සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසං භික්ඛවෙ ඉන්ධි ඉද්දෙමියෙව රාජගහෙ ඉන්ධිත්තො අහොසි. (49)

47. ඉදුහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොගනො, අද්දසං ඉන්ධිං උප්පකකං ඔකිලිතිං ඔකිට්ඨිතිං වෙහාසං ගච්ඡන්තිං සං සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසං භික්ඛවෙ ඉන්ධි කාලිඛිගස්ස රඤ්ඤො අග්ගලතෙසි අහොසි සං ඉස්සාපකතා සපතතිං අභිගාරකටාගෙන ඔකිට්ඨි (50)

48. ඉදුහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොගනො, අද්දසං අසිසකං කවඤ්ඤං වෙහාසං ගච්ඡන්තිං තස්ස උරෙ අකඛිති වෙව හොනති මුඛඤ්ඤා තමෙනං ගිජ්ඣාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතින්ඤා අනුපතින්ඤා විතවෙන්නති විරාජන්නති සං සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසං භික්ඛවෙ සහො ඉද්දෙමියෙව රාජගහෙ භාජිකො නාම වොරඝාතකො අහොසි (51)

49. ඉදුහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොගනො, අද්දසං භික්ඛුං වෙහාසං ගච්ඡන්තිං තස්ස සඤ්ඤාපි ආදිත්තා සමපජ්ජිතා සජ්ජානිගුතා, පහොති ආදිත්තා සමපජ්ජිතා සජ්ජානිගුතා, කාසබ්බකමිඨි ආදිත්තා සමපජ්ජිතා සජ්ජානිගුතා, කාසොපි ආදිත්තා සමපජ්ජිතා සජ්ජානිගුතො සං සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසං භික්ඛවෙ භික්ඛු කස්සපස්ස සමමාසමුද්ධස්ස පාච්චනෙ පාපභික්ඛු අහොසි (52)

50. ඉදුහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොගනො, අද්දසං භික්ඛුණ්ණං -පෙ- අද්දසං ධික්ඛමානං -පෙ- අද්දසං සාමිකෙරං -පෙ- අද්දසං සාමිකෙරං වෙහාසං ගච්ඡන්තිං තස්ස සඤ්ඤාපි ආදිත්තා සමපජ්ජිතා සජ්ජානිගුතා, පහොති ආදිත්තා සමපජ්ජිතා සජ්ජානිගුතා, කාසබ්බකමිඨි ආදිත්තා සමපජ්ජිතා සජ්ජානිගුතා, කාසොපි ආදිත්තා සමපජ්ජිතා සජ්ජානිගුතො සං සුදං අට්ටස්සරං කරොති තස්ස ලියං ආවුසො එතදහොසි “අච්ඡරියං චිත හො, අභිගුහං වහ හො, එවජ්ජොපි නාම සහො ආරිස්සති, උවරුපොපි නාම යනො ආරිස්සති, උවරුපොපි නාම අත්තහං උප්පාදො ගට්ඨස්සති” භික්ඛු උජ්ඣායන්ති ඛිස්සති උපාමෙන්නති උත්තරිකෙත්තස්සධම්මං අස්සං උත්තරිකෙත්තො උත්තරිකෙත්ති

45 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන සිව්නැති අඟනක් දිවිමි ඇය ගිජුලිහිණියෝ ද කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද තුහින් සිදිත්. කඩත්. ඕ බැගැපත්ව හබයි මහණෙනි, තෙල අඟන මෙම රජගහනුවර හිමියා ඉක්ම යන්නියක් වූවා ය (48)

46. ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන පිළිකුල් දුගද හමන අඟනක් දිවිමි ඇය ගිජුලිහිණියෝ ද කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද තුහින් සිදිත් කඩත් ඕ බැගැපත්ව හබයි මහණෙනි, තෙල අඟන මෙම රජගහනුවර යක්දස්සක් වූවා ය (49)

47 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි දැඩි ගින්නෙන් පැලහුනු තෙත බස්තා, ගිහි අතුරෙන් භාවසුනු, අඟනක් දිවිමි ඕ බැගැපත්ව හබයි මහණෙනි, තෙල අඟන කලිතු රජහුගේ අගමෙහෙසිය වූවාය ඕ නොමෝ ඉසි සිතින් මඩතා ලද්දී සපත්තියක මත අතුරා කබලක් හෙළා ය (50)

48 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි, අහස යන හිස සුන් කවකියකු දිවිමි ඔහුගේ ලෙහි තෙත් ද මුව ද වෙන් ඔහු ගිජුලිහිණියෝ ද කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද තුහින් සිදිත් කඩත් මහ තෙමේ බැගැපත්ව හබයි මහණෙනි, තෙල සත්ති තෙමේ මෙම රජගහනුවර භාණ්ඩ නම් වොරාභාගක-යෙක් විය (51)

49 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන මහණකු දිවිමි ඔහුගේ සහල ද ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදූල් සහිතය පය ද ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදූල් සහිතය, කාබාන ද ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදූල් සහිතය, කය ද ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදූලින් ද වෙළුනේ ය මහ තෙමේ බැගැපත්ව හබයි මහණෙනි, තෙල මහණ තෙමේ කසුප් සම්බුදුන්ගේ සස්තෙහි පවිටු මහණෙක් විය (52)

50. ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි මෙහෙණක දිවිමි. සිකබ්බානාවක දිවිමි හෙරණකු දිවිමි “අහස යන හෙරණියක දිවිමි ඇගේ සහල ද, ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදූලින් වෙළුනාය පය ද ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදූලින් වෙළුනේ ය කාබාන ද ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදූලින් වෙළුනේ ය. කය ද ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදූලින් වෙළුනේ ය ඕ බැගැපත්ව හබයි ඇවැත්ති, ඒ වට වෙබ්බු සිනෙක් විය පින්වත, පුද්ගලික පින්වත, නොවූ විරාවකි වෙබ්බු සත්තියෙක් නම් වන්නේය වෙබ්බු යක්ෂයෙක් වන්නේය වෙබ්බු අත්බව් ලැබුවෙක් නම් වන්නේ”යි හිසුලු අවමන් කෙරෙත්, අසුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවත් “ආයුමන් මහමුලන් තෙරණුවෝ උතුරාමිනිස්දම් ධළවා දක්වති”යි

අථ ඛො භගවා භික්ඛු ආමනෙතසි වක්ඛුභුතා වත භික්ඛවෙ සාවකා විහරන්ති, ඤාණභුතා වත භික්ඛවෙ සාවකා විහරන්ති, යත්‍ර හි නාම සාවකො ඵවරුපං ඤාණානි වා දක්ඛනි වා සකං වා කරියානි පුබ්බෙව මෙ සා භික්ඛවෙ සාමණේරී දිට්ඨා අහොසි, අපිවාහං න බ්‍යාකාසිං. අභඤ්චනං බ්‍යාකරෙය්‍යං, පරෙ ව මෙ න සිද්ධහෙය්‍යං, යෙ මෙ න සිද්ධහෙය්‍යං, තෙසං තං අස්ස දීඝරතනං අභිතාය දුක්ඛාය ඵසා භික්ඛවෙ සාමණේරී කස්සපස්ස සම්මාසම්මුදාස්ස පාවචනෙ පාපසාමණේරී අහොසි සා තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන ඛුන්ති වස්සානි ඛුන්ති වස්සසතානි ඛුන්ති වස්සසහස්සානි ඛුන්ති වස්සසතසහස්සානි නිරයෙ පච්චිත්වා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන ඵවරුපං අත්තභාවපටිලාභං පටිසංවෙදෙති සච්චං භික්ඛවෙ මොග්ගලානො ආහ අනාපතති භික්ඛවෙ මොග්ගලානස්සානි (53-56)

51 අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො භික්ඛු ආමනෙතසි යතායං ආවුසො තපොදා සන්දනී, සො දහො අවේණිදකො සීතොදකො සාතොදකො සෙනකො සුපතීන්දො රමණීයො පසුතමච්ඡකච්ඡපො, වක්ඛමිත්තානි ව පදුමානි පුප්ඵන්ති භික්ඛු උප්ඛායන්ති ඩියන්ති විපාවෙන්ති, කථං හි නාම ආයස්මා මහාමොග්ගලානො ඵවං වක්ඛති “යතායං ආවුසො තපොදා සන්දනී, සො දහො අවේණිදකො සීතොදකො සාතොදකො සෙනකො සුපතීන්දො රමණීයො පසුතමච්ඡකච්ඡපො, වක්ඛමිත්තානි ව පදුමානි පුප්ඵන්ති”ති “අථ ඵ පතායං තපොදා කුට්ඨා¹ සන්දනී, උත්තරිමිනුස්ස-ධම්මං ආයස්මා මහාමොග්ගලානො උලුපති”ති භගවතො ඵතමිත්තං ආරොවෙසුං “යතායං භික්ඛවෙ තපොදා සන්දනී, සො දහො අවේණිදකො සීතොදකො සාතොදකො සෙනකො සුපතීන්දො රමණීයො පසුතමච්ඡකච්ඡපො, වක්ඛමිත්තානි ව පදුමානි පුප්ඵන්ති, අපිවාහං භික්ඛවෙ තපොදා දවින්නං මහාතිරයානං අත්තරිකාය ආගච්ඡති, තෙනායං තපොදා කුට්ඨා සන්දනී සච්චං භික්ඛවෙ මොග්ගලානො ආහ අනාපතති භික්ඛවෙ මොග්ගලානස්සානි”ති (57)

52. තෙන ඛො පත සමයෙන රාජා මාගධො සෙතියො ඕමිඤ්ඤාභේ ලිච්ඡවිභි සද්ධිං සඛ්‍යාමෙනො පහග්ගො හොති.² අථ රාජා පච්ඡා සෙනං සංකඩ්ඪිත්වා ලිච්ඡවයො පරාජෙසි, සඛ්‍යාමෙ ව නන්දී වරති “රඤ්ඤ ලිච්ඡවි පහග්ගා”ති අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො භික්ඛු ආමනෙතසි “රාජා ආවුසො ලිච්ඡවිභි පහග්ගා”ති භික්ඛු උප්ඛායන්ති ඩියන්ති විපාවෙන්ති “කථං හි නාම ආයස්මා මහාමොග්ගලානො ඵවං වක්ඛති” “රාජා ආවුසො ලිච්ඡවිභි පහග්ගා”ති සඛ්‍යාමෙ ව නන්දී වරති රඤ්ඤ ලිච්ඡවි පහග්ගා”ති. උත්තරි- මනුස්සධම්මං ආයස්මා මහාමොග්ගලානො උලුපතිති භගවතො ඵතමිත්තං ආරොවෙසුං පස්මං භික්ඛවෙ රාජා ලිච්ඡවිභි පහග්ගො අථ රාජා පච්ඡා සෙනං සඛ්‍යාමිත්වා ලිච්ඡවයො පරාජෙසි සච්චං භික්ඛවෙ මොග්ගලානො ආහ අනාපතති භික්ඛවෙ මොග්ගලානස්සානි. (58)

1. කුට්ඨා සන්දනී සඛ්‍යා, කප්ඵි 2 අභ්‍යාසි, මජ්ඣං 3 නන්දී, ජෙසං

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක. මහණෙනි, සචෝ ඇත් ඇති ව නුවණැති ව වෙසෙත් යම් කලෙක සච්චෙක් මෙබන්දක් දනගන්නේ හෝ වේ ද දන්නේ හෝ වේ ද පසක් කරන්නේ හෝ වේ ද මහණෙනි, පෙර ම මා විසින් ඒ හෙරුණි තොමෝ දක්නා ලද්දී ය එහෙත් මම එය නො පැවැසිමි. මම එය පවසන්නෙමි නමුදු අන්‍යයෝ මඬස නො හදහන්නාහු ය. යම් කෙනෙක් මඬස නො හදහන්නාහු තම ඔවුන්ට දිගුකලක් අවැඩ පිණිස දුක් පිණිස වන්නේ ය. මහණෙනි, තෙල හෙරුණි තොමෝ කසුප් සම්බුද්ධන්ගේ සස්තෙහි පවිටු හෙරණක් විය. ඔ තොමෝ බොහෝ ගණන් අවුරුදු බොහෝ සියගණන් අවුරුදු බොහෝ දහස් ගණන් අවුරුදු බොහෝ සුවහස් ගණන් අවුරුදු නිරයෙහි පැසී ඒ කම්යාගේ විපාකය ශෙෂවීමෙන් මෙබඳු ආත්මභාවයක් ලබයි මුගලන් තෙමේ සැබවක් කිය මහණෙනි, මුගලන්හට ඇවැත් නැත. (53-56)

51 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ භික්ෂූන් ඇමතුහ: ඇවැත්නි, මේ තපෝද නදිය යම් තැනක පටන් ගලා බසී ද, ඒ විල පහන් දිය ඇත්තකි. සිහිල් දිය ඇත්තකි මිහිරි දිය ඇත්තකි. පිරිසිදු වුවකි මනා තොටු ඇත්තකි. සිත්කලු වුවකි බොහෝ මස් කැසුබුවන් ඇත්තකි රියසක් සා පියුම් පිපෙයි කිහ “කෙසේ නම් ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙමේ මෙසේ කියන්නේද”යි, භික්ෂූහු අවමන් කෙරෙත්, අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඇවැත්නි, මේ තපෝදනදිය යම් තැනක පටන් ගලා බසී ද ඒ විල පහන් දිය ඇත්තකි, සිහිල් දිය ඇත්තකි, මිහිරි දිය ඇත්තකි, පිරිසිදු වුවකි, මනා තොටු ඇත්තකි, සිත්කලු වුවකි. බොහෝ මස් කැසුබුවන් ඇත්තකි රියසක් සා පියුම් පිපෙයි”යි. එහෙත් මේ තපෝද නදිය කැකැරී ගලා බසී. ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙමේ උතුරුමිනිස්දම් එළවා දක්වයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සාලු කලාහු ය මහණෙනි, මේ තපෝද-නදිය යම් තැනක පටන් ගලා බසී ද, ඒ තපෝද විල පහන් දිය ඇත්තකි. සිහිල් දිය ඇත්තකි. මිහිරි දිය ඇත්තකි පිරිසිදු දිය ඇත්තකි මනා තොටු ඇත්තකි සිත්කලු වුවකි බොහෝ මස් කැසුබුවන් ඇත්තකි රිය-සක් සා පියුම් පිපෙයි’ මහණෙනි, එතකුදු වුවත් මේ තපෝදනදිය මහ නිරය දෙකකට මැදිව ගලා එයි එහෙයින් මේ තපෝදනදිය කැකැරී ගලයි මහණෙනි, මුගලන් තෙමේ සැබවක් කිය මහණෙනි, මුගලන්හට ඇවැත් නො වේ. (57)

52. එසමයෙහි මගධාධිපති සේනා ඇති බිම්සර රජතමේ ලිච්ඡවින් සමග යුද කරන්නේ බිදී ගියේ වෙයි ඉක්බිති රජ තෙමේ යලිත් සෙනග රැස් කොට ගෙණ ලිච්ඡවින් පැරද විය රජහු විසින් ලිච්ඡවිහු පරදවන ලදහයි ජය බෙරය පැතිරෙයි එකල්හි ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ භික්ෂූන් ඇමතුහ “ඇවැත්නි, රජ තෙමේ ලිච්ඡවින් විසින් පරදවන ලද්දේ”යි. “කෙසේ නම් ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ මෙසේ කියන්නාහුද”යි භික්ෂූහු අවමන් කෙරෙත් අයුණු කියත් නුගුණ පතුරුවත්. “ඇවැත්නි, රජ තෙමේ ලිච්ඡවින් විසින් පරදවන ලද්දේය”යි යුදබිමෙහි ද රජු විසින් ලිච්ඡවිහු පරදවන ලද්දහු යි ජය බෙර පැතිරේ. ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ උතුරුමිනිස්දම් ඔසවා දක්වති”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සාලු කලාහු ය මහණෙනි, පලමුකොට රජ තෙමේ ලිච්ඡවින් විසින් පරදවන ලද්දේ ය ඉක්බිති රජ තෙමේ යලිත් සෙනග රැස් කොට ලිච්ඡවින් පැරද විය මහණෙනි, මුගලන් තෙමේ සැබවක් කිය මහණෙනි, මුගලන්හට ඇවැත් නො වේ (58)

54 අථ බො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො භික්ඛු ආමනෙතසි ඉදං ආවුසො සප්පිතිකාය නදියා තීරෙ ආනෙඤ්ඤං සමාධිං සමාපනො නාගානං මගයන උත්තරන්තානං කොඤ්චං කරොන්තානං සද්දං අසොසිනති භික්ඛු උප්ඛායන්ති ඛින්නති විපාවෙනති “කථං හි නාම ආයස්මා මහාමොග්ගලානො ආනෙඤ්ඤං සමාධිං සමාපනො සද්දං සොසයති උත්තරමනුස්සංගමං ආයස්මා මහාමොග්ගලානො උලුපති”ති භගවතො එතමිදං ආරොචෙසුං “අනෙසො භික්ඛවෙ සමාධි, සො ච බො අපරිපුඤ්ඤා සච්චං භික්ඛවෙ මොග්ගලානො ආහ අනාපතති භික්ඛවෙ මොග්ගලානස්සා”ති (59)

55 අථ බො ආයස්මා සොභිතො භික්ඛු ආමනෙතසි “අහං ආවුසො පඤ්චකප්පසතාති අනුස්සරාමි”ති භික්ඛු උප්ඛායන්ති ඛින්නති විපාවෙනති “කථං හි නාම ආයස්මා සොභිතො ච්චං චක්ඛති අහං ආවුසො පඤ්චකප්පසතාති අනුස්සරාමි”ති ‘උත්තරමනුස්සංගමං ආයස්මා සොභිතො උලුපති’ති භගවතො එතමිදං ආරොචෙසුං “අනෙසො භික්ඛවෙ සොභිතස්සා, සා ච බො එකායෙව ජාති සච්චං භික්ඛවෙ සොභිතො ආහ අනාපතති භික්ඛවෙ සොභිතස්සාති (60)

චතුස්පාරාජිකං සමන්තං.

උද්දිට්ඨා බො ආයස්මහො චතතාගේ පාගජිකා ධම්මා, සෙසං භික්ඛු අඤ්ඤාතරං වා අඤ්ඤාතරං වා ආපජජිට්ඨා න ලහති භික්ඛුහි සද්ධිං සංවාසං, යථා පුරෙ නථා පමජා පාගජිකො හෝති අසංවාසො. තස්මා-යස්මහො පුච්ඡාමි කච්චිස්ස පටිසුද්ධා? දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිස්ස පටිසුද්ධා? තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිස්ස පටිසුද්ධා? පටිසුද්ධස්සායස්මහො, තස්මා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමිහි.

පාගජිකං නිවසිතං.

තස්සද්දාතං

මෙට්ඨනාදිනාදනඤ්ච මුහුසව්ගහුත්තරි,
පාරාජිකාති චතතාරි ඡෙජ්ජච්ඡු අසංසයාති

පාරාජිකකණ්ණො නිවසිතො.

54 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් වහමුගලන් තෙරණුවෝ හිඤ්ඤන් ඇමතුහ. “ඇවැත්නි, මම මෙහි සප්පිතිකා ගං තෙර නොසැලෙන සිවු වන සමවතට සමවන්නෙමි ගතට බැස එතැවන කුඤ්චනාද කරණ ඇතුන්ගේ හඬ ඇසිමි”යි. “කෙසේ ශබ්දයක් අසන්නේ ද, හිඤ්ඤා අවමන් කෙරෙත් අයුණු කියත්. භූගුණ පදාරාවන් “කෙසේ තම ආයුෂ්මත් වහමුගලන් තෙමේ නොසැලෙන සිවුවන සමවතට සමවන්නේ අසා ද, ආයුෂ්මත් වහමුගලන් තෙමේ උතුරු-මිනිස්දම් දක්වා”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පුවත සැළ කළාහු ය වහණෙනි, එබඳු සමාධියෙන් ඇත හෙද වනාහි නොපිරිසුදු ය වහණෙනි, මුගලන් තෙමේ සැබවක් කිය වහණෙනි, මුගලන්ගට ඇවැත් නො වේ. (59)

55. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සොභිත තෙරණුවෝ හිඤ්ඤන් ඇමතුහ. “ඇවැත්නි, පන්සිය කපක් සිහිකරමි”යි හිඤ්ඤා අවමන් කෙරෙත්, අයුණු කියත්, භූගුණ පදාරාවන්, “කෙසේ නම් ආයුෂ්මත් සොභිත තෙමේ මෙසේ කියා ද, “ඇවැත්නි මම පන්සිය කපක් සිහි කරමි”යි “ආයුෂ්මත් සොභිත තෙමේ උතුරුමිනිස්දම් දක්වා”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කළාහු ය වහණෙනි, සොභිතගට එබඳු සමවතෙක් ඇත. හෙද වනාහි එකම ජාතියකි වහණෙනි, සොභිත තෙමේ සැබවක් කිය වහණෙනි, සොභිතගට ඇවැත් නො වේ. (60)

සිවුවන පරිච්ඡය නිමි.

ආයුෂ්මත්නි, සිවුපරිච්ඡාවැත් උදෙසන ලදී. මහණ තෙමේ යම් ඒ ඇවැත් අතුරෙන් එක්තරා එක්තරා ඇවැත්කට පැමිණ පියවි හිඤ්ඤන් සමග සහවාසය නො ලබා ද, පෙර ගිහිකල යම්සේ ද පසුවත් එසේ ම පැරදුණේ සංවාස රහිතයෙක් වෙයි. එහි ලා ආයුෂ්මතුන් විවාරම් ක්ම පිරිසිදු වුහ ද? දෙවනුවත් විවාරම් ක්ම පිරිසිදු වුහ ද? තෙවනුවත් විවාරම් ක්ම පිරිසිදු වුහ ද? ආයුෂ්මත්හු පිරිසිදු වුහ ය. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ පිරිසිදු බව මෙසේ දරමි.

සිවුපරිච්ඡ නිමි.

එහි උද්‍යානය මෙසේයි

මෙථුනය, අදිත්‍යාදිතය, චන්‍ද්‍රස්‍යාප්‍රයාගය, උත්තරිමනුස්‍යාධිමමය යන පරිච්ඡ සතරකි ඔවුහු නිසැකයෙන් ජේද්‍යවස්තුහු ය

පාරාජිකකාණ්ඩය නිමි.

සබ්බාදිසෙසකණේධා

3.

තෙරසකං.

ඉමෙ ඛො ජනායසමනො තෙරස් සබ්බාදිසෙසා ධම්මා
උදෙසං ආභවස්සති.

3. 1.

පඨමසබ්බාදිසෙසො

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජේතවනෙ අනාථ-
පිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා සෙය්‍යසකො
අනභීරතො බ්‍රහ්මචරියං වරති සො තෙන කිසො හොති ලුඛො දුබ්බණේණො
උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකප්පතො ධම්නිසස්සනගෙනො.

2 අද්දසා ඛො ආයස්මා උද්ඝ්ථි ආයස්සනං සෙය්‍යසකං කිසං ලුඛො
දුබ්බණේණො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකප්පතො ධම්නිසස්සනගෙනො දිස්වාන ආයස්සනං
සෙය්‍යසකං එතදවොච “කිස්ස නං ආට්ඨසො සෙය්‍යසක, කිසො ලුඛො
දුබ්බණේණො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකප්පතො ධම්නිසස්සනගෙනො. කච්චි තො නං
ආට්ඨසො සෙය්‍යසක, අනභීරතො බ්‍රහ්මචරියං වරස්සි”ති ‘එවද්විසො’ති ‘තෙන
හි නං ආට්ඨසො සෙය්‍යසක යාවදන්ථං භුඤ්ඤ්, යාවදන්ථං සුප්, යාවදන්ථං
නහාය, යාවදන්ථං භුඤ්ඤ්නා යාවදන්ථං සුපිනා යාවදන්ථං නහායිනා යද
තෙ අනභීරති උප්පජ්ජති, රාගො චිත්තං අනුඤ්ඤෙති, තද හජෙත
උප්පකම්මිනා අසුචිං මොවෙහි’ති “කිනත්ත ඛො ආට්ඨසො කප්පති එවරුපං
කාතු”නති ‘ආම ආට්ඨසො, අහමපි එවං කරොමි’ති.

3 අථ ඛො ආයස්මා සෙය්‍යසකො යාවදන්ථං භුඤ්ඤ්, යාවදන්ථං සුපි,
යාවදන්ථං නහායි යාවදන්ථං භුඤ්ඤ්නා යාවදන්ථං සුපිනා යාවදන්ථං නහායිනා,
යද අනභීරති උප්පජ්ජති, රාගො චිත්තං අනුඤ්ඤෙති, තද හජෙත
උප්පකම්මිනා අසුචිං මොවෙහි. අථ ඛො ආයස්මා සෙය්‍යසකො අපරෙත
සමයෙන වණ්ණවා අහොසි පිණ්ඩියෙ පසන්තමුඛවණ්ණො පිප්පසන්තජ්ජි-
වණ්ණො,

සරිසාදිසෙසකාණ්ඩය.

3.

තෙරසකය

ආයුෂමත්ති, මේ තෙළෙස් සහවෙසෙස්ඇවැත්තු උදෙසීමට පැමිණෙත්.

3. 1.

ප්‍රථමසරිසාදිසෙසය

1 ථසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජෙනවනෙහි අනේපිඩුසිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙති. එසමයෙහි ආයුෂමත් සෙයසකයෙකු නෙමේ කළකිරුනේ බිඹසර හැසිරෙයි හෙතෙමේ එසින් කාශ වූයේ රුක්‍ෂ වූයේ දුර්වර්ණ වූයේ අතිශයින් පඬුවන් වූයේ ඉල්පුතු නහරින් යුත් සිරුරු ඇත්තේ වෙයි

2 ආයුෂමත් වූ උදුසි නෙමේ කාශ වූ රුක්‍ෂ වූ දුර්වර්ණ වූ ඉතා පඬුවන් වූ ඉල්පි ගිය නහරින් යුත් සිරුරු ඇති ආයුෂමත් සෙයසකයෙකු මහණහට මෙය කිය: “ඇවැත් සෙයසකයින්, තෙපි කුමක් හෙයින් කාශ වූ රුක්‍ෂ වූ දුර්වර්ණ වූ ඉතා පඬුවන් වූ නහර ඉල්පි ගිය සිරුරු ඇති වූවු ද? ඇවැත් සෙයසකයින්, කිම තෙපි කළකිරුනු බිඹසර හැසිරෙවු ද යනුයි “ඇවැත්ති එසේ” යයි ඒ මහණ කිය ඇවැත් සෙයසකයින්, එසේ වී නම් තෙපි කැමැති තාක් අනුභව කරවු කැමති තාක් සැතපෙවු කැමැති තාක් ස්නානය කරවු කැමැති තාක් අනුභව කොට කැමති තාක් සැතපි කැමති තාක් නා යම් කලෙක තොපට අනභිජනියක් උපදී නම් රාගය සිත මැඩ ගණී නම් එකල්හි අතින් ගටා සුකුරු මුදවු යයි උදුසි තෙර කිය. ඇවැත්ති, එබන්දක් කරන්නට කැපදු?යි ඒ මහණ ඇසී ය ඇවැත්ති, එසේ ය මම ද එසේ කරමි යි උදුසි තෙර කිය

3 ඉක්බිති ආයුෂමත් සෙයසකයෙකු නෙමේ කැමැති තාක් වැලැදී ය. කැමැති තාක් සැතපුනේ ය කැමැති තාක් නැවේ ය කැමති තාක් වලඳු කැමැති තාක් සැතපි කැමැති තාක් නා යම් කලෙක අනභිජනිය උපදී ද, රාගය සිත මැඩ ගණී ද, එකල්හි අතින් ගටා සුකුරු මුදුසි ඉක්බිති ආයුෂමත් සෙයසකයෙකු නෙමේ පසු කාලයෙහි පැහැය ඇත්තෙක් ද පිණිස ගිය ඉදුරන් ඇත්තෙක් ද පහන් මුව පැහැය ඇත්තෙක් ද අතිශයින් සිව්පැහැ ඇත්තෙක් ද විය

4. අප්ථ ඛො ආයසමනො සෙය්‍යසංකය්‍ය සභායකා භික්ඛු ආයසමනතං සෙය්‍යසංකං එතදවොචුං: “පුඛෙඛ ඛො නිං ආවුසො සෙය්‍යසංක කීසො අහොසි දුඛො දුඛබ්‍රණණො උප්පණ්‍ඛුප්පණ්‍ඛුකප්පතො ධම්මස්සන්තගතෙනාං සො ‘දුති නිං එතරගි වණ්ණවා පිණ්ණුයො පසන්තමුඛවණ්ණො විප්පසන්තප්චිවණ්ණො කීනන්‍ථ ඛො නිං ආවුසො සෙය්‍යසංක හෙසප්පං කරොසී”ති ‘න ඛො අහං ආවුසො හෙසප්පං කරොමි අපි වාහං යාවදන්ථං භුඤ්ජාමි, යාවදන්ථං සුපාමි, යාවදන්ථං නභායාමි, යාවදන්ථං භුඤ්ජාමි, යාවදන්ථං සුපිනා, යාවදන්ථං නභායාමි, යද්ද මෙ අනභීරති උප්පප්පති, රාගො විතතං අනුඤ්ඤාසීති, තද්ද භන්තෙ උප්පකකම්මා අසුචිං මොචෙමි”ති ‘කිං පන නිං ආවුසො සෙය්‍යසංක යෙනෙ’ව භන්තෙ සංඤ්ඤායං භුඤ්ජාමි, තෙනෙ’ව භන්තෙ උප්පකකම්මා අසුචිං මොචෙසීති ‘එවමාවුසො’ති යෙ තෙ භික්ඛු අප්පච්ඡා නෙ උප්පායන්ති ඛියන්ති විප්පාචෙන්නති ‘කථං හි නාම ආයසමා සෙය්‍යසංකො භන්තෙ උප්පකකම්මා අසුචිං මොචෙය්‍යති’ති අප්ථ ඛො තෙ භික්ඛු ආයසමනතං සෙය්‍යසංකං අනෙකපරියායෙන විගරහිතා භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

5. අප්ථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සන්තිපාතාපෙතා ආයසමනතං සෙය්‍යසංකං පටිපුච්ඡි. ‘සච්චං කීර නිං සෙය්‍යසංක භන්තෙ උප්පකකම්මා අසුචිං මොචෙසී”ති ‘සච්චං භගවා’. විගරහි බුද්ධො භගවා “අනන්‍යවිජ්ඣං මොඤ්ජුරිස අනන්‍යලොමිකා අප්පතිරුපං අසායමණකං අකප්පියං අකරණීයං, කථං හි නාම නිං මොඤ්ජුරිස භන්තෙ උප්පකකම්මා අසුචිං මොචෙය්‍යති නන්‍ථ මයා මොඤ්ජුරිස අනෙකපරියායෙන විරාගාය ධම්මො දෙසිතො නො සිරාගාය, විසංඤ්ඤාය ධම්මො දෙසිතො නො සංඤ්ඤාය, අනුපාදනාය ධම්මො දෙසිතො නො සර්පාදනාය. තන්ථ නාම නිං මොඤ්ජුරිස මයා විරාගාය ධම්මො දෙසිතෙ සිරාගාය චෙතෙය්‍යසි විසංඤ්ඤාය ධම්මො දෙසිතෙ සංඤ්ඤාය චෙතෙය්‍යසි අනුපාදනාය ධම්මො දෙසිතෙ සර්පාදනාය චෙතෙය්‍යසි නන්‍ථ මයා මොඤ්ජුරිස අනෙකපරියායෙන රුහවිරාගාය ධම්මො දෙසිතො, මදනිම්මදනාය, පිපාසවිතයාය, ආලයසමුය්‍යාය, වරිච්ඡපචේදය, තණ්හකම්මයාය, විරාගාය, නිරෝධාය, නිබ්බාණාය ධම්මො දෙසිතො නන්‍ථ මයා මොඤ්ජුරිස අනෙකපරියායෙන කාමානං පභානං අකම්මා, කාමසංඤ්ඤානං පරිඤ්ඤා අකම්මා, කාමපිපාසානං පටිවිතයො අකම්මා, කාමවිතකතානං සමුය්‍යානො අකම්මා, කාමපරිලාභානං වූපසමො අකම්මා නෙතං මොඤ්ජුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදය පසන්නානං වා භියොගාභාවාය අප්ථ ඛො තො මොඤ්ජුරිස අප්පසන්නානංඤ්ච අප්පසාදය පසන්නානංඤ්ච එකච්චානං අඤ්ඤාප්පතායා”ති

4. ඉක්බිති ආයුෂමත් සෙය්‍යසක මහණහුගේ යහළු භික්ෂුහු ආයුෂමත් සෙය්‍යසකහට මෙය කීවාහුය. “ඇවැත් සෙය්‍යසකයෙනි, තෙපි පෙර කෘත වූවහු රුක්ෂ වූවහු දුර්වල වූවහු ඉතා පඬුවන් වූවහු ඉල්පි හිය තහරින් යුත් සිරුරු ඇත්තහු වූවහු ය ඒ තෙපි දැන් වණිවත් ය පිණි හිය ඉදුරන් ඇත්තහු ය. පහන් මුව පැහැය ඇත්තහු ය වෙසෙසින් පහන් සිව් පැහැ ඇත්තහු ය, ඇවැත් සෙය්‍යසකයෙනි කිම තෙපි බෙහෙතක් කරවුද”යි ඇසූහ “ඇවැත්නි, මම බෙහෙතක් නො කෙරෙමි එහෙත් මම කැමති තාක් වලදම, කැමැති තාක් සැතපෙමි කැමැති තාක් නාමි කැමති තාක් වලද කැමැති තාක් සැතපි කැමැති තාක් නහා යම් කලෙක මට අනභිමතියෙක් ඇති වේ නම්, රාගය සිත මැඩ ගණී නම්, එකල්හි අතින් ගටා සුකුරු මුදමි”යි සෙය්‍යසක මහණ කිය “කිම? ඇවැත් සෙය්‍යසකයෙනි, තෙපි යම් අතෙකින් ම සැදූහැයෙන් දෙන දෑ වලදවු නම් ඒ අතින් ම ගටා සුකුරු මුදවු දැයි ඒ භික්ෂුහු කිහ “ඇවැත්නි, එසේ ය”යි සෙය්‍යසක මහණ කී ය යම් ඒ භික්ෂුහු අලොපච්ඡයෝ ද ඔහු “කෙසේ නම්, ආයුෂමත් සෙය්‍යසකයෝ අතින් ගටා සුකුරු මුදන්තෝ දැ” යි අවමන් කෙරෙන් අයුණු කියත් නුගුණ පතුරවන් ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු ආයුෂමත් සෙය්‍යසකහට තන් අයුරින් ගරභා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළහ

5 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා ආයුෂමත් සෙය්‍යසක මහණහු ගෙන් විවාල සේක. “සැබෑ ද සෙය්‍යසකය, තෝ අතින් ගටා සුකුරු මුදසිදැ” යි අසා වදාළ සේක “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබව”යි ඒ මහණ කී ය භාග්‍යවන් මුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහු සේක “හිස් පුරුෂය, නුසුදුසු වූ අනුලොම නුවු අප්‍රතිරූප වූ ශ්‍රමණසාරූප්‍ය නුවු නොකැප වූ නොකටයුත්තෙක හිස් පුරුෂය තෝ කවර කරුණකින් අතින් ගටා සුකුරු මුදනෙහි ද? “හිස් පුරුෂය මා විසින් තන් අයුරෙන් සරාගය පිණිස නො ව විරාගය පිණිස ධර්මය දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? සංයෝගය පිණිස නො ව විසංයෝගය පිණිස ධර්මය දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? උපාදානය පිණිස නොව අනුපාදානය පිණිස ධර්මය දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද? එහිලා හිස් පුරුෂය, තෝ මා විසින් විරාගය පිණිස ධර්මය දෙශනා කළ කල්හි සරාගය පිණිස ප්‍රයෝග කෙළෙහි ය විසංයෝගය පිණිස දහම් දෙසු කල්හි සංයෝගය පිණිස ප්‍රයෝග කෙළෙහි ය කෙළෙසුන් නොගැණීම පිණිස දහම් දෙසු කල්හි කෙළෙසුන් ගැණීම පිණිස ප්‍රයෝග කෙළෙහි ය “හිස් පුරුෂය මා විසින් තන් අයුරින් රාගවිරාගය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නොවේ ද? මදනිමමදනය පිණිස පිපාසවිතය පිණිස ආලයසම්මුග්‍යතාය පිණිස වට්ටුපච්ඡේදය පිණිස තණ්හා-කඩය පිණිස විරාගය පිණිස නිරෝධය පිණිස නිබ්බාණය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? හිස් පුරුෂය මා විසින් තන් අයුරින් කාමයන්ගේ ප්‍රභාණය කියන ලද්දේ නොවේ ද? කාමසංඤ්චන්ගේ ත්‍රිවිධ පරිඤ්චෝ කියන ලද්දහු නො වෙද්ද? කාමපිපාසයන්ගේ ප්‍රතිවිතාය කියන ලද්දේ නො වේ ද? කාමවිතකීයන්ගේ නැසීම කියන ලද්දේ නො වේ ද? කාමගුණිකරාගපරි-දහයන්ගේ සංහිදීම කියන ලද්දේ නො වේ ද? හිස් පුරුෂය මෙය වතාහි නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පහන් වූවන්ගේ බොහෝබව පිණිස හෝ නො වෙයි වැලිදු හිස් පුරුෂය මෙය නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ අන්‍යථාතිය පිණිස ම වෙයි ” යනුයි

6 අථ ඛො භගවා ආයස්මන්තං සෙය්‍යස්සං අනෙකපරියායෙන විගර්භිත්වා දුගරතාය-පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“සඤ්චනනිකා සුක්කවිසමඨි¹ සංඝාදිසෙසො”ති

එවඤ්චදං භගවතා භික්ඛුනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤතනං ගොති

[පඨමපඤ්ඤතනි.]

7 තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛු පණීතාහි භොජනාහි භුඤ්ජිත්වා මුට්ඨස්සති අසමපජානා නිද්දං ඕක්කමන්ති තෙසං මුට්ඨස්සතිනං අසමපජානානං නිද්දං ඕක්කමන්තානං සුපිනනෙතන අසුචි මුච්චති තෙසං කුක්කුච්චං අගොසි: “භගවතා සික්ඛාපදං පඤ්ඤතනං සඤ්චනනිකා සුක්කවිසමඨි සංඝාදිසෙසො”ති. “අමතාකඤ්ච සුපිනනෙතන අසුචි මුච්චති අභි වෙඤ්ච වෙනතා උබ්භා”ති “කච්චි හු ඛො මයං සංඝාදි සෙසං ආපනතිං ආපනතා”ති භගවතො එතමිඤ්ච ආරොවෙසුං “අඤ්ඤා භික්ඛවෙ වෙනතා, සා ච ඛො අබ්බොගාරිකා”ති එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ.

“සඤ්චනනිකා සුක්කවිසමඨි අඤ්ඤාහු සුපිනනතා සංඝාදි සෙසො”ති.

[දුතීයපඤ්ඤතනි.]

8 සඤ්චනනිකා’ති ජානනො භඤ්ජානනො වෙච්ච අභිවිතරිත්වා විතික්කමො

සුක්කානන්ති දසසුක්කාහි නිලං පිතං ලොහිතකං ඔදුතං තක්කවණ්ණං දකවණ්ණං තෙලවණ්ණං බීරවණ්ණං දඬිවණ්ණං සපට්ටණ්ණං

විසමඨිති ධාතනො වාචනං මුච්චති විසමඨිති

අඤ්ඤාහු සුපිනනතා’ති ධපෙත්වා සුපිනනතං

සංඝාදිසෙසො’ති සංඝො’ව තස්ස ආපනතිං පරිවාසං දෙති, මූලාය පටික්කස්සති, මානතං දෙති, අබ්බෙති න සමබ්බුලා න එකපුග්ගලො තෙන මුච්චති සංඝාදිසෙසො’ති තස්සො’ව ආපනතිනිකායස්ස තාමිකමමං අභිවචනං තෙන’පි මුච්චති සංඝාදිසො’ති

9 අජකිත්තරූපෙ මොවෙති, බග්ගිඤ්ඤරූපෙ මොවෙති, අජකිත්තබග්ගිඤ්ඤරූපෙ මොවෙති, ආකාසෙ කට්ඨං කමෙපනො මොවෙති, රුගුපඤ්ඤ මොවෙති, වච්චුපඤ්ඤ මොවෙති, පස්සාචුපඤ්ඤ මොවෙති, වාතුපඤ්ඤ මොවෙති, උච්චාලිඤ්ඤ මොවෙති, ආරුගුපඤ්ඤ මොවෙති, සුඛපඤ්ඤ මොවෙති, භොසජ්ජපඤ්ඤ මොවෙති, දුග්ගපඤ්ඤ මොවෙති, පුඤ්ඤපඤ්ඤ මොවෙති, යඤ්ඤපඤ්ඤ මොවෙති, සංග්ගපඤ්ඤ මොවෙති, බීජපඤ්ඤ මොවෙති, විමංසපඤ්ඤ මොවෙති, දච්ඡපඤ්ඤ මොවෙති, නිලං මොවෙති, පිතකං මොවෙති, ලොහිතකං මොවෙති, ඔදුතං මොවෙති, තක්කවණ්ණං මොවෙති, දකවණ්ණං මොවෙති, තෙලවණ්ණං මොවෙති, බීරවණ්ණං මොවෙති, දඬිවණ්ණං මොවෙති, සපට්ටණ්ණං මොවෙති.

1 සුක්කවිසමඨි, පෙසං

6 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් සෙය්‍යසක වහණට තත් අසුරින් ගරුනා දුබරබව්හි වදාරා වහණෙහි මේ සිකපදය මෙසේ ද උදෙසවු:

“ව්‍යතික්‍රම චෙතනා ඇති සුකුරු මිදුම සහවෙසෙස් වේ.”

මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් හිඤ්ඤන්ට මේ සිකපදය පණවන ලදී.

[පළමුපැණවිමසි.]

7 එසමයෙහි හිඤ්ඤ ප්‍රණීත බොජ්‍යන් වළද මූලා සිහි ඇත්තාහු සම්පුර්ණයෙන් තොර වුවාහු නින්දට බසින් මූලා සිහි ඇත්තාහු සහි සම්පුර්ණයෙන් තොර වුවාහු නින්දට බැස ගත් ඔවුන්ට සිහිනෙන් සුකුරු මිදෙයි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මිදීයැව් සිහින් සුකුරු මිදුව සහ-වෙසෙස් වේ ය”යි සිකපදයක් පණවන ලදී අපට ද සිහිනෙන් සුකුරු මිදෙයි මෙහිදී ආස්වාදවේදනාව ලැබේ ද? කිම? අපි සහවෙසෙස් ඇවතට පැමිණියමෝද?”යි කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සාලකළාහු ය වහණෙහි, මෙහි චේතනාවක් ඇත එය ඇවතට අංග නො වෙයි වහණෙහි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු.

“සිහින මිනා ව්‍යතික්‍රම චෙතනා ඇති සුකුරු මිදුම සහවෙසෙස් වේ.”

[දෙවනපැණවිමසි.]

8 සංඝෙවතනිකා යනු උපක්‍රම කරමි යි දන්නේ, සුකුරු මුදුම යි වෙනුවෙන් දන්නේ, සිතා, නිසැක සිත මෙහෙයා ව්‍යතික්‍රමය කිරීම ය

සුක්කං යනු නිල්වන් ය, කසාවන් ය, ලෙහෙවන් ය, සුදුවන් ය, මෝරා-වන් ය, දියවන් ය, තෙල්වන් ය, කිරිවන් ය, දිහිවන් ය, ගිතෙල් වන් ය, යන දස සුකුරු ය

විසංඝි යනු පිහිටි තැනින් මිදීම විසංඝි ය යි කියනු ලැබේ

අඤ්ඤානු සුමනිනා යනු සිහින හැර යි.

සංඝාදිසෙසො යනු සංඝයා ම ඒ ඇවතට පිරිවෙස් දෙයි මූලට අදියි. වාතන දෙයි අබ්‍යාතය කෙරෙයි සම්බහුලයෝ ද නො වෙත් එක් පුද්ගලයෙක් ද නො වෙයි එහෙයින් සංඝාදිසෙස ය යි කියනු ලැබේ ඒ ඇවැත්සමුහට නම් කිරීමෙහි එයින්ද සංඝාදිසෙස ය යි කියනු ලැබේ

9 ආධ්‍යාත්මිකරූපයෙහි මුදුයි බාහිර රූපයෙහි මුදුයි ආධ්‍යාත්මික බාහිර රූපයෙහි මුදුයි, අභසෙහි කටිය සොලවමින් මුදුයි රාගයෙන් තද වූ කල්හි මුදුයි වසුරුයෙන් තදවූ කල්හි මුදුයි මූයෙන් තද වූ කල්හි මුදුයි වායෙන් තද වූ කල්හි මුදුයි. වූපණ්ණදළපනසින් තද වූ කල්හි මුදුයි නිරෝග බව පිණිස මුදුයි සුවය පිණිස බෙහෙත් පිණිස මුදුයි දුතය පිණිස මුදුයි පින් පිණිස මුදුයි යැදීම පිණිස මුදුයි දෙව්ලෝ සැප ලැබීම පිණිස මුදුයි ජිප පිණිස මුදුයි, විමසීම පිණිස මුදුයි කෙළි පිණිස මුදුයි නිල් පාභාය ඇත්තක් මුදුයි කහ පාභාය ඇත්තක් මුදුයි ලේ පාභාය ඇත්තක් මුදුයි සුදු පාභාය ඇත්තක් මුදුයි මොහොරු පාභාය ඇත්තක් මුදුයි දිය පාභාය ඇත්තක් මුදුයි තෙල් පාභාය ඇත්තක් මුදුයි කිරි පාභාය ඇත්තක් මුදුයි දී පාභාය ඇත්තක් මුදුයි ගිතෙල් පාභාය ඇත්තක් මුදුයි.

10. අජඤ්ඤානරූපෙ'ති අජඤ්ඤානං උපාදිනො රූපෙ.

බහිද්ධාරූපෙ'ති බහිද්ධා උපාදිනො වා අනුපාදිනො වා.

අජඤ්ඤානබහිද්ධාරූපෙ'ති නදුභසෙ

ආකාශෙ කචිං කම්මපනො'ති ආකාශෙ වායමනතස්ස අභිගජානං කම්මනිසං හොති

ගුහ්‍යජාමෙහ'ති රුහෙන පිළිනස්ස අභිගජානං කම්මනිසං හොති.

විච්චුපජාමෙහ'ති විච්චත පිළිනස්ස අභිගජානං කම්මනිසං හොති

සංඝාචුපජාමෙහ'ති පස්සාවෙන පිළිනස්ස අභිගජානං කම්මනිසං හොති.

වාතූපජාමෙහ'ති වාතෙන පිළිනස්ස අභිගජානං කම්මනිසං හොති.

උච්චාලිඛිතපාණකද්වක්ෂුපජාමෙහ'ති උච්චාලිඛිතපාණකද්වේන අභිගජානං කම්මනිසං හොති

ආගෝග්‍යජායා'ති අරෝගො භවිස්සාමි;

සුඛජායා'ති සුඛං වෙදනං උපපාදෙස්සාමි,

ගෙහසජ්ඣායා'ති ගෙහජ්ජං භවිස්සති,

දුකාජායා'ති දුකං දස්සාමි,

පුඤ්ඤාජායා'ති පුඤ්ඤං භවිස්සති,

යඤ්ඤාජායා'ති යඤ්ඤං යජ්ජිස්සාමි,

සග්ගාජායා'ති සග්ගං ගම්ඤ්ජාමි;

බිජ්ජායා'ති බිජ්ජං භවිස්සති,

විමංසනායා'ති නිලං භවිස්සති -පෙ- සප්පිවණ්ණං භවිස්සති,

දව්‍යායා'ති බිබ්බාඛිප්පායො

11 අජඤ්ඤානරූපෙ වෙනෙති උපකකමති මුච්චති, ආපනති සංඝාදි සෙසස්ස

බහිද්ධාරූපෙ වෙනෙති උපකකමති මුච්චති, ආපනති සංඝාදි සෙසස්ස.

අජඤ්ඤානබහිද්ධාරූපෙ වෙනෙති උපකකමති මුච්චති, ආපනති සංඝාදි-සෙසස්ස

ආකාශෙ කචිං කම්මපනො වෙනෙති උපකකමති මුච්චති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

ගුහ්‍යජාමෙහ ටෙගෙන උපකකමති මුච්චති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස.

10. අජකුතනරූපෙ යනු අධ්‍යාත්මික සම්ඥන රූපයෙහි ය.

බහිද්ධාරූපෙ යනු බාහිර වූ සම්ඥන වූ හෝ අම්ඥන රූපයෙහි ය.
අජකුතනබහිද්ධාරූපෙ යි ඒ දෙපරිදි රූපයෙහි ය

ආකාශෙ කාමිං කමෙජ්ඣෙනා යනු අහසෙහි වැයම් කරන්නන්ගේ හදන් කමිත්‍ය වෙයි

ගුහ්‍යජම්මෙහ යනු රාගයෙන් පෙළනුගේ හදන් කමිත්‍ය වෙයි

චච්චුපජම්මෙහ යනු චර්චිකින් පෙළනුගේ හදන් කමිත්‍ය වෙයි.

පස්සාචුපජම්මෙහ යනු මූයෙන් පෙළනුගේ හදන් කමිත්‍ය වෙයි.

වාතුපජම්මෙහ යනු වායෙන් පෙළනුගේ හදන් කමිත්‍ය වෙයි.

උච්චාලිඛිතපාණකදච්චුපජම්මෙහ යනු මූපණුලොම් ගැටීමෙන් හදන් කමිත්‍ය වෙයි.

ආරොග්‍යාභ්‍යාස යනු නිරෝගයෙක් වන්නෙමි යි (අදහසින්).

සුඛභ්‍යාස යනු සුවවෙදනා උපදවන්නෙමි යි (අදහසින්).

ගෙසජ්ජභ්‍යාස යනු බෙහෙතක් වන්නේයැ යි (සිතා).

දුනිභ්‍යාස යනු දන් දෙන්නෙමි යි (සිතා)

පුඤ්ඤභ්‍යාස යනු පිණක් වන්නේය යි (සිතා).

යඤ්ඤභ්‍යාස යනු යාගයක් කරන්නෙමි යි (සිතා).

සග්ගභ්‍යාස යනු දෙව්ලොවට යන්නෙමි යි (සිතා).

බ්බ්ඤ්ඤාස යි දුරකබ්බ්ඤ්ඤාසක් වන්නේ යැ යි (සිතා)

විමංසභ්‍යාස යනු නිල්වන්නේ දැ යි හිතෙල් පැහැය වන්නේ දැ යි විමසීම පිණිස

දච්චභ්‍යාස යනු කෙළි අදහස් ඇත්තේ

11. අභ්‍යාත්මරූපයෙහි මිදේවා යි සිතා ද, එයට වැයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහ වෙසෙස් ඇවැත් වේ

බාහිරරූපයෙහි මිදේවා යි සිතා ද, වැයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහ වෙසෙස් ඇවැත් වේ

අභ්‍යාත්ම බාහිර රූපයෙහි සිතා ද, වැයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහ වෙසෙස් ඇවැත් වේ

අහසෙහි කටිය සොලොවමින් සිතා ද වැයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහ වෙසෙස් ඇවැත් වේ.

රාගයෙන් තද වූ කල්හි සිතා ද, වැයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

වච්චුපඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං
 පසාදිපඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං
 වානුපඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.
 උච්චාලිතපාණකද්විපඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති
 සමික්ඛාදිසෙසං

12 ආරෝග්‍යඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති
 සමික්ඛාදිසෙසං

සුඛඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං
 භෙසජ්ඣා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං
 දුකඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.
 පුඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.
 යඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.
 සග්ගඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.
 ඕජ්ඣා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.
 චිත්තඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.
 දච්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.

13. නිලං වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං පිතකං
 -පෙ- ලොභිතකං -පෙ- ඔද්දානං -පෙ- නකකවණ්ණං -පෙ- දකවණ්ණං
 -පෙ- තෙලවණ්ණං -පෙ- බිඳවණ්ණං -පෙ- දඬුවණ්ණං -පෙ- සප්පවණ්ණං
 වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.

සුද්ධිකං නිබ්බිතං

14 ආරෝග්‍යඤ්ඤා සුඛඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති
 සමික්ඛාදිසෙසං ආරෝග්‍යඤ්ඤා භෙසජ්ඣා -පෙ- ආරෝග්‍යඤ්ඤා
 දුකඤ්ඤා -පෙ- ආරෝග්‍යඤ්ඤා පුඤ්ඤා -පෙ- ආරෝග්‍යඤ්ඤා
 යඤ්ඤා -පෙ- ආරෝග්‍යඤ්ඤා සග්ගඤ්ඤා -පෙ- ආරෝග්‍යඤ්ඤා
 ඕජ්ඣා -පෙ- ආරෝග්‍යඤ්ඤා චිත්තඤ්ඤා -පෙ- ආරෝග්‍යඤ්ඤා
 දච්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං

ඵකමුලකයා ධර්මවග්ගං නිබ්බිතං.

චච්ඡිත්තං තද වු කල්හි සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

මුයෙන් තද වු කල්හි සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

වායෙන් තද වු කල්හි සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

මුපණු දළ ගැටීමෙන් තද වු කල්හි සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

12 නිරෝග ඛව පිණිස සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුව පිණිස සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ බෙහෙත් පිණිස සිතා ද වෑයම් කෙරේ ද මිදේ ද සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ දන් පිණිස සිතා ද වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ පින් පිණිස සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ යාග පිණිස සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ. සභ පිණිස සිතා ද වෑයම් කෙරේ ද මිදේ ද සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ දුරකඛිජය පිණිස සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ කෙළි පිණිස සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ විලසිම පිණිස සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

13 නිල්වන් සුකුරු මිදීමට සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ කසාවන් ලෙහෙවන් සුදුවන් මොහොරාවන් දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිවන් ගිතෙල්වන් සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

සුද්ධිකය නිමි.

14 ආරෝග්‍යය පිණිසත් සුවය පිණිසත්, සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ ආරෝග්‍යය පිණිසත් බෙහෙත් පිණිසත් ආරෝග්‍ය පිණිසත් දන් පිණිසත් ආරෝග්‍යය පිණිසත් පින් පිණිසත් . . ආරෝග්‍යය පිණිසත් යාග පිණිසත් ආරෝග්‍ය පිණිසත් සවිඨි පිණිසත් ආරෝග්‍යය පිණිසත් දුරකඛිජය පිණිසත් ආරෝග්‍ය පිණිසත් විලසිම පිණිසත් ආරෝග්‍යය පිණිසත් කෙළි පිණිසත් සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකමුලක බණ්ඩවක්‍රය නිමි.

20 සගනන්ද්‍රව බිජුන්ද්‍රව -පෙ- සගනන්ද්‍රව විමසන්ද්‍රව -පෙ-
සගනන්ද්‍රව දවන්ද්‍රව වෙතෙති උපකක්විති මුව්වති, ආපතති සබ්බද්ධ-
සෙසසස සගනන්ද්‍රව ආරුගන්ද්‍රව -පෙ- සගනන්ද්‍රව සුවන්ද්‍රව -පෙ-
සගනන්ද්‍රව සෙසජුන්ද්‍රව -පෙ- සගනන්ද්‍රව දුන්ද්‍රව -පෙ- සගනන්ද්‍රව
පුඤ්ඤන්ද්‍රව -පෙ- සගනන්ද්‍රව යඤ්ඤන්ද්‍රව වෙතෙති උපකක්විති
මුව්වති, ආපතති සබ්බද්ධසෙසසස

20 සහ පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද සහ පිණිස ද විලසුම් පිණිස ද . සහ පිණිස ද කෙළී පිණිස ද සිතයි නම්, වැයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ සහ පිණිස ද ආරෝහාය පිණිස ද සහ පිණිස ද සුව පිණිස ද සහ පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද සහ පිණිස ද කෙළී පිණිස ද සහ පිණිස ද පින් පිණිස ද සහ පිණිස ද යාග පිණිස ද සිතයි නම් වැයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

21 බීජත්ථාඤ්ඤා චිමංසත්ථාඤ්ඤා -පෙ- බීජත්ථාඤ්ඤා දවත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසසං බීජත්ථාඤ්ඤා ආරොග්ගත්ථාඤ්ඤා -පෙ- බීජත්ථාඤ්ඤා සුඛත්ථාඤ්ඤා -පෙ- බීජත්ථාඤ්ඤා හෙසථ්ථාඤ්ඤා -පෙ- බීජත්ථාඤ්ඤා දුක්ඛත්ථාඤ්ඤා -පෙ- බීජත්ථාඤ්ඤා පුඤ්ඤත්ථාඤ්ඤා -පෙ- බීජත්ථාඤ්ඤා යඤ්ඤත්ථාඤ්ඤා -පෙ- බීජත්ථාඤ්ඤා සග්ගත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකකමති, මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසසං

22 චිමංසත්ථාඤ්ඤා දවත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසසං චිමංසත්ථාඤ්ඤා ආරොග්ගත්ථාඤ්ඤා -පෙ- චිමංසත්ථාඤ්ඤා සුඛත්ථාඤ්ඤා -පෙ- චිමංසත්ථාඤ්ඤා හෙසථ්ථාඤ්ඤා -පෙ- චිමංසත්ථාඤ්ඤා දුක්ඛත්ථාඤ්ඤා -පෙ- චිමංසත්ථාඤ්ඤා පුඤ්ඤත්ථාඤ්ඤා -පෙ- චිමංසත්ථාඤ්ඤා යඤ්ඤත්ථාඤ්ඤා -පෙ- චිමංසත්ථාඤ්ඤා සග්ගත්ථාඤ්ඤා -පෙ- චිමංසත්ථාඤ්ඤා බීජත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසසං

23. දවත්ථාඤ්ඤා ආරොග්ගත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසසං දවත්ථාඤ්ඤා සුඛත්ථාඤ්ඤා -පෙ- දවත්ථාඤ්ඤා හෙසථ්ථාඤ්ඤා, -පෙ- දවත්ථාඤ්ඤා දුක්ඛත්ථාඤ්ඤා, -පෙ- දවත්ථාඤ්ඤා පුඤ්ඤත්ථාඤ්ඤා, -පෙ- දවත්ථාඤ්ඤා යඤ්ඤත්ථාඤ්ඤා, -පෙ- දවත්ථාඤ්ඤා සග්ගත්ථාඤ්ඤා, -පෙ- දවත්ථාඤ්ඤා බීජත්ථාඤ්ඤා, -පෙ- දවත්ථාඤ්ඤා චිමංසත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසසං,

එකමුලකාසං බද්ධවකානං.

සබ්බිතං.

එකමුලකාසං චකානපෙය්‍යාලං නිබ්බිතං.

24 ආරොග්ගත්ථාඤ්ඤා සුඛත්ථාඤ්ඤා හෙසථ්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසසං -පෙ- ආරොග්ගත්ථාඤ්ඤා සුඛත්ථාඤ්ඤා දවත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසසං

දමුලකාසං බද්ධවකානං නිබ්බිතං.

25 සුඛත්ථාඤ්ඤා හෙසථ්ථාඤ්ඤා දුක්ඛත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකකමති මුළුවති ආපනති සම්ඝාදිසෙසසං -පෙ- සුඛත්ථාඤ්ඤා හෙසථ්ථාඤ්ඤා දවත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසසං සුඛත්ථාඤ්ඤා හෙසථ්ථාඤ්ඤා ආරොග්ගත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසසං

දමුලකාසං බද්ධවකානං.

සබ්බිතං.

21 ගැබ් පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ ගැබ් පිණිස ද ආරෝග්‍යය පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද සුව පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද දන් පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද පින් පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද යාග පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද සග පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

22 විමසුම් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද සිතයි නම් වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ විමසුම් පිණිස ද ආරෝග්‍යය පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද සුව පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද දන් පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද පින් පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද යාග පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද සග පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

23 කෙළි පිණිස ද ආරෝග්‍යය පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ කෙළි පිණිස ද සුව පිණිස ද කෙළි පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද දන් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද පින් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද යාග පිණිස ද කෙළි පිණිස ද සග පිණිස ද කෙළි පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම් මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

එකමුලක බද්ධවත්‍රය සංකප්ප කාරණ ලදී.

එකමුලක වත්‍රපෙය්‍යාලය නිමි

24 ආරෝග්‍යය පිණිස ද සුව පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම් මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ ආරෝග්‍යය පිණිස ද සුව පිණිස ද කෙළි පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

ද්විමුලක බද්ධවත්‍රය නිමි.

25 සුව පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද දන් පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුව පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුව පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද ආරෝග්‍යය පිණිස ද සිතයි නම් වෑයම් කෙරෙයි නම් මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

ද්විමුලක බද්ධවත්‍රය සංකප්පනි.

26 විමංසන්තස්ස දවන්තස්ස ආරොග්ගන්තස්ස චෙතෙති උපකකමති මුළුවති ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස -පෙ- විමංසන්තස්ස දවන්තස්ස සුඛන්තස්ස -පෙ- විමංසන්තස්ස දවන්තස්ස ඛිජන්තස්ස චෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

දුමුලකං නිවසිතං.

27 නිමුලකමපි චතුමුලකමපි පඤ්ඤාමුලකමපි ඡමුලකමපි සත්තමුලකමපි අධිමුලකමපි නවමුලකමපි එවලෙව වින්දාරොතබ්බං.

ඉදං සබ්බමුලකං.

28 ආරොග්ගන්තස්ස සුඛන්තස්ස හෙසජ්ජන්තස්ස දුක්ඛන්තස්ස පුඤ්ඤන්තස්ස යඤ්ඤන්තස්ස සංගහන්තස්ස ඛිජන්තස්ස විමංසන්තස්ස දවන්තස්ස චෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස.

සබ්බමුලකං නිවසිතං.

මහකපෙස්සාලං නිවසිතං.

29 නිලස්ස පිතකස්ස චෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස නිලස්ස ලොභිතකස්ස -පෙ- නිලස්ස ඔදුහස්ස -පෙ- නිලස්ස තකකචණ්ණස්ස, -පෙ- නිලස්ස දකචණ්ණස්ස, -පෙ- නිලස්ස තෙලචණ්ණස්ස, -පෙ- නිලස්ස ඛිජචණ්ණස්ස, -පෙ- නිලස්ස දඬිචණ්ණස්ස, -පෙ- නිලස්ස සප්පිචණ්ණස්ස චෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

එකමුලකස්ස ධර්මචක්කං.

30 පිහකස්ස ලොභිතකස්ස චෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස පිතකස්ස ඔදුහස්ස -පෙ- පිහකස්ස තකකචණ්ණස්ස -පෙ- පිතකස්ස දකචණ්ණස්ස -පෙ- පිතකස්ස තෙලචණ්ණස්ස -පෙ- පිහකස්ස ඛිජචණ්ණස්ස -පෙ- පිහකස්ස දඬිචණ්ණස්ස, -පෙ- පිතකස්ස සප්පි-චණ්ණස්ස -පෙ- පිතකස්ස නිලස්ස චෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

එකමුලකස්ස බද්ධචක්කං.

31 ලෝභිතකයෙකුට ඔදනකුට වෙනෙහි උපකකමති මුවවති, ආපනති සමසාදිසෙසසසස ලෝභිතකයෙකුට තකකවණණකුට -පෙ- ලෝභිතකයෙකුට දකවණණකුට -පෙ- ලෝභිතකයෙකුට තෙලවණණකුට -පෙ- ලෝභිතකයෙකුට බිරවණණකුට -පෙ- ලෝභිතකයෙකුට දබ්වණණකුට -පෙ- ලෝභිතකයෙකුට සපප්වණණකුට වෙනෙහි උපකකමති මුවවති ආපනති සමසාදිසෙසසස ලෝභිතකයෙකුට නීලකුට -පෙ- ලෝභිතකයෙකුට පිතකයෙකුට වෙනෙහි උපකකමති මුවවති ආපනති සමසාදිසෙසසස

32   ඔද්‍යනඤ්ච නානකවණණඤ්ච -පෙ- ඔද්‍යනඤ්ච දකවණණඤ්ච -පෙ-
 ඔද්‍යනඤ්ච තෙලවණණඤ්ච -පෙ- ඔද්‍යනඤ්ච තීරවණණඤ්ච -පෙ- ඔද්‍යනඤ්ච
 දඬුවණණඤ්ච -පෙ- ඔද්‍යනඤ්ච සප්පවණණඤ්ච වෙතෙති උපකකමිති මුවවති
 ආපනති සබ්බාදිසෙසසස ඔද්‍යනඤ්ච නිලඤ්ච -පෙ- ඔද්‍යනඤ්ච පිතකඤ්ච -පෙ-
 ඔද්‍යනඤ්ච ලොභිතකඤ්ච වෙතෙති උපකකමිති මුවවති, ආපනති
 සබ්බාදිසෙසසස

[illegible]

34 දකවණණ්ණයට තෙලවණණ්ණයට -පෙ- දකවණණ්ණයට බීරවණණ්ණයට
-පෙ- දකවණණ්ණයට දඬුවණණ්ණයට -පෙ- දකවණණ්ණයට සප්පවණණ්ණයට
වෙතෙහි උපකකමිති මුළුවනි ආපනති සබ්බාදිසෙසසස දකවණණ්ණයට
නීලයට -පෙ- දකවණණ්ණයට පිතකයට -පෙ- දකවණණ්ණයට ලොභිතකයට
-පෙ- දකවණණ්ණයට ඔදුතයට -පෙ- දකවණණ්ණයට තකකවණණ්ණයට
වෙතෙහි උපකකමිති මුළුවනි ආපනති සබ්බාදිසෙසසස

[illegible]

36 බිරවණණයාදි දඩවණණයාදි -පෙ- බිරවණණයාදි සප්තවණණයාදි
වෙනෙහි උපකක්ඛිති මුඛවති, ආපනති සබ්බාදිසෙසසා බිරවණණයාදි
නීලකයාදි -පෙ- බිරවණණයාදි පිතකයාදි -පෙ- බිරවණණයාදි
ලොභිතකයාදි -පෙ- බිරවණණයාදි ඔද්දායාදි -පෙ- බිරවණණයාදි
නාකකවණණයාදි -පෙ- බිරවණණයාදි දකුණවණණයාදි -පෙ- බිරවණණයාදි
තෙලවණණයාදි වෙනෙහි උපකක්ඛිති මුඛවති, ආපනති සබ්බාදිසෙසසා

31 ලේවන් ද සුදුවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කරයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ. ලෙහෙවන් ද මෝරුවන් ද ලෙහෙවන් ද දියවන් ද ලෙහෙවන් ද තෙල්වන් ද ලෙහෙවන් ද කිරිවන් ද ලෙහෙවන් ද දිව්වන් ද ලෙහෙවන් ද ගිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

32 ලෙහෙවන් ද නිල්වන් ද ලෙහෙවන් ද කහවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කරයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුදුවන් ද මෝරුවන් ද සුදුවන් ද දියවන් ද සුදුවන් ද තෙල්වන් ද සුදුවන් ද කිරිවන් ද සුදුවන් ද දිව්වන් ද සුදුවන් ද ගිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුදුවන් ද නිල්වන් ද සුදුවන් ද කහවන් ද සුදුවන් ද ලෙහෙවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

33 මෝරුවන් ද දියවන් ද ... මෝරුවන් ද තෙල්වන් ද මෝරුවන් ද කිරිවන් ද මෝරුවන් ද දිව්වන් ද මෝරුවන් ද ගිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහ වෙසෙස් ඇවැත් වේ මෝරුවන් ද නිල්වන් ද ... මෝරුවන් ද කහවන් ද . මෝරුවන් ද ලෙහෙවන් ද . මෝරුවන් ද සුදුවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

34 දියවන් ද තෙල්වන් ද දියවන් ද කිරිවන් ද දියවන් ද දිව්වන් ද දියවන් ද ගිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ දියවන් ද නිල්වන් ද දියවන් ද කහවන් ද දියවන් ද ලෙහෙවන් ද . දියවන් ද සුදුවන් ද දියවන් ද මෝරුවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

35 තෙල්වන් ද කිරිවන් ද තෙල්වන් ද දිව්වන් ද තෙල්වන් ද ගිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ තෙල්වන් ද නිල්වන් ද . තෙල්වන් ද කහවන් ද තෙල්වන් ද ලෙහෙවන් ද තෙල්වන් ද සුදුවන් ද තෙල්වන් ද මෝරුවන් ද තෙල් වන් ද දිය වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

36 කිරිවන් ද දිව්වන් ද කිරිවන් ද ගිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ කිරිවන් ද නිල්වන් ද කිරිවන් ද කහවන් ද කිරිවන් ද ලෙහෙවන් ද කිරිවන් ද සුදුවන් ද කිරිවන් ද මෝරුවන් ද කිරිවන් ද දියවන් ද කිරිවන් ද තෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

37 දඬුවම්ණ්ණයෙහි සප්පිවණ්ණයෙහි වෙනෙහි උපකකමති මුළුවනි, ආපනති සංඝාදිසෙසසං දඬුවම්ණ්ණයෙහි නිලයෙහි -පෙ- දඬුවම්ණ්ණයෙහි පිතකයෙහි -පෙ- දඬුවම්ණ්ණයෙහි ලොභිතකයෙහි -පෙ- දඬුවම්ණ්ණයෙහි ඔදනකයෙහි -පෙ- දඬුවම්ණ්ණයෙහි තනකවණ්ණයෙහි -පෙ- දඬුවම්ණ්ණයෙහි දකවණ්ණයෙහි -පෙ- දඬුවම්ණ්ණයෙහි තෙලවණ්ණයෙහි -පෙ- දඬුවම්ණ්ණයෙහි බීරවණ්ණයෙහි වෙනෙහි උපකකමති මුළුවනි ආපනති සංඝාදිසෙසසං

38 සප්පිවණ්ණං ව නිලං ව වෙනෙහි උපකකමති මුළුවනි, ආපනති සංඝාදිසෙසසං සප්පිවණ්ණයෙහි පිතකයෙහි -පෙ- සප්පිවණ්ණයෙහි ලොභිතකයෙහි -පෙ- සප්පිවණ්ණයෙහි ඔදනකයෙහි -පෙ- සප්පිවණ්ණයෙහි තනකවණ්ණයෙහි -පෙ- සප්පිවණ්ණයෙහි දකවණ්ණයෙහි -පෙ- සප්පිවණ්ණයෙහි තෙලවණ්ණයෙහි -පෙ- සප්පිවණ්ණයෙහි බීරවණ්ණයෙහි -පෙ- සප්පිවණ්ණයෙහි දඬුවම්ණ්ණයෙහි වෙනෙහි උපකකමති මුළුවනි, ආපනති සංඝාදිසෙසසං

එකමුලකසං බද්ධවිකකං නිවසිතං.

39 නිලයෙහි පිතකයෙහි ලොභිතකයෙහි වෙනෙහි උපකකමති මුළුවනි, ආපනති සංඝාදිසෙසසං නිලයෙහි පිතකයෙහි ඔදනකයෙහි -පෙ- නිලයෙහි පිතකයෙහි සප්පිවණ්ණයෙහි වෙනෙහි උපකකමති මුළුවනි, ආපනති සංඝාදිසෙසසං

දුමුලකසං බද්ධවිකකං.

40 පිතකයෙහි ලොභිතකයෙහි ඔදනකයෙහි වෙනෙහි උපකකමති මුළුවනි, ආපනති සංඝාදිසෙසසං -පෙ- පිතකයෙහි ලොභිතකයෙහි සප්පිවණ්ණයෙහි -පෙ- පිතකයෙහි ලොභිතකයෙහි නිලයෙහි වෙනෙහි උපකකමති මුළුවනි, ආපනති සංඝාදිසෙසසං.

දුමුලකසං බද්ධවිකකං.

41 දඬුවම්ණ්ණයෙහි සප්පිවණ්ණයෙහි නිලයෙහි වෙනෙහි උපකකමති මුළුවනි, ආපනති සංඝාදිසෙසසං -පෙ- දඬුවම්ණ්ණයෙහි සප්පිවණ්ණයෙහි බීරවණ්ණයෙහි වෙනෙහි උපකකමති මුළුවනි, ආපනති සංඝාදිසෙසසං

දුමුලකං නිවසිතං.

42 නිමුලකමපි වතුමුලකමපි පඤ්චමුලකමපි ඡමුලකමපි සත්ථාමුලකමපි අවසිමුලකමපි නවමුලකමපි එවමෙව විජ්ජාරෙනතං

37 දිභිවන් ද ඛිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ දිවන් ද නිල්වන් ද දිවන් ද කහවන් ද දිවන් ද ලෙඟෙවන් ද දිවන් ද සුදුවන් ද දිවන් ද මෝරුවන් ද දිවන් ද දියවන් ද දිවන් ද තෙල්වන් ද . දිවන් ද කිරිවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

38 ඛිනෙල්වන් ද නිල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ ඛිනෙල්වන් ද කහවන් ද ඛිනෙල්වන් ද ලේවන් ද ඛිනෙල්වන් ද සුදුවන් ද ඛිනෙල්වන් ද මෝරුවන් ද ඛිනෙල්වන් ද දියවන් ද ඛිනෙල්වන් ද තෙල්වන් ද ඛිනෙල්වන් ද කිරිවන් ද ඛිනෙල්වන් ද දිවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකමුලක බදාචක්‍රය නිමි.

39 නිල්වන් ද කහවන් ද ලේවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ නිල්වන් ද කහවන් ද සුදුවන් ද නිල්වන් ද ඛිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

ද්විමුලක බදාචක්‍රය.

40 කහවන් ද ලේවන් ද සුදුවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කරයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ කහවන් ද ලේවන් ද ඛිනෙල්වන් ද කහවන් ද ලේවන් ද නිල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

ද්විමුලක බදාචක්‍රය නිමි.

41 දිභිවන් ද ඛිනෙල්වන් ද නිල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කරයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ දිභිවන් ද ඛිනෙල්වන් ද කිරිවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

ද්විමුලකය නිමි

42 තිමුලකය ද චතුර්මුලකය ද පඤ්ඤාමුලකය ද ජම්බුලකය ද සතක-
මුලකය ද අවංකමුලකය ද නවමුලකය ද මෙසේ ම විසාර කටයුතුයි

ඉදං සබ්බමූලකං:

43. නීලඤ්ච පිතකඤ්ච ලොභිතකඤ්ච ඔදුතඤ්ච තකකවණ්ණඤ්ච දකවණ්ණඤ්ච තෙලවණ්ණඤ්ච බීරවණ්ණඤ්ච දඬුවණ්ණඤ්ච සප්පිවණ්ණඤ්ච චෛතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං

සබ්බමූලකං නිට්ඨිතං.

44. ආරොග්‍යත්ථඤ්ච නීලඤ්ච චෛතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං ආරොග්‍යත්ථඤ්ච සුඛත්ථඤ්ච නීලඤ්ච පිතකඤ්ච චෛතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං ආරොග්‍යත්ථඤ්ච සුඛත්ථඤ්ච භෙසඡ්ඡත්ථඤ්ච නීලඤ්ච පිතකඤ්ච ලොභිතකඤ්ච චෛතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං -පෙ- සප්පිවණ්ණං චෛතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං

උභතොමඛ්ඤාතං එමමෙම නොතබ්බං¹

45. ආරොග්‍යත්ථඤ්ච සුඛත්ථඤ්ච භෙසඡ්ඡත්ථඤ්ච දුනත්ථඤ්ච පුඤ්ඤත්ථඤ්ච ඥාණදත්ථඤ්ච සගගත්ථඤ්ච බීජත්ථඤ්ච විමංසත්ථඤ්ච දවත්ථඤ්ච නීලඤ්ච පිතකඤ්ච ලොභිතකඤ්ච ඔදුතඤ්ච තකකවණ්ණඤ්ච දකවණ්ණඤ්ච තෙලවණ්ණඤ්ච බීරවණ්ණඤ්ච දඬුවණ්ණඤ්ච සප්පිවණ්ණඤ්ච චෛතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං

මිසසංඛවකකං නිට්ඨිතං.

46. නීලං මොවෙසාමිති චෛතෙති උපකකමති, පිතකං මුළුවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං. නීලං මොවෙසාමිති චෛතෙති උපකකමති ලොභිතකං -පෙ- ඔදුතං -පෙ- තකකවණ්ණං -පෙ- දකවණ්ණං -පෙ- තෙලවණ්ණං -පෙ- බීරවණ්ණං -පෙ- දඬුවණ්ණං -පෙ- සප්පිවණ්ණං මුළුවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං

ඛණ්ඩවකකං නිට්ඨිතං.

47. පිතකං මොවෙසාමිති චෛතෙති උපකකමති, ලොභිතකං මුළුවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං පිතකං මොවෙසාමිති චෛතෙති උපකකමති, ඔදුතං -පෙ- තකකවණ්ණං -පෙ- දකවණ්ණං -පෙ- තෙලවණ්ණං -පෙ- බීරවණ්ණං -පෙ- දඬුවණ්ණං -පෙ- සප්පිවණ්ණං මුළුවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං

ඛදාමහකං.

මූලං සබ්බිතං.

1 වජ්‍රකඤ්ඤා-පෙස

මේ සබ්බමුලකය යි:

43 නිල්වන් ද කභවන් ද ලේවන් ද සුදුවන් ද මෝරුවන් ද දියවන් ද තෙල්වන් ද කිරිවන් ද දිවන් ද ගිතෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

සබ්බමුලකය නිමි.

44 ආරෝග්‍යය පිණිස ද නිල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ ආරෝග්‍යය පිණිස ද සුව පිණිස ද නිල්වන් ද කභවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ ආරෝග්‍යය පිණිස ද සුව පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද නිල්වන් ද කභවන් ද ලේවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ ගිතෙල්වන් සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

දෙපයින් වැඩෙන සේ මේ පරිද්දෙන් පැමිණෙයි යුතුයි.

45 ආරෝග්‍යය පිණිස ද සුව පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද දත් පිණිස ද පින් පිණිස ද යාගය පිණිස ද සග පිණිස ද ගබ් පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද නිල්වන් ද කභවන් ද ලේවන් ද සුදුවන් ද මෝරුවන් ද දියවන් ද තෙල්වන් ද කිරිවන් ද දිඬුවන් ද ගිතෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

මිශ්‍රකවක්‍රය නිමි.

46. නිල්වන් සුකුරු මුදන්තෙමි යි සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, කභවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ නිල්වන් සුකුරු මුදන්තෙමි යි සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, ලෙහෙවන් සුදුවන් මෝරුවන් දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිඬුවන් ගිතෙල්වන් මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

බණ්ඩවක්‍රය නිමි

47 කභවන් සුකුරු මුදන්තෙමි යි සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, ලේවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ කභවන් මුදන්තෙමි යි සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි සුදුවන් මෝරුවන් දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිඬුවන් ගිතෙල්වන් නිල්වන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

බද්ධවක්‍රයයි.

මූලය සංක්ෂිප්තය.

කුඩුපිස්සාන. නිවසිස.

විද්‍යාලය පිළිබඳව විමර්ශනය කිරීම.

පිටිවිකිකාසය දහිය. ගමන. නිවසින.

පිටතිබෙනුයා සහ නිකිස. ගමන. ගිටින.

සිව්වැන්නාගේ ව්‍යාපෘති, ගම්පහ, භූමිකාව

48 ගිනෙල්වන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, නිල්වන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැන් වේ. ගිනෙල්වන් මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම්කෙරෙයි නම්, කභවන් ලේවන් . . සුදුවන් මෝරුවන් . දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිහිවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැන් වේ

කුච්ඡවක්‍රය නිමි.

49 කභවන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, නිල්වන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැන් වේ ලේවන් සුදුවන් මෝරුවන් දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිහිවන් ගිනෙල්වන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, නිල්වන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැන් වේ.

පිට්ඨවක්‍රය පිළිබඳ පළමුවන ගමන නිමි.

50. ලේවන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, කභවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැන් වේ සුදුවන් මෝරුවන් දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිහිවන් ගිනෙල්වන් නිල්වන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, කභවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැන් වේ

පිට්ඨවක්‍රය පිළිබඳ දෙවන ගමන නිමි.

51 සුදුවන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, ලේවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැන් වේ මෝරුවන් සුකුරු දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිහිවන් ගිනෙල්වන් නිල්වන් කභවන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, ලේවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැන් වේ

පිට්ඨවක්‍රය පිළිබඳ තෙවන ගමන නිමි

52 මෝරුවන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, සුදුවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැන් වේ දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිහිවන් ගිනෙල්වන් නිල්වන් කභවන් ලේවන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, සුදුවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැන් වේ

පිට්ඨවක්‍රය පිළිබඳ සිවුවන ගමන නිමි.

53 දකවණණං මොවෙසාමිති වෙනෙති උපකකමිති, තකකවණණං මුවවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසසා. තෙලවණණං -පෙ- බිරවණණං -පෙ- දඬවණණං -පෙ- සප්පවණණං -පෙ- නිලං -පෙ- පිතකං -පෙ- ලොභිතකං -පෙ- ඔදුතං මොවෙසාමිති වෙනෙති උපකකමිති, තකකවණණං මුවවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසසා.

පිට්ඨවකානසා පඤ්චමං ගමනං නිබ්බිතං.

54 තෙලවණණං මොවෙසාමිති වෙනෙති උපකකමිති, දකවණණං මුවවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසසා බිරවණණං -පෙ- දඬවණණං -පෙ- සප්පවණණං -පෙ- නිලං -පෙ- පිතකං -පෙ- ලොභිතකං -පෙ- ඔදුතං -පෙ- තකකවණණං මොවෙසාමිති වෙනෙති උපකකමිති, දකවණණං මුවවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසසා.

පිට්ඨවකානසා ඡව්චමං ගමනං නිබ්බිතං.

55 බිරවණණං මොවෙසාමිති වෙනෙති උපකකමිති, තෙලවණණං මුවවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසසා දඬවණණං -පෙ- සප්පවණණං -පෙ- නිලං -පෙ- පිතකං -පෙ- ලොභිතකං -පෙ- ඔදුතං -පෙ- තකකවණණං -පෙ- දකවණණං මොවෙසාමිති වෙනෙති උපකකමිති තෙලවණණං මුවවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසසා.

පිට්ඨවකානසා සභ්භමං ගමනං නිබ්බිතං.

56 දඬවණණං මොවෙසාමිති වෙනෙති උපකකමිති, බිරවණණං මුවවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසසා සප්පවණණං -පෙ- නිලං -පෙ- පිතකං -පෙ- ලොභිතකං -පෙ- ඔදුතං -පෙ- තකකවණණං -පෙ- දකවණණං -පෙ- තෙලවණණං මොවෙසාමිති වෙනෙති උපකකමිති, බිරවණණං මුවවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසසා.

පිට්ඨවකානසා අව්චමං ගමනං නිබ්බිතං.

57 සප්පවණණං මොවෙසාමිති වෙනෙති උපකකමිති දඬවණණං මුවවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසසා නිලං -පෙ- පිතකං -පෙ- ලොභිතකං -පෙ- ඔදුතං -පෙ- තකකවණණං -පෙ- දකවණණං -පෙ- තෙලවණණං -පෙ- බිරවණණං මොවෙසාමිති වෙනෙති උපකකමිති, දඬවණණං මුවවති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසසා.

පිට්ඨවකානසා නවමං ගමනං නිබ්බිතං.

53. දියවන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මෝරුවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ තෙල්වන් කිරිවන් දිභිවන් ගිතෙල්වන් නිල්වන් කඟවන් ලේවන් සුදුවන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මෝරුවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ

පිට්ඨිවක්‍රය පිළිබඳ පස්වන ගමන නිමි.

54. තෙල්වන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, දියවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ. කිරිවන් දිභිවන් . ගිතෙල්වන් නිල්වන් කඟවන් ලේවන් සුදුවන් මෝරුවන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, දියවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පිට්ඨිවක්‍රය පිළිබඳ සවන ගමන නිමි.

55 කිරිවන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, තෙල්වන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ දිභිවන් ගිතෙල්වන් නිල්වන් කඟවන් ලේවන් සුදුවන් මොහොරුවන් . . දියවන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, තෙල්වන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ

පිට්ඨිවක්‍රය පිළිබඳ හත්වන ගමන නිමි.

56. දිභිවන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, කිරිවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ ගිතෙල්වන් නිල්වන් කඟවන් ලේවන් සුදුවන් මෝරුවන් දියවන් තෙල්වන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, කිරිවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පිට්ඨිවක්‍රය පිළිබඳ අටවන ගමන නිමි.

57 ගිතෙල්වන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, දිභිවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ නිල්වන් කඟවන් ලේවන් සුදුවන් මෝරුවන් . දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, දිභිවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ

පිට්ඨිවක්‍රය පිළිබඳ නවවන ගමන නිමි.

58 නිලං මොවෙසාමිති වෙනෙති උපකකමති, සප්පිවණ්ණං මුච්චති, ආපනති සංඝාදිසංග්ගා පිතකං -පෙ- ලොභිතකං -පෙ- මද්දතං -පෙ- තකකවණ්ණං -පෙ- දකවණ්ණං -පෙ- තෙලවණ්ණං -පෙ- බිරවණ්ණං -පෙ- දබ්බවණ්ණං මොවෙසාමිති වෙනෙති උපකකමති, සප්පිවණ්ණං මුච්චති, ආපනති සංඝාදිසංග්ගා.

පිට්ඨිවකකාසං දසමං ශමනං නිට්ඨිතං.

පිට්ඨිවකකං නිට්ඨිතං.

59. වෙනෙති උපකකමති මුච්චති, ආපනති සංඝාදිසංග්ගා,
වෙනෙති උපකකමති න මුච්චති, ආපනති ජුලලව්වසං;
වෙනෙති න උපකකමති මුච්චති, අනාපනති,
වෙනෙති න උපකකමති න මුච්චති, අනාපනති,
න වෙනෙති උපකකමති මුච්චති, අනාපනති;
න වෙනෙති උපකකමති න මුච්චති, අනාපනති,
න වෙනෙති න උපකකමති මුච්චති, අනාපනති,
න වෙනෙති න උපකකමති න මුච්චති, අනාපනති.

60. අනාපනති සුපිනතොන, න මොවනාධිපපායසං, උම්මනකසං, බිතතචිතසං, වෙදනට්ඨසං, ආදිකමමිකසංගිති.

විනිතවස්සු.

උද්දනශාථා.

සුපිනො උච්චාරපසංචො විතකකුණේනාදකෙන ව
හෙසජ්ජං කණ්ඩුවං මග්ගො වජ්ජිජනනාඝරං 1උචාරි.

සාමණේරො ව සුතො ව උචාරි මුට්ඨිනා පිලිසි
ආකාසෙ ථමනං නිජ්ඣාසි ජිද්දං කට්ඨන සට්ඨි.

සොනෙ උද්ඤ්ජලං බාවං පුප්ථාවලියපොකකරං
වාලිකා කද්දමුසොකො සයනභිගුට්ඨකෙන වාති.

1. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරසං හිතමුතො සුපිනතොන
අසුචි මුච්චි. තසං කුකකුච්චං අභොසි. කච්චි භු බො අභං සංඝාදිසංග්ගා
ආපනතිං ආපනොනිති. අථ බො සො හිතමු පගවතො ථනද්දා
ආරොවෙසි -පෙ- “අනාපනති හිතමු සුපිනතොන”ති. (1)

1. ජනනාද්දරුපසංචො චෙසං.

58 නිල්වන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, හිතෙල්වන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ. කහවන් . . ලේවන් සුදුවන් මෝරුවන් දිගවන් තෙල්වන් . . කිරිවන් . දිගිවන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, හිතෙල්වන් සුකුරුමිදෙයි නම්, සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පිටසිවක්‍රය පිළිබඳ දෘෂ්ටාන්ති ගමන නිමි.

පිටසිවක්‍රය නිමි.

59. සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, නො මිදේ නම්, ඵලාසිආවැත් වේ.
සිතසි නම්, වෑයම් නො කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, ඇවැත් නො වේ
සිතසි නම්, වෑයම් නො කෙරෙයි නම්, නො මිදේ නම්, ඇවැත් නො වේ
නො සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදේ නම්, ඇවැත් නො වේ
නො සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, නො මිදේ නම්, ඇවැත් නො වේ
නො සිතසි නම්, වෑයම් නො කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, ඇවැත් නො වේ
නො සිතසි නම්, වෑයම් නො කෙරෙයි නම්, නො මිදේ නම් ඇවැත් නො වේ

60 සිහිතෙන් ද, නො මුදන අදහස් ඇත්තනුට ද, උමතුච්චනුට ද, වික්ෂිප්ත සිත් ඇත්තනුට ද, වේදනාවෙන් පෙළෙන්නුට ද, ආදි කම්මිකයාට ද ඇවැත් නො වේ

විනිශ්චිත වස්තු

උද්භ්‍යාසා

සුපින, උච්චාර, පසාඨ, කාමචිතකත, උණේතාදක, හෙසජ්ජ, කණ්ඩුව, මඟ, වළු, ජනතාඝර, උරු යන වස්තුහු ද

සාමණේර, සුත්තසාමණේර, උරු, මුට්ඨිපිලන, ආකාසකට්ඨකමපන, කායස්මිත, උපනිජ්ඣාන, තාලවජ්ඣ, කට්ඨස්ථන වස්තුහු ද

පටිසංඝාතනගායන, උද්ඝෝෂ, උදකඛාවන, පුප්ඵාවලී, පොකරවන, වාලිකා, කදුම, උසෙසක, සයන, අභිගුට්ඨක යන වස්තුහු ද සි විනිත වස්තු සම සැත්තුවකි

1. එසමයෙහි එක්තරා මහණකුට සිහිතෙන් සුකුරු මිදිනි කීම?, මම සඟවෙසෙස් ඇවැතට අවන්තෙමි දෙයි ඒ මහණහට කුකුස් උපනි ඉක්බිති ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කෙළේ ය “මහණ, සිහිතෙන් ඇවැත් නො වේ” යි භග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළසේක (1)

2 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ උච්චාරං කරොන්තයා අසුචි මුච්චි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- භගවතෝ එතං මන්දං ආරොචෙසි “කිඤ්චිතෙනා ඵං භික්ඛු”ති “නාහං භගවා මොචනාධිපායො”ති “අනාපනති භික්ඛු න මොචනාධිපායස්සා”ති, (2)

3 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ පස්සාචං කරොන්තයා අසුචි මුච්චි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මොචනාධිපායස්සා”ති (3)

4 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ කාමචිතකකං විතකෙකන්තයා අසුචි මුච්චි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු විතකෙකන්තයා”ති (4)

5. තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ උණ්ණාදකෙන නහායන්තයා අසුචි මුච්චි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “කිඤ්චිතෙනා ඵං භික්ඛු”ති “නාහං භගවා මොචනාධිපායො”ති “අනාපනති භික්ඛු න මොචනාධිපායස්සා”ති (5)

6 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොචනාධිපායස්ස උණ්ණාදකෙන නහායන්තයා අසුචි මුච්චි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපනතිං ඵං භික්ඛු ආපනෙනා සම්මාදිසෙස”න්ති (6)

7 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොචනාධිපායස්ස උණ්ණාදකෙන නහායන්තයා අසුචි න මුච්චි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සම්මාදිසෙසස්ස ආපනති ථුලලච්චයස්සා”ති (7)

8 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ අඛාජාතෙ වණ්ණො හොති, හෙසජේන්ත ආලිමෙපන්තයා අසුචි මුච්චි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මොචනාධිපායස්සා”ති, (8)

9 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ අඛාජාතෙ වණ්ණො හොති, 1මොචනාධිපායස්ස හෙසජේන්ත ආලිමෙපන්තයා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සම්මාදිසෙසස්ස, ආපනති ථුලලච්චයස්සා”ති (9-10)

10 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ අණ්ඩං කණ්ඩුචන්තයා අසුචි මුච්චි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මොචනාධිපායස්සා”ති (11)

11 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොචනාධිපායස්ස අණ්ඩං කණ්ඩුචන්තයා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සම්මාදිසෙසස්ස, ආපනති ථුලලච්චයස්සා”ති (12-13)

12 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ චෛගං ගච්ඡන්තයා අසුචි මුච්චි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මොචනාධිපායස්සා”ති (14)

2 එසමයෙහි එක්තරා ලෙ පහ කරණ මහණකුට සුකුරු මිදිති. ඒ මහණහට කුකුළු උපති භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සාල කෙළේ ය. “මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැති වූයෙහිද?”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදාළේක. “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම නො මුදන රිසිවීම”යි හේ කිය “මහණ, නො මුදන රිසියනුට ඇවැත් නො වේය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (2)

3 එසමයෙහි සුචචටත් කරණ, එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිති ඔහුට කුකුළු උපති “මහණ, නො මුදන රිසියනුට ඇවැත් නො වේ” ය යි වදාළ සේක (3)

4. එසමයෙහි කාමචිතකී උපදවන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිති ඔහුට කුකුළු උපති . “මහණ, චිතකීණය කරන්නනුට ඇවැත් නො වේ” ය යි වදාළ සේක (4)

5. එසමයෙහි උණුදිය නාන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිති ඔහුට කුකුළු උපති “මහණ, තෝ කුමන සිතැති වූයෙහි ද?”යි අසා වදාළේක. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම මුදන රිසියෙමි නො වීම” යි හේ කී ය. “මහණ, මුදන නො රිසියනුට ඇවැත් නො වේ (5)

6 එසමයෙහි මුදන රිසියැති උණුදිය නාන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිති ඔහුට කුකුළු උපති “මහණ, තෝ සභවෙසෙස් ඇවැත් අවන්-තෙහි ය යි” වදාළේක (6)

7 එසමයෙහි මුදන රිසියැති උණුදිය නාන එක්තරා මහණකුට සුකුරු නො මිදිති ඔහුට කුකුළු උපති . “මහණ, සභවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ ථූලාසිඇවැත් වේ” ය යි වදාළේක (7)

8 එසමයෙහි එක්තරා මහණකුගේ රහසහෙහි වණයක් වෙයි බෙහෙත් ආලේප කරණ ඒ මහණහට සුකුරු මිදිති. ඔහුට කුකුළු උපති “මහණ, නො මුදන රිසියනුට ඇවැත් නො වේ” යි වදාළේක (8)

9. එසමයෙහි එක්තරා මහණකුගේ රහසහ වණයක් වෙයි මුදන රිසි ඇති බෙහෙදින් අලෙවු දෙන්නනුට සුකුරු මිදිති සුකුරු නො මිදිති ඔහුට කුකුළු උපති “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ථූලාසි-ඇවැත් වේ” ය යි වදාළේක. (9-10)

10 එසමයෙහි අණකිය කසන්නාවූ එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිති ඔහුට කුකුළු විය “මහණ, නුමුදන රිසියනුට ඇවැත් නො වේ” යි වදාළේක (11)

11 එසමයෙහි මුදන අදහස ඇති අණකිය කසන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිති. සුකුරු නො මිදිති ඔහුට කුකුළෙක් විය ... මහණ, සභ-වෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ථූලාසිඇවැත් වේ” යි වදාළේක (12-13)

12 එසමයෙහි මග යන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිති ඔහුට කුකුළු උපති “මහණ, මුදන නො රිසියනුට ඇවැත් නො වේ” යි වදාළේක (14)

13. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොවතාඛිප්පා-
යස්ස මග්ගං ගච්ඡන්තස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි නස්ස කුක්කුච්චං
අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස; අපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති
(15-16)

14. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො වජ්ඣං ගහෙති,
පස්සාචං කරොන්තස්ස අසුචි මුච්චි නස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ-
“අනාපනති භික්ඛු න මොවතාඛිප්පායස්ස”ති (17)

15. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොවතාඛිප්පා-
යස්ස වජ්ඣං ගහෙති, පස්සාචං කරොන්තස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න
මුච්චි නස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස;
අපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති (18-19)

16. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො ජන්තාඝරෙ
උදරවට්ඨං තාපෙනාස්ස අසුචි මුච්චි නස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ-
“අනාපනති භික්ඛු න මොවතාඛිප්පායස්ස”ති. (20)

17. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොවතාඛිප්පා-
යස්ස ජන්තාඝරෙ උදරවට්ඨං තාපෙනාස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි.
නස්ස කුක්කුච්චං අගොසි. -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස,
අපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති (21-22)

18. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො ජන්තාඝරෙ
උපඡ්ඤායස්ස පිට්ඨිපරිකමමං කරොන්තස්ස අසුචි මුච්චි නස්ස කුක්කුච්චං
අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මොවතාඛිප්පායස්ස”ති. (23)

19. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොවතාඛිප්පා-
යස්ස ජන්තාඝරෙ උපඡ්ඤායස්ස පිට්ඨිපරිකමමං කරොන්තස්ස අසුචි මුච්චි- පෙ-
අසුචි න මුච්චි. නස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු
සංඝාදිසෙසස්ස, අපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති (24-25)

20. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො උරුං ඝට්ඨා-
යස්ස පෙනාස්ස අසුචි මුච්චි නස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති
භික්ඛු න මොවතාඛිප්පායස්ස”ති (26)

21. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොවතාඛිප්පා-
උරුං ඝට්ඨාපෙනාස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි නස්ස කුක්කුච්චං
අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස, අපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති
(27-28)

22. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු මොවතාඛිප්පායො
අඤ්ඤාතරං සාමිකේරං එතද්දෙවං “එහි මෙ තිං අට්ඨස්සො සාමිකේර
අභිනජාතං ගණ්ඨාති”ති සො නස්ස අභිනජාතං අගාහෙයි, නස්ස අසුචි මුච්චි
නස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අපනතිං තිං භික්ඛු අපගො”ති
සංඝාදිසෙස”නති (29)

23. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සුත්තස්ස සාමිකේරස්ස
අභිනජාතං අගාහෙයි, නස්ස අසුචි මුච්චි නස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ-
“අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස, අපනති ථුක්ඛට්ඨස්ස”ති (30)

13 එසමයෙහි මුදන රිසි ඇති මග යන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය. . “මහණ, සභවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ ඵලාසිආවැත් වේ”යි වදාළසේක (15-16)

14 එසමයෙහි රහසභ ගෙණ සුඵවටත් කරණ එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, නො මුදන රිසියනුට ඇවැත්නොවේ”යි වදාළසේක. (17)

15. එසමයෙහි මුදන රිසි ඇතිවූ රහසභ ගෙණ සුඵවටත් කරණ එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සභවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ. ඵලාසිආවැත් වේ”යි වදාළසේක (18-19)

16 එසමයෙහි ගිනිහල්ගෙහි උදරය තවන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි. ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, නො මුදන රිසියනුට ඇවැත් නො වේ” යි වදාළසේක. (20)

17 එසමයෙහි ගිනිහල්ගෙහි උදරය තවන මුදන රිසි එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය . “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵලාසිආවැත් වේ”යි වදාළසේක (21-22)

18. එසමයෙහි ගිනිහල්ගෙහි උවදු තෙරුන්ගේ පිට පිරිමිදින එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, නො මුදන රිසියනුට ඇවැත් නො වේ (23)

19 එසමයෙහි මුදන රිසි ඇති ගිනිහල්ගෙහි උවදු තෙරුන්ගේ පිට පිරිමිදින එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵලාසිආවැත් වේ” යි වදාළසේක (24-25)

20 එසමයෙහි එක්තරා මහණකු දෙවටොර ගවද්දී සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, මුදන රිසි නැත්තනුට ඇවැත් නො වේ” යි වදාළසේක (26)

21 එසමයෙහි මිදියැටි ව වටොර ගවන මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵලාසිආවැත් වේ” (27-28)

22. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සුකුරු මිදියැටි ව එක්තරා හෙරණකුට “ඇවැත් හෙරණ, එව තෝ මගේ රහසභ ගණුව”යි කී ය හේ ඔහුගේ රහසභ ගනි. ඔහුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, තෝ සභවෙසෙස්ඇවැත් අවන්තෙහි” ය යි බුදුහු වදාළහ. (29)

23 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් නිදි ගත් හෙරණකුගේ රහසභ ගත ඔහුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය . “මහණ, සභවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ දුකුලාආවැත් වේ” යි බුදුහු වදාළහ. (30)

24 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොව්නා-
ධිපායයා උතුරු අභිගජානං පිලෙනතයා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි.
තයා කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසයා, ආපනති
ථුලලච්චයයා”ති. (31-32)

25. තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොව්නාධිපා-
යයා මුච්චිතා අභිගජානං පිලෙනතයා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි
තයා කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසයා, ආපනති
ථුලලච්චයයා”ති. (33-34)

26. තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොව්නාධිපා-
යයා ආකාසෙ කචිං කමෙපනතයා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි. තයා
කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසයා, ආපනති
ථුලලච්චයයා”ති. (35-36)

27 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ කායං
ඵමෙනතයා අසුචි මුච්චි. තයා කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු
න මොව්නාධිපායයා”ති. (37)

28 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොව්නාධිපා-
යයා කායං ඵමෙනතයා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි තයා කුකකුච්චං
අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසයා, ආපනති ථුලලච්චයයා”ති
(38-39)

29. තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛු සාරතො මාතුගාමියා
අභිගජානං උපනිජ්ඣාසි තයා අසුචි මුච්චි තයා කුකකුච්චං අගොසි -පෙ-
“අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසයා න ච භික්ඛුවෙ සාරතොත මාතුගාමියා
අභිගජානං උපනිජ්ඣාසිතබ්බං, යො උපනිජ්ඣාසෙයා, ආපනති දුක්ඛවයා”ති
(40)

30. තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොව්නා-
ධිපායයා තාලච්ඡිඤ්ඤං අභිගජානං පචෙසනතයා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න
මුච්චි. තයා කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසයා,
ආපනති ථුලලච්චයයාති (41-42)

31 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොව්නාධිපා-
යයා කථෙයන අභිගජානං ඝට්ටෙනතයා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි
තයා කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසයා, ආපනති
ථුලලච්චයයා”ති (43-44)

32 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ පටිසොතෙ
නායායනතයා අසුචි මුච්චි තයා කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු
න මොව්නාධිපායයා”ති (45)

33 තෙ බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොව්නාධිපා-
යයා පටිසොතෙ නායායනතයා¹ අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි තයා
කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසයා, ආපනති
ථුලලච්චයයා”ති (46-47)

1 නායායනතයා සි මු - - - - -

24 එසමයෙහි මිදියැව් ව රහස්‍ය වටොරින් පෙළන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ” යි බුදුහු වදාළහ (31-32)

25 එසමයෙහි රහස්‍ය මට්ටන් පෙළන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ” යි වදාළහ (33-34)

26 එසමයෙහි අභංගහි කටකමයනය කරණ මිදියැව් වූ එක්තරා මහණ-කුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ” යි වදාළහ (35-36)

27 එසමයෙහි කය වජ්‍යවන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, නොමුදන රිසි ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ” යි වදාළහ (37)

28. එසමයෙහි කය නද කරණ මිදියැව් වූ එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ” යි වදාළහ (38-39)

29 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්‍ෂන වූයේ මාගමකගේ අභි-ජාතය සිත එළවා බැලී ය ඔහුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ මහණහු විසින් සංරක්‍ෂන ව මාගමකගේ අභිජාතය නො බැලීය යුතු යි යමෙක් බලන්නේ නම් දුකුලාඇවැත් වේ” යි වදාළහ (40)

30 එසමයෙහි මිදියැව් ව කෙසිසිදුරක අභිජාතය මෙහෙයන මහණකුට සුකුරු මිදිනි . සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ” යි වදාළහ (41-42)

31 එසමයෙහි මිදියැව් ව දඬුයෙකින් රහස්‍ය ගවන මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ” යි වදාළහ (43-44)

32. එසමයෙහි උඩුහෙය බලා නාන මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, මුදන රිසි නැත්තහුට ඇවැත් නො වේ” යි වදාළහ (45)

33 එසමයෙහි උඩුහෙය බලා නාන මිදියැව් වූ මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ” යි වදාළහ (46-47)

34 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනො උදඤ්ඤා-
කීලනතයා අසුචි මුච්චි තයා කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න
මොවනාධිපායසා”ති (48)

35 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනො මොවනා-
ධිපායසා උදඤ්ඤා කීලනතයා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි තයා
කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසයා, අපනති
ථුල්ලච්චයසා”ති -(49-50)

36 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනො උදකෙ
ධාවනතයා අසුචි මුච්චි තයා කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න
මොවනාධිපායසා”ති (51)

37 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනො මොවනා-
ධිපායසා උදකෙ ධාවනතයා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි තයා
කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසයා, අපනති ථුල්ලච්ච-
යසා”ති (52-53)

38 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනො පුප්ඵාවලියං
කීලනතයා අසුචි මුච්චි තයා කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න
මොවනාධිපායසා”ති (54)

39 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනො මොවනාධිපා-
යසා පුප්ඵාවලියං කීලනතයා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි තයා
කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසයා; අපනති
ථුල්ලච්චයසා”ති (55-56)

40 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනො පොකකර-
වතෙ ධාවනතයා අසුචි මුච්චි තයා කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනා-
පනති භික්ඛු නමොවනාධිපායසා”ති. (57)

41 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනො මොවනා-
ධිපායසා පොකකරවතෙ ධාවනතයා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි.
තයා කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසයා;
අපනති ථුල්ලච්චයසා”ති (58-59)

42 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනො මොවනා-
ධිපායසා වාලිකං අභිතජානං පචෙසෙනතයා¹ අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න
මුච්චි තයා කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසයා,
අපනති ථුල්ලච්චයසා”ති (60-61)

43 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනො මොවනා-
ධිපායසා කදුමං අභිතජානං පචෙසෙනතයා¹ අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න
මුච්චි තයා කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසයා,
අපනති ථුල්ලච්චයසා”ති (62-63)

44 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනො මොවනා-
ධිපායසා උදකෙත අභිතජානං ඔසිඤ්චනතයා අසුචි මුච්චි තයා කුක්කුච්චං
අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු නමොවනාධිපායසා”ති (64)

34 එසමයෙහි චෙදියෙහි ක්‍රියා කරණ මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය මහණ, මුදන රිසි තැනියහුට ඇවැත් නො වේ”යි වදාළහ (48)

35 එසමයෙහි චෙදියෙහි ක්‍රියා කරණ මිදියැටි මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ ඵලාසිඇවැත් වේ”යි වදාළහ (49-50)

36 එසමයෙහි දියෙහි දුවන මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, මුදන රිසි තැනියහුට ඇවැත් නො වේ”යි වදාළහ (51)

37 එසමයෙහි දියෙහි දුවන මිදියැටි මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵලාසිඇවැත් වේ”යි වදාළහ (52-53)

38 එසමයෙහි පුෂ්පාවලී ක්‍රියාව¹ කරණ මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, නොමුදන රිසි ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ”යි වදාළහ (54)

39 එසමයෙහි පුෂ්පාවලී¹ ක්‍රියාව කරණ මිදියැටි එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ ඵලාසිඇවැත් වේ”යි වදාළහ (55-56)

40 එසමයෙහි පිපුම්ඵයෙහි දුවන මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, මුදන රිසි තැනියහුට ඇවැත් නො වේ”යි වදාළහ (57)

41 එසමයෙහි පිපුම්ඵයෙහි දුවන මිදියැටි මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය, “මහණ සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵලාසිඇවැත් වේ”යි වදාළහ (58-59)

42 එසමයෙහි වැල්ලෙහි රහසග මෙහෙයන මිදියැටි එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය ‘මහණ සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵලාසිඇවැත් වේ”යි වදාළහ (60-61)

43 එසමයෙහි කලලෙහි සිය හදන් මෙහෙයන මිදියැටි එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵලාසිඇවැත් වේ”යි වදාළහ (62-63)

44 එසමයෙහි දියෙන් හදන් තෙවන නොමිදියැටි මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, නොමුදන රිසි ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ”යි වදාළහ (64)

1 ගංගාවල ඉවුරු බිදි තැන් දිය දූම්මෙන් දූසි සේ මඩ කොට එහි මුණින් හිද පා දිගු කොට ලිස්සලිස්සා දියට බැසීම

45 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො වොචනා-
ධිපපායස්ස උදකෙන අභිගජානං ඔසිඤ්චනාස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- දසුචි
න මුච්චි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස
ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති (65-66)

46 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො වොචනා-
ධිපපායස්ස සයනෙ අභිගජානං සට්ඨෙතාස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි
නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස,
ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති (67-68)

47 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො වොචනා-
ධිපපායස්ස අභිගුට්ඨෙන අභිගජානං සට්ඨෙතාස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි
න මුච්චි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි ‘කච්චි නු බො අහං සංඝාදිසෙසං
ආපනතිං ආපනෙතා’ති භගවතො එතද්දේසං ආරොචෙසි -පෙ- “අනාපනති
භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති (69-70)

සුඤ්ඤාත්මිකපිටිකිකිකාමපදං නිව්ඛිතං

3. 2.

කායසංඝග්ගසංඝාදිසෙසො

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජෙනවනෙ
අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන ආයස්ස ද්දසි
අරඤ්ඤා විහරති නස්සායස්මතො විහාරො අභිරුපො ගොති දස්සති යො
පාසාදිකො, මජ්ඣේ ගබ්භො සමනතා පරියාගාරො සුපඤ්ඤානං මඤ්චපිඨං
භිසිඛිමෙබ්බගතං, පානීයං පරිභොජනීයං සුපට්ඨිතං, පරිවෙණං සුසමුට්ඨං
බහු මුත්තස්ස ආයස්මතො උද්ගස්ස විහාරපෙකකිකා ආගච්ඡන්ති

2 අඤ්ඤාතරො‘පි බ්‍රාහ්මණො සපජාපතීකො යෙනායස්මා උද්ගි,
තෙහුපසඛිකම් උපසඛිකම්භා ආයස්මන්තං උද්ගිං එතද්දෙව “ඉච්ඡාදි යො
භොතො උද්ගස්ස විහාරං පෙකකිතු”න්ති “තෙන හි බ්‍රාහ්මණ පෙකකි”ති
අවාපුරණං ආදය ඤජිකං උග්ගාවෙච්චා කට්ඨං පතාමෙඤ්ච විහාරං පාටිසි
සො‘පි බො බ්‍රාහ්මණො ආයස්මතො උද්ගස්ස පිට්ඨිතො පාවිසි යාටි බො
බ්‍රාහ්මණී නස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පිට්ඨිතො පාවිසි අථ බො ආයස්මා උද්ගි එතද්දෙව
විතපානෙ විවරතො එකච්ච විතපානෙ එකෙනො ගබ්භං අනුපරිගාහාටි
පිට්ඨිතො ආගන්තො නස්ස බ්‍රාහ්මණීයා අභිගජිඛාති පරාදිසි අථ බො
සො බ්‍රාහ්මණො ආයස්මතො උද්ගිතා සද්ධං පටිසමෙමාදිච්චා අගච්චි

3 අථ බො සො බ්‍රාහ්මණො අනාමනො අනාමනවාටි නිපජ්ජෙයි
“උළාරා ඉමෙ සමණා සකාපුත්තීයා යෙ ඉමෙ ඵ්ථරුපෙ අරඤ්ඤා විහරන්ති
භවමිති උද්ගි උළාරො යො එවරුපෙ අරඤ්ඤා විහරති”ති පන දුට්ඨො
සා බ්‍රාහ්මණී නං බ්‍රාහ්මණං එතද්දෙව “යුතො නස්ස උළාරා” යෙවං
මෙ ඤාං අනුමෙඛාති පරාදිසි එවං මෙ සමණො උද්ගි දුට්ඨො සානි
පරාදිසි”ති

45 එසලයෙහි දියෙන් හදන් තෙමන මිදියැටි මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵලාසිඇවැත් වේ”යි වදාළහ (65-66)

46 එසලයෙහි මිදියැටි ව යහන්ති හදන් ගටන එක්තරු මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය, “මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ ඵලාසිඇවැත් වේ. (67-68)

47 එසලයෙහි මොපටැහිල්ලෙන් රහසන ගටන මිදියැටි එක්තරු මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට “කිම, මේ සහවෙසෙස්-ඇවැත් අවන්තෙමිඳෝ”යි කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵලාසිඇවැත් වේ”යි බුදුහු වදාළහ (69-70)

සුත්තකම්මසි ගීතොපදය.

3. 2.

කායසංඝගීතවිකාපදය

1 එසලයෙහි භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජෙනවුනෙහි අනෙපිච්ඡු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙති එකල්හි ආයුෂමත් උදුසි තෙමේ අරණෙති¹ වෙසෙති ඒ ආයුෂමත්හුගේ අරම මනහර දැකුම් ඇත්තෙකි ප්‍රසාද එළවන්නෙකි මැද ගබ භාත් පස මරුබලලාලයෙන් පිරිකෙවු කරණ ලද්දේ ය එහි ඇද පුටු බිසි බිම්බොහන මනා කොට පණවන ලද්දේ ය පියයුතු පිරිබෝ කටයුතු ජලය එළවන ලද්දේ ය මිදුල මනා කොට හමදින ලද්දේ ය බොහෝ ඡීනිස්සු උදුසිහුගේ විහාරය බලනු කැමැත්තෝ එහි පැමිණෙති

2 බිරිද සහිත වූ එක්තරා බමුණෙක් ආයුෂමත් උදුසි වෙත පැමිණියේ ය පැමිණ ආයුෂමත් උදුසිහට, “අපි වනාහි හටින් උදුසිහුගේ විහාරය දක්නට කැමැත්තෙමු”යි කී ය ආයුෂමත් උදුසි තෙමේ “එසේ නම් බමුණ බලව”යි යතුර ගෙණ අගුල හැර, කවුළු හැර විහාරයට පැමිණියේ ය ඒ බමුණු තෙමේ ද ආයුෂමත් උදුසිහුගේ පිටු පසින් පැමිණියේ ය බැමිණිය ද බමුණා ගේ පිටු පසින් ගියා ය ඉක්බිති ආයුෂමත් උදුසි තෙමේ ඇතැම් වාකවුළු හරිනුයේ, ඇතැම් වාකවුළු වසනුයේ, ගැබ භාත්පසින් ගමන් කොට පිටුපසින් අවුත් ඒ බැමිණියගේ සිරුරෙහි අවයවයන් පරාමිශීනය කෙළේ ය ඉක්බිති ඒ බමුණු තෙමේ ආයුෂමත් උදුසි හා බෙහෙවින් සතුටු වී ගියේ ය

3 වැලිදු ඒ බමුණු තෙමේ සතුටු වූයේ, “යම් මේ මහණ කෙනෙක් මෙබදු අරමිහි වෙසෙද්ද, ඒ මේ ඉලණ වූ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ උදරයහ යලෙක් ලෙබදු අරණෙක වෙසේ ද, ඒ හටින් උදුසි තෙමේ ද උදර යැ”යි සතුට හඟවන වචන ද පැවැසී ය ලෙසේ කී කල්හි ඒ බැමිණි තොපමෝ, “ඔහුගේ උදර බවෙක් කොසින් ද? යම් සේ නෙපි ලගේ අහපසහ පරාමිශීනය කළහු නම් එ ලෙන් ම ඒ උදුසි මහණ තෙමේ ද ලගේ ගරුචයව පරාමිශීනය කෙළේ” යයි බමුණුට කීවා ය

1 දෙවර්ම කෙළවර පිහිටි ඉවසොසි

4 අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙනි: “අලජ්ඣො ඉමෙ සමණා සකාසුතතියා දුස්සීලා මුසාවාදිනො ඉමෙති නාම ධම්මචාරිනො සම්මචාරිනො බ්‍රහ්මචාරිනො සච්චවාදිනො සීලවනො, කල්‍යාණධම්මා පටිජානිස්සන්ති නත්ති ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, නත්ති ඉමෙසං බ්‍රහ්මිඤ්ඤං, නට්ඨං ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, නට්ඨං ඉමෙසං බ්‍රහ්මිඤ්ඤං, කුතො ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, කුතො ඉමෙසං බ්‍රහ්මිඤ්ඤං, අපගතා ඉමෙ සාමිඤ්ඤං, අපගතා ඉමෙ බ්‍රහ්මිඤ්ඤං කථං හි නාම සමණො උද්ගී මම හරියාය අභිනම්භාති පරුෂෙස්සති, නති සකකා කුලීනීති කුලධීතාති කුලකුමාරීති කුලසුණ්භාති කුලදුසිති ආරාමං වා විහාරං වා ගනතුං සචෙ¹ කුලීනීයො කුලධීතො² කුලකුමාරීයො කුලසුණ්භායො කුලදුසියො ආරාමං වා විහාරං වා ගචේජ්ජං, තාපි සමණා සකාසුතතියා දුස්සෙස්ස”න්ති.

5 අසෙසාසුං ඛො භික්ඛු තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස උජ්ඣායනතස්ස ඛියනතස්ස විපාවෙනතස්ස යෙ තෙ භික්ඛු අප්පච්ඡ: තෙ උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති “කථං හි නාම ආයස්මා උද්ගී මාතුගාමෙන සද්ධං කායසංඝගතං සමාපජ්ජන්ති”ති

6 අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එනම්භං ආරාවෙසුං අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඤ්ඤං සන්තිපාතාපෙතා ආයස්මන්තා උද්ගී පටිපුච්ඡ: “සච්චං කීර ත්වං උද්ගී මාතුගාමෙන සද්ධං කායසංඝගතං සමාපජ්ජ”ති “සච්චං භගවා”ති විගර්හි බුද්ධො භගවා “අනුච්ඡේදියං මොඝපුරිස අනුලොමිකං අප්පකිරුපං අස්සාදිණකං අකාපියං අකරණීයං කථං හි නාම ත්වං මොඝපුරිස මාතුගාමෙන සද්ධං කායසංඝගතං සමාපජ්ජස්සති නනු මයා මොඝපුරිස අනෙකපරියායෙන විරුගාය ධම්මො දෙසිතො නො සරුගාය -පෙ- කාමපරිලාභානං චූපසාදො අකම්මානො නෙතං මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙස්සාථ

“යො පන භික්ඛු ඛනීණො විපජිණතෙන විතෙන මාතුගාමෙන සද්ධං කායසංඝගතං සමාපජ්ජස්සා: හත්ථගාහං වා චෙත්ඤිගාහං වා අඤ්ඤාතරස්ස වා අඤ්ඤාතරස්ස වා අබ්බස්ස පරිමසනං, යඤ්ඤාදිසෙසො”ති

7. යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනෙථ අධිපෙපතො භික්ඛුති

ඛනීණො නාම සාරතො අපෙකඛවා පටිබද්ධවිතො:

1 යුමස්ස සා 2 කුලධීතරා චිත්තං කුලධීතරායා චිත්තං

4 ඉක්බිති ඒ බමුණු තෙමේ මෙසේ අවමන් කරයි, අයුණු කියති, නුගුණ පතුරවයි “මේ ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ අලංකාරය, දුශ්ශීලයෝ ය, මුසා-වාදීහු ය මොහු නම් තුමු ධම්මචාරීහු ය යි සමචාරීහු ය යි බ්‍රහ්මචාරීහු ය යි සත්‍යවාදීහු ය යි සීලවන්තයෝ ය යි කල්‍යාණධර්ම ඇත්තෝ ය” යි පිළින කෙරෙත් “මොවුන්ට මහණ කමෙක් නැත මොවුන්ට බමුණු කමෙක් නැත. මොවුන්ගේ මහණකම නටුයේ ය මොවුන්ගේ බමුණුකම නටුයේ ය මොවුන්ට මහණකමෙක් කොසින් ද? මොවුන්ට බමුණු කමෙක් කොසින් ද? මොහු මහණකමින් පහ වූවෝ ය මොහු බමුණුකමින් පහ වූවෝ ය කෙසේ නම් උදයී මහණ තෙමේ මගේ බිරින්දගේ අභපසභ පිරිමැද්දේ ද? කුලභතන් සලභ කුලදුන් සමභ කුලකුමරියන් සමභ කුලලේඛියන් සමභ කුලදසියන් සමභ අරමකට හෝ වෙහෙරකට යැව්ව නො හැකි ය ඉදින් කුලසත්‍රිහු කුලදුතිතාහු කුලකුමාරීහු කුලලෙහෙළිහු කුලදසීහු අරමකට හෝ වෙහෙරකට යන්තාහු නම් ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ ඔවුන් දූෂණය කරන්-තාහු” යනුයි

5 අවමන් කරණ අයුණු කියන දෙය පතුරවන ඒ බමුණාගේ තෙපුල් හිඤ්ඤා ඇසුර යම් ඒ අලොච්ඡිතිඤ්ඤා වෙද්ද ඔහු “කෙසේ නම් අයුෂමන් උදයී තෙමේ මාගමක හා කාසසභට පැමිණියේද?” යි අවමන් කරත් අයුණු කියත්. නුගුණ පතුරවත්

6 ඉක්බිති ඒ හිඤ්ඤා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කාරණයෙහි හිඤ්ඤාසංකයා රැස් කරවා අයුෂමන් උදයීගෙන් විමාළහ “උදයී, තෝ මාගමක හා කාසසභට පැමිණියෙහි ය යනු සැබෑ ද?” යි අසා වදාළ සේක “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස” යි අයුෂමන් උදයී කීය. “හිස් පුරුෂය, නුසුදුසු ය අනුලොමී නො වේ යොග්‍ය නො වේ මහණන්ට නො සරු ය නො කැප ය මහණකු විසින් නොකට යුතු ය “හිස් පුරුෂය, තෝ කෙසේ නම් මාගමක හා කාසසභට සමවන්නෙහි ද? හිස් පුරුෂය, ඇලීම පිණිස නො ව නො ඇලීම පිණිස මා විසින් තන් අයුරින් දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? කාමපරිදාහයන් සංසිද්ධිම මා විසින් නොයෙක් අයුරින් කියන ලද්දේ නො වේ ද? “හිස් පුරුෂය මෙය නො පහන්වුවන්ගේ පහන් බව පිණිස නො වන්නේ ය මහණෙනි මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“යම් මහණෙක් රාගයට බවුසේ පෙරළී ගිය සිතින් මාගමක හා කාසසභට පැමිණියේ නම්, අත ගැණීම හෝ පකෂය ගැණීම හෝ යම්ම අභපසභක් පිරිමැදීම හෝ පකෂය නම් සභවෙසෙස් මේ” යනු යි

7 යො පනි යනු යමෙක්, යම්බඳු වූයෙක්
හිඤ්ඤා යනු මේ තෙමේ මේ අතියෙහි හිඤ්ඤා ය යි අදහස් කරණ ලදී.
බහිණණ නම් අතියෙහි ඇලුනේ, බලාපොරොත්තු ඇත්තේ, පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ ය

විපරිණතනති රතතමපි විතතං විපරිණතං, දුට්ඨමපි විතතං විපරිණතං,
මුලුහමපි විතතං විපරිණතං අපි ච රතතං විතතං ඉමෙසමිං අනෙඤ අභිපොසනං
විපරිණතනති

මාතුගාමො නාම චිත්තසිතී, න යකඤ්ඤි, න පෙතී, න තීරච්ඡානගතා
අනතමසො, තදනුජාතාපි දුරිකා, පභෙව භෙතතරී

සඤ්ඤානති එකතො

කායසංඝගාමං සමාපජ්ජෙය්‍යාති අප්ඤ්ඤාචාරො චූළචති

හතෙජ්ඣා නාම කපපරං උපාදාය යාව අගගතඛා

මෙඤ්ඤි නාම සුඤ්ඤාසංඝා වා සුතතමසංඝා වා මාලුකසංඝා වා ගිරිඤ්ඤාසංඝා
වා සුචරණඤ්ඤාසංඝා වා මුත්තාසංඝා වා මණ්ඩපාසංඝා වා

අභිගං නාම හත්ඤ්ඤා චෙත්ඤ්ඤා ධරෙතො අවසෙසං අභිගං නාම

8 අමසනා පරාමසනා ඔමසනා උමමසනා ඔලභිකනා උලලභිකනා
ආකඛිකනා පතිකඛිකනා අභිනිගගණනා අභිනිපට්ඨනා ගහණං ජුපනං

අමසනා නාම අමට්ඨමනා

පගමසනා නාම ඉතොච්ඡො ව සංකොච්ඡාපනා

ඔමසනා නාම හෙට්ඨා ඔරොපනා

උමමසනා නාම උද්ධං උච්චාරණා

ඔලභිකනා නාම හෙට්ඨා ඔතමනා

උලලභිකනා නාම උද්ධං උච්චාරණා

ආකඛිකනා නාම අච්ඤාපනා ¹

පතිකඛිකනා නාම පතිපනාමනා.

අභිනිගගණනා නාම අභිගං ගහෙතො නිපට්ඨනා

අභිනිපට්ඨනා නාම කෙතච්ඡා නිපට්ඨනා

ගහණං නාම ගතිතමනා

ජුපනං නාම ජුට්ඨමනා

සඤ්ඤාදිප්පයානි -පෙ- නෙතපි චූළචති සඤ්ඤාදිප්පයානි

1 ගාලංකාරං 23 සං සං

විපරිණතං යනු රුගයෙන් රත් වූ සිත ද, විපරිණත ය දෙව්වයෙන් දව්ව වූ සිත ද විපරිණත ය මොහයෙන් මූලා වූ සිත ද විපරිණත ය. එහෙත් මේ අනිසේ රුගයෙන් රත් වූ සිත විපරිණත ය යි අදහස් කරණ ලදී

මාතුශාම නම් මිනිස් මාගම ය යකින්නක් නො වෙයි ප්‍රෙතියක් නො වෙයි තිරිසන්තිය මාගමක් නො වෙයි යටත් පිරිසෙයින් එදින උපන් දූරි ය ඇයට වඩා මහත් වූවා කාලාමය (මූලදීම මාගම වෙයි)

සඤ්ඤා යනු එක්ව ය

කායසංඝග්ගං සමාපජ්ජෙය්‍ය යනුයෙන් අධ්‍යාපාරය (ආපාරය ඉක්මවීම) කියනු ලැබේ.

හත්ත නම් වැළඹීමට පටන් නිය අගතෙක් ය.

වෙණි නම් හුදු කෙහෙ හෝ, හුසින් මුසු හෝ, ලිලින් මුසු හෝ, කහවනුයෙන් මුසු හෝ, රත්කුරුයෙන් මුසු හෝ, මුතු වැළඹින් මුසු හෝ, මණිමාලායෙන් මුසු හෝ යි

අඛණ නම් අත ද කෙස්වැටිය ද හැර සෙස්ස අඛණ නම්

8 ආමසනා, පරමසනා, ඔමසනා, උමසනා, ඔලඛසනා, උලලඛසනා, ආකඛසනා, පතිකඛසනා, අභිනිග්ගණනා, අභිනිපට්ඨනා, ගහණ, ජ්ජන යන මේ දහ යුතු ය

ආමසනා නම් ආමයීන මාත්‍ර ය (අත ගැම ය.)

පරමසනා නම් ඔබ මොබ පිරිමැදීම ය.

ඔමසනා නම් යටට පිරිමැදීම ය.

උමසනා නම් උඩට පිරිමැදීම ය

ඔලඛසනා නම් යටට නැමීම ය

උලලඛසනා නම් උඩට නැමීම ය.

ආකඛසනා නම් ලංකර ගැණීම (ඇද ගැණීම) ය

පතිකඛසනා නම් තමන් කරා හරවා ගැණීම ය

අභිනිග්ගණනා නම් අවයවයක් ගෙන මැඩීම ය.

අභිනිපට්ඨනා නම් කිසිවක් හා මැඩීම ය

ගහණ නම් ගැණීම මාත්‍ර ය

ජ්ජන නම් සපයී කිරීම මාත්‍ර ය.

සඤ්ඤාදිසෙසො යනු . . ඒ කරණ කොට ගෙන ද සභවෙසෙස් ය යි කියනු ලැබේ.

1 ඉන්ද්‍රිය ව හොඳින්, ඉන්ද්‍රියයන් සාරවත්ව, හිතවූ ව නං ඉන්ද්‍රිය කායෙන කායං ආලිප්පති පරාමිසති ඔමිසති උමමසති ඔලඛෙසති උලලඛෙසති ආකඛ්ඪති පතිකඛ්ඪති අභිනිග්‍රහණාති අභිනිප්පිලෙති ගණනාති ජ්වති, ආපනති සම්භූතසංසාරය

2 ඉන්ද්‍රිය ව හොඳින්, වෙමිනිකො සාරවත්ව, හිතවූ ව නං ඉන්ද්‍රිය කායෙන කායං ආලිප්පති පරාමිසති -පෙ- ගණනාති ජ්වති, ආපනති ඵලලඛිතයං. ඉන්ද්‍රිය ව හොඳින්, පණ්ඩිතසංසාරවත්ව, හිතවූ ව නං ඉන්ද්‍රිය කායෙන කායං ආලිප්පති පරාමිසති -පෙ- ගණනාති ජ්වති, ආපනති ඵලලඛිතයං. ඉන්ද්‍රිය ව හොඳින්, පුරිසසංසාරවත්ව, හිතවූ ව නං ඉන්ද්‍රිය කායෙන කායං ආලිප්පති පරාමිසති -පෙ- ගණනාති ජ්වති ආපනති ඵලලඛිතයං. ඉන්ද්‍රිය ව හොඳින්, තිරිච්ඡානගතසංසාරවත්ව, හිතවූ ව නං ඉන්ද්‍රිය කායෙන කායං ආලිප්පති පරාමිසති -පෙ- ගණනාති ජ්වති, ආපනති ඵලලඛිතයං.

3 පණ්ඩිතො ව හොඳින්, පණ්ඩිතසංසාරවත්ව, හිතවූ ව නං පණ්ඩිතසංසාරවත්ව කායෙන කායං ආලිප්පති පරාමිසති -පෙ- ගණනාති ජ්වති, ආපනති ඵලලඛිතයං. පණ්ඩිතො ව හොඳින්, වෙමිනිකො සාරවත්ව, හිතවූ ව නං පණ්ඩිතසංසාරවත්ව කායෙන කායං ආලිප්පති පරාමිසති -පෙ- ගණනාති ජ්වති, ආපනති දුක්ඛකප්පයං. පණ්ඩිතො ව හොඳින්, පුරිසසංසාරවත්ව, හිතවූ ව නං පණ්ඩිතසංසාරවත්ව කායෙන කායං ආලිප්පති පරාමිසති -පෙ- ගණනාති ජ්වති, ආපනති දුක්ඛකප්පයං. පණ්ඩිතො ව හොඳින්, තිරිච්ඡානගතසංසාරවත්ව, හිතවූ ව නං පණ්ඩිතසංසාරවත්ව කායෙන කායං ආලිප්පති පරාමිසති -පෙ- ගණනාති ජ්වති, ආපනති දුක්ඛකප්පයං. පණ්ඩිතො ව හොඳින්, ඉන්ද්‍රියයන් සාරවත්ව, හිතවූ ව නං පණ්ඩිතසංසාරවත්ව කායෙන කායං ආලිප්පති පරාමිසති -පෙ- ගණනාති ජ්වති, ආපනති දුක්ඛකප්පයං.

4. පුරිසො ව හොඳින්, පුරිසසංසාරවත්ව, හිතවූ ව නං පුරිසසංසාරවත්ව කායෙන කායං ආලිප්පති පරාමිසති -පෙ- ගණනාති ජ්වති, ආපනති දුක්ඛකප්පයං. පුරිසො ව හොඳින්, වෙමිනිකො -පෙ- පුරිසො ව හොඳින්, තිරිච්ඡානගතසංසාරවත්ව, හිතවූ ව නං පුරිසසංසාරවත්ව කායෙන කායං ආලිප්පති පරාමිසති -පෙ- ගණනාති ජ්වති, ආපනති දුක්ඛකප්පයං.

1. සක්‍රියකුඳු වෙයි, සක්‍රියක යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුඳු වෙයි, මහණ තෙමේ නිව්‍යාණේ කයින් සක්‍රියයේ කය ආමයීනය කෙරෙයි ද, පරමයීනය කෙරෙයි ද, අවමයීනය කෙරෙයි ද, උභමයීනය කෙරෙයි ද, අවලබ්‍යනය කෙරෙයි ද, උලලබ්‍යනය කෙරෙයි ද, ආකමීණය කෙරෙයි ද, ප්‍රතිකමීණය කෙරෙයි ද, අභිනිග්‍රහණය කෙරෙයි ද, අභිනිෂ්ටිඛනය කෙරෙයි ද, ග්‍රහණය කෙරෙයි ද, සපයී කෙරෙයි ද, සහවෙසෙත් ඇවෑන් වේ

2 සත්‍රියකුදු වෙයි, සංරක්ත වෙමිනියෙකුත් වෙයි, මහණ තෙමේ නමාගේ කයින් සත්‍රියගේ කය ආමඝීනය කෙරෙයි ද, පරමඝීනය කෙරෙයි ද, ... ගණ්ඨි ද, ස්පඨි කෙරෙයි ද, ථූලාසිආවාත් වේ සත්‍රියකුදු වෙයි, පණ්ඩකය යන හැඟිම් ආති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් නමාගේ කයින් සත්‍රියගේ කය ආමඝීනය කෙරෙයි ද, පරමඝීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පඨි කෙරෙයි ද, ථූලාසිආවාත් වේ සත්‍රියකුදු වෙයි, පුරුෂයෙක යන හැඟිම් ආති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් නමාගේ කයින් සත්‍රියගේ කය ආමඝීනය කෙරෙයි ද, පරමඝීනය කෙරෙයි ද ගණ්ඨි ද, ස්පඨි කෙරෙයි ද, ථූලාසිආවාත් වේ සත්‍රියකුදු වෙයි, නිරිසන්ඨිය යි හැඟිම් ආති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් නමාගේ කයින් සත්‍රියගේ කය ආමඝීනය කෙරෙයි ද, පරමඝීනය කෙරෙයි ද . ගණ්ඨි ද, ස්පඨි කෙරෙයි ද ථූලාසිආවාත් වේ

3. පණ්ඩිතයෙකුදු වෙයි, පණ්ඩිත යන හැඟීම් ඇති සංරක්ෂකයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් පණ්ඩිතයාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඩි ද, සපර්ශි කෙරෙයි ද, ඵලායි-
 ඇවැත් වේ. පණ්ඩිතයෙකුදු වෙයි, විමර්ශන ඇති සංරක්ෂකයෙකුත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් පණ්ඩිතයාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඩි ද, සපර්ශි කෙරෙයි ද, දුකුලාභාවාත් වේ. පණ්ඩිතයෙකුදු වෙයි, පුරුෂයෙක යන හැඟීම් ඇති සංරක්ෂකයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේ තමාගේ කයින් පණ්ඩිතයාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඩි ද, සපර්ශි කෙරෙයි ද, දුකුලා-
 ඇවැත් වේ. පණ්ඩිතයෙකුදු වෙයි, නිර්විකල්පයෙකා යි හැඟීම් ඇති සංරක්ෂකයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් පණ්ඩිතයාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඩි ද, සපර්ශි කෙරෙයි ද, දුකුලාභාවාත් වේ. පණ්ඩිතයෙකුදු වෙයි, සත්ත්වයෙක යන හැඟීම් ඇති සංරක්ෂකයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් සත්ත්වයෙකුගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඩි ද, සපර්ශි කෙරෙයි ද, දුකුලාභාවාත් වේ.

4. පුරුෂයෙකුදු වෙයි, පුරුෂයෙක යන හැඟීම් ඇති සංරක්ෂකයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් පුරුෂයාගේ කය ආමර්ශිතය කෙරෙයි ද, පරමර්ශිතය කෙරෙයි ද ගණිති ද, සපර්ශි කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවාන් වේ පුරුෂයෙකුදු වෙයි, මිමති ඇති පුරුෂයෙකුදු වෙයි, තිරිසන් ගතයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේන් පුරුෂයෙකුදු වෙයි, සත්ත්වයක යන හැඟීම් ඇත්තේන් පුරුෂයෙකුදු වෙයි, පණ්ඩිතයෙක යන හැඟීම් ඇති සංරක්ෂකයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් පුරුෂයාගේ කය ආමර්ශිතය කෙරෙයි ද, පරමර්ශිතය කෙරෙයි ද ගණිති ද, සපර්ශි කෙරේ ද දුකුලාඥාවාන් වේ.

5 නිර්වෘත්තභවතො ව භොති නිර්වෘත්තභවතසඤ්ඤාදී සාරභෙතො ව, භික්ඛු ව නං නිර්වෘත්තභවතස්ස කායෙත කායං ආමසති පරුමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපතති දුක්ඛකටස්ස නිර්වෘත්තභවතො ව භොති, වෙමතිකො -පෙ- නිර්වෘත්තභවතො ව භොති, ඉත්තිසඤ්ඤාදී -පෙ- නිර්වෘත්තභවතො ව භොති පණ්ඩකසඤ්ඤාදී -පෙ- නිර්වෘත්තභවතො ව භොති, පුරිසසඤ්ඤාදී සාරභෙතො ව, භික්ඛු ව නං නිර්වෘත්තභවතස්ස කායෙත කායං ආමසති පරුමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපතති දුක්ඛකටස්ස

එ ක මු ල කං.

1 දෙව ඉත්තිසො, දව්නනං ඉත්තිනං ඉත්තිසඤ්ඤාදී සාරභෙතො ව, භික්ඛු ව නං දව්නනං ඉත්තිනං කායෙත කායං ආමසති පරුමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති ආපතති දව්නනං සම්ඝාදිසේයානං

2 දෙව ඉත්තිසො, දව්නනං ඉත්තිනං වෙමතිකො සාරභෙතො ව, භික්ඛු ව නං දව්නනං ඉත්තිනං කායෙත කායං ආමසති පරුමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපතති දව්නනං පුලලව්වයානං

3. දෙව ඉත්තිසො, දව්නනං ඉත්තිනං පණ්ඩකසඤ්ඤාදී -පෙ- පුරිසසඤ්ඤාදී -පෙ- නිර්වෘත්තභවතසඤ්ඤාදී සාරභෙතො ව, භික්ඛු ව නං දව්නනං ඉත්තිනං කායෙත කායං ආමසති පරුමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපතති දව්නනං පුලලව්වයානං

4 දෙව පණ්ඩකා, දව්නනං පණ්ඩකානං පණ්ඩකසඤ්ඤාදී සාරභෙතො ව, භික්ඛු ව නං දව්නනං පණ්ඩකානං කායෙත කායං ආමසති පරුමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපතති දව්නනං පුලලව්වයානං

5 දෙව පණ්ඩකා, දව්නනං පණ්ඩකානං වෙමතිකො -පෙ- පුරිසසඤ්ඤාදී -පෙ- නිර්වෘත්තභවතසඤ්ඤාදී -පෙ- ඉත්තිසඤ්ඤාදී සාරභෙතො ව, භික්ඛු ව නං දව්නනං පණ්ඩකානං කායෙත කායං ආමසති පරුමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපතති දව්නනං දුක්ඛකටානං

නිරිසන් ගතයෙකුදු වෙයි, නිරිසන් ගතයෙක යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් නිරිසන්ගතයාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරමශීනය කෙරෙයි ද, . . ගණ්ඨි ද, ස්පශී කෙරෙයි ද දුකුලාඥාවන් වේ නිරිසන්ගතයෙකුදු වෙයි, විමති ඇති නිරිසන්ගතයෙකුදු වෙයි, සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇත්තේන් නිරිසන්ගතයකුදු වෙයි, පණ්ඩකයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේද වේ, නිරිසන්ගතයෙකුදු වෙයි, පුරුෂයෙක යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් නිරිසන්ගතයාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරමශීනය කෙරෙයි ද, . ගණ්ඨි ද, ස්පශී කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවන් වේ.

එකමුලකනය නිමි.

1 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, සත්‍රිත් දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිහු යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් සත්‍රිත් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරමශීනය කෙරෙයි ද ගණ්ඨි ද, ස්පශී කෙරෙයි ද, සභවෙසෙස්ඥාවන් දෙකෙකි.

2. සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, සත්‍රිත් දෙදෙනා පිළිබඳ විමති ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් සත්‍රිත් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරමශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පශී කෙරෙයි ද, පුලුඬිඥාවන් දෙකෙකි

3. සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, සත්‍රිත් දෙදෙනා පිළිබඳ පණ්ඩකය යන හැඟීම් ඇත්තේ පුරුෂයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේ නිරිසන්ගත යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් සත්‍රිත් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරමශීනය කෙරෙයි ද ගණ්ඨි ද, ස්පශී කෙරෙයි ද, පුලුඬිඥාවන් දෙකෙකි

4. පණ්ඩකයෝ දෙදෙනෙක් වෙත්, පණ්ඩකයන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව පණ්ඩක ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් පණ්ඩකයන් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරමශීනය කෙරෙයි ද ගණ්ඨි ද, ස්පශී කෙරෙයි ද, පුලුඬිඥාවන් දෙකෙකි.

5 පණ්ඩකයෝ දෙදෙනෙක් වෙත්, පණ්ඩකයන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව විමති ඇත්තේ පුරුෂය යන හැඟීම් ඇත්තේ නිරිසන්ගතය යන හැඟීම් ඇත්තේ සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් පණ්ඩකයන් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරමශීනය කෙරෙයි ද ගණ්ඨි ද, ස්පශී කෙරෙයි ද, දුකුලා-ඥාවන් දෙකෙකි.

6 ඥේ පුරිසා, ද්විත්තං පුරිසානං පුරිසස්සද්දේ සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං ද්විත්තං පුරිසානං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛට්ඨානං

7. ඥේ පුරිසා, ද්විත්තං පුරිසානං වෙමතිකො -පෙ- නිරවජ්ජනගතස්සද්දේ -පෙ- ඉත්ථිස්සද්දේ -පෙ- පණ්ඩකස්සද්දේ සාරභෙතා ව භික්ඛු ව, නං ද්විත්තං පුරිසානං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛට්ඨානං

8 ඥේ නිරවජ්ජනගතා, ද්විත්තං නිරවජ්ජනගතානං නිරවජ්ජනගතස්සද්දේ සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං ද්විත්තං නිරවජ්ජනගතානං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛට්ඨානං

9. ඥේ නිරවජ්ජනගතා, ද්විත්තං නිරවජ්ජනගතානං වෙමතිකො -පෙ- ඉත්ථිස්සද්දේ -පෙ- පණ්ඩකස්සද්දේ -පෙ- පුරිසස්සද්දේ සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං ද්විත්තං නිරවජ්ජනගතානං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛට්ඨානං

10 ඉත්ථි ව පණ්ඩකො ව, උභිත්තං ඉත්ථිස්සද්දේ සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිත්තං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසෙන දුක්ඛට්ඨාසං

11 ඉත්ථි ව පණ්ඩකො ව, උභිත්තං වෙමතිකො සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිත්තං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති පුලලව්වයෙන දුක්ඛට්ඨාසං

12 ඉත්ථි ව පණ්ඩකො ව, උභිත්තං පණ්ඩකස්සද්දේ සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිත්තං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති ජුපති -පෙ- ගණනාති, ආපනති ද්විත්තං පුලලව්වයානං

13 ඉත්ථි ව පණ්ඩකො ව, උභිත්තං පුරිසස්සද්දේ සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිත්තං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති පුලලව්වයෙන දුක්ඛට්ඨාසං

14 ඉත්ථි ව පණ්ඩකො ව, උභිත්තං නිරවජ්ජනගතස්සද්දේ සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිත්තං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති පුලලව්වයෙන දුක්ඛට්ඨාසං

6. පුරුෂයෝ දෙදෙනෙක් වෙත්, පුරුෂයන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව පුරුෂය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් පුරුෂයන් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, පරමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවන් දෙකෙකි.

7 පුරුෂයෝ දෙදෙනෙක් වෙත්, පුරුෂයන් දෙදෙනා පිළිබඳව විමති ඇත්තේ සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇත්තේ පණ්ඩකයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් පුරුෂයන් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, පරමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවන් දෙකෙකි

8 තිරිසන්හු දෙදෙනෙක් වෙත්, තිරිසනුන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව තිරි-සන්හු යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, ඒ මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් තිරිසනුන් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, පරමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවන් දෙකෙකි

9. තිරිසන්හු දෙදෙනෙක් වෙත්, තිරිසනුන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව විමති ඇත්තේ සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇත්තේ පණ්ඩකයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේ පුරුෂයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් තිරිසනුන් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවන් දෙකෙකි

10 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, පරමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද, සහවෙසෙස් හා දුකුලාඥාවන් වේ.

11 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව විමති ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, පරමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද, ථුලාසියක් හා දුකුලාඥාවන් වේ

12 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව පණ්ඩක ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, ඒ මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, පරමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද, ථුලාසියක් හා දුකුලාඥාවන් දෙකෙකි

13. සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව පුරුෂ ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, ඒ මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, පරමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද ථුලාසි හා දුකුලාඥාවන් වේ

14 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ තිරිසන් ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වේ, ඒ මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, පරමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද, ථුලාසි හා දුකුලාඥාවන් වේ

15 ඉඤ්ඤා ව පුරිසො ව, උභින්නං ඉඤ්ඤා සාරභොගා ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති සම්භංදිසොසෙන දුක්ඛංසං

16 ඉඤ්ඤා ව පුරිසො ව, උභින්නං වෙමතිකො -පෙ- පණ්ඩකසංඤ්ඤා -පෙ- පුරිසසංඤ්ඤා -පෙ- නිරවඡ්ඡානගතසංඤ්ඤා සාරභොගා ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ථුල්ලව්වයෙන දුක්ඛංසං

17 ඉඤ්ඤා ව නිරවඡ්ඡානගතො ව, උභින්නං ඉඤ්ඤා සාරභොගා ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති සම්භංදිසොසෙන දුක්ඛංසං

18. ඉඤ්ඤා ව නිරවඡ්ඡානගතො ව, උභින්නං වෙමතිකො -පෙ- පණ්ඩකසංඤ්ඤා -පෙ- පුරිසසංඤ්ඤා -පෙ- නිරවඡ්ඡානගතසංඤ්ඤා සාරභොගා ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ථුල්ලව්වයෙන දුක්ඛංසං

19 පණ්ඩකො ව පුරිසො ව, උභින්නං පණ්ඩකසංඤ්ඤා සාරභොගා ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ථුල්ලව්වයෙන දුක්ඛංසං

20. පණ්ඩකො ව පුරිසො ව, උභින්නං වෙමතිකො -පෙ- පුරිසසංඤ්ඤා -පෙ- නිරවඡ්ඡානගතසංඤ්ඤා -පෙ- ඉඤ්ඤා සාරභොගා ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ද්වින්නං දුක්ඛංසං

21. පණ්ඩකො ව නිරවඡ්ඡානගතො ව, උභින්නං පණ්ඩකසංඤ්ඤා සාරභොගා ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ථුල්ලව්වයෙන දුක්ඛංසං

22 පණ්ඩකො ව නිරවඡ්ඡානගතො ව, උභින්නං වෙමතිකො -පෙ- පුරිසසංඤ්ඤා -පෙ- නිරවඡ්ඡානගතසංඤ්ඤා -පෙ- ඉඤ්ඤා සාරභොගා ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ද්වින්නං දුක්ඛංසං

15 සත්‍රියකුදු පුරුෂයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණත් වෙයි, ඒ මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපර්ශී කෙරෙයි ද, සහවෙසෙස් හා දුකුලාඥාවන් වේ

16 සත්‍රියකුදු පුරුෂයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව විමති ඇත්තේ . පණ්ඩකය යන හැඟීම් ඇත්තේ, . පුරුෂය යන හැඟීම් ඇත්තේ නිරිසන් ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපර්ශී කෙරෙයි ද, ඵලාසි හා දුකුලාඥාවන් වේ

17 සත්‍රියකුදු නිරිසනෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, සපර්ශී කෙරෙයි ද, සහවෙසෙස් හා දුකුලාඥාවන් වේ

18 සත්‍රියකුදු නිරිසනෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව විමති ඇත්තේ, පණ්ඩක ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, පුරුෂය යන හැඟීම් ඇත්තේ, නිරිසන් ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද ගණිති ද, සපර්ශී කෙරෙයි ද, ඵලාසි හා දුකුලාඥාවන් වේ

19 පණ්ඩකයෙකුදු පුරුෂයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව පණ්ඩක ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපර්ශී කෙරෙයි ද, ඵලාසි හා දුකුලාඥාවන් වේ

20 පණ්ඩකයෙකුදු පුරුෂයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව විමති ඇත්තේ පුරුෂ ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, නිරිසන්ගනය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සත්‍රිය ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපර්ශී කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවන් දෙකෙකි

21 පණ්ඩකයෙකුදු නිරිසනෙකුදු වෙත්, මහණ තෙමේ දෙදෙනා පිළිබඳව පණ්ඩක ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපර්ශී කෙරෙයි ද, ඵලාසි හා දුකුලාඥාවන් වේ

22 පණ්ඩකයෙකුදු නිරිසනෙකුදු වෙත්, මහණ තෙමේ දෙදෙනා පිළිබඳව විමති ඇත්තේ, පුරුෂ ය යන හැඟීම් ඇත්තේ . නිරිසන් ය යන හැඟීම් ඇත්තේ සත්‍රිය ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණත් වෙයි මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද . ගණිති ද, සපර්ශී කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවන් දෙකෙකි.

23 පුරිසො ව තිරව්ණානගතො ව, උභින්නං පුරිසසඤ්ඤා සාරතො ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කාශෙන කාශං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ද්වින්නං දුක්ඛට්ඨානං

24 පුරිසො ව තිරව්ණානගතො ව, උභින්නං වෙමතිකො -පෙ- තිරව්ණානගතසඤ්ඤා -පෙ- ඉත්ථිසඤ්ඤා -පෙ- පණ්ඩකසඤ්ඤා සාරතො ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කාශෙන කාශං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ද්වින්නං දුක්ඛට්ඨානං

දුමුලකං නිබ්බිතං.

1. ඉත්ථි ව හොති, ඉත්ථිසඤ්ඤා සාරතො ව, භික්ඛු ව නං ඉත්ථියා කාශෙන කාශපට්ඨිඛං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ථුල්ලව්වයස්ස -පෙ-

2 දෙව ඉත්ථියො, ද්වින්නං ඉත්ථිනං ඉත්ථිසඤ්ඤා සාරතො ව, භික්ඛු ව නං ද්වින්නං ඉත්ථිනං කාශෙන කාශපට්ඨිඛං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ද්වින්නං ථුල්ලව්වයානං -පෙ-

3 ඉත්ථි ව පණ්ඩකො ව, උභින්නං ඉත්ථිසඤ්ඤා සාරතො ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කාශෙන කාශපට්ඨිඛං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ථුල්ලව්වයෙන දුක්ඛට්ඨානං -පෙ-

4 ඉත්ථි ව හොති, ඉත්ථිසඤ්ඤා සාරතො ව, භික්ඛු ව නං ඉත්ථියා කාශපට්ඨිඛෙන කාශං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ථුල්ලව්වයස්ස -පෙ-

5 දෙව ඉත්ථියො, ද්වින්නං ඉත්ථිනං ඉත්ථිසඤ්ඤා සාරතො ව, භික්ඛු ව නං ද්වින්නං ඉත්ථිනං කාශපට්ඨිඛෙන කාශං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ද්වින්නං ථුල්ලව්වයානං. -පෙ-

6 ඉත්ථි ව පණ්ඩකො ව, උභින්නං ඉත්ථිසඤ්ඤා සාරතො ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කාශපට්ඨිඛෙන කාශං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ථුල්ලව්වයෙන දුක්ඛට්ඨානං -පෙ-

7. ඉත්ථි ව හොති, ඉත්ථිසඤ්ඤා සාරතො ව, භික්ඛු ව නං ඉත්ථියා කාශපට්ඨිඛෙන කාශපට්ඨිඛං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති දුක්ඛට්ඨානං. -පෙ-

23 පුරුෂයෙකුදු නිරිසන්තෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව පුරුෂ ය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ... ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාත් දෙකෙකි.

24 පුරුෂයෙකුදු නිරිසන්තෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව මිමති ඇත්තේ, නිරිසන්තෙකු ය යන හැඟීම් ඇත්තේ සත්‍රිය ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, පණ්ඩක ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, දුකුලා-ආචාත් දෙකෙකි

දව්මුලකය නිමි.

1 සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් සත්‍රියගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශී-නය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, පුලාසිආචාත් වේ

2 සත්‍රිය දෙදෙනෙක් වෙත්, සත්‍රීන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් සත්‍රීන් දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ... ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, පුලාසිආචාත් දෙකෙකි

3 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් සත්‍රීන් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, පුලාසි හා දුකුලාආචාත් වේ.

4 සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි ද, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් සත්‍රියගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, පුලාසි-ආචාත් වේ

5 සත්‍රිය දෙදෙනෙක් වෙත්, සත්‍රීන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කය පිළිබඳ වුවකින් සත්‍රීන් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, පුලාසිආචාත් දෙකෙකි

6 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කය පිළිබඳ වුවකින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, පුලාසි හා දුකුලාආචාත් වේ

7 සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කය පිළිබඳ වුවකින් සත්‍රියගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාත් වේ .

8 දෙව් ඉපිටියෝ, දවනනං ඉපිටිනං ඉපිටිසඤ්ඤී සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං දවනනං ඉපිටිනං කායපට්ඨිකාදාන කායපට්ඨිකාදානං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණහාති ජුපති, ආපතති දවනනං දුක්ඛවානං -පෙ-

9. ඉපිටි ව පණ්ඩකො ව, උභිතනං ඉපිටිසඤ්ඤී සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිතනං කායපට්ඨිකාදාන කායපට්ඨිකාදානං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණහාති ජුපති, ආපතති දවනනං දුක්ඛවානං -පෙ-

10. ඉපිටි ව ගොති, ඉපිටිසඤ්ඤී සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං ඉපිටියා නිස්සග්ගියෙන කායං ආමසති, ආපතති දුක්ඛවානං -පෙ-

11. දෙව් ඉපිටියෝ, දවනනං ඉපිටිනං ඉපිටිසඤ්ඤී සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං විතනං ඉපිටිනං නිස්සග්ගියෙන කායං ආමසති, ආපතති දවනනං දුක්ඛවානං -පෙ-

12. ඉපිටි ව පණ්ඩකො ව, උභිතනං ඉපිටිසඤ්ඤී සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිතනං නිස්සග්ගියෙන කායං ආමසති ආපතති දවනනං දුක්ඛවානං. -පෙ-

13 ඉපිටි ව ගොති, ඉපිටිසඤ්ඤී සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං ඉපිටියා නිස්සග්ගියෙන කායපට්ඨිකාදානං ආමසති, ආපතති දුක්ඛවානං -පෙ-

14 දෙව් ඉපිටියෝ, දවනනං ඉපිටිනං ඉපිටිසඤ්ඤී සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං දවනනං ඉපිටිනං නිස්සග්ගියෙන කායපට්ඨිකාදානං ආමසති ආපතති දවනනං දුක්ඛවානං -පෙ-

15. ඉපිටි ව පණ්ඩකො ව, උභිතනං ඉපිටිසඤ්ඤී සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිතනං නිස්සග්ගියෙන කායපට්ඨිකාදානං ආමසති, ආපතති දවනනං දුක්ඛවානං -පෙ-

16. ඉපිටි ව ගොති, ඉපිටිසඤ්ඤී සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං ඉපිටියා නිස්සග්ගියෙන නිස්සග්ගියං ආමසති, ආපතති දුක්ඛවානං -පෙ-

17 දෙව් ඉපිටියෝ, දවනනං ඉපිටිනං ඉපිටිසඤ්ඤී සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං දවනනං ඉපිටිනං නිස්සග්ගියෙන නිස්සග්ගියං ආමසති, ආපතති දවනනං දුක්ඛවානං -පෙ-

18 ඉපිටි ව පණ්ඩකො ව, උභිතනං ඉපිටිසඤ්ඤී සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිතනං නිස්සග්ගියෙන නිස්සග්ගියං ආමසති, ආපතති දවනනං දුක්ඛවානං

8 සහිත දෙදෙනෙක් වෙත්, සහිත දෙදෙනා පිළිබඳව සහිත සහ හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් නමාගේ කය පිළිබඳ වුවකින් සහිත දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරාමර්ශනය කෙරෙයි ද ගණිතය ද, සපයී කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාර දෙකෙකි.

9 සහිතයකුදු පණිකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ සහිත සහ හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්ෂණය වෙයි ද, මහණ තෙමේත් නමාගේ කය පිළිබඳ වුවකින් දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරාමර්ශනය කෙරෙයි ද ගණිතය ද, සපයී කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාර දෙකෙකි

10 සහිතයකුදු වෙයි, සහිත සහ හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් නමා විසින් මුදලුවකින් සහිතගේ කය ආමර්ශනය කෙරේ ද දුකුලාආචාර වේ.

11 සහිත දෙදෙනෙකුත් වෙත්, සහිත දෙදෙනා පිළිබඳ සහිත සහ හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් මුදලුවකින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාර දෙකෙකි.

12. සහිතයකුදු පණිකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව සහිත සහ හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් මුදලුවකින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, දුකුලා ආචාර දෙකෙකි.

13 සහිතයකුදු වෙයි, සහිත සහ හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් මුදලුවකින් සහිතගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාර වේ

14 සහිත දෙදෙනෙක් වෙත්, සහිත දෙදෙනා පිළිබඳව සහිත සහ හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි ද, මහණ තෙමේත් මුදලුවකින් සහිත දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳවුවක් ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාර දෙකෙකි . .

15 සහිතයකුදු පණිකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ සහිත සහ හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් මුදලුවකින් දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාර දෙකෙකි

16 සහිතයකුදු වෙයි, සහිත සහ හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් සහිත පිළිබඳ මුදලුවකින් මුදලුවක් ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාර වේ

17. සහිත දෙදෙනෙක් වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව සහිත සහ හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් සහිත දෙදෙනා පිළිබඳ මුදලුවකින් මුදලුවක් ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාර දෙකෙකි . .

18 සහිතයකුදු පණිකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ සහිත සහ හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්ෂණය වෙයි ද, මහණ තෙමේත් දෙදෙනා පිළිබඳ මුදලුවකින් මුදලුවක් ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාර දෙකෙකි

නිකුත්පාලය නිමි.

1. ඉපථි ව හොති, ඉපථිසඤ්ඤා සාරතො ව, ඉපථි ව නං භික්ඛුස්ස කායෙන කායං ආමසති පරාමසති ඔමසති උමමසති ඔලබ්බෙහති උලලබ්බෙහති ආකඛ්ඨති පතිකඛ්ඨති අභිනිග්ගණනාති අභිනිපට්ඨෙති ගණනාති ජුපති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති සංඝාදිසෙසංසං -පෙ-

2 දෙව ඉපථියො, ද්විත්තං ඉපථිතං ඉපථිසඤ්ඤා සාරතො ව, ඉපථියො ව නං භික්ඛුස්ස කායෙන කායං ආමසන්ති පරාමසන්ති ඔමසන්ති උමමසන්ති ඔලබ්බෙහන්ති උලලබ්බෙහන්ති ආකඛ්ඨන්ති පතිකඛ්ඨන්ති අභිනිග්ගණනාති අභිනිපට්ඨෙති ගණනාති ජුපන්ති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමති, එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති ද්විත්තං සංඝාදිසෙසංසං -පෙ-

3 ඉපථි ව පණ්ඩිකො ව, උභිත්තං ඉපථිසඤ්ඤා සාරතො ව, උභො ව නං භික්ඛුස්ස කායෙන කායං ආමසන්ති පරාමසන්ති -පෙ- ගණනාති ජුපන්ති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛකට්ඨං -පෙ-

4 ඉපථි ව හොති, ඉපථිසඤ්ඤා සාරතො ව, ඉපථි ව නං භික්ඛුස්ස කායෙන කායපට්ඨං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති ථුලලව්වංසං -පෙ-

5 දෙව ඉපථියො, ද්විත්තං ඉපථිතං ඉපථිසඤ්ඤා සාරතො ව, ඉපථියො ව නං භික්ඛුස්ස කායෙන කායපට්ඨං ආමසන්ති පරාමසන්ති -පෙ- ගණනාති ජුපන්ති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති ද්විත්තං ථුලලව්වංසං -පෙ-

6 ඉපථි ව පණ්ඩිකො ව, උභිත්තං ඉපථිසඤ්ඤා සාරතො ව, උභො ව නං භික්ඛුස්ස කායෙන කායපට්ඨං ආමසන්ති පරාමසන්ති -පෙ- ගණනාති ජුපන්ති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති ථුලලව්වංසෙන දුක්ඛකට්ඨං -පෙ-

7 ඉපථි ව හොති, ඉපථිසඤ්ඤා සාරතො ව, ඉපථි ව නං භික්ඛුස්ස කායපට්ඨං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති ථුලලව්වංසං -පෙ-

8 දෙව ඉපථියො, ද්විත්තං ඉපථිතං ඉපථිසඤ්ඤා සාරතො ව, ඉපථියො ව නං භික්ඛුස්ස කායපට්ඨං ආමසන්ති පරාමසන්ති -පෙ- ගණනාති ජුපන්ති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති ද්විත්තං ථුලලව්වංසං -පෙ-

1. සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, සත්‍රියත් තමාගේ කයින් මහණහුගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, අවමශීනය කෙරෙයි ද, උත්මශීනය කෙරෙයි ද, අවලඞ්ඝනය කෙරෙයි ද, උලලඞ්ඝනය කෙරෙයි ද, ආකෂීණය කෙරෙයි ද, ප්‍රතිකෂීණය කෙරෙයි ද, අභිනිශ්‍රහණය කෙරෙයි ද, නිෂ්පිඩනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපයී කෙරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ වැයම් කෙරෙයි ද, සපයීය දූත ගණිති ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ . .

2 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙන්, සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, සත්‍රිහු ද තමන්ගේ කයින් මහණහුගේ කය ආමශීනය කෙරෙත් ද, පරාමශීනය කෙරෙත් ද, අවමශීනය කෙරෙත් ද, උත්මශීනය කෙරෙත් ද, අවලඞ්ඝනය කෙරෙත් ද, උලලඞ්ඝනය කෙරෙත් ද, ආකෂීණය කෙරෙත් ද, ප්‍රතිකෂීණය කෙරෙත් ද, අභිනිශ්‍රහණය කෙරෙත් ද, අභිනිෂ්පිඩනය කෙරෙත් ද, ශ්‍රහණය කෙරෙත් ද, සපයී කෙරෙත් ද, මහණ තෙම සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කරයි ද, සපයීය දූත ගණිති ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් දෙකෙකි

3 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයකුදු වෙන්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, දෙදෙනා තමන්ගේ කයින් මහණහුගේ කය ආමශීනය කෙරෙත් ද පරාමශීනය කෙරෙත් ද, . ගණිත් ද, සපයී කෙරෙත් ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කරයි ද, සපයීය විඳිති ද, සභවෙසෙස් හා දුකුලා ඇවැත් වේ

4. සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි සත්‍රිය තමාගේ කයින් මහණහුගේ කය පිළිබඳවුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපයී කෙරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ තමාගේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපයීය දූත ගණිති ද, ථුලාසි-ඇවැත් වේ

5 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙන්, සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, සත්‍රිහුත් තමන්ගේ කයින් මහණහුගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීනය කරත් ද, පරාමශීනය කරත් ද ගණිත් ද, සපයී කෙරෙත් ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපයීය දූත ගණිති ද, ථුලාසි ඇවැත් දෙකෙකි . .

6 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙන්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, දෙදෙනා ම තමන්ගේ කයින් මහණහුගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීනය කෙරෙත් ද, පරාමශීනය කෙරෙත් ද, ගණිත් ද, සපයී කෙරෙත් ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපයීය දූත ගණිති ද, ථුලාසි හා දුකුලා ඇවැත් වේ .

7. සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, සත්‍රියත් තමාගේ කය පිළිබඳ වුවකින් මහණහුගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපයී කෙරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කරයි ද, සපයීය දූත ගණිති ද, ථුලාසි ඇවැත් වේ.

8 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙන්, ඒ සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, සත්‍රිහුත් තමන්ගේ කය පිළිබඳ වුවකින් මහණහුගේ කය ආමශීනය කෙරෙත් ද, පරාමශීනය කෙරෙත් ද, ගණිත් ද, සපයී කෙරෙත් ද, මහණ තෙම සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපයීය දූත ගණිති ද, ථුලාසි ඇවැත් දෙකෙකි වේ ...

9 ඉප්පි ව පණ්ඩකො ව, උභින්නං ඉප්පිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, උභො ව නං භික්ඛුස්ස කායපට්ඨදොත කායං ආලිසන්ති පරමසන්ති -පෙ- ගණනන්ති ජුපන්ති, සෙවනාධිප්පායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ජානාති, ආපනති ථුලලව්වයෙන දුක්ඛචයං -පෙ-

10 ඉප්පි ව ගොති, ඉප්පිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, ඉප්පි ව නං භික්ඛුස්ස කායපට්ඨදොත කායපට්ඨදො ආලිසන්ති පරමසන්ති -පෙ- ගණනාති ජුපති, සෙවනාධිප්පායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ජානාති, ආපනති දුක්ඛචයං -පෙ-

11 දො ඉප්පියො, දව්නං ඉප්පිනං ඉප්පිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, ඉප්පියො ව නං භික්ඛුස්ස කායපට්ඨදොත කායපට්ඨදො ආලිසන්ති පරමසන්ති -පෙ- ගණනන්ති ජුපන්ති, සෙවනාධිප්පායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ජානාති, ආපනති දව්නං දුක්ඛචයං -පෙ-

12 ඉප්පි ව පණ්ඩකො ව, උභින්නං ඉප්පිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, උභො ව නං භික්ඛුස්ස කායපට්ඨදොත කායපට්ඨදො ආලිසන්ති පරමසන්ති -පෙ- ගණනන්ති ජුපන්ති, සෙවනාධිප්පායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ජානාති, ආපනති දව්නං දුක්ඛචයං -පෙ-

13 ඉප්පි ව ගොති, ඉප්පිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, ඉප්පි ව නං භික්ඛුස්ස නිස්සග්ගියෙන කායං ආලිසන්ති, සෙවනාධිප්පායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ජානාති, ආපනති දුක්ඛචයං -පෙ-

14 දො ඉප්පියො, දව්නං ඉප්පිනං ඉප්පිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, ඉප්පියො ව නං භික්ඛුස්ස නිස්සග්ගියෙන කායං ආලිසන්ති, සෙවනාධිප්පායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ජානාති, ආපනති දව්නං දුක්ඛචයං -පෙ-

15 ඉප්පි ව පණ්ඩකො ව, උභින්නං ඉප්පිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, උභො ව නං භික්ඛුස්ස නිස්සග්ගියෙන කායං ආලිසන්ති, සෙවනාධිප්පායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ජානාති, ආපනති දව්නං දුක්ඛචයං -පෙ-

16 ඉප්පි ව ගොති, ඉප්පිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, ඉප්පි ව නං භික්ඛුස්ස නිස්ස- ග්ගියෙන කායපට්ඨදො ආලිසන්ති, සෙවනාධිප්පායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ජානාති, ආපනති දුක්ඛචයං -පෙ-

9 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, වෙණු නෙම ඒ දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්තත් වෙයි, දෙදෙනා තමන්ගේ කය පිළිබඳ වුවකින් මහණහුගේ කය ආමශීනය කෙරෙත් ද, පරාමශීනය කෙරෙත් ද, ගණිත් ද, සප්ඨ කෙරෙත් ද, වෙණු සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සප්ඨය දූත ගණිති ද, දුකුලාආචාරී වේ

10 සත්‍රියකුත් වෙයි, සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, තමාගේ කය පිළිබඳ වුවකින් මහණහුගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සප්ඨ කෙරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සප්ඨය දූත ගණිති ද, දුකුලාආචාරී වේ

11 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, ඒ සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳව සත්‍රිහු ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්තත් වෙයි, සත්‍රිහු තමන්ගේ කය පිළිබඳ වුවකින් මහණහුගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීනය කෙරෙත් ද, පරාමශීනය කෙරෙත් ද ගණිත් ද, සප්ඨ කෙරෙත් ද, මහණ නෙම සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සප්ඨය දූතගණිති ද, දුකුලාආචාරී දෙකෙකි

12 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, ඒ දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්තත් වෙයි, දෙදෙනා තමන්ගේ කය පිළිබඳ වුවකින් මහණහුගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීනය කෙරෙත් ද, පරාමශීනය කෙරෙත් ද, ගණිත් ද, සප්ඨ කෙරෙත් ද, වෙණු නෙම සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සප්ඨය දූත ගණිති ද, දුකුලාආචාරී දෙකෙකි

13 සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්තත් වෙයි, සත්‍රිය දමාලී දෙයින් මහණහුගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සප්ඨය දූත ගණිති ද, දුකුලාආචාරී වේ

14 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, ඒ සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳව සත්‍රිහු ය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි සත්‍රිහු ද මුදුලුවකින් මහණහුගේ කය ආමශීනය කෙරෙත් ද, වෙණු සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සප්ඨය දූත ගණිති ද, දුකුලා ආචාරී දෙකෙකි

15 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, ඒ දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, දෙදෙනා මුදුලුවකින් මහණහුගේ කය ආමශීනය කෙරෙත් ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සප්ඨය දූත ගණිති ද, දුකුලාආචාරී දෙකෙකි

16 සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි සත්‍රින් මුදුලුවකින් මහණහුගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සප්ඨය දූත ගණිති ද, දුකුලාආචාරී වේ .

17 දෙව ඉතියො, දවිනනං ඉතීනං ඉතියඤ්ඤි සාරතෙතා ව, ඉතියො ව නං භික්ඛුස්ස නිස්සග්ගියෙන කායපට්ඨඤ්ඤං ආමෙසන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වාගමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දවිනනං දුක්ඛවාතං -පෙ-

18 ඉතී ව පණ්ඩකො ව, උභිනනං ඉතියඤ්ඤි සාරතෙතා ව, උභො ව නං භික්ඛුස්ස නිස්සග්ගියෙන කායපට්ඨඤ්ඤං ආමෙසන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වාගමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දවිනනං දුක්ඛවාතං -පෙ-

19. ඉතී ව හොති, ඉතියඤ්ඤි සාරතෙතා ව, ඉතී ව නං භික්ඛුස්ස නිස්සග්ගියෙන නිස්සග්ගියං ආමෙසන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වාගමති, න ව එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දුක්ඛවාතං -පෙ-

20 දෙව ඉතියො, දවිනනං ඉතීනං ඉතියඤ්ඤි සාරතෙතා ව, ඉතියො ව නං භික්ඛුස්ස නිස්සග්ගියෙන නිස්සග්ගියං ආමෙසන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වාගමති, න ව එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දවිනනං දුක්ඛවාතං -පෙ-

21 ඉතී ව පණ්ඩකො ව, උභිනනං ඉතියඤ්ඤි සාරතෙතා ව, උභො ව නං භික්ඛුස්ස නිස්සග්ගියෙන නිස්සග්ගියං ආමෙසන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වාගමති න ව එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දවිනනං දුක්ඛවාතං -පෙ-

22 සෙවනාධිපායො කායෙන වාගමති එස්සං පටිච්ඡානාති ආපනති සම්මාදිසෙසස්ස සෙවනාධිපායො කායෙන වාගමති න ව එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දුක්ඛවාතං සෙවනාධිපායො න ව කායෙන වාගමති එස්සං පටිච්ඡානාති, අනාපනති සෙවනාධිපායො න ව කායෙන වාගමති න ව එස්සං පටිච්ඡානාති, අනාපනති මොක්ඛාධිපායො න ව කායෙන වාගමති එස්සං පටිච්ඡානාති, අනාපනති මොක්ඛාධිපායො න ව කායෙන වාගමති එස්සං පටිච්ඡානාති, අනාපනති මොක්ඛාධිපායො න ව කායෙන වාගමති එස්සං පටිච්ඡානාති, අනාපනති මොක්ඛාධිපායො න ව කායෙන වාගමති න ව එස්සං පටිච්ඡානාති අනාපනති

23 අනාපනති අසඤ්චිච්ච, අසතියා, අජානනාසුඤ්ඤා, අසාදියනාසුඤ්ඤා, උමමනනකස්ස, බිනනච්චනස්ස, වෙදනට්ඨස්ස¹, ආදිකම්මිකස්සාති

1 වෙදනාට්ඨස්ස මජ්ඣං

17 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙන්, සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳ සත්‍රිහු ය යන හැඟීම ඇත්තේ සංරක්ෂාත් වෙයි, සත්‍රිහුන් මුදලුවකින් මහණකුගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආවේණිය කෙරෙත් ද, මහණ හෙමෙන් සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කසිට වැයව් කෙරෙයි ද, සංගීය දූත ගණිති ද, දුකුළාඇවැත් දෙකෙයි

18 යුද්ධයට පාත්‍රතාවයක් ලත්, දෙදෙනා පිළිබඳව සත්‍ය
ය සහ හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්ෂණ වෙසි, දෙදෙනා මුදාලුවකින් ගෙන-
යුග්මය පිළිබඳ වුවත් ආවේණික කෙරෙහි ද, සෞඛ්‍යය අදහස් ඇත්තේ,
එ ගෙනගත් කඩින් වැයම කෙරෙහි ද, සාමාන්‍ය දැන ගනිමි ද, දුකුලාභාභාව
දෙකෙහි ..

19. සුත්‍රයක් වෙයි, සත්‍යය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්ෂණය වෙයි, සුත්‍රය ද මහජන උළුබිඳ මුදාලුවකින් මුදාලුවක් ආමණිතය කෙරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, පහසු නොදනිති ද, දුකුළා-උමාහෝ වේ

20 සුත්‍ර දෙදෙනෙක් වෙත්, සුත්‍ර දෙදෙනා පිළිබඳ ව සුත්‍රය යන
 හැටිම ඇත්තේ සංරක්ෂණ වෙයි, සුත්‍රත් මුද්‍රාවකින් මහණු පිළිබඳ
 මුද්‍රාවක් ආවේණය කෙරෙත් ද, ඒ මහණ තෙමේ සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ
 කයින් වැයම කෙරෙයි ද, සංගීය නො ම දකියි ද, දුකුලාආලාත් දෙකෙකි.

21 සක්‍රියාබුද්ධ පණ්ඩිතයෙකු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සක්‍රීය ය යන හැඟීම ඇත්තේ සංරක්ෂණය වෙයි ද, දෙදෙනා ම මුදුලුවකින් මහණනු පිළිබඳ මුදුලුවක් අංගිකය කෙරෙහි ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සාධය නො ම දැනී යී ද, දුකුලාභාවයන් දෙකෙකි

22 සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපයිය දැනිය ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, පහසු නොම දැනිය ද, දුකුළාඇවැත් වේ සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් නො කෙරෙයි ද, පහසු දැනිය ද, ඇවැත් නො වේ සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් නො කෙරෙයි ද, පහසු නො ම - දැනිය ද, ඇවැත් නො වේ මිදෙන අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, පහසු දැනිය ද, ඇවැත් නො වේ මිදෙන අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, පහසු නො ම දැනිය ද, ඇවැත් නො වේ මිදෙන අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, පහසු නො ම දැනිය ද, ඇවැත් නො වේ මිදෙන අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් නො කෙරෙයි ද, පහසු නො ම දැනිය ද, ඇවැත් නොවේ.

23 නො දැන සිටියහුට ද, නො සිතියෙන් සිටියහුට ද නො දන්නහුට ද නොඉවසන්නහුට ද, උච්ඡු චූච්ඡුට ද, බෙදෙව් පාමිණි සිත් ඇත්තහුට ද, මේදනාවෙන් පෙළුනහුට ද, ආදිකම්මකයාට ද, ඇවැත් නො වේ.

විනිතවක්ඛා

උද්දනගාමා

මොනා ධිනා ව හගිනි ව ජායා යකඛි ව පණ්ඩකො,
සුත්තා මොනා නිර්වජ්ජනා දුරුඛිතලිකාය ව

සමපිළෙ සමකමො මගො රාතොඛා නාමා ව රජ්ජ ව,
දණ්ඩො පහතං පනාමෙසි වතෙද වායාම තදිජ්ජපෙති

1 තෙන මො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මොහුයා මොහු
අමෙසි තස්ස කුක්කුළවං අගොසි -පෙ- කච්චි නු මො අහං සමිකා
අපනතං අපනොනා,ති හගවතො එතමස්මිං අරොවෙසි -පෙ- “අන
භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස අපනති දුක්ඛංසස්ස”ති (1)

2 තෙන මො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ධිතුයා ධිතු
අමෙසි -පෙ- හගිනිසා හගිනිපෙමෙන අමෙසි තස්ස කුක්කුළවං ද
-පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස අපනති දුක්ඛංසස්ස”ති

3 තෙන මො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පුරාණදුතිසිකාය
සංඝගං සමාපජ්ජි තස්ස කුක්කුළවං අගොසි -පෙ- “අපනතං චො
අපනොනා සමිකාදිසෙසස්ස”න්ති (4)

4 තෙන මො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු යකඛිසා කායසං
සමාපජ්ජි තස්ස කුක්කුළවං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සමිකා
සස්ස අපනති ථුලලවයස්ස”ති (5)

5 තෙන මො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පණ්ඩකස්ස කා
සගං සමාපජ්ජි තස්ස කුක්කුළවං අගොසි -පෙ- “අනාපනති
සමිකාදිසෙසස්ස අපනති ථුලලවයස්ස”ති (6)

6 තෙන මො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සුත්තනිසා
සංඝගං සමාපජ්ජි තස්ස කුක්කුළවං අගොසි -පෙ- “අපනතං චො
අපනොනා සමිකාදිසෙසස්ස”න්ති (7)

7 තෙන මො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මිනිනිසා කායසං
සමාපජ්ජි තස්ස කුක්කුළවං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සමිකා
සස්ස, අපනති ථුලලවයස්ස”ති (8)

8 තෙන මො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු නිර්වජ්ජනගත්
කායසංඝගං සමාපජ්ජි තස්ස කුක්කුළවං අගොසි -පෙ- “අනා
භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස අපනති දුක්ඛංසස්ස”ති (9)

9 තෙන මො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු දුරුඛිතලිකාය කා
සගං සමාපජ්ජි තස්ස කුක්කුළවං අගොසි -පෙ- “අනාපනති
සමිකාදිසෙසස්ස, අපනති දුක්ඛංසස්ස”ති (10)

විනිශ්චයවසතු

උද්දනගාමා:

මොහු ධිහු හගිනි වැළුය, ජායා යහකි පණක වැළුය, සුතත මත තිරවිජානගත වැළුය, දුර්භිහලික වැළුය, සමප්ලිත සංකම මගත වැළුය, රුකා නාමා රජ්ජවැළුය, දණක පතත පතාමත වැළුන නජ්ජත වැළුය යි විනිශ්චය වූ විස්සකි

1 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මොනාප්‍රමයෙන් මවගේ සිරුර අත ගෑය ඔහුට කුකුස් විය කීද? මව සහවෙසෙස්ඇවැත් අවන්තෙමි දු”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැළ කෙළේය “මහණ සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ දුකුලාඇවැත් වේ”ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක

2 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දුභිතාප්‍රමයෙන් දුවගේ සිරුර අත ගෑය හගිනි ප්‍රමයෙන් බුහුනනිත්තේ සිරුර අත ගෑය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුලාඇවැත් වේ”ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (2. 3)

3 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිහිකල අමුට හා කාසසගයට සමවති ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, නෝ සහවෙසෙස්ඇවැත් අවන්තෙහි ය”යි වදාළ සේක (4)

4 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් යකින්නක හා කාසසගයට සමවති ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ දුලාසි ඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක (5)

5 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පණකයක හා කාසසගයට සමවති ඒ මහණට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුලාසි ඇවැත් වේ”ය යි වදාළ සේක (6)

6 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් නිදන සත්‍රියක හා කාසසගයට සමවති ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, නෝ සහවෙසෙස්ඇවැත් අවන්තෙහි ය”යි වදාළ සේක (7)

7 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මල සත්‍රියක හා කාසසගයට සමවති ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුලාසිඇවැත් වේ”ය යි වදාළ සේක (8)

8 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් තිරිසන්ගිය මාගමක හා කාසසගයට සමවති ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුලාඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක (9)

9 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දඹුමුටා පෙනැලිවැත් හා කාසසගයට සමවති ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුලාඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක (10)

10 තෙන බො පන සමයෙන සමිනුලා ඉතියො අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සමප්ප්ලෙචා බාහාපරම්පරාය¹තෙසු නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි “සාදිසි නි භික්ඛු”ති “නාහං භගවා සාදිසි”නති “අනාපනති භික්ඛු අසාදියනාස්සා”ති. (11)

11. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉතියො අභිරුද්ධා සංඛ්ඛාමං සාරතො සංචාලෙසි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස ආපනති දුක්ඛාපස්සා”ති (12)

12 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉතියො පටිපට්ඨ පසයිචා සාරතො අසකුටෙන පහාරං අදසි. නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපනතියං නි භික්ඛු ආපතො සමිකාදිසෙස”නති. (13)

13 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉතියො අභිරුද්ධා රුක්ඛං සාරතො සඤ්චාලෙසි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස ආපනති දුක්ඛාපස්සා”ති (14)

14 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉතියො අභිරුද්ධා නාමං සාරතො සඤ්චාලෙසි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස ආපනති දුක්ඛාපස්සා”ති. (15)

15. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉතියො ගභිතං රජ්ජං සාරතො ආවිඤ්ඤී. නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්සා”ති (16)

16 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉතියො ගභිතං දණ්ඩං සාරතො ආවිඤ්ඤී නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්සා”ති (17)

17 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සාරතො ඉතියො පතෙතන පනාමෙසි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි “අනාපනති භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්සා”ති (18)

18 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉතියො ච්ඡන්දනියා සාරතො පාදං උච්චාරෙසි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපනතියං නි භික්ඛු ආපතො සමිකාදිසෙස”නති. (19)

19 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉතියො ගහෙස්සාමිති වායමිචා න ජුපි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස, ආපනති දුක්ඛාපස්සා”ති (20)

කාය සංසග්ගසමිකාපදං නිට්ඨිතං.²

1 අනෙසු චෙජං 2 කායසංසග්ගසමිකාපදං නිට්ඨිතං දුතියං මජ්ඣං

10 එසමයෙහි බොහෝ සත්ත්තු එක්තරා මහණකු පෙළා අතිතතින් පැමිණවූහ. ඒ මහණහට කුකුස් විය . “මහණ, තෝ ඉවසුයෙහි දැ”යි අසා වදාළ සේක “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම නො ඉවසිමි” යි හේ කිය ‘ මහණ, නො ඉවසන්නහුට ඇවැත් නො වේ”යි වදාළ සේක. (11)

11 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්ත්තු නැගුනු ඒදණ්ඩක් සෙලවී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය .. “මහණ සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ දුකුළා ඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක. (12)

12 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පෙරමහ සත්ත්තු දැක සංරක්ත වූයේ උරහිසින් පහර දිනි ඒ මහණහට කුකුස් විය. “මහණ, තෝ සහ-වෙසෙස් ඇවැත් අවන්තෙහි ය”යි වදාළ සේක (13)

13 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්ත්තු නැගුනු ගසක් සෙලවී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය- “මහණ සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ දුකුළා ඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක. (14.)

14 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්ත්තු නැගුනු ඔරුවක් සෙලවී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ. දුකුළා ඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක (15)

15 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්ත්තු ගත් රැහනක් ඇද්දේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ. චුලාසි ඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක

16 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්ත්තු ගත් දඬුකඩක් ඇද්දේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය . “මහණ, සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ චුලාසි ඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක (17)

17 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්ත්තු පාත්‍රයෙන් දුරු කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ චුලාසි ඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක (18)

18 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්ත්තු වඳින කල්හි පස එසවී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, තෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්තෙහි ය”යි වදාළ සේක (19)

19 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සත්ත්තු අල්ලා ගනිමි යි වෑයම් කොට සිටින නො කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ දුකුළා ඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක (20)

3. 3.

ද්විත්වලලාචාරාසිකඛාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙනවතෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන ආයස්වා උද්ධි අරඤ්ඤෙ විහරති තස්සායස්මතො විහාරෙ අභිරුපො හොති දස්සනියො පාසාදිකො තෙන බො පන සමයෙන සම්බහුලා ඉතියො ආරාමං අගමංසු විහාරපෙක්ඛිකායො අථ බො තා ඉතියො යෙනා යස්මා උද්ධි, තෙනුපභිකමංසු උපසම්ඛමිතො ආයස්මනනං උද්ධිං එතදවොටුං “ඉච්ඡාම ඛයං භතෙන අයස්ස විහාරං පෙක්ඛිතූ”නති අථ බො ආයස්මා උද්ධි තා ඉතියො විහාරං පෙක්ඛාපෙනා තාසං ඉතීනං වච්චමග්ගං පස්සාවමග්ගං ආදිස්ස වණ්ණමපි භණති අවණ්ණමපි භණති යාවති‘පි ආයාවති‘පි, පුච්ඡති‘පි පටිපුච්ඡති‘පි, ආචිකන්ති‘පි, අනුසාසති‘පි, අනෙකාසති‘පි යා තා ඉතියො ජිනාකා ධුතතිකා අභිරිකායො තා ආයස්මතා උද්ධිතා සද්ධං උග්ගසන්ති‘පි උලුපනති‘පි උජ්ඣායන්ති‘පි උපපණ්ණන්ති‘පි යා පන තා ඉතියො භිරමනා තා නික්ඛමතො භික්ඛු උජ්ඣාපෙනති “ඉදං භතෙන නච්ඡන්තං නප්පතිරුපං, සාමිකෙනපි ඛයං එවං චුතතා න ඉච්ඡෙය්සාම, කිම්පතෙය්සන උද්ධිතා”ති යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්ති තෙ උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනති “කථං හි නාම ආයස්මා උද්ධි මාතුගාමං ද්විත්වලාභි වාචාහි ඔභාසිස්සති”ති අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්සං ආරොචෙසුං

2 අථ බො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සන්තිපාතාපෙනා ආයස්මනනං උද්ධිං පටිපුච්ඡන්ති “සච්චං කිර තං උද්ධි මාතුගාමං ද්විත්වලාභි වාචාහි ඔභාසි”ති “සච්චං භගවා විගරහි බුද්ධෝ භගවා “අනුච්ඡවියං මොඝපුරිස අනුලොමිකං අප්පතිරුපං අස්සාදිකං අකාප්පියං අකරණීයං කථං හි නාම තං මොඝපුරිස මාතුගාමං ද්විත්වලාභි වාචාහි ඔභාසිස්සාසි. නනු මයා මොඝපුරිස අනෙකපරියායෙන විරුගාය ධම්මො දෙසිතො, තො සරුගාය -පෙ- කාමපරිලාභානං වූපසමො අනබ්බො තෙනං මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවං ව පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්සාථ.

“යො පන භික්ඛු ඔතිණ්ණො විපට්ඨන්තො විතෙන්න මාතුගාමං ද්විත්වලාභි වාචාහි ඔභාසෙය්ස යථා තං යුචා යුචන්ති මෙට්ඨිභුපසංඝිතාසි, සඤ්ඤාදිසෙය්සාති

3 යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිපොතො භික්ඛුති

ඔතිණ්ණො නාම සාරතො අපෙක්ඛවා පටිබද්ධවිතො

3. 3.

දුටුල්ලවාචාශිකෂාපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජෙනවන නම් අනෙපිඩුසිටුහුගේ අරමිති වාසය කරණ සේක එසමයෙහි ආයුෂමත් උදුසි තෙමේ අරණෙහි වෙසෙයි ඒ ආයුෂමත් උදුසි තෙරුන්ගේ විහාරය මතරම් ය. දෘතුමිකලු ය ප්‍රසාද එළවන්නේ ය. එසමයෙහි බොහෝ සත්‍රිහු සෙනස්ත බැලියැටි වූවාහු ඒ අරමට පැමිණියාහු ය ඉක්බිති ඒ සත්‍රිහු ආයුෂමත් උදුසි තෙරුන් කර එළඹියාහු ය එළඹ ආයුෂමත් උදුසි හට “සවාමිනි, ආයුසියන් වහන්සේගේ විහාරය බලන්නට අපි කැමැත්තෙමු” යි කීහ. ඉක්බිති ආයුෂමත් උදුසි තෙමේ ඒ සත්‍රින්ට විහාරය පෙන්වා ඒ සත්‍රින්ගේ වසමග පසමග ලක් කොට ගුණ ද කියයි. අගුණ ද කියයි. යදනේත් වෙයි අයදනේත් වෙයි. විවාරණුයේත් වෙයි පුළුවන්තේත් වෙයි අනුසස්තේත් වෙයි හවන්තේත් වෙයි යම් ඒ සත්‍රි කෙනෙක් සුන් ඔන් අන්තෝ සඳ වුවෝ ලජ්ජා නැත්තෝ වෙත් ද, ඔහු ආයුෂමත් උදුසි තෙරුන් සමග මද සිතා පහළ කරන්නෝත් වෙත්. පොළඹවන බස් දෙබන්නෝත් වෙත් මහ හඬින් සිතා සෙන්නෝ ද වෙත් පරිහාස ද කෙරෙත්. යම් ඒ සත්‍රි කෙනෙක් ලජ්ජා අන්තාහු ද ඔහු නික්ම ‘වහන්ස, මෙය නුසුදුසු ය. යොග්‍ය නො වෙයි හිමියා විසිනුදු මෙසේ කියන ලද්ද වූ අපි නො රැස්තෙමු උදුසි ආයුසියන් වහන්සේ විසින් කියන ලද්දමෝ කිම රැස්තමෝ ද?” යි භික්ෂුන්ට අවඥ කරත් යම් ඒ අපිස් මහණහු වෙත් ද ඔහු “කෙසේ නම් ආයුෂමත් උදුසි තෙමේ මාගමුන්ට වසමග පසමග ඇරැබ තුළු තෙපුලින් ඔවස් බෙණේ ද?” යි අවඥ කෙරෙත් අයුණු කියත්. දෙස් පතුරුවත් ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කලහ.

2 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා “උදුසි, නෝ මාගමට තුළුල් තෙපුලෙන් ඔවස් බිණුයෙහි සැබෑ ද?” යි ආයුෂමත් උදුසි තෙරුන් පුළුවන් සේක. “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි හේ කිය භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වදරණ සේක, “හිස් පුරුෂය, නුසුදුසු ය අනුලොම නො වෙයි යොග්‍ය නො වෙයි. මහණුන්ට නො ගැළපෙන්නෙක. නො කැප ය. නොකටයුත්-තක. හිස් පුරුෂය, කවර කරුණකින් නෝ මාගමට තුළුල් තෙපුලෙන් පහත් ලෙස බිණුයෙහි ද? හිස් පුරුෂය, මා විසින් සරාගය පිණිස නො ව විරාගය පිණිස නන් අයුරින් දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? කාමපරිදාහයන් ගේ සංසිද්ධි කියන ලද්දේ නො වේ ද? හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහත් වූවන්ගේ පහත් බව පිණිස නො වේ” යි ගැරහු සේක ඉක්බිති මෙය දදළ සේක මහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසට.

“යම් මහණෙක් තුළුල් තෙපුල් කියැවි යශෙන් මඩනා ලද්දේ පෙරළි සිහින් මිනිස් මාගමකට වසමග පසමග ඇරැබ මෙවුන්දම් පිළිබද තුළුල් තෙපුලෙන් තරුණයකු තරුණියකට මෙන් ඔවස් බෙණේ නම් ඒ මහණකට සග්‍යවෙසෙස් ඇවැත් වේ.”

3 යොජනා යනු යමෙක්, යම්බදු වූයෙක්
 භික්ෂු යනු මේ අරුත්හි මේ තෙමේ භික්ෂු ය යි අභිමත යි
 ඔනිණින නම් ඇලුම් ඇත්තේ, අපෙක්ෂා ඇත්තේ, පිළිබද සිතැත්තේ යි.

විපරිණතනා රතනමපි විතතං විපරිණතං, දුට්ඨමපි විතතං විපරිණතං,
මුලුහමපි විතතං විපරිණතං අපි ච රතතං විතතං ඉමෙමි. අනෙච අභිපෙතතං
විපරිණතනා

මානුෂාමො නාම මනුසසී, න යකඛි න පෙනි න තිරච්ඡාතගතා,
විඤ්ඤ පටිබලා සුභාසිතදුඛනාසිතා දුට්ඨලොදුට්ඨලො අභ්‍යන්තරං

දුට්ඨලො චාචා නාම චචමගගපසාචමගගමෙථුනධම්මපටිසංයුතතා,
චාචා

බහාසෙය්‍යාති අජකාචාරො වුච්චති

යථා තං සුචා සුචන්තන් දහරො දහරිං තරුණො තරුණො කාමහොති
කාමහොතිති,

මෙථුනුපසංඝිතාසීති මෙථුනධම්මපටිසංයුතතාසී

සංකීර්ණසංස්කෘතිය -පෙ- තෙනපි වුච්චති සංකීර්ණසංස්කෘතිය,

4 දො මගෙහ අදිසං වණ්ණමපි භණ්ණි, අවණ්ණමපි භණ්ණි, යාවති'පි,
අයාවති'පි, පුච්ඡති'පි, පටිපුච්ඡති'පි, අචිකඛති'පි, අනුසාසති'පි,
අනෙකාසති'පි

වණ්ණං භණ්ණි නාම දො මගෙහ ථොමෙති වණ්ණණ්ණි පසංසති.

අවණ්ණං භණ්ණි නාම දො මගෙහ චුංසෙති වමෙහති ගරහති.

යාවති නාම දෙහි මෙ අරහසි මෙ දාතුනති

අයාවති නාම කදු තෙ මාතා පසිදිසාති, කදු තෙ පිතා පසිදිසාති,
කදු තෙ දෙවතායො පසිදිසානති, කදු¹ සුඛණො සුලයො සුමුහුතො
හවිසාති, කදු තෙ මෙථුනං ධම්මං ලභිසාමී²ති

පුච්ඡති නාම කථං නිං සාමිකස්ස දෙසි³ කථං ජාරස්ස දෙසි³ති.

පටිපුච්ඡති නාම එවං කීර නිං සාමිකස්ස දෙසි³ එවං ජාරස්ස දෙසි³ති.

අචිකඛති නාම පුට්ඨො භණ්ණි “එවං දෙහි, එවං දෙනති⁴ සාමිකස්ස පියා
හවිසාසි මනාපා වා”ති

අනුසාසති නාම අපුට්ඨො භණ්ණි, “එවං දෙනති⁴ සාමිකස්ස පියා
හවිසාසි මනාපා වා”ති

අනෙකාසති නාම අනිමිතතා'සි නිමිතතමනතා'සි අලොභිතා'සි ධ්වලො-
භිතා'සි ධ්වලවොලා'සි පග්ගරනති'සි සිඛරිණී'සි ඉසීපණ්ඩකා'සි චෙත්ථරිසිකා'සි
සමභිනතා'සි උභතොඛාඤ්ඤාසීති

1 කදු තෙ සා 2 ලභිසාසීති සි. මු. 3, රදහි, දෙහිති. සි මු. 4. දෙනා,
මජ්ඣ.

විපරිණතං යනු රාගයෙන් රත් වූ සිත ද විපරිණත ය, දොෂයෙන් දවෂව වූ සිත ද විපරිණත ය, මොහයෙන් මුස වූ සිත ද විපරිණත ය වැලිත් මේ අභියෝගී රාගයෙන් රත් වූ සිත විපරිණතය යි අභිමත යි

මානුෂාම නම් මිනිස් මාගමකි යකින්නක් නො වෙයි ප්‍රෙතියක් නො වෙයි තිරිසන් ගිය මාගමක් ද නො වෙයි සුඛාසි දුඛාසි තුළල් නොතුළල් කෙළල් දෑන ගැණීමට සමත් නුවණැති මාගමකි

ද්විත්වලලවංශා නම් වසමග පසමග මෙවුන්දම් පිළිබඳ කෙළල් ය

ඛනාසෙය්‍ය යනුයෙන් ආචාරව්‍යතික්‍රමය කියනු ලැබේ

යථා නං සුඛා සුඛනීං යනු ගම්දරුවකු ගම්දරියකට තරුණයකු තරුණියකට කම්සැප විදින්නකු කම්සැප විදින්නියකට කථා කරන්නාක් මෙනි

මෙළුනුපසංහිතා යනු මෙවුන්දම් පිළිබඳ කෙළලින් ය.

සඤ්ඤාදිසෙසො යනු එයිනුදු සහවෙසෙස යි කියනු ලැබේ

4 දෙමග ඇරැබ ගුණන් කියයි අගුණන් කියයි යදින්නේන් වෙයි. අයදින්නේන් වෙයි විචාරන්නේන් වෙයි පුළුවුන්නේන් වෙයි කියන්නේන් වෙයි අනුශාසනා කරන්නේන් වෙයි ආක්‍රොශ කරන්නේන් වෙයි

ගුණ කියයි යනු දෙමග ගුණ කියයි වණයි පසසයි

අගුණ කියයි යනු ගරහයි, අවමන් කෙරෙයි, නිපු කෙරෙයි,

යදිසි යනු: 'මට දෙව, මට දීමට සුදුස්සෙහි ය'යි කියයි

අයදිසි යනු. කවරද තිගේ මවු තුටු වන්නී ද? කවරද තිගේ පියා තුටු වන්නේ ද? කවරද තිගේ (ඉටු) දෙවියෝ පහදින්නාහු ද? කවරද සුඛ ඝාණය, සුඛ ලය, සුඛ මොහොත වන්නේ ද? කවරද තිගේ මෙවුන්දම් ලබන්නෙමි ද? යි කියයි

විචාරයි යනු 'කෙසේ නම් තෝ සැමියාට දෙයි ද?' කෙසේ නම් තෝ සොර සැමියාට දෙයි ද? යි ප්‍රශ්න කෙරෙයි

පිළිවිසිසි යනු 'මෙසේ තෝ සැමියාට දෙයිල මෙසේ තෝ සොරසැමියාට දෙයිල'යි පිළිවිසිසි

කියයි යනු විචාරණ ලද්දේ "මෙසේ දෙව මෙසේ දෙන්නිය හිමියාට ප්‍රිය ද මන වඩන්නී ද වන්නිය"යි කියයි

අනුශාසනා කෙරෙයි යනු නොවිචාරණ ලද්දේ "මෙසේ දෙන්නිය සැමියාට ප්‍රිය වන්නී ය, මන වඩන්නිය"යි කියයි

ආක්‍රොශ කෙරෙයි යනු 'නිමිත්ත තැනැත්තී වෙහි, නො පිරිසුන් නිමිත්ත ඇත්තී වෙහි, ඔසප තැනැත්තී වෙහි, නිති ඔසප ඇත්තී වෙහි, නිති දරණ පිළි කඩ ඇත්තී වෙහි, මු වගුරුවන්නී වෙහි, හිව් ගිය මස් ඇත්තී වෙහි, සත්‍රි-පණ්ඩක වෙහි, පිරිමි අයුරු ඇත්තී වෙහි, මුසු වූ හදන් ඇත්තී වෙහි, දෙහදන් ඇත්තී වෙහි'යි කියයි

1 ඉපිටි ව හොඳි, ඉපිටිසඤ්ඤා, සාරතෙතා ව හික්කු ව නං ඉපිටියා වච්චමග්ගං පසංඝවමග්ගං ආදියා වණ්ණමපි හණති අවණ්ණමපි හණති, යාවති'පි අයාවති'පි පුච්ඡති'පි පටිපුච්ඡති'පි, අච්ඡන්ති'පි, අනුසංසති'පි, අකෙකාසති'පි, අපතති සබ්බදිසෙසංසං -පෙ-*

2 දෙව ඉපිටියො, ද්විත්තං ඉපිටිනං ඉපිටිසඤ්ඤා, සාරතෙතා ව හික්කු ව නං ද්විත්තං ඉපිටිනං වච්චමග්ගං පසංඝවමග්ගං ආදියා වණ්ණමපි හණති අවණ්ණමපි හණති -පෙ- අකෙකාසති'පි, අපතති ද්විත්තං සබ්බදිසෙසංසං -පෙ-

3 ඉපිටි ව පණ්ඩකො ව, උභිත්තං ඉපිටිසඤ්ඤා, සාරතෙතා ව හික්කු ව නං උභිත්තං වච්චමග්ගං පසංඝවමග්ගං ආදියා වණ්ණමපි හණති අවණ්ණමපි හණති -පෙ- අකෙකාසති'පි, අපතති සබ්බදිසෙසංසං දුක්ඛට්ඨං -පෙ-

4. ඉපිටි ව හොඳි, ඉපිටිසඤ්ඤා, සාරතෙතා ව හික්කු ව නං ඉපිටියා වච්චමග්ගං පසංඝවමග්ගං සපෙකා අධිකං උභිත්තං ආදියා වණ්ණමපි හණති අවණ්ණමපි හණති -පෙ- අකෙකාසති'පි, අපතති පුලලවට්ඨං -පෙ-

5 දෙව ඉපිටියො, ද්විත්තං ඉපිටිනං ඉපිටිසඤ්ඤා, සාරතෙතා ව හික්කු ව නං ද්විත්තං ඉපිටිනං වච්චමග්ගං පසංඝවමග්ගං සපෙකා අධිකං උභිත්තං ආදියා වණ්ණමපි හණති අවණ්ණමපි හණති -පෙ- අකෙකාසති'පි, අපතති ද්විත්තං පුලලවට්ඨං -පෙ-

6 ඉපිටි ව පණ්ඩකො ව, උභිත්තං ඉපිටිසඤ්ඤා, සාරතෙතා ව හික්කු ව නං උභිත්තං වච්චමග්ගං පසංඝවමග්ගං සපෙකා අධිකං උභිත්තං ආදියා වණ්ණමපි හණති අවණ්ණමපි හණති -පෙ- අකෙකාසති'පි, අපතති පුලලවට්ඨං දුක්ඛට්ඨං -පෙ-

7 ඉපිටි ව හොඳි, ඉපිටිසඤ්ඤා, සාරතෙතා ව හික්කු ව නං ඉපිටියා උභිත්තං අධිකං ආදියා වණ්ණමපි හණති අවණ්ණමපි හණති -පෙ-අකෙකාසති'පි, අපතති දුක්ඛට්ඨං -පෙ-

8 දෙව ඉපිටියො, ද්විත්තං ඉපිටිනං ඉපිටිසඤ්ඤා, සාරතෙතා ව හික්කු ව නං ද්විත්තං ඉපිටිනං උභිත්තං අධිකං ආදියා වණ්ණමපි හණති අවණ්ණමපි හණති -පෙ- අකෙකාසති'පි, අපතති ද්විත්තං දුක්ඛට්ඨං -පෙ-

9 ඉපිටි ව පණ්ඩකො ව, උභිත්තං ඉපිටිසඤ්ඤා, සාරතෙතා ව හික්කු ව නං උභිත්තං උභිත්තං අධිකං ආදියා වණ්ණමපි හණති අවණ්ණමපි හණති -පෙ- අකෙකාසති'පි, අපතති ද්විත්තං දුක්ඛට්ඨං -පෙ-

10 ඉපිටි ව හොඳි, ඉපිටිසඤ්ඤා, සාරතෙතා ව හික්කු ව නං ඉපිටියා කායපට්ඨං ආදියා වණ්ණමපි හණති අවණ්ණමපි හණති -පෙ- අකෙකාසති'පි, අපතති දුක්ඛට්ඨං -පෙ-

* පට්ඨකප්පකං කායපට්ඨං වුත්තංසංසංසං වෙදිහබ්බං.

1 සත්‍රියකුදු වෙයි, 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇති ඇලුනු මහණෙකුදු වෙයි, සත්‍රියගේ වසමග පසමග ඇරැබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද, යදියි ද, අයදියි ද, විචාරයි ද, පිළිවිසිනි ද, බෙණෙයි ද, අනුශාසනා කෙරෙයි ද, ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

2. සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, මහණ තෙම සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳ ව 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද, වෙයි, සත්‍රින් දෙදෙනාගේ වසමග පසමග ඇරැබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද සහවෙසෙස්ඇවැත් දෙකෙකි ...

3 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, මහණ තෙම දෙදෙනා පිළිබඳ ව 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද, වෙයි, සත්‍රින් දෙදෙනාගේ වසමග පසමග ඇරැබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද, සහවෙසෙස් හා දුකුලාආවැත් වේ . .

4 සත්‍රියකුදු වෙයි, මහණතෙම 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද, වෙයි සත්‍රියගේ වසමග පසමග හැර අකුආටින් යට දෙදණ මඩලින් මතු ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද, ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද ඵලැයි වේ

5 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, මහණ තෙම සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳව 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද වෙයි සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳ වසමග පසමග හැර අකුආටින් යට දෙදණ මඩලින් උඩ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද, ඵලැයිඇවැත් දෙකෙකි

6. සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, මහණ තෙමේ දෙදෙනා පිළිබඳව 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද වෙයි දෙදෙනාගේ වසමග පසමග හැර අකුආටින් යට දෙදණ මඩලින් මතු ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද ඵලැයි හා දුකුලාආවැත් වේ

7 සත්‍රියක් ද වෙයි, මහණ තෙමේ 'සත්‍රියක්' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුම් ඇත්තේ ද වෙයි. සත්‍රියගේ අකුආටින් මතු දෙදෙණ මඩලින් යට ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද, ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද, දුකුලාආවැත් වේ .

8 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, මහණ තෙමේ සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳව 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද වෙයි සත්‍රින් දෙදෙනාගේ අකුආටින් මතු දෙදෙණ මඩලින් යට ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද . ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද, දුකුලාආවැත් දෙකෙකි

9. සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, මහණ තෙමේ දෙදෙනා පිළිබඳ 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද වෙයි දෙදෙනාගේ අකු ආටින් මතු දෙදෙණ මඩලින් යට ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද, ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද දුකුලාආවැත් දෙකෙකි.

10 සත්‍රියක් ද වෙයි, මහණ තෙමේ 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද වෙයි. සත්‍රියගේ කය පිළිබඳ වූ වසත්‍රාදිය ඇරැබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද දුකුලාආවැත් වේ.

11. දෙව් ඉපිටියෝ, දව්නාං ඉපිටිනාං ඉපිටිසඤ්ඤී, සාරතෙතා ච භික්ඛු ච නාං දව්නාං ඉපිටිනාං කායපට්ඨදාං ආදිසා වණ්ණමපි භණ්ති අවණ්ණමපි භණ්ති -පෙ- අකෙකාසති¹පි, ආපනති දව්නාං දුක්ඛට්ඨානං -පෙ-

12 ඉපිටි ච පණ්ඩකෝ ච, උභිනාං ඉපිටිසඤ්ඤී, සාරතෙතා ච භික්ඛු ච නාං උභිනාං කායපට්ඨදාං ආදිසා වණ්ණමපි භණ්ති අවණ්ණමපි භණ්ති -පෙ- අකෙකාසති¹පි, ආපනති දව්නාං දුක්ඛට්ඨානං -පෙ-

13. අනාපනති අපථපුරෙකධාරස්ස, ධම්මපුරෙකධාරස්ස, අනුසාසනි-පුරෙකධාරස්ස, උම්මත්තකස්ස, ආදිකම්මකස්සාති

විනිතවත්තු

උද්දනශාථා

ලොභිනාං කක්ඛසාතිණ්ණං බරං දීඝඤ්ඤි වාපිනං කච්චි සංසිද්දති¹ මග්ගො සද්ධා දාතෙන කම්මිතා²ති.

1 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරු ඉපිටි තවරතනාං කම්මලං පාරාතා හොති අඤ්ඤානරු භික්ඛු සාරතෙතා නාං ඉපිටි ඵතදවොච “ලොභිනාං බො තෙ භගිනී”ති සා න පටිච්ජාති “ආමය්‍ය, තවරතෙතා කම්මලො”ති. තස්ස කුක්ඛුච්චං අහොසි “කච්චි නු බො අහං සංඝාදිසෙසං ආපනතිං ආපනෙතා”ති භගවතො ඵතමස්සං අරුචෙසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස ආපනති දුක්ඛට්ඨානා”ති (1)

2. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරු ඉපිටි බරකම්මලං පාරාතා හොති අඤ්ඤානරු භික්ඛු සාරතෙතා නාං ඉපිටි ඵතදවොච. “කක්ඛසලොමං බො තෙ භගිනී”ති සා න පටිච්ජාති “ආමය්‍ය, බරකම්මලකො”ති තස්ස කුක්ඛුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස ආපනති දුක්ඛට්ඨානා”ති (2)

3. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරු ඉපිටි තවාචුතං කම්මලං පාරාතා හොති අඤ්ඤානරු භික්ඛු සාරතෙතා නාං ඉපිටි ඵතදවොච “අකිණ්ණලොමං බො තෙ භගිනී”ති සා න පටිච්ජාති “ආමය්‍ය, තවාචුතො කම්මලො”ති තස්ස කුක්ඛුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස, ආපනති දුක්ඛට්ඨානා”ති (3)

4 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරු ඉපිටි බරකම්මලකං පාරාතා හොති අඤ්ඤානරු භික්ඛු සාරතෙතා නාං ඉපිටි ඵතදවොච “බරලොමං බො තෙ භගිනී”ති සා න පටිච්ජාති, “ආමය්‍ය, බරකම්මලකො”ති තස්ස කුක්ඛුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස, ආපනති දුක්ඛට්ඨානා”ති (4)

1 සංසිද්ධි සි ඉ සා

11 සත්‍රිහ දෙදෙනෙක් වෙන්. මහණ තෙමේ සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳව ‘සත්‍රිය’ යන හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙයි ඇලුනේ සත්‍රින් දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳ වූ වස්ත්‍රාදිය ඇරැබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද, ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද, දුකුලාආවාත් දෙකෙකි.

12 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙන් මහණ තෙමේ දෙදෙනා පිළිබඳව ‘සත්‍රිය’ යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද වෙයි දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳ වූවක් ඇරැබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද දුකුලාආවාත් දෙකෙකි

13 ඔවා පෙරවූකොට, දහම් පෙරවූ කොට අනුශාසන පෙරවූ කොට කියන්නහුටත්, උමතු වූවහුටත් ආදිකමිකයාටත් ඇවැත් නො වේ

විනිශ්චිතවස්තු

උද්දනගාථා

ලොභිත වැනු, කාකකස ලොම වැනු, ආකිණ්ණ ලොම වැනු, බර ලොම වැනු, දීඝ ලොම වැනු, වාපිත වැනු, කාච්ඡිසංසිද්ධනමයන වැනු, සංඛා වැනු, දන වැනු, කම්ම වැනු (තුනෙකැ) යි වස්තු දෙළසෙකි

1 එසමයෙහි එක්තරු සත්‍රියක් අලුත රැඳු කම්බලයක් පෙරෙවියා වෙයි එක්තරු මහණෙක් සංරක්තවූයේ ඒ සත්‍රියට “බුහුනනියනි, තිගේ ලෙය” යි කී ය. ඔ එබස නො දන්නී ‘එසේය, ආයඝීයන් වහන්ස, අලුත රැඳු කම්බලයකි’ යි කිවු ය. මහණහට “කිම, මම සභවෙසෙස්-ඇවැත් අවන්තෙමි ද?” යි කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කෙළේ ය. “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුලාආවාත් වේ” යි වදාළ සේක

2 එසමයෙහි එක්තරු සත්‍රියක් ගතලොම කම්බලයක් පෙරෙවියා වෙයි සංරක්තවූ එක්තරු මහණෙක් ඒ සත්‍රියට “බුහුනනියනි, තිගේ කාකුළ ලොමැ” යි කී ය ඔ නොමෝ එ බස නො දන්නීය “ආයඝීයන් වහන්ස, රළු ලොම කම්බලයෙකි” යි ඔ කිවු ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුලාආවාත් වේ” යි වදාළ සේක (2)

3 එසමයෙහි එක්තරු සත්‍රියක් අලුත විසු කම්බලයක් පෙරෙවියා වෙයි. සංරක්ත වූ එක්තරු මහණෙක් ඒ සත්‍රියට “බුහුනනියනි, තිගේ ගැවසුනු ලොම වේ” යි කී ය ඔ දැන නො ගන්නී ය “එසේ ය ආයඝීයන් වහන්ස, අලුත විසු කම්බලයකි” යි කිවු ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, සභවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ දුකුලා ආවාත් වේ” යි වදාළ සේක (3)

4 එසමයෙහි එක්තරු සත්‍රියක් රළුලොම කම්බලයක් පෙරෙවියා වෙයි සංරක්තවූ එක්තරු මහණෙක් ඒ සත්‍රියට “බුහුනනියනි, තිගේ රළු ලොමැ” යි කී ය ඔ දැන නො ගන්නී ය “එසේ ය ආයඝීයන් වහන්ස කම්බලය රළුලොම ඇත්තෙකැ” යි කිවු ය ඒ මහණහට කුකුස් විය. “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ. දුකුලාආවාත් වේ” යි වදාළ සේක (4)

5. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු ඉති පාචාරං¹ පාරාතා හොති අඤ්ඤාතරු භික්ඛු සාරතෙනා තං ඉතිං එතදවොච “දීඝලොමං බො තෙ භගිනී”ති. සා න පටිච්ඡාති, “ආමයා, පාචාරො”²ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු සංකීර්තනසංඝං, ආපතති දුක්ඛකට්ඨං”ති (5)

6 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු ඉති බෙතතං වපාපෙති, ආභව්ඨති. අඤ්ඤාතරු භික්ඛු සාරතෙනා තං ඉතිං එතදවොච “වාපිතං බො තෙ භගිනී”ති සා න පටිච්ඡාති “ආමයා, තො ව බො පටිච්ඡතන”නති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු සංකීර්තනසංඝං, ආපතති දුක්ඛකට්ඨං”ති (6)

7 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු භික්ඛු පරිබ්බාජිකං පටිපථෙ පසස්සිතා සාරතෙනා තං පරිබ්බාජිකං එතදවොච “කච්චි තෙ භගිනි මග්ගො සංසිද්ධි”ති³. සා න පටිච්ඡාති “ආම භික්ඛු, පටිපජ්ජස්සාමි”ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු සංකීර්තනසංඝං ආපතති ථුලලව්චයස්සා”ති. (7)

8 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු භික්ඛු සාරතෙනා අඤ්ඤාතරු ඉතිං එතදවොච. “සද්ධා”සි ත්ථං භගිනි අපි ව යං ත්ථං සාමිකස්ස දෙසි තං නාමනාකං දෙසි”ති “කිං භනෙත”ති “මෙථුනං ධම්ම”නති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපතතිං ත්ථං භික්ඛු ආපනෙතා සංකීර්තනසංඝං”නති (8)

9 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු භික්ඛු සාරතෙනා අඤ්ඤාතරු ඉතිං එතදවොච “සද්ධා”සි ත්ථං භගිනි අපි ව යං අග්ගදුතං තං නාමනාකං දෙසි”ති “කිං භනෙත අග්ගදුත”නති “මෙථුනං ධම්ම”නති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපතතිං ත්ථං භික්ඛු ආපනෙතා සංකීර්තනසංඝං”නති (9)

10 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු ඉති කම්මං කරොති අඤ්ඤාතරු භික්ඛු සාරතෙනා තං ඉතිං එතදවොච “තිට්ඨ භගිනි අහං කරිස්සාමි”ති -පෙ- “තිසිද්ධ භගිනි අහං කරිස්සාමි”ති -පෙ- “තිපජ්ජ භගිනි, අහං කරිස්සාමි”ති සා න පටිච්ඡාති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු සංකීර්තනසංඝං ආපතති දුක්ඛකට්ඨං”ති (10-11-12)

ද්විත්වලලාචාරාසංකීර්තන- නිවර්තනං.

5 එසමයෙහි එක්තරා සත්‍රියක් උතුරා සඵවක් පෙරෙවියා වෙයි සංරක්ත වූ එක්තරා මහණෙක් ඒ සත්‍රියට “නහ, නිගේ දිග ලොම්ය”යි කී ය. ඔ ධූත නොගත්තී ය. “එසේ ය, ආයතියන් වහන්ස, උතුරා සඵවකි” යි කිවු ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය . “මහණ සභවෙසෙස්ඤාචාරි තො වේ. දුකුලාඤාචාරි වේ” ය යි වදාළ සේක (5)

6 එසමයෙහි එක්තරා සත්‍රියක් කෙනක් වපුරවා එහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්‍රියට “නහ, නිගේ කෙන වපුල් ද?” යි කී ය. ඔ ධූත නො ගත්තී ය. “එසේ ය, ආයතියන් වහන්ස, වැලින් තැවත වපුල් නො වේ ය” යි කිවු ය ඒ මහණහට කුකුස් විය. . “මහණ, සභවෙසෙස්ඤාචාරි තො වේ. දුකුලාඤාචාරි වේ” යි වදාළ සේක (6)

7 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පෙරමග පිරිවැජියක දෑස සංරක්ත වූයේ, ඒ පිරිවැජියට “කිම නහ, නිගේ මග මැනැවින් පවත්නේ ද?” යි ඇසී ය. ඔ නො දන්නී ය “එසේ ය මහණ, මග බැස යන්නා” යි කිවු ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය. “මහණ, සභවෙසෙස්ඤාචාරි තො වේ. දුරුසිඤාචාරි වේ” යි වදාළ සේක (7)

8 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ එක්තරා සත්‍රියකට “නහ, ශ්‍රද්ධා ඇති වෙහි ය. එහෙත් තෝ යමක් හිමියාට දෙසි නම් එය අපට නො දෙහිය” යි කී ය. “වහන්ස, කිමෙක් ද?” යි ඔ කිවු ය. “මෙවුන්දමය” යි හේ කී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, තෝ සභවෙසෙස්ඤාචාරි අවන්තෙහිය” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (8)

9. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්‍රියකට “නහ, තෝ සැදූහැවත් ය වැලින් යම් අග්‍රදහයෙක් වේ නම් එය අපට නො දෙහිය” යි කී ය. “වහන්ස, අග්‍රදහය යනු කිවැ?” යි කිවු ය “මෙවුන්දමය” යි කී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, තෝ සභවෙසෙස්ඤාචාරි අවන්තෙහිය” යි වදාළ සේක (9)

10 එසමයෙහි එක්තරා සත්‍රියක් කිසි කටයුත්තක් කෙරෙයි සංරක්ත වූ එක්තරා මහණෙක් ඒ සත්‍රියට ‘නහ, සිවුව මේ කරන්නෙමි’. ‘නහ, හිඳුව මේ කරන්නෙමි’ ‘නහ, වැදහෙව මේ කරන්නෙමි’ යි කී ය. ඔ ධූත නො ගත්තී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, සභවෙසෙස්ඤාචාරි තො වේ දුකුලාඤාචාරි වේ” යි වදාළ සේක (10 11. 12)

ද්විත්ව ලාභාචාර්ය කෘතිය නිමි.

3. 4.

අත්තකාමපාරිවරියසිකඩාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙනවතෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උද්ධි සාවඤ්ඤාං කුට්ඨපගො හොති ඛුත්තාති කුලාති උපසඛකමති තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරා ඉඤ්ඤා මනපතිකා අභිරුපා හොති දස්සනීයා පාසාදිකා අථ ඛො ආයස්මා උද්ධි පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙති පනතවිවරමාදය යෙන තස්සා ඉඤ්ඤා නිවෙසනං තෙනුපසඛකමි උපසඛකමිති පඤ්ඤාතෙන ආසනෙ නිසිදි

2 අථ ඛො සා ඉඤ්ඤා යෙනායස්මා උද්ධි, තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිති ආයස්මනං උද්ධි අභිවාදෙති, එකමනං නිසිදි එකමනං නිසිතං ඛො තං ඉඤ්ඤා ආයස්මා උද්ධි ධම්මයා කථාය සන්දස්සෙසි සමාදපෙසි සමුතෙනපෙසි සමපහංසෙසි

3 අථ ඛො සා ඉඤ්ඤා ආයස්මනා උද්ධිතා ධම්මයා කථාය සන්දස්සිතා සමාදපිතා සමුතෙනාපිතා සමපහංසිතා ආයස්මනං උද්ධි එතදවොච: “වදෙය්‍යාථ භතෙන යෙන අඤ්ඤා පටිබලා මයං අග්‍රාස්සා දුක්ඛං යදිදං විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයහෙසජ්ජපරිකබ්බර”නති “න ඛො තෙ භගිනි අමහාකං දුලලංගං යදිදං විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයහෙසජ්ජ-පරිකබ්බරා. අපි ච යො අමහාකං දුලලංගො තං දෙහි”ති “කිං භතෙන”ති “මෙට්ඨං ධම්මං”නති “අඤ්ඤා භතෙන”ති “අඤ්ඤා භගිනි”ති. “එහි භතෙන”ති ඔවරකං පටිසිකා සාටකං නිකම්පිතා මඤ්ඤා උතතාතා නිපජ්ජි අථ ඛො ආයස්මා උද්ධි යෙන සා ඉඤ්ඤා තෙනුපසඛකමි උපසඛකමිති “කො ඉමං වසලං දුග්ගතිං ආමසිස්සති”ති නිට්ඨ්ඨිති පක්කාමි

4 අථ ඛො සා ඉඤ්ඤා උප්පාදිතා බිග්ගා විපාවෙනි “අලජ්ජනො ඉමෙ සමණො සත්තපුත්තියා දුස්සිලා මුසාවාදිනො ඉමෙහි නාම ධම්මවාරිනො සමවා-රිනො බ්‍රහ්මවාරිනො සච්චවාදිනො සීලවනො කල්‍යාණධම්මා පටිජානිස්සන්ති නඤ්ඤා ඉමෙසං සාමඤ්ඤා නඤ්ඤා ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤා නට්ඨං ඉමෙසං සාමඤ්ඤා නට්ඨං ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤා කුතො ඉමෙසං සාමඤ්ඤා? කුතො ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤා? අපගතා ඉමෙ සාමඤ්ඤා අපගතා ඉමෙ බ්‍රහ්මඤ්ඤා කථං හි නාම සමණො උද්ධි මං සාමං මෙට්ඨං ධම්මං යාචිතා, ‘කො ඉමං වසලං දුග්ගතිං ආමසිස්සති’ති නිට්ඨ්ඨිති පක්කාමිස්සති? කිං මෙ පාපකං? කිං මෙ දුග්ගතිං? කස්සාහං? කෙන හායමි?”ති.

5 අඤ්ඤාපි ඉඤ්ඤා උප්පාදිතා බිග්ගා විපාවෙනි. “අලජ්ජනො ඉමෙ සමණො සත්තපුත්තියා -පෙ- කථං හි නාම සමණො උද්ධි ඉමිස්සා සාමං මෙට්ඨං ධම්මං යාචිතා කො ඉමං වසලං දුග්ගතිං ආමසිස්සති නිට්ඨ්ඨිති පක්කාමිස්සති? කිං ඉමිස්සා පාපකං? කිං ඉමිස්සා දුග්ගතිං? කස්සාහං? කෙන හායමි?”ති.

6 අස්සොසුං ඛො භික්ඛු තාසං ඉඤ්ඤා උප්පාදිතා බිග්ගා විපාවෙනිතං යෙ හෙ භික්ඛු අපට්ඨන්ති, තෙ උප්පාදිතා බිග්ගා විපාවෙනි. “කථං හි නාම ආයස්මා උද්ධි මාතුගාමස්ස සනතිකෙ අත්තකාම-පාරිවරියාය වණණං හාසිස්සති”ති

අනුකූලතාවය පරිබාහිරයෙහි ස්වභාවය

1 එසේමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජේත-
වන තම් වූ අනේපිඬු සිවුහුගේ අරමිනි වාසය කරණ සේක එසේමයෙහි
ආයුෂ්මත් උදුසි තෙමේ සැවැත්නුවර බොහෝ කුලයන් කර එළඹෙයි
එසේමයෙහි සැමියා මල මහා රු ඇති දකුම්කලු වූ ප්‍රසාද එළවත්තාවූ
එක්තරා සත්‍රියක් වෙයි ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උදුසි තෙමේ පෙරවරු හැද
පොරොවා පාසිවුරු ගෙන ඒ සත්‍රියගේ නිවසට එළඹ පැණවූ අත්තෙති
හිඳගත්තේ ය.

2 ඉක්බිති ඒ සත්‍රි තොමෝ ආයුෂ්මත් උදුසි වෙත එළඹ වැද
එකත් පසෙක හිඳ ගත්තී ය එකත් පසෙක හුන් ඒ සත්‍රියට ආයුෂ්මත්
උදුසි තෙමේ දහැම් කපාවෙන් දෙලෝවැඩ මනාකොට දැක්වීය. කුශල-
ධර්මයන්හි සමාදන් කරවීය. උත්සාහවත් කරවී ය මානවීන් පැහැද වීය.

3. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උදුසි විසින් දෙලෝවැඩ දක්වන ලද්දවූ කුශල
ධර්මයන්හි සමාදන් කරවන ලද්දවූ උත්සාහවත් කරණ ලද්දවූ මනා කොට
පහදවන ලද්දවූ ඒ සත්‍රි ආයුෂ්මත් උදුසිගට “වහන්ස, යමකින් ප්‍රයෝජන
තම් එය වෙයි කියනු මැනව් සිවුරු පිඬු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත්
පිරිකර යන මෙය ආයුෂ්මත් වහන්සේට දිවෙයි සමත් වෙමි” යි කිවු ය “නහ,
මේ සිවුරු පිඬු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර යන යමෙක් වේ ද,
ඒ අපට දුලබ නො වෙයි වැලි දු අපට යමක් දුලබ නම් එය දෙව” යි හේ
කී ය. “වහන්ස, කිමැ” යි ඔ ඇසු ය. “මෙවුන්දම” යි හේ කී ය “වහන්ස,
එයට කැමති ද?” යි ඔ ඇසු ය “නහ, කැමැත්තෙමි” යි හේ කී ය “වහන්ස,
එනු මැනවැ” යි ලභිතාගෙට පිවිස සඵල වූ ද ඇදෙති උඩුකුරු ව
හොත්තී ය ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උදුසි තෙමේ ඇය වෙත පැමිණ “කවරෙක්
නම් මල වැහෙන දුගඳ මැය ආමශීනය කරන්නේ ද?” යි කෙළ ගසා ඉවත් ව
ගියේ ය

4 ඉක්බිති ඒ සත්‍රිය අවමන් කරයි. අයුණු කියයි. දෙස් පතුරුවයි
මේ ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියගේ අලප්පිහු ය දුශශීලයෝ ය මුසාවාදීහු ය මොහු
“කුඩු ධම්මාරිහු ය සි සමාවාරිහු ය සි බුන්වාරිහු ය සි සත්‍යවාදීහු ය සි සිල්-
වන්හු ය සි කලණ දහම් ඇත්තෝ ය සි පිළිණ කෙරෙත්. මොවුන්ට මහණ-
කමෙක් නැත මොවුන්ට බමුණු කමෙක් නැත මොවුන්ගේ මහණකම
නටුගේ ය මොවුන්ගේ බමුණුකම නටුගේ ය මොවුන්ට මහණකමෙක්
කොහින් ද? මොවුන්ට බමුණුකමෙක් කොහින් ද? මොහු මහණකමින් පහ
වූවෝ ය මොවුහු බමුණු කමින් පහ වූවෝ ය කවර කරුණකින් උදුසි
මහණ තෙමේ ම මොවුන්දමින් යැද “කවරෙක් මල වැහෙන දුගඳ වූ මැය
ආමශීනය කරන්නේ ද?” යි “කෙළ ගසා යන්නේ ද?” “මගේ කුමක් ලාමක ද?
මගේ කුමක් දුගඳ ද? මම කිනම් සත්‍රියකට කෙබඳු අලංකාරයකින්
පිරිහෙමි ද?” යි කිවු ය.

5 අනෙක් සත්‍රිය ද “මේ ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියගේ අලප්පිහු ය අයුණු
කියත්. නුගුණ පතුරුවත් කවරහෙයකින් උදුසි මහණ තෙමේ මැයගෙන්
තෙමේ ම මොවුන්දමි යැද කවරෙක් මල වහරණ දුගඳ වූ මැය ආමශීනය
කරන්නේ ද? කෙළ ගසා යන්නේ ද? මැගේ කුමක් ලාමක ද? මැගේ
කුමක් දුගඳ ද? මෝ තොමෝ කිනම් සත්‍රියකට කිනම් අලංකාරයකින්
පිරිහේ ද?” යනු යි.

6 භික්ෂුහු අවමන් කරන්නාවූ අයුණු කියන්නාවූ නුගුණ පතුරුවන්නාවූ
ඒ සත්‍රින්ගේ කපාව ඇසුහ යම් අලෙපවත් භික්ෂුහු වූවාහු ද ඔහු අවමන්
කෙරෙත් අයුණු කියත් නුගුණ පතුරුවත් “කවර-කරුණකින් ආයුෂ්මත්
උදුසි තෙමේ සත්‍රියක ලභ තහෙට මොවුන්දමින් මෙහෙ කිරීමෙහි අනුසත්
කියන්නේ ද?”

7 අථ ඛො තෙ භික්ඛු¹ භගවතො එනවෙත්ථං ආරොවෙසුං අථ ඛො භගවා එනසමිං නිදුතෙ එනසමිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සන්තිපාතාපෙකා ආයසමන්තං උදුසිං පටිපුච්ඡි. “සච්චං කීර් තං උදුසි මාතුගාමස්ස සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිවරියාය වණණං භාසසී”ති. “සච්චං භගවා” විගරහී බුද්ධො භගවා. “අනුච්ඡිදියං මොක්ඛජරිස අනුභූතොමිකං අප්පති රූපං අස්සා-මණකං අකප්පියං අකරණීයං කථං හි නාම තං මොක්ඛජරිස මාතුගාමස්ස සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිවරියාය වණණං භාසිස්සාහි? නනු මො මොක්ඛජරිස අතෙකපරියායෙන විරුගාය ඛමෙමා දෙසිතො තො සරුගාය -පෙ- කාමපරි-ප්‍රාභාතං වූපසමො අනුබොතො. තෙනං මොක්ඛජරිස අප්පසන්නාතං වා පසාදය -පෙ- එවස්ස පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“යො ඥාති භික්ඛු ඛතිණණා විපජිණතෙන විතෙන්න මාතු-ගාමස්ස සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිවරියාය වණණං භාසෙය්‍යා: එතදග්‍ගං භගීති, පාරිවරියාතං යා මාදිසං සිලවහනං කල්‍යාණධම්මං බ්‍රහ්මචාරිං එතෙන ඛමෙමන පජිවරෙය්‍යාති මෙජ්ඣපසංඛිතෙන, සංඝාදිසංඝෝ”ති.

8 යො පනාති යො යාදිසංඝෝ -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අරො අභිපොතො භික්ඛු’ති

ඛතිණණා නාම: සාරතො අපෙකඛවා පටිබද්ධිවිතො.

විපජිණතනාති රත්තමපි විතතං විපරිණතං. දුට්ඨමපි විතතං විපරිණතං මුලුභමපි විතතං විපරිණතං අපි ව රත්තං විතතං ඉමස්මිං අරො අභිපොතං විපරිණතනාති

මාතුගාමො නාම: මනුස්සිකී. ත යකඛී, ත පෙතී, ත තිරව්ඡාතගතා, විඤ්ඤ පටිබලා සුභාසිතදුඛභාසිතා දුට්ඨිලාදුට්ඨිලා ආජාතිතුං.

මාතුගාමස්ස සන්තිකෙ’ති මාතුගාමස්ස සාමන්තා, මාතුගාමස්ස අවිදුරෙ

අත්තකාමනාති අත්තතො කාමං, අත්තතො හෙතුං, අත්තතො අභිප්පායං, අත්තතො පාරිවරියං,

එතදග්‍ගනාති එතං අග්‍ගං එතං සෙට්ඨං එතං මොක්ඛං එතං උත්තමං එතං පචරං-

යා’ති ඛතතියා² වා බ්‍රාහ්මණී වා වෙසසි වා සුද්දං වා

මාදිසනාති ඛතතියං වා බ්‍රාහ්මණං වා වෙසසං වා සුද්දං වා

1 අථ ඛො තෙ භික්ඛු ආයසමන්තං උදුසිං අතෙකපරියායෙන විගරහිතා සන්තිකා, පෙසු. 2 ඛතති යි වු

7. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස්කරවා. “උදය, තෝ සත්‍රියක ලභ නළභට මෙවුන්දම් සෙවුමෙහි අනුසස් කියෙහි යනු සැබෑ ද?” යි ආයුෂ්මත් උදයින් විචාරයෙක “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස” යි හේ කී ය භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ “හිස්පුරුෂය, නුසුදුස්සෙකි. අනුලොම නොවුවකි. මහණකමට නොසුදුස්සෙකි නො-කැපයෙකි නොකටයුත්තකි හිස් පුරුෂය, තෝ කෙසේ නම් මාගම ලභ නළභට මෙවුන්දම් මෙහෙ කිරීමෙහි අනුසස් කිවුයෙහි ද? හිස් පුරුෂය, මා විසින් නොයෙක් අයුරින් සරාගය පිණිස නොව විරාගය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? කාමදුභයන් සංහිදුවීම දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහත් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස නො වෙයි. . මහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවු.

“යම් මහණෙක් අනාගාමිපාටිවර්ගයා රාගයට බවුගේ පෙරළී ගිය සිතින් මිනිස් මාගමක සම්ප්‍රයෝගී යම් සත්‍රියක් සිල්වත් වූ කලණ දහම් ඇති බබසර ඇති මා වැන්නක්හු මේ මෙවුන්දම් අග්‍රිමතය කරවානම් මෙය පාටිවර්ගාවත් අතුරෙන් අග්‍රයයි මෙමුද්‍රනොපනි:ශ්‍රිත වචනයෙන් නමහට මෙවුන්දම් මෙහෙ කිරීමෙහි අනුසස් කියා ද, ඒ මහණහට සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ”

8 සොපන යනු යමෙක් යම්බඳුවෙක්

භික්ෂු'යනු මේ අතීතයෙහි මේ තෙමේ භික්ෂු ය යි අභිමත යි.
 බහිණ්ණ නම්: මොනවට ඇලුනේ බලාපොරොත්තු සහිතවූ
 යේ පිළිබඳයින් ඇත්තේ යි

විපරිණත නම්. රාගයෙන් රත් වූ සිත ද විපරිණත ය, දෝෂයෙන් දූෂිත වූ සිත ද විපරිණත ය, මෝහයෙන් මූලා සිත ද විපරිණතය වැලිත් මේ අතීතයෙහි රාගයෙන් රත් වූ සිත විපරිණතය යි අභිමත යි

මානුෂාම නම් මිනිස් මාගමකි යකින්නක් නො වෙයි ප්‍රෙතියක් නො වෙයි නිරිසත් ගත මාගමක් ද නො වෙයි සුබ්බසි දුබ්බසි තුළල් නොතුළල් තෙපුල් දෑන ගන්නට සමත් නුවණැත්තියකි.

මානුෂාමස්ස සහතිකෙ යනු මාගම් වෙත, මාගම්හට නුදුරු තැන ය

අනාගාමං යනු තමාගේ කැමැත්ත, තමාගේ හේතුව, තමාගේ අදහස, තමා පිළිබඳ පාරිචය්‍යය ය

චන්දනං යනු මෙය අග්‍ර ය, මෙය ශ්‍රෙණි ය, මෙය ප්‍රමුඛ ය, මෙය උනතම ය, මෙය ප්‍රචර ය යන අතීත යි

යා යනු කෘත්‍රිය හෝ බ්‍රාහ්මණ හෝ වෛශ්‍ය හෝ ශුද්‍ර හෝ සත්‍රිය.

මාදිසං යනු කැනකු හෝ බමුණකු හෝ වෙළෙඳකු හෝ සුදුරකු හෝ.

සීලවතනනති පාණාතිපාතා පටිච්ඡරතං, අදිනනාදුතා පටිච්ඡරතං, මුසාවාදු පටිච්ඡරතං.

මුහම්මාදිනති මෙජ්ඣනිමම, පටිච්ඡරතං

කල්‍යාණධම්මො නාම: තෙන ව සීලෙන තෙන ව බ්‍රහ්මචරියෙන කල්‍යාණධම්මො හොති

එතෙන ධම්මෙනාති මෙජ්ඣනිමමන

පටිච්ඡරයාති අභිරමෙය්‍ය

මෙජ්ඣපසංභිතෙනාති මෙජ්ඣනිමමපටිසංයුතෙනත

සංඛ්‍යාදිසංස්ථා'ති -පෙ- තෙනපි වුවවති සංඛ්‍යාදිසංස්ථා'ති

1. ඉද්ධි ව හොති, ඉද්ධිසංඝ්‍යාදි, සාරතො ව භික්ඛු ව නං ඉද්ධියා සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිච්ඡියාය වණ්ණං භාසති, ආපනති සංඛ්‍යාදිසංස්ථාය.

2 [ඉද්ධි ව හොති, වෙමතිකො -පෙ- පණ්ඩකසංඝ්‍යාදි -පෙ- පුරිසසංඝ්‍යාදි -පෙ- තිරච්ඡානගතසංඝ්‍යාදි, සාරතො ව භික්ඛු ව නං ඉද්ධියා සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිච්ඡියාය වණ්ණං භාසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨාය

3 පණ්ඩකො ව හොති, පණ්ඩකසංඝ්‍යාදි, සාරතො ව භික්ඛු ව නං පණ්ඩකායා සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිච්ඡියාය වණ්ණං භාසති, ආපනති ථුලලවට්ඨාය

4. පණ්ඩකො ව හොති වෙමතිකො -පෙ- පුරිසසංඝ්‍යාදි -පෙ- තිරච්ඡානගතසංඝ්‍යාදි ඉද්ධිසංඝ්‍යාදි, සාරතො ව භික්ඛු ව නං පණ්ඩකායා සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිච්ඡියාය වණ්ණං භාසති ආපනති දුක්ඛට්ඨාය

5. පුරිසො ව හොති -පෙ- තිරච්ඡානගතො ව හොති, තිරච්ඡානගතසංඝ්‍යාදි -පෙ- වෙමතිකො -පෙ- ඉද්ධිසංඝ්‍යාදි -පෙ- පණ්ඩකසංඝ්‍යාදි. -පෙ- පුරිසසංඝ්‍යාදි සාරතො ව භික්ඛු ව නං තිරච්ඡානගතාය සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිච්ඡියාය වණ්ණං භාසති ආපනති දුක්ඛට්ඨාය.]*

6. දො ඉද්ධියො, දොනනං ඉද්ධිනං ඉද්ධිසංඝ්‍යාදි, සාරතො ව, භික්ඛු ව නං දොනනං ඉද්ධිනං සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිච්ඡියාය වණ්ණං භාසති, ආපනති දොනනං සංඛ්‍යාදිසංස්ථානං -පෙ-.

7. ඉද්ධි ව පණ්ඩකො ව, උභින්නං ඉද්ධිසංඝ්‍යාදි, සාරතො ව. භික්ඛු ව නං උභින්නං සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිච්ඡියාය වණ්ණං භාසති, ආපනති සංඛ්‍යාදිසංස්ථානං දුක්ඛට්ඨාය -පෙ-.

* [ ] ඉංග්‍රීසි අක්කරිතපාදාං සිමු පොළකෙ නදිසංස්ථා.

සිලවනතං යනු: පණ්ඩිතයෙත් තොර වූ අභිනාදනින් තොර වූ මුසවායෙන් තොර වූ එකක්හු ය.

බ්‍රහ්මචාරිං යනු: මෙවුන්දමින් තොරවූවකු ය

කල්‍යාණඛිමම නම් ඒ ශීලයෙන් ද ඒ ඛම්සරින් ද කල්‍යාණදහම් ඇත්තෙක් වෙයි.

එතෙන ධම්මෙන යනු: මෙවුන්දමින් ය

සම්මසරෙය්‍ය යනු අභිරමණය කෙරේ නම්

මෙපුනුසංභිතෙන යනු: මෙවුන්දම් පිළිබඳ දහමින් ය

සංඝාදසෙසො යනු එයින්ද සංඝාදසෙස ය යි කියනු ලැබේ

1. සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, චෛත්‍ය නෙමේත් සත්‍රිය සම්පයෙහි තව්හට මෙවුන්දමින් මෙහෙ කිරීමෙහි අනුසස් කියා ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

2. සත්‍රියකුත් වේද, වෙමනිකත් වේද, පණ්ඩිකය යන හැඟීම් ඇති පිරිමියක යන හැඟීම් ඇති තිරිසන් ගතයෙක යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි. චෛත්‍ය නෙමේ ඒ සත්‍රිය සම්පයෙහි අනන්තකාමපාරිවරියාවෙහි ගුණ කියා ද පුලාසිඇවැත් වේ

3. පණ්ඩිකයෙකුදු වෙයි, පණ්ඩිකය යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, චෛත්‍ය නෙමේ ඒ පණ්ඩිකයා සම්පයෙහි අනන්තකාමපාරිවරියාවෙහි ගුණ කියයි ද පුලාසි ඇවැත් වේ

4. පණ්ඩිකයෙකුත් වෙයි ද, වෙමනිකත් වේ ද පිරිමියෙක යන හැඟීම් ඇති තිරිසන් ගතයෙක යන හැඟීම් ඇති සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, චෛත්‍ය නෙමේත් ඒ පණ්ඩිකයා සම්පයෙහි අනන්තකාමපාරිවරියාවෙහි ගුණ කියා ද, දුකුලාඇවැත් වේ

5. පිරිමියෙකුදු වෙයි, තිරිසන්ගතයෙක් වෙයි, තිරිසන්ගතයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේ මිත්ති ඇත්තේ, සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ, පණ්ඩිකයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේ, පිරිමියෙක යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, චෛත්‍ය නෙමේ ඒ තිරිසන්ගතයා සම්පයෙහි අනන්තකාමපාරිවරියාවෙහි ගුණ කියා ද දුකුලාඇවැත් වේ

6. සත්‍රිය දෙදෙනෙක් වෙත්, සත්‍රිය දෙදෙනා පිළිබඳව 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙක් වෙයි, චෛත්‍ය නෙමේ ඒ සත්‍රිය දෙදෙනා සම්පයෙහි අනන්තකාමපාරිවරියාවෙහි ගුණ කියා ද, සභවෙසෙස් දෙකෙකි

7 සත්‍රියකුදු වෙයි, පණ්ඩිකයෙකුදු වෙයි, දෙදෙනා පිළිබඳව 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුත් වෙයි, චෛත්‍ය නෙමේත් ඒ දෙදෙනා සම්පයෙහි අනන්තකාමපාරිවරියාවෙහි ගුණ කියයි ද, සභවෙසෙස් හා දුකුලා-ඇවැත් වේ

8 අනාපතනි විවරපි නිකායානසංඝාතනිලාපවිවරසංස්ථාපිකා-
රෙන උපට්ඨානි භණ්ණි, උම්මතතකස්ස, අදිකම්මකස්සාති

විනිතවත්තු

උද්දානගාථා.

කථං වඤ්ඤා ලභෙ පුතනං පියා ච සුභගා සියා,
කිං දජ්ජං කෙනුපට්ඨෙය්‍යං කථං ගච්ඡෙය්‍යං සුගාතීනාති

1. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා වඤ්ඤා ඉජ්ඣි කුලුපගං භික්ඛුං
එතදවොච. “කථාං භනෙත විජායෙය්‍ය”නති “තෙන භි භගිනි අග්ගදානං
දෙහි”ති. “කිං භනෙත අග්ගදාන”නති “මෙට්ඨනං ධම්ම”නති. තස්ස
කුක්කුළුවං අගොසි -පෙ- “අපනතිං නිං භික්ඛු අපනෙතා සම්ඝාදිසෙස”නති (1)

2. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා විජායෙය්‍ය ඉජ්ඣි කුලුපගං භික්ඛුං
එතදවොච “කථාං භනෙත පුතනං ලභෙය්‍ය”නති. “තෙන භි භගිනි
අග්ගදානං දෙහි”ති. “කිං භනෙත අග්ගදාන”නති “මෙට්ඨනං ධම්ම”නති. තස්ස
කුක්කුළුවං අගොසි -පෙ- “අපනතිං නිං භික්ඛු අපනෙතා සම්ඝාදි-
සෙස”නති (2)

3 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා ඉජ්ඣි කුලුපගං භික්ඛුං එතද-
වොච “කථාං භනෙත සාමිකස්ස පියා අස්ස”නති. “තෙන භි භගිනි
අග්ගදානං දෙහි”ති “කිං භනෙත අග්ගදාන”නති “මෙට්ඨනං ධම්ම”නති තස්ස
කුක්කුළුවං අගොසි -පෙ- “අපනතිං නිං භික්ඛු අපනෙතා සම්ඝාදිසෙස”නති.
(3)

4 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා ඉජ්ඣි කුලුපගං භික්ඛුං එතදවොච
“කථාං භනෙත සුභගා අස්ස”නති “තෙන භි භගිනි අග්ගදානං දෙහි”ති
“කිං භනෙත අග්ගදාන”නති “මෙට්ඨනං ධම්ම”නති තස්ස කුක්කුළුවං
අගොසි -පෙ- “අපනතිං නිං භික්ඛු අපනෙතා සම්ඝාදිසෙස”නති. (4)

5 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා ඉජ්ඣි කුලුපගං භික්ඛුං එතද-
වොච. “කාසාං භනෙත අග්ගස්ස දජ්ජාමි”ති “අග්ගදානං භගිනි”ති. “කිං
භනෙත අග්ගදාන”නති “මෙට්ඨනං ධම්ම”නති තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි
-පෙ- “අපනතිං නිං භික්ඛු අපනෙතා සම්ඝාදිසෙස”නති (5)

6 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා ඉජ්ඣි කුලුපගං භික්ඛුං එතද
වොච “කෙතාං භනෙත අග්ගං උපට්ඨෙමි”ති “අග්ගදානෙත භගිනි”ති කිං
භනෙත අග්ගදාන”නති “මෙට්ඨනං ධම්ම”නති තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි
-පෙ- “අපනතිං නිං භික්ඛු අපනෙතා සම්ඝාදිසෙස”නති. (6)

8. “සිවුරු පිඬු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් යන පිරිකරින් උවටන් කරව” යි කියයි ද, (මහුට ද,) උන්මතතකයාට ද, ආදිකමිකයාට ද, ඇවැත් තො වේ

විනිශ්චිතවස්තු

උද්දනගාමා:

කථංවසඤ්ඤාවඤ්ඤා, පුත්තවඤ්ඤා, පියාවඤ්ඤා, සුභගාවඤ්ඤා, කිංදජ්ජාවඤ්ඤා, කොහුපටෙස්සාවඤ්ඤා, සුගතිං කථං ගවෙස්සය වඤ්ඤා යි වස්තු සතෙකි

1 එසමයෙහි එක්තරු වදගැහැණියක් කුලුපග මහණකුට “වහන්ස, මම කෙසේ නම් වදන්නෙමි ද?” යි මෙය කිවුය “නහ, එසේ නම් අග්‍රදානය දෙව” යි හේ කී ය “වහන්ස, අග්‍රදානය යනු කිමැ?” යි ඔ පුළුවන “මෙවුන්දමැ” යි හේ කී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය. “මහණ, තෝ සභවෙසෙස් ඇවැත් අවන්තෙහි ය” යි වදාළ සේක (1)

2 එසමයෙහි එක්තරු වදන ගැහැණියක් කුලුපග මහණකුට වහන්ස, “කෙසේ නම් පුතකු ලබන්නෙමි ද?” යි කිවු ය “නහ, එසේ නම් අග්‍රදානය දෙව” යි කී ය “වහන්ස, අග්‍රදානය නම් කිමැ?” යි ඔ පුළුවන “මෙවුන්දමැ” යි හේ කී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය . “මහණ, තෝ සභවෙසෙස් ඇවැත් අවන්තෙහි ය” යි වදාළ සේක (2)

3 එසමයෙහි එක්තරු ගැහැණියක් කුලුපග මහණකුට “වහන්ස, කෙසේ නම් මම හිමියාට පිය වන්නෙමි ද?” යි විචාරා ය එසේ නම් “අග්‍රදානය දෙව” යි හේ කී ය “වහන්ස, අග්‍රදානය නම් කිමැ?” යි ඔ පුළුවන “මෙවුන්දමැ” යි හේ කී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, තෝ සභවෙසෙස්- ඇවැත් අවන්තෙහි” ය යි වදාළ සේක (3)

4 එසමයෙහි එක්තරු ගැහැණියක් කුලුපග මහණකුට “වහන්ස, මම කෙසේ නම් ඉසුරුමතියක් වන්නෙමි ද?” යි පුළුවන “එසේ නම් අග්‍රදානය දෙව” යි හේ කී ය “වහන්ස, අග්‍රදානය නම් කිමැ?” යි ඔ පුළුවන “මෙවුන්දම ය” යි හේ කී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, තෝ සභවෙසෙස් ඇවැත් අවන්තෙහි ය” යි වදාළ සේක (4)

5 එසමයෙහි එක්තරු ගැහැණියක් කුලුපග මහණකුට “වහන්ස, මම ආයතීයන් වහන්සේට කුමක් දෙන්නෙමි ද?” යි විචාරා ය “නහ, අග්‍ර දානය” යි හේ කී ය. “වහන්ස, අග්‍රදානය යනු කිමැ?” යි ඔ පුළුවන “මෙවුන්දමැ” යි හේ කී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය . “මහණ, තෝ සභවෙසෙස්- ඇවැත් අවන්තෙහි ය” යි වදාළ සේක. (5)

6. එසමයෙහි එක්තරු ගැහැණියක් කුලුපග මහණකුට “වහන්ස, මම කිමෙකින් ආයතීයන් වහන්සේට උපසාදාන කෙරෙමි ද?” යි විචාරා ය “නහ අග්‍රදානයෙහි” යි හේ කී ය “වහන්ස, අග්‍රදානය යනු කිමැ?” යි ඔ පුළුවන “මෙවුන්දමැ” යි හේ කී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, තෝ සභවෙසෙස් ඇවැත් අවන්තෙහි ය” යි වදාළ සේක (6)

7 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරු ඉපථි කුට්ඨපගං භික්ඛුං එතදවොච. “කපාහං භනෙන සුගතිං ගවේෂය්”න්ති “තෙන හි භගිනි අග්ගදුතං දෙභි”න්ති “නිං භනෙන අග්ගදුතං”න්ති “මෙථුතං ධම්ම”න්ති. තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං නිමං භික්ඛු අපනො සංඝාදි-සෙස”න්ති. (7)

අනුභවකාමපාලිවිජයසිකාපදං නිදසිතං.

3. 5.

සංඝවර්තනසිකාපදං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවචනියං විහරති ජේතවනෙ අනාපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අයසමා උද්ඝ්ඛි සාවචනියං කුට්ඨපගො හොති, ඛුන්ධාති කුලාති උපසංඝාමනී, යථා පස්සති කුමාරකං වා අපජාපනිකං, කුමාරිකං වා අපනිකං, කුමාරකස්ස මාතා-පිතුන්තං සන්තකෙ කුමාරිකාය වණ්ණං භණ්ති “අමුකස්ස කුලස්ස කුමාරිකා අභිරුපා දස්සන්තියා පාසාදිකා පණ්ඩිතා බ්‍යත්තා මෙධාවිතී දක්ඛා අතලස්ස ඡන්තා සා කුමාරිකා ඉමස්ස කුමාරකස්ස”න්ති තෙ එවං වදෙන්ති “එතෙ ඛො භනෙන අමෙහ න ජානන්ති “කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා”ති සචෙ භනො අයෙසා දුපෙය්ස ආනෙය්සාම මයං තං කුමාරිකං ඉමස්ස කුමාරකස්ස”ති කුමාරිකාය මාතාපිතුන්තං සන්තකෙ කුමාරකස්ස වණ්ණං භණ්ති “අමුකස්ස කුලස්ස කුමාරකො අභිරුපො දස්සන්තියො පාසාදිකො පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො මෙධාවි දක්ඛො අතලස්ස ඡන්තායං¹ කුමාරිකා තස්ස කුමාර-කස්ස”ති තෙ එවං වදෙන්ති එතෙ ඛො භනෙන අමෙහ න ජානන්ති ‘කෙ වා ඉමෙ කස්සවා’ති නිසමිං විග්ග කුමාරිකාය වහන්සා සචෙ භනො අයෙසා යාවාපෙය්ස දදෙය්සාම මයං ඉමං කුමාරිකං තස්ස කුමාරකස්ස”ති එතෙනෙව උපායෙන අවාහාති² පි කාරුපෙති විවාහාති³ පි කාරුපෙති වාරෙය්සාති⁴ පි වත්තාපෙති

2 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරස්ස පුරුණගණ්ඨියා ධිතා අභිරුපා හොති දස්සන්තියා පාසාදිකා තිරෙගාමිකා ආජිවකස්සාටිකා ආභනතී තං ගණ්ඨිං එතදවොචුං “දෙහයෙස ඉමං කුමාරිකං අමහාකං කුමාරකස්ස”ති සා එවමාහ “අහං බ්‍යය්සා² තුමෙහ න ජානාමි “කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා”ති අයඤ්ච මෙ එකධිතීකා තිරෙගාමො ව ගන්තාබ්බො, “තාහං දස්සාමි”ති මුහුස්සා තෙ ආජිවකස්සාවකෙ එතදවොචුං “නිස්සා තුමෙහ අය්සා ආගන්තව්”ති “ඉධ මයං අය්සා අමුකං නාම ගණ්ඨිං ධිතරං යාවිමහ අමහාකං කුමාරකස්ස, සා එවමාහ “අහං බ්‍යය්සා තුමෙහ න ජානාමි “කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා”ති. අයඤ්ච මෙ එකධිතීකා තිරෙගාමො ව ගන්තාබ්බො, තාහං දස්සාමි”ති “නිස්සා තුමෙහ අය්සා තං ගණ්ඨිං ධිතරං යාවිත්ථ? තනු අයෙසා උද්ඝ්ඛි වත්තාබ්බො? අයෙසා උද්ඝ්ඛි දුපෙස්සන්ති”ති අප ඛො තෙ ආජිවකස්සාවකා යෙතායසමා උද්ඝ්ඛි, තෙනුපසංඝාමනී උපසංඝාමනී ආයසමන්තං උද්ඝ්ඛි එතදවොචුං “ඉධ මයං භනෙන අමුකං නාම ගණ්ඨිං ධිතරං යාවිමහ අමහාකං කුමාරකස්ස සා එවමාහ අහං බ්‍යය්සා තුමෙහ න ජානාමි කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා”ති අයඤ්ච මෙ එකධිතීකා තිරෙගාමො ව ගන්තාබ්බො, තාහං දස්සාමි”ති සාධු භනෙන අයෙසා තං ගණ්ඨිං ධිතරං දුපෙතු අමහාකං කුමාරකස්ස”ති.

1 ඡන්තා සො කුමාරකො ඉමස්සා කුමාරකායාති, සා
2 බ්‍යය්සා, සිමු, මජ්ඣ.

7 එසමයෙහි එක්තරා ගැහැණියක් කුලපග වෙණකුට “වහන්ස, කෙසේ සුගතියට යන්නෙමි ද?” යි කීවු ය. “නහ, එසේ නම් අග්‍රදානය දෙව” යි කීය “වහන්ස, අග්‍රදාන යනු කිමැ?” යි ඔ විචාලා ය “මෙවුන්දමැ,, යි කීය. ඒ මහණහට කුකුළෙක් විය. . . “මහණ” තෝ සභවෙසෙස්-ඇවැත් අවන්තෙහිය” යි වදාළ සේක. (7)

අනාගතාමපාටිවර්ගිකාමපදය නිමි.

3. 5.

සඤ්චරිතා ශික්ෂාපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර දෙවරම් නම් අනේපිටුසිටුහුගේ අරමිහි වාසය කරණ සේක. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් උදුසි තෙමේ සැවැත්නුවර කුලපග වෙයි. බොහෝ කුලයන් කරා පැමිණෙයි යම් නැතෙක බිරියක නැති කුමරකු හෝ සැමියකු නැති කුමරියක හෝ දකි ද, කුමරුගේ මව්පියන් සම්පයේ දී, “අසෝ කුලයේ කුමරිය අභිරූප ය, දැකුම් කලු ය, ප්‍රසාද එළවන්නී ය, පණ්ඩිත ය, ව්‍යක්ත ය, නුවණැත්තී ය, දක්ෂ ය, අනලස ය මේ කුමරුහට ඒ කුමරිය සුදුසු ය” යි ඇය ගුණ කීයයි. ‘වහන්ස, ‘මොහු කවරු ද? මොහු කා අයත් ද?’ යි තුලුහු අප නො දනිත් ඉදින් වහන්ස, ආයුෂී තෙමේ දෙවන්නේ නම් අපි ඒ කුමරිය මේ කුමරුට ගෙණ එන්නෙමු” යි ඔහු මෙසේ කීයත් “අසෝ කුලකුමාර තෙමේ අභිරූපය, දැකුම්කලු ය, ප්‍රසාද එළවන්නේ ය, පණ්ඩිත ය, ව්‍යක්ත ය, නුවණැත්තේ ය, දක්ෂය, අනලස ය මේ කුමාරිකා නොමෝ ඒ කුමාරයාහට සුදුසු ය” යි කුමරියගේ මාපියන් සම්පයේ දී කුමරුගේ ගුණ කීයයි “වහන්ස, මොහු කවරු ද? මොහු කා අයත් ද?” යි තුලුහු අප නො දනිත් වහන්ස, කුමරිය හෙතුකොට කීම් අපට ලජ්ජා එළවන්නාක් වැන්න ඉදින් වහන්ස, ආයුෂී තෙමේ ඔවුන් ලවා යාවතා කරවා නම්, අපි මේ කුමරිය ඒ කුමරුට දෙන්නෙමු” යි ඔහු මෙසේ කීයත් ආයුෂ්මත් උදුසි තෙමේ මේ උපායෙන් ම ආවාහයන් ද කරවයි විවාහයන් ද කරවයි දින තකත් ආදිය ද ගිවිස්වා තබයි

2 එසමයෙහි එක්තරා හිමි නැති ගණකියකගේ දුවක් අභිරූප ය දැකුම් කලු ය ප්‍රසාද එළවන්නී ය අත් ගලෙක වසන ආජිවකසව්වෝ පැමිණ ඒ ගණක බිරියට “ආයුෂීයෙනි, මේ කුමරිය අපගේ කුමරුට දෙව” යි මෙබඳු කීහ “ආයුෂීයෙනි, මොහු කවුරු ද? කා අයත් ද?” යි මම් තොප නො හඳුනාමි මෝ ද මාගේ එක ම දුව ය බැහැරගම් ද යායුතු ය මම් නො දෙන්නෙමි” යි ඔ මෙසේ කීවු ය. මිනිස්සු ආජිවක ශ්‍රාවකයන්ට “ආයුෂීයෙනි, තෙපි කුමක් හෙයින් අවහු ද?” යි මෙය කීහ “ආයුෂීයෙනි, මෙහි අපි අසෝ ගණකියගෙන් අපගේ කුමරුට ඇය දුව යැදීමු ඔ ද “ආයුෂීයෙනි, මම් මොහු කවුරු ද? යි කියා හෝ මොහු කාගේ ද?” යි කියා හෝ නො දනිමි මෝ ද මගේ එක ම දුව ය බැහැරගම් ද යායුතු ය මම් ඇය නො දෙමි” යි කීවා ය යි ඔහු කීහ “ආයුෂීයෙනි, තෙපි කුමක් හෙයින් ඒ ගණකියගෙන් ඇය යැදුනු ද? ආයුෂී උදුසි තෙමේ කිය යුතු නො වේ ද? ආයුෂී වූ උදුසි තෙමේ දෙවන්නේ ය” යි ඔහු කීහ ඉක්බිති ආජිවක ශ්‍රාවකයෝ ආයුෂ්මත් උදුසි තෙර කර එළඹියාහු ය එළඹ, අයුෂ්මත් උදුසිහට, “වහන්ස, මෙහි අපි අසෝ ගණකියගෙන් අපගේ කුමාරයාහට දුව යැදුමු. ඔ ‘ආයුෂීයෙනි මොහු කාගේ කවුරු ද? යි මම් තොප නො හඳුනාමි මෝ ද මගේ එක ම දුව ය බැහැරගම් ද යායුතු ය මම් ඇය නො දෙමි” යි කීවා ය වහන්ස, ආයුෂී තෙමේ ඒ ගණකියගේ දුව අපගේ කුමරුට දෙවන්නේ නම් මැනවැ” යි කීහ.

3. අප්ඵ බො ආයස්මා උද්ඝි යෙන සං ගණකි, තෙනුපසඬකම් උපසඬකමි-
 මිනා නං ගණකිං එතදවොච: “කිසසිලෙසං ධිතරං න දෙසී?”ති. “අහං ඛවය්‍ය
 ඉමෙ න ජානාමි ‘කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා’ති අයඤ්ච මෙ එකධිතිස්ස,
 තිරොගාලො ව ගතතබ්බො, නාහං දස්සාමි”ති “දෙහිලෙසං, අහං ඉමෙ
 ජානාමි”ති “සවෙ භනෙන අය්‍යා ජානාති, දස්සාමි”ති අප්ඵ බො සං ගණකි
 නෙසං ආජ්චකසාවකානං ධිතරං අද්ඝි අප්ඵ බො තෙ ආජ්චකසාවකා නං
 කුමාරිකං නෙසා මාසංයෙව සුඤ්ඤාභොගෙන භුඤ්ජංසු තතො අපරෙත
 දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති අප්ඵ බො සං කුමාරිකා මාතුයා සන්තිකෙ දුතං
 පාහෙසි “අහං හි දුග්ගතා දුක්ඛිතා න සුඛං ලභාමි මාසං යෙව මං
 සුඤ්ඤාභොගෙන භුඤ්ජංසු තතො අපරෙත දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති
 ආගච්ඡතු මෙ මාතා මං නෙස්සතු”ති

4. අප්ඵ බො සං ගණකි යෙන තෙ ආජ්චකසාවකා තෙනුපසඬකම්
 උපසඬකමිනා තෙ ආජ්චකසාවකෙ එතදවොච. “මාය්‍යා ඉමං කුමාරිකං
 දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති, සුඤ්ඤාභොගෙන ඉමං කුමාරිකං භුඤ්ජංසු”ති. තෙ
 එවමාහංසු “තන්මහාකං තයා සද්ධිං ආහාරුපභාරො, සමණෙන සද්ධිං අමහාකං
 ආහාරුපභාරො, ගච්ඡ නිං, න මයං නං ජානාමා”ති අප්ඵ බො සං ගණකි තෙති
 ආජ්චකසාවකෙති අපසාදිතො පුතදෙව සාවස්මි පච්චාගඤ්ජි තතිගමිති බො සං
 කුමාරිකා මාතුයා සන්තිකෙ දුතං පාහෙසි “අහං හි දුග්ගතා දුක්ඛිතා, න සුඛං
 ලභාමි. මාසංයෙව මං සුඤ්ඤාභොගෙන භුඤ්ජංසු තතො අපරෙත දුසිභොගෙන
 භුඤ්ජන්ති ආගච්ඡතු මෙ මාතා. මං නෙස්සතු”ති

5 අප්ඵ බො සං ගණකි යෙනායස්මා උද්ඝි තෙනුපසඬකම් උපසඬකමිනා
 ආයස්මන්තං උද්ඝිං එතදවොච “සා කිර භනෙන කුමාරිකා දුග්ගතා දුක්ඛිතා
 න සුඛං ලභති මාසංයෙව නං සුඤ්ඤාභොගෙන භුඤ්ජංසු තතො අපරෙත
 දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති. වදෙය්‍යාථ භනෙන “මාය්‍යා ඉමං කුමාරිකං දුසිභො-
 ගෙන භුඤ්ජන්ති සුඤ්ඤාභොගෙන ඉමං කුමාරිකං භුඤ්ජංසු”ති අප්ඵ බො
 ආයස්මා උද්ඝි යෙන තෙ ආජ්චකසාවකා තෙනුපසඬකම් උපසඬකමිනා තෙ
 ආජ්චකසාවකෙ එතදවොච. මාය්‍යා ඉමං කුමාරිකං දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති
 සුඤ්ඤාභොගෙන ඉමං කුමාරිකං භුඤ්ජංසු”ති තෙ එවමාහංසු “තන්මහාකං
 තයා සද්ධිං ආහාරුපභාරො, ගණකියා සද්ධිං අමහාකං ආහාරුපභාරො
 සමණෙන භවිතබ්බං අඛ්‍යාවටෙන සමණො අස්ස සුසමණො. ගච්ඡ නිං
 න මයං නං ජානාමා”ති අප්ඵ බො ආයස්මා උද්ඝි තෙති ආජ්චකසාවකෙති
 අපසාදිතො පුතදෙව සාවස්මි පච්චාගඤ්ජි තතිගමිති බො සං කුමාරිකා
 මාතුයා සන්තිකෙ දුතං පාහෙසි “අහං හි දුග්ගතා දුක්ඛිතා, න සුඛං
 ලභාමි මාසංයෙව මං සුඤ්ඤාභොගෙන භුඤ්ජංසු තතො අපරෙත දුසිභො-
 ගෙන භුඤ්ජන්ති ආගච්ඡතු මෙ මාතා මං නෙස්සතු”ති.

6 දුතීගමිති බො සං ගණකි යෙනායස්මා උද්ඝි තෙනුපසඬකම්.
 උපසඬකමිනා ආයස්මන්තං උද්ඝිං එතදවොච සා කිර භනෙන කුමාරිකා
 දුග්ගතා දුක්ඛිතා න සුඛං ලභති. මාසංයෙව නං සුඤ්ඤාභොගෙන භුඤ්ජංසු
 තතො අපරෙත දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති වදෙය්‍යාථ භනෙන “මාය්‍යා ඉමං
 කුමාරිකං දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති සුඤ්ඤාභොගෙන ඉමං කුමාරිකං භුඤ්ජංසු”ති
 පස්මං පාහං තෙති ආජ්චකසාවකෙති අපසාදිතො නිං ගච්ඡ නාහං
 ගච්ඡස්මිති

3 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උද්ගි තෙමේ ඒ ගණනිය වෙත පැමිණ ඒ ගණනියට “කුමක් හෙයින් මොවුන්ට දුව නො දෙයි ද?” යි කී ය. “ආයුෂියන් වහන්ස, මොහු කාගේ කවුරු ද” යි මොවුන් නො හඳුනම්. මෝ ද මාගේ එක ම දුව ය මම ආය නො දෙන්නෙමි බැහැරගම්ද යායුතු ය යි ඔ කිවු ය. “මොවුන්ට දෙව, මම මොවුන් හඳුනමි” යි ආයුෂ්මත් උද්ගිතෙර කී ය. “ඉදින් වහන්ස, ආයුෂියන් වහන්සේ හඳුනන් තම් දෙන්නෙමි” යි ඔ කිවු ය. ඉක්බිති ඒ ගණනි ඒ ආජීවක සච්චන්ට සිය දුව දුන්නී ය. ඉක්බිති ඒ ආජීවක සච්චෝ ඒ කුමරිය කැඳවා ගෙණ ගොස් මසක් ම ලෛහෙප්‍රියකු කොට පරිභොග කළාහු ය. ඉන්පසු දූසියක කොට පරිභරණය කෙරෙති. ඉක්බිති ඒ කුමාරිකා නොමෝ, “මම දුන් දුගි වෙමි. දුප්පත්මි. සැපයක් නො ලබමි මසක් ම මා ලෛහෙප්‍රියක කොට පරිභොග කළහ ඉන්පසු දූසියක මෙන් පරිභරණය කෙරෙති මගේ මව් නොමෝ මෙහි ඒවා. මා ගෙණ යේවා” යි මවු වෙතට දූතයකු යැවූවා ය.

4 ඉක්බිති ඒ ගණනි නොමෝ ඒ ආජීවක සච්චන් කරා එළඹියා ය. එළඹි ඔවුන්ට “ආයුෂියෙනි, මේ කුමරිය දූසියක කොට පරිභරණය නො කරව. ලෛහෙප්‍රියක කොට මේ කුමරිය පරිභරණය කරව” යි කිවු ය. ඔහු “තී හා අපගේ ගණුදෙනුවෙක් නැත අපගේ ගණු දෙනුව ගණනු සමග ය. තෝ යව. අපි තී නො දනිමු” යි කීහ. ඉක්බිති ඒ ගණනි නොමෝ ආජීවක සච්චන් විසින් ගරභන ලද්දේ නැවත සැවැතට පෙරළා පැමිණියා ය. දෙවෙනි වර ද ඒ කුමරි “මම දුගියෙමි. දුප්පත්මි සැපයක් නො ලබමි. මසක් පමණ මා ලෛහෙප්‍රියක කොට පරිභරණය කළහ එතැන් පටන් දූසියක්කොට පරිභරණය කරන්. මගේ මවු නොමෝ මෙහි ඒවා. මා කැඳවා ගෙණ යේවා” යි මවගේ සම්පයට දූතයකු යැවූ ය.

5 ඉක්බිති ඒ ගණනි නොමෝ ආයුෂ්මත් උද්ගිතෙර කරා පැමිණියා ය. පැමිණ, ආයුෂ්මත් උද්ගිහට “වහන්ස, ඒ කුමරිය දුගි ල, දුප්පත් ල, පුවයක් නො ලබා ල. මසක් ම ලෛහෙප්‍රියක කොට පරිභරණය කළාහු ල එතැන් පටන් දූසියක කොට පරිභරණය කරන් ල. වහන්ස, ආයුෂියෙනි, මේ කුමරිය දූසියක කොට පරිභරණය නොකරවු ලෛහෙප්‍රියක කොට පරිභරණය කරවු” යි කියනු මැනවැයි කී ය. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උද්ගි තෙමේ ඒ ආජීවක සච්චන් කරා ගියේ ය ගොස්, ඒ ආජීවක ශ්‍රාවකයන්ට “ආයුෂියෙනි, මේ කුමරිය දූසියක කොට පරිභරණය නො කරවු ලෛහෙප්‍රියක කොට මෑය පරිභරණය කරවු” යි කී ය. “මුඛ හා අපගේ ගණුදෙනුවෙක් නැත අපගේ ගණුදෙනුව ගණනිය හා ය. ශ්‍රමණයා වෘෂාපාර නැත්තකු විය යුතු යි ශ්‍රමණයෙක් තම් මනා ශ්‍රමණයෙක් වන්නේය මුඛ යන්න. අපි මුඛ නො දනිමු” යි ඔහු කීහ. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උද්ගි තෙමේ ආජීවක ශ්‍රාවකයන් විසින් ගරභන ලද්දේ සැවැතට ම පෙරළා ආයේ ය තුන්වන වර ද ඒ කුමරි මවු සම්පයට “මම දුගියෙමි. දුප්පත් වෙමි පුවයක් නො ලබමි. මසක් ම මා ලෛහෙප්‍රියක කොට පරිභරණය කළහ එතැන් පටන් දූසියක කොට පරිභරණය කරන් මගේ මව මෙහි ඒවා. මා කැඳවා ගෙණ යේවා” යි දූතයකු යැවූ ය.

6 දෙවෙනි වර ද ඒ ගණනි ආයුෂ්මත් උද්ගිතෙර කරා ගියා ය ගොස් ආයුෂ්මත් උද්ගිහට වහන්ස, ඒ කුමරි දුගි ල. දුප්පත් ය පුවයක් නො ලබා ල මසක් ම ආය ලෛහෙප්‍රියක කොට පරිභරණය කළාහු ල එතැන් පටන් දූසියක මෙන් පරිභරණය කරන් ල. වහන්ස, ආයුෂියෙනි, මේ කුමරිය දූසියක කොට පරිභරණය නො කර මි. ලෛහෙප්‍රියක කොට පරිභරණය කරවු” යි කියන්නා යි සැල කළා ය. “පළමු වර මම ඒ ආජීවක ශ්‍රාවකයන් විසින් ගරභන ලද්දෙමි වෙමි. තෝ යව මම නො යන්නෙමි” යි ආයුෂ්මත් උද්ගි කී ය.

7 අථ ඛො සා ගණ්ඨි උප්ඛායති ඛියති විපාවෙනි “එවං දුග්ගතො භොතු අයෙසා උද්ධි, එවං දුක්ඛිතො භොතු අයෙසා උද්ධි, එවං මා සුඛං ලභතු අයෙසා උද්ධි, යථා මෙ කුමාරිකා දුග්ගතා දුක්ඛිතා න සුඛං ලභති, පාපිකාය සංසුයා පාපකෙන සසුරෙන පාපකෙන සාමිකෙනා”ති සා’පි ඛො කුමාරිකා උප්ඛායති ඛියති විපාවෙනි. “එවං දුග්ගතො භොතු අයෙසා උද්ධි, එවං දුක්ඛිතො භොතු අයෙසා උද්ධි, එවං මා සුඛං ලභතු අයෙසා උද්ධි, යථාං දුග්ගතා දුක්ඛිතා න සුඛං ලභාමි පාපිකාය සංසුයා පාපකෙන සසුරෙන පාපකෙන සාමිකෙනා”ති, අඤ්ඤාපි ඉජ්ජියො අසනතුට්ඨා සංසුති වා සසුරෙහි වා සාමිකෙහි වා, තා එවං ආයාචන්ති. “එවං දුග්ගතො භොතු අයෙසා උද්ධි, එවං දුක්ඛිතො භොතු අයෙසා උද්ධි, එවං මා සුඛං ලභතු අයෙසා උද්ධි, යථා මයං දුග්ගතා දුක්ඛිතා න සුඛං ලභාම, පාපිකාහි සංසුති පාපකෙහි සසුරෙහි පාපකෙහි සාමිකෙහි”ති.

8 යා පත තා ඉජ්ජියො සනතුට්ඨා සංසුති වා සසුරෙහි වා සාමිකෙහි වා තා එවං ආයාචන්ති “එවං සුඛිතො භොතු අයෙසා උද්ධි, එවං සජ්ජිතො භොතු අයෙසා උද්ධි, එවං සුඛමෙධතු අයෙසා උද්ධි, යථා මයං සුඛිතා සජ්ජිතා සුඛමෙධාම හද්දිකාහි සංසුති හද්දකෙහි සසුරෙහි, හද්දකෙහි සාමිකෙහි”ති

9 අයෙසාසු ඛො භික්ඛු එකච්චානං ඉජ්ජිනං ඕයාචන්තිනං එකච්චානං ඉජ්ජිනං ආයාචන්තිනං යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨත්, තෙ උප්ඛායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: කථං හි නාම ආයසමා උද්ධි සංක්ඛරිත්තං සමාපජ්ජන්ති”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසු.

10 අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සන්තිපානාපෙක්ඛා ආයසමන්තං උද්ධිං පටිපුච්ඡි. “සච්චං කිරි තිං උද්ධි සංක්ඛරිත්තං සමාපජ්ජ”ති. “සච්චං භගවා” විගරහි බුද්ධො භගවා “කථංහි තාම තිං මොඝපුරිස සංක්ඛරිත්තං සමාපජ්ජස්සති තෙතා මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- එවංඤ්ච පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ:

“යො පන භික්ඛු සංක්ඛරිත්තං සමාපජ්ජස්ස ඉජ්ජියා වා පුරිසමහිං පුරිසස්ස වා ඉජ්ජිමහිං ජායතනානෙ වා ජාරතනානෙ වා, සංකාදිසංඝොති.

එවංඤ්චදං භගවතා භික්ඛුනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤන්තං භොති.

[මූලපඤ්ඤානති.]

7. ඉක්බිති ඒ ගණනි “යම්සේ මා කුමරි පාපි වූ තැන්දනියන් පාපි වූ මිලිලනුවන් කරණ කොට ගෙණ, පාපි වූ සාමියා කරණ කොට ගෙණ දුගි වූවා ද, දුප්පත් වූවා ද, සුවයක් නො ලබා ද, ආයාසී උදයි ද එසේ ම දුගි වේවා, එසේ දුප්පත් වේවා, ආයාසී උදයි තෙමේ එසේ සුවයක් නො ලබාවා”යි අවමන් කෙරෙයි, අසුණු කියයි, නුගුණ පතුරුවයි. ඒ කුමරි ද “යම්සේ මම ලාලික වූ තැන්දනියන් කරණ කොට ගෙණ, ලාමක වූ මිලිලනුවන් කරණ කොට ගෙණ, ලාමක වූ හිමියා කරණ කොට ගෙණ දුගි වෙමිද, දුක්පත් වෙමිද, සුවයක් නො ලබමිද, එසේ ම ආයාසී උදයි තෙමේ දුගි වේවා එසේ ම ආයාසී උදයි තෙමේ දුප්පත් වේවා එසේ ම ආයාසී උදයි තෙමේ සුවක් නො ලබාවා”යි අවමන් කෙරෙයි, අසුණු කියයි, නුගුණ පතුරුවයි (ආයුෂමත් උදයි තෙරුන්ගේ මෙහෙසිලෙන් පනිකුලයට ගිය) අන් සත්‍රිහු ද තැන්දනියන් හෝ මිලිලනුවන් හෝ සාමියන් හෝ සමග නොසතුටු වූවෝ “යම්සේ අපි පාපි වූ තැන්දනියන් පාපි වූ මිලිලනුවන්, පාපි වූ සාමියන් කරණ කොට ගෙණ දුගි වූවු ද, දුප්පත් වූවු ද, සුවක් නො ලබමෝ ද, ආයාසී උදයින් එසේ ම දුගි වේවා, ආයාසී උදයින් එසේ ම දුප්පත් වේවා, ආයාසී උදයින් එසේ ම සුවක් නො ලබවා”යි ප්‍රාථමා කෙරෙත්

8. යම් සත්‍රි කෙනෙක් (උදයි තෙරුන්ගේ මෙහෙසිලෙන් පනිකුලයට ගියෝ) තැදිමයිලන් හා සාමියන් හා සතුටු වූවාහු ද, ඔහු “යම්සේ අපි හදු තැදිමයිලන්, හදු සාමියන් කරණ කොට ගෙණ සුවපත් වූවමෝ සාදුතමෝ සුවසේ වැඩෙමු ද, ආයාසී උදයි තෙමේ එසේ ම සුව පත් වේවා, ආයාසී උදයි තෙමේ එසේ ම සාදුතේ වේවා, ආයාසී උදයි තෙමේ එසේ ම සුවසේ වැඩෙමු”යි මෙසේ ප්‍රාථමා කෙරෙත්

9. භික්ෂුහු නිශා කරන්නාවූ ඇතැම් සත්‍රින්ගේ කපා ද, සුව පතන්නා වූ ඇතැම් සත්‍රින්ගේ කපා ද ඇසුහ යම් ඒ භික්ෂුහු අලොව්ස් ද, ඔහු “කෙසේ නම් ආයුෂමත් උදයි තෙමේ (සත්‍රිපුරුෂයන් අතර) සංවරණයට පැමිණේද”යි අවමන් කෙරෙත්, අගුණ කියත්, නුගුණ පතුරුවත් ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සාල කළහ

10 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා ආයුෂමත් උදයි අමතා, “උදයිය, තෝ සත්‍රි පුරුෂයන් අතර සංවරණයට පැමිණියෙහි සැබැද්ද”යි අසා වදාළ සේක “සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්සැ”යි ආයුෂමත් උදයි කිය භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වදාරණසේක්, “හිස් පුරුෂය, තෝ කෙසේ නම් සත්‍රිපුරුෂයන් අතර සංවරණයට පැමිණියෙහි ද? හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වේ” යි ගැරැහු සේක. “මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු -

“යම් මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේවයි, මිත්‍රාචාර භාවයෙහි වේවයි, පුරුෂමනිස සත්‍රියට හෝ සත්‍රිමනිස පුරුෂයාට හෝ ගෙණ එමින් සංඥවරණභාවයට වදනේ නම් සභවෙසෙස් වේ”.

මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් භික්ෂුන්ට මේ ශික්ෂාපදය පණවන ලද්දේ වෙයි.

[මුල් පැණවිමසි.]

11. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බුද්‍රා බුත්තා උය්‍යානෙ පරිචාරෙන්නා අඤ්ඤානරය්‍යා¹ වෙසියා සන්තකෙ දුතං පාඨෙත්‍යු: “ආගච්ඡතු උය්‍යානෙ පරිචාරෙත්‍යාමා”ති. සා එවමාහ “අහං ඛවය්‍යා² තුලෙන න ජානාමි ‘කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා’ති. අභඤ්චමහි බහුභණ්ඩා, බහුපරික්ඛාරා, බහිනගරඤ්ච ගන්තබ්බං, නාහං ගමිත්‍යාමි”ති අථ ඛො සො දුතො තෙසං බුත්තානං එතමන්තං ආරොචෙසී, එවං වුතෙන අඤ්ඤානරො පුරිසො තෙ බුතෙන එතදවොච: “කිස්ස තුලෙන අය්‍යා තං වෙසිං යාමීදා? නහු අය්‍යා උද්ඝි වන්තාවෙබ්බා? අය්‍යා උද්ඝි උය්‍යාපේස්සති”ති. එවං වුතෙන අඤ්ඤානරො උපාසකො තං පුරිසං එතදවොච: “මාය්‍යා එවං අවච, න කප්පති සම්මානං සත්‍යපුත්තියානං එවරූපං කාතුං. නාය්‍යා උද්ඝි එවං කරිස්සති”ති එවං වුතෙන, ‘කරිස්සති න කරිස්සති’ති අබ්‍යුතං අකංසු අථ ඛො තෙ බුත්තා යෙනායසමා උද්ඝි තෙනුපසඛිකමිංසු උපසඛිකමිත්වා ආයසමන්තං උද්ඝි එතදවොචු: “ඉධ මයං භනෙන උය්‍යානෙ පරිචාරෙන්නා අසුකාය නාම වෙසියා සන්තකෙ දුතං පඨිණ්මහ: “ආගච්ඡතු උය්‍යානෙ පරිචාරෙත්‍යාමා”ති සා එවමාහ ” “අහං ඛවය්‍යා තුලෙන න ජානාමි ‘කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා’ ති, අභඤ්චමහි බහුභණ්ඩා, බහුපරික්ඛාරා, බහිනගරඤ්ච ගන්තබ්බං, නාහං ගමිත්‍යා-මි”ති “සාධු භනෙන අය්‍යා තං වෙසිං උය්‍යාපේතු”ති

12 අථ ඛො ආයසමා උද්ඝි යෙන සා වෙසී, තෙනුපසඛිකමි. උපසඛිකමිත්වා තං වෙසිං එතදවොච “කිස්ස ලෙසං න ගච්ඡසී”ති “අහං ඛවය්‍යා ඉමෙ න ජානාමි ‘කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා’ති අභඤ්චමහි බහුභණ්ඩා බහුපරික්ඛාරා බහිනගරඤ්ච ගන්තබ්බං නාහං ගමිත්‍යාමි”ති “ගච්ඡිලෙසං අහං ඉමෙ ජානාමි”ති සථෙ භනෙන අය්‍යා ජානාති, ගමිත්‍යාමි”ති අථ ඛො තෙ බුත්තා තං වෙසිං ආදාය උය්‍යානං අගමිංසු අථ ඛො සො උපාසකො උප්ඤ්ඤායති ඛියති විපාවෙනි. “කථං හි නාම අය්‍යා උද්ඝි තඛිඛණ්ණිකං සඤ්ච-රිත්තං සමාපජ්ජිස්සති”ති අය්‍යොසු ඛො භික්ඛු තස්ස උපාසකස්ස උප්ඤ්ඤා-යන්තස්ස ඛියන්තස්ස විපාවෙන්තස්ස. යෙ තෙ භික්ඛු අපච්ඡා තෙ උප්ඤ්ඤා-යන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති. “කථං හි නාම ආයසමා උද්ඝි තං බණ්ණිකං සඤ්චරිත්තං සමාපජ්ජිස්සති”ති, අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්තං ආරොචෙත්‍යුං -පෙ- “සච්චං කිරි තං උද්ඝි තං බණ්ණිකං සඤ්චරිත්තං සමා-පජ්ජ”ති “සච්චං භගවා” විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- “කථං හි නාම තං මොඝපුරිස තඛිඛණ්ණිකං සඤ්චරිත්තං සමාපජ්ජිස්සති තෙ’තං මොඝපුරිස අපසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- එවං ව පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදා උද්දිසෙය්‍යංථ

“යො පන භික්ඛු සඤ්චරිත්තං සමාපජ්ජෙය්‍ය ඉප්පියා වා පුරිසමග්ගිං පුරිසස්ස වා ඉප්පිමහිං, ජායන්තනෙ වා ජාරන්තනෙ වා, අනාමසො තඛිඛණ්ණිකායසී, සංකීර්ණසංග්‍රහ”ති

[දුතියපඤ්ඤානති.]

1 අඤ්ඤානරය්‍යා ටෙජසා 2. ඛවය්‍යා සිවු මජ්ඣ

11 ඵසදියෙහි බොහෝ සත්ත්වයෝ උයනෙහි රමණය කරන්නාහු, “එව, උයනෙහි අභිරමණය කරන්නෙමු”යි එක්තරා වෙසඟනක සම්පයට දුතයකු යැවූහ “ආයායෙහි, මොහු කවුරුද, කාගේද?”යි මම නොප නො හඳුනමි මම බොහෝ බඩු ඇතියෙමි වෙමි බොහෝ පිරිකර ඇතියෙමි. බැහැර නුවර යා යුතු ද වෙයි මම නො යන්නෙමි”යි ඕ කිවු ය. ඉක්බිති ඒ දුත තෙමේ ඒ ධුතියන්ට මේ කාරණය කිය මෙසේ කී කල්හි එක්තරා පුරුෂයෙක් ඒ ධුතියන්ට “ආයායෙහි, තෙපි කුමක් හෙයින් වෙසඟන යැද්දහු ද? ආයායී වූ උදයී තෙමේ කිය යුතු නො වේ ද? ආයායී වූ උදයී තෙමේ ආය යවන්නේ ය”යි කිය මෙසේ කී කල්හි එක්තරා උචසුවෙක් ඒ පුරුෂයාට “ආයායී තෙමේ මෙසේ නො කියාවා, මෙබන්දක් කරන්නට ශාක්‍යපුත්‍රිය ශ්‍රමණයන්ට නොකාප ය ආයායී වූ උදයී තෙමේ මෙසේ වූ දයක් නො කරන්නේ ය”යි කිය මෙසේ කී කල්හි “හෙතෙම එය කරන්නේය යි ද? නො කරන්නේය යිද?”යි පරදු නැවූහ ඉක්බිති ඒ ධුතියෝ ආයුෂමත් උදයීහු කරා ගියාහු ය ගොස් ආයුෂමත් උදයීහට “වහන්ස, අපි මේ උයනෙහි අභිරමණය කරන්නෙමු ‘එව, අභිරමණය කරන්නෙමු’යි අසෝ වෙසඟන වෙතට දුතයකු යැවූමිහ ‘මොහු කවුරුද? කා ගෙන් ද?’යි මම නොප නොහඳුනමි මම ද බොහෝ බඩු ඇතියෙමි. බොහෝ පිරිකර ඇතියෙමි බැහැර නුවර යා යුතු වේ. මම නො යන්නෙමි”යි ඕ කිවු ය, වහන්ස හිමියන් ඒ වෙසඟන යවන්නේ මැනවි”යි ඔහු කීහ

12 ඉක්බිති ආයුෂමත් උදයී තෙමේ ඒ වෙසඟන කරා පැමිණියේය පැමිණ ඒ වෙසඟනට “කුමක් හෙයින් මොවුන් සම්පයට නො යෙහි ද?”යි ඇයි ය ආයායීයන් වහන්ස, මොහු කවුරුද යි කාගේ දෑයි මම නො හඳුනමි. මම ද බොහෝ බඩු ඇතියෙමි. බොහෝ පිරිකර ඇතියෙමි බැහැර නුවර යා යුතු ද වෙයි මම නො යන්නෙමි”යි ඕ කිවු ය “මොවුන් සම්පයට යව මම මොවුන් හඳුනමි”යි උදයී තෙර කී ය “වහන්ස, ඉදින් ආයායී තෙමේ දැනී නම් යන්නෙමි”යි ඕ කිවු ය ඉක්බිති ඒ ධුතියෝ ඒ වෙසඟන කැඳවා ගෙණ උයනට ගියාහුය එකල්හි උචසු තෙමේ “කෙසේ නම් ආයායී වූ උදයී තෙමේ (සත්‍රි පුරුෂයන් අතර) එකෙණෙහි සංවරණයට පැමිණේ ද යි අවමන් කෙළේය, අයුණු කී ය නුගුණ පාතිරුථී ය භික්ෂුහු අවමන් කරණ, අයුණු කීයන, නුගුණ පතුරුවන ඒ උචසුහුගේ කපාව ඇසුහ අලොප්ඡ වූ ඒ භික්ෂුහු “කෙසේ නම් අයුෂමත් උදයී තෙමේ සත්‍රි පුරුෂයන් අතර එකෙණෙහි සංවරණයට පැමිණේ ද?” යි අවමන් කළහ, අයුණු කීහ, නුගුණ පාතිරුථීහ ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැළ කළාහුය “උදයීය, තෝ සත්‍රි පුරුෂ-යන් අතර එකෙණෙහි සංවරණයට පැමිණියෙහි ය යනු සැබෑ ද?”යි භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ අසා වදළුසේක “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස”යි සේ කීහ භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහු සේක “හිස් පුරුෂය, කෙසේ නම් සත්‍රි පුරුෂයන් අතර එකෙණෙහි සංවරණයට පැමිණියෙහි ද, හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස නො වෙයි මහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවූ

“යම් මහණෙක් භාග්‍යසාභාවයෙහි චේවසී, මිථ්‍යාවාද භාවයෙහි චේවසී, පුරුෂමතිය සත්‍රියම හෝ සත්‍රියමතිය පුරුෂයාහට හෝ යටතින් එමොහොත සෙමිනා කැමැති මාගමකට හෝ ගෙණ එමින් සංඥවරණ-භාවයට වදනේ නම් සභවෙසෙස් වේ”

[දෙවන පැණවිමසි]

13. යො සනාති යො යාදිසො -පෙ-

හික්ඛු'ති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතො අබ්ඨෙපතො 'හික්ඛු'ති

සංඝවර්තනං සමාසස්පේශ්‍යාති ඉන්ද්‍රියා වා පභිතො පුරිසස්ස සන්තකෙ ගච්ඡති. පුරිසෙන වා පභිතො ඉන්ද්‍රියා සන්තකෙ ගච්ඡති

ඉන්ද්‍රියා වා පුරිසමුක්ඛිනාති පුරිසස්ස මතිං ඉන්ද්‍රියා වා ආරොචෙති

පුරිසස්ස වා ඉන්ද්‍රියමුක්ඛිනාති ඉන්ද්‍රියා මතිං පුරිසස්ස වා ආරොචෙති.

ජායහතනො වා'ති ජායා හවිස්සසි

ජායහතනො වා'ති ජායී හවිස්සසි

අනනමසො නං ඛණ්ණිකායපිති මුත්තනිකා හවිස්සසි

සංඝාදිසෙසොති -පෙ- තෙනපි වුවචති සංඝාදිසෙසොති

14 දස ඉන්ද්‍රියො මාතුරකඛිතා, පිතුරකඛිතා, මාතෘපිතුරකඛිතා, භාතුරකඛිතා, භගිනිරකඛිතා, ඤාතිරකඛිතා, ගෞතතරකඛිතා, ඛම්මරකඛිතා, සාරකඛා, සපරිද්දකඛා

දස හරියායො ඛතකඛිතා, ඡන්දවාසිනී, භොගවාසිනී, පටවාසිනී, ඔදපතතකිනී, ඔභතවුමඛටා, දුසි ව හරියා ව, කම්මකාරී ව හරියා ව, ඛජාහටා, මුත්තනිකා,

මාතුරකඛිතා නාම: මාතෘ රකඛති ගොපෙති ඉස්සරියං කාරොති වසං වතෙතති.

පිතුරකඛිතා නාම පිතෘ රකඛති ගොපෙති ඉස්සරියං කාරොති වසං වතෙතති

මාතෘපිතුරකඛිතා නාම: මාතෘපිතරො රකඛනාති ගොපෙතාති ඉස්සරියං කාරොතාති වසං වතෙතනාති

භාතුරකඛිතා නාම භාතෘ රකඛති ගොපෙති ඉස්සරියං කාරොති වසං වතෙතති

භගිනිරකඛිතා නාම භගිනී රකඛති ගොපෙති ඉස්සරියං කාරොති වසං වතෙතති.

ඤාතිරකඛිතා නාම. ඤාතකා රකඛනාති ගොපෙතාති ඉස්සරියං කාරොතාති වසං වතෙතනාති.

ගෞතතරකඛිතා නාම සගෞතතා රකඛනාති ගොපෙතාති ඉස්සරියං කාරොතාති වසං වතෙතනාති

13. යො පන යනු යමෙක් යම්බඳු වුවෙක්

හිඤ්ඤා යනු . මේ තෙමේ මේ අභියෝගි 'හිඤ්ඤා'ය යි අභිප්‍රේත ය

සංවිජිතනං සමාපජ්ජන්තං යනු සත්‍රිය විසින් යවන ලද්දේ පුරුෂයා සම්පයට යේ ද, පුරුෂයා විසින් යවන ලද්දේ සත්‍රියගේ සම්පයට යේද,

ඉන්ද්‍රියා වා පුරිස මනිං යනු පුරුෂයාගේ අදහස සත්‍රියට හෝ කියයි ද,

පුරිසස්ස වා ඉන්ද්‍රියමනිං යනු සත්‍රියගේ අදහස පුරුෂයාට හෝ කියයි ද,

ජායන්තනො වා යනු: බිරිඳ වන්නෙහි ය යි

ජායන්තනො වා යනු: සොර අඹු වන්නෙහි ය යි

අනතමසො තඛබ්බිකායපි යනු එ මොහොතෙහි අඹු වන්-
තෙහිය යි

සංඝාදිසෙසො යනු එයින්ද 'සභවෙසෙස'යි කියනු ලැබේ

14 සත්‍රිහු දස දෙනෙකි, මාතුරකත්තා ය, පිතුරකත්තා ය, මාතෘපිතු-
රකත්තා ය, භාතුරකත්තා ය, භගිනිරකත්තා ය, ඤාතිරකත්තා ය, භොතන-
රකත්තා ය, ධම්මරකත්තා ය, සාරකතා ය, සපරිදණ්ඩා ය යන මොහු යි

භාය්‍යාවෝ දස දෙනෙකි ධනසකිතා ය, ඡන්දවාසිනී ය, භොගවාසිනී ය,
පට්ඨාසිනී ය, ඔදපනනකිනී ය, ඔභතවුමබ්බා ය, දසිභරියා ය, කම්මකාරී
භරියා ය, ධජාභටා ය, මුත්‍රනතිකා ය, යන මොහු යි

මාතුරකත්තා නම් වවු තොමෝ (යම් සත්‍රියක) රකි ද, ගුප්තසථාන-
යෙහි තබා රකිති ද සෙවර විහරණයට ඉඩ නො දෙයි ද නම් වශයෙහි
පවත්වයි ද, (ඔ තොමෝ යි)

පිතුරකත්තා නම් යම් මාගමක් පිය තෙමේ රකිති ද, ගොපනය කෙරෙයි ද
සෙවර විහරණයට ඉඩ නො දෙයිද, සිය වශයෙහි පවත්වයි ද, (ඔ තොමෝ යි)

මාතෘපිතුරකත්තා නම් මවුපිය දෙදෙනා ම යම් සත්‍රියක රකිත් ද,
ගෝපනය කරත් ද, සෙවරණීවත්තට ඉඩ නො දෙත් ද, වශයෙහි පවත්වත්
ද (ඒ සත්‍රි යි.)

භාතුරකත්තා නම් යම් සත්‍රියක සොහොවුරු තෙමේ රකිති ද, ගොපනය
කෙරෙයි ද, සෙවරණීවත්තට ඉඩ නො දෙයි ද, වශයෙහි පවත්වයි ද, (ඔ
තොමෝ යි)

භගිනිරකත්තා නම් යම් මාගමක බිහිනි තොමෝ රකිති ද, ගොපනය
කෙරෙයි ද, සෙවරණීවත්තට ඉඩ නො දෙයි ද, වශයෙහි පවත්වයි ද,
(ඔ තොමෝ යි)

ඤාතිරකත්තා නම් යම් සත්‍රියක තැයෝ රකිත්ද, ගොපනය කෙරෙත් ද,
සෙවරණී වත්තට ඉඩ නො දෙත් ද, වශයෙහි පවත්වත් ද (ඔ තොමෝ යි)

භොතනරකත්තා නම් යම් මාගමක සමානගෝත්‍රඥාතීයෝ රකිත් ද,
ගොපනය කෙරෙත් ද, සෙවරණීවත්තට ඉඩ නොදෙත් ද, වශයෙහි
පවත්වත් ද, (ඔ තොමෝ යි)

බිම්මරකඛිනා නාම සහබම්මිකා රකඛනති භොපෙනති ඉසාරියං
කාරෙනති වසං වතෙනනති

සාරකඛා නාම ගබ්භපි පරිගහභිනා භොති 'ලිඤ්ඤං ඵසා'ති, අනාමසො
මාලාගුණපරිකඛිතතාපි.

සප්පිදණ්ඩා නාම. කෙහිවි දණ්ඩා ධපිතො භොති 'සො ඉන්ද්‍රානාමං
ඉන්ධං ගච්ඡති එතතකො දණ්ඩා'ති.

බිනාකඛිනා නාම බතෙන කිණ්ණිකා වාසෙති

ජංඝවාසිනී නාම. පියො පියං වාසෙති

භොගවාසිනී නාම. භොගං දන්තා වාසෙති

සමවාසිනී නාම. පටං දන්තා වාසෙති.

බද්ධභාතකිනී නාම. උද්ධතතං ආමසිකා වාසෙති.

බහනවුමබ්බා¹ නාම. වුමබ්බං ඔරොපෙකා වාසෙති.

දුසි නාම: දුසි වෙව භොති හරියා ව

කම්මකාරී නාම: කම්මකාරී වෙව භොති හරියා ව

බන්හවා නාම: කරමරාතීනා වුච්චති

මුහුතනිකා නාම තබ්බණ්ණිකා වුච්චති.

නිකෙඛපපදානි.

1 පුරිසො භික්ඛු පභිණ්ණාතිං² “ගච්ඡ හතෙන ඉන්ද්‍රානාමං ලාභුරකඛිතං
මුඤ්ඤි භොති කිර ඉන්ද්‍රානාමසං හරියා බනකඛිනා”ති පතිගණනාති
විමංසති පච්චාභරති, ආපතති සංඝාදිසෙසංසං

2 පුරිසො භික්ඛුං පභිණ්ණාති “ගච්ඡ හතෙන ඉන්ද්‍රානාමං පිතුරකඛිතං
මුඤ්ඤි -පෙ- මාතාපිතුරකඛිතං මුඤ්ඤි -පෙ- භාතුරකඛිතං මුඤ්ඤි -පෙ- භගිනී-
රකඛිතං මුඤ්ඤි -පෙ- ඤාතිරකඛිතං මුඤ්ඤි -පෙ- ගොතතරකඛිතං මුඤ්ඤි -පෙ-
බම්මරකඛිතං මුඤ්ඤි -පෙ- සාරකඛිතං මුඤ්ඤි -පෙ- සප්පිදණ්ඩං මුඤ්ඤි -පෙ- භොති
කිර ඉන්ද්‍රානාමසං හරියා බනකඛිනා”ති පතිගණනාති විමංසති පච්චා-
භරති, ආපතති සංඝාදිසෙසංසං

බලවරකතා නම් යම් මාගමක සහදුමයෝ රකිත් ද, ගොපකය කෙරෙත් ද, සෛවරිකවත්තට ඉඩ නො දෙත් ද, වශයෙහි පවත්වත් ද (ඕ නොමෝයි)

සාරකතා නම් යම් මාගමක ගාලෙහි දී ම 'මෝ මට අයත්වන්නි ය'යි වෙන් කොට ගන්නා ලද්දියක් වෙයි ද, යටත් පිරිසෙයින් මල්දමකින් පිරිකෙවු කරණ ලද්දී වෙයි ද, (ඕ නොමෝ යි)

සප්තකතා නම්: කිසිවකු විසින් "යළෙක් වෙනම් සත්‍රිය කරා යේ නම් මේ පමණ දඩ ය"යි යම් මාගමක ඇරැබ දඩ තබන ලද්දේ වෙයි ද (ඕ නොමෝ යි)

බන්ධනකතා නම් බන්ධනයෙන් පෙරළා ගෙන වාසය කරවයි ද (ඕ නොමෝ යි)

ජන්මකතා නම් ප්‍රියයෙක් යම් ප්‍රියාවක වාසය කරවයි ද (ඕ නොමෝ යි)

භෞගවකතා නම් යම් මාගමක භෞග දී වාසය කරවයි ද (ඕ නොමෝ යි)

පටවාසිනී නම් යම් මාගමක පිළි දී වාසය කරවයි ද (ඕ නොමෝ යි.)

බද්ධතාකතා නම් යම් මාගමක දිය බඳුනක අත එව (ඒ හා සමව) වාසය කරවයි ද (ඕ නොමෝ යි)

බන්ධනවිධාන නම් යම් මාගමක සුමුළුව පහකොට තමා වෙත වාසය කරවයි ද (ඕ නොමෝ යි.)

දාසී නම් යමක් දැස්ස වුවා බිරිය ද වෙයි.

කම්මකාරී නම්: යම් මාගමක් මිනිසක් වුවා බිරිය වෙයි ද (ඕ නොමෝ යි.)

බජාගතා නම්. බලාත්කාරයෙන් ගෙනෙන ලද්දී කියනු ලැබේ

විමුක්තකතා නම් එකෙකෙහි කැඳවා ගන්නා ලද සත්‍රිය කියනු ලැබේ.

නිකේතපදයෝ යි.

1 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි "වහන්ස, යනු මැනව මේ නම් ඇති මාතුරකතාවට මේ නම් ඇත්තනුට මිලදී ගත් බිරිද වෙවයි කියව"යි පිළිගනීයි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

2 පුරුෂයෙක් "වහන්ස, යනු මැනව මේ නම් ඇති පිතුරකතා සත්‍රියට කියනු මැනව මාතෘපිතුරකතා සත්‍රියට කියනු මැනව" යි මහණකු යවයි ද, මාතුරකතා සත්‍රියට කියව හිතවරකතා සත්‍රියට කියව සතුරුකතා සත්‍රියට කියව ගොතවරකතා සත්‍රියට කියව බලවරකතා සත්‍රියට කියව සාරකතා සත්‍රියට කියව සප්තකතා සත්‍රියට කියව 'මේ නම් ඇත්තනුට බන්ධනකතා භාග්‍යාව වෙව' යි කියව පිළිගනීයි ද විමසයි ද පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

3 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති - “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං මොදුරක්ඛි-
තංඤ්ච පිතුරක්ඛිතංඤ්ච බ්‍රුහි “හොථ ඤිර ඉස්සන්තාමෙස්ස හරියායො
ධනකකිතා”ති පතිගණනාති විමෙසති පච්චාගරති, ආපනති සංඝාදිසෙසංස්ස

4 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං මොදුරක්ඛිතංඤ්ච
මොදුරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- මොදුරක්ඛිතංඤ්ච භාතුරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ-
මොදුරක්ඛිතංඤ්ච භගිනිරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- මොදුරක්ඛිතං ව ඤාතිරක්ඛිතංඤ්ච
-පෙ- මොදුරක්ඛිතංඤ්ච ගොතතරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- මොදුරක්ඛිතංඤ්ච ධම්මර-
ක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- මොදුරක්ඛිතංඤ්ච සාරකංඤ්ච -පෙ මොදුරක්ඛිතංඤ්ච සපරි-
දණ්ඩංඤ්ච බ්‍රුහි හොථ ඤිර ඉස්සන්තාමෙස්ස හරියායො ධනකකිතා”ති
පතිගණනාති විමෙසති පච්චාගරති, ආපනති සංඝාදිසෙසංස්ස.

බණ්ඩවහානං.

5 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං පිතුරක්ඛි-
තංඤ්ච මොදුරක්ඛිතංඤ්ච බ්‍රුහි හොථ ඤිර ඉස්සන්තාමෙස්ස හරියායො
ධනකකිතා”ති පතිගණනාති විමෙසති පච්චාගරති, ආපනති සංඝාදිසෙසංස්ස

6 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං පිතුරක්ඛිතංඤ්ච
භාතුරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- පිතුරක්ඛිතංඤ්ච භගිනිරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- පිතුරක්ඛිතංඤ්ච
ඤාතිරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- පිතුරක්ඛිතංඤ්ච ගොතතරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- පිතුරක්ඛි-
තංඤ්ච ධම්මරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- පිතුරක්ඛිතංඤ්ච සාරකංඤ්ච -පෙ- පිතුරක්ඛි-
තංඤ්ච සපරිදණ්ඩංඤ්ච බ්‍රුහි “හොථ ඤිර ඉස්සන්තාමෙස්ස හරියායො ධනකකි-
තා”ති පතිගණනාති විමෙසති පච්චාගරති, ආපනති සංඝාදිසෙසංස්ස.

7 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති - “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං පිතුරක්ඛිතංඤ්ච
මොදුරක්ඛිතංඤ්ච බ්‍රුහි හොථ ඤිර ඉස්සන්තාමෙස්ස හරියායො ධනකකිතා”ති
පතිගණනාති විමෙසති පච්චාගරති, ආපනති සංඝාදිසෙසංස්ස

බද්ධවහානං.

මූලං සංඝිතං.

8 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං සපරි-
දණ්ඩංඤ්ච මොදුරක්ඛිතංඤ්ච බ්‍රුහි හොථ ඤිර ඉස්සන්තාමෙස්ස හරියායො
ධනකකිතා”ති, පතිගණනාති විමෙසති පච්චාගරති, ආපනති සංඝාදිසෙසංස්ස

9 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං සපරිදණ්ඩංඤ්ච
පිතුරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- සපරිදණ්ඩංඤ්ච මොදුරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- සපරිද-
ණ්ඩංඤ්ච භාතුරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- සපරිදණ්ඩංඤ්ච භගිනිරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ-
සපරිදණ්ඩංඤ්ච ඤාතිරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- සපරිදණ්ඩංඤ්ච ගොතතරක්ඛිතංඤ්ච
-පෙ- සපරිදණ්ඩංඤ්ච ධම්මරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- සපරිදණ්ඩංඤ්ච සාරකංඤ්ච
බ්‍රුහි හොථ ඤිර ඉස්සන්තාමෙස්ස හරියායො ධනකකිතා”ති පතිගණනාති
විමෙසති පච්චාගරති, ආපනති සංඝාදිසෙසංස්ස

එකමූලකං නිවේශනං.

3 පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යනු මැනව. මෙ නම් මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද, පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද කියනු මැනව. ‘මෙ නම් ඇත්තහුට ධනකකිත භාය්‍යා වව’යි මහණකු යවයි ද, හෙතෙම එය පිළිගනීයි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

4 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි. “වහන්ස, යනු මැනව මෙ නම් මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද, මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද භාතුරකඛිත සත්‍රියට ද, මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද භගිතිරකඛිත සත්‍රියට ද, මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද ඝෞතාරකඛිත සත්‍රියට ද, මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද ධම්මරකඛිත සත්‍රියට ද මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද සාරකක සත්‍රියට ද මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද කියව. “මෙනම් ඇත්තහුට ධනකකිත භාය්‍යා වව” යි පිළිගනීයි, විමසයි, පිළිතුරු ගෙන එයි, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

බණ්ඩවක්‍රය යි.

5 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි. “වහන්ස, යනු මැනව. මෙනම් පිතුරකඛිත මාතෘපිතුරකඛිත සත්‍රින්ට “මෙනම් ඇත්තහුට ධනකකිත භාය්‍යා වව”යි කියනු මැනව. පිළිගනීයි, විමසයි, පිළිතුරු ගෙන එයි, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

6 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස යනු මැනව. මෙනම් පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද භාතුරකඛිත සත්‍රියට ද පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද භගිතිරකඛිත සත්‍රියට ද පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද ඝෞතාරකඛිත සත්‍රියට ද පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද ධම්මරකඛිත සත්‍රියට ද පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද සාරකක සත්‍රියට ද පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද කියනු මැනව “මෙනම් ඇත්තහුට ධනකකිත භාය්‍යා වව”යි පිළිගනීයි, විමසයි, පිළිතුරු ගෙන එයි, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

7 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස, යනු මැනව. මෙනම් පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද කියනු මැනව “මෙනම් ඇත්තහුට ධනකකිත භාය්‍යා වව”යි පිළිගනීයි, විමසයි, පිළිතුරු ගෙන එයි, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

බද්ධවක්‍රය යි.

මූලය සංක්ෂිප්තය.

8 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස යනු මැනව “මෙනම් ඇති සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද කියනු මැනව මෙනම් ඇත්තහුට ධනකකිත භාය්‍යා වව යි” පිළිගනීයි, විමසයි, පිළිතුරු ගෙන එයි, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

9 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇති සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද මාතෘපිතුරකඛිත සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද භාතුරකඛිත සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද භගිතිරකඛිත සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද ඝෞතාරකඛිත සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද ධම්මරකඛිත සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද සාරකක සත්‍රියට ද කියනු මැනව “මෙනම් ඇත්තහුට ධනකකිත භාය්‍යා වව යි” පිළිගනීයි, විමසයි, පිළිතුරු ගෙන එයි, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකමූලකය නිම.

10. එවං දුමුලකම්පි තිමුලකම්පි වතුමුලකම්පි පඤ්චමුලකම්පි ඡමුලකම්පි සත්තමුලකම්පි අට්ඨමුලකම්පි නවමුලකම්පි කාතබ්බං.*

ඉදං දසමුලකං:

11 පුරිසො භික්ඛුං පභිණ්ණති, “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං මාතුරකම්පිතඤ්ඤා පිතුරකම්පිතඤ්ඤා මාතෘපිතුරකම්පිතඤ්ඤා භාතුරකම්පිතඤ්ඤා භගිනීරකම්පිතඤ්ඤා ඤාතිරකම්පිතඤ්ඤා භොගතරකම්පිතඤ්ඤා ධම්මරකම්පිතඤ්ඤා සාරකම්පිතඤ්ඤා සපරිද්දං භංගිඤ්ඤා මුඤ්ඤා භොථ කීර ඉස්සන්තාමෙසං භරියායො ධන්වාකිකා”ති. පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චාභරති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං.

ධනානුකම්පිතාමුලකං¹ නිට්ඨිතං.

12 පුරිසො භික්ඛුං පභිණ්ණති “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං මාතුරකම්පිතං මුඤ්ඤා භොගි කීර ඉස්සන්තාමෙසං භරියං ඡන්දවාසිති -පෙ- භොගවාසිති -පෙ- පට්ඨවාසිති -පෙ- ඔද්දප්පතතිති -පෙ- ඔභතවුමධිට්ඨා -පෙ- දුසි ව භරියං ව -පෙ- කම්මකාරී ව භරියං ව -පෙ- ධර්මාභිට්ඨා -පෙ- මුහුත්තිකා”ති පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චාභරති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං.

13 පුරිසො භික්ඛුං පභිණ්ණති: “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං පිතුරකම්පිතං මුඤ්ඤා -පෙ- මාතෘපිතුරකම්පිතං මුඤ්ඤා -පෙ- භාතුරකම්පිතං මුඤ්ඤා -පෙ- භගිනීරකම්පිතං මුඤ්ඤා -පෙ- ඤාතිරකම්පිතං මුඤ්ඤා -පෙ- භොගතරකම්පිතං මුඤ්ඤා -පෙ- ධම්මරකම්පිතං මුඤ්ඤා -පෙ- සාරකම්පිතං මුඤ්ඤා -පෙ- සපරිද්දං මුඤ්ඤා. භොගි කීර ඉස්සන්තාමෙසං භරියං මුහුත්තිකා”ති පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චාභරති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං.

නිකෙඛපපදානි.

14. පුරිසො භික්ඛුං පභිණ්ණති: “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං මාතුරකම්පිතඤ්ඤා පිතුරකම්පිතඤ්ඤා මුඤ්ඤා: භොථ කීර ඉස්සන්තාමෙසං භරියායො මුහුත්තිකා”ති පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චාභරති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං.

15 පුරිසො භික්ඛුං පභිණ්ණති “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං මාතුරකම්පිතඤ්ඤා මාතෘපිතුරකම්පිතඤ්ඤා -පෙ- මාතුරකම්පිතඤ්ඤා සපරිද්දං භංගිඤ්ඤා මුඤ්ඤා. භොථ කීර ඉස්සන්තාමෙසං භරියායො මුහුත්තිකා”ති පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චාභරති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං.

ඛණ්ඩමුලකං නිට්ඨිතං.

16. පුරිසො භික්ඛුං පභිණ්ණති. ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං පිතුරකම්පිතඤ්ඤා මාතෘපිතුරකම්පිතඤ්ඤා මුඤ්ඤා “භොථ කීර ඉස්සන්තාමෙසං භරියායො මුහුත්තිකා”ති. පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චාභරති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං.

* එවං දුමුලකම්පි තිමුලකම්පි වතුමුලකම්පි පඤ්චමුලකම්පි ඡමුලකම්පි සත්තමුලකම්පි අට්ඨමුලකම්පි නවමුලකම්පි කාතබ්බං ම ජං.

1. ධනානුකම්පිතාමුලකං සිමු.

10 දුමුලකය ද නිමුලකය ද වතුමුලකය ද පඤ්චමුලකය ද ඡමුලකය ද සතමුලකය ද අට්ඨමුලකය ද නවමුලකය ද මෙසේ කටයුතුයි

මේ දසමුලකය යි:

11 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස, යනු මෑතව මෙනම් ඇති මාතූරකඛිත සත්‍රියට ද, පිතූරකඛිත සත්‍රියට ද, මාතෘපිතූරකඛිත සත්‍රියට ද, භාතූරකඛිත සත්‍රියට ද, භගිනිරකඛිත සත්‍රියට ද, ඤාතිරකඛිත සත්‍රියට ද, ගෞතතරකඛිත සත්‍රියට ද, ධම්මරකඛිත සත්‍රියට ද, සාරකඛ සත්‍රියට ද, සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද, කියනු මෑතව මෙනම් ඇත්තනුට ධනකාකිත භාය්‍යා වව”යි පිළිගණ්ණියි විමසයි පිළිතුරු ගෙන එයි සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

ධනකාකිතවක්‍රය නිමි.

12 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස, යනු මෑතව මෙනම් මාතූරකඛිත සත්‍රියට කියනු මෑතව ‘මෙනම් ඇත්තනුට ජඤ්චාසිනී භාය්‍යා වව’යි භෞගවාසිනී පට්ඨාසිනී ඔදපතනකිනී ඔහට වූමඛටා දස්සක් ද, භාය්‍යාවක් ද, මඬියක් ද, භාය්‍යාවක් ද, ධජාහටා මුහුතතිකා භාය්‍යා වව”යි පිළිගණ්ණියි විමසයි පිළිතුරු ගෙන එයි සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

13 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස, යනු මෑතව මෙනම් පිතූරකඛිත සත්‍රියට කියව මාතෘපිතූරකඛිත සත්‍රියට කියව භාතූරකඛිත සත්‍රියට කියව භගිනිරකඛිත සත්‍රියට කියව, ඤාතිරකඛිත සත්‍රියට කියව ගෞතතරකඛිත සත්‍රියට කියව ධම්මරකඛිත සත්‍රියට කියව සාරකඛ සත්‍රියට කියව සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට කියනු මෑතව මෙනම් ඇත්තනුට මුහුතතිකා භාය්‍යා වව” යි පිළිගණ්ණියි විමසයි පිළිතුරු ගෙන එයි සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

නිඃශ්‍යපපදයෝ යි.

14 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස, යනු මෑතව මෙනම් මාතූරකඛිත සත්‍රියට ද, පිතූරකඛිත සත්‍රියට ද කියනු මෑතව මෙනම් ඇත්තනුට මුහුතතිකා භාය්‍යා වව”යි පිළිගණ්ණියි විමසයි පිළිතුරු ගෙන එයි සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

15 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස යනු මෑතව මෙනම් මාතූරකඛිත සත්‍රියට ද, මාතෘපිතූරකඛිත සත්‍රියට ද මාතූරකඛිත සත්‍රියට ද, සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද කියනු මෑතව මෙනම් ඇත්තනුට මුහුතතිකා භාය්‍යා වව”යි පිළිගණ්ණියි, විමසයි පිළිතුරු ගෙන එයි සභවෙසෙස්-ඇවැත් වේ

බණ්ඩවක්‍රය නිමි

16 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස, යනු මෑතව මෙනම් පිතූරකඛිත සත්‍රියට ද, මාතෘපිතූරකඛිත සත්‍රියට ද කියනු මෑතව මෙනම් ඇත්තනුට මුහුතතිකා භාය්‍යා වව”යි පිළිගණ්ණියි විමසයි පිළිතුරු ගෙන එයි සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

17 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ් හතොන ඉත්තනාමං පිතුරකඛ්ඛි-
තඤ්ච මාතුරකඛ්ඛිතඤ්ච -පෙ- පිතුරකඛ්ඛිතඤ්ච සපරිදණ්ඩඤ්ච චූභි
“හොථ කීර ඉත්තනාමස්ස හරියායො මුහුතතිකා”ති පතිගණ්ඨාති
විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංක්ෂාදිසෙසස්ස

18 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති, “ගච්ඡ් හතොන ඉත්තනාමං පිතුරකඛ්ඛිතඤ්ච
මාතුරකඛ්ඛිතඤ්ච චූභි: හොථ කීර ඉත්තනාමස්ස හරියායො මුහුතතිකා”ති
පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංක්ෂාදිසෙසස්ස

බද්ධමහකං.

මූලං සංඛින්නං.

19 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ් හතොන ඉත්තනාමං සපරි-
දණ්ඩඤ්ච මාතුරකඛ්ඛිතඤ්ච චූභි හොථ කීර ඉත්තනාමස්ස හරියායො
මුහුතතිකා”ති පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංක්ෂාදිසෙසස්ස

20 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ් හතොන ඉත්තනාමං සපරිදණ්ඩඤ්ච
පිතුරකඛ්ඛිතඤ්ච -පෙ- සපරිදණ්ඩඤ්ච සාරකඛ්ඛිතඤ්ච චූභි හොථ කීර
ඉත්තනාමස්ස හරියායො මුහුතතිකා”ති පතිගණ්ඨාති, විමංසති පච්චාගරති
ආපතති සංක්ෂාදිසෙසස්ස

එකමූලකං නිට්ඨිතං.

21 එවං දුමුලකමපි, තිමුලකමපි, චතුමුලකමපි, පඤ්චමුලකමපි,
ඡමුලකමපි, සත්තමුලකමපි, අට්ඨමුලකමපි, නවමුලකමපි කාතබ්බං *

ඉදං දසමූලකං:

22 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ් හතොන ඉත්තනාමං මාතුරකඛ්ඛි-
තඤ්ච පිතුරකඛ්ඛිතඤ්ච මාතෘපිතුරකඛ්ඛිතඤ්ච භාතුරකඛ්ඛිතඤ්ච භගිනීරකඛ්ඛිතඤ්ච
ඤ්ඤතිරකඛ්ඛිතඤ්ච ගොතතරකඛ්ඛිතඤ්ච ධම්මරකඛ්ඛිතඤ්ච සාරකඛ්ඛිතඤ්ච සපරි-
දණ්ඩඤ්ච චූභි හොථ කීර ඉත්තනාමස්ස හරියායො මුහුතතිකා”ති
පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංක්ෂාදිසෙසස්ස

මුහුතතිකාවහකං¹ නිට්ඨිතං.

* එවං දුමුලකමපි තිමුලකමපි සාච කච්චුලකා කාතබ්බං ඡෙපං
දුමුලකාදිනිපි එවං ඉති කාතබ්බංති, සිවු

1 මුහුතතිකා ඉත්තනාමා සිවු

17 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි. “වහන්ස යනු මැනව. මෙනම් පිතුරකිනි සත්‍රියට ද භාතුරකිනි සත්‍රියට ද පිතුරකිනි සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද, කියව මෙනම් තැනැත්තාට මුහුණතිකා භාය්‍යා වව”යි පිළිගණී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

18 “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් තැනැත්තාට මුහුණතිකා භාය්‍යා වව”යි මෙනම් පිතුරකිනි සත්‍රියට ද මාතුරකිනි සත්‍රියට ද කියන්නා”යි පුරුෂයෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

බද්ධචක්‍රය යි.

මූලය සංඝමෙහ යි.

19. “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් තැනැත්තාට මුහුණතිකා භාය්‍යා වන්නා” යි මෙනම් සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද මාතෘරක්‍ෂිත සත්‍රියට ද කියන්නා”යි පුරුෂයෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණී ද, විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

20 “වහන්ස, යනු මැනව “මෙනම් සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද පිතෘරක්‍ෂිත සත්‍රියට ද මෙනම් සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද සාරක්‍ෂක සත්‍රියට ද, ‘මෙනම් තැනැත්තාට මුහුණතිකා භාය්‍යා වන්නා’ යි කියනු මැනවැ” යි පුරුෂයෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සඟවෙසෙස්-ඇවැත් වේ

එකමූලකය නිමිසේ ය.

21. ද්විමූලකය ද, ත්‍රිමූලකය ද, චතුර්මූලකය ද, පඤ්චමූලකය ද, ඡක්‍ෂමූලකය ද, සප්තමූලකය ද, අෂ්ටමූලකය ද, නවමූලකය ද මෙසේ කටයුතු යි.

මේ දසමූලකය යි

22 “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් මාතෘරක්‍ෂිතාවට ද, පිතෘරක්‍ෂිතාවට ද, මාතෘපිතෘරක්‍ෂිතාවට ද, භ්‍රාතෘරක්‍ෂිතාවට ද, භග්නිරක්‍ෂිතාවට ද, ඥාතිරක්‍ෂිතා-වට ද, ගෝත්‍රරක්‍ෂිතාවට ද, ධර්මරක්‍ෂිතාවට ද, සාරක්‍ෂාවට ද, සපරිදණ්ඩාවට ද, “මෙනම් තැනැත්තාට මුහුණතිකා භාය්‍යා වන්නා”යි කියව”යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සඟවෙසෙස්-ඇවැත් වේ.

මුහුර්තිකාවක්‍රය නිමිසේ ය.

23 පුරිසො භික්ඛුං පභිණොති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමං මාතුරකකිතං මුඤ්ඤි හොභි කිර ඉස්සන්තාමස්ස හරියං ධනකකිතා”ති පතිගණනාති විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

24 පුරිසො භික්ඛුං පභිණොති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමං මාතුරකකිතං මුඤ්ඤි හොභි කිර ඉස්සන්තාමස්ස හරියං ඡ්ඤවාසිනී -පෙ- හොගවාසිනී, පච්චාසිනී, ඔදපතනකිනී, ඔහටචුම්බටා,¹ දුසි ව හරියං ව, කම්මකාරී ව හරියං ව, ධජාහටා, මුහුතතිකා”ති, පතිගණනාති විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

නිකෙඛපපදානි.

25 පුරිසො භික්ඛුං පභිණොති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමං මාතුරකකිතං මුඤ්ඤි හොභි කිර ඉස්සන්තාමස්ස හරියං ධනකකිතා ව ඡ්ඤවාසිනී වා”ති, පතිගණනාති විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

26 පුරිසො භික්ඛුං පභිණොති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමං මාතුරකකිතං මුඤ්ඤි. හොභි කිර ඉස්සන්තාමස්ස හරියං ධනකකිතා ව හොගවාසිනී ව -පෙ- ධනකකිතා ව පච්චාසිනී ව -පෙ- ධනකකිතා ව ඔදපතනකිනී ව -පෙ- ධනකකිතා ව ඔහටචුම්බටා ව -පෙ- ධනකකිතා ව දුසි ව හරියං ව -පෙ- ධනකකිතා ව කම්මකාරී ව හරියං ව -පෙ- ධනකකිතා ව ධජාහටා ව -පෙ- ධනකකිතා ව මුහුතතිකා වා”ති, පතිගණනාති විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

බණ්ඩවහ්නං.

27 පුරිසො භික්ඛුං පභිණොති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමං මාතුරකකිතං මුඤ්ඤි හොභි කිර ඉස්සන්තාමස්ස හරියං ඡ්ඤවාසිනී ව හොගවාසිනී ව -පෙ- ඡ්ඤවාසිනී ව මුහුතතිකා ව, ඡ්ඤවාසිනී ව ධනකකිතාවා”ති, පතිගණනාති විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

බද්ධවහ්නං.

මූලං සබ්බිතතං.

28 පුරිසො භික්ඛුං පභිණොති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමං මාතුරකකිතං මුඤ්ඤි “හොභි කිර ඉස්සන්තාමස්ස හරියං මුහුතතිකා ව ධනකකිතා ව -පෙ- මුහුතතිකා ව ඡ්ඤවාසිනී ව, -පෙ- මුහුතතිකා ව ධජාහටා වා”ති, පතිගණනාති විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස.

එකමූලකං නිට්ඨිතං.

එවං දුමුලකමට්ඨ යාව නවමූලකං කාතබ්බං.

1 ඔහටචුම්බටා සිමු

23 “වහන්ස, යනු මැනව් මෙනම් ඇත්තනුට බනඤ්ඤා (බනසෙත් පෙරලාගත්) භායා වන්නා” යි මෙනම් මාතෘරක්ඛිතාවට කියනු මැනව්” යි කියා මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, මහණ තෙමේ එය පිළිගනී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් වන්නේ ය

24 “වහන්ස, යනු මැනව් මෙනම් තැනැත්තනුට ඡන්දවාසිනී (සිය කැමැත්තෙන් වසන) භායා වන්නා” යි මව විසින් රක්තා ලද මෙනම් සත්‍රියට කියනු මැනව්” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද භාග නිසා වසන බිරියක් වන්නා” යි පටවාසිනී (වසන නිසා වසන භායා වන්නා” යි ඔදපත්තනිනී (දිය බඳුනක දෙදෙනාගේ ම අත් බහවා මේ දිය මෙන් නො වෙන්ව වසනු” ය යි කියා පාවදෙනු ලබන) භායා වන්නා” යි ඔහුට වූම බටා (සිසින් පුමුල බහවා සිය ගෙහි වස්වනු ලබන) භායා වන්නා” යි දැසින් භායා වන්නා” යි කම්කාරිණීන් (ගෙහි බැලූමෙහෙවර කරණ තැනැත්තීන්) භායා වන්නා” යි ධජාහට (එස වූ ධජ ඇති යුදසෙන් හා ගොස් පිටරවිත් පැහැර ගෙන ආ) භායා වන්නා” යි ඒ මොනොතට පමණක් භායා වන්නා” යි මව විසින් රක්තා ලද මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව්” යි කියා මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, ඒ මහණ පිළිගනී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය

නිෂේධනපද යි.

25 “වහන්ස, යනු මැනව් මෙනම් තැනැත්තනුට බනඤ්ඤා ද ඡන්දවාසිනී ද භායා වන්නා” යි මව විසින් රක්තා ලද මෙනම් ඇත්තියට කියන්නා” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගනී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය

26 “වහන්ස, යනු මැනව් මෙනම් ඇත්තනුට බනඤ්ඤා ද භාගවාසිනී ද භායා වන්නා” යි බනඤ්ඤා ද පටවාසිනී ද භායා වන්නා” යි බනඤ්ඤා ද ඔදපත්තනිනී ද භායා වන්නා” යි බනඤ්ඤා ද ඔහුට වූම බටා ද භායා වන්නා” යි බනඤ්ඤා ද දැසි ද භායා වන්නා” යි බනඤ්ඤා ද ධජාහට ද භායා වන්නා” යි බනඤ්ඤා ද මුහුත්තකා ද භායා වන්නා” යි මෙනම් මාතෘරක්ඛිතාවට කියනු මැනව්” යි කියා මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, ඒ මහණ ඒ පිළිගනී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය.

බණ්ඩ වක්‍රය යි.

27 “වහන්ස, යනු මැනව් මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී ද භායා වන්නා” යි ඡන්දවාසිනී ද මුහුත්තකා ද භායා වන්නා” යි ඡන්දවාසිනී ද බනඤ්ඤා ද භායා වන්නා” යි කියා මෙනම් මාතෘරක්ඛිතාවට කියන්නා” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, ඒ මහණ තෙමේ පිළිගනී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය

බද්ධවක්‍රය යි.

මූලය සංක්ෂේපය යි.

28 “වහන්ස, මෙනම් ඇත්තනුට මුහුත්තකා ද, බනඤ්ඤා ද මුහුත්තකා ද ඡන්දවාසිනී ද මුහුත්තකා ද, ධජාහට ද භායා වන්නා” යි කියා ‘මෙනම් මාතෘරක්ඛිතාවට කියන්නා” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, ඒ මහණ තෙමේ පිළිගනී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය.

ථකමූලකය නිමිත්ත යි.

ද්විමූලකය ද මෙසේ යි නවමූලකය තෙක් මෙසේ ම කටයුතු යි

දසමූලකාං:

29. පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති: “ගච්ඡ හතෙන, ඉස්සන්තාමිං මාතුරකම්-
තං මුඤ්ඤි. “හොභි කීර ඉස්සන්තාමිස්ස හරියා ධනකකිතා ව ඡන්දවාසිනි ව හොග-
වාසිනි ව පටවාසිනි ව ඔදපත්තකිනි ව ඔහටවුමොවා ව දුසි ව හරියා ව
කම්මකාරි ව හරියා ව ධජාහවා ව මුහුත්තිකා වා”ති, පතිගණනාති විමංසති
පට්ඨාහරති, ආපත්ති සංඝාදිසෙසස්ස.

මාතුරකම්මවක්ඛනං නිට්ඨිතං.

30 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති.- “ගච්ඡ හතෙන, ඉස්සන්තාමිං පිතුරකම්මං
-පෙ- මාතාපිතුරකම්මං -පෙ- භාතුරකම්මං -පෙ- හගිතිරකම්මං -පෙ-
- සදුතිරකම්මං -පෙ- තොත්තරකම්මං -පෙ- ධම්මරකම්මං -පෙ- සාරකම්මං -පෙ-
සපරිදණ්ඩං මුඤ්ඤි “හොභි කීර ඉස්සන්තාමිස්ස හරියා ධනකකිතා”ති, පති-
ගණනාති විමංසති පට්ඨාහරති, ආපත්ති සංඝාදිසෙසස්ස

31 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති. “ගච්ඡ හතෙන ඉස්සන්තාමිං සපරිදණ්ඩං
මුඤ්ඤි. “හොභි කීර ඉස්සන්තාමිස්ස හරියා ඡන්දවාසිනි -පෙ- හොගවාසිනි
-පෙ- පටවාසිනි -පෙ- ඔදපත්තකිනි -පෙ- ඔහටවුමොවා -පෙ- දුසි ව හරියා ව
-පෙ- කම්මකාරි ව හරියා ව -පෙ- ධජාහවා -පෙ- මුහුත්තිකා”ති,
පතිගණනාති විමංසති පට්ඨාහරති, ආපත්ති සංඝාදිසෙසස්ස

නිකෙඛපපදානි.

32 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති.- “ගච්ඡ හතෙන, ඉස්සන්තාමිං සපරිදණ්ඩං
මුඤ්ඤි “හොභි කීර ඉස්සන්තාමිස්ස හරියා ධනකකිතා ව ඡන්දවාසිනි වා”ති
පතිගණනාති විමංසති පට්ඨාහරති, ආපත්ති සංඝාදිසෙසස්ස

33 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති - “ගච්ඡ හතෙන, ඉස්සන්තාමිං සපරිදණ්ඩං
මුඤ්ඤි. “හොභි කීර ඉස්සන්තාමිස්ස හරියා ධනකකිතා ව හොගවාසිනි ව -පෙ-
ධනකකිතා ව මුහුත්තිකා වා”ති, පතිගණනාති විමංසති පට්ඨාහරති, ආපත්ති
සංඝාදිසෙසස්ස

ධණ්ණවක්ඛනං.

34 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති: “ගච්ඡ හතෙන, ඉස්සන්තාමිං සපරිදණ්ඩං
මුඤ්ඤි “හොභි කීර ඉස්සන්තාමිස්ස හරියා ඡන්දවාසිනි ව හොගවාසිනි ව -පෙ-
ඡන්දවාසිනි ව මුහුත්තිකා ව -පෙ- ඡන්දවාසිනි ව ධනකකිතා වා”ති පති-
ගණනාති විමංසති පට්ඨාහරති, ආපත්ති සංඝාදිසෙසස්ස

බද්ධවක්ඛනං.

මූලං සංවිතතං.

දසමුලකය.

29 “වහන්ස, යනු මැනව. මෙනම් ඇත්තනුට ධනත්‍රිත ද ඡන්දවාසිනී ද භොගවාසිනී ද පටවාසිනී ද ඔදපත්තකිනී ද ඔහටවුමට ද දුසිභාය්‍යා ද කම්කාරිණී භාය්‍යා ද ධජාහටා ද මුහුත්තකා ද භාය්‍යා වන්නැ” යි මව විසින් රක්තා ලද මෙනම් ඇත්තියට කියන්නැ” යි කියා මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය

මාතුරඤ්ඤාවක්‍රය නිමිසේ ය.

30. “වහන්ස යනු මැනව. මෙනම් ඇත්තනුට ධනත්‍රිත භාය්‍යා වන්නැ” යි මෙනම් ඇති පිතාරඤ්ඤාවට මෙනම් මාතෘපිතාරඤ්ඤාවට මෙනම් ප්‍රාතාරඤ්ඤාවට මෙනම් භගිරඤ්ඤාවට මෙනම් ඥතිරඤ්ඤාවට මෙනම් ගොත්‍රරඤ්ඤාවට මෙනම් ධම්මරඤ්ඤාවට මෙනම් සාරඤ්ඤාවට මෙනම් සපරිදණ්ඩාවට කියන්නැ” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, හේ පිළිගණී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය

31. “වහන්ස, යනු මැනව. මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී . . භොගවාසිනී . පටවාසිනී ... ඔදපත්තකිනී ඔහටවුමට දුසි භාය්‍යාත් වූ කම්කාරිණී භාය්‍යාත් වූ ධජාහටා මුහුත්තකා භාය්‍යා වව” යි කියනු මැනවැ” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, ඒ මහණ තෙමේ එය පිළිගණී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය

නිෂේෂ පදයෝ යි.

32. “වහන්ස යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ධනත්‍රිත ද ඡන්දවාසිනී ද භාය්‍යා වව” යි මෙනම් සපරිදණ්ඩාවට කියනු මැනවැ” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද මහණ තෙමේ ඒ පිළිගණී ද විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය

33 “වහන්ස, යනු මැනව. ‘මෙනම් ඇත්තනුට ධනත්‍රිත ද භොගවාසිනී ද ධනත්‍රිත ද මුහුත්තකා ද භාය්‍යා වව’ යි මෙනම් සපරිදණ්ඩාවට කියන්නැ” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද පිළිගණී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය.

බණ්ඩවක්‍රය යි.

34 “වහන්ස, යන්න ‘මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනීත් භාය්‍යා වව’ යි ඡන්දවාසිනීත් මුහුත්තකාත් ඡන්දවාසිනීත් ධනකකිතාත් භාය්‍යා වව” යි මෙනම් සපරිදණ්ඩාවට කියන්නැ” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද පිළිගණී ද, විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය.

බද්ධවක්‍රය යි.

මූලය සංක්ෂිප්ත යි.

35 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති. - “ගච්ඡ හන්තො, ඉත්ථන්තාමං සපරිද්දණ්ඩං මුඤ්ඤි “හොභි කිර ඉත්ථන්තාමස්ස හරියං මුහුත්තකා ව ධනකකිත්තා ව -පෙ- මුහුත්තකා ව ඡන්දවාසිනී ව -පෙ- මුහුත්තකා ව ධජාහවා වා”ති, පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංක්ෂාදිසෙසස්ස

එකමූලකං නිබ්බිතං.

දුමුලකමපි යාච නචමූලකං එවමෙව කාතබ්බං.

ඉදං දසමූලකං.

36 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති - “ගච්ඡ හන්තො, ඉත්ථන්තාමං සපරිද්දණ්ඩං මුඤ්ඤි “හොභි කිර ඉත්ථන්තාමස්ස හරියං ධනකකිත්තා ව ඡන්දවාසිනී ව හොගවාසිනී ව පච්චාසිනී ව ඔදපත්තකිනී ව ඔහටචුම්භවා ව දුසී ව හරියං ව කම්මකාරී ව හරියං ව ධජාහවා ව මුහුත්තකා වා”ති, පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංක්ෂාදිසෙසස්ස.

සපරිද්දණ්ඩාවකකං නිබ්බිතං.

37 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ හන්තො, ඉත්ථන්තාමං මාතුරකිත්තං මුඤ්ඤි “හොභි කිර ඉත්ථන්තාමස්ස හරියං ධනකකිත්තා”ති, පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංක්ෂාදිසෙසස්ස.

38 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති. “ගච්ඡ හන්තො, ඉත්ථන්තාමං මාතුරකිත්තං නඤ්ඤ පිතුරකිත්තඤ්ඤ මුඤ්ඤි “හොථ කිර ඉත්ථන්තාමස්ස හරියං ධනකකිත්තා ව ඡන්දවාසිනී වා”ති, පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංක්ෂාදිසෙසස්ස.

39 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ හන්තො, ඉත්ථන්තාමං මාතුරකිත්තඤ්ඤ පිතුරකිත්තඤ්ඤ මාතෘපිතුරකිත්තඤ්ඤ මුඤ්ඤි “හොථ කිර ඉත්ථන්තාමස්ස හරියං ධනකකිත්තා ව ඡන්දවාසිනී ව හොගවාසිනී වා”ති, පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංක්ෂාදිසෙසස්ස

එවං උහතො වසිස්මානං¹ කාතබ්බං.

40 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති. “ගච්ඡ හන්තො, ඉත්ථන්තාමං මාතුරකිත්තඤ්ඤ පිතුරකිත්තඤ්ඤ මාතෘපිතුරකිත්තඤ්ඤ මාතුරකිත්තඤ්ඤ භගිනීරකිත්තඤ්ඤ ඤාතිරකිත්තඤ්ඤ ගොත්තරකිත්තඤ්ඤ ධම්මරකිත්තඤ්ඤ සාරකඤ්ඤ සපරිද්දණ්ඩඤ්ඤ මුඤ්ඤි “හොථ කිර ඉත්ථන්තාමස්ස හරියං ධනකකිත්තා ව ඡන්දවාසිනී ව හොගවාසිනී ව පච්චාසිනී ව ඔදපත්තකිනී ව ඔහටචුම්භවා ව දුසී ව හරියං ව කම්මකාරී ව හරියං ව ධජාහවා ව මුහුත්තකා වා”ති, පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංක්ෂාදිසෙසස්ස

උහතොවධිකිත්තං නිබ්බිතං.

35 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තහුට ධනත්‍රීත භාය්‍යා වව”යි - මුහුත්තකාත් ඡන්දවාසිනීන් මුහුත්තකාත් ධර්මාවාත් භාය්‍යා වව”යි මෙනම් සපරිදණ්ඩාවට කියන්නැ”යි මිනිසෙක් මහණකු යවාද, පිළිගණී ද, විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

එකමූලකය නිමිසේ ය.

දවිමූලකය ද නවමූලකය තෙක් මෙසේ ම කටයුතු යි.

මේ දසමූලකය යි.

36 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තහුට ධනත්‍රීත ද ඡන්දවාසිනී ද භොගවාසිනී ද පටවාසිනී ද ඔදපතනකිනී ද ඔහටවුමට ද, දුසිභාය්‍යා ද, කම්කාරිණී භාය්‍යා ද, ධර්මාව ද මුහුත්තකා ද භාය්‍යා වව”යි මෙනම් සපරි-දණ්ඩාවට කියන්නැ”යි කියා මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

සපරිදණ්ඩාවක්‍රය නිමිසේ ය.

37. “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තහුට ධනත්‍රීත භාය්‍යා වව”යි මෙනම් මාතාරක්‍ෂිතාවට කියන්නැ”යි කියා මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

38 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තහුට ධනත්‍රීත ද ඡන්දවාසිනී ද භාය්‍යා වව”යි මෙනම් මාතාරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් පිතාරක්‍ෂිතාවට ද කියන්නැ”යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද පිළිගණී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

39 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තහුට ධනත්‍රීත ද, ඡන්දවාසිනී ද භොගවාසිනී ද භාය්‍යා වව”යි, මෙනම් මාතාරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් පිතාරක්‍ෂි-තාවට ද මෙනම් මාතාපිතාරක්‍ෂිතාවට ද කියන්නැ”යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණී ද, විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

මෙසේ දෙපසින් වැඩෙන්නක් කළයුතු යි.

40 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තහුට ධනත්‍රීත ද ඡන්දවාසිනී ද භොගවාසිනී ද පටවාසිනී ද ඔදපතනකිනී ද ඔහටවුමට ද දුසි භාය්‍යා ද කම්ම-කාරිණී භාය්‍යා ද ධර්මාව ද මුහුත්තකා ද භාය්‍යා වව”යි මෙනම් මාතාරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් පිතාරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් මාතාපිතාරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් ප්‍රාතාරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් භගිතිරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් ඥාතිරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් ගෝත්‍රරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් ධර්මරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් සාරක්‍ෂාවට ද මෙනම් සපරිදණ්ඩාවට ද කියන්නැ”යි, මිනිසෙක් මහණකු යවා ද පිළිගණී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය.

දෙපසින් වැඩීම නිමිසේ ය.

41 පුරිසස්ස මාතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති -පෙ- පුරිසස්ස පිතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති -පෙ- පුරිසස්ස මාතාපිතරො භික්ඛුං පභිණ්ණාති -පෙ- පුරිසස්ස භාතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති -පෙ- පුරිසස්ස භග්ගි භික්ඛුං පභිණ්ණාති -පෙ- පුරිසස්ස සද්දතකා භික්ඛුං පභිණ්ණාති, පුරිසස්ස ගොතතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති -පෙ- පුරිසස්ස සහබලමිකා භික්ඛුං පභිණ්ණාති -පෙ-

පුරිසස්ස පෙය්‍යාලො විජ්ජාපරිච්ඡේදො

උභයො චිඛිකං යථා පුරිමනසො තප්ථව විජ්ජාපරිච්ඡේදො.

42. මාතුරකම්මතාය මාතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති:- “ගච්ඡ හතොත, ඉස්සන්තාමං මං බ්‍රෑහ්මි. “හොතු ඉස්සන්තාමස්ස භරියං ධනකම්මතා”ති, පතිගණ්ණාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංකෘද්ධෙසස්ස

43 මාතුරකම්මතාය මාතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති: “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමං බ්‍රෑහ්මි “හොතු ඉස්සන්තාමස්ස භරියං ඡන්දවාසිති -පෙ- හොගවාසිති -පෙ- පච්චාසිති -පෙ- ඔදපත්තතිති -පෙ- ඔහවුමිධිට්ඨා, දුසි ව භරියං ව -පෙ- කම්මකාරී ව භරියං ව -පෙ- ධජාහට්ඨා -පෙ- මුහුත්තිකා”ති, පතිගණ්ණාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංකෘද්ධෙසස්ස

නිකේශපපද්ධති.

44 මාතුරකම්මතාය මාතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති “ගච්ඡ හතොත, ඉස්සන්තාමං බ්‍රෑහ්මි ‘හොතු ඉස්සන්තාමස්ස භරියං ධනකම්මතා ව ඡන්දවාසිති ව’ -පෙ- ධනකම්මතා ව හොගවාසිති ව -පෙ- ධනකම්මතා ව මුහුත්තිකා වා”ති, පතිගණ්ණාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංකෘද්ධෙසස්ස

බණ්ණවත්තං.

45 මාතුරකම්මතාය මාතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති - “ගච්ඡ හතොත, ඉස්සන්තාමං මං බ්‍රෑහ්මි “හොතු ඉස්සන්තාමස්ස භරියං ඡන්දවාසිති ව හොගවාසිති ව -පෙ- ඡන්දවාසිති ව මුහුත්තිකා ව -පෙ- ඡන්දවාසිති ව ධනකම්මතා වා”ති, පතිගණ්ණාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංකෘද්ධෙසස්ස.

බද්ධවත්තං.

මූලං සංකීර්තනං

46 මාතුරකම්මතාය මාතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමං මං බ්‍රෑහ්මි “හොතු ඉස්සන්තාමස්ස භරියං මුහුත්තිකා ව ධනකම්මතා ව -පෙ- මුහුත්තිකා ව ඡන්දවාසිති ව -පෙ- මුහුත්තිකා ව ධජාහට්ඨා වා”ති, පතිගණ්ණාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංකෘද්ධෙසස්ස.

එකමූලකං නිදේශනං.

එවං දුමුලකමිති යාම නවමූලකං කාතබ්බං.

41 පුරුෂයන්හුගේ මව මහණකු යවා ද, . . පුරුෂයන්හුගේ පියා මහණකු යවා ද පුරුෂයන්හුගේ මාපියෝ මහණකු යවද්ද, පුරුෂයන්හුගේ බෑයා මහණකු යවා ද පුරුෂයන්හුගේ බිහිනි මහණකු යවා ද පුරුෂයන්හුගේ නෑයෝ මහණකු යවද්ද පුරුෂයන්හුගේ ගොත්‍රයෝ මහණකු යවද්ද පුරුෂයන්හුගේ සහදුහැමියෝ මහණකු යවද්ද

පුරුෂයා පිළිබඳ පෙය්ෂාලය විභවර කටයුතු යි

පළමුනාය සෙසින් දෙපසින් වැඩිම විභවර කටයුතු යි.

42 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තනුට ධනක්‍රීතභාය්‍යා වේවා’යි මෙනම් ඇත්තියට කියන්නැ”යි මාතෘරක්‍ෂිතාවකගේ මවක් මහණකු යවා ද පිළිගැනී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

43 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී භාය්‍යා වේවා’යි භොගවාසිනී පටවාසිනී ඔදපත්තකිනී ඔනට්ටුබෙටා දැයි භාය්‍යා කම්කාරිණීභාය්‍යා ධජාහටභාය්‍යා මුහුතතිකාභාය්‍යා වේවා”යි මෙනම් ඇත්තියට කියන්නැ”යි මාතෘරක්‍ෂිතාවකගේ මවක් මහණකු යවා ද, මහණ ඒ පිළිගැනී ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

නියොක්කපදයෝ යි.

44 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තනුට ධනක්‍රීත ද ඡන්දවාසිනී ද භාය්‍යා වේවා’යි ධනක්‍රීත ද භොගවාසිනී ද ධනක්‍රීත ද මුහුතතිකා ද භාය්‍යා වේවා”යි මෙනම් ඇත්තියට කියන්නැ”යි කියා මාතෘරක්‍ෂිතාවකගේ මවක් මහණකු යවා ද, පිළිගැනී ද ඉවසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

බණ්ඩවක්‍රය යි.

45 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී ද භොගවාසිනී ද ඡන්දවාසිනී ද මුහුතතිකා ද...ඡන්දවාසිනී ද ධනකකිතා ද භාය්‍යා වේවා’ යි මෙනම් ඇත්තියට කියන්නැ”යි මාතෘරක්‍ෂිතාවකගේ මවක් මහණකු යවා ද, පිළිගැනී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

බද්ධවක්‍රය යි

මූලය සංක්‍ෂිප්ත යි.

46 “වහන්ස, යනු මැනව “මෙනම් ඇත්තනුට මුහුතතිකා ද ධනක්‍රීත ද භාය්‍යා වේවා”යි මුහුතතිකා ද ඡන්දවාසිනී ද භාය්‍යා වේවා”යි මුහුතතිකා ද ධජාහටා ද භාය්‍යා වේවා”යි මෙනම් ඇත්තියට කියන්නැ”යි මාතෘරක්‍ෂිතාවකගේ මවක් මහණකු යවා ද, මහණ එය පිළිගැනී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය.

එකමූලකය නිමිසේ ය.

මෙසේ ද්විමූලකය ද, නවමූලකය තෙක් කටයුතු යි.

ඉදං දක්ෂිණං.

47 මාතුරකම්භාය මාතා භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ හතොත ඉද්දන්තාමං චූඨි “හොතු ඉද්දන්තාමස්ස හරියං ධනසාකිතා ච ඡන්දවාසිනී ච භොගවාසිනී ච පට්ඨාසිනී ච ඔදපතතකිනී ච ඔහට්ඨමඛටා ච දුසී ච හරියං ච කම්මකාරී ච හරියං ච ධජාහටා ච මුහුතතිකා වා”ති පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චායරති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස.

මාතුමක්ඛං නිට්ඨිතං.

48 පිතුරකම්භාය පිතා භික්ඛුං පභිණාති -පෙ- මාතාපිතුරකම්භාය මාතාපිතරෙ භික්ඛුං පභිණාති -පෙ- භාතුරකම්භාය භාතා භික්ඛුං පභිණාති -පෙ-භාගිතිරකම්භාය භාගිනී භික්ඛුං පභිණාති -පෙ- ඤාතිරකම්භාය ඤාතකා භික්ඛුං පභිණාති -පෙ- ගොහතරකම්භාය ගොතතා භික්ඛුං පභිණාති -පෙ- ධම්මරකම්භාය සභධම්මකා භික්ඛුං පභිණාති -පෙ- සාරකම්භාය සෙත-පරිගහතිතා සොති සො භික්ඛුං පභිණාති -පෙ- සපරිදණ්ඩාය සෙත දණ්ඩා සපිතො හොති සො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ හතොත ඉද්දන්තාමං චූඨි: “හොතු ඉද්දන්තාමස්ස හරියං ධනසාකිතා”ති පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චායරති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස, සපරිදණ්ඩාය සෙත දණ්ඩා සපිතො හොති සො භික්ඛුං පභිණාති, “ගච්ඡ හතොත ඉද්දන්තාමං චූඨි ‘හොතු ඉද්දන්තාමස්ස හරියං ඡන්දවාසිනී -පෙ- භොගවාසිනී -පෙ- පට්ඨාසිනී -පෙ- ඔදපතතකිනී -පෙ- ඔහට්ඨමඛටා, දුසී ච හරියං ච -පෙ- කම්මකාරී ච හරියං ච -පෙ- ධජාහටා -පෙ- මුහුතතිකා”ති පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චායරති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස

නිකෙඛපපදාහි

49 සපරිදණ්ඩාය සෙත දණ්ඩා සපිතො හොති සො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ හතොත ඉද්දන්තාමං චූඨි “හොතු ඉද්දන්තාමස්ස හරියං ධනසාකිතා ච ඡන්දවාසිනී ච -පෙ- ධනසාකිතා ච භොගවාසිනී ච -පෙ- ධනසාකිතා ච මුහුතතිකා වා”ති පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චායරති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස

ඛණ්ඩවක්ඛං.

50 සපරිදණ්ඩාය සෙත දණ්ඩා සපිතො හොති සො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ හතොත ඉද්දන්තාමං චූඨි “හොතු ඉද්දන්තාමස්ස හරියං ඡන්දවාසිනී ච භොගවාසිනී ච -පෙ- ඡන්දවාසිනී ච මුහුතතිකා වා -පෙ- ඡන්දවාසිනී ච ධනසාකිතා වා” ති පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චායරති, ආපතති සඛ්ඤාදි-සෙසස්ස

බද්ධවක්ඛං.

මූලං සංඛ්ඨතං.

මේ දසමුලකය යි.

47. “වහන්ස, යනු මැනව් මෙනම් ඇත්තනුට ධනක්‍රීඩා භාග්‍යයා ද ඡන්දවාසිනී භාග්‍යයා ද භොගවාසිනී භාග්‍යයා ද පටවාසිනී භාග්‍යයා ද ඔදපත්තකිනී භාග්‍යයා ද ඔහටචුම්බටා භාග්‍යයා ද දුසිභාග්‍යයා ද කම්කාරිණීභාග්‍යයා ද ධජාහටා-භාග්‍යයා ද මුහුත්තිකාභාග්‍යයා ද වව”යි මෙනම් ඇත්තියට කියන්නා”යි කියා මාතාරක්‍ෂිතාවකගේ මවක් මහණකු යවා ද පිළිගණී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

මාතාවකුය නිමිසේ ය

48 පිතුරකිතාවගේ පියා මහණකු මෙහෙයයි මාතාවකුරකිතාවගේ මවුපියෝ මහණකු මෙහෙයත් භාතුරකිතාවගේ සොහොයුරු මහණකු මෙහෙයයි හගිතිරකිතාවගේ බුහුනනිය මහණකු මෙහෙයයි සද්ධර්මකිතාවගේ නැයෝ මහණකු මෙහෙයත් ගොතතරකිතාවගේ ගොත්‍රිකයෝ මහණකු මෙහෙයත් ධම්මරකිතාවගේ සහධාර්මිකයෝ මහණකු මෙහෙයත් සාරකතාව පිළිබඳ යමකු විසින් පරිගාහිත වේ ද හෙතෙමේ මහණකු මෙහෙයයි සපරිදණතාව පිළිබඳ යමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද හෙතෙමේ මහණකු මෙහෙයයි ‘වහන්ස, යනු මැනව් මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව් මෙනම් ඇත්තනුට ධනකිතා භාග්‍යයා වේවා”යි පිළිගණී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ සපරිදණතාව පිළිබඳ යමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද හෙතෙමේ මහණකු මෙහෙයයි ‘වහන්ස, යනු මැනව් මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව් මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී භොගවාසිනී පටවාසිනී ඔදපත්තකිනී ඔහටචුම්බටා දුසිභාග්‍යා කම්කාරි භාග්‍යයා ධජාහටා . මුහුත්තිකා ද භාග්‍යයා වේවා” යි මහණ මෙහෙයා ද, හේ මහණ පිළිගණී ද, විමසයි ද පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

නිකායපසදයෝ යි

49 සපරිදණතාව පිළිබඳ ව යමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද හෙතෙමේ මහණකු මෙහෙය යි “වහන්ස, යනු මැනව් මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව් මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී ද භොගවාසිනී ද ඡන්දවාසිනී ද මුහුත්තිකා ද... ඡන්දවාසිනී ද ධනකිතා ද භාග්‍යයා වේවා” යි මහණකු මෙහෙයා ද හේ පිළිගණී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

බණ්ඩවකුය යි

50 සපරිදණතාව පිළිබඳව යමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද හෙතෙමේ “වහන්ස, යනු මැනව් මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව් මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී ද, භොගවාසිනී ද ඡන්දවාසිනී ද, මුහුත්තිකා ද ඡන්දවාසිනී ද, ධනකිතා ද භාග්‍යයා වේවා” යි මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව්” යි මහණකු මෙහෙයා ද, හේ මහණ පිළිගණී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

බද්ධවකුය යි.

මූලය සංක්‍ෂිප්ත යි.

51 සපරිදර්ශකාය යෙන දර්ශකායං ධර්මානාමං සංඝාතං භික්ඛුං පභිණ්ණාති “ගච්ඡි හතෙන ඉත්තනාමං චූඤ්ඤි. “භොදු ඉත්තනාමස්ස හරියා මුහුත්තිකා ව ධනකකිකා ව -පෙ- මුහුත්තිකා ව ඡන්දවාසිනී ව -පෙ- මුහුත්තිකා ව ධර්මානාමං වා” ති පතිගණනාති විමංසති පච්චාභරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

එකමූලකං නිට්ඨිතං.

දුමූලකමපි නිමූලකමපි යාව නවමූලකං එවමෙව කාතබ්බං.

ඉදං දසමූලකං

52 සපරිදර්ශකාය යෙන දර්ශකායං ධර්මානාමං සංඝාතං භික්ඛුං පභිණ්ණාති: “ගච්ඡි හතෙන ඉත්තනාමං චූඤ්ඤි. “භොදු ඉත්තනාමස්ස හරියා ධනකකිකා ව ඡන්දවාසිනී ව භොගවාසිනී ව පච්චාසිනී ව ඔදපත්තකිනී ව, ඔහට්ඨමච්චා ව, දුසී ව හරියා ව, කම්මකාරී ව හරියා ව, ධර්මානාමං ව, මුහුත්තිකා වා” ති පතිගණනාති විමංසති පච්චාභරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

දර්ශකායානුමානං නිට්ඨිතං.

53 මාතුරකම්මා භික්ඛුං පභිණ්ණාති “ගච්ඡි හතෙන ඉත්තනාමං චූඤ්ඤි. “භොමි ඉත්තනාමස්ස හරියා ධනකකිකා” ති පතිගණනාති විමංසති පච්චාභරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

54. මාතුරකම්මා භික්ඛුං පභිණ්ණාති: “ගච්ඡි හතෙන ඉත්තනාමං චූඤ්ඤි. “භොමි ඉත්තනාමස්ස හරියා ඡන්දවාසිනී -පෙ- භොගවාසිනී -පෙ- පච්චාසිනී -පෙ- ඔදපත්තකිනී -පෙ- ඔහට්ඨමච්චා -පෙ- දුසී ව හරියා ව -පෙ- කම්මකාරී ව හරියා ව ධර්මානාමං -පෙ- මුහුත්තිකා” ති පතිගණනාති විමංසති පච්චාභරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

නිකාමපපදානි.

55 මාතුරකම්මා භික්ඛුං පභිණ්ණාති. “ගච්ඡි හතෙන ඉත්තනාමං චූඤ්ඤි. “භොමි ඉත්තනාමස්ස හරියා ධනකකිකා ව ඡන්දවාසිනී වා” ති. පතිගණනාති විමංසති පච්චාභරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස මාතුරකම්මා භික්ඛුං පභිණ්ණාති: “ගච්ඡි හතෙන ඉත්තනාමං චූඤ්ඤි. “භොමි ඉත්තනාමස්ස හරියා ධනකකිකා ව මුහුත්තිකා වා” ති පතිගණනාති විමංසති පච්චාභරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස.

බණ්ඩවකානං

56 මාතුරකම්මා භික්ඛුං පභිණ්ණාති. “ගච්ඡි හතෙන ඉත්තනාමං චූඤ්ඤි. “භොමි ඉත්තනාමස්ස හරියා ඡන්දවාසිනී ව භොගවාසිනී ව -පෙ- ඡන්දවාසිනී ව මුහුත්තිකා ව -පෙ- ඡන්දවාසිනී ව ධනකකිකා වා” ති පතිගණනාති විමංසති පච්චාභරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

බද්ධවකානං.

මූලං සංඝිතං.

51 සපරිද්දකොව පිළිබඳ ව යමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද හෙතෙමේ “වහන්ස, යනු මැනව, මෙනම් ඇත්තනුව මුහුතනිකා ද, ධතකාකිතා ද මුහුතනිකා ද, ඡන්දවාසිනී ද මුහුතනිකා ද ධජාහටා ද භාය්‍යා වෙමා” යි මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව’ යි මහණකු මෙහෙයා ද ඒ මහණ එය පිළිගනී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සඟවෙසෙස්-ඇවැත් වී

එකමූලකය නිමි

සමූලකය ද, නිමූලකය ද, නාමමූලකය තෙක් මෙසේ ම කටයුතු යි.

මේ දසමූලකය යි:

52 සපරිද්දකොව පිළිබඳ ව යමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද, හෙතෙමේ මහණකු මෙහෙයයි “වහන්ස, යනු මැනව, මෙනම් ඇත්තනුව ධතකාකිතා ද, ඡන්දවාසිනී ද, භොගවාසිනී ද, පටවාසිනී ද, ඔදපතනකිනී ද, ඔහටවුමබ්වා ද, දුසිහරියා ද, කම්මකාරිහරියා ද, ධජාහටා ද, මුහුතනිකා ද භාය්‍යා වෙමා” යි මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව’ යි මහණකු මෙහෙයයි ද, එ මහණ පිළිගනී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

දණ්ඩවිභවකුය නිමි

53 මාතුරකකිතාවක් නොමෝ “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුව ධතකාකිතා භාය්‍යා වෙමි” යි මෙනම් ඇත්තනුව කියනු මැනව’ යි මහණකු මෙහෙයා ද, මහණ එය පිළිගනී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ

54 මාතුරකකිතාවක් “වහන්ස, යනු මැනව, මෙනම් ඇත්තනුව ඡන්දවාසිනී භොගවාසිනී පටවාසිනී ඔදපතනකිනී ඔහටවුමබ්වා දුසිහරියා කම්මකාරිහරියා ධජාහටා මුහුතනිකා භාය්‍යා වෙමි” යි මෙනම් ඇත්තනුව කියනු මැනව’ යි මහණකු මෙහෙයා ද, පිළිගනී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

නි:සෙත්තපපදයෝ යි.

55 මාතුරකකිතාවක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුව කියනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුව ධතකාකිතා ද, ඡන්දවාසිනී ද භාය්‍යා වෙමි” යි මෙනම් ඇත්තනුව කියනු මැනව’ යි මහණකු මෙහෙයා ද ඒ මහණ එය පිළිගනී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ මාතුරකකිතාවක් “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තනුව ධතකාකිතා ද, භොගවාසිනී ද ධතකාකිතා ද, මුහුතනිකා ද භාය්‍යා වෙමි’ යි මෙනම් ඇත්තනුව කියනු මැනව’ යි මහණකු මෙහෙයයි ද, ඒ මහණ එය පිළිගනී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ

බණ්ඩවකුය යි

56. මාතුරකකිතාවක් මහණකු මෙහෙය යි, “වහන්ස, යනු මැනව, මෙනම් ඇත්තනුව ඡන්දවාසිනී ද, භොගවාසිනී ද, ඡන්දවාසිනී ද, මුහුතනිකා ද ඡන්දවාසිනී ද, ධතකාකිතා ද භාය්‍යා වෙමි” යි මෙනම් ඇත්තනුව කියනු මැනව’ යි මහණකු මෙහෙයා ද, ඒ මහණ පිළිගනී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ

බද්ධවකුය යි.

මූලය සංක්ෂිප්ත යි,

57 මාතුරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමිං චුඤ්ඤි
“හොමි ඉස්සන්තාමිස්ස හරියා ධනකකිතා ව ධනකකිතා ව -පෙ-
මුහුතතිකා ව ඡන්දවාසිනී ව -පෙ- මුහුතතිකා ව ධර්මානවා වා”ති පතිගණනාති
විමංසති පච්චායරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

එකමුලකං නිවේශනං.

දුමුලකාදිනිමි එවමෙව කාතබ්බාති.

ඉදං දසමුලකං

58 මාතුරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති - “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමිං චුඤ්ඤි
“හොමි ඉස්සන්තාමිස්ස හරියා ධනකකිතා ව ඡන්දවාසිනී ව හොගවාසිනී ව
පච්චාසිනී ව ඔදපතනකිනී ව ඔහටවුමොටා ව දුසි ව හරියා ව කම්මකාරී ව
හරියා ව ධර්මානවා ව මුහුතතිකා වා”ති පතිගණනාති විමංසති පච්චායරති,
ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

අපරං මාතුරකඛිතාවකාතං නිවේශනං.

59 පිතුරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති -පෙ- මාතෘපිතුරකඛිතා භික්‍ෂුං
පභිණාති -පෙ- භාතුරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති -පෙ- හඨිනිරකඛිතා භික්‍ෂුං
පභිණාති -පෙ- ස්‍යාතිරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති -පෙ- ගොභාතරකඛිතා භික්‍ෂුං
පභිණාති -පෙ- ධම්මරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති -පෙ- සාරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති,
-පෙ- සපරිදණකා භික්‍ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමිං චුඤ්ඤි “හොමි
ඉස්සන්තාමිස්ස හරියා ධනකකිතා”ති පතිගණනාති විමංසති පච්චායරති,
ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

60 සපරිදණකා භික්‍ෂුං පභිණාති, “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමිං
චුඤ්ඤි “හොමි ඉස්සන්තාමිස්ස හරියා ඡන්දවාසිනී, හොගවාසිනී, පච්චාසිනී,
ඔදපතනකිනී, ඔහටවුමොටා, දුසි ව හරියා ව, කම්මකාරී ව හරියා ව, ධර්මානවා
මුහුතතිකා”ති පතිගණනාති විමංසති පච්චායරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

නිකෙඛපපදාති.

61 සපරිදණකා භික්‍ෂුං පභිණාති - “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමිං චුඤ්ඤි
“හොමි ඉස්සන්තාමිස්ස හරියා ධනකකිතා ව ඡන්දවාසිනී ව -පෙ- ධනකකිතා
මුහුතතිකා වා”ති පතිගණනාති විමංසති පච්චායරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

බණ්ඩවකාතං.

62 සපරිදණකා භික්‍ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමිං චුඤ්ඤි
“හොමි ඉස්සන්තාමිස්ස හරියා ඡන්දවාසිනී ව හොගවාසිනී ව -පෙ- ඡන්දවාසිනී
ව මුහුතතිකා ව -පෙ- ඡන්දවාසිනී ව ධනකකිතා වා”ති පතිගණනාති
විමංසති පච්චායරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

බද්ධවකාතං.

මුලං සංවිතනං.

57 මාතුරකඛිතාවක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට මුහුතනිකා ද, ධනකකිතා ද මුහුතනිකා ද ඡන්දවාසිනී ද මුහුතනිකා ද ධජාහවා ද භාය්‍යා වෙමි’යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’යි මහණකු මෙහෙයා ද, එ මහණ පිළිගනී ද විමසයි ද පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්-ඇවැත් වේ

එකමුලකය නිමි.

දුමුලකාදිහු ද මෙසේම කටයුත්තාහ.

මේ දසමුලකය යි.

58 මාතුරකඛිතාවක් “වහන්ස, යනු මැනව. මෙනම් ඇත්තනුට ධනකකිතා ද, ඡන්දවාසිනී ද, භොගවාසිනී ද, පටවාසිනී ද, ඔදපත්තකිනී ද, ඔහටවුමබ්බා ද, දුසිහරියා ද, කමමකාරී හරියා ද, ධජාහවා ද, මුහුතනිකා ද, භාය්‍යා වෙමි’යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’යි මහණකු මෙහෙයා ද, එ මහණ පිළිගනී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්-ඇවැත් වේ

අපර මාතුරකඛිතාවක් නිමි.

59 පිතුරකඛිතාවක් මාතුරකඛිතාවක් භාතුරකඛිතාවක් හයිතිරකඛිතාවක් ඤාතිරකඛිතාවක් ගොතතරකඛිතාවක් ධම්මරකඛිතාවක් සාරකඛිතාවක් සපරිදණ්ඩාවක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ධනකකිතා භාය්‍යා වෙමි’යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’යි මහණකු මෙහෙයා ද, පිළිගනී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

60 සපරිදණ්ඩාවක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී, භොගවාසිනී, පටවාසිනී, ඔදපත්තකිනී, ඔහටවුමබ්බා, දුසි හරියා කමමකාරීහරියා, ධජාහවා මුහුතනිකා භාය්‍යා වෙමි’යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’යි මහණකු මෙහෙයා ද එ මහණ එය පිළිගනී ද විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

නිෂේක්ඛපපදසෝ යි.

61 සපරිදණ්ඩාවක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ධනකකිතා ද, ඡන්දවාසිනී ද ධනකකිතා ද මුහුතනිකා ද භාය්‍යා වෙමි’යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’යි මහණකු මෙහෙයා ද පිළිගනී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

බණ්ඩවක්‍රය යි.

62 සපරිදණ්ඩාවක් ‘වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී ද, භොගවාසිනී ද, ඡන්දවාසිනී ද මුහුතනිකා ද ඡන්දවාසිනී ද ධනකකිතා ද භාය්‍යා වෙමි’යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’යි මහණකු මෙහෙයා ද එ මහණ එය පිළිගනී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

බද්ධවක්‍රය යි.

මූලය සංක්ෂේපන යි.

63 සපරිද්දකි. හිකුටු පහිණැති “ගව්න භානො ඉන්තාමං බුග්භි
 “භොම ඉන්තාමස්ස භරියං මුත්තතිකා ච ධනකාකිතා ච -පෙ- මුත්තතිකා ච
 ඡද්දවාසිති ච -පෙ- මුත්තතිකා ච ධජාහටා චා”ති. පතිගණනාති විමංසති
 පච්චාහරති, ආපතති සබ්බාදිසෙසස්ස

එකමුඳක. නිවේන.

දමුලකාදිහිපි එවමෙව කාතබ්බාහි.

စုငုံ သမုဒ္ဒါန

64. සපරිද්දණඩා භික්ෂුං පභිණාතී - “ගච්ඡ් භතෙන ඉද්දනාමං බ්‍රිභි
 “හොමි ඉද්දනාමෙස භරියා ධතකකිතා ච ඡන්දවාසිනී ච හොගවාසිනී ච
 පචවාසිනී ච ඔදපනනකිනී ච ඔභට්ඨමචා ච දසී ච භරියා ච කම්මකාරී
 ච භරියා ච ධජාහටා ච මුහුත්තා වා”ති පභිගණනාති විමංසති පචවාහරති,
 ආපනති සබ්බාදිසෙසසසස

සසරිදායා විහාරය.

සබ්බ. චක්කාද්දසාලං නිබ්බිතං.

65. පතිගණනාති විමංසති පච්චාගරති, ආපති සබ්බාදිසෙසසංඝං.

පක්ෂිගණකාරී විමර්ශන හි පව්වාගරනී, ආපනනී චුලලව්වසයන

පතිගණනාහි හ විමසාති පව්‍යාහරති, ආපනති චුලලවසයා

පක්ෂගණනාහි න චිලේසිති, න පළමාභරනි, අංපනති දුකකටසස

ත පතිගණනයානි විමසනි පළමාහරනි, ආපනනි ජලලව්වසාස

න පතිගණනයානි විමංසනි න පච්චාහරනි, 'ආපනති දුක්ඛධස්ස

න පතිගණනාති න විමසංති පච්චාගරති, ආපනති දුක්ඛවසා

න පතිගණනානි ට්න විමංසනි න පච්චාගරනි, අනාපනනි

**66 පූර්වෝ සම්මුතලෙ තිබුණ දා නොපෙනී - “ගවින්ද භනෙන් ඉස්සන්හැමි
ඉන්නිං මීමංසාව”** කිය සබේට පතිගණනයනි සබේට වීමංසනනි සබේට පඩවා-
හරනනි, දාපනනි සබේටයං සධ්‍යාදිසෙසසස

67 පුරිසො සම්බුලෙ හිකුටු ආණ්ඩෙහි:- “ගව්‍ය් භතො ඉස්තාමිං ඉසිං විමංසථාති” සබ්බෙ ප්‍රජාගණනාති සබ්බෙ විමංසනාති එකං පටිච්ඡා-භරාසෙනාති, ආපනාති සබ්බෙසං සම්මාදිසෙසසං

68 පූර්වසා සම්මිත්‍රලෙ තිකඩු ආණ්ඩපෙනි - “භවිෂ්ඨ භවෙන ඉතිහාසාදිං ඉන්ධං විලංසථා”ති සබ්බෙ පතිගරුහනාති එකං ටිලංසාපෙනා සබ්බෙ පථිවි, භරනාති, ආපනාති සබ්බෙසං සබ්බාදිසසසසා

63 සපරිදණකාවක් “වහන්ස, යනු මැනව් මෙනම් ඇත්තනුට මුහුනතිකා ද, ධනකකිකා ද මුහුනතිකා ද ඡන්දවාසිනී ද මුහුනතිකා ද ධර්මාභවා ද භාග්‍ය්‍යා වෙමි’යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව්”යි මහණකු මෙහෙයා ද, එ මහණ එය පිළිගණී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

එකමූලකය නිමි.

දිමුලකාදිහු ද මෙසේ ම කටයුත්තාහ

මේ දසමූලකය යි

64. සපරිදණකාවක් “වහන්ස, යනු මැනව්. ‘මෙනම් ඇත්තනුට ධනකකිකා ද, ඡන්දවාසිනී ද, භොගවාසිනී ද, පටවාසිනී ද, ඔදපත්තකිනී ද, ඔහටචුම්බිටා ද, දුසිභරියා ද, කම්මකාරී භරියා ද, ධර්මාභවා ද, මුහුනතිකා ද භාග්‍ය්‍යා වෙමි’යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව්”යි මහණකු මෙහෙයා ද එ මහණ එය පිළිගණී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද සභවෙසෙස්-ඇවැත් වේ.

සපරිදණකා චක්‍රය යි.

වක්කකපෙය්‍යාලය නැම නිමි

65. පිළිගණීයි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද, සභවෙසෙස්-ඇවැත් වේ පිළිගණීයි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු නොම ගෙණ එයි ද ථුලාසි-ඇවැත් වේ පිළිගණීයි ද, නොවිමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද ථුලාසිඇවැත් වේ. පිළිගණීයි ද, නො විමසයි ද පිළිතුරු නොම ගෙණ එයි ද, දුකුලා-ඇවැත් වේ. නො පිළිගණීයි ද විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද, ථුලාසි-ඇවැත් වේ නො පිළිගණීයි ද විමසයි ද, පිළිතුරු නොම ගෙණ එයි ද, දුකුලාඇවැත් වේ. නො පිළිගණීයි ද, නො විමසයි ද, පිළිතුරු නොම ගෙණ එයි ද ඇවැත් නොවේ.

66. පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යන්න මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි බොහෝ මහණුන් අණවයි, සියල්ලෝ ම පිළිගණීන් ද, සියල්ලෝ ම විමසන් ද, සියල්ලෝ ම පිළිතුරු ගෙණ එන් ද, සියල්ලන්ට ම සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

67 පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යන්න, මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි බොහෝ මහණුන් අණවයි, සියල්ලෝ ම පිළිගණීන් ද, සියල්ලෝ ම විමසන් ද, එක් මහණකු ලවා පිළිතුරු එළවන් ද, සියල්ලන්ට ම සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

68 පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යන්න මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි බොහෝ මහණුන් අණවයි සියල්ලෝ ම පිළිගණීන් ද, එක් මහණකු ලවා විමසවා ද සියල්ලෝ ම පිළිතුරු එළවන් ද සියල්ලන්ට ම සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

69 පුරිසො සමඛුලෙ භික්ඛු ආණ්ණපෙති - “ගච්ඡ භනෙන ඉද්ධනාමං ඉඤ්චං විමංසා”ති සබ්බෙ පතිගණනාති එකං විමංසාපෙති එකං පච්චා-
හරාපෙනති, ආපතති සබ්බසං සංඝාදිසංස්කෘතිය

70 පුරිසො භික්ඛු ආණ්ණපෙති - “ගච්ඡ භනෙන ඉද්ධනාමං ඉඤ්චං විමංසා”ති පතිගණනාති විමංසති පච්චාහරති, ආපතති සංඝාදිසංස්කෘතිය

71 පුරිසො භික්ඛු ආණ්ණපෙති - “ගච්ඡ භනෙන ඉද්ධනාමං ඉඤ්චං විමංසා”ති පතිගණනාති විමංසති අනෙකවාසිං පච්චාහරාපෙති ආපතති සංඝාදිසංස්කෘතිය

72 පුරිසො භික්ඛු ආණ්ණපෙති - “ගච්ඡ භනෙන ඉද්ධනාමං ඉඤ්චං විමංසා”ති පතිගණනාති, අනෙකවාසිං විමංසාපෙති, අනෙකවාසි විමංසනා පච්චාහරති, ආපතති සංඝාදිසංස්කෘතිය

73 පුරිසො භික්ඛු ආණ්ණපෙති “ගච්ඡ භනෙන ඉද්ධනාමං ඉඤ්චං විමංසා”ති පතිගණනාති අනෙකවාසිං විමංසාපෙති, අනෙකවාසි විමංසනා බහිද්ධා පච්චාහරති, ආපතති උභින්නං ථුල්ලච්චයස්ස

74 ගච්ඡනො සම්පාදෙති, ආගච්ඡනො විසංවාදෙති, ආපාති ථුල්ලච්චයස්ස ගච්ඡනො විසංවාදෙති, ආගච්ඡනො සම්පාදෙති, ආපතති ථුල්ලච්චයස්ස ගච්ඡනො සම්පාදෙති, ආගච්ඡනො සම්පාදෙති, ආපතති සංඝාදිසංස්කෘතිය. ගච්ඡනො විසංවාදෙති, ආගච්ඡනො විසංවාදෙති, අනාපතති.

75 අනාපතති සංඝස්ස වා චේතියස්ස වා භිලානස්ස වා කරණීයෙන ගච්ඡති, උම්මත්තකස්ස, ආදිකම්මකස්සාති.

විනිතවත්තු

උද්දානගාඨා

සුත්තං ඔතා ව නිකඛන්තා අනිච්චි ඉද්ධිපණ්ඩකා,
කලුගං කන්ධාන සමමොදි සංඥාචරිතසංඝාදි පණ්ඩකෙති

1 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො පුරිසො අඤ්ඤානරං භික්ඛු ආණ්ණපෙති - “ගච්ඡ භනෙන ඉද්ධනාමං ඉඤ්චං විමංසා”ති සො ගන්වා ඔනුස්සෙ පුච්ඡි - “කහං ඉද්ධනාමා”ති “සුත්තං භනෙන”ති භස්ස භුක්ඛු-
ච්චං අගොසි. “කච්චි භු බො අහං සංඝාදිසංස්කෘතිය ආපතති ආපගො”ති භගවතො එතමඤ්චං අරොචෙසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු සංඝාදිසංස්කෘතිය; ආපතති දුක්ඛචයස්ස”ති (1)

69 පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යන්න මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි බොහෝ මහණන් අණවයි ද සියල්ලෝ ම පිළිගනීන් ද එක් මහණකු ලවා විමසවා ද එක් මහණකු ලවා පිළිතුරු එළවා ද සියල්ලන්ට ම සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

70 පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි මහණකු අණවයි. පිළිගනීයි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්-ඇවැත් වේ.

71 පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි මහණකු අණවයි ද, පිළිගනීයි ද, විමසයි ද, අතැවැසි මහණකු ලවා පිළිතුරු එළවයි ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

72 පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි මහණකු අණවයි ද, පිළිගනීයි අතැවැසි මහණකු ලවා විමසවා තෙමේ පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

73 පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යනු මැනව. මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි මහණකු අණවයි ද, පිළිගනීයි ද, අතැවැසි මහණකු ලවා විමසවයි ද, අතැවැසි හෙමේ විමසා බැහැරට පිළිතුරු එළවයි ද දෙදෙනාටම පුලැසිඇවැත් වේ

74 යන්නේ පිළිගනීයි ද, විමසයි ද, පෙරලා එන්නේ පිළිතුරු නො පවසයි ද, පුලැසිඇවැත් වේ. යන්නේ නො පිළිගනීයි ද, එන්නේ විමසයි ද, පිළිතුරු එළවයි ද, පුලැසිඇවැත් වේ යන්නේ පිළිගනීයි ද, එන්නේ විමසයි ද, පිළිතුරු එළවයි ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ යන්නේ නො පිළිගනීයි ද, නො විමසයි ද, එන්නේ පිළිතුරු නො එළවයි ද, ඇවැත් නොවේ

75 සංඝයා පිළිබඳ හෝ චෛත්‍යය පිළිබඳ හෝ ශිලානුන් පිළිබඳ හෝ කටයුත්තකින් යෙයි ද ඔහුට ද උත්මතනකයාට ද ආදිකම්මකයාට ද ඇවැත් නොවේ

විනිශ්චිතවස්සු

උද්දනශාඨා

සුත්තාය, මනාය, නිකඛන්තාය, අනිජ්ඣ, ඉන්ද්‍රියානුකාය, කල්හසමෙවා-දනය, පණ්ඩකසංඥාට්ඨකය යි මෙහි වස්සු සතෙකි

1 එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි එක්තරා මහණකු ඇණවී ය හෙතෙමේ ගොස් “මෙනම් තැනැත්තී කොහිදැ”යි මිනිසුන් විවාලේ ය “වහන්ස, ඕ නිද්‍රොපගත ය”යි මිනිස්සු කීහ “කිම? මම සභවෙසෙස්ඇවැත් අවන්තෙමිදැ”යි ඒ මහණභට කුකුත් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කෙලේය “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නොවේ දුකුලා ඇවැත් වේ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (1)

2 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො පුරිසො අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං ආණාපෙසි “ගච්ඡ හතෙන ඉන්ද්‍රියනාමිං ඉන්ද්‍රියං විමංසා”ති සො ගන්තො මුහුසෙස පුච්ඡි “කහං ඉන්ද්‍රියනාමිං”ති “මහා හතෙන”ති -පෙ- “නික්ඛන්තා හතෙන”ති, ‘අනිත්ථි හතෙන’ති, “ඉන්ද්‍රියපණ්ඩකා හතෙන”ති තස්ස කුඤ්ඤාවං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු සම්භාවදිසෙසස්ස; අපනති දුක්ඛතාපයාති (2-5)

3 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං ඉන්ද්‍රිය සාමිකෙන සහ හන්තින්ද්‍රිය මාතුසිරං අගමාසි. කුලපගො භික්ඛු සමමොදනියං අකාසි තස්ස කුඤ්ඤාවං අහොසි -පෙ- “අලංචවනියා භික්ඛු”ති? “නාලංචවනියා හගවා”ති “අනාපනති භික්ඛු නාලංචවනියා”ති (6)

4 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු පණ්ඩකෙ සඤ්චරිතතං සමාපජ්ජි තස්ස කුඤ්ඤාවං අහොසි - කච්ඡි හු ඛො අහං සම්භාවදිසෙසො ආපනතිං ආපනෙතාසි. හගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සම්භාවදිසෙසස්ස; අපනති චුලලවටයස්සා”ති (7)

සඤ්චරිතත සික්ඛාපදං නිදෙසිතං.

3. 6.

කුටිකාරසික්ඛාපදං

11 තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා රාජගහෙ විහරති චෙළචතෙ කලඤ්ඤාතිවාපෙ තෙන ඛො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු සඤ්ඤාතිකායො කුටියො කාරාපෙනති අස්සාමිකායො අනතුදෙද්ධිකායො අපමාණීකායො, තායො හ නිට්ඨානං ගච්ඡන්ති හෙ යාවතබ්බලා විඤ්ඤාතතිබ්බලා විහරන්ති: “පුරිසං දෙථ, පුරිසන්තකරං දෙථ, ගොණං දෙථ, සකටං දෙථ, වාසිං දෙථ, එරහුං දෙථ, කුසාරිං දෙථ, කුඤ්ජං දෙථ, නිබ්බාදනං දෙථ, වලුච්චං දෙථ, චෙළං දෙථ, මුඤ්ජං දෙථ, බිබ්බජං දෙථ, තිණං දෙථ, ලිහතිකං දෙථ”ති. මුහුසො උපද්දතා යාවතාය, උපද්දතා විඤ්ඤාතතියා භික්ඛු දිස්වා උබ්බිජ්ජන්ති පි උතතසන්ති පි පලායන්ති අඤ්ඤාතපි ගච්ඡන්ති අඤ්ඤාතපි මුඛං කරොන්ති ආරම්භි ඵකෙනති, ගාමිමපි දිස්වා පලායන්ති, භික්ඛු මඤ්ඤමානා.

12 අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො රාජගහෙ වස්සං වුද්ධො යෙන ආලපි තෙන පකකාමි. අනුපුබ්බත යෙන ආලපි තදවසරි තත්‍ර පුදං ආයස්මා මහාකස්සපො ආලපියං විහරති අග්ගාලමෙ චෙතියෙ. අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පනතච්චරමාදය ආලපිං පිණ්ඩාය පාමිසි. මුහුසො ආයස්මනා මහාකස්සපං පය්යිත්වා උබ්බිජ්ජන්ති පි උතතසන්ති පි පලායන්ති අඤ්ඤාතපි ගච්ඡන්ති අඤ්ඤාතපි මුඛං කරොන්ති ආරම්භි ඵකෙනති අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො ආලපියං පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාහතනං පිණ්ඩපාතපටිකකනෙනා භික්ඛු ආමනෙතසි:

2 එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක්, “වහන්ස, යනු මැනව මෙ නම් සත්‍රිය විලසන්නා”යි එක්තරා මහණකු ඇණවී ය ගෙනෙමේ ගොස්, “මෙ නම් තැනැත්තිය කොහිද?”යි මිනිසුන් විවාළේ ය “වහන්ස, ඔ මලාය”යි ඔහු කීහ. “වහන්ස, ඔ නිකම ගියා ය ” “වහන්ස, ඒ සත්‍රියක් නොවේ ” “වහන්ස, ඔ සත්‍රීපණ්ඩිකාවකා”යි ඔහු කීහ. ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුලාඇවැත් වේ” (2-5)

3 එසමයෙහි එක්තරා සත්‍රියක් හිමියා සමග ඩබර කොට ගෙණ මවුගේ ගෙට ගියා ය කුලපග මහණෙක් ඇය ඔවා දී සතසා සැමියා වෙත පෙරලා යැවී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, සැමියා විසින් අනුශාසන නොවූවක් වේ ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, එසේ අනුශාසනවූවක් නොවේ” “මහණ, අනුශාසනවූවක පිණිස ඇවැත් නොවේ ” (6)

4 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පණ්ඩිකයකු කෙරෙහි සංවරණ-භාවයට පැමිණීමේ ය. ඒ මහණහට “කිමි? මම සභවෙසෙස්ඇවැත් අවන්නෙමි දෝ”යි කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කෙළේ ය “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නොවේ. ථුලාසිඇවැත් වේ”. (7)

සංකල්පිතනාශික්ෂාපදය නිමි.

3. 6.

කුටිකාරශික්ෂාපදය

1 එ සමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කලඤ්ඤ නිවාප නම් වූ වෙළඳවන-යෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි අලවු රට වැසි මහණහු ඉල්ලාගත් උපකරණ ඇති, කරවා දෙන හිමියන් තැනි, ඉක්මවූ පමණ ඇති, තමන් උදෙසා වූ කුටි කරවත්. ඒ කුටිහු නිවාටට නොයෙක් ඒ මහණහු “පුරුෂයකු දෙන්න, අත්තමක් දෙන්න, ගොණකු දෙන්න, ගාලක් දෙන්න, වෑයක් දෙන්න, පොරොවක් දෙන්න, කෙටේරියක් දෙන්න, උදුල්ලක් දෙන්න, නියතක් දෙන්න, වැලක් දෙන්න, හුණගසක් දෙන්න, මුදුතණ දෙන්න, බබුක්කණ දෙන්න, කුසනණ දෙන්න, මැටි දෙන්න”යි යැදීම් බහුල කොටැති ව විතවිම් බහුල කොටැති ව වෙසෙත් මිනිස්සු ආයාචනයෙන් මිරිකුනෝ, විතවීමෙන් මිරිකුනෝ මහණුන් දැක උද්වේගයට ද පැමිණෙත් තැනි ද ගණිත් පලා යෑම් ද කෙරෙත් අත් මහෙකින් ද යත් අත් දිගකට මුහුණ ද පෙරලත් දොර ද වසත් ඇත දෙනක ද දැක “මහණහු”යි හඟිමින් පලායෙත්

2. එකල්හි මහසුප් තෙරණුවෝ රජගහනුවර වස් වැස පවරා අලවු නුවරට වැඩිගහ එසමයෙහි මහසුප් තෙරණුවෝ අලවු නුවරට නොදුරු නොලං තන්හි වූ අග්ගාලව නම් වෛනාසපාතයෙහි වෙසෙත් ඉක්බිති මහසුප් තෙරණුවෝ පෙරවරු හැද පෙරෙව පා සිටුරු ගෙණ අලවු නුවරට පිඬු පිණිස පිවිසියහ. මිනිස්සු තෙරුන් දැක උද්වේග වෙත් තැනි ගණිත් පලා යෙත් මහ වලහා යෙත් මුහුණ අත් අතකට ද පෙරලත්. දොර ද පියත් ඉක්බිති මහසුප් තෙරණුවෝ අලවු නුවර පිඬු පිණිස හැසිර පිඬුවායෙන් වැලකුණෝ පසුබත්හි භික්ෂූන් අමතා මෙසේ වදාළහ:

“පුබ්බායං ආවුසො ආලවි සුභිකං අගොසි සුලභපිණ්ඩං සුකරා උඤ්ඤන පගගහෙන යාපෙතුං එතරභි පනායං ආලවි දුබ්භිකං දුලභපිණ්ඩං න සුකරා උඤ්ඤන පගගහෙන යාපෙතුං කො නු බො ආවුසො ගෙතු කො පච්චයො යෙනායං ආලවි දුබ්භිකං දුලභපිණ්ඩං න සුකරා උඤ්ඤන පගගහෙන යාපෙතු”න්ති අථ බො හෙ භික්ඛු ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස එතමස්සං ආරොවෙසුං

3 අථ බො භගවා රුජගහෙ යථාභිරන්තං විහරිතා යෙන ආලවි හෙත වාරිකං පක්කාමි අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන ආලවි නදවසරි තත්තු සුදං භගවා ආලවියං විහරති අග්ගාලවෙ වෙනිසෙ අථ බො ආයස්මා මහා-කස්සපො යෙන භගවා, තෙනුපසංඝිකම් උපසංඝිකමිතා භගවන්තං අභිවාදෙතා එකමන්තං නිසීදි එකමන්තං නිසිනෙතා බො මහාකස්සපො භගවතො එත-මස්සං ආරොවෙසි

4 අථ බො භගවා එතස්මිං නිද,තෙ එතස්මිං පකරණේ භික්ඛුසංඝං සන්තිපාතාපෙතා ආලවකෙ භික්ඛු පටිපුච්ඡි “සච්චං කීර තුලෙන භික්ඛවෙ සඤ්ඤාචිකායො කුටියො කාරාපෙඨ අස්සාමිකායො අනතුද්දොසි-කායො අප්පමාණීකායො, තායො න නිට්ඨානං ගච්ඡන්ති තෙ තුලෙන යාවතබ්බුලා ටිඤ්ඤානතිබ්බුලා විහරථ, පුරිසං දෙථ, පුරිසස්සකරං දෙථ, -පෙ- තිණං දෙථ, මහතිකං දෙථ”ති මනුස්සා උපද්දතා යාවතාය, උපද්දතා විඤ්ඤානතියා භික්ඛු දිස්වා උබ්බිජ්ජන්ති උත්තස්සන්ති පලායන්ති අඤ්ඤානපි ගච්ඡන්ති අඤ්ඤානපි මුඛං කරොන්ති ආරම්භි ඵකෙනති, ගාච්ඡි දිස්වා පලා-යන්ති භික්ඛු ඤ්ඤාමොතා”ති “සච්චං භගවා”

5 විහරභි බුද්ධො භගවා: “කථං හි තාම තුලෙන මොඝපුරිසා සඤ්ඤාචිකායො කුටියො කාරාපෙසඨ අස්සාමිකායො අනතුද්දොසිකායො අප්පමාණීකායො, තායො න නිට්ඨානං ගච්ඡන්ති තෙ තුලෙන යාවතබ්බුලා ටිඤ්ඤානතිබ්බුලා විහරිස්සථ පුරිසං දෙථ පුරිසස්සකරං දෙථ -පෙ- තිණං දෙථ මහතිකං දෙථ”ති තෙන මොඝපුරිසා අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විහරභිතා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි

“ඇවැත්නි, මේ අලවුනුවර පෙර සුභික්‍ෂ විස. සුලභ පිඩු ඇති විස පිඩු සිහිමෙන් යැපිම පහසු විස දැන් වනාහි මේ අලවුනුවර දුර්භික්‍ෂ ය. දුර්භ පිඩු ඇත්තේ ය පිඩු සිහිමෙන් යැපෙන්නට දුෂකර ය ඇවැත්නි, යම් හෙයකින් මේ අලවුනුවර දුර්භික්‍ෂ නම්, දුර්භ පිඩු ඇත්තේ නම්, පිඩු සිහිමෙන් යැපෙන්නට දුෂකර නම්, එයට හෙතු කවරේ ද? ප්‍රත්‍යය කවරේ” ද? යනු යි. ඉක්බිති ඒ භික්‍ෂුහු මහසුද්ධිකරුන්ට එ පවත් සැළ කළහ

3 එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර කැමැති තාක් වැස පිළිවෙළින් සැරි සරා වඩනා සේත්, අලවුනුවරට වැඩි සේක එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අලවුනුවර අග්‍යාලව නම් චෛත්‍යස්ථානයෙහි වැඩ වසන සේක ඉක්බිති මහසුද්ධිකරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹ වැද එකත්පසක ඉදගන්හ එකත් පසෙක හුන් මහසුද්ධිකරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එ පවත් සැළ කළහ

4 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ ප්‍රකරණයෙහි (ප්‍රත්‍යාවයෙහි) භික්‍ෂුසංඝයා රැස් කරවා අලවුවැසි මහණුන්ගෙන් ලෙසේ විවාළ සේක “සැබැද, මහණෙනි? තෙපි කරවා දෙන හිමියන් නැති, පමණ ඉක්ම වූ, නමන් ඉල්ලා ගත් උපකරණ ඇති, නමන් උදෙසා වූ කුටි කරවවු ද? ඒ කුටි නිමාවට නොයෙක් ද? ඒතෙපි “පුරුෂයකු දෙන්න, අත්තමක් දෙන්න, කුසතණ දෙන්න, මැටි දෙන්නැ”යි යැදීම බහුල ව, විතර්ථ බහුල, ව වසවු ද? මිනිස්සු යැදීමෙන් මිරිකුනෝ, විතර්ථමෙන් මිරිකුනෝ, මහණුන් දැක උද්වේගයට පැමිණෙත් ද? නැති ගණිත් ද? පලායෙත් ද? මහ වළභා යෙත් ද? මූහුණු වෙත අතකට පෙරළත් ද? දොර වසත් ද? “මහණහු”යි හඟිමින් දෙනක ද දැක පලායෙත් ද?” “සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස” යි ඒ මහණහු පිළිවදන් දුන්හ

5 භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගැරැහු සේක “හිස් පුරුෂයෙහි, තෙපි කෙසේ නම් ඉල්ලා ගත් උපකරණ ඇති, කරවා දෙන හිමියන් නැති, නමන් උදෙසා වූ, පමණ ඉක්ම වූ කුටි කරවවු ද? ඒ කුටි හි නිමාවට නොයෙක් ඒ තෙපි “පුරුෂයකු දෙන්න, අත්තමක් දෙන්න කුස තණ දෙන්න, මැටි දෙන්නැ”යි යැදීම බහුලව විතර්ථ බහුලව වසවු ද? හිස් පුරුෂයෙහි, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද නොවේ යි ගරභා දැහැමි කතා කොට භික්‍ෂුන් අමතා මෙසේ වදාළ සේක.

6. භූතපුබ්බං භික්ඛවෙ දෙව භාතරො ඉසංයො ගඛං තදිං උපනිස්සාය මහරිංසු. අථ ඛො භික්ඛවෙ මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජා ගඛං තදිං උපතරිකා, යෙන කණ්ණිට්ඨො ඉසි තෙනුපසඛකම් උපසඛකම්භා කණ්ණිට්ඨො ඉසි සත්තකකතං භොගෙහි පරිකම්පිකා, උපරි මුද්ධාති මහත්තං එණං කරිකා අට්ඨාසි අථ ඛො භික්ඛවෙ කණ්ණිට්ඨො ඉසි තස්ස තාගස්ස භයා කිසො අභොසි දුබ්බො දුබ්බණ්ණො උපපණ්ණුපණ්ණුකප්පානො ධම්මිසස්සතගතො අද්දසා ඛො භික්ඛවෙ ජෙට්ඨො ඉසි කණ්ණිට්ඨො ඉසි කිසං දුබ්බො දුබ්බණ්ණො උපපණ්ණුපණ්ණුකප්පානං ධම්මිසස්සතගතං, දිස්වාන කණ්ණිට්ඨො ඉසි එතද-වොච. “කිස්ස භා භො කිසො දුබ්බො දුබ්බණ්ණො උපපණ්ණුපණ්ණුකප්පානො ධම්මිසස්සතගතො”ති. ඉධ භො මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජා ගඛං තදිං උපතරිකා යෙනාගං තෙනුපසඛකම් උපසඛකම්භා මං සත්තකකතං භොගෙහි පරිකම්පිකා, උපරි මුද්ධාති මහත්තං එණං කරිකා අට්ඨාසි තස්සාගං භො තාගස්ස භයා මහි කිසො දුබ්බො දුබ්බණ්ණො උපපණ්ණුපණ්ණුකප්පානො ධම්මිසස්සතගතො”ති. “ඉච්ඡාමි පන භා භො තස්ස තාගස්ස අතාගමනනති.” “ඉච්ඡාමි භො තස්ස තාගස්ස අතාගමනනති” “අපි පන භා භො තස්ස තාගස්ස කිසුට්ඨ පස්සාසි”ති “පස්සාමි භො මණ්ණිකණ්ණං කණ්ණිට්ඨො පිලකිත”නති “තෙන හි භා භො තං තාගං මණ්ණිකා යො, මණ්ණිකා මෙ භො දෙහි, මණ්ණිකා මෙ අපො”ති

7 අථ ඛො භික්ඛවෙ මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජා ගඛං තදිං උපතරිකා, යෙන කණ්ණිට්ඨො ඉසි තෙනුපසඛකම් උපසඛකම්භා එකමත්තං අට්ඨාසි එකමත්තං ධීතං ඛො භික්ඛවෙ මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජානං කණ්ණිට්ඨො ඉසි එතදවොච. “මණ්ණිකා මෙ භො දෙහි, මණ්ණිකා මෙ අපො”ති අථ ඛො භික්ඛවෙ මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජා “භික්ඛු මණ්ණිකා යොචති, භික්ඛුස්ස මණ්ණිකා අපො”ති ඛිප්පකොද්දා අගමාසි දුතියමි ඛො භික්ඛවෙ මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජා ගඛං තදිං උපතරිකා, යෙන කණ්ණිට්ඨො ඉසි තෙනුපසඛකම් අද්දසා ඛො භික්ඛවෙ කණ්ණිට්ඨො ඉසි මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජානං දුරතොච අගච්ඡන්තං දිස්වාන මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජානං එතදවොච “මණ්ණිකා මෙ භො දෙහි, මණ්ණිකා මෙ අපො”ති අථ ඛො භික්ඛවෙ මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජා “භික්ඛු මණ්ණිකා යොචති, භික්ඛුස්ස මණ්ණිකා අපො”ති තතොච පටිනිවතති තතියමි ඛො භික්ඛවෙ මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජා ගඛං තදිං උපතරිකා, යෙන කණ්ණිට්ඨො ඉසි මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජානං ගඛං තදිං උපතරිකා, දිස්වාන මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජානං එතදවොච “මණ්ණිකා මෙ භො දෙහි, මණ්ණිකා මෙ අපො”ති අථ ඛො භික්ඛවෙ මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජා කණ්ණිට්ඨො ඉසි ගාථාහි අජ්ඣාසාසි

“මමනනපානං මිප්පලං උළාරං උපපජ්ජනිමස්ස මණ්ණිකා හෙච්ඡා,
තං තෙ ත දස්සං අනිශ්චයකො’සි ත වාපි තෙ අස්සමමාගමස්සං.

සුසු යථා සකඛරධොතපාණි නාසෙසි මං සෙලං යාවමොහො,
තං තෙ ත දස්සං අනිශ්චයකො’සි ත වාපි තෙ අස්සමමාගමස්සං”නති

6 මහණෙනි, පෙරවූවක් කියමි. දෙබෑ නවුස් කෙනෙක් ගංගා නදිය ඇසුරු කොට වුසුහ මහණෙනි, එකල්හි මණ්ඩකණ්ඩ නම් තාරජ ගංගානදිය පිතා කණ්ඩු නවුසා වෙත එළඹියේ ය. එළඹ සත් වටක් ඔහු දරණවැළින් වෙලා හිස ඔහුගෙහි මහත් සේ පෙණය කොට සිටියේ ය මහණෙනි, එකල්හි කණ්ඩු නවුස් තෙම ඒ තාරජට බියෙන් වැහැරුනේ, රුක්ඝ වූයේ, විවණ් වූයේ, හටගත් පඬු පාහැ ඇත්තේ, තහර පතුල සිරුර ඇත්තේ විය මහණෙනි, දෙවු නවුස් තෙම වැහැරුනු රුක්ඝවූ විවර්ණවූ හටගත් පඬු පාහැනි තහර පතුල සිරුර ඇති කණ්ඩු නවුසා දිවී දෑක ඔහුට “පින්වත, තෝ කවර හෙයින් වැහැරුනෙහි ද? රුක්ඝවූයෙහි ද? විවණ් වූයෙහි ද? හටගත් පඬු පාහැත්තෙහි ද? තහරවැල් පතුල සිරුර ඇත්තෙහි” ද? යි කී ය. “පින්වත, මෙහි මණ්ඩකණ්ඩ තාරජ ගහනිය පිහිතා මා කරා අවුත් සත් යලක් මා දරණවැළින් වෙලා හිස ඔහුගෙහි මහත් සේ පෙණය කොට සිටියේ ය පින්වත, මේ ඒ තයාට බියෙන් වැහැරුනෙමි, රුක්ඝ වූයෙමි, විවණ් වූයෙමි, හටගත් පඬු පාහැ ඇත්තෙමි, තහර පතුල සිරුර ඇත්තෙමි වෙමි” යි හෙතෙම කීය “පින්වත, තෝ ඒ තාරජගේ තොර්ම කැමැත්තෙහි ද?” යි දෙවු නවුස් පුළුවන “පින්වත, මේ ඒ තාරජගේ තොර්ම කැමැත්තෙමි” යි කණ්ඩු නවුස් කීය “පින්වත, තෝ ඒ තාරජගේ කිසිවක් දක්නෙහි ද?” යි දෙවු නවුස් පුළුවන “පින්වත, ගෙලෙහි පලන් මිණක් දකිමි” යි කණ්ඩු නවුස් කීය “එසේ නම් පින්වත, “මට මිණ දෙව, මිණෙන් මට වැඩෙක් ඇතැ” යි තාරජගෙන් මිණ ඉල්ලව” යි හෙතෙම කීය

මහණෙනි, ඉක්බිති මණ්ඩකණ්ඩ තාරජ ගංගානදිය පිතා කණ්ඩු නවුසා වෙත එළඹ එක් පසෙක සිටියේ ය එක් පසෙක සිටි තාරජට කණ්ඩු නවුස් තෙම “පින්වත, මට මිණ දෙව මිණෙන් මට වැඩෙක් ඇතැ” යි කීය මහණෙනි, එවිට මණ්ඩකණ්ඩ තාරජ “මහණ මිණ ඉල්ලයි මහණහට මිණෙන් වැඩෙක් ඇතැ” යි යුහු ව පලා ගියේ ය දෙවනු ද මණ්ඩකණ්ඩ තාරජ ගඟනා නදිය පිතා කණ්ඩු නවුසා වෙත එළඹියේ ය. කණ්ඩු නවුස් තෙම මණ්ඩකණ්ඩ තාරජ හු ඇත එත්තනු දෑක “පින්වත, මට මිණ දෙව මිණෙන් මට වැඩ ඇතැ” යි කීය මහණෙනි “එකල්හි මණ්ඩකණ්ඩ තාරජ “මහණ මිණ ඉල්ල යි මහණහට මිණෙන් වැඩෙක් ඇතැ” යි එපමණින් ම පෙරලා ගියේ ය තෙවනු ද මහණෙනි, කණ්ඩු නවුස් තෙමේ ගඟනා නදිය පිහිතා එන මණ්ඩකණ්ඩ තාරජ පුටුයේ ය දෑක ඔහුට “පින්වත, මට මිණ දෙව මිණෙන් මට වැඩ ඇතැ” යි කීයේය මහණෙනි, එකල්හි මණ්ඩකණ්ඩ තාරජ තෙමේ කණ්ඩු නවුසාට දෙගයෙකින් මෙසේ කීය

“මේ මිණ නිසා මට බොහෝ වූ ප්‍රණීත ආහාරපාන උපදී එය ඔබට නො දෙන්නෙමි තෙපි පුතපුතා යදනනු ය. නොප අසපුවට ද නො එන්නෙමි

මුවහත් තබන ලද කවුචක් ගත් අතැති තරුණයකු මෙන් තෙපි මිණ ඉල්ලමින් මා නැති ගන්වනු එය නොපට නො දෙන්නෙමි තෙපි පුත පුතා යදනනු ය නොප අසපුවට ද නො එන්නෙමි”

8. උච්ච ඛො භික්ඛවෙ චිණ්‍යනේයං නාගරාජා “භික්ඛු චිණ්‍ය යාවති භික්ඛුස්ස චිණ්‍යා දෙවො”ති පකඤ්චි. නද්‍ය පකඤ්චනො පකඤ්චනොවි¹ අහොසි, න උත පට්ඨාගස්සදී. උච්ච ඛො භික්ඛවෙ කණ්ටිකං දුට්ඨි නස්ස නාගස්ස දස්සනියස්ස පදස්සනෙන භිසෙයාසොමිත්තාය කිසො උහොසි දුට්ඨා දුට්ඨිකණ්ණො උපපණ්ඩුපපණ්ඩුකප්පානො ධිමනිසජ්ඣාගතො පදස්සා ඛො භික්ඛවෙ පෙට්ඨො දුට්ඨි කණ්ටිකං දුට්ඨි භිසෙයාසොමිත්තාය කිසං දුට්ඨා දුට්ඨිකණ්ණො උපපණ්ඩුපපණ්ඩුකප්පානො ධිමනිසජ්ඣාගතො දිස්වාන කණ්ටිකං දුට්ඨි ඵතදවොච: “කිස්ස ක්වං හො භිසෙයාසොමිත්තාය කිසො දුට්ඨා දුට්ඨිකණ්ණො උපපණ්ඩුපපණ්ඩුකප්පානො ධිමනිසජ්ඣාගතො”ති නස්සානං හො නාගස්ස දස්සනියස්ස පදස්සනෙන. භිසෙයාසොමිත්තාය කිසො දුට්ඨා දුට්ඨිකණ්ණො උපපණ්ඩුපපණ්ඩුකප්පානො ධිමනිසජ්ඣාගතො”ති උච්ච ඛො භික්ඛවෙ පෙට්ඨො දුට්ඨි කණ්ටිකං දුට්ඨි ගථාය උජ්ජිභාසි-

“න තං යාවෙ යස්ස පියං උට්ඨංතෙ² දෙසොසං³ හොති උභිසාවතාය,
තාහො චිණ්‍යො යාවිතො බ්‍රාහ්මණෙන පදස්සනෙද්දෙව තදජ්ඣිගමාති

තෙසං හි නාම භික්ඛවෙ ත්‍රයච්ඡාතගතානං පාණතං උමිත්තාපා භවිස්සති
යාවතා උමිත්තාපා මිඤ්ඤානති කිමිඤ්ඤ⁴ පන මිත්‍රස්සාදුතානං”

9 භූතපුබ්බං භික්ඛවෙ උඤ්ඤාතරො භික්ඛු භිමිච්ඡනාපස්සො විගර්හි දඤ්ඤාතරස්මිං වතස්සෙකි නස්ස ඛො පන භික්ඛවෙ චිතස්සෙකිස්ස උච්ච්ඡර විගතානං කිත්තං පලලලං උච්ච ඛො භික්ඛවෙ මිඤ්ඤාතරස්සෙකිස්ස නස්සි. පලලලෙ දිවිසං ගොවරං වරිකා සායං තා වතස්සෙකි වාසාය උපගච්ඡති උච්ච ඛො භික්ඛවෙ සො භික්ඛු නස්ස සකුණස්සෙකිස්ස සද්දෙන උබ්බාලො යෙනානං තෙනුපසෙකිති උපසෙකිමිතිං ටං දඨිවාදෙති ඵකමිත්තං කිසිදි ඵකමිත්තං කිසිත්තං ඛො උතං භික්ඛවෙ තං භික්ඛු ඵතදවොච “කච්චි භික්ඛු ඛමිනියං, කච්චි යාපනියං, කච්චි උපපතිඋමිතෙ පඤ්ඤානං පාගතො, කුඤ්ඤා ව තිං භික්ඛු ආගච්ඡති”ති “ඛමිනියං භගවා, යාපනියං භගවා, උපපති-උමිතෙ වාහං භගෙන පඤ්ඤානං පාගතො පඤ්ඤානෙ භිමිච්ඡනාපස්සො මිඤ්ඤාතරස්සෙකි නස්ස ඛො පන භගෙන වතස්සෙකිස්ස උච්ච්ඡර මිඤ්ඤාතරස්සෙකිස්ස කිත්තං පලලලං උච්ච ඛො භගෙන මිඤ්ඤාතරස්සෙකිස්ස නස්සි. පලලලෙ දිවිසං ගොවරං වරිකා සායං තා වතස්සෙකි වාසාය උපගච්ඡති තෙනා දහං පාගවා ආගච්ඡති නස්ස සකුණස්සෙකිස්ස සද්දෙන උබ්බාලො”ති “දුට්ඨි පන තිං භික්ඛු නස්ස සකුණස්සෙකිස්ස පතාගමිති”නති “දුට්ඨිමිත්තං ගතං නස්ස සකුණස්සෙකිස්ස පතාගමිති”නති “තෙන හි තිං භික්ඛු තඤ්ඤා ගතො තා වතස්සෙකි අපෙකිගතො රතනියා පඤ්ඤා යාමි තික්ඛිත්තං සද්දොත්‍රස්සාවෙති. “සුණන්තං මෙ භොගොනා සකුණා, යාවතිකා දුට්ඨිමිත්තං වතස්සෙකි වාසං උපගතො පතෙතන මෙ උඤ්ඤා, ඵකෙකං මෙ භොගොනා පතානං දදන්තු”ති රතනියා මිඤ්ඤා යාමි -පො- රතනියා පඤ්ඤා යාමි තික්ඛිත්තං සද්දොත්‍රස්සාවෙති. “සුණන්තං මෙ භොගොනා සකුණා යාවතිකා දුට්ඨිමිත්තං වතස්සෙකි වාසං උපගතො පතෙතන මෙ උඤ්ඤා, ඵකෙකං මෙ භොගොනා පතානං දදන්තු”ති

1 තථා පකඤ්චනොවි, උජ්ජි තද්‍ය පකඤ්චනොවි උජ්ජි 2 උට්ඨංතං, උච්ඡර
3. ට්ඨංතො, උජ්ජි දෙසොසං ව, සනා. 4 කිමිඤ්ඤ, උජ්ජි

8 මහණෙනි, ඉක්බිති ඉන්ද්‍රකර්ම නාරජ තෙම “මහණ මිණ ඉල්ලයි. මහණහට මිණෙන් වැඩෙක් ඇතැ”යි නික්ම ගියේ ය. එදා නික්ම ගියේ ගියේ ම විස පෙරළා නො ආයේ ය මහණෙනි, ඉක්බිති කණ්ඩු තවුස් හෙළ දකුම්කලු භාරජු නොදැක්මෙන් බෙහෙවින් වැහැරුනේ රුක්කවුටු විවණ් වූයේ හටගත් පඬුපැහැ ඇත්තේ නහර ඉල්පි ගිය සිරුර ඇත්තේ විස මහණෙනි, දෙටු තවුස් තෙම බෙහෙවින් වැහැරුණු රුක්ක වූ විවර්ණ වූ හටගත් පඬු පැහැති කණ්ඩු තවුසා දිවි දකු ඔහුට, “පින්වත, තෝ කවර හෙයින් වැරැහෙහි, රුක්ක වූයෙහි, විවණ් වූයෙහි, හටගත් පඬු පැහැ ඇත්තෙහි, නහරවැල් පෙනෙන සිරුර ඇත්තෙහි ද?”යි ඇසී ය “පින්වත, දකුම්කලු ඒ නා රජු නො දැක්මෙන් බෙහෙවින් වැරැහෙමි, රුක්ක වූයෙමි, පඬුපැහැති වූයෙමි, නහර ඉල්පුනු සිරුර ඇතියෙමි වෙමි”යි කී ය. මහණෙනි, ඉක්බිති දෙටු තවුස් තෙම කණ්ඩු තවුසාට ගයෙකින් ලෙසේ කී ය

“ගමක්හට ගමක් ප්‍රිය සි දන්තේ තම්, එය නො ඉල්ලුත්තේ ය. පුත පුතා ඉල්ලිලෙන් දොමා (අප්‍රිය) වෙයි බමුණා විසින් මිණ ඉල්ලනු ලැබූ නා තෙ ම ඔහුගේ අදහ්තයටම ගියේ ය”

මහණෙනි, ඒ නිරිසන්ධිය සත්තට පවා ඉල්ලීම, විනවිම අමනාප විය. මිනිස් වූවතට කියනු කිම?

9 මහණෙනි, පෙර එක්තරා මහණෙක් හිමිවත් පියසෙහි එක්තරා වත-ලැහැබෙක වෙසෙයි මහණෙනි, ඒ වතලැහැබට නොදුරෙහි ගැඹුරු මහ-විලෙක් ඇත මහණෙනි, එකලා පක්ෂිසමූහයෙක් ඒ විලෙහි දහවල් ගොදුරු කා සවස ලගිනු පිණිස ඒ වතලැහැබට පැමිණෙයි මහණෙනි, ඉක්බිති ඒ මහණ තෙම ඒ පක්ෂි සමූහයාගේ හඬින් පෙළුනේ මා වෙත එළැඹියේ ය එළැඹි මා වැද එකත්පස්ව හුන්නේ ය මහණෙනි, එකත්පස් ව හුන් ඒ මහණහට “කිම, මහණ, ඉවසිය හැකි ද? කිම? යැපිය හැකි ද? කිම? නිදුකින් අදහ්මෙ ආහි ද? මහණ තෝ කොහි සිට එයි ද?” යි කිමි එවිට ඒ මහණ මෙය කී ය “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඉවසිය හැකි ය භාග්‍යවතුන් වහන්ස, යැපිය හැකි ය වහන්ස, මම නිදුකින් අදහ්මෙ ආයෙමි ද වෙමි වහන්ස, හිමවු පියසෙහි මහ වතලැහැබෙක් වෙයි එය නොදුරෙහි ගැඹුරු මහවිලෙක් වෙයි වැලිදු වහන්ස, මහත් පක්ෂිසමූහයෙක් ඒ විලෙහි දහවල් ගොදුරු කා සවස ලගින්නට ඒ වතලැහැබට පැමිණෙයි භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම එහි සිට එමි ඒ පක්ෂිසමූහයාගේ හඬින් පෙළුනෙමි වෙමි” “මහණ, තෝ ඒ පක්ෂිසමූහයාගේ නොපැමිණීම කැමැත්තෙහි ද?” යි මම ඇසිමි “එසේය, වහන්ස, මම ඒ පක්ෂිසමූහයාගේ නොපැමිණීම ඊසියෙමි” යි ඒ මහණ කී ය එවිට “මහණ, එසේ වී තමි, තෝ එහි ගොස් ඒ වතලැහැබට වැද, ‘ගම් පමණ පක්ෂිහු මේ වතලැහැබෙහි විසීමට පැමිණියාහු ද, ඒ පින්වත් පක්ෂිහු මගේ වචනය අසන්වා පියාපතින් වෙ වැඩ ඇත පින්වත්හු මට එකී එකී පියාපත දෙත්වා’ යි පෙරයමිති තෙවරක් හඬ ගා කියව. රු මැදි යමිති ද, පැහුළ යමිති ද එසේ ම තෙවර තෙවර හඬ ගා කියව” යි කිමි.

10. අථ ඛො භික්ඛවෙ සො භික්ඛු තත්ථ ගතඤ්චා නං වතසණ්ඨං අපේක්ඛා-
ගහෙත්වා රතනීයා පඨමං යාමං තික්ඛිතතුං සද්දමනුස්සාවෙසි “සුණන්තූ මෙ
භොනෙතා සකුණො යාවතිකා ඉමස්මිං වතසණ්ඨෙව වාසං උපගතා, පනෙනත මෙ
අපේඨා, එකෙකං මෙ භොනෙතා පනතං දදන්තූ”ති. රතනීයා මිජ්ඣමං යාමං
-පෙ- රතනීයා පච්ඡමං යාමං තික්ඛිතතුං සද්දමනුස්සාවෙසි. “සුණන්තූ මෙ
භොනෙතා සකුණො යාවතිකා ඉමස්මිං වතසණ්ඨෙව වාසං උපගතා, පනෙනත මෙ
අපේඨා, එකෙකං මෙ භොනෙතා පනතං දදන්තූ”ති අථ ඛො භික්ඛවෙ සො
සකුණසමික්ඛා භික්ඛු පනතං යාවති, භික්ඛුස්ස පනෙනත අපේඨා”ති
නමො වතසණ්ඨා පකක්ඛාමි. තද්ද පකක්ඛනෙතා පකක්ඛනෙතාව අහොසි
ත පුත පච්චාගඤ්ජි තෙසං හි නාම භික්ඛවෙ තීරවජ්ඣගතානං පාණානං
අමිතාපා භවිස්සති යාවතා අමිතාපා විඤ්ඤානති, නිමිඛග පත මනුස්සතුතානං

11. භූතපුබ්බං භික්ඛවෙ රට්ඨපාලස්ස කුලපුතනස්ස පිතා රට්ඨපාලං
කුලපුතනං ගාථාය අප්ඤ්ඤාසි.

“අපාහං තෙ න ජාතාමි රට්ඨපාල ඛුජ්ජනා,
තෙ මං සඛගමම යාවනති කසමා මං තිං න යාවසිති.

යාවකො අප්පිගො හොති යාවං අදදමප්පිගො,
තසමානං නං න යාවාමි මා මෙ විදෙදසනා¹ අහු”ති.

12 සො හි නාම භික්ඛවෙ රට්ඨපාලො කුලපුතෙතා සකං පිතරං එවං
චක්ඛති නිමිඛග පත ජනො ජනං ගිහීනං හි භික්ඛවෙ දුස්සංභරාති භොගාති
සංභතාති² පි³ දුරනුරක්ඛියාති තත්ථ නාම භූමෙහ මොඝපුරිසා එවං
දුස්සංභරෙසු භොගෙසු සංභතෙසු පි³ දුරනුරක්ඛියෙසු යාවතඛුලා
විඤ්ඤානතිඛුලා විහරියාම: “පුරිසං දෙථ, පුරිසජ්ඣකරං දෙථ, ගොණං දෙථ,
සකචං දෙථ, වාසිං දෙථ, ඵරසුං⁴ දෙථ, කුඤ්ඤං දෙථ, කුඤ්ඤං දෙථ,
නිබ්බදනං දෙථ, වලලිං දෙථ, වෙඨං දෙථ මුඤ්ජං දෙථ, ඛිඛ්ඛජං දෙථ,
තිණං දෙථ, මතතිකං දෙථා”ති තෙතං මොඝපුරිසා අප්පසන්නානං වා
පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාම⁵”

“සඤ්ඤාචිකාය පත භික්ඛුනා කුටිං කාරයමානෙන අස්සාමිකං
අනතුරදදසං පමාණිකා කාරෙතබ්බා තත්ථදං පමාණං දිසෙසා දවාදස-
විදප්පිගො සුගතවිදප්පිගො නිවිසං සහගහනග්ග, භික්ඛු අභිනෙතබ්බා
වඤ්ඤදෙසනාය තෙති භික්ඛුහි වඤ්ඤං දෙසෙතබ්බං අනාරමං සප්පිකාමනං.
භාරමෙහ වෙ භික්ඛු වඤ්ඤමිං අප්පිකාමනෙ සඤ්ඤාචිකාය කුටිං
කාරෙය්‍ය භික්ඛු වා අනභිනෙය්‍ය වඤ්ඤදෙසනාය පමාණං වා
අතිකාමෙය්‍ය සබ්බාදිසෙසො”ති

13 සඤ්ඤාචිකා නාම සයං යාවිනා පුරිසමපි පුරිසජ්ඣකරමපි ගොණමපි
සකචමපි වාසිමපි ඵරසුමපි කුඤ්ඤමපි කුඤ්ඤමපි නිබ්බදනමපි වලලිමපි වෙඨමපි
මුඤ්ජමපි ඛිඛ්ඛජමපි තිණමපි මතතිකමපි

කුටිනාම උලලිතනා වා හොති අවලිතනා වා උලලිතනාවලලිතනා වා

කාරයමානෙනාති කඤ්ඤෙනෙන වා කාරපෙනෙන වා

1 විදෙසෙය්‍යා උප.සං. සි.මු 2 සංභතාති පි මු 3 සංභතෙසු පි මු
4 ඵරසු. උප.සං. සි මු

10. මහණෙනි, ඉක්බිති ඒ මහණ තෙම එහි ගොස් ඒ වතලාහැබ වැද රු පෙරයමිහි 'යම් පමණ පක්ෂිහු මේ වතලාහැබෙහි වාසයට පාමණියාහු ද, ඒ පින්වත් පක්ෂිහු මගේ වචනය අසත්වා පියාපතින් මට වැඩ ඇත පින්වත්හු මට එකී එකී පියාපත දෙත්වා'යි රු පෙරයමිහි ද මැද යමිහි ද පාහුළු යමිහි ද තුන්යලක් හඬගා කී ය මහණෙනි, එකල්හි ඒ පක්ෂිසමූහයා "මහණ තෙම පියාපත් ඉල්ලයි මහණනට පියාපතින් වැඩ ඇතැ" යි ඒ වතලාහැබෙන් නික්මුනේ ය එදා හිසේ හිසේ ම ය පෙරළා නො ආයේ ය මහණෙනි, ඒ නිරිසන්තිය සත්තට පවා ඉල්ලීම අප්‍රිය විය. විතථිම අප්‍රිය විය මිනිස්වූවනට කියනු ම කීම?

11 මහණෙනි, පෙර රට්ඨපාල කුලපුතුවේ පියා රට්ඨපාල කුලපුතුව-

"රට්ඨපාලය, බොහෝ දෙනා මා වෙත එළඹ මා යදනුදු මම ඔවුන් නො දනිමි. කවර හෙයින් හෝ මා නො අයදනෙහි ද?" යි භයෙකින් කී ය.

"ඉල්ලන නැතැත්තේ අප්‍රිය වෙයි ඉල්ලූ දු නො දෙන නැතැත්තේ ද අප්‍රිය වෙයි එහෙයින් "මා කෙරෙහි අප්‍රිය භාවයෙක් නො වේ වා" යි මම ඔබ නො යදිමි" යි රට්ඨපාල කුලපුත් කී ය

12. මහණෙනි, ඒ රට්ඨපාල කුලපුත් පවා සිය පියාට මෙසේ කියයි. බාහිර ජනයාට කියනුම කවරේ ද? මහණෙනි, හිඟයන් විසින් භෝග රුක් කටයුතු යි, රුක් කරන ලද භෝග දුකගේ රුක්ක යුතු හිස් පුරුෂයෙහි, මෙසේ දුකගේ රුක් කළ යුතු, දුකගේ රුක්ක යුතු ඒ භෝග විෂයයෙහි තෙපි "පුරුෂයකු දෙත්ත, අත්තමක් දෙත්ත, ගොණකු දෙත්ත, ගාලක් දෙත්ත, වැයක් දෙත්ත, පොරොවක් දෙත්ත, කෙවෙරියක් දෙත්ත, උදල්ලක් දෙත්ත, නියතක් දෙත්ත, වැලක් දෙත්ත, හුණගසක් දෙත්ත, මුදුනණ දෙත්ත, බබුස් තණ දෙත්ත කුසතණ දෙත්ත, මැටි දෙත්තැ" යි යැදුම් බහුලව, විතථිම බහුලව වසවු ද? හිස් පුරුෂයෙහි, මෙය නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

"තමා ඉල්ලාගත් උපකරණයෙන්, කරවා දෙන හිමියකු නැති, තමා උදෙසා වූ කිළියක් කරවන මහණෙකු විසින් පමණින් සුන් කිළියක් කරවිය යුතු. එහි මේ ප්‍රමාණයි. දිගින් සුගත් විසින් දෙළොස් වියහෙක. පුළුල් අතර සත් වියහෙකි. කුඩා බිම දෙසකු පිණිස හිසකු කැඳවිය යුත්තාහ. ඒ හිසකුත් විසින් උවදුරු රහිත වූ උපචාර සහිත වූ කුටිවාසනාව දෙසිය යුතු, ඉදින් මහණතෙම උවදුරු සහිත වූ උපචාර රහිත වාසනයෙහි ඉල්ලා ගත් උපකරණයෙන් කිළියක් කරවන්නේ නම්, කුටිවාසනාව දෙසීම පිණිස හිසකුත් හෝ නො කැඳවන්නේ නම් පමණ හෝ ඉක්මවන්නේ නම්, සභවෙසසේ ඇවැත් වේ."

13 සඤ්ඤාවිඤා තම පුරුෂයකු ද අත්තමක් ද ගොණකු ද ගාලක් ද වැයක් ද පොරොවක් ද කෙවෙරියක් ද උදල්ලක් ද නියතක් ද වැල් ද හුණගසක් ද මුදුනණ ද බබුස් තණ ද කුසතණ ද මැටි ද තමා ම ඉල්ලා ගෙන ය

කුඩා තම ඇතුළත අලෙවු දුන් හෝ පිටත අලෙවු දුන් හෝ ඇතුළත පිටත දෙකි ම අලෙවු දුන් හෝ කිළිය වෙයි

කාරයමානෙන්න යනු කරණ හෝ කරවන.

අස්සාමිකානති න අඤ්ඤා කොථි සාමිකො තොති ඉති වා පුරිසො වා
ගහට්ඨො වා පබ්බජිතො වා

අනතුද්දසනති අනතතො අත්ථො

සමාණිකා කාලෙතබ්බො නානිදං සමාණං දිසෙසා දවාදස විදප්පිතො
සුගතවිදප්පි යාති බාහිරිමෙන මානෙන

නිදිසං සංඝානාගන්ති අබ්බන්තරිමෙන මානෙන

භික්ඛු අභිනෙතබ්බො ඩුඤ්ඤ දෙසනායාති-තෙන කුටිකාරකෙන භික්ඛුතා
කුට්ඨවුත්ථං සොබෙඨො සබ්බං උපසම්බම්බො එකංගං උත්තරාසඛං කර්ථො
බුබ්බාතං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිකං උක්ඛාරිකං නිසීදිකං අඤ්ඤං පගහෙතො
එවමස්ස වචනිතො: “අභං භතෙන සඤ්ඤාවිකාය කුටිං කතතුකාමො
අස්සාමිකං අනතුද්දසං සොගං භතෙන සබ්බං කුට්ඨවුත්ථං ඔලොකනං යාවාමි” ති.
දුතියමපි යාවිතබ්බො තතියමපි යාවිතබ්බො සචෙ සබ්බො සබ්බෙසා
උස්සගති කුට්ඨවුත්ථං ඔලොකෙතුං, සබ්බෙන සබ්බෙන ඔලොකෙතබ්බො,
තො චෙ සබ්බො සබ්බෙසා උස්සගති කුට්ඨවුත්ථං ඔලොකෙතුං, යෙ තත්ථ භොනති
භික්ඛු ව්‍යභතා පටිබලා සාරමහං අතාරමහං සපරික්ඛමනං අපරික්ඛමනං
ජාතිතුං, තෙ යාවිතො සමමනනිතබ්බො එවඤ්ච පත භික්ඛුවෙ සමමනනිතබ්බො
ව්‍යභතත භික්ඛුතා පටිබලෙන සබ්බෙසා ඤ්ඤපෙතබ්බො

“පුණ්ණං මෙ භතෙන සබ්බෙසා අයං ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සඤ්ඤාවිකාය
කුටිං කතතුකාමො අස්සාමිකං අනතුද්දසං, සො සබ්බං කුට්ඨවුත්ථං
ඔලොකනං යාවති යදි සබ්බස්ස පතතකල්ලං, සබ්බෙසා ඉත්ථන්තාමඤ්ච
ඉත්ථන්තාමඤ්ච භික්ඛු සමමනෙතස්ස ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ඛුතො කුට්ඨවුත්ථං
ඔලොකෙතුං එසා ඤ්ඤති.

පුණ්ණං මෙ භතෙන සබ්බෙසා අයං ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සඤ්ඤාවිකාය
කුටිං කතතුකාමො අස්සාමිකං අනතුද්දසං, සො සබ්බං කුට්ඨවුත්ථං ඔලොකනං
යාවති, සබ්බෙසා ඉත්ථන්තාමඤ්ච ඉත්ථන්තාමඤ්ච භික්ඛු සමමනති ඉත්ථන්තාමස්ස
භික්ඛුතො කුට්ඨවුත්ථං ඔලොකෙතුං, යස්සායසමතො ඛමති ඉත්ථන්තාමස්ස
ව ඉත්ථන්තාමස්ස ව භික්ඛුතං සමමති¹ ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ඛුතො කුට්ඨවුත්ථං
ඔලොකෙතුං සො තුණ්හස්ස යස්ස නකබ්බති, සො භාසෙය්‍ය

සමමනා සබ්බෙන ඉත්ථන්තාමො ව ඉත්ථන්තාමො ව භික්ඛු ඉත්ථන්තාමස්ස
භික්ඛුතො කුට්ඨවුත්ථං ඔලොකෙතුං ඛමති සබ්බස්ස තස්මා තුණ්හි එවමෙනා
ධාරයාමි”ති

1 සමුත්ථි ඔජසං

අසාමිකං යනු: අන්තිසි හිමියෙක්, සත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ ගාමාවියෙක් හෝ පාවිද්දෙක් හෝ නො වෙයි.

අනතුරුදදසං යනු නමා උදෙසා.

පමාණිකා ආරෝහිතා නත්‍රිදං පමාණං දීඝසං දවාදහ විදනුයො සුගතවිදනුයා යනු ප්‍රමාණික ව කටයුතු යන මෙහි ප්‍රමාණය නම් බිහි බිත්ති සිට මැනීමෙන් සුගත විගතීන් දෙළොස් විගතෙකි.

නිසියා සන්නානාය යනු ඇතුළත බිත්ති සිට මැනීමෙන් සරස විගත් සතෙකි

හිඤ්ඤා අභිනෙතබ්බා චක්ඛුදෙසනාය යනු ඒ කුටිය කරණ මහණහු විසින් කුටිවාසනුව ගුණ කොට සංඝයා වෙත එළඹ උතුරාසහ එකස් කොට මහලු හිඤ්ඤා පා වැද උපල්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසෙයින් කිය යුතු වන්නේ ය 'වහන්ස, මම කරවා දෙන හිමියකු නැති නමා උදෙසා වූ කිසියක් කරණු කැමැත්තෙමි වහන්ස, ඒ මම කුටිවාසනුව බැලීමට සංඝයා යදිමි'යි දෙවතවට ද යැදිය යුතු තෙවතවට ද යැදිය යුතු ඉදින් සියලු සංඝ තෙමේ කුටිවාසනුව බැලීමට රුචි කෙරේ නම් හැම සංඝයා විසින් බැලිය යුතු ය ඉදින් හැම සංඝ තෙමේ කුටිවාසනුව බලන්නට උත්සාහ වත් නො වේ නම් එහි යම් හිඤ්ඤා කෙනෙක් සොපද්‍රව අනුපද්‍රව බව, සඋපචාර අනුපචාර බව දනගන්නට වෘත්ත වූවාහු ප්‍රතිබල වූවාහු වෙන් ද, ඒ හිඤ්ඤා අයද සමමත කළ යුත්තාහ මහණෙනි, මෙසෙයින් සමමත කළ යුතු වෘත්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණකහු විසින් සංඝ තෙමේ දූන්විය යුත්තේ ය

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා: මේ මෙනම් ඇති මහණ තෙමේ කරවා දෙන හිමියකු නැති නමා උදෙසා වූ කුටියක් නමා ම ඉල්ලාගත් උපකරණයෙන් කරණු කැමැති වෙයි හෙතෙම කුටිවාසනුව බැලීමට සංඝයා යදි ඉදින් සංඝයාට පාමිණිකල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහුගේ කුටිවාසනුව බැලීමට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද හිඤ්ඤා සමමත කරන්නේ ය තෙල ඤාති ය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා: මේ මෙනම් ඇති මහණ තෙමේ කරවා දෙන හිමියකු නැති නමා උදෙසා වූ කුටියක් නමා ම ඉල්ලාගත් උපකරණයෙන් කරණු කැමැති වෙයි හෙතෙම කුටිවාසනුව බැලීමට සංඝයා යදි සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහුගේ කුටිවාසනුව බලන්නට මෙනම් වූ ද, මෙනම් වූ ද හිඤ්ඤා සමමත කෙරෙයි මෙනම් මහණහුගේ කුටිවාසනුව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද හිඤ්ඤාගේ සමමුතිය යම් ආයුෂ්මතක්හට රුචි වේ නම් හේ තුෂ්ණිමාන වන්නේ ය යමක්හට රුචි නො වේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහුගේ කුටිවාසනුව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද හිඤ්ඤා සමමතයහ සංඝයාට රුචි වෙයි එහෙයින් මේ තුෂ්ණිමානවයා යි මෙසේ තෙල තුෂ්ණිමානවය ධරමි”යි

තෙති සම්මතෙති භික්ෂුහි තත්ථ ගන්තො කුට්ඨෙත්ථ ඔලොකෙහරිතං සාරමං අනාරමං, සපරික්කමනං අපරික්කමනං ජාතිතබ්බං සචෙ සාරමං හොති අපරික්කමනං, ටො ඉධ කරිති වහනබ්බං, සචෙ අනාරමං හොති සපරික්කමනං සංඝස්ස ආරොචෙනබ්බං අනාරමං සපරික්කමනහති තෙන කුට්ඨකාරකෙන භික්ෂුතා සංඝං උපසංඝමිති, එකංසං උත්තරංසංඝං කාරිතො බුද්ධස්තං භික්ෂුතං පාදෙ වජ්ඣිතො උක්කුට්ඨං නිසීදිති, අඤ්ජලිං පග්ගහෙති, එවමස්ස වචනියො. “උභං භනෙත සංඤ්ඤවිකාය කුට්ඨං කතතුකාමො අස්සාමිකං අතතුද්දසිං, සො භං භනෙත සංඝං කුට්ඨෙත්ථෙසනං යාවාමි”ති දුතියමපි යාවිතබ්බං තතියමපි යාවිතබ්බං වෘතෙනත භික්ෂුතා පටිබලෙන සංඝෙස්ස ඤාපෙනබ්බො:

“සුඤ්ඤානං මෙ භනෙත සංඝෙස්ස අයං ඉත්ථනාමො භික්ෂු සංඤ්ඤවිකාය කුට්ඨං කතතුකාමො අස්සාමිකං අතතුද්දසිං, සො සංඝං කුට්ඨෙත්ථෙසනං යාවති, යදි සංඝස්ස පතතකල්පං සංඝෙස්ස ඉත්ථනාමස්ස භික්ෂුතො කුට්ඨෙත්ථෙසෙය්‍ය එසං ඤාතති

සුඤ්ඤානං මෙ භනෙත සංඝෙස්ස අයං ඉත්ථනාමො භික්ෂු සංඤ්ඤවිකාය කුට්ඨං කතතුකාමො අස්සාමිකං අතතුද්දසිං, සො සංඝං කුට්ඨෙත්ථෙසනං යාවති, සංඝෙස්ස ඉත්ථනාමස්ස භික්ෂුතො කුට්ඨෙත්ථෙසෙති, යස්සායසචතො බමෙති ඉත්ථනාමස්ස භික්ෂුතො කුට්ඨෙත්ථෙසෙති සො තුඤ්ඤස්ස, යස්ස තතනිමති සො භාසෙය්‍ය

දෙසිතං සංඝෙස්ස ඉත්ථනාමස්ස භික්ෂුතො කුට්ඨෙත්ථෙසෙති සංඝස්ස, තස්මා තුඤ්ඤ ඵලමෙතං ධාරයාමි”ති

සාරමං නාම. කිපිලලිකානං වා ආසයො ගොති උපවිකානං වා ආසයො ගොති උඤ්ඤානං වා ආසයො ගොති අභිතං වා ආසයො ගොති විච්ඡිකානං වා ආසයො ගොති සතපදිතං වා ආසයො ගොති භජිතං වා ආසයො ගොති සිභානං වා ආසයො ගොති වෘත්තානං වා ආසයො ගොති දීපිතං වා ආසයො ගොති අවජානං වා ආසයො ගොති. තරච්ඡානං වා ආසයො ගොති. යෙසං කෙසංඤ්චි නිරච්ඡානගතානං පාණානං ආසයො ගොති පුබ්බානනනිසසිතං වා ගොති අපරනනනිසසිතං වා ගොති අබ්බාසානනනිසසිතං වා ගොති අසානනනිසසිතං වා ගොති සුසානනනිසසිතං වා ගොති උය්‍යානනනිසසිතං වා ගොති රුජවජ්ඣනනිසසිතං වා ගොති. භජිතාලානනිසසිතං වා ගොති අස්සාලානනිසසිතං වා ගොති බ්බනාගාරනිසසිතං වා ගොති පානාගාරනනිසසිතං වා ගොති සුතානනිසසිතං වා ගොති රච්ඡානනිසසිතං වා ගොති වච්චරනනිසසිතං වා ගොති. සභානනිසසිතං වා ගොති සංසරණ¹ නිසසිතං වා ගොති එතං සාරමං නාම

අපමේකමනං නාම න සක්කා ගොති යථාසුභෙන සකචෙන අනුපරි-ගන්තුං, සමනතා නිසෙසනියා අනුපරිගන්තුං එතං අපරික්කමනං නාම

1 සංවරණ, අවසානං

ඒ සමමත වූ භික්ෂූන් විසින් එහි ගොස් කුටිවාසනුව බැලිය යුතු ය සොපද්‍රව බව අනුපද්‍රව බව සඋපචාර බව අනුපචාර බව දතයුතු ය. ඉදින් සොපද්‍රව අනුපචාර වේ නම් “වෙහි තහලක් කර”යි කියයුත්තේ ය ඉදින් අනුපද්‍රව සඋපචාර වේ නම් ‘අනුපද්‍රව ය සඋපචාර ය’යි සඟනට ආරෝපන කළයුතු ය ඒ කුටිකාරක මහණහු විසින් සතුන් වෙත එළඹ උතුරාසන එකක් කොට මහලු භික්ෂූන් පා වැද උළුලෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳලෙසේ කියයුත්තේ ය ‘වහන්ස, මම කරවා දෙන හිමියකු නැති නමුත් උදෙසා වූ කුටියක් නමුත් ම ඉල්ලාගත් උපකරණින් කරණු කැමැත්තෙමි වහන්ස, ඒ මම කුටිවාසනු දෙශනාවට සංඝයා අයදීම’යි දෙවනවට ද යැදිය යුතු තෙවනවට ද යැදිය යුතු වෘත්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ ඥාපනය කළ යුත්තේ ය

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ කරවා දෙන හිමියකු නැති නමුත් උදෙසා වූ කුටියක් නමුත් ම ඉල්ලාගත් උපකරණින් කරණු කැමැත්තෙමි ය හේ කුටිවාසනු දෙශනාවට සංඝයා අයදී ඉදින් සංඝයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු හේ කුටිවාසනුව දෙසන්නේ ය තෙල ඥාතාති යි

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ කරවා දෙන හිමියකු නැති නමුත් උදෙසා වූ කුටියක් නමුත් ම ඉල්ලාගත් උපකරණින් කරණු කැමැත්තෙමි ය හේ කුටිවාසනු දෙශනාවට සංඝයා අයදී සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහුගේ කුටිවාසනුව දෙසයි යම් ආයුෂ්මතක්හට මෙනම් මහණහුගේ කුටිවාසනුව දෙසීම රුචි වේ නම් හේ තුෂ්ණීමිභාවය වන්නේ ය, යමක්හට රුචි නො වේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහුගේ කුටිවාසනුව දෙසන ලද සංඝයාට රුචි වෙයි එහෙයින් තුෂ්ණීමිභාවය යි මෙසේ තෙල තුෂ්ණීමිභාවය බරම”යි

සාරමහ නම් කුහුඹුවන්ගේ හෝ තුඹසෙක් වෙයි වේයන්ගේ හෝ තුඹසෙක් වෙයි මීයන්ගේ හෝ බිලයෙක් වෙයි සපුන්ගේ හෝ බිලයෙක් වෙයි නුහුසුවන්ගේ හෝ බිලයෙක් වෙයි සියපානන්ගේ හෝ බිලයෙක් වෙයි ඇතුන් හෝ වසන නැතෙක් වෙයි සිංහයන් හෝ වසන නැතෙක් වෙයි වගුන් හෝ වසන නැතෙක් වෙයි දිවියන් හෝ වසන නැතෙක් වෙයි වලසුන් හෝ වසන නැතෙක් වෙයි තරසුන් හෝ වසන නැතෙක් වෙයි යමකිසි තිරිසන්ගිය සතුන් වසන නැතෙක් වෙයි හැල් ඇ පුබ්බතන වපුල නැතෙක් හෝ වෙයි උදු ඇ අපරතන වපුල නැතෙක් හෝ වෙයි වධස්ථාන ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි දම්ගෙඩිය ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි සොහොන ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි උයන් ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි රජවතු ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි ඇත්හල් ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි අස්හල් ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි සිරගේ ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි අවන්හල් ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි මස්ළොඹු ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි රිසමහ ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි සිවුමංසල ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි සහා ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි යන එක මහ ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි තෙල ‘සාරමහ’ නම

අපරිකාමන නම් ගොනුන් යෙදූ ගැලෙකින් සිසාර යන්නට ගාත්පස භිණ්ණකින් සිසාර යන්නට නො ගැනී වේ ද, තෙල ‘අපරිකාමන’ නම

අනුමතය: නම න කිසිලිකම වා අසයෝ හොඳි -පෙ- න සංසරණනිසිතම වා හොඳි එනං අනුමතය නම

සපරිකමන: නම සකසා හොඳි යථා සුභතන සකවෙන අනු- පරිගනනා, සමනතා නිසෙතියා අනුපරිගනනා, එනං සපරිකමන නම.

සංකල්පනා නම සං යාචනා පුරිසමි පුරිසකරමි -පෙ- ලෙතිකමි

කුල නම උලිභතා වා හොඳි අවලිභතා වා උලිභතාවලිභතා වා කෙරෙයාති කරෙති වා කරෙපෙති වා

හිකු වා අනුමතය වනුදෙසනාය සමාණං වා අනුමතයෙයාති. කුලනිසිතයෙක කෙරෙන කුලිවනුදෙසනායෙහි අසාමතා වා විකාරනා වා අනුමතය කෙසෙකමනමි අනුමතයෙහි කරෙති වා කරෙපෙති වා පයෙහෙ පයෙහෙ දුකකමි, එකං පිණිං අනුමත අපනති උලිභතාය, නමා පිණිං අනුමත අපනති සංකල්පනාය

සංකල්පනා -පෙ- නෙති පුරිසමි සංකල්පනා

1 හිකු කුලි කරෙති අනුමතවනුදෙසනාය සංසරණ අපරිකමන, අපනති සංකල්පනායෙහි දුකකමි,

හිකු කුලි කරෙති අනුමතවනුදෙසනාය සංසරණ අපරිකමන, අපනති සංකල්පනායෙහි දුකකමි

හිකු කුලි කරෙති අනුමතවනුදෙසනාය අනුමත අපරිකමන, අපනති සංකල්පනායෙහි දුකකමි

හිකු කුලි කරෙති අනුමතවනුදෙසනාය අනුමත අපරිකමන, අපනති සංකල්පනායෙහි දුකකමි.

හිකු කුලි කරෙති අනුමතවනුදෙසනාය සංසරණ අපරිකමන, අපනති දුකකමි

හිකු කුලි කරෙති අනුමතවනුදෙසනාය සංසරණ අපරිකමන, අපනති දුකකමි

හිකු කුලි කරෙති අනුමතවනුදෙසනාය අනුමත අපරිකමන, අපනති දුකකමි

හිකු කුලි කරෙති අනුමතවනුදෙසනාය අනුමත අපරිකමන, අපනති

හිකු කුලි කරෙති පරිණාමිකතා සංසරණ අපරිකමන, අපනති සංකල්පනායෙහි දුකකමි

අනාරම්භ නම් කුහුඹුවන්ගේ හෝ තුඹසෙක් නො වෙයි යන එන
මග ඇසිරි කෙළේ හෝ නො වෙයි තෙල අනාරම්භ නම්

සපරික්කමන නම් ගොනුන් යෙදූ ගැලෙකින් සිසාරා යන්නට, හාත්පස
හිණෙකින් සිසාරා යන්නට හැකි වෙයි තෙල 'සපරික්කමන' නම්

සඤ්ඤාවිකා නම් මිනිසකු දු මිනිස් අත්කමු දු මැටි දු තෙමේ ඉල්ලා
ගෙන

කුමි නම් ඇතුළත පිරිසමි කරණ ලදු හෝ පිටත පිරිසමි කරණ ලදු
හෝ ඇතුළත පිටත පිරිසමි කරණ ලදු හෝ වෙයි

කරෙයා යනු කෙරෙයි හෝ කරවා හෝ.

හිකු වා අනාගිනෙයා වසුදෙසනාය පමාණං වා අනික්කාමෙයා
යනු ඤානදීප්තිය කම්මදනින් ගෙබිම් නො දෙසවා අයමින් හෝ විනරින්
හෝ යටත්පිරිසෙයින් කෙසෙයක් පමණකු දු ඉක්මවා කෙරෙයි හෝ කරවා
හෝ පියොවිහි පියොවිහි දුකුලා වෙයි පාසුළු එක් මැටිපිඩක් නො පත්
කල්හි තුලැසිඇවැත් වෙයි එ පිඩ පැමිණි කල්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

සමාජ සංවිකල්පය යනු එයින් දු 'සමාජ සංවිකල්පය' ය යි කියනු ලැබේ

1 මහණ තෙම නො දෙසු ගෙබිම් ඇති උපද්‍රව සහිත වූ උපචාර
රහිත වූ කුටියක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලා-
ඇවැත්තෙක් වෙයි

මහණ තෙම නො දෙසු ගෙබිම් ඇති උපද්‍රව සහිත වූ උපචාර සහිත වූ
කුටියක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සහවෙසෙස් සමග දුකුලා ඇවැත් වේ

මහණ තෙම නො දෙසු ගෙබිම් ඇති අනුපද්‍රව වූ උපචාර රහිත වූ
කුටියක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සහවෙසෙස් සමග දුකුලා ඇවැත්තෙක් වෙයි.

මහණ තෙම නො දෙසු ගෙබිම් ඇති අනුපද්‍රව වූ සොපචාර වූ කුටියක්
කෙරේ හෝ කරවා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

මහණ තෙම දෙසු ගෙබිම් ඇති සොපද්‍රව වූ උපචාර රහිත වූ කුටියක්
කෙරේ හෝ කරවා නම් දෙ දුකුලා ඇවැත්තෙක් වෙයි

මහණ තෙම දෙසු ගෙබිම් ඇති සොපද්‍රව වූ සොපචාර වූ කුටියක් කෙරේ
හෝ කරවා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම දෙසු ගෙබිම් ඇති අනුපද්‍රව වූ අනුපචාර වූ කුටියක් කෙරේ
හෝ කරවා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම දෙසු ගෙබිම් ඇති අනුපද්‍රව වූ සොපචාර වූ කුටියක් කෙරේ
හෝ කරවා නම් ඇවැත් නැති

මහණ තෙම පමණ ඉක්ම වූ සාරමහ වූ අපරික්කමන වූ කුටියක්
කෙරේ හෝ කරවා නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලා ඇවැත්තෙක් වෙයි

භික්ඛු කුටිං කරොති පමාණාතික්කන්තං සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛටස්ස.

භික්ඛු කුටිං කරොති පමාණාතික්කන්තං අනාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛටස්ස

භික්ඛු කුටිං කරොති පමාණාතික්කන්තං අනාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන.

භික්ඛු කුටිං කරොති පමාණිකං සාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති දවින්නං දුක්ඛටානං

භික්ඛු කුටිං කරොති පමාණිකං සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති දුක්ඛටස්ස

භික්ඛු කුටිං කරොති පමාණිකං අනාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති දුක්ඛටස්ස

භික්ඛු කුටිං කරොති පමාණිකං අනාරමං සපරික්කමිතං, අනාපනති

භික්ඛු කුටිං කරොති අදෙසිතවඤ්ඤං පමාණාතික්කන්තං සාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති දවින්නං සංඝාදිසෙසෙන දවින්නං දුක්ඛටානං

භික්ඛු කුටිං කරොති අදෙසිතවඤ්ඤං පමාණාතික්කන්තං සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති දවින්නං සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛටස්ස

භික්ඛු කුටිං කරොති අදෙසිතවඤ්ඤං පමාණාතික්කන්තං අනාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති දවින්නං සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛටස්ස

භික්ඛු කුටිං කරොති අදෙසිතවඤ්ඤං පමාණාතික්කන්තං අනාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති දවින්නං සංඝාදිසෙසෙන

භික්ඛු කුටිං කරොති දෙසිතවඤ්ඤං පමාණිකං සාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති දවින්නං දුක්ඛටානං

භික්ඛු කුටිං කරොති දෙසිතවඤ්ඤං පමාණිකං සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති දුක්ඛටස්ස

භික්ඛු කුටිං කරොති දෙසිතවඤ්ඤං පමාණිකං අනාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති දුක්ඛටස්ස

භික්ඛු කුටිං කරොති දෙසිතවඤ්ඤං පමාණිකං අනාරමං සපරික්කමිතං, අනාපනති

මහණ තෙම පමණ ඉක්ම වූ සාරථය වූ සපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ
හෝ කරවා නම් සභවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම පමණ ඉක්ම වූ අනාරභය වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක්
කෙරේ හෝ කරවා නම් සභවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම පමණ ඉක්ම වූ අනාරභය වූ සපරික්කමන වූ කුට්ඨයක්
කෙරේ හෝ කරවා නම් සභවෙසෙස්ඥාවැන් වේ

මහණ තෙම පමණින් යුත් සාරථය වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ
හෝ කරවා නම් දෙ දුකුලාඥාවැතෙක් වෙයි.

මහණ තෙම පමණින් යුත් සාරථය වූ සපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ
හෝ කරවා නම් දුකුලාඥාවැන් වෙයි.

මහණ තෙම පමණින් යුත් අනාරභය වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ
හෝ කරවා නම් දුකුලාඥාවැන් වෙයි

මහණ තෙම පමණින් යුත් අනාරභය වූ සපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ
හෝ කරවා නම් ඥාවැන් නැති

මහණ තෙම නො දෙසු ගෙබිම් ඥාති පමණ ඉක්ම වූ උපද්‍රව
සහිත වූ උපචාර රහිත වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දෙ සභවෙසෙසක්
සමග දෙ දුකුලාඥාවැතෙක් වෙයි.

මහණ තෙම නො දෙසු කුට්ඨවත් ඥාති පමණ ඉක්ම වූ සාරථය වූ
සපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දෙ සභවෙසෙසක් සමග
දුකුලාඥාවැන් වෙයි

මහණ තෙම නො දෙසු කුට්ඨවත් ඥාති පමණ ඉක්ම වූ අනාරභය වූ
අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දෙ සභවෙසෙසක් සමග
දුකුලාඥාවැන් වෙයි

මහණ තෙම නො දෙසු කුට්ඨවත් ඥාති පමණ ඉක්ම වූ අනාරභය වූ
සපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දෙ සභවෙසෙස්ඥාවැතෙක් වේ

මහණ තෙම දෙසු කුට්ඨවත් ඥාති පමණින් යුත් සාරථය වූ අපරික්කමන වූ
කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දෙ දුකුලාඥාවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම දෙසු කුට්ඨවත් ඥාති පමණින් යුත් සාරථය වූ සපරික්කමන
වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දුකුලාඥාවැන් වෙයි

මහණ තෙම දෙසු කුට්ඨවත් ඥාති පමණින් යුත් අනාරභය වූ අපරික්කමන
වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දුකුලාඥාවැන් වෙයි

මහණ තෙම දෙසු කුට්ඨවත් ඥාති පමණින් යුත් අනාරභය වූ සපරික්කමන වූ
කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් ඥාවැන් නැති

2. හිකුඩු සමාදිසති කුටිං මෙ කඳොචාති, භය්‍ය කුටිං කඳොනති
අදෙසිතචචුකං සාරථොං අපරිකකමනං, අපතති සඛිසාදිසෙසෙන ද්විතනං
දුකකචානං -පෙ- සාරථොං සපරිකකමනං, අපතති සඛිසාදිසෙසෙන දුකකචය්‍ය
-පෙ- අතාරථොං අපරිකකමනං, අපතති සඛිසාදිසෙසෙන දුකකචය්‍ය -පෙ-
අතාරථොං සපරිකකමනං, අපතති සඛිසාදිසෙසෙන

3. නිකුත් සම්ප්‍රදිසතී කුටිං මෙ කණ්ඩායම්, නසා කුටිං කණ්ඩායම් දෙසින-
විදුලිකං සාරමං අපරිකාමනං, අපතනී ද්විතං දුකකවානං-පෙ-සාරමං
සපරිකාමනං, අපතනී දුකකවසා -පෙ-අතාරමං අපරිකාමනං, අපතනී
දුකකවසා -පෙ-අතාරමං සපරිකාමනං, අතපතනී

[illegible]

5. හිඟවූ සමාදිසති කුටිං මේ කැරෙවැති, තැණ කුටිං කැරෙනති පමාණිකං සාරමං අපරිකෘමනං, අපතති ද්විතනං දුක්කට්ඨං-පෙ-සාරමං අපරිකෘමනං, අපතති දුක්කට්ඨං-පෙ-අනාරමං අපරිකෘමනං, අපතති දුක්කට්ඨං-පෙ-අනාරමං අපරිකෘමනං, අනාපතති

6 හිකුඩු සමාදිසනි කුටිං මෙ කරොථාති තසා කුටිං කරොන්ති අදෙසින-
විද්වක්ඛං පමාණාතිකකන්තං සාරම්භං අපරික්කම්භං, අපභතී ද්විත්තං සඛ්‍යාදි-
සෙසෙන ද්විත්තං දුක්කට්ඨං -පෙ- සාරම්භං සපරික්කම්භං, අපභතී ද්විත්තං
සඛ්‍යාදිසෙසෙන දුක්කට්ඨං. -පෙ- අනාරම්භං අපරික්කම්භං, අපභතී ද්විත්තං
සඛ්‍යාදිසෙසෙන දුක්කට්ඨං. -පෙ- අනාරම්භං සපරික්කම්භං, අපභතී ද්විත්තං
සඛ්‍යාදිසෙසෙන දුක්කට්ඨං.

7 භික්ෂු සමාදිසති කුචං මෙ කරොධාති තස්ස කුචං ංරොන්ති දෙසිත-
විනුකං පමාණිකං සාරථං අපරික්කමනං, අපනති දවනං දුක්කචිතං -පෙ-
සාරථං සපරික්කමනං, අපනති දුක්කචිතං -පෙ- අනාරථං අපරික්කමනං,
අපනති දුක්කචිතං -පෙ- අනාරථං සපරික්කමනං, අනාපනති

8. හිතකළ සමාදිසිනා පකකමනි කුටිං මෙ කරොථානි න ච සමාදිසනී
දෙසිතවළුකා ච තොතු අනාරමහා ච සපරිකකමහා චානි තස්ස කුටිං
කරොනති අදෙසිතවළුකං සාරමහා අපරිකකමනං, අපනති සඛ්ඤාදිසෙසෙන
දවනනං දුකකථානං -පෙ- සාරමහා සපරිකකමනං, අපනති සඛ්ඤාදිසෙසෙන
දුකකථාසං -පෙ- අනාරමහා අපරිකකමනං, අපනති සඛ්ඤාදිසෙසෙන දුකක-
ථස්ස -පෙ- අනාරමහා සපරිකකමනං, අපනති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස

2 මහණ තෙම 'මිටි කුටියක් කරව'යි ඇණවා නම් ඒ මහණහට නොදෙසූ ගෙඹිම් ඇති සාරභූත වූ අපරික්කමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි සාරභූත වූ සපරික්කමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරභූත වූ අපරික්කමනවූ (කුටියක් කෙරෙත්) නම් සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි. අනාරභූත වූ (සපරික්කමන වූ කුටියක් කෙරෙත්) නම් සහවෙසෙස්-ඥාවැන් වේ

3 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරවයි ඇණවා නම් ඔහට දෙසූ ගෙබිම් ඇති සාරථන වූ අපරිකාමන වූ කුටියක් කෙරෙත්' නම් දෙ දුකුලාඥාවන් වෙයි සාරථන වූ සපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවන් වෙයි අනාරථන වූ අපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවන් වෙයි අනාරථන වූ සපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) ඥාවන් නැති

4. වෙනත් තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නම් ඔහුට පමණ ඉක්ම වූ සාරභන වූ අපරිකාමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් සභවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලා-ඇවැනෙක් වෙයි සාරභන වූ සපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) සභවෙසෙස් සමග දුකුලාඇවැන් වෙයි අනාරභන වූ අපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) සභවෙසෙස් සමග දුකුලාඇවැන් වෙයි අනාරභන වූ සපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) සභවෙසෙස් ඇවැන් වේ

5 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා; නම් ඔහට පමණින් සුන් සාරඹන වූ අපරිකාමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් දෙ දුකුලා ඇවැතෙක් වෙයි සාරඹන වූ සපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුලා ඇවැත් වෙයි අනාරඹන වූ අපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුලා ඇවැත් වෙයි අනාරඹන වූ සපරිකාමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් ඇවැත් නැති

6 වහන්සේ තෙමේ 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නම්, ඔහට නොදෙසූ, ගෙඹිම් ඇති පමණ ඉක්ම වූ සාරභත වූ අපරිකාමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් දෙසභවෙසෙසක් සමග දෙ දුකුලාඥාවානෙක් වෙයි සාරභත වූ සපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දෙ සභවෙසෙසක් සමග දුකුලාඥාවාන් වෙයි අනාරභත වූ අපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දෙ සභවෙසෙසක් සමග දුකුලාඥාවාන් වෙයි අනාරභත වූ සපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දෙ සභවෙසෙස්ඥාවානෙක් වෙයි

7. ලහණ තෙමි 'මව් කුටියක් කරව' යි ඇණවා තමි මහව දෙසු කුටිවත් ඇති පමණින් යුත් සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් තමි දෙ-
දුකුලාආචාරෙක් වෙයි සාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් තමි)
දුකුලාආචාරත් වෙයි අනාරමන වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් තමි)
දුකුලාආචාරත් වෙයි අනාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් තමි)
ආචාරත් නැති

8 වහණ කෙමි ‘වේ කුටියක් කරව’යි ඇණවා නිකම් යේ නම් දෙසිනවළුක ද අතාරභන ද සපරිකකමන ද වේවා’යි නො ඇණවා නම් ඔහට නො දෙසූ කුටිවත් ඇති සාරභන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙන් නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාඇවානෙක් වෙයි සාරභන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙන් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඇවාන් වෙයි අතාරභන වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙන් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඇවාන් වෙයි අතාරභන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙන් නම්) සහවෙසෙස්-
දැවාන් වේ

9 භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති “කුටිං මෙ කරොපාති න ච සමාදිසති, දෙසිතවජ්ඣකා ච භොතු අතාරමො ච සපරික්කමනා වා”ති තස්ස කුටිං කරොන්ති දෙසිතවජ්ඣකං සාරමං අපරික්කමනං, ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛා- වානං -පෙ- සාරමං සපරික්කමනං, ආපනති දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං අපරික්කමනං, ආපනති දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං සපරික්කමනං, අනාපනති

10 භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති “කුටිං මෙ කරොපාති න ච සමාදිසති, පමාණීකා ච භොතු අතාරමො ච සපරික්කමනා වා”ති තස්ස කුටිං කරොන්ති පමාණාතික්කන්තං සාරමං අපරික්කමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන ද්විත්තං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරමං සපරික්කමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං අපරික්කමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං සපරික්කමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන

11 භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති “කුටිං මෙ කරොපාති න ච සමාදිසති” පමාණීකා ච භොතු අතාරමො ච සපරික්කමනා වා”ති, තස්ස කුටිං කරොන්ති පමාණීකං සාරමං අපරික්කමනං, ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරමං සපරික්කමනං, ආපනති දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං අපරික්කමනං, ආපනති දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං සපරික්කමනං, අනාපනති

12 භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති “කුටිං මෙ කරොපාති න ච සමාදිසති ‘දෙසිතවජ්ඣකා ච භොතු පමාණීකා ච අතාරමො ච සපරික්කමනා වා’ති තස්ස කුටිං කරොන්ති අදෙසිතවජ්ඣකං පමාණාතික්කන්තං සාරමං අපරික්කමනං, ආපනති ද්විත්තං සංඝාදිසෙසෙන ද්විත්තං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරමං සපරික්කමනං, ආපනති ද්විත්තං සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං අපරික්කමනං, ආපනති ද්විත්තං සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං සපරික්කමනං, ආපනති ද්විත්තං සංඝාදිසෙසෙන

13 භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති ‘කුටිං මෙ කරොපාති න ච සමාදිසති ‘දෙසිතවජ්ඣකා ච භොතු පමාණීකා ච අතාරමො ච සපරික්කමනා වා’ති තස්ස කුටිං කරොන්ති අදෙසිතවජ්ඣකං පමාණීකං සාරමං අපරික්කමනං, ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛවානං, -පෙ- සාරමං සපරික්කමනං, ආපනති දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං අපරික්කමනං, ආපනති දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං සපරික්කමනං අනාපනති

12 භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති ‘කුටිං මෙ කරොපාති සමාදිසති ච ‘දෙසිතවජ්ඣකා ච භොතු අතාරමො ච සපරික්කමනා වා’ති තස්ස කුටිං කරොන්ති අදෙසිතවජ්ඣකං සාරමං අපරික්කමනං, සො පුණාති “කුටි කීර මෙ කසිරති අදෙසිතවජ්ඣකා සාරමො අපරික්කමනා”ති තෙන භික්ඛුකා සාමං වා ගන්තබ්බං දුතො වා පාගෙතබ්බො ‘දෙසිතවජ්ඣකා ච භොතු අතාරමො ච සපරික්කමනා වා’ති හො වෙ සාමං වා ගවෙජ්ජයා දුතං වා පතිණෙය්‍ය ආපනති දුක්ඛවස්ස

9 වෙන කෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා තිත්ම යේ නම්, දෙසින-
වනුක ද අතාරම ද සපරිකකම ද මේවා'යි නො ද ඇණවා නම් ඔහට දෙසු
කුටිලත් ඇති සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් දෙ දුකුලා-
ඇවැනෙක් වෙයි සාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුලා-
ඇවැන් වෙයි අතාරමන වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුලා-
ඇවැන් වෙයි අතාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්)
ඇවැන් නැති.

10. මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යේ නම් පමාණික ද අනාරමන ද සපරික්කමන ද මේවා'යි හො ද ඇණවා නම් ඔහට පමණ ඉක්ම වූ සාරමන වූ අපරික්කමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් සහවෙසෙත් සමග දෙ දුකුලා-ඇවැතෙත් වෙයි සාරමන වූ සපරික්කමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙත් සමග දුකුලාඇවැත් වෙයි අනාරමන වූ අපරික්කමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් සහවෙසෙත් සමග දුකුලාඇවැත් වෙයි අනාරමන වූ සපරික්කමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙත් ඇවැත් වේ

11 මහණ නම 'ඉටි කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යේ නම් පමාණික ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද මේවා'යි නො ද ඇණවා නම් ඕහට පමණින් යුත් සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි සාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන් වෙයි අතාරමන වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන් වෙයි අතාරමන වූ සපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් ඇවැන් නැති

12 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා තිත්ම යේ තම්, දෙසින-
වනුක ද පමාණික ද අනාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි නො ද ඇණවා තම්
මහට නො දෙසු කුටිවත් ඇති පමණ ඉක්ම වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක්
කෙරෙත් තම් දෙ සහවෙසෙසක් සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි සාරමන
වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් තම්) දෙ සහවෙසෙසක් සමග
දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරමන වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත්
තම්) දෙ සහවෙසෙසක් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරමන වූ සපරිකක-
මන වූ (කුටියක් කෙරෙත් තම්) දෙ සහවෙසෙසැවැනෙක් වෙයි

13 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරවා'යි ඇණවා නික්ම යේ නම් දෙසින-
වළුක ද පමාණික ද අනාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි නො ද ඇණවා නම්
ඔහට දෙසු කුටිවත් ඇති පමණින් යුත් සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක්
කෙරෙත් නම් දෙදුකුලාඥාවතෙක් වෙයි සාරමන වූ සපරිකකමන වූ කුටියක්
කෙරෙත් නම් දුකුලාඥාවත් වෙයි අනාරමන වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක්
කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවත් වෙයි අනාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක්
කෙරෙත් නම්) ඥාවත් නැති

14 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යේ නම් යළි දෙසිකවළුක ද අනාරමය ද සපරිකකමන ද මේවා'යි ඇණවා නම් ඔහට නො දෙසු කුටිවත් ඇති සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් හෙතෙම මට නො දෙසු 'කුටිවත්' ඇති සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කරනු ලැබේ ල යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය දෙසිකවළුක ද අනාරමය ද සපරිකකමන ද මේවා'යි දුතයෙක් හෝ යැවිය යුත්තේ ය. ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දුතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලා-දැවැත් මේ

[illegible]

16 භික්ෂු සමාදිසිතා පකාකමිති ‘කුටිං මෙ කෘරාපාති සමාදිසති ච දෙසිතචච්ඡිකා ච භොතු අතාරමා ච සපරිකාමමා චා’ති තස්ස කුටිං කරොනාති අදෙසිතචච්ඡිකං අතාරමං අපරිකාමමං සො සුණාති ‘කුටි කීර මෙ කසිරති අදෙසිතචච්ඡිකා අතාරමා අපරිකාමමා’ති, තෙන භික්ෂුතා සාමං වා ගන්තබ්බං දුතො වා පාගෙනබෙබ්බා ‘දෙසිතචච්ඡිකා ච භොතු සපරිකාමමා චා’ති, තො වෙ සාමං වා ගවේජ්ජය දුතං වා පභිණෙය්ස අපනති දුකකට්ඨස්ස

17 භික්ෂු සමාදිසිනි, පකකමති “කුට්ඨං මේ කරොථං”ති සමාදිසති ච දෙසිතවන්තූකා ච නොතු අනාරම්භා ච සපරිකකම්මා වා”ති නසා කුට්ඨං කරොන් අදෙසිතවන්තූකං අනාරම්භං සපරිකකම්මං සො භුණොති “කුට්ඨං කීර් මේ කසිරති අදෙසිතවන්තූකා අනාරම්භං සපරිකකම්මා”ති තෙන භික්ෂුතා සාමිං වා ගන්තබ්බං දුතො වා පාහෙතබ්බො දෙසිතවන්තූකා නොතු”ති නො චෙ සාමිං වා ගච්ඡන්තූ දුතං වා පභිණ්ණන්තූ, අපනති දුකකට්ඨං

18 භික්ෂු සමාදිසිනා පක්කමති කුටිං මෙ කරොපා'ති සමාදිසති ච දෙසිතවච්ඡුකා ච හොතු අතාරමා ච සපරික්කමනා වා'ති තස්ස කුටිං කරොනති දෙසිතවච්ඡුකං සාරමා අපරික්කමනං සො ඥාණාති කුටි කිරි මෙ කසිරති දෙසිතවච්ඡුකා සාරමා අපරික්කමනා'ති තෙන භික්ෂුනා සාමං වා ගහනබ්බං, දුතො වා පාභෙනබ්බං 'අතාරමා ච හොතු සපරික්කමනා වා'ති තො වෙ සාමං වා ගවෙජ්ජය දුතං වා පභිණෙය්ස අපනති දුක්ඛවස්ස

19 භික්ෂු සමාදිසිනා පක්කමති කුටිං මෙ කරොථා'ති සමාදිසති ච 'දෙසිතවච්ඡුකා ච ගොතු ආනාරමනා ච සපරික්කමනා චා'ති තස්ස කුටිං කරොන්ති දෙසිතවච්ඡුකං ආරමං සපරික්කමනං සො ථුණාති "කුටි කීර මෙ කසිරති දෙසිතවච්ඡුකා ආරමනා සපරික්කමනා'ති තෙන භික්ෂුනා සාමං වා ගන්තබ්බං දුතො වා පාගෙතබ්බො, 'ආනාරමනා ගොතු'ති නො වෙ සාමං වා ගඤ්ජය්‍ය දුහං වා පභිණෙය්‍ය ආපනති දුක්කට්ඨස්ස

20 භික්ෂු සමාදිසිනි; පකකමති කුටිං මෙ කරොපා'ති සමාදිසති ච දෙසිතවඤ්ඤා ච භොචු අනාරමා ච සපරිකකමනා චා'ති තස්ස කුටිං කරොන්ති දෙසිතවඤ්ඤා අනාරමා අපරිකකමනං සො භුණ්හාති 'කුටි කීර මෙ කසිරති දෙසිතවඤ්ඤා අනාරමා අපරිකකමනා'ති තෙන භික්ෂුතා සාමං වා ගනන්ති. දුතො වා පාගන්ති. 'සපරිකකමනා ච භොචු'ති. තො චෙ සාමං වා ගච්ඡන්ති. දුතං වා පභිණ්ණන්ති. අපනති දුකකටස්ස

21. භික්ෂු සමාදිසිතා පක්ෂමති 'කුටිං මෙ කරෙථා'නි සමාදිසනි ච 'දෙසිනවුළුකා ච හොතු අනාරමො ච සපරික්කමනා චා'ති නස්ස ඤාපිං කරෙහති දෙසිනවුළුකං අනාරමං සපරික්කමනං, අනාපනති

15 මහණ නෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යේ නම් යළි දෙසින-
විනුක ද අනාරාම ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවා නම් මහට නො දෙසු
කුටිවත් ඇති සාරම ද සපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් හෙතෙම මට
අදෙසිනවනුක වූ සාරම ද සපරිකකමන වූ කුටියක් කරනු ලැබේ ල' යි
අසා ද ඒ මහණහු නමා හෝ යායුතු ය 'දෙසිනවනුක ද අනාරාම ද වේවා'යි
දුතයෙක් හෝ යැවියයුත්තේ ය ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දුතයකු හෝ
නො යවා නම් දුකුලාආවාත් වේ

16 වෙනණ නෙම 'උට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යේ නම් යළි දෙසින-වැළුක ද අතාරලන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවා නම් ඔහට අදෙසිනවැළුක වූ අතාරලන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් හෙනෙම 'උට අදෙසිනවැළුක වූ අතාරලන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරේ' ල' යි අසා ද එ' වෙනණු තමා හෝ යායුතු ය දෙසිනවැළුක ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දුතයෙක් හෝ යාච්ඡ යුත්තෝ ය ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දුතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලාආචාර්න් වේ

17 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි දෙසින-
වළුක ද අතාරමා ද සපරිකාමන ද වේවා'යි ඇණවයි ඔහට අදෙසිනවළුක
වූ අතාරමා වූ සපරිකාමන වූ කුටියක් කෙරෙහි හෙතෙම මට අදෙසින-
වළුක වූ අතාරමා වූ සපරිකාමන වූ කුටියක් කෙරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණහු
තමා හෝ යායුතු ය. 'දෙසිනවළුක වේවා'යි දූතයෙක් හෝ යැවිය යුත්තේ ය
ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දූතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලාආවාචා වේ

18 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙහි යළි දෙසින-
වළුක ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි ඔහට දෙසිනවළුක වූ
සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙහි තෙතෙම 'මට දෙසිනවළුක වූ
සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණහු නමා හෝ
යායුතු ය, අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දූතයෙක් හෝ යැවිය යුත්තේ ය
ඉදින් තෙමේ හෝ, නො යේ නම් දූතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලා-
ඇවැත් වේ

19 මහණ තෙම 'චට්‍යාසය' කථාවේ ඇතිවූ නිකාමය සිද්ධි දෙසින-
වැඩිපුර ද ආකාරය ද සපරික්කමන ද වේවා'යි ඇතිවේ. ඔහුට දෙසිනවැඩිපුර
වූ සාරය වූ සපරික්කමන වූ කුටියක් කෙරෙහි හෙතෙම දෙසිනවැඩිපුර වූ
සාරය වූ සපරික්කමන වූ කුටියක් කෙරේ ල'යි අසා නම් ඒ මහණහු තමා
හෝ යාහුදු ය ආකාරය වේවා'යි දුකයෙක් හෝ යැවිය යුත්තේ ය ඉදින්
තෙමේ හෝ නොයේ නම් දුකයකු හෝ නොයමා නම් දුකදා ඇවැත් වේ

20. **වෙණ තෙමේ, මට කුටියක් කරවා'යි ඇණවා නික්ම ගෙයි යළි දෙසින-
වළුක ද අතාරභ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි** ඔහට දෙසිනවළුක
වූ අතාරභ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙහි හෙතෙම 'මට දෙසිනවළුක
වූ අතාරභ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරේ ඌ' යි අසා නම් ඒ වෙණහු
කමා හෝ යායුතු ය 'සපරිකකමන ද වේවා'යි දුතයෙක් හෝ යාච්ච යුත්තේ
ය ඉදින් තෙමේ හෝ තො යේ නම් දුතයකු හෝ තො යවා නම් දුකුලා-
ඇවැත් වේ

21 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව' යි ඇණවා නික්ම ගෙයි යළි දෙසිනවළුක ද අනාරමය ද සිපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි, ඔහුට දෙසිනවළුක වූ අනාරමය වූ සිපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් ඇවැත් නැති

22 භික්ඛු සමාදිසිචා පක්කමති 'කුටිං මෙ කරොථා'ති සමාදිසති උ
'පමාණිකා ව භොතු අතාරමා ව සපරික්කමතා වා'ති. නස්ස කුටිං කරොන්ති
පමාණාතික්කන්තං සාරමාං අපරික්කමතං සො ඥාණාති 'කුටි තීර මෙ
කසිරති පමාණාතික්කන්තං සාරමාං අපරික්කමතා'ති තෙන භික්ඛුතා සාමං වා
ගන්තබ්බං දුතො වා පාභෙනබ්බං පමාණිකා¹ ව භොතු අතාරමා ව
සපරික්කමතා වාති -පෙ- පමාණිකා ව භොතු අතාරමා වාති -පෙ-
පමාණිකා ව භොතු සපරික්කමතා වාති -පෙ- පමාණිකා භොතු'ති තො
වෙ සාමං වා ගච්ඡස්ස දුතං වා පභිණ්ණස්ස, ආපනති දුක්ඛටස්ස.

23 භික්ඛු සමාදිසිචා පක්කමති 'කුටිං මෙ කරොථා'ති. සමාදිසති ව
'පමාණිකා ව භොතු අතාරමා ව සපරික්කමතා වා'ති නස්ස කුටිං කරොන්ති
පමාණිකා සාරමාං අපරික්කමතං සො ඥාණාති 'කුටි තීර මෙ කසිරති
පමාණිකා සාරමාං අපරික්කමතා'ති. තෙන භික්ඛුතා සාමං වා ගන්තබ්බං
දුතො වා පාභෙනබ්බං 'අතාරමා ව භොතු සපරික්කමතා වා'ති -පෙ-
අතාරමා භොතු'ති -පෙ- සපරික්කමතා භොතු'ති -පෙ- අතාරමා

24 භික්ඛු සමාදිසිචා පක්කමති 'කුටිං මෙ කරොථා'ති සමාදිසති ව
'දෙසිතවජ්ඣකා ව භොතු පමාණිකා ව අතාරමා ව සපරික්කමතා වා'ති නස්ස
කුටිං කරොන්ති අදෙසිතවජ්ඣකං පමාණාතික්කන්තං සාරමාං අපරික්කමතං.
සො ඥාණාති 'කුටි තීර මෙ කසිරති අදෙසිතවජ්ඣකා පමාණාතික්කන්තා
සාරමාං අපරික්කමතා'ති තෙන භික්ඛුතා සාමං වා ගන්තබ්බං, දුතො වා
පාභෙනබ්බං දෙසිතවජ්ඣකා ව භොතු පමාණිකා ව අතාරමා ව සපරික්කමතා
වා'ති -පෙ- 'දෙසිතවජ්ඣකා ව භොතු පමාණිකා ව අතාරමා වා'ති -පෙ-
'දෙසිතවජ්ඣකා ව භොතු පමාණිකා ව සපරික්කමතා වා'ති -පෙ- දෙසිතවජ්ඣකා
ව භොතු පමාණිකා වා'ති තො වෙ සාමං වා ගච්ඡස්ස දුතං වා පභිණ්ණස්ස,
ආපනති දුක්ඛටස්ස

25 භික්ඛු සමාදිසිචා පක්කමති 'කුටිං මෙ කරොථා'ති සමාදිසති ව
'දෙසිතවජ්ඣකා ව භොතු පමාණිකා ව අතාරමා ව සපරික්කමතා වා'ති.
නස්ස කුටිං කරොන්ති දෙසිතවජ්ඣකං පමාණිකා සාරමාං අපරික්කමතං
සො ඥාණාති 'කුටි තීර මෙ කසිරති දෙසිතවජ්ඣකා පමාණිකා සාරමාං
අපරික්කමතා'ති තෙන භික්ඛුතා සාමං වා ගන්තබ්බං, දුතො වා පාභෙනබ්බං
අතාරමා ව භොතු සපරික්කමතා වා'ති -පෙ- අතාරමා භොතු'ති -පෙ-
සපරික්කමතා භොතු'ති -පෙ- අතාරමා

26 භික්ඛු සමාදිසිචා පක්කමති 'කුටිං මෙ කරොථා'ති සමාදිසති
ව 'දෙසිතවජ්ඣකා ව භොතු අතාරමා ව සපරික්කමතා වා'ති නස්ස කුටිං
කරොන්ති අදෙසිතවජ්ඣකං සාරමාං අපරික්කමතං, ආපනති කාරකානා,
තිණ්ණං දුක්ඛටානං -පෙ- සාරමාං සපරික්කමතං, ආපනති කාරකානං දින්නං
දුක්ඛටානං -පෙ- අතාරමාං අපරික්කමතං, ආපනති කාරකානං දින්නං
දුක්ඛටානං -පෙ- අතාරමාං සපරික්කමතං, ආපනති කාරකානං දුක්ඛටස්ස

22 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි. යළි පමාණික ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි. ඔහට පමාණික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙහි හෙතෙම 'මට පමාණික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කැරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය පමාණික ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දුතයෙක් හෝ යාමිය යුත්තේ ය පමාණික ද අතාරමන ද වේවා'යි පමාණික ද සපරිකකමන ද වේවා'යි පමාණික වේවා'යි ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දුතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලාඥාවක් වේ

23 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි පමාණික ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි. ඔහට පමාණික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙහි හෙතෙම මව 'පමාණික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කැරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය. 'අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දුතයෙක් හෝ යාමිය යුත්තේ ය 'අතාරමන වේවා'යි 'සපරිකකමන වේවා'යි ඥාතව් නැති

24 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි දෙසිතවනුක ද පමාණික ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි ඔහට නො දෙසූ කුටිවත් ඇති පමාණික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙහි හේ මට දෙසිතවනුක වූ පමාණික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කැරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය දෙසිතවනුක ද පමාණික ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දුතයෙක් හෝ යාමිය යුත්තේ ය දෙසිතවනුක ද පමාණික ද අතාරමන ද වේවා'යි දෙසිතවනුක ද පමාණික ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දෙසිතවනුක ද පමාණික ද වේවා'යි (දුතයෙක් හෝ යාමිය යුත්තේ ය) ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දුතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලාඥාවක් වේ

25 මහණ තෙමේ 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි දෙසිතවනුක ද පමාණික ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි ඒ මහණහට දෙසූ කුටිවත් ඇති පමාණික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙහි හෙතෙම 'මට දෙසිතවනුක වූ පමාණික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කැරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය. අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දුතයෙක් හෝ යාමිය යුත්තේ ය අතාරමන වේවා'යි සපරිකකමන වේවා'යි (දුතයෙක් හෝ යාමිය යුත්තේ ය) ඥාතව් නැති

26 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි දෙසිතවනුක ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි ඔහට අදෙසිතවනුක වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙහි කරනුවනට තුන් දුකුලාඥාවකින් වෙයි සාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙහි නම්) කරනුවනට දෙ දුකුලාඥාවකින් වෙයි අතාරමන වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙහි නම්) කරනුවනට දෙ දුකුලාඥාවකින් වෙයි අතාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙහි නම්) කරනුවනට දුකුලාඥාවක් වේ

27. භික්ෂු සමාදිසිකා පකකමනි 'කුට්ටිං මෙ කරොථා'ති සමාදිසති ච 'දෙසිතවජ්ජකා ච භොතු අනාරමො ච සපරිකකමනා චා'ති නස්ස කුට්ටිං කරොන්ති දෙසිතවජ්ජකං සාරමං අපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං ද්විතනං දුකකචං -පෙ- සාරමං සපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං දුකකචස්ස -පෙ- අනාරමං අපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං දුකකචස්ස -පෙ- අනාරමං සපරිකකමනං, අනාපනති

28 භික්ෂු සමාදිසිකා පකකමනි 'කුට්ටිං මෙ කඤ්චා'ති සමාදිසති ච
'පමාණිකා ච භොගු අනාරම්භා ච සපරිකකමනා ච'ති තස්ස කුට්ටිං කඤ්චාති
පමාණාතිකකතනං සාරම්භං අපරිකකමනං, අපනති කාරකානං නිණ්ණං
දුකකථානං -පෙ- සාරම්භං සපරිකකමනං, අපනති කාරකානං දවනං
දුකකථානං -පෙ- අනාරම්භං අපරිකකමනං, අපනති කාරකානං දවනං
දුකකථානං -පෙ- අනාරම්භං සපරිකකමනං, අපනති කාරකානං දුකකථාසං.

29 භික්ෂු සමාදිසිනා පකකමනි 'කුට්ඨං මෙ කුරෙට්ඨා'නි සමාදිසති ච 'පමාණිකා ච භොදු අනාරමො ච සපරිකකමනා චා'නි තසා කුට්ඨං කුරෙතති පමාණිකං සාරමං අපරිකකමනං, අපනති කාරකානං ද්විතං දුක්ඛට්ඨං -පෙ- සාරමං සපරිකකමනං, අපනති කාරකානං දුක්ඛට්ඨං -පෙ- අනාරමං අපරිකකමනං, අපනති කාරකානං දුක්ඛට්ඨං -පෙ- අනාරමං සපරිකකමනං, අනාපනති

30 භික්ෂු සමාදිසිලා පකකමති 'කුටිං මෙ කරොථා'ති සමාදිසති ච දෙසිතවඤ්ඤා ච භොගු පමාණිකා ච අනාරමො ච සපරිකකමිතා චා"ති තස්ස කුටිං කරොනති අදෙසිතවඤ්ඤං පමාණාතීකකතං සාරමං අපරිකකමිතං, ආපනති කාරකානං චතුර්තං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරමං සපරිකකමිතං, ආපනති කාරකානං තිණ්ණං දුක්ඛවානං -පෙ- අනාරමං අපරිකකමිතං, ආපනති කාරකානං තිණ්ණං දුක්ඛවානං -පෙ- අනාරමං සපරිකකමිතං, ආපනති කාරකානං ද්විතං දුක්ඛවානං.

31 භික්ෂු සමාදිසිමා පක්කමති 'කුට්ටිං මෙ කුරුමා'ති සමාදිසති ව 'දෙසිතවජ්ජිතා ව භොහු පමාණිකා ව අනාරමො ව සපරික්කමිතා වා'ති තස්ස කුට්ටිං කුරුමාති දෙසිතවජ්ජිකං පමාණිකං සාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති කාරකානං ද්විතනං දුක්ඛවාතං -පෙ- සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති කාරකානං දුක්ඛවස්ස -පෙ- අනාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති කාරකානං දුක්ඛවස්ස -පෙ- අනාරමං සපරික්කමිතං, අනාපනති

32 භික්ෂු සමාදිසිනා පක්ෂමිති 'කුටිං මෙ කුරුථා'ති නයා කුටිං කුරුථාති අදෙසිනවමුක්ඛං සාරමහං අපරික්කමිනං, ඥා වෙ චිප්පකතෙ ආගමිජ්ඣි, තෙන භික්ෂුනා සා කුටි අඤ්ඤායා වා දුතඛඛා භිජ්ඣිනා වා පුත කාතඛඛා නො වෙ අඤ්ඤායා වා දදෙය්‍ය භිජ්ඣිනා වා පුත කාරෙය්‍ය, ආපනති සම්ඝාදිසෙසෙන දච්ඡනං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරමහං සපරික්කමිනං, -පෙ- ආපනති සම්ඝාදිසෙසෙන දුක්ඛවය්‍ය -පෙ- අනාරමහං අපරික්කමිනං, -පෙ- ආපනති සම්ඝාදිසෙසෙන දුක්ඛවස්ස -පෙ- අනාරමහං සපරික්කමිනං, -පෙ- ආපනති සම්ඝාදිසෙසය්‍ය

33 භික්ෂු සමාදිසිනා පක්කමති 'කුට්ඨමෙ කුරෙඨා'ති තස්ස කුට්ඨකරෙහති දෙසිතවජ්ඣකං සාරථං අපරික්කමනං, සො වෙ විප්පකතෙ ආගමජ්ඣති තෙන භික්ෂුතා සා කුට්ඨ අඤ්ඤාස්ස වා දාතබ්බා භිජ්ඣිනා වා පුත කාතබ්බා නො වෙ අඤ්ඤාස්ස වා දදෙස්ස භිජ්ඣිනා වා පුත කාරෙස්ස, ආපනති ද්විනනං දුක්කචානං -පෙ- සාරථං සපරික්කමනං, -පෙ- ආපනති දුක්කචස්ස -පෙ- අනාරථං අපරික්කමනං, -පෙ- ආපනති දුක්කචස්ස -පෙ- අනාරථං සපරික්කමනං, -පෙ- අනාපනති.

34 භික්ෂු සමාදිසිනා පකකමිති ‘කුටිං මෙ කරොථා’ති තස්ස කුටිං කරොන්ත් පමාණාභිකකන්තං සාරමං අපරිකකමිතං, සො වෙ විපජ්ජකෙන ආගමන්ති තෙන භික්ෂුනා සා කුටි අඤ්ඤාසා වා දුතඛබ්බා භිඤ්ඤා වා පුත්තානඛබ්බා නො වෙ අඤ්ඤාසා වා දදෙය්ස් භිඤ්ඤා වා පුත්ත කාරෙය්ස්, අපනති සඛ්ඤාදිසෙසෙන දුතන්තං දුක්ඛචාතං -පෙ- සාරමං සපරිකකමිතං, -පෙ- අපනති සඛ්ඤාදිසෙසෙන දුක්ඛචාසා -පෙ- අනාරමං අපරිකකමිතං, -පෙ- අපනති සඛ්ඤාදිසෙසෙන දුක්ඛචාසා -පෙ- අනාරමං සපරිකකමිතං, -පෙ- අපනති සඛ්ඤාදිසෙසාසා

35 භික්ෂු සමාදිසිනා පක්කමිති 'කුටිං මෙ කරොථා'ති නස්ස කුටිං කරොන්ති පමාණිකං සාරමං අපරික්කමනං, සො වෙ විපජ්ජනෙ ආභවති. තෙන භික්ෂුනා සා කුටි අඤ්ඤස්ස වා දතබ්බා භිද්දිනා වා පුත කාතබ්බා නො වෙ අඤ්ඤස්ස වා දදෙය් භිද්දිනා වා පුත කාරොය්, ආපනති ද්විතං දුක්කටානං -පෙ- සාරමං අපරික්කමනං, -පෙ- ආපනති දුක්කටස්ස -පෙ- අනාරමං අපරික්කමනං, -පෙ- ආපනති දුක්කටස්ස -පෙ- අනාරමං අපරික්කමනං, -පෙ- අනාපනති

36 භික්ෂු සමාදිසිනි පක්කමෙනි 'යුට්ඨං මෙ කුරෙථා'ති තස්ස කුට්ඨං කුරෙන්නා අදෙසිතවානුකං පමාණාතික්කන්තං සාරම්භං අපරික්කමිතං, සො වෙ විපපක්කනෙ අංගච්ඡති තෙන භික්ෂුනා ඥා කුට්ඨි අඤ්ඤාසං වා දුතබ්බා භිඤ්ඤා වා පුත්ත කාතබ්බා නො වෙ අඤ්ඤාසං වා දදෙසා භිඤ්ඤා වා පුත්ත කාරෙසා, අපභනි දවින්නං සම්ඤාදිසෙසෙන දවින්නං දුක්කට්ඨනං -පෙ- සාරම්භං සපරික්කමිතං, -පෙ- අපභනි දවින්නං සම්ඤාදිසෙසෙන දුක්කට්ඨනං -පෙ- අභාරම්භං අපරික්කමිතං, -පෙ- අපභනි දවින්නං සම්ඤාදිසෙසෙන දුක්කට්ඨනං -පෙ- අභාරම්භං සපරික්කමිතං, -පෙ- අපභනි දවින්නං සම්ඤාදිසෙසානං,

32 මහණ තෙම 'මට කුට්ඨයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට නො දෙසු කුට්ඨවත් ඇති සාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරෙහි ඉදින් ඒ මහණ (කුට්ඨ) නොනිමවා-නබන ලද කල්හි පැමිණේ නම්, ඒ මහණහු විසින් ඒ කුට්ඨ අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළයුතු ය. ඉදින් අනෙකක්හට හෝ නො දේ නම් බිඳපියා හෝ වටාලා නො කෙරේ නම්, සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි . සාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි. . . අනාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි. . . අනාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ සහවෙසෙස්ඥාවැන් වේ

33 මහණ තෙම 'මට කුට්ඨයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට දෙසු කුට්ඨවත් ඇති සාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරෙහි ඉදින් ඒ මහණ (කුට්ඨ) කොට අඩාල කල්හි පැමිණේ නම් ඒ මහණහු විසින් ඒ කුට්ඨ අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළයුතු ය ඉදින් අනෙකක්හට හෝ නො දේ නම් බිඳපියා හෝ වටාලා නො කෙරේ නම් දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි. සාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ දුකුලාඥාවැන් වෙයි. අනාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ ඥාවැන් නැති

34 මහණ තෙම 'මට කුට්ඨයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට පමණ ඉක්ම වූ සාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරෙහි ඉදින් ඒ මහණ (කුට්ඨ) කොට අඩාල කල්හි පැමිණේ නම් ඒ මහණහු විසින් ඒ කුට්ඨ අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළයුතු ය ඉදින් අනෙකක්හට හෝ නො දේ නම් බිඳපියා හෝ වටාලා නො කෙරේ නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි සාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි. අනාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ . සහවෙසෙස්ඥාවැන් වේ.

35 මහණ තෙම 'මට කුට්ඨයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි. ඔහට පමණින් යුත් සාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරෙහි ඉදින් ඒ මහණ (කුට්ඨ) කොට අඩාල කල්හි පැමිණේ නම් ඒ මහණහු විසින් ඒ කුට්ඨ අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළ යුතු ය ඉදින් අනෙකක්හට නො දේ නම් හෝ බිඳපියා වටාලා නො කෙරේ නම් හෝ දෙ-දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි. සාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ ඥාවැන් නැති

36 මහණ තෙම 'මට කුට්ඨයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට නො දෙසු කුට්ඨවත් ඇති පමණ ඉක්ම වූ සාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරෙහි ඉදින් ඒ මහණ (කුට්ඨ) කොට අඩාල කල්හි පෙරළා ඒ නම්, ඒ මහණහු විසින් ඒ කුට්ඨ අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළ යුතු ය ඉදින් අනෙකක්හට නො දේ නම් හෝ බිඳපියා වටාලා නො කෙරේ නම් හෝ දෙ සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි. සාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ දෙ සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ දෙ සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ දෙ සහවෙසෙස්ඥාවැන් වේ

37. භික්ඛු සමාදිසිනා පකකමති 'කුට්ඨං මෙ කරොථා'ති. තස්ස කුට්ඨං කරොන්ති දෙසිතවඤ්ඤං පමාණිකං සාරමං අපරිකකමනං, සො චෙ විපපකතෙ ආගච්ඡති තෙන භික්ඛුනා සා කුට්ඨං අඤ්ඤස්ස වා දන්තො භිඤ්ඤා වා පුත කාන්තො, නො චෙ අඤ්ඤස්ස වා දදෙස්ස භිඤ්ඤා වා පුත කාරොස්ස, ආපනති දන්තං දුක්ඛධානං -පෙ- සාරමං සපරිකකමනං, -පෙ- ආපනති දුක්ඛධානං -පෙ- අනාරමං අපරිකකමනං, -පෙ- ආපනති දුක්ඛධානං භික්ඛු සමාදිසිනා පකකමති 'කුට්ඨං මෙ කරොථා'ති. තස්ස කුට්ඨං කරොන්ති දෙසිතවඤ්ඤං පමාණිකං අනාරමං සපරිකකමනං, අනාපනති

38 අතතතා විපපකතං අතතතා පරියොසාපෙනි, ආපනති සමාදිසෙසස්ස අතතතා විපපකතං පරෙති පරියොසාපෙනි, ආපනති සමාදිසෙසස්ස පරෙති විපපකතං අතතතා පරියොසාපෙනි, ආපනති සමාදිසෙසස්ස පරෙති විපපකතං පරෙති පරියොසාපෙනි, ආපනති සමාදිසෙසස්ස

39. අනාපනති ලෙතෙ ගුහාය නිණ්ඛට්ඨාය අඤ්ඤස්සජාය, වාසානාං සපෙචා සබ්බජා, අනාපනති උමචනකස්ස ආදිකමිකස්සාති

කුමිකාරසිකිකාපදං නිවේනං

3. 7.

විහාරකාරසිකිකාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා කොසම්බියං විහරති කොසිතාරුත්ථි. තෙන බො පත සමයෙන ආයසමිතො ඡන්තස්ස උපට්ඨාකො ගහපති ආයසමනං ඡන්තං එතදවොච 'විහාරවඤ්ඤං හතෙන ජානාති, අයස්ස විහාරං කාරුපෙස්සාමි'ති අථ බො ආයසමා ඡන්තො විහාරවඤ්ඤං සොධෙතො; අඤ්ඤතරං චෙතිශ්රකං ඡෙදපෙසි ගාමපුජනං නිගමපුජනං තගරපුජනං ජනපදපුජනං රට්ඨපුජනං ඔනුස්සා උජ්ඣායනති බිසනති විපාවෙනති 'කථං හි නාම සමණා සක්ඛපුත්තියා චෙතිශ්රකං ඡෙදපෙස්සනති ගාමපුජනං නිගමපුජනං තගරපුජනං ජනපදපුජනං රට්ඨපුජනං, එකිඤ්ඤං සමිදා සක්ඛපුත්තියා ජිවං විගෙවෙන්නති'ති අස්සොපුං බො භික්ඛු තෙසං ඔනුස්සානා උජ්ඣායනානං බිසනානං විපාවෙනානං, යෙ තෙ භික්ඛු අපිපජා තෙ උජ්ඣායනති බිසනති විපාවෙනති "කථං හි නාම ආයසමා ඡන්තො චෙතිශ්රකං ඡෙදපෙස්සති, ගාමපුජනං -පෙ- රට්ඨපුජනං"ති

37 මහණ තෙම 'මට යුටියක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට දෙසු යුටිවත් ඇති පමණින් යුත් සාරම්භ වූ අපරිකාමන වූ කුටියක් කෙරෙහි ඉදින් හෙතෙම (යුටිය) අවසන් නොකළ කල්හි පෙරළා ඒ තම, ඒ මහණහු විසින් ඒ යුටිය අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළයුතු ය ඉදින් අනෙකක්හට නොදේ නම් හෝ බිඳපියා වටාලා නොකරවා නම් හෝ දෙ දුකුලාඥාවතෙක් වෙයි සාරම්භ වූ සපරිකාමන වූ දුකුලාඥාවත වෙයි අනාරම්භ වූ අපරිකාමන වූ දුකුලාඥාවත වෙයි මහණ තෙම 'මට යුටියක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට දෙසු කුටිවත් ඇති පමණින් යුත් අනාරම්භ වූ සපරිකාමන වූ යුටියක් කෙරෙත් තම ඥාතීන් වැඩි

38. තමා විසින් අවසන් නොකරන ලද්ද තෙමේ නිමවා තම, සහවෙසෙස්-ඥාවත වෙයි තමා විසින් කොට අඩාල කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා තම, සහවෙසෙස්ඥාවත වෙයි මෙරමා විසින් නොනිමවා තබන ලද්ද තෙමේ නිමවා තම, සහවෙසෙස්ඥාවත වෙයි මෙරමා විසින් කොට අඩාල කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිම කරවා තම, සහවෙසෙස්ඥාවත වේ

39 ලෙනෙහි, ගුහායෙහි, තණනිලියෙහි, අනෙකක්හු උදෙසා කරණ ලද්දෙහි, වසන ගෙය හැර හැම තැනැදැ යි ඥාතීන් තැනි. උමමතකයහට, ආදිකම්මකයහට ඥාතීන් තැනි

කුටිකාර ශික්ෂාපදය නිමි.

3. 7.

විහාරකාරශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ කොසමානුවර භෞමිතාරුමයෙහි වාසය කරණ සේක එසමයෙහි ආයුෂමත් ජනන තෙරුන්ගේ උපසංචයක වූ ගෘහපතී තෙම ආයුෂමත් ජනන තෙරුන්ට මෙපවත් කීය. 'වහන්ස, ආයුෂයන් වහන්සේට විහාරයක් කරවන්නෙමි විහාරයට ගෙබිමක් දනුව'යි ඉක්බිති ආයුෂමත් ජනනයෝ විහාරවාසනුව ගුණ කරත්තාහු ගැමියන් විසින් පුදන ලද නියමිතම් වැස්සන් විසින් පුදන ලද නුවරුන් විසින් පුදන ලද දතවිවැස්සන් විසින් පුදන ලද රටවැසියන් විසින් පුදන ලද එක්තරා සැරැකක් සිදැ වූහ මනුෂ්‍යයෝ 'කෙසේ නම් ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ ගැමියන් විසින් පුදන ලද නිගමුන් විසින් පුදන ලද නුවරුන් විසින් පුදන ලද දතවිවැස්සන් විසින් පුදන ලද රටවැස්සන් විසින් පුදන ලද සැරැක සිද වූහ ද, ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ එකිනෙකට විය කලකුරුවති'යි මනුෂ්‍යයෝ අවමන් කෙරෙහි අයුණු කියති, දෙස් පහළ කෙරෙහි භික්ෂුහු අවමන් කරන අයුණු කියන දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසූහ අලොව්ප වූ යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් තම ඔහු අවමන් කෙරෙහි අයුණු කියති දෙස් පහළ කෙරෙහි 'කෙසේ නම් ආයුෂමත් ජනන තෙමේ ගැමියන් විසින් පුදන ලද රටවැසියන් විසින් පුදන ලද සැරැකක් සිදැවී ද?'යි.

2 අළු බො හෙ හිකුලු ආයතනයා ජනාං අනෙකපරිසරයෙහි විගර්හිතා; හගවතො එනමුත් අදෙවෙසුං -පෙ- “සව්වං කිරි සිං ජනා, වෙහිසරාකං ඡේදපෙසි ගාමපුජිතං -පෙ- රට්ඨපුජිත”නාහි “සව්වං හගවා”හි විගර්හි බුද්ධා හගවා -පෙ- “කපං හි නාම සිං මොසපුජිත, වෙහිසරාකං ඡේදපෙසසි ගාමපුජිතං නිගවෙසුජිතං නගරපුජිතං ජනපදපුජිතං රට්ඨපුජිතං ජිවසඤ්ඤා-කො හි මොසපුජිත, මනුස්සා රාකධස්මිං, තෙනා මොසපුජිත අපසන්නාතං වා පසාදස් -පෙ- එවඤ්ච පන හිකුලුවෙ ඉමං සිකුලාපදං උද්දිසෙය්‍යාප්”

“මහලලකං පන හිකුලුනා විභාජකාරයානෙහි සංඝාමිකං අනතුද්දසං, හිකුලු අභිනෙහිකුලා චක්ඛුදෙසනාය, තෙහි හිකුලුහි චක්ඛු දෙසෙහිකුලා අනාරම්භං සපරිකාමනං, සාරමෙහි වෙ හිකුලු චක්ඛුසමිං අපරිකාමනෙ මහලලකං විභාජකාරයා, හිකුලු වා අනභිනෙහි චක්ඛුදෙසනාය, සඤ්ඤාදිසෙය්‍යා”හි.

මහලලකො නාම විභාජකාර සංඝාමිකො ටුවච්චි

විභාජකාරී නාම උලලිතො වා හොති අවලිතො වා උලලිතො-වලිතො වා

කාරයමානෙහිනාති කාරෙතො වා කාරාපෙතො වා

සංඝාමිකනාති අඤ්ඤා කොච්ඡාමිකො හොති ඉද්ධි වා පුරිසො වා ගහවෙසා වා පබ්බජිතො වා

අනතුද්දසනාති අතනිතො අත්ථාය

හිකුලු අභිනෙහිකුලා චක්ඛුදෙසනායාති තෙන විභාජකාරයෙහි හිකුලුනා විභාජවත්තං සොධෙතා සඤ්ඤා උපසම්මතානා එකංසං උත්තරාසඤ්ඤා කිරිනා බුද්ධානං හිකුලුනං පාදෙ වජ්ඣනා උත්තරාසඤ්ඤා නිසිද්ධා අඤ්ඤා පහගෙහි එවමෙසා වචනියො. “අහං හතො මහලලකං විභාජකාරයා කතාකාමො සංඝාමිකං අනතුද්දසං සොහං හතො සඤ්ඤා විභාජවත්තමිලොකනං යාවාමි”හි දුතියමපි යාවිතබ්බො, තතියමපි යාවිතබ්බො සච සබ්බො සබ්බො උස්සහති විභාජවත්තං මිලොකෙත්වා, සබ්බෙත සබ්බෙත මිලොකෙතබ්බො තො වෙ සඤ්ඤා සබ්බො උස්සහති විභාජවත්තං මිලොකෙත්වා, යෙ තස්මිං හොති හිකුලු ව්‍යාපාරා පටිබලා සාරම්භං අනාරම්භං සපරිකාමනං අපරිකාමනං ජාතිත්වා, තො යාවිතා සම්මනනිතබ්බො එවඤ්ච පන හිකුලුවෙ සම්මනනිතබ්බො ව්‍යතෙතන හිකුලුනා පටිබලෙත සබ්බො ඤාපෙතබ්බො

“සුඤ්ඤා මෙ හතො සබ්බො අයං ඉත්තනාමො හිකුලු මහලලකං විභාජකාරයා කතාකාමො සංඝාමිකං අනතුද්දසං සො සඤ්ඤා විභාජවත්තං මිලොකනං යාවති යදි සබ්බස්ස පහගලං, සබ්බො ඉත්තනාමඤ්ඤා ඉත්තනාමඤ්ඤා හිකුලු සම්මනෙය්‍ය, ඉත්තනාමස්ස හිකුලුනො විභාජවත්තං මිලොකෙත්වා එසා ඤාතාති

2 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් ඡන්දා තෙරුන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දුන්වූහ “සැබවෙක් ද ඡන්දාය, තෝ ගැමියන් විසින් පුදන ලද රවුන් විසින් පුදන ලද සැරැකක් සිදුවූ-
 දෙසිදැ”,යි ‘සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්සැ’යි භාග්‍යවත් බුදුහු මෙසෙසින් ගඟ, කළුග. ගිස් පුරුෂය, කෙසේ නම් තෝ ගැමියන් විසින් පුදන ලද නිහමුත් විසින් පුදන ලද නුවරැත් විසින් පුදන ලද දතවිලාසිත් විසින් පුදන ලද රවුන් විසින් පුදන ලද සැරැකක් සිදුවූයෙහි ද? ගිස් පුරුෂය, මනුෂ්‍යයෝ වාක්‍යයෙහි ජවසංඥ ආත්තාහු ම ය ගිස් පුරුෂය, තෙල නො පහත් වූවන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි,, තවද මහණෙනි, මෙසේ මේ භික්ෂාපදය උදෙසා වූ.

“කරවා දෙන ගිමියන් ඇති තමා උදෙසා වූ මහලලක විහාරයක් කරවන මහණහු විසින් වාසතුදෙශනාව පිණිස භික්ෂුහු පෑමිණවිය යුත්තාහ. ඒ භික්ෂුන් විසින් ගිරුපදුව වූ උපචාර සහිත වූ ගෙඹිම දෙසියයුතු ය. ඉදින් මහණ තෙම උපදුව සහිත වූ උපචාර රහිත වූ ගෙඹිමහි මහලලකවිහාරයක් කරවා නම් වාසතුදෙශනාව පිණිස භික්ෂුන් නො පවුණුවා නම් සහමෙසෙස් වේ ය”යි.

මහලලක නම් සංඛ්‍යාමික වූ විහාරය කියනු ලැබේ

විහාර නම් ඇතුළත පිරිසමි කරණ ලද්දේ හෝ පිටත පිරිසමි කරණ ලද්දේ හෝ ඇතුළත පිටත පිරිසමි කරණ ලද්දේ හෝ වේ.

කාරයමානෙන යනු කරණයේ හෝ කරවනුයේ හෝ ය.

සංඝාමිකං යනු සත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ ගෘහස්ථයෙක් හෝ ප්‍රච්ඡිතයෙක් හෝ අන් කිසි ගිමියෙක් වේ

අනතුදෙසං යනු: තමා සදහා

භික්ෂු අභිනෙතබ්බා චක්ඛුදෙසනාය යනු. ඒ විහාරකාරක භික්ෂුහු විසින් විහාරවාසනාව ශුඬ කොට සතුන් වෙත එළැඹ උතුරුසත එකක් කොට මහලලකරුන් පා වැද උළුල්ලෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. ‘වහන්ස, මම කරවා දෙන ගිමියන් ඇති තමා උදෙසා වූ මහලලකවිහාරයක් කරණු කැමැත්තෙමි වහන්ස, ඒ මම විහාරවාසනු අවලෝකනයට සබ්බසා අයැදීම’යි දෙවන වට ද යැදිය යුතු ය තෙවන වට ද යැදිය යුතු ය ඉදින් හැම සබ්බ තෙමේ විහාරවාසනාව බැලීම ඉවසා නම් හැම සබ්බසා විසින් බැලිය යුතු ය ඉදින් හැම සබ්බ තෙමේ විහාරවාසනාව බැලීම නො ඉවසා නම් සොපදුව අනුපදුව බව සොපචාර අනුපචාර බව දූතගත්තට වාක්‍ය වූ ප්‍රතිබල වූ යම් භික්ෂු කෙනෙක් එහි වෙත් නම් ඒ භික්ෂුහු අයැද සමමත කළ යුත්තාහ තවද මහණෙනි, මෙසෙසින් සමමත කළ යුත්තාහ: වාක්‍ය වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ දූන්විය යුත්තේ ය

‘වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙම තමා උදෙසා වූ මහලලකවිහාරයක් කරණු කැමැත්තේ ය හේ විහාරවාසනාව බැලීමට සබ්බසා අයැදී ඉදින් සබ්බසාට පාමණි කල් ඇත්තේ නම් සබ්බ තෙමේ මෙනම් මහණක්හුගේ විහාරවාසනාව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද භික්ෂුන් සමමත කරන්නේ ය. මේ ඤානිය යි

“සුඤ්ඤාදාමෙ භනෙත සංඝෙහි අයං ඉන්ද්‍රියානාමො භික්ඛු මහලුකං විහාරං කතතුකාමො සසාංගිකං අනතුද්දසං සො සංඝං විහාරවත්ථමලොකනං යාවති සංඝෙහි ඉන්ද්‍රියානාමස්ථ ඉන්ද්‍රියානාමස්ථ භික්ඛු සමමනනාති, ඉන්ද්‍රියානාමස්ස භික්ඛුනො විහාරවත්ථං මලොකෙතුං යස්සායසමනො ඛමිති ඉන්ද්‍රියානාමස්ස ව ඉන්ද්‍රියානාමස්ස ව භික්ඛුනං සමමති ඉන්ද්‍රියානාමස්ස භික්ඛුනො විහාරවත්ථං මලොකෙතුං, සො භුණ්ණස්ස යස්ස තකමති, සො භාසෙය්‍ය

සමමතං සංඝෙහි ඉන්ද්‍රියානාමො ව ඉන්ද්‍රියානාමො ව භික්ඛු ඉන්ද්‍රියානාමස්ස භික්ඛුනො විහාරවත්ථං මලොකෙතුං ඛමිති සංඝස්ස, තස්මා භුණ්ඨි, එවමෙනං ධාරයාමි”ති

තෙහි සමමතෙති භික්ඛුහි තත්ථ ගන්තො විහාරවත්ථ මලොකෙතබ්බං සාරම්භං අනාරම්භං සපරික්කමනං අපරික්කමනං ජාතිතබ්බං සචෙ සාරම්භං හොති අපරික්කමනං, මාහිං කරිති වතනබ්බං සචෙ අනාරම්භං හොති සපරික්කමනං, සංඝස්ස ආරොචෙනබ්බං අනාරම්භං සපරික්කමනනාති. තෙන විහාරකාරකෙන භික්ඛුනා සංඝං උපසංඝමිති, එකංසං උපතරුසංඝං කරිති, බුඛ්භානං භික්ඛුනං පාදෙ වන්දිති, උක්ඛුට්ඨං නිසිදිති, අස්සුලිං පග්ගහෙති, එවමස්ස වචනිසො, “අහං භනෙත මහලුකං විහාරං කතතුකාමො සසාංගිකං අනතුද්දසං සො’හං භනෙත සංඝං විහාරවත්ථමෙසං යාවාමි”ති දුතියමප් යාවිතබ්බං, තතියමප් යාවිතබ්බං ව්‍යවෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඝෙහි ඤාපෙනබ්බං:

“සුඤ්ඤාදාමෙ භනෙත සංඝෙහි අයං ඉන්ද්‍රියානාමො භික්ඛු මහලුකං විහාරං කතතුකාමො සසාංගිකං අනතුද්දසං සො සංඝං විහාරවත්ථමෙසං යාවති යදි සංඝස්ස පනතකල්ලං සංඝෙහි ඉන්ද්‍රියානාමස්ස භික්ඛුනො විහාරවත්ථං දෙසෙය්‍ය, එසා ඤාතති

සුඤ්ඤාදාමෙ භනෙත සංඝෙහි අයං ඉන්ද්‍රියානාමො භික්ඛු මහලුකං විහාරං කතතුකාමො සසාංගිකං අනතුද්දසං සො සංඝං විහාරවත්ථමෙසං යාවති සංඝෙහි ඉන්ද්‍රියානාමස්ස භික්ඛුනො විහාරවත්ථං දෙසෙති යස්සායසමනො ඛමිති ඉන්ද්‍රියානාමස්ස භික්ඛුනො විහාරවත්ථස්ස දෙසනා, සො භුණ්ණස්ස යස්ස තකමති, සො භාසෙය්‍ය

දෙසිතං සංඝෙහි ඉන්ද්‍රියානාමස්ස භික්ඛුනො විහාරවත්ථ ඛමිති සංඝස්ස තස්මා භුණ්ඨි, එවමෙනං ධාරයාමි”ති

සාරම්භං තාම. නිපිලුකානං වා අසංගො හොති -පළ- සාරම්භං නිසිදිතං වා හොති, එතං සාරම්භං තාම

අපරික්කමනං තාම. ත සකකා හොති යථාසුගෙතන සකෘටත අනුපරි-ගනතුං, සලෙනා නිසෙසනියා අනුපරිගනතුං එතං අපරික්කමනං තාම

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙමේ හිමියන් ඇති තමා උදෙසා වූ මහලලකවිහාරයක් කරණු කැමැත්තේ ය. හෙතෙම විහාරවාසනුව බැලීමට සංඝයා අයදා සිටී සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහුගේ විහාරවාසනුව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද භික්ෂූන් සමමත කෙරෙයි යම් ආයුෂමනක්හට මෙනම් මහණහුගේ විහාර වාසනුව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද භික්ෂූන් සමමත කිරීම රුචි වේ නම් හේ තුෂණීමහුත වන්නේ ය යමක්හට තො රුක්තේ නම් හේ බණන්නේ ය

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහුගේ විහාරවාසනුව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණහු සමමත කරණ ලද්දහ සංඝයාට රුචි වෙයි එහෙයින් තුෂණීට වෙයි තෙල මෙසේ ධරම්”යි

ඒ සමමත වූ භික්ෂූන් විසින් එහි ගොස් විහාරවාසනුව බැලියයුතු ය සොපථුව බව නිරූපථුව බව සොපචාර බව අනුපචාර බව දතයුතු යි ඉදින් සාරභ අපරිකකමන වෙ නම් ‘මෙහි නගමක් කරා’යි කියයුත්තේ ය ඉදින් අනාරභ අපරිකකමන වේ නම්, අනාරභය ය සපරිකකමන ය”යි සංඝයාට ආරෝපන කළයුතු ය ඒ විහාරකාරක මහණහු විසින් සඟුන් වෙත එළාම උතුරාසත එකස් කොට මහලුතෙරුන් පා වැද උළුල්ලෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. ‘වහන්ස, මම සඤ්චාමික වූ ආනෙමාදෙය්‍ය වූ මහලලකවිහාරයක් කරණු කැමැත්තෙමි. වහන්ස, ඒ මම විහාරවාසනු දෙශනාවට සංඝයා අයදිමි’යි දෙවන වට ද යැදියයුතු ය. තෙවන වට ද යැදියයුතු ය ව්‍යකත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ දූන්ට්‍ය යුත්තේ ය

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙම සඤ්චාමික වූ ආනෙමාදෙය්‍ය වූ මහලලකවිහාරයක් කරණු කැමැත්තේ ය හෙතෙම විහාරවාසනුදෙශනාවට සංඝයා අයදා සිටී ඉදින් සංඝයාට පාමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහුගේ විහාරවාසනුව දෙසන්නේ ය තෙල ඤාතිය” යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම සඤ්චාමික වූ ආනෙමාදෙය්‍ය වූ මහලලකවිහාරයක් කරණු කැමැත්තේ ය හෙතෙම විහාරවාසනුදෙශනාවට සංඝයා අයදා සිටී සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහුගේ විහාරවාසනුව දෙසයි. යම් ආයුෂමනක්හට මෙනම් මහණහුගේ විහාරවාසනුදෙශනාව රුචි වේ නම් හේ තුෂණීමහුත වන්නේ ය යමක්හට තො රුක්තේ නම් හේ බණන්නේ ය

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහුගේ විහාරවාසනුව දෙසන ලදී සංඝයාට රුචි වෙයි එහෙයින් තුෂණීට වෙයි තෙල මෙසේ ධරම්”යි

ආරම්භ නම් කුහුඹුවන්ගේ හෝ බිලයෙක් වෙයි යන එන මහ ඇසිරි කරණ ලද හෝ වේ. තෙල ආරම්භ නම්

අපරිකකමන නම් ගොනුන් යෙදූ ගැලකින් සිසාරා යන්නට, හාත්පස භිණ්ණින් සිසාරා යන්නට තො හැකි වෙයි තෙල අපරිකකමන නම්,

අනාරම්භං නාම න කිපිලලිකානං වා ආසයො භොති -පෙ- න සංසරණනිසසිතං වා භොති. එතං අනාරම්භං නාම

සපරිකාමනං නාම සකකා භොති ගපායුතෙතන සකටෙන අනු-පරිගනනුං, සමන්තා නිසෙසනියා අනුපරිගනනුං. එතං සපරිකාමනං නාම.

මහලලිකො නාම: විහාරෙ සසාමිකො වුවවති

විහාරෙ නාම උලලිකෙතො වා භොති අවලිකෙතො වා උලලිකතො-වලිකෙතො වා

කාරෙය්‍යාති කරෙති වා කාරපෙති වා

භික්ඛු වා අනාභිනෙය්‍ය වසුද්දෙසනායාති ඤාතිදුතියෙන කමෙත විහාරවඤ්ඤං න දෙසාපෙතො කරෙති වා කාරපෙති වා, පයොගෙ වා පයොගෙ දුක්ඛං. එකං පිණ්ඩං අනාගතෙ ආපනති ජුලවට්ඨස්ස තස්මිං පිණ්ඩං ආගතෙ ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

සංඝාදිසෙසස්සාති -පෙ- තෙනපි වුවවති සංඝාදිසෙසොති.

3 භික්ඛු විහාරං කරෙති අදෙසිතවඤ්ඤං සාරම්භං අපරිකාමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දවින්නං දුක්ඛං වානං.

භික්ඛු විහාරං කරෙති අදෙසිතවඤ්ඤං සාරම්භං සපරිකාමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛං වානං

භික්ඛු විහාරං කරෙති අදෙසිතවඤ්ඤං අනාරම්භං අපරිකාමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛං වානං

භික්ඛු විහාරං කරෙති අදෙසිතවඤ්ඤං අනාරම්භං සපරිකාමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛං වානං

භික්ඛු විහාරං කරෙති දෙසිතවඤ්ඤං සාරම්භං අපරිකාමනං, ආපනති දවින්නං දුක්ඛං වානං.

භික්ඛු විහාරං කරෙති දෙසිතවඤ්ඤං සාරම්භං සපරිකාමනං, ආපනති දුක්ඛං වානං.

භික්ඛු විහාරං කරෙති දෙසිතවඤ්ඤං අනාරම්භං අපරිකාමනං, ආපනති දුක්ඛං වානං

භික්ඛු විහාරං කරෙති දෙසිතවඤ්ඤං අනාරම්භං සපරිකාමනං, ආපනති අනාපනති

භික්ඛු සමාදිසති 'විහාරං මෙ කරෙතා'ති තස්ස විහාරං කරෙතාති අදෙසිතවඤ්ඤං සාරම්භං අපරිකාමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දවින්නං දුක්ඛං වානං -පෙ- සාරම්භං සපරිකාමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛං වානං -පෙ- අනාරම්භං අපරිකාමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛං වානං -පෙ- අනාරම්භං සපරිකාමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛං වානං

අනාරමන නම්: කුහුඹුවන්ගේ හෝ බිලියෙක් නො වෙයි .. යන එන මග ඇසිරි කරණ ලද්දේ හෝ නො වේ. තෙල අනාරමන නම

සපරිකාමන නම්: ගොනුන් යෙදූ ගැලකින් සිසාරා යන්නට, හාත්පස භිණ්ණින් සිසාරා යන්නට හැකි වේ තෙල සපරිකාමන නම

මහලලන නම් සසාමක වූ විහාරය කියනු ලැබේ

විහාර නම් ඇතුළත පිරිසම කරණ ලද්දේ හෝ පිටත පිරිසම කරණ ලද්දේ හෝ ඇතුළත පිටත පිරිසම කරණ ලද්දේ හෝ වේ.

කාමරයා යනු කෙරෙයි හෝ කරවා හෝ යි.

භි කුචු මා අනාගිනෙයා වසුදසනාය යනු: ඤානදුතිය කම්වදනින් විහාරවාස්තුට නොදෙසවා කෙරෙයි හෝ කරවා හෝ පියොවිහි පියොවිහි දුකුලා වෙයි පැසුළු වැටිපිඩ නො පත් කල්හි තුලාසිඇවැත් වෙයි ඒ පිඩ පැමිණි කල්හි සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

සඛ්‍යාදිසෙසො යනු එයින් දු සඛ්‍යාදිසෙස ය යි කියනු ලැබේ

3. මහණ තෙම නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති උපද්‍රව සහිත වූ උපවාර රහිත වූ විහාරයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සඟවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලා-ඇවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති උපද්‍රව සහිත වූ උපවාර සහිත වූ විහාරයක් කරවා නම් සඟවෙසෙස් සමග දුකුලාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති අනුපද්‍රව වූ උපවාර රහිත වූ විහාරයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සඟවෙසෙස් සමග දුකුලාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති අනුපද්‍රව වූ උපවාර සහිත වූ විහාරයක් කෙරෙයි හෝ කරවා නම් සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබිම් ඇති සාරමන වූ අපරිකාමන වූ විහාරයක් කෙරෙයි හෝ කරවා නම් දෙ දුකුලාඇවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබිම් ඇති සාරමන වූ සපරිකාමන වූ විහාරයක් කෙරෙයි හෝ කරවා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබිම් ඇති අනාරමන වූ අපරිකාමන වූ විහාරයක් කෙරෙයි හෝ කරවා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබිම් ඇති අනාරමන වූ සපරිකාමන වූ විහාරයක් කෙරෙයි හෝ කරවා නම් ඇවැත් නැති

මහණ තෙම '3ට විහාරයක් කරව'යි අණවයි මහට නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති සාරමන වූ අපරිකාමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් නම් සඟවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාඇවැතෙක් වෙයි සාරමන වූ සපරිකාමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සඟවෙසෙස් සමග දුකුලාඇවැත් වෙයි අනාරමන වූ අපරිකාමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සඟවෙසෙස් සමග දුකුලාඇවැත් වෙයි අනාරමන වූ සපරිකාමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සඟවෙසෙස්-ඇවැත් වේ.

4 භික්ෂු සමාදිසිති 'විහාරං මෙ කුරෙථා'ති තස්ස විහාරං කුරොන්ති දෙසිතවඤ්ඤාං සාරථං අපරික්කමිනං, ආපනති ද්විතීයං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරථං සපරික්කමිනං, ආපනති දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරම්භං අපරික්කමිනං, ආපනති දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරම්භං සපරික්කමිනං, අනාපනති

5 භික්ෂු සමාදිසිති පක්කමති 'විහාරං මෙ කුරෙථා'ති ත ව සමාදිසති 'දෙසිතවඤ්ඤාං ව භොදු අනාරම්භං ව සපරික්කමිනො වා'ති තස්ස විහාරං කුරොන්ති දෙසිතවඤ්ඤාං සාරථං අපරික්කමිනං, ආපනති සම්ඝාදිසෙසෙන ද්විතීයං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරථං සපරික්කමිනං, ආපනති සම්ඝාදිසෙසෙන දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරම්භං අපරික්කමිනං, ආපනති සම්ඝාදිසෙසෙන දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරම්භං සපරික්කමිනං, ආපනති සම්ඝාදිසෙසෙන

6 භික්ෂු සමාදිසිති පක්කමති 'විහාරං මෙ කුරෙථා'ති ත ව සමාදිසති දෙසිතවඤ්ඤාං ව භොදු අනාරම්භං ව සපරික්කමිනො වා'ති තස්ස විහාරං කුරොන්ති දෙසිතවඤ්ඤාං සාරථං අපරික්කමිනං, ආපනති ද්විතීයං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරථං සපරික්කමිනං, ආපනති දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරම්භං අපරික්කමිනං, ආපනති දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරම්භං සපරික්කමිනං, අනාපනති

7 භික්ෂු සමාදිසිති පක්කමති 'විහාරං මෙ කුරෙථා'ති සමාදිසති ව 'දෙසිතවඤ්ඤාං ව භොදු අනාරම්භං ව සපරික්කමිනො වා'ති තස්ස විහාරං කුරොන්ති, දෙසිතවඤ්ඤාං සාරථං අපරික්කමිනං සො ඥානාති 'විහාරෙ කිර මෙ කසිරති දෙසිතවඤ්ඤාං සාරථං අපරික්කමිනො'ති තෙන භික්ෂුතා සාමං වා ගන්තබ්බං, දුතො වා පාඨෙතබ්බං, 'දෙසිතවඤ්ඤාං ව භොදු අනාරම්භං ව සපරික්කමිනො වා'ති තො වෙ සාමං වා ගච්ඡෙය්‍ය දුතං වා පඨිඤ්ඤෙය්‍ය ආපනති දුක්ඛවාසං -පෙ- දෙසිතවඤ්ඤාං ව භොදු අනාරම්භං වා'ති -පෙ- දෙසිතවඤ්ඤාං ව භොදු සපරික්කමිනො වා'ති -පෙ- දෙසිතවඤ්ඤාං භොදු'ති තො වෙ සාමං වා ගච්ඡෙය්‍ය දුතං වා පඨිඤ්ඤෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛවාසං

8 භික්ෂු සමාදිසිති පක්කමති 'විහාරං මෙ කුරෙථා'ති සමාදිසති ව 'දෙසිතවඤ්ඤාං ව භොදු අනාරම්භං ව සපරික්කමිනො වා'ති තස්ස විහාරං කුරොන්ති දෙසිතවඤ්ඤාං සාරථං අපරික්කමිනං සො ඥානාති 'විහාරෙ කිර මෙ කසිරති දෙසිතවඤ්ඤාං සාරථං අපරික්කමිනො'ති තෙන භික්ෂුතා සාමං වා ගන්තබ්බං, දුතො වා පාඨෙතබ්බං, අනාරම්භං ව භොදු සපරික්කමිනො වා'ති -පෙ- අනාරම්භං භොදු'ති -පෙ- සපරික්කමිනො භොදු'ති -පෙ- අනාරම්භං සපරික්කමිනං,¹ අනාපනති

1 අනාරම්භං සපරික්කමිනං ව ඒ ස පරික්කමිනං

4 මහණ තෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවයි ඔහට දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරථය වූ අපරික්කමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් නම් දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි. සාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන වෙයි. අනාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන වෙයි. අනාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) ඥානවැන නැති

5 මහණ තෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි. 'දෙසිතවැනුක ද අනාරථය ද අපරික්කමන ද වේවා'යි නො ද අණවයි ඔහට නො දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරථය වූ අපරික්කමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි සාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන වෙයි අනාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස්-ඥානවැන වෙයි අනාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස්ඥානවැන වේ

6 මහණ තෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි 'දෙසිත-වැනුක ද අනාරථය ද අපරික්කමන ද වේවා'යි නො ද අණවයි ඔහට දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරථය වූ අපරික්කමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් නම් දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි සාරථය වූ අපරික්කමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් නම් දුකුලාඥාවැන වෙයි අනාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන වෙයි අනාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) ඥානවැන නැති

7 මහණ තෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි 'දෙසු ගෙබිම් ඇත්තේ ද අනාරථය ද අපරික්කමන ද වේවා'යි අණවන්නේත් වෙයි ඔහට නො දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරථය වූ අපරික්කමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් හෙතෙම මට නො දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරථය වූ අපරික්කමන වූ විහාරයක් කෙරේ ල'යි අසා නම් ඒ මහණහු විසින් තමා ම හෝ යායුතු ය 'දෙසු ගෙබිම් ඇත්තේ ද අනාරථය ද අපරික්කමන ද වේවා'යි දූතයෙක් හෝ යාපිය යුත්තේ ය ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දූතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලාඥාවැන වෙයි දෙසිතවැනුක ද අනාරථය ද වේවා'යි (දූතයකු හෝ නො යවා නම්) දෙසිතවැනුක ද අපරික්කමන ද වේවා'යි (දූතයකු හෝ නො යවා නම්) දෙසිතවැනුක වේවා'යි ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දූතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලාඥාවැන වේ

8 මහණ තෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි යළි 'දෙසිතවැනුක ද අනාරථය ද අපරික්කමන ද වේවා'යි අණවයි ඔහට දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරථය වූ අපරික්කමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් හෙතෙම 'මට දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරථය වූ අපරික්කමන වූ විහාරයක් කැරේ ල'යි අසා නම් ඒ මහණහු විසින් තමා හෝ යායුතු ය 'අනාරථය ද අපරික්කමන ද වේවා'යි දූතයෙක් හෝ යාපිය යුත්තේ ය අනාරථය වේවා'යි අපරික්කමන වේවා'යි අනාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) ඥානවැන නැති

9 භික්ඛු සම්මාදිසිනා පක්කමති 'විහාරං මෙ කරොථා'ති සම්මාදිසති ච 'දෙසිතවන්තො ච හොතු අතාරමො ච සපරික්කමිතො චා'ති තස්ස විහාරං කරොන්ති අදෙසිතවන්තං සාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති කාරකානං තිණ්ණං දුක්ඛවාතං -පෙ- සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති කාරකානං ද්විතීයං දුක්ඛවාතං -පෙ- අතාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති කාරකානං ද්විතීයං දුක්ඛවාතං -පෙ- අතාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති කාරකානං දුක්ඛවාතං

10 භික්ඛු සම්මාදිසිනා පක්කමති 'විහාරං මෙ කරොථා'ති සම්මාදිසති ච 'දෙසිතවන්තො ච හොතු අතාරමො ච සපරික්කමිතො චා'ති තස්ස විහාරං කරොන්ති දෙසිතවන්තං සාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති කාරකානං ද්විතීයං දුක්ඛවාතං -පෙ- සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති කාරකානං දුක්ඛවාතං -පෙ- අතාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති කාරකානං දුක්ඛවාතං -පෙ- අතාරමං සපරික්කමිතං, අනාපනති

11 භික්ඛු සම්මාදිසිනා පක්කමති 'විහාරං මෙ කරොථා'ති තස්ස විහාරං කරොන්ති අදෙසිතවන්තං සාරමං අපරික්කමිතං සො වෙ විප්පකතෙ ආගමිති තෙන භික්ඛුනා සො විහාරෙ අඤ්ඤාසා චා දුතබ්බො, භිඤ්ඤා චා පුත කාතබ්බො නො වෙ අඤ්ඤාසා චා දදෙය්, භිඤ්ඤා චා පුත කාතෙය්, ආපනති සම්මාදිසෙසෙන ද්විතීයං දුක්ඛවාතං -පෙ- සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති සම්මාදිසෙසෙන දුක්ඛවාතං -පෙ- අතාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති සම්මාදිසෙසෙන දුක්ඛවාතං -පෙ- අතාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති සම්මාදිසෙසෙන

12 භික්ඛු සම්මාදිසිනා පක්කමති 'විහාරං මෙ කරොථා'ති තස්ස විහාරං කරොන්ති දෙසිතවන්තං සාරමං අපරික්කමිතං, සො වෙ විප්පකතෙ ආගමිති තෙන භික්ඛුනා සො විහාරෙ අඤ්ඤාසා චා දුතබ්බො, භිඤ්ඤා චා පුත කාතබ්බො නො වෙ අඤ්ඤාසා චා දදෙය්, භිඤ්ඤා චා පුත කාතෙය්, ආපනති ද්විතීයං දුක්ඛවාතං -පෙ- සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති දුක්ඛවාතං -පෙ- අතාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති දුක්ඛවාතං -පෙ- අතාරමං සපරික්කමිතං, අනාපනති

13 අතතනා විප්පකතං අතතනා පරිඥාපාපෙති, ආපනති සම්මාදි-සෙසසා අතතනා විප්පකතං පරෙහි පරිඥාපාපෙති, ආපනති සම්මාදි-සෙසසා පරෙහි විප්පකතං අතතනා පරිඥාපාපෙති, ආපනති සම්මාදි-සෙසසා පරෙහි විප්පකතං පරෙහි පරිඥාපාපෙති, ආපනති සම්මාදිසෙසසා

14 අනාපනති ලොකෙ ගුහාය නිණ්ණුට්ඨාය අඤ්ඤාසාචා, වාසාචා, ධර්මාචා, සබ්බාචා, අනාපනති උමමත්තකස්ස, අදිකම්මිකස්සාති

විහාරකාරසම්භාවදි. නිමිතිං.

9 මහණ නෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි යළි 'දෙසිනවැනික ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි අණවයි ඔහට අදෙසිනවැනික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් නම් කරණුවනට හුන් දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි සාරමන වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) කරණුවනට දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි. අතාරමන වූ අපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) කරණුවනට දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි අතාරමන වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) කරණුවනට දුකුලාඥාවැන් වේ

10 මහණ නෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි යළි 'දෙසිනවැනික ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි අණවයි ඔහට දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරමන වූ අපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් නම් කරණුවනට දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි සාරමන වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) කරණුවනට දුකුලාඥාවැන් වෙයි අතාරමන වූ අපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම් කරණුවනට දුකුලාඥාවැන් වෙයි අතාරමන වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) ඇවැන් නැති

11 මහණ නෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට නො දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරමන වූ අපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙති ඉදින් ඒ මහණ විහාරය කොට අඩාල කල්හි පැමිණේ නම් ඒ මහණහු විසින් ඒ වෙ- ගොර අනෙකක්හට හෝ දියයුත්තේ ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළයුත්තේ ය ඉදින් අනෙකක්හට හෝ නො දේ නම් බිඳපියා හෝ වටාලා නො කරවා නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි. සාරමන වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි අතාරමන වූ අපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි . අතාරමන වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ

12 මහණ නෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරමන වූ අපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙති ඉදින් හෙතෙම විහාරය කොට අඩාල කල්හි පැමිණේ නම් ඒ මහණහු විසින් ඒ විහාරය අනෙකක්හට හෝ දියයුත්තේ ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළයුත්තේ ය ඉදින් අනෙකක්හට හෝ නො දේ නම් බිඳපියා හෝ වටාලා නො කරවා නම් දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි . සාරමන වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන් වෙයි. අතාරමන වූ අපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන් වෙයි අතාරමන වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) ඇවැන් නැති

13 නමු විසින් කොට අඩාල කරණ ලද්ද නමු විසින් කොට නිමවා නම් සහවෙසෙස්ඇවැන් වෙයි නමු විසින් කොට අඩාල කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් සහවෙසෙස්ඇවැන් වෙයි මෙරමා විසින් කොට අඩාල කරණ ලද්ද නමු විසින් නිමවා නම් සහවෙසෙස්ඇවැන් වෙයි මෙරමා විසින් කොට අඩාල කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ

14 ලෙතෙහි, ගුහායෙහි, තණකිළියෙහි, අනෙකක්හට කරවා නම්, වාසාගාර තබා හැම තන්හි ද සි ඇවැන් නැති උන්මහත්තය හට, ආදිකාර්මි- කයා හට ඇවැන් නැති

විහාරකාර ශික්ෂාපදය නිමි.

පඨම-දුට්ඨදෙව්සසිකඛාපදං

1 තෙන සමයෙන චුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති චෙඨවනෙ කලාක-
නිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මනා දබ්බිත මලපුතෙන
ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං භොති, යං¹ කිංඤ්චි සාවකෙන
පත්තබ්බං, සබ්බං තෙන අනුපපත්තං භොති, තත්ථි වයං කිංඤ්චි උත්තරිං
කරණීයං, කතස්ස වා පතිවයො අථ ඛො ආයස්මතො දබ්බස්ස මල-
පුතතස්ස රහොගතස්ස පතිසලීතස්ස ථවං වෙනස්ස පරිචිතකෙකා උදපාදි.
“මයා ඛො ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං යං කිංඤ්චි
සාවකෙන පත්තබ්බං සබ්බං මයා අනුපපත්තං, තත්ථි ව මෙ කිංඤ්චි උත්තරිං
කරණීයං, කතස්ස වා පතිවයො. කිනත්ත ඛො අහං සබ්බස්ස වෙය්‍යාවච්චං
කරෙය්‍ය’න්ති අථ ඛො ආයස්මතො දබ්බස්ස මලපුතතස්ස ථතදහොසි.
“යනත්තාහං සබ්බස්ස සෙත්තාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං, භත්තාති ව උද්දිසෙ-
ය්‍ය”න්ති

2 අථ ඛො ආයස්මා දබ්බො මලපුතෙනා සායනසමයං පතිසලානා
වුට්ඨිතො යෙත භගවා තෙනුපසඛිකම්, උපසඛිකම්චා භගවත්තං අභිවාදෙතා
ථකමන්තං නිසීදි ථකමන්තං නිසිනො ඛො ආයස්මා දබ්බො මලපුතෙනා
භගවත්තං ථතදවොච. “ඉධ මයං භතො රහොගතස්ස පතිසලීතස්ස
ථවං වෙනස්ස පරිචිතකෙකා උදපාදි මයා ඛො ජාතියා සත්තවස්සෙන
අරහත්තං සච්ඡිකතං යං කිංඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං සබ්බං මයා අනුපපත්තං,
තත්ථි ව මෙ කිංඤ්චි උත්තරිං කරණීයං කතස්ස වා පතිවයො, කිනත්ත ඛො
අහං සබ්බස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරෙය්‍ය’න්ති තස්ස මයං භතො ථතදහොසි
“යනත්තාහං සබ්බස්ස සෙත්තාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං, භත්තාති ව උද්දි-
සෙය්‍ය”න්ති “ඉච්ඡාමහං භතො සබ්බස්ස සෙත්තාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං,
භත්තාති ව උද්දිසිතු”න්ති “සාධු සාධු දබ්බ තෙන හි ථවං දබ්බ සබ්බස්ස
සෙත්තාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙසි, භත්තාති ව උද්දිසා”ති “ථවං භතො”ති
ඛො අයස්මා දබ්බො මලපුතෙනා භගවතො පච්චස්සොසි

3 අථ ඛො භගවා ථතස්මි නිදුතෙ ථතස්මි පකාරණෙ ධම්මං ඛථං කතා
භික්ඛු ආමන්තෙසි “තෙන හි භික්ඛවෙ සබ්බෙහි දබ්බං මලපුතා
සෙත්තාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භතතුද්දසකඤ්ච සම්මන්තතු ථවංඤ්ච පන
භික්ඛවෙ සමන්තිතබ්බො පස්මිං දබ්බො මලපුතෙනා යාපිතබ්බො
යාපිතා ව්‍යතොන භික්ඛුතා පටිබලෙන සබ්බෙහි ඤ්ඤාපෙතබ්බො

“සුණාතු මෙ භතො සබ්බෙහි යදි සබ්බස්ස පහතකල්පා, සංස්සං
ආයස්මත්තං දබ්බං මලපුතතං සෙත්තාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච ගාතතුද්දස-
කඤ්ච සම්මන්තොය්‍ය, ථසා ඤ්ඤාති

1 සඤ්ච කිංඤ්ච, වු

3. 8.

පරිමිත උද්දේශන භාෂණය

1 එසමයෙහි භාෂාවන් බුදුරජානන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීප-
යෙහි වූ කලාඥකතිවෘප නම් වූ වෙළෙඳනගෙහි වාසය කරණ සේක.
එසමයෙහි උපතින් සත්වැසි වූ මලලරාජපුත්‍ර දඹබ තෙරුන් විසින් අතීත්තිය
පසක් කරණ ලද වෙසි ශ්‍රාවකයන්හු විසින් ලැබියයුතු (ත්‍රිවිද්‍යාදි) යම්කිසි
ගුණජාතයෙක් වේ ද ඒ සියල්ල ඔවුන් විසින් ලබන ලද වෙසි ඔවුන් විසින්
මත්තෙහි කටයුත්තෙන් හෝ කරණ ලද්දහුගේ වටාලා වැඩීමෙන් හෝ
තැන්තේ ද වෙසි එකල්හි ආයුෂමත් දඹබමලල පුත්‍රයන්ට රහසිගත ව විවේක ව
හුන්නවුන්ට මෙබඳු වූ විතතපරිචිතකීයෙක් උපත ‘උපතින් සත්භාවිරිදි වූ
මා විසින් රහත් බව පසක් කරණ ලද ශ්‍රාවකයන්හු විසින් ලැබියයුතු යම්කිසි
ගුණජාතයෙක් වේ නම් ඒ සියල්ල මා විසින් ලබන ලද මා විසින් මත්තෙහි
කටයුත්තෙන් හෝ කරණ ලද්දහුගේ වැඩීමෙන් හෝ තැන්තේ ද වෙසි.
මේ සහනට කිනම් වතාවතක් කෙරෙමි දෝ හෝ’යි ඉක්බිති ආයුෂමත්
දඹබමලලපුත්‍රයන්ට මේ සිත විය ‘මේ සහනට සෙනසුන් ද පනවමි නම්
බන් ද උදෙසමි නම් මැනවැ’යි

2 ඉක්බිති ආයුෂමත් දඹබමලලපුත්‍රයෝ සවස් වේලෙහි පිළිසලනින් නැගී
සිටියාහු භාෂාවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ එළඹ භාෂාවතුන් වහන්සේට
අභිවාදනය කොට එකත්පස් ව හුන්නාහු භාෂාවතුන් වහන්සේට වෙපවන්
සාල කළහ “ස්වාමිනි, මෙහි රහොගත ව විවේකී ව හුන් මට මෙබඳු වූ විතතපරි-
චිතකීයෙක් උපත උපතින් සත්භාවිරිදි වූ මා විසින් රහත් බව පසක් කරණ
ලද ශ්‍රාවකයන්හු විසින් ලැබියයුතු වූ සියලු ගුණජාතය මා විසින් ලබන ලද. මා
විසින් මත්තෙහි කටයුතු කිසිවක් හෝ කරණ ලද්දහුගේ වටාලා වැඩීමෙන්
හෝ තැන්තේ ද වෙසි මේ සහනට කිනම් වතාවතක් කෙරෙමි දෝ හෝ’යි
ස්වාමිනි, ඒ වට මේ සිත විය මේ සහනට සෙනසුන් ද පනවමි නම් බතුදු
උදෙසමි නම් මනා මා හු’යි. ස්වාමිනි, මේ සහනට සෙනසුනුදු පනවන්නට
බතුදු උදෙසන්නට කැමැත්තෙමි”යි “මැනවැ, මැනවැ දඹබයෙනි, එසේ වී
නම් දඹබයෙනි, තෙපි සහනට සෙනසුනුදු පනවවු බතුදු උදෙසවු ය”යි
‘එසේ ය වහන්සැ’යි ආයුෂමත් දඹබමලලපුත්‍රයෝ භාෂාවතුන් වහන්සේට
පිළිවදන් ඇස්වූහ

3 ඉක්බිති භාෂාවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කරුණෙහි දූහැමි
කථා කොට හිඤ්ඤා ඇලෙනු සේක “එසේ වී නම් මහණෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ
දඹබමලලපුත්‍රයා සෙනසුන් පනවන්නකු ද බන් උදෙසන්නකු ද කොට සමමත
කෙරේවා තවද මහණෙනි, මෙසේත් සමමත කළ යුත්තේ ය පළමු කොට
දඹබමලල පුත්‍ර තෙමේ අයැදිය යුත්තේ ය අයැද වෘක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ
මහණක්හු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දූන්විය යුත්තේ ය

4 ‘වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, ඉදින් සඛ්‍යයාට
පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ ආයුෂමත් දඹබමලලපුත්‍රයන් සෙනසුන්
පනවන්නකු ද බන් උදෙසන්නකු ද කොට සමමත කරන්නේ ය තෙල
ඤ්ඤාති යි

සුණොභු මෙ හන්තො සබ්බො, සබ්බො ආයස්මන්තො දබ්බං මලලුපුත්තං සෙත්තාසනපඤ්ඤපකඤ්ඤ භතතුද්දෙසකඤ්ඤ සම්මන්තති, යස්සායස්මන්තො ඛමති ආයස්මන්තො දබ්බස්ස මලලුපුත්තස්ස සෙත්තාසනපඤ්ඤපකස්ස ච භතතුද්දෙසකස්ස ච සමමුති සො තුණ්හස්ස යස්ස තත්තමති, සො හාසෙය්‍ය

සම්මන්තො සබ්බස්ස ආයස්මා දබ්බො මලලුපුත්තො සෙත්තාසනපඤ්ඤපකො ච භතතුද්දෙසකො ච ඛමති සම්මස්ස තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ඛාරයං මි”ති

5 සම්මන්තො ච පන්තායස්මා දබ්බො මලලුපුත්තො සභාගාතං සභාගාතං භික්ඛුතං එකජ්ඣං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති යෙ තෙ භික්ඛු සුත්තන්තො තෙසං එකජ්ඣං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සුත්තන්තං සම්මායස්සන්ති”ති යෙ තෙ භික්ඛු විතගධරං තෙසං එකජ්ඣං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං විතගං විනිච්ඡිතිස්සන්ති”ති,¹ යෙ තෙ භික්ඛු ඛමමකථිකා තෙසං එකජ්ඣං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං ඛමමං තාකච්ඡිස්සන්ති”ති යෙ තෙ භික්ඛු කායිකො තෙසං එකජ්ඣං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං න ව්‍යාඛා-
ධිස්සන්ති”ති ² යෙ තෙ භික්ඛු තිරච්ඡාතකථිකා කායදඩ්ඨිබ්බලා ³ විහරන්ති, තෙසමපි එකජ්ඣං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, “ඉමායපිමෙ ආයස්මන්තො රතියං අච්ඡිස්සන්ති”ති යෙ තෙ භික්ඛු විකාලෙ ආගච්ඡන්ති, තෙසමපි තෙජෝධාතූං සමාපජ්ජන්ති, තෙතෙව ආලොකෙන සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති අපිසු භික්ඛු සඤ්චිව විකාලෙ ආගච්ඡන්ති “මයං ආයස්මන්තො දබ්බස්ස මලලුපුත්තස්ස ඉඤ්ඤ-
පාරිභාරියං පසස්සස්සාමා”ති තෙ ආයස්මන්තො දබ්බං මලලුපුත්තං උපසම්මන්ති, එවං වදෙන්ති “අමහාකං ආට්ටිසො දබ්බං, සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති”ති තෙ ආයස්මා දබ්බො මලලුපුත්තො එවං වදෙන්ති “කන්තායස්මන්තො ඉච්ඡන්ති, කප්පං පඤ්ඤපෙමි”ති තෙ ඤ්ඤචිව දුරෙ අපදිසන්ති, “අමහාකං ආට්ටිසො දබ්බං, ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො වොරපපා-
තෙ සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො ඉසිහිලිපසෙය්‍ය කාලසිලායං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො වෙහාරපසෙය්‍ය සත්තපණ්ණේගුහායං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො සීතවතෙ සප්පසොණකපබ්බාසෙ සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො ගොතමකඤ්ඤරායං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො තිත්ඤ්ඤකඤ්ඤරායං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො තපොදකඤ්ඤරායං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො තපොදරාමෙ සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො ජ්වකම්බවතෙ සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො මද්දකුච්ඡිස්මිං මිගදුසෙ සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති”ති තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලලුපුත්තො තෙජෝධාතූං සමා-
පජ්ජන්ති අභිගුලීයං ජලමානාය පුරන්තො පුරන්තො ගච්ඡති තෙපි තෙතෙව ආලොකෙන ආයස්මන්තො දබ්බස්ස මලලුපුත්තස්ස පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡන්ති තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලලුපුත්තො එවං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති: අයං මිඤ්ඤො, ඉදං පිඨං, අයං භිසි, ඉදං බිම්බොගතං, ඉදං චච්චට්ඨානං, ඉදං පස්සා-
චට්ඨානං, ඉදං පානියං, ඉදං පරිභොජනියං, අයං කත්තරදණ්ණො, ඉදං සම්මස්ස කතීකසණ්ඨානං, ඉමං කාලං පටිසිත්තබ්බං, ඉමං කාලං නික්ඛන්තබ්බං”තති තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලලුපුත්තො සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති: පුත්තදට වෙච්චතං පච්චාගච්ඡති

1 විනිච්ඡිස්සන්ති, කප්පං 2 ව්‍යාඛාතිස්සන්ති 3 කායදඩ්ඨිබ්බලා 4 ජජා

වහන්ස, සංඛ්‍යා නෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, සංඛ්‍යා නෙමේ ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන් සෙනසුන් පනවන්නකු ද බත් උදෙසන්නකු ද කොට සමමන කෙරෙයි යම් ආයුෂමතක්හට ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන් සෙනසුන් පනවන්නකු ද බත් උදෙසන්නකු ද කොට සමමන කිරීම රුචි වේ නම් හෙතෙම තුෂ්ණිමිභූත වන්නේ ය යමක්හට නො රුච්ඡේ නම් හෙතෙම බණ්ණන්තේ ය

සංඛ්‍යා විසින් ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍ර නෙමේ සෙනසුන් පනවන්නකු ද බත් උදෙසන්නකු ද කොට සමමන කරණ ලද්දේ ය සංඛ්‍යාට රුචි වෙයි එහෙයින් තුෂ්ණිමිභාවය යි. මේ මෙසේ බරමි' යි

5 ඉක්බිති සමමන වූ ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයෝ සභාග සභාග වූ භික්ෂූන්ට එකට සෙනසුන් පනවති යම් මහණ කෙනෙක් සෞත්‍රාන්තිකයෝ වෙද්ද මහු ඔවුනොවුන් සුත්‍රාන්තය සංඛ්‍යායනා කෙරෙති, ඔවුනට එකට සෙනසුන් පනවති යම් මහණ කෙනෙක් චිත්තයධරයෝ වෙද්ද මහු ඔවුනොවුන් චිත්තය විනිශ්චය කෙරෙති' ඔවුනට එකට සෙනසුන් පනවති යම් මහණ කෙනෙක් ධර්මකට්ඨකයෝ වෙද්ද 'මහු ඔවුනොවුන් ධර්මය සාකච්ඡා කෙරෙති' ඔවුනට එකට සෙනසුන් පනවති යම් මහණ කෙනෙක් ධ්‍යානික වෙද්ද 'මහු ඔවුනොවුන් නො වෙහෙසති' ඔවුනට එකට සෙනසුන් පනවති යම් මහණ කෙනෙක් තීර්ථචරිතකථා ඇත්තාහු සිරුරු තර කිරීම බහුල ව වෙසෙත් නම් 'මේ ආයුෂමත්හු මේ තීර්ථයන් කථා රතියෙන් වෙසෙති' ඔවුනට ද එකට සෙනසුන් පනවති යම් මහණ කෙනෙක් විකාලයෙහි එත් නම් තෙජෝධාතුවට සමවැද එම ආලෝකයෙන් ඔවුනට ද සෙනසුන් පනවත් තවද භික්ෂූහු 'ඇපි ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන්ගේ සාද්ධිප්‍රාතිභායාය බලමිහ' යි දූත දූත නො කල්හි පාමිණෙති මහු ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන් කර එළඹ ඇවැත්ති, දබ්බයෙහි අපට සෙනසුන් පනවාලව' යි කියති ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයෝ ඒ භික්ෂූන්ට මෙසේ කියති. ආයුෂමත්හු කොහි කාමැති වෙද්ද කොහි සෙනසුන් පනවමි ද? යි මහු දූත දූත දුරු තැන් දක්වති ඇවැත් දබ්බයෙහි, අපට ගිජ්ඣුඵපච්චෙහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට සොරපනතෙහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට ඉසිගිලිපච්චාන්ති කඵසලහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට වෙහාරපච්චාන්ති සප්තපණ්ණිගුණයෙහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට සිතව්තයෙහි තාකෙමබ්බෙයදෙහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට භොග්‍රමිකදුරෙහි සෙනසුන් පනවාලව, ඇවැත්ති, අපට තිඹිරිකදුරෙහි සෙනසුන් පනවාලව, ඇවැත්ති, අපට තපොදකදුරෙහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට තපොදරුමයෙහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට ජිවක අභිලයන්හි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට මද්දකුච්ඡ නම් මුවලැවිහි සෙනසුන් පනවාලව' යි කියන්නාහ ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයෝ තෙජෝධාතුවට සමවැද දිලියෙන ඇඟිලි ඇති ව ඔවුනට පෙරට ව පෙරබව යෙහි උසින් එ ම එලියෙන් ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන්ගේ පස්පස්හි යෙහි ඔවුනට ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයෝ මෙසෙයින් සෙනසුන් පනවත් මේ ඇද ය, මේ පුටු ය, මේ බිසි ය, මේ බිමොහන ය, මේ වැසිකිළි ය, මේ කෙසකිළි ය, මේ පැත් ය, මේ පරිභොග උදක ය, මේ සාරයට්ඨ ය, මේ සඟුන්ගේ කතිකාවත ය, මෙකල පිටිසියයුතු ය, මෙකල නික්මියයුතු ය' යි ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයෝ ඔවුනට සෙනසුන් පනවා තැවත වෙඵව්තයට පෙරලා එන්නාහ.

6 තෙත බෝ පන සමයෙහි මෙතනියහුමමජ්ඣා භික්ඛු නවකා වෙව හොනති අපපුඤ්ඤා ව, යාති සබ්බසා ලාමකානි සෙනාසනානි, නාති තෙසං පාපුණ්ණානි ලාමකානි ව භතතානි තෙත බෝ පන සමයෙහි රුජගගෙ මනුස්සා ඉච්ඡන්ති ථෙරුනං භික්ඛුනං අභිසම්බාරිකං පිණ්ඩපාතං දානං සප්පිමපි තෙලමපි උත්තරිහම්බමපි මෙතනියහුමමජ්ඣානං පන භික්ඛුනං පාකතිකා දෙනානි යථාරකං කණ්ණජකං බ්ලම්බදුතියං. තෙ පච්ඡාභතනං පිණ්ඩපාතපටිකකන්තා ථෙරෙ භික්ඛු පුච්ඡන්ති තුමහාකං ආවුසො භතතාගෙන කිං අහොසි, තුමහාකං කිං අහොසි”ති එකච්ච ථෙරා එවං වදෙනති. “අමහාකං ආවුසො සප්පි අහොසි තෙලං අහොසි උත්තරිහම්බං අහොසි”ති මෙතනියහුමමජ්ඣා පන භික්ඛු එවං වදෙනති. “අමහාකං ආවුසො න කිඤ්චි අහොසි පාකතිකා යථාරකං කණ්ණජකං බ්ලම්බදුතියං”නති.

7. තෙත බෝ පන සමයෙහි කල්‍යාණභතතිකො ගහපති සබ්බසා චතුකකභතනං දෙනි නිව්වහතනං. සො භතතාගෙන සපුත්තදුරෙ උපතිට්ඨිතා පරිච්ඡති, අඤ්ඤා ඔදනෙන පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤා සුපෙන පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤා තෙලෙන පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤා උත්තරිහම්බෙන පුච්ඡන්ති තෙත බෝ පන සමයෙහි කල්‍යාණභතතිකා ගහපතීනො භතනං ස්වාතන්ත්‍රය මෙතනියහුමමජ්ඣානං භික්ඛුනං උද්දිට්ඨං හොති අථ බෝ කල්‍යාණභතතිකො ගහපති ආරාමං අගමාසි කෙනවිදෙව කරණීයෙන සො යෙනායස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො තෙනුපසම්බුමි, උපසම්බුමිස්මා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අභිවාදෙනා එකමන්තං නිසිදි එකමන්තං නිසින්නං බෝ කල්‍යාණභතතිකා ගහපති ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි සමාදායෙසි සමුත්තෙත-ජෙසි සමපහංසෙසි අථ බෝ කල්‍යාණභතතිකො ගහපති ආයස්මා දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි සමාදායෙසි සමුත්තෙතජ්ජෙසි සමපහංසෙසි ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං එතදවොච “කස්ස භතෙන අමහාකං සරෙ ස්වාතන්ත්‍රය භතනං උද්දිට්ඨ”නති? “මෙතනියහුමමජ්ඣානං බෝ ගහපති භික්ඛුනං තුමහාකං සරෙ ස්වාතන්ත්‍රය භතනං උද්දිට්ඨ”නති.

8 අථ බෝ කල්‍යාණභතතිකො ගහපති අනත්තමතො අහොසි. “කථං භි කාම පාපභික්ඛු අමහාකං සරෙ ස්වාතන්ත්‍රය භතනං භුඤ්ජ්ඣන්ති”ති සරං ගතවා දුසිං ආණ්ණපෙසි “යෙ ජෙ සෙව භතතිකා ආගච්ඡන්ති, තෙ කොට්ඨිකො ආසනං පඤ්ඤාපෙති කණ්ණජකෙන බ්ලම්බදුතියෙන පරිච්ඡා”ති “එවං අය්‍යා”ති බෝ සා දුසි කල්‍යාණභතතිකා ගහපතීනො පච්චස්සෙසි

9. අථ බෝ මෙතනියහුමමජ්ඣා භික්ඛු “භියො බෝ ආවුසො අමහාකං කල්‍යාණභතතිකා ගහපතීනො භතනං උද්දිට්ඨං, සෙව අමෙහි කල්‍යාණභතතිකො ගහපති සපුත්තදුරෙ උපතිට්ඨිතා පරිච්ඡස්සති අඤ්ඤා ඔදනෙන පුච්ඡස්සන්ති, අඤ්ඤා සුපෙන පුච්ඡස්සන්ති, අඤ්ඤා තෙලෙන පුච්ඡස්සන්ති, අඤ්ඤා උත්තරිහම්බෙන පුච්ඡස්සන්ති”ති. තෙ හෙතෙව සොච්ඡන්තස්සෙත න චිත්තරූපං රතතියා පුපිංසු

6. තවද එසමයෙහි මෙතනියභූමමජක භික්ෂුහු තවකයෝ දමද පිනැන්-
නාහු ද වෙති ඔවුනට සබ්බයා පිළිබඳ වූ යම් ලාමක සෙනසුන් කෙනෙක්
වෙත් ද ලාමක වූ බතකුත් වේ ද ඒ ලාමක සෙනසුන් හා බන් ම ලැබෙත්.
එසමයෙහි රජගහනුවර මනුෂ්‍යයෝ සකස් කළ පිණ්ඩපාතය ද ගිනෙල් ද
තලතෙල් ද මස්අවුළු ද ස්ථිර භික්ෂුන්ට දෙන්නට කැමැති වෙත්. එතෙකුදුවත්
මෙතනියභූමමජක භික්ෂුන්ට කුඩු සහිත වූ කෘති දෙවැනි කොට ඇති පියවි
බත පිසු සැටියෙන් දෙති ඔහු පසුබත්හි පිණ්ඩපාතයෙන් නැවැත්නාහු
“ස්ථිරභික්ෂුන් පුළුවන් ‘ඇවැත්නි, නොපට බොජ්න්හල්හි කෙබඳු බතෙක්
වී ද?’ නොපට කෙබඳු බතෙක් වී ද?”යි. ඇතැම් තෙර කෙනෙක් මෙසේ
කියති ‘ඇවැත්නි, අපට ගිනෙල් විය තලතෙල් විය මස්අවුළු විය’යි.
මෙතනියභූමමජක භික්ෂුහු වැළිත් මෙසේ කියති ‘ඇවැත්නි, අපට කිසිවක්
නො වී ය කුඩු සහිත වූ කෘති දෙ වැනි කොට ඇති. පිසු සැටියෙන් පියවි
බත වී ය’යි

7 තවද එසමයෙහි කල්‍යාණභක්තික ගෘහපති තෙම නිතිබත් කොට
සතර බතක් දෙසි හෙතෙම දන්හල්හි අඹුදරුවන් සහිත වූයේ සමීපයෙහි
සිට වළඳවයි කෙනෙක් බතින් පුළුවන් කෙනෙක් සුපයෙන් පුළුවන්
කෙනෙක් තෙලින් පුළුවන් කෙනෙක් මසවුළෙන් පුළුවන් එසමයෙහි
කල්‍යාණභක්තික ගෘහපතියාගේ බත සෙට දවසට මෙතනියභූමමජක භික්ෂුන්ට
උදෙසන ලද වෙසි එකල්හි කල්‍යාණභක්තික ගෘහපති තෙම කිසි කරුණේ-
කින් ආරාමයට ගියේ ය හෙතෙම ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන් සමීපයට
එළඹ ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන් වැද එකත්පස් ව හුන්නේ ය එකත්පස්
ව හුන් කල්‍යාණභක්තික ගෘහපතිහු ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයෝ දූහැමි
කපායෙන් කරුණු දක්වූහ සමාදන් කරවූහ. තෙද ගැන්වූහ සතුටු
කළහ ඉක්බිති කල්‍යාණභක්තික ගෘහපති ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන්
විසින් දූහැමි කපායෙන් කරුණු දක්වන ලද්දේ සමාදන් කරවන ලද්දේ
තෙද ගන්වන ලද්දේ සතුටු කරණ ලද්දේ ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයනට
මෙය කී ය “වහන්ස, අපගේ ගෙහි සෙටදවසට කවරක්හට බත් උදෙසන
ලද ද”යි ගෘහපතිය, මෙතනියභූමමජක භික්ෂුන්ට නොපගේ ගෙහි සෙට
දවසට බත් උදෙසන ලද යි කීහ

8 එකල්හි කල්‍යාණභක්තික ගෘහපති නො සතුටුසිත් ඇති වී ය ‘කෙසේ
නම් පාප භික්ෂුහු අපගේ ගෙහි සෙට බත් වළඳන්නාහු ද, යි ගෙට ගොස්
‘කොල, සෙට බත් වළඳන යම් කෙනෙක් එත් නම් ඔහු කොටුයෙහි අසුන්
පතවා කෘති දෙවැනි කොට ඇති නිවුඩු සහල් බතින් වළඳව”යි දසියට
ඇණවිය ‘එසේය සමාමිති’ යි ඒ දසිය කල්‍යාණභක්තික ගෘහපතිහට පිළිවදන්
දින.

9 ඉක්බිති මෙතනියභූමමජක භික්ෂුහු ඇවැත්නි, ඊයේ අපට කල්‍යාණ-
භක්තික ගෘහපතිහුගේ බත උදෙසන ලද සෙට කල්‍යාණභක්තික ගෘහපති
තෙම අප සමීපයට එළඹ වළඳවන්නේය කෙනෙක් ඔදහයෙන් පුළුවන්
කෙනෙක් සුපයෙන් පුළුවන්, කෙනෙක් තෙලින් පුළුවන් කෙනෙක්
මසවුළෙන් පුළුවන් ය”යි ඔහු එ ම සොම්නසින් සිත් වූ පරිදි රාත්‍රියෙහි
නිදි නො ගත්හ

10 අථ ඛො මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු පුබ්බිකාභ්ගාදියං නිවාසෙනා, පනතච්චරමාදාය යෙන කල්‍යාණභවතීකස්ස ගහපතීනො නිවෙසනං තෙනුපසඛකමිංසු අද්දසා ඛො සා දාසී මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු දුරතොව ආගච්ඡන්තො, දියවාන කොට්ඨකො ආසනං පඤ්ඤපෙඤා මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු එතදවොව “නීසීද්ධං භන්තො”ති අථ ඛො මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛුනං එතදභොසි “නීසංසයං ඛො ත තාව භතතං සීද්ධං භවිස්සති යාව¹ මයං කොට්ඨකො නිසීද්ධපියෙය්‍යාමො”²ති අථ ඛො සා දාසී කණ්ණාජකෙන ඕලඕගද්වතියෙන උපගඤ්ජ. “භුඤ්ජථ භන්තො”ති මයං ඛො භගිනී නිවච්ඡන්තා”ති “ජාතාමෙය්‍යා නිවච්ඡන්තා භවං, අපිවාහං භිග්ගොව ආණ්ණා ‘යෙ ජෙ යො භතතීකා ආගච්ඡන්ති, තෙ කොට්ඨකො ආසනං පඤ්ඤපෙඤා කණ්ණාජකෙන ඕලඕගද්වතියෙන පරිච්ඡා”ති භුඤ්ජථ භන්තො”ති.

11. අථ ඛො මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු “භිග්ගො ඛො ආට්ඨසො කල්‍යාණ-භවතීකො ගහපතී ආරාමං අගමාසි, දබ්බස්ස මල්ලපුතොස්ස සන්තිකො නීසංසයං ඛො මයං දබ්බෙත මල්ලපුතොස්ස ගහපතීනො සන්තිකො පරි-භික්ඛා”ති තෙ තෙනෙව දෙමෙතස්සොන න විතරුපං භුඤ්ජංසු අථ ඛො මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු පච්ඡාභතතං පිණ්ඩපාතපටිකකන්තා ආරාමං ගන්තා, පනතච්චරං පටිසාරෙඤා බහාරාමකොට්ඨකො සඤ්ඤාපල්ලකියා නිසීදිංසු භුණ්තිභුතා විභිභුතා පනතකකා අධොවුඛා පජ්ඣාසන්තා අපපටිභාතා

12 අථ ඛො මේතනිය භික්ඛුනී යෙන මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු තෙනුප-සඛකමි, උපසඛකමිඤා මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු එතදවොව “චතුමි අය්‍යා”ති³ එවං වුතො මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු තාලපිංසු දුතියමි ඛො -පෙ- තනියමි ඛො මේතනියා භික්ඛුනී මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු එතද-වොව “චතුමි අය්‍යා”ති තනියමි ඛො මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු තාලපිංසු “කාසාහං අය්‍යානං අපරජ්ඣාමි, නිස්ස මං අය්‍යා තාලපන්ති”ති තථා හි පන නිං භගිනී, අමෙත දබ්බෙත මල්ලපුතොස්ස විගෙසීයමාතො අජ්ඣපෙකංසී’ති ‘කාසාහං අය්‍යා කට්ඨාමි’ති ‘සචෙ ඛො නිං භගිනී ඉච්ඡෙය්‍යාසී අජ්ජට භගවා දබ්බා මල්ලපුතොස්ස නාසාපෙය්‍යා’ති කාසාහං අය්‍යා කට්ඨාමි නිං මයා සකාසා දබ්බා මල්ලපුතොස්ස නාසාපෙය්‍යා’ති කාසාහං අය්‍යා කට්ඨාමි නිං මයා සකාසා කාසාහං එහි නිං භගිනී, යෙන භගවා තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිඤා භගවන්තං එවං වදෙහි ‘ඉදං භන්තො තච්ඡන්තං තප්පතිරුපං, යායං භන්තො දිසා අභයා අතීතිකා අනුපද්දවා, සායං දිසා සභයා සර්ථකා සර්ථකා අය්‍යෙතමහි දබ්බෙත මල්ලපුතොස්ස දුසිතා’ති එවං අය්‍යානී ඛො මේතනියා භික්ඛුනී මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛුනං පටිසාරෙඤා යෙන භගවා තෙනුපස-ඛකමි උපසඛකමිඤා භගවන්තං අභිවාදෙඤා එකමන්තං අව්ච්ඡි, එකමන්තං සීතා ඛො මේතනියා භික්ඛුනී භගවන්තං එතදවොව. ‘ඉදං භන්තො තච්ඡ-න්තං තප්පතිරුපං, යායං භන්තො දිසා අභයා අතීතිකා අනුපද්දවා, සායං දිසා සභයා සර්ථකා සර්ථකා අය්‍යෙතමහි දබ්බෙත මල්ලපුතොස්ස දුසිතා’ති

1 යථා ච 2 නිසීද්ධපියාහි, සිද්ධ නිසීද්ධපියාහි සා. 3 අය්‍යෙහි - සිද්ධ
4 සචාතං - ජෙසා,

10 ඉක්බිති මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුහු පෙරවරායෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙන කලාංග්ගකනික ගාභපතිහුගේ නිවෙස්ත කර එළඹියහ ඒ දසිය දුරින් ම එත මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුන් දුටුවා ය දැක කොටුයෙහි අසුන් පතවා මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුන්ට වහන්ස, හුන මැනවැ'යි කීව එකල්හි මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුන්ට මේ සිත විශ එකැත්තේ ම තව බත් නො තිබියේ වන ඒ තාක් ඇපි කොටුයෙහි හිඳුවනු ලබමි'යි ඉක්බිති ඒ දසිය කාභි දෙවැනි කොට ඇති නිවුඩු බතින් යුක්ත ව එළඹියා ය වහන්ස, වළඳව'යි කීව තැගනියනි, ඇපි නිතිබත් ඇතියමිහ'යි ස්වාමීනි, නිතිබත් ඇතියවුනු දනිමි. එතෙකුදුවත් මම ඊයේ ම අණ ලත්මු කොල, සෙට බත් ලද යම් කෙනෙක් එත් තම් මහු කොටුයෙහි අසුන් පතවා කාභි දෙවැනි කොට ඇති නිවුඩුසාලේ බතින් වළඳව'යි වහන්ස, වැළඳුව මැනවැ' යි

11 ඉක්බිති මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුහු 'ඇවැත්නි' ඊයේ කලාංග්ගකනික ගාභපති තෙම අරමට ගියේ ය දබ්බමලාපුත්‍රයන් හමුයෙහි වී ය එකැ- නින් ම ඇපි දබ්බමලාපුත්‍රයන් විසින් ගාභපතිහු කෙරෙහි බිඳුනා ලදුමිහ' යි මහු එ ම දෙමිතසින් සිත් සේ නො වැළඳුහ ඉක්බිති මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුහු පසුබත්හි පිණ්ඩපාතයෙන් තැවැත්තාහු අරමට ගොස් පාසිවුරු සඟවා තබා බිහිඅරමකොටුයෙහි නිහඬ ව මතු ව තැමු කඳට ඇතිව (කොපෑන්) දුමිනි වැටහිමි රහිත ව සහමින් අකවටු අවුළුවා හුන්හ.

12. එකල්හි මෛත්‍රියා මෙහෙණ මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුන් කරා එළඹියාය එළඹ මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුන්ට 'වදිමි හිමියනි'යි කීව මෙසේ කී කල් ද මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුහු නො බැණ හුන්හ දෙවනවට ද . තෙවනවටහි මෛත්‍රියා මෙහෙණ මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුන්ට 'වදිමි, හිමියනි' යි කීව. තෙවනවට ද මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුහු නො බැණ හුන්හ මම ආයාසීයන්ට කවර අපරාධයක් කෙළෙමි ද? කුමක් හෙයින් ආයාසීයෝ මා හා නො බෙණෙත් ද? යි එසේ ම ය තැගනියනි, තෝ දබ්බමලාපුත්‍රයන් විසින් අප වෙහෙසනු ලබනුවත් උපෙක්ඛා කෙරෙහි ය"යි. ආයාසීයෙනි, මම කුම කෙරෙමි ද? යි ඉදින් තැගනියනි, තෝ ඊසියවු තම් අද ම භාග්‍යවත්තූ දබ්බමලා- පුත්‍රයා තසවත්තාහ යි, ආයාසීයෙනි, මම කුම කෙරෙමි ද? මා විසින් කුමක් කරන්නට හැකි ද? යි එව තැගනියනි, තෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹෙව එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කියව. 'ස්වාමීනි, මේ නො රැස්තෙක නුසුදුස්සෙක, ස්වාමීනි, යම් දිශාවක් නිර්භය ද නිදුක් ද අනුපද්‍රව ද ඒ දිශාව භය සහිත ය දුක් සහිත ය උපද්‍රව සහිත ය යම් තැනෙක්හි නිවාන ද එහි මහසුලං නැගිණ දිය ඇවිලගත් කලක් මෙන් ආයාසී දබ්බමලාපුත්‍රයන් විසින් මම දූෂිතයමු"යි 'එසේය ආයාසීයෙනි'යි මෛත්‍රියා මෙහෙණ මෛත්‍රිය භූමමජක භික්ෂුන්ට පිළිවදන් දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹියා ය එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභිවාදනය කොට එකත්පත් ව සිටියා ය එකත්පත් ව සිටි මෛත්‍රියා මෙහෙණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් කීව. 'ස්වාමීනි' මෙය නො රැස්තෙක නුසුදුස්සෙක ස්වාමීනි, යම් දිශාවක් අභය ද අනිතික ද අනුපද්‍රව ද, ඒ දිශාව භය සහිත ය, දුක් සහිත ය උවදුරු සහිත ය යම් තැනෙක්හි නිවාන ද එතැන්හි භෙ- සුලං නැගිණි දිය ආදීප්ත කලක් මෙනි ආයාසී දබ්බමලාපුත්‍රයන් විසින් දූෂිතයමු'යි කීව

13 අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණේ භික්ඛු-සංඝං සන්තිපාතාපෙත්වා ආයස්මන්තං දබ්බං මලලුප්පන්තං පටිපුච්ඡ ‘සරසි නිං දබ්බ ඵවරුපං කන්තා යථායං භික්ඛුනී ආහා,ති ‘යථා මං භන්තො භගවා ජානාති’ති. දුතියමපි ඛො භගවා -පෙ- තතියමපි ඛො භගවා ආයස්මන්තං දබ්බං මලලුප්පන්තං එතදවොච ‘සරසි නිං දබ්බ ඵවරුපං කන්තා යථායං භික්ඛුනී ආහා’ති ‘යථා මං භන්තො භගවා ජානාති’ති ‘න ඛො දබ්බ දබ්බං ඵවං නිබ්බන්ධෙන්නා, සචෙ තයා කතං කතන්ති වදෙති, සචෙ අකතං අකතන්ති වදෙති’ති ‘යතො අහං භන්තො ජාතො නාභිජානාමි සුපිනන්තොපි මෙදුතං ධම්මං පතිස්සවිතා, පගෙච ජාගරො’ති අථ ඛො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි ‘තෙනති භික්ඛවෙ චෙනතියං භික්ඛුනිං නාසෙථ, ඉමෙ ච භික්ඛු අනුසුඤ්ඤා’ති ඉදං වන්තො භගවා උට්ඨායාසනා විහාරං පාචිසි.

14 අථ ඛො තෙ භික්ඛු චෙනතියං භික්ඛුනිං නාසෙසුං අථ ඛො චෙනතියං-භූමච්ඡකා භික්ඛු තෙ භික්ඛු එතදවොදුං. ‘මා ආට්ඨසො චෙනතියං භික්ඛුනිං නාසෙථ, න සා නිඤ්චි අපරජ්ඣනී, අමෙහති සා උසාහිතා කුපිතෙහි අනතත්තමනෙහි වාචනාධිපපායෙහි’ති නිං පන තුමෙහ ආට්ඨසො ආයස්මන්තං දබ්බං මලලුප්පන්තං අමුලකෙන පාරාජිකෙන ධම්මෙන අනුදායසෙථා’ති එවමොදුසො’ති යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨිතා තෙ උජ්ඣායන්ති ඛිගන්ති විපා-චෙනති ‘කථං හි නාම චෙනතියභූමච්ඡකා භික්ඛු ආයස්මන්තං දබ්බං මලලු-ප්පන්තං අමුලකෙන පාරාජිකෙන ධම්මෙන අනුදායසෙසාන්ති’ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතච්ඡං ආරොචෙසුං -පෙ- ‘සච්චං කිර තුමෙහ භික්ඛවෙ දබ්බං මලලුප්පන්තං අමුලකෙන පාරාජිකෙන ධම්මෙන අනුදාය-සෙථා’ති ‘සච්චං භගවා’ විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- ‘කථං හි නාම තුමෙහ මොස්සුරිසා දබ්බං මලලුප්පන්තං අමුලකෙන පාරාජිකෙන ධම්මෙන අනුදායසෙසාථ තෙනං මොස්සුරිසා අපසාදනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ’

‘යො පන භික්ඛු භික්ඛුං දුට්ඨො දෙසො අපසන්තො අමුලකෙන පාරාජිකෙන ධම්මෙන අනුදායසෙය්‍ය අපසවනාම නං ඉවමා චුහව-ච්ඡියා වාචෙය්‍යන්ති. තතො අපරෙහි සමයෙන සමනුගතාහියමාංනා වා අසමනුගතාහියමානො වා අමුලකඤ්ඤාව නං අධිකරණං පටානී භික්ඛු ච දෙසං පනිට්ඨානී, සංඝාදිසංඝෙසා’ති

15 යො පනානි යො යාදිසො -පෙ- භික්ඛුනි -පෙ- අයං ඉමස්මිං අන්තං අධිපෙත්වො භික්ඛුනි

භික්ඛුනාහි අඤ්ඤං භික්ඛුං

දුට්ඨො දෙසොනි කුපිතො අනතත්තෙනො අනභිජද්ධො ආහගවිජ්‍යානා ඩිලජානො

13 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙල තිදනගෙහි තෙල කරුණෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා ආයුෂ්මත් දබ්බමලාපුත්‍රයන් පුළුවන් සේක “දබ්බය, යම්සේ මේ මෙහෙණ කිටු ද, තෙපි මෙබන්දක් කලහු සිහි කරවු දැ”යි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දන්තාසේක් ද (එසෙයින් දනගු වෙමි)”යි බුදුහු දෙවනවට ද . බුදුහු තෙවනවට ද ආයුෂ්මත් දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට මෙය වදාළහ ‘දබ්බය, යම්සේ මේ මෙහෙණ කිටු ද, තෙපි මෙබන්දක් කලහු සිහි කරවු දැ’යි දබ්බය පණ්ඩිතයෝ මෙසේ පරපුත්‍රයෙන් නිරවුල් නොකෙරෙති ඉදින් නා විසින් කරණ ලද නම් කරණ ලද සි කියව නොකරණ ලද නම් නොකරණ ලද සි කියව’යි ‘සාවිති, මම යම් කලෙක උපන්නෙමි ද එතැන් පටන් සිහිනෙහුද මෙවුන්දම් සෙවියෙමි නොදන්මි නිදිවැරැයෙමි කැලමැ’යි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන් ඇමැතු සේක එසේ වී නම් මහණෙනි, “මේතනියා මෙහෙණ (ලිඛිතාසනයෙන්) නසවු මේ (මෙහෙයු) භික්ෂුන් ද විමසව”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාරා හුතත්තෙන් නැගී විහාරයට පිවිසි සේක

14 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු මේතනියා මෙහෙණ ලිඛිතාසනයෙන් තසාපුහ එකල්හි මේතනියභූමප්පක භික්ෂුහු ඒ භික්ෂුන්ට මෙසේ කීහ ‘ඇවැත්නි, මේතනියා මෙහෙණ නහමක් නතවු ඕ නොමෝ කිසි වරදක් නොකෙරෙයි කිපියා වූ නොසතුටු සිත් ඇති ස්වභාවයෙන් තෙරනු කැමැති වූ අප විසින් ඕ නොමෝ මෙහෙයන ලද ය’යි කීමෙන් ද ඇවැත්නි, “තෙපි ආයුෂ්මත් දබ්බමලාපුත්‍රයන් අමුලු පරිජ්ඣාවතීන් වෛදනා කරවු දැ”යි එසේය ඇවැත්නි, යි යම් භික්ෂු කෙනෙක් අපිස් වූවාහු ද ඔහු අවමන් කෙරෙති නුගුණ කියති දෙස් පහල කෙරෙත්. ‘කෙසේ නම් මේතනියභූමප්පක භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට අමුලු පරිජ්ඣාවතීන් වෛදනා කළාහු දැ’යි එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ දන් වූහ. සැබැද’ මහණෙනි, තෙපි දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට අමුලු පරිජ්ඣාවතීන් වෛදනා කරවු දැ’යි සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු වෙසෙසින් ගර්භා කලහ කෙසේ නම් සිස් පුරුෂයෙහි, තෙපි දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට අමුලු පරිජ්ඣාවතීන් වෛදනා කළහ ද? සිස් පුරුෂයෙහි, තෙල නොපහන් වුවන්ගේ පහන් බව පිණිස හෝ නොවෙයි. . තවද මහණෙනි, මේ ඔබ්බා පදය මෙසේ උදෙසවු

“යම් මහණෙක් දවිෂට වූසේ, මෙරමා දුෂණය කරණුසේ, නොසතුටු සිත් ඇත්තේ ‘මොහු මෙසස්නෙන් නෙරනෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මහණක්හට අමුලු පරිජ්ඣාවතීන් වෛදනා කෙරේ නම්, එයින් පසු කලෙක විවාරනු ලබන්නේ හෝ නොවිවාරනු ලබන්නේ හෝ ඒ අභිකරණය මුල් රහිත වේ නම්, (වෛදක) මහණ තෙමේ ද දෙෂයෙහි පිහිටා නම් සහවෙසෙස් වේ” ය යි

15 යොපන යනු යමෙක් යම්බදුයෙක් හිඤ්ඤා යනු මේ තෙම මේ අභියෝග භික්ෂු යයි අදහස් කරණ ලදී

හිඤ්ඤා යනු: අන් මහණක්හු

දුට්ඨො දෙසො යනු කිපියේ නොසතුටු සිත් ඇත්තේ නොපහන් වූසේ කොපයෙන් මැඩුණු සිත් ඇත්තේ (පිළිඹ) හුල් ඇත්තේ යි

අප්පතිංකානි තෙන ව කොපෙන තෙන ව දෙසෙන නාය ව අතතන-
මනතාය නාය ව අතතිරභියා අපපතීතො හොති

අමුලකං තාම අදිට්ඨං අසුතං අපරිසඛිකිතං

පාරාජිකෙන ඛිමමනාති චතුත්තං අඤ්ඤතරෙන

අනුදාංඝසයාති වොදෙති වා වොදාපෙති වා

අප්පච්ඡාම නං ඉමමහා බ්‍රහ්මචරියා වාචෙය්‍යනති හිසබ්‍රහ්මචා-
වාචෙය්‍යං සමණධම්මා වාචෙය්‍යං සීලකඛ්ඛා වාචෙය්‍යං තපොගුණා වාචෙය්‍යං

තතො අපරෙන සමසෙනාති යයම් ඛණේ අනුදාංසිතො හොති තං
ඛණං තං ලයං තං මුහුත්තං චිතිවතෙන

සමනුග්ගාභියමානොති යෙන චජුතා අනුදාංසිතො යොති තස්මිං
චජුත්මිං සමනුග්ගාභියමානො

අසමනුග්ගාභියමානොති න කෙතචි ට්‍රිච්චමානො

අඛිකරණං තාම චතතාරි අඛිකරණාති විවාදඛිකරණං අනුවාදඛිකරණං
ආපතතාඛිකරණං කිව්වාඛිකරණං

තිකත්‍රු ව දෙසං පතිට්ඨානිති නුවර්කං මයා භණ්ණිතං, මුසා මයා භණ්ණිතං,
අභුතං මයා භණ්ණිතං, අජාතනෙතත මයා භණ්ණිතං

සඛිකාදිසෙසොති -පෙ- තෙතපි ට්‍රිච්චති සඛිකාදිසෙසොති

16 අදිට්ඨස්ස හොති පාරුජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, තඤ්ඤාචි
වොදෙති “දිට්ඨො මයා පාරුජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනොසි, අසසමණොසි,
අසකාප්පනිකොසි, තඤ්ඤා නයා සද්ධිං උපොසප්ථො වා පචාරණා වා සඤ්ඤාමමං
වා”ති, ආපනති වාචාය වාචාය සඛිකාදිසෙසස්ස

17 අසුතස්ස හොති පාරුජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනොති, තඤ්ඤාචි වොදෙති
“සුතො මයා පාරුජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනොසි, අසසමණොසි, අසකාප්පනි-
කොසි, තඤ්ඤා නයා සද්ධිං උපොසප්ථො වා පචාරණා වා සඤ්ඤාමමං වා”ති,
ආපනති වාචාය වාචාය සඛිකාදිසෙසස්ස

18 අපරිසඛිකිතස්ස හොති පාරුජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනොති, වා උච්චි
වොදෙති ‘පරිසඛිකිතො මයා පාරුජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනොසි, අසසමණොසි,
අසකාප්පනිකොසි, තඤ්ඤා නයා සද්ධිං උපොසප්ථො වා පචාරණා වා සඤ්ඤාමමං
වා”ති, ආපනති වාචාය වාචාය සඛිකාදිසෙසස්ස.

අසංඛිතො යනු ඒ කොපයෙන් ද ඒ දොමයෙන් ද ඒ නො සතුටු සිත් ඇති බැවින් ද ඒ නො පහන් බැවින් ද නො සතුටු සිත් ඇත්තේ වේ

අමුලක නම්: නො දක්නා ලද්දේ නො අසන ලද්දේ නො සැක කරණ ලද්දේ යි

පාරාජිකෙනා ධම්මෙන යනු සතර පරිජ් අතුරෙන් අත්‍යතරයෙකින්

අනුදාංසෙය්‍ය යනු වොදනා කෙරෙහි හෝ වොදනා කරවා හෝ

අසොවනාම නං ඉමමිනා බ්‍රහ්මචරියා වාචෙය්‍යං යනු භික්ෂු භාවයෙන් තෙරතෙමි නම් ලහණදමින් තෙරතෙමි නම් ශීලස්කකියෙන් තෙරතෙමි නම් තපොගුණයෙන් තෙරතෙමි නම්

තනො අපරෙතා සමයෙන යනු යම් ඇසිල්ලෙක වොදනා කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ ඇසිල්ල ඒ ලය ඒ මොහොත ඉක්මගිය කල්හි

සමනුග්ගාහියමානො යනු යම් වස්තුවෙකින් වොදනා කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ වස්තුවෙහි ලා විවාරනු ලබන්නේ

අසමනුග්ගාහියමානො යනු: කිසිවක්නු විසින් නො කියනු ලබන්නේ

අභිකරණ නම් සතර අභිකරණ කෙනෙකි විවාදාධිකරණ ය අනුවාදාධිකරණ ය ආපත්තාධිකරණ ය කිව්වාධිකරණ යි

හික්කු ව දෙසං පක්ඛානි යනු මා විසින් සිත් බස් කියන ලද, මා විසින් මුසවා කියන ලද, මා විසින් අභ්‍යන්තර කියන ලද, මා නො දන්නනු විසින් කියන ලද

සංඝාදිසෙසො යනු එයින්ද සංඝාදිසෙස යි කියනු ලැබේ ය යි

16 වොදක වූ ඔහු විසින් පරිජ්ඣාවැත් අවදිනුයේ නො දක්නා ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට (හෝ) පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි මා විසින් දක්නා ලද්දෙහි ය අග්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රිය වෙහි, තා සමග පොහෝ කිරීමෙන් හෝ පවාරණයෙන් හෝ සංඝකමයෙන් හෝ නැතැ' යි වොදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ථාවැත් වේ

17 වොදක වූ ඔහු විසින් පරිජ්ඣාවැත් අවන්නේ යයි නො අසන ලද්දේ වේ ද, ඉදින් ඔහුට (හෝ) පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි මා විසින් අසන ලද්දෙහි ය අග්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රිය වෙහි, තා සමග පොහෝ කිරීමෙන් හෝ පවුරුණු හෝ සංඝකමයෙන් හෝ නැතැ' යි වොදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ථාවැත් වේ.

18 වොදක වූ ඔහු විසින් සැක නො කරණ ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි මා විසින් සැක කරණ ලද්දෙහි ය අග්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි, තා සමග පොහෝ කිරීම හෝ පවුරුණු හෝ සංඝකම හෝ නැතැ' යි වොදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ථාවැත් වේ

19. අද්ධිකාංගං ගොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, නඤ්ඤා චොදෙති “දිට්ඨං මයා සුතො ව පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි අසංමණොසි, අසංකප්පනිකොසි, නස්මිං තස්ස සද්ධං උපොසංථො වා පචාරණං වා සංඝානුමමං වා”ති, ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසංගං.

20. අද්ධිකාංගං ගොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, නඤ්ඤා චොදෙති “දිට්ඨං මයා පරිසංඝිකිනො ව පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි, අසංමණොසි, අසංකප්පනිකොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසංගං.

21. අද්ධිකාංගං ගොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, නඤ්ඤා චොදෙති “දිට්ඨං මයා සුතො ව පරිසංඝිකිනො ව පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- ” ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසංගං.

22. අසුතංගං ගොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, නඤ්ඤා චොදෙති “සුතො මයා පරිසංඝිකිනො ව -පෙ- සුතො මයා දිට්ඨං ව -පෙ- සුතො මයා පරිසංඝිකිනො ව දිට්ඨං ව පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි” -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසංගං.

23. අපරිසංඝිකිනං ගොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, නඤ්ඤා චොදෙති පරිසංඝිකිනො මයා දිට්ඨං ව -පෙ- පරිසංඝිකිනො මයා සුතො ව -පෙ- පරිසංඝිකිනො මයා දිට්ඨං ව සුතො ව පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසංගං.

24. දිට්ඨං ගොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, නඤ්ඤා චොදෙති සුතො මයා පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසංගං.

25. දිට්ඨං ගොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, නඤ්ඤා චොදෙති පරිසංඝිකිනො මයා පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- නඤ්ඤා චොදෙති සුතො මයා පරිසංඝිකිනො ව පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසංගං.

26. සුතංගං ගොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, නඤ්ඤා චොදෙති පරිසංඝිකිනො මයා -පෙ- දිට්ඨං මයා -පෙ- පරිසංඝිකිනො මයා දිට්ඨං ව පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසංගං.

27. පරිසංඝිකිනං ගොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, නං චොදෙති දිට්ඨං මයා පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- සුතො මයා පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- දිට්ඨං මයා සුතො ව පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසංගං.

27 වොදක වූ ඔහු විසින් පරිජ්ඣාවාත් අවන්තේ යයි සැක කරණ ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට, (තෝ) පරිජ්ඣාවාත් අවන්තෙහි මා විසින් දක්නා ලද්දෙහි ය (තෝ) පරිජ්ඣාවාත් අවන්තෙහි මා විසින් අසන ලද්දෙහි ය (තෝ) පරිජ්ඣාවාත් අවන්තෙහි මා විසින් දක්නා ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි ද ඉවති, වොදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සඟවෙසෙස්සද්ඣාවාත් වේ

28 දිට්ඨස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, දිට්ඨං චෛත-
 නිකො දිට්ඨං නො කපෙපති, දිට්ඨං නස්සරති, දිට්ඨං පමුඛ්වෙය්‍යා¹ හොති, -පෙ-
 සුතෙ චෙමනිකො සුභං නො කපෙපති, සුභං නස්සරති, සුභං පමුඛ්වෙය්‍යා
 හොති, -පෙ- පරිසංඛිනිතෙ චෙමනිකො පරිසංඛිනිතං නො කපෙපති
 පරිසංඛිනිතං නස්සරති, පරිසංඛිනිතං පමුඛ්වෙය්‍යා හොති, නඤ්ඤ චොදෙති,
 පරිසංඛිතො මයා දිට්ඨො ච -පෙ- පරිසංඛිතො මයා සුතො ච -පෙ-
 පරිසංඛිතො මයා දිට්ඨො ච සුතො ච පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි,
 අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි, තඤ්ඤි තයා සද්ධිං උපොසපො වා පචාරණා
 වා සම්භක්ඛමං වා”ති, ආපනති වාචාය වාචාය සම්භාවිකාදිසෙසං

29 අදිට්ඨස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, නඤ්ඤ චොද-
 පෙති “දිට්ඨොසි පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි, අස්සමණොසි,
 අසකාපුත්තියොසි, තඤ්ඤි තයා සද්ධිං උපොසපො වා පචාරණා වා සම්භක්ඛමං
 වා”ති, ආපනති වාචාය වාචාය සම්භාවිකාදිසෙසං

30 අසුතස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, -පෙ- අපරිසංඛි-
 තස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, නඤ්ඤ චොදපෙති:
 “පරිසංඛිතොසි, පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි, අස්සමණොසි -පෙ-
 ආපනති වාචාය වාචාය සම්භාවිකාදිසෙසං

31 අදිට්ඨස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, නඤ්ඤ චොද-
 පෙති දිට්ඨොසි සුතොසි -පෙ- දිට්ඨොසි පරිසංඛිතොසි -පෙ- දිට්ඨොසි සුතොසි
 පරිසංඛිතොසි, පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි, -පෙ- අසුතස්ස හොති
 පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, නඤ්ඤ චොදපෙති: සුතොසි පරිසංඛිතොසි
 -පෙ- සුතොසි දිට්ඨොසි -පෙ- සුතොසි පරිසංඛිතොසි දිට්ඨොසි -පෙ-
 අපරිසංඛිතස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, නඤ්ඤ චොදපෙති
 පරිසංඛිතොසි දිට්ඨොසි -පෙ- පරිසංඛිතොසි සුතොසි -පෙ- පරිසංඛිතොසි
 දිට්ඨොසි සුතොසි පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි, අස්සමණොසි, -පෙ-
 ආපනති වාචාය වාචාය සම්භාවිකාදිසෙසං

32 දිට්ඨස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, නඤ්ඤ
 චොදපෙති සුතොසි -පෙ- නඤ්ඤ චොදපෙති පරිසංඛිතොසි -පෙ- නඤ්ඤ
 චොදපෙති සුතොසි පරිසංඛිතොසි, පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි,
 අස්සමණොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සම්භාවිකාදිසෙසං

33 සුතස්ස හොති ‘පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනො’ති -පෙ- පරිසංඛි-
 තස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, නඤ්ඤ චොදපෙති: දිට්ඨොසි
 -පෙ- නඤ්ඤ චොදපෙති සුතොසි -පෙ- නඤ්ඤ චොදපෙති දිට්ඨොසි
 සුතොසි පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි, අස්සමණොසි -පෙ- ආපනති වාචාය
 වාචාය සම්භාවිකාදිසෙසං

1 චොදපො

28. වෛද්‍ය චූ ඔහු විසින් පරිජ්ඣාවාත් අවදිනුයේ දක්නා ලද්දේ වෙයි. දක්නා ලද්දෙහි විමිනි ඇත්තේ දක්නා ලද්ද නො හදහයි දක්නා ලද්ද නො සිහි කෙරෙයි දක්නා ලද්ද නැසුනේ වෙයි ශ්‍රාවයෙහි විමිනි ඇත්තේ අසන ලද්ද නො හදහයි, අසන ලද්ද නො සිහි කෙරෙයි, අසන ලද්ද නැසුනේ වෙයි සාක කරණ ලද්දෙහි විමිනි ඇත්තේ සාක කරණ ලද්ද නො හදහයි, සාක කරණ ලද්ද නොසිහි කෙරෙයි, සාක කරණ ලද්ද නැසුනේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ම, විසින් පරිසංකීර්ණයෙහි දක්නා ලද්දෙහි ද ම විසින් පරිසංකීර්ණයෙහි අසන ලද්දෙහි ද '(තෝ) පරිජ්ඣාවාත් අවන්තෙහි ම, විසින් පරිසංකීර්ණයෙහි දක්නා ලද්දෙහි ද අසන ලද්දෙහි ද වෙහි අශ්‍රමණයෙහි, අශාසනපුත්‍රියයෙහි නා සමග පොතෝ නිරිම හෝ පවුරුණු හෝ සංකෘතී හෝ නැතැ' යි වෛද්‍යා කෙරේ නම්, තෙජලෙහි තෙජලෙහි සංචෙසෙස්-ඇවැත් වේ

29 වෛද්‍ය චූ ඔහු විසින් පරිජ්ඣාවාත් අවදිනුයේ නො දක්නා ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'පරිජ්ඣාවාත් අවන්තෙහි දක්නා ලද්දෙහි ය අශ්‍රමණයෙහි අශාසනපුත්‍රියයෙහි නා සමග උපොසථයෙක් හෝ පවාරණයෙක් හෝ සංකෘතී-කෘතීයෙක් හෝ නැතැ' යි වෛද්‍යා කරවා නම් තෙජලෙහි තෙජලෙහි සංචෙසෙස් ඇවැත් වේ

30 වෛද්‍ය චූ ඔහු විසින් 'පරිජ්ඣාවාත් අවන්තේ ය' යි නො අසන ලද්දේ වෙයි ඔහු විසින් 'පරිජ්ඣාවාත් අවන්තේ ය' යි සාක කරණ ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'තෝ පරිජ්ඣාවාත් අවන්තෙහි පරිසංකීර්ණයෙහි ය අශ්‍රමණ-යෙහි වෛද්‍යා කරවා නම් තෙජලෙහි තෙජලෙහි සංචෙසෙස් ඇවැත් වේ.

31. වෛද්‍ය චූ ඔහු විසින් පරිජ්ඣාවාත් අවදිනුයේ නො දක්නා ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් දක්නා ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි ය දක්නා ලද්දෙහි සාක කරණ ලද්දෙහි ය. දක්නා ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි සාක කරණ ලද්දෙහි පරිජ්ඣාවාත් අවන්තෙහි ඔහු විසින් 'පරිජ්ඣාවාත් අවන්තේ ය' යි නො අසන ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් 'අසන ලද්දෙහි සාක කරණ ලද්දෙහි ය දක්නා ලද්දෙහි සාක කරණ ලද්දෙහි දක්නා ලද්දෙහි ය ඔහු විසින් 'පරිජ්ඣාවාත් අවන්තේ ය' යි සාක නො කරණ ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් 'සාක කරණ ලද්දෙහි දක්නා ලද්දෙහි ය සාක කරණ ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි ය සාක කරණ ලද්දෙහි දක්නා ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි පරිජ්ඣාවාත් අවන්තෙහි ය අශ්‍රමණයෙහි ය තෙජලෙහි තෙජලෙහි සංචෙසෙස් ඇවැත් වේ

32 ඔහු විසින් පරිජ්ඣාවාත් අවදිනුයේ දක්නා ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් 'අසන ලද්දෙහි ය ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් 'සාක කරණ ලද්දෙහි ය ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් 'අසන ලද්දෙහි සාක කරණ ලද්දෙහි පරිජ්ඣාවාත් අවන්තෙහි අශ්‍රමණයෙහි' තෙජලෙහි තෙජලෙහි සංචෙසෙස් ඇවැත් වේ

33 ඔහු විසින් 'පරිජ්ඣාවාත් අවන්තේ ය' යි අසන ලද්දේ වෙයි ඔහු විසින් 'පරිජ්ඣාවාත් අවන්තේ ය' යි සාක කරණ ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් 'දක්නා ලද්දෙහි ය ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් 'අසන ලද්දෙහි ය ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් 'දක්නා ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි පරිජ්ඣාවාත් අවන්තෙහි අශ්‍රමණයෙහි ය' තෙජලෙහි තෙජලෙහි සංචෙසෙස් ඇවැත් වේ

34. දිට්ඨස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, දිට්ඨ වෙමනිකො දිට්ඨං නො කපෙපති, දිට්ඨං තස්සරති, දිට්ඨං පමමුට්ඨං හොති -පෙ- සුතෙ වෙමනිකො සුතං නො කපෙපති සුතං තස්සරති සුතං පමමුට්ඨං හොති -පෙ- පරිසංඛිතිතෙ වෙමනිකො පරිසංඛිතිතං නො කපෙපති, පරිසංඛිතිතං තස්සරති, පරිසංඛිතිතං පමමුට්ඨං හොති, තඤ්ඤො චෝදුපෙති පරිසංඛිතිතොසි දිට්ඨොසි -පෙ- පරිසංඛිතිතොසි සුතොසි -පෙ- පරිසංඛිතිතොසි දිට්ඨොසි සුතොසි පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි, අස්සමිණොසි, අසකාපුතානියොසි, තත්ති තයා සද්ධිං උපොසිථො වා පචාරණා වා සංඝකම්මං වාති අපනති වාචාස වාචාස සංඝාදිසෙසස්ස

35 අසුඤ්ඤා සුඤ්ඤාදිට්ඨි, සුඤ්ඤා අසුඤ්ඤාදිට්ඨි, අසුඤ්ඤා පසුඤ්ඤාදිට්ඨි, සුඤ්ඤා සුඤ්ඤාදිට්ඨි

36. අසුඤ්ඤා හොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනො, තඤ්ඤො සුඤ්ඤාදිට්ඨිසමානො අනොකාසං කාරුපෙඤා වාචනා-ධිපපායො වදෙති, අපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛංවස්ස

37 අසුඤ්ඤා හොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනො, තඤ්ඤො සුඤ්ඤාදිට්ඨිසමානො ඔකාසං කාරුපෙඤා වාචනාධිපපායො වදෙති, අපනති සංඝාදිසෙසස්ස

38 අසුඤ්ඤා හොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනො, තඤ්ඤො සුඤ්ඤාදිට්ඨිසමානො අනොකාසං කාරුපෙඤා අනෙකාසාධිපපායො වදෙති, අපනති ඔමසවාදෙන දුක්ඛංවස්ස

39 අසුඤ්ඤා හොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනො, තඤ්ඤො සුඤ්ඤාදිට්ඨිසමානො ඔකාසං කාරුපෙඤා අනෙකාසාධිපපායො වදෙති, අපනති ඔමසවාදස්ස

40 සුඤ්ඤා හොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරාජිකං ධම්මං අනජ්ඣාපනො, තඤ්ඤො අසුඤ්ඤාදිට්ඨිසමානො අනොකාසං කාරුපෙඤා වාචනා-ධිපපායො වදෙති, අපනති දුක්ඛංවස්ස

41 සුඤ්ඤා හොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරාජිකං ධම්මං අනජ්ඣාපනො, තඤ්ඤො අසුඤ්ඤාදිට්ඨිසමානො ඔකාසං කාරුපෙඤා වාචනාධිපපායො වදෙති, අනාපනති

42 සුඤ්ඤා හොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරාජිකං ධම්මං අනජ්ඣාපනො, තඤ්ඤො අසුඤ්ඤාදිට්ඨිසමානො අනොකාසං කාරුපෙඤා අනෙකාසා-ධිපපායො වදෙති, අපනති ඔමසවාදෙන දුක්ඛංවස්ස

43. සුඤ්ඤා හොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරාජිකං ධම්මං අනජ්ඣාපනො, තඤ්ඤො අසුඤ්ඤාදිට්ඨිසමානො ඔකාසං කාරුපෙඤා අනෙකාසාධිපපායො වදෙති, අපනති ඔමසවාදස්ස

34 වොදනා කරවන ඔහු විසින් පරිජ්ජාචාරාත් අඛදනා වූ හෙතෙම දක්නා ලද්දේ වෙයි දක්නා ලද්දෙහි විමති ඇත්තේ දක්නා ලද්ද නො හදහයි. දක්නා ලද්ද නො සිහි කෙරෙයි. දක්නා ලද්ද නැසුනේ වෙයි අසන ලද්දෙහි විමති ඇත්තේ අසන ලද්ද නො හදහයි, අසන ලද්ද නො සිහි කෙරෙයි, අසන ලද්ද නැසුනේ වෙයි. පරිසඛික්කයෙහි විමති ඇත්තේ පරිසඛික්කය නො හදහයි, පරිසඛික්කය නො සිහි කෙරෙයි, පරිසඛික්කය නැසුනේ වෙයි ඉදින් ඔහුට වොදනා කරවා නම් 'සාක කරණ ලද්දෙහි දක්නා ලද්දෙහි ය සාක කරණ ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි ය. සාක කරණ ලද්දෙහි දක්නා ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි පරිජ්ජාචාරාත් අවන්තෙහි ය. අශ්මණයෙහි ය, අශාක්කපුත්තියෙහි ය නා සමග උපොසථයෙක් හෝ පචාරණ යෙක් හෝ සඛිකමයෙක් හෝ තැනැ'යි වොදනා කරවා නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

35 අශුඬයා කෙරෙහි ශුඬදූෂට් ඇත්තේ යැ ශුඬයා කෙරෙහි අශුඬදූෂට් ඇත්තේ යැ අශුඬයා කෙරෙහි අශුඬදූෂට් ඇත්තේ යැ ශුඬයා කෙරෙහි ශුඬදූෂට් ඇත්තේ යි

36 පුදගල තෙම අශුඬ වූයේ එක්තරා පරිජ්ජාචාරකකට පැමිණියේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ශුඬ ය යන දූෂට් ඇත්තේ අවකාශ නො කරවා සස්තෙන් තෙරනු කැමැත්තේ කියා නම් සහවෙසෙස් සමග දුකුලාචාරාත් වේ

37 පුදගල තෙම අශුඬ වූයේ එක්තරා පරිජ්ජාචාරකකට අවන්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ශුඬ ය යන දූෂට් ඇතියේ සස්තෙන් තෙරනු කැමැත්තේ අවකාශ කරවා කියා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

38 පුදගල තෙම අශුඬ වූයේ එක්තරා පරිජ්ජාචාරකකට අවන්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ශුඬ ය යන දූෂට් ඇත්තේ අවකාශ නො කරවා ආත්මාශ කරණ රිසි ඇති ව කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිති සමග දුකුලාචාරාත් වේ

39 පුදගල තෙම අශුඬ වූයේ එක්තරා පරිජ්ජාචාරකකට අවන්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ශුඬ ය යන දූෂට් ඇති ව අවකාශ කරවා ආත්මාශ කරණ රිසි ඇති ව කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිති ඇවැත් වේ

40 පුදගල තෙම ශුඬ වූයේ එක්තරා පරිජ්ජාචාරකකට නො පැමිණියේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට අශුඬ ය යන දූෂට් ඇති ව සස්තෙන් තෙරනු කැමැත්තේ අවකාශ නො කරවා කියා නම් දුකුලාචාරාත් වේ

41 පුදගල තෙම එක්තරා පරිජ්ජාචාරකකට නො පැමිණියේ ශුඬ වූයේ වෙයි ඉදින් ඔහුට අශුඬ ය යන දූෂට් ඇති ව සස්තෙන් තෙරනු කැමැත්තේ අවකාශ කරවා කියා නම් ඇවැත් නැති

42 පුදගල තෙම එක්තරා පරිජ්ජාචාරකකට නො පැමිණියේ ශුඬ වූයේ වෙයි ඉදින් ඔහුට අශුඬ ය යන දූෂට් ඇති ව ආත්මාශ කරණ රිසි ඇත්තේ අවකාශ නො කරවා කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිති සමග දුකුලාචාරාත් වේ.

43 පුදගල තෙම එක්තරා පරිජ්ජාචාරකකට නො පැමිණියේ ශුඬ වූයේ වෙයි ඉදින් ඔහුට අශුඬ ය යන දූෂට් ඇති ව ආත්මාශ කරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ කරවා කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිති ඇවැත් වේ

44 අසුඛො හොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරජිකං ධම්මං අජ්ඣා-
පනො, තඤ්ඤො අසුඛදිට්ඨිසමානො අනොකාසං කාරුපෙනා වාචනා-
ධිප්පායො වදෙති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං -පෙ- ඔකාසං කාරුපෙනා වාචනාධි-
ප්පායො වදෙති, අනාපනති -පෙ- අනොකාසං කාරුපෙනා අකෙකාසා-
ධිප්පායො වදෙති, ආපනති ඔමසවාදෙන දුක්ඛට්ඨං -පෙ- ඔකාසං කාරුපෙනා
අකෙකාසාධිප්පායො වදෙති, ආපනති ඔමසවාදස්ස

45 සුඛො හොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරජිකං ධම්මං අනජ්ඣා-
පනො, තඤ්ඤො සුඛදිට්ඨිසමානො අනොකාසං කාරුපෙනා වාචනාධිප්පායො
වදෙති, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛට්ඨං -පෙ- ඔකාසං කාරුපෙනා
වාචනාධිප්පායො වදෙති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස -පෙ- අනොකාසං
කාරුපෙනා අකෙකාසාධිප්පායො වදෙති, ආපනති ඔමසවාදෙන දුක්ඛට්ඨං
-පෙ- ඔකාසං කාරුපෙනා අකෙකාසාධිප්පායො වදෙති, ආපනති ඔමසවාදස්ස

46 අනාපනති සුඛො අසුඛදිට්ඨස්ස, අසුඛො අසුඛදිට්ඨස්ස,
උමමත්තකස්ස, ආදිකමම්කස්සාති

පබ්බ දුට්ඨදෙස සිකාබාපදං නිට්ඨිතං.

3. 9.

දුතිය දුට්ඨදෙස සිකාබාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති චේඨංගෙ
කලාඤ්ඤානිවාපෙ තෙන බො පන සමයෙන මෙනතිසදාමමජ්ඣා භික්ඛු
තිස්සිකුටා පබ්බතා ඔරුගන්තා අද්දසංසු ඡගලකං¹ අජ්කාය පිට්ඨ-
පජ්ජන්තං, දිස්වාන ඵවමානංසු “ගඤ්ඤා මයං ආවුසො ඉමං ඡගලකං දාබ්බා
මිලලපුත්තං නාම කරොම, ඉමං අජ්කං මෙනතියං නාම භික්ඛුනිං කෙරොම
ඵමං මයං වොහරිස්සාම පුබ්බෙ මයං ආවුසො දබ්බං මිලලපුත්තං සුතො
අවොචුමහ, ඉද්දති පන අමෙහි සාමං දිට්ඨො මෙනතියාය භික්ඛුනියා පිට්ඨ-
පජ්ජන්තො”ති තෙ නා ඡගලකං දබ්බං මිලලපුත්තං නාම අකංසු, නා
අජ්කං මෙනතියං නාම භික්ඛුනිං අකංසු තෙ භික්ඛුනං දාරෙවෙස්සං ‘පුබ්බෙ’
මයං ආවුසො දාබ්බං මිලලපුත්තං සුතො අවොචුමහ ඉද්දති පන අමෙහි සාමං
දිට්ඨො මෙනතියාය භික්ඛුනියා පිට්ඨපජ්ජන්තො’ති භික්ඛු ඵවමානංසු
“චො ආවුසො ඵං අට්ඨත්ථ, නායස්මා දබ්බං මිලලපුත්තං පුං භවස්සාති”ති

1 ඡගලකං යනු යකුළුකයකි.

44 පුද්ගල තෙම එක්තරු පරිජ්ජාචාරකකට පාමිණියේ අශුඬ වූයේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට අශුඬ ය යන දූෂ්ටි ඇති ව සස්තෙන් තෙරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ නො කරවා කියා නම් දුකුලාචාරාත් වෙයි සස්තෙන් තෙරණ රිසි ඇති ව අවකාශ කරවා කියා නම් ආවෘත් නැති ආශ්වාශ කරණ රිසි ඇති ව අවකාශ නො කරවා කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිති සමග දුකුලාචාරාත් වේ . ආශ්වාශ කරණ රිසි ඇති ව අවකාශ කරවා කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිති-ආවෘත් වේ

45 පුද්ගල තෙම එක්තරු පරිජ්ජාචාරකකට නො පාමිණියේ ශුඬ වූයේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ශුඬය ය යන දූෂ්ටි ඇති ව සස්තෙන් තෙරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ නො කරවා කියා නම් සඟවෙසෙස් සමග දුකුලාචාරාත් වේ සස්තෙන් තෙරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ කරවා කියා නම් සඟවෙසෙස්-ආවෘත් වේ. ආශ්වාශ කරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ නො කරවා කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිති සමග දුකුලාචාරාත් වේ ආශ්වාශ කරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ කරවා කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිතිආවෘත් වේ

46 ශුඬයා කෙරෙහි අශුඬය යන දූෂ්ටි ඇතියහුට, අශුඬයා කෙරෙහි අශුඬය යන දූෂ්ටි ඇතියහුට, උනම්නාකයහට, ආදිකම්මකයහට ආවෘත් නැත්තේ යි

3. 9.

ද්විතිය ද්වයිදෙස සංඛිතාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවර සමීපයෙහි වූ කලාංක-නිවාප නම් වෙළුමකයෙහි වාසය කෙරෙහි තවද එසමයෙහි මේතනිය-භූමිමජ්ඣ නම් භික්ෂූහු ගිජුකුළුපව්වෙහි සිට බස්නාහු එළියක සමග මෙවුන්දමිහි ගාසිරොණ එළුවකු දැක මෙසේ කීහු ‘ආවෘත්ති, අපි දැන් මේ එළුවා දබ්බමලාපුත්‍ර යයි නම් කරමිහ මේ එළිය ලෙතනියා නම් භික්ෂුණිය කරමිහ අපි මෙසේ ව්‍යවහාර කරමිහ ආවෘත්ති, පෙර අපි දබ්බමලාපුත්‍රහට ශ්‍රාවකයන් වොදනා කළමිහ දැන් වැළිත් අප විසින් ‘ලෙතනියා මෙහෙණ සමග මෙවුන්දමිහි ගාසිරොණයේ තමන් ම දක්නා ලද්දේ ය’යි ඔහු ඒ එළුවා ‘දබ්බමලාපුත්‍ර’යි නම් කළහ ඒ එළිය “මේතනියා” නම් භික්ෂුණිය කළහ ඔහු භික්ෂූන්ට ආරොචනය කළහ ‘ආවෘත්ති, අපි පෙර දබ්බමලාපුත්‍රහට ශ්‍රාවකයන් කිමිහ දැන් වැළිත් අප විසින් ලෙතනියා භික්ෂුණිය සමග මෙවුන්දමිහි ගාසිරොණයේ තමන් ම දක්නා ලද්දේ ය’යි භික්ෂූහු මෙසේ කීහු, ‘ආවෘත්ති, තහමක් මෙසේ කියවූ ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයෝ මෙසේ නො කරන්නාහ’යි

2 අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙත්ථං අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණේ භික්ඛුසම්ඝං සන්තිපාතාපෙතො ආයස්මන්තං දබ්බං මලලුපුත්තං පටිපුච්ඡි. “සරසි නං දබ්බ එවරුපං කත්තා, යථසිමෙ භික්ඛු ආහංසු”ති “යථා මං හන්තෙ භගවා ජාතාති”ති දුතියමිදි ඛො භගවා -පෙ- නතියමපි ඛො භගවා ආයස්මන්තං දබ්බං මලලුපුත්තං එතදවොච “සරසි නං දබ්බ එවරුපං කත්තා, යථසිමෙ භික්ඛු ආහංසු”ති “යථා මං හන්තෙ භගවා ජාතාති”ති “න ඛො දබ්බ දබ්බා එවං නිබ්බේශෙනති සචෙ තයා කතං කත්තති වදෙති, සචෙ අකතං අකත්තති වදෙති”ති “යතො අහං හන්තෙ ජාතො නාභිජාතාමි සුපිත්තෙන්තාපි මෙථුනං ධම්මං පතිස්සවිතා, පගෙව ජාගරො”ති. අථ ඛො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි “තෙත භි භික්ඛවෙ ඉමෙ භික්ඛු අනුසුඤ්ඤා”ති ඉදං වන්තො භගවා උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසි

3 අථ ඛො තෙ භික්ඛු මෙතන්තසම්මච්ඡකෙ භික්ඛු අනුසුඤ්ඤා “ක්ඛං පත තුමො ආවුසො ආයස්මන්තං දබ්බං මලලුපුත්තං අඤ්ඤාභාගිගස්ස අභිකරණස්ස කිඤ්චිදෙසං ලෙසමන්තං උපාදය පාරුජිකෙන ධම්මෙන අනුභංගෙසා”ති. ‘එවමාවුසො’ති යෙ තෙ භික්ඛු අපමිථ්ථා, තෙ උපකායනති බියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම මෙතන්තසම්මච්ඡකා භික්ඛු ආයස්මන්තං දබ්බං මලලුපුත්තං අඤ්ඤාභාගිගස්ස අභිකරණස්ස කිඤ්චිදෙසං ලෙසමන්තං උපාදය පාරුජිකෙන ධම්මෙන අනුභංගෙසානති”ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙත්ථං -පෙ- “සඬ්චං කීර තුමො භික්ඛවෙ දබ්බං මලලුපුත්තං අඤ්ඤාභාගිගස්ස අභිකරණස්ස කිඤ්චිදෙසං ලෙසමන්තං උපාදය පාරුජිකෙන ධම්මෙන අනුභංගෙසා”ති “සඬ්චං භගවා” විහරති බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම තුමො මොස්සර්ථසා දබ්බං මලලුපුත්තං අඤ්ඤාභාගිගස්ස අභිකරණස්ස කිඤ්චි දෙසං ලෙසමන්තං උපාදය පාරුජිකෙන ධම්මෙන අනුභංගෙසාප තෙන මොස්සර්ථසා අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ.”

“සො පත භික්ඛු භික්ඛුං දුට්ඨො දෙසො අපසන්නො අඤ්ඤාභාගිගස්ස අභිකරණස්ස කිඤ්චිදෙසං ලෙසමන්තං උපාදය පාරුජිකෙන ධම්මෙන අනුභංගෙසා, අපසන්නාම නං ඉමමනා බුභමව්ඪො චාවෙය්‍යනති තෙනා අපරෙන සමයෙන සමනුග්ගාගිගමානො වා අසමනුග්ගාගිගමානො ඩා අඤ්ඤාභාගියං චෙව නං අභිකරණං හොති, කොචි දෙසො ලෙසමන්තො උපාදින්නො, භික්ඛු ව දෙසං පතිට්ඨාති, සිඤ්ඤාදිසෙසො”ති

4 සො පනාති යො යාදිසො -පෙ- භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමෙවිදං අත්ථ අභිපෙපතො භික්ඛුති

භික්ඛුනති අඤ්ඤං භික්ඛුං.

දුට්ඨො දෙසොති කුපිතො අතත්තමනො අතතිරදො ආහත්ථින්නො බිලුජානො.

“පත භික්ඛු අනුසුඤ්ඤානා සිද්ධිභා පතන්තො ආරොචෙත්ථ” 483 පාඨය පාලිපට්ඨක දිසෙත

2. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනසෙහි මෙකරුණෙහි භික්ෂුසඛිකායා රැස් කරවා ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන් පුළුවන් සේක ‘දබ්බය, යම්සේ මේ භික්ෂුහු කිහු ද තෙපි මෙබන්දක් කලහු සිහි කරවු දැ’ යි යම්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මා දන්නා සේක් නම් (එසෙයින් දතයුතු වෙමි) යි, බුදුහු දෙවන වට ද බුදුහු තෙවනවට ද ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට මෙය වදාළහ. “දබ්බය, යම්සේ මේ භික්ෂුහු කිහු ද තෙපි මෙබන්දක් කලහු සිහි කරවු දැ’ යි යම්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දන්නා සේක් ද ‘එසෙයින් දතයුතු වෙමි’ යි දබ්බය, පණ්ණිනගෝ මෙසේ (පර ප්‍රත්‍යයෙන්) නිරවුල් නො කෙරෙහි ඉදින් නා විසින් කරණ ලද නම් කරණ ලද යි කියව ඉදින් නා විසින් නො කරණ ලද නම් නො කරණ ලද යි කියව” යි. ‘සාමිනි, මම යම් කලෙක උපන්නෙමි ද එතැන් පටන් සිහිනෙහුද මෙවුන්දම් සෙවියෙමි නො දන්මි නිදි වැරැයෙමි කාලමැ’ යි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන් ඇමැතු සේක. ‘එසේ වී නම් මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් විමසව’ යි මෙය දියුරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හුනස්නෙන් නැගී විහාරයට පිවිසි සේක.

3. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු මෙනත්‍රියභූමච්ඡක භික්ෂුන් විමසූහ නිමේක් ද “ඇවැත්නි, තෙපි ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට අත්‍යභාගීය අභිකරණයක්- හුගේ එකදෙශලෙශමාත්‍රයක් ගෙන පරිජිඳැවැතින් වොදනා කරවු දැ” යි ‘එසේය ඇවැත්නි’ යි යම් අපිස් මහණ කෙතෙක් වෙත් නම් ඔහු අවමන් කෙරෙහි, අයුණු කියති, දෙස් පහළ කෙරෙත් ‘කෙසේ නම් මෙනත්‍රියභූමච්ඡක භික්ෂුහු ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට අත්‍යභාගීය අභිකරණයක් හුගේ එකදෙ- ශලෙශමාත්‍රයක් ගෙන පරිජිඳැවැතින් වොදනා කෙරෙත් දැ’ යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ ‘සාමිනි, තෙපි දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට අත්‍යභාගීය අභිකරණයක් හුගේ එකදෙශලෙශමාත්‍රයක් ගෙන පරිජිඳැවැතින් වොදනා කරවු දැ’ යි. ‘සාමිනි භාග්‍යවතුන් වහන්සැ’ යි භාග්‍යවත් බුදුහු වෙසෙසින් ගැරහූහ ‘කෙසේ නම් සිස්පුරුෂයෙනි, තෙපි දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට අත්‍යභාගීය අභිකරණයක් හුගේ එකදෙශලෙශමාත්‍රයක් ගෙන පරිජිඳැවැතින් වොදනා කරවු ද, සිස් පුරුෂයෙනි, තෙල නො පහන් වුවත්හේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසවු.

‘යම් මහණෙක් දුෂිත වූයේ නො සතුටුසිත් ඇත්තේ’ ‘මොහු මෙසස්නෙන් නොරනෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි අත්‍යභාගීය අභිකරණයක්- හුගේ එකදෙශලෙශමාත්‍රයක් ගෙණ මහණක්හට පරිජිඳැවැතින් වොදනා කරන්නේ නම්, එයින් පසුකාලක විවාරනු ලබන්නේ හෝ නො විවාරණු ලබන්නේ හෝ ඒ අභිකරණය අත්‍යභාගීයද වේ නම් එකදෙශ වූ ලෙශමාත්‍රයෙක් ශන්නා ලද්දේ නම් ‘වොදක මහණ තෙමේන් දෙසසෙහි පිහිටා නම් සහවෙසෙස් වේය’ යි

- 4. යො පන යනු. යමෙක් යම්බද්ධයෙක් .
- හිඤ්ඤ යනු මේ තෙමේ මේ අභියෝගි හිඤ්ඤ යයි අදහස් කරණ ලද්දේ ය.
- හිඤ්ඤා යනු. අන් මහණක්හට
- දුට්ඨො දෙසො යනු. කිපියේ නො සතුටුසිත් ඇත්තේ නො පහන් වූයේ කොවින් මැඩුණු සිත් ඇත්තේ හටගත් (පිළිඹ) හුල් ඇත්තේ

අප්පච්ඡේදානි තෙන ව කොපෙන තෙන ව දෙසෙන නාය ව අනන්ත-
මතනාය නාය ව අනතිරද්ධියා අප්පච්ඡේදානි හොති

අඤ්ඤාභාගියස්ස අධිකරණස්සාති අපත්තඤ්ඤාභාගියං වා හොති
අධිකරණඤ්ඤාභාගියං වා කථං අධිකරණං අධිකරණස්ස අඤ්ඤාභාගියං
විවාදාධිකරණං අනුවාදාධිකරණස්ස අපත්තාධිකරණස්ස කිලවාධිකරණස්ස
අඤ්ඤාභාගියං, අනුවාදාධිකරණං අපත්තාධිකරණස්ස කිලවාධිකරණස්ස
විවාදාධිකරණස්ස අඤ්ඤාභාගියං, අපත්තාධිකරණං කිලවාධිකරණස්ස විවාදා-
ධිකරණස්ස අනුවාදාධිකරණස්ස අඤ්ඤාභාගියං, කිලවාධිකරණං විවාදාධිකර-
ණස්ස අනුවාදාධිකරණස්ස අපත්තාධිකරණස්ස අඤ්ඤාභාගියං එවං අධිකරණං
අධිකරණස්ස අඤ්ඤාභාගියං

කථං අධිකරණං අධිකරණස්ස නබ්බාගියං? විවාදාධිකරණං විවාදාධිකර-
ණස්ස නබ්බාගියං අනුවාදාධිකරණං අනුවාදාධිකරණස්ස නබ්බාගියං
අපත්තාධිකරණං අපත්තාධිකරණස්ස සීයා නබ්බාගියං සීයා අඤ්ඤාභාගියං

කථං අපත්තාධිකරණං අපත්තාධිකරණස්ස අඤ්ඤාභාගියං? මෙට්ඨන-
ධම්මපාරුජිකාපතති අදින්නාදුතපාරුජිකාපතතියා මනුස්සවිග්ගහපාරුජිකා-
පතතියා උත්තරිමනුස්සධම්මපාරුජිකාපතතියා අඤ්ඤාභාගියා අදින්නාදුත-
පාරුජිකාපතති මනුස්සවිග්ගහපාරුජිකාපතතියා උත්තරිමනුස්සධම්මපාරුජිකා-
පතතියා මෙට්ඨනධම්මපාරුජිකාපතතියා අඤ්ඤාභාගියා මනුස්සවිග්ගහපාරුජිකා-
පතති උත්තරිමනුස්සධම්මපාරුජිකාපතතියා මෙට්ඨනධම්මපාරුජිකාපතතියා
අදින්නාදුතපාරුජිකාපතතියා අඤ්ඤාභාගියා උත්තරිමනුස්සධම්මපාරුජිකා-
පතති මෙට්ඨනධම්මපාරුජිකාපතතියා අදින්නාදුතපාරුජිකාපතතියා මනුස්ස-
විග්ගහපාරුජිකාපතතියා අඤ්ඤාභාගියා එවං අපත්තාධිකරණං අපත්තාධි-
කරණස්ස අඤ්ඤාභාගියං

කථං අපත්තාධිකරණං අපත්තාධිකරණස්ස නබ්බාගියං? මෙට්ඨන-
ධම්මපාරුජිකාපතති මෙට්ඨනධම්මපාරුජිකාපතතියා නබ්බාගියා අදින්නාදුත-
පාරුජිකාපතති අදින්නාදුතපාරුජිකාපතතියා නබ්බාගියා මනුස්සවිග්ගහ-
පාරුජිකාපතති මනුස්සවිග්ගහපාරුජිකාපතතියා නබ්බාගියා උත්තරිමනුස්ස-
ධම්මපාරුජිකාපතති උත්තරිමනුස්සධම්මපාරුජිකාපතතියා නබ්බාගියා එවං
අපත්තාධිකරණං අපත්තාධිකරණස්ස නබ්බාගියං

කිලවාධිකරණං කිලවාධිකරණස්ස නබ්බාගියං එවං අධිකරණං
අධිකරණස්ස නබ්බාගියං

කිංඤ්ඤා දෙසං භලසමනං උපාදයානි ලෙසො නාම දං ලෙසො
ජාතිලෙසො නාම ලෙසො හොත්තලෙසො ලිඛිතලෙසො ආප්පතිලෙසො
පත්තාලෙසො චිත්තලෙසො උපජ්ඣායලෙසො අපිට්ඨලෙසො සත්තාසත්තලෙසො

අප්පනිකො යනු. ඒ කොපයෙන් ද ඒ දෙමයෙන් ද ඒ නො සතුටුසිත් ඇති බැවින් ද ඒ නො පහන් බැවින් ද නො සතුටුසිත් ඇත්තේ වේ.

අඤ්ඤාභාගියං අධිකරණං යනු ආපනති අත්‍යභාගිය හෝ අධිකරණ අත්‍යභාගිය හෝ වෙසි කිසෙයින් අධිකරණය අධිකරණයට අත්‍යභාග වේ ද? යත් විවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණයට ආපනතාධිකරණයට කිව්වාධිකරණයට අත්‍යභාගිය වෙසි අනුවාදාධිකරණය ආපනතාධිකරණයට කිව්වාධිකරණයට විවාදාධිකරණයට අත්‍යභාගිය වෙසි ආපනතාධිකරණය කිව්වාධිකරණයට විවාදාධිකරණයට අනුවාදාධිකරණයට අත්‍යභාගිය වෙසි කිව්වාධිකරණය විවාදාධිකරණයට අනුවාදාධිකරණයට ආපනතාධිකරණයට අත්‍යභාගිය වෙසි මෙසෙයින් අධිකරණය අධිකරණයට අත්‍යභාගිය වේ

කිසෙයින් අධිකරණය අධිකරණයට තද්භාගිය වේ ද? යත්: විවාදාධිකරණය විවාදාධිකරණයට තද්භාගිය වෙසි අනුවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණයට තද්භාගිය වෙසි ආපනතාධිකරණය ආපනතාධිකරණයට තද්භාගිය ද වන්නේ ය, අත්‍යභාගිය ද වන්නේ යි

කිසෙයින් ආපනතාධිකරණය ආපනතාධිකරණයට අත්‍යභාගිය වේ ද? යත්: ඡේදනාධිමුඛපාරාජිකාපනතිය අද්දනාදනපාරාජිකාපනතියට මනුෂ්‍ය-විග්‍රහපාරාජිකාපනතියට උත්තරිමනුෂ්‍යධම්මපාරාජිකාපනතියට අත්‍යභාගිය වෙසි අද්දනාදනපාරාජිකාපනතිය මනුෂ්‍යවිග්‍රහපාරාජිකාපනතියට උත්තරිමනුෂ්‍යධම්මපාරාජිකාපනතියට ඡේදනාධිමුඛපාරාජිකාපනතියට අත්‍යභාගිය වෙසි මනුෂ්‍යවිග්‍රහපාරාජිකාපනතිය උත්තරිමනුෂ්‍යධම්මපාරාජිකාපනතියට ඡේදනාධිමුඛපාරාජිකාපනතියට අද්දනාදනපාරාජිකාපනතියට මනුෂ්‍යවිග්‍රහපාරාජිකාපනතියට අත්‍යභාගිය වෙසි මෙසෙයින් ආපනතාධිකරණය ආපනතාධිකරණයට අත්‍යභාගිය වේ

යළි කිසෙයින් ආපනතාධිකරණය ආපනතාධිකරණයට තද්භාගිය වේ ද? යත් ඡේදනාධිමුඛපාරාජිකාපනතිය ඡේදනාධිමුඛපාරාජිකාපනතියට තද්භාගිය වෙසි අද්දනාදනපාරාජිකාපනතිය අද්දනාදනපාරාජිකාපනතියට තද්භාගිය වෙසි මනුෂ්‍යවිග්‍රහපාරාජිකාපනතිය මනුෂ්‍යවිග්‍රහපාරාජිකාපනතියට තද්භාගිය වෙසි උත්තරිමනුෂ්‍යධම්මපාරාජිකාපනතිය උත්තරිමනුෂ්‍යධම්මපාරාජිකාපනතියට තද්භාගිය වෙසි මෙසෙයින් ආපනතාධිකරණය ආපනතාධිකරණයට තද්භාගිය වේ

කිව්වාධිකරණය කිව්වාධිකරණයට තද්භාගිය වෙසි මෙසෙයින් අධිකරණය අධිකරණයට තද්භාගිය වේ

කිඤ්චිදෙකං ලෙසමනං උපාදය යනු ලෙස තම් දග ලෙස කෙනෙති ජාති ලෙස යා තාමලෙස යා ගොත්‍රලෙස යා ලිඛිතලෙස යා ආපනති ලෙස යා පාත්‍ර ලෙස යා විවර ලෙස යා උපාධියා ලෙස යා ආවායා ලෙස යා ශයනාසන-ලෙස යි.

ජාතිලෙඝො නාම ඛතනියො දිට්ඨො හොති පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣා-
පජ්ජනො, අඤ්ඤං ඛතනියං පසයිවා වොදෙති. “ඛතනියො මයා දිට්ඨො
පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣාපනොයාසි, අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි, තඤ්ඤා
නගා සද්ධිං උපොසපො වා පචාරණා වා සංඝකමමං වාති, ආපනති වාචාය
වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස ච්ඡාභමණො දිට්ඨො හොති -පෙ- වෙස්සො දිට්ඨො
හොති -පෙ- සුද්දො දිට්ඨො හොති පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣාපජ්ජනො, අඤ්ඤං
සුද්දං පසයිවා වොදෙති. සුද්දො මයා දිට්ඨො පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣාපනොයාසි,
අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදි-
සෙසස්ස

නාමලෙඝො නාම චුද්ධරකඛිනො දිට්ඨො හොති -පෙ- ඛමමරකඛිනො
දිට්ඨො හොති -පෙ- සංඝරකඛිනො දිට්ඨො හොති පාරාජිකං ඛමමං
අජ්ඣාපජ්ජනො, අඤ්ඤං සංඝරකඛිනං පසයිවා වොදෙති සංඝරකඛිනො
මයා දිට්ඨො පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣාපනොයාසි, අස්සමණොසි, අසකාපුත්ත-
යොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

ගොතනලෙඝො නාම ගොතමො දිට්ඨො හොති -පෙ- මොගාලොතො
දිට්ඨො හොති -පෙ- කච්චායනො දිට්ඨො හොති -පෙ- වාසිට්ඨො දිට්ඨො
හොති පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣාපජ්ජනො, අඤ්ඤං වාසිට්ඨං පසයිවා වොදෙති
වාසිට්ඨො මයා දිට්ඨො පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣාපනොයාසි, අස්සමණොසි,
අසකාපුත්තියොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

උඛිතලෙඝො නාම දිඝො දිට්ඨො හොති -පෙ- රස්සො දිට්ඨො හොති
-පෙ- කණො දිට්ඨො හොති -පෙ- ඔදනො දිට්ඨො හොති පාරාජිකං
ඛමමං අජ්ඣාපජ්ජනො, අඤ්ඤං ඔදනං පසයිවා වොදෙති. ඔදනො මයා
දිට්ඨො, පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣාපනොයාසි, අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි
-පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

ආපනතිලෙඝො නාම ලුහුකං ආපනතිං ආපජ්ජනො දිට්ඨො හොති,
තඤ්ඤා පාරාජිකෙන වොදෙති අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ-
ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

පනතලෙඝො නාම ලොභපනතධරො දිට්ඨො හොති -පෙ- සාවක-
පනතධරො දිට්ඨො හොති -පෙ- සුමහකපනතධරො දිට්ඨො හොති පාරාජිකං
ඛමමං අජ්ඣාපජ්ජනො, අඤ්ඤං සුමහකපනතධරං පසයිවා වොදෙති
සුමහකපනතධරො මයා දිට්ඨො පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣාපනොයාසි,
අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදි-
සෙසස්ස

ජාතිලෙස නම් වෛද්‍යයා විසින් පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා ඝෘණයෙන් දක්නා ලද්දේ වෙයි (හෙතෙම) අත්‍යඝෘණය මහණක්කු දැක මා විසින් (පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා) ඝෘණයෙන් දක්නා ලද්දේ ය (ඝෘණය වූ තෝ) පරිච්ඡාදයෙන් අවත්නෙහි, අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි නා සමග උපොසථයෙක් හෝ පවාරණයෙක් හෝ සභවෙසෙස්සදායානම් හෝ නානා' යි වෛද්‍යා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්සදායානම් වේ ඛුණ්ණෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි. වෛශ්‍යයෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා ශුද්‍රයෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි (හෙතෙම) අත්‍යශුද්‍ර පාවිද්දකු දැක 'මා විසින් (පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා) ශුද්‍රයෙක් දක්නා ලද්දේ ය (තෝ) පරිච්ඡාදයෙන් අවත්නෙහි, අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි වෛද්‍යා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්සදායානම් වේ

නාමලෙස නම් (වෛද්‍ය මහණකු විසින්) බුද්ධරක්ඛිත නමැත්තෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි බමමරක්ඛිත නමැත්තෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා සභවරක්ඛිත නමැත්තෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි හේ සභවරක්ඛිත නම් අනෙකක්කු දැක 'මා විසින් (පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා) සභවරක්ඛිත දක්නා ලද්දේ ය (තෝ) පරිච්ඡාදයෙන් අවත්නෙහි, අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි වෛද්‍යා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්සදායානම් වේ.

ගොතනලෙස නම් (වෛද්‍ය මහණකු විසින්) ගොතම ගොතූ ඇතියෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි මොග්ගලාන ගොතූ ඇතියෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි කම්මායන ගොතූ ඇතියෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා වාසිට්ඨ ගොතූ ඇතියෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි හේ වාසිට්ඨ ගොතූ ඇති අන් පාවිද්දකු දැක 'මා විසින් (පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා) වාසිට්ඨයෙක් දක්නා ලද (තෝ) පරිච්ඡාදයෙන් අවත්නෙහි, අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි වෛද්‍යා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්සදායානම් වේ

ලිඛනලෙස නම් දිගුල්ලෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි. . ලුහුඬුයෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි කඵලයෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා හෙළලයෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි හේ අන් හෙළල පාවිද්දකු දැක 'මා විසින් (පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා) හෙළලයෙක් දක්නා ලද්දේ ය (තෝ) පරිච්ඡාදයෙන් අවත්නෙහි, අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි වෛද්‍යා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්සදායානම් වේ

ආසනනි ලෙස නම් ලුහුඬුවාන අවදානා පාවිද්දෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි, පරිච්ඡාදයෙන් වෛද්‍යා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්සදායානම් වේ

පතන ලෙස නම් ලොහොමුවා පා දරන්නෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි සාටකපාත්‍ර (මජ්ඣිම නිකාය) දරන්නෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා සුමනකපාත්‍ර (පියවි මාට්ටා) දරන්නෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි. හේ පියවි මාට්ටා දරණ අන් මහණක්කු දැක 'මා විසින් (පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා) පියවි මාට්ටා දරන්නෙක් දක්නා ලද (තෝ) පරිච්ඡාදයෙන් අවත්නෙහි, අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි, වෛද්‍යා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්සදායානම් වේ

ඵචරලෙඝො නාම පංඤ්කුලිකො දිට්ඨො භොති -පෙ- ගහපති චීවරධරො දිට්ඨො භොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජන්තො, අඤ්ඤං ගහපතිචීවරධරං පසයිත්වා චොදෙති ගහපතිචීවරධරො මයා දිට්ඨො, පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපන්තොසි, අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ- අපනති වාචාය වාචාය සංඛ්‍යාදිසෙසං

;

උපජ්ඣායලෙඝො නාම ඉත්තනාමස්ස සද්ධිවිහාරිකො දිට්ඨො භොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජන්තො, අඤ්ඤං ඉත්තනාමස්ස සද්ධිවිහාරිකො මයා දිට්ඨො, පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපන්තොසි, අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි, -පෙ- අපනති වාචාය වාචාය සංඛ්‍යාදිසෙසං.

ආවජියලෙඝො නාම ඉත්තනාමස්ස අනෙතවාසිකො දිට්ඨො භොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජන්තො අඤ්ඤං ඉත්තනාමස්ස අනෙතවාසිකං පසයිත්වා චොදෙති ඉත්තනාමස්ස අනෙතවාසිකො මයා දිට්ඨො, පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපන්තොසි, අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ- අපනති වාචාය වාචාය සංඛ්‍යාදිසෙසං

සෙනාසනලෙඝො නාම ඉත්තනාමස්ස සෙනාසනවාසිකො දිට්ඨො භොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජන්තො, අඤ්ඤං ඉත්තනාමස්ස සෙනාසනවාසිකං පසයිත්වා චොදෙති ඉත්තනාමස්ස සෙනාසනවාසිකො මයා දිට්ඨො, පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපන්තොසි, අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි, නති තයා සද්ධිං උපොසථො වා පචාරණං වා සංඛ්‍යාකම්මං වාති අපනති වාචාය වාචාය සංඛ්‍යාදිසෙසං.

පාරාජිකෙන ධම්මෙනාති වතුන්තං අඤ්ඤානරොන

අනුදාංසකයාති චොදෙති වා වොදපෙති වා

අපෙපමනාම නං ඉමමහා චුඤ්චියා වාචෙය්‍යන්ති භික්ඛුහාවා වාචෙය්‍යං සමණධම්මා වාචෙය්‍යං, සිලකඛ්ඤා වාචෙය්‍යං, තපොගුණා වාචෙය්‍යං

තනො අපරොන සමසෙනාති යස්මිං චණෙ අනුදාංසිකො භොති තං ඛණං තං ලඝං තං මුහුත්තං චිතිවන්තො.

සමනුග්ගාතිසමානොති යෙන වජ්ජනා අනුදාංසිකො භොති, තස්මිං වජ්ජස්මිං සමනුග්ගාතිසමානො

අසමනුග්ගාතිසමානොති න කෙනචි වුව්චොතො

අභිකරණං නාම වත්තාරි අභිකරණාති විවාදාභිකරණං, අනුවාදාභිකරණං, අපනාභිකරණං, කිව්වාභිකරණං

සංඛාපි සද්ධො සලසමනො උපාදිගොති තෙසං ලෙසානං අඤ්ඤානරො ලෙසො උපාදිගො භොති.

මිච්ඡ ලෙස නම් පසුල් සිවුරු දරන්නෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි . පරිජ්ඣාවාන් අවදනා ගැහැවිසිවුරු දරන්නෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි හේ ගැහැවිසිවුරු දරණ අන් මහණක්හු දෑක 'මා විසින් (පරිජ්ඣාවාන් අවදනා) ගැහැවිසිවුරු දරන්නෙක් දක්නා ලද (තෝ) පරිජ්ඣාවාන් අවන්නෙහි, අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි වෛදනා කෙරේ නම් තෙජුලෙහි තෙජුලෙහි සහවෙසෙස්ඥාවාන් වේ.

උපජක්ඛාය ලෙස නම්: මෙනම් ඥාත්තහුගේ පරිජ්ඣාවාන් අවදනා සද්ධිවිහාරිකයෙක් දක්නා ලද වෙයි. මෙනම් ඥාත්තහුගේ අන් සද්ධිවිහාරික පාවිද්දකු දෑක 'මා විසින් මෙනම් මහණක්හුගේ (පරිජ්ඣාවාන් අවදනා) සද්ධි-විහාරික තෙම දක්නා ලද (තෝ) පරිජ්ඣාවාන් අවන්නෙහි, අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි වෛදනා කෙරේ නම් තෙජුලෙහි තෙජුලෙහි සහවෙසෙස්ඥාවාන් වේ

ආවර්ණික ලෙස නම් මෙනම් ඥාත්තහුගේ පරිජ්ඣාවාන් අවදනා අනා-වැසියෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි හේ මෙනම් ඥාත්තහුගේ අන් අනාවැසි පාවිද්දකු දෑක 'මා විසින් මෙනම් ඥාත්තහුගේ (පරිජ්ඣාවාන් අවදනා) අනාවැසි තෙම දක්නා ලද (තෝ) පරිජ්ඣාවාන් අවන්නෙහි, අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි වෛදනා කෙරේ නම් තෙජුලෙහි තෙජුලෙහි සහවෙසෙස්ඥාවාන් වේ

සෙත්ථාසන ලෙස නම්: මෙනම් ඥාත්තහුගේ සෙනසුන් වැසි වූ පරිජ්ඣාවාන් අවදනා මහණෙක් දක්නා ලද වෙයි. මෙනම් ඥාත්තහුගේ සෙනසුන් වැසි අන් මහණක්හු දෑක 'මා විසින් මෙනම් ඥාත්තහුගේ සෙනසුන් වැසි (පරිජ්ඣාවාන් අවදනා) මහණ දක්නා ලද (තෝ) පරිජ්ඣාවාන් අවන්නෙහි, අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි නා සමග උපොසථයෙක් හෝ පචාරණ-යෙක් හෝ සමසකම්මයෙක් හෝ නැතැයි වෛදනා කෙරේ නම් තෙජුලෙහි තෙජුලෙහි සහවෙසෙස්ඥාවාන් වේ

පාශ්ඨකොන ධම්මොන යනු සතර පරිජ් අතුරෙන් එක්තරයෙකින්

අනුභූතසෙසය යනු වෛදනා කෙරෙයි හෝ වෛදනා කරවා හෝ

අපොච්ඡාම නා ඉමිමිහා බ්‍රහමචරියා වාචෙසයා යනු භික්ෂු භාවයෙන් ගලවන්නෙමි නම්, ශ්‍රමණධර්මයෙන් ගලවන්නෙමි නම් ශීලසකකියෙන් ගලවන්නෙමි නම්

නතො අපරෙතා සමයෙන යනු යම් ඥාතිල්ලෙකිහි වෛදනා කරණ ලද වේ ද ඒ ඥාතිල්ල, ඒ ලග, මොහොත, ඉක්මැහිය කල්හි

සමනුගගාහිස්මානො යනු. යම් පාරාජික වස්තුවෙකින් වෛදනා කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ වස්තුවෙහි විවාරනු ලබන්නේ

අසමනුගගාහිස්මානො යනු කිසි වස්තුවෙකින් නො කියනු ලබන්නේ

අභිකරණ නම්: අභිකරණ සතරෙකි විවාදාභිකරණ ය, අනුවාදාභි-කරණ ය, ආපනනාභිකරණ ය, කිව්වාභිකරණ යි

කොච්ඡි දෙසො ලෙසමනො උපාදිනො යනු ඒ ලෙසයන් අතුරෙන් එක්තරා ලෙසයෙක් ගන්නා ලද්දේ වේ.

භික්ඛු ච දෙසං පනිමිදානීති තුව්ඡකං මයා භණිතං, මුසා මයා භණිතං, අභුතං මයා භණිතං, අජනනෙනා මයා භණිතං.

සංඝාදිසෙසොති -පෙ- තෙනපි චුළුවති සංඝාදිසෙසොති.

5 භික්ඛු සංඝාදිසෙසං අජ්ඣාපජ්ජනො දිට්ඨො භොති, සංඝාදිසෙසෙ සංඝාදිසෙසදිට්ඨි භොති, තඤ්ඤෙ පාරාජිකෙන වොදෙති. අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි, නච්චි තයා සද්ධිං උපොසථො වා පචාරණා වා සංඝකමමං වාති, එවමපි අපනතඤ්ඤාභාගියං භොති, ලෙසො ච උපාදිනො, අපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

6 භික්ඛු සංඝාදිසෙසං අජ්ඣාපජ්ජනො දිට්ඨො භොති, සංඝාදිසෙසෙ චුලුවචයදිට්ඨි භොති -පෙ- පාචිත්තියදිට්ඨි භොති -පෙ- පාටිදෙසනීයදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාසිතදිට්ඨි භොති තඤ්ඤෙ පාරාජිකෙන වොදෙති අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ- එවමපි අපනතඤ්ඤාභාගියං භොති, ලෙසො ච උපාදිනො, අපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

7 භික්ඛු චුලුවචයං -පෙ- පාචිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛං -පෙ- දුක්ඛාසිතං අජ්ඣාපජ්ජනො දිට්ඨො භොති, දුක්ඛාසිතෙ දුක්ඛාසිතදිට්ඨි භොති, තඤ්ඤෙ පාරාජිකෙන වොදෙති. අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ- එවමපි අපනතඤ්ඤාභාගියං භොති, ලෙසො ච උපාදිනො, අපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස.

8 භික්ඛු දුක්ඛාසිතං අජ්ඣාපජ්ජනො දිට්ඨො භොති, දුක්ඛාසිතෙ සංඝාදිසෙසදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාසිතෙ චුලුවචයපාචිත්තියපාටිදෙසනීය-දුක්ඛාදිට්ඨි භොති තඤ්ඤෙ පාරාජිකෙන වොදෙති. අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි, නච්චි තයා සද්ධිං උපොසථො වා පචාරණා වා සංඝකමමං වාති, එවමපි අපනතඤ්ඤාභාගියං භොති, ලෙසො ච උපාදිනො, අපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

එකෙකං මුලං කාතුන චකං බණ්ඩබ්බං

9 භික්ඛු සංඝාදිසෙසං අජ්ඣාපජ්ජනො දිට්ඨො භොති, සංඝාදිසෙසෙ සංඝාදිසෙසදිට්ඨි භොති තඤ්ඤෙ පාරාජිකෙන වොදෙති. “අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි, නච්චි තයා සද්ධිං උපොසථො වා පචාරණා වා සංඝකමමං වා”ති එවමපි අපනතඤ්ඤාභාගියං භොති, ලෙසො ච උපාදිනො, අපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස,

හිතනු ව දෙසං පනිට්ඨානී යනු: සිත්තසෙක් මා විසින් කියන ලද යා, මුසවායෙක් මා විසින් කියන ලද යා, අභුතයෙක් මා විසින් කියන ලද යා, මා නො දන්නනු විසින් කියන ලදී

සංඛ්‍යාදිසෙසං යනු එයින්දු කියනු ලැබෙයි 'සංඛ්‍යාදිසෙසං'යි

5 (වොදක මහණ විසින්) සභවෙසෙස් අවදනා මහණ තෙම දක්නා ලද්දේ වෙයි සභවෙසෙස්හි සභවෙසෙස් ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි, තා සමග උපොසථයෙක් හෝ පචාරණයෙක් හෝ සංඝකම්මයෙක් හෝ නැතැ'යි පරිජ්ඣාචාරිනිත් වොදනා කෙරේ නම් මෙසේත් ආපනති—අන්‍යභාගිය ද වෙයි, ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි. තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

6. සභවෙසෙස් අවදනා මහණෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි සභවෙසෙස්හි තුලැසි ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි පචිති ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි .. පිට්‍රිදෙස්නි ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි දුකුලා ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි දුබ්බි ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට 'අශ්‍රමණයෙහි අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි . 'යි පරිජ්ඣාචාරිනිත් වොදනා කෙරේ නම් මෙසේත් ආපනති—අන්‍යභාගිය ද වෙයි ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

7 මහණ තෙම තුලැසි පවිති...පිට්‍රිදෙස්නි . දුකුලා දුබ්බි ඇවැත් අවදනේ දක්නා ලද වෙයි. දුබ්බියෙහි දුබ්බි ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි, 'යි පරිජ්ඣාචාරිනිත් වොදනා කෙරේ නම් මෙසේත් ආපනති—අන්‍යභාගිය ද වෙයි ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

8 මහණ තෙම දුබ්බිඇවැත් අවදනේ දක්නා ලද වෙයි. දුබ්බියෙහි සභවෙසෙස් ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි දුබ්බියෙහි තුලැසි පචිති පිට්‍රිදෙස්නි දුකුලා ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි, තා සමග උපොසථයෙක් හෝ පචාරණයෙක් හෝ සංඝකම්මයෙක් හෝ නැතැ'යි පරිජ්ඣාචාරිනිත් වොදනා කෙරේ නම් මෙසේත් ආපනති—අන්‍යභාගිය වෙයි. ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

එකක් එක්ක් මුල් කොටගෙන චක්‍රය බැන්ද සතු.

9 මහණ තෙම සභවෙසෙස්ඇවැත් අවදනේ දක්නා ලද වෙයි සභවෙසෙස්හි සභවෙසෙස් ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි, තා සමග උපොසථයෙක් හෝ පචාරණ-යෙක් හෝ සංඝකම්මයෙක් හෝ නැතැ'යි පරිජ්ඣාචාරිනිත් වොදනා කරවා නම් මෙසේත් ආපනති—අන්‍යභාගිය ද වෙයි ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

10 භික්ඛු සංඝාදිසෙසං අජ්ඣාපජ්ජන්තො දිට්ඨො භොති, සංඝාදිසෙසෙ ථුල්ලච්චයදිට්ඨි භොති -පෙ- පාවිතනීයදිට්ඨි භොති -පෙ- පාවිදෙසනීයදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාපිතදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාසිතදිට්ඨි භොති -පෙ- නැඤ්ච පාරාජිකෙන චොදුපෙති “අසාමණොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ-” එවද්ධි ආපත්තාඤ්ඤාභාගියං භොති, ලෙසො ච උපාදින්නො, ආපත්ති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසං

11 භික්ඛු ථුල්ලච්චයං අජ්ඣාපජ්ජන්තො දිට්ඨො භොති, ථුල්ලච්චයෙ ථුල්ලච්චයදිට්ඨි භොති -පෙ- ථුල්ලච්චයෙ පාවිතනීයදිට්ඨි භොති -පෙ- පාවිදෙසනීයදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාපිතදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාසිතදිට්ඨි භොති, සංඝාදිසෙසදිට්ඨි භොති නැඤ්ච පාරාජිකෙන චොදුපෙති. “අසාමණොසි, අසකාපුත්තියොසි” -පෙ- එවද්ධි ආපත්තාඤ්ඤාභාගියං භොති, ලෙසො ච උපාදින්නො, ආපත්ති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසං

12 භික්ඛු පාවිතනීයං -පෙ- පාවිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛාපිතං -පෙ- දුක්ඛාසිතං අජ්ඣාපජ්ජන්තො දිට්ඨො භොති දුක්ඛාසිතෙ දුක්ඛාසිතදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාසිතෙ සංඝාදිසෙසදිට්ඨි භොති -පෙ- ථුල්ලච්චයදිට්ඨි භොති -පෙ- පාවිතනීයදිට්ඨි භොති -පෙ- පාවිදෙසනීයදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාපිතදිට්ඨි භොති, නැඤ්ච පාරාජිකෙන චොදුපෙති. “අසාමණොසි, අසකාපුත්තියොසි, නජ්ඣි තයා සද්ධිං උපොසාපො වා පචාරණා වා සංඝකම්මං වා” ති එවද්ධි ආපත්තාඤ්ඤාභාගියං භොති, ලෙසො ච උපාදින්නො, ආපත්ති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසං

13 අනාපත්ති තථාසඤ්ඤා චොදෙති වා චොදුපෙති වා උම්මන්තකං, ආදිකම්මකං

දුතියදුට්ඨදေနසංඝාදිසෙසං නිමිතිං.

10. මහණ තෙම සභවෙසෙස්ආවෑන් අවදනේ දක්නා ලද වෙයි සභ-
වෙසෙස්සි තුලාසි ය යන දෑමට් ඇත්තේ වෙයි . . පච්ඡි ය යන දෑමට් ඇත්තේ
වෙයි . . පිළිදෙස්සි ය යන දෑමට් ඇත්තේ වෙයි දුකුලා ය යන දෑමට්
ඇත්තේ වෙයි දුඛාසි ය යන දෑමට් ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට
'අග්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි . . 'යි පරිච්ඡාචාතින් වොදනා කරවා නම්
මෙසේත් ආපනති—අන්‍යභාගිය ද වෙයි ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි.
තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ආවෑන් වේ.

11. මහණ තෙම තුලාසිආවෑන් අවදනේ දක්නා ලද වෙයි. තුලාසියෙහි
තුලාසි ය යන දෑමට් ඇත්තේ වෙයි තුලාසියෙහි පච්ඡි ය යන දෑමට්
ඇත්තේ වෙයි . පිළිදෙස්සි ය යන දෑමට් ඇත්තේ වෙයි දුකුලා ය යන
දෑමට් ඇත්තේ වෙයි දුඛාසි ය යන දෑමට් ඇත්තේ වෙයි සභවෙසෙස් ය
යන දෑමට් ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අග්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි
. 'යි පරිච්ඡාචාතින් වොදනා කරවා නම්, මෙසේත් ආපනති—අන්‍යභාගිය ද
වෙයි, ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්-
ආවෑන් වේ

12 මහණ තෙම පච්ඡි . පිළිදෙස්සි දුකුලා දුඛාසි ආවෑන් අවදනේ
දක්නා ලද වෙයි දුඛාසියෙහි දුඛාසි ය යන දෑමට් ඇත්තේ වෙයි .
දුඛාසියෙහි සභවෙසෙස් ය යන දෑමට් ඇත්තේ වෙයි . තුලාසි ය යන
දෑමට් ඇත්තේ වෙයි පච්ඡි ය යන දෑමට් ඇත්තේ වෙයි . පිළිදෙස්සි
ය යන දෑමට් ඇත්තේ වෙයි දුකුලා ය යන දෑමට් ඇත්තේ වෙයි ඉදින්
ඔහුට 'අග්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි, නා සම්ම උපොසථයෙක් හෝ
පමාරණයෙක් හෝ සංඛ්‍යාකම්මයෙක් හෝ නානා'යි පරිච්ඡාචාතින් වොදනා
කරවා නම්, මෙසේත් ආපනති—අන්‍යභාගිය ද වෙයි, ලෙශයෙක් ද ගන්නා
ලද්දේ වෙයි, තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ආවෑන් වේ.

13 එබඳු සංඥ ඇත්තේ වොදනා කෙරෙයි හෝ වොදනා කරවයි
හෝ ආවෑන් නැති උම්මත්තකයහට ආදිකම්මකයහට ආවෑන් නැත්තේ යි.

දුතියද්විතීයදෙස සිංහාපදය නිමි.

පරිමසරිසරෙහි සිතියම්පද

1. තෙත සමයෙහි බුද්ධෝ භගවා රාජගහෙ විහරති චෙඨවහෙ කලඤ්ඤානිවාපෙ අථ බො දෙවදනො යෙන කොකාලිකො කටමොරක-
නිසාකො බණ්ඩදෙවියා පුතො සමුද්දනො තෙනුපසඛකම්, උපසඛකම්භා
කොකාලිකං කටමොරකනිසාකං බණ්ඩදෙවියා පුතො සමුද්දනං
එතදවොච “එථ මයං ආවුසො සමණස්ස ගොතමස්ස සඛ්ඤ්ඤාදං කරියාමි
වකකභෙදනා” එවං වුතො කොකාලිකො දෙවදනං එතදවොච “සමණෝ
බො ආවුසො ගොතමො මහිද්ධිකො මහානුභාවො කථං මයං සමණස්ස
ගොතමස්ස සඛ්ඤ්ඤාදං කරියාමි වකකභෙදනා” එථ මයං ආවුසො සමණ-
ගොතමං උපසඛකම්භා පඤ්ච වජ්ඣති යාචියාමි “භතවා භනො අනෙකපරි-
යායෙන අපිච්ඡස්ස සනතුට්ඨස්ස සලලෙබස්ස ධුතස්ස පාසාදිකස්ස අපවයස්ස
විරියාරම්භස්ස වණ්ණවාදී” ඉමානි භනො පඤ්ච වජ්ඣති අනෙකපරියායෙන
අපිච්ඡතාය සනතුට්ඨාය සලලෙබාය ධුතාය පාසාදිකාය අපවයාය
විරියාරම්භාය සංවතනනාති

“සාධු භනො භික්ඛු යාවජ්චං ආරඤ්ඤාය අස්ස, යො ගාමිනො
ඕසරෙය්‍ය වජ්ජං නං චුසෙය්‍ය

යාවජ්චං පිණ්ඩපාතිකා අස්ස, යො නිමනනං සාදිසෙය්‍ය වජ්ජං නං
චුසෙය්‍ය

යාවජ්චං පංසුකුලිකා අස්ස, යො ගහපතිවීරං සාදිසෙය්‍ය වජ්ජං නං
චුසෙය්‍ය

යාවජ්චං රුකබමුලිකා අස්ස, යො ඡන්තං උපගච්ඡෙය්‍ය වජ්ජං නං
චුසෙය්‍ය.

යාවජ්චං මච්ඡමංසං න බාදෙය්‍යං, යො මච්ඡමංසං බාදෙය්‍ය වජ්ජං න
චුසෙය්‍යා”ති

ඉමානි සමණෝ ගොතමො නානුජානිසාහි, තෙ මයං දුට්ඨි
පඤ්චති වජ්ඣති ජනං සඤ්ඤාපෙය්‍යාමාහි සකකා බො ආවුසො අමෙහි
පඤ්චති වජ්ඣති සමණස්ස ගොතමස්ස සඛ්ඤ්ඤාදෙ කාචුං වකකභෙදෙ
ලුබ්භසන්නා හි ආවුසො මනුස්සා”ති.

2 අථ බො දෙවදනො සපරිසො යෙන භගවා තෙනුපසඛකම්, උපස-
ඛකම්භා භගවන්තං අභිවාදෙතා එකමන්තං නිසීදි උකමන්තං නිසීගො යො
දෙවදනො භගවන්තං එතදවොච “භගවා භනො අනෙකපරියායෙන
අපිච්ඡස්ස සනතුට්ඨස්ස සලලෙබස්ස ධුතස්ස පාසාදිකස්ස අපවයස්ස
විරියාරම්භස්ස වණ්ණවාදී ඉමානි භනො පඤ්ච වජ්ඣති අනෙකපරියායෙන
අපිච්ඡතාය සනතුට්ඨාය සලලෙබාය ධුතාය පාසාදිකාය අපවයාය විරියාරම්භාය
සංවතනනාති

3. 10.

ප්‍රථම සංඛ්‍යාත දේශනා පදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවර කලාදකනිවාප නම් වූ වෙළඳවනයෙහි වැඩ වෙසෙන සේක. එකල්හි දෙව්දත් නෙම කටමොරකනියාක නම් කොකාලික යම් තැනෙක්හි ද බණ්ඩදෙවියගේ පුත් සමුදාදනා යම් තැනෙක්හි ද එතැන්හි එළඹ කටමොරකනියාක කොකාලිකට ද බණ්ඩදෙවියගේ පුත් සමුදාදනාට ද මෙසේ කී ය “එව ඇවැත්නි, අපි මහණ ගොයුම්හට සංඛ්‍යාත දෙවියා කරමිහ වක්‍රහෙදය කරමිහ” යි. මෙසේ කී කල්හි කොකාලික දෙව්දත්හට මේ කී ය ඇවැත්නි, මහණ ගොයුම්හු මහත් සාදා ඇත්තාහ, මහත් අනුභාව ඇත්තාහ කිසෙයින් අපි මහණ ගොයුම්හට සංඛ්‍යාත කරමෝ ද වක්‍රහෙද කරමෝ දැ” යි එව ඇවැත්නි, අපි මහණ ගොයුම්හු කරා එළඹ පඤ්චවස්සුන් ඉල්ලා සිටුම්හ ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, නොයෙක් අයුරින් අලොප්ඡ බව, සන්තුෂ්ට බව, සලොබය, ධුතගුණය, ප්‍රසාද එළවන බව, අපවය, විශ්ඤානවය පිළිබඳ ගුණ කීයන සුල්ලහ ස්වාමීනි, මේ පඤ්චවස්සුන් අලොප්ඡ බවට සන්තුෂ්ටයට සලොබයට ධුතගුණයට ප්‍රසාද එළවන බවට අපවයට විශ්ඤානවයට වැටෙත්

“ස්වාමීනි, භික්ෂුහු යාවජ්ජයෙන් ආරණ්‍යක වන්නාහු නම් මැනව. යමෙක් ග්‍රාමානතයට වදනේ නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය

යාවජ්ජයෙන් පිණ්ඩපාතීක වන්නාහු නම් මැනව. යමෙක් නිමනුණ ඉවසා නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය.

යාවජ්ජයෙන් පාශුකුලික වන්නාහු නම් මැනව යමෙක් ගැහැටි-සිවුරු ඉවසා නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය

යාවජ්ජයෙන් වාක්ෂමුලික වන්නාහු නම් මැනව යමෙක් සෙවනකට එළඹේ නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය.

යාවජ්ජයෙන් මහසාමාංශ නො වළඳන්නාහු නම් මැනව යමෙක් මහසාමාංශ වළඳ නම් වරද ඔහු පහස්නේ යි

මේ වස්සුන් ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ නො අනුදන්නාහ අපි මේ වස්සුන් කරණ කොටගෙණ ජනයා දන්වාලමිහ” යි ඇවැත්නි, මේ පඤ්චවස්සුන් කරණ කොටගෙණ මහණ ගොයුම්හට සංඛ්‍යාත කරන්නට වක්‍රහෙද කරන්නට ගැනියා ඇවැත්නි, යම් හෙයකින් මනුෂ්‍යයෝ රුක්ෂප්‍රසන්නයෝ ද එහෙයින්” යි.

2 ඉක්බිති දෙව්දත් නෙම පිරිස් සහිත වූයේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභිවාදනය කොට එකත්පස් ව හිඳගත එකත්පස් ව හුන් දෙව්දත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් කී ය. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නොයෙක් අයුරින් අලොප්ඡ බව සන්තුෂ්ට බව සලොබය ධුතගුණය ප්‍රසාදික බව අපවය විශ්ඤානවය පිළිබඳ ගුණ කීයන සුල්ලහ ස්වාමීනි, මේ පඤ්චවස්සුන් නොයෙක් අයුරින් අලොප්ඡ බවට සන්තුෂ්ටයට සලොබයට ධුතගුණයට ප්‍රසාදික ගුණයට අපවයට විශ්ඤානවයට වැටෙත්

“සාධු භනෙන භික්ඛු යාවජ්චං ආරඤ්ඤකා අසසු, යො ගාලිතො ඔඤ්ඤය, වජ්ජං නං චුසෙය්‍ය යාවජ්චං පිණ්ඩපාතිකා අසසු, යො නිමිත්තං - නං සාදිසෙය්‍ය, වජ්ජං නං චුසෙය්‍ය යාවජ්චං පංසුකුලිකා අසසු, යො භහපතිවිවරං සාදිසෙය්‍ය, වජ්ජං නං චුසෙය්‍ය යාවජ්චං රුක්ඛමූලිකා අසසු, යො ඡන්තං උපගවෙජ්ජය, වජ්ජං නං චුසෙය්‍ය යාවජ්චං චෙත්මංසං න බාදෙය්‍යං, යො මච්ඡමංසං බාදෙය්‍ය, වජ්ජං නං චුසෙය්‍ය”ති “අලං දෙවදත්ත, යො ඉච්ඡති ආරඤ්ඤකො භොවු, යො ඉච්ඡති ගාමනෙතා විහරතු, යො ඉච්ඡති පිණ්ඩපාතිකො භොවු, යො ඉච්ඡති නිමිත්තනං සාදිසතු, යො ඉච්ඡති පංසුකුලිකො භොවු, යො ඉච්ඡති භහපතිවිවරං සාදිසතු අට්ඨමාසෙ බො මියා දෙවදත්ත, රුක්ඛමූලසෙනාසනං අනුඤ්ඤතං, නිකොට්ඨරිසුඤ්ඤං මච්ඡමංසං අදිට්ඨං අසුතං අපරිසංඝිතනනි අථ බො දෙවදත්තො න භගවා ඉමාති පඤ්ච වජ්ඣති අනුජානාතිති හට්ඨො උදග්ගො සපරිසො උට්ඨායාසනා භගවතං අභිවාදෙත්වා පදකම්මණං කත්වා පකකාමි

3 අථ බො දෙවදත්තො රාජගහං පවිසිත්වා පඤ්චති වජ්ඣති ජනං සඤ්ඤා-පෙසි. “මයං ආට්ඨසො සමණං ගොතමං උපසංඝාමිත්වා පඤ්චවජ්ඣති යාවචතා භගවා භනෙන අනෙකපරියායෙන අපට්ඨෙය්‍ය -පෙ- යාවජ්චං චෙත්මංසං න බාදෙය්‍යං, යො මච්ඡමංසං බාදෙය්‍ය වජ්ජං නං චුසෙය්‍ය”ති. ඉමාති සමණො ගොතමො නානුජානාති තෙ මයං ඉමෙති පඤ්චති වජ්ඣති ¹සමාදාය වත්තාම”ති තත්ථ යෙ තෙ මනුස්සා අස්සඤ්ඤා අපසන්තො දුබ්බද්ධිනො, තෙ ඵලමාභංසු “ඉමෙ බො සමණා සත්තපුත්තියා ධුතා සලෙඛට්ටිතානො, සමණො පත ගොතමො බාහුලිකො බාහුලාය වෙතෙති”ති. යෙ පත ගෙ මනුස්සා සඤ්ඤා පසන්තො පණ්ඩිතො බුද්ධිමත්තො තෙ උප්පායනාති බිසන්ති විපාවෙනති. “කථං හි නාම දෙවදත්තො භගවතො සංඝභෙදාය පරකකම්මස්සති චක්කභෙදාය”ති

4 අස්සොසුං බො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උප්පායනානං බිසන්තානං විපාවෙනානං යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨෙය්‍ය තෙ උප්පායනාති බිසන්ති විපාවෙනති. “කථං හි නාම දෙවදත්තො භගවතො සංඝභෙදාය පරකකම්මස්සති චක්කභෙදාය”ති. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵලමාභංසු ආරොවෙසුං -පෙ- “සච්චං කිරි ත්ථං දෙවදත්ත සංඝභෙදාය පරකකම්මෙ පරකකම්මස්සති චක්කභෙදාය”ති “සච්චං භගවා” විගර්හි බුද්ධො භගවා කථං හි නාම ත්ථා මොසපුරිස සංඝභෙදාය පරකකම්මස්සති චක්කභෙදාය තෙනා මොසපුරිස, අපසන්තානං වා පසාදාය -පෙ- ඵලඤ්ඤා පත භික්ඛවෙ ඉදං සිත්තාපදා උද්දිසෙය්‍යාථ

1 “පඤ්චවජ්ඣති” වත්තභෙදෙ “පත ගෙ, ඉමෙති ප.වසි වජ්ඣති” ජා. සංඝායනාසංඝායනාදි අනිකාපරිච්ඡෙදකතවසංඝායනා වූත්තානාති ස පාසාදිකා

“සමාමිති, භික්ෂුහු යාවජ්ජවයෙන් ආරණ්‍යක වන්නාහු නම් මැනව. යමෙක් ප්‍රාමානිකයකට බස්නේ නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය. යාවජ්ජවයෙන් පිණිසානික වන්නාහු නම් මැනව යමෙක් නිමනත්‍රණ ඉවසා නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය යාවජ්ජවයෙන් පංශුකුලික වන්නාහු නම් මැනව යමෙක් ගෘහපතිවර ඉවසා නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය යාවජ්ජවයෙන් වාසාමුලික වන්නාහු නම් මැනව යමෙක් සෙවනට එළඹේ නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය යාවජ්ජවයෙන් මනසාමංශ නො වළඳන්නාහු නම් මැනව යමෙක් මනසාමංශ වළඳා නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය” යි “කම් නැත දෙවදත්තය, යමෙක් රිසියේ නම් ආරණ්‍යක වේවා, යමෙක් රිසියේ නම් ප්‍රාමානිකයෙහි වාසය කෙරේවා යමෙක් රිසියේ නම් පිණිසානික වේවා, යමෙක් රිසියේ නම් නිමනත්‍රණ ඉවසාවා යමෙක් රිසියේ නම් පංශුකුලික වේවා. යමෙක් රිසියේ නම් ගෘහපතිවර, ඉවසාවා දෙවදත්තය, මා විසින් අවමසෙකි ම රුක්මුල් සෙතස්න අනුදන්නා ලද (නමා පිණිස) මරණු නො දන්නා ලද නොඅසිත ලද සාක නොකරණ ලද ත්‍රිකොට්ඨරිගුණ වූ මනසාමංශය අනුදන්නා ලද” යි එකල්හි දෙව්දත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ පඤ්චවස්සන් නො අනුදන්නාහ’ යි සතුටු වූයේ ඔදවැසියේ පිරිස් සතින වහුනස්නෙන් නැගී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභිවාදන කොට පාදකුණු කොට තික්ම ගියේ ය

3 ඉක්බිති දෙව්දත් තෙම රජගහනුවර වැද පඤ්චවස්සයෙන් ජනයා හඟවාලී ය “ඇවැත්නි, අපි මහණගොයුම්හු කර එළඹ පඤ්චවස්සන් අයැදිම්හ සමාමිති, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නන් අයුරින් අලොප්ඡ බව පිළිබඳ යාවජ්ජවයෙන් මනසාමංශ නොවළඳන්නාහු නම් මැනව යමෙක් මනසාමංශ වළඳා නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය” යි ප්‍රමණගෙනගියේ මේ වස්සන් නො අනුදනිති. අපි මේ පඤ්චවස්සන් සමාදන් ව වැටෙමිහ’ යි එහි යම් මිනිස් කෙනෙක් ප්‍රධාන නැත්තාහු නො පහන් වූවාහු දුර්වුද්ධි වූවාහු ද ඔහු මෙසේ කීහු: මේ ප්‍රමණශාක්‍යපුත්‍රියයෝ බුද්ධගුණ ඇත්තාහ කෙලෙස් තවන පාවැතුම් ඇත්තාහ. මහණ ගොයුම්හු වැළිත් බාහුලික පාවැතුම් ඇත්තාහු බහුලභාවයට සිතන්නාහ’ යි යම් මිනිස් කෙනෙක් සාදුහා ඇත්තාහු ප්‍රසන්න වූවාහු පණ්ණිත වූවාහු බුද්ධිමත් වූවාහු වෙන් නම් ඔහු අවමන් කෙරෙති, නුගුණ කියති දෙස් පහළ කෙරෙති කිසෙයින් නම් දෙව්දත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ සංඝභෙදයට චක්‍රභෙදයට උත්තාහ කරන්නේ දැ’ යි

4 භික්ෂුහු අවමන් කරණ, නුගුණ කියන, දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසූහ අලොප්ඡ වූ යම් භික්ෂු කෙනෙක් වෙන් නම් ඔහු “කෙසේ නම් දෙව්දත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සංඝභෙදය පිණිස චක්‍රභෙදය පිණිස උත්තාහ කරන්නේදැ’ යි අවමන් කෙරෙති, නුගුණ කියති, දෙස් පහළ කෙරෙති ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දන්වූහ “සාබ්බෙක් ද දෙවදත්තය, තෝ සංඝභෙදය පිණිස චක්‍රභෙදය පිණිස වැයම් කෙරෙහි දැ” යි ‘සාබ්බ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුද්ධ වෙසෙසින් ගඬා කළහ: කෙසේ නම් තෝ, තුච්ඡපුරුෂය, සංඝභෙදය පිණිස චක්‍රභෙදය පිණිස වැයම් කෙළෙහි ද? තුච්ඡපුරුෂය, තෙල අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මේ ශික්ෂාපදය මෙසේ උදෙසවු’

“යො පනා භික්ඛු සමගහස්ස සංඝස්ස හෙදස්ස පරික්ඛමෙස්ස, හෙදන-
සංවතනනිකං වා අබ්බිකරණං සමාදස්ස පගහස්ස නිවෙසස්ස, සො භික්ඛු
භික්ඛුහි ඵම්මස්ස චචනිස්සො: ‘මා ආයස්මා සමගහස්ස සංඝස්ස හෙදස්ස
පරික්ඛමී, හෙදනසංවතනනිකං වා අබ්බිකරණං සමාදස්ස පගහස්ස අට්ඨාසි,
සමෙතායස්මා සංඝස්ස, සමගහො හි සංඝස්ස සමමාදමානො අට්ඨෙදමා-
නො ඵඤ්ඤෙස්සො ඵාසු විහරතී’ති. ඵෙස්සෙව සො භික්ඛු භික්ඛුහි වුච්චමා-
නො තප්ථව පගහණස්ස, සො භික්ඛු භික්ඛුහි යාව තනිස්ස සමනුභාසි-
තඛෙබ්බො තස්ස පටිනිස්සායස්ස, යාව තනිස්සෙව සමනුභාසිස්මානො තං
පටිනිස්සායස්ස,¹ ඉච්චෙතං ඤාසල්. නො චෙ පටිනිස්සායස්ස, සංඝාදිසං-
ඝෝ”ති.

5. යො පනාති යො යාදිසංඝෝ -පෙ-

භික්ඛුහි -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඨ අභිපෙඨතො භික්ඛුහි.

සමගහො නාම සංඝස්සා: සමානසංචාරස්සො සමානසිමායං ධිතො

හෙදස්ස පරික්ඛමෙස්සාති ‘කථං ඉමෙ තාතා අස්සු වීතා අස්සු වග්ගා
අස්සු’ති පකං පරිඥෙසති, ගණං බික්ඛි

හෙදනසංවතනනිකං වා අබ්බිකරණනි අට්ඨාරස්සෙදකරවජ්ඣති

සමාදස්සාති ආදස්ස

පගහස්සාති දිපෙස්ස.

නිවෙසස්සාති ත පටිනිස්සායස්ස.

සො භික්ඛුහි යො සො සංඝස්සෙදස්සො භික්ඛු.

භික්ඛුහිති අස්සෙඤ්ඤාති භික්ඛුහි.

යෙ පස්සන්ති යෙ සුඤ්ඤන්ති තෙති වතනඛෙබ්බො. “මා ආයස්මා සංගහස්ස
සංඝස්ස හෙදස්ස පරික්ඛමී, හෙදනසංවතනනිකං වා අබ්බිකරණං සමාදස්ස
පගහස්ස අට්ඨාසි, සමෙතායස්මා සංඝස්ස, සමගහො හි සංඝස්ස සමමාද-
මානො අට්ඨෙදමානො ඵඤ්ඤෙස්සො ඵාසු විහරතී”ති දුග්ගෙහි වතනඛෙබ්බො
තනිස්සෙව වතනඛෙබ්බො සචෙ පටිනිස්සායති, ඉච්චෙතං ඤාසල්. නො චෙ පටි-
නිස්සායති, ආපනති දුක්ඛවස්ස සුඛා ත වදන්ති, ආපනති දුක්ඛවස්ස

1 පටිනිස්සායස්ස 3 ප ස.

“යම් මහණෙක් සමග සංඝසංඝයාගේ හෙදය පිණිස යහන කෙරේ නම් හෙදය පිණිස පවත්නා හෙදකරවසනුවක් හෝ ගෙණ දැඩි ව ගෙණ සිටි නම් ඒ මහණ තෙම (ආයුෂමත්ති උපද්ධි මහණුන් විසින් මෙසේ කියනු වන්නේ ය. “ආයුෂමත්ති, සමග සංඝසංඝයාගේ හෙදය පිණිස නහමක් යහන කර, හෙදය පිණිස පවත්නා හෙදකරවසනුවක් හෝ ගෙණ දැඩි ව ගෙණ නහමක් සිටුව, ආයුෂමත්ති තෙම සංඝයා හා සමග එක් වේවා, යම් හෙයකින් සංඝ තෙමේ සමග වූයේ ඔවුනොවුන් හා සතුටු වූයේ විරුද්ධවාද රහිත වූයේ සමාන උද්දෙශ ඇත්තේ සුවසේ වෙසේද එහෙයින් මෙසේත් ඒ මහණ භික්ෂූන් විසින් කියනු ලබන්නේ එසේ ම දැඩිව ගෙණ සිටි නම් ඒ මහණ තෙම භික්ෂූන් විසින් ඒ අභි-කරණයාගේ දුරලීම පිණිස තෙවනවට දක්වා සමනුභාසන කම් කළ හුන්නේ ය, ඉදින් තෙවනවට දක්වා සමනුභාසන කම් කරනු ලබන්නේ ඒ අභිකරණය දුරලා නම් මේ දුරලීම මැනවි. ඉදින් නොදුරලා නම් සහවෙසෙස් වේ” ය යි.

5. භයා පන යනු: යමෙක් යම්බඳු වූයෙක්. භික්ෂු යනු ... මේ තෙම මේ අපියෙහි ‘භික්ෂු’ යි අදහස් කරණ ලදී.

සමගග සංඝ නම් සමාන සංවාසක වූයේ සමාන සීමායෙහි සිටියේ යි.

හෙදය පරික්ෂාමෙය්‍ය යනු. කෙසේ නම් මොහු විවිධ වන්නාහු ද වෙන් වන්නාහු ද වර්ග වන්නාහු ද යි පක්ෂයක් සොයයි ගණයා බදියි.

හෙදනසංවතභාවිකං වා අභිකරණං යනු. අටළොස් හෙදකර-වසනු යි.

සමාදාය යනු: ගෙණ

සංගහය යනු. දක්වන්නේ ය.

නිවේදනය යනු. නො දුර ලන්නේ ය

සො භික්ෂු යනු යමෙක් සංඝසංඝයා වේ නම් ඒ මහණ

භික්ෂුහි යනු අත්‍යභික්ෂූන් විසින්

යම් කෙනෙක් දකිත් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් මෙසේ කියනුන්නේ ය. ආයුෂමත්ති, සමග සංඝයාගේ හෙදය පිණිස නහමක් යහන කර, හෙදය පිණිස පවත්නා හෙදකර වසනුවක් හෝ ගෙණ දක්වාගෙණ නහමක් සිට, ආයුෂමත්ති තෙම සංඝයා හා එක් වේවා, යම් හෙයකින් සංඝ තෙමේ සමග වූයේ සතුටු වූයේ විවාද රහිත වූයේ සමාන උද්දෙශ ඇත්තේ සුවසේ වෙසේ ද එහෙයින් දෙවනවට ද කියනුන්නේ ය තෙවනවට ද කියනුන්නේ ය ඉදින් හැරපියා නම් මෙසේ මේ හැරපීම මැනවි ඉදින් නො හැරපියා නම් දුකුලාආවාත වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුලා-ආවාත වෙයි

සො භික්ඛු සංඝමජ්ඣමපි ආකඛ්ඪිතා වහතබ්බො “මො ආයසමා සම්භය්‍ය සංඝස්ස හෙදාය පරකකම්, හෙදනවතනතිකා වා අභිකරණං සමාදාය පගග්ගා අට්ඨාසී, සමේතායසමා සංඝෙහන, සමයෙතා හි සංඝො සමේමා-දමානො අවිච්ඡේදමානො එකුද්දෙසො ඵාසු විහරති”ති දුතියමපි වහතබ්බො තතියමපි වහතබ්බො සචෙ පටිනිස්සරති, ඉච්චෙනා කුසලං නො චෙ පටිනිස්සරති, ආපනති දුක්ඛකටස්ස, සො භික්ඛු භික්ඛුහි¹ සමනුභාසිතබ්බො එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සමනුභාසිතබ්බො, ව්‍යතොත භික්ඛුතා පටිබලෙන සංඝො ඤාපෙතබ්බො.

“සුඤ්ඤාන මෙ භනෙන සංඝො අයං ඉන්ද්‍රියාමො භික්ඛු සම්භය්‍ය සංඝස්ස හෙදාය පරකකම්ති සො තං වජ්ඣං න පටිනිස්සරති, යදි සංඝස්ස පහතකල්ලං, සංඝො ඉන්ද්‍රියාමං භික්ඛු සමනුභාසෙය්‍ය තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය, එසා ඤාතී

සුඤ්ඤාන මෙ භනෙන සංඝො අයං ඉන්ද්‍රියාමො භික්ඛු සම්භය්‍ය සංඝස්ස හෙදාය පරකකම්ති සො තං වජ්ඣං න පටිනිස්සරති, සංඝො ඉන්ද්‍රියාමං භික්ඛු සමනුභාසති තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය, යස්සායසමනො ඛමති ඉන්ද්‍රියාමස්ස භික්ඛුතො සමනුභාසනා තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය, සො තුඤ්ඤස්ස යස්ස තකඛමති, සො භාසෙය්‍ය

දුතියමපි එතමන්ට වදාමි -පෙ-

තතියමපි එතමන්ට වදාමි. සුඤ්ඤාන මෙ භනෙන සංඝො අයං ඉන්ද්‍රියාමො භික්ඛු සම්භය්‍ය සංඝස්ස හෙදාය පරකකම්ති. සො තං වජ්ඣං න පටිනිස්සරති සංඝො ඉන්ද්‍රියාමං භික්ඛු සමනුභාසති තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය, යස්සායසමනො ඛමති ඉන්ද්‍රියාමස්ස භික්ඛුතො සමනුභාසනා තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය, සො තුඤ්ඤස්ස යස්ස තකඛමති, සො භාසෙය්‍ය

සමනුභවෙතො සංඝෙහ ඉන්ද්‍රියාමො භික්ඛු තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය, ඛමති සංඝස්ස තස්මා තුඤ්ඤී, එවමෙනා ධාරයාමී”ති

ඤාතියා දුක්ඛකටං, දඨිති කම්මවාචාහි ඵුල්ලච්චයා, කම්මවාචාපරි-යොසානෙ ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස සංඝාදිසෙසං අපඤ්ඤාපරිජනස්ස ඤාතියා දුක්ඛකටං, දඨිති කම්මවාචාහි ඵුල්ලච්චයා පටිපපස්සමහනති

සංඝාදිසෙසොති -පෙ- තෙනපි ට්‍රිච්චති සංඝාදිසෙසොති

6 ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤී න පටිනිස්සරති ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස ධම්මකමෙම ටෙමතිකො න පටිනිස්සරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤී න පටිනිස්සරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤී ආපනති දුක්ඛකටස්ස අධම්මකමෙම ටෙට්ඨිකො ආපනති දුක්ඛකටස්ස අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤී ආපනති දුක්ඛකටස්ස

7 අනාපනති අසමනුභාසනාය, පටිනිස්සරනාය, උත්තරාය, ආදිකම්මකස්සාති

සංඝාදිසෙසොති භික්ඛුතො

1 ඉ ප සං පාදස්සන

ඒ මහණ තෙම සමමාදායී ද ආදා කිය යුත්තේ ය. ආයුෂ්මත්තී, සමග සංඛ්‍යායාගේ හෙදය පිණිස නගමක් යනන කාර, හෙදය පිණිස පවත්නා හෙදකරවස්සුවක් හෝ ගෙණ දක්වාගෙන නගමක් සිට, ආයුෂ්මත්තී තෙම සංඛ්‍යායා හා එක් වේවා, යම් හෙයකින් සංඛ්‍යා තෙමේ සමග වූයේ සතුටු වනුයේ විවාද රහිත වූයේ සමාන උදෙසා ඇත්තේ සුවසේ වෙසේ ද එහෙයින් ඉදින් හැරපියා නම් මෙසේ මේ හැරපිම මැනවි ඉදින් නො හැරපියා නම් දුකුලාආවාත් වෙයි ඒ මහණ සෙසු භික්ෂූන් විසින් සමනුභාසන කම් කළයුත්තේ ය නවද මහණෙනි, මෙසේ සමනුභාසන කම් කළ යුත්තේ ය වාසනා වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්කු විසින් සංඛ්‍යා තෙමේ ඥාපනය කළ යුත්තේ ය

‘වහන්ස, සංඛ්‍යා තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙම සමග සංඛ්‍යායාගේ බිදීම පිණිස යනන කෙරෙයි හෙතෙම ඒ හෙදකර- වස්සුව නො හැර පියයි ඉදින් සංඛ්‍යායාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සංඛ්‍යා තෙමේ මෙනම් මහණක්කු ඒ වස්සුනුගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාසනය කරන්නේ ය මේ ‘ඤාති’ යැ

වහන්ස, සංඛ්‍යා තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම සමග සංඛ්‍යායාගේ හෙදය පිණිස යනන කෙරෙයි හෙතෙම ඒ හෙදකරවස්සුව නො හැර පියයි සංඛ්‍යා තෙමේ ඒ වස්සුනුගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් මහණක්කු සමනුභාසනය කෙරෙයි ඒ වස්සුනුගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් මහණහට සමනුභාසනය යම් ආයුෂ්මත්තීහට රාජ්‍යේ නම් හෙතෙම තුෂණීමහුන වන්නේ ය යමක්හට නො රාජ්‍යේ නම් හේ බණන්නේ ය.

දෙවනවට ද මේ කරුණ කියමි

තෙවනවට ද මේ කරුණ කියමි වහන්ස, සංඛ්‍යා තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම සමග සංඛ්‍යායාගේ හෙදය පිණිස යනන කෙරෙයි හෙතෙම ඒ හෙදකරවස්සුව නො හැර පියයි සංඛ්‍යා තෙමේ ඒ වස්සුනුගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් මහණක්කු සමනුභාසනය කෙරෙයි. ඒ වස්සුනු ගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් මහණහට සමනුභාසනය යම් ආයුෂ්ම- නක්හට රාජ්‍යේ නම් හේ තුෂණීමහුන වන්නේ ය. යමක්හට නො රාජ්‍යේ නම් හේ බණන්නේ ය

සංඛ්‍යා විසින් ඒ වස්සුනුගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් මහණ තෙම සමනුභාසන කරණ ලද්දේ ය සංඛ්‍යායාට රාජ්‍යේ වෙයි එහෙයින් තුෂණීමහුන ය. මෙසේ තෙල තුෂණීමහාවය ධරම්” යි

ඤාතියෙන් දුකුලා වෙයි. දෙ කම්වදනකින් දෙ තුලාසියෙක් වෙයි කම්වදන් අවසන්හි සභවෙසෙස්ආවාත් වේ සභවෙසෙස් අවදනාහට ඤාති- යෙන් වූ දුකුලාව ද දෙ කම්වදනින් වූ දෙ තුලාසි ද නවතින්.

සංඛ්‍යාදිසෙසො යනු එයින්ද ‘සංඛ්‍යාදිසෙස’යි කියනු ලැබේ

6 ධම්මකම්මෙහි ධම්මකම්ම ය යන සංඥ ඇත්තේ නො හැරපියා නම් සභ- වෙසෙස්ආවාත් වෙයි ධම්මකම්මෙහි වෙමිතික වූයේ නො හැරපියා නම් සභවෙ- සෙස්ආවාත් වෙයි ධම්මකම්මෙහි අධම්මකම්ම ය යන සංඥ ඇත්තේ නො හැරපියා නම් සභවෙසෙස්ආවාත් වෙයි අධම්මකම්මෙහි ධම්මකම්ම ය යන සංඥ ඇත්තේ දුකුලාආවාත් වෙයි අධම්මකම්මෙහි විමති ඇත්තේ දුකුලාආවාත් වෙයි. අධම්මකම්මෙහි අධම්මකම්ම ය යන සංඥ ඇත්තේ දුකුලාආවාත් වේ.

7 සමනුභාසන නො කරන්නහුට, හැරපියන්නහුට, උම්මත්තකයහට, ආදිකම්මකයහට ආවාත් නැත

ප්‍රථම සංඛ්‍යාදේ ශික්ෂාපදය නිමි.

දුතියසංඝභෙදසිකාධාරණං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ කලාඤ්ඤානිවාපෙ තෙන බො පන සමයෙන දෙවදනො ඝර්ඝාදො පරකාමනි වකාභෙදො භික්ඛු එවමාහංසු අබමමවාදී දෙවදනො, අවිනය-වාදී දෙවදනො කථං හි නාම දෙවදනො සංඝභෙදො පරකාමනි වකාභෙදොනි එවං ධුතෙන ඝොඝාලිතො ව¹ කපිමාරකානිසාකො බණ්ඩ-දෙවියා පුතො සමුදදනො ව¹ තෙ භික්ඛු ²එතදවොචුං මා ආයස්සෙනො එවං අවුජ්ඣා බමමවාදී දෙවදනො, විනයවාදී දෙවදනො, අමාසාදො දෙවදනො ඡන්දො රුචිඤ්ඤා ආදාය වොහරති, ජානාති. තො භාසති, අමාසාදො බමති යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්ති තෙ උප්පායනාති ධ්වනාති විපාලෙනති “කථං හි නාම භික්ඛු දෙවදනාසං සංඝභෙදො පරකාමනාසං අනුචතනාසං භවිස්සන්ති වග්ගවාදකා”ති අප් බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං -පෙ- “සච්චං කීර්තිකාවෙ භික්ඛු දෙවදනාසං සංඝ-භෙදො පරකාමනාසං අනුචතනාසං භවිස්සන්ති වග්ගවාදකා”ති “සච්චං භගවා” විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- “කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොසපුරිසා දෙවදනාසං සංඝභෙදො පරකාමනාසං අනුචතනාසං භවිස්සන්ති වග්ගවාදකා තෙනං භික්ඛවෙ අපපසනානං වා පසාදො -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකාධාරණං උද්දිසෙය්‍යාප්”

“තසෙසව මො පන භික්ඛුසං භික්ඛු භොනති අනුචතනාසං වග්ගවාදකා එසකා වා දෙව වා තසො වා, තෙ එවං වදෙය්‍යං. “මා ආයස්සෙනො එතං භික්ඛු කිඤ්චි අවුජ්ඣා, බමමවාදී මෙසො භික්ඛු විනයවාදී මෙසො භික්ඛු අමාසාදො මෙසො භික්ඛු ඡන්දො රුචිඤ්ඤා ආදාය වොහරති, ජානාති නො භාසති, අමාසාදො බමති”ති. තෙ භික්ඛු භික්ඛුහි එවමසු වචනිසා. “මා ආයස්සෙනො එවං අවුජ්ඣා, න මෙසො භික්ඛු බමමවාදී, න මෙ සො භික්ඛු විනයවාදී, මා ආයස්සෙනොනමි සංඝභෙදො රුචිඤ්ඤා සමනාසංසෙනොනං සමසනා, සමගතො හි සමසා සමමාදමානො අට්ඨදමානො එකදෙදසො එසු විහරති”ති එවඤ්ඤා තෙ භික්ඛු භික්ඛුහි වුච්චමානා තමෙව පගගණෙය්‍යං, තෙ භික්ඛු භික්ඛුහි යාච තනිසං සමනුභාසිතබ්බා තසං පටිනිසංගතාසං යාච තනිසංසො සමනුභාසිතවානං පටිනිසංසෙය්‍යං, ඉවෙමනං කුසලං, නො වෙ පටිනිසංසෙය්‍යං, සංඝාදිසෙසො”ති.

2 තසෙසව මො පනාති තසං සංඝභෙදකාසං භික්ඛුතො

භික්ඛු මහානාගිහි අද්දොති භික්ඛු මොනාති

1 උප්-දද පා-දදි පා දසංසං 2 එතද-දොති සිද්ධං

ද්විතීය සංඛ්‍යාත සංග්‍රහය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවර සම්පයෙහි වූ කලාදක-
නිවාප නම් වෙළඳවෙහෙයෙහි වැඩ වාසය කෙරෙහි තවද එසමයෙහි දෙව්දත්
තෙම සංඛ්‍යාත සංග්‍රහය පිණිස වක්‍රසංග්‍රහය පිණිස යතන කෙරෙහි භික්‍ෂුහු මෙසේ
කීහු 'දෙව්දත් අබ්බිච්ඡාදී යා, දෙව්දත් අභිනව්‍යාදී යා කෙසේ නම් දෙව්දත්
සංඛ්‍යාත සංග්‍රහය පිණිස වක්‍රසංග්‍රහය පිණිස යතන කෙරේ ද' යි මෙසේ කී කල්හි
කටමොරකනියාසා නම් භික්‍ෂුකී තෙමේ ද බණ්ඩාදෙවියගේ පුත්
සමුදාදකන තෙමේ ද ඒ භික්‍ෂුන්ට මෙසේ කීහු 'ආයුෂමත්ති, නහමක් මෙසේ
කියවු දෙව්දත් අබ්බිච්ඡාදී යා, දෙව්දත් අභිනව්‍යාදී යා, දෙව්දත් අපගේ ද ජන්‍යයන්
රුපියන් ගෙණ ව්‍යවහාර කෙරෙයි. අපගේ (ජන්‍යදිය) දනී. (දූත) කියයි
තෙල අපටද රුපී වේ' ය යි යම් භික්‍ෂු කෙතෙක් අලොපව්‍ය වෙන් ද ඔහු
අවමන් කෙරෙහි, නුගුණ කියති, දෙස් පහළ කෙරෙහි 'කෙසේ නම්
භික්‍ෂුහු සංඛ්‍යාත සංග්‍රහය පිණිස යතන කරණ දෙව්දත්හට අනුවතීක වූවාහු
වග්ගිවාදක වූවාහු වෙන් ද' යි. ඉක්බිති ඒ භික්‍ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට
මෙපවත් දුන්වූහ 'සාඛ්‍යාද මහණෙනි, භික්‍ෂුහු සංඛ්‍යාත සංග්‍රහය පිණිස යතන
කරණ දෙව්දත්හට අනුවතීක වූවාහු ද? අනුවතීක වූවාහු වග්ගිවාදක වූවාහු
වෙන් ද?' යි. 'සාඛ්‍යාද භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු වෙසෙසින්
ගැරඹූහ 'කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුව්‍ය්‍යපුරුෂයෝ සංඛ්‍යාත සංග්‍රහය පිණිස
යතන කරණ දෙව්දත්හට අනුවතීක වූවාහු වග්ගිවාදක වූවාහු වෙන් ද
මහණෙනි, තෙල නො පහන් වූවන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි
තව ද මහණෙනි, මෙසේ මේ සංඛ්‍යාත සංග්‍රහය උදෙසවු

'සංඛ්‍යාත සංග්‍රහය පිණිස යතන කරණ' එ මැ මහණහට අනුවතීක වූ
වග්ගිවාදක වූ භික්‍ෂුහු ඒකෙක් හෝ දෙදෙනෙක් හෝ තිදෙනෙක් හෝ
වෙන් ද ඔහු මෙසේ කියන්නාහු නම් ඇවැත්ති, තෙල මහණහට
කිසිවක් නො කියවු, තෙල මහණ අබ්බිච්ඡාදී ය, තෙල මහණ අපගේ ද
ජන්‍යයන් රුපියන් ගෙණ ව්‍යවහාර කෙරෙයි, අපගේ ජන්‍යදිය දනී යි අප
සමග බෙණෙයි, තෙල අපට ද පිසී වේ' ය යි ඒ භික්‍ෂුහු භික්‍ෂුන් විසින්
මෙසේ කියන්නාහු 'ඇවැත්ති, නහමක් මෙසේ කියවු. තෙල මහණ
නො ද අබ්බිච්ඡාදී ය, තෙල මහණ නො ද අභිනව්‍යාදී ය, ආයුෂමත්තට ද
සංඛ්‍යාත සංග්‍රහය රුපී නො වේවා, ආයුෂමතුන්ගේ (සිත) සංඛ්‍යාත සමග
එකිනෙකට යෙද්වා, සමග සංඛ්‍යාත තෙමේ සතුටු වනුයේ විවාද නො-
කරණයේ එකොදෙක ඇත්තේ සුචරේ වෙසේ ය' යි ඒ (අනුවතීක)
භික්‍ෂුහු භික්‍ෂුන් විසින් මෙසේත් කියනු ලබන්නාහු එසේ මැ දැඩි කොට
ගන්නාහු නම් ඒ භික්‍ෂුහු භික්‍ෂුන් විසින් ඒ ලබිය දුරලිම පිණිස තෙවන
වට දක්වා සමනුසාසන කම් කළ යුත්තාහ. ඉදින් තෙවන වට දක්වා
සමනුසාසන කම් කරණු ලබන්නාහු ඒ ලබිය හරණාහු නම් මේ දුරලිම
මැනම් ඉදින් නො හරණාහු නම් සභාවෙසෙස් වේ ය' යි.

2 කසෙසව චෝ පන යනු ඒ සංඛ්‍යාත සංග්‍රහය මහණහට.

භික්‍ෂු නොහති යනු: අත් භික්‍ෂුහු වෙන්.

අනුචතනානාති යංදිට්ඨිකො හොති යංඛනාතිකො යංරුචිකො, තෙපි නංදිට්ඨිකා හොනති තංඛනාතිකා තංරුචිකා

වග්ගවාදකානි තස්ස වණ්ණොය පක්කාය සීතා හොනති

එතො වා දෙව වා තයො වාති එකො වා හොති දො වා තයො වා තෙ එවං වදෙය්‍යං “මා ආයස්මනො ඵලං භික්ඛුං කිඤ්චි අවුජ්ඣ, ධම්මවාදී වෙසො භික්ඛු චිතයවාදී වෙසො භික්ඛු අවහාකඤ්චසො භික්ඛු ඡන්දඤ්ච රුචිඤ්ච ආදාය වොහරති, ජානාති නො භාසති, අවහාකමෙපනං ඛමති”ති

තෙ භික්ඛුති යෙ තෙ අනුචතනකා භික්ඛු

භික්ඛුතිති අඤ්ඤාභි භික්ඛුති, යෙ පස්සනති, යෙ සුණනති, තෙහි වහනබ්බං. “මා ආයස්මනො ඵලං අවුජ්ඣ, න වෙසො භික්ඛු ධම්මවාදී, න වෙසො භික්ඛු චිතයවාදී, මා ආයස්මනානමපි සංඝභෙදෙ රුචිඤ්ච සමෙතායස්මනානං සංඝෙත, සමගො හි සංඝෙත සම්මොදමානො අවිවදමානො එකුද්දෙසො ඵාසු විහරති”ති දුතියමපි වහනබ්බං තතියමපි වහනබ්බං සචෙ පටිනිස්සර්නති, ඉච්චනං කුසලං, නො චෙ පටිනිස්සර්නති, ආපනති දුක්ඛවස්ස සුචා න වදනති, ආපනති දුක්ඛවස්ස තෙ භික්ඛු සංඝභෙදෙතිමපි අකංඝිතා වහනබ්බං. “මා ආයස්මනො ඵලං අවුජ්ඣ, න වෙසො භික්ඛු ධම්මවාදී, න වෙසො භික්ඛු චිතයවාදී, මා ආයස්මනානමපි සංඝභෙදෙ රුචිඤ්ච, සමෙතා-යස්මනානං සංඝෙත සමගො හි සංඝෙත සම්මොදමානො අවිවදමානො එකුද්දෙසො ඵාසු විහරති”ති දුතියමපි වහනබ්බං තතියමපි වහනබ්බං සචෙ පටිනිස්සර්නති, ඉච්චනං කුසලං නො චෙ පටිනිස්සර්නති, ආපනති දුක්ඛවස්ස තෙ භික්ඛු භික්ඛුති සමනුභාසිතබ්බං, එවඤ්ච පන භික්ඛචෙ සමනුභාසිතබ්බං වාතෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙත සංඝෙත ඤාපෙතබ්බං.

“සුණංතු මෙ භනොත සංඝෙත ඉත්ථනාමො ව ඉත්ථනාමො ව භික්ඛු ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුතො සංඝභෙදාය පරක්කමනාස්ස අනුචතනකා වග්ගවාදකා තෙ තං වජ්ඣං න පටිනිස්සර්නති යදි සංඝස්ස පහතකල්ලං, සංඝෙත ඉත්ථනාමඤ්ච ඉත්ථනාමඤ්ච භික්ඛු සමනුභාසෙය්‍ය තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය. එසා ඤානති

සුණංතු මෙ භනොත සංඝෙත ඉත්ථනාමො ව ඉත්ථනාමො ව භික්ඛු ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුතො සංඝභෙදාය පරක්කමනාස්ස අනුචතනකා වග්ගවාදකා තෙ තං වජ්ඣං න පටිනිස්සර්නති සංඝෙත ඉත්ථනාමඤ්ච ඉත්ථනාමඤ්ච භික්ඛු සමනුභාසති තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යස්සායස්මනො ඛමති ඉත්ථනාමස්ස ව ඉත්ථනාමස්ස ච භික්ඛුතං සමනුභාසතා තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය සො තුණ්හස්ස, යස්ස තකම්මති, නො භාසෙය්‍ය’ දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

අනුචිතතාකා යනු යම් දෘෂ්ටි ඇත්තෙක් යම් කෘතන් ඇත්තෙක් යම් රූපි ඇත්තෙක් වේ ද ඔහු ද, ඒ ලබ්ධි ඇත්තාහු ඒ කෘතන් ඇත්තාහු ඒ රූපි ඇත්තාහු වෙත්

වහ්නවාදකා යනු ඔහුගේ ගුණ වැණිටෙට පක්ෂවාදිය පිණිස සිටියාහු වෙත්

එකො වා දෙව වා තකො වා යනු එකෙක් හෝ වෙසි දෙදෙනෙක් හෝ තිදෙනෙක් හෝ වෙත් ඔහු මෙසේ කියන්නාහු ය 'ඇවැත්නි, තෙල මහණහට කිසිවක් නො කියවු, තෙල මහණ ධර්මවාදී ය, තෙල මහණ විනයවාදී ය, තෙල මහණ අපගේ ද ඡන්දයන් රූපියන් ගෙණ ව්‍යවහාර කෙරෙයි අපගේ (ඡන්දය) දකිමි, අප සමග බෙණෙයි තෙල අපට ද රූපි වේ' යයි.

තෙ භික්ඛු යනු යම් ඒ අනුවර්ත භික්ඛු

භික්ඛුහි යනු අන්‍ය භික්ඛුන් විසින් යම් කෙනෙක් දකිත් ද, යම් කෙනෙක් අසද් ද, ඔවුන් විසින් කියයුත්තාහ 'ඇවැත්නි, නහමක් මෙසේ කියවු, තෙල මහණ නො ද ධර්මවාදී ය තෙල මහණ නො ද විනයවාදී ය, ආයුෂමත්තට ද සංඝසංඝදය රූපි නො වේවා, ආයුෂමත්තන්ගේ (සිත) සංඝයා සමග එකිනාවයට යේවා, සමග සංඝ නෙමේ සතුටු වනුයේ විවාද නොකරණුයේ එකොදෙය ඇත්තේ සුවසේ වෙසේ ය'යි දෙවන වට ද කියයුත්තාහ තෙවන වට ද කියයුත්තාහ ඉදින් දුරලත් නම් මේ දුරලිම මානව් ඉදින් නො දුර ලත් නම් දුකුලාආචාරී වේ අසා නො කියත් නම් දුකුලාආචාරී වෙයි ඒ භික්ඛු සංඝමාදට ද ඇද කියයුත්තාහ, 'ඇවැත්නි, නහමක් මෙසේ කියවු තෙල මහණ නො ද ධර්මවාදී ය, තෙල මහණ නො ද විනයවාදී ය, ආයුෂමත්තට ද සංඝසංඝදය රූපි නො වේවා, ආයුෂමත්තන්ගේ (සිත) සංඝයා සමග එකිනාවයට යේවා සමග සංඝ නෙමේ සතුටු වනුයේ විවාද නො කරණුයේ එකොදෙය ඇත්තේ සුවසේ වෙසේ ය'යි දෙවන වට ද කියයුත්තාහ තෙවන වට ද කියයුත්තාහ ඉදින් දුර ලත් නම් මේ දුර ලිම මානව් ඉදින් නො දුර ලත් නම් දුකුලාආචාරී වේ ඒ භික්ඛු අන් මහණුන් විසින් සමනුභාසන කම් කලයුත්තාහ තවද මහණෙකි, මෙසේත් සමනුභාසන කම් කලයුත්තාහ ව්‍යාකූල වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සංඝ නෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය.

"වහන්ස, සංඝ නෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණහු සංඝසංඝදය පිණිස යහන කරණ මෙනම් මහණහට අනුවර්තයහ වර්වාදකයහ ඔහු ඒ (හෙදකර) වස්තුව නො හරිත්. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ නෙමේ ඒ වස්තුව හරණ පිණිස මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණුන්ට සමනුභාසන කම් කරන්නේ ය තෙල 'ඤාන' ය

වහන්ස, සංඝ නෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණහු සංඝසංඝදය පිණිස යහන කරණ මෙනම් මහණහට අනුවර්තයහ වර්වාදකයහ ඔහු ඒ (හෙදකර) වස්තුව නො හරිත් සංඝ නෙමේ ඒ වස්තුව හරණ පිණිස මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණුන්ට සමනුභාසන කම් කෙරෙයි යම් ආයුෂමත්තන්හට ඒ වස්තුව හරණ පිණිස මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණුන්ට සමනුභාසන කම් කිරීම රාජ්‍යේ නම් හෙතෙම තුණ්ණිමුහුන වන්නේ ය යමක්හට නො රාජ්‍යේ නම් හෙතෙම බණන්නේ ය. දෙවන වට ද මෙපවත් කියමි තෙවනවට ද මෙපවත් කියමි.

සමනුභවයා සංඝෙන ඉන්ද්‍රානාමො ච ඉන්ද්‍රානාමො ච භික්ඛු තස්ස චන්ද්‍රස්ස පටිනිස්සග්ගාය බමෙති සංඝස්ස. තස්මා භුණ්ඨි, එවමෙනං ධාරයාමි”ති

ඤාතියා දුක්ඛං, දභිති කම්මවාචාහි ථුලලච්චයා, කම්මවාචාපරි-
යෙසානෙ ආපනති සංඝාදීසෙසස්ස සංඝාදීසෙසං අප්ඤාපජ්ජනානං
ඤාතියා දුක්ඛං දභිති කම්මවාචාහි ථුලලච්චයා පටිපපස්සමිනන් දො තයො
එකතො සමනුභාසිතබ්බො තදුත්තරි ත සමනුභාසිතබ්බො

සංඝාදීසෙසොති -පෙ- නෙතපි වුවවති සංඝාදීසෙසොති.

3 ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤේ¹ න පටිනිස්සජන්ති, ආපනති
සංඝාදීසෙසස්ස ධම්මකමෙම වෙමනිකා න පටිනිස්සජන්ති, ආපනති
සංඝාදීසෙසස්ස ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤේ න පටිනිස්සජන්ති
ආපනති සංඝාදීසෙසස්ස. අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤේ ආපනති දුක්ඛං
අධම්මකමෙම වෙමනිකා ආපනති දුක්ඛං අධම්මකමෙම අධම්මකමම-
සඤ්ඤේ ආපනති දුක්ඛං

4 අනාපනති අසමනුභාසනානං, පටිනිස්සජනානං, උමන්ත-
කානං, බිත්තචිත්තානං, වෙදනච්චානං ආදිකම්මිකානන්ති.

දුතියසංඝභෙද සිංඝාපදං නිවසිතං.

1 ධම්මකමමසඤ්ඤො සි මු සබ්බො

සංඝයා විසින් ඒ (භෙදකර) වස්තුව හරණ පිණිස මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද භික්ෂුහු සමනුභාසන කම් කරණ ලදහ සංඝයාට රැවි වෙයි එහෙයින් මේ තුෂණීඛාව යි තෙල මෙසේ ධරම්' යි

ඤාතියෙන් දුකුලා වෙයි දෙකම්වදනින් තුලැසි දෙකෙක් වෙයි. කම්වදන් අවසන්හි සභවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි. සභවෙසෙස් අවදනාවුනට ඤාතියෙන් වූ දුකුලා ද දෙකම්වදනින් වූ දෙතුලැසි ද නවතින් දෙතුන් දෙකෙක් එකට සමනුභාසන කම් කළයුත්තාහ එයින් මත්තෙහි සමනුභාසන කම් නො කළයුත්තාහ

සංඝාදිසංස්ථාපන යනු එයිනුදු කියනු ලැබෙයි 'සංඝාදිසංස්ථාපන' යි

3 ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්ම ය සංඥ ඇත්තාහු (ලබ්ධිය) නො හරිත් නම් සභවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්තාහු නො හරිත් නම් සභවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්ම ය යන සංඥ ඇත්තාහු නො හරිත් නම් සභවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි අධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්ම ය යන සංඥ ඇත්තාහු නො හරිත් නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි අධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්තාහු දුකුලාඇවැත් වෙයි අධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්ම ය යන සංඥ ඇත්තාහු දුකුලාඇවැත් වේ

4 සමනුභාසන කම් නො කරණුවනට, හරණුවනට, උනම්නතකයනට, නටසින් ඇතියනට, වෙසින් පෙළෙන්නට, ආදිකම්මකයනට ඇවැත් නැති

ද්විතීය සංඝභෙද ශිෂ්ටාසනය නිමි.

දුබ්බවසික්ඛාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා කොසම්බියං විහරති සොසිතාරුළේ තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා ඡන්දො ආනාමාරං ආවරති භික්ඛු එවමාහංසු. “මා ආවුසො ඡන්දා, එවරුපං අකාසි තෙනං කප්පති”ති සො එවං වදෙති “කිනන්තු බො නාම තුලෙන ආවුසො, ලං වත්තබ්බං ලෙඤ්ඤාපථ අහං බො නාම තුලෙන වදෙය්‍යං අමහාකං බුද්ධො අමහාකං ධම්මො අමහාකං අය්‍යපුත්තෙන ධම්මො අභිසම්මො සෙය්‍යථාපි නාම මොවාතො වායන්තො තිණ්ණකට්ඨපණ්ණසං¹ එකතො උස්සාදෙය්‍ය², සෙය්‍යථාපි වා පන තදී පබ්බතෙය්‍යා සංඛිට්ඨොප්පණ්ණකං එකතො උස්සාදෙය්‍ය, එවමෙව තුලෙන නානානාමො නානාගොතනා නානාජල්වා නානාකුලා පබ්බජිතා එකතො උස්සාදිතා කිනන්තු බො නාම තුලෙන ආවුසො, ලං වත්තබ්බං ලෙඤ්ඤාපථ අහං බො නාම තුලෙන වදෙය්‍යං අමහාකං බුද්ධො අමහාකං ධම්මො අමහාකං අය්‍යපුත්තෙන ධම්මො අභිසම්මො”ති. යෙ තෙ භික්ඛු අප්පච්ඡා තෙ උප්පායනාති ඛිංශනාති විපාලෙනාති “කථං හි නාම ආයස්මා ඡන්දො භික්ඛුති සහධම්මිකං වුච්චමානො අත්තානං අවචනීයං කරස්සාති”ති අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්මිං ආරොචෙසුං -පෙ- “සච්චං කිර තං ඡන්දා, භික්ඛුති සහධම්මිකං වුච්චමානො අත්තානං අවචනීයං කරස්සාති”ති³ “සච්චං භගවා” විහරති බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම තං ලොසපුරිස භික්ඛුති සහධම්මිකං වුච්චමානො අත්තානං අවචනීයං කරස්සාති -පෙ- තෙනං ලොසපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“භික්ඛු පනොව දුබ්බවජානිතො හොති, උද්දසසේයාපනෙනිසු සික්ඛාපදෙසු භික්ඛුති සහධම්මිකං වුච්චමානො අත්තානං අවචනීයං කරස්සාති, ‘මා මං ආයස්මා ඡන්දො කිඤ්චි අවචුජථ, කල්‍යාණං වා පාපකං වා, අහම්පායස්මහෙන න කිඤ්චි චක්ඛාමි කල්‍යාණං වා පාපකං වා, විරමථායස්මහෙනා මම චචනායා’ති. සො භික්ඛු භික්ඛුති එවමස්ස චචනීයො ‘මා ආයස්මා අත්තානං අවචනීයං අකාසි චචනීයමෙවායස්මා අත්තානං කරස්සා ආයස්මාපි භික්ඛු චදෙතු සහධම්මෙන භික්ඛුපි ආයස්මනං චක්ඛානති සහධම්මෙන එවං සංවද්ධා හි තස්ස සහවතො පජිසා, යදිදං අඤ්ඤාමඤ්ඤාචරෙනා අඤ්ඤාමඤ්ඤාමුච්චාපනෙනා’ති එවඤ්ඤා සො භික්ඛු භික්ඛුති වුච්චමානො තථෙව පග්ගණ්ණසා, සො භික්ඛු භික්ඛුති යාව තනීයං සමනුනාසිතබ්බො තස්ස පටිනිස්සග්ගාය යාව තනීයඤ්ඤා සමනුනාසීයමානො තං පටිනිස්සග්ගෙය්‍ය, ඉමෙවතිං කුසලං නොතෙ පටිනිස්සග්ගෙය්‍ය, සඤ්ඤාදිසෙසො”ති

1 පණ්ණාසකං මජ්ඣ. 2. උස්සාදෙය්‍ය මජ්ඣ.

දුළුවගින්නපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු කොසාඞ්ගිනුවර සමීපයෙහි වූ සොභිතා-
රාමයෙහි වැඩ වෙහෙත සේක තවද එසමයෙහි ආයුෂමත් ජනන තෙම
අනාචාර කෙරෙයි භික්ෂුහු මෙසේ කීහ ‘ඇවැත, ජනනාය, මෙබන්දක්
තො කරව, මේ තො කැප ය’ යි හෙතෙම මෙසේ කියයි ‘කිලෙක් ද
ඇවැත්නි, හෙපි තම මා කියයුත්තකු කොට සිතවු ද, මම තම තොපට
කියන්නෙමි අපගේ බුදුහ, අපගේ දහම, අපගේ ආයුෂ්‍යයන් විසින්
දහම අවබෝධ කරණ ලද ය යමිසේ තමි මහසුලභ භමින්තේ තණ
වියලිදඹු පරණලා එක්රැස් කරන්නේ ද, තවද යමිසේ හෝ කන්දෙන්
ගලාබස්තා නදිය සක් සෙවෙල් පිසඹුරු එක්රැස් කරන්නී ද, එසේ ම හෙපි
තොයෙක් තමි ඇත්තහු තොයෙක් ගොත්‍ර ඇත්තහු තොයෙක් ජාති
ඇත්තහු තොයෙක් කුලයෙන් නික්ම පාවිදි වූවහු එක්රැස් වූවහු ය
කිලෙක් ද ඇවැත්නි, හෙපි තම මා කියයුත්තකු කොට සිතවු ද, මම තම
තොපට කියන්නෙමි, අපගේ බුදුහ, අපගේ දහම, අපගේ ආයුෂ්‍යයන්
විසින් දහම අවබෝධ කරණ ලද’ යි යමි මහණ කෙතෙක් අලොව්ජ වූහු ද
ඔහු අවමන් කෙරෙහි, අයුණු කියති, දෙස් පහළ කෙරෙන් ‘කෙසේ තම
ආයුෂමත් ජනන තෙම භික්ෂුන් විසින් කරුණු සහිත ව කියනු ලබන්නේ
තමා තොකියයුත්තකු කෙළේ ද’ යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්
වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ ‘සැබැවෙක් ද ජනනාය, තෝ භික්ෂුන් විසින්
කරුණු සහිත ව කියනු ලබන්නෙහි තමා තො කියයුත්තකු කෙරෙහි ද’ යි.
“සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු වෙසෙසින් ගැරඹුහ කෙසේ
තමි තුවජ්ජුරුභය, තෝ භික්ෂුන් විසින් කරුණු සහිත ව කියනු ලබන්නෙහි
තමා තො කියයුත්තකු කෙරෙහි ද තුවජ්ජුරුභය, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නා-
යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ තො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේ මේ
ශික්ෂාපදය උදෙසවු

“මහණ තෙම දුළුවගින්නාව ඇත්තේ වේ ද, ප්‍රාතිමොක්ෂාදෙදය-
යෙහි ඇතුළත් වූ ශික්ෂාපදයෙහි ලා (ලජ්ජ) භික්ෂුන් විසින් ප්‍රඥප්ති-
ශික්ෂාපදයෙන් කියනු ලබන්නේ ‘ආයුෂමත්නි, මට කල්‍යාණ වූ හෝ
ලාමක වූ හෝ කිසිවක් නො කියවු. මම ද ආයුෂමත්තට කල්‍යාණ
වූ හෝ ලාමක වූ කිසිවක් නො කියන්නෙමි. ආයුෂමත්නි, මට අවවාදයෙන්
වෙන් වුව’ යයි තමා තො කියයුත්තකු කෙරේ ද, ඒ මහණ තෙම භික්ෂුන්
විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ‘ආයුෂමත් තෙම නාහමක් තමා
තො කියයුත්තකු කෙරේවා. ආයුෂමත් තෙම තමා කියයුත්තකු ම
කෙරේවා. ආයුෂමත් තෙමේ ද භික්ෂුන්ට ප්‍රඥප්තිශික්ෂාපදයෙන් කියවා.
භික්ෂුහු ද ආයුෂමත්තට ප්‍රඥප්තිශික්ෂාපදයෙන් කියන්නාහ. මෙසේ ඒ
භාග්‍යවත්හුගේ සම්මේ මේ බවුනොවුන්ට හිත වචනායෙන් බවුනොවුන්
ඇවැත්නි නඟාලීමෙන් වැඩුනි ම’ යයි. මෙසේත් ඒ මහණ තෙම
භික්ෂුන් විසින් කියනු ලබන්නේ එසේ ම දැඩි කොට ගණිනම් ඒ මහණ
තෙම භික්ෂුන් විසින් ඒ ලබ්ධිය දැරීම පිණිස තුන්වනවට දක්වා
සමනුසාසනාය කළයුත්තේ ය. ඉදින් තුන්වනවට දක්වා සමනුසාසන
කම් කරණු ලබන්නේ ඒ ලබ්ධිය හැරපියා නම් මෙසේ මේ හැරපීම
මෑනවි. ඉදින් නො හැරපියා නම් සභවෙසෙස් වේ” ය යි,

2 හික්ඛු පනොව දුබ්බවජ්ඣනො භොතීති දුබ්බවො භොති දෙව-
වස්සකරණෙනි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අකම්මො අපපදකම්මණයොති
අනුසාසනී.

උදෙසාසප්පිසාපනොනු සික්ඛාපදෙසුති පාතීමොක්ඛපරියාපනොනු
සික්ඛාපදෙසු

හික්ඛුහිති අඤ්ඤාති හික්ඛුහි

සහබ්බමිත්තං නාම: යං භගවතා පඤ්ඤානං සික්ඛාපදං එතං සහ-
බ්බමිත්තං නාම. තෙන වුවවමානො අත්තානං අවචනීයං කරොති, “ඉ, මං
ආයස්සවනො නිඤ්ඤී අවච්ඡාදි කල්‍යාණං වා පාපකං වා, අභමපායස්සවනො න
නිඤ්ඤී වක්ඛාමි කල්‍යාණං වා පාපකං වා, චිරමපායස්සවනො මම වචනායා”ති

සො හික්ඛුති යො සො දුබ්බවජ්ඣකො හික්ඛු

හික්ඛුහිති අඤ්ඤාති හික්ඛුහි, යෙ පස්සන්ති යෙ සුණන්ති හෙති
වතනබ්බො. “ඉ, ආයස්ම අත්තානං අවචනීයං අකාසි වචනීයමෙව්‍යයස්ම
අත්තානං කරොතු ආයස්මාපි හික්ඛු වදෙතු සහබ්බමෙත. හික්ඛුපි ආයස්සවනං
වක්ඛන්ති සහබ්බමෙත එවං සංවදාං හි තස්ස භගවතො පරිසං යදිදං අඤ්ඤ-
ඤ්ඤාදවනෙන අඤ්ඤඤ්ඤාදවුට්ඨාපනො”ති දුතියමපි වතනබ්බො. තතියමපි
වතනබ්බො සචෙ පටිනිස්සජනී, ඉච්චෙනා කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජනී,
ආපතති දුක්ඛාපයං සුචා න වදන්ති, ආපතති දුක්ඛාපයං සො හික්ඛු සම්ම-
ඤ්ඤාදවුට්ඨාපනො”ති දුතියමපි වතනබ්බො. තතියමපි වතනබ්බො සචෙ පටිනිස්සජනී,
ආපතති දුක්ඛාපයං සො හික්ඛු සමනුභාසිතබ්බො එවඤ්ඤා පන හික්ඛිචෙ සමනුභාසිතබ්බො: ව්‍යතොත හික්ඛුතා පටිබලෙන
සබ්බෙසා ඤ්ඤපෙනබ්බො

“සුණංසු මෙ භතො සබ්බෙසා. අයං ඉද්දන්තාමො හික්ඛු හික්ඛුහි
සහබ්බමිත්තං වුවවමානො අත්තානං අවචනීයං කරොති, සො තං වච්ඡං න
පටිනිස්සජනී, යදි සම්මසංසං පනතකල්‍යං, සබ්බෙසා ඉද්දන්තාමො හික්ඛු
සමනුභාසෙය්‍ය තස්ස වච්ඡස්ස පටිනිස්සග්ගාය. එසා ඤ්ඤති

සුණංසු මෙ භතො සබ්බෙසා. අයං ඉද්දන්තාමො හික්ඛු හික්ඛුහි
සහබ්බමිත්තං වුවවමානො අත්තානං අවචනීයං කරොති, සො තං වච්ඡං න
පටිනිස්සජනී, සබ්බෙසා ඉද්දන්තාමො හික්ඛු සමනුභාසති තස්ස වච්ඡස්ස පටි-
නිස්සග්ගාය, යස්සායස්සවනො බ්බෙති ඉද්දන්තාමස්ස හික්ඛුතො සමනුභාසනා
තස්ස වච්ඡස්ස පටිනිස්සග්ගාය. සො තුණ්හස්ස, යස්ස තක්ඛමති, සො
භාසෙය්‍ය

2. හිඟ වූ පනවන දුබලාභීභාවයන් හෝ යනු ද්විතීයික වූයේ ද්විතීයික කරණ බලයන්ගෙන් සමන්විත වූයේ (අවවාදය) නො ඉවසන්නේ අනුශාසනය පැදකුණින් (අදර ඇති වා) නො ගන්නේ වෙයි

උද්දායන පරිසරය පනවනු සිතා පදනම යනු ප්‍රාතිමානවයෙහි ඇතුළත් වූ ශික්ෂාපදයන්හි.

හිඟ වූ යනු අත්හිඟ වූ විසින්

සහබලක නම්. භාග්‍යවතුන් විසින් පනවන ලද යම් ශික්ෂාපදයෙක් වේ ද තෙල සහබලක නම් එයින් කියනු ලබන්නේ 'ඇවැත්නි, ඔබ කලාණ වූ යෝ ලාමක වූ හෝ කිසිවක් නො කියවූ, මෙ ද ආයුෂමත්තට කලාණ වූ හෝ ලාමක වූ හෝ කිසිවක් නො කියන්නෙමි ඇවැත්නි, ඔබ අවවාද වචනයෙන් වෙන් වුව' යයි

සො හිඟ වූ යනු ඒ ද්විතීයික සමාජ ඇති වෙණ තෙම

හිඟ වූ යනු අත් වෙණින් විසින්, යම් කෙනෙක් දකින ද යම් කෙනෙක් අසන ද ඔවුන් විසින් 'ආයුෂමත්ත නෙම නමා නමා නො කියයුත්තකු කෙරේවා, ආයුෂමත්ත නෙම නමා කියයුත්තකු ම කෙරේවා, ආයුෂමත්ත නෙමේ ද හිඟ වූ ප්‍රඥප්තිශික්ෂාපදයෙන් කියවා, හිඟ වූ ද ආයුෂමත්තට ප්‍රඥප්තිශික්ෂාපදයෙන් කියන්නාහ මෙසේ ඒ භාග්‍යවතුන්ගේ පණිද් මේ ඔවුනොවුන්ට හිත වචනයෙන් ඔවුනොවුන් ඇවැත්නි නමාලීමෙන් වැඩුනි ම ය' යි කියයුත්තේ ය දෙවනවට ද කියයුත්තේ ය තෙවනවට ද කියයුත්තේ ය ඉදින් හැරපියා නම් මේ හැරපිම ලැබැව් ඉදින් නො හැරපියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියන නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි ඒ වෙණ තෙම සමාජයට ද ඇද 'ආයුෂමත්ත නෙම නමා නො කියයුත්තකු කෙරේවා, ආයුෂමත්ත නෙම නමා කියයුත්තකු ම කෙරේවා, ආයුෂමත්ත නෙමේ ද හිඟ වූ ප්‍රඥප්තිශික්ෂාපදයෙන් කියවා, හිඟ වූ ද ආයුෂමත්තට ප්‍රඥප්තිශික්ෂාපදයෙන් කියන්නාහ මෙසේ ඒ භාග්‍යවතුන්ගේ පණිද් මේ ඔවුනොවුන්ට හිත වචනයෙන් ඔවුනොවුන් ඇවැත්නි නමාලීමෙන් වැඩුනි ම ය' යි කියයුත්තේ ය දෙවනවට ද කියයුත්තේ ය තෙවනවට ද කියයුත්තේ ය ඉදින් හැරපියා නම් මේ හැරපිම ලැබැව් ඉදින් නො හැරපියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි ඒ වෙණ තෙම සමනලාසනය කල යුත්තේ ය තවද මහණෙනි, මෙසේත් සමනලාසනය කල යුත්තේ ය වාසන වූ ප්‍රතිබල වූ වෙණක් වූ විසින් සබ්බ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය

'වහන්ස, සබ්බ තෙම මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් වෙණ තෙම හිඟ වූ විසින් ප්‍රඥප්තිශික්ෂාපදයෙන් කියනු ලබන්නේ නමා නො කියයුත්තකු කෙරෙයි හෙතෙම ඒ වස්තුව නො හරිසි ඉදින් සබ්බයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සබ්බ තෙම ඒ වස්තුව හැරපියනු පිණිස මෙනම් වෙණහට සමනලාසනය කම් කරන්නේ ය තෙල 'ඤාති'ය.

වහන්ස, සබ්බ තෙම මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් වෙණ තෙම හිඟ වූ විසින් ප්‍රඥප්තිශික්ෂාපදයෙන් කියනු ලබන්නේ නමා නො කියයුත්තකු කෙරෙයි හෙතෙම ඒ වස්තුව නො හරිසි සබ්බ තෙම ඒ වස්තුව හැරපියනු පිණිස මෙනම් වෙණහට සමනලාසනය කම් කෙරෙයි, යම් ආයුෂමත්තහට ඒ වස්තුවගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් වෙණහට සමනලාසනය රැව් වේ නම් හෙතෙම තුමණිමගුන වන්නේ ය යමෙක්හට නුරුස්නේ නම් හෙතෙම බණන්නේ ය

දුතියමයි එතමන්. වදාමි -පෙ- තතියමයි එතමන්. වදාමි -පෙ- සමනුභවෝ. සබ්‍යෙන ඉන්ද්‍රානාමෝ භික්ඛු තස්ස වජ්‍රස්ස පටිනිස්සග්ගාය බමෙති සබ්‍යස්ස, තස්මා තුණ්හි, එවමෙනා ධාරයාමි”ති.

ඤ්ඤානියා දුක්ඛං, දව්භි කම්මවාචාහි චුලලව්වයා, කම්මවාචාපරි- යොසානෙ ආපනති සබ්‍යාදිසේසස්ස, සබ්‍යාදිසේසං අප්ඤ්ඤාපඤ්ඤානාස්ස ඤ්ඤානියා දුක්ඛං, දව්භි කම්මවාචාහි චුලලව්වයා පටිපසස්සමනනාති

සබ්‍යාදිසේසෝති -පෙ- තෙනපි වුවමති සබ්‍යාදිසේසෝති

3 ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා න පටිනිස්සප්පති, ආපනති සබ්‍යාදි- සේසස්ස ධම්මකමෙම වෙමතිකො න පටිනිස්සප්පති, ආපනති සබ්‍යාදිසේසස්ස ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා න පටිනිස්සප්පති ආපනති සබ්‍යාදිසේසස්ස, අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා -පෙ- ආපනති දුක්ඛං අධම්ම- කමෙම වෙමතිකො -පෙ- ආපනති දුක්ඛං අධම්මකමෙම අධම්මකමම- සඤ්ඤා -පෙ- ආපනති දුක්ඛං

4 අනාපනති අසමනුභාසනාස්ස, පටිනිස්සප්පනාස්ස, උමමනකස්ස, ආදිකමමිකස්සාති

දුබ්බමිසිකඛාපදං නිමිසිතං.

3. 13.

කුලද්‍රව්‍යකසබ්‍යාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා සාවන්තියං විහරති ජේතවනෙ අනාථ- පිණ්ඩස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන අස්සජ්ජනබ්බසුඤ්ඤා¹ නාම කීටාහිරිසමිං ආවාසිකා භොනති අලප්පිතො පාපහික්ඛු තෙ එවරුපං අනාථාරං ආවරනාති; මාලාවච්ඡං රෝපෙනති රෝපාපෙනති සිඤ්චනති සිඤ්චාපෙනති ඔව්ඪනති ඔව්ඪාපෙනති ගජ්ඣනති ගජ්ඣපෙනති. එකතොවණ්ටිකමාලං කරොනති කාරාපෙනති උභතොවණ්ටිකමාලං කරො- නති කාරාපෙනති මඤ්ජරිකං කරොනති කාරාපෙනති විටුතිකං කරොනති කාරාපෙනති වටංසකං කරොනති කාරාපෙනති ආවෙලං කරොනති කාරාපෙනති උරව්ඡදං කරොනති කාරාපෙනති තෙ කුලීඤ්ඤා- නං කුලඨිතානං කුලකුමාරිතං කුලසුණ්භානං කුලදුසිතං එකතොවණ්ටිකමාලං හරනති හරාපෙනති උභතොවණ්ටිකමාලං හරනති හරාපෙනති මඤ්ජ- රිකං හරනති හරාපෙනති, විටුතිකං හරනති හරාපෙනති, වටංසකං හරනති හරාපෙනති ආවෙලං හරනති හරාපෙනති උරව්ඡදං හරනති හරාපෙනති තෙ කුලීඤ්ඤා කුලඨිතාති කුලකුමාරිති කුලසුණ්භාති කුලදුසිති සද්ධිං එකභාජනෙපි භුඤ්ජනති-

1 කාමි රිකුඤ්ඤා ඉතිපි සිමු

දෙවනවට ද මෙපවත් කියමි තෙවනවට ද මෙපවත් කියමි
සමාජයා විසින් ඒ වසතුන්ගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් මහණ තෙම සමනුභාස-
නය කරණ ලද්දේ ය, සමාජයාට ඊසි වෙයි, එහෙයින් මේ තුණ්ණිමා ව යි,
තෙල මෙසේ බරමි' යි

ඤාතියෙන් දුකුලා වෙයි දෙකම වදනින් දෙතුලා සියයෙන් වෙයි,
කම් වදන් අවසන් කී සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ සභවෙසෙස් අවදනුවහට
ඤාතියෙන් වූ දුකුලා ද දෙ කම් වදනින් වූ දෙ තුලා සි ද නවතින්

සමාජ සංස්කෘතිය යනු: එයින් වූ කියනු ලැබෙයි 'සමාජ සංස්කෘතිය' යි

3. ධර්මකමයෙහි ධර්මකම ය යන සංඥ ඇත්තේ (ලබ්ධිය) නො හරි නම්
සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි ධර්මකමයෙහි විමති ඇත්තේ නො හරි නම්
සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි ධර්මකමයෙහි අධර්මකම ය යන සංඥ ඇත්තේ
නො හරි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි අධර්මකමයෙහි ධර්මකම ය යන
සංඥ ඇත්තේ දුකුලා ඇවැත් වෙයි අධර්මකමයෙහි විමති ඇත්තේ
දුකුලා ඇවැත් වෙයි අධර්මකමයෙහි අධර්මකම ය යන සංඥ ඇත්තේ ...
දුකුලා ඇවැත් වේ

4. සමනුභාසන කම් නො කරණුවහට, හැරපියනුවහට, උනම් නතක-
යහට, ආදිකම්කයහට ඇවැත් නැති

දුමුඛ සමාජය යන මි

3. 13.

කුලද්වය සහ සමාජ සංස්කෘතිය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර සම්පයෙහි වූ ජෙනවන
නම් වූ අනේවඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙන සේක. තවද එසමයෙහි
අභ්‍යන්තර ය පුනාබ්බසුන ය යන නම් ඇති අලප් වූ පාපහික්කුහු කීටාහිරි
දනව්වෙහි ආවාසික වෙති ඔහු මෙබඳු අනාවාර කෙරෙහි මල්ගස්
(තුමුද) රොපණය කෙරෙහි, (මෙරමා ලවා ද) රොපණය කරවති දිය
ඉසිති, දිය ඉස්වති තෙලති, තෙලවති ගොතති, ගොතවති එක්පසා නටු
ඇති මාලා කෙරෙහි, කරවති දෙපසා නටු ඇති මාලා කෙරෙහි, කරවති
මල්කලප් කෙරෙහි, කරවති හිදින් විද කළ මල්දම් කෙරෙහි, කරවති මල්-
සුමුළු කෙරෙහි, කරවති මල් කැරලි කෙරෙහි, කරවති උරසැද කෙරෙහි
කරවති ඔහු කුලසත්‍රිත්ව කුලද්වයට කුලකුමරියන්ට කුලසුණියාවන්ට කුල-
දසිත්වට එක්පස නටු ඇති මාලා ගෙණ යෙති, යවති දෙපස නටු ඇති මාලා
ගෙණ යෙති යවති මල්කලප් ගෙණ යෙති, යවති හිදින් විද කළ මල්දම්
ගෙණ යෙති, යවති මල් සුමුළු ගෙණ යෙති, යවති මල්කැරලි ගෙණ යෙති
යවති උරසැද ගෙණ යෙති, යවති. ඔහු කුලසත්‍රිත් කුලද්වයට කුලකුමාරීන්
කුලසුණියාවන් කුලදසිත් සමග එක් බඳුනෙහි ද බුදිති-

එකපාලකෙපි පිටනති, එකාසනෙපි නිසිදනති, එකමඤ්ඤපි
 භූවට්ටනති, එකඡරණාපි භූවට්ටනති, එකපාපුරණාපි භූවට්ටනති,
 එකඡරණපාපුරණාපි භූවට්ටනති, විකාලෙපි භුඤ්ජනති, ඡෙත්සු
 පිටනති, මාලාගක්ඛිවිලෙපනමපි ධාරෙනති, නච්චනතිපි ගායනතිපි
 වාදෙනතිපි ලාසෙනතිපි, නච්චනතිශාපි නච්චනති, නච්චනතිශාපි වාදෙනති,
 නච්චනතිශාපි ලාසෙනති, ගායනතිශාපි නච්චනති, ගායනතිශාපි ගායනති,
 ගායනතිශාපි වාදෙනති, ගායනතිශාපි ලාසෙනති, වාදෙනතිශාපි නච්චනති,
 වාදෙනතිශාපි ගායනති, වාදෙනතිශාපි වාදෙනති, වාදෙනතිශාපි
 ලාසෙනති, ලාසෙනතිශාපි නච්චනති, ලාසෙනතිශාපි ගායනති, ලාසෙනති-
 ශාපි වාදෙනති, ලාසෙනතිශාපි ලාසෙනති, අට්ඨපදෙපි කීලනති, දසපදෙපි
 කීලනති, ආකාසෙපි කීලනති, පරිභාරපථෙපි කීලනති, සන්තිකාසෙපි කීලනති,
 ඛලිකාසෙපි කීලනති, සථිකාසෙපි කීලනති, සලාකහපෝතපි කීලනති, අකෙ-
 නපි කීලනති, පඛිනචිරෙනපි කීලනති, වඛිකකෙනපි කීලනති, මොක්ඛවිකාසෙපි
 කීලනති, විඛිතුලකෙනපි කීලනති, පනතාලුගකෙනපි කීලනති, රථකෙනපි
 කීලනති, ධනුකෙනපි කීලනති, අකඛරිකාසෙපි කීලනති, මනෙසිකාසෙපි කීලනති,
 යථාචර්ජනපි කීලනති, ගජභිමමපි සිකඛනති, අසාසමමපි සිකඛනති, රථසමමපි
 සිකඛනති, ධනුසමමපි සිකඛනති, ථරාසමමපි සිකඛනති, ගජභිසාපි පුරතො
 ධාවනති, අසාසසාපි පුරතො ධාවනති, රථසාපි¹ පුරතො ධාවනති, ධාවනතිපි
 ආධාවනතිපි, උසොලෙන්නති² අපොඨෙන්නති නිබ්බුජ්ඣනතිපි, මුට්ඨිතිපි
 සුජ්ඣනති, රඛිතමජෙකපි සංඝාරො පඡරිතො නච්චනති³ එවං වදෙනති
 ‘ඉධ භගිනි නච්චසස්ස’ති, නලාටිකමපි දෙනති, විමිධමපි අනාවාරං ආවරනති

2 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු කාසීසු වසාං
 චුද්දො සාවස්ථං ගච්ඡන්තො භගවන්තං දස්සන්තාය යෙන කිට්ඨාරි තදවසරී
 අථ ඛො සො භික්ඛු පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පනතච්චරමාදාය කිට්ඨාරි.
 පිණ්ඩාය පාවිසි පාසාදිකෙන අභිකකන්තොන පටිකකන්තොන ආලොකීතෙන
 විලොකිතෙන සමමිඤ්ජතෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිතනවකඛු ඉරියංපථ-
 සමපනො, මනුස්සා නං භික්ඛුං පසස්සිත්වා එවමොසු, “කවායං අබලබලො
 විය මඤ්ඤෙයු විය භාකුට්ඨකභාකුට්ඨකො විය, කො ඉදෙසා උපගතස්ස පිණ්ඩ-
 කමපි දස්සති අමහාකං පන අයා අස්සථ්පුනබ්බසුකා සන්තා සබ්බො සුඛ-
 සමහාසා මිහිනපුබ්බඛිතො, එහි සවාගනවාදිතො අබ්භාකුට්ඨකා උත්තානමුඛා
 පුබ්බභාසිතො, තෙසං නාම පිණ්ඩා දහබෙබ්බා”ති අදාසා ඛො අඤ්ඤතරො
 උපාසකො නං භික්ඛුං කිට්ඨාරියමිං පිණ්ඩාය වරන්තං, දිස්වාන යෙන සො
 භික්ඛු තෙනුපසඛිකමි, උපසඛිකමිත්වා නං භික්ඛුං අභිවාදෙත්වා එතදවොච
 “අපි භගෙන පිණ්ඩා ලබහති”ති “න ඛො ආචුසො පිණ්ඩා ලබහති”ති
 “එහි භගෙන සරං ගමිස්සාමො”ති

1 රථසාපි පුරතො ධාවනතිපි ආධාවනතිපි ම ජ සං. 2 උසොලෙන්නතිපි පාසො
 3 නච්චති. ම ජ සං.

එක් කලියෙහි දු බොහෝ එක් අනුනෙහි දු හිදිනි එක් ඇදෙහි දු හොවිනි. එක්තිලි ඇති ව හොවිනි එක් පොරෝණ ඇති ව ද හොවිනි. එක්තිලිපොරෝණ ඇති ව ද හොවිනි නො කල්හි දු වලදනි. මත්පාන් ද බොහෝ මල්ගෙ විලවුනු ද දරනි නටනි ගයනි වයනි ලාසය නැටුම් නටනි නිශ්‍රිය නටන කල්හි දු නටනි නටන කල්හි දු ගයනි. නටන කල්හි දු වයනි නටන කල්හි දු ලාසය කෙරෙහි ගයන කල්හි දු නටනි ගයන කල්හි දු ගයනි ගයන කල්හි දු වයනි ගයන කල්හි දු ලාසය කෙරෙහි. වයන කල්හි දු නටනි වයන කල්හි දු ගයනි වයන කල්හි දු වයනි වයන කල්හි දු ලාසය කෙරෙහි ලාසය කරණ කල්හි දු නටනි ලාසය කරණ කල්හි දු ලාසය කෙරෙහි. අටපද දුපෝරායෙහි දු කෙළිනි දු පද දුපෝරායෙහි දු කෙළිනි දු පෝරායෙහි හෙයින් අහස්හි දු කෙළිනි හිරිමඩලෙහි දු කෙළිනි නියෙත් කාට ඇත් මැත් කොට ද කෙළිනි පහැටිනු දු කෙළිනි සිංකෙළියෙ-නු දු (කල්ලි) කෙළිනි ලහඅතිනු දු කෙළිනි. ලාචටිනු දු කෙළිනි පත්තලිනු දු කෙළිනි කුඩාහලුලිනු දු කෙළිනි කරණම් පැනීමෙනු දු කෙළිනි කත්තත්-ගුරුවා ඉදි කොට කෙළිනි. පත්තලියෙනු දු කෙළිනි කුඩා රියෙනු දු කෙළිනි. කුඩා දුන්නෙනු දු කෙළිනි අකුරුකෙළියෙනු දු කෙළිනි මනෙසිකායෙනු (සිත දෙය කීමෙන්) දු කෙළිනි යථාචර්යායෙනු දු (සිරුර දෙය ඇති සැටි දක්වමින්) කෙළිනි හසනිලියෙහි දු හික්මෙහි අයවිලියෙහි දු හික්මෙහි. රථලියෙ-හි දු හික්මෙහි බහුශනිලියෙහි දු හික්මෙහි බඩහනිලියෙහි දු හික්මෙහි ඇතු පෙරවුයෙහි දු දුවනි අසු පෙරවුයෙහි දු දුවනි රිය පෙරවුයෙහි දු දුවනි පසුපසට ද දුවනි පෙරට ද දුවනි ප්‍රීතිනාද ද කෙරෙහි. අත්පොලසන් ද දෙති මල්ලව පොර ද කෙරෙහි මිටු පොර ද කෙරෙහි. රහමඩල මැද සහල අතුරු නිශ්‍රියට 'තැහනියනි මෙහි නටව'යි මෙසේ කියනි. නලලෙහි අත ද තබනි විවිධ අනාවාර ද කෙරෙත්

2 නවද එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් කාසිප්තපදයෙහි වත් මිසුයේ බුදුරදුන් දක්නා පිණිස සැවැත්තුවරට යන්නේ කිට්ඨිකිය යම් නානෙක්හි ද එතැනට පැමිණියේ ය ඉක්බිති ඒ මහණ පෙරවරායෙහි හැඳ පෙරව පාසිටුරා ගෙණ ප්‍රසාද එළවන ගමනින් නැවැත්මෙන් ඉදිරි බැල්මෙන් අවට බැල්මෙන් අත්පා හැකුළමින් දිග හැරීමෙන් (යුතුව) යට ගෙළා ඇස් ඇත්තේ පිරිපුන් ඉරියව් ඇත්තේ කිට්ඨිකියට පිඩු පිණිස පිවිසියේ ය මිනිස්සු ඒ මහණ දැක මෙසේ කීහ ඉතා දුබලයකු මෙන් ඉතා සණහසකු මෙන් ඉතා හැකුළා මුහුණ ඇත්තකු මෙන් මේ කවරෙක් ද? මොහු ගෙදෙරට පැමිණියහට කවරෙක් පිණිසානසකු ද දෙසි ද? අපගේ සාමිහු අසාර්ථකබලසකයෝ වැළිත් නිපුණයෝ ය. සබ්බලයෝ ය, සුව එළවන කපා ඇත්තාහු ය, සිතහ පෙරවු කොට කපා කරන්නාහු ය, 'එව සුවද'යි කියන්නාහු ය, නො හැකුළා බැම ඇත්තාහු ය, නැගු මුව ඇත්තාහු ය, පළමු කපා කරන්නාහු ය මවුනට තම් පිඩු දිය යුත්තේ දැයි. එක්තරා උපාසකයෙක් කිට්ඨිකියෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙන ඒ මහණ දුටුයේ ය දැක ඒ මහණහු කරා එළඹ ඒ මහණහු වැද මේ කී ය. 'වහන්ස, පිඩු ලැබුණේ ද?' යි ඇවැත්නි, පිඩු නො ලැබිණැ'යි එව වහන්ස, ගෙව යම්හ'යි.

3 අප්ඵ බෝ සො උපාසකො තං භික්ඛුං සරං තෙච්චා භොජෙච්චා එතද්-
වොච “කහං භනෙන අයොගම්භන්ති”ති “සාවජ්චං බෝ අහං ආවුසො
ගම්භන්ති භගවන්තං දස්සන්තාය”ති “තෙන හි භනෙන මම වචනෙන භගවතො
පාදෙ සිරසා වන්දාමි, එවන්තං වදෙති” දුට්ඨො භනෙන කිට්ඨිකම් ආවාසො,
අසාප්පුතබ්බසුකා නාම කිට්ඨිකම් ආවාසිකා අලප්පිතො පාපභික්ඛු තෙ
එවරුපං අනාවාරං අවරන්ති මාලාවන්තං රොපෙනතිපි රොපාපෙනතිපි -පෙ-
විච්චිතො අනාවාරං අවරන්ති යෙපි තෙ භනෙන මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අහෙසුං
පසන්නා, තෙපි එතරහි අස්සද්ධා අපසන්නා යාතිපි තාති සබ්බස්ස පුබ්බෙ
දුතපථාති, තාතිපි එතරහි උපවර්තනාති ඊඤ්චන්ති පෙසලා භික්ඛු නිවසන්ති
පාපභික්ඛු සාධු භනෙන භගවා කිට්ඨිකම් භික්ඛු පභිණ්ණො යථායං
කිට්ඨිකම් ආවාසො සණ්ඨගෙය්‍ය”ති

4 “එවද්වුසො”ති බෝ සො භික්ඛු තස්ස උපාසකස්ස පටිස්සවො
යෙන සාවජ්ච තෙන පකාමාමි අනුපුබ්බෙන යෙන සාවජ්ච ජෙතවනං
අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමො, යෙන භගවා තෙනුපසබ්බාමි උපසබ්බාමි
භගවන්තං අභිවාදෙච්චා එකමන්තං නිසීදි ආවිණ්ණං බෝ පතෙනං බුද්ධානං
භගවන්තානං අගන්තාකෙහි භික්ඛුහි සද්ධා පටිසම්මොදිතං අප්ඵ බෝ භගවා
තං භික්ඛුං එතද්වොච “කච්චි භික්ඛු බ්බන්තියං, කච්චි යාපන්තියං, කච්චිපි
අපකිලිමථෙන අද්ධානං අගතො, කුතො ව නිං භික්ඛු ආගන්ති”ති
“බ්බන්තියං භගවා, යාපන්තියං භගවා, අපකිලිමථෙන වාහං භනෙන
අද්ධානං අගතො

5 ඉදං භනෙන කාසීසු වස්සං වුජ්ඣො සාවජ්ච ආගන්තිතො
භගවන්තං දස්සන්තාය යෙන කිට්ඨිකම් තද්වන්තං, අප්ඵ බෝහං භනෙන
පුබ්බණ්ඩකමයං නිවාසෙච්චා පතනච්චරමාදාය කිට්ඨිකම් පිණ්ඩය පාච්ඡිං
අද්දසා බෝ මං භනෙන අඤ්ඤානරො උපාසකො කිට්ඨිකම් පිණ්ඩය
වරන්තං, දිස්වාන යෙනාහං තෙනුපසබ්බාමි, උපසබ්බාමි මං අභිවාදෙච්චා
එතද්වොච “අපි භනෙන පිණ්ඩො ලබ්භන්ති”ති “න බෝ ආවුසො පිණ්ඩො
ලබ්භන්ති”ති “එහි භනෙන සරං ගම්භන්ති”ති අප්ඵ බෝ භනෙන සො
උපාසකො මං සරං තෙච්චා භොජෙච්චා එතද්වොච “කහං භනෙන අයො
ගම්භන්ති”ති “සාවජ්චං බෝ අහං ආවුසො ගම්භන්ති භගවන්තං දස්සන්තාය”ති
“තෙන හි භනෙන මම වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දාමි, එවන්තං
වදෙති” දුට්ඨො භනෙන කිට්ඨිකම් ආවාසො, අසාප්පුතබ්බසුකා නාම
කිට්ඨිකම් ආවාසිකා අලප්පිතො පාපභික්ඛු තෙ එවරුපං අනාවාරං
අවරන්ති මාලාවන්තං රොපෙනතිපි රොපාපෙනතිපි -පෙ- විච්චිතො අනාවාරං
අවරන්ති යෙපි තෙ භනෙන මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අහෙසුං පසන්නා,
තෙපි එතරහි අස්සද්ධා අපසන්නා යාතිපි තාති සබ්බස්ස පුබ්බෙ දුතපථාති,
තාතිපි එතරහි උපවර්තනාති ඊඤ්චන්ති පෙසලා භික්ඛු නිවසන්ති පාප-
භික්ඛුති සාධු භනෙන භගවා කිට්ඨිකම් භික්ඛු පභිණ්ණො යථායං කිට්ඨිකම්
ආවාසො සණ්ඨගෙය්‍ය”ති “තතො අහං භගවා ආගන්ති”ති

3 ඉක්බිති ඒ උපාසක තෙම ඒ වහන්ස ගෙට පමුණුවා වළඳවා මෙපවත් කී ය වහන්ස, ‘ඤාමිහු කොති යෙන් දැ’යි. ‘ඇවැත්නි, මම භාග්‍යවතුන් දක්නා පිණිස සැවැතට යෙමි’යි එසේ වී තම වහන්ස, මාගේ වචනයෙන් භාග්‍යවතුන්ගේ පාසඟළු උතුමගින් වඳිනු මැනවැ මෙසේත් කියුව මැනවැ. ‘වහන්ස, කිට්ඨිකියෙහි ආවාසය දුෂිත ය අසාඨ ය පුනබ්බසුක ය යන අලප්ථ වූ පාපභික්ෂුහු කිට්ඨිකියෙහි ආවාසිකයෝ ය ඔහු මෙබඳු අනාවාරයෙහි හැසිරෙත් (තුමු ද) මල්ගස් රොපණය කෙරෙති (මෙරමා ලවා ද) රොපණය කරවති විවිධ වූත් නො කටයුතු කෙරෙත් වහන්ස, පෙර යම් මිනිස් කෙනෙකුත් ශ්‍රද්ධා ඇත්තාහු ප්‍රසන්නයෝ වූහු ද ඔහුත් මෙකල ශ්‍රද්ධා නැත්තාහු අප්‍රසන්නයෝ ය පෙර සභ්‍යයාට යම් දන්වැට කෙනෙකුත් වූහු නම් ඔහුත් මෙකල සිදුනාහු ය පෙශල භික්ෂුහු වෙන් ව යෙහි පාපභික්ෂුහු නිවසත් වහන්ස, භාග්‍යවතුන් යම්සේ මේ කිට්ඨිකියෙහි ආවාසය මැනවින් පිහිටා තම එසෙයින් කිට්ඨිකියට වහන්දා කෙනකුත් යවන්නාහු නම් මැනවැ’යි

4 ‘එසේ ය ඇවැත්නි’යි ඒ මහණ තෙම ඒ උවසුහට පිළිවදන් දී සැවැතට නික්ම ගියේ ය අනුක්‍රමයෙන් සැවැත්තුවර ජේතවන නම් වූ අනේවඩු සිටුහුගේ අරම යම් තැනෙක්හි ද, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හි ද එතැන්හි එළඹියේ ය එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්නේ ය ආගන්තුක භික්ෂුන් සමග සතුටු සාමිවිකපා කිරීම යන මෙය භාග්‍යවත් බුදුවරුන් විසින් පුරුදු කරණ ලද්දේ ම ය ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් ඒ මහණකට මෙය වදාළ සේක “කීමෙක් ද මහණ ඉවසිය හැකි ද? යාපිය හැකි ද? නො වෙහෙසින් මහ ආයෙහි ද? මහණ තෝ කොහි සිට ආයෙහි දැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඉවසිය හැක්ක භාග්‍යවතුන් වහන්ස, යාපිය හැක්ක ඤාමිනි, මේ නො වෙහෙසින් මහ ආයෙහි

5 ඤාමිනි, මම මෙහි කසීප්තපදයෙහි වාස නිමවූ වස් ඇත්තෙමි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නා පිණිස සැවැත්තුවරට එන්නෙමි කිට්ඨිකිය යම් තැනෙක්හි ද එහි පිවිසියෙමි ඤාමිනි, එකල්හි මම පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙන කිට්ඨිකියට පිවු පිණිස පිවිසියෙමි ඤාමිනි, එක්තරා උපාසකයෙක් කිට්ඨිකියෙහි පිවු පිණිස හැසිරෙන මා දුටුයේ ය දැක මා වෙත එළඹ වැඳ මෙපවත් කී ය ‘වහන්ස, පිණ්ඩපාතය ලැබුණේ දැ’යි ‘ඇවැත්නි, පිබු නො ලැබිනැ’යි. ‘එව වහන්ස, ගෙට යමි’යි. ඤාමිනි, ඉක්බිති ඒ උපාසක තෙම මා ගෙට පමුණුවා වළඳවා මෙය කී ය ‘වහන්ස, ඤාමිහු කොති යන්නහු දැ’යි ‘ඇවැත්නි, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නා සඳහා සැවැත්තුවරට යන්නෙමි’යි වහන්ස, එසේ වී තම මාගේ බසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ පාසඟළුවන් උතුමගින් වඳිනු මැනව, මෙසේත් කියනු මැනව ‘ඤාමිනි, කිට්ඨිකියෙහි ආවාසය දුෂිත ය කිට්ඨිකියෙහි අසාඨපුනබ්බසුක නම් වූ ආවාසිකයෝ අලප්ථ ය, පාපභික්ෂුහු ය. ඔහු මෙබඳු වූ අනාවාරයෙහි හැසිරෙති. මල්ගස් රොපණය ද කෙරෙති රොපණය ද කරවති විවිධ වූ අනාවාරයෙහි ද හැසිරෙත් ඤාමිනි, යම් ඉන්ද්‍රිය කෙනෙක් ශ්‍රද්ධා ඇත්තාහු ප්‍රසන්නයෝ වූහු නම් ඔහු දු මෙකල්හි ශ්‍රද්ධා රහිතයෝ ය අප්‍රසන්නයෝ ය පෙර සහනට යම් දන්වැට කෙනෙක් වූවාහු නම් ඔහු දු මෙකල්හි සිදුනාහු ය සුපෙශල භික්ෂුහු නික්ම යෙහි පාපභික්ෂුහු වාසය කෙරෙත් ය’යි ඤාමිනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ කිට්ඨිකියෙහි මේ ආවාසය පවත්නේ ද එපරිද්දෙන් කිට්ඨිකියට භික්ෂුන් එවනසේත් නම් මැනවැ’යි ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මේ එහි සිට එමි’යි

6 අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙක්ඛා භික්ඛු පටිපුච්ඡි: “සච්චං කීර භික්ඛවෙ අස්සජ්ජුතබ්බසුකා නාම කිවාහිරිස්මිං ආවාසිකා අලප්ථිතො පාපභික්ඛු, තෙ ඵවරූපං අතාවාරං ආවරනති මාලාවච්ඡං රොපෙනතිපි රොපාපෙනතිපි -පෙ- විවිධමපි අතාවාරං ආවරනති, යෙපි තෙ භික්ඛවෙ මනුස්සා, පුබ්බෙ සද්ධා අහෙසුං පසනතා, කෙපි එතරහි අස්සද්ධා අපපහනතා යාතිපි තාති සංඝස්ස පුබ්බෙ දුතපථාති, තාතිපි එතරහි උපච්ඡින්නතාති රිඤ්චනති පෙසලා භික්ඛු නිවසනති පාපභික්ඛු”ති? “සච්චං භගවා”. විගරහි මුද්ධා භගවා:

7 “කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා ඵවරූපං අතාවාරං ආවරි-
ස්සනති මාලාවච්ඡං රොපෙස්සනතිපි රොපාපෙස්සනතිපි, සිඤ්චිස්සනතිපි ඩුඤ්චා-
පෙස්සනතිපි, ඔච්ඡිතිස්සනතිපි ඔච්ඡිතාපෙස්සනතිපි, ගජ්චිස්සනතිපි ගජා-
පෙස්සනතිපි, එකතො වණ්ඨිකමාලං කරිස්සනතිපි කාරුපෙස්සනතිපි, උභතො-
වණ්ඨිකමාලං කරිස්සනතිපි කාරුපෙස්සනතිපි, මඤ්ජරිකං කරිස්සනතිපි
කාරුපෙස්සනතිපි, විබුතිකං කරිස්සනතිපි කාරුපෙස්සනතිපි, වටංසකං
කරිස්සනතිපි කාරුපෙස්සනතිපි, ආවෙලං කරිස්සනතිපි කාරුපෙස්සනතිපි,
උරච්ඡදං කරිස්සනතිපි කාරුපෙස්සනතිපි, තෙ කුලීඨිතං කුලධිනාතං කුල-
කුලීරිතං කුලසුණ්හාතං කුලද්දිතං එකතො වණ්ඨිකමාලං හරිස්සනතිපි
හරුපෙස්සනතිපි, උභතො වණ්ඨිකමාලං හරිස්සනතිපි හරුපෙස්සනතිපි,
මඤ්ජරිකං හරිස්සනතිපි හරුපෙස්සනතිපි, විබුතිකං හරිස්සනතිපි හරුපෙ-
ස්සනතිපි, වටංසකං හරිස්සනතිපි හරුපෙස්සනතිපි, ආවෙලං හරිස්සනතිපි
හරුපෙස්සනතිපි, උරච්ඡදං හරිස්සනතිපි හරුපෙස්සනතිපි, තෙ කුලීඨිති කුල-
ධිනාති කුලකුලීරිති කුලසුණ්හාති කුලද්දිති සද්ධා එකභාජතෙපි භුඤ්ජස්සනති,
එකපාලකෙපි පිච්ඡස්සනති, එකාසතෙපි නිසිද්දස්සනති, එකමඤ්ඤොපි තුච්චි-
ස්සනති, එකභරණාපි තුච්චිස්සනති, එකපාපුරණාපි තුච්චිස්සනති, එකභර-
ණපාපුරණාපි තුච්චිස්සනති, විකාලෙපි භුඤ්ජස්සනති, මජ්ඣමපි පිච්ඡස්සනති,
මාලාගකිවිලෙපනමපි ධාරිස්සනති, නච්චිස්සනතිපි, ගාභිස්සනතිපි, වාදිස්සනතිපි,
ලාසෙස්සනතිපි, නච්චනතියාපි නච්චිස්සනති, නච්චනතියාපි ගාභිස්සනති,
නච්චනතියාපි වාදිස්සනති, නච්චනතියාපි ලාසෙස්සනති, ගායනතියාපි
නච්චිස්සනති, ගායනතියාපි ගාභිස්සනති, ගායනතියාපි වාදිස්සනති, ගායනතියාපි
ලාසෙස්සනති, වාදෙනතියාපි නච්චිස්සනති, වාදෙනතියාපි ගාභිස්සනති,
වාදෙනතියාපි වාදිස්සනති, වාදෙනතියාපි ලාසෙස්සනති, ලාසෙනතියාපි
නච්චිස්සනති, ලාසෙනතියාපි ගාභිස්සනති, ලාසෙනතියාපි වාදිස්සනති,
ලාසෙනතියාපි ලාසෙස්සනති, අට්ඨපදෙපි කිත්ථිස්සනති, දසපදෙපි කිත්ථිස්සනති,
ආකාසෙපි කිත්ථිස්සනති, පරිනාරපදෙපි කිත්ථිස්සනති, සනතිකායපි කිත්ථිස්සනති,
බලිකායපි කිත්ථිස්සනති, ඝරිකායපි කිත්ථිස්සනති, සලාකහජෙනපි කිත්ථිස්සනති,
අකෙඛනපි කිත්ථිස්සනති, පඛගච්ඡරෙනපි කිත්ථිස්සනති, වඛකකෙනපි කිත්ථිස්සනති,
මොකඛචිකායපි කිත්ථිස්සනති, චිඛතුලකෙනපි කිත්ථිස්සනති, පහතාලහකෙනපි
කිත්ථිස්සනති, රථකෙනපි කිත්ථිස්සනති, ධනුකෙනපි කිත්ථිස්සනති, අකඛරිකායපි
කිත්ථිස්සනති, මනෙසිකායපි කිත්ථිස්සනති, යථාචර්ජනපි කිත්ථිස්සනති, හජ්ඣිමමපි
සිකඛිස්සනති, අස්සයම්මපි සිකඛිස්සනති, රථයම්මපි සිකඛිස්සනති, ධනුයම්මපි
සිකඛිස්සනති, ථරායම්මපි සිකඛිස්සනති, හජ්ඣිස්සපි පුරතො ධාවිස්සනති,
අස්සස්සපි පුරතො ධාවිස්සනති, රථස්සපි පුරතො ධාවිස්සනති, ධාවිස්සනතිපි
ආධාවිස්සනතිපි, උස්සෙත්ථිස්සනතිපි¹, අපෙපාමෙස්සනතිපි, නිබ්බුජ්ඣිස්සනතිපි,
මුට්ඨිතිපි සුජ්ඣිස්සනති, රඛගමජේඛපි සඛ්ඛාටං පඤ්චිකා නච්චනති එවං
චකකනති “ඉධ භගිනි නච්චස්ස”ති, නලාටිකමපි දස්සනති, විවිධමපි අතාවාරං
ආවරිස්සනති

1 උස්සෙත්ථිස්සනතිපි සි මු

6 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කාරණයෙහි ලා භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා භික්ෂුන් විවාල සේක සැබැවෙක් ද මහණෙනි, කිවාහිරියෙහි අසාජ්-පුතබ්බසුක නම් වූ ආවාසිකයෝ අලංකාර ය පාපභික්ෂුත්‍වය ඔහු මෙබඳු වූ අනාවාරයෙහි හැසිරෙති මල්ගස් රෝපණය ද කෙරෙති රෝපණය ද කරවති විවිධ අනාවාරයෙහි ද හැසිරෙති පෙර සාදුහැනි පහන් වූ යම් මිනිස් කෙනෙක් වූහු නම් ඔහු ද දැන් සාදුහැ නැත්තාහු ය, නො පහන් වූවාහු ය සහනට පෙර යම් දන්වාට කෙනෙක් වූහු නම් ඔහු ද දැන් සිදුනාහු ය පෙශල භික්ෂුහු නික්ම යෙති පාපභික්ෂුහු වාසය කෙරෙත් ය'යි "සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස" භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු සේක

7 මහණෙනි, ඒ කුච්ඡුරාමයෝ කෙසේ නම් මෙබඳු වූ අනාවාරයෙහි හැසිරෙත් ද මල්ගස් රෝපණය කෙරෙත් ද රෝපණය කරවත් ද, දිය ඉසින් ද ඉස්වත් ද, නෙලවත් ද නෙලවත් ද, ගොතත් ද ගොතවත් ද, එක්පසා නටු ඇති මාලා කෙරෙත් ද කරවත් ද, දෙපසා නටු ඇති මාලා කෙරෙත් ද කරවත් ද, මල්කලප් කෙරෙත් ද කරවත් ද, හිදින් විද කළ මල්දම් කෙරෙත් ද කරවත් ද, මල්සුමුළු කෙරෙත් ද කරවත් ද, මල්කාරලි කෙරෙත් ද කරවත් ද, උරසාද කෙරෙත් ද කරවත් ද, ඔහු කුලසත්‍රිත්ව කුලධිකාත්ව කුලකුමාරියත්ව කුලසුඤ්ඤාත්ව කුලදාසීත්ව එක්පසා නටු ඇති මාලා ගෙණ යෙත් ද යවත් ද, දෙපසා නටු ඇති මාලා ගෙණ යෙත් ද යවත් ද, මල්කලප් ගෙණ යෙත් ද යවත් ද, හිදින් විද කළ මල්දම් ගෙණ යෙත් ද යවත් ද, මල්සුමුළු ගෙණ යෙත් ද යවත් ද, මල්කාරලි ගෙණ යෙත් ද යවත් ද, උරසාද ගෙණ යෙත් ද යවත් ද, ඔහු කුලසත්‍රිත්ව කුලධිකාත්ව කුලකුමාරීන් කුලසුඤ්ඤාවන් කුලදාසීන් සමග එක් බඳුනෙහි වළඳන් ද, එක් තලියෙහි බොත් ද, එක් අසුනෙහි හිදින් ද, එක් ඇඳෙහි ගොවින් ද, එක් අතුරුණු ඇති ව ගොවින් ද, එක් පොරෝණ ඇති ව ගොවින් ද, එක් අතුරුණු පොරෝණ ඇති ව ගොවින් ද, නො කල්හි වළඳන් ද, මත්-පානු ද බොත් ද, මල්ගඳවිලෙවුනු ද දරන් ද, නටන් ද ගගන් ද වයන් ද, ලාසා නටුම් කෙරෙත් ද, (නිලිය) නටන කල්හි නටන් ද, නටන කල්හි ගගන් ද, නටන කල්හි වයන් ද, නටන කල්හි ලාසා කෙරෙත් ද, ගගන කල්හි ද නටන් ද, ගගන කල්හි ගගන් ද, ගගන කල්හි වයන් ද, ගගන කල්හි ද ලාසා කෙරෙත් ද, වයන කල්හි ද නටන් ද වයන කල්හි ද ගගන් ද වයන කල්හි වයන් ද, වයන කල්හි ලාසා කෙරෙත් ද, ලාසා කරණ කල්හි ද නටන් ද, ලාසා කරණ කල්හි ද ගගන් ද, ලාසා කරණ කල්හි වයන් ද, ලාසා කරණ කල්හි ලාසා කෙරෙත් ද, අටපද පෝරායෙහි කෙළින් ද, දසපද පෝරායෙහි කෙළින් ද, පෝරායෙහි සෙසින් අහස්හි කෙළින් ද, පාරිමිඛලෙහි කෙළින් ද, නියෙන් කැට ඇත් මැත් කොට කෙළින් ද, පසාට්ඨනු කෙළින් ද, සිංකෙළි කෙළින් ද, ලහ අතිනු ද කෙළින් ද, ලාවට්ඨනු ද කෙළින් ද, පත්තලිනු ද කෙළින් ද, කුඛා නගුලිනු ද කෙළින් ද, කරණම් පානිමෙනු ද කෙළින් ද, කන්තන්තුරාවා ඉදිකොට කෙළින් ද, පත්තලියෙනු ද කෙළින් ද, කුඛාරියෙනු ද කෙළින් ද, කුඛාදන්තෙනු ද කෙළින් ද, අතුරුකෙළියෙනු ද කෙළින් ද, මහෙසිකායෙනු ද කෙළින් ද, යථාචර්යායෙනු ද කෙළින් ද, හසනිලියෙහි ද හික්මෙත් ද, අභවලියෙහි ද හික්මෙත් ද, රථලියෙහි ද හික්මෙත් ද, ධනුශ්ලියෙහි ද හික්මෙත් ද, බඩගලියෙහි ද හික්මෙත් ද, ඇතු පෙරවුයෙහි ද දිවෙත් ද, අසුපෙරවු-යෙහි ද දිවෙත් ද, රියපෙරවුයෙහි ද දිවෙත් ද, පසුපසට ද දිවෙත් ද, පෙරටද දිවෙත් ද, ප්‍රිතිනාද කෙරෙත් ද, අපොලන් ද, මල්ලවපොර ද කෙරෙත් ද, මිටුපොර ද කෙරෙත් ද, රහමබල මාද සහල අතුරු නිලියට නැඟතියකි, මෙහි නටවා'යි මෙසේ කියන් ද, නලලෙහි ඇතිලි තබන් ද, විවිධ අනාවාරයෙහි හැසිරෙත් ද'

8. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසසන්තානං වා පසාදයං -පෙ- “විගර්භිත්වා ඛමමිං කපං කත්වා සාරිපුත්තමොග්ගලානෙ ආමනෙත්ති. “ගච්ඡටි තුලෙහ සාරිපුත්තා ක්ඛිට්ඨං, ගන්තං අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛුනං ක්ඛිට්ඨස්මිං පබ්බාජනීය-කමමං කරොථ, භූමනාකං එතෙ සද්ධිමිත්තාරිකා”ති “කපං මගං භනෙත අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛුනං ක්ඛිට්ඨස්මිං පබ්බාජනීයකමමං කරොම චණ්ඩා තෙ භික්ඛු ඵරුසා”ති “තෙන භි තුලෙහ සාරිපුත්තා ඛුක්ඛෙති භික්ඛුති සද්ධිං ගච්ඡටා”ති. “එවං භනෙත්ති”ති ඛො සාරිපුත්තමොග්ගලානා භගවතො පච්චස්සොසුං

9 එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ කාතබ්බං පඨමං අස්සජ්ජුතබ්බසුකා භික්ඛු වොදෙනබ්බං. වොදෙත්වා සාරෙතබ්බං, සාරෙත්වා ආපත්ති¹ රොපෙනබ්බං, ආපත්තිං රොපෙත්වා බ්‍යවෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සමික්ඛා ඤාපෙනබ්බං.

“සුඤ්ඤානං මෙ භනෙත සමික්ඛා. ඉමෙ අස්සජ්ජුතබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්වයකා පාපසමාචාරා, ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති වෙව සුග්‍යන්ති ව, කුලාති ව ඉමෙති දුට්ඨාති දිස්සන්ති වෙව සුග්‍යන්ති ව, යදි සමික්ඛා පනතකලං, සමික්ඛා අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛුනං ක්ඛිට්ඨස්මිං පබ්බාජනීයකමමං කරොය්‍ය, න අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙති භික්ඛුති ක්ඛිට්ඨස්මිං වජ්ඣබ්බ”න්ති එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤානං මෙ භනෙත සමික්ඛා. ඉමෙ අස්සජ්ජුතබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්වයකා පාපසමාචාරා, ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති වෙව සුග්‍යන්ති ව, කුලාති ව ඉමෙති දුට්ඨාති දිස්සන්ති වෙව සුග්‍යන්ති ව සමික්ඛා අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛුනං ක්ඛිට්ඨස්මිං පබ්බාජනීයකමමං කරොති, න අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙති භික්ඛුති ක්ඛිට්ඨස්මිං වජ්ඣබ්බන්ති යස්සායස්මතො ඛමති අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛුනං ක්ඛිට්ඨස්මිං පබ්බාජනීයකමමස්ස කරණං, න අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙති භික්ඛුති ක්ඛිට්ඨස්මිං වජ්ඣබ්බන්ති සො තුණ්හස්ස, යස්ස තකබ්බති සො භාසෙය්‍ය

දුතියමපි එතමස්මිං වදමි -පෙ- තතියමපි එතමස්මිං වදමි -පෙ- කතං සමික්ඛන අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛුනං ක්ඛිට්ඨස්මිං පබ්බාජනීයකමමං, න අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙති භික්ඛුති ක්ඛිට්ඨස්මිං වජ්ඣබ්බන්ති, ඛමති සමික්ඛා, තස්මා තුණ්හි, එවමෙනං ධාරයාමි”ති

1 ආපත්තිං සි ඉ

8. මහණෙනි, තෙල නො පහනුන්ගේ පැහැදීමට හෝ නො වෙසි ගරභා දූහැමි කළා වදුරු සැරියුත් මුගලන් තෙරුන් ඇමතු සේක 'ශාරීපුත්‍රයෙනි, තෙපි කිට්ඨිකයට යව්. ගෙයේ අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන්ට කිට්ඨිකයෙන් (තෙරුන් සඳහා) පබ්බාජනීයකමය කරවු තුලුනු නොපගේ සද්ධිවිහාරිකයෝ ය' යි සවාමිනි, අපි අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන්ට කිට්ඨිකයෙන් පබ්බාජනීය කමය කෙසේ කරමෝ ද ඒ භික්ෂුනු වණ්ඨයෝ ය පරාමයෝ ය යි 'එසේ වී නම් ශාරීපුත්‍රයෙනි, තෙපි බොහෝ භික්ෂුන් සමග යව' යි එසේ ය සවාමිනි' යි, සැරියුත් මුගලන් තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ.

9 නවද මහණෙනි, මෙසේ කළයුතු ය: පළමු කොට අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුනු වොදනා කටයුත්තානු ය වොදනා කොට සාරණය කටයුත්තානු ය සාරණය කොට ඇවැත් රෙපණය කළ යුත්තානු ය ඇවැත් රෙපණය කොට ප්‍රතීබල වූ ව්‍යාකත මහණකුන් විසින් සඛ්‍ය තෙමේ ඥාපනය කළයුත්තේ ය.

"වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුනු කුලද්‍රව්‍යකයෝ ය පාපසමාචාර ඇත්තානු ය මොවුන්ගේ ලාමක වූ සමාචාරයෝ දක්නට ද ලැබෙත් අසනු ද ලැබෙත් මොවුන් විසින් දූෂිත වූ කුලයෝත් දක්නට ද ලැබෙත් අසනු ද ලැබෙත්. ඉදින් සහනට පාමණිකල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන්ට 'අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන් විසින් කිට්ඨිකයෙහි නො විසිය යුතු ය' යි කිට්ඨිකයෙන් පබ්බාජනීය-කමය කරන්නේ ය තෙල 'ඤාතනි' ය

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුනු කුලද්‍රව්‍යකයෝ ය පාපසමාචාරයෝ ය මොවුන්ගේ ලාමක වූ සමාචාරයෝ දක්නට ද ලැබෙත් අසනු ද ලැබෙත් මොවුන් විසින් දූෂිත වූ කුලයෝත් දක්නට ද ලැබෙත් අසනු ද ලැබෙත්. සඛ්‍ය තෙමේ 'අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන් විසින් කිට්ඨිකයෙහි නො විසිය යුතු ය' යි අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන්ට කිට්ඨිකයෙන් පබ්බාජනීයකමය කෙරෙයි යම් අයුෂමනක්හට 'අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන් විසින් කිට්ඨිකයෙහි නො විසිය යුතු ය' යි අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන්ට කිට්ඨිකයෙන් පබ්බාජනීයකමය කිරීම රිසි වේ නම් හේ තුෂණීභූත වන්නේ ය යමක්හට නො රිසි වේ නම් හේ බණන්තේ ය.

දෙවනවට ද මෙකරුණ කියමි තෙවනවට ද මෙකරුණ කියමි සඛ්‍යා විසින් අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන් විසින් කිට්ඨිකයෙහි නො විසිය යුතු ය' යි අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන්ට කිට්ඨිකයෙන් පබ්බාජනීයකමය කරණ ලද සඛ්‍යාට රුචි වෙයි එහෙයින් තුෂණීභාවය යි තෙල තුෂණීභාවය මෙසේ වර්ණිත යි

10. අථ ඛො භාරිපුත්තමොග්ගලානපමුඛො භික්ඛුසංඝො කිට්ඨරිංගනාචො අසුඤ්චුතබ්බසුකානං භික්ඛුතං කිට්ඨරිසමිං¹ පබ්බාජනියකමමං අකාසි “න අසුඤ්චුතබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කිට්ඨරිසමිං වජ්ඣබ්බ”න්ත් තෙ සංඝෙකත පබ්බාජනියකමමකතා න සමමා වත්තනන්, න ලොමං පාතෙන්න, න තෙජාරං වත්තනන්, භික්ඛු න බමාපෙන්න අකෙකාසිනන්, පරිභාසිනන් ඡන්දගාමිනා දෙසගාමිනා මොහගාමිනා භගගාමිනා පාපෙන්න පක්කමිසුන්ති විබහමිනන්ති ඥ තෙ භික්ඛු අපට්ඨස් තෙ උප්ඝායනන් ධීගනන් විපාවෙනන්. “කථං හි නාම අසුඤ්චුතබ්බසුකා භික්ඛු සංඝෙකත පබ්බාජනියකමමකතා න සමමා වත්තියුනන් න ලොමං පාතෙයුනන්, න තෙජාරං වත්තියුනන්, භික්ඛු න බමාපෙයුනන්, අකෙකාසියුනන්, පරිභාසියුනන්, ඡන්දගාමිනා දෙසගාමිනා මොහගාමිනා භගගාමිනා පාපෙයුනන්, පක්කමිසුනන්ති විබහමිසුනන්ති”ති

11 අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතඤ්ජං අංගුච්ඡෙසු -පෙ- “සච්චං කීර් භික්ඛවෙ අසුඤ්චුතබ්බසුකා භික්ඛු සංඝෙකත පබ්බාජනියකමමකතා න සමමා වත්තනන් -පෙ- විබහමිනන්ති”ති? “සච්චං භගවා” චීගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොසපුරිසා සංඝෙකත පබ්බාජනියකමමකතා න සමමා වත්තියුනන්, න ලොමං පාතෙයුනන්, න තෙජාරං වත්තියුනන් භික්ඛු න බමාපෙයුනන් අකෙකාසියුනන්, පරිභාසියුනන්, ඡන්දගාමිනා දෙසගාමිනා මොහගාමිනා භගගාමිනා පාපෙයුනන්, පක්කමිසුනන්ති විබහමිසුනන්ති” පි තෙතං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“භික්ඛු සනෙව අඤ්ඤාතරං ගාමං වා නිගමං වා උපනිසාය මිහරන් කුලද්දසනො පාපසමාවාගේ, තස්ස ඛො සාපකා සමාවාග් දිස්සන්ති චෙව සුයන්ති ව, කුලානි ව තෙන දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුයන්ති ව, සො භික්ඛු භික්ඛුහි එවමස්ස වචනිසො “ආයසමා ඛො කුලද්දසනො පාපසමාවාගේ, ආයසමනො ඛො පාපකා සමාවාග් දිස්සන්ති චෙව සුයන්ති ව, කුලානි වායසමනා දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුයන්ති ව, පක්කමනායසමා ඉමමහා ආවාසා, අලනෙත ඉධ වාසෙතා”ති, එවඤ්ච සො භික්ඛු භික්ඛුහි වුච්චමානො තෙ භික්ඛු එවං වදෙය්‍ය “ඡන්දගාමිනො ව භික්ඛු දෙසගාමිනො ව භික්ඛු මොහගාමිනො ව භික්ඛු භගගාමිනො ව භික්ඛු, තාදිසිකාය ආපනන්සා එකච්චං පබ්බාජෙන්නන්”ති. සො භික්ඛු භික්ඛුහි එවමස්ස වචනිසො “මා ආයසමා එඨං අච්ච, න ව භික්ඛු ඡන්දගාමිනො න ව භික්ඛු දෙසගාමිනො න ව භික්ඛු මොහගාමිනො න ව භික්ඛු භගගාමිනො, ආයසමා ඛො කුලද්දසනො පාපසමාවාගේ, ආයසමනො ඛො පාපකා සමාවාග් දිස්සන්ති චෙව සුයන්ති ව” කුලානි වායසමනා දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුයන්ති ව පක්කමනායසමා ඉමමහා ආවාසා, අලං තෙ ඉධ වාසෙතා”ති එවඤ්ච සො භික්ඛු භික්ඛුහි වුච්චමානො තථෙව පග්ගුණෙහස, සො භික්ඛු භික්ඛුහි යාව තානිසං සමනුභාසිතබ්බො තස්ස පටිනිසංගය, යාව තානිසංසෙව සමනුභාසිතමානො නං පටිනිසංසෙය්‍ය, ඉමෙවතං කුසලං, නො චෙ පටිනිසංසෙය්‍ය සංඝාදිසේනෝ”ති

1 කිරිසි මු සි

10 ඉක්බිති ශාරීපුත්‍ර මෛදගලායායන ප්‍රමුඛ භික්ෂුසංඝ තෙමේ කීටාගිරියට ගොස් ‘අසංජ්ජනබ්බසුක භික්ෂුන්කීටාගිරියෙහි නො විසියයුතු ය’යි අසංජ්ජනබ්බසුක භික්ෂුන්ට කීටාගිරියෙන් පබ්බාජනියකමීය කෙළේ ය ඔහු සංඝයා විසින් පබ්බාජනියකමීය කරණ ලද්දහු මනා කොට නොපවතිනි, (භික්ෂුන්ට) යටත් ව නො පවතිනි නිසාරණවතෙහි නො පවතිනි භික්ෂුන් කමා නොකරවති ආත්‍රොශ කෙරෙති. පරිභව බෙණෙති ඡන්දගාමී බවට දෙසගාමී බවට මොහගාමී බවට භගගාමී බවට පමුණුවති පලායෙති ගිහි දු වෙත් යම් මහණ කෙනෙක් අප්‍රෙච්ජයෝ ද ඔහු අවමත් කෙරෙති, අසුණු කීයති දෙස් පහල කෙරෙත් ‘කෙසේ නම් අසංජ්ජනබ්බසුක භික්ෂුහු සංඝයා ටිසින් පබ්බාජනියකමී කරණ ලද්දහු මනා කොට නො පවතින් ද යටත් නො වෙත් ද, නිසාරණවතෙහි නො පවතින් ද, භික්ෂුන් ඝෂමා නො කරවන් ද, ආත්‍රොශ කෙරෙත් ද, පරිභව බෙණෙත් ද, ඡන්දගාමී බවට දෙසගාමී බවට මොහගාමී බවට භගගාමී බවට පමුණුවන් ද පලායෙත් ද ගිහි වෙත් ද’යි

11 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ සැබවෙක් ද මහණෙනි, අසංජ්ජනබ්බසුක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් පබ්බාජනිය-කමීය කරණ ලද්දහු මනා කොට නො පවතින් ද ගිහි වෙත් ද” යි “සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවත් බුදුහු ගඬා කලහ . . කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුව්ඡපුරාෂයෝ සංඝයා විසින් පබ්බාජනියකමීය කරණ ලද්දහු මනා කොට නො පවතින් ද යටත් ව නො පවතින් ද නිසාරණ වතෙහි නො පිහිටන් ද භික්ෂුන් ඝෂමා නො කරවන් ද ආත්‍රොශ කෙරෙත් ද පරිභව බෙණෙත් ද ඡන්දගාමී බවට දෙසගාමී බවට මොහගාමී බවට භගගාමී බවට පමුණුවන් ද පලායෙත් ද ගිහි වෙත් ද” යි. මහණෙනි, තෙල නොපහවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි මහණෙනි, මෙසේ මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට

“මහණ තෙම කුලද්දසණය කරන්නේ ලාමක සමාචාර ඇත්තේ එක්තරා ගමක් හෝ නියමිතමක් හෝ ඇසිවි කොට වෙසේ නම්, ඔහුගේ ලාමක සමාචාරයෝ දක්නා ලැබෙත් නම් අසනු ලැබෙත් නම්, ඔහු දුෂිත කුලයෝ ද දක්නා ලැබෙත් නම් අසනු ලැබෙත් නම් ඒ මහණ තෙම භික්ෂුන් විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ආයුෂමත් තෙම කුලද-සකයෙහි ලාමක සමාචාර ඇත්තෙහි ය. ආයුෂමත්හුගේ වැලිත් ලාමක සමාචාරයෝ දක්නා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත්. ආයුෂමත්හු විසින් දුෂිත කුලයෝ ද දක්නා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත්. ආයුෂමත් තෙම මේ අවසින් නික්ම යේවා තාගේ මෙහි විමසීමෙන් කම් නැතැ’යි මෙසේත් ඒ මහණ භික්ෂුන් විසින් කියනු ලබන්නේ ඒ භික්ෂුන්ට මෙසේ කියන්නේ නම්:භික්ෂුහු ඡන්දගාමීහු ද වෙති භික්ෂුහු දෙසගාමීහු ද වෙති භික්ෂුහු මොහගාමීහු ද වෙති භික්ෂුහු භගගාමීහු ද වෙත්. එබඳු ඇවැතින් ඇවැමකු නොරනි ඇවැමකු නො නොරනි’යි. ඒ මහණ තෙම භික්ෂුන් විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ඇවැත්නි, නහමක් මෙසේ කියව. භික්ෂුහු නො ද ඡන්දගාමීහු ය, භික්ෂුහු නො ද දෙසගාමීහු ය, භික්ෂුහු නො ද මොහගාමීහු ය, භික්ෂුහු නො ද භගගාමීහු ය, ආයුෂමත් තෙම වැලිත් කුලද්දසක ය ලාමක සමාචාර ඇත්තේ ය. ආයුෂමත්හුගේ වැලිත් ලාමක සමාචාරයෝ දක්නා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත්. ආයුෂමත්හු විසින් දුෂිතකුලයෝ ද දක්නා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත්. ආයුෂමත් තෙම මේ අවසින් නික්ම යේවා තාගේ මෙහි විසීමෙන් කම් නැතැ’යි. මෙසේත් ඒ මහණ භික්ෂුන් විසින් කියනු ලබන්නේ එසේ ම දැන ව ගෙණ සිටි නම් ඒ මහණ භික්ෂුන් විසින් ඒ වසතුහුගේ දුරැලීම පියැස් තෙවනවට දක්වා සමනුහාසනා කම් කළ යුත්තේ ය. ඉදින් තෙවනවට දක්වා සමනුහාසනා කරනු ලබන්නේ ඒ වසතුව හැරපියා නම් මෙසේ මේ හැරපීම මැනවැ. ඉදින් නො හැරපියා නම් සහවෙසෙස් වේ ය” යි.

12 භික්ඛු සහෙව අඤ්ඤාභිරං ගාමං වා නිගමං වානි ගාමොපි නිගමොපි නගරමපි ගාමො වෙව නිගමො ව

උපනිසාය මිහරනිති තස් පටිබ්බා භොනති චිවරපිණ්ඩපාත-
සෙතාසනගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරා

කුලං තාම චතතාරි කුලානි: බන්ධනකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙසාකුලං
සුද්දකුලං

කුලද්වයකොති කුලානි දිසෙති පුපෙඨන වා ඵලෙන වා වුණේණන වා
මනනිකාය වා දනනකටෙයන වා වෙඨනා වා¹ වෙජ්ජිකාය වා ජබ්බපෙස-
නිකෙන වා

සාපස්මාමාණෙති මාලාවච්ඡං රුපෙතිපි රුපාපෙතිපි, සිඤ්චතිපි
සිඤ්චාපෙතිපි, ඔව්තාතිපි ඔව්තාපෙතිපි, ගජෙතිපි ගජාපෙතිපි -පෙ-

දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති මානි යෙ සමමුඛා තෙ පස්සන්ති, යෙ
තිරුකකා තෙ සුණන්ති

කුලානි ච තෙන දුට්ඨානිති පුබ්බෙ සඤ්ඤා හුළා තං ආගමි අස්සඤ්ඤා
භොනති පසන්නා හුළා අපසන්නා භොනති.

දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති මානි යෙ සමමුඛා තෙ පස්සන්ති, යෙ තිරුකකා
තෙ සුණන්ති

සො භික්ඛුති යො සො කුලද්වයකො භික්ඛු

භික්ඛුගීති අඤ්ඤාති භික්ඛුගී යෙ පස්සන්ති යෙ සුණන්ති, තෙහි
වතනබ්බො, “ආයස්මා බො කුලද්වයකො පාපස්මාමාරු, ආයස්මතො බො
පාපකා සමාමාරු දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව, කුලානි වායස්මතා දුට්ඨානි
දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව, පක්කමනායස්මා ඉමමනා ආවාසා, අලං තෙ
ඉධ වාසෙතා”ති එවඤ්ච සො භික්ඛු භික්ඛුගී වුච්චමානො තෙ භික්ඛු එවං
වදෙය්‍ය “ජ්ඣුගාමිතො ව භික්ඛු දොසගාමිතො ව භික්ඛු මොහගාමිතො ව
භික්ඛු භයගාමිතො ව භික්ඛු තාදිසිකාය ආපනනියා එකච්චං පබ්බාපේන්ති
එකච්චං ත පබ්බාපේන්ති”ති

සො භික්ඛුති සො කමමකතො භික්ඛු

1 වෙඨසා;

12. හිඟවූ පනොව අඤ්ඤාතරං ශාමං වා නිගමං වා යනු ගමුදු නිගමුදු නුවරාදු ශාම ද නිගම ද වෙයි

උපනිසාය විහරති යනු: විවර පිණිසාන සෙනාසන ගිලානපච්චය හෙසජ්ජපරිකාරයෝ ඇත් ද එහි පිළිබඳ වූවාහු වෙත්

කුල නම්: කෘත්‍රියකුල ය බ්‍රාහ්මණකුල ය වෛශ්‍යකුල ය ශුද්‍රකුල ය යි කල සතරෙකි

කුලද්වයො යනු: මලින් හෝ පෙලෙන් හෝ සුණ්‍යයෙන් හෝ මැටියෙන් හෝ දෘඪාච්ඡිද්‍රයෙන් හෝ හුණද්‍රව්‍යයෙන් හෝ වෙදකමින් හෝ හසුන්පත් ගෙණ යෑමෙන් හෝ කුලයන් දූෂණය කෙරෙයි

පාපසමාවාගේ යනු: මල්ගස් රූපණය කෙරේ ද රූපණය කරවා ද, දිය ඉසි ද ඉස්වා ද, මල් නෙලා ද නෙලවා ද, මල් ගොතා ද ගොතවා ද-පෙ-

දිසානති වෙච සුසානති ච යනු: යම් කෙනෙක් හමු වූවාහු නම් ඔහු දකිත් යම් කෙනෙක් මුවහ වූවාහු නම් ඔහු අසත්

කුලානි ච තෙන දුට්ඨානි යනු: පෙර සැදුහැටි ව සිට ඔහු කර පැමිණ සැදුහැ නැත්තාහු වෙති පහන් ව සිට නො පහන් වූවාහු වෙත්

දිසානති වෙච සුසානති ච යනු: යම් කෙනෙක් හමු වූවාහු නම් ඔහු දකිත්. යම් කෙනෙක් මුවහ වූවාහු නම් ඔහු අසත්

ඥා භික්ඛු යනු යම් කුලද්වයක මහණෙක් වේ ද හෙතෙමේ යි

භික්ඛු යනු අනාභික්ඛුන් විසින් ය යම් කෙනෙක් දකිත් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් මෙසේ කියයුත්තේ ය. ‘ආයුෂමත් තෙම කුලද්වයක ය පාපසමාවාර ඇත්තේ ය ආයුෂමත්හුගේ ලාමකසමාවාරයෝ දක්තා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත් ආයුෂමත්හු විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ ද දක්තා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත් ආයුෂමත් තෙම මේ ආවාසයෙන් නීක්ම යෙවා තා මෙහි විසීමෙන් කම් නැතැ’යි මෙසේත් ඒ මගණ භික්ඛුන් විසින් කියනු ලබන්නේ ඒ භික්ඛුන්ට මෙසේ කියා නම් “භික්ඛුහු ඡන්දගාමීහු ද වෙති භික්ඛුහු දොෂගාමීහු ද වෙති භික්ඛුහු මොහගාමීහු ද වෙති භික්ඛුහු භයගාමීහු ද වෙති එබඳු ඇවැත්න් ඇතැමෙකු තෙරපති, ඇතැමකු නො තෙරපත්” යයි

ඥා භික්ඛු යනු යම් කම්කාරක වූ මහණෙක් වේ ද (හෙතෙමේයි)

භික්ඛුහිති අඤ්ඤාති භික්ඛුහි. යෙ පස්සන්ති, සුණන්ති, තෙති වතනඛෙබ්බො. “මො ආයස්මො එවං අවච්ච, න ච භික්ඛු ඡන්දගාමිතො න ච භික්ඛු දෙසගාමිතො න ච භික්ඛු මොහගාමිතො න ච භික්ඛු භයගාමිතො, ආයස්මො බො කුලදුස්සකො පාපසමාවාරො, ආයස්මතො බො පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, කුලාති වායස්මකා දුට්ඨාති දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, පකකමතායස්මො ඉමමහා ආවාසා අලං තෙ ඉධ වාසෙතා” ති දුතියමපි වතනඛෙබ්බො තතියමපි වතනඛෙබ්බො සචෙ පටිනිස්සජ්ඣති, ඉච්චිතං කුසලං, තො චෙ පටිනිස්සජ්ඣති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සුචා න වදන්ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො භික්ඛු සම්මජ්ඣමපි ආකඤ්ඤාති වතනඛෙබ්බො. “මො ආයස්මො එවං අවච්ච, න ච භික්ඛු ඡන්දගාමිතො න ච භික්ඛු දෙසගාමිතො න ච භික්ඛු මොහගාමිතො න ච භික්ඛු භයගාමිතො, ආයස්මො බො කුලදුස්සකො පාපසමාවාරො, ආයස්මතො බො පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, කුලාති වායස්මකා දුට්ඨාති දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, පකකමතායස්මො ඉමමහා ආවාසා, අලං තෙ ඉධ වාසෙතා” ති

දුතියමපි වතනඛෙබ්බො තතියමපි වතනඛෙබ්බො සචෙ පටිනිස්සජ්ඣති, ඉච්චිතං කුසලං, තො චෙ පටිනිස්සජ්ඣති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො භික්ඛු සමනුභාසිතඛෙබ්බො එවඤ්ච පත භික්ඛුවෙ සමනුභාසිතඛෙබ්බො ව්‍යතෙනත භික්ඛුතා පටිබලෙත සබ්බෙසා ඤාපෙතඛෙබ්බො

“සුණංවු මෙ භන්තෙ සබ්බෙසා, අයං ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සබ්බෙසත පබ්බාජනියකම්මකතො භික්ඛු ඡන්දගාමිතා දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙති, සො තං වජ්ඣං න පටිනිස්සජ්ඣති යදි ආබ්බස්ස පතතකල්ලං, සබ්බෙසා ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සමනුභාසෙය්‍ය තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සගතාය, එසා ඤාතති

සුණංවු මෙ භන්තෙ සබ්බෙසා, අයං ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සබ්බෙසත පබ්බාජනියකම්මකතො භික්ඛු ඡන්දගාමිතා දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙති, සො තං වජ්ඣං න පටිනිස්සජ්ඣති, සබ්බෙසා ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සමනුභාසති තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සගතාය, යස්සායස්මතො බ්බෙති ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ඛුතො සමනුභාසතා, තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සගතාය සො තුණ්ණස්ස, යස්ස තකඛමති, සො භාසෙය්‍ය

දුතියමපි එතමත්ථං වදමි -පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදමි -පෙ- සමනුභවො, සබ්බෙසත ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සගතාය බ්බෙති සබ්බස්ස, තත්ථො තුණ්හි, එවමෙනං ධාරයාමි” ති

13 ඤාතතියා දුක්ඛකට්ඨං දුතියි කම්මවාචාහි දුල්ලව්වයා, කම්මවාචාපරි-
යොසානෙ ආපනති සබ්බාදිසෙසස්ස. සබ්බාදිසෙසං අජ්ඣාපජ්ජන්තස්ස
ඤාතතියා දුක්ඛකට්ඨං, දුතියි කම්මවාචාහි දුල්ලව්වයා පටිපසස්සමනනති

භික්ෂුහි යනු අන්‍යභික්ෂුන් විසින් යම් කෙනෙක් දකින නම් යම් කෙනෙක් අසන නම් ඔවුන් විසින් මෙසේ කියයුත්තේ ය. ‘ආයුෂමත් තෙම මෙසේ නඟමක් කියාවා භික්ෂුහු නො ද ඡන්දගාමීහු ය භික්ෂුහු නො ද ඥාණගාමීහු ය භික්ෂුහු නො ද මොහගාමීහු ය. භික්ෂුහු නො ද භයගාමීහු ය ආයුෂමත් තෙම වතාහි කුලදුස්සක ය පාපසමාවාර ඇත්තේ ය ආයුෂමත්- හුගේ වැලිත් ලාමක වූ සමාවාරයෝ දක්නා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත් ආයුෂමත් විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ ද දක්නා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත් ආයුෂමත් තෙම මේ ආවාසයෙන් නික්ම යේවා නා මෙහි විසීමෙන් කම් නැතැ” යි දෙවනුව ද කියයුත්තේ ය, තෙවනුව ද කියයුත්තේ යි ඉදින් දුරලයි නම් මේ දුරුලීම මැනවි ඉදින් නො දුරලයි නම් දුකුලාඥාවැත් වේ අසා නො කියත් නම් දුකුලාඥාවැත් වේ එ මහණතෙම සහමාදට ද ආද කියයුත්තේ ය ආයුෂමත් තෙම නඟමක් මෙසේ කියාවා, භික්ෂුහු නො ද ඡන්දගාමීහු ය භික්ෂුහු නො ද ඥාණගාමීහු ය, භික්ෂුහු නො ද මොහගාමීහු ය භික්ෂුහු නො ද භයගාමීහු ය ආයුෂමත් තෙම වතාහි කුලදුස්සක ය පාපසමාවාර ඇත්තේ ය ආයුෂමත් හුගේ වැලිත් පාපසමාවාරයෝ දක්නා ද ලැබෙති, අසනු ද ලැබෙත් ආයුෂමත් විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ ද දක්නා ද ලැබෙති, අසනු ද ලැබෙත් ආයුෂමත් තෙම මේ ආවාසයෙන් නික්ම යේවා නා මෙහි විසීමෙන් කම් නැතැ” යි දෙවනුව ද කියයුත්තේ ය තෙවනුව ද කියයුත්තේ ය ඉදින් දුරලා නම් මේ දුරුලීම මැනවි, ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුලාඥාවැත් වේ ඒ මහණ තෙම සමනුභාසන කම් කළයුත්තේ යි මෙසේත් මහණෙකි, සමනුභාසන කම් කළයුත්තේ යි ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණකිහු විසින් සබ්බ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම සබ්බසං විසින් පබ්බාජනීය කමීය කරනලද්දේ භික්ෂුන් ඡන්දගාමී බවට ඥාණගාමී බවට මොහගාමී බවට භයගාමී බවට පමුණුවයි හෙතෙම ඒ වස්තුව නො දුරලයි ඉදින් සබ්බසං පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සබ්බ තෙමේ ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙනම් මහණහට සමනුභාසන කම් කරන්නේ ය තෙල ඤාති යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම සබ්බසං විසින් පබ්බාජනීය කමීය කරනලද්දේ භික්ෂුන් ඡන්දගාමී බවට ඥාණගාමී බවට මොහගාමී බවට භයගාමී බවට පමුණුවයි හෙතෙම ඒ වස්තුව නො දුරලයි සබ්බ තෙමේ මෙනම් මහණහට ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස සමනුභාසන කම් කෙරෙයි යම් ආයුෂමතක්හට මෙනම් මහණහට ඒ වස්තුවගේ දුරුලීම පිණිස සමනුභාසනය රැස්නේ නම් හෙතෙම තුෂණීමොන වන්නේ ය යමක්හට නො රැස්නේ නම් හෙතෙම බණන්නේ යි

දෙවනුව ද මෙපවත් කියමි . තෙවනුව ද මෙපවත් කියමි සබ්බසං විසින් මෙනම් මහණ තෙම ඒ වස්තුවගේ දුරුලීම පිණිස සමනුභාස- නය කරන ලද්දේ ය සබ්බසං රැස්නේ ය එහෙයින් මේ තුෂණීමොන වයි යි, මෙය මෙසේ බරමි” යි

14. ඤාතියෙන් දුකුලා වෙයි දෙකම්වදනින් තුලාසි දෙකෙක් වෙයි කම්වදන් අවසන්ති සභවෙසෙස්ඥාවැත් වේ සභවෙසෙස් අවදනාහට ඤාතියෙන් වූ දුකුලා ද දෙකම්වදනින් වූ දෙතුලාසිය ද නවතින් (සන්සිඳේත්).

සඞ්ඝාදිසෙසොති සඞ්ඝොව නස්ස ආපනතියා පරිවාසං දෙනි මූලාය පටිකස්සති මානතතං දෙනි අබ්බතී, න සම්බහුලා, න ඵකපුග්ගලො තෙන වුවවති සඞ්ඝාදිසෙසොති නස්සෙව ආපනතීතිකායස්ස නාමකමමං අභිවචනං තෙනපි වුවවති සඞ්ඝාදිසෙසොති

15. ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤි න පටිනිස්සජති, ආපනති සඞ්ඝාදි-සෙසස්ස ධම්මකමෙම වෙමතිකො න පටිනිස්සජති, ආපනති සඞ්ඝාදිසෙසස්ස, ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤි න පටිනිස්සජති, ආපනති සඞ්ඝාදිසෙසස්ස අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤි, ආපනති දුක්ඛචස්ස අධම්මකමෙම වෙමතිකො ආපනති දුක්ඛචස්ස අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤි, ආපනති දුක්ඛචස්ස

16 අනාපනති අසමනුභාසනතස්ස, පටිනිස්සජනතස්ස, උමචතතකස්ස, ආදිකමිකස්සති

කුලදුස්සකසඞ්ඝාදිසං නිවේදනං.

17. උද්දිට්ඨා ඛො ආයස්මනො තෙරස් සඞ්ඝාදිසෙසා ධම්මා, නච පඨමාපනතීකා, චතතාරො යාවතතීයකා, යෙසං භික්ඛු අඤ්ඤාතරං වා අඤ්ඤා-තරං වා ආපජ්ජිතා යාවතීහං ජානං පටිච්ඡාදෙනි නාවතීහං තෙන භික්ඛුතා අකාමා පරිවජ්ඣං පරිවුජ්ඣපරිවාසෙන භික්ඛුතා උනතරි ජාරතතං භික්ඛු මානතතාය පටිපජ්ජන්ති. විණ්ණමානතො භික්ඛු යජ්ඨ සියා විසතීගණො භික්ඛුසඞ්ඝො, තජ්ඨ සො භික්ඛු අබ්බතබ්බො ඵකෙනපි වෙ උාතො විසතීගණො භික්ඛුසඞ්ඝො නං භික්ඛුං අබ්බතය්, සො ච භික්ඛු අතභිතො. තෙ ච භික්ඛු ශාරය්තා අයං තජ්ඨ සාමීචි තජ්ඨායස්මනො පුච්ඡාමි කච්චිජ්ඨ පරිසුද්ධා දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිජ්ඨ පරිසුද්ධා තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිජ්ඨ පරිසුද්ධා පරිසුද්ධොජ්ඣායස්මනො තස්මා නුණති ඵවමෙතං ධාරයාමීති

තෙරස්සකං නිවේදනං.

නිසංද්දානං.

විස්සට්ඨි කායසංසගො දුට්ඨිලං අතතකාමිතං,
සඤ්චරිතතං කුචි වෙච විහාරො ච අමුලකං

කිඤ්චි දෙසඤ්ච හෙදො ච නස්සෙව අනුචතතකා,
දුබ්බං කුලදුස්සඤ්ච සඞ්ඝාදිසෙසා තෙරසාති

සඞ්ඝාදිසෙසකණො නිට්ඨිතො

සංවිකාදසංස්කරණය යනු සංවිකාද නෙමේ ම ඒ ඇවැතට පිරිවෙස් දෙසි මුලට අදිසි මානන දෙසි ආභවානාය කෙරෙයි භික්ෂුහු තිදෙනෙක් නො දෙත්. එක් පුතුලෙක් නො දේ එයින්දු කියනු ලැබෙයි 'සංවිකාදසංස්කරණය'යි එම ඇවැත් මුළුවට නාමකමි යි අභිවචන යි එයින්දු කියනු ලැබෙයි 'සංවිකාදසංස්කරණය'යි

15 ධම්මකමයෙහි ධම්මකම ය යන සංඥ ඇත්තේ (ලබ්බිය) නො හරි නම් සභවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි. ධම්මකමයෙහි විමති ඇතිගේ නො හරි නම් සභවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි ධම්මකමයෙහි අධම්මකම ය යන සංඥ ඇතිගේ නො හරි නම් සභවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි අධම්මකමයෙහි ධම්මකම ය යන සංඥ ඇතිගේ නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි අධම්මකමයෙහි විමති ඇතිගේ නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි අධම්මකමයෙහි අධම්මකම ය යන සංඥ ඇතිගේ නම් දුකුලාඇවැත් වේ

16 සමනුභාසනකම නො කරන්නාහට ද, හැරපියන්නාහට ද, උනවනතකයාහට ද, ආදිකම්මකයාහට ද ඇවැත් නැති

කුලද්වයසංවිකාදසංස්කරණය නිමිශේ යි.

17 ආයුෂමත්චරානි, තෙලෙස් සභවෙසෙස් ඇවැත්නු උදෙසන ලදහු ම ය ප්‍රථමාපනතික නව දෙනෙක, යාවතනියක සතර දෙනෙකි මහණ තෙම යම් සභවෙසෙසුන් අතුරෙන් එක්තරු එක්තරු ඇවැතකට හෝ පැමිණ යම්තාක් දින දෑන දෑන සනවා ද, ඒතාක් දින ඒ මහණහු විසින් නො කැමැත්තෙන් නමුදු පිරිවෙස් විසිය යුතුයි වැස නිමවූ පිරිවෙස් ඇති මහණහු විසින් මත්තෙහි සරයක් භික්ෂුනට බුහුමන් පිණිස පිළිපැදිය යුතුයි. පිරු මානත් ඇති මහණතෙම විංශචර්ගික භික්ෂුසංඝකතෙම යම් සීමාවෙක්හි වන්නේ නම් එහි අබ්බානකමය කළයුත්තේ යි එක්තමකිනුදු උනු වූ විංශචර්ගික භික්ෂුසංඝකතෙම එමමහණහු ඉදින් අබ්බානකමයෙන් කරන්නේ නම් ඒ මහණතෙමින් අනඛනිත වූයේ වෙයි ඒ භික්ෂුහුන් ගැරහිය යුත්තාහු වෙති මේ එහි සාම්චිධිය යි එහිලා ආයුෂමතුන් විවාරම් කීම, පිරිසුදුවනු ද? දෙවනවට ද විවාරම් කීම, පිරිසුදුවනු ද? තෙවනවට ද විවාරම් කීම, පිරිසුදු වූවනු ද? මෙහිලා ආයුෂමත්ච පරිශුද්ධියහ එහෙයින් තුෂණිභූත වෙති, තෙල නිහඬබව මෙසේ ධරම්

තෙරසකය නිමිශේ යි.

උද්දානිය

සුක්චිතාපි ය, කාසසගර ය, දුටුල්වසු ය, අනනකාමපාරිවරිය ය, සසුරානු ය, කුටිකාර ය, විහාරකාර ය, අමුලු ය, අඤ්ඤාභානිය ය, සංඝ-හෙද ය, අනුචතනක ය, දුබ්බව ය, කුලද්වයක ය යි තෙලෙස් සභ-වෙසෙස්හු වෙත්

සංවිකාදසංස්කරණය නිමිශේ යි.

4.

අනියතකණ්ඩා.

ඉමෙ බො පනායසමනෙනා දෙබ් අනියතා ධම්මා උදෙසං ආගච්ඡන්ති.

4. 1.

පඨම අනියතසිකඛාපදං

1 තෙන බො පන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවච්ඡියං විහරති ජේතවනෙ අනාථ-
පිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන ආයසමා උද්ග්ඪි සාවච්ඡියං
කුලීපභො භොති ඛුක්කාති කුලානි උපසඛකමති තෙන බො පන සමයෙන
ආයසමතො උද්ග්ගස්ස උපට්ඨාකකුලස්ස කුමාරිකා අඤ්ඤාතරස්ස කුලස්ස
කුමාරකස්ස දින්නා භොති. අථ බො ආයසමා උද්ග්ගි පුඛ්ඛණ්ණසමයං නිවා-
සෙත්වා පනතව්වරමාදය යෙන තං කුලං තෙනුපසඛකමි උපසඛකමිත්වා
මනුස්සො පුච්ඡි: “කභං ඉද්දන්නාමි”ති* “දින්නා භනෙන අමුකස්ස කුලස්ස
කුමාරකස්ස”ති.

2. තථපි බො කුලං ආයසමතො උද්ග්ගස්ස උපට්ඨාකං භොති අථ බො
ආයසමා උද්ග්ගි යෙන තං කුලං තෙනුපසඛකමි උපසඛකමිත්වා මනුස්සො පුච්ඡි:
“කභං ඉද්දන්නාමි”ති “එසායස් ඔවරකෙ නිසින්නා”ති අථ බො ආයසමා
උද්ග්ගි යෙන සා කුමාරිකා තෙනුපසඛකමි උපසඛකමිත්වා තස්සා කුමාරිකාය
සද්ධං එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසජ්ජං
කපෙපසි කාලයුතතං සමුලුපනෙනා කාලයුතතං ධම්මං භණ්ණෙනා.

3 තෙන බො පන සමයෙන විසාඛා මිහාරමාතා ඛුක්කුත්තා භොති
ඛුක්කුත්තා අරොගපුත්තා අරොගතත්තා අභිමඛනලසම්මතා මනුස්සා යඤ්ඤාසු
ජ්ඣෙසු උස්සවෙසු විසාඛං මිහාරමාතරං පඨමං භොජෙන්නි. අථ බො
විසාඛා මිහාරමාතා නිමන්තිතා තං කුලං අගමාසි අද්දසා බො විසාඛා
මිහාරමාතා ආයසමන්තං උද්ග්ගි තස්සා කුමාරිකාය සද්ධං එකං එකාය රහො
පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසින්නා දිස්වාන ආයසමන්තං උද්ග්ගි
එතදවොච.

“ඉදං භනෙන නච්ඡන්නං නප්පතිරූපං, යං අයො මාතුගාමෙන සද්ධං
එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසජ්ජං කපෙපති.
කිඤ්ඤාපි භනෙන අයො අනස්සිකො තෙන ධම්මෙන, අපි ච දුස්සද්ධාපයං
අපපසන්නා මනුස්සා”ති.

4. එවමපි බො ආයසමා උද්ග්ගි විසාඛාය මිහාරමාතුයා වුච්චමාතො තාදිගි.
අථ බො විසාඛා මිහාරමාතා නිකමිත්වා භික්ඛුනං එතමන්ථං ආරොවෙසි,
යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ච්ඡා තෙ උජ්ඣායන්ති ඩියන්ති විපාවෙන්නි. “කථං හි
තාම ආයසමා උද්ග්ගි මාතුගාමෙන සද්ධං එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තො
ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසජ්ජං කපෙපස්සති”ති

* තෙ එවමාහංසු මජ්ඣං

4.

අනියත කාණ්ඩය.

ඇවැත්නි, මේ අනියත ධර්මයෝ දෙදෙනා උදෙසීමට එනි:

4. 1.

පළමු අනියතශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි ජෙනවත නම් වූ අතේපිඩු සිටුහුගේ අරමිති වැඩ වසන සේක එසමයෙහි වතාහි ආයුෂමත් උදයී තෙරණුවෝ සැවැත්නුවරෙහි කුලපග වෙත්. බොහෝ කුලයන් කරා එළඹෙත් එසමයෙහි ආයුෂමත් උදයී තෙරණුවන්ගේ උපසංඝයක කුලයක් සතු කුමරියක් එක්තරා කුලයක් සතු කුමරකුට දින ඉක්බිති ආයුෂමත් උදයී තෙරණුවෝ පෙරවරු මේලෙහි හැඳ පෙරෙව පා සිටුරු ගෙණ ඒ කුලය වෙත එළඹියහ එළඹ “මේ නම් කුමරිය කොහි දැ?”යි මිනිසුන් විචාලහ වහන්ස, අසෝ කුලය සතු කුමරකුට දිනැ”යි, ඒ මිනිස්සු කිහ

2 ඒ කුලය ද ආයුෂමත් උදයී තෙරණුවන්ගේ උපසංඝයක වෙයි ඉක්බිති ආයුෂමත් උදයී තෙරණුවෝ ඒ කුලය කරා එළඹියහ එළඹ, “මේ නම් කුමරිය කොහි දැ?”යි “මිනිසුන් විචාලහ හිමියනි, තෙල කුමරිය ලැගුම් ගෙහි හුන”යි ඔහු කිහ එසඳ ආයුෂමත් උදයී තෙරණුවෝ ඒ කුමරිය කරා එළඹියහ එළඹ එකලා වූයේ එකලා ව සිටි ඒ කුමරිය හා සමග රහසිගත ව සිට මෙවුන්දමට යොග්‍ය වූ පිළිසන් අස්නෙහි කල් සලකා පාවති බස් බෙණෙමින් කලට යුතු දහම් බෙණෙමින් නිෂද්‍ය කලහ

3 එසමයෙහි මාගාරිමාතෘ වූ විශාඛාවෝ බොහෝ දු පුතුන් ඇතියහ බොහෝ මුත්තුවරන් ඇතියහ නිරෝග දු පුතුන් ඇතියහ නිරෝග මුත්තුවරන් ඇතියහ උත්තම මහිල සමවතයහ මිනිස්සු දන ප්‍රදානයෙහි දී දින නියම ඇති ආවාහ විවාහ ආදි සැණෙහි දී දින නියම නැති (ඇසල ඇ) මහ සැණෙහි දී මාගාරිමාතෘ විශාඛාවන් පළමු කොට වළඳවත් එ සඳ මාගාරි-මාතෘ විශාඛාවෝ කැඳවන ලදු ව එකුල කරා ගියහ මාගාරිමාතෘ විශාඛාවෝ එකලා ව සිටි ඒ කුමරිය හා සමග ආයුෂමත් උදයී තෙරණුවන් රහසිගත ව මෙවුන්දමට යොග්‍ය වූ පිළිසන් අස්නෙක එකලා ව හුන්වවුන් දුටහ දැක ආයුෂමත් උදයී තෙරණුවන්ට මේ පවත් සැල කලහ:

“යම් ගෙයකින් හිමිහු එකලා ව සිටි මිනිස් මාගමක හා සමග රහසිගත ව මෙවුන්දමට යොග්‍ය වූ පිළිසන් අස්නෙක එකලා ව සිට නිෂද්‍ය කෙරෙත් ද, වහන්ස, තෙල අයොග්‍ය ය, හුසුදුසු ය වහන්ස, හිමිහු ඒ මෙවුන්දමින් අපි නැති වුව ද වැලින් නොපහන් මිනිස්සු නො හදහවාලිය හෙයි”යි.

4 මාගාරිමාතෘ විශාඛාව විසින් මේ ලෙසිනුත් ආයුෂමත් උදයී තෙරණුවෝ කියනු ලබන්නාහු දු නොපිළිගත්හ. එසඳ මාගාරිමාතෘ විශාඛාවෝ නික්ම ගොස් භික්ෂූන්ට මේ පවත් සැල කලහ යම් මහණ කෙනෙක් අලොව්ෂ් වෙත් ද, ඔහු දවඳ කෙරෙත්, හුගුණ බෙණෙත්, අයුණු පතුරුවත් “ආයුෂමත් උදයී තෙරණුවෝ එකලා ව සිටි මිනිස් මාගමක හා සමග රහසි-ගත ව කප්පම වූ පිළිසන් අස්නෙක එකලා ව සිට කෙසේ නිෂද්‍ය කළාහු ද” කියා ය

5 අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන් ආරොවෙසුං “සච්චං කීර තං උද්ඝි මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසජ්ජං කපෙසසි”ති “සච්චං භගවා” විගරහි බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම තං මොඝපුරිස මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසජ්ජං කපෙසසසි තෙනං මොඝපුරිස අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“යො පන භික්ඛු මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසජ්ජං කපෙසසය, තමෙනං සද්දාය්‍යවච්ඡා උපාසිකා දිඤ්ඤා නිශ්ඤාං ධම්මානං අඤ්ඤාතරෙන වදෙය්‍ය, පාගජ්ඣෙන වා සබ්බාදිසෙසෙන වා පාවිතනියෙන වා, නිසජ්ජං භික්ඛු පටිජානමානො නිශ්ඤාං ධම්මානං අඤ්ඤාතරෙන කාරෙතඤ්ඤා පාගජ්ඣෙන වා සබ්බාදිසෙසෙන වා පාවිතනියෙන වා යෙන වා ඤා සද්දාය්‍යවච්ඡා උපාසිකා වදෙය්‍ය, තෙන ඤා භික්ඛු කාරෙතඤ්ඤා අයං ධම්මො අනියතො”ති.

6 යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමසමිං අත්ථෙ අභිපෙපතො භික්ඛුති

මාතුගාමො නාම චන්ද්‍රසිංහී න යකඬී න පෙතී න තීරව්ජාතගතා අනතමසො තද්දුජාතාපි දුරිකා පගෙව ලිහතතරී

සද්ධිනති එකතො

එතො එකායාති භික්ඛු වෙච භොති මාතුගාමො ව.

රහො නාම වක්ඛුස්ස රහො සොතස්ස රහො වක්ඛුස්ස රහො නාම න සකකා භොති අකඬී වා නිබ්ඤ්ඤාමානෙ භමුකං වා උකඬීපියමානෙ සීසං වා උකඬීපියමානෙ පසසිතුං සොතස්ස රහො නාම න සකකා භොති පකතිකථා සොතුං

පටිච්ඡන්තං නාම ආසනං කුඤ්ඤිත වා කවාටෙන වා කිලඤ්ජත වා සාණ්ඨිපාකාරෙන වා රුකෙඤ්ඤිත වා එමෙන වා කොත්ථලියා වා යෙන කෙනවි පටිච්ඡන්තං භොති

අලංකමමනියෙනි සකකා භොති මෙජ්ඣං ධම්මං පතිසෙවිතුං

නිසජ්ජං කපෙසසයාති මාතුගාමෙ නිසිහො භික්ඛු උපනිසිහො වා භොති උපනිපහො වා භික්ඛු නිසිහො මාතුගාමො උපනිසිහො වා භොති උපනිපහො වා උහො වා නිසිහො භොතති උහො වා නිපහො

සද්දාය්‍යවච්ඡා නාම ආගනථලා අභිසමෙතාවිති ටිඤ්ඤාතසාසනා

5 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ “උදයිය, තෝ එකලා වූ මිනිස් මාගමක හා සමග රහසිගත ව කමික්ෂම වූ පිළිසන් අත්තෙක එකලා ව නිෂද්ධ කෙළෙහි ල යනු සැබෑ ද?” යි අසා වදාළ සේක “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබවෙකැ” යි හේ කිය භාග්‍යවත් බුදුහු ගඬා කළහ “මොසපුරුෂය, තෝ එකලා වූ මිනිස් මාගමක හා සමග කමික්ෂම වූ පිළිසන් අත්තෙක රහසිගත ව එකලා ව කෙසේ නිෂද්ධ කෙළෙහි ද, මොස-පුරුෂය, මෙය නොපහන් මිනිසුන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි මහණෙනි, මෙසේ මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට

“යම් මහණෙක් එකලා වූ මිනිස් මාගමක හා සමග රහසිගත ව කමික්ෂම වූ පිළිසන් අත්තෙක එකලා ව නිෂද්ධා කරන්නේ වේ ද, හැදෑරිය යුතු බස් ඇති උච්චාරයක් ඒ මහණෙකු දැක පටිජියෙන් වේව යි සභවෙසෙසින් වේව යි පවිතියෙන් වේව යි තුන් ඇවැත් අතුරින් එක්තරා එකෙකින් දෙස් තබා බෙණේ නම්, නිෂද්ධාව පිළිගත කරණ මහණ පටිජියෙන් වේව යි සභවෙසෙසින් වේව යි පවිතියෙන් වේව යි තුන් ඇවැත් අතුරින් එක්තරා එකෙකින් කරවිය යුතු හැදෑරිය යුතු වචන ඇති ඒ උච්චාරය යම් ඇවැත්කින් හෝ දෙස් තබා බෙණේ නම්, ඒ මහණ ඒ ඇවැත්කින් කරවිය යුතු ය මේ ඇවැත් අතියත යි”

6 සො පන-යි යළෙක්, යම් බදු වූවෙක්

භික්ෂු යි මෙනෙම මේ අපියෙහි දී භික්ෂු ය යි දක්වනලදී

මාතුශාම නම් මිනිස් මාගම යි යකින්තක් නො වෙයි ප්‍රෙතියක් නො වෙයි තිරිසන් ගිය මාගමක් නො වෙයි යටත් පිරිසෙයින් එදවස උපන් දරිය ද වෙයි ඉමහත් සත්‍රිය (මාහැලි) කාලම ය. (=කියනු ම කිම)

සද්ධිං යි එකතු ය

එකො එකාය යි මහණෙක් ද මාගමෙක් ද වෙයි

රහො නම් ඇසට රහස, කණට රහස ඇසට රහස නම් කතන කල ඇස වේව යි තහන කල බැම වේව යි තහන කල හිස වේව යි දක්නට නොහැකි වෙයි කණට රහස නම් පියවි බස් අසන්නට නො හැකි වෙයි.

පටිච්ඡන්ත නම් අත්ත බිත්තියෙන් හෝ කවුළු දෙරිත් හෝ කලාලින් හෝ කබතුරු පවුරින් හෝ රුකින් හෝ කණුවෙන් හෝ පාලලිපොතුයෙන් හෝ යම් කිසිවකින් වැසුනේ වෙයි

අලංකම්මනියෙ යි මෙවුන්දම් සෙවුනට හැක්කේ වෙයි

නිසස්සං කපෙසයා යි මාගම හුන්කල මහණ ලං ව හුන්නේ හෝ වෙයි ලං ව හොත්තේ හෝ වෙයි මහණ හුන්කල මාගම ලං ව හුන්නී හෝ වෙයි ලං ව හොත්තී හෝ වෙයි දෙ දෙනා ම හෝ හුන්නාහු වෙති දෙ දෙනා ම හෝ හොත්තාහු වෙති

සදොයා වචසා නම් ලැබූ සෝවාන් ඵල ඇති පිළිවිදි සිවුසස් ඇති දත් සසුන් ඇති (උච්චාරය)

උපාසිකා නාම චුද්ධං සරණං ගතා ධම්මං සරණං ගතා සංඝං සරණං ගතා

දික්ඛාති පසසිකා

නිණ්ණං ධම්මානං අඤ්ඤානරෙත වදෙය්‍ය, පාරුජ්ඣකොන වා සංඝාදි-
සෙසසන වා පාචිනතියෙන වා නිසජ්ජං භික්ඛු පටිජානමානො නිණ්ණං
ධම්මානං අඤ්ඤානරෙත කාරෙතබ්බො පාරුජ්ඣකොන වා සංඝාදිසෙසෙන වා
පාචිනතියෙන වා යෙන වා සා සද්ධෙය්‍යවච්ඡා උපාසිකා වදෙය්‍ය, තෙන
සො භික්ඛු කාරෙතබ්බො

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො නිසිනොනා මාතුභාමස්ස
මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙවනො”ති සො ච නං පටිජානාති, ආපනතියා
කාරෙතබ්බො

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො නිසිනොනා මාතුභාමස්ස
මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙවනො”ති සො වෙ එවං වදෙය්‍ය “සච්චාභං
නිසිනොනා නො ච බො මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙව්”නති නිසජ්ජාය
කාරෙතබ්බො

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො නිසිනොනා මාතුභාමස්ස
මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙවනො”ති සො වෙ එවං වදෙය්‍ය “නාභං නිසිනොනා
අපි ච බො නිපනොනා”ති, නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො සා වෙ එවං වදෙය්‍ය
“අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො නිසිනොනා මාතුභාමස්ස මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙවනොති
සො වෙ එවං වදෙය්‍ය “නාභං නිසිනොනා, අපි ච බො ධීනො”ති න
කාරෙතබ්බො

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො නිපනොනා මාතුභාමස්ස
මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙවනො”ති සො ච නං පටිජානාති, ආපනතියා
කාරෙතබ්බො සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො නිපනොනා
මාතුභාමස්ස මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙවනො”ති සො වෙ එවං වදෙය්‍ය
“සච්චාභං නිපනොනා, නො ච බො මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙව්”නති නිපජ්ජාය
කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාභං නිපනොනා අපි ච බො නිසිනොනා”ති
නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාභං නිපනොනා අපි ච බො ධීනො”ති
න කාරෙතබ්බො

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො නිසිනොනා මාතුභාමෙන
සද්ධං කායසංඝඤ්ඤා සමාපජ්ජනො”ති සො ච නං පටිජානාති, ආපනතියා
කාරෙතබ්බො -පෙ- “සච්චාභං නිසිනොනා, නො ච බො කායසංඝඤ්ඤා
සමාපජ්ජ”නති නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාභං නිසිනොනා, අපි ච
බො නිපනොනා”ති නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාභං නිසිනොනා
අපි ච බො ධීනො”ති න කාරෙතබ්බො සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය
මයා දිට්ඨො නිපනොනා මාතුභාමෙන සද්ධං කායසංඝඤ්ඤා සමාපජ්ජනො”ති
සො ච නං පටිජානාති, ආපනතියා කාරෙතබ්බො -පෙ- “සච්චාභං නිපනොනා,
නො ච බො කායසංඝඤ්ඤා සමාපජ්ජ”නති නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ-
“නාභං නිපනොනා අපි ච බො නිසිනොනා”ති නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො
-පෙ- “නාභං නිපනොනා, අපි ච බො ධීනො”ති න කාරෙතබ්බො

උපාසිකා තම් බුදුන් සරණ ගියා ය දහම් සරණ ගියා ය සතුන් සරණ ගියා ය

දික්කාසි දෑක

පරිජයෙන් වේව යි සහවෙසෙසින් වේව යි පවිනියෙන් වේව යි තුන් ඇවැතුන් අතුරින් එක්තරා එකෙකින් කියා නම්, නිෂද්ධව පිළින කරණ මහණ පරිජයෙන් වේව යි සහවෙසෙසින් වේව යි පවිනියෙන් වේව යි තුන් අතුරින් එක්තරා එකෙකින් කරවිය යුතු ය භාදගිය යුතු බස් ඇති ඒ උවැසි ඇවැතුන් යම් ඇවැතකින් කියා නම්, ඒ මහණ ඒ ඇවැතින් කරවිය යුතු ය

ඒ උවැසි “මා විසින් හිමිහු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් හුන්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරෙයි නම් පරිජිඇවැතින් කරවිය යුතුයි

ඒ උවැසි “මා විසින් හිමිහු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් හුන්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ඉදින් සැබව, මම හුන්තෙමි මෙවුන්දම් නො ද සෙවිමි”යි. මෙසේ කියා නම් නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුතු ය

ඒ උවැසි “මා විසින් හිමිහු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් හුන්තාහු දක්නා ලදහ”යි මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ “මම නුහුන්තෙමි වැලිත් හොත්තෙමි”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් නිපතායෙන් කරවිය යුතු ය ඒ උවැසි “මා විසින් හිමිහු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් හුන්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ “මම නුහුන්තෙමි වැලිත් සිටියෙමි”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් නොකරවිය යුතු ය

ඒ උවැසි “මා විසින් හිමිහු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් වැද හොත්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරෙයි නම්, පරිජිඇවැතින් කරවිය යුතු ය ඒ උවැසි “මා විසින් හිමිහු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් හොත්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ “සැබව, මම හොත්තෙමි මෙවුන්දම් නො ද සෙවිමි”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් නිපතායෙන් කරවිය යුතු ය “මම නො හොත්තෙමි වැලිත් හුන්තෙමි”යි කියා නම් නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුතු ය “මම නොහොත්තෙමි, වැලිත් සිටියෙමි”යි කියා නම් නොකරවිය යුතු ය

ඒ උවැසි “මා විසින් හිමිහු මාගමක හා සමග කායසංසඨියට සමවදිමින් හුන්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරෙයි නම්, කායසංසඨි ඇවැතින් කරවිය යුතු ය “සැබව, මම හුන්තෙමි කායසංසඨියට නො ද සමවැදිමි”යි හේ කියා නම් නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුතු ය “මම නුහුන්තෙමි, වැලිත් හොත්තෙමි”යි කියා නම් නිපතායෙන් කරවිය යුතු ය “මම නුහුන්තෙමි, වැලිත් සිටියෙමි”යි කියා නම් නො කරවිය යුතු ය ඒ උවැසි “මා විසින් හිමිහු මාගමක හා සමග කායසංසඨියෙහි සමවදිමින් හොත්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණද ඒ පිළින කෙරෙයි නම්, කායසංසඨි ඇවැතින් කරවිය යුතු ය “සැබව, මම හොත්තෙමි කායසංසඨියට නො ද සමවැදිමි”යි කියා නම් නිපතායෙන් කරවිය යුතු ය “මම නො හොත්තෙමි, වැලිත් හුන්තෙමි” කියා නම් නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුතු ය “මම නොහොත්තෙමි, වැලිත් සිටියෙමි”යි, කියා නම් නො කරවිය යුතු ය

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො මාතුභාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසින්නො”ති සො ච තං පටිජානාති, නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාභං නිසින්නො, අපි ච බො නිපන්නො”ති නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාභං නිසින්නො අපි ච බො සීතො”ති න කාරෙතබ්බො

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො මාතුභාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිපන්නො”ති සො ච තං පටිජානාති, නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාභං නිපන්නො අපි ච බො නිසින්නො”ති නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාභං නිපන්නො අපි ච බො සීතො”ති න කාරෙතබ්බො

අනියනොති න නියනො පාරුජිකං වා සඬ්ඛාදිසෙසො වා පාවිතියං වා

7 ගමනං පටිජානාති නිසජ්ජං පටිජානාති ආපතතිං පටිජානාති, ආපතතියා කාරෙතබ්බො ගමනං පටිජානාති නිසජ්ජං න පටිජානාති ආපතතිං පටිජානාති, ආපතතියා කාරෙතබ්බො ගමනං පටිජානාති නිසජ්ජං පටිජානාති ආපතතිං න පටිජානාති, නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො ගමනං පටිජානාති නිසජ්ජං න පටිජානාති ආපතතිං න පටිජානාති, න කාරෙතබ්බො

ගමනං න පටිජානාති නිසජ්ජං පටිජානාති ආපතතිං පටිජානාති, ආපතතියා කාරෙතබ්බො ගමනං න පටිජානාති නිසජ්ජං න පටිජානාති, ආපතතිං පටිජානාති, ආපතතියා කාරෙතබ්බො ගමනං න පටිජානාති නිසජ්ජං පටිජානාති, ආපතතිං න පටිජානාති, නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො ගමනං න පටිජානාති නිසජ්ජං න පටිජානාති ආපතතිං න පටිජානාති, න කාරෙතබ්බොති

පඤ්චමඅනියනසිකාපදං නිමිඤ්ඤං.

4. 2

දුතියඅනියනසිකාපදං

1 තෙන සමයෙත චුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ථෙතවතෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරුමෙ. තෙන බො පන සමයෙත ආයස්මා උද්ධි භගවතා පටිකඛිතනං මාතුභාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසජ්ජං කපෙපතුන්ති තස්සායෙව කුමාරිකාය සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසජ්ජං කපෙපසි කාලයුතනං සමුලලපන්නො කාලයුතනං ධම්මං භණ්ණෙනා දුතියමපි බො විසාඛා මිගාරමාතා නිමින්නා තං කුලං අගමාසි අද්දසා බො විසාඛා මිගාරමාතා ආයස්මතනං උද්ධි තස්සායෙව කුමාරිකාය සද්ධිං එකං එකාය රහො නිසින්නං, දිස්වාත ආයස්මතනං උද්ධි එතදවොච “ඉදං භනෙත නච්ඡන්තං තපපතිරුපං, යං අයෙය්‍ය මාතුභාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසජ්ජං කපෙපති කිස්සොපි භනෙත අයෙය්‍ය අතඤ්ඤො තෙන ධම්මෙන, අපි ච දුස්සඤ්ඤාපයා අපපසන්නා මනුස්සා”ති එවමපි බො ආයස්මා උද්ධි විසාඛාය මිගාරමාතුයා වුච්චමානො තාදිසි

ඒ උචාසි “මා විසින් හිමිහු එකලා ව සිටි මාගමක හා සමග රහසිගත ව කම්කෂම වූ පිළිසන් අස්තෙක එකලා ව හුන්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරෙයි නම්, නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුතු ය “මම නුහුන්තෙමි, වැලින් හොත්තෙමි”යි, කියා නම් නිපන්තායෙන් කරවිය යුතු ය “මම නුහුන්තෙමි, වැලින් සිටියෙමි”යි, කියා නම් නො කරවිය යුතු ය

ඒ උචාසි “මා විසින් හිමිහු එකලා ව සිටි මාගමක හා සමග රහසිගත ව කම්කෂම වූ පිළිසන් අස්තෙක එකලා ව හොත්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද ඒ පිළින කෙරෙයි නම් නිපන්තායෙන් කරවිය යුතු ය “මම නොහොත්තෙමි වැලින් හුන්තෙමි”යි, කියා නම්, නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුතු ය “මම නොහොත්තෙමි වැලින් සිටියෙමි”යි, කියා නම්, නො කරවිය යුතු ය

අනියතො යනු පරිජි යැ හෝ සහවෙසෙස් යැ හෝ පවිති යැ හෝ නියත නො වූයේ.

7 ගමන පිළින කෙරේ නම් හිදීම පිළින කෙරේ නම් ඇවැන පිළින කෙරේ නම් ඇවැනින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින කෙරේ නම් හිදීම පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැන පිළින කෙරේ නම් ඇවැනින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින කෙරේ නම් හිදීම පිළින කෙරේ නම් ඇවැන පිළින නො කෙරේ නම් හිදීම නිමිතින් වූ ඇවැනින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින කෙරේ නම් හිදීම පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැන පිළින නො කෙරේ නම් නො කරවිය යුත්තේ ය

ගමන පිළින නො කෙරේ නම් හිදීම පිළින කෙරේ නම් ඇවැන පිළින කෙරේ නම් ඇවැනින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින නො කෙරේ නම් හිදීම පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැන පිළින කෙරේ නම් ඇවැනින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින නො කෙරේ නම් හිදීම පිළින කෙරේ නම් ඇවැන පිළින නො කෙරේ නම් හිදීම නිමිතින් වූ ඇවැනින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින නො කෙරේ නම් හිදීම පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැන පිළින නො කෙරේ නම් නො කරවිය යුත්තේ ය.

පළමු වැනි අනියතශික්ෂා පදය නිමි.

4. 2

දෙවැනි අනියතශික්ෂාපදය

1 එසලයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සාවැන්නුවර සම්පයෙහි ජෙනවන නම් වූ අනේවබ්බසිවුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙති තවද එසලයෙහි ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවෝ එකලා වූ මිනිස්මාගමක හා රහසිගත ව කම්කෂම වූ පිළිසන් අස්තෙක එකලා ව නිෂද්ධ කිරීම භාග්‍යවතුන් විසින් ප්‍රතික්ෂෙප කරණ ලද්දේ එකලා වූ එ මැ කුමරිය සමග එකලා ව රහසිගත ව කලට පුදුසු තෙපුල් බෙණෙමින් කලට පුදුසු දහම් බෙණෙමින් හුන්හ දෙවන වට ද මාගාරිමාතා විශාඛා නොමෝ කැදවන ලදු ව ඒ කුලයට ගියා ය ඉක්බිති මාගාරිමාතා විශාඛා නොමෝ ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවන් එකලා වූ එ මැ කුමරිය සමග එකලා ව රහසිගත ව හුන්හවුන් දුටු දෑක ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවන්ට ‘යම් හෙයකින් හිමිහු එකලා වූ මාගමක හා සමග එකලා ව රහසිගත ව නිෂද්ධ කෙරෙත් ද, වහන්ස, මේ අයෝග්‍ය ය නුපුදුසු ය වහන්ස, හිමිහු ඒ මෙවුන්දමින් අපි නැත්තාහු නමුදු වැලින් නො පහන් මිනිස්සු හදහවාලිය නො හෙතී’යි ලේඛස් කිවු ය ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවෝ මාගාරිමාතා විශාඛාව විසින් මෙසේත් කියනු ලබන්නාහු නො පිළිගත්හ

2. අථ ඛො විසාඛා මිභාරමාතා නිකබ්බිකා භික්ඛුතං එතමිදං ආරොවෙසි යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජා තෙ උජ්ඣායනාති ඩීයනාති විපාවෙනති “කථං හි නාම ආයසමා උද්ගී මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසජ්ජං කපෙපසාති”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භනවතො එතමිදං ආරොවෙසුං “සච්චං කිරි නං උද්ගී මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසජ්ජං කපෙසි”?ති “සච්චං භගවා” විගරහි බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම නිං මොක්ඛජ්ජි මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසජ්ජං කපෙපසාසි, තෙනං මොක්ඛජ්ජි අපසස්සනාතං වා පසාදයං -පෙ- එවස්සව පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකිකාපදං උද්දීසෙය්‍යාථ”

“නභෙව ඛො පන පට්ඨජනනං ආසනං හොති නාලංකම්මනීයං, අලඤ්ච ඛො හොති මාතුගාමං දුට්ඨලොභි වාචාහි ඔහාසිතුං, යො පන භික්ඛු තථාරූපෙ ආසනෙ මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසජ්ජං කපෙපසා, තමෙනං සද්ධායාවචසා උපාසිකා දීඝවා ද්විනනං බම්මානං අඤ්ඤාතරෙන වදෙය්‍ය සංඝාදිසෙසෙන වා පාචිතනීයෙන වා, නිසජ්ජං භික්ඛු පටිජානමානො ද්විනනං බම්මානං අඤ්ඤාතරෙන ඤාතර-තබ්බො සංඝාදිසෙසෙන වා පාචිතනීයෙන වා, යෙන වා සා සද්ධායා-වචසා උපාසිකා වදෙය්‍ය තෙන භො භික්ඛු ඤාතරතබ්බො. අයමිධි බම්මො අනීයතො”ති.

3 නභෙව ඛො පන පට්ඨජනනං ආසනං හොතිති අපට්ඨජනනං හොති, කුබ්බිත වා කවාටෙන වා කිලඤ්ඤන වා සාණ්ඨිපාකාරෙන වා රුකෙබ්බිත වා ඵමෙන වා කොඤ්චියා වා යෙන කෙතචි අපට්ඨජනනං හොති.

නාලංකම්මනීයනති න සකකා හොති මෙජ්ඣං බම්මං පටිසෙවිතුං

අලඤ්ච ඛො හොති මාතුගාමං දුට්ඨලොභි වාචාහි ඔහාසිතුනති සකකා හොති මාතුගාමං දුට්ඨලොභි වාචාහි ඔහාසිතුං

යො පනාති යො යාදිසො -පෙ- භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමසම් අතො අබ්භෙපෙතො භික්ඛුති

තථාරූපෙ ආසනෙති එවරූපෙ ආසනෙ
 මාතුගාමො නාම: මනුසසිද්ධි, න යකඛි න පෙති න තිරථිතගතා
 විඤ්ඤ පටිබලා සුභාසිතදුබ්භාසිතං දුට්ඨලොදුට්ඨලං අභිනිතුං
 සද්ධිනාති එකතො
 එකො එකායාති භික්ඛු චෙව හොති මාතුගාමො ව

රහො නාම වක්ඛුසා රහො සොතසා රහො වක්ඛුසා රහො නාම න සකකා හොති අකම්මං වා නිබ්බන්ධනෙ හමුකං වා උක්ඛිපියමානෙ සිසා වා උක්ඛිපියමානෙ පසිසිතුං සොතසා රහො නාම න සකකා හොති පකති-කථා සොතුං

2 ඉක්බිති ලොගර්ලොතා විශාඛාවෝ නික්ම ගොස් භික්ෂූන්ට මෙපවත් දන්වූහ යම් මහණ කෙනෙක් අලොව්ස් වෙත් ද ඔහු අවමන් කෙරෙත් අසුණු කියති, දෙස් පහල කෙරෙත් 'නිසෙයිත් නම් ආසුණමත් උදයි තෙරණුවෝ එකලා වූ මාගමක හා සමග එකලා ව රහසිගත ව නිෂද්ධ කළෝ දු'යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දන්වූහ 'සැබවෙක් ද උදයි, තෝ එකලා වූ මිනිස් මාගමක හා සමග එකලා ව රහසිගත ව නිෂද්ධ කෙළෙහි දු'යි භාග්‍යවත්හු පුළුවන්හ "සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස", භාග්‍යවත් වූදුහු ගඟා කළහ 'කෙසේ නම් තුළුපුරුෂය, තෝ එකලා වූ මිනිස් මාගමක හා සමග එකලා ව රහසිගත ව නිෂද්ධ කෙළෙහි ද, තුළුපුරුෂය, තෙල තො පහනුන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ තො වෙයි තවද මහණෙනි, වෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට

"අස්න ප්‍රතිවස්තන නො වූයේ ම ටේ ද කම්මොග්‍ය නො ටේ ද' ඕනිස්මාගමකට තුළුපුළුල් කියන්නට යොග්‍ය ටේ ද, යම් මහණෙක් එබඳු අස්නෙක එකලා වූ මාගමක හා සමග එකලාව රහසිගත ව නිෂද්ධ කෙරේ නම් හැදෑහියයුතු වචන ඇති උවැසියක් නොමෝ මේ මහණහු දක සහවෙසෙසින් හෝ පවිත්‍රියෙන් හෝ දෙ ඇවැත් අතුරින් එක්තර-යෙකින් කියන්නී නම් මහණ තෙම නිෂද්ධ පිළිත් කරන්නේ සහ-වෙසෙසින් හෝ පවිත්‍රියෙන් හෝ දෙ ඇවැත් අතුරින් එක්තරයෙකින් පිළියම කරවිය යුත්තේය. හැදෑහියයුතු වචන ඇති ඒ උවැසි නොමෝ යමෙකින් හෝ කියන්නී නම් ඒ මහණ තෙම ඒ ඇවැත්හින් හෝ පිළියම කරවිය යුතුවේ ය. මේ ධර්මය ද අනියත ටේ "

3 නහෙව මො පන පටිවස්තන ආසනං හොති යනු නො වැසුනේ වෙයි. බිත්තියෙන් හෝ කවුළුවෙන් හෝ කලාලින් හෝ කබිතුරුපවුරින් හෝ රුකින් හෝ ටැඹින් හෝ පැලලිපොතුයෙන් හෝ යම් කිසිවකින් වැසුනේ වෙයි

නාලං කම්මනියං යනු වෙවුන්දම් සෙවුනට නො හැකි වෙයි

අලක්ඛ මො හොති මාතුශාමං දුළුළලාහි වාචාහි ඛණ්ඩිතං යනු මිනිස්මාගමකට තුළුපුළුල් කියන්නට හැකි වෙයි

යො පන යනු යමෙක් යම් බඳුයෙක් හිඤ්ඤා යනු මේ තෙම මේ අවයෙති 'හිඤ්ඤා'යි අදහස් කරණ ලදී

තථාරූපෙ ආසනෙ යනු එබඳු අස්නෙක.

මාතුශාම නම් මිනිස්මාගම, යකින්නක් නො වෙයි ප්‍රෙතියක් නො වෙයි, තිරිසන්ගිය මාගමක් නො වෙයි නුවණැති වූවා සුඛැසි දුඛැසි තුළුපුළුල් නො තුළුපුළුල් දැනගන්නට ප්‍රතිබල වූවා වෙයි

සද්ධිං යනු: එකට

එකො එකාය යනු. මහණෙක් ද මාගමක් ද වෙයි

රහො නම් ඇසට රහස, කණට රහස. ඇසට රහස නම් ඇස කසන කල්හි බාම හෝ නහන කල්හි හිස හෝ නගන කල්හි දක්නට නො හැකි වෙයි කණට රහස නම් පියවි බස් අසන්නට නො හැකි වෙයි.

නිසර්ජ්. කප්පයානි මාතුගාමෙ නිසිනො භික්ඛු උපනිසිනො, වා
හොති උපනිපනො, වා, භික්ඛු නිසිනො මාතුගාමො උපනිසිනො, වා
හොති උපනිපනො, වා, උහො වා නිසිනො, හොනති උහො වා නිපනො,

සද්දායාමිච්ඡා නාම අගතඵලා අභිසමෙතාවනී විඤ්ඤානසංඝතා,

උපාසිකා නාම බුද්ධං සරණං ගතා ධම්මං සරණං ගතා සබ්බං සරණං
ගතා

දිස්වාති පසසිකා

ද්විතීයං ධම්මානං අඤ්ඤාතරොන වදෙය්‍ය සබ්බාදිසෙසෙන වා පාවනති-
සෙන වා නිපජ්ජං භික්ඛු පටිජානමානො දව්‍යං ධම්මානං අඤ්ඤාතරොන
කාරොතබ්බො සබ්බාදිසෙසෙන වා පාවිතතියෙන වා, යෙන වා සා සද්දායා-
මිච්ඡා උපාසිකා වදෙය්‍ය, තෙන සො භික්ඛු කාරොතබ්බො

සා වෙ ඵලං වදෙය්‍ය “අයෙයා මයා දිට්ඨො නිසිනො මාතුගාමෙන
සද්දායං කායසංඝගතං සමාපජ්ජනො”ති සො ව නං පටිජානාති, අපතතියා
කාරොතබ්බො, සා වෙ ඵලං වදෙය්‍ය “අයෙයා මයා දිට්ඨො නිසිනො මාතු-
ගාමෙන සද්දායං කායසංඝගතං සමාපජ්ජනො”ති සො වෙ ඵලං වදෙය්‍ය
“සච්චාහං නිසිනො, නො ව බො කායසංඝගතං සමාපජ්ජ”නති
නිසර්ජ්‍ය කාරොතබ්බො -පෙ- “නාහං නිසිනො අපි ව බො නිපනො”ති
නිසර්ජ්‍ය කාරොතබ්බො -පෙ- “නාහං නිසිනො අපි ව බො ඩිතො”ති
න කාරොතබ්බො

සා වෙ ඵලං වදෙය්‍ය “අයෙයා මයා දිට්ඨො නිපනො මාතුගාමෙන
සද්දායං කායසංඝගතං සමාපජ්ජනො”ති සො ව නං පටිජානාති, අපතතියා
කාරොතබ්බො -පෙ- “සච්චාහං නිපනො, නො ව බො කායසංඝගතං
සමාපජ්ජනති” නිසර්ජ්‍ය කාරොතබ්බො -පෙ- “නාහං නිපනො අපි ව බො
නිසිනො”ති නිසර්ජ්‍ය කාරොතබ්බො -පෙ- “නාහං නිපනො අපි ව බො
ඩිතො”ති, න කාරොතබ්බො

සා වෙ ඵලං වදෙය්‍ය “අයෙයා මයා සුතං නිසිනො මාතුගාමො
දුට්ඨිලාභි වාමාභි ඔහාසනසංඝා”ති සො ව නං පටිජානාති, අපතතියා
කාරොතබ්බො -පෙ- “සච්චාහං නිසිනො, නො ව බො දුට්ඨිලාභි වාමාභි
ඔහාසි”නති නිසර්ජ්‍ය කාරොතබ්බො -පෙ- “නාහං නිසිනො අපි ව බො
නිපනො”ති නිසර්ජ්‍ය කාරොතබ්බො -පෙ- “නාහං නිසිනො අපි ව බො
ඩිතො”ති න කාරොතබ්බො

නිෂ්ප්පං කප්පෙය්‍ය යනු මාගම හුන් කල මහණ තෙම වැලුන හුන්තේ හෝ වෙයි, වැලුන හොත්තේ හෝ වෙයි, මහණ හුන් කල්හි මාගම වැලුන හුන්තේ හෝ වෙයි වැලුන හොත්තේ හෝ වෙයි. දෙදෙන හෝ හුන්නාහු වෙති දෙදෙන හෝ හොත්තාහු වෙති

සද්දෙය්‍යච්චසා නම් පාමිණි සෝවාන් ඵල ඇති පිළිවිදි සිවුසත් ඇති දත් සසුන් ඇති (උවෘසි)

උපාසිකා නම්: බුදුන් සරණ ගියා ය, දහම් සරණ ගියා ය, සතුන් සරණ ගියා ය

දිස්වා යනු දෑක

සභවෙසෙසින් වේවසි පවිතියෙන් වේවසි දෙ ඇවැත් අතුරින් එක්තරයෙකින් කියා නම් මහණ තෙම නිෂද්ධ පිළින කරණයේ සභ-වෙසෙසින් වේවසි පවිතියෙන් වේවසි දෙ ඇවැත් අතුරින් එක්තරයෙකින් පිළියම් කරවිය යුත්තේ ය ඒ හැදෑගියයුතු වචන ඇති උවෘසි තොමෝ යමෙකින් කියා නම් ඒ මහණ තෙම එයින් හෝ පිළියම් කරවිය යුත්තේ යි.

ඒ උවෘසි 'හිමිහු මාගමක හා කායසංසඨියට සමවදිමින් හුන්නාහු මා විසින් දක්නා ලදහ'යි ඉදින් මෙසේ කියා නම්: ඒ මහණ තෙමේ එය පිළින කෙරේ නම් (සභවෙසෙස්) ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය ඒ උවෘසි ඉදින් 'හිමිහු මාගමක හා කායසංසඨියට සමවදිමින් හුන්නාහු මා විසින් දක්නා ලදහ'යි මෙසේ කියා නම්. ඒ මහණ 'සැබව මම හුන්නෙමි එතෙකුදුවත් කායසංසඨියට නො සමවන්මි' යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් නිෂද්ධ නිමිතින් වූ ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය මම නිෂද්ධ නො කෙළෙමි. එතෙකුදුවත් හොත්තෙමි'යි ශය්‍යා නිමිති වූ ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය. 'මම නිෂද්ධ නො කෙළෙමි එතෙකුදුවත් සිටියෙමි'යි නො කරවිය යුත්තේ යි.

ඒ උවෘසි 'හිමිහු මාගමක හා කායසංසඨියට සමවදිමින් හොත්තාහු මා විසින් දක්නා ලදහ'යි ඉදින් මෙසේ කියා නම්. ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරේ නම්, ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය 'සැබව මම හොත්තෙමි. එතෙකුදුවත් කායසංසඨියට නො සමවන්මි'යි කියා නම් ශය්‍යා නිමිතින් වූ ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය. 'මම නො හොත්තෙමි එතෙකුදුවත් නිෂද්ධ කෙළෙමි'යි කියා නම්, නිෂද්ධ නිමිතින් වූ ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නො හොත්තෙමි එතෙකුදුවත් සිටියෙමි'යි කියා නම්, නො කරවිය යුත්තේ යි

ඒ උවෘසි 'හිමියන් මාගමකට තුළල් තෙපුලින් කියමින් හුන්නවුන් මා විසින් අස ලද'යි. ඉදින් මෙසේ කියා නම්. ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරේ නම්, ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය සැබව මම හුන්නෙමි එතෙකුදුවත් තුළල් තෙපුලින් නො කිමි'යි කියා නම්, නිෂද්ධ නිමිතින් වූ ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නිෂද්ධ නො කෙළෙමි එතෙකුදුවත් ශය්‍යා කෙළෙමි'යි කියා නම්, ශය්‍යා නිමිතින් වූ ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නිෂද්ධ නො කෙළෙමි එතෙකුදුවත් සිටියෙමි'යි කියා නම්, නො කරවිය යුත්තේ යි.

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අය්‍යසා මයා සුතං නිපන්නස්ස මාතුගාමි, දුට්ඨලාභි වාචාහි ඔහාසන්නස්ස”ති සො ච තං පටිජානාති, ආපනතියා කාරෙතබ්බො -පෙ- ‘සච්චාහං නිපන්නො තො ච බො දුට්ඨලාභි වාචාහි ඔහාසි”නති නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාහං නිපන්නො අපි ච බො නිසින්නො”ති නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාහං නිපන්නො අපි ච බො ඩිතො”ති ත කාරෙතබ්බො

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අය්‍යසා මයා දිට්ඨො මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසින්නො”ති සො ච තං පටිජානාති, නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාහං නිසින්නො අපි ච බො නිපන්නො”ති නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- ‘නාහං නිසින්නො අපි ච බො ඩිතො”ති, ත කාරෙතබ්බො

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අය්‍යසා මයා දිට්ඨො මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිපන්නො”ති සො ච තං පටිජානාති නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාහං නිපන්නො අපි ච බො නිසින්නො”ති, නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාහං නිපන්නො අපි ච බො ඩිතො”ති, ත කාරෙතබ්බො

අයමිති පුරිට්ඨං උපාදාය වුච්චති

අනියතොති ත නියතො සබ්බාදිසෙසො වා පාවිතතියං වා

4 ගමනං පටිජානාති නිසජ්ජං පටිජානාති ආපනතීං පටිජානාති, ආපනතියා කාරෙතබ්බො ගමනං පටිජානාති නිසජ්ජං ත පටිජානාති ආපනතීං පටිජානාති, ආපනතියා කාරෙතබ්බො ගමනං පටිජානාති නිසජ්ජං පටිජානාති ආපනතීං ත පටිජානාති, නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො ගමනං පටිජානාති නිසජ්ජං ත පටිජානාති ආපනතීං ත පටිජානාති, ත කාරෙතබ්බො ගමනං ත පටිජානාති නිසජ්ජං පටිජානාති, ආපනතීං පටිජානාති, ආපනතියා කාරෙතබ්බො ගමනං ත පටිජානාති නිසජ්ජං ත පටිජානාති ආපනතීං පටිජානාති, ආපනතියා කාරෙතබ්බො ගමනං ත පටිජානාති, නිසජ්ජං පටිජානාති, ආපනතීං ත පටිජානාති, නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො ගමනං ත පටිජානාති, නිසජ්ජං ත පටිජානාති, ආපනතීං ත පටිජානාති, ත කාරෙතබ්බොති

දුතියඅනියතසිකිකාපදං නිවර්තං

5 උද්දට්ඨො බො ආයස්සන්නො දො අනියතා ධම්මා තත්ථායස්සන්නො පුච්ඡාමි, කච්ඡිත්ථ පරිසුද්ධා දුතියවපි පුච්ඡාමි, කච්ඡිත්ථ පරිසුද්ධා තතියවපි පුච්ඡාමි, කච්ඡිත්ථ පරිසුද්ධා පරිසුද්ධත්ථායස්සන්නො තත්ථා භුණ්ඨි, ට්ඨවෙන ධාරයාමිති

තසසුද්දානං

දලංකමමනියඤ්චො තපොච ච තභොච බො,
අනියතා සුපඤ්ඤතො බුද්ධසෙවෙති ත භාදිතාති

අනියතකණ්ණො නිවර්තො

ඒ උවැසි 'හිමියන් මාගමකට තුළුල් තෙපුලින් කියමින් වැද හොත්තවුන් බස මා විසින් අසන ලද්ද'යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරේ නම්, ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය "සැබැව මම හොත්තෙමි එතෙකුදුවන් තුළුල් තෙපුලින් නො කීම'යි කියා නම්, ශය්‍යා නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නො හොත්තෙමි එතෙකුදුවන් හුන්නෙමි'යි කියා නම්, නිෂද්ධ නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නො හොත්තෙමි එතෙකුදුවන් සිටියෙමි'යි කියා නම්, නො කරවිය යුත්තේ ය

ඒ උවැසි 'හිමිහු එකලා වූ මාගමක හා එකලා ව රහසිගත ව හුන්නාහු මා විසින් දක්නා ලදහ'යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරේ නම්, නිෂද්ධ නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නිෂද්ධ නො කෙළෙමි එතෙකුදුවන් හොත්තෙමි'යි කියා නම්, නිපතායා නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නිෂද්ධ නො කෙළෙමි එතෙකුදුවන් සිටියෙමි'යි කියා නම්, නො කරවිය යුත්තේ ය

ඒ උවැසි 'හිමිහු එකලා වූ මාගමක හා එකලා ව රහසිගත ව හොත්තාහු මා විසින් දක්නා ලදහ'යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරේ නම්, නිපතායා නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නො හොත්තෙමි එතෙකුදුවන් හුන්නෙමි'යි කියා නම්, නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නො හුන්නෙමි එතෙකුදුවන් සිටියෙමි'යි කියා නම්, නො කරවිය යුත්තේ ය

අයඛපි යනු පළමු ශික්ෂාපදය ගෙණ කියනු ලැබෙයි
අනියතො යනු සහවෙසෙස හෝ පච්ඡි ය හෝ නියත නො වූයේ

4 ගමන පිළින කෙරේ නම් නිෂද්ධ පිළින කෙරේ නම් ඇවැත පිළින කෙරේ නම්, ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින කෙරේ නම් නිෂද්ධව පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැත පිළින කෙරේ නම් ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින කෙරේ නම් නිෂද්ධව පිළින කෙරේ නම් ඇවැත පිළින නො කෙරේ නම් නිෂද්ධ නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින කෙරේ නම් නිෂද්ධව පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැත පිළින නො කෙරේ නම්, නො කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින නො කෙරේ නම් නිෂද්ධව පිළින කෙරේ නම් ඇවැත පිළින කෙරේ නම් ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින නො කෙරේ නම් නිෂද්ධව පිළින කෙරේ නම් ඇවැත පිළින නො කෙරේ නම් නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින නො කෙරේ නම් නිෂද්ධව පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැත පිළින නො කෙරේ නම් නො කරවිය යුත්තේ ය

දෙවැනි අනියතශික්ෂාපදය නිමි.

5 ආයුෂ්ඨිත්ති, දෙ අනියතාපනතිහු උදෙසන ලද්දහු මැ යි එහි ලා ආයුෂ්මතුන් පුළුවස්මි කිම පිරිසුදු වවු ද? දෙවන වට ද පුළුවස්මි කිම පිරිසුදු වවු ද? තෙවන වට ද පුළුවස්මි කිම පිරිසුදු වවු ද? මෙහි ලා ආයුෂ්මත්තු පිරිසුදුහ එහෙයින් තුෂ්ණිමිභූතයහ මෙය මෙසේ ධරමි" යනුයි

එහි උද්‍යුතය:

අලංකමමනිය ද නභෙවබො ද යි අනියතාපනතිහු තාදිගුණ ඇති ශ්‍රෙෂ්ඨ වූ බුදුන් විසින් පණවන ලදහ

අනියත කාණ්ඩය නිමිශේය.

5.

නියෝගනියකරණය.

දුමේ මඩා පනායසමනොනා නිංස නියෝගනියා පාමිනනියා බමො

උදෙසං ආගව්ජනති.

චිව්වරෙගො

5. 1. 1.

පඨමකඨිනාසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා වෙසාලියං විහරති ගොතමකෙ වෙතියෙ තෙන ඛො පන සමයෙන භගවතා භික්ඛූනං තිච්චරං අනුඤ්ඤානං හොති ඡබ්බගතිසා භික්ඛූ භගවතා තිච්චරං අනුඤ්ඤානනති අඤ්ඤාතෙව තිච්චරෙන ගාමං පටිසන්ති, අඤ්ඤාත තිච්චරෙන ආරුමෙ අව්ජනති, අඤ්ඤාත තිච්චරෙන තහානං ඕතරන්ති. යෙ තෙ භික්ඛූ අපට්ඨා, තෙ උප්පායනති ඛියන්ති විජාවෙනති. “කථං හි නාම ඡබ්බගතිසා භික්ඛූ අතිරෙකච්චරං ධාරෙසසන්ති”ති අථ ඛො තෙ භික්ඛූ* භගවතො එතමිඤ්ඤං ආරුමෙවසුං -පෙ- ‘සච්චං කිර භූමෙහ භික්ඛවෙ අතිරෙකච්චරං ධාරෙපා’ති “සච්චං භගවා” විහරති බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම භූමෙහ මොඝපුරිසා අතිරෙකච්චරං ධාරෙසසථ. තෙනං මොඝපුරිසා අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“යො පන භික්ඛූ අතිරෙකච්චරං ධාරෙසා නියෝගනියං පාමිනනියං”නති.

එවඤ්චදං භගවතා භික්ඛූනං සිකඛාපදං පඤ්ඤානං හොති

[මුලපඤ්ඤානති.]

2 තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මතො ආනාදෙසා අතිරෙකච්චරං උපපන්නං හොති ආයස්මා ව ආනාදෙසා නං චිව්වරං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස දාහුකාමො හොති ආයස්මා ව සාරිපුත්තො සාකෙතෙ විහරති. අථ ඛො ආයස්මතො ආනාදෙසා එතදහොසි “භගවතා සිකඛාපදං පඤ්ඤානං න අතිරෙකච්චරං ධාරෙතබ්බ”නති ඉදං මෙ අතිරෙකච්චරං උපපන්නං, අහඤ්චිමං චිව්වරං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස දාහුකාමො, ආයස්මා ව සාරිපුත්තො සාකෙතෙ විහරති, කථනානුඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ”නති අථ ඛො ආයස්මා ආනාදෙසා භගවතො එතමිඤ්ඤං ආරුමෙවසි “කිව වීරං පනානඤ්ඤා සාරිපුත්තො අගච්ඡස්සති”ති “තච්චං වා භගවා දිවසං දස්මං වා”ති අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ බමමිං කථං කථා භික්ඛූ ආමනෙතසි “අනුජාතාම භික්ඛවෙ දසාහපරමං අතිරෙකච්චරං ධාරෙතුං එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

- “අබ්බගතිසෙ සිකඛා අකෙසපරිසායසා විහරතිතා” ම ජ සං අසිකා

5.

නිසැඟිකාණ්ඩය

ඇවැත්නි, මේ නිසැඟි පවිති ඇවැත්නු
උදෙසීමට පැමිණෙත්
විවරවගීය

5. 1. 1.

ප්‍රථමකයිනාශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුහු විසල්පුර ගොතමක වෛත්‍යසථානයෙහි වැඩ වෙසෙති එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් තුන් සිවුරු අනුදන්තා ලද වෙසි සවග මහණහු “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් තුන් සිවුරු අනුදන්තා ලද්දේ අතින් ම තුන් සිවුරකින් ගම් වදිති, අතින් ම තුන් සිවුරකින් අරමෙහි හිඳිත්, අතින් ම තුන් සිවුරකින් තහන තොටට බසින් යම් මහණ කෙතෙක් අලොවුන් වෙත් නම් ඔහු අවඥා කෙරෙති, අගුණ කියති, දෙස් පහළ කෙරෙත් කිසෙයින් නම් සවග මහණහු අසිරි සිවුරු බරන්ද්”යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් “සැළ කළහ “සැබෑ ද මහණෙනි, තෙපි අසිරි සිවුරු බරවු ලැබි හඟවත්නු පුළුවන්හ සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස,”යි ඔහු කීහ භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහුහ කිසෙයින් නම් තුළු පුරුෂයෙහි, තෙපි අසිරි සිවුරු බරවු ද? තුළු පුරුෂයෙහි, තෙල තො පහනුන්ගේ පහන් බව පිණිස හෝ තො වෙසි තව ද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට

“යම් මහණෙක් තෙම අසිරි සිවුරක් බර නම් නිසැඟිපවිති වේ”ය යි

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් භික්ෂුන්ට මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය පණවන ලද්දේ වේ

[මුල් පැණවිමසි.]

2 එසමයෙහි ආයුෂ්මත් ආනන්ද සච්චරියන් වහන්සේට අතිරෙක විවරයෙක් උපන්නේ වෙසි ආයුෂ්මත් ආනන්ද සච්චරියන් වහන්සේත් ඒ සිවුර ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර සච්චරියන් වහන්සේට දෙනු කැමැත්තාහ ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර සච්චරියන් වහන්සේත් සාකෙතයෙහි වාසය කෙරෙති එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුනට මේ සිත විය ‘භාග්‍යවතුන් විසින් අසිරිත් සිවුරක් තො දුරියයුතු ය යි සිකපද පතවන ලදී මේ ද මට උපන් අසිරිත් සිවුරෙක, මම ද මේ සිවුර ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර සච්චරියන් වහන්සේට දෙනු කැමැත්තෙමි ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර සච්චරියන් වහන්සේත් සාකෙතයෙහි වාසය කෙරෙති කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දු?’ යි ඉක්බිති ආයුෂ්මත් අනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දන්වූහ “ආනන්දය, කිපමිණ කලෙකින් ශාරිපුත්‍රයෝ එන්නාහුදැයි පුළුවන්හ ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස, තව වැනි හෝ දහ වැනි හෝ දවසැ’යි අනන්ද තෙරණුවෝ කීහ එකල්හි භාග්‍යවතුන් මේ නිදනෙහි මේ කාරණයෙහි දැනම් කපා වදාර භික්ෂුන් ඇමතුහ ‘මහණෙනි, දහ දවසක් පරම කොට අසිරිත් සිවුරක් බරන්නට අනුදනිමි භවද මහණෙනි, මෙසේ මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට

“නිවේදනවිවරණය, භික්ෂුණී, උබ්බතසමිං කසිනෙ දසාභසරමං අනිසේකවිවරං ඛාණ්ඩබ්බං තං අතිකාමයෙනා නිසංගතියං ආවිතනිය”නති

[දුතියමඤ්ඤානති]

3 නිවේදනවිවරණයෙහි භික්ෂුණො විවරං කතං වා හොති නට්ඨං වා විනට්ඨං වා දබ්බං වා විවරස්සා වා උපවජ්ජනා

උබ්බතසමිං කසිනෙති අට්ඨන්තං මාතිකානං අඤ්ඤාතරාය මාතිකාය උබ්බතං හොති, සඛෙසන වා අනන්තං උබ්බතං හොති

දසාභසරමනති දසාභසරමනා¹ ඛාණ්ඩබ්බං

අනිසේකවිවරං නාම අනගිට්ඨිතං අවිකපජිතං

විවරං නාම ජන්තං විවරානං අඤ්ඤාතරං විවරං විකප්පනුපගපවජ්ජමං

කං අතිකාමයෙනා නිසංගතියං හොති² එකාදසෙ අරුණ්ණයාමනෙ නිසංගතියං හොති නිසංජ්ඣතබ්බං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා සුගතලස්ස වා ඵලඤ්ච පන භික්ෂුවෙ නිසංජ්ඣතබ්බං තෙන භික්ෂුණා සබ්බං උපසඛකමිත්වා එකංසං උත්තරාසඛං කර්ත්වා බුද්ධිතං භික්ෂුතං පාදෙ වජ්ඣිකා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ඤා පගගෙත්වා ඵලමස්ස වචනියො “ඉදං මෙ භනෙත විවරං දසාභාතිකකන්තං නිසංගතියං ඉමාහං සබ්බස්ස නිසංජාමි”ති නිසංජිත්වා අපභති දෙසෙතබ්බං බ්‍යවෙනන භික්ෂුණා පටිබලෙන අපභති පටිගගෙතබ්බං නිසංගතීවරං දතබ්බං

“සුණංහු මෙ භනෙත සඛෙසං ඉදං විවරං ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ෂුණො නිසංගතියං සබ්බස්ස නිසංගතියං යදි සබ්බස්ස පතතකල්ලං, සඛෙසං ඉමං විවරං ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ෂුණො දදෙය්‍ය”ති

4 තෙන භික්ෂුණා සමබ්බලෙ භික්ෂු උපසඛකමිත්වා එකංසං උත්තරාසඛං කර්ත්වා බුද්ධිතං භික්ෂුතං පාදෙ වජ්ඣිකා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ඤා පගගෙත්වා ඵලමස්ස වචනියො “ඉදමෙම භනෙත විවරං දසාභාතිකකන්තං නිසංගතියං ඉමාහං අයසමන්තානං නිසංජාමි”ති නිසංජිත්වා අපභති දෙසෙතබ්බං බ්‍යවෙනන භික්ෂුණා පටිබලෙන අපභති පටිගගෙතබ්බං නිසංගතීවරං දතබ්බං

“සුණංහු මෙ අයසමන්තා. ඉදං විවරං ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ෂුණො නිසංගතියං අයසමන්තානං නිසංගතියං යදයසමන්තානං පතතකල්ලං, අයසමන්තා ඉමං විවරං ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ෂුණො දදෙය්‍ය”නති

5 තෙන භික්ෂුණා එකං භික්ෂු උපසඛකමිත්වා එකංසං උත්තරාසඛං කර්ත්වා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ඤා පගගෙත්වා ඵලමස්ස වචනියො “ඉදං මෙ අවුසො විවරං දසාභාතිකකන්තං නිසංගතියං ඉමාහං අයසමන්තො නිසංජාමි”ති නිසංජිත්වා අපභති දෙසෙතබ්බං තෙන භික්ෂුණා අපභති පටිගගෙතබ්බං නිසංගතීවරං දතබ්බං “ඉමං විවරං අයසමන්තො දමි”ති

1 දසාභසරමනාය සි ලිඛිත 2 ‘හොති’ ඉදං පදං පොඤ්ඤාසු අච්ඡි සිත්තාපදාද පන නානි.

“හික්කුණු විසින් කොට නිම වූ සිවුරු ඇති කල්හි කෙළින් උදලි කල්හි දස දවසක් පරම කොට අසිතින් සිවුර බැරිය යුතු ය. ඒ දසාහ-පරම කාලය ඉක්මවන්නාහට නිසැරිපවිනි මේ

[දෙවනපැණවිමසි]

3 නිධිත විවරණිං යනු හික්කුණුගේ විවරය කරණ ලද හෝ වෙසි තවුයේ හෝ වැනානුනේ හෝ දැවුනේ හෝ සිවුරු ලැබීමේ ආශාව සිදුනී හෝ වෙයි.

උබහතණිං කභිනෙ යනු අට වැදූරුම් මානිකාවන් අතුරෙන් එක්තරා මානිකායෙකින් උදුලේ වෙයි සඛ්ඝයා විසින් හෝ අතරු උදුරණ ලද වෙයි.

දසාහපරමං යනු දස දවසක් පරම කොට ඇති කාලය බැරිය යුත්තේ ය

අතිරෙක විවර නම් තො ඉටත ලද තො විකපන ලද ය.

විවර නම් සවැදූරුම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා විකපුන් පොහොතා පාසිම් සිවුරෙක

තං අතිකතාමයතො නිසංගහියං හොති යනු එකොළොස් වැනි අරුණ නැගෙන සඳ නිසැරි වෙයි සඛ්ඝයාට හෝ ගණයාට හෝ පුතු-ලක්භට හෝ නිසැරිය යුතු ය තව ද මහණෙනි, මෙසේ නිසැරිය යුතු ය ‘ඒ මහණනු විසින් සඛ්ඝයා වෙත එළඹ උතුරුසභ එකස් කොට මහලු හික්කුන් පා වැද උළුල්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර දස දවසක් ඉක්මෙන ලද නිසැරි විය මෙය මම් සභනට නිසර්ම’යි නිසර් ඇවැත් දෙසිය යුතු ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්කු විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතු. නිසැර සිවුර දිය යුතු

“වහන්ස, සඛ්ඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මෙනම් මහණනුගේ මේ සිවුර නිසැරි විය සභනට නිසර්ත ලද ඉදින් සභනට පැමිණිකල් ඇත් නම් සඛ්ඝ තෙමේ මේ සිවුර මෙනම් මහණහට දෙන්නේ ය”යි

4 ඒ මහණනු විසින් බොහෝ හික්කුන් කරා එළඹ උතුරුසභ එකස් කොට මහලු හික්කුන් පා වැද උළුල්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නාහු ය ‘වහන්ස, මාගේ මේ සිවුර දස දවස් ඉක්ම ගියේ නිසැරි විය මම් මේ සිවුර ආයුෂ්මත්තට නිසර්ම’යි නිසර් ඇවැත් දෙසිය යුතු ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්කු විසින් ඇවැත් පිළිගතයුතු නිසැර සිවුර මිහට දිය යුතු

“ආයුෂ්මත්ති, මා කියන්නක් අසත්වා මෙනම් හික්කුනුගේ මේ සිවුර නිසැරි විය ආයුෂ්මත්තට නිසර්ත ලද ඉදින් ආයුෂ්මත්තට පැමිණි කල් ඇත් නම් ආයුෂ්මත්ත මේ සිවුර මෙනම් මහණහට දෙන්නාහු ය”යි

5 ඒ මහණනු විසින් එක් මහණක්කු වෙත එළඹ උතුරුසභ එකස් කොට උළුල්ලෙන් හිඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ‘ඇවැත්නි, මාගේ මේ සිවුර දස දවසක් ඉක්ම ගියේ නිසැරි විය මම් මේ සිවුර ආයුෂ්මත්තට නිසර්ම’යි නිසර් ඇවැත් දෙසිය යුතු ඒ මහණනු විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතු නිසැර සිවුර ‘මේ සිවුර ආයුෂ්මත්තට දෙමි’යි දිය යුතු.

6 දස දවසක් ඉක්ම ගිය කල්හි 'ඉක්ම ගියේ ය යන සංඥා ඇත්තේ, නිසාහි පවිති වෙයි දස දවසක් ඉක්ම ගිය කල්හි විමති ඇත්තේ, නිසාහි පවිති වෙයි දස දවසක් ඉක්ම ගිය කල්හි 'ඉක්ම නො ගියේ ය, යන සංඥා ඇත්තේ, නිසාහි පවිති වෙයි නො ඉටන ලද්දෙහි ඉටන ලද්ද හි සංඥා ඇත්තේ, නිසාහි පවිති වෙයි නො විකපන ලද්දෙහි විකපන ලද්ද හි සංඥා ඇත්තේ, නිසාහි පවිති වෙයි නො විසජන ලද්දෙහි විසජන ලද්ද හි සංඥා ඇත්තේ, නිසාහි පවිති වෙයි නො නවුයෙහි නටා හි සංඥා ඇත්තේ නිසාහි පවිති වෙයි. නො වැනැසුනෙහි වැනැසිනා හි සංඥා ඇත්තේ, නිසාහි පවිති වෙයි නො දැවුනෙහි දැවිනා හි සංඥා ඇත්තේ, නිසාහි පවිති වෙයි නො පාහැර ගත්තෙහි පාහැර ගන්නා ලද්ද හි සංඥා ඇත්තේ නිසාහි පවිති වෙයි නිසාහි සිටුර නො නිසද පරිභොග කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වෙයි දස දවස් නො ඉක්මුනෙහි ඉක්මිනා හි සංඥා ඇත්තේ, දුකුලාඥාවන් වෙයි දස දවස් නො ඉක්මුනෙහි විමති ඇත්තේ, දුකුලාඥාවන් වෙයි දස දවස් නො ඉක්මුනෙහි නො ඉක්මිනා හි සංඥා ඇත්තේ, ඇවැත් නාහි

7 ඇතුළු දස දවස්හි ඉටා නම් විකපා නම් විසදා නම් නායේ නම් වැනැසේ නම් දූවේ නම් අසිදු ගණිත් නම් විස්වාසි ව ගණිත් නම් ඇවැත් කාහි උම්මත්තකයහට ආදිකම්මකයහට, ඇවැත් නානා'යි

8 නවද එසමයෙහි ඡතුවගිතිය භික්ෂුහු නිසාදු සිටුර නො දෙති. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ 'මහණෙනි, නිසාදු සිටුර නො දිය යුතු නො වෙයි යමෙක් නො දේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ' යයි.

ප්‍රථම කඨින ශික්ෂාපදය හිමි.

5. 1. 2.

ද්විතීයකඨිනශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීප-
යෙහි වූ අතෙපිඬුසිටුහුගේ දෙවර්මිහි වාඩ වාසය කරණ සේක. තවද
එසමයෙහි භික්ෂුහු භික්ෂුන්ගේ අත්පසා සහලසිටුර තබා හඳුනා පොරෝනා
සිටුරින් යුතු ව ජනපදවාරිකායෙහි නික්මෙති ඒ සිටුරා බොහෝ කල්
තබන ලද්දහු හටගත් කාලාල් ඇත්තාහු වෙති භික්ෂුහු ඒ සිටුරා
(අවුටෙහි) තවති ආයුෂමත් අතද තෙරණුවෝ සෙනාසන වාරිකායෙහි
ඇවිදිනාහු ඒ සිටුරා තවන ඒ භික්ෂුන් දුටහ දැක ඒ භික්ෂුන් කරා එළඹ
ඒ භික්ෂුන්ට මෙසේ කීහ 'ඇවැත්නි, කාලාල් හටගත් මේ සිටුරා කවරක්හු-
ගේ ද' යි එකල්හි ඒ භික්ෂුහු ආයුෂමත් අතද තෙරාන්ට එපවත් දැන්වූහ
ආයුෂමත් අතද තෙරණුවෝ අවමන් කෙරෙහි, නුගුණ කියති, දෙස් පහල
කෙරෙත් 'කෙසේ නම් භික්ෂුහු භික්ෂුන්ගේ අත්පසා සහලසිටුර තබා
හඳුනා පොරෝනා සිටුරින් ජනපදවාරිකායෙහි නික්මුණාහු ද' යි ඉක්මිති
ආයුෂමත් අතද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ
'සාඛා ද මහණෙනි, භික්ෂුහු භික්ෂුන්ගේ අත්පසා සහලසිටුර තබා හඳුනා-
පොරෝනා සිටුරින් ජනපද වාරිකායෙහි නික්මෙත් ද' යි 'සාඛව භාග්‍යවතුන්
වහන්ස' භාග්‍යවත් බුදුහු ගඬා කලහ 'කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුළු-
පුරාමයෝ භික්ෂුන් අත සහලසිටුර තබා හඳුනා පොරෝනා සිටුරින් ජනපද-
වාරිකායෙහි නික්මුණාහු ද, මහණෙනි, තෙල නොපහනුන්ගේ පැහැදීමට
හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මේ ශික්ෂාපදය මෙසේ උදෙසවු

“නිවසිතවිවරසමි. හික්ඛුනා උබ්බතසමි. කසිනෙ එකරහනමි
මෙ හික්ඛු නිව්වරෙන විප්පවසෙය්, හික්ඛුගතිං පාචිතති”නති.

එවඤ්ඤාදං හභවතා හික්ඛුනං සිකබ්බපදං පඤ්ඤානං ගොති.

[මුලපඤ්ඤානති]

2 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො හික්ඛු කොසලිගං ගිලා-
නො හොති ඤ්ඤානා නස්ස හික්ඛුනො සන්තිකෙ දුතං පාහෙසුං. “අගදුක්ඛ
හදනො මයං උපට්ඨගිස්සාමි”ති හික්ඛුපි එවමාහංසු, “ගව්ඡාමුසො
ඤ්ඤානා තං උපට්ඨගිස්සානති”ති සො එවමාහ “හභවතාමුසො සිකබ්බපදං
පඤ්ඤානං න නිව්වරෙන විප්පවසිතබ්බ”නති “අභංඤ්චගි ගිලානො, න
සකෙකාමි නිව්වරං අදාය පකකමිතුං, තාහං ගමිස්සාමි”ති. හභවතො
එතමස්සං අරොවෙසුං.

3 අපි ඛො හභවා එතසමි. නිදනෙ එතසමි පකරණෙ ධම්මෙ කප්පං කප්පා
හික්ඛු අමනෙතසි “අනුජානාමි හික්ඛවෙ ගිලානස්ස හික්ඛුනො නිව්වරෙන
අවිප්පවාසසමමුතීං දාතුං. එවඤ්ඤා පන හික්ඛවෙ දුතබ්බං තෙන ගිලානෙන
හික්ඛුනා සබ්බං උපසබ්බාමිති. එකංසං උත්තරාග්ගිතං කර්තා බුද්ධිතං
හික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣනා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිති. අඤ්ජලිං පග්ගහෙති. එව-
මස්ස වචනියො: “අහං හනෙත ගිලානො න සකෙකාමි නිව්වරං අදාය
පකකමිතුං, සොහං හනෙත සබ්බං නිව්වරෙන අවිප්පවාසසමමුතීං යාවාමි”ති.
දුතියමපි යාවිතබ්බො. තතියමපි යාවිතබ්බො. ව්‍යතෙනන හික්ඛුනා පටිබලෙන
සබ්බෙසා ඤ්ඤපෙතබ්බො.

“සුණංසු මෙ හනෙත සබ්බෙසා අයං ඉත්ථානාමෙසා හික්ඛු ගිලානො
න සකෙකාති නිව්වරං අදාය පකකමිතුං සො සබ්බං නිව්වරෙන අවිප්ප-
වාසසමමුතීං යාවති යදි සබ්බස්ස පනතකලලං, සබ්බෙසා ඉත්ථානාමෙසා හික්ඛු-
නො නිව්වරෙන අවිප්පවාසසමමුතීං දදෙය් එසා ඤාති

“සුණංසු මෙ හනෙත සබ්බෙසා අයං ඉත්ථානාමෙසා හික්ඛු ගිලානො
න සකෙකාති නිව්වරං අදාය පකකමිතුං සො සබ්බං නිව්වරෙන අවිප්ප-
වාසසමමුතීං යාවති සබ්බෙසා ඉත්ථානාමෙසා හික්ඛුනො නිව්වරෙන අවිප්පවාස-
සමමුතීං දෙති යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථානාමෙසා හික්ඛුනො නිව්වරෙන
අවිප්පවාසසමමුතීයා දානං, සො තුණ්හස්ස යස්ස නකබ්බෙති, සො භාසෙය්.

දිනාසා සබ්බෙසා ඉත්ථානාමෙසා හික්ඛුනො නිව්වරෙන අවිප්පවාසසමමුතී,
ඛමති සබ්බස්ස, තසමි තුණ්හි, එවමෙනං ධාරයාමි”ති

එවඤ්ඤා පන හික්ඛවෙ ඉමං සිකබ්බපදං උද්දිසෙය්ථ

“නිවසිතවිවරසමි. හික්ඛුනා උබ්බතසමි. කසිනෙ එකරහනමි
මෙ හික්ඛු නිව්වරෙන විප්පවසෙය් අඤ්ඤාන හික්ඛුසමමුතියා, හික්ඛුගතිං
පාචිතති”නති

[ද්විතියපඤ්ඤානති]

4 නිවසිතවිවරසමිනති හික්ඛුනො විවරං කතං වා හොති භට්ඨං වා
ටිකට්ඨං වා දඤ්ඨං වා විවරාසා වා උපවජ්ඣනා

“හික්ෂුහු විසින් කොට නිම වූ සිවුරු ඇති කල්හි කෙළින් උදුළු කල්හි ඉදින් මහණ තෙම එක් රැයකුදු තුන් සිවුරින් වෙන් ව වෙසේ නම් නිසැති පවිනිවේය”යි.

භාග්‍යවතුන් විසින් හික්ෂුන්ට මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය පණවන ලද්දේ වේ

[මුල් පැණවීමයි.]

2 එසමයෙහි කොසඹැනුවර එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වූයේ වෙයි නැගේ ඒ හික්ෂුහුගේ සම්පයෙහි දූතයකු එවූහ. ‘වහන්සේ (වෙති) එත්වා අපි උවැටත් කරමිහ’යි හික්ෂුහු ද මෙසේ කීහු යා ඇවැත්නි, නැගේ තොපට උවැටත් කරන්නාහ’යි හේ මෙසේ කී ය. ‘ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් විසින් ‘තුන් සිවුරින් තොවෙන් ව විසියයුතු ය’යි සිකපද පණවන ලද මම ද ගිලන්ම තුන්සිවුරු ගෙණ නික්ම යන්නට නො පොහොසත්ම මම නො යෙමි’ යි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ

3 එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි ලා දූහැමි කථා වදාරා හික්ෂුන් ඇමැතු සේකා: මහණෙනි, ගිලන් මහණහට ‘නිව්වර අවිප්පවාස සම්මුතිය’ දෙන්නට අනුදනිමි මහණෙනි, මෙසේත් දියයුතු ය ඒ ගිලන් මහණහු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරැසහ එකක් කොට මහලු හික්ෂුන් පා වැද උපල්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය “වහන්ස, මම ගිලන්ම තුන්සිවුරු ගෙණ යන්නට නො පොහොසත්ම වහන්ස, ඒ මම සංඝයා නිව්වර අවිප්පවාස සම්මුතිය අයදිමි’යි දෙවතවට ද යැදිය යුත්තේ ය තෙවතවට ද යැදිය යුත්තේ ය ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිඛල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙම දැන්විය යුත්තේ ය:

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම ගිලන් වූයේ තුන් සිවුරු ගෙණ නික්ම යන්නට නො හැකි වෙයි හෙතෙම සංඝයා නිව්වර අවිප්පවාසසම්මුතිය අයදිමි ඉදින් සංඝයාට පැමිණිකල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට ‘නිව්වර අවිප්පවාස-සම්මුතිය දෙන්නේ ය’ තෙල ඤාතති’යයි

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම ගිලන් වූයේ තුන් සිවුරු ගෙණ නික්ම යන්නට නො හැකි වෙයි හේ සංඝයා ‘නිව්වර අවිප්පවාසසම්මුතිය අයදිමි සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට ‘නිව්වර අවිප්පවාසසම්මුතිය’ දෙයි මෙ නම් මහණහට නිව්වර අවිප්පවාස-සම්මුතිය දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසි වේ නම් හේ තුෂ්ඨිමාන වන්නේ ය යමක්හට තොරිසි වේ නම් හේ කියන්නේ ය

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහට නිව්වර අවිප්පවාසසම්මුතිය දෙන ලද්දේ සංඝයාට රුචි වෙයි එහෙයින් මේ තුෂ්ඨිමාන වය යි මෙසේ මේ තුෂ්ඨිමාන වය ධරමි”යි

තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට

“හික්ෂුහුගේ සිවුර කොට නිම කල්හි කෙළින් උදුළු කල්හි ඉදින් මහණ තෙම හික්ෂුසම්මුතිය නැති ව එක් රැයකුදු තුන්සිවුරින් වෙන් ව වෙසේ නම් නිසැති පවිනිවේය”යි.

[දෙවන පැණවීමයි.]

4 නිට්ඨිතනිව්වරසමා යනු හික්ෂුහුගේ සිවුර කරණ ලද හෝ වෙයි, තවුයේ හෝ වැනැසුනේ හෝ දැවුනේ හෝ සිවුරු ලැබීමේ ආශාව සිදුනේ හෝ වෙයි

උබ්භතස්මිං කඨිනෙනාඨි අට්ඨනං මාතිකානං අඤ්ඤානරය මාතිකාය උබ්භතං හොති සබ්බෙන වා අනාර උබ්භතං හොති

එකරතනමයි චෙ භික්ඛු නිව්වරෙන විප්පවසෙය්‍යාති සබ්බාට්ඨා වා උතතරසබ්බෙන වා අනාරවාසකෙන වා

අඤ්ඤානු භික්ඛුසමුත්ථිතියාති යපෙට්ඨා භික්ඛුසමුත්ථිතියා

නිස්සග්ගිං හොතිති සහ අරුණ්ණගමනෙන¹ නිස්සග්ගිං හොති, නිස්ස-
ප්ඤ්ඤානං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගාලස්ස වා එවඤ්ච පත භික්ඛවෙ නිස්සප්ඤ්-
නබ්බං -පෙ- “ඉදමෙව භනෙන විවරං රතති විප්පවුජ්ඣං² අඤ්ඤානු භික්ඛු-
සමුත්ථිතියා නිස්සග්ගිං, ඉමාගං සබ්බස්ස නිස්සප්ඤ්ඤාති”ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ-
දදෙය්‍යනති -පෙ- අයස්සවනො දමම්”ති

5 ගාමො එකුපවාරො නානුපවාරො, නිවෙසනං එකුපවාරං නානු-
පවාරං, උදෙසිකො³ එකුපවාරෙ නානුපවාරෙ, අට්ඨො එකුපවාරෙ නානු-
පවාරෙ, මාලො එකුපවාරො නානුපවාරෙ, පාසාදෙ එකුපවාරෙ නානුප-
වාරෙ, හමම්ගං එකුපවාරං නානුපවාරං, නාමා එකුපවාරං නානුපවාරං,
සන්ධො එකුපවාරො නානුපවාරෙ, බෙතනං එකුපවාරං නානුපවාරං, ධඤ්ඤා-
කරණං එකුපවාරං නානුපවාරං, අරාමො එකුපවාරෙ නානුපවාරෙ,
විහාරෙ එකුපවාරෙ නානුපවාරෙ, රාකකමුලං එකුපවාරං නානුපවාරං,
අපේක්ඛාකාසො එකුපවාරෙ නානුපවාරෙ

6 ගාමො එකුපවාරො නාම එකකුලස්ස ගාමො හොති පරික්ඛිනෙනා
ව, අනෙතාගාමෙ විවරං නික්ඛිපිත්වා අනෙතාගාමෙ වත්ථබ්බං අපරික්ඛිනෙනා
හොති, යස්මිං ඝරෙ විවරං නික්ඛිතනං හොති තස්මිං ඝරෙ වත්ථබ්බං හත්ථපාසා
වා න විජ්ඣිතබ්බං

7 නානාකුලස්ස ගාමො හොති පරික්ඛිනෙනා ව, යස්මිං ඝරෙ විවරං
නික්ඛිතනං හොති තස්මිං ඝරෙ වත්ථබ්බං සභායෙ වා ආරමුලෙ වා හත්ථපාසා
වා න විජ්ඣිතබ්බං සභායං ගච්ඡන්තො හත්ථපාසෙ විවරං නික්ඛිපිත්වා සභායෙ
වා වත්ථබ්බං ආරමුලෙ වා හත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං සභායෙ විවරං
නික්ඛිපිත්වා සභායෙ වා වත්ථබ්බං ආරමුලෙ වා හත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං
අපරික්ඛිනෙනා හොති, යස්මිං ඝරෙ විවරං නික්ඛිතනං හොති, තස්මිං ඝරෙ
වත්ථබ්බං හත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං

8 එකකුලස්ස නිවෙසනං හොති පරික්ඛිතතඤ්ච නානාගඛො නානා-
ඔවරකා, අනෙතානිවෙසනෙ විවරං නික්ඛිපිත්වා අනෙතානිවෙසනෙ වත්ථබ්බං
අපරික්ඛිතනං හොති, යස්මිං ගබ්බෙ විවරං නික්ඛිතනං හොති, තස්මිං ගබ්බෙ
වත්ථබ්බං, හත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං

9 නානාකුලස්ස නිවෙසනං හොති පරික්ඛිතතඤ්ච නානාගඛො
නානාඔවරකා, යස්මිං ගබ්බෙ විවරං නික්ඛිතනං හොති, තස්මිං ගබ්බෙ වත්ථබ්බං
ආරමුලෙ වා හත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං අපරික්ඛිතනං හොති, යස්මිං
ගබ්බෙ විවරං නික්ඛිතනං හොති තස්මිං ගබ්බෙ වත්ථබ්බං හත්ථපාසා වා න
විජ්ඣිතබ්බං

1 සහ අරුණ්ණගමනො ම ප ආ 2 රතතිවිප්පවුජ්ඣං ම ප සං සස 3 උදෙසිකො
ම ප සං

උබ්බතසම්මං කඛිනෙ යනු අට වැදූරුම් මානිකාවන් අතුරෙහි එක්තරා මානිකායෙකින් උදුළේ වෙයි සබ්බසං විසින් හෝ අතරු උදුරන ලද වෙයි.

එකරතහමිති චෙ හික්ඛු නිව්චරෙන විපපවසෙය් යනු සහලසිවුරින් හෝ උතුරුසහසිවුරින් හෝ අතුරුවසාසිවුරින් හෝ.

අඤ්ඤානු භික්ඛුසමමුතියා යනු භික්ඛුසමමතය තබා

භික්ඛුසමමතං හෝති යනු අරුණු තැනීම සමග නිසැති වෙයි සබ්බසංට හෝ ගණයාට හෝ පුතුලක්භට හෝ නිසැජ්ජය යුතු ය “වහන්ස, මාගේ මේ සිවුර භික්ඛුසමමුති තැනි ව රැයක් වෙන් ව වසන ලද නිසැති වූයේ ය මම් මෙය සබ්බසංට නිසැජ්ජමිති දෙන්නේ යයි දෙන්නාහු යයි ආයුෂමන්භට දෙමි”යි

5 ගම එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි නිවෙස්න එකුපවාර ද තානු-
පවාර ද වෙයි බඩුහල එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි අටල්ල එකුපවාර
ද තානුපවාර ද වෙයි මහල එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි පහය එකුප-
වාර ද තානුපවාර ද වෙයි සඳලුගෙය එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි
තැව එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි, ගාල් සාන්තුව එකුපවාර ද තානුප-
වාර ද වෙයි, කෙන එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි කලවිට එකුපවාර ද
තානුපවාර ද වෙයි අරම එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි වෙහෙර
එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි රාක්ඛුල එකුපවාර ද තානුපවාර ද
වෙයි අබවස එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි

6 එකුපවාර ගම නම් එක් කුලයකට අයත් ගම පිරිකෙව් කරණ
ලද්දේ ද වේ නම් ඇතුළුගම සිවුර තබා ඇතුළුගම විසිය යුතු ය. නො
පිරිකෙව් කරණ ලද්දේ වේ නම් යම් ගෙයක සිවුර තබන ලද වේ ද ඒ ගෙහි
විසිය යුතු ය අත්පසින් නොහල යුතු ය

7 තානා කුලයකට අයත් ගම පිරිකෙව් කරණ ලද්දේත් වේ නම්
යම් ගෙයක සිවුර තබන ලද වේ ද ඒ ගෙහි සභායෙහි හෝ ආරාසමීපයෙහි
හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් නො හල යුතු ය සබ්බට යන්නහු විසින්
අත්පසා සිවුර තබා සෙබෙහි හෝ දොර වෙත හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින්
හෝ නො හල යුතු සෙබෙහි සිවුර තබා සෙබෙහි හෝ දොර වෙත හෝ විසිය
යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හල යුතු පිරිකෙව් නො කරණ ලද්දේ වේ නම්
යම් ගෙයක සිවුර තබන ලද්දේ ද ඒ ගෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ
නො හල යුතු

8 එක් කුලයකට අයත් නිවෙස්න පිරිකෙව් කරණ ලද්දේත් වේ නම්
තානාගඨියෝ තානා ඔවරකයෝ වෙත් නම් ඇතුළු නිවෙස්නෙහි සිවුර තබා
ඇතුළු නිවෙස්නෙහි විසිය යුතු පිරිකෙව් නොකරණ ලද වේ නම් යම්
ගැබෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ ගැබෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ
නොහල යුතු

9 තානා කුලයකට අයත් නිවෙස්න පිරිකෙව් කරණ ලද්දේත් වේ නම්
තානාගඨියෝ තානා ඔවරකයෝ වෙත් නම් යම් ගැබෙක සිවුර තබන ලද ද
ඒ ගැබෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහල යුතු. නොපිරිකෙව්
කරණ ලද වේ නම් යම් ගැබෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ ගැබෙහි විසිය යුතු ය
අත්පසින් හෝ නොහල යුතු.

10. එකකුලස්ස උද්දෙසිතො හොති පරික්ඛිනෙතා ව නානාගඛ්ඨා නානාඔවරකා, අනෙතාඋද්දෙසිතෙ චිවරං නික්ඛිපිතා අනෙතාඋද්දෙසිතෙ වත්ථබ්බං අපරික්ඛිනෙතා හොති, යස්මිං ගබ්භෙ චිවරං නික්ඛිතං හොති, තස්මිං ගබ්භෙ වත්ථබ්බං භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං.

11 නානාකුලස්ස උද්දෙසිතො හොති පරික්ඛිනෙතා ව නානාගඛ්ඨා නානාඔවරකා, යස්මිං ගබ්භෙ චිවරං නික්ඛිතං හොති, තස්මිං ගබ්භෙ වත්ථබ්බං ආරමුලෙ වා භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං අපරික්ඛිනෙතා හොති, යස්මිං ගබ්භෙ චිවරං නික්ඛිතං හොති, තස්මිං ගබ්භෙ වත්ථබ්බං භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං.

12. එකකුලස්ස අට්ටො හොති, අනෙතාඅට්ටෙ චිවරං නික්ඛිපිතා අනෙතාඅට්ටෙ වත්ථබ්බං නානාකුලස්ස අට්ටො හොති නානාගඛ්ඨා නානාඔවරකා, යස්මිං ගබ්භෙ චිවරං නික්ඛිතං හොති, තස්මිං ගබ්භෙ වත්ථබ්බං ආරමුලෙ වා භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං.

13 එකකුලස්ස මාලො හොති, අනෙතාමාලෙ චිවරං නික්ඛිපිතා අනෙතාමාලෙ වත්ථබ්බං. නානාකුලස්ස මාලො හොති නානාගඛ්ඨා නානාඔවරකා, යස්මිං ගබ්භෙ චිවරං නික්ඛිතං හොති, තස්මිං ගබ්භෙ වත්ථබ්බං ආරමුලෙ වා භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං.

14 එකකුලස්ස පාසාදෙ හොති, අනෙතාපාසාදෙ චිවරං නික්ඛිපිතා අනෙතාපාසාදෙ වත්ථබ්බං නානාකුලස්ස පාසාදෙ හොති නානාගඛ්ඨා නානාඔවරකා, යස්මිං ගබ්භෙ චිවරං නික්ඛිතං හොති, තස්මිං ගබ්භෙ වත්ථබ්බං ආරමුලෙ වා භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං.

15. එකකුලස්ස භමමියං හොති, අනෙතාභමමියෙ චිවරං නික්ඛිපිතා අනෙතාභමමියෙ වත්ථබ්බං නානාකුලස්ස භමමියං හොති නානාගඛ්ඨා නානාඔවරකා, යස්මිං ගබ්භෙ චිවරං නික්ඛිතං හොති, තස්මිං ගබ්භෙ වත්ථබ්බං ආරමුලෙ වා භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං.

16 එකකුලස්ස නාවා හොති අනෙතානාවාය චිවරං නික්ඛිපිතා අනෙතානාවාය වත්ථබ්බං. නානාකුලස්ස නාවා හොති නානාගඛ්ඨා නානාඔවරකා, යස්මිං ගබ්භෙ චිවරං නික්ඛිතං හොති, තස්මිං ගබ්භෙ වත්ථබ්බං භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං.

17. එකකුලස්ස සද්දො හොති, සද්දෙ චිවරං නික්ඛිපිතා පුරුකො වා පච්ඡතො වා සහනබ්භනතරා න විජ්ඣිතබ්බං පස්සතො අබ්භනතරං න විජ්ඣිතබ්බං. නානාකුලස්ස සද්දො හොති, සද්දෙ චිවරං නික්ඛිපිතා භත්ථපාසා න විජ්ඣිතබ්බං.

18. එකකුලස්ස බෙහතං හොති පරික්ඛිනතඤ්ච, අනෙතාබෙහතං චිවරං නික්ඛිපිතා අනෙතාබෙහතෙ වත්ථබ්බං අපරික්ඛිතං හොති, භත්ථපාසා න විජ්ඣිතබ්බං. නානාකුලස්ස බෙහතං හොති පරික්ඛිතතඤ්ච, අනෙතාබෙහතෙ චිවරං නික්ඛිපිතා ආරමුලෙ වා වත්ථබ්බං භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං අපරික්ඛිතං හොති, භත්ථපාසා න විජ්ඣිතබ්බං.

10 එක් කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කරණ ලද බඩුහලෙක් වේ නම් නානා ගඟියෝ නානා ඔවරකයෝ වෙන් නම් ඇතුළු බඩුහලෙහි සිටුර නබා ඇතුළු බඩුහලෙහි විසිය යුතු ය නොපිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් යම් ගැබෙක සිටුර නබන ලද ද ඒ ගැබෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු

11 නානා කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කරණ ලද බඩුහලෙක් වේ නම් නානා ගඟියෝ නානා ඔවරකයෝ වෙන් නම් යම් ගැබෙක සිටුර නබන ලද ද ඒ ගැබෙහි දෙර වෙන හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු නොපිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් යම් ගැබෙක සිටුර නබන ලද ද ඒ ගැබෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු

12 එක් කුලයකට අයත් අටල්ලෙක් වේ නම් ඇතුළු අටල්ලෙහි සිටුර නබා ඇතුළු අටල්ලෙහි විසිය යුතු ය නානා කුලයකට අයත් අටල්ලෙක් වේ නම් නානා ගඟියෝ නානා ඔවරකයෝ වෙන් නම් යම් ගැබෙක සිටුර නබන ලද ද ඒ ගැබෙහි දෙර වෙන හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු

13 එක් කුලයකට අයත් මහලෙක් වේ නම් ඇතුළු මහලෙහි සිටුර නබා ඇතුළු මහලෙහි විසිය යුතු ය නානා කුලයකට අයත් මහලෙක් වේ ද නානා ගඟියෝ නානා ඔවරකයෝ වෙන් නම් යම් ගැබෙක සිටුර නබන ලද ද ඒ ගැබෙහි දෙර වෙන හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු

14 එක් කුලයකට අයත් පහයෙක් වේ නම් ඇතුළු පහයෙහි සිටුර නබා ඇතුළු පහයෙහි විසිය යුතු නානා කුලයකට අයත් පහයෙක් වේ නම් නානා ගඟියෝ නානා ඔවරකයෝ වෙන් නම් යම් ගැබෙක සිටුර නබන ලද ද ඒ ගැබෙහි දෙර වෙන හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු.

15. එක් කුලයකට අයත් සඳලියෙක් වේ නම් ඇතුළු හමියෙහි සිටුර නබා ඇතුළු හමියෙහි විසිය යුතු නානා කුලයකට අයත් හමියෙක් වේ නම් නානා ගඟියෝ නානා ඔවරකයෝ වෙන් නම් යම් ගැබෙක සිටුර නබන ලද ද ඒ ගැබෙහි දෙර වෙන හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු.

16 එක් කුලයකට අයත් නැවක් වේ නම් ඇතුළු නැවෙහි සිටුර නබා ඇතුළු නැවෙහි විසිය යුතු ය නානා කුලයකට අයත් නැවක් වේ නම් නානා ගඟියෝ නානා ඔවරකයෝ වෙන් නම් යම් ඔවරකයෙකි සිටුර නබන ලද ද ඒ ඔවරකයෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු

17 එක් කුලයකට අයත් ගැල්සාන්තුවෙක් වේ නම් ගැල්සාන්තුවෙහි සිටුර නබා පෙරටුයෙන් හෝ පිටු පසින් හෝ සත් අබතුරු කෙතෙක් නොහළ යුත්තානු ය ඇළයෙන් අබතුරෙක් නොහළ යුතු ය. නානා කුලයකට අයත් ගැල්සාන්තුවෙක් වේ නම් ගැල්සාන්තුවෙහි සිටුර නබා අත්පසින් නොහළ යුතු

18 එක් කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ කෙතක් වේ නම් ඇතුළු කෙතෙහි සිටුර නබා ඇතුළු කෙතෙහි විසිය යුතු ය නොපිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් අත්පසින් නොහළ යුතු ය නානා කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ කෙතක් වේ නම් ඇතුළු කෙතෙහි සිටුර නබා දෙර වෙන හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු නොපිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් අත්පසින් නොහළ යුතු.

දුර්විකල්පිතාපිකල්පදං නිවේදනං.

19 එක් කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ කලව්ටෙක් වේ නම් ඇතුළු කලව්ටෙහි සිටුර තබා ඇතුළු කලව්ටෙහි විසිය යුතු ය පිරිකෙව් නොකරණ ලද වේ නම් අත්පසින් නොහළ යුතු ය නානා කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ කලව්ටෙක් වේ නම් ඇතුළු කලව්ටෙහි සිටුර තබා දොර වෙත හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හළ යුතු ය පිරිකෙව් නො කරණ ලද වේ නම් අත්පසින් නො හළ යුතු.

20 එක් කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ අරමෙක් වේ නම් ඇතුළු අරමෙහි සිටුර තබා ඇතුළු අරමෙහි විසිය යුතු ය නො පිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් අත්පසින් නොහළ යුතු නානා කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ අරමෙක් වේ නම් ඇතුළු අරමෙහි සිටුර තබා දොර වෙත හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හළ යුතු නො පිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් අත්පසින් නො හළ යුතු

21 එක් කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ විහාරයෙක් වේ නම් ඇතුළු විහාරයෙහි සිටුර තබා ඇතුළු විහාරයෙහි විසිය යුතු ය නොපිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් යම් විහාරයෙක සිටුර තබන ලද ද ඒ විහාරයෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හළ යුතු ය නානා කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ විහාරයෙක් වේ නම් යම් විහාරයෙක සිටුර තබන ලද ද ඒ විහාරයෙහි දොර වෙත හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හළ යුතු ය නො පිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් යම් විහාරයෙක සිටුර තබන ලද ද ඒ විහාර-යෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හළ යුතු

22 එක් කුලයකට අයත් රුක්මුලෙක් වේ නම් යම් තැනෙක හිරිමුදුන් කලා හාත්පසා සෙවනලු පැතිරේ නම් ඇතුළු සෙවනලුයෙහි සිටුර තබා ඇතුළු සෙවනලුයෙහි විසිය යුතු ය නානා කුලයකට අයත් රුක්මුලෙක් වේ නම් අත්පසින් නො හළ යුතු ය

23 අභ්‍යවකාශ එකුපවාර නම් නො ගමිති වූ අරණ්‍යයෙහි හාත්පසා සත් අඛතුරෙක් එකුපවාර ය එයින් එපිට නානුපවාර යි

24 භික්ෂුසමමති නැති ව විප්‍රසන්නයෙහි විප්‍රසන්න ය යන සංඥ ඇත්තෙ නිසැඟිපවිනි වෙයි භික්ෂුසමමති නැති ව විප්‍රසන්න වූයෙහි විමති ඇතියේ නිසැඟිපවිනි වෙයි භික්ෂුසමමති නැති ව විප්‍රසන්න වූයෙහි අවිප්‍රසන්න ය යන සංඥ ඇත්තේ නිසැඟිපවිනි වෙයි නොපසුදුරණ ලද්දෙහි පසුදුරණ ලද යි සංඥ ඇත්තේ නොවිසජන ලද්දෙහි විසජන ලද යි සංඥ ඇත්තේ නොනවුයෙහි නටා යි සංඥ ඇත්තේ නොවැනැසුනෙහි වැනැසුනා යි සංඥ ඇත්තේ නොදුටුනෙහි දුටුනා යි සංඥ ඇත්තේ භික්ෂුසමමති නැති ව නො පැහැරගන්නා ලද්දෙහි පැහැරගන්නා ලද යි සංඥ ඇත්තේ නිසැඟිපවිනි වේ නිසැඟි වූ සිටුර නො නිසජා පරිභොග කෙරේ නම් දුකුලාආවාත් වෙයි විප්‍රසන්න නො වූයෙහි විප්‍රසන්න ය යන සංඥ ඇත්තේ දුකුලාආවාත් වෙයි අවිප්‍රසන්නයෙහි වෙමතික වූයේ දුකුලාආවාත් වෙයි අවිප්‍රසන්න වූයෙහි අවිප්‍රසන්න ය යන සංඥ ඇත්තේ ඇවැත් නැති

25 ඇතුළු අරුණෙහි පසුදුරු නම්, විසජා නම්, නැසේ නම්, වැනැසේ නම්, දුවේ නම්, අසිඳා ගණිත් නම්, විශ්වාසි ව ගණිත් නම්, භික්ෂුසමමතියෙන්, ඇවැත් නැති උමච්ඡතකයහට, ආදිකමමිකයහට ඇවැත් නැති

ද්විතීය කසින ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 1. 3.

තත්ත්වයන්හි සිතීමේ පදය

1. තෙත සමයෙහි බුද්ධෝ භගවා සාවකීයං විහරති ජේතවනෙ අනාථ-පිණ්ඩකය්‍ය ආරාමෙ තෙත බෝ පත සමයෙහි අඤ්ඤාතරය්‍ය භික්ඛුනෝ අකාලවිවරං උපපන්නා භොති තස්ස නං විවරං කසිරමානං තප්පභොති අථ බෝ සෝ භික්ඛු නං විවරං උස්සාපෙතො පුතප්පනං විමජ්ජති. අද්දසා බෝ භගවා සෙතාසතවාරිකං ආභිණ්ඩනේතා නං භික්ඛුං නං විවරං උස්සාපෙතො පුතප්පනං විමජ්ජන්තං. දිස්වාන යෙන සෝ භික්ඛු තෙත්තපස-ඛකම්. උපසඛකම්භා, නං භික්ඛුං ඵතද්වොච “කිස්ස නං භික්ඛු ඉමං විවරං උස්සාපෙතො පුතප්පනං විමජ්ජසී”ති? “ඉදමෙම භනෙත අකාලවිවරං උපපන්නං කසිරමානං තප්පභොති තෙතාහං ඉමං විවරං උස්සාපෙතො පුතප්පනං විම-ජ්ජාමි”ති “අපි පත තෙ භික්ඛු විවරපච්චාසා”ති? “අපි භගවා”ති අථ බෝ භගවා ඵතස්මිං නිදුතෙ ඵතස්මිං පකරණෙ ධම්මං කථං කතො භික්ඛු ආමනෙතසි - “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ අකාලවිවරං පටිග්ගහෙතො විවරපච්චාසා නික්ඛිපිතු”න්ති

2 තෙත බෝ පත සමයෙහි භික්ඛු භගවතා අනුඤ්ඤාතං අකාලවිවරං පටිග්ගහෙතො විවරපච්චාසා නික්ඛිපිතුන්ති අකාලවිවරාති පටිග්ගහෙතො අතිරෙකමාසං නික්ඛිපන්ති තාති විවරාති විවරවංසෙ භණ්ඩිකාබද්ධාති නිට්ඨන්ති අද්දසා බෝ ආයස්මා ආනාදෙඤ්ඤා සෙතාසතවාරිකං ආභිණ්ඩනේතා තාති විවරාති විවරවංසෙ භණ්ඩිකාබද්ධාති නිට්ඨන්තෙ දිස්වාන භික්ඛු ආමනෙතසි “කසම්මාති ආට්ටසො විවරාති විවරවංසෙ භණ්ඩිකාබද්ධාති නිට්ඨන්ති”ති අමතාකං ආට්ටසො අකාලවිවරාති විවරපච්චාසා නික්ඛිත්තාති”ති “කිව විරං පතාට්ටසො ඉමාති විවරාති නික්ඛිත්තාති”ති “අතිරෙකමාසං ආට්ටසො”ති ආයස්මා ආනාදෙඤ්ඤා උප්ඝායති බිගති විපාවෙති. “කථං හි නාම භික්ඛු අකාලවිවරං පටිග්ගහෙතො අතිරෙකමාසං නික්ඛිපිස්සන්ති”ති අථ බෝ ආයස්මා ආනාදෙඤ්ඤා භගවතො ඵතමස්මිං ආරොවෙසි -පෙ- “සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛු අකාලවිවරං පටිග්ගහෙතො අතිරෙකමාසං නික්ඛිපන්ති”ති? “සච්චං භගවා”, විහරති බුද්ධෝ භගවා “කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොසපුරිසා අකාලවිවරං පටිග්ගහෙතො අතිරෙකමාසං නික්ඛිපිස්සන්ති”ති. තෙතං භික්ඛවෙ අපපසන්නාතං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පත භික්ඛවෙ ඉමං සිකංපදං උද්දිසෙය්‍යාථ.

“නිට්ඨිතවිවරස්මිං භික්ඛුනා උබ්බතස්මිං කසිනෙ භික්ඛුනො පනෙව අකාලවිවරං උපපජ්ජෙය්‍ය, ආකඛ්ඛමානෙන භික්ඛුනා පටිග්ග-හෙතබ්බං, පටිග්ගහෙතො බිප්පමෙව කාරෙතබ්බං. නොවස්ස පාපිපුරි, මාසපරමං තෙත භික්ඛුනා නං විවරං නික්ඛිපිතබ්බං උනාය්‍ය පාපිපුරිසා සතියා පච්චාසාය, තතො වෙ උනාය්‍ය නික්ඛිපෙය්‍ය සතියාපි පච්චාසාය, නිසසකභියං පාවිතතිය”න්ති

3 නිට්ඨිතවිවරස්මිනති භික්ඛුනො විවරං කතං වා භොති තට්ඨං වා විතට්ඨං වා දබ්බං වා විවරාසා වා උපවජිත්තා.

5. 1. 3.

තෘතීයකයීන්ගේ භාෂාව

1 එසමයෙහි භාෂාවන් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්තුවර සමීප-
 යෙහි වූ අනෙපිබුසිටුහුගේ දෙවර්ණි වැඩ වාසය කරණ සේක තවද
 එසමයෙහි එක්තරා මහණක්හට අයල්සිටුරක් උපන්නේ වෙයි ඔහුට ඒ
 සිටුර කරණු ලබන්නේ නො පොහොසත් ය ඉක්බිති ඒ මහණ තෙම ඒ
 සිටුර ඔසවා පුතපුතා විමර්දනය කෙරෙයි භාෂාවතුන් වහන්සේ සෙතො-
 සතවාරිකායෙහි වඩනාහු ඒ මහණ ඒ සිටුර ඔසවා පුතපුතා විමර්දනය
 කරණුවහු දුටු දක ඒ මහණ යම් තැනෙකි ද එතැනි එළඹියහ එළඹ
 ඒ මහණහට මෙය වදාළහ 'මහණ, තෝ කුමට මේ සිටුර ඔසවා පුතපුතා
 විමර්දනය කෙරෙහි දැ'යි 'වහන්ස, මේ මට උපන් අයල්සිටුර කරණු
 ලබන්නේ නොපොහොසත් වෙයි. එහෙයින් මේ මේ සිටුර ඔසවා පුතපුතා
 විමර්දනය කෙරෙමි'යි 'මහණ, තව සිටුරු ලැබීමේ ආශායෙන් ඇත් දැ'යි.
 'ඇත භාෂාවතුන් වහන්සැ'යි ඉක්බිති භාෂාවතුන් වහන්සේ මේ නිදන-
 යෙහි මේ කාරණයෙහි දැනැම් කථා වදාරා හිඤ්ඤා ඇමතු සේක 'මහණෙනි,
 අයල්සිටුරක් පිළිගෙන සිටුරු ලැබීමේ ආශායෙන් තබන්නට අනුදනම්'යි.

2 තවද එසමයෙහි හිඤ්ඤා භාෂාවතුන් විසින් 'අයල්සිටුරක් පිළිගෙන
 සිටුරු ලැබීමේ ආශායෙන් තබන්නට අනුදන්නා ලදැ'යි අයල්සිටුරු පිළිගෙන
 අතිරේක මාසයක් කල් තබති ඒ සිටුරු සිටුරුවසැ බදබැහි ව සිටිති
 ආයුෂමත් අනුද තෙරණුවෝ සෙතොසතවාරිකායෙහි වඩනාහු ඒ විවරයන්
 සිටුරුවසැ බදබැහි ව සිටියන් දුටු දක හිඤ්ඤා ඇමැතුහ 'ඇවැත්නි,
 කවරක්හුගේ මේ සිටුරු සිටුරුවසැ බදබැහි ව සිටිත් දැ'යි 'ඇවැත්නි, අපගේ
 නොකල්සිටුරු විවරපව්වාසායෙන් තබන ලද්දහු ය'යි ඇවැත්නි, 'කිපමණ
 කල් මේ සිටුරු තබන ලද්දහු දැ'යි. 'ඇවැත්නි, අසිර මසෙකැ'යි ආයුෂමත්
 අනුද තෙරණුවෝ අවශ්‍ය කෙරෙති, අයුණු කියති දෙස් පහල කෙරෙත්
 'කෙසේ නම් මහණහු අයල්සිටුරු පිළිගෙන අසිර මසක් තැබූ දැ'යි ඉක්බිති
 ආයුෂමත් අනුද තෙරණුවෝ භාෂාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ
 "සැබැ ද මහණෙනි, හිඤ්ඤා අයල්සිටුරු පිළිගෙන අසිර මසක් තබන් දැ"යි
 'සැබව භාෂාවතුන් වහන්ස' භාෂාවන් බුදුහු ගඬා කළහ 'කෙසේ නම්
 මහණෙනි, ඒ තුවස්පුරාමයෝ අයල්සිටුරු පිළිගෙන අසිර මසක් තැබූහ ද,
 මහණෙනි, තෙල නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි
 තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට

'හිඤ්ඤාගේ සිටුර කොට නිමි කල්හි කෙළින් උදුළ කල්හි
 හිඤ්ඤාට මැ වැළින් අයල්සිටුරෙක් උපදනේ නම් කැමැති වන්නා වූ
 හිඤ්ඤා විසින් පිළිගත යුතු ය. පිළිගෙන වහා ම කරවිය යුතු ය. ඉදින්
 පිළිපුන් බව නො වන්නේ නම් ඒ හිඤ්ඤා විසින් උත්තරාසරණය පිණිස
 සිටුරු ලැබීමේ ආශාවක් ඇති කල්හි ඒ සිටුර මසක් පරම කොට
 ඇති කලක් තැබිය යුතු ය. විවරාශාවක් ඇති කල්හිද එයින් මත්-
 තෙහි තබා නම් නිසැනිපවිති මේ"යි.

3 නිවසිතවිවරණම්. යනු හිඤ්ඤාගේ සිටුර කරණ ලද හෝ වෙයි
 තැසුකේ හෝ වැනැසුනේ හෝ දැවුනේ හෝ විවරාශාව සිදුනේ හෝ වෙයි.

අකුලවිවරං නාම අනන්තෙ කතීනෙ එකාදසමාසෙ උපානනං, අනන්තෙ කතීනෙ සතනමාසෙ උපානනං, කාලෙපි ආදියස දිනනං, එතං අකුලවිවරං නාම

[illegible]

උඛගහසමිං කඛිනෙ යනු අට වැදූරුමි මාතෘකාවන් අතුරින් එක්තරා මාතෘකායෙකින් උද්ගත ලද්දේ වෙයි සඛ්ඝයා විසින් හෝ අතරු උද්ගත ලද වෙයි

අකාලවිවර නම් කෙළින් නොඅතුලු කල්හි එකොළොස් මස්ති උපන්නේ ය කෙළින් අතුලු කල්හි සත්මස් මුළුල්ලෙහි උපන්නේ ය කල්හිදු නොකල්හිවුරු යි උදෙසා දෙන ලද්දේ ය තෙල අගල් හිවුරු නම

උපපජ්ජය යනු සඛ්ඝයා කෙරෙන් හෝ ගණයා කෙරෙන් හෝ නැයන් කෙරෙන් හෝ මිත්‍රයන් කෙරෙන් හෝ පසුල් ව හෝ නමාගේ ධනයෙන් හෝ උපදනේ ය

ආකඛබ්බානෙන යනු. කැමැත්තනු විසින් පිළිගත යුතු ය

පටිග්ගහෙධා බිප්පමෙව කාමරතබ්බං යනු දස දවසෙකින් කරවිය යුතු ය

නො වසස පාටිසුරි යනු කරණු ලබන්නේ නො පොහොනේ ය

මාසපරමං තෙන භික්ෂුනා තං විවරං භික්ඛපිතබ්බං යනු මසක් කල් පරම කොට තැබිය යුතු ය

උනාසස පාටිසුරිය යනු උනු වූවනුගේ සම්පූර්ණ බව පිණිස ය

සතියා පච්චාසාය යනු සඛ්ඝයා කෙරෙන් හෝ ගණයා කෙරෙන් හෝ නැයන් කෙරෙන් හෝ මිත්‍රයන් කෙරෙන් හෝ පසුල් ව හෝ නමාගේ ධනයෙන් හෝ හිවුරු ලැබීමේ ආශායෙක් වෙයි

තනො වෙ උතතරිං භික්ඛපෙසා සතියා'පි පච්චාසාය යනු එදවස උපන් මූලවීරය ඇති කල්හි පච්චාසාවීරය උපදී නම් දස දවසින් කරවිය යුතු ය දෙවන දවස උපන් මූලවීරය ඇති කල්හි පච්චාසාවීරය උපදී නම් දස දවසින් කරවිය යුතු ය තුන්වන දවස උපන් සතර වන දවස උපන් පස් වන දවස උපන් සවන දවස උපන් සත් වන දවස උපන් අට වන දවස උපන් නව වන දවස උපන් දස වන දවස උපන් මූලවීරය ඇති කල්හි පච්චාසාවීරය උපදී නම් දස දවසින් කරවිය යුතු එකොළොස් වන දවස උපන් දොළොස් වන දවස උපන් තෙළෙස් වන දවස උපන් තුණ්ස් වන දවස උපන් පසළොස් වන දවස උපන් සොළොස් වන දවස උපන් සතළොස් වන දවස උපන් අටළොස් වන දවස උපන් එකුන්විසි වන දවස උපන් විසි වන දවස උපන් මූලවීරය ඇති කල්හි පච්චාසාවීරය උපදී නම් දස දවසින් කරවිය යුතු එක්විසි වන දවස උපන් මූලවීරය ඇති කල්හි පච්චාසාවීරය උපදී නම් නව දවසින් කරවිය යුතු ය දෙවිසි වන දවස උපන් තෙවිසි වන දවස උපන් සුවිසි වන දවස උපන් පස්විසි වන දවස උපන් සවිසි වන දවස උපන් සත්විසි වන දවස උපන් අටවිසි වන දවස උපන් එකුන්තිස් වන දවස උපන් මූලවීරය ඇති කල්හි පච්චාසාවීරය උපදී නම් එක්දවසින් කරවිය යුතු තිස් වන දවස උපන් මූලවීරය ඇති කල්හි පච්චාසාවීරය උපදී නම් එදවස මැ ඉටිය යුතු ය විකෑපිය යුතු ය විකෑදිය යුතු ය ඉදින් නො ඉටා නම් හෝ නො විකපා නම් හෝ නො විසදා නම් හෝ-

එක්කිස් වන අරුණ නැහෙන කල්හි නිසැහි වෙයි. සහනට හෝ ගණයට හෝ පුගුල්හට හෝ නිසැදිය යුතු ය නවද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැදිය යුතු ය “වහන්ස, මේ මාගේ අයල්සිවුර මසක් ඉක්මගියේ නිසැහි විය, මෙය මම සහනට නිසදමි’යි ... දෙන්නේ ය දෙන්නාහු ය ආයුෂමත්තට දෙමි”යි.

4 විසභාග වූ මූලවිවරය උපන් කල්හි පව්වාසාවිවරය උපදී නම් රුත්ති ද ශෙෂ වෙන් නම් නො කැමැත්තෙන් නො කරවිය යුතු ය.

5 මසක් ඉක්ම ගිය සිවුරෙහි “ඉක්ම ගියේ ය” යන සංඥ ඇත්තේ නිසැහි පව්හි වෙයි මසක් ඉක්මගිය සිවුරෙහි විමනි ඇතියේ මසක් ඉක්මගිය සිවුරෙහි ,නො ඉක්මනා’යි සංඥ ඇත්තේ නො ඉටුයෙහි ‘ඉටන ලද්’යි සංඥ ඇත්තේ නො විකාපයෙහි ‘විකපන ලද්’යි සංඥ ඇත්තේ නො විසජන ලද්දෙහි ‘විසජන ලද්’යි සංඥ ඇත්තේ නො නවුයෙහි නටා යි සංඥ ඇත්තේ නො වැතැසුනු සිවුරෙහි ‘වැතැසිනා’යි සංඥ ඇත්තේ නො දූවුනෙහි ‘දූවිනා’යි සංඥ ඇත්තේ අසිදා ගන්නා ලද්දෙහි ‘නො අසිදා ගන්නා ලද්’යි සංඥ ඇත්තේ නිසැහි පව්හි වේ

6 නිසැහි වූ සිවුර නො නිසජා පරිභොග කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වෙයි. මසක් නො ඉක්මගිය සිවුරෙහි ‘ඉක්මනා’යි සංඥ ඇත්තේ දුකුලාඥාවන් වෙයි මසක් නො ඉක්මගිය සිවුරෙහි විමනි ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි මසක් නොඉක්මගිය සිවුරෙහි ‘නො ඉක්මනා’යි සංඥ ඇත්තේ ඥාඥා නැති

7 ඥාඥා මාසයෙහි ඉටා නම්, විකපා නම්, විසජා නම්, නැසේ නම්, වැතැසේ නම්, දූවේ නම්, අසිදා ගන්නේ නම්, විස්වාසි ව ගනින්නේ නම් ඥාඥා නැති උමතුහට ආදිකම්මිකයහට ඥාඥා නැති

තෘතිය කෘතින ගිණ්‍යාපදය නිමි.

5. 1. 4.

පුරාණවිවරයකොපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර සම්පයෙහි වූ අනේපිඬු සිටුහුගේ දෙවරම්හි වැඩ වෙසෙති එසමයෙහි ආයුෂමත් උද්ඝ්ඨ තෙරුන්ගේ පුරාණදුතියිකාව මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි ඔ තොමෝ නිරතුරු ආයුෂමත් උද්ඝ්ඨ තෙරුන් වෙත පැමිණෙයි ආයුෂමත් උද්ඝ්ඨ තෙර ද නිරතුරු ඒ මෙහෙණ වෙත යයි එසමයෙහි ආයුෂමත් උද්ඝ්ඨ තෙර ඒ මෙහෙණ වෙත බත්තිස කෙරෙයි එකල ආයුෂමත් උද්ඝ්ඨ තෙර පෙරවරායෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ ඒ මෙහෙණ වෙත එළඹියේ ය එළඹ ඒ මෙහෙණ පෙරවුයෙහි අභිගජාතය විවර කොට ආසිතයෙහි හුන්නේ ය ඒ මෙහෙණ ද ආයුෂමත් උද්ඝ්ඨ තෙරුන් ඉදිරියෙහි අභිගජාතය විවර කොට හිඳගනු එකල්හි ආයුෂමත් උද්ඝ්ඨ තෙර හටගත් රුග ඇත්තේ ඒ මෙහෙණගේ අභිගජාතය මෙතෙහි කෙළේ ය ඔහුට අයුචි මිදින

2 අප බොහෝ දෙනා උදෙසා තම භික්ෂුණි ඵලදාවෙන්. “ගවේශනා උදෙසා ආහාර, අනුකර්මයන් සහ බෝධිසත්වයා” හි “ආහාරය, අනුකර්මය බෝධිසත්වයා” හි තම අසුඛයා ඵලදාවෙන් මුක්තිය ලබාදීම, ඵලදාවෙන් අනුකර්මයෙන් පසුව සා තෙත ගවේශනා ගවේශනා භික්ෂුණියා ඵලදාවෙන් “අනුකර්මයෙන් අයං භික්ෂුණි ගවේශනා” හි “නාම අයං අනුකර්මයෙන්” හි භික්ෂුණිනා ඵලදාවෙන් ආරෝපණය භික්ෂුණියා උපදෙස්ගතවී බිහිවන විටාවෙන් “කපං හි නාම අයං උදෙසා භික්ෂුණියා පුරුණවිවරය බෝධිසත්වයා” හි අප බොහෝ භික්ෂුණියා භික්ෂුණිනා ඵලදාවෙන් ආරෝපණය යෙතෙ භික්ෂු අපවිත්රය තෙ උපදෙස්ගතවී බිහිවන විටාවෙන් “කපං හි නාම අයං උදෙසා භික්ෂුණියා පුරුණවිවරය බෝධිසත්වයා” හි අප බොහෝ භික්ෂු ගවේශනා ඵලදාවෙන් ආරෝපණය “සච්චං කිරි තුං උදෙසා භික්ෂුණියා පුරුණවිවරය බෝධිසත්වයා” හි? “සච්චං ගවේශනා” “සුද්ධියා තෙ උදෙසා අසුද්ධියා” හි “අසුද්ධියා ගවේශනා” හි “අසුද්ධියාගේ මොහොත් අසුද්ධියාගේ නිවැරදි පරිපූර්ණය වා අපවිත්රය වා පාසාදිකා වා අපාසාදිකා වා තුන් නාම තුන් මොහොත් අසුද්ධියාගේ භික්ෂුණියා පුරුණවිවරය බෝධිසත්වයා තෙත මොහොත් අපවිත්රය වා පසාදිය -පෙ- ඵලදාවෙන් පන භික්ෂුවෙ මුළු සිකතාවද උදෙසා”

“යො පන භික්ෂු අසුද්ධියාගේ භික්ෂුණියා පුරුණවිවරය බෝධිසත්වයා රජාපෙය්‍ය වා ආභාසාපෙය්‍ය වා නිසංගතිය පාඨනා” හි

3 යො පනාති යො යාදිකො -පෙ-

භික්ෂුණි -පෙ- අයං මුළුමනින් අනෙකුත් අයෙකුත් භික්ෂුණි

අසුද්ධියා නාම මානිකො වා පිනිකො වා යාව සත්තවා පිනාමිහසුනා අසමාදායා

භික්ෂුණි නාම උගතො සමෙක උපසම්පන්නා

පුරුණවිවරය නාම සති නිවැරදි සති පාරිකමිපි

බෝධිනි ආභාසෙති, අපනති දුක්ඛප්පය බෝධි නිසංගතිය හෙති ජනාති ආභාසෙති, අපනති දුක්ඛප්පය, රතන නිසංගතිය හෙති ආභාසෙති, අපනති දුක්ඛප්පය, සති පාඨනප්පය වා මුග්ගප්පය වා දිනෙත නිසංගතිය හෙති නිසංගතිය සමස්ත වා ගණය වා පුගලය වා

4 ඵල ව පන භික්ෂුවෙ නිසංගතිය “මුදං මෙ ගතො පුරුණවිවරය අසුද්ධියාගේ භික්ෂුණියා බෝධිසත්වයා නිසංගතිය, මුදං සමස්ත නිසංගතිය හි -පෙ- දෙය්‍යාති -පෙ- දෙය්‍යාති -පෙ- අයංගො දමි” හි -පෙ-

2 ඉක්බිති ආයුෂමත් උදයී තෙර ඒ මෙහෙණට මෙසේ කී ය ‘යා තැනැති-
 යෙහි, දිග ගෙණෙව අනතරවාසකය සෝදමි’යි “දෙව හිමියනි, මම මැ
 සෝදමි’යි ඒ අශුවි එක්දෙසක් මුවින් ගතු එක්දෙසක් අභිගජාතයෙහි බැහු මී
 නොමෝ එයින් ගබ් ගතු හික්කුණිහු මෙසේ කීහු: “මේ මෙහෙණ බඹසර
 නැත්නි ගැබ්ලියකැ’යි. “ආයඝ්ථිවෙනි, මම බඹසර නැතියක් නො වෙමි’යි හික්කු-
 ණින්ට මෙ පවත් දුන්වූ හික්කුණිහු අවඥ කෙරෙහි අයුණු කියති දෙස් පහල
 කෙරෙත් ‘කෙසේ නම් උදයී හිමිහු මෙහෙණක ලවා පොරණසිවුරක් දෙවවුහු
 දැ’යි ඉක්බිති ඒ හික්කුණිහු හික්කුන්ට මෙපවත් දුන්වූහ යම් මහණ කෙනෙක්
 අලොපච්ඡ වෙත් ද ඔහු අවඥ කෙරෙහි අයුණු කියති දෙස් පහල කෙරෙත්:
 ‘කෙසේ නම් ආයුෂමත් උදයී තෙර මෙහෙණක ලවා පොරණසිවුරක් දෙවවි
 දැ’යි ඉක්බිති ඒ හික්කුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කලහ
 ‘සැබැද උදයීය, තෝ මෙහෙණක ලවා පොරණසිවුරක් දෙවවිහි ලැ’යි.
 ‘සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස,’ උදයීය, තට ‘නැ එකක් ද නො නැ එකක් දැ’යි
 ‘නො නැ එකක් භාග්‍යවතුන් වහන්සැ’යි. “තුච්ඡුරුමය, නො නැයෙක්
 නො නැ එකක්හට සුදුස්සක් හෝ නො සුදුස්සක් හෝ ප්‍රසාදයට වැටෙන්නක්
 හෝ අප්‍රසාදයට වැටෙන්නක් හෝ නො දනිති එහි ලා තුච්ඡුරුමය, තෝ
 නො නැ මෙහෙණක ලවා පොරණසිවුර දෙවවිහි තුච්ඡුරුමය, තෙල
 නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි,
 මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසවු

“යම් මහණෙක් තෙම නොනැ මෙහෙණක ලවා පොරණසිවුරක්
 දෙවවා නම් හෝ රඳවා නම් හෝ කොළවා නම් හෝ නිසැරිපවිහි
 වේ” යයි.

3 යො සනි යනු යමෙක් යම් බලයෙක්

හික්කු යනු: මේ තෙමේ මේ අපියෙහි ‘හික්කු’යයි අදහස් කරණ
 ලද්දේ ය

අඤ්ඤානිකා නම් චූළසිත් හෝ පියපසින් හෝ සත් වැනි මුත්තාවුන්
 තෙක් අසම්බද්ධයෝ යි.

හික්කුනි නම් උභයොසව්‍යයා කෙරෙහි උපසපන් වූවා

සුරාණවිවර නම් වරක් හඳුනා ලද්දේ ද වරක් පොරෝනා ලද්දේ ද
 වෙයි

‘දෙවවසි’ අණවා නම් දුකුලාඥාවැත් වෙයි, දෝනා ලද්දේ නිසැරි
 වෙයි ‘රඳවසි’ අණවා නම් දුකුලාඥාවැත් වෙයි රඳනා ලද්දේ නිසැරි
 වෙයි ‘කොළවසි’ අණවා නම් දුකුලාඥාවැත් වෙයි වරක් අත්පහරක්
 යෝ මුහුරා පහරක් හෝ දුන් කල්හි නිසැරි වෙයි සහතට හෝ
 ගණයට යෝ පුතුලක්හට හෝ නිසැරිය යුතු ය

4 තවද මහණෙනි මෙසේත් නිසැරිය යුතු ය “වහන්ස, මොහේ
 ‘මේ පොරණ සිවුර නොනැ මෙහෙණක ලවා දෙවවන ලද්දේ නිසැරි
 විය මම මෙය සහතට නිසදමි’යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහු
 යයි . . ආයුෂමත්හට දෙමි’යි

5 අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා පුරාණවිවරං බොවාපෙනි, නිසංගහිං පාචිතනිං අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා පුරාණවිවරං බොවාපෙනි රජාපෙනි, නිසංගහියෙන ආපනති දුක්ඛට්ඨං අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා පුරාණවිවරං බොවාපෙනි ආකොටාපෙනි, නිසංගහියෙන ආපනති දුක්ඛට්ඨං අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා පුරාණවිවරං බොවාපෙනි රජාපෙනි ආකොටාපෙනි, නිසංගහියෙන ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛට්ඨං

6 අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා පුරාණවිවරං රජාපෙනි, නිසංගහිං පාචිතනිං -පෙ- රජාපෙනි ආකොටාපෙනි, නිසංගහියෙන ආපනති දුක්ඛට්ඨං, රජාපෙනි බොවාපෙනි, නිසංගහියෙන ආපනති දුක්ඛට්ඨං රජාපෙනි ආකොටාපෙනි බොවාපෙනි, නිසංගහියෙන ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛට්ඨං

7 අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා පුරාණවිවරං ආකොටාපෙනි, නිසංගහිං පාචිතනිං අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා පුරාණවිවරං ආකොටාපෙනි බොවාපෙනි -පෙ- ආකොටාපෙනි රජාපෙනි -පෙ- ආකොටාපෙනි බොවාපෙනි රජාපෙනි, නිසංගහියෙන ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛට්ඨං

8 අඤ්ඤාතිකාය වෙමතිකො -පෙ- අඤ්ඤාතිකාය ඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා -පෙ- අඤ්ඤාසං පුරාණවිවරං බොවාපෙනි, ආපනති දුක්ඛට්ඨං නිසිදනපච්චන්ද්‍රණං බොවාපෙනි, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකතො උපසම්පන්නාය බොවාපෙනි, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා -පෙ- ආපනති දුක්ඛට්ඨං ඤ්ඤාතිකාය වෙමතිකො -පෙ- ආපනති දුක්ඛට්ඨං ඤ්ඤාතිකාය ඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා -පෙ- අනාපනති

9 අනාපනති ඤ්ඤාතිකාය බොවනනිං අඤ්ඤාතිකා දුතියා හොති, අවුත්තා බොවති, අපරිභුතනං බොවාපෙනි, විවරං ධූපෙනා අඤ්ඤා පරිනිකාරං බොවාපෙනි, සිකිකාමානාය, සාමණේරියා, උම්මත්තකස්ස, ආදි-කම්මකස්සාති

පුරාණ විවර සිකිකාපදං නිමිතං.

5 නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පොරණ සිවුරු දෙවා නම් නිසැගිපවිති වෙයි නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පොරණ සිවුරු දෙවා නම් රජන් කරවා නම් නිසැගි හා සමග දුකුලාඥාවන් වෙයි නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පොරණ සිවුරු දෙවා නම් කොළවා නම් නිසැගි හා සමග දුකුලාඥාවන් වෙයි නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පොරණ සිවුරු දෙවා නම් රජන් කරවා නම් කොළවා නම් නිසැගි හා සමග දෙ දුකුලාඥාවනෙක් වේ

6 නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පොරණ සිවුරු රජන් කරවා නම් නිසැගිපවිති වෙයි රජන් කරවා නම් කොළවා නම් නිසැගි හා සමග දුකුලාඥාවන් වෙයි රජන් කරවා නම් දෙවා නම් නිසැගි හා සමග දුකුලාඥාවන් වෙයි රජන් කරවා නම් කොළවා නම් දෙවා නම් නිසැගි හා සමග දෙ දුකුලාඥාවනෙක් වේ

7 නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පොරණ සිවුරු කොළවා නම් නිසැගිපවිති වෙයි නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පොරණ සිවුරු කොළවා නම් දෙවා නම් කොළවා නම් රජන් කරවා නම් කොළවා නම් දෙවා නම් රජන් කරවා නම් නිසැගි හා සමග දෙ දුකුලාඥාවනෙක් වේ

8 නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි විමිති ඇති ව නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි නැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව අනෙකක්හුගේ පොරණ සිවුරු දෙවා නම් දුකුලාඥාවන් වෙයි, නිසදන් පසතුරුණු දෙවා නම් දුකුලාඥාවන් වෙයි භික්ෂුනීසංඝයා කෙරෙහි උපසපන් මෙහෙණක ලවා දෙවා නම් දුකුලාඥාවන් වෙයි නැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව දුකුලාඥාවන් වෙයි නැ මෙහෙණ කෙරෙහි විමිති ඇති ව දුකුලාඥාවන් වෙයි නැ මෙහෙණ කෙරෙහි නැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව ඇවැත් නැති

9 නැ මෙහෙණ දෙවන කල්හි, නොනැ මෙහෙණ දෙවැන්නක් වේ නම්, නො කියන ලද්දී දෙවා නම්, පරිභොග නො කරණ ලද්ද දෙවා නම්, සිවුරු තබා අන් පිරිකරක් දෙවා නම්, සිකුම්බානාවක ලවා, සාමණේරියක ලවා දෙවා නම් ඇවැත් නැති උමමතකයහට, ආදිකම්මකයහට ඇවැත් නැති යයි

පුරාණවිවර භික්ෂාසදය නිමි.

විවරපටිගතභණ්ඩසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා රුජගහෙ විහරති වෙළවතෙ කලාදුක්-
 නිවාපෙ තෙන බො පන සමයෙන උපපලවණ්ණො භික්ඛුනි සාවනියං විහරති,
 අප්ඵ බො උපපලවණ්ණො භික්ඛුනි පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙතො පනතව්වර-
 මාදය සාවනියං¹ පිණ්ඩාය පාවිසි සාවනියං පිණ්ඩාය වරිනා පච්ඡාභතනං
 පිණ්ඩපාතපටිකකන්තා යෙන අනුමනං තෙනුපසඛකම්, උපසඛකමිනා දිවා-
 විහාරය අනුවනං අපේක්ඛාගහෙතො අඤ්ඤාතරසමිං රුක්ඛමුලෙ දිවා විහාරං
 නිසිදි තෙන බො පන සමයෙන වොරා කතකම්මා ගාමිං වගිනා මංසං
 ගහෙතො අනුවනං පවිසිංසු අද්දසා බො වොරගාමණිකො උපපලවණ්ණො
 භික්ඛුනිං අඤ්ඤාතරසමිං රුක්ඛමුලෙ දිවා විහාරං නිසිත්තා, දිවා සවෙ මෙ
 පුතතභාතුකා පසස්සානති විගෙඤ්ඤානති ඉමං භික්ඛුනිනති අඤ්ඤාත
 මයොන අගමාසි අප්ඵ බො සො වොරගාමණිකො මංසෙ පකෙක
 වරමංසාති ගහෙතො පණ්ණපුටං² ඛනිකා උපපලවණ්ණො භික්ඛුනියා අවිදුරෙ
 රුක්ඛෙ ආලගෙතො “යො පසාති සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දිත්තං යෙව
 හරතුති” චතො පකකාමි අසොසාසි බො උපපලවණ්ණො භික්ඛුනි සමාබ්මිනා
 වුට්ඨාසිතො තස්ස වොරගාමණිකස්ස ඉමං වාචං භාසමානස්ස අප්ඵ බො
 උපපලවණ්ණො භික්ඛුනි තං මංසං ගහෙතො උපසායං අගමාසි අප්ඵ බො
 උපපලවණ්ණො භික්ඛුනි තස්සා රතතියා අච්චයෙන තං මංසං සමපාදෙතො
 උතතරුතඛෙග භණ්ණිකං ඛනිකා වෙහාසං අබ්භුගගන්තො වෙළවතෙ
 පච්චුට්ඨාසි

2 තෙන බො පන සමයෙන භගවා ගාමං පිණ්ඩාය පවිට්ඨො හොති
 ආයස්මි උද්ඝ්ථි ඔභියාසො හොති විහාරපාලො අප්ඵ බො උපපලවණ්ණො
 භික්ඛුනි යෙනායස්මි උද්ඝ්ථි තෙනුපසඛකම් උපසඛකමිනා ආයස්මන්තං
 උද්ඝ්ථි ඵතදවොච- “කහං භනෙන භගවා”ති “පවිට්ඨො භගිති භගවා
 ගාමං පිණ්ඩාය”ති “ඉමං භනෙන මංසං භගවතො දෙති”ති “සන්තප්පිතො
 තයා භගිති භගවා මංසෙන. සවෙ මෙ තං අනතරවාසකං දදෙය්‍යාසි, ඵවා
 අභමි සන්තප්පිතො භවෙය්‍යං අනතරවාසකො”ති “මයං බො භනෙන
 මාතුගාමා තාම කිච්ඡ්ලාභා, ඉද්දාදි මෙ අනතිමං පඤ්චමං විවරං, තාහං
 දස්සාමි”ති “සෙය්‍යපාපි භගිති පුරිසො හන්ති දතො කච්ඡ් සප්ප්ප්‍යා,³
 ඵවමෙව බො තං භගිති භගවතො මංසං දතො මසි අනතරවාසකො⁴
 සප්ප්ප්‍ය”ති අප්ඵ බො උපපලවණ්ණො භික්ඛුනි ආයස්මතා උද්ඝ්ථතා නිප්පි-
 ම්මිමානා අනතරවාසකං දතො උපසායං අගමාසි භික්ඛුනියො උපපල-
 වණ්ණාය භික්ඛුනියා පනතව්වරං පටිගතණ්ඩනතියො උපපලවණ්ණො
 භික්ඛුනිං ඵතදවොචුං “කහං තෙ අයෙස අනතරවාසකො”ති උපපල-
 වණ්ණො භික්ඛුනි භික්ඛුනිතං ඵතමන්ථං ආරොවෙසි භික්ඛුනියො උප්ඤ්ඤානති
 බියනති විපාවෙනති “කපං හි තාම අයෙසා උද්ඝ්ථි භික්ඛුනියා විවරං
 පටිගතගෙස්සති, කිච්ඡ්ලාභො මාතුගාමො”ති අප්ඵ බො තා භික්ඛුනියො
 භික්ඛුනං ඵතමන්ථං ආරොවෙසුං

1 සාවනියං, කප්ඵි 2 පණ්ණපුටං සා 3 විසසප්ප්‍යා සා, 4 අනතරවාසකං න
 සප්ප්ප්‍යා සි මු මයා අනතරවාසකං විසසප්ප්‍යා සා

විවරප්‍රතිග්‍රහණශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවර කලාපකතිවෘප නම් වූ වෙළඳවතුරුමයෙහි වැඩ වෙසෙති. එසමයෙහි උපුල්වත් මෙහෙණ සැවැත්තුවර වෙසෙයි ඉක්බිති උපුල්වත් මෙහෙණ පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ පිඬු පිණිස සැවැතට පිවිසියා ය. සැවැතෙහි පිඬු පිණිස හැසිර පසුබත්හි පිණිසානගෙන් නැවැතුනී අනිවනය කර එළඹියා ය එළඹ දිව්‍යවිහාරය පිණිස අනිවනයට පිවිස එක්තරු රුක්මුලෙකා දිව්‍යවිහාරයෙහි හුන්නී ය එසම-
යෙහි කළ සොරකම් ඇති සොරු දෙනක මරා මිස් ගෙණ අනිවනයට පිවිසියහ ඉක්බිති සොරදෙටු තෙම එක්තරු රුක්මුලෙක දිව්‍යවිහාරයෙහි හුන් උපුල්වත් මෙහෙණ දිව් දෑක ඉදින් මාගේ දරු-මල්ලු මේ මෙහෙණ දක්නාහු නම් වෙහෙසත්තාග'යි අත් මහෙහින් ගියේ ය ඉක්බිති ඒ සොරදෙටු තෙම මස් පාසුහු කල්හි සොදුරුමස් ගෙණ පත්පලාවක් බැඳ උපුල්වත් මෙහෙණට නුදුරු තැනැති රුකෙක එල්වා “මහණ වේවයි බමුණු වේවයි යමෙක් දැනී නම් දෙන ලද මැ” ය ‘ගෙණ යෙව’යි කියා ගියේ ය උපුල්වත් මෙහෙණ සමාධියෙන් නැගී මෙනෙපුල් කියන ඒ සොරදෙටුවාගේ බස් ඇසු ය ඉක්බිති උපුල්වත් මෙහෙණ ඒ මස් ගෙණ මෙහෙණවරට ගියා ය ඉක්බිති උපුල්වත් මෙහෙණ ඒ රාත්‍රිහුගේ ඇවෑමෙන් ඒ මස් පිළියෙල කොට උතුරුසහසිවුරෙහි පොදි බැඳ අහසට පැනනැගී වෙළඳවතුරුමයෙහි බැස සිටියා ය.

2 එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිඬු පිණිස ගම්වැද්නාහු වෙති ආයුෂමත් උදුසි තෙරණුවෝ වෙහෙර රක්නාහු නැවැතුනාහු වෙති ඉක්බිති උපුල්වත් මෙහෙණ උදුසි තෙරුන් කර එළඹියා ය එළඹ ආයුෂමත් උදුසි තෙරුන්ට මෙය කිවු ය. ‘වහන්ස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොහි දෑ’යි “නැගතියනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිඬු පිණිස ගමට පිවිසියහ’යි ‘වහන්ස, මේ මස් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට දෙව’යි “නැගතියනි, තොප විසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මසින් සතපත ලදහ ඉදින් තෙපි මට අතුරුවසාසිවුර දෙන්නාහු නම් මෙසේ මම ද අතුරුවසාසිවුරින් සතපතා ලද්දෙමි වන්නෙමි’යි “වහන්ස, අපි නම් මාගම්වුවමෝ ප්‍රත්‍යය දුකසේ ලබන්-
තම්හ මෙ ද මාගේ පැසිම් පස්වැනි සිවුර ය (එහෙයින්) මම තො දෙමැ’යි ‘යම්සේ නැගතියනි, පුරුෂයෙක් ඇතු දී පොරොද්දෙහි ඇලෙන්නේ ද, එපරිද්දෙන් ම නැගතියනි, තෙපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මස් දී මාකෙරෙහිලා අතුරුවසාසිවුරෙහි ඇලෙන්නාහු”යයි ඉක්බිති උපුල්වත් මෙහෙණ ආයුෂමත් උදුසි තෙරුන් විසින් දැව් ව පෙළුනු ලබන්නී අතුරුවසාසිවුර දී මෙහෙණ-
වරට ගියා ය භික්ෂුණීහු උපුල්වත් මෙහෙණගේ පාසිවුරු පිළිගන්නාහු උපුල්වත් මෙහෙණට මෙපවත් කිහ “ආයුෂ්‍යවෙති, තොපගේ අතුරුවසා-
සිවුර කොහි දෑ’යි උපුල්වත් මෙහෙණ භික්ෂුණීන්ට එපවත් දුන්වූය භික්ෂුණීහු අවමන් කෙරෙහි අයුණු කියති දෙය් පහළ කෙරෙත්. ‘කෙසේ නම් උදුසි හිමි මෙහෙණගේ සිවුර පිළිගත්තේ ද, මාගම් (ප්‍රත්‍යය) දුකසේ ලබන්නී’යයි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුණීහු භික්ෂුන්ට මෙපවත් දුන්වූහ

3 යෙ තෙ භික්ඛු අපිට්ඨිකා තෙ උප්පායනාති බියනාති විපාලෙනති “කථං හි තාම අයස්මා උද්ග්භික්ඛුනිතා විවරං පටිගතහෙසසති”ති අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං අරොවෙසුං “සච්චං කීර තං උද්ග්භික්ඛුනිතා විවරං පටිගතහෙසිති” “සච්චං භගවා” “ඤ්ඤාතිකා තෙ උද්ග්භි අඤ්ඤාතිකා”ති “අඤ්ඤාතිකා භගවා”ති “අඤ්ඤාතකො මොඝපුරිස අඤ්ඤාතිකාය න ජානාති පතිරුපං වා අපපතිරුපං වා සත්තං වා අසත්තං වා තත්ථ තාම තං මොඝපුරිස අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනිතා භස්ථතො විවරං පටිගතහෙසසති තෙනං මොඝපුරිස අපපත්තානාං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකිකාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ.”

“යො පන භික්ඛු අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනිතා භස්ථතො විවරං පටිගතහෙසසා, නිසංගතිං පාවිහනියන්ති”

එවඤ්චදං භගවතා භික්ඛුනං සිකිකාපදං පඤ්ඤාතං හොති

[මූලපඤ්ඤාතාති]

4 තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු කුක්කුළුවායනා භික්ඛුනිතං පාරිවට්ඨකවිවරං න පටිගතහෙසනාති භික්ඛුනිතො උප්පායනාති බියනාති විපාලෙනති “කථං හි තාම අයස් අමහාකං පාරිවට්ඨකවිවරං තපපටිගත-හෙසසනාති”ති අස්සොසුං බො භික්ඛු තාසං භික්ඛුනිතං උප්පායනාති බියනාති විපාලෙනතිතං අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං අරොවෙසුං අථ බො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මං කථං කථා භික්ඛු අමනෙති “අනුජානාමි භික්ඛවෙ පඤ්චනං පාරිවට්ඨකං පටිගතෙහුං, භික්ඛුස්ස භික්ඛුනිතා සිකිකායාය සාමණෙරස්ස සාමණෙරියා අනුජානාමි භික්ඛවෙ ඉමෙසං පඤ්චනං පාරිවට්ඨකං පටිගතෙහුං, එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකිකාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ.”

“යො පන භික්ඛු අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනිතා භස්ථතො විවරං පටිගතහෙසසා අඤ්ඤානු පාරිවට්ඨකා, නිසංගතිං පාවිහනියන්ති”.

[දුතියපඤ්ඤාතාති]

5 යො පනාති යො යාදිසො-පෙ-

භික්ඛුනි -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනෙථ අභිප්පතො භික්ඛුනි.

අඤ්ඤාතිකා තාම මානිතො වා පිනිතො වා යාව සත්තමා පිනාමහසුගා අසමබ්භා,

භික්ඛුනි තාම: උභතො සබ්බෙ උපසම්පන්නා

විවරං තාම: ඡත්තං විවරං අඤ්ඤාතරං විවරං විකප්පනුපග්ගව්‍යමි.

අඤ්ඤානු පාරිවට්ඨකාති සපෙති පාරිවට්ඨකං පටිගතහෙසාති.

3. යම් මහණ කෙනෙක් අලෙවි වෙන් ද ඔහු අවසර කෙරෙහි අයුතු කියන දෙයක් පහළ කෙරෙත්: 'කෙසේ නම් අයුතු වෙන් උදෙසා තෙර මෙහෙණ-කගේ සිවුරක් පිළිගන්නේ දැ'යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දන්වූහ "සැබැද උදෙසා, තෝ මෙහෙණකගේ සිවුරක් පිළිගන්-තෙහි ල'යි "සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස 'උදෙසා," තාගේ නැ මෙහෙණක් ද තොනැ මෙහෙණක් දැ'යි 'තොනැ මෙහෙණක භාග්‍යවතුන් වහන්සැ'යි "තුළුපුරුණය, තොනැගෙක් තොනැ එකකට පුද්ගලයා හෝ තුළුපුරුණය හෝ විද්‍යාලයා හෝ අවිද්‍යාලයා හෝ තොදනිති එහිලා තුළුපුරුණය, තෝ තොනැ මෙහෙණකගේ අතින් සිවුරක් පිළිගන්නෙහි ය තුළු-පුරුණය, තෙල තොපහසුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ තො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසා වු "

“යම් මහණෙක් තොනැ මෙහෙණකගේ අතින් සිවුරක් පිළිගන්නේ නම් නිසැකි පවිත්‍ර වේ”

මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය භාග්‍යවතුන් විසින් භික්ෂුන්ට පණවන ලද්දේ වේ

[මුල් පැණවීමයි]

4. තව ද එකල්හි භික්ෂුහු කුකුළු කරන්තාහු භික්ෂුණීන්ගේ පිරුළු සිවුරු තො පිළිගනිති භික්ෂුණීහු අවසර කෙරෙත් අයුතු කියන දෙයක් පහළ කෙරෙත් 'කෙසේ නම් භික්ෂු අපගේ පිරුළු සිවුරු තො පිළිගනිත් දැ'යි භික්ෂුහු ඒ භික්ෂුණීන් අවසර කරන්තන් අයුතු කියන්නන් දෙයක් පහළ කරන්තන්ගේ බස් ඇසූහ ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කාරණයෙහි දැහැමි කපා වදාර භික්ෂුන් ඇළුණු සේක: 'මහණෙනි, පස් දෙනෙකුන්ගේ පිරුළු සිවුරු පිළිගන්නට අනුදනිමි භික්ෂුහුගේ ය, භික්ෂුණීගේ ය, ශික්ෂාමාතාවගේ ය, සාමනේරයාගේ ය, සාමනේරියගේ ය මහණෙනි, මේ පස් දෙනාගේ පිරුළු-සිවුරු පිළිගන්නට අනුදනිමි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසා වු "

“යම් මහණෙක් තොනැ මෙහෙණක අතින් පිරුළු සිවුරු තබා සිවුරක් පිළිගන්නේ නම් නිසැකි පවිත්‍ර වේ”

[දෙවන පැණවීමයි]

5. යො පන යනු යමෙක්, යම්බඳයෙක්

හිඟ්‍ර යනු මේ තෙමේ මේ අවසරය 'හිඟ්‍ර' ය යි අදහස් කරණ ලද්දේ ය

අඤ්ඤානිකා නම් මවුපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත්මුත්තා යුගය තෙක් නොසැබැඳියෝ

හිඟ්‍රය නම් උපතො සබ්බයා කෙරෙහි උපසපන් වූවා

විවර නම්: ස සිවුරු අතුරින් විකපුන් පොහොතා සිවුරු පැසුළු කොට ඇති එක්තරා සිවුරෙකි

අඤ්ඤානු පාඨවට්ඨකා යනු පිරුළු තබා පිළිගනිති

6 පියොවිහි දුකුලා වෙයි, පිළිගැනීමෙන් නිසැගි වෙයි සහනට හෝ ගණයට හෝ පුහුල්හට හෝ නිසැගිය යුතු ය තවද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැගිය යුතු ය 'වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර තොතා මෙහෙණක අතින් පිරුළ තබා පිළිගන්නා ලද්දේ නිසැගි විය මෙය මම සහනට නිසැම'යි ... දෙන්නේ ය යි දෙන්නාහු ය යි ආයුෂමත්හට දෙම'යි

7 තොතා මෙහෙණ කෙරෙහි තොතා මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පිරවට තබා සිවුරු පිළිගනී නම් නිසැගිපවිති වෙයි තොතා මෙහෙණ කෙරෙහි විමති ඇති ව පිරුළ තබා සිවුරු පිළිගනී නම් නිසැගිපවිති වෙයි. තොතා මෙහෙණ කෙරෙහි තා මෙහෙණක යන සංඥ ඇතිව පිරුළ තබා සිවුරු පිළිගනී නම් නිසැගිපවිති වෙයි භික්ෂුනිසංඝයා කෙරෙහි උපසපත් මෙහෙණ අතින් පිරුළ තබා සිවුරු පිළිගනී නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි තා මෙහෙණ කෙරෙහි තො තා මෙහෙණක යන සංඥ ඇති ව දුකුලාඇවැත් වෙයි තා මෙහෙණ කෙරෙහි විමති ඇති ව දුකුලාඇවැත් වෙයි. තා මෙහෙණ කෙරෙහි තා මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව ඇවැත් නැති.

8 තා මෙහෙණක අතින්, පිරුළ විසින් අලපයෙකින් මහඇගි සිවුරක් හෝ මහඇගියකින් අලප සිවුරක් හෝ ගනී නම්, මහණ විස්වසින් ගනී නම්, තවකාලී කොට ගනී නම්, සිවුරු තබා අත් පිරිකරක් ගනී නම්, ඇවැත් නැති සිකඩොතා අතින්, සාමණේරිය අතින් ගනී නම් ඇවැත් නැති උමමතතකයාහට, ආදිකමමකයාහට ඇවැත් නැති

විවරප්‍රතිශ්‍රවණශික්ෂාපදය නිමි.

5. 1. 6.

අක්කුකුක වික්කුකුකවි ශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර අනෙපිබු සිටුහුගේ දෙවිරම්බෙහෙර වැඩ වෙසෙති තව ද එසමයෙහි ආයුෂමත් උපතඤ ආකාසුත්‍ර තෙම ධර්මකථා කරන්නට සමථ වෙයි එසඳ එක්තරා සිටු පුත්‍රයෙක් ආයුෂමත් උපතඤ ආකාසුත්‍රයන් කර එළඹ වැද එකත්පස් ව හුන්නේ ය එකත්පස් ව හුන් ඒ සිටුපුත්හට ආයුෂමත් උපතඤ ආකාසුත්‍ර තෙම දෑහැම කථායෙන් කරුණු දැක්වී ය සමාදන් කරවී ය තෙද ගැන්විය පාහැදවී ඉක්බිති ඒ සිටුපුත් තෙම ආයුෂමත් උපතඤ ආකාසුත්‍රයන් විසින් දෑහැම කථායෙන් කරුණු දක්වන ලද්දේ සමාදන් කරවන ලද්දේ තෙද ගන්වන ලද්දේ පහදවන ලද්දේ ආයුෂමත් උපතඤ ආකාසුත්‍රහට 'වහන්ස, කාමැති දෑයෙකින් කිව මැනව. අපි භිමියනට සිවුරු පිඬුවා-සෙනසුන්-ගිලන්පසබෙහෙත්පිරිකර දෙන්නට සමථයමිහ'යි මෙය කිය 'ඉදින් ඇවැත්නි, තෝ ලිට දෙනු කැමැත්තෙහි නම් මෙයින් එක් සඵවක් දෙව'යි හේ කිය.

2 “වහන්ස, කුලපුත් වූ අපට එක් සඵලකින් යන්නට ලජ්ජාකාරය වෙයි. වහන්ස, යම්තාක් ගෙට යෙමි ද, එතෙක් තවතිනු මැනව් ගෙට ගියෙමි මෙයින් එකක් හෝ මෙයට වඩා සුඤ්ජරතරයක් හෝ එවන්තෙමි’යි දෙවන වට ද තෙවන වට ද ආයුෂමත් උපනඤ්ඤා ආකාශපුත්ත තෙම ඒ සිටුපුත්තට ‘ඉදින් ඇවැත්නි, තෝ මට දෙනු කැමැත්තෙහි තමි මෙයින් එක් සඵලක් දෙව’යි කීය “වහන්ස, කුලපුත් වූ අපට එකසාටක ව යන්නට ලජ්ජාකාරය වෙයි වහන්ස, යම්තාක් ගෙට යෙමි ද එතෙක් තවතිනු මැනව් ගෙට ගියෙමි මෙයින් එකක් හෝ මෙයට වඩා සුඤ්ජරතරයක් හෝ එවන්තෙමි’යි, හේ කී ය “ඇවැත්නි, නො දෙනු කැමැති ව පැවැරූ තගෙන් කවර ප්‍රයෝජන ද? යම් හෙයකින් තෝ පවරා නො දෙයි ද එහෙයින්’යි හේ කීය ඉක්බිති ඒ සිටුපුත්ත තෙම ආයුෂමත් උපනඤ්ඤා ආකාශපුත්තය විසින් දැඩි ව පෙළුනු ලබන්නේ එක් සඵලක් දී ගියේ ය මිනිස්සු ඒ සිටුපුත්ත දෑක ‘ආය්‍යියෙනි, කුමක් හෙයින් තෙපි එකසාටක ව එන්නනු ද’ යි මෙය කීය එසඳ ඒ සිටුපුත්ත තෙම ඒ මිනිසුන්ට එ පවත් දැන්වී ය මිනිස්සු අවඤ කෙරෙත් අගුණ කියත් දෙස් පහළ කෙරෙත්.

3 ‘මේ ශ්‍රමණ ආකාශපුත්තයෝ මහෙව්සයෝ ය, අසනතුෂටයෝ ය මොවුන්ට දහම් නිවන්ප්‍රාප්තියකුළු කරන්නට පහසු නො වෙයි කෙසේ නම් සිටුපුත්ත විසින් දහම් නිවන්ප්‍රාප්තිය කරණු ලබන කල්හි සාටකය ගත්තානු ද’ යි භික්ෂුහු ඒ මිනිසුන් අවඤ කරණුවන් අයුණු කියනුවන් දෙස් පහළ කරණුවන්ගේ බස් ඇසූහ යම් මහණ කෙනෙක් අලෙපව්ස් වෙත් ද ඔහු ‘කෙසේ නම් ආයුෂමත් උපනඤ්ඤා ආකාශපුත්ත තෙම සිටුපුත්තක් සිටුරක් විනාළ ද’යි අවඤ කෙරෙත් අයුණු කියත් දෙස් පහළ කෙරෙත් ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කළහ ‘සැබෑ ද උපනඤ්ඤා, තෝ සිටුපුත්තක් සිටුරක් විනාළයෙහි ද’යි අසා වදාළහ “සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, යි හේ කී ය “උපනඤ්ඤා, තාගේ නැයෙක් ද නො නැයෙක්ද’ යි හඟවත් ඇසූහ “නොනැයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සැ’ යි හේ කීය “තුච්ඡුරුමය, නොනැයෙක් නොනැයකුහට සුදුස්ස හෝ නුසුදුස්ස හෝ විද්‍යාමාන හෝ අවිද්‍යාමාන හෝ නො දනිති එහි ලා තුච්ඡුරුමය, තෝ නොනැ සිටුපුත්තක් සිටුරක් විනාළයෙහි ය තුච්ඡුරුමය, තෙල නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශිෂ්‍යාපදය උදෙසා වූ”

“යම් මහණෙක් තෙම නොනැ ගැහැවියක් හෝ ගැහැවිහියක හෝ සිටුරක් විනාළා නම් නිසැඟි පවිති වේ”

මෙසේත් මේ ශිෂ්‍යාපදය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් භික්ෂුන්ට පණවන ලද්දේ වේ

[මුල්පැණවිමසි.]

4 තව ද එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු සාකෙතනුවරින් සැවැත්තුවර බලා අදන්මගට පිළිපත්තානු වෙති අතරමග සොරු තිත්ම ඒ භික්ෂුන් (පාසිටුරු) පැහැර ගත්හ එසඳ ඒ භික්ෂුහු ‘භාග්‍යවතුන් විසින් නො නැ ගැහැවියක් හෝ ගෙහඹුවක් හෝ සිටුරක් විනාළන්නට පිළිකෙව් කරණ ලද’යි කුකුස් කරන්නානු නො විනාළහ ලිහිණි වණින් ම සැවතට ගොස් භික්ෂුන් වදිති ඒ භික්ෂුහු “ඇවැත්නි, මේ ආජිවකයෝ සුඤ්ජරයහ මොහු භික්ෂුන් වදිති’යි මෙසේ කීහ ‘ඇවැත්නි, අපි ආජිවක නො වමිහ අපි මහණුමිහ’යි මෙසේ කීහ භික්ෂුහු ආයුෂමත් උපාලිහට ‘එසේ වී නම් ඇවැත්නි, උපාලි මොවුන් විමසව’යි කීහ ඒ භික්ෂුහු අනුයෝග කරණු ලබන්නානු එ පවත් දැන්වූහ

5. අථ ඛො ආයස්මා උපාලී තෙ භික්ඛු අනුසුඤ්ඤා භික්ඛු එතදවොචා: “භික්ඛු ඉමෙ ආට්ඨසො, දෙථ තෙසං චිවරානි”ති යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්ති, තෙ උප්ඝායනානි බිග්ගානි විපාවෙනාති. “කථං හි තාම භික්ඛු තග්ගා ආගච්ඡස්සන්ති, තනු තාම තිණේත වා පණේණත වා පට්ඨන්තිදෙවො ආගන්තබ්බං”න්ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං.

6 අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදන්තෙ එතස්මිං පකරණේ ධම්මිං කථං කතො භික්ඛු ආලිතෙනසි “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ අච්ඡන්තචිවරස්සා වා තට්ඨචිවරස්සා වා අඤ්ඤාතකං ගහපතීං වා ගහපතානිං වා චිවරං විඤ්ඤාපෙත්තුං යං ආවාසං පඨමං උපගච්ඡති, සවෙ තත්ථ භොති සඛස්සා විහාරචිවරං වා උත්තරත්ථරණං වා භුමමත්ථරණං වා භිසිච්ඡි වා තං ගහෙතො පාරුපිතුං, ලභිතො ඔදගිස්සා-ම්”ති තො වෙ භොති සඛස්සා විහාරචිවරං වා උත්තරත්ථරණං වා භුමමත්ථරණං වා භිසිච්ඡි වා, තිණේත වා පණේණත වා පට්ඨන්තිදෙවො ආගන්තබ්බං නනෙව තග්ගෙන ආගන්තබ්බං යො ආගච්ඡස්ස, ආපතති දුක්ඛධස්ස එවඤ්ච පත භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ”

“යො පන භික්ඛු අඤ්ඤාතකං ගහපතීං වා ගහපතානිං වා චිවරං විඤ්ඤාපෙත්තුං අඤ්ඤානු සමයා, නිස්සග්ගිකං පාවිතනිකං, තත්ථායං සමයො අච්ඡන්තචිවරේත වා භොති භික්ඛු නට්ඨචිවරේත වා අයං තත්ථ සමයො’ති.

[දුතියපඤ්ඤානනි]

7 යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනෙථ අධිපෙපතො භික්ඛු’ති

අඤ්ඤාතකො නාම මාතිතො වා පිතිතො වා යාව සත්තමා පිතාමහසුගා අසලබ්ඤො

ගහපතී නාම යො කොචි අගාරං අප්ඝායසති

ගහපතානී නාම යා කාචි අගාරං අප්ඝායසති

චිවරං නාම ඡන්තං චිවරානං අඤ්ඤාතරං චිවරං විකප්පනුපගපච්ඡිමං

අඤ්ඤානු සමයාති යපෙතො සමයං

අච්ඡන්තචිවරේත නාම භික්ඛුස්සා චිවරං අච්ඡන්තං භොති, රුජ්ඣි වා වොරෙහි වා ධුතෙනහි වා යෙහි කෙහිචි වා අච්ඡන්තං භොති

නට්ඨචිවරේත නාම භික්ඛුස්සා චිවරං අගතිතා වා දඬුසං භොති, උදකෙන වා මුලුහං භොති, උජ්ජුරෙහි වා උපවිකාහි වා බාගිතං භොති, පරිභොගච්ඡණ්ණං වා භොති අඤ්ඤානු සමයා විඤ්ඤාපෙති පයොගෙ දුක්ඛධං පටිලාභෙන නිස්සග්ගිකං භොති නිස්සජ්ඣබ්බං සඛස්සා ටා ගණස්සා වා පුගලස්ස වා එවඤ්ච පත භික්ඛවෙ නිස්සජ්ඣබ්බං “ඉදමෙම භන්තෙ චිවරං අඤ්ඤාතකං ගහපතීකං අඤ්ඤානු සමයා විඤ්ඤාපිතං නිස්සග්ගිකං, ඉමාහං පුරුස්සා නිස්සජ්ඣම්”ති -පෙ- දදෙය්‍යානි -පෙ- දදෙය්‍යුන්ති -පෙ- ආයස්මිනො දමමි”ති -පෙ-

5 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ ඒ භික්ෂුන් විමසා භික්ෂුන්ට ‘ඇවැත්නි, මොහු භික්ෂුහු ය මොවුන්ට සිටුරු දෙව’යි කිහි යම් මහණ කෙනෙක් අලොව්ව් වෙත් නම් ඔහු “කෙසේ නම් භික්ෂුහු ලිහිණිව ආවාහුද, නාණයෙන් හෝ පණ්ණයෙන් හෝ පිළිසන් කොට ඉයයුතු නො වේද” යි අවඥා කෙරෙහි අයුණු කියති දෙස් පහළ කෙරෙත් ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සාල කළහ.

6 එසේද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රකාරණයෙහි දැහැමි කපා වදාරා භික්ෂුන් ඇමතු සේක “මහණෙනි, අසිදාහන් සිටුරු ඇතියහුට හෝ නට සිටුරු ඇතියහුට හෝ නොනැගැහැවියක්හු හෝ ගෙහඹුවක හෝ සිටුරක් විනවත්තට, යම් ආවාසයකට පලමු එළඹේ නම්, ඉදින් එහි සඛ්‍යයාගේ විහාර සිටුරක් හෝ පසතුරුණෙක් හෝ බුමුතුරුණෙක් හෝ බිසිසිවියෙක් හෝ වේ නම් ‘(සිටුරු) ලැබ තබන්නෙමි’යි එය ගෙණ පොරොත්තට අනුදනිමි ඉදින් සඛ්‍යයාගේ විහාර සිටුරක් හෝ පසතුරුණෙක් හෝ බුමුතුරුණෙක් හෝ බිසිසිවියෙක් හෝ නොවේ නම් නාණයෙන් හෝ පණ්ණයෙන් හෝ පිළිසන් කොට ඉයයුතු ය ලිහිණිව නො ම ඉයයුතු ය යමෙක් ඒ නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට්”

“යම් මහණෙක් නොනැගැහැවියක්හු හෝ ගෙහඹුවක හෝ සමය තබා සිටුරක් විනවා නම් නිසැහිපවිනි වෙයි. එහි මේ සමය වෙයි මහණ තෙම පැහැර ගන්නා ලද සිටුරු ඇත්තේ හෝ නට සිටුරු ඇත්තේ හෝ වෙයි. මේ එහි සමය වේ.”

[දෙවන පැණවිමසි.]

7 යො පන යනු යමෙක්, යම් බද්ධයෙක්

හිඤ්ඤා යනු මේ තෙම මේ අභියෝගි හිඤ්ඤා යයි අදහස් කරණ ලද්දේ ය

අඤ්ඤානක නම් මවුපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත් වැනි මුත්තා සුගය තෙක් අසමබ්ධියෝ ය

ගහපනි නම් යම් කිසිවෙක් කිහිගෙයි වෙසේ නම් හේ.

විවර නම් සසිටුරු අතුරින් විකපුන් පොහොතා සිටුරු පැසුළු කොට ඇති එක්තරා සිටුරෙකි

අඤ්ඤානු සමයා යනු සමය තබා

අවිජ්ඣානවිවර නම් භික්ෂුහුගේ සිටුරු රජුන් විසින් හෝ සොරුන් විසින් හෝ බුද්ධියන් විසින් හෝ යම් කිසි කෙනකුන් විසින් හෝ පැහැර ගන්නා ලද වෙයි

නාමවිවර නම් භික්ෂුහුගේ සිටුර ගින්නෙන් හෝ දවුනේ වෙයි දිය විසින් හෝ උසුලන ලද වෙයි මියන් විසින් හෝ වේයන් විසින් හෝ කන ලද වෙයි පරිභෝගයෙන් දිරාතේ හෝ වෙයි සමය තබා විනවා (ඉල්ලා) නම් පියොවිනි දුකුලා වෙයි පිළිගැණීමෙන් නිසැහි වෙයි. සහතට හෝ ගණයට හෝ පුතුල්ගට හෝ නිසැපිය යුතු ය නව ද “මහණෙනි, මෙසේත් නිසැපිය යුතු ය ‘වහන්ස, මේ මාගේ සිටුර නො නැගැහැවියක්හු සමය තබා විනවන ලද්දේ නිසැහි විය මේය මේ සහතට නිසදම්’යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහු ය යි ආයුෂ්මත්හට දෙමි”යි

8 අඤ්ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකසඤ්ඤා අඤ්ඤානු සමයා විවරං විඤ්ඤාපෙනි, නිසසගනියං පාවිතනියං අඤ්ඤාතකෙ වෙමනිකො අඤ්ඤානු සමයා විවරං විඤ්ඤාපෙනි, නිසසගනියං පාවිතනියං අඤ්ඤාතකෙ ඤාතකසඤ්ඤා අඤ්ඤානු සමයා විවරං විඤ්ඤාපෙනි, නිසසගනියං පාවිතනියං ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකසඤ්ඤා, ආපනති දුක්ඛාපයා ඤාතකෙ වෙමනිකො, ආපනති දුක්ඛාපයා ඤාතකෙ ඤාතකසඤ්ඤා, අනාපනති

9 අනාපනති සමයෙ, ඤාතකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤායාපථාය, අනතතො ධනෙන, උමමනතකසා, ආදිකමමිකසානි

අඤ්ඤාතකවිඤ්ඤාතනිසිකඛාපදං නිමිත්තං.

5. 1. 7.

තනුනගරිසිකඛාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවචනියං විහරති ජෙනවතෙ අනාඨපිණ්ඩකසා ආරුමෙ තෙන ඛො පත සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අවජිනනවිවරකෙ භික්ඛු උපසඬකමිත්වා එවං වදෙනති “භගවතා ආට්ටසො අනුඤ්ඤාතං අවජිනනවිවරසා වා තට්ඨවිවරසා වා අඤ්ඤාතකං ගහපතීං වා ගහපතානීං වා විවරං විඤ්ඤාපෙනුං විඤ්ඤාපෙඨ ආට්ටසො විවරනති” “අථ ආට්ටසො ඉදං අමෙහති විවරනති” “මයං ආයස්මනතානං අපථාය¹ විඤ්ඤාපෙමා”ති “විඤ්ඤාපෙඨ ආට්ටසො”ති අථ ඛො ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අඤ්ඤාතකෙ² ගහපතීකෙ උපසඬකමිත්වා එතදවොචුං “අවජිනනවිවරකා ආට්ටසො භික්ඛු ආගතා, දෙඨ තෙසං විවරානී”ති ඛුං විවරං විඤ්ඤාපෙසුං

2 තෙන ඛො පත සමයෙන අඤ්ඤාතරො පුරිසො සභායං නිසිනො අඤ්ඤාතරං පුරිසං එතදවොච “අවජිනනවිවරකා අයෙසා භික්ඛු ආගතා, තෙසං මයා විවරං දිනන”නති සොපි එවමාහ “මයාපි දිනනනති” අපරොපි එවමාහ මයාපි දිනනනති” තෙ උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම සමණා සකාසපුත්තියා න මනතං ජානිත්වා ඛුං විවරං විඤ්ඤාපෙසානති දුස්සවාණීජ්ජං වා සමණා සකාසපුත්තියා කරියානති, පග්ගාභි-කසාලං³ වා පසාරෙසානති”ති අයෙසාසු ඛො භික්ඛු තෙසං චිත්තසානං උජ්ඣායනතානං ඛියනතානං විපාවෙනතානං යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජා හෙ උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛු න භෙනං ජානිත්වා ඛුං විවරං විඤ්ඤාපෙසානති”ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතදිත්ථං ආරොවෙසුං

1 ‘අපථාය’ ඡෙසං නාම 2 ‘අඤ්ඤාතක’ ඡෙසං නදිසානෙ 3 පටිකාභිකාලං ඉතිපි

8 නොනැයකු කෙරෙහි නොනැයෙක යන සංඥා ඇති ව සමය තබා සිටුවක් විතවා නම් නිසැති පවිනි වෙයි නො නැයකු කෙරෙහි විමනි ඇති ව සමය තබා සිටුවක් විතවා නම් නිසැති පවිනි වෙයි නොනැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සංඥා ඇති ව සමය තබා සිටුවක් විතවා නම් නිසැති පවිනි වෙයි නැයකු කෙරෙහි නො නැයෙක යන සංඥා ඇත්තේ දුකුලාඥාවත් වෙයි නැයකු කෙරෙහි විමනි ඇත්තේ, දුකුලාඥාවත් වෙයි නැයෙකු කෙරෙහි නැයෙක යන සංඥා ඇත්තේ ඥාවත් නැති.

9 සමයෙහි, නැයන් සතු, පැවැරුවන් සතු සිටුවැ විතවන්තනුව, අතෙකකු සදහා විතවන්තනුව, නමැගේ ධනයෙන් පිරුළ ගන්තනුව, උම්මතතකයාහට, ආදිකම්මකයාහට ඥාවත් නැති

අඤ්ඤාතකවිඤ්ඤානන් ශික්ෂාපදය නිමි

5. 1. 7.

නතුනතරිශික්ෂාපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවරම්වෙහෙරෙහි වැඩ වෙසෙති එසමයෙහි සවග මහණහු අසිදැගන්තා ලද සිටුවැ ඇති භික්ෂුන් වෙත එළඹ මෙසේ කියති ‘ඥාවැත්ති, භාග්‍යවතුන් විසින් අසිදැගන්තා ලද සිටුවැ ඇතියනුව හෝ නට සිටුවැ ඇතියනුව හෝ නොහැ ගැහැවියක්හු හෝ ගෙහඹුවක හෝ සිටුවක් විනාවිම් අනුදන්තා ලද. ඥාවැත්ති, සිටුවක් විතවවු’ යයි ‘කම් නැත ඥාවැත්ති, අප විසින් සිටුවක් ලබන ලද්ද’යි ඔහු කියත් ‘අපි ආයුෂමතුන් සදහා විතවම්හ’යි සවැගියෝ කීහ ‘විතවවු ඥාවැත්ති’යි ඔහු කීහ ඉක්බිති සවග මහණහු නො නැ ගැහැවියන් කරා එළඹ මෙසේ කීහ ‘ඥාවැත්ති, අසිදැගන්තා ලද සිටුවැ ඇති වෙහණහු ආහ ඔවුහට සිටුවැ දෙව’යි බොහෝ සිටුවැ විතවාගන්හ

2 එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක් සභායෙහි හුන්වේ එක්තරා පුරුෂ-යකුට මෙ පවත් කී ය ‘ආයෂියෙහි, අසිදැගන්තා ලද සිටුවැ ඇති භික්ෂුහු ආහ. මා විසින් ඔවුහට සිටුවක් දෙන ලද්ද’යි හෙ ද මෙසේ කී ‘මා විසිනුදු දෙන ලද්ද’යි අනෙකෙකුදු මෙසේ කී ‘මා විසිනුදු දෙන ලද්ද’යි ඔහු අවඥ කෙරෙත් අයුණු කියත් දෙස් පහල කෙරෙත් “කෙසේ නම් ප්‍රමණ ශාක්‍ය-පුත්‍රියයෝ පමණ නො දූත බොහෝ සිටුවැ විතවා ගන්තු ද, පිළි වෙණෙද-ගමක් හෝ ප්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ කෙරෙත් ද පිළි අවුණක් හෝ විවාහ කෙරෙත් ද යි භික්ෂුහු අවඥ කරණ අයුණු කියන දෙස් පහල කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම් මහණ කෙනෙක් අලොච්ඡ වෙත් ද ඔහු අවඥ කෙරෙති අයුණු කියති දෙස් පහල කෙරෙත්. ‘කෙසේ නම් සවග මහණහු පමණ නො දූත බොහෝ සිටුවැ විතවුහු ද’යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ

3 “සච්චං නිර තුලෙන භික්ඛවෙ න මතතං ජාතිකා ඛන්තං විවරං විඤ්ඤපෙඨා”ති “සච්චං භගවා” විගර්භි බුද්ධො භගවා “කථං හි තාම තුලෙන මොඝපුරිසා න මතතං ජාතිකා ඛන්තං විවරං විඤ්ඤාපෙය්‍යථ, තෙන මොඝපුරිසා අප්පසන්නානං වා පසාදග -පෙ- ඵවඤ්ච පත භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ”

“තඤ්ඤෙ අඤ්ඤාතඤ්ඤා ගහපති වා ගහපතාහි වා ඛන්තං විවරෙහි අභිභවන්තං පමාසෙය්‍ය, සහනරුතනරපරමං තෙන භික්ඛුනා තතො විවරං ආදිතබ්බං තතො වෙ උතතං.¹ ආදිසෙය්‍ය, නිසංගිකං පාවිතනිසන්ති”

4 තඤ්ඤෙ ති අවර්තනවිවරකං භික්ඛං.

අඤ්ඤාතඤ්ඤා තාම මානිතො වා පිතිතො වා යාව සත්තමා පිතාමහ-
සුභා අසම්බද්ධා.

ගහපති තාම යො කොචි අගාරං අප්ඤ්ඤාචසති
ගහපතාහි තාම: යා කාචි අගාරං අප්ඤ්ඤාචසති.
ඛන්තං විවරෙහිති ඛන්තෙහි විවරෙහි.

අභිභවන්තං පමාසෙය්‍යාති යාවතකං ඉච්ඡති තාවතකං ගණනාතිති.

සහනරුතනරපරමං තෙන භික්ඛුනා තතො විවරං ආදිතබ්බන්ති
සවෙ නිණ් නට්ඨාති භොන්ති දො සාදිතබ්බාති, දො නට්ඨාති එකං සාදිතබ්බං,
එකං නට්ඨං න කිඤ්චි සාදිතබ්බං.

තතො වෙ උතතං ආදිසෙය්‍යාති තතුහනරිං විඤ්ඤපෙති, පයොගෙ
දුක්ඛං පටිලාභෙන නිසංගිකං භොති නිසංජතබ්බං සංඝස්ස වා ගණස්ස වා
පුග්ගප්පස්ස වා ඵවඤ්ච පත භික්ඛවෙ නිසංජතබ්බං.

“ඉදමෙම භතො විවරං අඤ්ඤාතකං ගහපතිකං² තතුහනරිං විඤ්ඤපිතං
නිසංගිකං ඉමානං සංඝස්ස නිසංජාමි”ති දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යන්ති
-පෙ- අයසමතො දමමි”ති

5 අඤ්ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකසඤ්ඤා තතුහනරිං විවරං විඤ්ඤපෙති,
නිසංගිකං පාවිතනිසං අඤ්ඤාතකෙ වෙමනිකො -පෙ- අඤ්ඤාතකෙ
ඤ්ඤාතකසඤ්ඤා තතුහනරිං විවරං විඤ්ඤපෙති, නිසංගිකං පාවිතනිසං
ඤ්ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකසඤ්ඤා, අපතති දුක්ඛං සංඝස්ස වෙමනිකො,
අපතති දුක්ඛං සංඝස්ස ඤ්ඤාතකෙ ඤ්ඤාතකසඤ්ඤා, අපතති.

6 අතාපතති සෙසකං අහරිසංඝාමිති හරතො ගච්ඡති, සෙසකං
තුයෙත්ව භොතුති දෙනති, න අවර්තනකාරණා දෙනති, න තට්ඨ-
කාරණා දෙනති, ඤ්ඤාතකානං, පචාරිතානං, අතතො ධතෙන, උමමතකස්ස,
අදිකමමිකස්සාති

තතුහනරිසිකඛාපදං නිවර්තනං

1 උතතං, පෙසං 2 ගහපතිකං උපසංඝිකං පෙසං.

3 'සැබෑ ද මහණෙනි, තෙපි පමණ නො දැන බොහෝ සිවුරු විතවුනු ල'යි භාග්‍යවත්තු ඇසූහ "සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස"යි ඔහු කීහ භාග්‍යවත් බුදුහු ගඬා කළහ 'කෙසේ නම් තුළු පුරුෂයෙහි, තෙපි පමණ නො දැන බොහෝ සිවුරු විතවුනු ද! තුළු පුරුෂයෙහි, තෙල කරුණ නො පහනුත්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසා වු"

"ඉදින් නොනැ ගහපතියෙක් හෝ ගහපතියක් හෝ ඒ (අසිදැගන් නට සිවුරු ඇති) මහණහට කැමැතිනාක් ගෙන යන්නට බොහෝ සිවුරින් පවරා නම් ඒ මහණහු විසින් හදනා සිවුර හා උතුරුසහ පරම කොට ඇති සිවුරක් එසින් ඉවසිය යුතු"ය. ඉදින් එසින් මත්තෙහි ඉවසා නම් නිසැකි පවිනි වේ"යි.

4 තකෙවු යනු පැහැරන්නා ලද සිවුරු ඇති මහණ.

අක්කස්සානාක නමි: චූළපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත් වැනි මිවුතුන් යුගළට දක්වා අසමබ්ධයෝ ය

ගහපතී නම් යම් කිසිවෙක් ගිහිගෙයි වෙසේ ද හෝ.

ගහපතානී නම් යම් කිසිවක් ගිහිගෙයි වෙසේ ද හෝ.

බහුනි විවරෙහි යනු බොහෝ වූ සිවුරින්

අභිහට්ඨං පචාරෙය්‍ය යනු යම්තාක් රිසියෙහි නම් ඒ තාක් ගණුව යි.

සකතරුතතරපරමං තෙන භික්ෂුනා තතො විවරං සාදිතබ්බං යනු ඉදින් තුන් සිවුර තටුයේ නම් දෙකෙක් ඉවසිය යුතු ය දෙකෙක් තටුයේ නම් එකෙක් ඉවසිය යුතු ය එකෙක් තටුයේ නම් කිසිවක් නො ඉවසිය යුතු ය.

තතො වෙ උභතඨං සාදියෙය්‍ය යනු එයින් මත්තෙහි විතවා නම් ප්‍රයෝගයෙහි දුකුලා වෙයි සිවුරු ලැබීමෙන් නිසැකි වෙයි සහනට හෝ ගණයට හෝ පුභුලක්හට හෝ නිසැකිය යුතු ය තව ද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැකිය යුතුය 'වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර නොනැ ගැහැවියකු සතු වූයේ පමණින් මතුයෙහි විතවන ලද්දේ නිසැකි විය, මෙය මම් සහනට නිසදම්' යි දෙන්නේ ය යි දෙන්නාහු ය යි ආයුෂමත්තට දෙමි' යි

5 නොතැයකු කෙරෙහි නොතැයෙක යන සංඥ ඇති ව පමණින් මත්තෙහි සිවුරක් විතවා නම් නිසැකි පවිනි වෙයි නොතැයකු කෙරෙහි විමති ඇත්තේ නොතැයකු කෙරෙහි තැයෙක යන සංඥ ඇත්තේ පමණින් මත්තෙහි සිවුරක් විතවා නම් නිසැකි පවිනි වෙයි තැයකු කෙරෙහි නො තැයෙක යන සංඥ ඇත්තේ, දුකුලාඇවැත් වෙයි තැයකු කෙරෙහි විමති ඇත්තේ, දුකුලාඇවැත් වෙයි තැයකු කෙරෙහි තැයෙක යන සංඥ ඇත්තේ, ඇවැත් තැනි

6 සෙස්ස 'ගෙණ එත්තෙමි'යි ගෙණ යේ නම්, සෙස්ස තොපට ම වේවයි දෙත් නම් අසිදැගන්නා ලද කරුණින් නො දෙත් නම්, නට හෙයින් නො දෙත් නම්, තතුනතර සිවුරු ගන්නනුට, නැයත් සතු, පැවරුවත් සතු තතුනතර සිවුරු ගන්නනුට, තමාගේ ධනයෙන් ගන්නනුට, උමතතකයාහට ආදිකමකයාහට ඇවැත් තැනි

තතුනතරිශික්ෂාපදය ගිමි

පරිමාපිටිකතාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා සාවභීයං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො පුරිසො පජාපතීං එතදවොච: “අයං උපනාදං විවරෙන අවජාදෙස්සාමි”ති. අස්සොසි බො අඤ්ඤාතරො පිණ්ඩවාණිකො භික්ඛු තස්ස පුරිසස්ස ඉමං වාවං භාසමා- තස්ස අථ බො සො භික්ඛු යෙනායස්මා උපනාදෙ සකාසුතො තෙනුප- සඞ්කමි, උපසඞ්කමිති, ආයස්මන්තං උපනාදං සකාසුතං එතදවොච “මහාපුඤ්ඤ”සි තිං ආට්ඨසො උපනාදං අමුක්ඛමිං ඔකාසෙ අඤ්ඤාතරො පුරිසො පජාපතීං එතදවොච අයං උපනාදං විවරෙන අවජාදෙස්සාමි”ති “අනු- චුසො මං සො උපට්ඨාකො”ති අථ බො ආයස්මා උපනාදෙ සකාසුතො යෙන සො පුරිසො තෙනුපසඞ්කමි උපසඞ්කමිති, තං පුරිසං එතදවොච “සච්චං කීර මං කිං ආට්ඨසො විවරෙන අවජාදෙතුකාමොසි”ති “අපි මයා එවං භොති “අයං උපනාදං විවරෙන අවජාදෙස්සාමි”ති “සච්චෙ බො මං තිං ආට්ඨසො විවරෙන අවජාදෙතුකාමො”සි, “එවරුපෙන විවරෙන අවජාදෙසි කාසං තෙන අවජනොපි කරිස්සාමි, යාහං ත පරිභුඤ්ජිස්සාමි”ති.

2 අථ බො සො පුරිසො උජ්ඣායති බීයති විපාවෙති “මහිවජා ඉමෙ සමණා සකාසුතතියා අසනතුට්ඨා, තසිමෙ සුකරු විවරෙන අවජාදෙතුං කථං හි තාම අයො උපනාදෙ මයා පුබ්බෙ අපචාරිතො මං උපසඞ්කමිති, විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජිස්සාමි”ති අස්සොසුං බො භික්ඛු තස්ස පුරිසස්ස උජ්ඣා- යනායස්ස බීයනායස්ස විපාවෙනායස්ස යෙ තෙ භික්ඛු අපචරිතං තෙ උජ්ඣා- යනති බීයනති විපාවෙනති “කථං හි තාම ආයස්මා උපනාදෙ සකාසුතො පුබ්බෙ අපචාරිතො ගහපතීකං උපසඞ්කමිති, විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජිස්සා- ති”ති අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතච්ඡං ආරොවෙසුං “සච්චං කීර කිං උපනාදං පුබ්බෙ අපචාරිතො ගහපතීකං උපසඞ්කමිති, විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජිති?” “සච්චං භගවා” “ඤ්ඤාතො තෙ උපනාදං අඤ්ඤාතකොති?” “අඤ්ඤාතකො භගවා”ති “අඤ්ඤාතකො මොසපුරිස අඤ්ඤාතකස්ස ත රාතාහි පතිරුපං වා අපචරිතං වා සනතං වා අසනතං වා තථ තාම තිං මොස- පුරිස පුබ්බෙ අපචාරිතො අඤ්ඤාතකං ගහපතීං උපසඞ්කමිති, විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජිස්සාමි තෙන මොසපුරිස අපසන්නානං වා පසාදයං -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකතාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ”

“භික්ඛුං පනොව උද්දිස්ස අඤ්ඤාතකස්ස ගහපතීස්ස වා ගහපතාහියා වා විවරවේනාපහනං¹ උපකතං. භොති, ඉමිනා විවරවේනාපහෙනන විවරං වේනාපෙඤා ඉසඨානාමං. භික්ඛුං විවරෙන අවජාදෙස්සාමිති. තනු වේසො භික්ඛු පුබ්බෙ අපචාරිතො උපසඞ්කමිති, විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍යා ආට්ඨ වනිමං. ආයස්මා ඉමිනා විවරවේනාපහෙනන එවරුපං වා එවරුපං වා විවරං වේනාපෙඤා අවජාදෙහිති කල්‍යාණකම්මානං උපාදය, නිස්සංගතියං පාවිනතිය”නති

1. අපි මොස එවං භොති ජෙස්ස. 2. ආපජ්ජි, ජෙස්ස. 3. ගහපතීකං. 4. විවරවේනාපහනං සක

ප්‍රථම උපකඩ්ඬයිනිපාදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර සමිපයෙහි වූ අනේපිඬු-
සිවුහුගේ දෙවර්මිහි වැඩ වෙහෙස් නවද එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක්
භාග්‍ය්‍යවට උපනඤ්ඤා භිමියන් සිවුරෙන් ආච්ඡාදනය කරන්නෙමි'යි මේ කී ය
එක්තරා පිඬුසිහා යන මහණෙක් ඒ පුරුෂයා මෙ තෙපුල් කියන්න ආසී ය
ඉක්බිති ඒ මහණ ආයුෂමත් උපනඤ්ඤා ශාක්‍යපුත්‍රයන් කර එළඹ ආයුෂමත්
උපනඤ්ඤා ශාක්‍යපුත්‍රයන්ට ආයුෂමත් උපනඤ්ඤායෙහි, තෙපි මහපින් ආත්තනු ය
අසෝ පෙදෙසෙහි එක්තරා මිනිසෙක් බිරිඳට “උපනඤ්ඤා භිමියන් විවරයෙන්
ආච්ඡාදනය කරවන්නෙමි' යි. කී යයි සැළ කෙළේ ය “ඇවැත්නි, (එබඳු
මිනිසෙක්) ඇත හේ මාගේ උපසංඝායකයෙකැ'යි උපනඤ්ඤා තෙර කීය
ඉක්බිති ආයුෂමත් උපනඤ්ඤා ශාක්‍යපුත්‍ර තෙම ඒ පුරුෂයා වෙත එළඹ
“සැබැවෙක්ද, ඇවැත්නි, තෙපි මා සිවුරකින් ආච්ඡාදනය කරණු
කැමැත්තනු දැ'යි ඇසීය. “හිමියනි ‘උපනඤ්ඤා භිමියන් විවරයෙකින් ආච්ඡාදනය
කරන්නෙමි' යි මට මේ සිත නම් වියැයි හේ කීය “ඉදින් ඇවැත්නි, තෙපි
සිවුරෙකින් මා ආච්ඡාදනය කරණු කැමැත්තනු නම් මෙබඳු සිවුරෙකින්
ආච්ඡාදනය කරවු. යම් සිවුරක් මම් පරිභොග නො කෙරෙමි නම් ඒ සිවුරින්
පුදන ලද්දෙමි නමුදු එයින් මම් කුමක් කෙරෙමි දැ” යි උපනඤ්ඤා තෙර කී ය

2 ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙම ‘මේ ශ්‍රමණශාක්‍යපුත්‍රියයෝ මහෙව්‍යයෝ ය
අභ්‍යන්තරයෝ ය, මොවුන් සිවුරකින් පුදන්නට පහසු නො වෙයි කෙසේ නම්
උපනඤ්ඤා භිමියෝ කලින් මා විසින් නොපවරණ ලද්දහු මා වෙත එළඹ
විවරයෙහි අධික විධානයට පැමිණෙන්නාහු දැ'යි අවඥ කෙරෙයි, නුගුණ
කීයයි, දෙස් පහළ කෙරේ භික්ෂුහු අවඥ කරණ නුගුණ කීයන දෙස්
පහළ කරණ ඒ මිනිසාගේ බස් ඇසුහ යම් භික්ෂු කෙනෙක් අලොපච්ඡ-
යෝද ඔහු ‘කෙසේ නම් ආයුෂමත් උපනඤ්ඤා ශාක්‍යපුත්‍රයෝ පෙර
නොපවරණ ලද්දහු, ගැහැවියකු කරා එළඹ විවරයෙහි අධිකවිධානයට
පැමිණියාහු දැ'යි අවඥ කෙරෙති, අගුණ කීයති, දෙස් පහළ කෙරෙති
ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ
“සැබැවෙක් ද උපනඤ්ඤා, නෝ පෙර නො පවරණ ලද්දෙහි ගැහැවියකු කර
එළඹ විවරයෙහි අධිකවිධානයට පැමිණියෙහි දැ'යි භාග්‍යවත්හු පුළුවන්හ
‘සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස'යි හේ කී ය “උපනඤ්ඤා, තාගේ නැයෙක් ද
නොනැයෙක් දැ'යි භාග්‍යවත්හු ඇසූහ ‘නොනැයෙක භාග්‍යවතුන්
වහන්සැ'යි හේ කී ය “තුච්ඡ පුරුෂය, නොනැයෙක් නොනැයකුට සුදුස්ස
හෝ නුසුදුස්ස හෝ ඇති දෑ හෝ නැති දෑ හෝ නො දනිති තුච්ඡපුරුෂය,
එහි නම් නෝ පෙර නො පවරණ ලද්දෙහි නොනැ ගැහැවියකු කර එළඹ
විවරයෙහි අධිකවිධානයට පැමිණියෙහි තුච්ඡ පුරුෂය, තෙල නො පහන්
වූවන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වැටෙයි නව ද මහණෙනි, මෙසේත් මේ
ශික්ෂාපදය උදෙසවු ”

“මහණක්හු ම උදෙසා නොනැ ගැහැවියකු විසින් හෝ ගැහැටි
දවක විසින් හෝ මේ සිවුරුමලයෙන් සිවුරක් මල දී ගෙණ මෙනම්
ඇති මහණකුට දෙන්නෙමි යි සිවුරුමලයක් සපයන ලද්දේ මේ ද, ඉදින්
ඒ මහණ පෙර නො පවරණ ලද්දේ එහි එළඹ ‘ආයුෂමත, මේ සිවුරු
මලයෙන් මෙබඳු වූ ද මෙබඳු වූ ද සිවුරක් මල දී ගෙණ මට දෙව'යි
සොදුරු බව කැමැති බව විසි වැ මෙසේ කළහොත් මැනවැ යි
විවරයෙහි අධිකවිධානයට පැමිණියේ ඒ නම් නිසැතිපවිති ඉ”

3 භික්ඛුං පණෙව උද්දෙසාති භික්ඛුසාසායං, භික්ඛුං ආරම්මණං කරිකා,
භික්ඛුං අවජාදෙභුකාමො

අඤ්ඤානකො නාම මාතිතො වා පිතිතො වා යාව සත්තමා පිතාමහසුගා
අසමිද්ධො.

ගහපති නාම යො කොචි අගාරං අජ්ඣාචසති

ගහපතානි නාම යා කාචි අගාරං අජ්ඣාචසති.

විවරවේනාපහිනං නාම භිරඤ්ඤං වා සුවණ්ණං වා මුත්තා වා මණි වා
පවාලො වා එළිකො වා පටකො වා සුත්තං වා කප්පාසො වා

ඉමිනා විවරවේනාපහිනානාති පච්චුපට්ඨිතෙන.

වේනාපෙකාති පරිවතෙනකා

අවජාදෙසාමිති දසාමි.

නහු වේසො භික්ඛුති යං භික්ඛුං උද්දෙසා විවරවේනාපහනං උපකඛට්ඨි
හොති, යො භික්ඛු

පුබ්බෙ අප්පවාදිතොති පුබ්බෙ අවුත්තො හොති, නිදිසෙන තෙ භන්තො
විවරෙන අපො, නිදිසං තෙ විවරං වේනාපෙමිති

උපසංඝාමිකාති සරං ගතවා, යත් කත්ථි උපසංඝාමිකා.

විවරෙ විකප්පං ආපජේය්‍යාති ආයතං වා හොතු විජ්‍යං වා අප්පිතං
වා සණ්ඨං වා.

ඉමිනා විවරවේනාපහිනානාති පච්චුපට්ඨිතෙන

එවරුපං වා එවරුපං වාති ආයතං වා විජ්‍යං වා අප්පිතං වා සණ්ඨං වා

වේනාපෙකාති පරිවතෙනකා

අවජාදෙහිති දජේති

ඝලාණකමානං උපාදායාති සාධනිකො¹ චෙග්ගනිකො

4 තස්ස වචනෙන ආයතං වා විජ්‍යං වා අප්පිතං වා සණ්ඨං වා
වේනාපෙති, පයොගෙ දුක්ඛට්ඨං පටිලාභෙන නිස්සංගියං හොති, නිස්සජ්-
නබ්බං සංඝස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා එවිඤ්ඤා පත භික්ඛවෙ
නිස්සජ්නබ්බං. “ඉදං මෙ භන්තෙ විවරං පුබ්බෙ අප්පවාදිතො අඤ්ඤාතං
ගහපතිකං උපසංඝාමිකා විවරෙ විකප්පං ආපහනං නිස්සංගියං, ඉමාහං
සංඝස්ස නිස්සජාමි”ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යන්ති -පෙ- ආයසානො
දමමි”ති

1 පාදානිකා සංඝ

3. හිතකුට පනොව උද්දිසා යනු මහණක්හු සදහා, මහණක්හු අරමුණු කොට, මහණක්හු ආචර්යාදායක කරණු කැමැත්තේ

අභ්‍යන්තර නම් මවුපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත් වන මිමුතුන් යුගලය දක්වා නොසබද වූයේ ය

ගහපති නම් යම් කිසිවෙක් ගිහිගෙයි වෙසේ නම් හේ ය

ගහපතානි නම් යම් කිසිවක් ගිහිගෙයි වෙසේ නම් හෝ ය

විවරවෙනාපහන නම් අමුරන් හෝ රත්රන් හෝ මුතු හෝ මණි හෝ පබළු හෝ පිළිමණි හෝ පටයෙක් හෝ හු හෝ කපු හෝ ය

ඉමිනා විවරවෙනාපහනා යනු වෙනට පත් දෑයෙකින්

වෙනාපෙහො යනු පිරිවටා

අවජාදෙසසාමි යනු දෙත්තෙමි

තනු වෙසො හිතකු යනු යම් මහණක්හු උදෙසා සිවුරුමල සපයන ලද වේ ද ඒ මහණ

පුබ්බ අපපවාටිනො යනු වහන්ස, කෙබඳු සිවුරෙකින් නොපට ප්‍රයෝජන වේ ද කෙබඳු සිවුරක් නොපට මල දී ගනිමි ද යි පෙර නොකියන ලද්දේ වේ

උපසංඛිකමිහො යනු ගෙට ගොස් යම් කිසි තැනෙකින් එළඹ

විවරෙ විකාපං ආපජෝයා යනු දිගු ද පුළුල් ද ඝන ද සිලිපි ද වේව යි

වෙනාපෙහො යනු පිරිවටා.

අවජාදෙහි යනු දෙව

කල්‍යාණකම්‍යකං උපාදාය යනු සොළුරු බව කැමැත්තේ මහඥානි බව කැමැත්තේ

4 ඔහුගේ බසින් දිගු හෝ පුළුල් හෝ ඝන හෝ සිලුටු හෝ වූවක් මල දී ගණි නම්, පියෝති දුකුලා වෙයි ලැබීමෙන් නිසැගි වෙයි සංඝයාට හෝ ගණයාට හෝ පුගලක්ගට හෝ නිසැජියයුතු ය තවද මහණෙනි, මෙසේ නිසැජියයුතු ය, 'වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර පෙර නොපවරන ලද්දෙමි නොහැ ගැහැවියකන්හු කරන එළඹ සිවුරෙහි අධිකවිධානයට පැමිණෙන ලද්දේ නිසැගි විය මම් මෙය සඟනට නිසජමි'යි දෙන්නේ ය යි දෙන්නාහ යි ආයුමෙත්තට දෙමි'යි

5. අඤ්ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකසඤ්ඤේ පුබ්බෙ අපචාරිතො ගහපතිකා උපසඛකමිතා විවරෙ විකපං ආපජ්ජති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං අඤ්ඤාතකෙ වෙමනිකො -පෙ- අඤ්ඤාතකෙ ඤාතකසඤ්ඤේ පුබ්බෙ අපචාරිතො ගහපතිකා උපසඛකමිතා විවරෙ විකපං ආපජ්ජති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකසඤ්ඤේ. ආපනති දුක්ඛටස්ස ඤාතකෙ වෙමනිකො, ආපනති දුක්ඛටස්ස. ඤාතකෙ ඤාතකසඤ්ඤේ, අනාපනති

6 අනාපනති ඤාතකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤාසාන්ධිය, අතතනො ධනෙන, මහග්ගං වේතාපේතුකාමස්ස අපග්ගං වේතාපෙති, උමමනතකස්ස, ආදිකමමිකස්සාති

පඤ්චමඋපකඛටසිකඛාපදං නිවසිතං.

5. 1. 9.

දුතියඋපකඛටසිකඛාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවන්තියං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ තෙන ඛො පත සමයෙන අඤ්ඤාතරො පුරිසො අඤ්ඤාතරං පුරිසං එතදවොච “අහං අයං උපනඤං¹ විවරෙන අච්ඡාදෙස්සාමි”ති සො‘පි එවමාහ “අහමපි අයං උපනඤං විවරෙන අච්ඡාදෙස්සාමි”ති අස්සොධි ඛො අඤ්ඤාතරො පිණ්ඩාරිකො භික්ඛු තෙසං පුරිසානං ඉමං කථාසලාපං අථ ඛො සො භික්ඛු යෙනායස්මා උපතඤෙ සකාපුතො තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිතා ආයස්මතං උපනඤං සකාපුතං එතදවොච “මහාපුඤ්ඤාසි තං ආවුසො උපනඤ අමුකස්මිං ඔකාසෙ අඤ්ඤාතරො පුරිසො අඤ්ඤාතරං පුරිසං එතදවොච “අහං අයං උපනඤං විවරෙන අච්ඡාදෙස්සාමි”ති සො‘පි එවමාහ අහමපි අයං උපනඤං විවරෙන අච්ඡාදෙස්සාමි”ති. අන්ධාවුසො මං තෙ උපට්ඨාකාති

2 අථ ඛො ආයස්මා උපතඤෙ සකාපුතො යෙන තෙ පුරිසා තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිතා තෙ පුරිසෙ එතදවොච “සච්චං කිරිමං තුලෙහ ආවුසො විවරෙහි අච්ඡාදෙතුකාමන්ථා”ති “අපි තය්‍ය එවං භොති, අයං උපනඤං විවරෙහි අච්ඡාදෙස්සාමා”ති “සච්චෙ ඛො මං තුලෙහ ආවුසො විවරෙහි අච්ඡාදෙතුකාමන්ථ, එවරුපෙන විවරෙන අච්ඡාදෙථ, කායං තෙහි අච්ඡන්තො‘පි කරිස්සාමි, යාතාහං න පරිභුඤ්ජිස්සාමි”ති

3 අථ ඛො තෙ පුරිසා උප්ඝායනති බිඤ්ඤාති විපාවෙනති “මග්ගිච්ඡා ඉමෙ සමිණා සකාපුතතියා අසනතුට්ඨා, තසිමෙ සුකරං විවරෙහි අච්ඡාදෙතුං, කථං හි නාම අයො උපතඤෙ අමෙහි පුබ්බෙ අපචාරිතො උපසඛකමිතා විවරෙ විකපං ආපජ්ජස්සති”ති අස්සොදුං ඛො භික්ඛු තෙසං පුරිසානං උප්ඝායනානං බිඤ්ඤානං විපාවෙනානං යෙ තෙ භික්ඛු ආරාමිකා තෙ උප්ඝායනති බිඤ්ඤාති විපාවෙනති “කථං හි නාම ආයස්මා උපතඤෙ ඤාතකපුතො පුබ්බෙ අපචාරිතො ගහපතිකෙ උපසඛකමිතා විවරෙ විකපං ආපජ්ජස්සති”ති

1 අයං උපනඤං ම ජ ඝං

5 නොනැයකු කෙරෙහි නොනැයෙක යන සංඥ ඇති ව පෙරනො පවරන ලද්දේ ගැහැවියකු කරු එළැඹ විවරයෙහි විධානයට පැමිණේ නම් නිසැති පවිති වෙයි නොනැයකු කෙරෙහි විමති ඇතිගේ නොනැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සංඥ ඇතිගේ පෙර නො පවරන ලදු වැ ගැහැවියකු කරු එළැඹ විවරයෙහි විකල්පයට පැමිණේ නම්, නිසැති පවිති වෙයි නැයකු කෙරෙහි නොනැයෙක යන සංඥ ඇතිගේ දුකුලාඥාවන් වෙයි නැයකු කෙරෙහි විමති ඇතිගේ දුකුලාඥාවන් වෙයි නැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සංඥ ඇතිගේ ඥාවන් නැති

6 නැයනට, පැවැරුවනට, අනෙකක්නු සදහා, නමා ගේ ධනයෙන් මහඇති කොට මිල දී ගණු කැමැත්තනුට නො අනතා කොට මිල දී ගත්වා නම්, ඥාවන් නැත උනම්තනකයහට ආදිකම්කයහට ඥාවන් නැත්තේ යි.

ප්‍රථම උපකඛට ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 1. 9.

ද්විතීය උපකඛට ශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර සමීපයෙහි වූ අනේපිඬු-සිටුහුගේ දෙවරම් වෙහෙරැ වැඩවසන සේක තට ද එසමයෙහි එක්තරා මිනිසෙක් එක්තරා මිනිසකුට ‘මම උපනඤ භිමියනට සිටුරක් දෙන්නෙමි’යි කිය ගෙ තෙමේ ‘මම ද උපනඤ භිමියනට සිටුරක් දෙන්නෙමි’ යි කිය. එක්තරා පිඬුසිභා යන භික්ෂු කෙතෙක් ඒ මිනිසුන්ගේ මේ කථාසලාපය ඇසුහ ඉක්බිති ඒ ගෙණ තෙමේ ආයුෂමත් උපනඤ ශාක්‍යපුත්‍රයා කරු එළැඹ, ආයුෂමත් උපනඤ ශාක්‍යපුත්‍රයා හට “ඥාවැන්ති උපනඤයෙහි, තෙපි මහපින් ඥාත්තව, අසුවල් පෙදෙසෙහි එක්තරා මිනිසෙක් එක්තරා මිනිසකුට මම උපනඤ භිමියන් සිටුරකින් පුදන්නෙමි යි කිය ගෙතෙමේ ‘මම ද උපනඤ භිමියන් සිටුරකින් පුදන්නෙමි’යි කිය “ඥාවැන්ති, ඔහු මට උපසංඝායකයෝ වෙති”යි උපනඤ තෙරණුවෝ කීහ

2 ඉක්බිති ආයුෂමත් උපනඤ ශාක්‍යපුත්‍රයෝ ඒ මිනිසුන් කරු එළැඹ “සැබවෙක් ද?” ඥාවැන්ති, තෙපි මා සිටුරුවලින් පුදනු කැමැතියවු ද?”යි විචාරුහ ‘භිමියෙහි, උපනඤ භිමියන් පුදන්නමිහ’යි මෙබදු සිතෙක් නම් වියැ”යි ඔහු කීහ ‘ඉදින් ඥාවැන්ති, තෙපි සිටුරුවලින් පුදනු කැමැතියවු නම්, මෙබදු සිටුරකින් පුදවී, යම් බදු සිටුරැ මම පරිභොග නො කෙරෙමි නම්, එයින් පුදන ලද්දෙමි නමුදු මම කුමක් කෙරෙමි දැ’යි තෙරණුවෝ කීහ

3 එකල්හි ‘මේ ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ මහෙව්ණයෝ ය අසනතුෂටයෝ යැ මොවුන් සිටුරුවලින් පුදන්නට පහසු නො වෙයි කෙසේ නම් උපනඤ භිමියෝ අප විසින් පෙර නො පවරණ ලද්දහු සමීපයට පැමිණ විවරයෙහි අභිකම්බා-නයට පැමිණියාහු දැ’යි ඒ පුරුෂයෝ ගරහති නුගුණ කියති දෙස් පහල කෙරෙත් භික්ෂුහු අවඥ කරණ නුගුණ කියන දෙස් පහල කරණ ඒ පුරුෂ-යන්ගේ බස් ඇසුහ යම් මහණ කෙතෙක් අලොච්ඡයෝ නම් ඔහු ‘කෙසේ නම් ආයුෂමත් උපනඤ ශාක්‍යපුත්‍රයෝ පෙර නො පවරණ ලද්දහු ගැහැවියන් කරු පැමිණ විවරයෙහි අභිකම්බානයට පැමිණියාහු දැ’යි අවඥ කෙරෙති නුගුණ කියති දෙස් පහල කෙරෙත්

4 අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන් ආරෝවෙසුං “සච්චං කීර ත්ථ උපනන්ද පුබ්බෙ අප්පචාරිතො ගහපතීකෙ උපසංකම්මිනො විවරෙ විකප්පං අපජ්ජී”¹ති ‘සච්චං භගවා’ “ඤ්ඤානා තෙ උපනන්ද අඤ්ඤානා”²ති “අඤ්ඤාතා භගවා”ති “අඤ්ඤාතො මොඝපුරිස අඤ්ඤාතානං න ජානාති පතිරුපං වා අප්පතිරුපං වා සත්තං වා අසත්තං වා තත්තං තාම ත්ථ මොඝපුරිස පුබ්බෙ අප්පචාරිතො අඤ්ඤාතො ගහපතීකෙ උපසංකම්මිනො විවරෙ විකප්පං අපජ්ජියස්සි තෙන මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාද්ධං -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“භික්ඛුං පනොව උද්දිස්ස උභින්නං අඤ්ඤානානං ගහපතීනං වා ගහපතානීනං වා පච්චෙකවිවරවේනාපනනා උපකංචා¹ හොනති. ඉමෙති මයං පච්චෙකවිවරවේනාපනනාති පච්චෙකවිවරිනි වේනාපෙඤා ඉත්තනාමං භික්ඛුං විවරෙති අවජාදෙස්සාමාති තත්ත වෙසො භික්ඛු පුබ්බෙ අප්පචාරිතො උපසංකම්මිනො විවරෙ විකප්පං අපජ්ජියස්ස සාධු වත මං ආයස්මහොනා ඉමෙති පච්චෙකවිවරවේනාපනනාති එවරුපං වා එවරුපං වා විවරං වේනාපෙඤා අවජාදෙථ උග්ගා²ව සන්නා ඵකොනාති, කල්‍යාණකම්මානං උපාද්ධං, නිස්සංගිකං පාවිතරීය”³ති

5 භික්ඛුං පනොව උද්දිස්සාති භික්ඛුස්සන්ධං, භික්ඛුං ආරම්භං කරිනා, භික්ඛුං අවජාදෙතුකාමා

උභින්නානති දව්‍යනං

අඤ්ඤාතා නාම මානිතො වා පිතීතො වා යාව සත්තමා පිතාමහසුගා අසමිද්ධා

ගහපතී නාම යෙ කෙවි අගාරං අජ්ඣාචසන්ති

ගහපතානියො නාම යා කාවි අගාරං අජ්ඣාචසන්ති

විවරවේනාපනනා නාම භිරඤ්ඤා වා සුචර්ණා වා මුත්තා වා චණ්ඨි වා පවාලා වා එළිකා වා පටිකා වා සුත්තා වා කප්පාසා වා

ඉමෙති විවරවේනාපනනාති පච්චුපට්ඨිතෙති වේනාපෙඤාති පරිවර්තෙතො

අවජාදෙස්සාමාති දස්සාම

තත්ත වෙසො භික්ඛුති යං භික්ඛුං උද්දිස්ස විවරවේනාපනනා උපකංචා හොනති, සො භික්ඛු

පුබ්බෙ අප්පචාරිතොති පුබ්බෙ අවුත්තො හොති, කිද්දිසෙත තෙ හන්ත විවරෙත අත්තො, කිද්දිසං තෙ විවරං වේනාපෙමාති

උපසංකම්මිනොති සරං ගන්තො, යත්තං කත්ති උපසංකම්මිනො

1. විවර වේනාපනනාති උපකංචාති. ම 3 ස.

4 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ “සැබැද උපතන්දය, තෝ පෙර නො පවරණ ලද්දේ ගැහැවියන් කරා එළඹ විවරයෙහි අභිකම්බානයට පැමිණියේ ල? යි භාග්‍යවත්තු පුළුවන්හ “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස” යි තෙරණුවෝ කීහ “උපතන්දය, තාගේ නැයෝ ද නො නැයෝ ද? යි භාග්‍යවත්තු අසා වදාළහ තොනැ කෙනෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සැ’යි තෙරණුවෝ කීහ. “තුච්ඡපුරුෂය, තො නැයෙක් නො නැයනට හුදුස්ස හෝ නුහුදුස්ස හෝ ඇති දෑ හෝ නැති දෑ හෝ නො දනිති තුච්ඡපුරුෂය, එහි තෝ පෙර නො පවරණ ලද්දේ, තොනැ ගැහැවියන්, කරා එළඹ විවරයෙහි අභිකම්බානයට පැමිණියෙහි තුච්ඡපුරුෂය, තෙල නො පහන් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, වෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසා වූ”

“මහණක්හු ම උදෙසා නොනැ වූ ගැහැවියන් දෙදෙනකුන් විසින් හෝ ගෙහඬුවන් දෙදෙනකුන් විසින් හෝ අපි මේ වෙන් වෙන් වූ සිවුරු- මිලයෙන් වෙන වෙන සිවුරු මිල දී ගෙණ මෙනම් මහණක්හු සිවුරින් පුදමිහ’යි වෙන වෙන සිවුරු මිල රැස් කරණ ලද වේ ද, තෙල මහණ පෙර නො පවරන ලද්දේ ඔවුන් සම්පයෙහි එළඹ ‘ආයුෂවන්ති, තෙපි දෙදෙන මැ එක් ව මේ වෙන වෙන සිවුරු මිලයෙන් මෙබඳු වූ ද මෙබඳු වූ ද සිවුරක් විකොටගෙණ එක් සිවුරෙකින් මා පුදන්නාහු නම් මැනැවැ’යි කල්‍යාණකාමයා ව සිතාගෙණ විවරයෙහි අභිකම්බා- නයට පැමිණියේ වී නම් නිසැරිපවිති වේ”

5. භික්ෂු පනොව උද්දිසා යනු මහණක්හු සඳහා මහණක්හු අරමුණු කොට මහණකු ආච්ඡාදනය කරණු කැමැත්තාහු

උභිහතං යනු දෙදෙනකුන්ගේ

අඤ්ඤාතික නම් ටේට්පසින් හෝ පියපසින් හෝ සත් වන මිමුතුන්- යුවල දක්වා නො බැඳුනාහු

ගහපති නම් යම් කෙනෙක් ගිහිගෙයි වෙසෙත් ද ඔහු

ගහපතානි නම් ගිහිගෙයි වෙසෙන යම් කිසි සත්වුහු ය

විවරවෙනාපනන නම් අමුරන් හෝ රත්රන් හෝ මුතු හෝ මිණි හෝ පබළු හෝ පිළිමිණි හෝ පිළි හෝ හු හෝ කපු හෝ ය

ඉමෙහි විවරවෙනාපනොනති යනු වෙනට පත් දෑයෙකින්,

පටිවතෙනධා යනු පිරිවටා (විකොටගෙණ)

අච්ඡාදෙසසාම යනු දෙත්තමිහ

තනු වෙසො භික්ෂු යනු යම් මහණකු උදෙසා සිවුරු මිල රැස් කරණ ලද ද ඒ මහණ

පුබ්බෙ අපපවාටිතො යනු ‘වහන්ස, ඔබට කෙබඳු සිවුරෙකින් ප්‍රයෝජන ද?’ කෙබඳු සිවුරක් ඔබට මිලදී ගණුවෝ දැ’යි පෙර නො කියන ලද්දේ වෙයි

උපසබ්බමිධා යනු ගෙට ගොස්, යම් තැනෙකැති එළඹ

විවරේ විකප්පං ආපජ්ජය්‍යාති ආයතං වා හොතු විජ්‍යාතං වා අප්පිතං වා සණ්ඨං වා

ඉමෙහි විවරවේනාපනොනාගිති පච්චුපට්ඨිතෙහි එවරුපං වා එවරුපං වාති ආයතං වා විජ්‍යාතං වා අප්පිතං වා සණ්ඨං වා

වේනාපෙක්ඛාති පරිවතෙනානා

අඛණ්දෙථාති දජෙජථ උතො'ම භතනා ඵකෙනාති දෙපි රතා එකෙන

කල්‍යාණකම්‍යතං උපාද්‍යාති සාධස්සිකො¹ මහගස්සිකො

6 නස්ස වචනෙන ආයතං වා විජ්‍යාතං වා අප්පිතං වා සණ්ඨං වා වේනාපෙනති පයොගෙ දුක්ඛං පටිප්පාහෙන නිස්සග්ගියං හොති නිස්සජ්ඣබ්බං සම්බස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා එවඤ්ච පන භික්ඛවේ නිස්සජ්ඣබ්බං “ඉදං මෙ භතෙන විවරං පුබ්බෙ අප්පචාරිහො අඤ්ඤාතකෙ ගහපතිකෙ උපසම්බුද්ධො විවරේ විකප්පං ආපජ්ජති, නිස්සග්ගියං ඉමිං සම්බස්ස නිස්සජාමි”ති දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යුන්ති -පෙ- ආයස්මහො දමමි”ති -පෙ-

7 අඤ්ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකස්සඤ්ඤි පුබ්බෙ අප්පචාරිහො ගහපතිකෙ උපසම්බුද්ධො විවරේ විකප්පං ආපජ්ජති, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං අඤ්ඤාතකෙ වෙමිතිකො -පෙ- අඤ්ඤාතකෙ ඤ්ඤාතකස්සඤ්ඤි පුබ්බෙ අප්පචාරිහො ගහපතිකෙ උපසම්බුද්ධො විවරේ විකප්පං ආපජ්ජති, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං ඤ්ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකස්සඤ්ඤි ආපතිති දුක්ඛං ඤ්ඤාතකෙ වෙමිතිකො, ආපතිති දුක්ඛං ඤ්ඤාතකෙ ඤ්ඤාතකස්සඤ්ඤි, අනාපතිති

8 අනාපතිති ඤ්ඤාතකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤාස්සජාය, අනානො ධනෙන, මහගස්ස වේනාපෙතුකාමානං අප්පග්ගං වේනාපෙති, උමිච්ඡතකස්ස, ආදිකමමිකස්සාති

දුතියඋපනිබ්බසිකිකාපදං නිමිත්තං.

1 සංවුත්ථංසා සංඝා

විවරේ විකාසය ආපරේශය යනු දිගු හෝ පුළුල් හෝ ඝන හෝ සිලුටු හෝ වේවයි

ඉමෙහි විවරවේනාපගෙනහි යනු වෙනට පත් දෑයෙකින්

එවරුපං වා එවරුපං වා යනු දිගු හෝ පුළුල් හෝ ඝන හෝ සිලුටු හෝ.

වේනාපෙඤා යනු පිරිවටා

අච්ඡාදෙඨ යනු දෙවු

උහොච සහනා එකෙන යනු දෙදෙන මා එකෙකින්

කලාශ්ලකම්යනං උපාදය යනු සොදුරු බව කැමැත්තේ, මහඥාති බව කැමැත්තේ

6 ඔහුගේ බසින් දිගු හෝ පුළුල් හෝ ඝන හෝ සිලුටු හෝ (සිවුරක්) විකොට ගණින් තම් පියෝති දුකුලා වෙයි ලැබීමෙන් නිසැති වේ සහනට හෝ ගණයට හෝ පුහුලකිතට හෝ නිසැල්යයුතු ය තවද මහණෙනි, මෙතේ නිසැල්යයුතු “වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර පෙර නොපවරණ ලද්දෙමි නොනැ ගැහැවියන් කරා එළඹ විවරයෙහි විකල්පයට පැමිණියේ නිසැති විය මම් මෙය සහනට නිසල්මයි දෙන්නේ ය යි දෙන්නාහු ය යි ආයුෂමත්තට දෙමි”යි

7 නොනැ වුවහු කෙරෙහි නොනැ ය යන සංඥ ඇති ව පෙර නො පවරණ ලද්දේ ගැහැවියන් කරා එළඹ විවරයෙහි විකල්පයට පැමිණේ තම් නිසැති පවිති වෙයි නොනැයකු කෙරෙහි විමති ඇතියේ නො නැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සංඥ ඇති ව පෙර නො පවරණ ලද්දේ ගැහැවියන් කරා එළඹ විවරයෙහි විකල්පයට පැමිණේ තම් නිසැති පවිති වෙයි නැයකු කෙරෙහි නොනැයෙක යන සංඥ ඇතියේ දුකුලාආවාත් වෙයි. නැයකු කෙරෙහි විමති ඇතියේ දුකුලාආවාත් වෙයි නැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සංඥ ඇතියේ, ආවාත් නැති

8 නැයනට, පාවැරුවනට, අනෙකක්හු සිදහා තමාගේ ධනයෙන්, මහඥාතියක් විකොට ගණු කැමැතියන් ලවා මද අගනා සිවුරක් මිල දී ගන්වා තම්, උම්මතතකයාහට, ආදිකම්මකයාහට ආවාත් නැති යි

ද්විතීය උපකඩ්ධානිකාපදය නිමි.

5. 1. 10.

රාජසිංහාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා සාවඤ්ඤා විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මතො උපනන්දස්ස සකාපුත්තස්ස උපට්ඨාකො මහාමතො ආයස්මතො උපනන්දස්ස සකාපුත්තස්ස දුතෙන චිවරවේතාපනතං පාහෙසි ඉමිං චිවරවේතාපනතෙන චිවරං වේතාපෙකිං අයං උපනන්දං චිවරෙන අච්ඡාදෙති'ති අථ බො සො දුතො යෙනායස්මා උපනන්දෙ සකාපුත්තො තෙනුපසඛිකම් උපසඛිකමිති ආයස්මනතං උපනන්දං සකාපුත්තං එතදවොච “ඉදං බො භතෙන ආයස්මනතං උද්දිස්ස චිවරවේතාපනතං ආභතං පතිගණ්හාතු ආයස්මා චිවරවේතාපනතනාති” එවං වුතෙන ආයස්මා උපනන්දෙ සකාපුත්තො තං දුතං එතදවොච “න බො මයං අවුසො චිවරවේතාපනතං පතිගණ්හාම, චිවරස්ස ච බො මයං පතිගණ්හාම කාලෙන කපපිය”නති එවං වුතෙන සො දුතො ආයස්මනතං උපනන්දං සකාපුත්තං එතදවොච “අපි පතායස්මතො කොච්ච වෙය්‍යාවච්චකරො”ති තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො උපාසකො ආරාමං අගමාසි කෙතච්ඡෙව කරණ්ණයෙන අථ බො ආයස්මා උපනන්දෙ සකාපුත්තො තං දුතං එතදවොච “එසො බො අවුසො උපාසකො භික්ඛුතං වෙය්‍යාවච්චකරො”ති අථ බො සො දුතො තං උපාසකං සඤ්ඤාපෙකිං යෙනායස්මා උපනන්දෙ සකාපුත්තො තෙනුපසඛිකම්, උපසඛිකමිති ආයස්මනතං උපනන්දං සකාපුත්තං එතදවොච “යං බො භතෙන ආයස්මා වෙය්‍යාවච්චකරං නිද්දිසි, සඤ්ඤාතො සො මයා, උපසඛිකමිතු ආයස්මා කාලෙන, චිවරෙන තං අච්ඡාදෙස්සති”ති

2. තෙන බො පන සමයෙන සො මහාමතො ආයස්මතො උපනන්දස්ස සකාපුත්තස්ස සන්තිකෙ දුතං පාහෙසි “පරිභුඤ්ඤා අයො තං චිවරං ඉච්ඡාම මයං අයොන තං චිවරං පරිභුතන”නති අථ බො ආයස්මා උපනන්දෙ සකාපුත්තො තං උපාසකං න කිඤ්චි අවවාසි. දුතියමි බො සො මහාමතො ආයස්මතො උපනන්දස්ස සකාපුත්තස්ස සන්තිකෙ දුතං පාහෙසි “පරිභුඤ්ඤා අයො තං චිවරං, ඉච්ඡාම මයං අයොන තං චිවරං පරිභුතන”නති. දුතියමි බො ආයස්මා උපනන්දෙ සකාපුත්තො තං උපාසකං න කිඤ්චි අවවාසි තතියමි බො සො මහාමතො ආයස්මතො උපනන්දස්ස සකාපුත්තස්ස සන්තිකෙ දුතං පාහෙසි “පරිභුඤ්ඤා අයො තං චිවරං, ඉච්ඡාම මයං අයොන තං චිවරං පරිභුතන”නති

3 තෙන බො පන සමයෙන තෙගමස්ස සමයො හොති තෙගලෙන ච කතියා කතා හොති “යො පච්ඡා අගච්ඡති, පඤ්ඤාසං ඛද්ධො”ති අථ බො ආයස්මා උපනන්දෙ සකාපුත්තො යෙන සො උපාසකො තෙනුපසඛිකම්, උපසඛිකමිති තං උපාසකං එතදවොච -

රාජගිණිපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර සමීපයෙහි වූ අනේපිඬු සිවුහුගේ දෙවරම් වෙහෙර වැඩ වෙසෙති තව ද එසමයෙහි ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන්ගේ උපසංඝයක වූ මහඥානියෙක් ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන්ට දූතයකු ලවා සිවුරුමිලයක් යැවී ය “මේ සිවුරුමිලයෙන් සිවුරක් විකොටගෙන සිවුරෙන් උපනන්දගිණියන් පුදව’යි එකල්හි ඒ දූත තෙම ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන් කරා එළඹ ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන්ට “වහන්ස, ආයුෂමතුන් උදෙසා මේ සිවුරුමිල ගෙන එන ලද ආයුෂමත්හු සිවුරුමිල පිළිගනීන්වා”යි කීය. මෙසේ කී කල්හි ආයුෂමත් උපනන්ද ශාසනපුත්‍රයෝ ඒ දූතයාට “ආචාරිනි, අපි සිවුරුමිල නො පිළිගනුමිහ සුදුසු කල්හි කැප වූ සිවුර වූ කලි අපි පිළිගනුමිහයි” කීය මෙසේ කී කල්හි ඒ දූත තෙම ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන්ගෙන් “ආයුෂමත්හට කිසි මෙහෙකරුවෙක් ඇද්දැයි” ඇසී ය. එකල්හි එක්තරා උපාසකයෙක් කිසි යම් කටයුත්තෙකින් ආරාමයට ගියේ ය එකල්හි ආයුෂමත් උපනන්ද ශාසනපුත්‍රයෝ ඒ දූතයාට “ආචාරින, තෙල උපාසක තෙම ගිණුන්ගේ මෙහෙකරු යයි කීය ඉක්බිති ඒ දූත තෙම ඒ උපාසකයාට දන්වා ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන් කරා එළඹ ආයුෂමත් උපනන්ද ශාසනපුත්‍රයන්ට “වහන්ස, ආයුෂමත්හු යම් මෙහෙකරුවකු දැක්වූහු නම් මා විසින් හේ දන්වන ලද්දේ ය ආයුෂමත්හු සුදුසුකල ඔහු කරා එළඹෙත්වා සිවුරෙන් පුදන්නේ ය’ යි කීය

2 තව ද එසමයෙහි ඒ මහඥානී තෙම ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන් වෙත දූතයකු යැවී ය. “හිමියෝ ඒ සිවුර පරිභෝග කෙරෙත්වා, අපි හිමියන් ඒ සිවුර පරිභෝග කරණු කැමැතියමිහ”යි ඉක්බිති ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයෝ ඒ උවසුහට කිසිවක් නො කීහ දෙවනවට ද ඒ මහඥානී තෙම ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන් වෙත දූතයකු යැවී ය “හිමියෝ ඒ සිවුර පරිභෝග කෙරෙත්වා අපි හිමියන් ඒ සිවුර පරිභෝග කරණු කැමැතියමිහ”යි. දෙවනවට ද ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයෝ ඒ උවසුහට කිසිවක් නො කීහ තෙවනවට ද ඒ මහඥානී තෙම ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන් වෙත දූතයකු යැවී ය “හිමියෝ ඒ සිවුර පරිභෝග කෙරෙත්වා අපි හිමියන් විසින් ඒ සිවුර පරිභෝග කරණු කැමැතියමිහ”යි

3 තවද එසමයෙහි නියමිතවැසියන්ගේ සමාගමයෙක් වෙයි නියමිතව වැසියන් විසින්ද ‘යමෙක් පසු ව ඒ නම් (හෙතෙම) පණසකින් බැදුනේ (කහවණු පණසක් දඩ ගෙවිය යුතු වේ)’ යයි, කතියායෙක් කරණ ලද වෙයි. ඉක්බිති ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයෝ ඒ උපාසකයා වෙත එළඹ ඒ උපාසකයාහට මෙය කීහ -

“අපො මෙ ආවුසො විවරොතා”නි “අජ්ජනො හතොත ආගමෙහි, අපු තෙගමස්ස සමයො භොති, තෙගමෙත ව කතිකා කතා භොති “යො පච්ඡ ආගච්ඡති, පඤ්ඤාසං ඛද්ධො”නි “අපේච මෙ ආවුසො විවරං දෙති”නි ඔවට්ඨිකාය පරමසි අථ ඛො සො උපාසකො ආයස්මතා උපතඤ්ඤා සත්තපුතො නිපජිජ්ජිමානො ආයස්මතො උපතඤ්ඤා සත්තපුතස්ස විවරං වෙතාපෙඤා පච්ඡ අගමාසි. මනුස්සා තං උපාසකං එතදවොචුං” “කිස්ස ඤාං අයො පච්ඡ ආගතොසි, පඤ්ඤාසං ජිනොසි”නි

4. අථ ඛො සො උපාසකො තෙසං මනුස්සානං එතමඤ්ඤා ආරොචෙසි මනුස්සා උජ්ඣායන්ති බ්බන්ති විපාවෙනති: “මහිච්ඡා ඉමෙ සමණා සත්තපුතතිසා අසනතුට්ඨා, තසිමෙසං සුකරං වෙය්‍යාවච්චමපි කාතුං කථං හි තාම ආයස්මා උපතඤ්ඤා උපාසකො “අජ්ජනො හතොත ආගමෙහි”නි වුච්චමානො තාගමෙස්සති”නි අයොසුං ඛො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්ති බ්බන්ති විපාවෙනති, යෙ තෙ භික්ඛු අපජිච්ඡා තෙ උජ්ඣායන්ති බ්බන්ති විපාවෙනති. “කථං හි තාම ආයස්මා උපතඤ්ඤා සත්තපුතො උපාසකො “අජ්ජනො හතොත ආගමෙහි”නි වුච්චමානො තාගමෙස්සති”නි. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හඟවතො එතමඤ්ඤා ආරොචෙසුං -පෙ- “සච්චං කිර ඤාං උපතඤ්ඤා උපාසකො අජ්ජනො හතොත ආගමෙහි”නි වුච්චමානො තාගමෙහි”නි? “සච්චං හඟවා” විගරහි බුද්ධො හඟවා -පෙ- “කථං හි තාම ඤාං මොඤ්ජුරිස උපාසකො ‘අජ්ජනො හතොත ආගමෙහි’නි වුච්චමානො තාගමෙස්සති තෙතං මොඤ්ජුරිස අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ:”

“භික්ඛුං පනොව උද්දිසෙ යජා වා යජ්ඣොඤ්ඤා වා බ්‍රාහ්මණො වා ගහපතිකො වා දුතොන විවරවෙතාපනානං පතිණස්සා: ‘ඉමිනා විවර-වෙතාපනොනන විවරං වෙතාපෙඤා ඉස්මන්තාම. භික්ඛුං විවරොන අච්ඡාදෙහි”නි. ඥො වෙ දුතො තං භික්ඛුං උපසඛිකමිඤා එවං වදෙය්‍ය අච්ඡාදෙහි”නි. ඥො වෙ දුතො තං භික්ඛුං උපසඛිකමිඤා එවං වදෙය්‍ය ‘ඉදං ඛො හතොත ආයස්මතා උද්දිසෙ විවරවෙතාපනානං ආනාමං. පතිණස්සාතු ආයස්මා විවරවෙතාපනානති”. තෙන භික්ඛුනා සො දුතො එවමස්ස වචනිසො ‘න ඛො මයං ආවුසො විවරවෙතාපනානං පතිණස්සාම, විවරඤ්ඤා ඛො මයං පතිණස්සාම ඤාලොන ඤාපිඤ්ඤා’නි. සො වෙ දුතො තං භික්ඛුං එවං වදෙය්‍ය “අපි පනාසස්මතො ඤොව වෙය්‍යාවච්චකරොති විවරජථිකොන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා වෙය්‍යාවච්චකරං නිද්දිසිතබ්බො ආගමෙකො වා උපාසකො වා, එසො ඛො ආවුසො භික්ඛුනං වෙය්‍යාවච්චකරොති සො වෙ දුතො තං වෙය්‍යාවච්චකරං සඤ්ඤාපෙඤා තං භික්ඛුං උපසඛිකමිඤා එවං වදෙය්‍ය ‘යං ඛො හතොත ආයස්මා වෙය්‍යාවච්චකරං නිද්දිසි, සඤ්ඤාතොනා සො මයා, උපසඛිකමිඤා ආයස්මා ඤාලොන, විවරොන තං අච්ඡාදෙස්සති”නි විවරජථිකොන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා වෙය්‍යාවච්චකරං උපසඛිකමිඤා දානනිකානාං ගවාදෙනබ්බො සාරෙතබ්බො ‘අපො මෙ ආවුසො විවරොනාති;-

‘ඇවැත, මට සිවුරෙන් ප්‍රයෝජන ඇතැ’යි. “වහන්ස, අද එක්දවසක් බලව අද නියමිතවැසියන්ගේ සමාගමයෙක් වෙයි නියමිතවැසියන් විසිනුදු ‘යමෙක් පසුව ලා ඒ නම් (නෙතෙම) පණසකින් බැඳුණේ මේ’ යයි කතිකායෙක් කරණ ලද වෙයි ‘අද ම ඇවැත, මට සිවුර දෙව’යි එළියෙහි (=හිඟ) ගත්හ ඉක්බිති ඒ උපාසක තෙම ආයුෂමත් උපනඤ්ඤාසාසනාදි විසින් දැඩි කොට පෙළුනු ලබන්නේ ආයුෂමත් උපනඤ්ඤාසාසනාදියට සිවුරක් මිලයට ගෙණ දී පසුව ලා ගියේ ය මිනිස්සු ඒ උවසුනට මෙය කීන “කවර හෙයින් ආයතියෙනි, නෝ පසු ව ලා ආයෙහි ද, පණසකට පැරදුනෙහි’ යයි.

4 ඉක්බිති ඒ උපාසක තෙම ඒ මිනිසුන්ට මෙ පවත් දන්වී ය මිනිස්සු අවඥ කෙරෙහි නුගුණ කියති දෙස් පහළ කෙරෙත් ‘මේ ශ්‍රමණශාසනාදිය-යයෝ මනෙව්ශ්‍යෝ ය, අසනතුමයෝ ය, මොවුනට මෙහෙයකුදු කරන්නට පහසු නො වෙයි කෙසේ නම් ආයුෂමත් උපනඤ්ඤාසාසනාදිය විසින් ‘වහන්ස, අද එක් දවසකට බලනු මැනවැ’යි කියනු ලබන්නාහු නො බැඳුනු දැ’යි භික්ෂුහු අවඥ කරණ නුගුණ කියන දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසූන යම් මහණ කෙතෙක් අලොපව්ශ්‍යෝ නම් ඔහු අවඥ කෙරෙහි නුගුණ කියති දෙස් පහළ කෙරෙත් “කෙසේ නම් ආයුෂමත් උපනඤ්ඤාසාසනාදිය උපාසක විසින් ‘වහන්ස, අද එක් දවසකට බලනු මැනවැ’යි කියනු ලබන්නාහු නොබැඳුනු දැ’ යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ ‘සැබැ ද උපනඤ්ඤාසාසනාදිය විසින් ‘වහන්ස, අද එක් දවසකට බලනු මැනවැ’යි කියනු ලබන්නෙහි නො බැලීහි දැ’ යි ‘සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස’ භාග්‍යවත් බුදුහු වෙසෙසින් ගැරුහ “කෙසේ නම් තුල්‍යපුරුෂය, නෝ උපාසක විසින් ‘වහන්ස, අද එක් දවසකට බලනු මැනවැ’යි කියනු ලබන්නෙහි නො බැලීහි ද, තුල්‍යපුරුෂය, තෙල නො පහන් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට

“මහණන්හු ම උදෙසා රජෙක් හෝ රජ ඇමැතියෙක් හෝ බඩුණෙක් හෝ ගැහැවියෙක් හෝ ‘මේ සිවුරැමිලයෙන් සිවුරක් විකොට ගෙණ මෙනම් මහණහු සිවුරෙන් ආවර්ණය කරව’යි දුතියකු ලවා සිවුරැමිලයක් යවා නම්, ඉදින් ඒ දුත තෙම ඒ මහණහු කන් එළඹ ‘වහන්ස, මේ සිවුරැමිලය ආයුෂමතුන් උදෙසා ගෙණ එන ලද ය. ආයුෂමන්හු සිවුරැමිලය පිළිගනින්නැ’යි මෙසේ කියා නම්, ඒ මහණහු විසින් ඒ දුත තෙම මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ‘ඇවැත, අපි සිවුරැමිල නො පිළිගනුමහ. එතෙකුදුවත් ඇපි සුදුසු කල්හි කැප වූ සිවුරක් පිළිගනුමහ’යි. ඉදින් ඒ දුත තෙම ඒ මහණහට ‘ආයුෂමතුන්ගේ කිසි මෙහෙකරුවෙක් ඇදදැ’යි මෙසේ කියා නම්, මහණෙනි, සිවුරැ කැමති මහණහු විසින් ආරාමිකයෙක් වෙවසි උපාසකයෙක් වෙවසි ‘ඇවැත, මේ තෙම හික්කුන්ගේ මෙහෙකරු ය’යි මෙහෙකරු දැක්විය යුත්තේ ය. ඉදින් ඒ දුත තෙම ඒ මෙහෙකරු ඇනවා මහණහු කන් එළඹ මෙසේ කියා නම් ‘වහන්ස, ආයුෂමන්හු යම් මෙහෙකරුවකු දැක්වුනු ද, මා විසින් හෙතෙම ඇනවන ලද්දේ ය ආයුෂමන්හු සුදුසු කල්හි එළඹෙන්නැ, සිවුරෙන් බුබු ඛහන්සේ පුදන්නේ ය’යි. මහණෙනි, සිවුරැ කැමැති මහණහු විසින් එළඹ ‘ඇවැත, මට සිවුරෙන් ප්‍රයෝජන ඇතැ’යි මෙහෙකරු තෙම දෙතුන් වරක් සෙටිය යුත්තේ ය. සිහි කරවිය යුත්තේ ය-

ද්විතීකිකිකතාං චොදයමානො සාරයමානො තං විවරං අභිනිසා-
 දෙය්, ඉච්චිතං කුසලං නො චෙ අභිනිසාදෙය්, චතුකිකතාං
 පසාදකිකතාං ඡකිකතාං පරමං තුණ්හිභුතො උද්දිස්ස ධාතබ්බං,
 චතුකිකතාං පසාදකිකතාං ඡකිකතාං පරමං තුණ්හිභුතො උද්දිස්ස තිඛ්ඨ-
 මානො තං විවරං අභිනිසාදෙය්, ඉච්චිතං කුසලං තනො චෙ උනතරි-
 වායමමානො තං විවරං අභිනිසාදෙය් නිස්සංඝිසං පාවිතනිසං නො
 චෙ අභිනිසාදෙය් යහස්ස විවරචෙතාපනනං ආහනං, තස්ස සාමං
 වා ගහනබ්බං දුතො වා පානනබ්බං 'යං චො තුමෙහ ආයස්මනො
 හික්ඛුං උද්දිස්ස විවරචෙතාපනනං පභිණ්ණං, න තං තස්ස හික්ඛුනො
 කිසද්ධි අපථං අනුතොති සුඤ්ජනායස්මනො සංඝං මා චො සංඝං
 විනාස්සා'ති අයං තපථ සාමිච්ඡි"ති

5. හික්ඛුං පනොව උද්දිස්සාති හික්ඛුස්සජාය හික්ඛුං ආරමමණං කරිනා
 හික්ඛුං අවජාදෙතුකාමො

රාජා නාම සො කොචි රජජං කාරෙති

ග්ග්ගොග්ගො නාම සො කොචි රඤ්ඤ භහනචෙතනාහාරො.

මුග්ගමණො නාම ජාතියා මුග්ගමණො

ගහපතිකො නාම ධපෙතිං රුජානං රුජභොග්ගං මුග්ගමණං අවහෙසො
 ගහපතිකො නාම

විවරචෙතාපනනං නාම ගිරඤ්ඤං වා සුවණ්ණං වා මුහුතා වා චේති වා

ඉමිනා විවරචෙතාපනනනාති පච්චුපට්ඨිතෙන.

චෙතාපෙඤාති පරිචතෙනානා

අවජාදෙතිති දජෙජති

සො චෙ දුතො තං හික්ඛුං උපසඞ්කමිනා ඵලං වදෙය් "ඉදං ඛො
 භතෙන ආයස්මනං උද්දිස්ස විවරචෙතාපනනං ආහනං පභිණ්ණාතු ආයස්මා
 විවරචෙතාපනන"නාති තෙන හික්ඛුනා සො දුතො ඵලමස්ස වචනීයො "න ඛො
 මයං ආට්ඨස්සො විවරචෙතාපනනං පභිණ්ණාම, විවරඤ්ච ඛො මයං පභිණ්ණාම
 කාලෙන කාපිම"නාති සො චෙ දුතො තං හික්ඛුං ඵලං වදෙය් "අනි
 පකායස්මනො කොචි චෙය්ඤාවච්චකරො"ති විවරජිකෙන හික්ඛවෙ හික්ඛුනා
 චෙය්ඤාවච්චකරො නිද්දිසිතබ්බො, ආරුමිකො වා උපාසකො වා "ඵසො ඛො
 ආට්ඨස්සො හික්ඛුනං චෙය්ඤාවච්චකරො"ති න වතතබ්බො "තස්ස දෙඨි"ති වා
 සො වා නිකම්පියාති, සො වා පරිචතෙනාසාති, සො වා චෙතාපෙය්ඤාති"ති

සො චෙ දුතො තං චෙය්ඤාවච්චකරං සඤ්ඤපෙඤා තං හික්ඛුං උපසඞ්ක-
 මිනා ඵලං වදෙය් "යං ඛො භතෙන ආයස්මා චෙය්ඤාවච්චකරං නිද්දිසි,
 සඤ්ඤතො සො මයං, උපසඞ්කමිනු ආයස්මා කාලෙන, විවරෙන තං
 අවජාදෙය්ඤාති"ති විවරජිකෙන හික්ඛවෙ හික්ඛුනා චෙය්ඤාවච්චකරො
 උපසඞ්කමිනා ද්විතීකිකතාං චොදෙතබ්බො සාරෙතබ්බො "අනො මෙ
 ආට්ඨස්සො විවරෙන"ති න වතතබ්බො "දෙඨි මෙ විවරං, ආහර මෙ විවරං,
 පරිචතෙනාති මෙ විවරං, චෙතාපෙඨි මෙ විවර"නාති දුතීයමි වතතබ්බො.
 තතිස්මි වතතබ්බො ඤචෙ අභිනිසාදෙති ඉච්චිතං කුසලං.

දෙතුන්සලක් සොයනු ලබන්නේ සිහි කරවනු ලබන්නේ ඒ සිවුර නිපදවා (සපයා) නම් මේ නිපදවීම මැනවි ඉදින් නො නිපදවා නම්, සිවුසලක් පස්සලක් සයලක් පරම කොට තුෂණ්ණකුන වුවහු විසින් උදෙසා සිවියසුතු ය. සිවුසලක් පස්සලක් සයලක් පරම කොට තුෂණ්ණකුන ව උදෙසා සිවියනුයේ ඒ සිවුර නිපදවා නම් මේ නිපදවීම මැනවි. ඉදින් එයින් මන්තෙහි වැයම් කරන්නේ ඒ සිවුර නිපදවා නම් නිසන්පවිති වෙයි. ඉදින් නො නිපදවා නම් යමක්හු කෙරෙන් ඒ මහණහට සිවුරු-මිලය ගෙණ එන ලද ද එහි තමා හෝ යාසුතු ය ‘ඇවැත්නි, තෙපි යම් මහණකු උදෙසා සිවුරුමිලයක් යැවුහු ද, එය ඒ මහණහට කිසි අපියක් සිදු නො කෙරෙයි ආයුෂමත්තු ඤාතිය ධනය ලබන්වා තොප සතු ධනය නහමක් වැනැණේවා’යි දුතියකු හෝ යැවිය යුත්තේ ය. මේ එහි අනුබම්භා වේ” යයි

5 භික්ෂුං පනොව උද්දියා යනු භික්ෂුහු සදහා භික්ෂුහු අරමුණු කොට භික්ෂුහු ආවර්ජනය කරණු කැමැත්තේ

ශ්ව නම් යම් කිසිවෙක් රුජය කෙරේ ද හෙතෙම.

ශ්වභොගහ නම් රජහුගේ බන්ධුවැටුම් බුදිත යම් කිසිවෙක්

බ්‍රාහ්මණ නම් ජාතියෙන් බමුණු වූයේ

ගහපතික නම් රජ, රුජභොගයා, බ්‍රාහ්මණයා තබා ගෙෂ වූයේ ගහපතික නම්

විවරවෙනාපනන නම් අමුරන් හෝ රන්රන් හෝ මුතු හෝ මිණි හෝ.

ඉමිනා විවරවෙනාපනෙනන යනු එළඹසිටියෙන්.

වෙනාපෙඛා යනු පිරිවටා

අවජාදෙහි යනු දෙව.

ඉදින් ඒ දුත තෙම ඒ මහණහු කර එළඹ ‘වහන්ස, මේ සිවුරුමිලය ආයුෂමතුන් උදෙසා ගෙණ එන ලද ය ආයුෂමත්තු සිවුරුමිලය පිළිගණන්වා’යි මෙසේ කියා නම්, ඒ මහණහු විසින් ඒ දුත තෙම මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ‘ඇවැත්, ඇපි සිවුරුමිල නො පිළිගණුමින එතෙකුදුත් ඇපි සුදුසු කල්හි කැප වු සිවුරක් පිළිගණුමිහ’යි ඉදින් ඒ දුත තෙම ඒ මහණහට ‘ආයුෂම-තුන්ගේ කිසි කැපකරුවෙක් ඇද්ද’යි මෙසේ කියා නම්, මහණෙහි, සිවුරු කැමැති මහණහු විසින් ආරම්භ වේවයි උපායක වේවයි ඇවැත්, මේ තෙමේ භික්ෂුන්ගේ කැපකරු’ යයි කැපකරු දැක්විය යුත්තේ ය. “ඔහුට දෙව යි හෝ හෙතෙම බහා තබන්නේ ය හෝ හෙතෙම පිරිවටන්නේ ය හෝ හෙතෙම විකොටගන්නේ ය හෝ”යි නොකියයුත්තේ ය

ඉදින් ඒ දුත තෙම ඒ කැපකරු ඇතවා ඒ මහණහු වෙත පාමිණ මෙසේ කියා නම් ‘වහන්ස, ආයුෂමත්තු යම් කැපකරුවකු දක්වුහු නම්, හෙතෙම මා විසින් ඇතවන ලද්දේ ය. ආයුෂමත්තු සිවුරෙන් ප්‍රයෝජන ඇති කල්හි එළඹෙත්වා සිවුරෙන් මුළු වහන්සේ පුදන්නේ ය’යි මහණෙහි, සිවුරු කැමැති මහණහු විසින් එළඹ ඇවැත්, ඔට සිවුරෙන් ප්‍රයෝජන ඇතැ යි කැපකරු තෙම දෙතුන්සලක් සෙවිය යුත්තේ ය සිහි කරවිය යුත්තේ ය, ‘ඔට සිවුරක් දෙව, ඔට සිවුරක් ගෙණෙව, ඔට සිවුරක් පිරිවටව, ඔට සිවුරක් විකොට ගණ’යි නො කියයුත්තේ ය දෙවනවට ද කියයුතු ය තෙවනවට ද කියයුතු ඉදින් නිපදවා නම් මේ නිපදවීම මැනවි —

නො වෙ අභිනිප්පාදෙති, නඤ්ඤා ගතඤ්ඤා භුක්තිභුක්තෙහ උද්දිසා සංතබ්බං න ආසනෙ නිසීදිකබ්බං, න ආමිසං පටිගග්ගෙතබ්බං න ධම්මො භාගිකබ්බං “කිං කාරණං ආගතොසි”ති ප්‍රච්ඡිකම්බො¹ ජාතාහි² අවුසොති චතතබ්බං, සචෙ ආසනෙ වා නිසීදති, ආමිසං වා පතිගණ්ණාති, ධම්මං වා භාගති, සංතං භාග්‍යති දුතියමපි සංතබ්බං, තතියමපි සංතබ්බං චතුකකතනුං චොදෙඤ්ඤා චතුකකතනුං සංතබ්බං පඤ්ඤාචතුකතනුං චොදෙඤ්ඤා දුතියකතනුං සංතබ්බං ජකකතනුං චොදෙඤ්ඤා න සංතබ්බං තනො වෙ උතතරිං වායමම්බො නං චිවරං අභිනිප්පාදෙති, පයොගෙ දුකකටං පටිලාභෙන නිසාග්ගියං හොති, නිසාජ්ඣබ්බං සබ්බස්ස වා ගණ්ණස්ස වා ප්‍රග්ගලස්ස වා ඵලඤ්ඤා පත තිකකචෙ නිසාජ්ඣබ්බං -පෙ- “ඉදං මෙ භනෙන චිවරං අතිරෙකාතිකක- නනුං චොදනාය අතිරෙකජ්ඣකතනුං සංතෙන අභිනිප්පාදිතං නිසාග්ගියං, ඉමාගං සබ්බස්ස නිසාජාමි”ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යනති -පෙ- ආයසමනො දමමි”ති

නො වෙ අභිනිප්පාදෙය්‍ය, යතස්ස චිවරචෙතාපනතං ආභතං නඤ්ඤා සාමං වා ගතතබ්බං, දුතො වා පාභෙනබ්බං “යං ඛො භුලෙන ආයසමනො තිකකුං උද්දිසා චිවරචෙතාපනතං පභිණ්ණං, න තං තස්ස තිකකුතො කිඤ්ඤි අඤ්ඤං අනුභොති, යුඤ්ඤානායසමනෙනා සකං, මා වො සකං විතස්සා”ති

අයං නඤ්ඤා ආමිච්ඡිති අයං නඤ්ඤා අනුබම්බනා

6 අතිරෙකාතිකතනුං චොදනාය අතිරෙකජ්ඣකතනුං සංතෙන, අතිරෙකසඤ්ඤා අභිනිප්පාදෙති, නිසාග්ගියං පාචිතතියං අතිරෙකාතිකතනුං චොදනාය අතිරෙකජ්ඣකතනුං සංතෙන වෙමතිකො අභිනිප්පාදෙති, නිසාග්ගියං පාචිතතියං අතිරෙකාතිකතනුං චොදනාය අතිරෙකජ්ඣකතනුං සංතෙන උභතකසඤ්ඤා අභිනිප්පාදෙති නිසාග්ගියං පාචිතතියං උභතකාතිකතනුං චොදනාය උභතකජ්ඣකතනුං සංතෙන අතිරෙකසඤ්ඤා අපතති දුකකටස්ස උභතකාතිකතනුං චොදනාය උභතකජ්ඣකතනුං සංතෙන වෙමතිකො අපතති දුකකටස්ස උභතකාතිකතනුං චොදනාය උභතකජ්ඣකතනුං සංතෙන උභතකසඤ්ඤා, අනාපතති

7 අනාපතති තිකකතනුං චොදනාය ජකකතනුං සංතෙන, උභතකජ්ඣක- නනුං චොදනාය උභතකජ්ඣකතනුං සංතෙන අවොදිකම්බො දෙති, සාමිකා චොදෙඤ්ඤා දෙනති, උමමතතකස්ස, ආදිකමම්බස්සාති

රාජසිකිකාපදං නිබ්බිතං.

චිවරචෙතනා පඤ්ඤා.

තඤ්ඤාදුතං:-

උබ්බතං කඤ්ඤා නිඤ්ඤා ධොවනඤ්ඤා පටිගග්ගො,
අඤ්ඤාභාගාති නිඤ්ඤා උභිතං දුතකෙත ව

1 ප්‍රච්ඡිකම්බො - සහ 2 ආජාතාහි - සිවු

ඉදින් නො නිපදවා නම් එහි නොය් තුළින්මුතු වුවහු විසින් උදෙසා සිටිය යුතු ය අසුනෙක නො හිඳි යුතු ය. අහර නො පිළිගත යුතු ය දහම් නොකිය යුතු ය 'කවර කරුණෙන් ආයෙහි ද' යි විවරණ ලබන්නේ 'ඇවැන දනා'යි කිය යුතු ය ඉදින් අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ අහර පිළිගණ් නම් හෝ දහම් කියා නම් හෝ සිටීම බිඳෙයි දෙවනවට ද සිටිය යුතු ය තෙවනවට ද සිටිය යුතු ය

සතරවරක් වොදනා කොට සතරවරක් සිටිය යුතු ය පස්වරක් වොදනා කොට දෙවරක් සිටිය යුතු ය සවරක් වොදනා කොට නො සිටිය යුතු ය ඉදින් එයින් මතුයෙහි වැයම් කරන්නේ ඒ සිවුර නිපදවා නම් පියොව්හි දුකුලා වෙයි. ලැබීමෙන් නිසඟි වෙයි සහනට හෝ ගණයට හෝ පුතු-ලක්හට හෝ නිසැප් යුතු ය තවද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැප් යුතු ය 'වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර අඟිරා තුන්යලක් වොදනයෙන් අඟිරා සයලක් සිටීමෙන් නිපදවන ලද්දේ නිසඟි විය. මෙය මේ සහනට නිසැප් යි දෙන්නේ ය යි දෙන්නාහ යි ආයුෂ්මත්හට දෙමි'යි

ඉදින් නො නිපදවා නම් යමක්හු කෙරෙන් ඔහුට සිවුරුමිල ගෙණ එන ලද ද එහි තමා හෝ යා යුතු ය 'ඇවැත්නි, තෙපි යම් මහණක්හු උදෙසා සිවුරු මිලයක් ගැවුනු ද එය ඒ මහණහට කිසි අවශ්‍යක් සිදු නො කෙරේ ආයුෂ්මත්හු ආකීය ධනය ලබන්වා තොප සතු ධනය නහමක් වැනගේවා'යි දුතයෙක් හෝ ගැවිය යුත්තේ ය.

අයං තිඤ්ඤා ආමිටි යනු මේ එහි අනුබම්බා යි.

6 අඟිරා තුන්යලක් වොදනයෙන් අඟිරා සයලක් සිටීමෙන් අතිරෙක ය යන සංඥා ඇත්තේ නිපදවා නම් නිසඟිපව්හි වෙයි අඟිරා තුන්-යලක් වොදනයෙන් අඟිරා සයලක් සිටීමෙන් විමති ඇත්තේ නිපදවා නම් නිසඟිපව්හි වෙයි අඟිරා තුන්යලක් වොදනයෙන් අඟිරා සයලක් සිටීමෙන් උෘත ය යන සංඥා ඇත්තේ නිපදවා නම් නිසඟිපව්හි වේ උනුතුන්-යලක් වොදනයෙන් උනුසයලක් සිටීමෙන් අතිරෙක ය යන සංඥා ඇත්තේ දුකුලාඇවැත් වෙයි උනුතුන්යලක් වොදනයෙන් උනුසයලක් සිටීමෙන් විමති ඇත්තේ දුකුලාඇවැත් වෙයි උනුතුන්යලක් වොදනයෙන් උනු-සයලක් සිටීමෙන් උෘත ය යන සංඥා ඇත්තේ ඇවැත් නැති

7 තුන්යලක් වොදනයෙන් සයලක් සිටීමෙන් උනුතුන්යලක් වොදනයෙන් උනුසයලක් සිටීමෙන් දේ නම්, නො සොයනු ලබන්නේ දේ නම්, හිමියෝ සොයා දෙත් නම් ඇවැත් නැති උමච්ඡතකයාහට ආදිකමම්-කයාහට ඇවැත් නැති යි

ගජශ්‍යාපදය නිමි

පලමු වැනි විවරවගිය යි.

එහි උද්‍යානය

උබ්බත කසීන සිකපදය, උද්‍යෙසිත (දෙවන කසීන) සිකපදය, තෙවන කසීන සිකපදය යන තුණ ද, බොවන සිකපදය, පටිග්ගහණ සිකපදය යි පසෙකි තතුතනරිය උපකම්පි දෙක ය යන අභ්‍යුත්තර සිකපද තුණ ය, දුතක සිකපද දෙක ය යි සියල්ල දහයෙනි

කොසියවගෙහා

5. 2 1.

කොසියසිකබාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා ආලවිසං විහරන් අග්ගාලවෙ වෙතිසෙ තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බගගිසා භික්ඛු කොසියකාරකෙ උපසඬකම්භා එවං වදෙන්නි “බහු ආට්ටසො කොසකාරකෙ පච්ච අමහාකම්පි දස්සථ මගම්පි ඉච්ඡාම කොසියමිස්සකං සන්තං කාතු”න්ති තෙ උප්පායනන්ති බියනන්ති විපාවෙනන්ති. “කථං හි තාම සමණා සකාසපුත්තියා අමො උපසඬකම්භා එවං වකඛන්ති, බහු ආට්ටසො කොසකාරකෙ පච්ච, අමහා-කම්පි දස්සථ, මගම්පි ඉච්ඡාම කොසියමිස්සකං සන්තං කාතුන්ති අමහා-කම්පි අලාභා අමහාකම්පි දුලලාභා, යෙ මයං ආජිවස්ස ගෙතු පුතනදුරස්ස කාරණා බහු බුද්දකෙ පාණකෙ¹ සඬ්ඝාතං ආපාදෙමා”ති අස්සොසුං බො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උප්පායනානං බියනානං විපාවන්තානං යෙ තෙ භික්ඛු අපජිව්ඡා තෙ උප්පායනන්ති බියනන්ති විපාවෙනන්ති “කථං හි තාම ඡබ්බගගිසා භික්ඛු කොසියකාරකෙ උපසඬකම්භා එවං වකඛන්ති - බහු ආට්ටසො කොසකාරකෙ පච්ච, අමහාකම්පි දස්සථ, මගම්පි ඉච්ඡාම කොසියමිස්සකං සන්තං කාතුන්ති” අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එත-මන්තං ආරොවෙසුං. “සඬං කීර් තුමො භික්ඛවෙ කොසියකාරකෙ උපස-ඬකම්භා එවං වදෙථ. බහු ආට්ටසො කොසකාරකෙ පච්ච, අමහාකම්පි දස්සථ, මගම්පි ඉච්ඡාම කොසියමිස්සකං සන්තං කාතු”න්ති “සඬං භගවා” විහරති බුද්ධෝ භගවා. “කථං හි තාම තුමො මොඝපුරිසා කොසියකාරකෙ උපසඬකම්භා එවං වකඛථ, බහු ආට්ටසො කොසකාරකෙ පච්ච, අමහාකම්පි දස්සථ, මගම්පි ඉච්ඡාම කොසියමිස්සකං සන්තං කාතු”න්ති තෙනං මොඝ-පුරිසා අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිහිනා-පදං උද්දිසෙත්තාථ

“ආය පන භික්ඛු කොසියමිස්සකං සන්තං කාරාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගිසං පාවිතති”න්ති

2. ආය පනාති යො යදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමසම් අන්තෙ අධිපෙපතො භික්ඛුති.

සන්තං තාම සන්තර්ථා කතං ගොති අව්‍යාපිමං

කාරාපෙය්‍යාති එකෙනපි කොසියංසුතා මස්සොනා කාරොති ටා කාරාපෙති වා, පයොගෙ දුක්ඛං: පටිලාභෙන නිස්සග්ගියං ගොති නිස්සජ්-තබ්බං සඬ්ඝස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිස්සජ්තබ්බං. “ඉදං මෙ භතෙන කොසියමිස්සකං සන්තං කාරාපිතං නිස්සග්ගියං, ඉමාහං සඬ්ඝස්ස නිස්සජ්මිති, දදෙත්තාති, දදෙත්තන්ති, අයස්ස-තො දමමි”ති

1 පාණ ඔප්පං.

කොසිය වග්ගය

5. 2. 1.

කොසිය ශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අලවුනුවර අසල අග්ගාලව දෙවො-
ලෙහි වාඩ වසන සේක එසමයෙහි වූ කලී සවගමහණහු තිහිරිහු නිපද-
වන්නන් වෙත එලඹ “ආචාරිනි, බොහෝ තිහිරි පණුවන් පිහවු අපට ද දෙවු
අපි ද තිහිරිහු මුසු ඇතිරියක් කරන්නට කැමැත්තමිහ”යි මෙසේ කියත් ඒ
මිනිස්සු “ශාක්‍යපුත්‍රිය මහණහු අප වෙත එලඹ ‘ආචාරිනි, බොහෝ තිහිරි
පණුවන් පිහවු අපට ද දෙවු අපි ද තිහිරිහු මුසු ඇතිරියක් කරන්නට
කැමැත්තමිහ’යි කෙසේ නම් කියන් ද? යම් බදු අපි ජීවිකා හෙතෙයෙන්
අමුදරුවන් රක්තා කරුණින් බොහෝ කුඩා පණුවන් මරණයට පමුණුව-
මෝ ද ඒ අපට ද අලාභයෙකි අපගේ ද අභාග්‍යයෙකි”යි අවමන් කරත්,
අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවත් භික්ෂුහු අවමන් කරණ අයුණු කියන
නුගුණ පතුරුවන ඒ මිනිස්සුන් ගේ බස් ඇසුහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක්
වෙන් ද? ඔහු “කෙසේ නම් සවග මහණහු තිහිරිහු නිපදවන්නවුන් වෙත
එලඹ ‘ආචාරිනි, බොහෝ තිහිරි පණුවන් පිහවු අපට ද දෙවු අපි ද
තිහිරිහු මුසු ඇතිරියක් කරන්නට කැමැත්තමිහ”යි කියන් ද?යි අවමන්
කෙරෙත්, අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවත් ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍ය-
වතුන් වහන්සේට එ පවත් සැල කළහ “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ”යි
ඔහු කීහ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගැරුහ සේක “හිස් පුරුෂයෙකි, නෙපි කෙසේ
නම් තිහිරිහු නිපදවන්නවුන් කරා එලඹ ‘ආචාරිනි, බොහෝ තිහිරි පණු-
වන් පිහවු අපට ද දෙවු අපි ද තිහිරිහු මුසු ඇතිරියක් කරන්නට
කැමැත්තමිහ”යි කෙසේ නම් කියවු ද? හිස් පුරුෂයෙකි, මෙය නො පහන්
වූවන්ගේ පාහැදීම පිණිස ද නො වෙයි, මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ
ද උදෙසවු

“යම් මහණෙක් නිහිරිහු මුසු ඇතිරියක් කරවන්නේ නම් නිසඟි-
යවිති වේ”

2 යො පන යනු යම්, යම් බදු

භික්ෂු (මහණෙක්) යනු මෙ තෙමේ මේ අභියෝගි භික්ෂු යයි අභිප්‍රේතය

ඝනාන (ඇතිරිය) නම් අතුරා විසුම් රහිත කොට කරණ උද්ද වෙයි

කාරුප්පය (කරවන්නේ නම්) යනු එක් තිහිරි කොන්දකිනු දු මුසු
කොට කෙරෙයි නම් හෝ කරවයි නම් හෝ පියොවෙහි දුකුළා වේ ලබා ගැන්-
මෙන් නිසඟි මේ සහනට හෝ ගණයා හට හෝ පුතුල් හට හෝ නිසජිය යුතු
“වහන්ස, මා විසින් තිහිරිහු මුසු මේ නිසජිය යුතු ඇතිරියක්
කරවන ලද්දේ ය මෙය මම් සහනට නිසජමි යි දෙන්නේය යි
දෙන්නාහ යි ආයුෂ්මත්හට දෙමි”යි නිසජිය යුතු

3 අනන්තා විප්‍රකාශං අනන්තා පරිශෝසාපෙනි, නිසංගතියං පාවිතතියං, අනන්තා විප්‍රකාශං පරෙහි පරිශෝසාපෙනි, නිසංගතියං පාවිතතියං පරෙහි විප්‍රකාශං අනන්තා පරිශෝසාපෙනි, නිසංගතියං පාවිතතියං පරෙහි විප්‍රකාශං පරෙහි පරිශෝසාපෙනි, නිසංගතියං පාවිතතියං අඤ්ඤාසංඝායා කරොති වා කාරාපෙනි වා, අපනති දුක්ඛං අඤ්ඤාතා කතං පටිලභිතා පරිභුංඤා, අපනති දුක්ඛං

4 අනාපනති විතානං වා භූමමඤ්ඤා වා සංඝපාකාරං වා හිසිං වා බිලේඛාභතං වා කරොති, උමමනතකස්ස, අදිකමමිකස්සාති

කොසිලසිකාපදං නිමිතං

5. 2. 2.

සුද්ධිකාලිකාසිකාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවතෙ කුට්ඨං ගාරස්මාදං තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛු සුද්ධිකාලිකානං ඵලකලොමානං සන්තං කාරුපෙනති මනුස්සා විහාරවාටිකං ආභිඤ්ඤානා පසස්සිතා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම සමණා යකා-පුතතියා සුද්ධිකාලිකානං ඵලකලොමානං සන්තං කාරුපෙස්සනති, සෙය්‍යථාපි හිති කාමභොගිනො,හි අසෙස්සාපුං ඛො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣා-යනානං බියනනානං විපාවෙනානං යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨස්සා තෙ උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛු සුද්ධිකාලිකානං ඵලකලොමානං සන්තං කාරුපෙස්සනති”ති? අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමඤ්ඤා ආරොවෙසුං. “සුචං කිර තුමෙහ භික්ඛවො සුද්ධිකාලිකානං ඵලකලොමානං සන්තං කාරුපෙථා”ති” “සුචං භගවා” විහරති බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම තුමෙහ මොඝපුරිසා සුද්ධිකාලිකානං ඵලකලොමානං සන්තං කාරුපෙස්සථ තෙනං මොඝපුරිසා අපසග්ගානං වා පසාද්දය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකාපදං උද්දිසෙස්සථ

“යො පන භික්ඛු සුද්ධිකාලිකානං ඵලකලොමානං සන්තං කාරු-පෙස්ස, නිසංගතියං පාවිතතියං”නති.

2 යො පනාති යො යදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමෙස්මි අතෙ අධිපෙතො භික්ඛුති

කාලිකා නාම ද්වෙ කාලකාති ජාතියා කාලකං වා රඤ්ඤාකාලකං වා

සන්තං නාම සන්තරිතා කතා යොති අවාසිමං.

3 නමා විසින් කොට අඩාල (ඇතිරිය) තෙමේ නිමවා ද, නිසිපවිති වේ නමා විසින් කොට අඩාල දෑ අනුත් ලවා නිමවා ද, මෙරමා විසින් කොට අඩාල දෑ තෙමේ නිමවා ද නිසාහි පවිති වේ මෙරමා කොට අඩාල දෑ මෙරමා ලවා නිමවා ද නිසාහි පවිති වේ. අනෙකක්හු පිණිස කෙරේ ද කරවා ද, දුකුලාආචාත් වේ අනෙකකු කළ ඇතිරියක් ලැබගෙන පරිභොග කෙරේ ද, දුකුලාආචාත් වන්නේ ය.

4 පියනක් හෝ බුබුතුරුණක් හෝ වටතිරයක් හෝ බිස්සක් හෝ කන්වසිනක් හෝ කෙරේ ද, ඔහුට ද උමතුවාහට ද ආදිකර්මකයාට ද ආචාත් නො වේ

කොසියයාපදය නිමි.

5. 2. 2.

ශුද්ධකාලකයාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ විසල්පුර මහවෙහෙහි කුටාභාරලාලයෙහි වැඩ වසන සේක එසමයෙහි සවග මහණහු හුදු කළු එළලොම්බුවා ඇතිරියක් කරවන් මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි හැසිරෙන්නාහු එය දක, “කෙසේ නම් යාකාපුත්‍රිය ශ්‍රමණයෝ කාමභොගී ගිහියන් මෙන් හුදු කළු එළලොම්බුවා ඇතිරියක් කරවද්ද”යි අවමන් කරත්, අයුණු කියත්, දෙස් පතුරුවන් හිඤ්ඤ අවමන් කරණ, අයුණු කියන, නුගුණ පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද, ඔහු “කෙසේ නම් සවග මහණහු හුදු කළු එළලොම්බුවා ඇතිරියක් කරවන්ද”යි අවමන් කරත්, අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවන් ඉක්බිති ඒ හිඤ්ඤ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැල කළහ “සැබැද, මහණෙනි, තෙපි හුදු කළු එළලොම්බුවා ඇතිරියක් කරවවු ද?”යි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ අසා වදාළසේක “සැබැව, භාග්‍යවතුන්වහන්සා”යි ඒ මහණහු කිහි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ ගැරැහුසේක “හිස් පුරුෂයෙනි, තෙපි කෙසේ නම් හුදු කළු එළලොම්බුවා ඇතිරියක් කරවවු ද? හිස් පුරුෂයෙනි, මෙය නොපහන්-වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද නොවෙයි මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“යම් මහණෙක් හුදු කළු එළලොම්බුවා ඇතිරියක් කරවා නම් නිසැහි පවිති වෙයි.”

2 යො පන යනු යලෙක්, යම්බදු වූ

හිකඩු යනු මේ තෙමේ මේ අපියෙහි හිඤ්ඤ ය යි අදහස් කරණ ලදි

කාලසා නම් උත්පතියෙන් කළු වූයේ රදන් පෙළිලෙන් කළු වූයේ ද යි කළුපැහැය දෙවැද්දුම් වෙයි

අනුභව යම් අතුරා කරණ ලද, නොවිභව ලද

කාශ්පෙය්‍යානි කරොති වා කාරාපෙනි වා, පයොගෙ දුක්ඛං පටි-
ලාභෙන නිස්සංගියං හොති නිස්සජ්ඣබ්බං සංඝස්ස වා ගණස්ස වා
සුඤ්ඤාය වා එවංඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නිස්සජ්ඣබ්බං “ඉද්ධෙව භවන්ත
සුඤ්ඤායානං ඵලකලොමානං සඤ්ඤා කාරාපිතං නිස්සංගියං ඉමාහං සංඝස්ස
නිස්සජ්ඣමි”ති -පෙ- දදෙය්‍යානි -පෙ- දදදෙය්‍යන්ති -පෙ- ඥායසමතො දමිති”ති

3 අනන්තා විපපකතං අනන්තා පරියොසාපෙනි, නිස්සංගියං
පාවිතනියං අනන්තා විපපකතං පරෙහි පරියොසාපෙනි, නිස්සංගියං
පාවිතනියං පරෙහි විපපකතං අනන්තා පරියොසාපෙනි, නිස්සංගියං
පාවිතනියං පරෙහි විපපකතං පරෙහි පරියොසාපෙනි, නිස්සංගියං
පාවිතනියං අඤ්ඤාසංඝායා කාරොති වා කාරාපෙනි වා ආපනති දුක්ඛං
අඤ්ඤාන කතං පටිලභිතො පටිභුංඤ්ති, ආපනති දුක්ඛං

‡ අනාපනති විතානං වා භුමමඤ්ඤා වා සංඝිපාකාරං වා යිසිං වා
බ්ලෙඛායනං වා කරොති, උමමනකස්ස, ආදිකමිකස්සාති.

සුඤ්ඤායානසිකධාපදං නිශ්චිතං.

5. 2. 3.

ද්වේභාගසිකධාපදං

1 තෙන සමයෙත බුද්ධා භගවා සාවඤ්ඤා විහරති ජේතවනෙ අනාථ-
පිණ්ඩස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛු භගවතා
පටිකම්මන්තං සුඤ්ඤායානං ඵලකලොමානං සඤ්ඤා කාරාපෙභුන්ති තෙ
පොකං යෙව ඔදුතං අනෙත ආදිසිතා තථෙව සුඤ්ඤායානං සඤ්ඤා කාරා-
පෙනති යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨිතා තෙ උප්පායන්ති බ්ලෙඛති විපාවෙනති “කථං
හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛු පොකංයෙව ඔදුතං අනෙත ආදිසිතා තථෙව
සුඤ්ඤායානං ඵලකලොමානං සඤ්ඤා කාරාපෙස්සන්ති”ති අථ බො තෙ
භික්ඛු භගවතො ථනමිත්ථං ආරොවෙසුං “සච්චං කීර්තනං භික්ඛවෙ
පොකංයෙව ඔදුතං අනෙත ආදිසිතා තථෙව සුඤ්ඤායානං ඵලකලොමානං
සඤ්ඤා කාරාපෙසා”ති “සච්චං භගවා, විහරති බුද්ධා භගවා “කථං හි
නාම භුමෙත මොක්ඛජ්ජා පොකංයෙව ඔදුතං අනෙත ආදිසිතා තථෙව
සුඤ්ඤායානං ඵලකලොමානං සඤ්ඤා කාරාපෙස්සා තෙනං මොක්ඛජ්ජා
අපපසන්තානං වා පසාදය -පෙ-” එවංඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ ඉදං සිංහාපදං
උද්දිසෙය්‍යාථ.-

කාරාපෙය්‍ය යනු කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ පියෝගි දුකුලා වේ ලැබීමෙන් නිසගි වේ සබ්බසංචි හෝ ගණයංචි හෝ පුද්ගලයකුට හෝ නිසජ්ජය යුතු මහණෙනි, මෙසේ වනාහි නිසජ්ජය යුතු. “වහන්ස, මා විසින් කරවන ලද හුදු කළු එළුලොම්බුවා මේ ඇතිරිය නිසගි වෙයි. මම මෙය සහනට නිසජ්ජම යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහ යි ආයුෂමත්භව දෙමි”යි නිසජ්ජය යුතු

3. නමා විසින් අභාලු කරණ ලද්දු තෙමේ නිමවා ද, නිසගිපවිති වේ. නමා විසින් අභාලු කරණ ලද්දු අනුත් ලවා නිමවා ද, නිසගිපවිති වේ. අනුත් විසින් අභාලු කරණ ලද්දු තෙමේ නිමවා ද නිසගිපවිති වේ අතෙකකු පිණිස කෙරේ ද කරවා ද දුකුලාආවාත් වේ අතෙකකු විසින් කරණ ලද්දක් ලැබ පරිභොග කෙරේ ද, දුකුලාආවාත් වන්නේ ය

4 වියනක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ වටතිරයක් හෝ බිස්සක් හෝ කන්වසිනක් හෝ කෙරේ ද ආවාත් නො වේ උම්බුවාට ද ආදිකම්මිකයාට ද ආවාත් නොවේ

ශුද්ධිකාලකශික්ෂාපදය නිමි

5. 2. 3.

දේවභාගශික්ෂාපදය.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර දෙවරම් නම් අනෙපිබුසිටුහුගේ අරමිහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි සමග මහණහු “භාග්‍යවතුන්වහන්සේ විසින් හුදු කළු එළුලොම්බුවා ඇතිරි කරවීම පිළිකෙවිනැ”යි තුමු මඳක් ම හුදු එළුලොම් දැවළුයෙහි යොදා පෙර සේ ම හුදු කළු එළුලොම්බුවා ඇතිරි කරවත් යම් අපිස් මහණහු වෙද්දු ඔහු “කෙසේ නම් සවග මහණහු මඳක් හුදු එළුලොම් දැවළුයෙහි යොදා පෙර සේ ම හුදු කළු එළුලොම්බුවා ඇතිරි කරවත් ද?” යි අවමන් කරත්, අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවත් ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන්වහන්සේට එ පවත් සැල කළහ “සැබැ ද? මහණෙනි, තෙපි හුදු එළුලොම් මඳක් ම දැවළුයෙහි යොදා පළමු සේ ම හුදු කළු එළුලොම්බුවා ඇතිරි කරවමු ද?” යි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ අසා වදළු සේක. “සැබැව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ”යි ඔහු කීහ භාග්‍යවත් බුදුරජානන්වහන්සේ ගැරැහු සේක “හිස් පුරුෂයෙනි, තෙපි කෙසේ නම් හුදු එළුලොම් මඳක් දැවළුයෙහි යොදා පළමු සේ ම හුදු කළු එළුලොම්බුවා ඇතිරියක් කරවමු ද? හිස් පුරුෂයෙනි, මෙය තොපහත්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද.. නො වෙයි . මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“නවං පන භික්ඛුනා සන්ථතං කාරයමානෙන දෙව භාගා සුද්ධි-
කාලකානං ඵලකලොමානං ආද්‍යහිබ්බා, නතියං ඔද්‍යානං, චතුස්සං
ගොවරියානං. අනාද්‍ය චෙ භික්ඛු දෙව භාගෙ සුද්ධිකාලකානං ඵලක-
ලොමානං නතියං ඔද්‍යානං, චතුස්සං ගොවරියානං, නවං සන්ථතං
කාරාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිතතිය”න්ති

2 නවං නාම කරණං උපාදය වුවිති

සන්ථතං නාම සන්ථර්ථා කතං හොති අවාසිමං

කාරයමානෙනාති කරොතා වා කාරාපෙතා වා

දෙව භාගා සුද්ධිකාලකානං ඵලකලොමානං ආද්‍යහිබ්බාති ධාරිතියා
දෙව තුලා ආද්‍යහිබ්බා

නතියං ඔද්‍යානනති තුලං ඔද්‍යානං

චතුස්සං ගොවරියානනති තුලං ගොවරියානං.

අනාද්‍ය චෙ භික්ඛු දෙව භාගෙ සුද්ධිකාලකානං ඵලකලොමානං
නතියං ඔද්‍යානං චතුස්සං ගොවරියානනති අනාදිසියා දෙව තුලා සුද්ධි-
කාලකානං ඵලකලොමානං, තුලං ඔද්‍යානං, තුලං ගොවරියානං නවං සන්ථතං
කරොති වා කාරාපෙති වා, පයොගෙ දුක්ඛං පටිලාභෙන නිස්සග්ගියං
හොති නිස්සජ්ඣබ්බං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා ඵලස්ස පන
භික්ඛවෙ නිස්සජ්ඣබ්බං “ඉදමෙව භනෙතා නවං සන්ථතං අනාදිසියා [දෙව තුලා
සුද්ධිකාලකානං ඵලකලොමානං,] තුලං ඔද්‍යානං, තුලං ගොවරියානං
කාරාපිතං නිස්සග්ගියං ඉමානං සබ්බස්ස නිස්සජ්ඣමිති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ-
දදෙය්‍යනති -පෙ- ආයස්මතො දමමි”ති

3 අත්තනා විප්පකතං අත්තනා පරියොසාපෙති, නිස්සග්ගියං
පාවිතතියං අත්තනා විප්පකතං පරෙහි පරියොසාපෙති, නිස්සග්ගියං
පාවිතතියං පරෙහි විප්පකතං අත්තනා පරියොසාපෙති, නිස්සග්ගියං
පාවිතතියං පරෙහි විප්පකතං පරෙහි පරියොසාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං,
අඤ්ඤාස්සජාය කරොති වා කාරාපෙති වා, අපභති දුක්ඛටස්ස

4 අනාපතති තුලං ඔද්‍යානං තුලං ගොවරියානං ආදිසියා කරොති,
බහුතරං ඔද්‍යානං බහුතරං ගොවරියානං ආදිසියා කරොති, සුද්ධිං ඔද්‍යානං
සුද්ධිං ගොවරියානං ආදිසියා කරොති, විතානං වා භූමමඤ්ඤං වා සාන්ධා-
කාරං වා භිසිං වා බ්බෙබ්බාගතං වා කරොති උමමත්තකස්ස, ආදිකමමකස්සාති

දේවභාගසිකිකාපදං නිමිති

“අලුත් ඇතිරියක් කරවන මහණු විසින් හුදු කළු එළලොම් දෙකොටසක් ගත යුතු. තෙවෙනි කොටස සුදුපැහැ එළලොම් ද සිඬුවන කොටස කිඹුල් වත් එළලොම් ද ගත යුතු. ඉදින් මහණ තෙම දෙකොටසක් හුදු කළුපැහැ එළලොම් ද තෙවෙනි කොටස සුදු පැහැ එළලොම් ද සිඬුවන කොටස කිඹුල්වත් එළලොම් ද නොගෙණ අලුත් ඇතිරියක් කරවා නම් නිසගිපවිති වේ.”

2 නම. යනු: කිරිමි වශයෙන් අලුත් බව ඇරැබූ කියනු ලැබේ

සනාථතං යනු අතුරා කරණ ලද්දෙක් වෙයි, නොවියන ලද්දෙක් වෙයි

කාරයමානෙන යනු කරණ හෝ කරවන හෝ

දෙව භාගා සුද්ධකාලකානං ඵලකලොමානං ආද්ධබ්බා යනු මාන තුලා දෙකක් ගත යුතු

තනියං බද්ධානං යනු සුදුපැහැ එළලොම් තුලාවක්

චතුස්ථං ගොවජියානං යනු කිඹුල්වත් එළලොම් තුලාවක්

අනාද්ධ වේ හිකුම් දෙවනාගන සුද්ධකාලකානං ඵලකලොමානං නානියං බද්ධානං චතුස්ථං ගොවජියානං යනු: හුදු කළුපැහැ එළලොම් තුලා දෙකක් ද සුදුපැහැ එළලොම් තුලාවක් ද කිඹුල්පැහැ එළලොම් තුලාවක් ද නො ගෙණ අලුත් ඇතිරියක් කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ පියොවෙහි දුකුලා වේ ලබා ගැනීමෙන් නිසගි වේ සහතට හෝ ගණයාට හෝ පුගුලාට හෝ නිසජිය යුතු මහණෙහි, මෙසේ වනාහි නිසජිය යුතු. “වහන්ස, හුදු කළුවත් එළලොම් තුලා දෙකක් ද සුදුපැහැ එළලොම් තුලාවක් ද කිඹුල්වත් එළලොම් තුලාවක් ද නොගෙණ මා විසින් කරවන ලද මේ අලුත් ඇතිරිය නිසගි වේ, මෙය මම් සහතට නිසජමි දෙන්නේ ය දෙන්නාහු ය ආයුෂමත්භට දෙමි” යි මෙසේ නිසජිය යුතු,

3 නමා විසින් අබාල කරණ ලද්ද තෙමේ නිලවා නම් නිසගිපවිති වෙයි. නමා විසින් අබාල කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් නිසගිපවිති වෙයි මෙරමා විසින් අබාල කරණ ලද්ද තෙමේ නිලවා නම් නිසගිපවිති වෙයි මෙරමා විසින් අබාල කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් නිසගිපවිති වේ අතෙකකු සදහා කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ දුකුලාඇවැත් වෙයි අතෙකකු විසින් කරණ ලද්ද ලැබ පරිභොග කෙරේ නම් දුකුලාඇවැත් වේ

4 සුදු එළලොම් සම ව කිඹුල්වත් එළලොම් සම ව ගෙණ කෙරේ නම්, සුදු එළලොම් බහුතර ව කිඹුල්වත් එළලොම් බහුතර ව ගෙණ කෙරේ නම්, නො මුසු සුදු එළලොම් නො මුසු කිඹුල්වත් එළලොම් ගෙණ කෙරේ නම්, වියතක් හෝ මුමුතුරුණක් හෝ සෙණ්පටුරක් හෝ බිස්සක් හෝ බිලෙබ්බතයක් හෝ කෙරේ නම් ඇවැත් තැනි උමවහ්නකයහට ආදි-කමමකයහට ඇවැත් තැනි යි

දෙවනාගන ශික්ෂාපදය නිමි.

ජබ්බසංඝිකඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං චිහරති ජෙනවතෙ අතාථ-
පිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන උපසංඝෙහ භික්ඛු අනුචක්ඛං සන්තං
කාරාපෙනති, තෙ යාවතඛනුලා විඤ්ඤානතිබහුලා විහරන්ති “එළකලොමානි
දෙථ එළකලොමෙහි අපො”ති ඉන්ද්‍රියා උප්පාදානති බිංසනති විපාවෙනති
‘කථං හි නාම සමණා සකාසුතති යා අනුචක්ඛං සන්තං කාරාපෙස්සනති,
යාවතඛනුලා විඤ්ඤානතිබහුලා විහරස්සන්ති එළකලොමානි දෙථ එළක-
ලොමෙහි අපො”ති අමනාකං පන සකිං කතානි සන්තානි පඤ්චපි ජපි
වස්සානි භොනති, යෙසං තො දුරකා උභයදන්තිපි උච්ඡින්නතිපි උද්දරෙහිපි
බජ්ජන්ති ඉමෙ පන සමණා සකාසුතති යා අනුචක්ඛං සන්තං කාරාපෙනති,
යාවතඛනුලා විඤ්ඤානතිබහුලා විහරන්ති “එළකලොමානි දෙථ එළකලොමෙහි
අපො”ති.

2 අස්සොසුං බො භික්ඛු තෙසං මුහුස්සානං උප්පාදානතානං බිංසනානං
විපාවෙනතානං යෙ තෙ භික්ඛු අපච්චන් තෙ උප්පාදානති බිංසනති
විපාවෙනති “කථං හි නාම භික්ඛු අනුචක්ඛං සන්තං කාරාපෙස්සනති
යාවතඛනුලා විඤ්ඤානතිබහුලා විහරස්සන්ති “එළකලොමානි දෙථ එළක-
ලොමෙහි අපො”ති අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමිත්ථං ආරොචෙසුං
“සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛු අනුචක්ඛං සන්තං කාරාපෙනති යාවතඛනුලා
විඤ්ඤානතිබහුලා විහරන්ති “එළකලොමානි දෙථ එළකලොමෙහි අපො”ති
“සච්චං භගවා” විහරති බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා
අනුචක්ඛං සන්තං කාරාපෙස්සනති යාවතඛනුලා විඤ්ඤානතිබහුලා
විහරස්සන්ති “එළකලොමානි දෙථ එළකලොමෙහි අපො”ති, තෙතං භික්ඛවෙ
අපසසන්තානං වා පසාදස්ස -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං
උද්දිසෙස්සාථ

“නවං පන භික්ඛුනා සන්තං කාරාපෙස්සා ජබ්බසංඝානි ධාරෙතඛො,
බරෙත ථෙ ජහනං වස්සානං නං සන්තං විස්සංජෙස්සා වා අවිස්සංජෙස්සා
වා අඤ්ඤං නවං සන්තං කාරාපෙස්ස, නිස්සංගතිං පාමනති”නති.

එවඤ්චදං භගවතා භික්ඛුනං සිකඛාපදං පඤ්ඤානතං භොති.

[මුලපඤ්ඤානති.]

3 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු කොසමිතිං ගිලානො
භොති ඤ්ඤානා තස්ස භික්ඛුතො සන්තිකෙ දුතං පාහෙසුං “ආගච්ඡතු
භද්දෙනා, මෙයං උපට්ඨතිස්සාමා”ති භික්ඛුපි එවමානංසු “ගච්ඡාදිසො,
ඤ්ඤානා තං උපට්ඨතිස්සන්ති”ති සො එවමාග “භගවතා ආදිසො සිත්තා-
පදං පඤ්ඤානතං “නවං පන භික්ඛුනා සන්තං කාරාපෙස්සා ජබ්බසංඝානි
ධාරෙතඛො”නති “අභ්ඤ්චමිති ගිලානො න සකෙකාමි සැයා ආදස්ස
පකකමිතුං, මෙයාදිස ටිතා සන්තා න ථාසු භොති, නාගං ගට්ඨස්සාමි”ති
භගවතො එතමිත්ථං ආරොචෙසුං

5. 2. 4.

ජබ්බසංගිකෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැමාත්තුවර සම්පයෙහි වූ අනේපිඬු සිටුහු ගේ දෙවරම් වෙහෙරෙහි වැඩ වෙසෙති තවද එසමයෙහි භික්ෂුහු වසක් පාසා ඇතිරි කරවති ඔහු ‘එළලොම් දෙව එළලොමින් අඬ ඇතැ’යි යැදීම් බහුල ව විනාළීම් බහුල ව වෙසෙති. මිනිස්සු අවඥ කෙරෙහි නුගුණ කියති දෙස් පහළ කෙරෙත් “කෙසේ නම් ශ්‍රමණශාසනාප්‍රත්‍යයෝ වසක් පාසා ඇතිරි කරවත් ද, ‘එළලොම් දෙව එළලොමින් අඬ ඇතැ’යි යැදීම් බහුල ව විනාළීම් බහුල ව වෙසෙත් ද, අපගේ වැලිත් වරක් කරණ ලද ඇත්තේ පස්වසකුදු සවසකුදු පවතිත් එහි අපගේ දරුවෝ මලමු ද කෙරෙහි (ඥාන) මියන් විසිනුදු කනු ලැබෙත් එතෙකුදුවත් මේ ශ්‍රමණශාසනාප්‍රත්‍යයෝ වසක් පාසා ඇතිරි කරවති ‘එළලොම් දෙව එළලොමින් ප්‍රයෝජන ඇතැ’යි යැදීම් බහුල ව විනාළීම් බහුල ව වෙසෙති”යි

2 භික්ෂුහු අවඥ කරණ නුගුණ කියන දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම් මහණ කෙනෙක් අලොව්ජයෝ නම් ඔහු අවඥ කෙරෙහි නුගුණ කියති දෙස් පහළ කෙරෙත්. “කෙසේ නම් භික්ෂුහු වසක් පාසා ඇතිරි කරවත් ද ‘එළලොම් දෙව එළලොමින් ප්‍රයෝජන ඇතැ’යි යැදීම් බහුල ව විනාළීම් බහුල ව වෙසෙත් ද”යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ “සැබෑද මහණෙනි, භික්ෂුහු වසක් පාසා ඇතිරි කරවත් ද “එළලොම් දෙව එළලොමින් ප්‍රයෝජන ඇතැ”යි යැදීම් බහුල ව විනාළීම් බහුල ව වෙසෙත් ද”යි. සැබව ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවත් බුදුහු ‘කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුවල්පුරුෂයෝ වසක් පාසා ඇතිරි කරවත් ද ‘එළලොම් දෙව එළලොමින් ප්‍රයෝජන ඇතැ’යි යැදීම් බහුල ව විනාළීම් බහුල ව වාසය කෙරෙත් ද”යි වෙසෙසින් හඬා කළහ මහණෙනි, තෙල නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීමට නො වැටෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට්”

“මහණහු විසින් නව ඇතිරිය කරවා සවසක් බැරිය යුතු ය. ඉදින් සවසකින් මෙපිට ඒ ඇතිරිය විසජා හෝ නො විසජා හෝ අනිත් නවඇතිරියක් කරවා නම් නිසඟිපවිති මේ” යයි.

භාග්‍යවතුන් විසින් භික්ෂූන්ට මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය පණවන ලද මේ

[මුල් පැණවීමයි]

3 තවද එසමයෙහි කොසඹැනුවර එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වූයේ වෙයි තැයෝ ‘වහන්සේ පැමිණෙත්වා අපි උපසංඝ කරමිහ’යි ඒ මහණහු වෙත දුතයකු යැවූහ භික්ෂුහු ද ‘යා ඇවැත්, තැයෝ නොපටි උවැටන් කරන්තාහ’යි මෙසේ කීහ හේ මෙසේ කී ය “ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් විසින් සිකපද පණවන ලද ‘මහණහු තවඇතිරියක් කරවා සවසක් බැරියයුතු’ යයි. මම් වූ කලි ගිලන් වෙමි ඇතිරිය ගෙණ නික්ම යන්නට නො හැක්කෙමි මට ද ඇතිරිය නැති ව යුවයෙක් නො වෙයි. මම් නො සෙමි”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් දුන්වූහ.

4 අපං බො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධවමිං කපං කඤ්ඤා භික්ඛු ආමොගොසි “අනුජානාමි භික්ඛවෙ භිලානස්ස භික්ඛුතො සස්තං සමමුතිං දුතං එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දුතබ්බො තෙන භිලාතෙන භික්ඛුතා සබ්බං උපසබ්බමිතිං එකංසං උත්තරාසඛිතං කරිත්වා බුද්ධිසාතං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිත්වා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො “අහං භනෙන භිලාතො න සකෙකාමි සස්තං ආදාය පකකමිතුං, සොහං භනෙන සබ්බං සස්තංසමමුතිං යාවාමි”ති දුතියමපි යාවිතබ්බො, තතියමපි යාවිතබ්බො බ්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන සබ්බෙස්ස ඤාපෙනබ්බො

“සුඤ්ඤා මෙ භනෙන සබ්බෙස්ස අයං ඉස්සන්තාමො භික්ඛු භිලාතො න සකෙකාමි සස්තං ආදාය පකකමිතුං, සො සබ්බං සස්තංසමමුතිං යාවති යදි සබ්බස්ස පතතකලලං, සබ්බෙස්ස ඉස්සන්තාමස්ස භික්ඛුතො සස්තංසමමුතිං දදෙය්‍ය එසා ඤානති”

සුඤ්ඤා මෙ භනෙන සබ්බෙස්ස අයං ඉස්සන්තාමො භික්ඛු භිලාතො න සකෙකාමි සස්තං ආදාය පකකමිතුං, සො සබ්බං සස්තංසමමුතිං යාවති සබ්බෙස්ස ඉස්සන්තාමස්ස භික්ඛුතො සස්තංසමමුතිං දෙති, යස්සායස්මතො ඛමති ඉස්සන්තාමස්ස භික්ඛුතො සස්තංසමමුතිං දුතං, සො භුණ්ණස්ස, යස්ස නකකමිති, සො භාසෙය්‍ය

දින්නා සබ්බෙස්ස ඉස්සන්තාමස්ස භික්ඛුතො සස්තංසමමුති. ඛමති සබ්බස්ස, තස්මිං භුණ්ණි, එවමෙනං ධාරයාමි”ති

5 එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“නදිං පන භික්ඛුතා සන්තං කාගපෙඤා ජබ්බසූතාහි ධාරෙතබ්බං, ඛරෙන මෙ ජනනං වස්සානං තං සන්තං විස්සංජජානා වා අවිස්සංජජානා වා අඤ්ඤං නචං සන්තං කාගපෙය්‍ය, අඤ්ඤා භික්ඛුසමමුතිංසා, හිස්සග්ගිස්සං පාවිනති”නති

[දුතියපඤ්ඤානති.]

6. නචං නාම කරණං උපාදාය වුවුති

සන්තං නාම සත්තරිත්වා කතං හොති අවාසිමිං

කාගපෙඤාති කරිත්වා වා කාගපෙඤා වා

ජබ්බසූතාහි ධාරෙතබ්බන් ජබ්බසූතපරමනා ධාරෙතබ්බං

ඛරෙන මෙ ජනනං වස්සානන්ති උත්තකජබ්බසූතාහි

තං සන්තං විස්සංජජානාති අඤ්ඤං දුතං

අවිස්සංජජානාති න කස්සපි දුතං

අඤ්ඤා භික්ඛුසමමුතිංසාති සපෙඤා භික්ඛුසමමුතිං

4 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කරුණෙහි දැහැමි කළා වදා භික්ෂූන් ඇමතු සේක. ‘මහණෙනි ගිලන් මහණහට සන්තසමුත්තිය දෙන්නට අනුදනිමි මහණෙනි, මෙසේන් දියයුතු ය. ඒ ගිලන් මහණහු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරාසහ එකස් කොට පෙරව මහලු භික්ෂූන් පා වැද උපල්ලෙන් හිද මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ‘වහන්ස, මම ගිලන් වෙමි සන්තස ගෙණ යන්නට නො හැක්කෙමි වහන්ස, මම සංඝයාගෙන් සන්තසමුත්තිය අයදිමි දෙවනවට ද යැදියයුතු තෙවනවට ද යැදියයුතු ප්‍රතිබල වූ ව්‍යක්ත මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය.

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙමේ ගිලන් වෙයි. සන්තස ගෙණ යන්නට නො හැකි වෙයි හේ සංඝයාගෙන් සන්තසමුත්තිය යදිති ඉදින් සංඝයාට පැමිණිකල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට සන්තසමුත්තිය දෙන්නේ ය මේ ‘ඤානනි’ යයි

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙමේ ගිලන් වූයේ සන්තස ගෙණ යන්නට නො හැකි වෙයි හේ සංඝයාගෙන් ‘සන්තසමුත්තිය’ යදිති සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට ‘සන්තසමුත්තිය’ දෙයි. මෙනම් මහණහට සන්තසමුත්තිය දීම යම් ආයුෂමතක්හට රිසි වේ නම් හේ තුෂ්ණිච්ඡාදන වන්නේ ය යමක්හට නො රිසි වේ නම් හේ බණන්නේ ය

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහට ‘සන්තසමුත්තිය’ දෙන ලද, සංඝයාට රිසි වෙයි එහෙයින් මේ තුෂ්ණිච්ඡාදනය යි මේ මෙසේ ධරම්”යි

5 තවද මහණෙනි, මෙසේන් මේ ඤාපදය උදෙසටු

“මහණක්හු විසින් අලුත් ඇතිරියක් ආරාධා සවසන් බැරිය යුතු ය. ඉදින් මහණක් විසින් සාවුරුද්දකින් මෙපිට ඒ ඇතිරිය විසයා හෝ නො විසයා හෝ භික්ෂුසමමති නැති ව අනිත් අලුත් ඇතිරියක් ආරාධා නම් නිසංගිතනි වේ” යයි.

[දෙවන පැණවිමසි.]

6 නව නම් කිරීම උදෙසා කියනු ලැබෙයි

සන්තස නම් නො විසූ අතුරු කරණ ලද්දෙක් වෙයි

ආරාධනා යනු කොට හෝ කරවා හෝ

ජබ්බසංගිතන ධාරණබ්බං යනු සාවුරුද්දක් පරම කොට බැරියයුතු ය

බරණ වෙ ජනනා වසානා යනු උතු සාවුරුද්දක්

තං සන්තසං විසංසේජනා යනු අනුතට දී

අවිසංසේජනා යනු කිසිවක්හට නො දී

අඤ්ඤානු භික්ෂුසමමතියා යනු භික්ෂුසමමති නමා

7 අඤ්ඤාං නවං සඤ්ඤාං කරොති වා, කාරුපෙති වා, පයොගෙ දුක්ඛං පටිලාභෙන නිස්සග්ගියං භොති. නිස්සජ්ඣබ්බං සම්ඤ්ජයා වා ගණයා වා පුග්ගලස්ස වා එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නිස්සජ්ඣබ්බං. “ඉදං මෙ භතො සඤ්ඤාං උත්තමඡ්ඤායානි කාරුපිතං අඤ්ඤානු භික්ඛුසම්මුතියා නිස්සග්ගියං ඉමාහං සම්ඤ්ජයා නිස්සජ්ඣමිති.¹ -පෙ- දදෙග්ගාති -පෙ- දදෙග්ගුනාති -පෙ- ආයසමනො දමමි”ති

8 අනුතතා විප්පකතං අනුතතා පරිගෙසාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං අනුතතා විප්පකතං පරෙති පරිගෙසාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවි- තතියං පරෙති විප්පකතං අනුතතා පරිගෙසාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං පරෙති විප්පකතං පරෙති පරිගෙසාපෙති. නිස්සග්ගියං පාවිතතියං

9 අනාපනති ඡබ්බස්සානි කරොති, අතිරෙකඡබ්බස්සානි කරොති, අඤ්ඤාස්සජ්ඣාය කරොති වා, කාරුපෙති වා, අඤ්ඤාන කතං පටිලාභිනා පරිභුඤ්ජති, විතාතං වා භුමමඤ්ජරණං වා සාණ්ඨිපාකාරං වා හිසිං වා බ්ලිමොගතං වා කරොති, භික්ඛුසම්මුතියා, උමමනතකස්ස, ආදිකමමිකස්සානි.

ඡබ්බස්සානිකබාපදං නිමිසිතං.

5. 2. 5.

නිසිදනසනථන සිකබාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙනවනෙ අනාපමිණිකස්ස ආරාමෙ අථ බො භගවා භික්ඛු ආමනොසි: “ඉච්ඡාදිවා භික්ඛවෙ තෙමාසං පටිසලලිසිතුං, නමහි කෙතවි උපසම්භවනබ්බො අඤ්ඤානු එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙතා”ති. එවං භතොති බො තෙ භික්ඛු භගවතො පටිසංසුතා තාස්සුධි කොචි භගවනතං උපසම්භවති, අඤ්ඤානු එකෙන පිරුකි- පාතනීභාරකෙන තෙන බො පන සමයෙන සාවඤ්ඤා සම්බෙසන කතියා කතා භොති. “ඉච්ඡානුසං භගවා තෙමාසං පටිසලලිසිතුං, න භගවා කෙතවි උපසම්භවනබ්බො අඤ්ඤානු එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙන සො භගවනතං උපසම්භවති, සො පාවිතතියං දෙසාපෙනබ්බො”ති.

2 අථ බො ආයසමා උපසංඝනො වර්ගනනපුතො සපරිසො සෙන භගවා තෙනුපසම්භවති. උපසම්භවති, භගවනතං අභිවාදෙතා එකමනං නිසිදි එකමනං නිසිදනං බො ආයසමනං උපසෙනං වර්ගනනපුතං භගවා එතදවොච “කච්චි වො උපසෙන ඛමනියං, කච්චි යාපනියං, කච්චි ආපනිල- මචෙන අද්ධාතං ආගතා”ති. “ඛමනියං භගවා, යාපනියං භගවා, ආපනිල- මචෙන ව මයං භතො අද්ධාතං ආගතා”ති.

1 නිස්සජ්ඣං ජෙස.

7. අනිත් තව ඇතිරියක් කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ ප්‍රයෝග-
යෙහි දුකුලා වෙයි ලැබීමෙන් නිසඟි වෙයි සහනට හෝ ගණයට හෝ
පුලුල්කට හෝ නිසාජිය යුතු ය මහණෙනි, මෙසේත් නිසාජිය යුතු:
“වහන්ස, මේ මාගේ ඇතිරිය භික්ෂුසමමති නැති ව උනු සාවුරාද්දක් ඇති ව
කරවන ලද්දේ නිසඟි විය මම් මෙය සහනට නිසජම’යි දෙන්නේ
යයි දෙන්නාහු යයි ආයුෂමත්භට දෙමි” යි

8 තමා විසින් අඩාල කරණ ලද්ද තෙමේ නිමවා නම් නිසඟිපවිති
වෙයි තමා විසින් අඩාල කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් නිසඟිපවිති
වෙයි මෙරමා විසින් අඩාල කරණ ලද්ද තෙමේ නිමවා නම් නිසඟිපවිති
වෙයි මෙරමා විසින් අඩාල කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් නිසඟි-
පවිති වේ

9 සාවුරාද්දක් පිරුණු කල්හි කරවා නම්, අසිරු සාවුරාද්දක් පිරුණු
කල්හි කරවා නම්, අනෙකක්හු විසින් කරණ ලද්දක් ලැබ පරිභෝග කෙරේ
නම්, වියතක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ සෙණ්ඨපවුරක් හෝ බිස්සක් හෝ
බිලෙබ්බතයක් හෝ කරවා නම්, භික්ෂුසමමති ඇති කල්හි, උමමතකයාභට,
ආදිකමමකයාභට ඇවැත් නැත්තේ යි

ජබ්බසංග්ගාපදය නිමි.

5. 2. 5.

නිසිදනසන්තර්ගය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීප-
යෙහි වූ අනේපිඬු හිටුහුගේ දෙවිරම් වෙහෙරැ වැඩ වසන සේක එකල්හි
භාග්‍යවත්හු භික්ෂුන් ඇමැතුන ‘මහණෙනි, මම් තුන්මසක් විවිකත ව
වසන්නට කැමැත්තෙමි. පිණ්ඩපාන එළවන එක් මහණක්හු හැර කිසිවකු
විසින් නො එළඹිය යුත්තෙමි වෙමි ‘එසේ ය වහන්සැ’යි ඒ භික්ෂුහු
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දී පිණ්ඩපාන එළවන එක් මහණකු හැර
කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරු නො එළඹෙයි යළි එසමයෙහි සැවැත්-
නුවර සංඝයා විසින් කනිකාවක් කරණ ලද වෙයි ‘ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ තුන්මසක් මුළුල්ලෙහි විවිකත ව වාසය කරන්නට කැමති වන
සේක පිණ්ඩපාන එළවන එක් මහණකු විනා කිසිවක්හු විසින් භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ නො එළඹිය යුත්තාහ යමෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරු එළඹේ
නම් හෙතෙම පවිතිඇවැත් දෙසැවිය යුත්තේ’යයි

2 එකල්හි වඩගනනපුත්‍ර වූ ආයුෂමත් උපසෙක නෙමේ පිරිස් සහිත වූයේ
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරු එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව
හුත්තේ ය එකත්පස්ව හුත්තා වූ වඩගනනපුත්‍ර වූ ආයුෂමත් උපසෙකභට
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළහ. ‘කිම උපසෙකය, නොපට ඉවසිය හැකි ද,
කිම යැපිය හැකි ද, කිම නො වෙහෙසින් දිගුමහැ ඇවහු දැ’යි ඉවැසිය හැක්ක
භාග්‍යවතුන් වහන්ස, යැපිය හැක්ක භාග්‍යවතුන් වහන්ස, වහන්ස අපි නො
වෙහෙසින් දිගුමහැ ඇමහ’යි.

3. තෙන බො පන සමයෙන ආයසමනො උපසෙතස්ස වඩගන්තපුත්තාසා සද්ධිවිහාරකො භික්ඛු භගවතො අද්දුරෙ නිසින්නො භොති අථ බො භගවා නා භික්ඛුං එතදවොච “මනාපාති තෙ භික්ඛු පංසුකුලාති”ති “න බො මෙ භනෙන මනාපාති පංසුකුලාති”ති “නිස්ස පන තිං භික්ඛු පංසුකුලිකො”ති “උපප්ඤ්ඤායො මෙ භනෙන පංසුකුලිකො, එවං අහව්සි පංසුකුලිකො”ති අථ බො භගවා ආයසමනං උපසෙතං වඩගන්තපුත්තං එතදවොච “පාසාදිකා බො තාසං උපසෙත පරිසං, “කථං තිං උපසෙත පරිසං විතෙසි”ති යො මං භනෙන උපසමපදං යාවති, තාහං¹ එවං වදාමි “අහං බො ආවුසො ආරඤ්ඤිකො පිණ්ඩපාතිකො පංසුකුලිකො, සුවෙ තවපි ආරඤ්ඤිකො භවිස්සාසි පිණ්ඩපාතිකො පංසුකුලිකො, එවාහන්තං උපසමපාදෙස්සාමි”ති සුවෙ මෙ පටිසුණාති, උපසමපාදෙමි නො වෙ මෙ පටිසුණාති, න උපසමපාදෙමි යො මං නිස්සං යාවති, තාහං එවං වදාමි “අහං බො ආවුසො ආරඤ්ඤිකො පිණ්ඩපාතිකො පංසුකුලිකො, සුවෙ තවපි ආරඤ්ඤිකො භවිස්සාසි පිණ්ඩපාතිකො පංසුකුලිකො, එවාහන්තං නිස්සං දස්සාමිති සුවෙ මෙ පටිසුණාති, නිස්සං දෙමි නො වෙ මෙ පටිසුණාති, න නිස්සං දෙමි එවං බො අහං භනෙන පරිසං විතෙමි”ති “සාධු සාධු උපසෙත, සාධු බො තිං උපසෙත පරිසං විතෙසි ජානාසි පන තිං උපසෙත සාවන්තියා සම්ඝස්ස කතික”න්ති “න බො අහං භනෙන ජානාමි සාවන්තියා සම්ඝස්ස කතික”න්ති සාවන්තියා බො උපසෙත සම්ඝෙන කතිකා කතා “ඉච්ඡතාවුසො භගවා තෙවංසං පටිසලලිතිතුං, න භගවා කෙනවි උපසමකමිතබ්බො අඤ්ඤානු ඵකෙන පිණ්ඩපාතිහාරකෙන යො භගවන්තං උපසමකමති, සො පාවිතරියං දෙසාපෙනබ්බො”ති “පඤ්ඤාසිස්සති භනෙන සාවන්තියා සම්ඝො සකාය කතිකාය “න මයං අපපඤ්ඤන්තං පඤ්ඤාපෙස්සාම, පඤ්ඤන්තං වා න සමුව්ඡ්ඤ්ඤාම, යථා පඤ්ඤන්තොසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය වත්තිස්සාම”ති “සාධු සාධු උපසෙත, අපපඤ්ඤන්තං න පඤ්ඤාපෙනබ්බො, පඤ්ඤන්තං වා න සමුව්ඡ්ඤ්ඤාම, යථා පඤ්ඤන්තොසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය වත්තිතබ්බො” “අනුජාතාමි උපසෙත යෙ තෙ භික්ඛු ආරඤ්ඤිකා පිණ්ඩපාතිකා පංසුකුලිකා යථාසුඛං මං දස්සන්තාය උපසමකමන්තු”ති.

4 තෙන බො පන සමයෙන සමබහුලා භික්ඛු බහිදාරකොට්ඨකෙ සීතා භොන්ති “මයං ආයසමන්තං උපසෙතං වඩගන්තපුත්තං පාවිතරියං දෙසාපෙස්සාම”ති අථ බො ආයසමං උපසෙතො වඩගන්තපුත්තො සපරිසො උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදකම්ණං කන්වා පකාමා අථ බො තෙ භික්ඛු ආයසමන්තං උපසෙතං වඩගන්තපුත්තං එතදවොච “ජානාසි පන තිං ආවුසො උපසෙත සාවන්තියා සම්ඝස්ස කතික”න්ති භගවාපි මං ආවුසො එවමෙහ “ජානාසි පන² තිං උපසෙත සාවන්තියා සම්ඝස්ස කතික”න්ති “න බො අහං භනෙන ජානාමි සාවන්තියා සම්ඝස්ස කතික”න්ති සාවන්තියා බො උපසෙත සම්ඝෙන කතිකා කතා “ඉච්ඡතාවුසො භගවා තෙවංසං පටිසලලිතිතුං න භගවා කෙනවි උපසමකමිතබ්බො අඤ්ඤානු ඵකෙන පිණ්ඩපාතිහාරකෙන යො භගවන්තං උපසමකමති, සො පාවිතරියං දෙසාපෙනබ්බො”ති “පඤ්ඤාසිස්සති භනෙන සාවන්තියා සම්ඝො සකාය කතිකාය, “න මයං අපපඤ්ඤන්තං පඤ්ඤාපෙස්සාම, පඤ්ඤන්තං වා න සමුව්ඡ්ඤ්ඤාම, යථා පඤ්ඤන්තොසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය වත්තිස්සාම”ති අනුඤ්ඤානාවුසො භගවතා යෙ තෙ භික්ඛු ආරඤ්ඤිකා පිණ්ඩපාතිකා පංසුකුලිකා යථාසුඛං මං දස්සන්තාය උපසමකමන්තු”ති

1 කප්ප 3 උස. 2 2 උස. හස්

3 තවද එසමයෙහි වඩහනාපුත්‍ර වූ ආයුෂමත් උපසෙතගේ සද්ධිවිහාරික මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නුදුරෙහි හුන්නේ වෙයි ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මහණහට මෙය වදාළහ ‘හෙණ, තට පසුල්සිවුරු මනාප දැයි ‘වහන්ස, ටට පසුල්සිවුරු මනාප නො වෙති’යි ‘කවර හෙයින් මහණ, තෝ පංශුකුලිකයෙහි දැයි ‘වහන්ස, මාගේ උපාධ්‍යායයෝ පංශු-කුලිකයහ එසෙයින් මම ද පංශුකුලිකයෙමි’යි ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වඩහනාපුත්‍ර වූ ආයුෂමත් උපසෙනහට මෙය වදාළහ ‘උපසෙනය, තාගේ මේ පිරිස ප්‍රසාදික ය, උපසෙනය, කිසෙයින් තෝ පිරිස හික්මවූයෙහි දැයි ‘වහන්ස, යමෙක් මා උපසමපදව ඉල්වා නම්, ඔහුට මම මෙසේ කියමි ඇවැත්නි, මම් ආරණ්‍යකයෙමි, පිණ්ඩපාතීකයෙමි, පංශුකුලිකයෙමි, ඉදින් නො ද ආරණ්‍යක පිණ්ඩපාතීක පංශුකුලික වන්නෙහි නම් මෙසේ මම් තා උපසපත් කරන්නෙමි’යි ඉදින් ටට පිළින කෙරේ නම් උපසපත් කරමි ඉදින් ටට පිළින නො කෙරේ නම් උපසපත් නො කෙරෙමි යමෙක් මා නිස ඉල්වා නම් ඔහුට මම මෙසේ කියමි ‘ඇවැත්නි, මම් ආරණ්‍යකයෙමි පිණ්ඩපා-තීකයෙමි පංශුකුලිකයෙමි, ඉදින් නො ද ආරණ්‍යක පිණ්ඩපාතීක පංශුකුලික වන්නෙහි නම් මෙසේ මම් තට නිස දෙන්නෙමි’යි ඉදින් ටට පිළින කෙරේ නම් නිස දෙමි, ඉදින් ටට පිළින නො කෙරේ නම් නිස නො දෙමි වහන්ස, මෙසේ මම් පිරිස හික්මවමි”යි “මානාව මානාව උපසෙනය, උපසෙනය, තෝ මානාවන් පිරිස හික්මවූයෙහි තවද ‘උපසෙනය’ තෝ සැවැත්නුවර සඬ්ඝයාගේ කතිකාව දැනී දැයි වහන්ස, මම් සැවැත්නුවර සඬ්ඝයාගේ කතිකාව නො දනිමි’යි “උපසෙනය, සැවැත්නුවර සඬ්ඝයා විසින් ‘ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමසක් විවික්ඛ ව වසන්නට ඊසි වෙති පිණ්ඩපාත එළවන එක් මහණක්හු තබා කිසිවකු විසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නො එළඹිය යුත්තාහ යමෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹේ, නම් හේ පවිත්‍රිඇවැත් දෙසැවිය යුත්තෝ’යයි කතිකාවක් කරණ ලද ය ‘වහන්ස, සැවැත්නුවර සඬ්ඝ තෙම සිය කතිකායෙන් පැනෙන්නේ ය අපි නො පණවන ලද්දක් නො පණවමිහ පණවන ලද්ද හෝ නො සිදුමිහ යථාප්‍රඥාන වූ ශික්ෂාපදයන්හි සමාදන් ව පවතුමිහ’යි මානව මානාව උපසෙනය, නො පණවන ලද්දක් නො පැණවියයුතු ය, පණවන ලද්ද හෝ නො සිදියයුතු ය යථාප්‍රඥාන ශික්ෂාපදයන්හි සමාදන් ව පැවැතිය යුතු උපසෙනය, යම් මහණ කෙනෙක් ආරණ්‍යක පිණ්ඩපාතීක පංශුකුලික වෙත් නම් ඔහු සුවසේ මා දක්නට එළඹෙත්වා’යි අනුදනිමි

4 තවද එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂූහු “අපි වඩහනාපුත්‍ර වූ ආයුෂමත් උපසෙනයන් ලවා පවිත්‍රිඇවැත් දෙසවමිහ’යි බිහිදෙර කොටුවෙහි සිටියාහු වෙති ඉක්බිති වඩහනාපුත්‍ර වූ ආයුෂමත් උපසෙනයෝ පිරිස් සභිත ව හුනන්නෙත් නැති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද පැදකුණු කොට නික්ම ගියහ ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු වඩහනාපුත්‍ර වූ ආයුෂමත් උපසෙනයන්ට මෙ පවත් කීහ. ‘ඇවැත්නි, උපසෙනයෙනි, තෙපි සැවැත්නුවර සඬ්ඝයාගේ කතිකාව දන්නහු දැයි “ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද ටට මෙසේ වදාළහ උපසෙනය, තෝ සැවැත්නුවර සඬ්ඝයාගේ කතිකාව දන්නෙහි දැයි ‘වහන්ස, මම් සැවැත්නුවර සඬ්ඝයාගේ කතිකාව නො දනිමි’යි “උපසෙනය, සැවැත්නුවර සඬ්ඝයා විසින් ‘ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමසක් විවික්ඛ ව වාසය කරන්නට ඊසි වෙති පිණ්ඩපාත එළවන එක් මහණක්හු තබා කිසිවකු විසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නො එළඹිය යුත්තාහ යමෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹේ නම් හෙතෙම පවිත්‍රිඇවැත් දෙසැවිය යුත්තෝ’යයි කතිකාවක් කරණ ලදැයි “වහන්ස, සැවැත්නුවර සඬ්ඝ තෙම සිය කතිකා-යෙන් පැනෙන්නේ ය ‘අපි නො පණවන ලද්දක් නො පණවමිහ පණවන ලද්ද හෝ නො සිදුමිහ යථාප්‍රඥාන ශික්ෂාපදයන්හි සමාදන් ව පවතුමිහ’යි ‘ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ‘යම් මහණ කෙනෙක් ආරණ්‍යක පිණ්ඩපාතීක පංශුකුලික වෙත් නම් ඔහු සුවසේ මා දක්නට එළඹෙත්වා’යි අනුදන්තා ලද” යයි.

5 අථ ඛො තෙ භික්ඛු “සච්චං ඛො ආයස්මා උපසෙතො ආභ න අපසඤ්ඤානං පඤ්ඤාපෙතබ්බං, පඤ්ඤානං වා න සමුවජ්ඣිතබ්බං, යථාපඤ්ඤානෙනාසු සිකතාපදෙසු සමාදාය වතතිතබ්බං”නති අස්සොසුං ඛො භික්ඛු අනුඤ්ඤාතා කිර භගවතා යෙ තෙ භික්ඛු ආරඤ්ඤිකා පිණ්ඩපාතිකා පංසුකුලිකා යථාසුඛං මං දස්සනාය උපසඤ්ඤාමනතු”ති තෙ භගවතං දස්සනං පිණ්ඩපාතිකා¹ සන්තානා උප්පිනිකා ආරඤ්ඤිකා පිණ්ඩපාතිකා පංසුකුලිකා සමාදිසිංසු අථ ඛො භගවා සමබ්බුලෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං සෙතාසනවාරිකං ආභිණ්ඩනෙනා අද්දස සන්තානා තභිං තභිං උප්පිනිකාති, පසයිනා භික්ඛු ආමනෙතයි “කස්සිමාති භික්ඛවෙ සන්තානා තභිං තභිං උප්පිනිකාති”ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථ ආරොවෙසුං අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදාතෙ එතස්මිං පකාරණෙ ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතයි, “තෙන හි භික්ඛවෙ භික්ඛුතං සිකතාපදං පඤ්ඤාපෙසාමි දස අන්තර්ගත පටිච්ච සම්පත්තිප්පාදාය සම්ප්පාදාය -පෙ- “එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකතාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ”

“නිසිදනසන්තං පන භික්ඛුතා කාරස්මානෙනා පුර්ණසන්තං සාමනා සුගතවිදජ්ඣි ආදානබ්බා දුබ්බණ්ණකාරණාය අනාද වෙ භික්ඛු පුර්ණසන්තං සාමනා සුගතවිදජ්ඣි නවං නිසිදනසන්තං කාරණෙය්‍ය, නිසංගතිං පාවිතතීයනති”

6 නිසිදනං තාම සද්දං වුවවති

සන්තං තාම සන්තරිකා කතං හොති අවාසිමං

කාරස්මානෙනාති කරොතො වා කාරපෙනො වා

පුර්ණසන්තං තාම සකිං නිවන්තමි සකිං පාරාතමි

සාමනා සුගතවිදජ්ඣි ආදානබ්බා දුබ්බණ්ණකාරණායාති² වටං වා වතුරස්සං³ වා ඡිද්දිකා එකදෙසෙ වා සන්තරිකබ්බං, විජටෙකා වා සන්තරිකබ්බං

අනාද වෙ භික්ඛු පුර්ණසන්තං සාමනා සුගතවිදජ්ඣිනති අනාදිසිකා පුර්ණසන්තං සාමනා සුගතවිදජ්ඣි නවං නිසිදනසන්තං කරොති වා කාරපෙති වා, පයොගෙ දුක්ඛං පටිලාභෙන නිසංගතියං හොති, නිසංගතියං සම්පසාදා වා ගණස්ස වා පුගාලස්ස වා එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිසංගතියං “ඉදමෙම භනෙත නිසිදනසන්තං අනාදිසිකා පුර්ණසන්තං සාමනා සුගතවිදජ්ඣි කාරපිතං නිසංගතියං ඉමාං සම්පසාදා නිසංගතියං”ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යනති, ආයස්මො දමි”ති

7 අනතා විප්පකතං අනතා පරියොසාපෙති, නිසංගතියං පාවිතතියං අනතා විප්පකතං පරෙහි පරියොසාපෙති, නිසංගතියං පාවිතතියං පරෙහි විප්පකතං අනතා පරියොසාපෙති, නිසංගතියං පාවිතතියං පරෙහි විප්පකතං පරෙහි පරියොසාපෙති, නිසංගතියං පාවිතතියං අඤ්ඤාසන්තාය කරොති වා කාරපෙති වා, අපතති දුක්ඛටස්ස

1. දස්සනා පියෙතිකා, සන්ත 2 වර්තමාස, 3 වර්තමාස

5 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු ආයුෂමත් උපසෙතයෝ සාබවක් ම කියති: ‘නො පණවන ලද්දක් නො පැණවියයුතු ය, පණවන ලද්ද හෝ නො සිත්ද යුතු ය යථාප්‍රඥා ශික්ෂාපදයන්හි සමාදන් ව පැවැතියයුතු’යයි. භික්ෂුහු ‘යම් මහණ කෙනෙක් ආරණ්‍යක පිණිසාතික පාංශුකුලික වෙන් නම් ඔහු හුවසේ මා දක්නට එළඹෙන්නායි භාග්‍යවතුන් විසින් අනුදන්තා ලද්ද’යි ඇසුහ. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට කාමාන්තාහු ඇතිරි හැරපියා ආරණ්‍යකාභිගය පිණිසාතිකාභිගය පාංශුකුලිකාභිගය සමාදන් වූහ ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බොහෝ භික්ෂුන් හා සමග සෙනාසනවාරිකායෙහි වඩනාහු ඒ ඒ තැන්හි හැරපියන ලද ඇතිරි දුටහ දැක ‘මහණෙනි, මේ ඒ ඒ තැන්හි හැරපියන ලද ඇතිරි කවරක්හුගේ ද’යි භික්ෂුන් ඇමැතුහ ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සාල කළහ ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කරුණෙහි දැහැමි කපා වදාරා භික්ෂුන් ඇමැතුහ “එසේ වී නම් මහණෙනි, කරුණු දෙකක් නිසා භික්ෂුන්ට ශික්ෂාපද පණවන්නෙමි. සබ්බසුට්ඨතා පිණිස . නවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට

“නිසදන් ඇතිරියක් කරණ මහණහු විසින් දුළුණිකිරීමට පුරුණ සන්ධිතයාගේ හාන්පසින් සුගන්විෂ්ඨතක් ගතයුතු ය. ඉදින් මහණ කෙනම පුරුණසන්ධිතයාගේ හාන්පසින් සුගන්විෂ්ඨතක් නො ගෙණ අලුත් නිසදන් ඇතිරියක් කරවා නම් නිසභිපච්ඡි චේ” යයි

6 නිසදන නම් දවලු සහිතයෙක් කියනු ලැබේ
 සන්ධිත නම් නො වියු අතුට කරණ ලද්දක් වෙයි
 කාරයමානෙන යනු කරන්නේ හෝ කරවන්නේ හෝ
 පුරුණසන්ධිත නම්. වරක් හැන්ද හෝ වරක් පෙරවූවකි

සාමගතා සුගතවිදජ්ඣි ආදාහිබ්බා දුබ්බණ්ණකාරණාය යනු වට කොට හෝ සිටුරැස් කොට හෝ සිද එක්පසෙක හෝ ඇතිරිය යුතු යි. තෙලා හෝ ඇතිරිය යුතු යි

අනාදා වෙ භික්ෂු පුරුණ සන්ධිතස්ස සාමගතා සුගතවිදජ්ඣිං යනු පැරණි ඇතිරියක පසකින් සුගත් වියතක් පමණ නොගෙණ අලුත් නිසදන් ඇතිරියක් කෙරේ හෝ කරවා හෝ පියෙහි දුකුලා වෙයි ලබා ගැනීමෙන් නිසැභි වෙ සහනට හෝ ගණයාට හෝ ප්‍රභූලක්භට හෝ නිසජ්ඣ යුතු යි නවද මහණෙනි, මෙසේ නිසජ්ඣ යුතු යි “වහන්ස, පැරණි ඇතිරියක පසකින් සුගත් වියතක් නො ගෙණ කරවන ලද මේ මගේ හිඳිනා ඇතිරිය නිසභි විය මම මෙය සහනට නිසජ්ඣ දෙන්නේ යයි දෙන්නාහ යි ආයුෂමත්හට දෙමි”යි

7 නමා විසින් කොට අඩාල කරණ ලද්ද තෙමේ නිමවා නම් නිසභි පච්ඡි වෙයි නමා විසින් අඩාල කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් නිසභිපච්ඡි වෙයි මෙරමා විසින් කොට අඩාල කරණ ලද්ද තෙමේ නිමවා නම් නිසභිපච්ඡි වෙයි මෙරමා විසින් අඩාල කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් නිසභිපච්ඡි වෙයි අනෙකකු සදහා කෙරෙයි හෝ කරවා හෝ දුකුලාඇවැත් වෙ

8 අනාපතනි පුරුණස්සන්තස්ස සාමනනා සුගතවිදුහිං ආදිසිනා කුරෙති අලභනොනා පොකතරං ආදිසිනා කුරෙති, අලභනොනා අනාදිසිනා කුරෙති, අඤ්ඤාත කතං පටිලභිනා පරිභුංඤ්ඤාති, විතානං වා භූමමඤ්ඤාති වා සාමාප්තාකාරං වා භිසිං වා බිම්බොගතං වා කුරෙති, උමමත්තකස්ස, ආදිකමමිකස්සාති

නිසිදගසන්තසිකිකාපදං නිවර්තනං.

5. 2. 6.

එළකලොම සිකිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාපට්ඨිකස්ස ආරුමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො කොසිලෙසු ජනපදෙසු සාවස්ථිං ගවර්ත්තස්ස අනතරං මගො එළකලොමාති උපපජ්ජිංසු අප ඛො සො භික්ඛු තාති එළකලොමාති උත්තරාසංඝොග භාණ්ඩකා බනිනා අගමාසි මනුස්සා නං භික්ඛුං පසයිනා උපපණ්ඩසු. “කිත්තකෙන තෙ භනෙන කිතාති, කිත්තකො උදයො භවිස්සති”ති සො භික්ඛු තෙහි මනුස්සෙහි උපපණ්ඩයමානො මිඛු අගොසි අප ඛො සො භික්ඛු සාවස්ථිං ගන්තො තාති එළකලොමාති සීතකොව ආසුමති භික්ඛු තං භික්ඛුං එතදවොදුං. “කිස්ස පන තං ආවුසො ඉමාති එළකලොමාති සීතකොව ආසුමති”ති “කපං හි පතානං ආවුසො ඉමෙසං එළකලොමාතං කාරණං මනුස්සෙහි උපපණ්ඩකො”ති “කිව දුරතො පන තං ආවුසො ඉමාති එළකලොමාති ආගරි”ති “අතිරෙකතිසොජනං ආවුසො”ති යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨො තෙ උප්ඛායනති ඛිංසනති විපාවෙනති “කපං හි තාම භික්ඛු අතිරෙකතිසොජනං එළකලොමාති ආගරිස්සති”ති අප ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමො ආරුමෙසු. “සච්චං කිර තං භික්ඛු අතිරෙකතිසොජනං එළකලොමාති ආගරි”ති? “සච්චං භගවා” විගර්හි බුද්ධො භගවා “කපං හි තාම තො මොඝපුරිස අතිරෙකතිසොජනං එළකලොමාති ආගරිස්සයි, තෙනං මොඝපුරිස අපසන්නාතං වා පසාදය -පෙ- එවංඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ ඉමං සිකිකාපදං උද්දිසෙය්‍යාප්

“භික්ඛුනො පනොව අද්ධානමග්ගසප්පිපන්නස්ස එළකලොමාති උපපජ්ජිංසු, ආකංඛිමානොන භික්ඛුනා පටිග්ගගෙනබ්බාති පටිග්ග-හෙතො නිසොජනපරමං සහන්තං ගමිතබ්බාති¹ අසනො ගාරංඝ තතො වෙ උත්තරිං ගරෙස්ස අසනොපි ගාරංඝ නිස්සග්ගිසං සාමිනතිස්සති”

2 භික්ඛුනො පනොව අද්ධානමග්ගසප්පිපන්නස්සාති පථං ගවර්ත්තස්ස

1 ගාරංඝාති චූ.

8. පැරණි ඇතිරියක පසකින් සුගන්වියනක් පමණ ගෙණ කෙරේ නම්, තොලැබෙන්නේ ඉතා මදක් ගෙණ කෙරේ නම්, තො ලැබෙන්නේ තො ගෙණ කෙරේ නම්, අතෙකක්හු විසින් කරණ ලද්ද ලැබී පරිභොග කෙරේ නම් වියනක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ සෙණිපටුරක් හෝ බිස්සක් හෝ බිමොහනයක් හෝ කෙරේ නම්, ඔහුට ද, උමතුටුවනුට ද, ආදිකමකයාට ද ඇවැත් නැති

නිසිදහසප්පත ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 2. 6.

එළකලොම ශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්තුවර සම්පයෙහි වූ ජෙනවත නම් අතේපිඩුසිටුනුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙන සේක. එසමයෙහි කොසොල් දැනවිහි සිටි සැවැත්තුවරට යන එක්තරා මහණක්හට අතරමගදී එළලොම් උපත ඉක්බිති ඒ මහණ තෙමේ ඒ එළලොම් උතුරුසගින් පොදියක් බැඳගෙණ ගියේ ය මිනිස්සු ඒ මහණ දෑක වෙළපුහ “වහන්ස, ඔබ විසින් කොපමණකින් මිලයට ගන්නා ලද ද කෙතෙක් ලාබ වන්නේ ද?”යි ඒ මහණ තෙමේ ඒ මිනිසුන් විසින් වෙළපනු ලබන්නේ මතු වූයේ ය ඉක්බිති ඒ මහණ සැවැත්තුවරට ගොස් ඒ එළලොම් සිටි වත ම බිම හෙළි ය භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙසේ කීහ “ඇවත, තෝ කුමක් හෙයින් මේ එළලොම් සිටි වත ම බිම ගෙළුයෙහි ද?”යි. “ඇවැත්නි, මම මේ එළලොම් නිසා මිනිසුන් විසින් වෙළපන ලද්දෙමි. එහෙයින්”යි “ඇවැත්නි තෝ කොතෙක් දුර සිට මේ එළලොම් ගෙණ ආයෙහි ද?”යි “ඇවැත්නි, අයිරු තුන් යොදුනකි”යි යම් අපිස් වූ මහණ කෙතෙක් වෙත් ද, ඔහු අවමන් කෙරෙහි, අයුණු කියත්, දෙස් පහළ කෙරෙත් “කෙසේ නම් මහණෙක් අයිරු තුන් යොදුනක් එළලොම් ගෙණ අයි ද?”යි ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ “සැබැ ද මහණ” තෝ අයිරු තුන් යොදුනක් එළලොම් ගෙණ අයි ද?”යි “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස”යි. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහූහ “තුච්ඡපුරාමය, තෝ කෙසේ නම් අයිරු තුන් යොදුනක් එළලොම් ගෙණ අයි ද?” තුච්ඡපුරාමය, “තෙල තො පහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ තො වෙයි. “මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“අදන්මගට පිළිසන් මහණකුහට එළලොම් උපතේ නම් කැමැති මහණහු විසින් පිළිගත යුතු යි. පිළිගෙණ ගෙණ යන්නකු නැතිකල්හි තුන් යොදුනක් පරම කොට සියතින් ගෙණ යා යුතු යි. ඉදින් ගෙණ යන්නකු නැති කල්හිද ඉන් මන්නෙහි ගෙණ යන්නේ නම් නිසැතිපවිති වේ.”

2. නිකුන්තො පනොව අද්ධානමුග්ගප්පටිපහනිසං යනු මග යන්නහුට.

ඵලකලොමානි උපපජ්ජයන්ති උපපජ්ජයන්සං සබ්බකො වා ගණකො
වා සද්ධිකො වා මිත්තකො වා පංසුකුලං වා අත්තකො වා ධනෙන,

ආකාඛිමානෙනානි ඉච්ඡමානෙන

පටිගගගෙනබ්බානි, පටිගගගෙඛො නියොජනපරමං සහස්සා
හරිතබ්බානිති, නියොජනපරමකා සහස්සා හරිතබ්බානි

අසනෙතා භාරකෙති නාඤ්ඤ කොචි භාරකො හොති ඉඤ්ච වා පුරිසො
වා ගහවෙයා වා පබ්බජිතො වා

තතො චෙ උතනිං. හරෙයා අසනෙනපි භාරකෙති පඨමං පාදං
නියොජනං අතික්කාමෙති, ආපනති දුක්ඛවස්සා, දුතියං පාදං අතික්කා-
මෙති නිස්සගතියං පාචිතනියං.¹ අනෙතා නියොජනෙ ධිනො ඛිගි නියො-
ජනං පානෙති, නිස්සගතියං පාචිතනියං අඤ්ඤාස්සා යානෙ වා ගණෙති වා
අජානනාස්සා පකඛිපිකා නියොජනං අතික්කාමෙති, නිස්සගතියානි හොත්ති
නිස්සජ්ඣබ්බානි සබ්බස්සා වා ගණස්සා වා පුග්ගලස්සා වා ඵලඤ්ච පත භික්ඛවෙ
නිස්සජ්ඣබ්බානි “ඉමානි මෙ භනෙන ඵලකලොමානි නියොජනං අතික්කා-
මිතානි නිස්සගතියානි, ඉමානාහං සබ්බස්සා නිස්සජාමි”ති -පෙ- දදෙයානි
-පෙ- දදෙයන්ති -පෙ- ආයස්මකො දමමි”ති -පෙ-

3. අතිරෙකනියොජනෙ අතිරෙකසඤ්ඤේ ²අතික්කාමෙති, නිස්සගි-
යං පාචිතනියං අතිරෙකනියොජනෙ වෙමතිකො ²අතික්කාමෙති, නිස්සගියං
පාචිතනියං අතිරෙකනියොජනෙ උතනකසඤ්ඤේ ²අතික්කාමෙති, නිස්සගියං
පාචිතනියං උතනකනියොජනෙ අතිරෙකසඤ්ඤේ, ආපනති දුක්ඛවස්සා
උතනකනියොජනෙ වෙමතිකො, ආපනති දුක්ඛවස්සා, උතනකනියොජනෙ
උතනකසඤ්ඤේ, අනාපනති

4 අනාපනති නියොජනං හරති, උතනකනියොජනං හරති, නියොජනං
හරතිපි පච්චාගරතිපි, නියොජනං වාසාධිපපායො ගනානා තතො පරං
හරති, අවජිනනං පටිලභිනා හරති, නිස්සවයං පටිලභිනා හරති, අඤ්ඤං
ගරුපෙති, කට්ඨගණං හරති, උම්මනනකස්සා, ආදිකම්මකස්සානි.

ඵලකලොමසිකඛාපදං නිවසිතං.

එළකලොමානි උපපජ්ජයනු යනු සබ්බසංකරොන් හෝ ගණයාකෙ-
රොන් හෝ නැයන්කෙරොන් හෝ මිතුරන් කෙරොන් හෝ පංසුකුල ව
හෝ සිය බන්ධනයන් හෝ උපදකානු ය

ආකෘතිමානෝන යනු කැමැතිවන්නන් විසින්

පටිග්ගහෙතබ්බානි පටිග්ගහෙද්වා තියොජනපරමං සහජා හි-
තබ්බානි යනු තුන් යොදුන් පරම තැන් ගෙණ යා යුත්තාහ

අසනෝන භාරකෝ යනු සත්‍රියක් වේවයි පුරුෂයෙක් වේවයි ගිහියෙක්
වේවයි පැවිද්දෙක් වේවයි ගෙණ යන අන් කිසිවෙක් තැන්තේ වෙයි

තනො චෙ උත්තරිං හරෙයා අසනෝන'පි භාරකෝ යනු පළමු
පිය තුන්යොදුන ඉක්මවා තම් දුකුලාඥාවාන් වෙයි දෙවෙනි පිය ඉක්මවා
තම් නිසභිපච්ඡි වෙයි තුන්යොදුන ඥානුලන සිටියේ තුන්යොදුනෙන් පිටත
හෙලා තම් නිසභිපච්ඡි වෙයි තොදන්තා වූ අනෙකක්හුගේ යානයෙහි
හෝ බැඳීයෙහි හෝ බහා තුන් යොදුන ඉක්මවා තම් නිසභි වේ සහනට
හෝ ගණයාහට හෝ පුතුලක්හට හෝ නිසජ්ජ යුතු තවද “මහණෙනි,
මෙයේ නිසජ්ජ යුත්තාහ “වනන්ස, තුන් යොදුනක් ඉක්මවන ලද මගේ
මේ එළලොම් නිසාගි විය මම් මෙය සහනට නිසජ්ජ යි, . . දෙන්නේ යි
දෙන්නන් යි ආයුෂමන්හට දෙමි”යි

3 අතිරෙක අසිර තුන් යොදුනෙහි අසිර සන් ඇතියේ ඉකුම්වා
තම් නිසභිපච්ඡි වෙයි අසිර තුන් යොදුනෙහි විමති ඇතියේ ඉකුම්වා
තම් නිසභිපච්ඡි වෙයි අසිර තුන් යොදුනෙහි උනු ය යන සන් ඇතියේ
ඉකුම්වා තම් නිසභිපච්ඡි වේ. උනු තුන් යොදුනෙහි අසිර සන් ඇතියේ
දුකුලාඥාවාන් වෙයි උනු තුන් යොදුනෙහි විමති ඇතියේ දුකුලාඥාවාන්
වේ'යි. උනුතුන් යොදුනෙහි උනුය යන සන් ඇතියේ ඇවැත් තැනි

4. තුන්යොදුනක් තැන් ගෙණ යේ තම්, උනුතුන් යොදුනක් තැන්
ගෙණ යේ තම්, තුන් යොදුනක් තැන් ගෙණ යේ ද පෙරලා ගෙණ ඒ ද,
තුන් යොදුනක් තැන් විසියැටි වූයේ ගොස් ඉන් මිත්තෙහි ගෙණ යේ තම්,
අසිර ගන්තා ලදුව තාවත ලැබ ගෙණ යේ තම්, නිසජ්ජ ලද්දක් ලැබගෙණ
යේ තම්, අනෙකක්හු ලවා ගන්වා යේ තම්, එළලොම්න් කල බඩුවක් ගෙණ
යේ තම් (ඔහුට ද), උමතු වුවහුට ද, ආදි කමම්කයාට ද ඇවැත් තැනි

එළකලොම ගිණිපදය නිමි

එළකලොමබොවාපන සිකිබ්පදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථසමි. නිශ්ශ්‍රොධාරුමේ තෙන බෝ පන සමයෙන ඡබ්බගගිංයා භික්ඛු භික්ඛුනිහි එළකලොමානි බොවාපෙනතිපි රජාපෙනතිපි විජටාපෙනතිපි භික්ඛුනියෝ එළකලොමානි බොවනතියෝ රජනතියෝ විජටෙනතියෝ ඊඤ්ඤානති උද්දෙසං පරිපුච්ඡං අභිසිලං අභිවිතතං අභිපඤ්ඤං අථ බෝ මහාපජාපති ගොතමී යෙන භගවා තෙහුපසඛකමි, උපසඛකමිකා භගවනතං අභිවාදෙත්වා එක-මනතං අට්ඨාසි එකමනතං සීතං බෝ මහාපජාපතිං ගොතමිං භගවා එතදවොච “කච්චි ගොතමී භික්ඛුනියෝ අපමනතා ආතාපිනියෝ පභි-තතතා විහරන්ති”ති “කුතො හතෙන භික්ඛුනීතං අපමාදෙ, අය්‍ය ඡබ්බගගිංයා භික්ඛුනිහි එළකලොමානි බොවාපෙනතිපි රජාපෙනතිපි විජටාපෙනතිපි, භික්ඛුනියෝ එළකලොමානි බොවනතියෝ රජනතියෝ විජටෙනතියෝ ඊඤ්ඤානති උද්දෙසං පරිපුච්ඡං අභිසිලං අභිවිතතං අභිපඤ්ඤානති”.

2 අථ බෝ භගවා මහාපජාපතිං ගොතමිං ධම්මියා කථාය සද්දසොසි සමාදපෙසි සමුතොතපෙසි සමපහංසෙසි අථ බෝ මහාපජාපති ගොතමී භගවතා ධම්මියා කථාය සද්දසසිතා සමාදපිතා සමුතොතජිතා සමපහංසිතා භගවනතං අභිවාදෙත්වා පදකම්ණං කත්වා පකකාමී අථ බෝ භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණේ භික්ඛුසඛ්ඤං සන්තිපාතාපෙත්වා ඡබ්බගගිංයෙ භික්ඛු පරිපුච්ඡ “සච්චං කීර තුලෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීහි එළකලොමානි බොවාපෙථපි රජාපෙථපි විජටාපෙථපි”ති? “සච්චං භගවා” “ඤ්ඤානියො තුමහාකං භික්ඛවෙ අඤ්ඤානියායො”ති “අඤ්ඤානියායො භගවා”ති “අඤ්ඤා-නියා මොඝපුරිසා අඤ්ඤානියාතං න ජාතනති පතිරුපං වා අපතිරුපං වා පාසාදිකං වා අපාසාදිකං වා තත්ථ තාම තුලෙන මොඝපුරිසා අඤ්ඤානි-කාහි භික්ඛුනීහි එළකලොමානි බොවාපෙස්සථපි රජාපෙස්සථපි විජටා-පෙස්සථපි තෙනා මොඝපුරිසා අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකිබ්පදං උද්දෙසෙය්‍යාථ ”

“යො පන භික්ඛු අඤ්ඤානිකාය භික්ඛුනියා එළකලොමානි බොවා-පෙය්‍ය වා රජාපෙය්‍ය වා විජටාපෙය්‍ය වා, නිසංගගිංයා පාමිනගිගන්ති”

3 යො පනාති යො යාදිසො -පෙ- භික්ඛුනි -පෙ- අයං ඉමෙය්‍යං අතො අභිපෙතො භික්ඛුනි

අඤ්ඤානිකා නාම: මානිතො වා පිනිතො වා යාච සත්තමා පිතා:හ-සුභා අසමිබ්බා

භික්ඛුනි නාම: උගතො සබ්බෙ උපසම්පන්නා

5. 2. 7.

එළකලොමධොවාපන ශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් බුදුරජානන් වහන්සේ ශාක්‍යජනපදයෙහි වූ කිඹුල්වත්පුර නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩ වසන සේක එසමයෙහි සමග ඔහුණු භික්ෂුණීන් ලවා එළලොම් දෙවවති, රදන් කරවති, තෙලවත් භික්ෂුණීන් එළලොම් දෙවත්තානු රදන්තානු තෙලන්තානු උදෙසීම පිළිවිසීම අභිසිලය අභිවිත්තය අභිප්‍රඥව භාරපියති. එකල්හි මහාපුජාවතී ගොතමි තොමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ වැද එකත්පස් ව සිටියා ය. එකත්පස් ව සිටි මහාපුජාවතී ගොතමියට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ වදනු සේක: “කිමෙක් ද? ගෞතමියනි, භික්ෂුණීන් තොපමාවුවානු, කෙලෙසුන් තවත වෙර ඇත්තානු නිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇත්තානු වෙසෙද්ද” “වහන්ස, භික්ෂුණීන්ට අප්‍රමාදයෙක් කොසින් ද? අභිවර්තිය ආයතීයෝ මෙහෙණන් ලවා එළලොම් දෙවවති, රදන් කරවති, තෙලවත් භික්ෂුණීන් එළලොම් දෙවත්තානු රදන්තානු තෙලන්තානු උදෙසීම පිළිවිසීම අභිසිලය අභිවිත්තය අභිප්‍රඥව යන මේ භාරපියති”යි

2 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහාපුජාවතී ගොතමියට දූහැමි කපාවෙන් කරුණු දක්වූහ කුසල් දහමිහි සමාදන් කරවූහ උත්සාහවත් කරවූහ. මැනවින් පැහැද වූහ. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මිසින් දූහැමි කපාවෙන් කරුණු දක්වන ලද, සමාදන් කරවන ලද, තෙද ගන්වන ලද, මැනවින් පහදවන ලද මහාපුජාවතී ගොතමි තොමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද පැදකුණු කොට නික්ම ගියා ය ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කරුණෙහි බික්සහන රැස් කරවා සවග මහණුන් පුළුවන් සේක: “සැබැද මහණෙනි, තෙපි භික්ෂුණීන් ලවා එළලොම් දෙවවවු ද, රදවවු ද, තෙලවවු ද”යි “සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස ” “මහණෙනි තොපගේ නැයෝ ද තොනැයෝ ද?” යි “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, තොනැයෝ ය”යි “තුච්ඡ පුරුෂයෙනි, තොනැයෝ තො නැයන් පිළිබඳ සුදුසු බව හෝ නුසුදුසු බව හෝ පැහැදීම හෝ තො පැහැදීම හෝ තොදනින් “තුච්ඡ-පුරුෂයෙනි, එහි නම් තෙපි තොනැ වූ භික්ෂුණීන් ලවා එළලොම් දෙවවුනු ය රැදවුනු ය තෙලවුනු ය”යි “හිස්පුරුෂයෙනි, තෙල තො පහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ තො වෙයි මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“යම් මහණෙක් නො නැ මෙහෙණක ලවා එළලොම් දෙවවා නම් හෝ රදවා නම් හෝ තෙලවා නම් හෝ නිසඟිපවිති මේ” යයි

3 යො පන යනු යම්බඳු වූ යමෙක් හික්වූ යි මේ තෙමේ මේ අවයෙහි භික්ෂු යයි අදහස් කරණ ලදී.

අඤ්ඤාභිකා නම: මවුපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත්වන මුත්තා යුගළ දක්වා තො බැඳුනානු

හික්වුණි නම්, උභතො සබ්බසා කෙරෙහි උපසපන් වූවා ය

4. “බොවා”නි ආණ්ඩුවෙහි, ආපනති දුකකටය. බොවානි නිසංගි-
යානි හොනනි. රජානි ආණ්ඩුවෙහි, ආපනති දුකකටය රනානි නිසංගි-
යානි හොනනි “විජටෙහි”නි ආණ්ඩුවෙහි, ආපනති දුකකටය විජටිතානි
නිසංගියානි හොනනි. නිසංගිතබ්බානි සබ්බසං වා, ගණ්ණ වා, පුග්ගලසං
වා එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිසංජතබ්බානි. “ඉමානි මෙ හතොන එළකලොමානි
අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනියා බොවාපිතානි නිසංගියානි, ඉමානාං සබ්බසං
නිසංජාමිති -පෙ- දදෙය්‍යානි -පෙ- දදෙය්‍යනනි, -පෙ- අයසමතො දමිමිති ’

5. අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා එළකලොමානි බොවාපෙති,
නිසංගියං පාවිතියං. අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා එළකලොමානි
බොවාපෙති රජාපෙති, නිසංගියෙන ආපනති දුකකටය. අඤ්ඤාතිකාය
අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා එළකලොමානි බොවාපෙති විජටාපෙති, නිසංගියෙන
ආපනති දුකකටය අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා එළකලොමානි බොවා-
පෙති රජාපෙති විජටාපෙති, නිසංගියෙන ආපනති ද්විතො දුකකටානං.

6. අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා එළකලොමානි රජාපෙති, නිසංගියං
පාවිතියං අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා එළකලොමානි රජාපෙති
විජටාපෙති -පෙ- රජාපෙති බොවාපෙති, නිසංගියෙන ආපනති දුකකටය
-පෙ- රජාපෙති විජටාපෙති බොවාපෙති, නිසංගියෙන ආපනති ද්විතො
දුකකටානං

7 අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා එළකලොමානි විජටාපෙති, නිසංගියං
පාවිතියං අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා එළකලොමානි විජටාපෙති
බොවාපෙති -පෙ- විජටාපෙති රජාපෙති, නිසංගියෙන ආපනති දුකකටය.
-පෙ- විජටාපෙති බොවාපෙති රජාපෙති, නිසංගියෙන ආපනති ද්විතො
දුකකටානං.

8. අඤ්ඤාතිකාය වෙමනිකො -පෙ- අඤ්ඤාතිකාය ඤාතිකසඤ්ඤා -පෙ-
අඤ්ඤාය එළකලොමානි බොවාපෙති, ආපනති දුකකටය එකතො
උපසම්පන්නාය බොවාපෙති, ආපනති දුකකටය. ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා,
ආපනති දුකකටය ඤාතිකාය වෙමනිකො, ආපනති දුකකටය. ඤාතිකාය
ඤාතිකසඤ්ඤා, අනාපනති.

9 අනාපනති ඤාතිකාය බොවනනියා අඤ්ඤාතිකා දුරියා හොපි,
අවුත්තා බොවති, අපරිභුත්තං කට්ඨණ්ඩං බොවාපෙති, පිට්ඨකාය,
සාමනෙරියා, උමානතකයා, අදිකම්මකයානි

එළකලොමබොවාපනසිකබාපදං නිබ්බන්ධං.

4 'දෙවව'යි ඇණවා නම් දුකුලාආවාත් වෙයි. ඥානාලද්දු නිසජ්ඣ යුත්තාහු වෙති. රදන් කරවයි ඇණවා නම් දුකුලාආවාත් වෙයි රදන ලද්දු නිසජ්ඣ යුත්තාහු වෙත් නෙළුව යි ඇණවා නම් දුකුලාආවාත් වෙයි නෙළුව ලද්දු නිසජ්ඣ යුත්තාහු වෙත් සභනට හෝ ගණයාට හෝ පුතුලක්භට හෝ නිසජ්ඣ යුත්තාහ, තවද "මහණෙනි මෙසේ නිසජ්ඣ යුත්තාහුය" "වහන්ස, නො නෑ මෙහෙණක ලවා දෙවවන ලද මගේ මේ එළලොම නිසඟි විය. මම මේවා සභනට නිසජ්ඣයි ... දෙන්තේයයි දෙන්තාහු යයි ආයුෂමත් භට දෙමි"යි

5 නො නෑ සන් ඇතියාව නො නෑ මෙහෙණක ලවා එළලොම දෙවවා නම් නිසඟිපට්ඨි වෙයි නො නෑ සන් ඇතියාව නො නෑ මෙහෙණක ලවා එළලොම දෙවවා නම් රදන් කරවා නම් නිසඟියක් සමග දුකුලාආවාත් වෙයි නො නෑ සන් ඇතියාව නො නෑ මෙහෙණක ලවා එළලොම දෙවවා නම් නෙළුවා නම් නිසඟියක් හා දුකුලාආවාත් වෙයි නො නෑ සන් ඇතියාව, නො නෑ මෙහෙණක ලවා එළලොම දෙවවා නම් රදන් කරවා නම් නෙළුවා නම් නිසඟියක් සමග දෙ දුකුලාආවාතෙක් වේ

6 නො නෑ මෙහෙණක ලවා නො නෑ ය යන සන් ඇති ව එළලොම රදන් කරවා නම් නිසඟිපට්ඨි වෙයි නො නෑ මෙහෙණක ලවා නො නෑ සන් ඇති ව එළලොම රදන් කරවා නම් නෙළුවා නම් රදන් කරවා නම් දෙවවා නම් නිසඟියක් සමග දුකුලාආවාත් වෙයි රදන් කරවා නම් නෙළුවා නම් දෙවවා නම් නිසඟියක් සමග දෙ දුකුලාආවාතෙක් වේ.

7 නො නෑ සන් ඇතියාව නො නෑ මෙහෙණක ලවා එළලොම නෙළුවා නම් නිසඟිපට්ඨි වෙයි. නො නෑ සන් ඇතියාව නො නෑ මෙහෙණක ලවා එළලොම නෙළුවා නම් දෙවවා නම් නෙළුවා නම් රදන් කරවා නම් නිසඟියක් සමග දුකුලාආවාත් වෙයි නෙළුවා නම් දෙවවා නම් රදන් කරවා නම් නිසඟියක් සමග දෙ දුකුලාආවාතෙක් වේ.

8 විමති ඇත්තේ නො නෑ මෙහෙණක ලවා නෑ ය යන සන් ඇතියේ නො නෑ මෙහෙණක ලවා අනෙකක්හුගේ එළලොම දෙවවා නම් දුකුලා-ආවාත් වෙයි භික්ෂුණීන් වෙත උපසපන් වූ මෙහෙණක ලවා දෙවවා නම් දුකුලාආවාත් වෙයි නො නෑ ය යන සන් ඇතියේ නෑ මෙහෙණක ලවා (දෙවවා නම්) දුකුලාආවාත් වෙයි විමති ඇත්තේ නෑ මෙහෙණක ලවා (දෙවවා නම්) දුකුලාආවාත් වෙයි නෑ ය යන සන් ඇතියේ නෑ මෙහෙණක ලවා දෙවවා නම් ආවාත් නැති

9 නෑ මෙහෙණක දෝනා කල්හි නො නෑ මෙහෙණක් දෙවැන්න වේ නම්, නො කියන ලද්දී දෙවවා නම්, පරිභොග නො කරණ ලද එළලොමක් කළ භාණ්ඩයක් දෙවවා නම්, සිකඛ්ථානාවක ලවා (දෙවවා නම්), හෙරණක ලවා (දෙවවා නම්), උචතුරුවහුට ද, ආදිකම්මකයාට ද ආවාත් නැති

එළකලොමෙහිවාසන ශික්ෂාපදය නිමි,

රුපියසිකාමාදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රුජගහෙ විහරති වෙළවතෙ කලාදකතිවාපෙ තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා උපනාදෙස සකාපුතො රුජගහෙ අඤ්ඤාතරස්ස කුලස්ස කුලීපගො හොති නිව්ච්ඡතතිකො යං තයමිං කුලෙ උපපජ්ජති බාදනීයං වා භොජනීයං වා තතො ආයස්මතො උපනාදෙස සකාපුතස්ස පටිච්චංසො¹ ධම්මාති තෙන බො පන සමයෙන සායං තයමිං කුලෙ මංසං උපපන්නං හොති තතො ආයස්මතො උපනාදෙස සකාපුතස්ස පටිච්චංසො ධම්මො හොති තස්ස කුලස්ස දුරකො රතතියා පච්චුද්ධස්මයං පච්චුට්ඨාය රොදති. “මංසං මෙ දෙථා”ති අථ බො සො පුරිසො පජාපතී ඵතදවොච “අයස්ස පටිච්චංසං දුරකස්ස දෙහි, අඤ්ඤං වේතාපෙතො අයස්ස දස්සාමි”ති තස්ස² තං අදාසි

2 අථ බො ආයස්මා උපනාදෙස සකාපුතො පුබ්බත්තසමයං නිවාසෙතො පනතච්චරමාදය යෙන තං කුලං තෙනුපසඛකම්, උපසඛකමිත්වා පඤ්ඤාතො ආසනෙ නිසීදි අථ බො සො පුරිසො යෙනායස්මා උපනාදෙස සකාපුතො තෙනුපසඛකම්, උපසඛකමිත්වා ආයස්මනං උපනාදෙස සකාපුතං අභිවාදෙතො ඵකමනං නිසීදි ඵකමනං නිසිත්තො බො සො පුරිසො ආයස්මනං උපනාදෙස සකාපුතං ඵතදවොච “හිංසො බො භතො සායං මංසං උපපන්නං අභොසි, තතො අයස්ස පටිච්චංසො ධම්මො අයං භතො දුරකො රතතියා පච්චුසස්මයං පච්චුට්ඨාය රොදති. “මංසං මෙ දෙථා”ති අයස්ස පටිච්චංසො දුරකස්ස දිත්තො කභාපණ්ණ භතො කීං ආහරියාතු”ති “පරිච්චතො, මෙ ආවුසො කභාපණ්ණාති?” “ආම් භතො පරිච්චතොති” “තඤ්ඤෙව මෙ ආවුසො කභාපණ්ණං දෙහි”ති

3 අථ බො සො පුරිසො ආයස්මතො උපනාදෙස සකාපුතස්ස කභාපණ්ණං දතො උජ්ඣායති බ්බති විපාවෙති “යථෙව මයං රුපියං පටිග්ගණ්ණාමි, ඵවමෙව ඉමෙ සමණ්ණ සකාපුතතියා රුපියං පටිග්ගණ්ණන්ති අස්සොසුං බො භික්ඛු තස්ස පුරිසස්ස උජ්ඣායනස්ස බ්බන්තස්ස විපාවෙන්තස්ස. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨත්ථ, තෙ උජ්ඣායනති බ්බන්ති විපාවෙන්ති ‘කථං හි කාචි ආයස්මා උපනාදෙස සකාපුතො රුපියං පටිග්ගහෙස්සති’ති අථ බො හෙ භික්ඛු භගවතො ඵතමත්ථං ආරොවෙසුං. “සච්චං කිර තං උපනාදෙ රුපියං පටිග්ගහෙසි”ති? “සච්චං භගවා” විහරති බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම තං මොසපුරිස රුපියං පටිග්ගහෙස්සසි, තෙනං මොසපුරිස අප්පසන්නානං ටා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකාපදං උද්දිසෙස්සාථ.

“ඉයං පන භික්ඛු ජාතරූපරජනං උග්ගරත්තස්ස වා උග්ගරත්තාපෙස්ස වා උපනික්ඛන්තං වා ආදිභෙස්ස, නිග්ගණ්ණස්ස පාචිතතියන්ති”

4 ඉයං පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අත්ථ අභිපෙත්තො භික්ඛුති

1 පට්ඨංසො 245.   2 තස්ස තං අදාසි 245. පාඨස්මයං.

රූපියශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි වූ, කලාදකනිවාප නම් වෙළඳවනයෙහි වැඩ වසන සේක එසමයෙහි ආයුෂමත් උපනාද ශාක්‍යපුත්‍ර තෙමේ රජගහනුවර එක්තරා කුලයක්හුගේ කුලීපගවුයේ නිව්වහනතික වෙයි ඒ කුලයෙහි කෑ යුතු හෝ බුදිය යුතු යමක් උපදී නම් ඉන් ආයුෂමත් උපනාද ශාක්‍යපුත්‍රයන්ගේ කොටස තබනු ලැබේ එකල්හි ඒ කුලයෙහි සවස මසක් උපන්නේ වෙයි එයින් ආයුෂමත් උපනාද ශාක්‍යපුත්‍රයන්ගේ කොටස තබන ලද්දේ වෙයි එකලෙහි දරුවෙක් රූ අලුයම් නැතිව “මට මස් දෙව”යි හඬයි ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ බිරිඳට මෙසේ කීය “ආයතීයන් වහන්සේගේ කොටස දරාගව දෙව අන් මසක් විකොට ගෙණ ආයතීයන් වහන්සේට දෙන්නෙමු”යි ඔහුට එය දුන්

2 ඉක්බිති ආයුෂමත් උපනාද ශාක්‍යපුත්‍ර තෙමේ පෙරවරු හැඳ පොරවා පාසිවුරු ගෙණ ඒ කුලය වෙත එළඹ පැණවූ අයුන්හි හුන්නේය ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ උපනාද ශාක්‍යපුත්‍රයන් වෙත එළඹ වැඳ එකත් පසෙක හුන්නේය ඒකත් පසෙක හුන් ඒ පුරුෂ තෙමේ උපනාද ශාක්‍යපුත්‍රයනට මෙය කීය “වහන්ස, ඊයේ සවස මසක් උපන්නේ විය එයින් ආයතීයන් වහන්සේගේ කොටස තබන ලදී “වහන්ස, මේ දරුවා රූ අලුයම් වේලෙහි නැතිව ලිට මස් දෙව”යි හඬයි ආයතීයන්ගේ කොටස දරුවාට දෙන ලදී “කහවණුවකින් කුමක් ගෙණ යුතුද”යි කීය “ඇවැත මට කහවණුව පරිත්‍යාග කරණ ලද්ද”යි “එසේය වහන්ස, පරිත්‍යාග කරණ ලද්ද”යි “ඇවැත ලිට ඒ කහවණුව ම දෙව”යි.

3 ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ ආයුෂමත් උපනාද ශාක්‍යපුත්‍රයනට කහවණුව දී අවමන් කෙරෙයි, අයුණු කියයි, නුගුණ පතුරුවයි “යම් යේ අපි රන්-රිදී මසු කහවණු පිළිගණුමෝ ද එළෙන් ම මේ ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රයෝ ද රන් රිදී මසු කහවණු පිළිගණති”යි භික්ෂුහු අවමන් කරණ, අයුණු කියන, නුගුණ පතුරුවන ඒ පුරුෂයාගේ බස් ඇසූහ යම් අපිත් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද ඔහු අවමන් කරති, අයුණු කියති, නුගුණ පතුරුවන් “කෙසේ නම් ආයුෂමත් උපනාද ශාක්‍යපුත්‍රයෝ රන් රිදී මසු කහවණු පිළිගන්නෙති ද”යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැළ කළහ “සැබෑ ද, උපනාදය, තෝ රන් රිදී මසු කහවණු පිළිගන්නෙති ද”යි “සැබව, භාග්‍ය-වතුන් වහන්ස,” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහු සේක “කෙසේ නම් තුවණ් පුරුෂය, තෝ රන් රිදී මසු කහවණු පිළිගන්නෙති ද, තුවණ් පුරුෂය, මෙය නො පහත්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද ‘මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු”

“යම් මහණෙක් රන් රිදී මසු කහවණු තෙමේ ගණන් නම් හෝ අනුන් ලවා ගන්නා නම් හෝ ලග තබන ලද්දක් ඉවසා නම් හෝ නිසඟි-පවති වේ”යයි

4 යො පන යනු යළක් යම් බලවූයෙක්,

හිකවු යනු මේ තෙමේ මේ අවයෙහි භික්ෂුයයි අදහස් කරණ ලදී

ජාතිරූපං නාම සන්ධිවණ්ණො චිච්චති

රජතං නාම: කභාපණො ලොභමාසකො- දුරුමාසකො- ජතුමාසකො,
යෙ වොහාරං ගච්ඡන්ති

උග්ගණ්ණොයාති සයං ගණ්හාති, නිසංගහිතං පාචිතනිතං

උග්ගණ්ණාපෙයාති අඤ්ඤං ගාභාපෙති නිසංගහිතං¹ පාචිතනිතං

උපනික්ඛිතනං වා සාදිසෙයාති “ඉදං අයස්ස භොතු’ති උපනික්ඛිතනං
සාදිසති, නිසංගහිතං භොති, සඛ්ඤමජ්ඣෙති නිසංජ්ඣතබ්බං. එවඤ්ඤා පත
භික්ඛවෙ නිසංජ්ඣතබ්බං තෙන භික්ඛුතා සඛ්ඤං උපසඛ්ඤමිත්වා එකංසං
උත්තරාසඛං කරිත්වා බුද්ධිතාං භික්ඛුතං පාදෙ වැදිත්වා උක්ඛුට්ඨං නිසිදිත්වා
අඤ්ඤාපි පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො “අහං භනෙන රූපිතං පටිග්ගහෙසිං
ඉදං මෙ නිසංගහිතං ඉමාහං සඛ්ඤස්ස නිසංජාමි”ති නිසංජාත්වා ආපනති
දෙසෙතබ්බං වානෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන ආපනති පටිග්ගහෙතබ්බං.
සචෙ තත්ථ ආගච්ඡති ආරාමිකො වා උපාසකො වා සො වහ්නබ්බො “ආට්ඨසො
ඉමං ජාතාගි”ති සචෙ සො භණ්ති “ඉමිනා කිං ආහරියතු”ති න වහ්නබ්බො
“ඉමං වා ඉමං වා ආහරා”ති කප්පිතං ආචික්ඛිතබ්බං සප්පි වා තෙලං වා මුට්ඨං වා
එංඤ්ඤං වා සචෙ සො තෙන පටිවතෙනත්වා කප්පිතං ආහරති, රූපිපට්ඨයා-
හකං යපෙත්වා සබ්බෙගෙව පරිභුඤ්ඤාත්තබ්බං. එවඤ්ඤාතං ලභෙථ, ඉච්චෙත්තං
කුසලං තො වෙ ලභෙථ, සො වහ්නබ්බො “ආට්ඨසො ඉමං ජබ්බෙගි”ති සචෙ
සො ජබ්බෙගිති, ඉච්චෙත්තං කුසලං තො වෙ ජබ්බෙගිති, පඤ්චභබ්බොති සචිත්තා-
ගතො භික්ඛු රූපිපට්ඨබ්බො සමමනනිතබ්බො යො න ජන්දගතිං ගච්ඡෙත්ය, න
දෙසාගතිං ගච්ඡෙත්ය, න මොහාගතිං ගච්ඡෙත්ය, න භයාගතිං ගච්ඡෙත්ය,
ජබ්බිතාජබ්බිතඤ්ඤා ජාතෙයා එවඤ්ඤා පත භික්ඛවෙ සමමනනිතබ්බො පස්මං
භික්ඛු යාචිතබ්බො, යාචිත්වා බ්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන සබ්බො
ඤ්ඤාපෙතබ්බො

“සුඤ්ඤා මෙ භනෙන සබ්බො යදි සඛ්ඤස්ස පතතකල්ලං, සබ්බො
ඉත්ථනාමං භික්ඛුං රූපිපට්ඨබ්බො සමමනනෙය, එසා ඤ්ඤාති

සුඤ්ඤා මෙ භනෙන සබ්බො සබ්බො ඉත්ථනාමං භික්ඛුං රූපිපට්ඨබ්බො
සමමනනති යස්සායසමතො ඛමති ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුතො රූපිපට්ඨබ්බො-
කස්ස සමමුති, සො තුණ්හස්ස යස්ස තතබ්බෙති, සො භාසෙය්‍ය

සමමතො සබ්බෙත ඉත්ථනාමො භික්ඛු රූපිපට්ඨබ්බො, බිච්ඡි
සබ්බස්ස, තස්මා තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමි”ති

1 නිසංගහිතං යනාදී සං

සාධාරණ නම් රත්රන් කියනු ලැබේ.

රජතු නම්: කහවණුය, ලොහොමසුය, දූවමසුය, ලහමසුයි යමෙක් ව්‍යවහාරයට යේ නම් ඒ යැ

උග්ගණකය යනු. තෙමේ ගණේ නම් නිසඟිපවිති වේ

උග්ගණකාපෙය යනු. අනෙකක්හු ලවා හත්වා නම් නිසඟිපවිති වේ.

උපනිකිතනං වා ඝාදිකය යනු “මෙය අයභීයත් වහන්සේට වේවා”යි ලග නබන ලද්දක් ඉවසා නම් නිසඟි වේ සහමාද නිසජ්‍ය යුතුයි තවද “ලිහණෙනි, මෙසේ නිසජ්‍ය යුතුයි. ඒ මහණ විසින් සබ්බසං වෙන ඵලං උතුරාසන එකස් කොට පෙරෙව මහපු භික්ෂුන් පා වැද අබ්බුණ්ව හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කිය යුත්තේය. “වහන්ස, මම රත් රිදී මසු කහවණු පිළිගත්- තෙමේ මාගේ මෙය නිසඟි විය මම මෙය සහනට නිසජ්‍ය”යි, නිසජ්, ඇවැත් දෙසිය යුතුයි ව්‍යකත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි ඉදින් එහි ආරම්භයක් හෝ උපාසකයෙක් හෝ පාමණේ නම් හේ මෙසේ කිය යුත්තේය ඇවැත් මෙය දතැයි. ඉදින් හේ “මෙයින් කුමක් ගෙණ ආයුතුද”යි බෙණේ නම් මෙය හෝ මෙය හෝ ගෙණෙවයි නො කිය යුත්තේය ගිනෙල් හෝ තලනෙල් හෝ මී හෝ පැණි හෝ කැපවකක් පැවසිය යුතුයි. ඉදින් හේ එයින් පෙරළී කොට කැපවකක් ඵලවා නම් රූපිය ප්‍රතිග්‍රාහකයා තබා සියල්ලන් විසින් පරිභෝග කටයුතුයි ඉදින් මෙසේ ලැබේ නම් එය මැනවි ඉදින් නො ලැබේ නම් හේ මෙසේ කියයුත්තේ ය. ඇවැත් මෙය ඉවත ලවයි ඉදින් හේ ඉවත ලා නම් තෙල ඉවතලීම මැනවි ඉදින් ඉවත නොලා නම් පසහකින් සමන්විත වූ මහණ තෙමේ ‘රූපිය ජබ්බකය’යි සමමත කටයුත්තේ ය යමෙක් ජ්‍යෙෂ්ඨ අගථිකට නො යේ නම්, දෙව්‍යයෙන් අගතියට නො යේ නම්, මොහයෙන් අගතියට නොයේ නම්, බියෙන් අගතියට නො යේ නම්, ඉවත දු නො දු දෑ දනී නම්, හෙතෙමේ යි තවද ලිහණෙනි. මෙසේ සමමත කටයුත්තේ ය පළමුකොට ලිහණ ගෙමේ යැදිය යුත්තේ ය යැද ව්‍යකත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ දෑන්විය යුත්තේ ය ”

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා ඉදින් සහනට පාමණි කල් වේ නම් සබ්බ තෙමේ මෙනම් ලිහණහු රූපියජබ්බක කොට සමමත කරන්නේය මේ ඤානනිය”යි

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා සබ්බ තෙමේ මෙනම් ලිහණහු රූපියජබ්බක කොට සමමත කෙරෙයි මෙනම් ලිහණහුගේ රූපිය-ජබ්බක සමමතිය යම් ආයුෂමත්තභට රිසි වේ නම් හේ තුෂණීමහුත වන්නේ ය යමෙක්හට නො රිසි වේ නම් හේ කියන්නේ ය

සබ්බසං විසින් දෙනම ලිහණ තෙමේ ‘රූපියජබ්බක’ යයි සමමත කරණ ලද්දේ ය එය සබ්බසං රිසි වෙයි. එහෙයින් තුෂණීමහාව යි. මෙය මෙසේ දරමි”යි

5 තෙත සමවතෙත භික්ෂුනා අනිමිත්තං කචා පාතෙතබ්බං සචෙ නිමිත්තං කචා පාතෙති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං රුපියෙ රුපියසංඝාදේ රුපියං පටිග්ගණනාති, නිසංගතිං පාවිතතියං රුපියෙ වෙමතිකො රුපියං පටිග්ගණනාති, නිසංගතිං පාවිතතියං රුපියෙ අරුපියසංඝාදේ රුපියං පටිග්ගණනාති, නිසංගතිං පාවිතතියං අරුපියෙ රුපියසංඝාදේ, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං අරුපියෙ වෙමතිකො, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං, අරුපියෙ අරුපියසංඝාදේ, අනාපනති

6 අනාපනති අජ්ඣාදාමෙ වා අජ්ඣාදාසංඝාදෙ වා උග්ගහෙතා වා උග්ග-භාසෙතා වා නිකම්පති, “යස්ස භවිස්සති සො භවිස්සති”ති, උමමනකස්ස, අදිකමමිකස්සාති

රුපියසංවෘද්ධි කඩාපදං.

5. 2. 9.

රුපියසංවෘද්ධි කඩාපදං

1. තෙත සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්සියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙත ඛො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ෂු නානප්පකාරකං රුපියසංවෘද්ධාරං සමාපජ්ජන්ති චන්ද්‍රස්සා උජ්ඣායනාති බියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම සමණා සකාපුත්තියා නානප්පකාරකං රුපියසංවෘද්ධාරං සමාපජ්ජස්සන්ති, සෙත්තපාපි හිති කාලෙහොයිතො”ති අස්සොස්සං ඛො භික්ෂු තෙසං චන්ද්‍රස්සානං උජ්ඣායනානං බියනනානං විපාවෙනනානං යෙ තෙ භික්ෂු අපට්ටජා, තෙ උජ්ඣායනාති බියනාති විපාවෙනති “කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ෂු නානප්පකාරකං රුපියසංවෘද්ධාරං සමාපජ්ජස්සන්ති”ති අථ ඛො තෙ භික්ෂු භගවතො එතමන්ථ ආරොවෙස්සං -පෙ- ‘සච්චං නිර තුලෙහ භික්ඛවෙ නානප්පකාරකං රුපියසංවෘද්ධාරං සමාපජ්ජ-ථා’ති “සච්චං භගවා”. විගරහි බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම තුලෙහ මොක්ඛජ්ජිස්සා නානප්පකාරකං රුපියසංවෘද්ධාරං සමාපජ්ජස්සන්ති තෙතං මොක්ඛජ්ජිස්සා අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්සෙව පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඩාපදං උද්දිසෙත්තංථ

“ඥා පන භික්ෂු නානප්පකාරකං රුපියසංවෘද්ධාරං සමාපජ්ජස්සන්ති, නිසංගතියං පාවිතතියනති”

2 ඥා පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ෂුහි -පෙ- අයං ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිප්පතො භික්ෂුහි

නානප්පකාරකං නාම කතමපි අකතමපි කතාකතමපි කාලා නාම සිසුපතං හිසුපතං ගල්ලපතං පාදුපතං කට්ඨපතං අකතං නාම සතකතා චුට්ඨති කතාකතං නාම තද්දුග්ගං

5 සම්මතය ලත් ඒ මහණහු විසින් සලකුණු නො කොට ඉවත ලිය යුතුයි ඉදින් සලකුණු කොට ඉවත ලා නම් දුකුලාඥාවන් වේ රූපියෙහි රූපිය යන සන් ඇතිසේ රූපියවනක් පිළිගණී නම් නිසති පවිති වෙයි රූපියෙහි විමති ඇත්තේ රූපියවනක් පිළිගණී නම් නිසති පවිති වෙයි රූපියෙහි අරූපිය ය යන සන් ඇත්තේ රූපියවනක් පිළිගණී නම් නිසති පවිති වේ අරූප්‍යයෙහි රූප්‍යසංඥේ වූයේ දුකුලාඥාවන් වෙයි අරූප්‍යයෙහි විමති ඇත්තේ දුකුලාඥාවන් වෙයි අරූප්‍යයෙහි අරූප්‍ය ය යන සන් ඇත්තේ ඇවැත් නැති

6 ඇතුළ්අරමැ හෝ ඇතුළ්අවසා හෝ ‘යමක්හුගේ වේ ‘නම් හේ ගෙණ යන්නේ’ යයි ගෙණ හෝ හන්වා හෝ බහා තබා නම්, උමදනතකයහට, ආදිකමම්කයහට ඇවැත් නැති

රූපියශික්ෂාපදය නිමි.

5. 2. 9.

රූපියසංවොහාර ශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙන සේක එසමයෙහි සවග මහණෙකු තන්වාදුරුම් රූපියසංවොහාරයට (රන් ඊදි මසු කහවණු ගණුදෙනුවට) පැමිණෙත් මිනිස්සු අවමන් කෙරෙති, අයුණු කියති, නුගුණ පතුරුවත් “කෙසේ නම් ප්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රීයයෝ කාමභොගී ගිහියන් මෙන් තන්වාදුරුම් වූ රූපියසංවොහාරයට පැමිණෙද්දැ”යි හිඤ්ඤා අවමන් කරණ, අයුණු කියන, නුගුණ පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම් අපිස් ලිහණ කෙනෙක් වෙද්ද, ඔහු අවමන් කෙරෙති, අයුණු කියති, නුගුණ පතුරුවත් “කෙසේ නම් සවග මහණෙකු තන්වාදුරුම් රූපියසංවොහාරයට පැමිණෙද්දැ”යි ඉක්බිති ඒ ලිහණකු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ “සැබැ ද ලිහණෙනි, තෙපි තන්වාදුරුම් රූපියසංවොහාරයට පැමිණියවු දැ”යි “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස,” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ භාරහු සේක “කෙසේ නම් තුව්ජපුරාමයෙනි, තෙපි තන්වාදුරුම් වූ රූපියසංවොහාරයට පැමිණියවු ද, “තුව්ජපුරාමයෙනි, තෙල නො පහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි ලිහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවු

“යම් මහණෙක් තන්වාදුරුම් රූපියසංවොහාරයට පැමිණේ නම් නිසතිපවිති වේ” යයි.

2 යොජන යනු යමෙක් යම් බදුසෙක්

නිකවු යනු මේ තෙමේ මේ අපියෙහි හිඤ්ඤයි අදහස් කරණ ලදි

නානාපසංකාරක නම් කෘතය ද අකෘතය ද කාතාකෘතය ද වෙයි කත නම් ගිව්‍යාභරණ යැ ගිව්‍යාභරණ යැ හස්තාභරණ යැ පාදභරණ යැ කට්‍යාභරණ යි අකත නම් වඩු කල අඹුරන් කියනු ලැබේ කතාකත නම් ඒ දෙක යි

රූපියං තාම. සන්තුවණේණා කතාපණො ලොහමාසකො දුරුමාසකො ජතුමාසකො යෙ වොහාරං ගච්ඡන්ති

සමාපණේයාති කතෙන කතං වෙනාපෙනි, නිසංගනිං පාවිතනිං.¹ කතෙන අකතං වෙනාපෙනි, නිසංගනිං පාවිතනිං. කතෙන කතාකතං වෙනාපෙනි, නිසංගනිං පාවිතනිං. අකතෙන කතං වෙනාපෙනි, නිසංගනිං පාවිතනිං. අකතෙන අකතං වෙනාපෙනි, නිසංගනිං පාවිතනිං. අකතෙන කතාකතං වෙනාපෙනි, නිසංගනිං පාවිතනිං. කතාකතෙන අකතං වෙනාපෙනි, නිසංගනිං පාවිතනිං. කතාකතෙන කතාකතං වෙනාපෙනි, නිසංගනිං පාවිතනිං. සංකමණේ නිසංගනිං එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිසංගනිං. තෙන භික්ඛුනා සංකං උපසංකමිති, එකංසං උපතරුසංකං කරිතා බුද්ධානං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣති, උපකුට්ඨං නිසිද්ධං අඤ්ඤං පග්ගෙතො එවමස්ස වචනීයො.

“අහං භනෙන නාතප්පකාරකං රූපියසංවොහාරං සමාපජ්ජං, ඉදං මෙ නිසංගනිං, ඉමාහං සංකස්ස නිසංගනිං”ති නිසංගනිං ආපනති දෙසෙතබ්බො. බ්‍යතෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන ආපනති පටිග්ගෙතබ්බො සවෙ තථ ආගච්ඡති ආරාමිකො වා උපාසකො වා, සො ව්‍යතබ්බො “ආවුසො ඉමං ජානාති”ති සවෙ සො භණති “ඉමිනා නිං ආහරියතු”ති න ව්‍යතබ්බො “ඉමං වා ඉමං වා ආහරා”ති කප්පියං ආවිකම්මබ්බො සප්පි වා තෙලං වා මධු වා එණිකං වා සවෙ සො තෙන පරිවතෙතොති, කප්පියං ආහරති රූපියවෙනාපකං ධපෙතො සබ්බෙගෙව පරිභුඤ්ඤිතබ්බො එවඤ්චතං ලභෙට්ඨං ඉවෙච්ඡතං කුසලං තො වෙ ලභෙට්ඨං, සො ව්‍යතබ්බො “ආවුසො ඉමං ජබ්බෙති සවෙ සො ජබ්බෙති, ඉවෙච්ඡතං කුසලං තො වෙ ජබ්බෙති, පඤ්චගභේගති සමන්තාගතො භික්ඛු රූපියජබ්බකො සමමන්තබ්බො: යො න ජජුගතිං ගච්ඡෙය්‍ය න දෙසාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය න මොහාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය න භයාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය ජබ්බිතාජබ්බිතඤ්ච ජාතෙය්‍ය එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සමමන්තබ්බො පඨමං භික්ඛු යාවිතබ්බො යාවිතා බ්‍යතෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංකො ඤ්ඤෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤා මෙ භනෙන සංකො යදි සංකස්ස පනතකල්ලං, සංකො ඉන්ද්‍රියාමං භික්ඛු රූපියජබ්බකං සමමන්තෙය්‍ය එසා ඤ්ඤති

සුඤ්ඤා මෙ භනෙන සංකො සංකො ඉන්ද්‍රියාමං භික්ඛු රූපියජබ්බකං සමමන්තති යස්සායසමතො ඛලති ඉන්ද්‍රියාමස්ස භික්ඛුතො රූපියජබ්බකස්ස සමමුති, සො භුණ්ණස්ස යස්ස නන්ධමති, සො භාසෙය්‍ය

සමමතො සංකෙන ඉන්ද්‍රියාමො භික්ඛු රූපියජබ්බකො. ඛලති සංකස්ස, නස්මා භුණ්ඨි ඵලමෙතං ධාරයාමි”ති.

3 තෙන සමමතෙන භික්ඛුනා අනිමිතං කතා පාටොත්ථං සවෙ නිමිතං කතා පාටෙති, ආපනති දුක්ඛපස්ස.

1 නිසංගනිං පොති සංක

රූපිය නම්: රත්රන් ය, කහවණු ය, ලොහොමසු ය, දූවමසු ය, ලහමසු ය, යමක් ගණුදෙනුවට පැමිණේ නම් ඒ යැ.

සමාපජේජයා යනු කෘතයෙන් කෘතය විකොට ගණී නම් නිසඟිපවිති වෙයි කෘතයෙන් අකෘතය ගණී නම් නිසඟිපවිති වෙයි කෘතයෙන් කෘතා-කෘතය විකොට ගණී නම් නිසඟිපවිති වෙයි අකෘතයෙන් කෘතය මිල දී ගණී නම් නිසඟිපවිති වෙයි අකෘතයෙන් අකෘතය මිල දී ගණී නම් නිසඟිපවිති වෙයි අකෘතයෙන් කෘතාකෘතය මිල දී ගණී නම් නිසඟිපවිති වෙයි කෘතාකෘතයෙන් අකෘතය මිල දී ගණී නම් නිසඟිපවිති වෙයි කෘතාකෘතයෙන් කෘතාකෘතය මිල දී ගණී නම් නිසඟිපවිති වේ (නිසඟි වූ වන) සහමාද නිසැජ්‍යයුතු තව ද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැජ්‍ය යුතු ය ඒ මහණහු විසින් සහ වෙන එළඹ උතුරු-සහ එකක් කොට පෙරෙව මහලු භික්ෂූන් පා වැද උපල්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය “වහන්ස, මම නන්වැදූරුම් රූපියසංවොහාරයට පැමිණියෙමි මගේ මේ රූපියය (රත් රිදී මසු කහවණු) නිසඟි විය. මම මෙය සහතට නිසජ්ම”යි නිසද ඇවැත් දෙසිය යුතු වෘත්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුය ඉදින් එහි ආරාමිකයෙක් හෝ උපාසකයෙක් හෝ පැමිණේ නම් “ඇවත මෙය දනැ”යි හේ කියයුත්තේ ය ඉදින් හෙතෙමේ ‘මින් කුමක් ගෙණ ආයුතු දැ’යි කියා නම් ‘මෙනම් මෙනම් දූය ගෙණෙව’යි නො කියයුත්තේ ය හිතෙල් හෝ තලතෙල් හෝ මි හෝ පැණි හෝ කැපවූවක් කියයුතුය ඉදින් හෙතෙම ඒ රූපියයෙන් පෙරළි කොට කැප දෙයක් ගෙණේ නම් රූපියය ගණුදෙනු කළහු තබා සියල්ලන් විසින් ම වැලදිය යුතුය මෙසේ මෙය ලැබේ නම්, ඒ ලැබීම මැනව ඉදින් නො ලැබේ නම්, හෙතෙමේ “ඇවත මෙය බැහැර ලව”යි හේ කියයුත්තේ ය ඉදින් හෙතෙමේ එය බැහැර ලා නම් තෙල බැහැර ලීම මැනවි ඉදින් බැහැර නො ලා නම් පසගින් සමන්විත රූපියජ්ඣක මහණ සමමත කළ යුත්තේ ය. “යමෙක් ජන්දගතියට නොයේ නම් දෙසාගතියට නො යේ නම් මොනාගතියට නො යේ නම් භයාගතියට නො යේ නම් බැහැර වූ නො වූ දූය දනී නම් එබන්දෙකි” තවද මහණෙනි, මෙසේ සමමත කළයුත්තේ ය පළමුව මහණ තෙම යැදිය යුත්තේ ය යැද වෘත්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ දූන්විය යුත්තේ ය

“වහන්ස, සබ්බ තෙම මා කියන්නක් අසාවා ඉදින් සබ්බයාට පැමිණිකල් ඇත් නම් සබ්බ තෙම මෙනම් මහණහු රූපියජ්ඣක කොට සමමත කරන්නේ ය මේ ‘ඤ්ඤාති’යයි

වහන්ස, සබ්බ තෙම මා කියන්නක් අසාවා සබ්බ තෙම මෙනම් මහණහු රූපියජ්ඣක කොට සමමත කෙරෙයි යම් ආයුෂමතක්හට මෙනම් මහණහට රූපියජ්ඣකසමමතිය රිසි වේ නම් හේ තුළඹිමුත වන්නේ ය යමක්හට නො රිසි වේ නම් හේ කියන්නේ ය

සබ්බයා විසින් මෙනම් මහණ රූපියජ්ඣක කොට සමමත කරණ ලද්දේ ය සබ්බයාට රිසි වෙයි එහෙයින් මේ තුළඹිමාවය යි තෙල මෙසේ බරණ”යි

3 සමමතය ලත් මහණහු විසින් නිමිති රහිත කොට ඉවත ලියයුතු ය. ඉදින් නිමිති කොට ඉවත ලා නම් දුකුලාආවැත් වේ

4 රුපියෙ රුපියසඤ්ඤේ රුපියං වේතාපෙනි, නිසංගහියං පාවිතතියං, රුපියෙ චෙම්නිකො රුපියං වේතාපෙනි, නිසංගහියං පාවිතතියං, රුපියෙ අරුපියසඤ්ඤේ රුපියං වේතාපෙනි, නිසංගහියං පාවිතතියං අරුපියෙ රුපියසඤ්ඤේ රුපියං වේතාපෙනි, නිසංගහියං පාවිතතියං අරුපියෙ චෙම්නිකො රුපියං වේතාපෙනි, නිසංගහියං පාවිතතියං, අරුපියෙ අරුපියසඤ්ඤේ රුපියං වේතාපෙනි, නිසංගහියං පාවිතතියං අරුපියෙ රුපියසඤ්ඤේ, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස අරුපියෙ චෙම්නිකො, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස අරුපියෙ අරුපියසඤ්ඤේ, අනාපනති

5 අනාපනති උම්මතතකස්ස, ආදිකම්මකස්සානි

රුපියසංවොහාච්ඡිකධාපදං නිට්ඨන්තං.

5. 2. 10.

කයවිකකයසිකධාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පත සමයෙන ආයස්මා උපනිවෙදො සකාසපුතො පටො, හොති චිවරකම්මං කාතුං සො පටපිලොභිකානං සඛ්ඤාපිං කරිත්වා සුරතතං සුපරිකම්මකතං කත්වා පාරුපි අථ බො අඤ්ඤාතරො පරිබ්බාජකො මහග්ගං පටං පාරුපිකා සෙනාසයා උපනෙදො සකාසපුතො තෙත්ථපසකකම්, උපසඛකම්මිකා ආයස්මානං උපනෙදො සකාසපුතං එතදවොච “සුඤ්ඤා බො ත්‍යායං ආවුසො සඛ්ඤාපි, දෙහි මෙ පටෙතා”ති. ‘ජාතාහි ආවුසො’ති? “ආමාවුසො ජාතාමි”ති “හඤ්චුසො”ති අද්ධං අථ බො සො පරිබ්බාජකො නං සඛ්ඤාපිං පාරුපිකා පරිබ්බාජකාරාමං අගමාසි පරිබ්බාජකා නං පරිබ්බාජකං එතදවොචුං “සුඤ්ඤා බො ත්‍යායං ආවුසො සඛ්ඤාපි, කුතො නයා ලභියා”ති? “තෙන මෙ ආවුසො පටෙත පරිබ්බත්තා”ති “කතීහිපි ත්‍යායං ආවුසො සඛ්ඤාපි හවිස්සානි, සො යෙව තෙ පටො වරො”ති

2. අථ බො සො පරිබ්බාජකො “සච්චං බො පරිබ්බාජකා ආහංසු කතීහිපි ම්‍යායං සඛ්ඤාපි හවිස්සානි, සො යෙව මෙ පටො වරො”ති සෙනාසයා උපනෙදො සකාසපුතො තෙත්ථපසකකම් උපසඛකම්මිකා ආයස්මානං උපනෙදො සකාසපුතං එතදවොච “හඤ්ඤා තෙ ආවුසො සඛ්ඤාපි, දෙහි මෙ පට”න්ති “නු චං ආවුසො මියා වුදොතා ජාතාහි ආවුසොනි, නාහා දස්සාමි”ති.

4 රූපයෙහි රූපය යන සංඥ ඇත්තේ (කෘත්‍යාකෘත) රූපය ව්‍යවහාර කෙරේ නම් නිසඟිපවිති වෙයි රූපයෙහි විමිති ඇතියේ රූපය ව්‍යවහාර කෙරේ නම් නිසඟිපවිති වෙයි. රූපයෙහි අරූපය යන සංඥ ඇතියේ රූපය ව්‍යවහාර කෙරේ නම් නිසඟිපවිති වේ. අරූපයෙහි රූපය යන සංඥ ඇත්තේ රූපය ව්‍යවහාර කෙරේ නම් නිසඟිපවිති වෙයි අරූපයෙහි විමිති ඇතියේ රූපය ව්‍යවහාර කෙරේ නම් නිසඟිපවිති වෙයි අරූපයෙහි අරූපය යන සංඥ ඇත්තේ රූපය ව්‍යවහාර කෙරේ නම් නිසඟිපවිති වේ අරූපයෙහි රූපය යන සංඥ ඇත්තේ දුකුලාඥාවන් වෙයි අරූපයෙහි වෙමිතික වූයේ දුකුලාඥාවන් වෙයි අරූපයෙහි අරූපය යන සංඥ ඇත්තේ ඥාතූන් නැති

5 උමමනකයහට, ආදිකමිකයහට ඥාතූන් නැති

රූපිසංවොහාර ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 2. 10.

කයවිකකයශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන්වහන්සේ සැවැත්නුවර ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වාඛවසන සේක එසමයෙහි ආයුෂමත් උපනඤ්ඤාකායපුත්‍ර තෙමේ සිටුරාකම් කරන්නට සමත් වූයේ වෙයි හේ මහලු පටකභිත් සහලක් කොට මොනොවට රඳන ලද්දක් මොනොවට රඳ පිරිසම කරණ ලද්දක් කොට පෙරෙව් ය ඉක්බිති එක්තරා පිරිවැජ්ඣෙක් මහතු පිළියක් පෙරෙව ආයුෂමත් උපනඤ්ඤාකායපුත්‍රයන් වෙත එළඹ උපනඤ්ඤාකායපුත්‍රයහට මෙය කිය “ඥාතූන්, තොපගේ මේ සහල සොදුරාය “මගේ පිළියෙන් පෙරලි කොට දෙව”යි “ඥාතූන් විමසා ගණ”යි එසේය “ඥාතූන් දනිමි”යි “එසේ නම් ගණ”යි දුන්නේය එකල්හි ඒ පිරිවැජ්ඣ තෙමේ ඒ සහල පෙරෙව පිරිවැජ්ඣරලව ගියේය පිරිවැජ්ඣෝ ඒ පිරිවැජ්ඣාට මෙය කීහ “ඥාතූන්, තාගේ මේ සහල සොදුරාය කොඟින් ලබන ලද්ද”යි ඥාතූන්හි, මො විසින් ඒ පිළියෙන් පෙරලි කොට ගන්නා ලද්ද”යි “තාගේ මේ සහල කී දවසක් පවත්නේ ද? තාගේ ඒ වසත්‍රය ම උතුමැ”යි

2 ඉක්බිති ඒ පිරිවැජ්ඣ තෙමේ පිරිවැජ්ඣෝ සැබවක් කිය “මගේ මේ සහල කීදවසක් පවත්නේ ද, මගේ ඒ වසත්‍රය ම උතුමැ”යි ආයුෂමත් උපනඤ්ඤාකායපුත්‍රයන් වෙත එළඹ මෙය කිය “ඥාතූන්හි, තාගේ සහල ගණුව මගේ වසත්‍රය දෙව”යි “ඥාතූන්හි තෝ මො විසින් විමසා ගණ”යි කියන ලද්දේ තො වෙයි ද? “මම තොදෙමි”යි

3 අථ ඛො සො පරිබ්බාජකො උප්ඛියායති බියති විපාවෙති: ගිහිපි තං ගිහියා විපට්ඨසාරියා දෙති¹, කිං පන පබ්බජිතො පබ්බජිතස්ස න දස්සති”ති. අසොසාසුං ඛො භික්ඛු තස්ස පරිබ්බාජකස්ස උප්ඛියානායාස්ස බියනායාස්ස විපාවෙනායාස්ස යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජ්, තෙ උප්ඛියනාති බියනාති විපාවෙයාති “කථං හි නාම ආයසමා උපනන්තු සකාසුතෙනා පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං කයවිකකයං සමාපජ්ජස්සති”ති “අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතොථනමජ්ථං ආරොවෙසුං. “සච්චං කිර ත්ථං උපනන්තු පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං කයවිකකයං සමාපජ්ජ”ති?² “සච්චං භගවා” විගර්භි බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම ත්ථං මොඝපුරිස පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං කයවිකකයං සමාපජ්ජස්සාසී තෙනා මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාද්ග -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ .

“සො පන භික්ඛු නානාප්පකාරකං කයවිකකයං සමාපජෙජ්ජය්‍ය, නිසංගහියං පාවිනතියනති”

4. සො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමසමිං අත්ථෙ අභිපෙපනො භික්ඛුති.

නානාප්පකාරකං නාම විවරපිණ්ඩපාතසෙතාසනගිලානපච්චය භෙසජ්ජ - පරිකාරා, අනුමාසො වුණ්ණපිණ්ඩාපි දනනකට්ඨමපි දසිකසුත්තමපි

කයවිකකයං සමාපජෙජ්ජය්‍යාති ‘ඉමිනා ඉමං දෙහි, ඉමිනා ඉමං ආභර, ඉමිනා ඉමං පරිවතෙනති, ඉමිනා ඉමං වෙනාපෙහි’ති අප්ඛියවරති, ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස යනො කඨිනඤ්ච භොති විකතුසිතඤ්ච, අතතනො භණ්ඩං පරභජ්ඣනං පරභණ්ඩං, අතතනො භජ්ඣනං, නිස්සග්ගියං භොති නිස්සජ්- තබ්බං තබ්බස්ස වා ගණස්ස වා පුගහලස්ස වා ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිස්සජ්ජතබ්බං. “අහං භනෙත නානප්පකාරකං කයවිකකයං සමාපජ්ජිං ඉදං මෙ නිස්සග්ගියං ඉමාහං සබ්බස්ස නිස්සජ්ජමි”ති - පෙ- දදෙය්‍යාහි -පෙ- දදෙය්‍යුනාති -පෙ- ආයසමතො දමමිති”

5 කයවිකකයෙ කයවිකකයසඤ්ඤි, නිස්සග්ගියං පාවිනතියං කය- විකකයෙ වෙමතිකො, නිස්සග්ගියං පාවිනතියං කයවිකකයෙ න කය- විකකයසඤ්ඤි, නිස්සග්ගියං පාවිනතියං න කයවිකකයෙ කයවිකකයසඤ්ඤි, ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස න කයවිකකයෙ වෙමතිකො, ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස න කයවිකකයෙ න කයවිකකයසඤ්ඤි, අනාපතති

6. අනාපතති අග්ගං පුච්ඡති, කප්පිකාරකස්ස ආවිකති, ඉදං අමහාකං අථ අමහාකඤ්ච ඉමිනා ච ඉමිනා ච අත්ථෙති භණ්ති. උමමනතකස්ස, ආදිකමමිකස්සාති

කයවිකකයසිකඛාපදං නිවර්තං.

කොසියවග්ගො දුතිගො.

තසසුද්දනං -

කොසියා සුඤ්ඤාභාගා ජබ්බස්සාති නිසීදනං,
ඥෙ ව ලොමාති උග්ගරොග, උගො තානප්පකා ඤාහි.

1 දෙතති 2 ජස. 2 සමාපජ්ජති 3 ජස.

3 ඉක්බිති ඒ පිරිවැජ් තෙමේ අවඤ කෙරෙයි නුගුණ කියයි දෙස් පහල කෙරෙයි ගිහියා පවා පසුතැවිලි වන ගිහියාට එය දෙයි “කුමක්හෙයින් පැවිද්දෙක් පැවිද්දට නොදෙන්නද”යි. භික්ෂුහු අවඤ කරණ නුගුණ කියන දෙස් පහල කරණ ඒ පිරිවැජ්‍යාගේ තෙපුල් ඇසුහ යම් අපිස්වූ මහණ කෙතෙක් වෙද්ද ඔහු අවඤ කෙරෙයි නුගුණ කියති දෙස් පහල කෙරෙත් “කෙසේ නම් ආයුෂමත් උපතඤ්ඤාකායපුත්‍රයෝ පිරිවැජ්‍යකු සමග කයවිකකයට ගණුදෙනුවට පැමිණියොහු ද”යි. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කලහ. සැබැද, උපතඤ්ඤා, තෝ පිරිවැජ්‍යකු සමග ගණු-දෙනුවට පැමිණියෙහි ද”යි “සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස” භාග්‍යවත් බුදු-රජානන් වහන්සේ ගැරැහු සේක. “කෙසේ නම් තුව්ජපුරුෂය, තෝ පිරිවැජ්-යකු සමග ගණුදෙනුවට පැමිණියෙහි ද? තුව්ජපුරුෂය, තෙල තො පහත්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ තොවෙයි “මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“යම් මහණෙක් නන් වැදුරුම් ගණුදෙනුවට පැමිණේ නම් නිසඟි-පවිහි වේ”යි

4 ශෝභන යනු යමෙක් යම්බඳු වූයෙන්

භික්ෂු යනු මෙතෙමේ මේ අපියෙහි ‘භික්ෂු’යි අදහස් කරණ ලදී.

නානසංකාරක නම් සිවුරු පිඩුවා සෙනසුන් හිලන්පස බෙහෙත් පිරිකරය යටත් පිරිසෙයින් සුණුපිඩකුදු දෑහැටි දඩකුදු දවලු හුයකුදු

කයවිකකයා සමාපජ්ජයා යනු මෙයින් මෙය දෙව මෙයින් මෙය ගෙණෙව මෙයින් මෙය පෙරලි කරව මෙයින් මෙය විකොට ගෙණෙව’යි සිකපද ලිඛි නම්, දුකුලාඥාවන් වේ යම් කලෙක දෙනු ලදන් ගන්නා ලදන් වේ ද තමන් අයත් බඩු පර අත් ගියේ ද මෙරම අයත් බඩු තමා අතට ගියේ ද, එකල්හි නිසඟි වේ සබ්බසංඛාරො හෝ ගණයංඛාරො හෝ පුද්ගලයාට හෝ නිසාජය-සුභුය තවද මහණෙනි, මෙසේ නිසාජය යුතු

“වහන්ස, මම තත්වැදුරුම් කයවිකකයට පැමිණියෙමි මාගේ මෙය නිසඟි විය මම මෙය සහනට නිසාජමි”යි දෙන්නේය යි දෙන්නාහ’යි ආයුෂමත්තට දෙමි’යි

5 විනිමයෙහි විනිමය සන් ඇතිගේ නිසඟිපවිති වෙයි. විනිමයෙහි විමති ඇත්තේ නිසඟිපවිති වෙයි විනිමයෙහි විනිමය සන් නැතිගේ නිසඟිපවිති වේ විනිමය නො වූයෙහි විනිමය ය යන සන් ඇත්තේ දුකුලා-ඥාවන් වෙයි විනිමය නො වූයෙහි විමති ඇත්තේ දුකුලාඥාවන් වෙයි විනි-මය නො වූයෙහි විනිමය නො වූයේ ය යන සන් ඇතිගේ ඇවැත් නැති

6 අගය විවාරා නම්, කැපකරුහට කියා නම්, මෙනම් දෙයක් අපට ඇත, අපට මේ මේ දෙයින් ප්‍රයෝජනයයි කියා නම්, උමතු වුවහුට, ආදිකමම්කයාට, ඇවැත් නැති

කයවිකකය ශික්ෂාපදය නිමි

දෙවන කොසිය වගයි.

එහි උද්දනස:

කොසිය සිකපදය, සුභුකාලක සිකපදය, දොභාග සිකපදය, ජබ්බාය-සිකපදය, නිසිදන සන්තික සිකපදය, එලකලොම බොවන සිකපද දෙකය, රුපිය, රුපියසංවොභාර සිකපද දෙකය, කයටිකකය සිකපදයයි දසයකි

පනතවගෙන.

5. 3. 1.

පනතසිකබාපදං.

1 තෙත සමයෙත බුද්ධෝ භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජේතවනෙ අනාථ-
පිණ්ඩකස්ස ආරාමේ තෙත ඛො පන සමයෙත ජිබ්බගතිසා භික්ඛු ඛු පනෙත
සනතිවයං කරොනති මනුස්සා විහාරවාරිකං ආනිශ්ඤානා පස්සිමා උප්ඝා-
යනති බ්බනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම සලණා සකාපුතරියා ඛු
පනෙත සනතිවයං කරිස්සනති, පනතවාණීප්පං වා සලණා සකාපුතරියා
කරිස්සනති, ආමනතිකාපණං වා පසාරෙස්සනති”ති අස්සොසුං ඛො භික්ඛු
තෙසං මනුස්සානං උප්ඝායනානං බ්බනනානං විපාවෙනනානං යෙ තෙ
භික්ඛු අප්පිච්ඡා තෙ උප්ඝායනති බ්බනති විපාවෙනති “කථං හි නාම
ජ්බ්බගතිසා භික්ඛු අතිරෙකපතනං ධාරෙස්සනති”ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භග-
වතො එතමන්ථං අරොවෙසුං “සච්චං කිර භූලෙහ භික්ඛවෙ අතිරෙකපතනං
ධාරෙථා”ති? “සච්චං භගවා” විහරති බුද්ධෝ භගවා “කථං හි නාම භූලෙහ
මොඝපුරිසා අතිරෙකපතනං ධාරෙස්සාථ තෙනා මොඝපුරිසා අපසන්නානං
වා පසාදයං -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ ඉඨං සිකබාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“යො පන භික්ඛු අතිරෙකපතනං ධාරෙස්සා, නිස්සගතිසං
සාවිනතිසනති”

එවඤ්ඤාං භගවතා භික්ඛුතා සිකබාපදං පඤ්ඤානං ගොති

[මූලපඤ්ඤානති]

2 තෙත ඛො පන සමයෙත ආයසමනො ආනන්දස්ස අතිරෙකපතො
උප්පනො ගොති, ආයසමා ව ආනන්දෙ තං පතනං ආයසමනො සාරිපුත්තස්ස
දාහුකාමො ගොති ආයසමා ව සාරිපුත්තො සාකෙතෙ විහරති අථ ඛො
ආයසමනො ආනන්දස්ස එතදගොසි භගවතා සිකබාපදං පඤ්ඤානං “න
අතිරෙකපතො ධාරෙතබ්බො”ති අයඤ්ච මෙ අතිරෙකපතො උප්පනො,
අගඤ්ච මෙ පතනං ආයසමනො සාරිපුත්තස්ස දාහුකාමො ආයසමා ව සාරි-
පුත්තො සාකෙතෙ විහරති කථනානු ඛො ඥායා පටිපජ්ජිතභික්ඛො” අථ ඛො
ආයසමා ආනන්දෙ භගවතො එතමන්ථං අරොවෙසුං

පහතවගීය

5. 3. 1.

පහතගීකෘතපදය.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සාවැන්නුවර පේත-
වත නම් වූ අතේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වාසය කරණසේක එසමයෙහි
සමගමිහණු බොහෝ පාත්‍ර රැස් කෙරෙහි විහාරවාරිකාවෙහි හැසිරෙන
මිනිස්සු දැක හෙලා දකිති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම්
ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ බොහෝ පාත්‍ර රැස් කෙරෙද්ද, ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ
පාත්‍ර වෙළෙඳුම හෝ කෙරෙද්ද, අමත්අවුණක් හෝ විවෘත කෙරෙත් ද”යි
භික්ෂුහු හෙලා දකින, නුගුණ පවසන, දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස්
ඇසුහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද ඔහු හෙලා දකිත්, නුගුණ
පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් සවග මහණහු අතිරෙකපාත්‍ර දරද්ද
ද”යි ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ
“සැබැද මහණෙනි, තෙපි අතිරෙකපාත්‍ර දරවු ද”යි “සැබැව භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහු සේක “කෙසේ නම් තුවජ්-
පුරුෂයෙහි, තෙපි අතිරෙක පාත්‍ර දරවු ද? තුවජ්පුරුෂයෙහි, මෙය නො-
පහන්වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නොවෙයි මහණෙනි, මේ සිකපදය
මෙසේ උදෙසවු

“යම් මහණෙක් අතිරෙකපාත්‍ර දැන් නම් නිසඟිපවිති වෙ”යි

මෙසේත් මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් භික්ෂූන්ට පණවන
ලද්දේ වේ

[මුල්පැණවිමසි.]

2 එසමයෙහි ආයුෂමත් අනිදතෙරුන්ට අතිරෙක පාත්‍රයක්
උපන්නේ වෙයි ආයුෂමත් ආනන්ද සථවිරතෙමේ ඒ පාත්‍රය ආයුෂමත්
ශාරිපුත්‍ර සථවිරයන් වහන්සේට දෙනු කැමැත්තේ වෙයි
ආයුෂමත් ශාරිපුත්‍ර සථවිරයන් වහන්සේ සාකෛනනුවර වසන සේක
ඉක්බිති ආයුෂමත් ආනන්දසථවිරයන් වහන්සේට මේ සිත විය අතිරෙක
පාත්‍රයක් නො දැරියයුතු ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිකපද පණවන
ලදී වට මේ අතිරෙක පාත්‍රයක් උපත මම ද මේ පාත්‍රය ආයුෂමත්
ශාරිපුත්‍ර සථවිරයන් වහන්සේට දෙනු කැමැත්තෙමි ආයුෂමත් ශාරිපුත්‍ර
සථවිරයන් වහන්සේ ද සාකෛනනුවර වෙසෙති මි විසින් කෙසේ පිළිපැදිය
යුතු ද”යි ඉක්බිති ආයුෂමත් ආනන්ද සථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන්
වහන්සේට එපවත් සැල කළහ.

3 “කිව වීරං පනානඤ්ඤ සාරිපුතො ආගච්ඡෙති”ති “තවමං ඛා භගවා දිවසං දසමං වා”ති. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ ඛලමිං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ දසාගපරමං අතිරෙක-පතනං ඛාරොතුං” එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකතාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ.

“දසාගපරමං අතිරෙකපතො ඛාරොතබ්බො, තං අභිකතාමයනො, නිස්සග්ගියං පාවනනිශ්චති”

[දුතියපඤ්ඤති]

4. දසාගපරමනති දසාගපරමතා ඛාරොතබ්බො

අතිරෙකපතො තාම අතඛිට්ඨිනො අවිකප්පිනො.

පතො තාම: දෙව පතො අයොපතො මිතතිකාපතො තයො පතයස්ස වණ්ණො: උකකට්ඨො පතො මජ්ඣමො පතො ඔමකො පතො, උකකට්ඨො තාම පතො අභිසංලාභකොදනං ගණනාති වතුභාගං බාදනං තදුපියං ව ව්‍යඤ්ජනං මජ්ඣමො තාම පතො තාලිකොදනං ගණනාති වතුභාගං බාදනං තදුපියං ව ව්‍යඤ්ජනං. ඔමකො තාම පතො පඤ්ඤාදනං ගණනාති වතුභාගං බාදනං තදුපියං ව ව්‍යඤ්ජනං. තතො උකකට්ඨො අපතො ඔමකො අපතො

තං අභිකතාමයනො නිස්සග්ගියං පාවනනිශ්චො හොතිති [එකාදසෙ පුග්ගලස්ස වා නිස්සග්ගියො හොති.] නිස්සජ්ඣබ්බො සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා අරුණ්ණග්ග මථෙවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිස්සජ්ඣබ්බො තෙන භික්ඛුතා සබ්බං උපසම්බන්ධා ඵකංසං උතතරුසම්මං කරිතා බුබ්බානං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිතා උකතුට්ඨං නිසීදිතා අඤ්ඤාං පග්ගහොති ඵවමස්ස වචනියො “අයං මෙ භතො පතො දසාගාතිකතො නිස්සග්ගියො. ඉමංසං සබ්බස්ස නිස්සජාමි”ති නිස්සජ්ඣා ආපනති දෙසෙතබ්බො, බ්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන ආපනති පටිග්ගහෙතබ්බො නිස්සට්ඨපතො දුතබ්බො

“සුණුතු මෙ භතො සබ්බො, අයං පතො ඉන්ද්‍රියාදියං භික්ඛුතො නිස්සග්ගියො සබ්බස්ස නිස්සට්ඨො, යදි සබ්බස්ස පතාකල්ලං, සබ්බො ඉමං පතං ඉන්ද්‍රියාදියං භික්ඛුතො දදෙය්‍යා”ති

තෙන භික්ඛුතා සම්බුද්ධො භික්ඛු උපසම්බන්ධා ඵකංසං උතතරුසම්මං කරිතා බුබ්බානං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිතා උකතුට්ඨං නිසීදිතා අඤ්ඤාං පග්ගහොති ඵවමස්ස වචනියො “අයං මෙ භතො පතො දසාගාතිකතො නිස්සග්ගියො ඉමංසං ආයස්මනතානං නිස්සජාමි”ති නිස්සජ්ඣා ආපනති දෙසෙතබ්බො, බ්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන ආපනති පටිග්ගහෙතබ්බො නිස්සට්ඨපතො දුතබ්බො

“සුණුනු මෙ ආයස්මනතා අයං පතො ඉන්ද්‍රියාදියං භික්ඛුතො නිස්සග්ගියො ආයස්මනතානං නිස්සට්ඨො යදියස්මනානං පතාකල්ලං, ආයස්මනා ඉමං පතං ඉන්ද්‍රියාදියං භික්ඛුතො දදෙය්‍යා”ති

3. “ආනන්දය, ශාරීපුත්‍ර තෙමේ කොපමණ කලකින් එන්නේ දැ?”යි “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, තවවැනි හෝ දසවැනි දවසැ”යි ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙහි මේ ප්‍රස්තාවයෙහි දෑහැම් කපා කොට භික්ෂූන් ඇමතු සේක. “මහණෙනි, දස දිනක් පරම් කොට අතිරෙක-පාත්‍රයක් දරන්නට අනුදැනීම”. “මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු”

“දස දිනක් පරම් කොට ඇති කල් අතිරෙක පාත්‍රයක් දැයි යුතුයි. එය ඉක්මවන්නාවූව නිසඟිපවිති වේ” යයි.

[දෙවන පැණවිමසි.]

4. දසාහපරම් යනු දසදවසක් පරම් කොට ඇති කල් දැයි යුක්තේ ය.

අතිරෙක පහත නම් නො ඉටුන ලද්දේ නො විකපන ලද්දේ යැ.

පහත නම්. පාත්‍ර දෙකෙකි අයස්පාත්‍ර යැ මෘත්තිකාපාත්‍ර යි පාත්‍රයාගේ ප්‍රමාණයෝ තිදෙනෙකි උතකාභටපාත්‍ර යැ මධ්‍යමපාත්‍ර යැ අවමකපාත්‍ර යි උතකාභටපාත්‍රය නම් සහල් දෙතැළියක බත් ද බතීන් සතරභාගයක බාදූ ද ඊට අනුරූප වූ ව්‍යඤ්ජන ද ගණී මධ්‍යමපාත්‍රය නම් සහල් තැළියක බත් ද බතීන් සතරභාගයක බාදූ ද ඊට අනුරූප වූ ව්‍යඤ්ජන ද ගණී අවමකපාත්‍රය නම් සහල් අඩතැළියක බත් ද බතීන් සතරභාගයක බාදූ ද ඊට අනුරූප වූ ව්‍යඤ්ජන ද ගණී එයින් උතකාභට වූයේ පාත්‍ර නො වෙයි අවමක වූයේ පාත්‍ර නො වේ

නං අනිකාකාමයනො නිසංගගිං පාවිනනිං හොති යනු එකොළොස් වන අරුණ නැඟෙන කල්හි නිසඟි වෙයි සහතට හෝ ගණයාට හෝ පුභුලක්භට හෝ නිසැරියයුතු ය තවද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැරිය යුක්තේ ය ඒ මහණහු විසින් සතුන් වෙත එළඹ උතුරුසඟ එකක් කොට මහලු භික්ෂූන් පා වැද උපලු වැ හිද ඇදිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ‘වහන්ස, මේ මාගේ පාත්‍රය දස දවසක් ඉක්මගියේ නිසඟි විය මෙය මේ සහතට නිසර්ම’යි නිසර් ඇවැත් දෙසියයුතු ය ප්‍රතිබල වූ ව්‍යක්ත මහණක්හු විසින් ඇවැත් පිළිගතයුතු ය නිසර්ත ලද පාත්‍රය දියයුක්තේ යි

“වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණහුගේ පාත්‍රය නිසඟි වූයේ සහතට නිසදන ලද්දේ ය ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණිකල් වේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ මේ පාත්‍රය මෙනම් මහණහට දෙන්නේය”යි

ඒ මහණහු විසින් බොහෝ භික්ෂූන් වෙත එළඹ උතුරුසඟ එකක් කොට මහලු භික්ෂූන් පා වැද අඛදූණිව හිද ඇදිලි බැඳ මෙසේ කියයුත්තාහ “වහන්ස, මේ මාගේ පාත්‍රය දස දවසක් ඉක්මගියේ නිසඟි විය මම මෙය ආයුෂමතුන්හට නිසර්ම”යි නිසද ඇවැත් දෙසිය යුතුයි ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතු ය නිසර්ත ලද පාත්‍රය දියයුක්තේ යි

“ආයුෂමත්ති, මා කියන්නක් අසන්වා” මේ මෙනම් මහණහුගේ පාත්‍රය නිසඟි වූයේ ආයුෂමතුන්හට නිසදන ලදී ඉදින් ආයුෂමතුන්හට පැමිණි කල් වේ නම් ආයුෂමත්තු මේ පාත්‍රය මෙනම් මහණහට දෙන්නාහ” යි

5 තෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසංඝකම්මිනා එකංසං උභතරුසඛාං කපිනා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිනා අඤ්ඤාපිට්ඨං පගගහෙනා එවමස්ස චචතීයො “අයං මෙ ආවුසො පතෙනා දසාභාතික්ඛකතො නිස්සග්ගියො ඉමාහං ආයසමතො නිස්සජාමි”ති නිස්සජාමි ආපනති දෙසෙතබ්බො තෙන භික්ඛුනා ආපනති පටිගගහෙනබ්බො නිස්සට්ඨපතෙනා දුතබ්බො ඉමං පතනං ආයසමතො දමමි”ති

6 දසාභාතික්ඛකතො අතික්ඛකනාසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං දසාභාතික්ඛකතො චෙමතිකො, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං දසාභාතික්ඛකතො අතික්ඛකනාසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං අනබ්බිතො අබ්බිතසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං අවිකප්පිතො විකප්පිතසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං අවිසංඝ්ථිතො විසංඝ්ථිතසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං අනට්ඨ නට්ඨසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං අවිනට්ඨ විනට්ඨසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං අභිකොභි භික්ඛසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං අභිලුහෙන විලුහනසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං නිස්සග්ගියං පතනං අනිස්සජාමි පරිභුඤ්ඤාති, ආපනති දුක්ඛට්ඨාසා දසාභාතික්ඛකතො අතික්ඛකනාසඤ්ඤා, ආපනති දුක්ඛට්ඨාසා දසාභාතික්ඛකතො චෙමතිකො ආපනති දුක්ඛට්ඨාසා දසාභාතික්ඛකතො අතික්ඛකනාසඤ්ඤා අනාපනති

7 අනාපනති අනෙකාදසාහං අබ්බිතාති,¹ ටිකපොති, විස්සයෙති, නස්සති, විහස්සති, භිජ්ජති, අච්ඡිද්ධිනා ගණ්හනාති, විස්සාසං ගණ්හනාති, උච්චතතකස්ස, ආදිකමමිකස්සාති

8 තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු “නිස්සට්ඨපතනං න දෙනති ගගගතො එතමිත්ථං ආරොචෙත්ථං “න භික්ඛාවෙ නිස්සට්ඨපතෙනා න දුතබ්බො යොන දදෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛට්ඨාසා”ති

සතනසිකාපදං නිමිතිං.

5. 3. 2.

උභතපඤ්චබ්බන්ධන සිකාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො නගවා සකෙකසු විහරති කට්ටච්ඡුද්ධං නිග්‍රොධාරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරොත භූමගකාරොත භික්ඛු පටාරිනා ගොහාති “යෙසං අග්‍යානං පතෙනන අනෙථ අගං පදගනනා”ති තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු න මනං ජානිතා බුදු පතො විඤ්ඤාපෙනා යෙසං බුද්ධා පගනා තෙ මගතො පගො විඤ්ඤාපෙනා යෙසං උගතො පතො තෙ බුද්ධා පගො විඤ්ඤාපෙනා අථ බො යො භූමගකාරොත භික්ඛුනං බුදු පතො කරොතොන න සකෙකාති අඤ්ඤා විශ්වාසිකං ගජ්ඣං කාතුං අනනාති න යාපෙති පුග්ගදරුපස්ස කිලිනෙති මුද්දාසා උජ්ඣාසාති බිසාසාති විපාටෙහාති “කථං හි යාමි සමුත්තං සත්‍යපුත්තියං න මොගං ජානිතාති” පටානං විඤ්ඤාපෙතෙති —

1 අබ්බිතං උභතං

5 ඒ මහණනු විසින් එක් මහණක්නු වෙත එළඹ උදුරුසඟ එකේ කොට දඩදණ්ඩ හිද ඇදිලි බැඳ මෙසේ කියයුත්තේ ය “ඇවැත්නි, මේ මාගේ පාත්‍රය දස දවසක් ඉක්මගියේ නිසඟි විය මම මෙය ආයුෂ්‍යත්තට නිසදමි”යි නිසද ඇවැත් දෙසිය යුතුය ඒ මහණනු විසින් ඇවැත් පිළිගතයුතුය “මේ පාත්‍රය ආයුෂ්‍යත්තට දෙමි”යි නිසද පය (බහුට) දියයුතු.

6 දස දින ඉක්ම ගියෙහි ඉක්මගිය සන් ඇතියේ නිසඟිපවිති වෙයි දස දින ඉක්ම ගියෙහි විමති ඇතියේ නිසඟිපවිති වෙයි දස දින ඉක්ම ගියෙහි, නො ඉක්මනා’යි සන් ඇතියේ නිසඟිපවිති වේ නො ඉටත ලද්දෙහි ‘ඉටත ලද’යි සන් ඇතියේ නිසඟිපවිති වෙයි නො විකපත ලද්දෙහි ‘විකපත ලද’ යි සන් ඇතියේ නිසඟිපවිති වෙයි නොවිසජත ලද්දෙහි ‘විසජත ලද’ යි සන් ඇතියේ නිසඟිපවිති වෙයි. නොනවුයෙහි ‘නටා’ යි සන් ඇතියේ නිසඟිපවිති වෙයි නොවැතැයුනෙහි ‘වැතැයිනා’යි සන් ඇතියේ නිසඟිපවිති වෙයි නො බිදුනෙහි ‘බිදිනා’යි සන් ඇතියේ නිසඟිපවිති වෙයි නො පැහැරගන්නා ලද්දෙහි ‘පැහැරගන්නා ලද’යි සන් ඇතියේ නිසඟිපවිති වේ නිසඟි වූ පාත්‍රය නො නිසජා පරිභොග කෙරේ නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි දසදවසක් නොඉක්මගියෙහි ‘ඉක්මණා’යි සන් ඇතියේ දුකුලාඇවැත් වෙයි දසදවසක් නො ඉක්මගියෙහි විමති ඇතියේ දුකුලාඇවැත් වෙයි දසදවසක් නොඉක්මගියෙහි ‘නො ඉක්මණා’යි සන් ඇතියේ ඇවැත් නැති

7. ඇතුළු දසදවසා ඉටා නම්, විකපා නම්, විසජා නම්, නැයේ නම්, වැතැයේ නම්, බිදේ නම්, අසිදා ගණිත් නම්, විස්වායි වැ ගණිත් නම්, උමමතකයහට, ආදිකමිකයහට ඇවැත් නැති

8. තවද එසමයෙහි සවමමහණනු නිසාජතය කළ පාත්‍රය නො දෙති භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් දැක්වූහ “වහණෙනි, නිසාජතය කළ පාත්‍රය නො දියයුත්තේ නො වෙයි යමෙක් නො දේ නම් දුකුලාඇවැත්වේ” යයි

පහතශික්ෂාපදය නිමි.

5. 3. 2.

උග්‍රපක්‍ෂවිකිත ශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ශාක්‍යජනපදයෙහි වූ කිඹුල්වත්පුර නිදග්‍රාධාරයෙහි වැඩ වෙසෙති එසමයෙහි එක්තරා කුඹල්-කරාවකු විසින් භික්ෂුහු පවරණ ලද්දහු වෙත් “යම් ආයතීයන් වහන්සේ කෙනකුන්ට පාත්‍රයෙන් ප්‍රයෝජන වේ නම් මම පාත්‍රයෙන් පවරමි’යි එසමයෙහි මහණනු පළණ නො දූත බොහෝ පා විතවත් යම් කෙනකුන්ගේ කුඩා පාත්‍රයෝ වෙද්ද, ඔහු මගන් පා විතවත් යම් කෙනකුන්ගේ මගන් පාත්‍රයෝ වෙද්ද, ඔහු කුඩා පා විතවත් ඉක්බිති ඒ කුඹල්කරා තෙමේ භික්ෂුන්ට බොහෝ පාත්‍ර ඉදිකරන්නේ අතින් විකිණිය යුතු බඩුවක් කරන්නට නො හැකි වෙයි තෙමේ ද නො යැපෙයි ඔහුගේ අඹුදරුවෝ ද වෙනෙසෙති මිනිස්සු හෙලා දකිත්, නුගුණ පවසත්, දොස් පහළ කෙරෙත් “කෙසේ නම් ඉමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ පළණ නො දූත බොහෝ පා විතවද්ද —

අයං ඉමෙසං බහු පතෙන කරුණෙන, න සකෙකාති අඤ්ඤං විකකායිකං භණ්ඩං කාතුං අත්තනාපි න යාපෙති පුත්තදුරාපිසං කීලමනාති”ති අස්සොසුං ඩො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උප්ඝායනානං බීයනානං විපාවෙනානං යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජා තෙ උප්ඝායනාති බීයනාති විපාවෙනාති “කථං හි නාම භික්ඛු න මත්තං ජාතිනා බහු පතෙන විඤ්ඤපෙසසනාති”ති.

2 “අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරුචෙසුං. “සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛු න මත්තං ජාතිනා බහු පතෙන විඤ්ඤපෙසනාති” “සච්චං භගවා” විගරහි බුද්ධො භගවා. “කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා න මත්තං ජාතිනා බහු පතෙන විඤ්ඤපෙසසනාති තෙතං භික්ඛවෙ අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිනා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි “න භික්ඛවෙ පතෙනා විඤ්ඤපෙතබ්බො, යො විඤ්ඤපෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛකම්පසාති”

3 තෙත ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුතො පතෙනා භිනෙතා භොති අථ ඛො සො භික්ඛු “භගවතා පටිකම්මතං පතනං විඤ්ඤපෙසනාති” කුකකුච්චායනෙතා න විඤ්ඤපෙති. භජෙත්තු පිණ්ඩාය වරති මනුස්සා උප්ඝායනාති බීයනාති විපාවෙනාති “කථං හි නාම සමණා සකාසපුත්තියා භජෙත්තු පිණ්ඩාය වරිසසනාති, සෙය්‍යථාපි අඤ්ඤා¹තිප්පියා”ති අස්සොසුං ඛො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උප්ඝායනානං බීයනානං විපාවෙනානං අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරුචෙසුං අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි “අනුජානාමි භික්ඛවෙ තට්ඨපත්තස්ස වා භින්නපත්තස්ස වා පතනං විඤ්ඤපෙසනාති”

4 තෙත ඛො පන සමයෙන ජබ්බගතියා භික්ඛු “භගවතා අනුඤ්ඤාතං තට්ඨපත්තස්ස වා භින්නපත්තස්ස වා පතනං විඤ්ඤපෙසනාති,” තෙ² අපප-මත්තකෙතපි භිනෙතන අපපමත්තකෙතපි බණ්ණෙන විලිඛිතමත්තෙතපි බහු පතෙන විඤ්ඤපෙනාති අථ ඛො සො කුමනකාරු භික්ඛුතං තථෙව බහු පතෙන කරුණෙන, න සකෙකාති අඤ්ඤං විකකායිකං භණ්ඩං කාතුං. අත්තනාපි න යාපෙති පුත්තදුරාපිසං කීලමනාති මනුස්සා තථෙව උප්ඝායනාති බීයනාති විපාවෙනාති. “කථං හි නාම සමණා සකාසපුත්තියා න මත්තං ජාතිනා බහු පතෙන විඤ්ඤපෙසසනාති අයං ඉමෙසං බහු පතෙන කරුණෙන, න සකෙකාති අඤ්ඤං විකකායිකං භණ්ඩං කාතුං අත්තනාපි න යාපෙති පුත්තදුරාපිසං කීලමනාති”ති

5 අස්සොසුං ඛො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උප්ඝායනානං බීයනානං විපාවෙනානං යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජා තෙ උප්ඝායනාති බීයනාති විපාවෙනාති “කථං හි නාම ජබ්බගතියා භික්ඛු අපපමත්තකෙතපි භිනෙතන අපපමත්තකෙතපි බණ්ණෙන විලිඛිතමත්තෙතපි බහු පතෙන විඤ්ඤපෙසසනාති”ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරුචෙසුං “සච්චං කීර කුමෙන භික්ඛවෙ අපපමත්තකෙතපි භිනෙතන අපපමත්තකෙතපි බණ්ණෙන විලිඛිතමත්තෙතපි බහු පතෙන විඤ්ඤපෙථා”ති? “සච්චං භගවා” විගරහි බුද්ධො භගවා. “කථං හි නාම කුමෙන මොඝපුරිසා අපපමත්තකෙතපි භිනෙතන අපපමත්තකෙතපි බණ්ණෙන විලිඛිතමත්තෙතපි බහු පතෙන විඤ්ඤපෙසසථ තෙතං මොඝපුරිසා අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යථ.

මේ තෙමේ මොවුන්ට බොහෝ පා ඉදිකරන්නේ අතින් විකිණිය යුතු බඩුවක් කරන්නට නො හැකි වෙයි. තෙමේ ද නො යැපෙයි ඔහුගේ අඹුදරුවෝ ද වෙහෙසෙනා'යි මහණහු හෙලා දකින නුගුණ පවසන දෙස් පහල කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද, ඔහු හෙලා දකිත්, නුගුණ පවසත්, දෙස් පහල කෙරෙත් “කෙසේ නම් මහණහු පමණ නො දැන බොහෝ පා විතවුනද”යි

2 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කලහ “සැබැද, මහණෙනි, භික්ෂුහු පමණ නො දැන බොහෝ පා විතවද්ද”යි “සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරුණ සේක “කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුවල්පුරුෂයෝ පමණ නො දැන බොහෝ පා විතවුනද, මහණෙනි, එය නො පහත්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි ගරුණ දැහැමි කපා වදාර භික්ෂුන් ඇමතු සේක. “මහණෙනි, පාත්‍රයෙක් විතවා නො ගත යුතුය යමෙක් විතවා නම් දුකුලා-ඇවැත් වේ”යි

3 එසමයෙහි එක්තරා මහණක්හුගේ පාත්‍රය බිඳුනේ වෙයි ඉක්බිති ඒ මහණ තෙමේ ‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පාත්‍රය විතවා ගැණීම පිළිකෙව් කරණ ලද්ද’යි කුකුල් කරන්නේ නො විතවයි අතින් පිඩු සිහා යෙයි. මිනිස්සු හෙලා දකිති, නුගුණ පවසති, දෙස් පහල කෙරෙත් “කෙසේ නම් ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ අත් තොටුවන් සේ අතින් පිඩු සිහා හැසිරෙත් ද”යි භික්ෂුහු හෙලා දකින, නුගුණ පවසන, දෙස් පහල කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ ඉක්බිති භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැල කලාහු ය එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කරුණෙනි දැහැමි කපා වදාර භික්ෂුන් ඇමතු සේක “මහණෙනි, තට් පා ඇතියහුට හෝ වූත් පා ඇතියහුට හෝ පයක් විතවා ගන්නට අනුදනිමි”යි

4 එසමයෙහි සවග මහණහු ‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් තට් පා ඇතියහුට හෝ වූත් පා ඇතියහුට හෝ පයක් විතවා ගන්නට අනුදන්තා ලද්ද’යි ඒ මහණහු මදක් වූත් පමණකිනුද, මදක් කැඩුනු පමණකිනුද ඉරි ගැසුනු පමණකිනුද, බොහෝ පා විතවා ගණිත්. ඉක්බිති ඒ කුඹල්කරු තෙමේ භික්ෂුන්ට එසේ ම බොහෝ පා ඉදිකරන්නේ අත් විකිණිය යුතු බඩුවක් කරන්නට නොහැකි වෙයි තෙමේ ද නො යැපෙයි. ඔහුගේ අඹුදරුවෝ ද වෙහෙසෙත් මිනිස්සු එසේ ම හෙලා දකිති, නුගුණ පවසති, දෙස් පහල කෙරෙත්. “කෙසේ නම් ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ පමණ නො දැන බොහෝ පා විතවා ගණිත් ද, මේ තෙමේ මොවුන්ට බොහෝ පා ඉදිකරන්නේ අත් විකිණිය යුතු බඩුවක් කරන්නට නො හැකි වෙයි තෙමේත් නො යැපෙයි. ඔහුගේ අඹුදරුවෝත් වෙහෙසෙනා’යි

5 භික්ෂුහු හෙලා දකින, නුගුණ පවසන, දෙස් පහල කරණ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද, ඔහු හෙලා දකිති, නුගුණ පවසති, දෙස් පහල කෙරෙත් “කෙසේ නම් සවග මහණහු මදක් වූත් පමණින් මදක් කැඩුනු පමණින් ඉරි ගැසුනු පමණින් බොහෝ පා විතවද්ද”යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැල කලහ “සැබැද, මහණෙනි, තෙපි මදක් වූත් පමණින් මදක් කැඩුනු පමණින් ඉරි ගැසුනු පමණින් බොහෝ පා විතවු ද”යි “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරුණ සේක “කෙසේ නම් තුවල්පුරුෂයෙනි, තෙපි මදක් වූත් පමණින් මදක් කැඩුනු පමණින් ඉරි ගැසුනු පමණින් බොහෝ පා විතවුනද? “තුවල්පුරුෂයෙනි, තෙල නොපහත් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි “මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු.

“යො ජන භික්ඛු උත්තපඤ්චබ්බිකානෙතන පනෙතන අඤ්ඤා නච ජනාං වේතාපෙයා, නිස්සංගිං පාවිතනිං, තෙන භික්ඛුනා සො පනෙතා භික්ඛුපටිසාය නිස්සජ්ඣබ්බො, යො ච නස්ස භික්ඛුපටිසාය අත්තපටිසෙනා සො නස්ස භික්ඛුනො සද්දනබ්බො ‘අයං තෙ භික්ඛු පනෙතා යාව හෙදනාය ධාරෙතබ්බො’ති. අයං තඤ්ඤා සාමිට්ඨි”ති.

6 යො ජනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමසමිං අත්ථ අභිපෙපනො භික්ඛුති

උත්තපඤ්චබ්බිකානො නාම පනෙතා අබ්බිකානො වා එකබ්බිකානො වා ද්විබ්බිකානො වා තිබ්බිකානො වා චතුර්බ්බිකානො වා අබ්බිකානාකාසො නාම පනෙතා යස්ස ද්විභුලා රුජ් න භොති. බ්බිකානාකාසො නාම පනෙතා යස්ස ද්විභුලා රුජ් භොති නවො නාම පනෙතා විඤ්ඤානති. උපාදය වුවවති

වේතාපෙයාති විඤ්ඤාපෙති, පයොගෙ දුක්ඛං, පටිලාභෙන නිස්සංගිං භොති සංඝමජ්ඣේ භික්ඛුපටිසාය සබ්බෙහෙව අභිට්ඨිතපතනං ගහෙයා සනතිපතිතබ්බං න ලාමකො පනෙතා අභිට්ඨිතබ්බො “මහණං පතනං ගහෙයාමි”ති සවෙ ලාමකං පතනං අභිට්ඨාති “මහණං පතනං ගහෙයාමි”ති, ආපතති දුක්ඛං සංඝං

එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ නිස්සජ්ඣබ්බො තෙන භික්ඛුනා සංඝං උපසංඝමිතො එකං සං උපතරුසංගං කරිතො, වූඛිතං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිතො උක්ඛුට්ඨං නිසිදිතො අඤ්ඤා පග්ගහෙයො එවමස්ස වචනියො ‘අයං මෙ භනෙන පනෙතා උත්තපඤ්චබ්බිකානෙතන පනෙතන වේතාපිතො නිස්සංගිං ඉමං සංඝං නිස්සජාමි’ති නිස්සජ්ඣං ආපතති දෙසෙතබ්බො. බ්බිකානො භික්ඛුනා පටිබලෙන ආපතති පටිගහෙතබ්බො

පඤ්චගහෙති සමන්තාගතො භික්ඛු පතනගාභාපකො සමමනති-තබ්බො යො න ඡතුර්ගිං ගවේශය, න දෙසාගතිං ගවේශය, න මොගාගතිං ගවේශය, න භයාගතිං ගවේශය, ගතිතාගතිතඤ්ච ජාතෙයා එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ සමමනතිතබ්බො “පඨමං භික්ඛු යාවිතබ්බො, යාවිතො බ්බිකානො භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඝෙහි ඤාපෙතබ්බො”

“සුඤ්ඤා මෙ භනෙන සංඝෙහි යදි සංඝස්ස පතනකල්පං, සංඝෙහි ඉත්තනාමං භික්ඛුං පතනගාභාපකං සමමනෙතායා එසං ඤාතී”.

සුඤ්ඤා මෙ භනෙන සංඝෙහි සංඝෙහි ඉත්තනාමං භික්ඛුං පතනගාභා-පකං සමමනනති යස්සයසමතො බමති ඉත්තනාමෙස්ස භික්ඛුනො පතන-ගාභාපකස්ස සමමුති, සො තුඤ්ඤස්ස, යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්

සමමතො සංඝෙන ඉත්තනාමො භික්ඛු පතනගාභාපකො, බමති සංඝස්ස, තස්මා තුඤ්ඤා එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

“යම් මහණෙක් උනුපස්බාන් පා ඇතිසාව අතින් අලුත් පයක් විනාවා ගත් නම් නිසන්විනි වේ. ඒ මහණෙකු විසින් ඒ විනාවූ පය මහණපිටිස්සි නිසන්ය යුතුය ඒ මහණපිටිස්සෙහි පයඝාතයෙහි ලද යම් පාත්‍රයෙක් වේ ද එය එ මහණෙකු දියයුතු මහණ, නා විසින් මේ පාත්‍රය බිඳීම දන්වා දැනගන්නේ” යයි. මේ එහි වත”යි.

6 යො පන යනු යමෙක් යම්බඳු වූයෙක්

හිඤ්ඤා යනු මේ තෙම මේ අභියෝගී ‘හිඤ්ඤා’යි අදහස් කරණ ලදී

උග්‍රපක්ෂකතාපන නම් බැඳුම් නැතිකර හෝ එක් බැඳුමක් ඇතිකර හෝ දෙබැඳුමක් ඇතිකර හෝ තුන්බැඳුමක් ඇතිකර හෝ සතර බැඳුමක් ඇතිකර හෝ යි. අබනිනොකාසපත්ත නම් යමක්හුගේ දෘශ්‍ය-භිරෝක් නො වේ ද ඒ යැ. බනිනොකාසපත්ත නම් යමක්හුගේ දෘශ්‍ය-භිරෝක් වේ ද ඒ යැ. නවපනති නම් විඤ්ඤානතිය සඳහා කියනු ලැබේ

වේදානපෙය්‍ය යනු විතවා නම් පියෝගි දුකුලා වෙයි, ලැබීමෙන් නිසගි වෙයි සහවිද නිසැරියයුතු සියල්ලත් විසින් මැ ඉටු පාත්‍රය ගෙණ රැස්වියයුතු ය (මාහැගි පාත්‍රයක් ගන්නෙමි යි) ලාමකපාත්‍රයෙක් නො ඉටියයුතු ඉදින් (මාහැගි පාත්‍රයක් ගන්නෙමි’යි) ලාමක පාත්‍රයක් ඉටා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි

තවද ලිහණෙනි, මෙසේ නිසැරියයුතු ඒ මහණෙකු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරාසහ එකස් කොට පෙරෙව මහලු හිඤ්ඤාත් පා වැද උඵල්ලෙන් හිඳ ඇදීලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. ‘වහන්ස, මේ මොහෝ පාත්‍රය උනුපස්බාතින් යුක්ත වැ විතවා ගන්නා ලද්දේ නිසගි විය මේ මෙය සහනට නිසප්මි’යි නිසප් ඇවැත් දෙසියයුතු ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණෙක්හු විසින් ඇවැත් පිළිගතයුතු

පසහකින් යුත් පත්තගාභාපක ලිහණ තෙම සම්මත කළයුත්තේ ය යමෙක් ඡන්ද්‍රගතියට නො යේ ද දෙසාගතියට නො යේ ද මොහාගතියට නොයේ ද භයාගතියට නො යේ ද ගත් නො ගත් බව දැනී ද හෙතෙමේ යි තවද ලිහණෙනි, මෙසේ සම්මත කළයුත්තේ ය පළමු කොට ලිහණ තෙම අයැදිය යුත්තේ ය අයැද ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණෙක්හු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා ඉදින් සංඝයාට පාමිණිකල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙම මෙනම් මහණෙකු පත්තගාභාපක කොට සම්මත කරන්නේ ය. මේ ‘ඤ්ඤාතියැ,

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා සංඝ තෙම මෙනම් මහණෙකු පත්තගාභාපක කොට සම්මත කෙරෙයි. යම් ආයුෂමනක්හට මෙනම් ලිහණෙකුගේ පත්තගාභාපක සම්මතිය රිසි වේ නම් හේ තුෂණිඥාන වන්නේ ය යමක්හට නො රිසි වේ නම් හේ කියන්නේ ය

සංඝයා විසින් පත්තගාභාපක වූ මෙනම් ලිහණ තෙම සම්මත කරණ ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසි වෙයි එහෙයින් මේ තුෂණිඥාන ය යි වෙසේ තෙල තුෂණිඥාන වය බරම”යි

තෙන සම්මතෙන භික්ඛුනා පතොගාගෙනබ්බො, ථෙරො චත්තබ්බො, “ගණනාතු භනෙන ථෙරො පත්ත”න්ති. සචෙ ථෙරො පත්තං,¹ ගණනාති, ථෙරස්ස පතොගා දුතියස්ස ගාගෙනබ්බො, න ච තස්ස අනුද්ද-
යතාය න ගගෙනබ්බො යොන ගණෙනස්ස, ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස අපත්තකස්ස
න ගාගෙනබ්බො, එතෙනෙව උපායෙන යාච සංඝනවකා ගාභාපෙනබ්බො
යො ච තස්ස භික්ඛුපට්ඨාය පත්තපට්ඨනො, සො තස්ස භික්ඛුනො
පදනබ්බො, “අයං තෙ භික්ඛු පතොගා යාච හෙදතාය ධාරෙතබ්බො”ති
තෙන භික්ඛුනා සො පතොගා න අදෙසෙ නික්ඛිපිතබ්බො, න අභොගෙන
භුඤ්ජිතබ්බො, න විස්සජේතබ්බො, ‘කථායං පතොගා නස්සෙය්‍ය වා
ටිතස්සෙය්‍ය වා භිජේය්‍ය වා’ති සචෙ අදෙසෙ වා නික්ඛිපති අභොගෙන
වා භුඤ්ජති විස්සජේති වා, ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස

අයං තාස්ම ඝාමිච්ඡි අයං තස්ම අනුබම්මතා.

7 අබ්බිතෙන පතොගා අබ්බිතං පත්තං වේතාපෙති, නිස්සග්ගියං
පාවිතතියං. අබ්බිතෙන පතොගා එකබ්බිතං පත්තං -පෙ- ද්විබ්බිතං
පත්තං -පෙ- ත්විබ්බිතං පත්තං -පෙ- චතුබ්බිතං පත්තං වේතාපෙති,
නිස්සග්ගියං පාවිතතියං.

8 එකබ්බිතෙන පතොගා අබ්බිතං පත්තං -පෙ- එකබ්බිතං පත්තං
-පෙ- ද්විබ්බිතං පත්තං -පෙ- ත්විබ්බිතං පත්තං -පෙ- චතුබ්බිතං පත්තං
වේතාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං.

9 ද්විබ්බිතෙන පතොගා අබ්බිතං පත්තං -පෙ- එකබ්බිතං පත්තං
-පෙ- ද්විබ්බිතං පත්තං -පෙ- ත්විබ්බිතං පත්තං -පෙ- චතුබ්බිතං පත්තං
වේතාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං.

10 ත්විබ්බිතෙන පතොගා අබ්බිතං පත්තං -පෙ- එකබ්බිතං පත්තං
-පෙ- ද්විබ්බිතං පත්තං -පෙ- ත්විබ්බිතං පත්තං -පෙ- චතුබ්බිතං පත්තං
වේතාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං.

11 චතුබ්බිතෙන පතොගා අබ්බිතං පත්තං -පෙ- එකබ්බිතං පත්තං
-පෙ- ද්විබ්බිතං පත්තං -පෙ- ත්විබ්බිතං පත්තං -පෙ- චතුබ්බිතං පත්තං
වේතාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං.

12 අබ්බිතෙන පතොගා අබ්බිතොකාසං පත්තං වේතාපෙති,
පාවිතතියං. අබ්බිතෙන පතොගා එකබ්බිතොකාසං පත්තං නිස්සග්ගියං
-පෙ- ද්විබ්බිතොකාසං පත්තං -පෙ- ත්විබ්බිතොකාසං පත්තං -පෙ- චතුබ්බි-
තොකාසං පත්තං වේතාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං.

13 එකබ්බිතෙන පතොගා අබ්බිතොකාසං පත්තං -පෙ- එකබ්බි-
තොකාසං පත්තං -පෙ- ද්විබ්බිතොකාසං පත්තං -පෙ- ත්විබ්බිතොකාසං
පත්තං -පෙ- චතුබ්බිතොකාසං පත්තං වේතාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං,

¹ පත්තං 3 ජ ය ධාතුසංහ

ඒ සමඟ මහණනු විසින් පාත්‍රය ගැන්වියයුතු 'වහන්ස, තෙරණුවෝ පාත්‍රය ගණිත්වා'යි සථවිර මහණහට කියයුතු ය. ඉදින් තෙරනු පාත්‍රය ගණිත් නම් තෙරුන්ගේ පාත්‍රය දෙවැන්නට ගැන්වියයුතු ය. ඔහුට දයා ඇති බැවින් නො ද නො ගතයුත්තේ ය. යමෙක් නො-ගණී නම් දුකුලාආචාරී වෙයි පාත්‍රයක් නැත්නම් නො ගැන්වියයුතු ය. මෙතෙක් සමස්තවකයා තෙක් ගැන්වියයුතු ය. ඒ මහණපිරිසෙහි යම් පයභින්නපාත්‍රයක් වේ නම් එය ඒ මහණහට දියයුතුය 'මහණ, මේ පය නා විසින් බිදීම තෙක් දැරියයුතු'යි. ඒ මහණනු විසින් ඒ පාත්‍රය 'කෙසේ නම් මේ පාත්‍රය නැගේ හෝ වැතගේ හෝ බිඳේ හෝ යැ'යි නුසුදුසු තත්හි නො තැබියයුතු ය. නුසුදුසු පරිභෝගයෙන් නො වැළඳියයුතු ය නො විසර්ජියයුතු ඉදින් නුසුදුසු තත්හි තබා නම් හෝ නුසුදුසු පරිභෝගයෙන් වළඳා නම් හෝ විසර්ජා නම් හෝ දුකුලාආචාරී වේ.

අයං නස්මිං සාමිච්ඡි යනු. එහිලා මේ ලොවුතුරු දහම්අනුව ගිය මහ යි.

7 බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසගිපවිතිආචාරී වෙයි බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසගිපවිති වේ.

8 එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසගිපවිති වේ.

9 දෙ බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයක් . . එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසගිපවිති වේ.

10 තුන් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසගිපවිති වේ.

11 සතර බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසගිපවිති වේ.

12 බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසගිපවිති වෙයි බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසගිපවිති වේ.

13 එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් ... දෙ බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසගිපවිති වේ.

14 ද්විබ්බකිත්තෙහි පනෙනන අබ්බකිත්තොක්කාසං පනතං -පෙ- එකබ්බකිත්තොක්කාසං පනතං -පෙ- ද්විබ්බකිත්තොක්කාසං පනතං -පෙ- ත්‍රිබ්බකිත්තොක්කාසං පනතං -පෙ-චතුර්බ්බකිත්තොක්කාසං පනතං චේතනාපෙති, භික්ඛාග්ගියං පාචිතතියං.

15 තිබ්‍රිකිනෙහි පනෙන්හ අබ්‍රිකිනොකාසං පනතං -පෙ- එකබ්‍රිකිනො-
කාසං පනතං -පෙ- ද්විබ්‍රිකිනොකාසං පනතං -පෙ- තිබ්‍රිකිනොකාසං පනතං
-පෙ- චතුර්බ්‍රිකිනොකාසං පනතං වේනාපෙති, නිසංගහිසං පාවිතරිසං.

16 ව්‍යුබැහැරව පවත්වා ගැනීමේදී පවත්වා ගැනීමේදී -පෙ- එකවැනි-
 තොරතුරු පවත්වා ගැනීමේදී -පෙ- ද්විතීයික තොරතුරු පවත්වා ගැනීමේදී -පෙ-
 ත්‍රිතීයික තොරතුරු පවත්වා ගැනීමේදී -පෙ- ව්‍යුබැහැරව පවත්වා ගැනීමේදී, නිදහස, පාලනය

17 අබ්බකුත්තොක්කාසෙන පතෙනන අබ්බකුත්තං පතනං -පෙ- එකබ්බකුත්තං පතනං -පෙ- ද්විබ්බකුත්තං පතනං -පෙ- ත්විබ්බකුත්තං පතනං -පෙ- චතුබ්බකුත්තං පතනං -පෙ- එකබ්බකුත්තොක්කාසෙන පතෙනන -පෙ- ද්විබ්බකුත්තොක්කාසෙන පතෙනන -පෙ- ත්විබ්බකුත්තොක්කාසෙන පතෙනන අබ්බකුත්තං පතනං -පෙ- එකබ්බකුත්තං පතනං -පෙ- චතුබ්බකුත්තං පතනං -පෙ- අබ්බකුත්තොක්කාසෙන පතෙනන අබ්බකුත්තොක්කාසං පතනං -පෙ- එකබ්බකුත්තොක්කාසං පතනං -පෙ- ද්විබ්බකුත්තොක්කාසං පතනං -පෙ- ත්විබ්බකුත්තොක්කාසං පතනං -පෙ- චතුබ්බකුත්තොක්කාසං පතනං වෙනාපෙති, නිසංගගිං පාචිතරිං.

18 එකබැඳීමේකාලයෙන් පසුවත් අවබෝධයෙන් පසුවත් - පෙ- එක-
බැඳීමේකාලයෙන් පසුවත් - පෙ- අවබෝධයෙන් පසුවත් - පෙ- තිබීමේකාලයෙන්
පසුවත් - පෙ- ව්‍යවහාරිකයෙන් පසුවත් වෙනස්වේ, නිසාමය පවතින

19 ද්විතීයිකාකාරයෙන් පැහැදිලි -පෙ- ත්විතීයිකාකාරයෙන් පැහැදිලි
 ද්විතීයිකාකාරයෙන් පැහැදිලි -පෙ- ත්විතීයිකාකාරයෙන් පැහැදිලි -පෙ- ත්විතීයිකා-
 කාරයෙන් පැහැදිලි -පෙ- ත්විතීයිකාකාරයෙන් පැහැදිලි -පෙ- ත්විතීයිකාකාරයෙන් පැහැදිලි
 වෙනුවෙන්, නිසැකවම පැහැදිලි.

୫୦   චතුර්විකිත්‍රොක්කාසේන පතෙතන අබ්බිකිත්‍රොක්කාසං පතනං -පෙ- එක-
 බ්බිකිත්‍රොක්කාසං පතනං -පෙ- ද්විබ්බිකිත්‍රොක්කාසං පතනං -පෙ- ත්‍රිබ්බිකිත්‍රොක්කාසං
 පතනං -පෙ- චතුර්විකිත්‍රොක්කාසං පතනං වෙනාපෙති, නිසංගතිං පාචිතතිං

21. අනුපතති නවස්ථානාසය, භික්ෂුපතනාසය, ඥාතකානං, පමාරිතානං අඤ්ඤාසයථාය, අනුතතො ඛතෙන, උම්මනනකසාය, ආදිකම්මකසායාභි

ලෝකපක්ෂවල නීත්‍යානුකූල පද. ගිවිසිම.

14. දෙ බැඳුමක් ඇති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බිඳිතාවකාශ නැති පාත්‍රයක් එක් බිඳිතාවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බිඳිතාවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බිඳිතාවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් . සතර බිඳිතාවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගණිනම් නිසිපවිනි වේ

15. තුන් බැඳුමක් ඇති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බිඳිතාවකාශ නැති පාත්‍රයක් එක් බිඳිතාවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බිඳිතාවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බිඳිතාවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බිඳිතාවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගමිනි තම නිසඟිපවිති වේ

16 සතර බැඳුමක් ඇති පාත්‍රයකින් යුක්ත ව බ්‍රහ්මාචාරියෙකු නැති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රහ්මාචාරියෙකු ඇති පාත්‍රයක් ද්විබ්‍රහ්මාචාරියෙකු ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මාචාරියෙකු ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රහ්මාචාරියෙකු ඇති පාත්‍රයක් විනවා ගැනීම නම් නිසිපිටිනි චේ

17 බැනිතාලයාගේ නැති පාත්‍රයකින් යුක්ත ව බැනිත නැති පාත්‍රයක් එක් බැනිතයක් ඇති පාත්‍රයක් ද්විබැනිතයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බැනිතයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බැනිතයක් ඇති පාත්‍රයක් එක් බැනිතාලයාගේ ඇති පාත්‍රයකින් යුක්ත ව ද්විබැනිතාලයාගේ ඇති පාත්‍රයකින් යුක්ත ව තුන් බැනිතාලයාගේ ඇති පාත්‍රයකින් යුක්ත ව සතර බැනිතාලයාගේ ඇති පාත්‍රයකින් යුක්ත ව බැනිත නැති පාත්‍රයක් එක් බැනිතයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බැනිතයක් ඇති පාත්‍රයක් බැනිතාලයාගේ නැති පාත්‍රයකින් යුක්ත ව බැනිතාලයාගේ නැති පාත්‍රයක් එක් බැනිතාලයාගේ ඇති පාත්‍රයක් ද්විබැනිතාලයාගේ ඇති පාත්‍රයක් තුන් බැනිතාලයාගේ ඇති පාත්‍රයක් සතර බැනිතාලයාගේ ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගණි නම් නිසිවිටිනි වේ

18 එක් බැහැරවකාශයක් ඇති පාත්‍රයකින් යුක්ත ව බැහැරවකාශ තැනි පාත්‍රයක් එක් බැහැරවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බැහැරවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බැහැරවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බැහැරවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් විතරා ගණිනම් නිසයිපවිති වේ

19 දෙ බ්‍රිතාන්‍යාධිපතිතුමාගේ ඇති පාත්‍රයකින් යුක්ත ව තුන් බ්‍රිතාන්‍යාධිපතිතුමාගේ ඇති පාත්‍රයකින් යුක්ත ව බ්‍රිතාන්‍යාධිපතිතුමාගේ එක් බ්‍රිතාන්‍යාධිපතිතුමාගේ ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රිතාන්‍යාධිපතිතුමාගේ ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රිතාන්‍යාධිපතිතුමාගේ ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රිතාන්‍යාධිපතිතුමාගේ ඇති පාත්‍රයක් විනවා ගණී නම් නිසලිපවිති වේ

20 සතර බ්‍රිතාන්‍යවකාශයක් ඇති පාත්‍රයකින් යුක්ත ව බ්‍රිතාන්‍යවකාශ නැති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රිතාන්‍යවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රිතාන්‍යවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රිතාන්‍යවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රිතාන්‍යවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් විභවා ගණී නම් නිසිදිපවින් වේ

21 නව පා ඇතියහට, බුන්පා ඇතියහට, නැයනට, පවරණ ලදුවනට අනෙකක්හු සඳහා තමාගේ ධනයෙන්, උම්මනතකයහට, ආදිකම්මිකයහට ඇවැත් නැති'යි

ලෝකපාසැල්වනිකා ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 3. 3.

හෙසජ්ජිකඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා පිළිඤ්චවෙජ්ඣ රුජගහෙ පඬහාරං සොධාපෙති ලෙණං කතතුකාමො අථ ඛො රුජා මාගධො සෙනිසො ඛිමබ්බසාරො යෙනායස්මා පිළිඤ්චවෙජ්ඣ තෙනුපසඬකම්, උප-සඬකම්ඤ්ඤා ආයස්මනං පිළිඤ්චවජ්ඣ අභිවාදෙඤ්ඤා එකමනං නිසීදි, එක-මනං නිසිනො ඛො රුජා මාගධො සෙනිසො ඛිමබ්බසාරො ආයස්මනං පිළිඤ්චවජ්ඣ එතදවොච: “කිං භනෙත පෙරො කාරුපෙති”ති පඬහාරං මහාරුජ, සොධාපෙති ලෙණං කතතුකාමො”ති “අදො භනෙත අයස්ස ආරාමිකො”ති න ඛො මහාරුජ භගවතා ආරාමිකො අනුඤ්ඤාතො”ති “තෙන භි භනෙත භගවතං පටිපුච්ඡා, මම ආරුචෙය්‍යාපා”ති “එවං මහාරුජ”ති ඛො ආයස්මා පිළිඤ්චවෙජ්ඣ රුකෙඤ්ඤා මාගධස්ස සෙනිසස්ස ඛිමබ්බසාරස්ස පච්චස්සොසි අථ ඛො ආයස්මා පිළිඤ්චවෙජ්ඣ රුජානං මාගධං සෙනිසං ඛිමබ්බසාරං ධම්මියං කපාය සන්දස්සෙසි සමාදපෙසි සමුත්තපෙසි සමපහංසෙසි. අථ ඛො රුජා මාගධො සෙනිසො ඛිමබ්බසාරො ආයස්මතා පිළිඤ්චවෙජ්ඣ ධම්මියං කපාය සන්දස්සෙතො සමාදපිතො සමුත්තපිතො සමපහංසිතො උට්ඨායාසතා ආයස්මනං පිළිඤ්චවජ්ඣ අභිවාදෙඤ්ඤා පදකම්ඤ්ඤා කඤ්ඤා පකකාමී

2 අථ ඛො ආයස්මා පිළිඤ්චවෙජ්ඣ භගවතො සනතිකෙ දුතං පාහෙසි “රුජා භනෙත මාගධො සෙනිසො ඛිමබ්බසාරො ආරාමිකං දුතුකාමො කපං නු ඛො භනෙත මයං පටිපජ්ජිතඛං”න්ති අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මං කපං කඤ්ඤා භික්ඛු ආමනෙතෙසි “අනුජාතාම භික්ඛවෙ ආරාමික”න්ති, දුතියමපි ඛො රුජා මාගධො සෙනිසො ඛිමබ්බසාරො යෙනායස්මා පිළිඤ්චවෙජ්ඣ තෙනුපසඬකම් උපසඬකම්ඤ්ඤා ආයස්මනං පිළිඤ්චවජ්ඣ අභිවාදෙඤ්ඤා එකමනං නිසීදි එකමනං නිසිනො ඛො රුජා මාගධො සෙනිසො ඛිමබ්බසාරො ආයස්මනං පිළිඤ්චවජ්ඣ එතදවොච “අනුඤ්ඤාතො භනෙත භගවතා ආරාමිකො”ති “එවං මහාරුජ”ති, “තෙන භි භනෙත අයස්ස ආරාමිකං දමමි”ති අථ ඛො රුජා මාගධො සෙනිසො ඛිමබ්බසාරො ආයස්මතො පිළිඤ්චවජ්ඣ ආරාමිකං පටිස්සුණීඤ්ඤා විස්සරිඤ්ඤා විරොත සතිං පටිලභිඤ්ඤා අඤ්ඤාතරං සබ්බජාතං මහාමනං ආමනෙතෙසි “සො මයං භණෙ, අයස්ස ආරාමිකො පටිස්සුතො, දිනො සො ආරාමිකො”ති “ත ඛො දෙව අයස්ස ආරාමිකො දිනො”ති. “කිව් විරං නු ඛො භණෙ ඉතො භි තං භොති”ති. අථ ඛො සො මහාමනො රතතියො විගණෙඤ්ඤා 1 රුජානං මාගධං සෙනිසං ඛිමබ්බසාරං එතදවොච “පඤ්ච දෙව රතතිසතානි”ති, “තෙන භි භණෙ, අයස්ස පඤ්ච අරාමිකසතානි දෙහි”ති “එවං දෙව”ති ඛො සො මහාමනො රුකෙඤ්ඤා මාගධස්ස සෙනිසස්ස ඛිමබ්බසාරස්ස පටිස්සුණීඤ්ඤා ආයස්මතො පිළිඤ්චවජ්ඣ පඤ්ච අරාමිකසතානි පාදුසි 2 පාටිගෙකො ගාමො නිවිසි “ආරාමිකාගාමකො”තිපි නං ආගංසු “පිළිඤ්චාමකො”තිපි නං ආගංසු

5. 3. 3.

හෙයජ්ජ ශික්ෂාපදය.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සම්පයෙහි වූ ජේතවන නම් අනේපිඬුසිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙන සේක. එසමයෙහි ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවෝ ලෙනක් කරණු කැමැත්තාහු රජගහනුවර පවුබෙයදක් ශුඬි කරවති එකල්හි මගධාබිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජ තෙමේ ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරුන් වෙත එළඹ වැද එකත්-පස්ව හිඳ මෙය සැළ කෙළේය “වහන්ස තෙරණුවෝ කුමක් කරවද්ද”යි “මහරජ, ලෙනක් කරණු කැමැත්තෙමි පවුබෙයදක් ශුඬි කරවමි”යි “වහන්ස, හිමියනට ආරාමිකයකුගෙන් ප්‍රයෝජන දූ”යි “මහරජ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ආරාමිකයෙක් නො අනුදන්තා ලද්දේ ය”යි එසේ වී නම් “වහන්ස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිවිස මට දන්වනසේක්වා”යි “එසේ ය මහරජ” යි ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවෝ මගධාබිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජහට පිළිවදන් දුන්හ ඉක්බිති ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවෝ මගධාබිපති සෙනිය බිම්බරජ්ජට දෑහැමි කපාවෙන් කරුණු දක්වූහ සමාදන් කරවූහ තෙද ගැන්වූහ පැහැද වූහ. ඉක්බිති මගධාබිපති සෙනිය බිම්බර රජ තෙමේ ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවන් විසින් දෑහැමි කපාවෙන් කරුණු දක්වන ලද්දේ (කුසල් දහමිහි) සමාදන් කරවන ලද්දේ තෙද ගන්වන ලද්දේ, පහදවන ලද්දේ හුක්කෙන් නැගී ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවන් වැද පැදකුණු කොට නික්ම ගියේ ය

2 ඉක්බිති ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත දුතයකු යැවූහ: “වහන්ස මගධාබිපති සෙනිය බිම්බර රජ තෙමේ ආරාමිකයකු දෙනු කැමැත්තේ ය “වහන්ස මිසිසින් කෙසේ පිළිපැදිය-යුතුදූ”යි ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කරුණෙහි දෑහැමි කපා වදුරා භික්ෂුන් ඇමතු සේක “මහණෙනි, ආරාමිකයකු අනුදන්ති”යි දෙවනවට ද මගධාබිපති සෙනිය බිම්බර රජ තෙමේ ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවන් වෙත එළඹ වැද එකත්පස්ව හුන්තේය එකත්පස්ව හුන් මගධාබිපති සෙනිය බිම්බර රජතෙමේ ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවන්ට මෙය සැළ කෙළේය “වහන්ස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ආරාමික-යෙක් අනුදන්තා ලද්දේ දූ”යි “එසේය මහරජ”යි “වහන්ස එසේ වී නම් හිම-යනට ආරාමිකයකු දෙමි”යි. ඉක්බිති මගධාබිපති සෙනිය බිම්බර රජ තෙමේ ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවන්ට ආරාමිකයකු දීමට ගිවිස නො සිහිකොට කලකින් සිහි එළවා හැම කාර්යෙහි යුත් එක්තරා මහඥානියකු ඇමැතිය,- “තෙල මා විසින් හිමියනට යම් ආරාමිකයෙක් ගිවිස්තා ලද්දේ නම් ඒ ආරාමික තෙම දෙන ලද්දේදූ”යි “දෙවයන්වහන්ස හිමියනට ආරාමිකයෙක් නො දෙන ලදූ”යි “කොල එය මෙසින් කෙතෙක් කල් ඉන්ම ගියේ දූ”යි ඉක්බිති මහාමාත්‍ය තෙමේ දවස් ගැණ මගධාබිපති සෙනිය බිම්බර රජහට මෙය සැළ කෙළේය. “දෙවයන් වහන්ස පන්සියක් දවසැ”යි “කොල එසේ වී නම් හිමියනට ආරාමිකයන් පන් සියයක් දෙව”යි “එසේය දෙවයන් වහන්සැ”යි ඒ මහඥානී තෙමේ මගධාබිපති සෙනිය බිම්බර රජහට පිළිවදන් දී ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරුන්හට ආරාමිකයන් පන්සියයක් දුනි වෙත ම ගමෙක් පිහිටියේ ය එය ආරාමිකාගම”යි කිහ, එය පිළිඤ්චම” යි ද කීනු

3 තෙන ඛො පන සමයෙන ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, නසමිං ගාමකෙ කුට්ඨපගො හොති අථ ඛො ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, පුබ්බතහසමයං නිවාසෙත්වා පතතච්චරමාදය පිලිඡ්චගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි තෙන ඛො පන සමයෙන තසමිං ගාමකෙ උසාවො හොති දුරකා¹ අලඛකතා මාලාකිතා කිලනති.

4 අථ ඛො ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, පිලිඡ්චගාමකෙ සපදනං පිණ්ඩාය වරමානො යෙන අඤ්ඤාතරස්ස ආරුමිකස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිත්වා පඤ්ඤාතෙන ආසතෙ නිසිදි තෙන ඛො පන සමයෙන තස්සා ආරුමිකිනියා ධිනා අඤ්ඤා දුරකෙ අලඛකතෙ මාලාකිතෙ පසසිත්වා රෙදති. “මාලං මෙ දෙථ, අලඛකාරං මෙ දෙථ”ති අථ ඛො ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, තං ආරුමිකිනීං එතදවොච “කිසසායං දුරිකා රෙදති”ති “කිසසායං දුරිකා රෙදති”ති “අයං භතෙන දුරිකා අඤ්ඤා දුරකෙ අලඛකතෙ මාලාකිතෙ පසසිත්වා රෙදති. “මාලං මෙ දෙථ, අලඛකාරං මෙ දෙථ”ති “කුතො අමහාකං දුග්ගතානං මාලා, කුතො අලඛකාරං”ති² අථ ඛො ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, අඤ්ඤාතරං තිණ්ණෙසුපකං ගහෙත්වා තං ආරුමිකිනීං එතදවොච “භඡිමං තිණ්ණෙසුපකං තස්සා දුරිකාය සිසෙ පටිමුඤ්චා”ති අථ ඛො සා ආරුමිකිනී තං තිණ්ණෙසුපකං ගහෙත්වා තස්සා දුරිකාය සිසෙ පටිමුඤ්චී, සා අහොසි සුවණ්ණමාලා අභිරුපා දස්සනීයා පාසාදිකා, තඡච තාදිසා රඤ්ඤාපි අනෙතපුරෙ සුවණ්ණමාලා, මනුස්සා රඤ්ඤා මාගධස්ස සෙනියස්ස බිම්බිසාරස්ස ආරොවෙසුං “අමුකස්ස දෙව ආරුමිකස්ස ඝරෙ සුවණ්ණමාලා අභිරුපා දස්සනීයා පාසාදිකා, තඡච තාදිසා දෙවස්සාපි අනෙතපුරෙ සුවණ්ණමාලා කුතො තස්ස දුග්ගතස්ස, නිසංසයං වොරිකාය ආභතා”ති අථ ඛො රුජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො තං ආරුමිකකුලං බන්ධාපෙසි

5 දුතියමපි ඛො ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, පුබ්බතහසමයං නිවාසෙත්වා පතතච්චරමාදය පිලිඡ්චගාමකං පිණ්ඩාය පාවිසි පිලිඡ්චගාමකෙ සපදනං පිණ්ඩාය වරමානො යෙන තස්ස ආරුමිකස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිත්වා පටිච්ඡස්සකෙ පුච්ඡ “කහං ඉදං ආරුමිකකුලං ගත”නති. “එතිස්සා භතෙන සුවණ්ණමාලාය කාරණා රඤ්ඤා බන්ධාපිත”නති

6 අථ ඛො ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, යෙන රඤ්ඤා මාගධස්ස සෙනියස්ස බිම්බිසාරස්ස නිවෙසනං, තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිත්වා පඤ්ඤාතෙන ආසතෙ නිසිදි අථ ඛො රුජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො යෙනායසමා පිලිඡ්චවෙත්, තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිත්වා ආයසමනං පිලිඡ්චවෙත්, අභිවාදෙත්වා එකමනං නිසිදි එකමනං නිසින්නං ඛො රුජානං මාගධං සෙනියං බිම්බිසාරං ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, එතදවොච “කිසස මහාරුජ ආරුමිකකුලං බන්ධාපිත”නති තස්ස භතෙන ආරුමිකස්ස ඝරෙ සුවණ්ණමාලා අභිරුපා දස්සනීයා පාසාදිකා, තඡච තාදිසා අමහාකමපි අනෙතපුරෙ සුවණ්ණමාලා, කුතො තස්ස දුග්ගතස්ස, නිසංසයං වොරිකාය ආභතා”ති. අථ ඛො ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, රඤ්ඤා මාගධස්ස සෙනියස්ස බිම්බිසාරස්ස පාසාදං සුවණ්ණනති අභිමුච්චි, සො අහොසි සබ්බසොචණ්ණමයො “ඉදං පන තෙ මහාරුජ තාච බහුං සුවණ්ණං කුතො”ති “අඤ්ඤාතං භතෙන, අයසස්සෙව සො ඉදධානුභාවො”ති තං ආරුමිකකුලං මුඤ්චාපෙසි

3 එසමයෙහි ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙමේ ඒ ගමෙහි කුටුපග වූයෙක් වෙයි ඉක්බිති ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙමේ පෙරවරායෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ පිළිඤ්චමට පිඬු පිණිස පිවිසියේ ය එකල්හි ඒ ගමෙහි උපකාවයෙක් වෙයි දරුවෝ අබරණින් සදන ලද්දහු මල්දමින් සදන ලද්දහු ක්‍රීඩා කෙරෙත්

4 ඉක්බිති ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙමේ පිළිඤ්චමෙහි ගෙපිළිවෙළින් පිඬු පිණිස හැසිරෙන්නේ එක්තරා ආරාමිකයකුගේ නිවෙස්ත වෙත එළඹ පාතවූ අස්තෙහි හුන්නේ ය එසමයෙහි ඒ ආරාමික බිරිඳගේ දිගැති තොමෝ අත් දරුවන් අබරණින් සදනලදුවන් මල්දමින් සදනලදුවන් දැක මට මල්දමක් දෙව, මට පළඳතාවක් දෙව'යි හඬා ඉක්බිති ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙමේ ඒ ආරාමික බිරිඳට මෙය කිය 'කුමකට මේ දූරිය හඬා දූ'යි වහන්ස, මේ දූරිය අත් දරුවන් අබරණින් සදනලදුවන් මල්දමින් සදන ලදුවන් දැක 'මට මල්දමක් දෙව' මට පළඳතාවක් දෙව'යි හඬා දුගි අපට මල්දම් කොසින් ද? අබරණ කොසින් ද?' යි ඉක්බිති ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙමේ එක්තරා තණසුමුවක් ගෙණ ඒ ආරාමික බිරිඳට මෙය කිය 'ඉඳ මේ තණසුමුව ඒ දූරියගේ හිසෙහි පළඳව යි ඉක්බිති ඒ ආරාමිකයාගේ බිරිඳ ඒ තණසුමුව ගෙණ ඇගේ හිසෙහි පාළදවූ ය එය මහාරු ඇති දූකුමිකලු ප්‍රසාද එළවන සවණ්මාලාවක් වූ ය රජුගේ ඇතොවුරෙහි දු එබඳු සවණ්මාලා-යෙක් තැනි මිනිස්සු මගධෙවර සෙනිය බිම්බිසාර රජහට දැන්වූහ "දෙවයන් වහන්ස, අසුවල් ආරාමිකයාගේ ගෙහි මහාරු ඇති දූකුමිකලු ප්‍රසාද එළවන සවණ්මාලායෙක් ඇත දෙවයන් වහන්සේගේ ඇතොවුරෙහි දු එබඳු සවණ්මාලායෙක් තැනි ඒ දුගිපුරාමයාහට කොසින් ද? නිසාකයෙන් සොරකමින් ගෙණෙන ලද වතා" යි ඉක්බිති මගධාධිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජ තෙම ඒ ආරාමික කුලය සිර කරවී ය

5 දෙවනවට ද ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙම පෙරවරායෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ පිළිඤ්චමට පිඬු පිණිස පිවිසියේ ය පිළිඤ්චමෙහි ගෙපිළිවෙළින් පිඬු පිණිස හැසිරෙණ්ණයේ ඒ ආරාමිකයාගේ නිවෙස්ත වෙත එළඹියේ ය එළඹ එක්බිති ගෙහි මිනිසුන් විවාළේ ය "මේ ආරාමික කුලය කොහි ගියේ දූ" යි "වහන්ස, තෙල සවණ්මාලාව නිසා රජු විසින් බඳවන ලද" යි

6 එකල්හි ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙම මගධාධිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජුගේ නිවෙස්ත කර එළඹ පණවන ලද අස්තෙහි වැඩහුන්නේ ය ඉක්බිති මගධාධිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජ තෙම ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙරුන් වෙත එළඹ ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙරුන් වැඳ එකත්පස් ව හුන්නේ ය එකත්පස් ව හුන් මගධාධිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජහට ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙරණුවෝ මෙය කීහ "මහරජ, කුමක් හෙයින් ආරාමිකකුලය බඳවනලද දූ" යි "වහන්ස, ඒ ආරාමිකයාගේ ගෙහි මහාරු ඇති දූකුමිකලු ප්‍රසාද එළවන සවණ්මාලායෙක් ඇත එබඳු සවණ්මාලායෙක් අපගේ ඇතොවුරෙහිදු තැනි ඒ දුගිපුරාමයාහට කොසින් ද? එකත්තෙන් සොරකමින් ගෙණෙන ලද වතා" යි එකල්හි ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙරණුවෝ මගධාධිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජුගේ ප්‍රසාදය රන්මුවා වේවා යි ඉටුහ ගේ සියල්ල රන්මුවා වූයේ විය "මහරජ, තොපට මේ මෙනෙක් බොහෝ රන් කොසින් දූ" යි "වහන්ස, හේ හිමියන්ගේ ම සංඥානුභාවයෙකැ යි දන්නා ලද" යි ඒ ආරාමික කුලය මිදවී ය

7 මනුස්සා අයෝග නිර පිළිඤ්චවෙත්ත සරුජ්ඣාය පරිසාය උත්තර-
 මනුස්සාධම්මා¹ ඉද්ධිපාටිභාරියං දසසිතනති අත්තමනා අභිපසන්තා
 ආයසමනො පිළිඤ්චවජ්ජන්ත පඤ්චහෙසප්පාති අභිහරිංසු සෙය්‍යපිදං.
 “සප්පි නවනීතං තෙලං මධු එංඤ්ඤං” පකතියාපි ව ආයසමා පිළිඤ්චවෙත්ත,
 ලංභී භොති පඤ්චන්තං හෙසප්පාතං, ලද්ධං ලද්ධං පරිසාය විසංසෙජ්ඣති
 පරිසා වස්ස භොති බාහුලිකා, ලද්ධං ලද්ධං කොළමොපි සට්ඨං පුරෙත්වා
 පටිසාමෙති පරිසායවතානිපි ඵවිකායොපි පුරෙත්වා වාතපාතෙසු
 ලග්ගෙති, තාති ඔලිතවිලිතාති නිවස්නති උඤ්ඤරෙහිපි විහාරා ඔකිණ්ණෙවි-
 කිණ්ණො භොනති. මනුස්සා විහාරවාටිකං ආභිඤ්ඤානා පසසිත්වා
 උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති “අනෙත්වාකොට්ඨාගාරිකා ඉමෙ සමණා
 සකාසපුත්තියා, සෙය්‍යපාපි රුජා මාගධො සෙනිගො ඕමඛිසාරො”ති අසෙය්‍යාසුං
 බො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං බියන්තානං විපාවෙන්තානං
 යෙ තෙ භික්ඛු අප්පිච්ඡා තෙ උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති. “කථං හි
 තාම භික්ඛු ඵවරුපාය බාහුලයාය වෙනෙස්සනති”ති

8 අථ බො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “සච්චං කිර
 භික්ඛවෙ භික්ඛු ඵවරුපාය බාහුලයාය වෙනෙන්නි”ති² “සච්චං හගවා ” විගර්හි
 බුද්ධො හගවා. “කථං හි තාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා ඵවරුපාය බාහුලයාය
 වෙනෙස්සනති” තෙනං භික්ඛවෙ අපපසන්තානං වා පසාදයං -පෙ- ඵවඤ්ච පත
 භික්ඛවෙ ඉමං සිකකාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ ”

“යාති බො පන තාති ගිලානානං හික්ඛුනං පටිසායනියාති
 හෙසප්පාති සෙය්‍යපිදං සප්පි නවනීතං තෙලං මධු එංඤ්ඤං, තාති
 පටිගග්ගෙත්වා සත්තාගපරමං සනතිධිකාරකං පටිභුඤ්ජිතබ්බාති. තං
 අනික්ඛාමයතො නිසංගතියං පාචිතනියනති”

9 යාති බො පන තාති ගිලානානං හික්ඛුනං පටිසායනියාති
 හෙසප්පාතිති—

සප්පි තාම: ගොසප්පි වා අජ්ඣාසප්පි වා මග්ගසප්පි වා³ යෙසං මංසං
 කප්පති තෙසං සප්පි

නවනීතං තාම තෙසං යෙව නවනීතං

තෙලං තාම: තිලතෙලං ආසපතෙලං මධුකතෙලං ඵරණිකතෙලං
 වසාතෙලං.

මධු තාම: මකඛිකා මධු.

එංඤ්ඤං තාම: උච්ඡ්චතා නිබ්බන්තං

තාති පටිගග්ගෙත්වා සත්තාගපරමං සනතිධිකාරකං පටිභුඤ්ජි-
 තබ්බාති සත්තාගපරමතා පරිභුඤ්ජිතබ්බාති

තං අනික්ඛාමයතො නිසංගතියං භොතිති අරුඤ්ඤානමනෙ
 නිසංගතියං භොති. නිසංසජ්ඣතබ්බං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා
 ඵවඤ්ච පත භික්ඛවෙ නිසංසජ්ඣතබ්බං. “ඉදං මෙ හතෙත හෙසප්පං සත්තාගා-
 නික්ඛන්තං නිසංගතියං, ඉමාහං සබ්බස්ස නිසංසජ්ඣමි”ති — දදෙය්‍යහති-
 දදෙය්‍යහති — ආයසමනො දමමි”ති

1 6.33. පෙය්. 2 ගොසප්පි පෙය්. 3 පෙය්.

7 මිනිස්සු 'පිලිඤ්චවත්තිමයන් විසින් සරුජක පිරිස්හි උතුරාමිනිස්-දමින් සාදනිප්‍රාතිහායාදී දක්වන ලද්දේ ය' යි සතුටුසිත් ඇත්තාහු වෙසෙසින් ප්‍රසන්න වූවාහු ආයුෂමත් පිලිඤ්චවත්ති තෙරාතට පස්බෙහෙන් එළාවූහ හේ මෙසේ ය ගිතෙල් යා වෙඬරා යා තෙල් යා මිහි යා පැණි යයි පියවිනුදු ආයුෂමත් පිලිඤ්චවත්ති තෙරණුවෝ පස්බෙහෙන් ලබනසුලු වෙති ලද ලද දෑ පිරිසෙහි විසර්ජි ඔබගේ පිරිස ද බාහුලික වෙයි ලද ලද දෑ මහසාලෙහිදු කළයෙහිදු පුරා සහවා තබයි පෙරහනුදු පිහිවා දු පුරා වාසවුළුවල එල්වා තබයි ඒවා යටටත් දෙපසටත් ගිලිහුණාහු සිටිත් මියන් විසිනුදු විහාරයෝ අවකිණි විකිණි වූවාහු වෙන් මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි හාසිරෙන්තාහු දෑක අවඥ කෙරෙහි නුගුණ කියති දෙස් පහල කෙරෙන් "මේ ශ්‍රමණශාසනාප්‍රත්‍යයෝ මගධාධිපති සෙනරිය බිම්බිසාර රජහු සෙතින් ඇතුළු කොටුගුළු ඇත්තාහු ය" යි භික්ෂුහු අවඥ කරණ නුගුණ කියන දෙස් පහල කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසූහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙන් තම් ඔහු අවඥ කෙරෙහි නුගුණ කියති දෙස් පහල කෙරෙන් "කෙසේ නම් භික්ෂුහු මෙබඳු බහුල පැවැතුම් ඇති බවට සිතූහ ද" යි

8 ඉක්කිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වෛපවත් සාල කළහ "සාබ්‍ය ද මහණෙනි, භික්ෂුහු මෙබඳු බහුල පැවැතුම් ඇති බවට සිතත් ද" යි 'සාබ්‍ය භාග්‍යවතුන් වහන්ස' භාග්‍යවත් බුදුහු ගඬා කළහ "කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුල්‍යපුරාණයෝ මෙබඳු බහුල පැවැතුම් ඇති බවට සිතූහ ද" යි මහණෙනි, තෙල නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසා වූ

"ගිලන් මහණුන් විසින් වැලැඳියසුනු වූ යම් භෞමික කෙනෙක් වෙද්ද, හෙ මෙසේ ය ගිතෙල් යා වෙඬරා යා තෙල් යා මිහි යා පැණි යි. ඒවා පිළිගෙන සන්දවසක් පරම කොට ඇති කාලයක් සහතික කොට වැලැඳිය සුත්තාහ. ඒ (සත්‍යාහකාලය) ඉක්මවන්නාහට නිසර්ජිත වේ" යයි

9 යාහි වො පන නාහි ගිලානානං භික්ෂුනං පටිසායනියාහි හෙසජ්ජාහි යනු.

සප්පි නම් ගවගිතෙල් වේවයි එළගිතෙල් වේවයි මිහිගිතෙල් වේවයි යම් කෙනෙකුන්ගේ ඔස් කැප වේ නම් ඔවුන්ගේ ගිතෙල්

නවනිත නම් ඔවුන්ගේ ම වෙඬරා ය

තෙල නම් තලතෙල් හබතෙල් මිතෙල් එරඹුතෙල් වූරාණුතෙල්

මවු නම් ම පැණි.

ඵාණිත නම් උගුයෙන් නිපන්නේ යි.

නාහි පටිසායනෙධො සත්‍යාහපරමං සනතිකිසාරකං පටිභුඤ්ජි-තබ්බාහි යනු සන්දවසක් පරම කොට වැලැඳිය සුත්තාහ

තං අතිකතාමයමනා නිසංඝගිසං භොති යනු අට වැනි අරුණ තැගෙන කල්හි නිසර්ජි වෙයි සත්‍යාහට හෝ ගණනාව හෝ පුතුලක්හට හෝ නිසර්ජියසුනු ය තවද මහණෙනි, මෙසේත් නිසර්ජියසුනු ය 'වහන්ස, මාගේ මේ බෙහෙත් සන්දවසක් ඉක්මවියේ නිසර්ජි විය මේ මෙය සත්‍යාහට නිසර්ජි' යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහ යි ආයුෂමත්හට දෙව් යි

10 සත්තාභාවිකකතො අතිකකතාසඤ්ඤි, නිසංගතියං පාවිතතියං සත්තාභාවිකකතො චෙමතිකො, නිසංගතියං පාවිතතියං සත්තාභාවිකකතො අතිකකතාසඤ්ඤි, නිසංගතියං පාවිතතියං අනට්ඨිතෙ අට්ඨිතසඤ්ඤි, නිසංගතියං පාවිතතියං

11 අවිසංජජිතෙ විසංජජිතසඤ්ඤි, අනට්ඨිතවට්ඨිතසඤ්ඤි,¹ අවිතට්ඨිතවට්ඨිතසඤ්ඤි, අදබ්බික දබ්බිකසඤ්ඤි, අවිලුතො විලුතාසඤ්ඤි, නිසංගතියං පාවිතතියං

12 නිසංඛං පටිලභිතා න කාසිකෙන පරිභොගෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බං න අප්පෙකාගරිතබ්බං, පදීපෙ වා කාලවණ්ණෙ වා උපතෙතබ්බං අඤ්ඤාන භික්ඛූතා කාසිකෙන පරිභොගෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බං, න අප්පෙකාගරිතබ්බං

13 සත්තාභාවිකකතො අතිකකතාසඤ්ඤි, අපතති දුක්ඛට්ඨාස සත්තාභාවිකකතො චෙමතිකො, අපතති දුක්ඛට්ඨාස සත්තාභාවිකකතො අතිකකතාසඤ්ඤි, අනාපතති.

14 අනාපතති අනෙතාසත්තාභං අභිට්ඨාති, විසංජජති, නසංගි, විකසංගි, ඛයංගි, අවජ්ජිතා ගණහතති, විසංසං ගණහතති, අනුප-සම්පන්නාසං වතෙතන, වතෙතන, මුතෙතන, අනපෙකෙතා දතා පටිලභිතා පරිභුඤ්ජති, උම්මතතකසං, අදිකමමිකසංගි

නෙසජ්ජිකිකාපදං නිබ්බිතං

5. 3. 4.

වසයිකසාවක සිකිකාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤියං විහරති ජේතවතෙ අනාඨපිණ්ඩිකාසං ආරාමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන භගවතා භික්ඛූතං වසයිකසාවිකා අනුඤ්ඤාතා භොති ජබ්බගගිසා භික්ඛු “භගවතා වසයිකසා-පිකා අනුඤ්ඤාතා”ති පටිගලේචව² වසයිකසාවිකාවිවරං පරිසෙසනති, පටිගලේචව කතා නිවාසෙතති ජිණ්ණාය වසයිකසාවිකාය නග්ගා කායං ඔවසංසාපෙතති යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජා තෙ උප්ඤ්ඤායනති බිග්ගති විපා-වෙනති “කථං හි නාම ජබ්බගගිසා භික්ඛු පටිගලේචව වසයිකසාවිකාවිවරං පරිසෙසිසංසනති, පටිගලේචව කතා නිවාසෙසංසනති, ජිණ්ණාය වසයිකසා-පිකාය නග්ගා කායං ඔවසංසාපෙසංසනති”ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතඤ්ඤං ආරොවෙසුං “සච්චං කිර තුලෙහ භික්ඛවෙ පටිගලේචව වසයික-සාවිකාවිවරං පරිසෙසථ, පටිගලේචව කතා නිවාසෙථ, ජිණ්ණාය වසයික-සාවිකාය නග්ගා කායං ඔවසංසාපෙසථ”ති³ ‘සච්චං භගවා’ විහරති බුද්ධො භගවා. “කථං හි නාම තුලෙහ මොඤ්ජුරිසං පටිගලේචව වසයිකසාවිකාවිවරං පරිසෙසිසංසථ, පටිගලේචව කතා නිවාසෙසංසථ, ජිණ්ණාය වසයිකසාවිකාය නග්ගා කායං ඔවසංසාපෙසංසථ තෙනං මොඤ්ජුරිසං අපපන්නානං පා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකිකාපදං උද්දිසෙය්‍යථ”

1 අපට්ඨිතසඤ්ඤි 2 පටිකාලවච 3 ප සං

10 සන්දවසක් ඉක්මගියෙහි ‘ඉක්මනා’ යි සන් ඇතියේ නිසැභිපවිති වෙයි සන්දවසක් ඉක්මගියෙහි විමති ඇතියේ නිසැභිපවිති වෙයි සන්දවසක් ඉක්මගියෙහි ‘නො ඉක්මනා’ යි සන් ඇතියේ නිසැභි පවිති වෙයි නොඉටනලදුයෙහි ‘ඉටනලදු’ යි සන් ඇතියේ නිසැභිපවිති වෙයි

11. නො විසර්තලදුයෙහි ‘විසර්තලදු’ යි සන් ඇතියේ, නො නවුයෙහි ‘නව’ යි සන් ඇතියේ, නො වානාසුනෙහි ‘වානාසුනා’ යි සන් ඇතියේ, නොදුටුනෙහි ‘දුටුනා’ යි සන් ඇතියේ, නො පාහැරගන්තාලදුයෙහි ‘පාහැර ගන්තාලදු’ යි සන් ඇතියේ නිසැභිපවිති වේ

12 නිසර්තලද්ද ලැබ කායිකපරිභොගයෙන් පරිභොග නොකටයුතු ය. පරහලා නො කටයුතු ය පහතෙහි හෝ කළුපලෙව් දීමෙහි හෝ එළවිය යුතු ය අන් මහණක්හු විසින් කායික පරිභොගයෙන් පරිභොග කටයුතු ය පරහලා නො කටයුතු

13 සන්දවසක් නොඉක්මගියෙහි ‘නො ඉක්මනා’ යි සන් ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි සන්දවසක් නොඉක්මගියෙහි විමති ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි සන්දවසක් නොඉක්මගියෙහි ‘නො ඉක්මනා’ යි සන් ඇතියේ ඇවැත් තැනි

14 ඇතුළු සන්දවස්හි ඉටා නම් විසර්, නම්, නායේ නම්. වානායේ නම්, දවේ නම්, අසිදා ගණිත් නම්, විස්වාසි ව ගණිත් නම්, අනුපසපනක්හට දෙනලද්දෙන්, හරණලද්දෙන්, මුදනලද්දෙන්, නිරපෙක්ෂක ව දී තාවත ලැබ පරිභොග කෙරේ නම්, උමතතකයහට, ආදිකමකයහට ඇවැත් තැනි යි

හෙතෙම ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 3. 4.

වසිකසාටික ශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්තුවර සම්පයෙහි වූ අතේ-පිඬුසිටුහුගේ දෙව්රම් වෙහෙරෙහි වැඩ වෙසෙති තවද එසමයෙහි භාග්‍ය-වතුන් විසින් භික්ෂුන්ට වැසිසළුසිටුර අනුදන්තා ලද වෙයි සමගමගණනු ‘භාග්‍යවතුන් විසින් වැසිසළුව අනුදන්තාලදු’ යි කාල ම වැසිසළුසිටුරු සොයති කාල ම කොට නිවාසනය කෙරෙති, වැසිසළුසිටුර දිර්ගිය කල්හි ලිහිණි ව කය තෙමින් යම් මහණ කෙතෙක් අලොච්ඡ වෙත් තම ඔහු අටඤ්ඤා කෙරෙති නුගුණ නියති දෙස් පහල කෙරෙත් ‘කෙසේ නම් සමග-මගණනු කාල ම වැසිසළුසිටුරු සෙවුනු ද, කාල ම කොට නිවාසනය කළාහු ද, වැසිසළුසිටුරු දිර්ගිය කල්හි ලිහිණි ව කය තෙමුනු ද’ යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ලෙපවත් සැල කළහ “සැබෑ ද මහණෙනි, තෙපි කාල ම වැසිසළුසිටුරු සෙවුනු ද, කාල ම කොට නිවාසනය කරවු ල, වැසිසළුව දිර්ගිය කල්හි ලිහිණි ව කය තෙමුනු ලා’ යි ‘සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස’ භාග්‍යවත් බුදුහු ගඬා කළහ “තුච්ඡුරුපයෙනි, කෙසේ නම් තෙපි කාල ම වැසිසළුසිටුරු සෙවුනු ද, කාල ම කොට නිවාසනය කළහු ද, වැසිසළුව දිර්ගිය කල්හි ලිහිණි ව කය තෙමුනු ද තුච්ඡුරුපයෙනි, තෙල නො පහන් වූවන්ගේ පාහැදිම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් වේ ශික්ෂාපදය උදෙසා”

“මාසො සෙසො ගිමහානනභි භික්ඛුනා වසසිකසාවිකව්වර. පඤ්ඤෙයිතබ්බං අද්දාමාසො සෙසො ගිමහානනභි කඨා නිවාසෙතබ්බං. ඔරෙන ඵෙ මාසො සෙසො ගිමහානනභි වසසිකසාවිකව්වර. පඤ්ඤෙසංය, ඔරෙනද්දාමාසො සෙසො ගිමහානනභි කඨා නිවාසෙසංය, නිසංගග්ගං පාවිතභිස”නභි

2 මාසෝ සෙසෝ ගිවිසානනැති හිතනුනා වසසිකසාරිකවිවරං පරිඥෙසිභබ්බනාඪි යෙ මනුස්සා පුබ්බෙපි වසසිකසාරිකවිවරං දෙනති තෙ උපසඞ්කමිනා ඵවමස්සු වවනියා “කාලො වසසිකසාරිකාය, සමයො වසසිකසාරිකාය, “අඤ්ඤාපි මනුස්සා වසසිකසාරිකවිවරං දෙනති”ති න වතතබ්බා “දෙථ මෙ වසසිකසාරිකවිවරං, ආභරථ මෙ වසසිකසාරිකවිවරං, පරිවතොථ මෙ වසසිකසාරිකවිවරං, වෙනාපෙථ මෙ වසසිකසාරික-විවරනති”

අදාමාසෝ සෙසෝ ගිලහානන් කඩා නිව්සෙතබ්බන් අදාමාසෝ සෙසෝ ගිලහානෙ කඩා නිව්සෙතබ්බො

**බණ්ඩන වෙ මාසෝ සෙසෝ ගිවිසුමකින් අතිරේකමාසේ සේසේ
ගිවිසුමක වසෑකසාවිකවීවරං පරිසෙසති, නිසංගයියං පාවිතතියං**

[illegible]

3 අතිරේකමාසේ සේසේ ගිවිසානෙ අතිරේකසඳුද්දී, වසයිකසාරික-
ච්චරං පරියෙසනී, නිසංගනියං පාවිතනියං අතිරේකමාසේ සේසේ ගිවිසානෙ
වෙමනිකො වසයිකසාරිකච්චරං පරියෙසනී, නිසංගනියං පාවිතනියං අතිරේක-
මාසේ සේසේ ගිවිසානෙ උපකාසඳුද්දී, වසයිකසාරිකච්චරං පරියෙසනී,
නිසංගනියං පාවිතනියං

4 අතිරේකදාමාසය සෙසේ ගිවිසාගෙන අතිරේකසඳුද්දී කළා නිවාසෙහි, නිසාගහියං පාවිච්ඡියං අතිරේකදාමාසය සෙසේ ගිවිසාගෙන වෙමිනිකො කළා නිවාසෙහි, නිසාගහියං පාවිච්ඡියං අතිරේකදාමාසය සෙසේ ගිවිසාගෙන ඌනකසඳුද්දී කළා නිවාසෙහි, නිසාගහියං පාවිච්ඡියං

5 සතියා වසසිකපාටිකයා නගෙනා කායං ඔවසසාපෙති, ආපනති දුක්ඛ-
වසස උභතකමාසෙ සෙසෙ ගිමානෙ අතිරෙකසඤ්ඤී, ආපනති දුක්ඛවසස.
උභතකමාසෙ සෙසෙ ගිමානෙ වෙමිනිකො, ආපනති දුක්ඛවසස උභතකමාසෙ
සෙසෙ ගිමානෙ උභතකසඤ්ඤී, අනාපනති

[illegible]

1 නිවැසි, සුදාස, බාහිර

“ගිමන් ආරමස සමබනි මසෙක් ශෙෂ ව සිටියේ යයි මහණුන් විසින් වැසිසළසිවුර සෙවියයුතු ය. ගිමන් ආරමස සමබනි අඩමසෙක් ශෙෂ ව සිටියේ යයි කොට නිමවා හැන්ද යුතු ය. ඉදින් ගිමන් ආරමස සමබනි මසෙක් ශෙෂ යයි (කියයුතු නැත) මෑත භාගයෙහි වැසිසළසිවුරක් සොයා නම් ගිමන් ආරමස සමබනි අඩ-මසෙක් ශෙෂ යයි කියයුතු නැත මෑතභාගයෙහි කොට නිවාසනය කෙරේ නම් නිසඟිපවිති වේ”යයි.

2. මාසො සෙසො ගිමනානානි භික්ෂුනා වසතිකසාරිකවිවරං පටියෙසිතබ්බං යනු යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙරත් වැසිසළසිවුරු දෙද්ද ඔවුන් වෙත එළඹ මෙසේ කියයුත්තාහ: “වැසිසළවට කාලය වෙයි වැසි-සළවට සමය වෙයි අන් මිනිස්සු ද වැසිසළ සිවුරු දෙතැ”යි “මට වැසි-සළසිවුරක් දෙන්න මට වැසිසළසිවුරක් ගෙණෙන්න මට වැසිසළසිවුරක් පිරිවටා දෙන්න මට වැසිසළසිවුරක් විකොට ගෙණ දෙන්නැ”යි නො කියයුත්තාහ

අදාමාසො ශසසො ගිමනානානි කාපො නිවාසෙතබ්බං යනු අඩමසක් ශෙෂ ව සිටි ගිමනානයෙහි කොට නිමවා හැන්ද යුතු ය.

ඉරෙත වෙ මාසො ශසසො ගිමනානං යනු අයිර මසක් ශෙෂව සිටි ගිමනානයෙහි වැසිසළසිවුර සොයා නම් නිසඟිපවිති වේ.

ඉරෙතදාමාසො ශසසො ගිමනානං යනු අයිර අඩමසක් ශෙෂ ව සිටි ගිමනානයෙහි කොට නිමවා හදි නම් නිසඟි වේ සබ්බසාට හෝ ගණයාට හෝ පුද්ගලයාට හෝ නිසාදිය යුතු යි මහණෙනි, මෙසේත් නිසාදියයුතු යි “වහන්ස මගේ මේ වැසිසළසිවුර අයිර අඩමසක් ශෙෂව සිටි ගිමනානයෙහි සොයන ලද්දේ අයිර අඩමසක් ශෙෂ ව සිටි ගිමනානයෙහි කොට නිමවා හදින ලද්දේ නිසඟි විය මම් මෙය සහනට නිසජම් දෙන්නේ යයි දෙන්නාහු යයි ආයුෂමත්භට දෙමි”යි

3 අයිර මසක් ශෙෂ වූ ගිමනානයෙහි අයිර සන් ඇතියේ වැසි-සළසිවුර සොයා නම්, නිසඟිපවිති වෙයි අයිර මසක් ශෙෂ වූ ගිමනානයෙහි විමති ඇත්තේ වැසිසළසිවුර සොයා නම් නිසඟිපවිති වෙයි අයිර මසක් ශෙෂවූ ගිමනානයෙහි උනුසන් ඇතියේ වැසිසළසිවුරක් සොයා නම් නිසඟිපවිති වේ

4 අයිර අඩමසක් ශෙෂවූ ගිමනානයෙහි අයිරසන් ඇතියේ කොට නිමවා හදි නම් නිසඟිපවිති වෙයි අයිර අඩමසක් ශෙෂවූ ගිමනානයෙහි විමති ඇත්තේ කොට නිමවා හදි නම් නිසඟිපවිති වෙයි අයිර අඩමසක් ශෙෂ වූ ගිමනානයෙහි උනුසන් ඇතියේ කොට නිමවා හදි නම් නිසඟිපවිති වේ.

5 වැසිසළව ඇතිකල්හි ලිහිණිව කය තෙමා නම් දුකුලාඥාවන් වෙයි උනුමසක් ශෙෂවූ ගිමනානයෙහි අයිරසන් ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි, උනුමසක් ශෙෂවූ ගිමනානයෙහි විමති ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි උනුමසක් ශෙෂ වූ ගිමනානයෙහි උනුසන් ඇතියේ ඥාඥාත්තාහි

6 උනුඅඩමසක් ශෙෂ වූ ගිමනානයෙහි අයිරසන් ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි උනුඅඩමසක් ශෙෂ වූ ගිමනානයෙහි විමති ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි උනුඅඩමසක් ශෙෂ වූ ගිමනානයෙහි උනුසන් ඇතියේ ඥාඥාත්තාහි

7 අනාපතනි මාසො සෙසො ගිමහානනානි වසසිකසාපිකච්චරං පරියෙසනි, අද්ධමාසො සෙසො ගිමහානනානි කච්චා නිවාසෙති, උභතකමාසො සෙසො ගිමහානනානි වසසිකසාපිකච්චරං පරියෙසනි උභතකද්ධමාසො සෙසො ගිමහානනානි කච්චා නිවාසෙති, පරිඤ්ඤාය වසසිකසාපිකාය වසසං උකකඛඪීයති, නිවජ්ඣාය වසසිකසාපිකාය වසසං උකකඛඪීයති, ඛොවිජ්ඣා නිකඛිපිතඛං සමයෙන නිවාසෙනඛං අවජ්ජන-ච්චරස්ස, නට්ඨච්චරස්ස, ආපදසු, උමමනකස්ස, ආදිකමිකස්සාති

විසිතුසාවිකසිකඛ්ඤාපදං නිවේදනං.

5. 3. 5.

විවරජවත් නැත සිකඩාපදං.

1 තෙත සම්මේයන බුද්ධෝ භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජේතවනෙ අනාපඨිනකිකස්ස ආරාමේ තෙත ඛො පත සම්මේයන ආයස්මි උපතජ්ඣෙ සක්කාපුත්තො භාහුතො සද්ධි භාරිකං භික්ඛු එතදවොච “එභාටුසො ජත පදචාරිකං පක්කම්මස්සාමි”ති “නාභං භනෙන ගම්මස්සාමි, දුබ්බලවිචරෙති”ති “එභාටුසො අභනෙන විවරං දස්සාමි”ති තස්ස විවරං අද්ධි අස්සොසි ඛො සො භික්ඛු “භගවා කීර ජතපදචාරිකං පක්කම්මස්සාමි”ති අථ ඛො තස්ස භික්ඛුතො එතදභොසි - “තදුතාභං¹ ආයස්මා උපතජ්ඣෙත සක්කාපුත්තන සද්ධිං ජතපදචාරිකං පක්කම්මස්සාමි, භගවතා සද්ධිං ජතපදචාරිකං පක්කම්මස්සාමි”ති අථ ඛො ආයස්මා උපතජ්ඣෙ සක්කාපුත්තො තං භික්ඛු එතදවොච; “එඨිදුති ආටුසො ජතපදචාරිකං පක්කම්මස්සාමි”ති “නාභං භනෙන තස්ස සද්ධිං ජතපදචාරිකං පක්කම්මස්සාමි, භගවතා සද්ධිං ජතපදචාරිකං පක්කම්මස්සාමි”ති “යඨ පි නාභං ආටුසො විවරං අද්ධිං මස්ස සද්ධිං ජතපදචාරිකං පක්කම්මස්සාමි”ති කුපිතො අතතතමතො අවර්ජ්ඣෙ

2 අප බොහෝ සොහොනින් හිතමුණු එතර්ණයේ ඇරෙවෙයි යන තෙහි හිතමුණු අපවිල්ය, තෙහි උපකරණයන්හි බිහිවන විට, වෙනත් “කපං හි නාම අංගය” උපකරණ සංකල්පයෙන් හිතමුණු සංඛ්‍යා විවරය දැනට කුපිතො අනන්තයෙන් අවිච්ඡිද්‍යාති”නි? අප බොහෝ තෙහි හිතමුණු හඟවනො, එතර්ණයේ ඇරෙවෙයි. “සචං කිරි නං උපකරණ හිතමුණු සංඛ්‍යා විවරය දැනට කුපිතො අනන්තයෙන් අවිච්ඡිද්‍යාති”නි “සචං හඟව” විගර්හි බුද්ධි, හඟව, “කපං හි නාම නිමොක්ෂපුරිස හිතමුණු සංඛ්‍යා විවරය දැනට කුපිතො අනන්තයෙන් අවිච්ඡිද්‍යාති තෙතං මොක්ෂපුරිස අපරිසරයානං වා පසාද්‍යය -පප- එවැනි පන හිතමුණු ඉමං සිකාපදං උද්දායයාප”

1. အသံ၊ အညွှန်း၊

7 ගිමන් සිවුමසින් ලසක් ශෙෂ යයි වැසිසළසිවුරක් සොයා නම්, ගිමන් සිවුමසින් අභිමසක් ශෙෂ යයි කොට නිමවා හදි නම්, ගිමන් සිවුමසින් උනුමසක් ශෙෂ යයි වැසිසළසිවුර සොයා නම්, ගිමන් සාරමසින් උනුමසක් ශෙෂ යයි කොට හදි නම්, සොයන ලද වැසිසළව ඇති කල්හි වස පෙරට අදතා ලැබේ නම්, හදතා ලද වැසිසළව ඇති කල්හි වස පෙරට අදතා ලැබේ නම්, දෙවා බයා තැබියයුතු ය සුදුසුකල්හි හැන්දෙයුතු ය අසිදාගන්-සිවුර ඇතියාට, තට්ඨිවුර ඇතියාට, උවදුර ඇති කල්හි, උමචනකයහට, ආදිකම්මකයහට, ඇවැත් තැන්තේ යි

වසඞ්කසාවිකා ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 3. 5.

විවරඅවජ්ඣකා ශික්ෂාපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සම්පයෙහි ජෙනවන නම් වූ අතෝපිඬුනුගේ අරමිති වැඩ වසන සේක එසමයෙහි ආයුෂමත් උපනඤ්ඤා ශාක්‍යපුත්‍ර තෙමේ බැයාගේ සද්ධම්මාරික මහණක්හට මෙය කී ය “එව ඇවැත්නි, ජනපදවාරිකායෙහි යම්හ”යි “වහන්ස මම නො යන්නෙමි දුමුල් සිවුර ඇත්තෙමි”යි “එව ඇවැත්නි, මම තට්ඨිවුරක් දෙන්නෙමි”යි, ඔහුට සිවුරක් දිනි ඒ මහණ තෙමේ “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ජනපද වාරිකායෙහි වඩිනාහ”යි ඇසී ය ඉක්බිති ඒ මහණහට මේ සිත විය “මම දැන් ආයුෂමත් උපනඤ්ඤා ශාක්‍යපුත්‍රගන් හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි නො යන්නෙමි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි යන්නෙමි”යි ඉක්බිති ආයුෂමත් උපනඤ්ඤා ශාක්‍යපුත්‍ර තෙමේ ඒ මහණහට මෙය කී ය “එව ඇවැත්නි, දැන් ජනපද වාරිකායෙහි යම්හ”යි. “වහන්ස, මම නුඹ හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි නො යන්නෙමි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි යන්නෙමි”යි “ඇවැත්නි, මම තට්ඨිවුරක් දිනිමි ද එය මා හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි යන්නේ යයි (සිතා) දිනිමි”යි කිපියේ නො සතුටු වූයේ අසිදා ගත්තේ ය

2 ඉක්බිති ඒ මහණ තෙමේ භික්ෂුන්ට මෙ පවත් දැන්වී ය යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද, ඔහු හෙලා දකිති නුගුණ කියති දෙස් පතුරා වති “කෙසේ නම් උපනඤ්ඤා ශාක්‍යපුත්‍ර තෙමේ මහණහට තෙමේ සිවුරක් දී කිපියේ නොසතුටු වූයේ අසිදා ගත්තේ ද”යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වෙපවත් සැළ කළහ “සැබෑ ද” උපනඤ්ඤා නෝ මහණකුට තෙමේ සිවුරක් දී කිපියේ නො සතුටු වූයේ අසිදා ගත්තේ ද?යි “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස ” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහු සේක “දැව් පුරාමය, කෙසේ නම් නෝ මහණක්හට තෙමේ සිවුරක් දී කිපියේ නො සතුටු වූයේ අසිදා ගත්තේ ද?” “දැව් පුරාමය, තෙල නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස නෝ නො වෙයි “මහණෙනි, මේ සිකපදය වෙසේ උදෙසවු

“යො පන භික්ඛු භික්ඛුස්ස සාමං චිවරං දඬා කුපිතො අනතතමනො අවජ්ජෙය්‍යා වා අවජ්ජෙය්‍යා වා නිස්සග්ගියං පාවිතරියන්ති”.

3. යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙථ අබ්භෙදො භික්ඛුති

භික්ඛුස්සාති අඤ්ඤාස්ස භික්ඛුස්ස

සාමනාති සයං දඬා

චිවරං තාම: ඡන්තං චිවරාතං අඤ්ඤාතරං චිවරං විකප්පනුපගච්ඡමං

කුපිතො අනතතමනොති අතභිරඥො අහතවිතො, බ්ලජාතො

අවජ්ජෙය්‍යාති සයං අවජ්ජන්ති, නිස්සග්ගියං¹ පාවිතරියං

අවජ්ජෙය්‍යාති අඤ්ඤං අංණාපෙති, අපතති දුක්ඛටස්ස, සකිං අංණතො, බහුකම්පි අවජ්ජන්ති, නිස්සග්ගියං හොති නිස්සජ්නබ්බං සම්ඝස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිස්සජ්නබ්බං “ඉදං මෙ භතො චිවරං භික්ඛුස්ස සාමං දඬා අවජ්ජන්තං නිස්සග්ගියං, ඉමාහං සම්ඝස්ස නිස්සරාමි”ති—දදෙය්‍යාති—දදෙය්‍යන්ති—අයසමතො දම්මි”ති

4 උපසම්පන්නො උපසම්පන්නස්සඤ්ඤී චිවරං දඬා කුපිතො අනතතමනො අවජ්ජන්ති වා අවජ්ජෙය්‍යා වා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං උපසම්පන්නො වෙමිතිකො -පෙ- උපසම්පන්නො අනුපසම්පන්නස්සඤ්ඤී චිවරං දඬා කුපිතො අනතතමනො අවජ්ජන්ති වා අවජ්ජෙය්‍යා වා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං.

5 අඤ්ඤං පරික්ඛාරං දඬා කුපිතො අනතතමනො අවජ්ජන්ති වා අවජ්ජෙය්‍යා වා, අපතති දුක්ඛටස්ස අනුපසම්පන්නස්ස චිවරං වා අඤ්ඤං වා පරික්ඛාරං දඬා කුපිතො අනතතමනො අවජ්ජන්ති වා අවජ්ජෙය්‍යා වා, අපතති දුක්ඛටස්ස අනුපසම්පන්නො උපසම්පන්නස්සඤ්ඤී, අපතති දුක්ඛටස්ස අනුපසම්පන්නො වෙමිතිකො, අපතති දුක්ඛටස්ස අනුපසම්පන්නස්සඤ්ඤී, අපතති දුක්ඛටස්ස

6 අනාපතති සො වා දෙති, තස්ස වා විස්සසන්නො ගණ්ඨාති, උමෙත්තකස්ස, අදිකම්මිකස්සාති

විවරඅවජ්ජන සිකාපදං නිවර්තං.

1 නිස්සග්ගියං - පහාති, සත.

“යම් මහණෙක් මහණකුට තෙමේ ම සිවුරක් දී කිපියේ නො
සතුටු වූයේ අසිදා ගණී නම් හෝ අසිදා ගන්වන්නේ නම් හෝ නිසඟි
පවිති වේ” යයි

3 ගෞ පන යනු යමෙක් යම් බ්‍රහ්මයෙක්

හිඤ්ඤා යනු මෙ තෙමේ මේ අභියෝගී ‘හිඤ්ඤා’ යයි අදහස් කරණ ලදී.

හිඤ්ඤා යනු අන් මහණකුට ය

ආමං යනු තෙමේ ම දී

විවර තම් සවාදුරුම් සිවුරා අනුරෙත් එක්තරා විකප්පත් පොහෝනා
පාසුළු සිවුරකි

කුපිතො අනන්තමනො යනු තොපහත්වූයේ, ක්‍රොධයෙන් ගැටුණු
සිත් ඇත්තේ, හටගත් කෙලෙස් කණ්ණ ඇත්තේ

අවර්ණෙය්‍ය යනු: තෙමේ අසිදා ගණී තම් නිසඟිපවිති වේ

අවර්ණෙය්‍ය යනු අතෙකකු අණවා තම් දුකුලාඥාවන් වෙයි වරක්
අණවත ලද්දේ බොහෝ දෙයක් අසිදා ගණී තම් නිසඟි වෙයි සම්භයාට
හෝ ගණයාට හෝ පුද්ගලයාට හෝ නිසර්ජ්‍ය යුතු යි මහණෙනි, මෙසේ නිසර්ජ්‍ය
යුතු යි “වහන්ස, මගේ මේ සිවුර මහණකුට තමාම දී අසිදා ගන්නා ලද්දේ
නිසඟි විය මම් මෙය සහනට නිසර්ජ්‍ය”යි දෙන්නේය යි දෙන්නාහු යි
ආයුෂමත්භට දෙමි”යි

4 උපසපන් මහණකු කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියේ සිවුරක් දී
කිපියේ තොසතුටුවූයේ අසිදා ගණී හෝ අසිදා ගන්වයි හෝ නිසඟිපවිති
වෙයි උපසපන් මහණකු කෙරෙහි විමති ඇතියේ උපසපනක්හු
කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියේ සිවුරක් දී කිපියේ තොසතුටුවූයේ
අසිදා ගණී හෝ අසිදා ගන්වයි හෝ නිසඟිපවිති වේ

5 අන් පිරිකරක් දී කිපියේ තොසතුටු වූයේ අසිදා ගණී හෝ අසිදා ගන්වයි
හෝ දුකුලාඥාවන් වෙයි අනුපසපනකුට සිවුරක් හෝ අන් පිරිකරක් හෝ දී
කිපියේ තොසතුටුවූයේ අසිදා ගණී හෝ අසිදා ගන්වයි හෝ දුකුලාඥාවන් වෙයි.
අනුපසපනක්හු කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි.
අනුපසපනක්හු කෙරෙහි විමති ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි අනුපසපනක්හු
කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි

6 හෙ තෙමේ හෝ දේ තම්, ඔහුට විස්වස් ඇත්තේ හෝ ගණී තම්,
(ඔවුනට ද,) උන්විතතකයාට ද, ආදිකල්පිකයාට ද, ආවාත් තැත්තේ යි

විවරඅවර්ණක ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 3. 6.

සුභත විඤ්ඤානානිසික්ඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති චෙඨවතො කලාඤ්ඤානිවාපෙ තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බගතියා භික්ඛු විවරකාරසමයෙ බහුං සුභතං විඤ්ඤාපෙසුං කතෙපි විවරෙ බහුසුභතං අවසිට්ඨං භොති අථ බො ඡබ්බගතියානං භික්ඛුනං එතදභොසි “ගජද මයං ආට්ඨසො අඤ්ඤාමපි සුභතං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙමා”ති අථ බො ඡබ්බගතියා භික්ඛු අඤ්ඤාමපි සුභතං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙසුං විතෙපි විවරෙ බහුසුභතං¹ අවසිට්ඨං භොති දුතියමපි බො ඡබ්බගතියා භික්ඛු අඤ්ඤාමපි සුභතං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙසුං විතෙපි විවරෙ බහුසුභතං අවසිට්ඨං භොති තතියමපි බො ඡබ්බගතියා භික්ඛු අඤ්ඤාමපි සුභතං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙසුං මනුස්සා උජ්ඣායනාති බීයනාති විපාවෙනාති “කථං හි නාම සමණො සකාසපුතතියා සාමං සුභතං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙසසනති”ති

2. අස්සොසුං බො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං බීයනානං විපාවෙනානං. යෙ තෙ භික්ඛු අපමච්ඡා තෙ උජ්ඣායනාති බීයනාති විපාවෙනාති:- “කථං හි නාම ඡබ්බගතියා භික්ඛු සාමං සුභතං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙසසනති”ති. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්සං ආරොචෙසුං. “සච්චං කිර තුලෙහ භික්ඛවෙ සාමං සුභතං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙසාති “සච්චං භගවා,” විහරති බුද්ධො භගවා ‘කථං හි නාම තුලෙහ මොඝපුරිසා සාමං සුභතං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙසසා තෙනං මොඝපුරිසා අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“යො පන භික්ඛු සාමං සුභතං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙසසා, නිස්සගතියං ආවිනතියති”

3 යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අභිපොතො භික්ඛුති

සාමනාති සයං විඤ්ඤාපෙසා

සුභතං නාම ඡ සුභතාති. බොමං කප්පාසිකං කොසෙය්‍යං කම්බලං සාණං භඞ්ගං

නන්තවායෙහිති පෙසකාරෙහි වායාපෙති, පයොගෙ පයොගෙ දුක්ඛට්ඨං, පච්චාගෙන නිස්සගතියං භොති නිස්සජ්ඣත්තං සමාසයා වා ගණයා වා පුග්ගලයා වා එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිස්සජ්ඣත්තං. “ඉදං මෙ භනෙන විවරං සාමං සුභතං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි වායාපිතං නිස්සගතියං, ඉමංගං සමාසයා නිස්සජ්ඣමි”ති - දදෙය්‍යාති - දදෙය්‍යනා - අයසමතො දමමි”ති

1 බහු සුභතං ම ජ ස

5. 3. 6.

සුභතවිඤ්ඤානනි ශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි කලාදකනිවාප නම්වූ වෙළඳාමක අරමිති වැඩවසන සේක. තවද එසමයෙහි සවග මහණහු සිටුරු කරණ කාලයෙහි බොහෝ හු විතවුහ සිටුර නිමි කල්හිද බොහෝ හු ඉතිරි විය ඉක්බිති සවග මහණුන්ට මේ සිත විය “ඇවැත්නි, ඉදින් අපි වෙනත් හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරක් වියවමෝ තම් මනා යැ”යි ඉක්බිති සවග මහණහු වෙනත් හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරක් වියවූහ සිටුර වියා නිමි කල්හිද බොහෝ හු ඉතිරි වූයේ වෙයි දෙවතවට ද සවග මහණහු වෙනත් හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරක් වියවූහ සිටුර වියා නිමි කල්හිද බොහෝ හු ඉතිරි වූයේ වෙයි තෙවතවට ද සවග මහණහු වෙනත් හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරක් වියවූහ. මිනිස්සු හෙලා දකිති නුගුණ කියති දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ තම් ශ්‍රමණශාක්‍යපුත්‍රයෝ තුමු හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරක් වියවූහද”යි.

2 භික්ෂුහු හෙලා දකිති, නුගුණ පවසන, දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද මහු හෙලා දකිත්, නුගුණ පවසත්, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ තම් සවග මහණහු තුමු හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරක් වියවද්ද”යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ. “සැබෑ ද මහණෙනි, තෙපි තුමු ම හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරක් වියවූහ දැ”යි “සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ නින්දා කළ සේක “කෙසේ තම් හිස් පුරුෂයෙහි, තෙපි තුමු හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරක් වියවූහ දැ” හිස් පුරුෂයෙහි, මෙය නො පහන් වුවත්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු:

“යම් මහණෙක් සිටුරු පිණිස හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරු පිළියක් වියවා නම් නිසංඛිතවිම්බ”යි.

3 භ්‍යාපන යනු යමෙක් යම්බලයෙක් ..

භික්ෂු යනු මේ තෙමේ මේ කරුණෙහි ‘භික්ෂු’යයි අදහස් කරණ උද්දෙයි

සාමං යනු තෙමේ ඉල්ලා ගෙනය.

සුභත නම් “කොමුවැහැරියෙන් කළ හු ය, කපුයෙන් නිපන් හු ය, නිහිරියෙන් කළ හු ය, ඵළොමින් කළ හු ය, හණවැහැරියෙන් කළ හු ය, මේ පස මුසුකොට කළ හු ය”යි සවැදූරැම් හු ය

භනනවායෙහි යනු පෙහෙරුන් ලවා වියවා නම් පියොවක් පාසා දුකුලා වෙයි ලැබීමෙන් නිසංඛිතව සමසංයාට හෝ ගණයාට හෝ පුද්ගලයාට හෝ නිසාජ්‍ය යුතුයි “මහණෙනි මෙසේ නිසාජ්‍ය යුතුයි. “ඊහත්ත, මිහිසින් මේ සිටුරු පිළිය නැවැත්වූ විතවා පෙහෙරුන් ලවා වියවන උද්දෙ නිසංඛිත විය මේ මෙය සහනට නිසංඛිත දෙත්තෝය”යි දෙත්තානු යි ආයුෂ්චන්භට දෙයි”යි

4. වායාපිනෙ වායාපිතසඤ්ඤා, නිසස්සග්ගිං පාවිනනිං වායාපිනෙ වෙමනිකො, නිස්සග්ගිං පාවිනනිං වායාපිනෙ අවායාපිතසඤ්ඤා, නිස්සග්ගිං පාවිනනිං

5 අවායාපිනෙ වායාපිතසඤ්ඤා, ආපනති දුක්ඛට්ඨං අවායාපිනෙ වෙමනිකො, ආපනති දුක්ඛට්ඨං අවායාපිනෙ අවායාපිතසඤ්ඤා, අනාපනති

6 අනාපනති විවරං සිබ්බෙත්ථං, ආයොගෙ, කායබ්බිකිනෙ, අංසවට්ටකො,¹ පනනාථවිකාය, පරිස්සාවනෙ, ඤානකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤාස්සානං, අනනතො ධනෙන, උච්චතනකස්ස, ආදිකම්මකස්සාති

සුතනවිඤ්ඤානතිසිකිබ්‍යාපදං නිවසිතං.

5. 3. 7.

මහාපෙසකාර සිකිබ්‍යාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවභීයං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරු පුරිසො පවාසං ගච්ඡන්තො පජාපතිං එතදවොච “සුතනං ධාරසිත්වා අමුකස්ස තනනවායස්ස දෙහි විවරං වායාපෙත්වා නික්ඛිප ආගතො අයං උපනන්දං විවරෙන අච්ඡාදෙස්සාමි”ති අස්සොසි ඛො අඤ්ඤානරු පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු තස්ස පුරිසස්ස ඉමං වාවං භාසමානස්ස අථ ඛො සො භික්ඛු යෙනායස්මා උපනන්දෙ සකාසපුනෙනා තෙනුපසඛිකම් උපසඛිකම්භි, ආයස්මනං උපනන්දං සකාසපුනතං එතදවොච “මහාපුඤ්ඤාසි නිං ආවුසො උපනන්ද, අමුකස්මිං ඔකාසෙ අඤ්ඤානරු පුරිසො පවාසං ගච්ඡන්තො පජාපතිං එතදවොච: “සුතනං ධාරසිත්වා අමුකස්ස තනනවායස්ස දෙහි විවරං වායාපෙත්වා නික්ඛිප ආගතො අයං උපනන්දං විවරෙන අච්ඡාදෙස්සාමි”ති “අත්ථාවුසො මං සො උපට්ඨාකො”ති සොපි ඛො තනනවායො ආයස්මතො උපනන්දස්ස සකාසපුනතස්ස උපට්ඨාකො භොති

2 අථ ඛො ආයස්මා උපනන්දෙ සකාසපුනෙනා යෙන සො තනනවායො තෙනුපසඛිකම්, උපසඛිකම්භි, තනනවායං එතදවොච “ඉදං ඛො ආවුසො විවරං මං උද්දිස්ස විශ්‍යති, ආයනස්ස කරොගි, ටිත්තස්ස අපට්ඨිතස්ස සුචිතස්ස සුප්පවාසිතස්ස සුචිලෙඛිතස්ස සුචිතච්ඡිතස්ස කරොගි”ති “එතෙ ඛො මෙ භනෙන සුතනං ධාරසිත්වා අදංසු ඉමිතා සුනෙතන විවරං විතාගිති න භනෙන සකකා ආයනං වා විත්තං වා අපට්ඨනං වා කාතුං, සකකා ව ඛො භනෙන සුචිතස්ස සුප්පවාසිතස්ස සුචිලෙඛිතස්ස සුචිතච්ඡිතස්ස කාතුනති” “ඉඛිස්ස නිං ආවුසො ආයනස්ස කරොගි ටිත්තස්ස අපට්ඨිතස්ස, න තෙ² සුනෙතන පටිබ්බං භට්ඨස්සති”ති

1 අංසවට්ටකො 6 ජ ස   2 න උගත සුනෙතන 6 ජ ස.

4 විශ්වන ලද්දයෙහි විශ්වන ලද්දක සන් ඇතිගේ නිසඟිපවිති වෙයි විශ්වන ලද්දයෙහි විමති ඇත්තේ නිසඟිපවිති වෙයි විශ්වන ලද්දයෙහි නොවිශ්වන ලද්දක සන් ඇතිගේ නිසඟිපවිති වේ.

5 නොවිශ්වන ලද්දයෙහි විශ්වන ලද්දක සන් ඇතිගේ දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නොවිශ්වන ලද්දයෙහි විමති ඇතිගේ දුකුලාඇවැත් වෙයි නොවිශ්වන ලද්දයෙහි නොවිශ්වන ලද්දක සන් ඇතිගේ ඇවැත් නැති

6 සිවුරු මැහීම පිණිසද, ආයෝගපට්ටිය, කායබ්බකය, අංසවට්ටකය, පතතාභවිකාය, පරික්ෂාවකය යන මේ නිමිති කොට හු විතවත්තහුට ද, ඥාති භික්ෂුන්ට ද, පවරණු ලැබුවනට ද, අතෙකක්හු සඳහා ඉල්වන්නහුට ද, සිය බතයෙන් ගන්නහුට ද, උම්තුටුවහුට ද, ආදිකම්මිකයාට ද ඇවැත් නැති

සුතනවිකල්පයෙහි ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 3. 7.

මහාපෙයකාර ශික්ෂාපදය.

1 එසලයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි ජේතවන තම්බු අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිති වසන සේක එසම-
යෙහි එක්තරු පුරුෂයෙක් ප්‍රවාසයට යන්නේ බිරිඳට මෙය කීය “හු තුලනග
කොට අසුවල් පෙහෙරාට දෙව සිවුරු පිළිය විශවා තබව පෙරලා ආයෙම්
උපතඤ්ඤා භිමියන් සිවුරින් පුදන්නෙමි”යි එක්තරු පිණිවැරික මහණෙක්
කියන්නා වූ ඒ පුරුෂයාගේ මෙනෙපුල් ඇසිය ඉක්බිති ඒ මහණ තෙමේ
උපතඤ්ඤා ආකාශපුත්‍රයන් වෙත එළඹ මෙය කීය “ඇවැත් උපතඤ්ඤා,
තෙපි මහ පිතෘත්තහුය අසුවල් තැන එක්තරු පුරුෂයෙක් ප්‍රවාසයට
යන්නේ බිරිඳට මෙය කීය “නුල් තුලනග කොට අසුවල් පෙහෙරාට දෙව
සිවුරු පිළියක් විශවා තබව පෙරලා ආයෙම් සිවුර උපතඤ්ඤා භිමියන්
පුදන්නෙමි”යි “ඇත ඇවැත්නි, හේ මට උපසංඝායකයා”යි ඒ පෙහෙර තෙමේ ද
ආශ්‍රමෙන් උපතඤ්ඤා ආකාශපුත්‍රයන්ගේ උපසංඝායකයෙක් වෙයි

2 ඉක්බිති ආශ්‍රමෙන් උපතඤ්ඤා ආකාශපුත්‍රයෝ ඒ උපසංඝායකයා වෙත
එළඹ පෙහෙරාට මෙය කීය “ඇවැත්, මේ සිවුරු පිළිය මා උදෙසා විශනු ලැබේ.
දිග්චූර්ණ ද, පුළුල්චූර්ණ ද, සත චූර්ණ ද, සමව විශන ලද්දක් ද, සමව නුල් එලා
විශන ලද්දක් ද, මහා හිරි අඳින ලද්දක් ද, කොස්සෙන් පිරිසිදු කරණ ලද්දක් ද
කරව”යි “වහන්ස, මොහු මට මේ හුරින් සිවුරු පිළියක් විශවයි යු පමණ
කොට දුන්න වහන්ස, දිග හෝ පුළුල් හෝ සත හෝ කරන්නට නො හැකිය
“වහන්ස, සුචිත ද, සුප්පවාසිත ද සුචිලේඛිත ද සුචිතවර්ණ ද කරන්නට හැකි
වෙයි “ ඇවැත්, එසේ නම් හෝ දිග්චූර්ණ ද, පුළුල්චූර්ණ ද, සත චූර්ණ ද, කරව
තට හුරින් අඬුවක් තොටන්නේ ය”

3 අථ ඛො සො තනතවායො යථාභූතං සුතතං තනෙන උපතෙකො
 යෙන සා ඉතී තෙනුපසඛකම්, උපසඛකමිකා, තං ඉතීං එතදවොච “සුතෙනත
 අයො අතො”ති “තනු තං අයො ථො වුතොනා ඉමිනා සුතෙනත විවරං
 විතාති”ති, “සච්චාභං අයො තයා වුතොනා: ඉමිනා සුතෙනත විවරං විතාති”ති,
 අපිච මං අයො: උපතනෙදු එවචාභ: “ඉඛික තං ආවුසො ආයතඤ්ච
 කරොති විජ්ඣනඤ්ච අපට්ඨනඤ්ච, න තෙ සුතෙනත පට්ඨානං භවිස්සති”
 අථ ඛො සා ඉතී යතතකං යෙව සුතතං පඨමං අදුසි, තතතකං පච්ඡා අදුසි

4 අයොසාසි ඛො ආයසමා උපතනෙදු සකාපුතොනා “සො කිර පුරිසො
 පවාසනො ආගතොති” අථ ඛො ආයසමා උපතනෙදු සකාපුතොනා යෙන තස්ස
 පුරිසස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛකම් උපසඛකමිකා පඤ්ඤානෙන ආසනෙ නිසීදි.
 අථ ඛො සො පුරිසො යෙනායසමා උපතනෙදු සකාපුතොනා තෙනුපසඛකම්,
 උපසඛකමිකා ආයසනෙන උපතනෙදු සකාපුතතං අභිවාදෙතා, එකමනතං
 නිසීදි එකමනතං නිසීනොනා ඛො සො පුරිසො පජාපතිං එතදවොච.-
 “තං වායාපිතං¹ විවරන්ති” “ආමයා වායාපිතං තං විවරන්ති” “ආභර අයං
 උපතනෙදු විවරෙන අච්ඡාදෙස්සාමි”ති අථ ඛො සා ඉතී තං විවරං නිහරිතා
 සාමිකස්ස දතා එතමනං ආරොවෙසි. අථ ඛො සො පුරිසො ආයසමතො
 උපතනෙදුසක සකාපුතතස්ස විවරං දතා උජ්ඣායති බියති විපාවෙති “මභිච්ඡා
 ඉමෙ සමණා සකාපුතතියා අසනතුට්ඨා, තසිමෙ සුකරා විවරෙන අච්ඡාදෙතුං
 කථං හි තාම අයො: උපතනෙදු මයා පුබ්බෙ අපචාරිතො තනතවායෙ
 උපසඛකමිකා විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජස්සති”ති

5 අයොසාසුං ඛො භික්ඛු තස්ස පුරිසස්ස උජ්ඣායනතස්ස බියනතස්ස
 විපාවෙනතස්ස යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්ති තෙ උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙන්ති
 “කථං හි තාම ආයසමා උපතනෙදු සකාපුතොනා පුබ්බෙ අපචාරිතො ගහපති-
 කස්ස තනතවායෙ උපසඛකමිකා විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජස්සති”ති අථ ඛො තෙ
 භික්ඛු ගහවතො එතමනං ආරොවෙසුං “සච්චං කිර තං උපතනෙදු පුබ්බෙ අප-
 චාරිතො ගහපතිකස්ස තනතවායෙ උපසඛකමිකා විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජ”ති?
 “සච්චං ගහවා” “ඤ්ඤාතකො තෙ උපතනෙදු අඤ්ඤාතකො”ති? “අඤ්ඤාතකො
 ගහවා”ති “අඤ්ඤාතකො ඉමෙසපුරිස අඤ්ඤාතකස්ස න ජාතාති පභිරුපං වා
 අපචාරුපං වා සනතං වා අසනතං වා තත්ත තාම තං මොසපුරිස පුබ්බෙ
 අපචාරිතො අඤ්ඤාතකස්ස ගහපතිකස්ස තනතවායෙ උපසඛකමිකා විවරෙ
 විකප්පං ආපජ්ජස්සති තෙනා මොසපුරිස අපචාරිතො වා පසාදය -පෙ-
 චචඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“භික්ඛුං සතොච උද්දිස්ස අඤ්ඤාතකො ගහපති වා ගහපතානි
 වා තනතවායෙහි විවරං වායාපෙය්‍ය, තනු චෙ සො භික්ඛු පුබ්බෙ අප-
 චාරිතො තනතවායෙ උපසඛකමිකා විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය” ‘ඉදං
 වො ආවුසො විවරං මං උද්දිස්ස වියන්ති, ආයතඤ්ච ඛරොථ ටිසානඤ්ච
 අපට්ඨනඤ්ච සුචිතඤ්ච සුසංවාසිතඤ්ච සුචිලෙඛිතඤ්ච සුචිතචරිතඤ්ච
 ඛරොථ, අපෙසංචනාම මයමපි ආයසමනනානං කිඤ්චිමනනං අනුපදෙස්ස-
 ය්‍යාමා’ති, එවඤ්ච සො භික්ඛු චතො කිඤ්චිමනනං අනුපදෙස්සෙය්‍ය
 අනතමසො පිණ්ඩපානමනමපි, නියසගියං පාවනතියන්ති”

3 ඉක්බිති ඒ පෙහෙර තෙමේ ගෙණ පමණ හු යනුයෙහි එළවා ඒ සත්‍රිය වෙත එළඹ මෙය කිය “ආයතීවෙනි, හුසින් ප්‍රයෝජන ඇතැ”යි. “ආයතීයෙනි මේ හුසින් සිවුරක් වියවැයි තෙපි මා විසින් කියන ලද්දකු නො වේ ද?” “සැබව ආයතීවෙනි, තොප විසින් මේ හුසින් සිවුරක් වියවැයි කියන ලද්දෙමි”යි එතකුදුවුවත් උපතඤ්ඤාපාලිය මට මෙය කීහ “ඉදින් ඇවැත තෝ දිග ද පුළුල් ද ඝන ද කරව, තව හුසින් අඩුවෙක් නො වන්නේය”යි. ඉක්බිති ඒ සත්‍රිය නොලෝ යම් පමණ හු පළමුව දුන්නී ද, පසුව ද එපමණ දුන්නීය

4 ආයුෂ්මත් උපතඤ්ඤාපාලියෝ ඒ පුරුෂයා බැහැර සිට ආයෙයයි ඇසූහ ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උපතඤ්ඤාපාලියෝ ඒ පුරුෂයාගේ නිවසට එළඹ පැණ වූ අස්තෙහි හුන්හ ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ ආයුෂ්මත් උපතඤ්ඤාපාලියන් වෙත එළඹ වැද එකත්පසෙක හුන්නේය. එකත්පසෙක හුන් ඒ පුරුෂ තෙමේ බිරිඳට මෙය කියේය ඒ සිවුරැපිළිය වියවන ලද්දැ”යි “එසේ ය හිමියනි, ඒ සිවුරැ පිළිය වියවන ලද්දේය”යි “ගෙණ එව උපතඤ්ඤාපාලියන් සිවුරින් පුදන්නෙමි”යි ඉක්බිති ඒ සත්‍රිය නොලෝ ඒ සිවුරැපිළිය ගෙණවුත් සැමියාට දී මෙ පවන් දැන්වුවාය ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ ආයුෂ්මත් උපතඤ්ඤාපාලියන් සිවුරැපිළිය දී හෙලා දකිති කුතුහල පවසති දෙස් පතුරුවයි “මේ ප්‍රමණ ආයුෂ්මත් වහන් ආශාආත්තේය ලද දෙයින් සතුටු නොවන්නේය මොහු සිවුරකින් පුදන්නට පහසු නො වෙත් “කෙසේ නම් උපතඤ්ඤාපාලියෝ මෙවිසින් පෙර නො පවරණ ලද්දකු පෙහෙරැන් වෙත එළඹ සිවුරෙහි අධික විධානයට පැමිණියාහු ද”යි

5 භික්ෂුහු හෙලා දකින, කුතුහල පවසන, දෙස් පතුරුවන ඒ පුරුෂයාගේ බස් ඇසූහ යම් අපිත් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද ඔහු හෙලා දකිති කුතුහල පවසති දෙස් පතුරුවති “කෙසේ නම් ආයුෂ්මත් උපතඤ්ඤාපාලියෝ පෙර තොප-වරණ ලද්දකු ගැහැවියකුගේ පෙහෙරැන් වෙත එළඹ සිවුරැපිළියෙහි අධික විධානයට පැමිණියාහු දැ”යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ “සැබැ ද උපතඤ්ඤාපාලියෝ, තෝ පෙර නො පවරණ ලද්දෙහි ගැහැවියකුගේ පෙහෙරැන් වෙත එළඹ සිවුරෙහි අධික විධානයට පැමිණියෙහි දැ”යි “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස ” “උපතඤ්ඤාපාලියෝ තෝ නැයෙක් ද? නො නැයෙක් ද? “භාග්‍යවතුන් වහන්ස නො නැයෙකි ” “තුච්ඡපුරුෂය, නො නැයෙක් නො නැයකුගේ සුදුසුබව හෝ නුසුදුසු බව හෝ ඇතිබව හෝ නැතිබව හෝ නො දකිති එහිලා තුච්ඡපුරුෂය, තෝ පෙර නො පවරණ ලද්දෙහි නො නැ ගැහැවියකුගේ පෙහෙරැන් වෙත එළඹ සිවුරෙහි අධික විධානයට පැමිණියෙහි ය “තුච්ඡපුරුෂය, තෙල නොපහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නොවෙයි ” “මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“මහණකු උදෙසාම නොනැ ගැහැවියෙක් හෝ හිමිනියක් හෝ පෙහෙරැන් ලවා සිවුරැපිළියක් වියවා නම් එකල්හි ඒ මහණ තෙමේ පෙර නො පවරණ ලද්දේ පෙහෙරැන් වෙත එළඹ ඉදින් සිවුරෙහි අධික විධානයට පැමිණේ නම් ‘ඇවැත්නි, මේ සිවුරැපිළිය මා උදෙසා වියනු ලැබේ. දිග්චුවක් ද පුළුල්චුවක් ද ඝනචුවක් ද කරවු මනාකොට වියන ලද්දක් ද සමකොට හු අතුන් වියන ලද්දක් ද මනාකොට හිඳි අදින ලද්දක් ද, මනාකොට මදින ලද්දක් ද කරවු. ඉදින් අපිදු ආයුෂ්මත්හට කිසිවක් දෙන්නමෝ නම් යෙහෙකැ’යි එ මහණ තෙමේ මෙසේ කියා යවන් පිඳිසෙසින් කල්පමානුච්ඡ ද සිවුපමණකුද දේ නට නිසන්විනි වේ” යයි.

6 හික්ඛුං පනෙව උද්දිසසාති හික්ඛුසුසථාය හික්ඛුං ආරමමණං කරිතා හික්ඛුං අවජාදෙතුකාමො

අඤ්ඤාතභො නාම මාතිතො වා පිතිතො වා යාව සත්තමා පිනාමිහසුතා අසමිබ්බො

ගහපති නාම යො කොචි අගාරං අජ්ඣාචසති

ගහපතාති නාම යා කාචි අගාරං අජ්ඣාචසති

තනනවායෙහිති පෙසකාරෙති

චිවරං නාම ඡන්තං චිවරානං අඤ්ඤාතරං චිවරං විකප්පුපගපච්ඡිමං

මායාසෙය්‍යාති විනාපෙති

තත්ථ වෙ භො හික්ඛුති යං හික්ඛුං උද්දිසස චිවරං විය්‍යති සො හික්ඛු

පුබ්බෙ අප්පවාමිතොති පුබ්බෙ අවුතොතා හොති “කිදිසෙන තෙ භනෙන චිවරෙන අනො, කිදිසං තෙ චිවරං වායාපෙමි”ති

තනනවායෙ උපසඛිකම්බොති සරං ගන්තො යත්තං කත්ථි උපසඛිකම්බො

චිවරෙ විකප්පං ආපජෙජ්ජය්‍යාති “ඉදං බො ආවුසො චිවරං මං උද්දිසස විය්‍යති, ආයතඤ්ච කරොථ, විත්තඤ්ච අප්පිතඤ්ච සුචිතඤ්ච සුප්පවාසිතඤ්ච සුචිලෙඛිතඤ්ච සුචිතච්ඡිතඤ්ච කරොථ ”

අප්පෙවනාම මයමපි ආයසමහානානං කිඤ්චිමහානං අනුපදජෙජ්ජය්‍යා-
මාති ඵවඤ්ච සො හික්ඛු වන්තා කිඤ්චිමහානං අනුපදජෙජ්ජය්‍ය අනතමසො
පිණ්ඩපානමහතමපිති පිණ්ඩපානො නාම යාගුපි භතනමපි බාදනීයමපි
චුණ්ණපිණ්ඩොපි දන්තකට්ඨමපි දසිකසුභතමපි අනතමසො ධම්මමපි භණ්ති

7 තස්ස වචනෙන ආයතං වා විත්තං වා අප්පිතං වා කරොති, පයොසෙ
දුක්ඛං පටිලාභෙන නිස්සග්ගියං හොති නිස්සජ්තබ්බං සංඝස්ස වා
ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා ඵවඤ්ච පන හික්ඛිවෙ නිස්සජ්තබ්බං “ඉදං වෙ
භනෙන චිවරං පුබ්බෙ අප්පවාමිතො අඤ්ඤාතකස්ස ගහපතිකස්ස තනනවායෙ
උපසඛිකම්බො චිවරෙ විකප්පං ආපන්තං නිස්සග්ගියං ඉමානං සංඝස්ස
නිස්සජාමි”ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- ආයස්සො දට්ඨ”ති

6 හිඟයා පෙනෙමි උදෙසා යනු මහණකු සදහා මහණකු අරමුණු කොට මහණක්හට දෙනු කැමැත්තේ

අඤ්ඤානා නම් මවුපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත්වන මුත්තා යුගළ තෙක් සම්බන්ධවූයේ වෙයි

ගහපති නම් යමෙක් ගිහිගෙයි වෙසේ නම් හෙ තෙමේ ය

ගහපතානි නම් ගිහිගෙයි වසන යම්කිසි මාගමක්

තනනව්‍යායෙහි යනු පෙහෙරැන් ලවා

විවර නම් සවැදැරම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරු විකපුත් පොහෝනා පැසුළු සිවුරෙකි

ව්‍යාපෘතිය යනු විශ්වයි

නහු වෙසො හිඟනු යනු යම් මහණකු උදෙසා සිවුරක් විශ්ව ලැබේ ද, ඒ මහණ තෙමේ ය

සුබ්බ අප්පච්ඡාදිතො යනු “වහන්ස, කෙබඳු සිවුරකින් නොපට ප්‍රයෝජන වේ ද, නොපට කෙබඳු සිවුරක් විශ්වම් දැ යි” පෙර නොකියනු ලැබුවෙක් වෙයි

තනනව්‍යායෙ උපසංඛතමිත්තං යනු ගෙට ගොස් යම්කිසි තැනෙක්හි එළඹිය

විවරෙ වික්‍යාපං ආපජෙජ්ජය යනු “ඇවැත මේ සිවුරැපිළිය මා උදෙසා විශ්ව ලැබේ දිග්චූවක් ද පුළුල්චූවක් ද ඝනචූවක් ද කරවූ මනා කොට විශ්ව ලද්දක් ද, සමකොට හු අතුරු විශ්ව ලද්දක් ද, මනාකොට හිරි අදිත ලද්දක් ද, මනාකොට මදිත ලද්දක් ද කරවූ”

අපෙසව නාම මගමපි ආයසමනනානං කිඤ්චිමනනං අනුපදජෙජ්ජයා-මානි එවං ච සො හිඟනු වදවා කිඤ්චිමනනං අනුපදජෙජ්ජයා අනනමසො පිණ්ඩපාතමනනමපි යනු පිණ්ඩපාත නම් හමු ද, බත් ද, කැවිලි ද, සුණුපිඩක් ද, දූහැටි දඬුවක් ද දහවළකඩක් ද යටත් පිරිසෙයින් දහම ද දෙසයි

7 ඔහුගේ වචනයෙන් දිග්චූවක් හෝ පුළුල්චූවක් හෝ ඝනචූවක් හෝ කෙරේ නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි ලැබීමෙන් නිසගි වේ සහනට හෝ ගණනට හෝ පුගුලාට හෝ නිසැරිය යුතු මහණෙකි, මෙසේ නිසැරිය යුතුයි “වහන්ස, මාගේ මේ සිවුර පෙර නො පවරණලද්දෙමි නො නැ ගැහැවියකුගේ පෙහෙරැන් වෙත එළඹ සිටුරෙහි අභිකම්බාතයට පැමිණෙන ලද්දේ නිසගි ටය “වෙය මම් සහනට නිසැරම්” යි දෙත්තෝය” යි දෙත්තාහයි ආයුමත්හට දෙමි” යි

8 අඤ්ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකසඤ්ඤා පුබ්බ අප්පචාරිතො ගහපතිකස්ස තත්තවායෙ උපසඛිකමිත්වා විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජති, නිස්සග්ගියං පාවිනතියං අඤ්ඤාතකෙ වෙමනිකො -පෙ- අඤ්ඤාතකෙ ඤාතකසඤ්ඤා පුබ්බ අප්පචාරිතො ගහපතිකස්ස තත්තවායෙ උපසඛිකමිත්වා විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජති, නිස්සග්ගියං පාවිනතියං.

9 ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකසඤ්ඤා, ආපනති දුක්ඛටස්ස ඤාතකෙ වෙමනිකො ආපනති දුක්ඛටස්ස ඤාතකෙ ඤාතකසඤ්ඤා, අනාපනති

10. අනාපනති ඤාතකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤායුත්ථාය, අනානො ධනෙන, මහග්ගං වායාපෙතුකාමස්ස අපග්ගං වායාපෙනි, උම්මතතකස්ස, ආදිකම්මකස්සාති

මහාසෙසභාරසිකතාවදං නිවසිතං.

5. 3. 8.

අවේකවිවරසිකතාවදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවජ්ජියං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පත සමයෙන අඤ්ඤාතරො මහා- මනෙතා පවාසං ගවජ්ජෙනා භික්ෂුනං සන්තියෙ දූතං පාගෙයි “ආගවජ්ජනු හදන්තා, වස්සාවාසිකං දස්සාමි”ති භික්ෂු වස්සං වුද්ධානං භගවතා වස්සා- වාසිකං අනුඤ්ඤාත”නති කුක්කුළවායනතා නාගමංසු අථ බො සො මහාමනෙතා උප්ඝායති ඛියති විපාවෙති “කථං හි නාම හදන්තා ලියා දුතෙ පභිතෙ තාගවජ්ජසන්ති” “අහං හි සෙනාය ගවජාමි, දුජ්ජානං ජීවිතං, දුජ්ජානං ලරණ”නති අස්සොසු බො භික්ෂු තස්ස මහාමනතස්ස උප්ඝා- යනතස්ස ඛියනතස්ස විපාවෙනතස්ස අථ බො තෙ භික්ෂු භගවතො එතමජ්ථං ආරොචෙසුං අථ බො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කතා භික්ෂු ආමනොයි “අනුජානාමි භික්ඛවෙ අවේකවිවරං පටිග්ගහෙත්වා නික්ඛිපිතු”නති

2 තෙන බො පත සමයෙන භික්ෂු “භගවතා අනුඤ්ඤාතං අවේක- විවරං පටිග්ගහෙත්වා නික්ඛිපිතුනති” අවේකවිවරනි පටිග්ගහෙත්වා විවරකාලසමයං අතික්කාමෙනති තාති විවරනි විවරවංසෙ හණ්ණිකාබ්ඛානි තිට්ඨන්ති අද්දසා¹ බො ආයස්ථා ආනන්දෙසු සෙනාසතචාරිකං ආභිග්ගිනෙතා තාති විවරනි විවරවංසෙ හණ්ණිකාබ්ඛානි තිට්ඨන්තො, දිස්වා භික්ෂු එතදවොච. “කසසිලොති ආට්ඨෙසො විවරනි විවරවංසෙ හණ්ණිකාබ්ඛානි තිට්ඨන්ති”ති? “අමනාකං ආට්ඨෙසො අවේකවිවරනි”ති “කිච චිරං පතාට්ඨෙසො ඉමොති විවරනි නික්ඛිප්තාති”ති අථ බො තෙ භික්ෂු ආයස්ථො ආනන්දස්ස යථානික්ඛිතාං ආරොචෙසුං ආයස්ථා ආනන්දෙ උප්ඝායති ඛියති විපාවෙති “කථං හි නාම භික්ෂු අවේකවිවරං පටිග්ගහෙත්වා විවරකාලසමයං අතික්කාමෙස්සනාති”ති අථ බො ආයස්ථා ආනන්දෙ භගවතො එතමජ්ථං ආරොචෙසි

1 අද්දසං යෙසං

8 නොනැයෙකු කෙරෙහි නොනැයෙක යන සන් ඇතියේ පෙර නො පවරණ ලද්දේ ගැහැවියකුගේ පෙනෙරුන් වෙත එළඹ සිටුවෙහි අතික විධානයට පැමිණේ නම්, නිසතිපවිති වෙයි නො නැයෙකු කෙරෙහි විමති ඇත්තේ නොනැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සන් ඇත්තේ පෙර නොපවරණ ලද්දේ, ගැහැවියකුගේ පෙනෙරුන් වෙත එළඹ සිටුවෙහි අතික විධානයට පැමිණේ නම් නිසතිපවිති වේ

9 නැයකු කෙරෙහි නොනැයෙක යන සන් ඇතියේ දුකුලාභාවාත් වෙයි නැයකු කෙරෙහි විමති ඇත්තේ දුකුලාභාවාත් වෙයි. නැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සන් ඇතියේ ආවාත් නැති.

10 නැයතට, පැවරුවතට, අනෙකක්හු සදහා, සිය ධනයෙන්, මහඟු කොට වියවනු කැමැත්තහුගේ සිවුර අගය අඩුවුවත් කොට වියවා නම්, උමතුටුවනුට ද, ආදිකම්මිකයාට ද ආවාත් නැති

මහාපෙයනාර ශික්ෂාපදය නිමි

5. 3. 8.

අවේකවිවරණිකෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්තුවර ජෙන-වන නම් අනේපිඬුසිටුහුගේ අරමිති වැඩ වෙසෙති එසමයෙහි එක්තරු මහ ආමතියෙක් ප්‍රවාසයට යන්නේ භික්ෂුන් වෙත දුතයකු යැවිය වහන්දුවරු වසින සේක්වා වසාසාසිකයක් දෙන්නෙමි” යි. භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වස්විසුවනට වසාසාසිකය අනුදන්තා ලදැයි කුකුස් කරමින් නොගියාහු ය ඉක්බිති ඒ මහආමති තෙමේ හෙලා දකිති නුගුණ පවසයි දෙස් පතුරුවයි “කෙසේ නම් වහන්දුවරු මා විසින් දුතයකු යැවූ කල්හි නො එද්ද” යි. මම සේනාව සමග යෙමි ජීවත්වීම නො දන හැකි ය මරණය නොදන හැකිය” යි භික්ෂුහු හෙලා දකින නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මහආමතියාගේ බස් ඇසුහ ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැල කළහ එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කරුණෙහි දූහැමි කපා වදාර භික්ෂුන් ආමතු සේක “වෙහෙණි, අතික් සිවුරක් පිළිගෙන තබන්නට අනුදනිමි” යි

2 එසමයෙහි මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් අතික් සිවුරක් පිළිගෙන තබන්නට අනුදන්තා ලදැයි අතික් සිවුරු පිළිගෙන විවරකාල සමය ඉක්මවත්, ඒ සිවුරු විවරවංසයෙහි බදබැඳි ව තිබේ සෙනාසන වාරිකාවෙහි හැසිරෙණ ආයුෂ්මත් ආනන්ද සථවිරයන් වහන්සේ විවරවංසයෙහි බදබැඳි වූ ඒ සිවුරු දුටහ දැක භික්ෂුන්ට වෙය කිහ “ආවාත්ති, විවරවංසයෙහි පොදි බැඳ තබන ලද මේ සිවුරු කවරක්හුගේ ද” යි “ආවාත්ති අපගේ අතික් සිවුරු” යි “ආවාත්ති, මේ සිවුරු කෙතෙක් කල් තබන ලද්ද” යි එකල්හි ඒ භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන්ට තැබූපරිදි සැල කළහ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ හෙලා දකිති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවති “කෙසේ නම් භික්ෂුහු අතික් සිවුරක් පිළිගෙන විවරකාලසමය ඉක්මවද්ද” යි ඉක්බිති ආනන්ද ගෞරව්‍යවේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ.

3 “සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛු අවේකච්චරං පටිගගහෙවා ච්චරකාල-සමයං අභිකකාමෙත්ති”ති.¹ “සච්චං භගවා” විගරහි බුද්ධො භගවා “කථං හි තාම තෙ භික්ඛවෙ මොසපුරිසා අවේකච්චරං පටිගගහෙවා ච්චරකාලසමයං අභිකකාමෙස්සන්ත්” තෙනං භික්ඛවෙ අපපසන්නාතං වා පසාදය -පෙ-ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකිනාපදං උද්දසෙය්‍යාථ”

“දසාභානාගතං ඝනනිකාමොසිකපුණ්ණමං භික්ඛුනො පනොව අවේකච්චරං උපපජ්ජය්‍ය, අවේකං මඤ්ඤමානොන භික්ඛුනා පටිගගහෙත්ති, පටිගගහෙත්වා යාව ච්චරකාලසමයං නික්ඛිපිත්ති, නතො වෙ උත්තං නික්ඛිපෙය්‍ය, නික්ඛිපෙය්‍යං පාවිත්ති”.

4 දසාභානාගතනති දසාභානාගතාය පාචාරණං

ඝනනිකාමොසිකපුණ්ණමනති පාචාරණං කතතිකා වුච්චති

අවේකච්චරං තාම සෙනාය වා ගනතුකාමො හොති, පවාසං වා ගනතුකාමො හොති, ගිලානො වා හොති, ගබ්භිනී වා හොති, අස්සදාසං වා සදා උපපන්නා හොති, අපපසන්නස්ස වා පසාදෙ උපපන්නො හොති සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය “අගච්ඡන්තු භදන්තා, වස්සාවාසිකං දස්සාමිති” ථතං අවේකච්චරං තාම

අවේකං මඤ්ඤමානොන භික්ඛුනා පටිගගහෙත්ති, පටිගගහෙත්වා යාව ච්චරකාලසමයං නික්ඛිපිත්තිනති සඤ්ඤනං කත්වා නික්ඛිපිත්ති, අවේකච්චරනති

ච්චරකාලසමයො නාම අනත්තෙ කභිතෙ වස්සානස්ස පච්ඡමො මාසො, අත්තෙ කභිතෙ පඤ්චමාසා

නතො වෙ උත්තං නික්ඛිපෙය්‍යාති අනත්තෙ කභිතෙ වස්සානස්ස පච්ඡමං දිවසං අභිකකාමෙති, නිස්සග්ගියං¹ පාවිත්තියං අත්තෙ කභිතෙ කභිත්තුචාරදිවසං අභිකකාමෙති, නිස්සග්ගියං හොති නිස්සජ්ඣත්ති සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිස්සජ්ඣත්ති. “ඉදංමෙහනො අවේකච්චරං ච්චරකාලසමයං අභිකකාමිතං නිස්සග්ගියං, ඉමාහං සබ්බස්ස නිස්සජාමි”ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යනති -පෙ- අගසමනො දමමි”ති

5 අවේකච්චරෙ අවේකච්චරසඤ්ඤි ච්චරකාලසමයං අභිකකාමෙති, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං, අවේකච්චරෙ වෙච්චිකො ච්චරකාලසමයං අභිකකාමෙති, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං අවේකච්චරෙ අනවේකච්චරසඤ්ඤි ච්චරකාලසමයං අභිකකාමෙති, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං අනභිච්චිතෙ අභිච්චිතසඤ්ඤි -පෙ- අභිකපටිතෙ ටිකපටිතසඤ්ඤි, අටිසස්පටිතෙ ටිසස්පටිතසඤ්ඤි, අතට්ඨිකට්ඨිකසඤ්ඤි, අභිතට්ඨිකට්ඨිකසඤ්ඤි, අද්දවස්සද්දවස්සසඤ්ඤි, අට්ඨිතො ට්ඨිතොසඤ්ඤි ච්චරකාලසමයං අභිකකාමෙති, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං

1 නිස්සග්ගියං පාවිති යා;

3. “සාබ්බද මහණෙනි, භික්ෂුහු අතින් සිවුරක් පිළිගෙන විවරකාල-සමය ඉක්මවද්ද”යි “සාබ්බ, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගාරුඤ්ඤ සේක “මහණෙනි කෙසේ නම් ඒ තුල්‍යපුරුෂයෝ අතින් සිවුරක් පිළිගෙන විවරකාලසමය ඉක්මවද්ද” “මහණෙනි තෙල නො පහන්වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නොවෙයි “මහණෙනි, මේ සික-පදය මෙසේ උදෙසවු”

“දසදිනකින් නො පත් වස්මස් මැදි පොහොය තෙක් මහණහට අතින් සිවුරක් උපන්නේ නම් ඉක්මන් බව හඟනා මහණහු විසින් පිළිගත යුතුය. පිළිගෙන විවරකාලසමය තෙක් නැඟිය යුතුය. ඉදින් ඉන් මන්තෙහි තබන්නේ නම් නිසඟිපවිති වේ” යයි

4 දසාභ්‍යානාභ්‍යාසය යනු පවාරණය දසදිනකින් නො පත් කල්හි

කතනිකතෙමාසිකපුණ්ණමං යනු: වස්මස පවුරුණු පණුරුස කියනු ලැබේ

අලේඛකවිවර නම් සේනාව සමග යනු කාමාත්තේ හෝ වෙයි බාහාර විසීමට යනු කාමාත්තේ හෝ වෙයි හිලනෙක් හෝ වෙයි ගාඛිණියක් හෝ වෙයි සාද්දහා නැත්තකුට සාද්දහා උපන්නේ හෝ වෙයි නො පහන් වූවකුට පහන්බව උපන්නේ හෝ වෙයි ඉදින් හෙ තෙමේ භික්ෂුන් වෙත “වහන්දුවරා වඩිත්වා වස්සාවාසිකය දෙන්නෙමි”යි දූතයකු එවා නම් මේ අලේඛකවිවර නම්

අලේඛකං මසඤ්ඤානොන භික්ෂුනා පටිගග්ගෙනබ්බං පටිගග්ගෙනවා යාව විවරකාලසමයං නික්ඛිපිතබ්බං යනු මේ අතින් සිවුරයයි සලකුණු කොට තැබිය යුතුයි

විවරකාලසමය නම් කෙළින් නො අතුල කල්හි වැසි සාරමස පිළිබඳ පාසුළු මසයි කෙළින් අතුල කල්හි පස්මසකි

තනො මෙ උතතමිං නික්ඛිපෙය්‍ය යනු කෙළින් නො අතුල කල්හි වැසිසාරමස පිළිබඳ පාසුළු දින ඉක්ම වා නම් නිසඟිපවිති වෙයි කෙළින් අතුලකල්හි කෙළින් උදුරණ දිනය ඉක්මවා නම් නිසඟි වෙයි සභනට හෝ ගණයාට හෝ පුගුලක්හට හෝ නිසැජ්‍ය යුතුය මහණෙනි, මෙසේ නිසැජ්‍ය යුතු “වහන්ස, මගේ මේ අතින් සිවුර විවරකාලසමය ඉක්මවන ලද්දේ නිසඟි විය මම් මෙය සභනට නිසජමි”යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහ යි ආයුෂමත්තට දෙමි” යි

5 අතින් සිවුරෙහි අතින් සිවුරෙක යන සන් ඇතියේ විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් නිසඟිපවිති වෙයි අතින් සිවුරෙහි විවේන ඇත්තේ විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් නිසඟිපවිති වෙයි අතින් සිවුරෙහි නො අතින් සිවුරෙක යන සන්ඇතියේ විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් නිසඟි පවිති වේ තොඉටන ලද්දෙහි ඉටන ලද්ද යි සන් ඇතියේ නොවිකපන ලද්දෙහි විකපන ලද්ද යි සන් ඇතියේ නොවිසජන ලද්දෙහි විසජනලද්ද යි සන් ඇතියේ නොතවුයෙහි තට්ඨි සන් ඇතියේ, නොවැතායුතෙහි, වැතාසි නැ’යි සන් ඇතියේ නොදැවුනෙහි දෑවිනැ’යි සන් ඇතියේ, නොපැහැර ගන්නා ලද්දෙහි පැහැර ගන්නා ලද්ද යි සන් ඇතියේ විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් නිසඟිපවිති වේ

6 නිසංගියං චිවරං අනිසංජිකා පරිභුඤ්ජනී, ආපනති දුක්ඛටස්ස අනවෙකච්චරෙ අවෙකච්චරසඤ්ඤී, ආපනති දුක්ඛටස්ස අනවෙකච්චරෙ චෙමතීකො, ආපනති දුක්ඛටස්ස අනවෙකච්චරෙ අනවෙකච්චරසඤ්ඤී, අනාපනති

7 අනාපනති අනෙත්තාසමයං¹ අබ්බෙධනී මිකපෙපති විස්සරජ්ජනි නස්සති මිතස්සති ඛය්හති, අවජ්ඣදිකා ගණ්හනති, විස්සාසං ගණ්හනති, උම්මනතකස්ස, ආදිකම්මිකස්සාති

අවෙකච්චරසිතාපදං නිබ්බිතං.

5. 3. 9.

සංස්කෘතසිතාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවතියං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරුමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛු චුළුවස්සා² ආරඤ්ඤකෙසු සෙනාසනෙසු විහරන්ති කතතිකවොරකා “භික්ඛු ලද්ධාභාති” පරිපානෙනති භගවතො එතමස්සං ආරුමෙසු අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙත්ති “අනුජානාමි භික්ඛවෙ ආරඤ්ඤකෙසු සෙනාසනෙසු විහරන්තො තිණ්ණං චිවරානං අඤ්ඤතරං චිවරං අනතරඝරෙ නික්ඛිපිතු”නති

2 තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛු භගවතා අනුඤ්ඤතං ආරඤ්ඤකෙසු සෙනාසනෙසු විහරන්තො තිණ්ණං චිවරානං අඤ්ඤතරං චිවරං අනතරඝරෙ නික්ඛිපිතුනති” තෙ තිණ්ණං චිවරානං අඤ්ඤතරං චිවරං අනතරඝරෙ නික්ඛිපිතා අතිරෙකඡාරතං විපප්පන්ති තාති චිවරති තස්සන්ති ඛය්හන්ති විතස්සන්ති උඤ්ඤරෙහිපි බ්ඡන්ති. භික්ඛු දුළුවාලා භොනති දුළුවිවරං. භික්ඛු එවමාහංසු “කිස්ස භුමෙහ ආවුසො දුළුවාලා දුළුවිවරං”ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භික්ඛුනං එතමස්සං ආරුමෙසු යෙ තෙ භික්ඛු අප්පිච්ඡා හෙ උප්ඝායන්ති ඛය්හති විපාවෙන්ති “කථං හි තාම භික්ඛු තිණ්ණං චිවරානං අඤ්ඤතරං චිවරං අනතරඝරෙ නික්ඛිපිතා අතිරෙකඡාරතං විපප්පිසිස්සන්ති”ති

3 අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්සං ආරුමෙසු “සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛු තිණ්ණං චිවරානං අඤ්ඤතරං චිවරං අනතරඝරෙ නික්ඛිපිතා අතිරෙකඡාරතං විපප්පන්ති”ති? “සච්චං භගවා” ටිගරහි බුද්ධො භගවා “කථං හි තාම තෙ භික්ඛවෙ ලොසුප්පිසා තිණ්ණං චිවරානං අඤ්ඤතරං චිවරං අනතරඝරෙ නික්ඛිපිතා අතිරෙකඡාරතං විපප්පිසිස්සන්ති තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එට්ඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිතාපදං උද්දිසෙය්සාථ.”

1 අනාපනසමයං 3 ජ ස   2 චුළුවස්සා 3 ජ ස.

6 නිසැඟි සිවුර නො නිසැඟි වලඳු නම් දුකුලාආචාරීන් වෙයි නො අතික් සිවුරෙහි අතික් සිවුරෙක යන සන් ඇතියේ දුකුලාආචාරීන් වෙයි නො අතික් සිවුරෙහි විමනි ඇත්තේ දුකුලාආචාරීන් වෙයි නො අතික් සිවුරෙහි නො අතික් සිවුරෙක යන සන් ඇතියේ ඇචාරීන් නැති

7 සමයතුළ ඉටා නම්, විකපා නම්, විසඳු නම්, නැසේ නම්, වැනසේ නම්, දූවේ නම්, අසිඳු ගණින් නම්, විස්වසින් ගණින් නම්, ඔවුනට, උමතුටුටුටු, අදිකවමිකයාට, ඇචාරීන් නැත්තේ යි

අවෙචකවිවර යිකෘතපදය නිමි

5. 3. 9.

සංස්කෘතිකයෝජනාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජෙනවන තම්බු අනේපිඬුසිටුහුගේ අරමිති වැඩ වෙසෙති තවද එසමයෙහි භික්ෂුහු වැස නිමවූ වස් ඇතියාහු වනසෙනසුන්හි වෙසෙති ඉල්ලිස සොරු “භික්ෂුහු ලද ලාභ ඇත්තාහු යයි” උවදුරු කෙරෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළාහුය ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කරුණෙහි, දූගාමි කපා වදාර භික්ෂුන් ඇමතු සේක “මහණෙනි වනසෙනසුන්හි වසන්නහු විසින් තුන් සිවුරෙන් එක්තරු සිවුරක් ඇතුළුගම තබන්නට අනුදනිමි”යි

2 එසමයෙහි භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වනසෙනසුන්හි වසන්නහු විසින් තුන් සිවුරෙන් එක්තරු සිවුරක් ඇතුළුගම තබන්නට අනුදන්තා ලද්දේ තුන් සිවුරෙන් එක්තරු සිවුරක් ඇතුළුගම තබා අසිර සරයක් වෙන්ව වෙසෙති ඒ සිවුරු තාසෙහි වැනසෙති දූවෙහි මියන් විසිනුදු කනු ලැබෙති. මහණහු දිරු සිවුරුපිළි ඇත්තාහු, රළු සිවුරු ඇත්තාහු වෙන් භික්ෂුහු මෙසේ කීහ “ඇචාරීනි, තෙපි කුමක් ගෙයින් දිරු සිවුරුපිළි ඇත්තාහු රළුසිවුරු ඇත්තාහුද”යි එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භික්ෂුන්ට මෙපවත් දන්වූහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද ඔහු හෙලා දකිති නුගුණ පවසති දෙය් පතුරුවන් “කෙසේ නම් මහණහු තුන් සිවුරෙන් එක්තරු සිවුරක් ඇතුළුගම තබා අසිර සරයක් වෙන්ව වෙසෙද්ද”යි,

3 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළා “සැබැද මහණෙනි, භික්ෂුහු තුන් සිවුරෙන් එක්තරු සිවුරක් ඇතුළුගම තබා අසිර සරයක් වෙන්ව වෙසෙත්ල”යි “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරු සේක “මහණෙනි, ඒ තුවරපුරුපයෝ කෙසේ නම් තුන් සිවුරෙන් එක්තරු සිවුරක් ඇතුළුගම තබා අසිර සරයක් වෙන්ව විසුහු ද මහණෙනි, තෙල නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසාටු

“උපවසං. ඔබා පන කතනිකපුණ්ණමං. යාති ඔබා පන තාති ආරක්ඛකා කාති සෙත්තාසනාති සාසනිකසම්මනාති සප්පච්ඡයාති, තථාරු-පෙසු හික්ඛු සෙත්තාසනෙසු විහරනොනා ආකඛබ්බානො නිණ්ණං විවරනං අක්ඛකානරං විවරං අනතරසරෙ නික්ඛිපෙය්‍ය සීයා ච තස්ස හික්ඛුනො කොවිදෙව පච්චයො තෙන විවරෙන විප්පවාසාය, ඡාරතතපරමං තෙන හික්ඛුනා තෙන විවරෙන විප්පවසිතබ්බං තෙනා චෙ උතතං විප්පව-සෙය්‍ය අක්ඛකා හික්ඛුසම්මුතියා, නික්ඛග්ගිං පාවිතනියනති”

4. උපවසං. ඔබා පනාති වුත්ථස්සංතං.

කතනිකපුණ්ණමනති කතතිකවාතුමාසිති වුත්ථති

යාති ඔබා පන තාති අරක්ඛකාති සෙත්තාසනාතිති ආරක්ඛකං තාම සෙත්තාසනං පඤ්චිකුසනිකං පච්ඡමං.

සාසනිකං තාම ආරාමෙ ආරාමුපවාසෙ වොරාතං නිව්චෙඨාකාසො දිස්සති, භුතෙනාකාසො දිස්සති ඩිතොකාසො දිස්සති නිසිතෙනාකාසො දිස්සති නිපතෙනාකාසො දිස්සති

සප්පච්ඡයං තාම ආරාමෙ ආරාමුපවාසෙ වොරෙහි මුහුසං භතා දිස්සනති, විලිතතා දිස්සනති ආකොචිතා දිස්සනති.

තථාරුපෙසු හික්ඛු සෙත්තාසනෙසු විහරනොනා චවරුපෙසු හික්ඛු සෙත්තාසනෙසු විහරනොනා.

ආකඛබ්බානොති ඉච්ඡමානො.

නිණ්ණං විවරනං අක්ඛකානරං විවරනති සබ්බාපිං වා උතතරසරිතං වා අනතරවාසකං වා.

අනතරසරෙ නික්ඛිපෙය්‍යාති සමන්තා ගොවරගාමෙ නික්ඛිපෙය්‍ය

සීයා ච තස්ස හික්ඛුනො කොවිදෙව පච්චයො තෙන විවරෙන විප්පවාසායාති සීයා පච්චයො සීයා කර්ණිකං.

ඡාරතතපරමං තෙන හික්ඛුනා තෙන විවරෙන විප්පවසිතබ්බං ඡාරතතපරමතා විප්පවසිතබ්බං.

අක්ඛකා හික්ඛුසම්මුතියාති යපෙඤා හික්ඛුසම්මුතිං.

තතො චෙ උතතං විප්පවසෙය්‍යාති සත්තමෙ අරුද්ධගාමෙන නිස්සග්ගිකං ගොති නිස්සර්තබ්බං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා පුගාලස්ස වා ථවද්දව පන හික්ඛවෙ නිස්සර්තබ්බං “ඉදං මෙ භතො වටරං අතිරෙක-ඡාරතං විප්පවසං අක්ඛකා හික්ඛුසම්මුතියා නිස්සග්ගිකං ඉදංගා සබ්බස්ස නිස්සර්තමි”ති - දදෙය්‍යාති - දදෙය්‍යනති - ආයසමනො දමි”ති

“වස් වෑස ගිල් මැදි පොහොස් තෙක් සැක සහිතයයි
සමමත වූ බිය සහිතවූ වනසෙනයුන් කෙනෙක් වෙද්ද, එබඳු සෙන-
සුන්හි වසන මහණ තෙමේ කැමැත්තේ නම් තුන් සිවුරෙන් එක්තර
සිවුරක් ඇතුළුකළ තබන්නේය. ඒ මහණහට ඒ සිවුරෙන් වෙන්ව
විසීමට කිසි හේතුවක් ඇත්තේ නම් එ මහණ විසින් උඩත් පිරිසෙ-
යින් සරයක් කල් ඒ සිවුරෙන් වෙන්ව විසිය යුතුයි ඉදින් ඉන්
මත්තෙහි හික්කුසම්මතියෙන් තොරව වෙන්ව වසන්නේ නම් නිසඟි-
පවති වේ” යයි

4 උපවසාං පන ඛො යනු විසුවස් ඇතියනට

කතන්තපුණ්ණමං යනු හිල්මස පණ්ණරසිය කියනු ලැබේ.

යාහි ඛො පන තාහි ආරක්ඛානාහි සෙනාසනාහි යනු දුනු
පන්සියක් වූ පැසුළු සෙනසුන ආරණ්‍යක නම්

සාසබ්බ නම් අරම්භිද අරම් උවසරෙහිද සොරැන් පිවිසි තැන
දක්නා ලැබෙයි අනුභව කළ තැන දක්නා ලැබෙයි සිටි තැන දක්නා
ලැබෙයි හුන් තැන දක්නා ලැබෙයි හොත් තැන දක්නා ලැබෙයි

සප්පට්ඨය නම් අරම්භිද, අරම් උවසරෙහිද, සොරැන් විසින් තසන
ලද මිනිස්සු දක්නා ලැබෙති පැහැර ගන්නා ලදහු දක්නා ලැබෙති පෙළන
ලද්දහු දක්නා ලැබෙති.

තථාරූපෙසු හික්කු සෙනාසනෙසු විහරණතා යනු එබඳු සෙනසුන්හි
වසන මහණ තෙමේය

ආකබ්බමානො යනු කැමැතිවන්නේ

නිණ්ණං විමර්නං අඤ්ඤාතරං විමරං යනු සහල හෝ පොරෝණය
හෝ අඳනය හෝ යි

අභතරසරෙ නික්කිසෙය්‍ය යනු භාත්පසැ ගොදුරැගමෙහි තබන්නේය

සීයා ව තසා හික්කුනො කොවිදෙව පච්චයො තෙන විවරෙන
විප්පවාසාය යනු හේතුවක් වේ නම්, කටයුත්තෙක් වේ නම්

ඡාරතනපරමං තෙන හික්කුනා තෙන විවරෙන විප්පවසිතබ්බං
යනු උඩත් පිරිසෙයින් සරයක් වෙන්ව විසිය යුතුයි

අඤ්ඤානු හික්කුසම්මුතියා යනු හික්කුසම්මුතය හැර

තතො වෙ උතනපිං විප්පවසෙය්‍ය යනු සත්වන අරුණ තැගෙන්ම
නිසඟි වෙයි සහනට හෝ ගණයට හෝ පුභුලාට නිසැරිය යුතුය.
මහණෙහි, මෙසේ නිසදිය යුතු

“වහන්ස ඔලේ මේ සිවුර හික්කුසම්මතියෙන් තොරව අසිරා සරයක්
වෙන්ව වසන ලද්දේ නිසැහි විය මෙය මේ සහනට නිසැරි යි,
දෙත්තේ යයි දෙත්තාහ යි . . ආයුෂමන්හට දෙමි”යි

5 අනිරෝකර්ණෙන අනිරෝකසඤ්ඤි විප්‍රවසති අඤ්ඤානු භික්ඛු-
සමුත්තියං, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං අනිරෝකර්ණෙන චෙමනිකො විප්‍ර-
වසති අඤ්ඤානු භික්ඛුසමුත්තියං, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං. අනිරෝකර්ණෙන
උභතකසඤ්ඤි විප්‍රවසති අඤ්ඤානු භික්ඛුසමුත්තියං, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං
අපච්චුඤ්ඤි පච්චුඤ්ඤි -පෙ- අවිස්සජ්ජිතෙ විස්සජ්ජිතසඤ්ඤි, අනට්ඨ
නට්ඨසඤ්ඤි, අවිතට්ඨ විතට්ඨසඤ්ඤි, අද්දෙසි දසිසඤ්ඤි, අවිලුහෙන
විලුහතසඤ්ඤි විප්‍රවසති අඤ්ඤානු භික්ඛුසමුත්තියං, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං.

6 නිස්සග්ගියං විවරං අනිස්සජ්ජිතා පරිභුඤ්ඤති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨාසං
උභතකර්ණෙන අනිරෝකසඤ්ඤි, ආපනති දුක්ඛකට්ඨාසං උභතකර්ණෙන
චෙමනිකො, ආපනති දුක්ඛකට්ඨාසං උභතකර්ණෙන උභතකසඤ්ඤි, අනාපනත්

7 අනාපනති ඡාරතං විප්‍රවසති, උභතකර්ණතං විප්‍රවසති,
ඡාරතං විප්‍රවසිතා පුත ගාමසීලං ඔක්කමිතා වසීතා පක්කමති,
අනෙතාඡාරතං පච්චුඤ්ඤති, විස්සජ්ජති තස්සති විතස්සති ඩයාති,
අවජ්ඣිතා ගණනනති, විස්සාසං ගණනනති, භික්ඛුසමුත්තියං, උම්මතකස්ස,
ආදිකමමකස්සාති

සාසකසිකිංඛාපදං නිබ්බිතං.

5. 3. 10.

පරිණතසිකිංඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවන්තියං ටිහරති ජේතවනෙ
අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවන්තියං අඤ්ඤා-
තරස්ස පුගස්ස සඛස්ස සම්මවරහතං පටියනතං ගොති “ගොජේතා
විවරෙන අවජාදෙස්සාමා”ති අථ ඛො ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු යෙන සො පුගො
තෙනුපසඛකමිංසු, උපසඛකමිතා නං පුගං එතදවොචුං “දෙථාචුසො
අමහාකං ඉමාති විවරාති”ති. “ත ටියං භනෙන දස්සාමි අමහාකං සඛස්ස
අනුට්ඨස්සං සම්මවරහිකං පඤ්ඤානා”ති, “ඛග්ග ආචුසො සඛස්ස දායකා. ටිච්ඡ
සඛස්ස භද්දා¹ මයං තුලෙන නිස්සාය තුලෙන සමපය්‍යනතා ඉධ විහරාමි
තුලෙන චෙ අමහාකා න දස්සම අථ කො වරහි අමහාකං දස්සාමි” “දෙථාචුසො
අමහාකං ඉමාති විවරාති”ති අථ ඛො සො පුගො ඡබ්බග්ගියෙහි භික්ඛුහි නිජ්ජ-
මිගමානො යථාපටියනතං විවරං ඡබ්බග්ගියානං භික්ඛුහං දන්වා සඛස්සං ගතොන
පරිච්ඡි යෙ තෙ භික්ඛු ජානනාති සඛස්සං සම්මවරහතං පටියනතං, න ටි
ජානනාති ඡබ්බග්ගියානං භික්ඛුහං දිග්ගාගාති, තෙ එට්ඨොගංසු

1. භද්දා = දායකා.

5 අතිරේක සරයක් ඇතියෙහි අතිරේක ය යන සන් ඇතියේ භික්ෂුසම්මතයෙන් තොරව වෙන් ව වෙසේ නම් නිසභිපච්ඡි වෙයි. අතිරේක සරයක් ඇතියෙහි විමති ඇතියේ භික්ෂුසම්මතයෙන් තොරව වෙන් ව වෙසේ නම් නිසභිපච්ඡි වෙයි අතිරේක සරයක් ඇතියෙහි උනුසන් ඇතියේ භික්ෂුසම්මතයෙන් තොරව වෙන්ව වෙසේ නම් නිසභි-පච්ඡි වෙයි නොපසුදුලෙහි පසුදුලෙහි සන් ඇතියේ නොවිසඳන ලද්දෙහි විසඳන ලද්දි සන් ඇතියේ නොතැනුනෙහි නැසිනැසි සන් ඇතියේ, නො වැනසුනෙහි වැනසිනැසි සන් ඇතියේ, නොදැවුනෙහි දැවිනැසි සන් ඇතියේ, නො පැහැරගන්නා ලද්දෙහි පැහැර ගන්නා ලද්දි සන් ඇතියේ, භික්ෂුසම්මතයෙන් තොරව වෙන්ව වෙසේ නම් නිසභිපච්ඡි වේ

6 නිසැති වූ සිවුර නො නිසරා වලද නම් දුකුලාආචාර් වෙයි උනු සදවසක් ඇතියෙහි අතිරේක ය යන සන් ඇතියේ දුකුලාආචාර් වෙයි උනු සදවසක් ඇතියෙහි විමති ඇතියේ දුකුලාආචාර් වෙයි. උනු සදවසක් ඇතියෙහි උනුසන් ඇතියේ ඇචාර් නැති

7 සරයක් වෙන්ව වෙසේ නම්, උනු සරයක් වෙන්ව වෙසේ නම්, සරයක් වෙන්ව වැස යලි ගම් ඉමට බැස වැස නික්මේ නම්, ඇතුළු සදවසා පසුදුරා නම්, විසද නම්, නැසේ නම්, වැහසේ නම්, දූවේ නම්, අසිද ගණින් නම්, විස්වසින් ගණින් නම්, භික්ෂුසම්මතයෙන් වෙන්ව වෙසේ නම්, උමතුටුටුටු, ආදිකම්මකයාට ඇචාර් නැති යි

සාසකයා ශික්ෂාපදය නිමි.

4. 3. 10.

පරිණාම ශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාහන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජෙනවත නම් වූ අනේපිඬුසිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වසන සේක එසමයෙහි සැවැත්නුවර එක්තරා සමාගමක් විසින් සභනට වලදවා සිවුරු දෙත්-නෙඹු'යි, සිවුරු සහිත බතක් පිළිසල කරණ ලද්දේ වෙයි එකල්හි සචගමභණ්ණ ඒ සමුහයා වෙත එළඹ ඒ සමුහයාට ලෙසේ කීහ; “ඇචැත්ති, අපට මේ සිවුරු දෙව”යි “වහන්ස, අපි නො දෙමිහ අප විසින් සභනට අවුරුදු පතා සිවුරු සහිත භික්ෂාව පිහිටුවන ලද්දේය” ඇචැත්ති, “සඬස-යාට දයකයෝ බොහෝ ය සඬසයාට ලාභආර බොහෝ ය අපි නොප නිසා, නොප බලමින් ලෙහි වසමිහ ඉදින් තෙපි අපට නොදෙන්නහු නම් එකල්හි කවරෙක් අපට දෙන්නේ ද “ඇචැත්ති, මේ සිවුරු අපට දෙව යි. එකල්හි ඒ ජනසමුහය සචග මහණුන් විසින් තර කොට කීයහු ලබන්නේ පිළියෙල කළ පරිදි සිවුරු සචග මහණුන්ට දි සඬසයා බතින් වැලඳවිය යම් භික්ෂුකෙනෙක් සඬසයාට සිවුරු සහිත බතක් පිළියෙල කරණ ලද්දි දතින් ද, සචග මහණුන්ට දෙන ලද්දි නොදනින් ද” ඔහු ලෙසේ කීහ

2 “ඔතොජෙථාච්චිසො සඛස්ස චිවර”නාති “නඤ්ඤා භනෙන යථාපට්ඨත්තං චිවරං අය්‍යා ඡන්ධගගිං අත්තනො පරිණාමෙසු”නාති යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨත්තං තෙ උප්ඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙනති “කථං භි නාම ඡන්ධගගිං භික්ඛු ජානං සඛස්සං ලාභං පරිණතං අත්තනො පරිණාමෙස්සනති”ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵතමිත්ථං ආරොචෙසුං “සච්චං කීර තුලෙහ භික්ඛවෙ ජානං සඛස්සං ලාභං පරිණතං අත්තනො පරිණාමෙථා”ති” “සච්චං භගවා” චිගරහි බුද්ධො භගවා “කථං භි නාම තුලෙහ මොඝපුරිසා ජානං සඛස්සං ලාභං පරිණතං අත්තනො පරිණාමෙස්සථ තෙනං මොඝපුරිසා අපසන්නාතං වා පසාදයං -පෙ- ඵව්ඤ්ඤා පත භික්ඛවෙ ඉමං සිකාපදං උද්දිසෙය්‍යථ”

“යො පන භික්ඛු ජානං සඛස්සං ලාභං පරිණතං අත්තනො පරිණාමෙය්‍ය, නිස්සගගිං පාවිතනිත්තනති

3 යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිපෙපතො භික්ඛුති

ජානනති නාම සාමං වා ජානාති අඤ්ඤා වා තස්ස ආරොචෙනති, සො වා ආරොචෙති

සඛස්සං නාම සඛස්ස දිත්තං හොති පරිච්චත්තං.

ලාභො නාම චිවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනතිලාභපච්චයහෙසජජපරිකාරා, අත්තමෙයො වුණ්ණපිණ්ඩාපි දත්තකට්ඨමපි දයිකසුත්තමපි

ඤ්ඤා නාම දස්සාම කරිස්සාමාති වාචා භිත්තා හොති

4 අත්තනො පරිණාමෙති. පයොගෙ දුක්ඛං, පටිලාභෙන නිස්සගගිං හොති නිස්සජ්ඣබ්බං සඛස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා ඵව්ඤ්ඤා පත භික්ඛවෙ නිස්සජ්ඣබ්බං “ඉදං මෙ භනෙන ජානං සඛස්සං ලාභං පරිණතං අත්තනො පරිණාමිතං නිස්සගගිං, ඉමාහං සඛස්ස නිස්සජාමි”ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යනති, -පෙ- ආයසමනො දමමි”ති

5 පරිණතෙ පරිණතසඤ්ඤා අත්තනො පරිණාමෙති, නිස්සගගිං පාවිතනිං පරිණතෙ චෙට්ඨිකො අත්තනො පරිණාමෙති, ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස පරිණතෙ අපරිණතසඤ්ඤා අත්තනො පරිණාමෙති, ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. සඛස්ස පරිණතං අඤ්ඤාසඛස්ස වා චෙතිස්ස වා පරිණාමෙති, ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස චෙතිස්ස පරිණතං අඤ්ඤාචෙතිස්ස වා සඛස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා පරිණාමෙති, ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස පුග්ගලස්ස පරිණතං අඤ්ඤාස්ස පුග්ගලස්ස වා සඛස්ස වා ගණස්ස වා චෙතිස්ස වා පරිණාමෙති, ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස අපරිණතෙ පරිණතසඤ්ඤා, ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස අපරිණතෙ චෙට්ඨිකො, ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. අපරිණතෙ අපරිණතසඤ්ඤා අපාපනති

2. “ඇවැත්නි සඹසයාට සිවුරු පිරිකර දෙව”යි “වහන්ස, තැන පිළියෙල කළ පරිදි සිවුරු සවග මහණනු තමන්ට පිරිණමා ගත්ත” යි යම් අපිස් මහණනු කෙතෙක් වෙද්ද ඔහු හෙලා දකිති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් සවග මහණනු දෑන දෑන පිරිණමන ලද සහසතු ලාභය තමහට පිරිණමුනුද”යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ “සැබැද, මහණෙනි තෙපි පිරිණමන ලද සහසතු ලාභය දෑන දෑන තමහට පිරිණමුනු දැයි” “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස” භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ ගාරුක සේක “කෙසේ නම් තුවස්පුරාමයෙනි, තෙපි පිරිණමන ලද සහසතු ලාභය දෑන දෑන තමහට පිරිණමුනු ද, තුවස්පුරාමයෙනි, තෙල නො පහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නොවෙයි මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“යම් මහණෙක් දෑන දෑන සහසතු පිරිණමු ලාභය තමහට පිරිණවුවන්ගේ නම් නිසතිපවිති වේ” යයි.

3. යො පන යනු යමෙක් යම් බද්ධයෙක්

භික්ෂු යනු මේ තෙමේ මේ අභියෝගී ‘භික්ෂු’යි අදහස් කරණ ලදී

ජානනනි නම් තෙමේ හෝ දනිති අන් කෙතෙක් හෝ ඔහුට දන්වන්. හෙ තෙමේ හෝ දන්වයි

සඹසික නම් සඹසයාට දෙන ලද්දේ පරිභෝග කරණ ලද්දේ වෙයි

ලාභ නම් සිවුරු පිඩුවා සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකරය යටත් පිරිසෙයින් පුණ්‍යපිඩකුදු දැහැටි දඩකුදු දවළුනුයකුදු

සරිණන නම් දෙමහ කරම්හ’යි වෘක් හෙද කරණලද වේ

4. තමහට පිරිණමවා නම් පියෝගි දුකුලා වෙයි ලැබීමෙන් නිසති වේ සහනට හෝ ගණයාට හෝ පුතුලක්හට හෝ නිසැරිය යුතුය “මහණෙනි, මෙසේ නිසැරිය යුතු “වහන්ස, මිහිසින් සහනට පිරිණමු සහසතු ලාභය දෑන දෑන තමහට පිරිණමන ලද්දේ නිසති වූය “මම් මෙය සහනට නිසැරිම”යි දෙන්නේය යි දෙන්නාහයි ආයුෂ්මත්හට දෙමි”යි

5. පිරිණමන ලද්දෙහි පිරිණම සන් ඇතිසේ තමහට පිරිණමා නම් නිසැරි පවිති වෙයි පිරිණමන ලද්දෙහි විමිති ඇත්තේ තමහට පිරිණමා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි පිරිණමන ලද්දෙහි නොපිරිණම සන් ඇතිසේ තමහට පිරිණමා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි සඹසයාට පිරිණමන ලද්ද අන් සහනට හෝ සැයකට හෝ පිරිණමා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි සැයකට පිරිණමන ලද්ද අන් සැයකට හෝ සහනට හෝ ගණයාට හෝ පුතුලක්හට හෝ පිරිණමා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි පුතුලක්හට පිරිණමන ලද්ද අන් පුතුලක්හට හෝ සහනට හෝ ගණයාට හෝ සැයකට හෝ පිරිණමා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි. නොපිරිණමන ලද්දෙහි පිරිණමු සන් ඇතිසේ දුකුලාඇවැත් වෙයි නොපිරිණමන ලද්දෙහි විමිති ඇතිසේ දුකුලාඇවැත් වෙයි නො පිරිණමන ලද්දෙහි නො පිරිණමන ලද්ද සන් ඇතිසේ ඇවැත් නැති.

6 අනාපනති කථා දෙමාති පුච්ඡියමානො යථා තුමහාකං දෙය්‍ය-
ධම්මො පරිභොගං වා ලභෙය්‍ය පටිසංඛාරං වා ලභෙය්‍ය චිරට්ඨිතිකො වා
අස්ස, යථා වා පන තුමහාකං චිත්තං පටිද්ධති තථා දෙථාහි භණ්හි,
උමමත්තකස්ස, ආදිකමමිකස්සාති

පරිණිකායපදං නිවේදනං.

පහාවගෙහා තතිශ්‍යො.

තසස්සද්දනං.

දො ව පතතාති භෙසජ්ජං වස්සිකාද්‍යනපඤ්චමං,
සාමං වායාපනචෙට්ඨකො සංසරිකං සංඝිකෙන වාති

උද්දිට්ඨා ඛො ආයස්මනො නිංසනිස්සග්ගියා පාචිතනියා ධම්මො
තථායස්මනො පුච්ඡාමි කච්චිථ පරිසුඤ්ඤා? දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිථ
පරිසුඤ්ඤා? තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිථ පරිසුඤ්ඤා? පරිසුඤ්ඤාතායස්මනො
තස්මා තුණ්හි එවමෙනං ධාරයාමිති.

[අතිරෙකෙකරත්තඤ්ච අකාලපොරුණධොවනං,
පටිගහඤ්ච තඤ්චෙට්ඨිඤ්ච චිඤ්ඤාතන් ව තතුත්තරී,
දො අපපවාරිතා වෙට්ඨිතිකිත්තං වොදනාය වාති

මිස්සකං සුඤ්ඤාතඤ්ච තුලඤ්ච අනුචස්සකං,
පුරුණස්සත්තඤ්ච ලොභානං හරණෙන ව,
ධොවනං රුපිඤ්ඤාතඤ්ච දො ව තානපපකාරකාති

අතිරෙකඤ්ච පතනඤ්ච උභතෙන ඛනිකෙන ව,
භෙසජ්ජං සංචකඤ්චෙට්ඨිඤ්ච කුපිතෙන අවජ්ඣකං,

දො තත්තවායං වෙට්ඨිතිකිත්තං අවෙට්ඨිතිවරෙන ව,
ජාරතනං විපපවාසෙන අත්තනො පරිණාමිතාති]⁴

නිංසකං නිවේදනං.

පාරාජිකපාළි නිවේදනං.

⁴ ඉදං අතිරෙකානාමස්ස සිහල පටාඨකස්ස ඡෙට්ඨිතිකානාම

6 කොතැන්හි දෙන්නමෝදෑයි විවාරණු ලබන්නේ, යම් තැනක තොපගේ දෙයධර්මය පරිභොගය හෝ ලබන්නේ නම්, පිළිසකර හෝ ලබන්නේ නම්, කල් පවත්නේ හෝ වන්නේ නම්, යම් තැනක හෝ තොපගේ සිත පහදී නම්, එහි දෙව'යි කියා නම්, උම්තුච්චවුට, ආදිකම්මකයාට, ඇවැත් නැති

පරිණත ශික්ෂාපදය නිමි.

පානුච්ඡියයි.

එහි උඤ්ඤාය

පානුසිකපද දෙකය, හෙසජ්ජ, වසසික සහ පස්වැනි අවර්ණක ශික්ෂා-පදය ද, සුභතවිඤ්ඤානී, මහාපෙසකාර, අවෙචකච්චර, ආසවක, සබ්බික පරිණතය යන පසුදු සි දස ශික්ෂාපද කෙනෙක් වෙත්

ඇවැත්නි, තිස් නිසතිපච්චි දහම්හු උදෙසන ලද්දහ එහිලා ආයුෂ්මතුන් විවාරම් කීම පිරිසිදුවු ද? දෙවනවට ද විවාරම් “කීම පිරිසිදුවු ද? තෙවනවට ද විවාරම් කීම පිරිසිදුවු ද? එහිලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසිදුවු එහෙයින් මේ දූෂණීච්ඡාවය සි මෙසේ තෙල තුෂණීච්ඡාවය දරම්”යි

නිංසකය නිමි.

පාරාජිකපාළිය නිමි.

පද්‍ය නිකමණිකා

අ	පිටුව	අ	පිටුව
අකඩදසසා	104	අපේකාගහෙකා	522
අකබ්බිතං	70	අප්‍රානනසසා	80
අකබ්බිකාය	468	අජිකා	434
අකබ්බිතං	44, 294	අජිකාසප්පි	610
අකෙකින	468	අජිතකම්පං	82
අකටං	584	අඤ්ඤාඵතතාය	44
අකනනිබ්බිසො	158	අඤ්ඤාභාගිකසසා	436
අකනලුදෙදු	153	අඤ්ඤාමඤ්ඤාච්චිකාපනෙන	464
අකප්පිකං	46, 294	අඤ්ඤා ගති	34
අකාමකා	30	අඤ්ඤාතිකාය	578
අකාලච්චරං	512, 514	අට්ටකං	180
අකිරිකවාදෙදු	6	අට්ටසාරං	246, 248
අකිරාසුනො	18	අට්ටිකමානො	58
අග්ගදුතං	328	අට්ඨපදෙදු	468
අග්ගිසිච්චමෙ	198	අට්ඨානං	56
අගම්මහ	36	අට්ඨාරසහෙදකරවතුනි	452
අගාරං	28	අභිකොසමා	10
අභගජාතං	46, 286, 516	අතතකාමපාරිවරිකසිකාපදං	330
අභගජාතසාමනනා	84	අතතගර්භිනො	54
අභගාරකාසුයා	46	අතතුදෙදුසං	382
අභිතුට්ඨං	82, 292	අතතුපනාසිකං	198, 200
අභිතුලනනරිකාය	92	අත්ථපුරෙකකාරසසා	326
අභිතුලිපනොදකෙන	186	අත්ථවසෙ	54
අච්චසෙක	24	අත්ථසංභිතං	14
අච්චකච්චරං	628	අත්ථි නාම	36
අච්චරුයො	38	අතිකකාමෙහි	140, 574
අච්චරිකං	250	අතිමඤ්ඤාසසාති	14
අච්චාදෙදු	624	අතිසංචකො	378
අච්චාදෙදුකාමො	536	අතිරෙකච්චරං	498
අච්චාදෙදුසාති	546	අතිරෙකජාතනං	632
අච්චාදෙසි	26	අතිරෙකපනෙනා	592
අච්චනාච්චරෙ	530	අතිගරුපෙසුං	40
අච්චච්චිකාය	28	අපේසවිනෙනා	130
අච්චාපසම්පනෙනා	34	අදානිකං	22
අච්චනගො	40	අදානමග්ගපට්ඨනෙනා	140, 572
අච්චනෙතා	548	අදානකාමා	24
අච්චාචාරෙ	322	අදිට්ඨං	200, 426
අච්චාපනෙනා	426	අග්ගනසඤ්ඤානො	200
අච්චාචසනා	28, 30	අග්ගනා	12
අච්චාපගො	56	අග්ගිතනං	576
අපේකාකාසො	128	අග්ගිතනසිකා	56

අ	පිටුව	අ	පිටුව
අධිවිකේත	192	අනුකූලතාව	28
අධිපාලකයා	56, 576	අනුකූලතාව	1
අධිමානව	200, 234	අනුකූලතාව	18
අධිවිකේත	130	අනුකූලතාව	426
අධිවිකේත	14	අනුකූලතාව	196, 256, 424
අධිවිකේත	24	අනුකූලතාව	4
අධිකරණය	8	අනුකූලතාව	26
අධිකරණය	56	අනුකූලතාව	422
අධිකරණය	324	අනුකූලතාව	4
අනුකූලතාව	632	අනුකූලතාව	408
අනුකූලතාව	18	අනුකූලතාව	18, 42
අනුකූලතාව	104	අනුකූලතාව	36
අනුකූලතාව	518, 634	අනුකූලතාව	424
අනුකූලතාව	610	අනුකූලතාව	436
අනුකූලතාව	42	අනුකූලතාව	438
අනුකූලතාව	106	අනුකූලතාව	98
අනුකූලතාව	28	අනුකූලතාව	42
අනුකූලතාව	10	අනුකූලතාව	10
අනුකූලතාව	54	අනුකූලතාව	18
අනුකූලතාව	420	අනුකූලතාව	380
අනුකූලතාව	194	අනුකූලතාව	628
අනුකූලතාව	200	අනුකූලතාව	40
අනුකූලතාව	594	අනුකූලතාව	442
අනුකූලතාව	30	අනුකූලතාව	222, 230
අනුකූලතාව	46	අනුකූලතාව	424, 436
අනුකූලතාව	28	අනුකූලතාව	46
අනුකූලතාව	294	අනුකූලතාව	200
අනුකූලතාව	24	අනුකූලතාව	54
අනුකූලතාව	4	අනුකූලතාව	12
අනුකූලතාව	200	අනුකූලතාව	374
අනුකූලතාව	424	අනුකූලතාව	536, 624
අනුකූලතාව	338	අනුකූලතාව	44
අනුකූලතාව	56	අනුකූලතාව	448
අනුකූලතාව	96	අනුකූලතාව	48
අනුකූලතාව	186	අනුකූලතාව	536, 622
අනුකූලතාව	204	අනුකූලතාව	38, 424
අනුකූලතාව	40	අනුකූලතාව	468
අනුකූලතාව	54, 80	අනුකූලතාව	8
අනුකූලතාව	156	අනුකූලතාව	66
අනුකූලතාව	204, 222, 322	අනුකූලතාව	510
අනුකූලතාව	632	අනුකූලතාව	48, 448
අනුකූලතාව	422	අනුකූලතාව	196
අනුකූලතාව	16	අනුකූලතාව	18
අනුකූලතාව	96	අනුකූලතාව	116

අ	පිටුව	අ	පිටුව
අපදිසනකි	418	අභිසංඛාරිකං	420
අපරජ්ඣකි	424	අභිනව්‍යුං පචාරෙය්‍ය	534
අපරනනං	112	අභිනරිංසු	610
අපරිකකම්නං	382	අභෙජ්ජපපනෙතා	10
අපරිභුතනං	578	අමුත්‍ර	10
අපසාය	88	අමුලකෙන	196, 424
අපරිසංකිතසාය	426	අය්‍යපුතෙතා	40
අපසාදිතො	340	අයොනිසො	54
අපසාදෙති	238	අයොපතෙතා	594
අපසොසනං	162	අරසරූපො	4
අපුතතකං	40	අරහං	1
අඛ්‍යාවටෙන	340	අරහසි	322
අඛ්‍යදං	40	අරියෙන	66
අඛෙඛාභාරිකා	260	අරුණ්‍යග්ගමිතෙ	516
අඛහඤ්ජංසු	182	අරුපියෙ	586
අඛහඤ්ඤයිං	12	අරෙග්ගනනා	484
අඛහාකුටිකා	468	අලකකිකා	54
අඛ්‍යග්ගඤ්ජ	42	අලමරියඤ්ඤාදසායනං	200
අඛ්‍යුතං	250	අලංකමමනියෙ	484
අඛ්‍යුතධම්මං	20	අලොභිතා	322
අමුමනවරියෙන	196	අවචනියං	464
අබලඅබලො	468	අවජායි	174
අභබ්බො	68, 244	අවහර	120
අභයා	422	අවහරණවිතෙතා	104
අභිකකනනං	14	අවාපුරණං	292
අභිවාරණී	250	අවාසිමං	556
අභිජ්ජමානො	152	අවිකපටිකො	594
අභිනිග්ගණනාති	298	අවිවාරං	10
අභිනිනනාමෙසිං	10	අවිජ්ජා	10
අභිනිපටිලෙති	298	අවිජ්ජාසවා	12
අභිතෙන	130, 596	අවිඤ්ඤාසා	66
අභිනිබ්බිජ්ජෙය්‍ය	8	අවිහකකං	10
අභිනිමමිනියාමි	16	අවිදුරෙ	28
අභිනිපථාදෙය්‍ය	552	අවිපවුජෙථ	510
අභිනිසීදනති	70	අට්ඨනෙන	596
අභිපපමොදයං	156	අවිගෙයා	96
අභිසුඤ්ඤති	112	අවිතරුගො	18
අභිජමෙසු	30	අවුතතා	570
අභිරුලුහ	318	අසාමණ්ඩලිකාසු	11
අභිව්‍යාදෙති	4	අසාමණකං	294, 161
අභිවිඤ්ඤාපෙසි	40	අසාමිකායො	374
අභිට්ඨනර්ථා	160	අසායනො	156
අභිසම්මො	462	අසු	450
අභිසම්මොති	486	අසායනපුතනියභංගං	58, 88

අ	පිටුව	ආ	පිටුව
අසඛගතිතානි	18	ආරද්ධං	10
අසද්ධමමං	46, 52	ආරද්ධවිජයෙන	240
අසජ්ඣකස්ස	76	ආරුඛනියො	240
අසතතං	24	ආරුමිකතාවං	58
අසප්පායානි	158	ආලග්ගෙනචා	142
අසමුද්ධෙය්‍යා	10	ආලයසමුද්ධෙය්‍යා	44
අසමනුග්‍රහනියමානො	200	ආලිමෙපනතස්ස	284
අසලුච්ඡිනං	10	ආවසනා	296
අසාදියනතස්ස	80	ආවිඤ්ඤා	318
අසාරද්ධා	10	ආවෙලං	466
අසාවෙභුකාමො	66	ආසයො	386
අසිලොමං	248	ආසවනිඤ්ඤා	12
අසුචිං	256	ආසවසමුද්දයො	12
අසුකස්ස	426	ආසිච්ඡස්ස	46
අසෙවනකො	154, 156	ආහතවිනො	424, 618
අංසකුටෙන	318	ආභිණ්ඩනතා	512
අංසවට්ටකො	622	ආභිණ්ඩස්සාමි	146
අභිකුණපෙන	152	ඉ	
ආ		ඉක්කණ්ණිකා	250
ආකඛ්ඛිනා	454	ඉඛ්ඛය්‍ය	184
ආකාරෙහි	64	ඉට්ඨකා	178
ආකාසට්ඨං	108	ඉතිවුත්තං	20
ආකිණ්ණලොමං	326	ඉතිහ	40
ආකොට්ඨපෙය්‍ය	518	ඉජ්ඣතාමො	120, 168, 458
ආකොට්ඨා	634	ඉජ්ඣා	38
ආගතථලා	486	ඉජ්ඣානං	38
ආගමෙහි	22	ඉජ්ඣපණ්ඩකා	374
ආවිනො	50	ඉජ්ඣබිලො	104
ආරාපිනො	10, 12, 576	ඉජ්ඣොපකො	96
ආදිකමමිකස්ස	454	ඉස්සාපකතා	250
ආදිත්තං	422	උ	
ආදිත්තාය	46	උක්කඛ්ඛිනි	616
ආදියෙය්‍ය	104	උක්කණ්ණිකො	58
ආදිස්ස	514	උක්කුටිකං	500, 582
ආනාපානඝනිසමාධි	154	උක්කිත්තං	130
ආනෙඤ්ජං	254	උක්කෙට්ටිකො	212
ආපඤ්ඤා	144	උග්ගණ්ණෙය්‍ය	580
ආපනතාසිකරණස්ස	138	උග්ගාවෙචා	292
ආභිදෙසිකං	36	උච්චාරං	112, 181
ආමසෙන	140	උච්චාරෙසි	178
ආයතං	4	උච්චාලිඛිපාණකද්වෙය්‍ය	88, 260
ආයසමනතං	36	උච්චිත්තමුලා	4
ආරඤ්ඤකො	34	උච්ච්ඤො	6

උ	පිටුව	උ	පිටුව
උජ්ඣාසනානි	320	උපාදිකොනා	412
උජ්ඣාසනානානං	450	උපාදිකනරූපෙ	262
උජ්ඣාසනානි	98	උපෙකඛකො	10
උක්ඛෙත්ත	11, 376	උඛිත්තනි	371
උට්ඨාපෙත්තං	182	උඛකකිකං	321
උට්ඨානි	34	උඛතසමිං	500, 514
උතතරත්තරණං	128, 530	උඛත්තනි	94
උතතරුසමො	22	උභතොඛසංස්කරකො	68
උතතරිභංගං	420	උභතොඛසංස්කරකො	466
උතතරිභංගානුමානං	42, 256	උමමසනි	298
උතතරෙත්තං	142	උමමසනා	296
උතුනි	40	එ	
උද්දිසසංය	22	එකජ්ඣං	418
උද්දසං	58	එකතොඛසංස්කරකො	460
උද්දසපරිසාරකො	462	එකපාලකො	468
උද්දසිකො	508	එකනාපරිසරණං	28
උදගො	34	එකනාපරිසරණං	28
උදග්ග්ලං	290	එකපාපරණං	460, 472
උදපාදිං	10	එකමුලකසං	264
උදයො	572	එකංසං	22
උදරවට්ඨිං	92	එකිත්තං	401
උදුනං	20	එකද්දසො	50, 68, 450
උදුකකිලො	14	එකපවාලො	506
උදුකකිලොභං	44	එතරනි	16
උදුරුතං	386	ඔ	
උපපණ්ණාසංස්කරකො	42	ඔකකිකනි	260
උපතඛටං	536	ඔකකිතනවිකු	463
උපකච්ඡකො	92	ඔවරකො	118
උපචිකානං	386	ඔවිතිකා	133
උපජ්ඣාසං	58	ඔසං	50
උපට්ඨානසංග්‍රහං	154	ඔතොපෙකො	502
උපට්ඨාසිකං	482	ඔතිකො	294
උපපද්ධතං	374	ඔදකනිකං	48
උපතාමෙති	14	ඔදනිකරු	132
උපතිකිකො	136, 580	ඔදනා	553
උපතිකිපනං	169	ඔතිරකො	119
උපතිජ්ඣාසි	288	ඔතිපනාපාණි	26
උපතිති	116	ඔතොපෙ	633
උපතිසංය	34	ඔපානං	162
උපලාපෙතං	50, 140	ඔප්පද්ධාපෙතං	39
උපමාදකා	12	ඔතනුමිට්ඨං	318
උපමාදකා	18	ඔතානාසං	196
උපමාදකා	59	ඔතිකො	591

ම	පිටුව	ක	පිටුව
මමසති	298	කමබලං	620
මමසනා	296	කමමකාරි	364
මමසවාදසා	430	කමමනියෙ	10
මරකො	38	කමමවාචාය	454
මරබිකො	246	කයවිකකායං	590
මරෙනභිමාසෙ	614	කරණියං	12
මරොගනනා	246	කරමරුනිතා	348
මලබසති	298	කවාටෙන	492
මලමකො	110	කා	
මලිතවිලිනා	610	කාමපරිලාභානං	50, 294
මවට්ටිකාය	548	කාමපිපාසානං	44
මවරකෙ	508	කාමභොගී	322
මවසාපෙනති	612	කාමවිතකකානං	41
මසරෙය්	450	කාමසංකූඤ්චං	44
මසාදෙති	38	කායදුඛිබහුලා	416
මසිඤ්චනාසා	290	කායබිකිතං	622
මහාරෙච්චා	82	කාරුඤ්ඤප්පායො	140
මහියකො	522	කාලසුභතං	490
ක		කාසායානි	28
කකකසලොමං	326	කාසාවකණ්ඨා	198
කලෙජ්	522	කි	
කට්ඨගාරිකා	88	කිච්චාධිකරණං	426
කට්ඨකො	578	කිච්ඡලාභො	522
කට්ඨාගේ	110	කිනවසෙසව	198
කට්ඨනතං	108	කිපිලලකානං	396
කට්ටං	50	කිලකෙසුරි	38, 492
කණ්ඨසුභතං	108	කිලමිසාමි	34
කණ්ඨවනාසා	284	කිලිනා	88
කණ්ණකිතානි	502	කිසමිං විස	528
කණ්ණසපසස	46	කිසො	42
කනනරදණො	418	කිව විරං	594
කනනිකවොරකා	632	කු	
කතකලාණො	158	කුකකුච්චං	42
කතහිරුතකානො	158	කුකකුච්චජාපකානං	8, 10
කතකුසලො	158	කුකකුරකුණපෙන	152
කතාකතං	584	කුට්ඨිසස	186
කතිකසණ්ඨාගං	415	කුට්ඨිච්ඡු	386
කතිපායං	34	කුදාරි	198
කදුමං	290	කුඛිමුලං	36
කතාජකං	420	කුඛිමා	192
කපෙපති	430	කුතෙඤ්ච	24
කපෙපසති	484	කුදලං	106
කපිඤ්ඤ	110		

කු	පිටුව	මු	පිටුව
කුදසසු	196	මුද්දමඩු	16
කුමහිමුවා	108	මුංසෙහි	322
කුමමාසං	36	භ	
කුමිතො	140	ගණකො	96
කුලලා	246	ගතතානි	34, 146
කුලුපගං	336	ගතපච්චාගතෙන	163
කුලසුණ්භායො	294	ගකුරසා	2
කුසචිරං	82	ගබ්භපාතනං	182
කුසලං	450	ගරුපරික්ඛාරානි	198
කුලසුණ්භාහි	466	ගරුභණ්ඩානි	198
කුට්ඨාගාරසාලායං	26, 152	ගහපඤ්චිවරධරො	442
කෙ		ගභිතාගභිතං	600
කෙවලපරිපුණ්ණං	1	භා	
කෙසකමබ්බලං	82	ගාථා	20
කෙසමයසුං	28	ගාමධම්මං	48, 52
කො		ගාමුපචාරො	104
කොකච්ඡාසං	132	ගි	
කොට්ටෙච්චා	14	ගිවුපගං	584
කොට්ඨං	108	ගෙ	
කොට්ඨලියං	486	ගෙය්‍යං	20
කොසකාරකො	554	ගො	
කොසඡ්ඡාසං	48	ගොවරියානං	360
කොසෙය්‍යං	620	ගොතිසාදි නිව්ටෙය්‍යං	104
කොළමෙඛි	610	ගොපාතසිං	146, 178
ක		ගොපිතං	104
කණෙන	40	ගොපෙභුං	144
කකුභාරො	110	ගොමයෙන	38
කමනිඤ්ඤං	566	ගොසප්පි	610
කරකමබ්බලං	326	ක	
කරො	156	කට්ඨාපෙනතස්සං	286
කලිකාය	468	කට්ඨං	292
කාදනියාදිනි	194	කට්ඨාය	468
කි		කට්ටෙච්චා	86
කිත්තවිතෙසා	66, 124	කතකතං	584
කිලපාතො	436, 618	කරාචාසා	24
කි		කා	
කිංක	12	කානෙපොතා	196
කියනනානං	450	කසා	
කියනානි	98	කසාරප්පං	46
කිලං	114		

පාඨකපාලි-පද්‍යනුකූලමණිකා

649

ව	පිටුව	ප්‍ර	පිටුව
වකක හෙදං	448, 450	ප්‍රපතං	296
වකබ්‍රහ්මා	246	ප්‍රපි	84
වච්චරතීයකං	386	පේ	
වනෙතා	214	පේජජ්ඣෙජ්ජං	106
වතුකකහනං	420	පේ	
වතුජථං කුමං	230	ජඤ්ඤපෙසතිකෙන	478
වතුභි රාතෙති	112	ජතුමාසකො	580
වච්චුකාමො	58	ජනනාඝරෙ	132, 286
වා		ජතපදවාරිකං	616
වාලෙභි	50	ජා	
වාචනාධිපපායො	424	ජාගරනකාසස	76
වි		ජාගරො	424
විකකලං	96	ජාතරුපරජතං	580
විචතුලකෙන	468	ජාතනො	2, 20
විතනමිතො	160	ජාතිසසති	22
විතනරූපං	420	ජායතනනෙ	340
විතනසඛකපෙසා	160, 162	ජාරතනනෙ	340
විතනසංඛාරපටිසංවෙදී	156	ජාරසස	322
විරට්ඨිතිකං	16	ජී	
වි		ජීඨිංසෙ	380
විවරකාලසමයං	628	ජීගුච්ඡමානො	58
විවරවෙනාපනං	546	ජේ	
විවරරජ්ජයා	108	ජෙගුච්ඡ	6
විවරවංසෙ	108	ජෙට්ඨො	8, 14
වි		කො	
වුණ්ණපිණ්ණො	598	කොතං	230
වුතුපපාතඤ්ඤං	12	කොපෙනි	108
වෙ		කෙ	
වෙනාපෙසා	548	කෙතතිවුහුසෙත	56, 200
වෙනිශරුකකං	404	කෙතනියා	460
ජ		කෙතිදුපි	36
ජලලකං	434	කෙතිව්‍යසනෙන	54
ජදං	156	කා	
ජද්දවාසිති	356	කානාරහෙන	56
ජනනා	308	කා	
ජමතිතනං	38, 154	කකකා	190
ජමායං	116	කකකවාණං	260
ජලභිඤ්ඤ	194	කඤ්ඤා	318
ජා		කණ්ණකනිසෙ	44
ජාදෙතා	180		

න	පිටුව	ඵ	පිටුව
තනියං කිංතං	230	ඵරුසමිං	468
තදනුප්පනේතා	514	ඵලවිං	108
තනනවායෙහි	620	ඵච්ඡිකාය	138, 610
තපපච්චයා	52	ඵා	
තපපනතු	242	ඵාලිපාකෙ	36
තපනීයා	8	ඵු	
තපසසි	8	ඵුලලව්වයසා	76, 226
තපොගුණා	442	ඵෙ	
තරච්ඡවිසායං	132	ඵෙතොසිනි	102
තලාකෙ	114	ඵෙය්‍යසංඛිතං	102
තා		ඵො	
තාපෙහි	180	ඵොමෙහි	322
තාලපකකපාලකා	144	ඵු	
තාලාවච්ඡුකතා	4	ඵාකකනතුං	550
තාවකාලිකං	122	ඵවයංඵවයසමාපනති	48
නි		ඵච්ඡිනිකා	14
නිකකනතුං	40	ඵකෙඛා	338
නිකොට්පාටිසුද්ධං	450	ඵකච්ඡිකා	260
නිණ්ණප්පකං	608	ඵජ්ජාමි	336
නිණ්ණප්පකං	94	ඵනනපොතං	114
නිණ්ණාට්ඨයා	94	ඵබ්බ ඵබ්බා	436
නිමිට්ඨසකො	32	ඵච්ඡාය	262
නිරච්ඡානකපිකා	418	ඵසපදෙ	468
නිරච්ඡානකතාය	50	ඵසාහතිකකනේතා	594
නිරෝකකා	478	ඵසාහපරමං	498
නිරෝකරණීයං	38	ඵසිකසුභතං	590
නිරෝහාචං	338		
නිලඵලමනනං	66	ඵු	
නි		ඵුරුකුඛිකං	96
නිරේකා	30	ඵුරුඛිකලිකාය	84
නු		ඵුරුමාසකො	580
නුවර්කං	202, 444	ඵි	
නුණ්ඩාචෙත	24, 36	ඵිට්ඨධම්මකානං	48
නුවර්වනනි	468	ඵිට්ඨසංඝායනං	200
භන		ඵි	
නෙකපුකයාගුං	118	ඵිසමධ්‍යානං	20
නෙරසකං	256	ඵිපෙසා	452
ඵ		ඵු	
ඵකෙහො	292	ඵුග්ගි	12
ඵංකපි	130	ඵුග්ගි	16
ඵංකපි	288		

පාලකපාලි-පදනුකතමණිකා

651

ද	පිටුව	බු	පිටුව
දවෙවාලා	632	බුතනිකා	320
දවුල්ලා	48	බුතගුණෝ	34
දවුල්ලාපි	320	බුතාය	448
දවුල්ලාදවුල්ලා	322	බුරා	112
දතියං කිංකං	230	බුවලෝභිකා	322
දතියපඤ්ඤානති	54, 530	බො	
දපොසතාය	48	බොවාති	578
දබබවසිකකාපදං	462	බොවාපිතං	518
දබබණ්ණෝ	42	න	
දබබලාං	54	නග්ගාය	612
දබබුද්ධිනො	450	නග්ගො	80
දබහාසිතං	444	නච්ඡන්තං	422
දබහිකෙබ්බා	14	නට්ඨවිවරො	530
දභරතාය	48	නට්ඨපතනසාස	604
දමමභික්ඛානං	48	නපපතිරූපං	422
දමමනො	42	නවනීතං	610
දුරනුරකඛිතා	382	නවරතනං	326
දුලලාභං	42	නවාට්ඨිතං	326
දුසං	126	නසාරෙය්‍යාම	98
දුසංඛාපයා	484	නා	
දුසංසුගෙන	26	නාගදන්තො	108
දුසංචාරණීප්පං	532	නාතිකරෙස්සයාසි	38
දුසංභරෙසු	382	නානාගොතනා	462
දුතපරමපරාය	162	නානාප්ච්චා	462
දෙ		නි	
දෙය්‍යධම්මො	24	නිකඛිතේති	418
දෙවගහදරුනී	98	නිකඛිතනාති	18
දෙසෙසා	380	නිකඛිව	198
දෙ		නිබ්බිතොනා	486
දෙණියො	248	නිබ්බානං	108
බ		නිබ්බදනං	198
බජාභවා	348	නිගලේඡය්‍ය	46
බඤ්ඤාකරණං	510	නිව්වගතනිකා	422
බනහකිතා	356	නිව්ඡි	250
බමමං වරනො	112	නිව්ඡාරෙසි	292
බමමියා	26	නිට්ඨතිචා	330
බමමිනසෙ	42, 196	නිපානෙසු	182
බමමසාමි	96	නිබ්බාණාය	44
බමමුපහාරො	170	නිබ්බාගාපපචා	38, 96
බමනිසජ්ඣනනො	42, 194	නිබ්බුජ්ඣනනි	468
		නිබ්බෙදෙනති	436
		නිබ්බොගො	4

නි	පිටුව	ප	පිටුව
නිමිත්තකං	450	පවුළුපටිකං	124
නිමිත්තකානි	4	පවුළුසංකයං	580
නිමිත්තකං	50	පවුළුසංකයං	216
නිමිත්තකානි	172	පවුළුසංකයං	21
නිමිත්තකං	22	පවුළුසංකයං	22
නිමිත්තකං	22	පවුළුසංකයං	196
නිමිත්තකං	22	පවුළුසංකයං	422
නිමිත්තකං	128, 130	පවුළුසංකයං	42
නිමිත්තකං	156	පවුළුසංකයං	13
නිමිත්තකං	50	පවුළුසංකයං	21
නිමිත්තකං	26	පවුළුසංකයං	22
නිමිත්තකං	612	පවුළුසංකයං	616
නිමිත්තකං	634	පවුළුසංකයං	533
නිමිත්තකං	308	පවුළුසංකයං	357
නිමිත්තකං	500	පවුළුසංකයං	176
නිමිත්තකං	596	පවුළුසංකයං	598
නිමිත්තකං	50	පවුළුසංකයං	590
නිමිත්තකං	484	පවුළුසංකයං	22
නිමිත්තකං	130	පවුළුසංකයං	431
නිමිත්තකං	570	පවුළුසංකයං	33, 530
නිමිත්තකං		පවුළුසංකයං	188
නිමිත්තකං		පවුළුසංකයං	291
නිමිත්තකං	548	පවුළුසංකයං	56
නිමිත්තකං	476	පවුළුසංකයං	156
නිමිත්තකං	190	පවුළුසංකයං	150, 166
නිමිත්තකං		පවුළුසංකයං	476
නිමිත්තකං		පවුළුසංකයං	212, 218
නිමිත්තකං		පවුළුසංකයං	82, 159
නිමිත්තකං		පවුළුසංකයං	80
නිමිත්තකං		පවුළුසංකයං	226, 232
නිමිත්තකං		පවුළුසංකයං	636
නිමිත්තකං	52, 153, 258	පවුළුසංකයං	229
නිමිත්තකං	150	පවුළුසංකයං	11
නිමිත්තකං	31, 11, 376	පවුළුසංකයං	221
නිමිත්තකං	121	පවුළුසංකයං	112, 380
නිමිත්තකං	163	පවුළුසංකයං	639
නිමිත්තකං	58	පවුළුසංකයං	151
නිමිත්තකං	19, 21	පවුළුසංකයං	566
නිමිත්තකං	39	පවුළුසංකයං	610
නිමිත්තකං	572, 511	පවුළුසංකයං	610
නිමිත්තකං	313, 371	පවුළුසංකයං	569
නිමිත්තකං	1	පවුළුසංකයං	29
නිමිත්තකං	631	පවුළුසංකයං	199

ප	පිටුව	ප	පිටුව
පදමාභිනිබ්බිදා	10	පරිපාතෙන්නි	632
පදමාභිසිනෙතා	98	පරිපුඤ්ඤානෙතා	34
පදවිනිසසිනො	16	පරිබ්බාජකො	588
පණ්ඩකො	68	පරිභාචි	8
පණ්ඩුපලාසො	106	පරිභුඤ්ඤානබ්බානි	610
පණ්ඩමෙතා	22	පරිභුතතා	546
පණ්ඩිය	236	පරියාගාරො	292
පතනකකිකා	422	පරිසිට්ඨාය	616
පතනකලො	406, 454	පරියොසානකලයාණං	1
පතනගාහාපකො	600	පරියොදානෙ	10
පතනභවිකාය	620	පරියොසාපෙති	558
පතනපරියනෙතා	600	පරිවතෙතයා	16
පතනාලුකකෙන	468	පරිවාසං	260, 482
පථපථපුලකං	14	පරිච්ඡාකෙකා	16
පතිකඝසිති	295	පරිච්ඡෙතා	28, 196
පතිමානෙති	176	පරිසුඤ්ඤා	10
පතිසල්ලිතස්ස	16	පරිසෙදිතාති	8
පතිසල්ලිතිකුං	90, 152	පරිභාරපථෙ	468
පතිසෙවිතා	424	පලලො	380
පතිසෙවි	44	පච්චෙතා	140
පතිසෙවෙයා	48	පචාරණ	426
පථව්‍යා රුජා	104	පචාරිතානං	604, 620
පදකක්ඛණං	14, 28, 450	පචාසං	622
පදලෙචා	8	පච්චිනෙතා	218
පදුමං	110	පචෙදයෙ	198
පතසචොරකා	136	පචෙදෙති	1
පතාමෙතා	292	පචෙසෙතනාස්ස	290
පතාමෙසි	176	පසනානුබ්බිඤ්ඤා	42, 194, 256
පපපටකොජං	16	පස්සදෙධා	10
පපතා	40	පස්සමෙතයා	156
පබ්බජෙයා	28	පස්සසනෙතා	156
පබ්බාජනීයකම්මකතා	476	පස්සාවට්ඨානං	94
පභගො	252	පස්සාවම්මගො	324
පරකකම්පයාති	450	පසාදභාසද්දො	242
පරච්ඡිතවිදු	238	පභාණං	14
පරපරිගහතිතා	122	පභිණාති	348
පරුසිකති	294, 298	පභිණෙයා	396
පරිකම්පිතා	38	පභිතනනස්ස	10
පරිච්චතො	580	පතිතො	316
පරිමාරෙති	32	පතිණෙ	214
පරිමාරෙනො	344	පඤ්ඤාභවරුපරුතං	34
පරිඤ්ඤා	44	පඤ්ඤාභවරුපඤ්ඤා	34
පරිණතං	638	පඤ්ඤාභවරුපඤ්ඤා	252
පරිණාමෙයා	638	පඤ්ඤාභවරුපඤ්ඤා	34

ප	පිටුව	පු	පිටුව
පංචධනුසතං	632	පුච්ඡෙද	1
පංචගෝසජ්ජාති	610	පුඤ්ඤකිතං	146
පංචමාසකො	102	පුඤ්ඤ	38
පංසුක්ඛිකාති	146	පුඤ්ඤාරිකං	110
පංසුභුලිකො	34	පුත්තදරසා	194
පා		පුත්තභාද්‍රකා	522
පාට්ඨෙසනීයං	446	පුත්තබ්බවංචිනිබ්බතනි	8
පාණානි	194	පුප්ථං	40
පාණිනො	34	පුප්ථාවලියං	290
පාණිපපභාරං	578	පුප්ථංසා	40
පාණිං	16	පුබ්බන්තසමයං	26
පාණ්‍යපෙතං	14	පුබ්බන්තං	112
පාත්‍රාකාසි	246	පුබ්බන්තනිසංසිතානං	388
පාතබ්බතං	96	පුබ්බභාසිනො	468
පාතිමොක්ඛං	16	පුබ්බරතතාපරරතානං	54
පාතුකමමාය	244	පුබ්බනිවාසානුස්සනිඤ්ඤාය	10
පාතුභවනනි	22	පුරුණද්‍රුතිසිකා	38, 84, 316
පාතෙතබ්බං	581	පුරුණවොභාරිකො	102
පාතෙනනි	476	පුරුහං භඤ්ඤාමි	98
පාදං	104	පුරිසගුත්තං	106
පාතාගාරසංලා	386	පුරිසජාකරං	374
පාරතො	38	පුරිසුසභො	90
පාරුජිකො	48	පුරිසදම්මසාරපි	1
පාරිච්චිකං	524	පෙ	
පාවචනෙ	246	පෙතනිකං	38
පාවාරං	328	පෙසකාරෙහි	626
පාසාදිකාය	448	පෙසලානං	48
පාගෙසි	628	පෙසා	
පි		පොක්ඛරවනෙ	290
පිටිකං	108	පොසෙසසති	60
පිණ්ඩවාරිකො	174	ඵ	
පිණ්ඩපාතනීයරතො	152, 566	ඵඤ්ඤෙහි	108
පිණ්ඩපාතපටිකකතො	374	ඵරති	510
පිණ්ඩපාතිකො	34	ඵලකට්ඨං	82
පිතාලිහං	576	ඵලකෙ	18
පිතාලිහසුගා	576	ඵසං	310
පිපාසමිතයො	41	ඵා	
පිච්ඡනි	191	ඵාණිතං	592
පිංසිනි,	14	ඵාසුලපනපිකාති	246
පි		පි	
පිළෙ	130	පුට්ඨා	54
පිණ්ඩුයා	12, 191, 256	පුසෙසා	150
පිහිසුබ්බං	10		
පිළෙ පායාය	258		

පාරාජිකපාලි-පද්‍යත්‍රකතමණිකා 655

පේෂා	පිටුව	භා	පිටුව
පොට්ඨබ්බරසා	4	භාතුටිකභාතුටිකො	468
පොට්ඨබ්බුපහාර	170	භාවතා ත්‍රයොගමනුසුතො	54
බ්‍ය		භාවං	230
බ්‍යාකානුං	240	භි	
බ්‍ර		භික්ඛාවරියං	56
බ්‍රහ්මවරියං	20	භික්ඛුපච්චජචිකා	70
බ්‍රහ්මඤ්ඤං	160, 330	භින්නපට්ඨරො	56
බ්‍ර		භින්නසඤ්ඤේ	596
බ්‍රහ්මාකොට්ඨකො	568	භිසිං	530
බ්‍රහ්මකරණීයා	24	භිංසනකො	18
බ්‍රා		භු	
බ්‍රාහ්මපරමපරාය	318	භුතතාපිං	40
බ්‍රාහ්මයං	36	භුතොතාකාසං	6
බ්‍රාහ්මලොය	610	භුමමට්ඨං	108
බ්‍රාහ්මලිකො	450	භුමමඤ්ඤං	530, 566
බ්‍රාහ්මච්චමහතතං	22	භු	
බ්‍රි		භුතපුබ්බං	18, 378
බ්‍රිලෝහතං	198	භෙ	
බ්‍රිලබ්බද්ධියං	420	භෙදනසංවතනනිකං	450
බ්‍රි		භො	
බ්‍රිජකං	40	භොගව්‍යසනෙන	54
බ්‍රි		භොගවාසිනී	356
බ්‍රිසංපබ්බජ්භො	94	භ	
බ්‍රිහ්මපමුඛං	26	භකකට්ඨි	50
බ්‍රිහ්මානුබ්‍රිහ්මානං	18	භකඛිකාලෙඬු	610
බ්‍රො		භෙකුභුතා	422
බ්‍රොජ්ඣබ්‍රහ්මානං	212	භෙජ්ඣකලාං	1
බ්‍රොධපකඛියානං	54	භෙදවට්ඨභිසිබ්‍රෙබ්‍රහ්මානං	292
භ		භෙද්ධිකං	466
භබ්‍රහ්මං	620	භතතංජානිනිවා	534
භභ්‍රහ්මාබ්‍රහ්මානී	512	භතපකිකා	330
භභ්‍රහ්මාසං	224, 232	භද්ධිමමදනාය	44
භතතකිච්චං	36	භෙද්ධිකතෙලං	610
භතතගෙහ	420	භෙද්ධිකොලකං	148
භතතද්දොසං	416, 418	භෙද්ධිකා	468
භද්දො	56	භතසාකඤ්ඤා	18
භවාසවා	12	භතාපො	30
		භනුසංවිශ්‍රවපාරාජකං	438
		භනුසංවිශ්‍රවකො	162
		භනෙසිකාය	468

ම	පිටුව	ය	පිටුව
මරණවිණරුක	162	යථාජ්ඣේවා	56
මිහඤ්චා	34	යථාපුහේනා	56
මහලලකං	406	යථාභිජනනා	26
මහාහොහා	34	යථාසුතෙතන	408
මහිව්ණතාය	48	යථාජකිං	420
මා		යථාචජේත	468
මාතිකානං	514	යථාමිහාරී	56
මාතුගාමස්ස	46	යථාසිලො	56
මාතුමිතතිකා	38	යා	
මාරකාසිකා	152	යාවතබ්බුලො	376
මාලකිකා	506	යාදිසො	56
මාලාචච්ඡං	466	යාපනීයං	566
මාමිහෙදසිසථ	40	යාවතතිසකා	516
මි		යාවතිහං	482
මිලකකස්ස	66	යාවදජථං	54
මිහිතපුබ්බබ්බංගො	468	සු	
මු		සුතනායොගෙන	242
මුග්ගපපහාරං	518	ඤ	
මුච්ඡතා	40	රඬබ්බජේකි	468
මුට්ඨස්සති	260	රජ්ජුබ්බකිතෙන	106
මුඛපපසනානා	90	රජකජ්ජරණං	102, 126
මුදුපිට්ඨිකො	84	රජකෙහි	126
මුදුගුකො	10, 12	රජ්ජුතකාලකං	556
මුසලං	174	රජනාහිසො	576
මුහුතතිකා	346	රට්ඨපිණ්ණො	198
මුහුතෙතන	40	රතනානි	578
මු		රථකෙන	468
මුලට්ඨස්සා	114, 120	රතරසා	4
මුලපඤ්ඤානති	48	රතොගතස්ස	16, 230
භම		රතොගතසඤ්ඤා	162
චේද්දතං	40	ඤ	
චේද්දතධිමේවා	66	ඤාපිඨානාය	41
චේද්දට්ඨ	150	ඤාපොලො	518
චේද්ධාච	388	ඤාජ	600
භමා		ඤාස්සං	18
භොගඛවිකාය	468	ඤ	
භොගඛාධිපායො	311	ඤ	
භොගපටිඤ	16, 191	ඤාමුනාති	168, 576
ය		ඤා	
යථාකාමපුත්තො	12	රාජරාජා	1
යථාගොච්ඡෙය	56	රාජිසංචිකාපනනං	586

රු	පිටුව	ව	පිටුව
රුපියල් බඩකො	582	වටංසකං	466
රුපියසිකර්‍යාපදං	580	වට්ටුපවෙජ්දාය	441, 258
රුපුපහායෙ	162	වණණවා	42
ල		වතතුකාමො	228
ලව්ණනි	34	වතතුච්ඡසාරකසා	230
ලවුජ්චොරකා	136	වත්ථි	286
ලමි	84	වත්ථි	114, 130
ලා		වතො	214, 228, 230
ලාභගමගතනං	22	වතස්සනි	116
ලාමකො	600	වසංචුත්ථා	24
ලාසෙනති	468	වසසිකසාපිකා	610
ලී		වසලං	330
ලීඝභි	64	වසලබ්බමං	48
ලී		වසානෙලං	610
ලීතමකො	42	වසිඵභි	212
ලී		වමොති	322
ලීතමකො	42	වා	
ලී		වාකචිරං	82
ලීඛිවරුනි	632	වාතපානො	610
ලීඛො	42	වාතමණ්ඩලිකාය	130
ලීතං	144	වායාපෙය්‍ය	620
ලෙ		වාලකමබලං	82
ලෙඛාය	162	වාලයකබ්බිහාරං	128
ලෙඛ්‍යාපානො	104	වි	
ලෙණං	606	විකපානුපගපච්ඡිමං	530, 618
ලෙසමතනං	436	විකිරනි	18
ලෙසො	438	විගනුපකකිලෙසො	10
ලො		විගතො	10
ලොකවිදු	1	විගරභි	194
ලොණසොචිරකං	192	විච්ඡිකානං	386
ලොමහංසෙ	38, 154	විජ්ජාචරණසම්පනො	1
ලොගකුම්භි	192	විජ්ජෙතතිසො	576
ලොගචොසකො	583	විජ්ජෙති	578
ලොභිතිකා	96	විජ්ජෙය්‍යං	186
ව		විජ්ජනං	4
ව්‍යතොතන	582	විඤ්ඤානනිබ්බුලං	562
ව්‍යුහනි	108	විඤ්ඤානසායකං	486
වග්ගවාදකා	456	විඤ්ඤාපෙති	58
වඩකකොත	460	විජ්ජනං	622, 544
වඩ්ඩමග්ගං	68	විතකොකථ	18
වඩ්ඩපකමො	263	විතවෙජ්ජනි	246
වජ්ඣා	182	විකුද්දනි	246
		විභංසෙති	18

පි	පිටුව	පි	පිටුව
භිදිකා	194	භිහාරවඤ්ඤා	178
භිදාමනි	18	භිහෙය්‍යසිංහන	522
භිද්ධතිකං	466	භි	
භිතට්ඨං	504	භිතිකකමො	160
භිතවජ්ඣනිකානති	418	භිතිසාරොචා	4
භිතිබාය	218, 230	භි	
භිතිබාය භාවං	206	භිතෙතා වජ්ජෙති	138
භිතිපාතං	46	භිතා	194
භිතිතවඤ්ඤා	326	භිතිතං	12
භිතිවරණං	218, 230	භෙ	
භිප්පකතා	556	භෙජ්ජකාය	478
භිප්පට්ඨනං	434	භෙය්‍යං	139
භිප්පට්ඨාදෙසුං	92	භෙණ්ණි	296
භිප්පට්ඨාරී	42, 240	භෙදනට්ඨානං	460
භිප්පට්ඨකො	510	භෙදලං	20
භිප්පසන්නාප්තිවණ්ණං	42	භෙදිති	68
භිප්පෙය්‍ය	4	භෙනසිකො	6
භිප්පිණං	296, 322	භෙජ්ජිතිකා	322
භිප්පලාසො	16	භෙජ්ජලලිහනං	22
භිප්පාලෙන්නං	450	භෙමිතිකො	298, 130
භිප්පාලෙන්නි	54, 98	භෙය්‍යකරණං	18, 20
භිද්ධමිසාමි	90, 476	භෙය්‍යවිච්චිකරො	546
භිද්ධවිච්චි	12	භෙරසුත්ථානවාරො	26
භිමොකං	200, 218, 230	භෙවච්චිතාති	64
භිරමථ	462	භෙහාසට්ඨං	108
භිරුගාය	42, 258	භො	
භිරුපේනති	246	භොරොපෙති	158, 162
භිරිසාරමහං	48	භ	
භිරුලුතිසා	202	භවානිකො	12
භිරුගායං	176	භවානතාය	21, 420
භිරිච්චිකාරං	180	භරුද්දෙසං	10
භිරිච්චිකපො	10	භරුපාද්‍යකාය	12
භිරුපෙතා	38	භකිතරබොතාති	378
භිසංසංකො	618	භකිලිසො	132
භිසංසං	510	භකිවෙති	39
භිසංසංගාමි	122	භකද්‍යාමිථලං	218
භිසංසංගො	164	භකපිට්ඨිතිවෙසනං	36
භිසංසංගොය	258	භකසංඝස්ස	122
භිසංසං	10	භකො	21
භිසංසංගාය	12, 258	භකොමෙති	110
භිසංසංගො	372	භකොමෙසංගි	16
භිසංසංගො	530	භකොමෙසංගො	112
භිසංසංගො	146		
භිසංසංගො	318		

ස	පිටුව	ස	පිටුව
සංකීර්ණකතන	106	සංකීර්ණකතන	202
සංකීර්ණකතන	28	සංකීර්ණකතන	24
සංකීර්ණකතන	462	සංකීර්ණකතන	610
සංකීර්ණකතන	48	සංකීර්ණකතන	44
සංකීර්ණකතන	418	සංකීර්ණකතන	146
සංකීර්ණකතන	48, 54, 570	සංකීර්ණකතන	142
සංකීර්ණකතන	450	සංකීර්ණකතන	36
සංකීර්ණකතන	48, 54, 570	සංකීර්ණකතන	34
සංකීර්ණකතන	422	සංකීර්ණකතන	386
සංකීර්ණකතන	422	සංකීර්ණකතන	346, 348
සංකීර්ණකතන	24	සංකීර්ණකතන	1
සංකීර්ණකතන	42	සංකීර්ණකතන	1
සංකීර්ණකතන	1	සංකීර්ණකතන	64
සංකීර්ණකතන	200	සංකීර්ණකතන	418
සංකීර්ණකතන	46, 250	සංකීර්ණකතන	506
සංකීර්ණකතන	374	සංකීර්ණකතන	406
සංකීර්ණකතන	536	සංකීර්ණකතන	256
සංකීර්ණකතන	610	සංකීර්ණකතන	584
සංකීර්ණකතන	248	සංකීර්ණකතන	46
සංකීර්ණකතන	248	සංකීර්ණකතන	4, 16
සංකීර්ණකතන	160	සංකීර්ණකතන	190
සංකීර්ණකතන	1	සංකීර්ණකතන	26
සංකීර්ණකතන	580	සංකීර්ණකතන	40
සංකීර්ණකතන	140	සංකීර්ණකතන	22
සංකීර්ණකතන	40, 382	සංකීර්ණකතන	129
සංකීර්ණකතන	246	සංකීර්ණකතන	238
සංකීර්ණකතන	170	සංකීර්ණකතන	322
සංකීර්ණකතන	258	සංකීර්ණකතන	582
සංකීර්ණකතන	238	සංකීර්ණකතන	228
සංකීර්ණකතන	486	සංකීර්ණකතන	1
සංකීර්ණකතන	1	සංකීර්ණකතන	468
සංකීර්ණකතන	40	සංකීර්ණකතන	450
සංකීර්ණකතන	26	සංකීර්ණකතන	4
සංකීර්ණකතන	502	සංකීර්ණකතන	160
සංකීර්ණකතන	198	සංකීර්ණකතන	152
සංකීර්ණකතන	468	සංකීර්ණකතන	460
සංකීර්ණකතන	48	සංකීර්ණකතන	464
සංකීර්ණකතන	554	සංකීර්ණකතන	68
සංකීර්ණකතන	54	සංකීර්ණකතන	606
සංකීර්ණකතන	564	සංකීර්ණකතන	156
සංකීර්ණකතන	253	සංකීර්ණකතන	392
සංකීර්ණකතන	192	සංකීර්ණකතන	24
සංකීර්ණකතන	606	සංකීර්ණකතන	160
සංකීර්ණකතන	526	සංකීර්ණකතන	450

ස	පිටුව	සා	පිටුව
සමානසීලායං	450	සාභං	1
සමානාචරියකං	58	සාතොදකො	252
සමාරකං	1	සාදිතබ්බං	534
සමාගිතෙ	10	සාදියති	70
සමුකෙඛටිතො	212, 218	සාදියෙය්‍ය	580
සමුතෙනපෙඤා	24	සාධිතාති	158
සමුතෙනජ්ඣො	606	සාපතෙය්‍යං	40, 148
සමුද්චරති	40	සාමං	161, 618
සමුද්චරෙය්‍ය	198, 200	සාමිකො	58, 330
සමුලුපනෙතා	490	සායනීයාති	158, 194
සමුතතෙය්‍ය	56	සාරකං	346, 348
සරසි	424	සාරතො	82, 298, 516
සරුගාය	42	සාරමාං	386
සරුමි	60	සාරුණීයං	4
සරීරබ්බකිතෙන	68	සාරෙ	22
සලෙලබ්බය	448	සාරෙතබ්බො	548
සලෙලබ්බස	48	සාලිමංසොදනං	14
සලාකාමුතො	14, 16	සාසබ්බසම්මතාති	634
සලාසගජොත	468	සාසපතෙලං	610
සසාමණ්ඩාගමණ්ණං	1	සි	
සසුයා	340	සිකබ්බාතාය	520
සසුරෙත	340	සිකබ්බාසාජිවසලාපනො	56
සහබමෙමත	464	සිබරිණී	322
සහබමිකං	462	සිතසා පාඤ්ඤාමය	114
සබ්බකතකමමං	48	සිඤ්ඤා	122
සඤ්ඤානිතං	338, 340	සිලං	178
සඤ්ඤාච්ච	160	සිලායං	11
සඤ්ඤාතනිකා	260	සි	
සමපගංසෙඤා	24	සීතොදකො	252
සංයොගාය	42	සීවරිකං	86
සංචරිතකපො	10	සීතච්ඡිනො	69
සංචරිතච්චරිතකපො	10	සීතගාරො	110
සංචිද්දිනි	112	සීතාභිභාසො	182
සංචිද්දිගාරො	118	සීසුපගං	584
සංසරණනිසසිතා	386	සු	
සංචිද්දි	328	සුකරං	16, 19
සා		සුබ්බො	322
සාසාරං	10	සුභිපරිගටො	30
සාසාණිකො	246	සුබ්බො	30
සාපං	56	සුගො	1
සාදනං	620	සුගතපිද්දති	572
සාදනපිද්ධකො	39	සුභ්බසාහං	116
සාදනපාසාපෙන	196	සුඤ්ඤානං	296

පාරාජිකපාලි-පද්‍යුක්තමණිකා

661

සූ	පිටුව	සූ	පිටුව
සුඤ්ඤාගාරෙ	234	සුකරිකා	248
සුඤ්ඤාගාරභවතො	156	සුතාඝරං	132
සුඤ්ඤාගාරභවතො	340	සුතානිසංඝිතං	386
සුඤ්ඤා	22	සෙස	
සුභතං	74	සෙසට්ඨං	14
සුභතාරාලං	108	සෙතට්ඨිකා	14, 18
සුභිකාලංකාරං	556	සෙතූහංකො	14, 194
සුභිකාලංකාරපා	224	සෙතාසනවාරිකං	50
සුභේයා	28	සො	
සුපප්පාසිතං	622	සොතාපතනිථලං	218
සුපෙසාසතාය	48	සොතාපතො	22
සුපිනා	54	හ	
සුභරතාය	48	හස්සම්භි	468
සුමුතො	64	හතනො	196
සුමුතො	322	හමිමිං	508
සුලයො	322	හරණකං	116
සුචිතච්ඡිකං	622	හරුසමානං	56
සුච්ඡේදිකං	622	හරිතතාය	106
සුසිහිකො	96	හරිතො	38
සුසු	378	හි	
		හිරඤ්ඤං	60
		හි	
		හිතායාමනනිකා	38, 40

සංඥානාම

අ	පිටුව	ක	පිටුව
අග්ගාලව	374, 554	කලඤ්ඣම	28, 30
අචිරවතී	142	කලඤ්ඤානිවාස	244, 416, 434, 448
අජ්ජක	126, 148		452, 522, 580, 625
අකුචන	88, 522	කලඤ්ඤාන	28
අනාඨපිණ්ඩක	466, 484, 502, 512	කලිඛගරුජ	250
	516, 526, 532, 536	කස්සප	16, 18, 20
	540, 546, 558, 562	කාලසිලා	418
	566, 572, 584, 588	කාසි (ජනපද)	470
	592, 606, 612, 616	කුටාගාරසාලා	556
	622, 628, 632, 636	කොකාලික	448, 456
අභිභූතධම්ම	18	කොතාගමන	16, 18, 20
අස්සජ්ජනබ්බසුක	466	කොසම්බි	126, 150, 404, 462
ආ		ඛ	
ආනන්ද	14, 24, 54, 148	ඛණ්ඩදෙවිපුත්ත	448
	502, 512, 592	ග	
ආරම්භගාමක	610	ගඛගා	26
ආලවකභිකුටු	178, 190, 374	ගණක	96, 98
ආලව්	374, 554	ගිජ්ඣකුට	94, 132, 180, 244, 434
ඉ		ගොභමකඤ්ඤා	418
ඉතිවුත්තක	18	ගොතමකවෙණිය	498
ඉසිතිලිපස්ස	94, 418	ඝ	
උ		ඝොසිතාරාම	404, 462
උත්තරකුරු	16	ච	
උත්තරුපථක	14	චම්පා	126, 148
උද්ධි	256, 292, 320, 330	චාතුමමභාරුජක	42
	338, 484, 516, 522	චොරපපාත	418
උපනන්ද	526, 536, 540, 546	ජ	
	580, 588, 616, 622	ජනා	404, 406, 462
උපපලවණ්ණ	522	ජබ්බලභිය	102, 158, 198, 554
උපසෙගාටඛිනනපුත්ත	568, 570		556, 576, 584, 592
උපාලි	90, 148, 528, 530		612, 620, 626
ඞ		ඤ	
ඞකුසක	16, 18, 20	ඤානක	18
ඞවපොරතාණිස්සක	448	ඤ්ඤානවත	418
ඞනාකුජ්ජ	26		
ඞපිල	150		
ඞවලාපුටු	576, 596, 606		
ඞලාභානන්ධක	420		

ප	පිටුව	හ	
ජෙනවත	466, 484, 502, 512 516, 526, 532, 536 540, 546, 556, 562 566, 572, 584, 588 592, 606, 612, 616 622, 628, 632, 636	භද්දියෙජානියාවත නාරුකවත් භූමමදෙව භූතවෙජ්ජක	88 90 42 186
ඤ		ම	
ත		මණිකණ්ඨ	378, 380
තපොදු	252	මද්දකුච්ඡ	418
තපොදුරුම	418	මහාකස්සප	374, 376
තාවතීංස	42	මහාමොග්ගලාන	16, 244
තිඤ්ඤකඤ්ඤ	418	මහාවත	26, 36, 88, 152
තුසිත	42		192, 556
ථ		මහලංකානික	152
ථුලලනඤ්ඤ	148	මහාරමානු	490
ද		මෙතනියභූමමජක	420, 434
දබ්බමලලපුතන	416	මෙතනියා	422
දලහික	126, 150	ඳ	
දෙවදත්ත	448, 456	රට්ඨපාල	382
ධ		රුජගහ	90, 94, 416, 434 448, 456, 522, 530 620
ධනිය	94, 100	ල	
න		ලකනණ	244
නලෙරු	1	ලිච්ඡවි	40, 252
නිත්‍රොධාරුම	576, 596	ච	
නිමොතරති	42	චග්ගුමුදුනිරිය	152, 192, 194, 198
ප		චජ්ඣාමි	24
පණ්ඩුක	150	චජ්ජුතනක	54, 80
පයාගපතිට්ඨාන	26	චස්සකාර	98
පරතිමිතවසවතති	42	විපස්සි	16, 18
පිලිඤ්ඤාමක	606	විසාඛා	484, 490
පිලිඤ්ඤවත්	150, 606	වෙහාර	418
බ		වෙරණ්ණාභවණ	1, 14, 24, 26
බ්‍රහ්මකායික	42	වෙරණ්ණා	1, 14
බාරුණසි	26, 150	වෙසසභු	16, 18
බිමබ්බසාර	98, 100, 252, 262 606	වෙසාලි	26, 28, 30, 34 56, 88, 152, 194 498, 556
බිජක	42	වෙළුවත	416, 418, 434, 448 456, 522, 580, 625
බිජකපිතු	42		
බිජකමාතු	42		

ස	පිටුව	ස	පිටුව
සකක (ජනපද)	576, 596	සාවනී	88, 92, 466, 484 502, 512, 516, 526 532, 536, 540, 546 556, 562, 566, 572 588, 592, 606, 612 616, 620, 628, 632 636
සඛකසා	26	සිබ්	16, 18
සතනපණ්ණේගුහා	418	සුදිනන	28, 30, 31, 41, 48
සතනරසවගතිය	186	සුඤ්ජර	84
සඤ්ඤා	92	සුපබ්බා	90
සපපසොඤ්ඤිකපබ්බාර	418	සෙත්ථසසක	256
සපපිනිකා	254	සොභිත	254
සමුද්දානන	448, 456	සොරෙත්ථ	26
සාකෙත	528	හ	
සාගලා	126, 150	හාරික	250
සාරිපුත්ත	16, 18, 20, 22, 592		

ශ්‍රද්ධා පත්‍රය.

පිටුව	පෙළ	අශ්‍රද්ධා	ශ්‍රද්ධා
2	3	වේරඤ්ඤ	වේරඤ්ඤ
4	15	අභි	අභි
5	17	හිමිගෙයි	හිමිගෙයි
9	32	කුකුළු පැටියන්	කුකුළු පැටවුන්
10	13	ආනෙස්සප්පකෙන	ආනෙස්සප්පකෙන
14	11	පදකම්මණං	පදකම්මණං
18	13	අසංගහිතානි	අසංගහිතානි
18	19	අකිලාසුනො	කිලාසුනො
20	13	සුසංගහිතානි	සුසංගහිතානි
20	15	සුසංගහිතත්තා	සුසංගහිතත්තා
38	15	මාතුමනිකා	මාතුමනිකා
44	12	විරුගය	විරුගය
45	18	පඤ්ඤාමාලය	පඤ්ඤාමාලය
46	12	ආලය සමුග්ගතාය	ආලය සමුග්ගතාය
82	32	තඤ්ඤෙව හොති	පාත්‍රභූතං හොති
82	33	පාත්‍රභූතං උපජ්ඣං	තඤ්ඤෙව උපජ්ඣං
83	3	අවන්	ආවාන්
101	26	සීලවන්තයෝය	සීලවන්තයෝය
110	18	මඤ්ඤං	මඤ්ඤං
128	35	අවහට්ඨානි	අවහට්ඨානි
141	35	උත්තමකු	උත්තමකු
154	41	තෙතපසඛිකම්	තෙතපසඛිකම්
156	4	අභේවනකො	ආභේවනකො
156	24	පසසසසසමිති	පසසසසසමිති
156	25	පසසසසසමිති	පසසසසසමිති
157	33	සන්තිදුමිත්	සන්තිදුමිත්
158	26	තාය	තාය
158	32	මඤ්ඤිතා	මඤ්ඤිතා
166	8	සො	සො
186	20	හිකුචු	හිකුචු
192	12	තත	තත
192	25	අමනාක	අමනාකං
192	27 36	වසසසසම	වසසසසම
205	1	පරුජාක	පරුජාක
212	12	වසිමිති	වසිමිති
219	33	ආය්‍යආචාරික	ආය්‍යආචාරික
		පඤ්ඤාසුඤ්ඤානිට ද	පඤ්ඤාසුඤ්ඤානිට ද
219	34	මාග්ගිට ද	ආය්‍යආචාරික මාග්ගිට ද
226	1	දුතිය	දුතියං
232	34	සුඤ්ඤාගාරෙ	සුඤ්ඤාගාරෙ

පිටුව	පෙළ	අශුද්ධ	ශුද්ධ
232	37	චුලුවමයස	චුලුවමයස
235	7	ශුභාභාරයෙහි	ශුභාභාරයෙහි
235	24	සමවැදිති	සමවැදිති
236	17	අඤ්ඤ	අඤ්ඤං
251	3	සිදිත්	සිදිත්
253	2	සවෝ	සව්වෝ
253	32	රජ තමේ	රජ තෙමේ
254	18	අඤ්ඤතර	අඤ්ඤතරං
260	26	සඛ්ඤාදිසෙය	සඛ්ඤාදිසෙයො
263	4	කමෙපනෙතා	කමෙපනෙතා
264	8	සඛ්ඤාදිසෙයස	සඛ්ඤාදිසෙයසං
264	25	ආරොග්‍යත්වඤ්ඤ	ආරොග්‍යත්වඤ්ඤ
265	28	ආරොග්‍ය	ආරොග්‍යය
276	28	සප්පිවණ්ණ	සප්පිවණ්ණං
277	28	කෙරෙයි	කෙරෙයි නම්
286	26	ඝට්ටායසං-	
		පෙනනසං	ඝට්ටාපෙනනසං
286	28	මොවනාධිපතා	මොවනාධිපතායසං
294	9	කුලධිතයො	කුලධිතරො
307	9	කෙරෙහි ද	කෙරෙයි ද
311	14	මහණතෙම	මහණතෙම
320	18	නිදුනෙ	නිදුනෙ
341	35	වන්තේය	වන්තේය
341	45	තොකරම්	තොකරවු
342	7	සසුරෙත	සසුරෙත
348	18	පභිණ්ණිං	පභිණ්ණි
350	3	විමසති	විමංසති
359	27	සභවෙසස්	සභවෙසෙස්
367	6	විභෙ	විභෙ
380	12	ගථාය	ගාථාය
383	29	සතනනතරු	සතනනතරු
383	1	සඛ්ඤාදිසෙයස	කුට්ඨාර සඛ්ඤාදිසෙයස
383	34	සභවෙසස්	සභවෙසෙස්
416	30	සමමනිතබ්බො	සමමනිතබ්බො
425	35	අධිකරණස	අධිකරණය
437	31	දුට්ඨවුට්ඨ	දුට්ඨවුට්ඨ
439	6	අපතොධිකරණසට	අපතොධිකරණසට
442	7	අඤ්ඤං	අඤ්ඤං ඉත්තනාමිසං සද්ධිරිගාපිකං පසුබ්බා වොදෙහි
443	15	අත්තපුලේ	අත්තපුලේ
443	38	උපාදිගො	උපාදිගො
444	7	උච්චි	උච්චි
446	21	නථාසඤ්ඤ	නථාසඤ්ඤ
445	23	න	නං

පිටුව	පෙළ	අශුද්ධ	ශුද්ධ
467	24	ධම්මවාදීය ,	ධම්මවාදීය, තෙල මහණ විනයවාදීය,
471	43	භික්ෂුන්	භික්ෂූන්
461	19	කියයුත්තේත්ය	කියයුත්තේය
489	7	තුන් අතුරින්	තුන් ඇවැත් අතුරින්
489	8	ඇවැතුන් යම්	යම් ඇවැතකින්
546	28	කිඤ්ච	කිඤ්චි
559	20	දුවළ	දුවලු
568	13	ආරඤ්ඤකො	ආරඤ්ඤකො
576	22	අඤ්ඤාභිකාතං	අඤ්ඤාතකාතං
590	4	උප්ඛ්‍යායනති	උප්ඛ්‍යායනති
594	19	අරුණ්ණගමෙ	අරුණ්ණගමෙ
600	26	සමමනතිතබ්බො	සමමනතිතබ්බො
616	12	සද්ධිභාරිකං	සද්ධිවිහාරිකං
631	11	දසාභාතාතං	දසාභාතාගතං
634	15	වොරෙහි	වොරෙහි
635	29	භික්ඛුසමමුතය	භික්ඛුසමමුතිය
637	10	භික්ෂුසමමතයෙන්	භික්ෂුසමමතිගෙන්
